

UNIVER. DI PADOVA
Ist. di Diritto Romano
Storia del Diritto
e Diritto Ecclesiastico

103

D

18

7

E 11
10017
U RS 11 1102

~

←

ABBATIS
PANORMITANI
REPERTORIUM

IN LOCULENTISSIMAS PRAELECTIONES,
quas idem in quinque Decretalium libros diuino prorsus ingenio,
labore incredibili, & studio, doctissimè iuxta
ac elegantissimè concinnauit.

EA QUIDEM DILIGENTIA CONFLATVM, VT NVMERO-
*rum ratione fidelissimè subducta, nullibi aut falli, aut decipi possis: quamlibet
in compluribus accessionem certè incredibilem, & deprauatorum
emendationem maximè necessariam, hac nota
* prae signatam acciperis.*

CORSETI ETIAM LVCVBRATIONES IN NONNVLIS
impressionibus omīssas, ad posteritatis utilitatem praestitimus.

VENETIIS.
M D LXXI.

C. Luicini

Canon numerarius.

¶ Numeros marginales, quos uersuum capitibus præfixos uides, sic intellige, ut

Prima pars Primi Decretalium per numerum. 1. significetur.

Secunda pars Primi Decretalium per numerum. 2.

Prima pars Secundi Decretalium per numerum. 3.

Secunda pars Secundi Decretalium per numerum. 4.

Tertia pars Secundi Decretalium per numerum. 5.

In Tertium librum Decretalium per numerum. 6.

In Quartum & Quintum per numerum. 7.

¶ Ita, ut materiam cui numerus. i. præfixus est, quæras in uolumine, cui titulus est,

Primæ Partis in Primum Decre. Et cui numerus. 2. in eo uolumine, cui titulus,

Secundæ Partis in Primum. & sic de reliquis.

INDEX IN VNIVERSVM PRAELECTIONVM ABBATIS PANORMITANI AD QVINQVE DECRETALIVM LIBROS CORPVS dexterrima cura concinnatus,quàm vsquam antea auctior multò, & tersior redditus.

- 5 **A**bbas potest punire monachos suos sine consensu capituli, quia ipse solus hēt potestatem in solidū in monachos in c. reprehensibilibus. nu. 11. de app. fo. 129
- 6 Abbas potest agere nomine monasterii sui, & sine mandato capituli in c. cum dilectus. nu. 3. de success. ab intest. fo. 166
- 7 Abbas dēt illare immediate post epīm, & præferi aliis prælatiſ cetera epōs in c. ex ore. nu. 3. de priu. fo. 184
- 7 Abbas remotus ab administratione tanquam non idoneus dēt habere expensas a monasterio, sicut si priuatur etiam titulo in c. ex parte. nu. 3. de accu. fo. 70
- 6 Abbas unus non potest præesse pluribus monasteriis. in c. h. nu. 1. & 3. de relig. dom. fo. 235
- Abbas non potest quis esse in uno monasterio, & in alio sit tanquam monachus, si monasteria sint se parata, sed si sint unita, sic ibi. nu. 3
- Abbas unus monasterium, an uocabitur ad electionem prælati alterius monasterii, in quo est monachus ibi. nu. 6
- 3 Abbas civiliter & criminaliter in monachos sibi subiectos, & in figura iudicis iurisdictionem exercere potest, adeo, qd loci incommoditate non repugnante eo præter missam coram epō loci præsens conveniendi non sunt, nisi talia sint crimina, quæ depositionem exposcāt. in c. cum contingat. nu. 33. uer. tit. concilio, de fo. comp. fo. 100
- Abbas ex speciali iure habet nisi eligat si episcopum unū cum aliis canonicis in c. Cummana. nu. 2. de elect. fo. 203
- 6 Abbas solus non potest de iure aliquem in monachum recipere in c. ad Apostolicam. nu. 12. de reg. fo. 204
- 5 Abbas potest præscribere iura episcopalia. in c. cum non liceat. nu. 17. de præscrip. fo. 38
- 6 Abbas potest præscribere aliquam ecclesiam contra episcopos. ibid.
- Abbas, an possit recipere monachum in professionem sine consensu capituli, uel contra in c. porrectum. nu. 3. 6. 9. 11. de reg. fo. 202
- 6 Abbas negligens, an præiudicet monasterio in c. si cur. nobis. nu. 6. de reg. fo. 204
- 2 Abbas, an possit conferre primam confirmam suis monachis? Antoc. contingat. nu. 1. de xta. & qual. fo. 61
- 1 Abbas potest esse procurator pro ecclesia cathedrali in c. a. nu. 3. de postu. præla. fo. 123
- Abbas faciens uerberari monachū, & ipse uerberans sunt excommuniati, nec absoluitur, nisi per Romanum Pontificem. Intelligas, quando facit percuti per laicum, ipse tamen Abbas possit sine metu uerberare in c. universitat. nu. 1. 3. 8. de sen. excom. fo. 220
- 6 Abbas potest quantuncunq; dum præcipere monachos, etiam

- si in regula non caueatur, dum tamen sit implebile, & licitum. in ca. super co. nu. 6. de regu. fo. 220
- 2 Abbas potest esse arbiter & procurator sine alicuius mandato. in c. 2. nu. 4. de postu. fo. 179
- 6 Abbates possunt ex privilegio portare insignia episcopalia, & ordines minores conferre, & idem est in Cardinalibus non episcopis. c. clerici. nu. 6. de ui. & hone. cle. fo. 10
- 2 Abbas habet iurisdictionem in monachis in civilibus & criminalibus. in c. cum ab ecclesiis. nu. 10. & 12. de offi. ord. fo. 145
- 6 Abbas habet corrigere monachos & non episcopos, nisi in defectū Abbatis. in c. h. nu. 1. de cap. mona. fo. 237
- 3 Abbas & alius inferior prælatiſ exemptus non potest præscribere iura episcopalia, quæ numerantur in c. cum olim. num. 4. & 5. de præscrip. fo. 51
- 1 Abbate remoto propter eius malam administrationem, non succedit conventus ecclesie uacanti, quia præsumitur contra ipsum. in c. per inquisitionem. nu. 2. de elect. fo. 172
- 6 Abbas potest uendicare monachum suum, ubicunq; sit, & potest implorare officium prælati, ut cogat monachum redire ad monasterium in c. non est. nu. 4. de reg. fo. 199
- 6 Abbas si est suspensus, deuoluitur eius potestas ad capitulum. in c. 1. nu. 3. ne sede uacant. fo. 82
- 7 Abbas si pro aliquo accipiendo in monasteriis acceperit pecuniā, committit simoniam. in c. ueniens. nu. 1. de simo. fo. 94
- 7 Abbas Castinēsis habet omnimodam iurisdictionem in castris monasterii. in c. 1. nu. 10. de constan. & assi. fo. 39
- 6 Abbas & monachi, an possint latuere, qd de redditibus ecclesie, quilibet habeat certam portionem pro uelutis & aliis necessariis in c. ex parte Astensis. nu. 12. de concess. præb. fo. 79
- 6 Abbas potest uendicare monachum, pater filium, & maritus uxorem in c. hec. nu. 13. de reg. fo. 205
- 6 Abbas potest conferre minores ordines. in c. quia ingredientibus. nu. 6. de testa. fo. 141
- 6 Abbas non potest remittere uotum sine consensu epī, uel alterius sui superioris. in c. scriptur. nu. 9. de uoto & uo. re. fo. 220
- 6 Abbas negligens potest deponi. in c. monachi. nu. 3. de statu monacho. fo. 226
- Abbas & quilibet prælatiſ secularis potest deponi si est dilapidator bonorum monasterii, uel sit incontinens, uel ratione maioris officii. ibi. num. 6
- Abbas solus potest removere monachum electum ad aliquod officium per ipsum & conventum simul. ibi. nu. 9
- 1 Abbas non potest quis eligi, nisi fecerit professionem & expressā in c. cum in magistrum. nu. 1. & 2. de ele. fo. 203
- Abbas non potest quis eligi, qui sit alterius professionis, uel habitus ibi. num. 4
- 6 Abbas habet iura episcopalia in ecclesiis sibi pleno iure subiectis. in c. 1. nu. 3. de reb. eccl. alie. fo. 94
- 1 Abbas potest habere collationem beneficiorum in diocesi epī, & hoc ex aliquo privilegio. in c. Abbat. m. nu. 1. de rescrip. fo. 103
- 3 Abbas præfertur episcopo in spectantibus ad regulam in c. cū contingat. nu. 2. 1. de foro comp. fo. 97
- Abbas, si est negligēs, facit ut cognoscat episcopus causas inter monachos ibi. nu. 25. fo. 97
- Abbas, quam formam obseruabit in inquirendo cōtra monachos suos ibi. num. 26
- 3 Abbas an possit monachis sine alterius authoritate constituere economum in c. Imperatorum. nu. 4. de iura. calum. fo. 160
- 7 Abbates tria debent episcopis locorum, & quæ in c. ne Dei ecclesia. nu. 1. de simo. fo. 105
- 6 Abbas & alii prælatiſ seculares non deponuntur ex omni negligētia, nisi sit magna. in c. ea. quæ. nu. 3. de ita. mo. fo. 130
- 7 Abbas, an possit absoluerē monachum delinquentem extra c. autrum. in c. cum illorum. nu. 16. de sen. excom. fo. 223
- 6 Abbas potest repetere monachum suum in alio monasterio commorantem. in c. Ioannes. nu. 2. de regu. fo. 198
- Abbas potest corrigere monachos sine consensu capituli, nisi Abbas sit nimis seuerus ibi. nu. 3. & 5

Repertorium rerum ac sent. selectior um.

- 6 Abbas potest eligi ppetuo aliquis in aliquo monasterio, alia uero officia sunt epalia in eum ad monasterium. nu. 3. de statu mon. fo. 228
- Abbas non tenetur statuti factis per suum prædecessorem sine consensu episcopii. ibi. nu. 10
- Abbas solus potest uenire statutis factis ipsius & euentum, quia monachi non possunt resistere Abbati, quoniam obediunt, etiam si ab iuramento obferuare, licet contrarietatem sit perurus. ibi. nu. 11
- Abbas non obligatur monacho, quoniam non possit contrarietatem. ibi. nu. 12. fo. 229
- Abbas non debet remoueri pro quolibet negligentia. ibi. nu. 20
- 1 Abbas an possit transferre minores ordines. c. q. i. n. 3. de cons. f. 12
- ¶ An. v. cor. Adic. q. Abbas transferre potest in suo monasterio. p. m. a. cl. rical. c. s. i. laici ad suum monasterium. quodlibet, ut legi & no. in c. c. p. t. g. r. de. x. i. & qua. Quid de aliis minoribus ordinibus. n. d. no. p. Ho. & d. Ant. ibi. & q. de. no. in c. Abbas. de p. r. l. 6. & in c. 1. de sup. neg. p. l. 68. d. in c. 1. & d. Ab. in c. uenit. n. 3. & 6. de p. r. l. 4.2 & in c. ar. d. e. de. sta. mo. in apo. Et de q. Ab. ultra lectoratu ordines n. p. fer. ut in d. c. c. p. t. g. r. ut in d. c. c. i. in moderatione. d. c. Ab. no. lo. An. ibi. & q. de. p. r. l. 1. h. p. r. t. u. e. r. i. t. Pe & Bar. Brix. 69. d. c. 1. & p. p. l. s. facit vbi solummodo, positum in d. c. c. p. t. g. r. Hof. ibi. d. c. q. p. r. i. a. de facto seruati. nec ob. vbi solummodo, quia determinat vbi in p. r. i. o. monasterio, q. sequit. Hoc t. nec i. d. e. m. d. Ant. de But. p. d. e. t. e. r. a. t. e. m. r. o. n. s. c. e. r. a. n. t. i. d. e. c. o. n. s. i. d. e. m. g. r. i. s. c. o. i. s. opt. est q. non possit ultra lectoratum alios ordines conferre & in d. e. in hoc d. Dom. in c. Abba. in uer. quæro, an Abbas.
- 7 Abbas potest monachum suum punire, & contra ipsum inquirere in c. suscepimus. nu. 3. de homi. fo. 128
- 6 Abbas potest eligere sibi sepulturam, ubi uisq; uult in c. de uxore. nu. 3. de sepul. fo. 171
- 7 Abbas, uel Abbatissa potest appellari et q. adhuc non sint b. n. d. i. c. i. si fuerint electi & confirmati in e. m. e. m. in u. nu. 1. de accu. fo. 71
- Abbas potest benedictionem potest conferre ordinis in monachos, secus abbas si ibi. nu. 6
- 2 Abbas non debet de facili dare licentiam monacho asserenti uelle intrare strictus monasterium. An. in c. i. nu. 3. de reu. fo. 43
- 2 Abbas exepius non potest transire, nisi cum littera papæ, si non est exemptus cum licentia superioris in c. i. nu. 6. de trans. ep. fo. 8
- 6 Abbas potest esse procurator aliorum monasteriorum in c. s. o. p. e. q. nu. 3. de cens. fo. 23
- 1 Abbas potest eligi in episcopum sine licentia superioris in c. ecclesiastica. ueltra. l. 2. nu. 16. de elect. fo. 127
- 4 Abbas, an possit uni concedere, ut perpetuo sit extra monasterium in c. ex refer. pro. nu. 3. de iur. fo. 163
- Abbas, an possit concedere uni monacho, ut seruiat uni prælati. ibi. nu. 6
- 6 Abbas & quilibet prælati regularis habet facultatem donandi aliquam rem propter liberam administrationem, quam habet in c. ceterum. nu. 2. de dona. fo. 132
- Abbas, uel prælati quo casu possint donare res modicas cessante consensu sine & sine consensu capite. ibi. nu. 4
- 2 Abbas si non reuocat monachum uagabundum, potest tunc ordinis loci reuocare in c. quanto. nu. 1. de offi. ord. fo. 147
- Abbas quam potestatem habeat in monachos. ibi. nu. 3
- 6 Abbas potest præscribere iura episcopali. in c. i. nu. 3. de iur. fo. 70
- 1 Abbas debet creari de suo ordine, uel de alieno, si exped. c. r. t. in c. officii. nu. 1. & 4. de elect. fo. 185
- Abbate mortuo, an potestas transeat in cap. tulum. ibi. nu. 7
- 6 Abbas renuncians, uel depositus, an remaneat monachus monasterii in c. cum ad monasterium. nu. 13. de sta. mo. fo. 229
- ¶ Cor. A. l. d. n. q. d. Abb. renuncians Abbatia remaneat monachus monasterii. Et c. 3. fo. doctoru est, talis non remaneat monachus in monasterio, sed sub obedientia episcopi, p. m. a. & mor. u. a. ibi. d. adducta.
- Tñ dñs Ab & d. Ant. de But. uti resideret q. opt. dñs, q. remaneat monachus illi monasterio ult. m. ubi depon. t. leu. renunciat, q. l. 3. monachus potest esse sine iure Abbatis, tñ c. 3. q. a. n. p. esse Ab. cū n. fr. monachus facit & h. d. sim. & c. nullus. de elec. l. 6. uti renunciat resp. Abbatis n. d. e. t. e. d. q. n. o. l. a. r. e. m. renuncians ad p. m. o. n. a. c. h. u. s. Et p. i. t. a. opt. facit t. e. x. in d. c. c. i. a. d. monasterium, in Ab. de postea remaneat ibi monach. q. m. i. l. Q. collig. ex illo t. e. x. d. n. i. c. i. d. e. p. o. s. i. t. c. a. s. i. g. a. d. u. m. s. i. n. r. i. t. u. m. Ergo idem in renunciate, ne eadem quæ sit melioris adō s. q. renuncians. Item si uerum esset depositum, licet remaneret monachus sine monasterio, & cum n. h. e. a. t. p. r. i. m. u. m. compelleret medicare in opprobrium clatus, p. e. Daconi. 94. di. Item esset cephalus, sine casio. c. nulla. 94. di. Et hanc q. o. n. e. m. d. i. s. p. u. a. t. G. u. d. e. f. u. z. & refert Io. An. in d. c. cum ad monasterium. & lacus de hac m. a. p. Fed. de Sc. p. l. 69. inc. Quisdam monachus, ubi ampliat terminos, q. r. d. o. q. d. si monachus monasterium exē

- pri. p. mouet in Abbatia alteri monasterii demum renunciat, q. r. i. t. n. q. d. remaneat monach. in primo monasterio, uel i. s. e. d. o. & si remaneat in s. d. o. quæ sit loci & no. h. e. b. i. in choro, & caplo, & p. multa concludit, q. n. remaneat monachus, nec in prio, nec in s. d. o. sed sub obedientia episcopi fuerit Abbas & monachus monasterii exepi, q. a. i. l. l. a. exepio p. p. e. t. e. b. a. t. r. o. e. m. o. n. a. s. t. e. r. i. i. & n. p. s. n. a. t. Et ut tacite rñder ad t. e. x. t. u. d. i. c. e. u. a. d. m. o. n. a. s. t. e. r. i. u. m. u. e. z. q. d. e. p. o. s. i. t. u. s. r. e. m. a. n. e. a. t. i. n. m. o. n. a. s. t. e. r. i. o. u. b. i. d. e. p. o. s. i. t. u. s. i. b. i. s. i. t. m. o. n. a. c. h. u. s. s. e. d. u. t. p. e. n. i. e. t. s. N. a. u. t. d. e. r. a. i. s. e. c. u. l. a. r. e. s. d. e. p. o. s. i. t. i. n. c. l. u. d. e. n. t. i. n. m. o. n. a. s. t. e. r. i. u. m. n. i. t. h. p. h. o. c. h. i. n. t. e. p. i. u. s. m. o. n. a. c. h. u. s. u. t. i. n. t. u. r. d. e. p. r. e. p. s. p. o. s. i. t. o. q. r. e. m. a. n. e. a. t. m. o. n. a. c. h. u. s. s. e. d. i. n. m. o. n. a. s. t. e. r. i. i. t. a. l. i. s. r. e. n. u. n. c. i. a. s. d. i. c. i. t. q. d. e. t. h. i. r. e. p. r. i. m. u. l. o. c. u. m. & p. r. i. m. a. n. o. c. e. p. r. a. b. b. a. t. e. & s. u. b. i. t. a. t. u. m. i. n. r. e. u. e. r. e. n. t. i. p. r. i. m. e. d. i. g. n. i. t. a. t. i. s. p. h. o. c. t. a. c. i. t. i. n. a. r. l. i. d. e. d. e. c. u. & l. e. r. o. n. u. s. C. d. e. q. o. s. e. d. d. A. n. t. & d. A. b. i. b. i. d. i. x. i. t. q. u. o. d. a. d. p. r. i. m. u. d. i. n. u. i. f. e. n. t. i. r. p. r. i. m. u. q. u. o. r. u. m. o. p. i. e. m. a. g. s. q. u. a. l. 3. l. o. d. e. l. e. g. u. l. a. t. i. s. f. i. q. o. m. o. p. i. n. e. l. e. n. e. m. a. g. r. o. d. e. s. t. a. m. o. u. t. p. o. n. i. t. h. a. r. d. i. c. t. e. F. o. d. u. d. e. b. i. C. a. n. n. & p. r. a. t. e. c. i. r. a. l. i. & i. n. t. s. q. u. i. t. e. q. a. & u. i. d. e. d. e. h. a. c. q. I. o. a. n. n. e. m. d. A. n. a. i. n. c. h. i. n. 4. c. o. l. d. e. s. i. m. o.
- 1 Abbas aliquis monasterii non debet q. s. creari, nisi primò fuerit monachus & p. l. e. s. i. u. s. i. n. c. e. u. m. a. d. n. o. s. t. r. a. m. n. u. 1. & 2. de elect. fo. 137
- 5 Abbas electus ad regmen monasterii potest dici & nuncupari Abbas licet non sit benedictus & potest omnia ad suum officium spectantia exerceat in c. inter monasteria. nu. 2. 3. de re. iud. fo. 63
- Abbas q. b. diebus possit benedicere, & qualis est talis benedictio. ibi.
- 5 Abbas potest acquirere possessionem per monachum in c. bonæ memorie. nu. 3. de app. fo. 147
- 6 Abbas generalis habet uis excommunicand. Abbates inferiores in c. i. nu. 1. de regu. fo. 207
- Abbas unus monasterii non subiecit Abbati alteri monasterii. ibi.
- Abbas potest monachos excommunicare, & facere eos denunciari excommunicatos a prælati ecclesiæ. ibi. nu. 2
- 1 Abbates possunt cognoscere de causis ciuilibus & criminibus in c. quia propter. nu. 6. de elect. fo. 194
- 2 Abbas, an sonet in nomen argutatis, an officii, u. de rem. d. i. c. i. n. c. 2. nu. 2. de ad. fo. 9
- ¶ Cox. Adic. q. Abbas licet sit potius nomen s. c. i. e. n. t. i. a. s. q. hono. ris, ut no. gl. & doct. ne tamen de ara. & qua. non tñ p. m. a. t. i. g. in Abbate, nisi sit sacer. l. o. s. u. t. i. n. c. i. u. s. i. t. a. s. i. t. a. b. u. n. d. a. t. e. & i. n. d. u. l. t. r. a. p. d. i. c. a. s. q. d. i. s. p. e. n. t. a. t. e. m. i. n. m. o. r. i. b. u. s. o. i. d. i. m. b. u. s. l. 2. p. r. d. e. c. a. p. t. a. m. & i. n. d. e. c. a. g. i. l. i. n. c. e. p. o. s. i. t. u. m. d. e. c. o. n. a. t. o. & c. p. r. i. m. u. m. h. o. n. o. r. u. s. & n. i. l. l. o. n. a. m. o. n. e. r. i. s. & u. t. e. d. i. C. a. p. p. o. s. t. G. u. d. e. m. o. r. e. L. a. u. & Z. u. n. e. m. e. i. n. u. t. q. r. o. a. n. n. o. m. e. n. A. b. b. a. t. i. s. & d. e. i. n. s. e. l. f. e. r. c. o. n. c. i. d. e. q. u. o. d. e. i. l. h. o. n. o. r. u. s. & d. i. g. n. i. t. a. t. e. s. p. c. a. n. t. e. n. t. u. s. b. u. s. i. n. a. m. d. e. c. l. e. a. t. d. e. p. r. i. u. t. a. p. l. i. c. a. l. i. s. i. n. f. i. o. r. d. i. n. u. s. 2. i. n. c. r. o. s. P. r. i. o. c. q. a. A. b. b. a. t. p. e. r. a. d. i. s. e. s. t. h. o. n. o. r. a. n. d. u. s. d. e. r. a. m. e. u. m. a. d. m. o. n. a. s. t. e. r. i. u. m. u. t. A. b. & u. t. P. r. i. o. r. P. r. a. h. o. c. e. d. e. s. u. p. n. e. g. p. l. a. E. t. e. i. l. o. n. e. r. i. s. & s. o. l. e. e. n. l. u. s. i. n. d. i. g. n. i. t. a. t. e. m. p. c. h. o. t. u. i. l. 13. q. 2. c. o. t. o. t. a. p. o. t. e. s. t. a. m. o. n. a. s. t. e. r. i. i. p. e. n. e. s. c. o. m. m. u. n. i. t. a. t. e. q. u. e. n. u. l. l. a. m. e. t. i. o. d. i. c. i. m. u. s. q. A. b. b. a. t. h. a. b. e. t. d. i. g. n. i. t. a. t. e. m. & a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. p. l. a. t. o. r. u. m. u. e. n. i. t. A. b. b. a. t. i. n. c. 2. a. n. n. 2. d. e. m. & i. b. i. o. m. n. e. s. s. e. 1. d. e. a. r. a. & q. u. a. l. i. & i. n. c. a. n. n. u. n. c. i. a. t. i. o. n. e. d. e. l. e. h. 6. l. o. d. e. l. e. g. & d. o. c. t. i. n. c. e. l. i. c. o. l. l. a. t. i. b. i. p. e. r. d. o. m. e. u. m. d. o. A. n. d.
- 6 Abbas solus potest creare monachos absq; conuentu in c. ea nosci. tur. nu. 4. d. l. s. q. u. a. t. i. a. p. r. a. l. a. t. o. 87
- Abbas solus potest dare licentiam monacho uolenti transire ad al. t. e. r. e. m. r. e. g. u. l. a. m. b. i.
- Abbas solus potest licere ea, quæ pertineant ad cultum diuinum & ad utilitatem ecclesiæ. ibi.
- 5 Abbas non potest conuincere monachum in priorem, si uis loci in c. ad nostram audientiam. nu. 9. de cons. u. u. l. n. u. c. fo. 177
- Abbas obligatur monacho, etiam cum iuramento. ibi. nu. 11
- Abbas potest renouare priorem, etiam si priores in d. o. i. o. c. o. f. u. e. r. u. n. t. p. e. r. p. r. a. t. e. r. i. u. m. p. e. r. u. a. b. i. n. u. 11
- 3 Ab. & ep. s. in qu. s. possit simul esse in e. a. m. q. i. l. n. u. s. d. e. i. u. fo. 31
- 3 Ab. h. e. t. i. u. r. i. s. d. i. c. t. e. p. r. e. t. o. s. a. m. c. i. s. s. i. g. f. i. n. u. 2. d. e. f. a. c. o. m. p. t. o. 107
- 7 Abbas, an & quando possit quem absoluerit ab excommunicatione in c. monachi. nu. 3. de sen. excom. fo. 211
- 7 Abbas p. de suis excoisibus non solus p. monachos monasterii accusari, sed et per conuersos in c. i. l. a. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. n. u. 2. d. e. a. c. c. u. f. 67
- Abbas potest ex sola negligentia deponi. ibi. nu. 3
- 4 Abbas, uel prior depositus ab Abbat. uel prioratus, remanet monachus in c. licet ex necris. nu. 1. de iure. fo. 168
- 3 Abbas habet domum & possessionem rerum, quibus præst. & etiam act. ones in eum deputati n. a. 6. de iud. fo. 30
- 1 Ab. cum conuentus p. ex c. i. t. a. r. e. t. u. r. e. n. b. o. n. a. c. o. l. l. a. m. o. n. a. s. t. e. r. i. i. d. i. u. i. d. a. t. q. u. o. d. a. d. r. e. m. s. e. d. n. o. n. q. u. o. d. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. c. i. o. n. e. m. u. t. p. u. t. a. q. c. e. r. r. a. b. o. n. a. s. i. n. e. d. e. p. u. t. a. t. a. p. r. o. m. e. n. i. a. c. o. m. m. u. n. i. t. a. t. e. r. a. p. r. o. m. e. n. i. a. a. b. b. a. t. i. s. u. n. d. e. p. e. r. h. a. n. c. d. i. n. f. o. n. e. b. o. n. a. n. o. n. i. n. u. s. s. u. n. t. m. o. n. a. s. t. e. r. i. i. q. p. r. i. u. s. n. e. e. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. c. i. o. n. e. m. e. s. t. d. i. u. i. d. a. t. i. n. A. b. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. c. i. o. n. e. m. e. s. t. c. o. m. m. u. n. i. a.

In Panormitani Commentaria.

communis. in c. edoceri. nu. 3. de prescrip. lo. 77

- co, ubi omnino nide.

- Reper. In Panor. Commentariz. A 3 Abofer

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

Absentes, in quibus casibus sunt uocandi ibi, n. 10.

- Abfenscā cū pūblicis pōt pati infōnē ex primo decreto, nisi
accedat ad fclē Adofiaonē in c. memini nū. 4. de app. fo. 117.
Abfēs & pfesns quī dicatur in c. peruenit. nu. 9. de fidei f. 124.
Abfēs citatus, an teneatur interire procuratorem, siue fit actor
siue reus in c. 2. nu. 7. de procu. fo. 181.
Abfentia prafumitur fraudulenta, qñ abeft q s, q rōne alicuius rei
dēt fit: ei certo loco n. c. ex tua deuotioe n. 11. de cle. non ref. fo. 26
Abfentes non uocantur in actū compoſitionis, etiā ſuper iure ſupe
rioritatis in c. finu. 1. de m. l. & obe. fo. 168
Abfentes, qui dicitur, & ſunt prefentes. ibi. nu. 3. fo. c. 69
Abfentes, in quibus abſbus ſunt uocati in ca. cum inter uniuer
ſas. nu. 8. de cle. fo. 138
Abfens contumax conuentus perſonaliter, quomodo puniatur. in
c. fi. §. in aliis. nu. 7. ut lite non conte. fo. 143
Abfens poteſt per procuratorem eligere, praefens uero non niſi iu
ſte fit impeditus. in c. quia propter. nu. 2. de cle. fo. 193
Abfentes non debent cōputari in numero illorum, qui habent eſſe
in capitulo. ibi. nu. 3. fo. eo.
Abfentes non uocantur, non reddunt actum nullum, ſed poſſunt an
nullare, ſi uolunt. ibi. nu. 12. fo. 194. Et intellige in cauſa, in quo ab
ſentes eſſent uocandi, limita tamē, ut in n. 16. fo. eod.
Abfens infamatus quomodo poteſt de infamia conuinci in c. cum
P. nu. 4. de pur. cano. fo. 190
Abfens a domicilio poteſt citari per iudicem domiciliū, etiam extra
territorium, & non comparens, puniatur, ut contumax, & pōt excō
municari. in c. nu. 4. de comp. fo. 116
Abfens anteq̃ citetur debet eſſe procurator requiri, ſi certum eſt
ipſum abſente dimiſiſſe, alias lecūs in cām n. 12. de do. & cō. 1231
Abfens contemniantur abſcs, q s, q p requirantur coram amicis, ſi
uoluit eos defendere ibi. nu. 14. fo. 232
Abfens quo ordine, & q b dilatio nō pambulis pdeat nā ibi. nu. 13
Abfente reo culpa fia procedit ad ſententiam in ca. 1. na. 3. & 6.
qui matrimo. accu. poſ. fo. 33
Abfentia preſumit fraudulentā, qñ abeft q s, qui rōne alicuius rei
dedet itare in certo lo. o in c. extra nu. 11. de cie. non ref. fo. 26
q CORSE Adde, q ille, q in ciuitate & loco originis cognatos &
tangentes hēr, q no ſit in ciuitate, non dē abfens Celebris fuit do
ctrina Bar. in l. cā ſumus C. de agr. & cō. li. 1. p. x in d. l. cō. ſem
facit qd noluit Ang. de Per. fol. 269. in. Sicut una cauſa: t q ſi es
ſteret abſens a ciuitate cā familia, ubi dixit, q nō ut ſe abſentiſſe,
q in loco familia & filios ſuos reliquit, q pars ſat corporis ſua, p d. l.
cā ſem? circa ſi qd eſt ppetuo mēt renē ſā. Et adde q illud dē ab
elle, qd mortuū eſt, & ſepietur q arbia abell, nūciat in abſentia
temporali & in abſentia ppetui & nāt Q ſi nō, p ſtatutus, q facili
mētione debeat a ta nō D. ad S. G. in c. delegatus. poſt Arc.
& Io An. in c. de off. delib. Et q multiplex intelligat uerbū abē.
uide plenē per Alber. de Roſat in dictorio ſino, in uer. abelle.
& a. p. d. n. f. Et uidet qd non in c. de elec. qd uoluit An. n.
pā 279. i. S. maro c. uates cauſa eret h. ubi dixit, q abſentia alr
& alr. i. uis traſitus bē capie, p ſuadeat rō ſubiecta māg, ut ple
ne nō ſit corpus de ſil. luſ. ſi q ſig. in gila uer. pates & nō ſide
p. l. pās, & i. m. oris & l. abſentē ſi de uer. ſig. ſi uile d. Abb. in c.
fi dem. i. & obe. ubi qrit, q dicant abſentes nō pñtes dice. t pñtes
& pñtes totū p. nā, ex diſt. Et q multipliciter pñtes in pñtes in pñtes
tibus uero dixit h. m. oēs q ſunt in hoc cō. ut in c. fi q mat. acc. poſ.
In pñtes totū de ciuitate ſunt caſti illi, q ſunt in ciuitate, ſen ca
ſtro ut in auth. hoc ſi porrectum. C. de ſac. ſan. ec. & ſac. c. q p p
de ele. & uide qd dicit Ab. in c. de quarta. de preſer. nu. 30. uer. 3.
ad declarationem prædictorum quatuor.
Abfens cā reipub. tandiu excuſat, quandiu durat impedimentum
in c. expoſui nobis. nu. 14. de dila. fo. 174
Contra abſentem cauſa reipu. procedit, ſi non defendatur. ibi.
Abfens ex cauſa ſtudij, dicitur ex cauſa probabili abſeſſe in c. 1. n. 3.
de cele. miſſo. 263
Abfens tenetur in leuibz cauſis conſtituere procuratorem in c. 2.
nu. 3. de procu. fo. 181
Abfens quis datur, & quomodo capiatur in c. fi. nu. 2. ut lit. non
conte. fo. 144
Abſolutio a iuramento non poteſt fieri etiam a papa ſine cauſa. in
ca. nobis tua nu. 4. de decif. 189
Abſolutus ab excōmuniōe, an teneat pſtare caut. onē iuratorij, nel
fideiſſionij, nel pgnoratiam ead. nram in c. 1. n. 12. de iur. i. tol. 162
Abſolutio an teneat parte non citata in c. 1. nu. 13. de iure i. fo. 157
Abſolutio non datur, niſi pete ntiā c. ſignificati. num. 7. de eo, qui
dux in matrimonio. fo. 30
Abſolutio a iuramento poteſt per episcopum concedi. n. cad. au

res. nu. 9. de his, que ui. met. cau fo. 195

- Abolutio ab excommunicatione non dicit fieri, nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio, nisi periculum sit in mora in e per tuas nu. 13. de sen. exco. fo. 229
- Abolutio facta a non habente auctoritatem ualeat, q. talis absolucio tolerabatur. in c. dudum. l. 2. nu. 2. de i. fo. 211
- Abolutio, o pe pti a iuramento, qd continet turpitudinem ex parte exigentis, licet non uerget in pendendum salutis iurantis. in c. peruenit. l. 1. nu. 1. de iurei. fo. 157
- Abolutio ab excommunicatione an possit fieri per laicum in casu necessitatis in c. a nobis. l. 2. nu. 10. de sen. exco. fo. 222
- Abolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad episcopum in c. monachi. nu. 3. de sen. excom. fo. 212
- Abolutio ab excommunicatione non est non petenti impendenda, nisi ubi immineat uis publica in c. apostolica. nu. 1. de exco. fo. 17
- Abolutio ab excommunicatione quantumq. refruatur pape, tamen in articulo mortis solet fieri ab episcopo per totum, in cap. tua. nu. 3. de sen. excom. fo. 218
- Abolutio ab excommunicatione referuata pape, an possit fieri per eius legatum. ibi. nu. 4. Et uide c. lxx. eo. tu.
- Abolutio ab excommunicatione, an requirat speciale mandatum in c. intelleximus. nu. 11. de iud. fo. 29
- Abolutus ab instantia iudicis, non debet exprimere cam abolutionis in iudicio & idem in aliis abolutionibus. in c. examinata u. 3. & 22. de iud. l. 47. & 49
- ¶ C. ORBE.** Vide d. Ant. de Bar in d. c. examinata. ubi dicit, qd dicit exprimere cam abolutionis in sua. & subd. tunc hoc esse uerum, qd si ualeat absol. allegat in auct. de i. s. oportet col. 6. & dicit hoc tunc re Io An. in c. frid. libus, de do. & apud Ab in d. c. examinata. Hoc dicit non putat uerum, nec Io An. fm c. hoc dicit, ff. fo. iud. q. index uolens ex ca abolvere a pdenatione experiamur, dicit cam exprimere in sua. nu. nihil dicit qd inuit absolui ab ista a, nec tunc an aliter sit nulla. nu. dicit qd hoc dicit Io An. no. no. e. uerum, ubi bi. q. dom. me. d. An. Bar in d. c. examinata in i. s. col. tunc hoc, & dicit se reperire Bar. in l. i. ta. ff. de acc. hoc fecerit & adducit glo. in d. l. tua. q. fm cum hoc dicit, qd. Aug. reputat, bi. n. alid. fing. sed p uerbum forte dicit illa non esse ueram ex eo, qd praesumit illa ex ca inpendiendis, & inia non habens cam restituit ad acta l. i. C. de susp. tuto. l. 2. C. de fin. q. fine certa quantitas & dicit qd de nouo agi poterit, non fuerit infra ca abolutio. s. Raph. fm cum ibi dicit, qd index differet de hoc declarare in finia p no in l. 2. s. ignominia c. ff. de his, qui no. sibi. Sibi ut q. ca inferenda sit de necessitate, p. tex in l. proferendum. s. illo. ff. de iudi. in uer. iudice hoc ipsum in sua finia manifestate, & arguit sic, Abat. u. absolute posui exponunt conditionaliter. c. l. i. de iud. ff. de cond. & demon. cum simi. fed in d. l. illo apponunt ablatum absolute. posui, ergo exponunt conditionaliter, ut apparet in d. uer. iudice. & c. per d. nam. rex. dicit consil. i. gl. in d. l. i. ff. si mens. fulmo. di. Et docet. nam. Aug. & sequacum adducit, & secundo tex in d. c. examinata in uer. ne r. uocatione ubi pape exprimit cam. ergo & nos exprimere debemus fac. in. ar. c. in casu de re iud. Tertio adducit in simi. dictum Bar. in l. Lucius. ff. de his, q. no. infra. ubi dicit, qd licet testis reddat bonam cam dicti sui, & tunc uidet ut quod non dicat uerum, p. p. non alibi re sibi finia, dicit exprimere cam, quare sibi non credit. Et pista motua dicit dicit d. Ant. & Io corrobora. & firmari. Io de Imo. in d. c. examinata col. liget, qd tunc d. Ant. Et an hoc indistincte pcedat dicit se de hoc dictum in c. finem libus de do. & cont. & ibi nihil dicit d. Fran. Arc. modernus in d. c. examinata in fi. dicit p. concor. sic distinguidum, p. aut ex actis p. parere certa ca abolutio, & tunc ualeat finia, qd solet errari. & fultari. p. relatione ad acta ut in l. 2. & ibi not. C. de sen. q. fine cer. quan. & in l. i. qd ad exhibendum. ff. de exco. rei. in. Si uero p. parere de certa ca, & tunc fm cum l. 3. Abb. dicit q. uis facta absofo ex ca, q. minus iudicari, p. h. ca. ff. de i. susp. tit. T. p. babil. p. dicit, q. p. ita sibi reddidit certa, & no. nulla, & q. pcedat dicit Ant. & Spec. in ti. de sen. pla. s. quare. uer. uerum. ubi tenet exp. p. q. ca deat exprimi d. Alex. de Imo. in l. i. ta. ff. de acc. in apost. refert dicit. Ed. Ant. & Imo. An. & Io de Imo. in pal. locis & all. Bal. l. i. f. ea in prin. & in fi. a. col. q. uacu. non pos. Sed re uera Bal. ibi in terminis nostris non tangit hanc qonem. uide eundem Alex. latius & plenius in d. l. illo proculdubio circa prin. ubi refert dicit in d. l. 2. s. ignominia. & in locis superius add. Mihi placet d. Anto. & gl. in d. l. proferendum. s. in illo quod uide teneat exprimere cam in finia, ne percat uis agendi ex toto ipi actori, per l. 2. s. senatus. & quod noluit ibi gl. ff. de iure. ff. in l. finis. s. d. m. & ibi gl. ff. de l. i. cum uerbis alleg. ibi in ipis glo. & in glo. ff. s. illo. Et mouet hac ratione ubi. quique index propter ineptam act. onem uidet rei absolucendum, & propter aliam causam, quae ex actis colligi-

In Panormi. Commentaria.

tur, uel ex nō agendi posset obtinere actor, & ius fouere, debet ex
primere cām propter q̄ absolutū, ne pereat sibi alia. Et ideo iudex
in sua debet sibi tēseruare aliā cām, per tex. sing. in l. Beblus. ff. de
pactis dota. quē fecit sing. Ang. in l. claudius. ff. q̄ poti. l. pign. habēa.
et dixit. tenet in alio uer. in c. Absolutio ubi cūq; apparet. Nec obs.
q̄ dicit Ab. q̄ 12. gula est in cōtariū, q̄ facer. l. si fallit in sua ab-
solutio ab oblatione et iustitia iudicij. per d. s. illo. & d. c. exa-
minata. & ita firmat Spe. in ti. de sen. prola. §. qualiter uer. uerū ubi
pōit inter alios casus fallentia iſu cāu. nōſt. & enumerat d. Ab.
in c. nobis. c. 1. co. de te ind. poſt. lo. An. Et illa ē cōis opī. cōiter ap-
probata nec obſt. si dicat, q̄ nō reperitur iure cautū, q̄a imo reperit.
ut in d. c. examinat. et in d. s. illo. cōiuncta ibi gl. q̄ loquitur per uer-
bū debet, q̄ ipſat necesseſtatē. Bar. in l. hereditores. C. de pig. glo.
in cleat. uideō. de ſta. mona. licet aliter dixerit in d. l. r. ff. mēſ. fal.
mo. dix. Et si ex alio appareret, haberetur perinde ac si eſſet expſ-
ſum ut ſupra dictū eſt. Præterea quidlibet uerbū appoſitū in lege nō
appōit ſine nōſſet. gl. i. c. ſolita, ſup uer. tanq̄ de maio. et obe.
Bal. in rub. C. de cōti. alē. nōp. cū ſi. Sed i. d. s. illo. & d. c. examinata
Imperator & Papa uolunt exprimi cām ibi rei uen. & ibi hoc ipſū
maniſeſtante ergo &c. Præterea uerū cōiunctū prohibetur & uetatur ali-
quid fieri, qd̄ aliā fieri poterat debet exprimi. d. l. filius familias. §.
Dum. cōiuncta gl. eſt in caſu nōſt. cū huiusmodi, ergo &c.

2 Absolutio ab excoſtatione & a quolibet alio uicūlo facta ex falſa cau-
ſa, ſi tenet idē ſi nō expſit oēs cās. i. c. ex par. nu. 1. & 3. d. of. or. fo. 146.

7 Absolutus a deſpectu, ſi data oportunitate nō uadit ad Papā, tēcūdit
i excoſtationē. in c. de cōt. n. 2. de ſen. exc. fo. 215. Et uide ſimile
caſū. in c. a noſſet. n. 2. & in c. quod de his in ult. mo. c. ot. ff. 216.

Absolutio ab excoſtatione nō ſolet dari, niſi aſſolūtiōis ſit cautio
nē de parendo mandatis eccleſiæ in c. ad hęc. n. 1. de ſen. exc. fo. 216.

7 Absolutus ab uno crimine non poteſt de eodem ulterius accuſari.
in c. de his. nu. 1. de accu. fo. 63.

Absolutus ab uno crimine, ſine per nūm ſaſcituel conuentionis, uel
quomodocūq; puta in foro penitentie, an poſſit iterū accuſari, ma-
xime per eundem accuſatōrē, & an abſolutus cū ſit poſſit crimi-
naliter accuſari de eodem delicto, uſq; ad ſinem. ibi. nu. 3. & c.

Absolutus ab inquisitione, nō pōt de eodē crimine accuſari. ibi. n. 7.

1 Absolutionem petens ab excommunicatione nō pet. ſine ſatuer
ſuiſſe excommunicationem, in c. uenerabile. nu. 2. de elec. fo. 185.

Absolutio iuram poſſit peti per nūcium, uel per literas. ibi. nu. 23.

7 Absolutio ab excoſtatione etiam in foro iuramento, non datur, niſi lego
ſatisfactio, cui ſi abſolutus non ſatisfecerit, incurrit eandem excom-
municationem, in c. potio. nu. 3. de ſen. exc. fo. 214.

Absolutio ab excommunicatione non petitur per procuratorem nō
habentem ſpeciale mandatum. ibi. n.

7 Absolutio, an poſſit fieri per epistolam in c. Apoſtolicæ. nu. 7. de cle-
ri. excomm. fo. 164.

7 Absolutio, uel nē, ſi ſuit petita ab aliquo, non per hoc ſatetur de-
lictum. in c. exhibita. nu. 6. de homi. fo. 132.

CORSE. Adde nūquid petens abſolutionē per hoc conſtitatur ſe
eſſe excoſtatum, qd̄ in c. uenerabile. de elec. ſuper uer. poſtulat. q̄ ſo-
let quotidie allegari tenet q̄ ſi. Et idem ibi. Hoſt. & in c. 2. de iuri-
e cognitione. Sed ſon. utrobij; tenet contrarium & Arch. in ca-
pia. de excep. n. 6. & Collect. in c. 1. de uenerat. lo. An. in c. exhibita.
de homi. Spec. in ti. de proba. §. in dendum. uer. ſed nūquid. & d.
Abb. in d. c. uenerat. Bar. uero ſecus eſt op. glo. d. c. uenerabile. in
l. decem. ff. de uer. obl. Et illa op. gl. poſſet ſuſtineri, hoc modo, po-
tens abſolutionem ab excoſtatione, ſi ſatetur eſſe ligatum Nā pri-
uatio præſup. nit habitum. d. l. decem. & c. ad diſſoluendum. de ſep-
ſon. impube. l. tē uenia præſupponit culpam. l. ſi ideo. C. de his, q̄ ſut
ind. §. diſtin. c. 1. §. uerum. 3. diſtin. n. 1. in cōtariū facit quia ali-
q̄ ſolet peti ad cautelam, et bonatū mentium eſt timere culpā
ubi culpa non eſt. c. 2. de obſet. i. c. diſt. c. ad eius. uero concubi-
tum. Pō concordia dicat, aut aliquis petat abſolutionem in iudicio
cum ſolennitate, & ſi ſe tacite ſatetur excommunicatum, & ſi in-
telligitur. c. uenerat. de elec. & quod ibi. not. Abb. in ſin. pe. col. Si
autem extra iudicium & non ſolenniter petatur, ſeu ad cautela, uel
ſi petatur uenia cū protellatione, idē ad cautela & mitigandum do-
lorem partis, uel ex quadam humilitate, et tunc nō præſupponit culpā
ita nō. Abb. poſt. Hoſt. & gl. in uer. ueniam. in ſin. c. exhibita.

7 Absolut quis nō pōt ab excoſtatione, niſi ſatisfaciat iniuriato, licet
annus ſit elapſus. in c. et noſſet. nu. 4. de ſen. exc. fo. 216.

7 Absolutio excommunicationis ſurſepta non prodeſt excommu-
nicato. in c. officij. nu. 4. de ſen. exc. fo. 129.

5 Absolutio ab excoſtatione pōt fieri, ſi non præſtito info. de parēdo
mādati eccleſiæ, & nō ſetura ſorma. in c. q̄ſtioni. nu. 1. de app. fo. 125.

Absolut⁹ ab excoſtatione tēcūdit in idem delictum, per q̄ fuerat
excoſtat⁹ nō reindicit ipſo facto in excoſtationem regulariter, ſed
diuſus conſequitur. ſedām abſolutionem, quā primam. ibi. n. 3. & 4.

absolutio ab excommunicatione canonis, si quis suadente, an aliquo
caſu poſſit fieri per Ep̄m. in c. peruenit. nu. 2. de ſen. exc. fo. 217.

3 Absolutio ſimphetiter præſumitur abſolutus diſſinitue, et nō ab inſlā-
tia iudicij. in c. exam. inata. nu. 10. & 22. de iudi. fo. 47. & 49.

7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem
Prælatum Ep̄ſcopo. in c. 1. nu. 3. de prin. fo. 176.

2 Absolutio ab excommunicatione per metum facta non tenet. in c. 2.
nu. 15. de his, quæ uel met. cau. fo. 194.

4 Absoluere a iuro, an poſſit p̄p. vſ. Ep̄s. in c. q̄to. n. 8. de iurei. fo. 173.

7 Absolutus legitime per nūm inquisitionis, non debet amplius ſuper
dictis criminalibus ipeti licet remāeat aliquis iſamia ſec⁹ ſi fuerit
absolut⁹ p̄ cōcluſionē i. c. i. tantum. n. 1. 3. & 4. de col. deteg. fo. 157.

7 Absolutio facta i foro penitentiali, non tollit quin poſſit conſigna-
ri & accuſari in foro iudiciali. in c. c. caſu. nu. 2. de accu. fo. 69.

5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excommunica-
tus & non eſt. in c. apoſtolicæ. nu. 1. o. de excep. fo. 18.

Absolutio ad cautelam, per quem indicem poteſt fieri. ibi. nu. 11.

Absolutio in dubio conſentit petita ab excommunicato, non ad cau-
telam, ſed pure & uere, niſi aliud exprimitur. ibi. nu. 12.

Absolutionem petens, an præſupponat uinculum ibi.

6 Absolutio a iuramento poteſt peti in omni caſu, in quo quis fuit de
ceptus. in c. cum cauſa. nu. 15. de emp. & uen. fo. 108.

6 Absolutio a iuramento p̄ſta ſine cā non ualet, & ita abſolutus nō eſt
tutus in foro cōſcientiæ. i. c. non ell. n. 7. de noto. & no. redem. f. 221.

6 Absolutio obtenta per ſurreptionem non ualet. in c. ſuper eo. num.
2. de col. el. & m. h. fo. 14.

7 Absolutio ab excoſtatione, quo caſu requiritur, ſi ille ſatisfecerit
id pro quo fuerat excoſtatus. in c. cum tu. nu. 6. de uſur. fol. 145.

7 Absolutio ab excommunicatione, an poſſit peti per procuratōrē. in
c. cum deſyderes. nu. 7. de ſen. exc. fo. 217.

CORSE. An quis poſſit abſolui p̄ nūcium, vſ. q̄ ſi ex te. cōiunctis ibi
notatis. in c. uenerabile. de elec. Quidā q̄tium p̄ id q̄ legi & nota-
tū eſt. cū deſyderes. & in c. a nobis. de ſen. exc. Abb. antiquus in d. c. ue-
netab. dicit, q̄ licet q̄ non debeat abſolui p̄ nūcium, ſi tñ abſolut⁹,
tenet abſolutio. qd̄ ſi ſatis placet ibi. Conſiculo meo do. Abb. di-
centi, q̄ ille rex. non probat q̄ ille ſuit abſolutus p̄ nūcium, ſed pe-
tebat abſolutionē p̄ nūcium. Iudicio meo poſſet dici, q̄ cū excoſtati-
o cōtraſat p̄ nūcium, ut ell. gl. in c. cōſtitutionē. de ſen. exc. l. 6. Eo
dē mō et abſolutio, cū ſiſta paſſificat a iure, ut dictū ell ſupra. Et nō
reſert an ore, uerbo nūcio, uel literis aliquid ſat, bon. tex. in l. nō ſi-
gnat. ff. de act. & obli. in uer. non minus ualere, q̄ ſcriptura, q̄ q̄ no-
cibus ſignatis ſignificatur. Facit tex. in c. ubi petentium. §. nulli. de
elec. l. 6. c. qui in aliquo. l. diſt. c. perſectis. l. 5. diſt. & q̄ uoluit Do. in
c. ſta. ſupra pedes tuos, & loquar tecum. l. diſtine. facit text. in l. item
apud Labonem §. conuincit. & l. lex Cornelia. §. ſi quis librum. ff.
de iniuriis. Quæ duo iura allegata fuerunt per Lud. Ro. in quodam
conſilio ſuo, ubi conſultur, q̄ ita puniatur dicens aliqui iniuriā in no-
ce. ſicut in ſcriptis. licet. Bal. in l. 1. in prin. de uer. obl. & in auth. ha-
bita. C. ne filius pro patre dixit, q̄ ſtatutū puniens loquentē cum
bannito, non cōprehendit mittentē nūcium. ſeu. literā ad bānitum
ſed cōprehendit cū, qui ore ad eo loquitur cū bānito. Pro quo dicto
Lu. Ro. in d. l. 1. in prin. allegat. Bar. in l. Paulus. §. Paulus. ff. de leg.
1. & facit te in l. q̄ ſape. §. ſi quis amico. ff. de cōtra. emp. Nihilomi-
nus illa eſt uera doctina, q̄ procedunt a pari loquente, literis, uel
nūcio. Facit dictū d. Ant. in c. cum cām. de iuramen. calio. ex quo ex-
clamat ibi Io. de mo. dicens non fuiſſe dictum ab alio. Et forte ſin-
gulares, q̄ licet. c. 2. de confeſſis. in 6. uelut, q̄ reus debeat eſſe inſuſ-
& monitus a iudice tñ ſufficit, q̄ monetur a iudice per nūcium. Pro
quo facit quod uoluit Bar. in l. 2. q̄o & q̄. iud. ubi dicit, q̄ ſi nū-
tius citat præſente iudice & mandante, habetur ac ſi ipſe iudex citaf-
ſet, & eſt ſatisfactum ſolennitate illius legis quod ampliat gl. & rex.
in c. conſultur de offi. deſet. facit quod uoluit Ang. in auth. hoc am-
plius. C. de fideicom. ubi dicit ſe habuiſſe de facto. Monito in caſu
illius aul. eſt ſcda a iudice ſi ſuit facta per nūcium, uel epistolā. an
uideatur ſatisfactum illi aul. Et dicit q̄ ſi allegas gloſam quā
alibi dicit ſe neſcite in authentico de hæred. & ſal. in §. illud quo
que in uer. decreto. Et de materia uide dominos meos do. And. &
do. Alex. in d. l. 1. in 4. col. in uer. item nō. & eundem do. And. in re-
pe. rub. de ſi. inſtru. in 4. col. in uer. ſi. & prætermitto.

Absolutur quis a iuramento cum cauſa, alias ſecus. in c. ueniens. nu.
4. de uoto & uo. re. fo. 219.

2 Absolutio ab excoſtatione eſt neceſſaria nec ſufficit ſatisfactio, ſec⁹
in ſuſpenſione & interdicto, ſi ad rēpus proferuntur, & quid de ex-
communicatione ad tempus lata etiam per Papam intelligatur. in
c. ſi. nu. 4. de matri. contrac. contra interdic. eccle. fo. 47.

5 Absolutio a iuramento, an debeat præſtari parte a diuerſa non citata
in c. qua fronte. nu. 8. de app. fo. 128.

Absolutio a licito iuramento alteri præſtito, regulariter non po-
Reper. in Panor. Commentaria. a 4 tell

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- etiam a Papa. ibidem. nu. 9.
- 3 Absolutio iniusta excommunicati facta a superiore, an teneat in c. ab excommunicato. nu. 1. de rescrip. fo. 101.
 - Absolutus ab excommunicatione iniusta, non tenetur dare illas cautiones, quas dant alii. & ibi. nu. 16.
 - 1 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente auctoritatem. in c. 1. nu. 34. de iudi. fo. 8.
 - 6 Abusio dicitur, quando quis abutitur aliqua re contra eius naturam. in c. ex literis. nu. 2. de conuer. in fi. fo. 18.
 - Cor. Abusiones, quot sunt, dic, q. duodecim, quas notat Cyprian. ia. li. 12. abusionei seculi, et presumptioe ponit gl. in cle. ne in agro. nu. 5. q. 1 uero. in uer. curias. de sta. mo. & sunt h. x. Sapies sine operibus, seu sine religione, adolelescentes sine obediencia, diues sine elemosyna, femina sine pudicitia, dñs sine uirtute, Christianus cōtentiosus, pauper superbus, Rex iniquus, Ep̃s negligens, plebs sine disciplina, populus sine lege, diceas, q. sic suffocatur iustitia, & in singulis ordinatē profequitur. Et duodecim sunt abusiones clauitri de quib. in d. gl. f. Prælati negligēs, discipulus inobediēs, inuenis ociosus, senex obliuatus, monachus curialis monachus causidicus, habitus p̃ciosus, ciuius exultus, rumor in clauitro, lis in capi. dissolutio in foro, irreuerēcia circa altare. Et hec singula pulchre p̃sequi Hugo. de folle. li. 6. de clauitro aia. Et de hoc uerbo abusio, uide p. Alb. in suo diction. f. uerbo abusio. & do. Alb. in apollid. d. cle. ne in agro. §. quia uero.
 - 7 Actio iniuriarum competit etiam illi, qui sunt in absentia iniuriatus. in c. 1. nu. 1. de maledi. fo. 160.
 - 2 actio, an nascatur de iure. c. ex nudo pacto. in c. 1. nu. 3. de pact. f. 170
 - 3 Actio, si est simpliciter promissa, intelligitur de directā. in c. literæ tuæ. nu. 3. & 9. de dila. fo. 171. & seq.
 - 5 Actio iniuriarum, siue intēctur ciuilit̃er, siue criminaliter infamat aliquem, licet aliquo respectu talis infamia possit utari. in c. cū te. nu. 2. 3. 4. & 5. de re iudi. fo. 97.
 - actio iniuriarum, an competat pro modica iniuria. ibi. nu. 6. fo. 98.
 - actio iniuriarū intentat ad pecuniaria estimationē em̃ in iniuria ei, em̃ formā huc tradidit, secuta tñ taxatione iudicis. ibi. nu. 2. 3. fo. 99
 - actio iniuriarum, si est intentata ciuilit̃er, non potest ulterius criminaliter intentari. ibi. nu. 24.
 - 6 Actione de in rem uerso, si agit̃ur, an sit necesse, qđ duret uersum tpe, quo agit̃ur, in c. quod quibuldam. nu. 8. de fidei iuss. fo. 126.
 - actio negotiorū gestorū n̄ cōpetit, qñ qđ gerit negotia iuici. ibi. nu. 12.
 - 2 Actio quod metus causa, datur etiam ad damna & interesse. in c. 2. nu. 3. quod metus causa. fo. 193.
 - 5 Actio pignoraticia directā & contra, quibus competat, in c. cū uenerabilis. nu. 14. de excep. fo. 12.
 - actio pignoraticia contraria non datur creditori scienti reu pignoratam alienam, uel alteri obligatam, uel morbosam. ibid.
 - actiones bonæ fidei, quare potius dicantur illæ, quæ enumerantur in §. actionem de acti. quam alix, cum in omni contractu requiratur bona fides. ibi. nu. 15. fo. 100.
 - 5 Actio ois rollic p̃ p̃scriptionē et soluens debitū p̃scriptum pōt repecere, n̄ tñ tollit obligatio naturalis, uel directū dominiū, licet sint in efficacia ad agendum. in c. ad aures. nu. 4. de p̃scrip. fo. 31.
 - 7 Actio iniuriarū expirat p̃ lapsū anni. i. c. ea noscitur. n. 4. d. fca. ex. f. 215
 - Actio criminalis de iure canonico non terminatur tpe, quo ad hoc, ut possit iudex ex officio inquirere, uel purgationē iudicare, sed quo ad accusationē tollit. in c. accepimus. nu. 1. de pur. cano. fo. 194.
 - 7 Actiones plures, siue penales, siue persecutorie, si competunt, an si una intēctur, censetur alteri renunciatum. in c. intantum. nu. 7. de collu. detegen. fo. 157.
 - 2 Actio negotiorum gestorum datur illi, qui absentis negotio gessit. in c. cum pro causa. nu. 5. de procu. fo. 184.
 - actio mandati datur illi, qui p̃fuitis negotia gessit ibid.
 - actio nego. gello. datur utiliter incipienti agere, licet nō habuerit bonum exitum. ibid.
 - 7 Actio, si denegatur alieni, intelligitur non ipso iure. sed ita demum si ponatur sibi non competere actionem. in c. cum ex iniuncto. nu. 4. de no. npe. nun. fo. 175.
 - 1 Actio popularis exstinguitur uno agente. & non recipitur procurator in tali actione. in c. cum dilecti. nu. 35. de elec. fo. 82.
 - 7 Actio iniuriarū est duplex, alia ciuilit̃is, alia criminalis. Ciuilit̃is ad estimationem, criminalis ad p̃nam applicandam fisco. in c. contingit. nu. 10. de sen. excom. fo. 127.
 - 3 Actio hypothecaria est realis, sed pignoraticia est personalis, in c. postulasti. nu. 13. de foro compe. fo. 102.
 - 7 Actio quanto minoris, si fuerit intentata, poterit iudex cōdemna re redhibitoria. in c. licet Heli. nu. 14. de fimo. fo. 100.
 - 7 Actiones plures nascuntur ex iniuria illata clerico. f. competens pluribus, nec unus reu. iur. in p̃iudiciū alterius. in c. cum desyde-
 - res. nu. 5. de sen. excom. fo. 217.
 - 6 Actio, quod metus cau. debet intentari intra annum a minore. 35. an a maiore uero, quā ciuius possit, alias censetur consentire. in c. si quis ante. nu. 4. de regu. fo. 296.
 - 2 Actio odiosa tollitur per pactam ipso iure, sed fauorabilis per exceptionem. in c. si. nu. 20. de transla. Ep̃iscopali. fo. 8.
 - 2 Actio, qđ met. cōdat̃ est ad interesse in rub. nu. 1. qđ me. cau. fo. 192.
 - 6 Actione reali conuentus, si non dolo desit possidere, absolutus. in c. aduersario. nu. 1. de excep. fo. 23.
 - 5 Actio pignoratitia directā nō competit, nisi creditor sit in possessione pignoris, in c. cum aliquibus. nu. 6. de re iudi. fo. 66.
 - 5 Actiones temporales et quāto minoris, & redhibitoria d. iure canonico finiant tpe a iure ciuili statuto. in c. in. 11. & de p̃scrip. fo. 55
 - actiones, uel accusationes criminales, quæ post certum tempus non possunt amplius intentari de iure ciuili, nō p̃cludunt uiam, quia in foro canonico intēctur. ibi. nu. 12. fo. 56.
 - 5 Actiones temporales efficiuntur perpetue per contestationem. in c. illud autem. nu. 19. de p̃scrip. fo. 33.
 - actio debet exprimi in libello quando ex generaliter proponendi possunt elici diuersæ actiones diuersos effectus producentes. in c. sicut nobis. nu. 12. de re iudi. fo. 32.
 - 2 Actio redhibitoria, an & quanto minoris habet locum etiam in ecclesia. in c. 1. nu. 13. de re iudi. in integ. fo. 192.
 - 1 Actio popularis non recipit procuratorem, & consumitur uno agēte. in c. eudum. li. 2. nu. 3. de elec. fo. 210.
 - 6 Actiones personales non p̃scribuntur cum magna fide spatio. 30. anno. in c. per tuas. nu. 8. de dona. fo. 133.
 - 6 Actio redhibitoria, & quanto minoris, an et quibus casibus competat, & ad quid in ciuilit̃is. nu. 6. de rerum permu. fo. 114.
 - 3 Actio nō requiritur, qđ exprimat̃ur in libello, immo de eo colligatur ius agēda. in c. dilecti filii. nu. 1. 2. 14. 17. de iudi. fo. 26. & 28.
 - actio etiam de iure canonico est proponenda. ibi.
 - actio est necessaria expriment̃a, quando ex illo facto oriuntur plures actiones diuersi effectus. ibi. nu. 2. 15. & 17.
 - 4 Actio ut bonorum raptorum, si aufero rem meam ab aliquo, an de tur illi a quo absum. in c. sicut & infra. nu. 14. de iure iuri. fo. 199.
 - 6 Actio, quod metus causa, an deat aduersum omnē metum. in c. cū dilectus. nu. 9. quod met. cau. fo. 107.
 - 6 Actio personalis, non transit in singulare si successorem. in c. cum contra. nu. 6. de pigno. fo. 121.
 - actio pignoratitia est iē serpea. & transit in singulare si successore. ibi.
 - 6 Actio confessoria est realis, et datur dño p̃ rebus incorporalib⁹, rei uendicatio uero pro corporalibus i. cau. nobis. nu. 1. de deci. fo. 190.
 - 6 Actiones si euicemurib⁹ loco. i. c. nulli. n. 9. de reb. ec. alic. fol. 95.
 - 1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato. in c. bonæ memoriæ. li. 2. nu. 14. de postu. p̃ræ. fo. 133.
 - 2 Actio, uel exceptio contra quam est aliqua p̃sumptio, an sit per iudicem admittenda. in c. super hoc. nu. 17. de renun. fo. 17.
 - 2 Actio rescissoria, an possit simul intentari, & emulari cum officio rescindende. in c. cum ex literis. nu. 9. de testi. in integ. fo. 205.
 - actio rescissoria quanto tempore durat, & infra quantum tempus potest intentari. ibi. nu. 20. fo. 207.
 - Restitutio in integrum aduersus sententiam potest peti ab illo met index, qui cām iulit. in c. iustitiam. nu. 1. de re iudi. in integ. fo. 207.
 - Restitutio in integrum aduersus necessariam probationē omnī fiam conceditur absq; alia probatione lationis. ibi. nu. 1.
 - Restitutio in integrum, an possit peti per procuratorem sine specialī mandato. ibi. nu. 5. & 6. fo. 207. & 208.
 - 3 Actio negotiorum et confessoria, quare dicatur ita, quibus competat pro quibus rebus in c. examinata. nu. 16. de iud. fo. 48.
 - 5 Actio locati non datur inter istos, & exhibet operas suas cōsiliētes in aliquo notabili exercitio, nec arte liberali, puta inter aduocatū & clientulum, uel medicum & infirmum, & similes. in c. quia iudicante. nu. 3. de p̃scrip. fo. 34.
 - actio contra agrimensorem, quanto tempore duret? ibi. nu. 5.
 - 3 Actio si sunt iēpte p̃posita, facit ut re? absolutat ab istā iudicii, & qđ actor possit iterū agē. i. c. examinata. nu. 1. et 5. de iudiciis. fo. 47.
 - actiones non sunt sublatæ de iure canonico, licet non sit necessariū ea sumi nomen proponere. ibi. nu. 2.
 - actio inepta, an habeat uitare libellū, si intentio est apta. ibi. nu. 49
 - 3 Acta facta coram iudice seculari, an & ad quid faciunt fidē corā ecclesiastico, in c. si clerici. nu. 12. de iudi. fo. 104.
 - 2 Acta facta coram arbitro, qui erat iudex ordinarius, an faciunt fidē corā ipso postea p̃cedente tāq; ordinari. c. ex par. nu. 4. d. ar. fo. 226
 - 4 Acta originalia, si reperiantur apud iudicem de facto, non p̃r hoc fides coram iudicibus in c. si. nu. 1. de proba. fo. 42.
 - 4 acta iudicii debēt stare penes notariū. in c. qñ. nu. 4. de prob. f. 33.

In Panormi. Commentaria.

- 4 Acta facta in uno iudicio respiciētia habilitatē uel inhabilitatē p
sona ad unū suū, faciūt fidē in alio. in c. sup. eo. il. 1. n. 2. de test. f. 59
- 1 Acta facta in uno iudicio nō faciūt fidē in alio. in c. per inquisitionē
n. 1. de elec. fo. 172.
- 5 Acta facta ad unum finem, non nocent, uel profunt ad alium finem
in c. propofitum. n. 3. de appel. fo. 126.
- 7 Acta faciunt fidem contra partem & deponentem. in c. cum dilecti
m. 8. de accus. fo. 77.
- 7 Acta iudicis in iudicio facta tranfeunt in rem iudicatam, fecus de
his quæ sunt extra iudicium. in c. fin. 1. qui ma. accu. pol. fo. 56.
- 1 Acta facientia mentionem, q. testis iurauerit faciunt plenam fidem
in c. per inquisitionē. n. 4. de elec. fo. 174.
- 7 Acta contra legem unam uel mortuam, an sint nulla. in c. ad diffol
uendum. n. 8. de despons. impu. fo. 20.
- 4 Acta inducunt notitiam, quando de causā plene liquet, & quando
dicatur de causā liquere. in c. significauerunt. n. 4. de test. fo. 83.
- 4 Acta respicientia factum causæ facta coram arbitro, faciunt fidem
coram iudice. in c. presentata. n. 7. de test. fo. 101.
- 4 Acta ordinaria facta coram arbitro, an faciunt fidem coram iudice
ibi. n. 9. fo. 102.
- 6 Acta si pp. antiquitatē sunt de p. lita, præsumunt ex uerbis snæ, ma
xime qd. uerba libelli sūt dubia. in c. dudū. n. 5. de decimis. fo. 194.
- 2 Acta facta coram arbitro, non expirant, si expiret compromissum
in c. compromissum. n. 6. de arb. fo. 229.
- 7 Acta facta in uno iudicio cum de crimine agitur ciuilitate, non faci
unt fidem si de eodem crimine postea agitur criminaliter. in ca.
qualiter & quando. il. 2. n. 2. de accu. fo. 85.
- 4 Acta ordinaria causæ non perempta instantia coram surrogato iudice,
uel iudice appellationis, faciunt fidē, fecus coram alio iudice
alterius tribunalis. c. causam. il. 1. n. 1. de test. fo. 56.
- 1 Acta facta in una cā, an faciunt fidē inter eadē personas in alia cā,
acta si facta sunt contra p. sententiam, fecus cōtra contumaciē. ibi. n. 3. f. 57.
- 1 Acta in una cā q. ex nece p. s. o. a. s. facit aliquatē p. s. m. p. n. 4.
- 1 Acta facta in una cā, an faciunt fidē inter eadē personas in alia cā,
q. super eodē agitur, sed super dependenti a prima causā. ibi. n. 6.
- 1 Acta facta in una causā, faciunt fidem in alia p. o. s. l. separata inter
eadē personas. ibi. n. 7.
- 1 Acta iuris ordinaria perempta instantia, pereunt, fecus acta respiciē
tia huius ueritatē. ibi. n. 8.
- 1 Acta iuris ordinaria perempta instantia, pereunt, fecus acta respiciē
tia huius ueritatē. ibi. n. 8.
- 1 Acta iuris ordinaria perempta instantia, pereunt, fecus acta respiciē
tia huius ueritatē. ibi. n. 8.
- 3 Acta facta in uno iudicio ciuilitate, an faciunt fidem in alio iudicio
criminaliter, in c. at si clerici. n. 29. de iudi. fo. 17.
- 3 Acta facta in iudicio summario, an faciunt fidem in iudicio plenario
in c. si clericus. n. 5. de foro compe. fo. 77.
- 4 Acta in uno iudicio faciunt qualem p. s. m. p. n. 9. de test. fo. 107.
- 4 Actore contumace & reo instante, possunt examinari testes, &
sententia ferri, etiam lite non contel. in c. causam. n. 1. 3. & 15. de
dolo & contu. fo. 251. & seq.
- 1 Actore potest desistere ab agendo, etiam si incepit citare, dum ta
men ad ulteriora bona processerit. ibi. n. 6.
- 3 Actore reuocatus non potest reum iterum reconuenire. in c. p. r. d. e.
tiam. n. 6. de mut. peti. fo. 129.
- 3 Actore non admissus a reo in possessionem sibi decretā causa rei ser
uande post annum, efficitur uerus possessor. in c. contingit. n. 1. de
do. & contu. fo. 268.
- 3 Actore qui eligit unum iudicem, et postea uadit ad alium, nō perdit
causam regulariter. in c. dilecti. n. 10. de fo. comp. fo. 116.
- 3 Actore si non iurat de calum. an cadat ab actione proposita, & quid
de reo, si non iurat, an habeatur pro confesso. in c. fin. 2. 5. 1. 4. 5. de
iura. calum. fo. 165. & seq. l. a. in ipso iure, an per sententia. ibi. n. 11.
- 7 Actore n. 7. in iudicio iuratus, non debet audiri. in ca. inter dile
ctos. n. 7. de dona. fo. 135.
- 3 Actore quomodo constitatur circa iura incorporalia p. ra remm con
tumacem, & an habeat locum missio in iuris corporalibus. in c. 1. n.
16. de co. qui mit. in pos. fo. 272.
- 4 Actore & reus iurant de calumnia in iudicio finium regundorum. in
c. ex literis. n. 9. de proba. fo. 7.
- 1 Actore & reus tenetur probare de iure suo in iudicio finium regundo
rum. ibi. n. 10. fo. 8.
- 2 Actore si reus si potentiores aduocatos adhibuerint, perdunt cau
sam, in qua litigatur, si hoc sit malitiose factum, alias fecus. in c. ex
parte. n. 1. & 4. de alie. mut. iudi. ca. fo. 213.
- 5 Actore potest p. c. p. a. domino, ne trahat reum ad iudicem incom
petentem. in c. ex tenore. n. 3. de foro com. fo. 90.
- 7 Actore condemnator in expensis, toties deficit in probando.
in c. n. 1. de p. n. 18.

- 1 Actore & reus si uterq. probat, quæ sunt partes iudicis, in c. ex con
uisione. n. 17. de test. fo. 225.
- 7 Actore, an melioris, uel deterioris conditionis sit q. reus in matrimo
nijs, & quando in probationibus interpretatio sit contra actorem
in c. ex literis. n. 8. de spon. fo. 5.
- 3 Actoris intentio quinq. modis dicitur fundari, de quibus in gl. in c.
finem. n. 13. de dolo & contu. fo. 256.
- 4 Actore non probante, reus absolvitur, & confessio facta non pro
delet, sed bñ p. r. iudicat confitenti. in c. mulieri. n. 5. de iurei. f. 203.
- 5 Actore non probante reus absolvitur, q. scilicet actor habuit dila
tiones ad probandum, alias fecus. in c. per t. n. 7. de appel. f. 156.
- 4 Actore tenetur edere reo ad exceptionem fundandam. in ca. 1. n. 1. de
14. de proba. fo. 3.
- 1 Actore ad fundandam intentionem suam potest compellere reum ad
respondendum positionibus. ibi. n. 17.
- 5 Actore excoicatus, nisi prosecutur p. procuratorem procedat cōtra
ipsum tanq. contra cōtinuatiōem in c. exceptionē. n. 29. de excep. f. 23.
- 1 Actore tenetur exprimere causam suspitionis, quando petitio est
cōtra ius. in c. constitutus. n. 2. de elec. fo. 201.
- 3 Actore, qui obtinuit in possessorio in uno foro, non tenetur in eodem
foro respondere super petitorio, quando est diuersus forus. in ca. si
gnificauerunt. n. 1. de iudi. fo. 57.
- 1 Actore q. do dicat n. l. p. b. a. l. in c. i. u. fo. 5. s. l. a. n. 6. de inreiu. fo. 203.
- 6 Actore, si est excoicatus, non potest cōtra aliquem iudicium agitare
si illud iudicium agitur in ecclesia, quia cum uoluntarie agat, nō
audetur quia non pōt ingredi ecclesiam, fecus si reus est excoicatus
quia cum inuitus trahatur, quia licet intrat ecclesiam, ubi iudiciū
agitur. in c. cum ecclesia. n. 5. de immu. eccle. & ex m. fo. 1. 85.
- 3 Actore, q. intentauit possessorium non pōt a reo ueniri, nec reconueni
ri sup. p. p. r. iudicat eundē, uel ulterius rei. in c. fin. n. 6. de or. cog. fo. 191.
- 1 Actore potest fundare intentionem suam super instrumentis per reū,
productis. in c. cum uenerabilis. n. 3. de excep. fo. 11.
- 3 Actore, an sequatur forum rei. in c. si quis contra. n. 2. de fo. compe.
fo. 64. & in repe. fo. 67.
- 3 Actore non debet audiri, nisi offerat libellum in scriptis. in c. 1. n. 1. de
libel. obla. fo. 117.
- 3 Actore non tenetur in libello facere mentionem de exceptionibus
rei, quas tamen si opposuerit, et nō enarrauerit sibi imputetur. in c.
fin. n. 7. de libel. obla. fo. 124.
- 1 Actore qui exprefit unam causam in libello, non potest obtinere, si
probauerit ex alia. ibi. n. 11.
- 3 Actore, quo casu inuitus cogitur litigare, postq. recepit literas super
aliqua causa. in c. conuisione. n. 10. de test. fo. 224.
- 3 Actore intentans unam actionem, an possit aliam prosequi. in ca. 2. n.
17. de libel. obla. fo. 121.
- 1 Actiones uniuersales generales & particulares, quæ sunt. ibi. n. 19.
- 1 Actore, an possit minuere quantitatem in libello expressam absque
condemnatione in expensis. ibi. n. 29. fo. 123.
- 3 Actore, an debeat in expensis condemnari, quando alterat libellum,
puta ei addendo. & c. ibi. n. 32.
- 1 Actore, si non probat non compellitur reus aliquid probare. in c. uni
co. n. 5. at eccle. bene. f. d. con. fo. 93.
- 1 Actore regulariter debet probare, etiam si reus assumpserit in se onus
probandi. ibi. n. 17.
- 3 Actore, qui habet plura remedia contra reum contumacem, uel con
tra intentans unum, non prohibetur aliud prosequi. in c. prout. n. 20. de do. & contu. fo. 254.
- 3 Actore potest eligere unum ex iudicibus, quos habet reus in c. cum
sit generale. n. 2. de fo. comp. fo. 81.
- 4 Actore ad confirmandum probationem etiam in iudicio summario
factam publicato processu licitum est producere illos primos testes
non nouos. in c. cum in tua. n. 8. de test. fo. 97.
- 5 Actore si non declarat rem petitam in libello licite ab hoc grauami
ne appellatur. in c. significatibus. n. 1. de appel. fo. 146.
- 1 Actore potest fundare intentionem suā super exceptione aduersarii
in c. ex parte De cau. n. 4. de refri. fo. 9.
- 6 Actus perueniens ad eū causam, a quo non potuit efficax habere
principium, annullatur. in c. placet. n. 5. de eor. cōm. fo. 213.
- 2 Actus factus per habilem & inhabilem simul, an sustentetur per il
lum habilem, in d. c. cum super. n. 1. de offi. deleg. fo. 113.
- 1 Actus, qui pariter potest referri ad malum & ad bonum, debet re
ferri ad bonum, fecus si actus in se est malus, licet aliquo respectu
possit referri ad bonū. in c. n. 7. de clericis non residentibus. f. 2.
- 2 Cor sic r. v. s. Ego adduco eundem Abb. in c. nisi essent. n. 3. de
praben. & in d. ca. estote. n. 6. & 7. & glo. in c. ab sit. n. q. 3. quæ dixit,
quod si quis uideret clericum amplexantem mulierem præsum
ptio erit, quod causa benedicendi hoc faciat. Quod intelligi quan
do pro parte sinistra præsumptio non est uehementior, quæ potest
colligi

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

colligi ex consuetudine loci & qualitate personarum, quia tunc facere
nulli interpretatione i deterioris parietur in c. ej. & i. c. cu i. nuuente.
d. pur. ca. & bonus. tex. i. c. ij. ill. diff. & adduco gl. ij. & ibi doct. in c. 3.
i. de iura. cal. lib. 6. ubi per illa gl. non. q. ubi qd actatur per ius ad
actum, qui pot esse bonus & malus, intelligitur, q. illu actum no faciat
ad malum petrandu, sed ad uitandu. Vnde si statum disponeret, q.
licetum esset cuiuslibet interficere, deberet intelligi de homicidio p.
missu, tunc si clericus, prohiberetur venatu p. constitutione Episcopi, no
intelligeretur ex permilla clericis cu recreatione, sed de alia prohi
bita, quia quxdam est prohibita, & quxdam permilla. & adduco
Bald. in l. si ad excludendum. C. de re. cre. & inreir. ubi dicit, q. ubi
actus pot esse referri ad bonum, & malum. in qua xquiuocum semper
debet referri ad bonum, & adduco Do. de sanct. Geni. in c. i. de
iureiur. l. 6. ubi dicit, q. quando actus iuratus pot referri ad per
missum & illicitum. in dubio potius debet intelligi, q. in testimo
iurantis referatur ad actum licitum, quam prohibuitum.
actus, qui debet explicari sub una forma, si explicatur sub alia, cor
ruit. in c. ex parte Allenis. nu. 19. de concess. pben. fo. 79.
et um faciens contra ius preteritum prauu consuetudinis, an excen
satur in utroque foro. in c. cum venerabilis. nu. 5. de consue. fo. 16.
actus ois necessitate cessante, vi concessus ppter ipsam. ibid. nu. 7.
actus gestus contra legem penalem, an sit nullus, & pna committit
ur. in c. si quorundam. nu. 4. de solutio. fo. 128.
actus ualiditas pendet a loco, ubi sit, non ubi habet exerceri. in c.
cum olim. nu. 1. de cle. coniu. fo. 19.
actus nullus, nisi sententia eo casu, quo pot per partes confirmari,
ualebit tantum, ut pactum in c. examinata. nu. 4. de confirm. uti.
nel inuti. fo. 178.
actus aliquem explicandi auctoritate habentes, si no legitime
explicent, non priuantur tali auctoritate. in c. gratum. nu. 17. de po
liti. Præla. fo. 129.
actus authorizatur per excommunicationem est ipso iure nullus. in
c. fin. 2. de procu. fo. 190.
actus gestus per uniuersitatem, in qua erat aliqui inhabiles, est ua
lidus nisi in casibus, de quibus in d. c. fin. 34. & 5.
actus contra ius est ipso iure nullus. in cap. tua fraternitas. nu. 4. de
spolia. diu. fol. 22.
actus contentiose iurisdictionis facti in ecclesia sunt nulli, secus
actus uoluntarie iurisdictionis. in c. fin. nu. 18. de test. fo. 179.
actus gestus contra legem animatus, ualet mero iure, licet contra
ueniens puniatur in c. dilectus. n. 4. & 12. de pben. fo. 45. & seq.
actus si est gestus absente domino, & exposito superius ratu sei
etia don int ea presumatur ratum habere. in c. nonne. bene. num. 4.
de prescriptio. fo. 143.
actus factus coram iudice incompetenti, an saltem ualeat ut actus
extra iudicialiter factus. in c. illud autem. nu. 1. de prescript. fo. 33.
actus explicandi a iurino. in c. i. nu. 2. de testi. fo. 42.
actus gestus non habente potestatem est ipso facto nullus potest ta
men ratificari postea in c. i. nu. 8. de sede uac. fo. 82.
actus q. p. esse iustus, & iustus si fuerit gestus a iuri et cu specie p
murtur iustus. in casu infuso gestus. in c. nisi essent. nu. 1. de p. fo. 40.
actus gestus ab habente duplicem potestatem praesumitur gestus
in dubio. ea potestates, quia actus fuisse. nu. 4.
actus nullus potest ratificari per tacitum consensum. in c. 1. num. 4.
quod metus cau. fo. 192.
actus geminatus, ubi requiritur, an sufficiat. vnus cum iuramento
in c. cum contingat. nu. 5. de iureiur. fo. 191.
actus factus contra legem, & quando si nullus. in c. ad Apolto
licam. nu. 1. de rig. fo. 203.
actus factus contra solemnitatem statuti, ualet si statutum non pro
cedit uicarius actum annullando. ibi.
actus perfectio referatur superioribus in c. quanto. nu. 6. de consue
tudi. fo. 12.
actum aliquem, qui potest habere facere potest illum expedire alio
non uocato, tamen non potest tradere possessionem possessore no
uocato. in c. de multa. nu. 3. de pben. fo. 46.
actus an attendatur secundum tempus quo, sunt celebratus, an se
cundum tempus, quo exerceretur. in c. fin. 3. de sen. exco. f. 233.
actus de nocte celebratus attribuitur sequenti vel precedenti die,
secundum quod sit ante, vel post median noctem. in c. consultiu.
nu. 6. de csi deleg. fo. 114.
actum probare satis est fundari se super actu, licet non probet habi
litatem persone in c. in presentia. nu. 4. de poba. fo. 17.
actus factus contra iuramentum tenet iam in temporalibus, quam
in spiritualibus licet contra faciens sit periuus. in c. dilectus. nu. 17.
& nu. 19. de pben. fo. 44.
actus factus, an ratur si de honestate non erat sciendus. in c. bone
morie. l. 2. nu. 12. de elec. fo. 167.

actus, an nititur ex fa lta causa, quando ex alia causa poterit expli
 cari. in c. ex par. nu. 4. & 8. de conuer. conu. f. 113.
 3 actus qñ veni explicandus a duobus, & vnus obiectu psona illorum
 duorum, potest illum actum expedire vno contextu. abiq; eo qñ di
 cat, hoc facit talis, & talis. in cap. caulam. que il. i. nu. 10. de iu
 dicis. fol. 31.
 1 actus non valet nisi seruetur forma a iure iuducta, & in casu per
 missis a iure in c. que in ecclesiarius. nu. 4. de conti. fo. 27.
 1 actus, si debet explicari cum consensu alicuius, qñ vult, vel nō po
 tell consentire, an possit explicari sine cōsensu, in c. ex par. nu. 3. de
 consi. tu. fol. 48.
 7 actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in unum con
 uenientibus adeo qñ non ualeret, si omnes per se dicerem uotū suū.
 in c. h. nu. 2. de fortile. fo. 15. q.
 1 actus presumitur factus legitimo tempore, nisi contrarium proba
 tur. in c. constitutus. nu. 3. de rescrip. fo. 72.
 C O R S. E. facit opinie. c. accedens de conuer. coniga. & c. cum uirū
 de reg. & ibi do. Ab. in 4. no. dicit, qñ ubi actus confuevit fieri in cer
 ta xate, seu tpe, si apparet factus & celebratus ille actus, prsumi
 tur factus in xate, seu tpe c. miseto. & dicit de hoc esse ibi. tex. no
 sed in simili dicitur, qñ si quis obligatur ad aliquid faciendū, & il
 lud apparet factū prsumitur factū ab eo, quid ad hoc erat obliga
 tus pro hoc bo. tex. & ibi do. in l. secunda de alimen. pu. flant. Ego
 allego Bar. in l. cū seruus. ff. de verb. obl. ubi dixit, qñ ubi aliqñ fa
 ctū, seu alicuius actus requiritur sumptū, prsumitur factus ab illo, qui
 facere tenebat. tex. p notabile in d. l. 2. qñ est fi. C. de alimen. pup.
 prafland. & ex quo inferit, qñ si capella reperiatur in ecclia constructa,
 prsumitur ab illo harede, qui grauat erat a testator e illā fieri.
 Ideo uoluit Bar. in l. nomina. C. arbit. iure. & Bal. et Sal. in d. l. fi. &
 Bal. in d. l. quod pauperibus. C. de episcopis & cleri & in l. fi. s. an cō
 putatione. C. de iure delib. & in l. j. in fi. C. de fme. & li. pen. & in
 rubrica. C. de fide i. h. in an. 15. col. i. uersū. sequitur uidere de scriptu
 ra. quorundā. Io. de Incol. post alios in c. iur. eccle. bench. Pet. de
 ane. in c. fundamenta. de electi. li. facient no per docto. in l. Nete
 nus. ff. de nego. geti. Idem. t. en et Io. de Ino. an d. l. cum seruus. re
 prehendens Ang. ibi, qui tenet contra Bart. per regulam. Ier. qui
 de probatio. dicens qñ epin. Bar. non probatur in d. l. si sed fecerit
 Ino. qñ tunc probatur ibi opi. Bar. si bene consideretur Pan. de Ca
 & Raph. in d. l. cum seruus dicens, qñ si hares fuit in mora faciendi
 capellā, & post mortem ibi reperiatur facta capella, non excusabi
 tur hares ad pna de qua in authen. hoc amplius. C. de fidei. i. fer
 uis si ante mortem facta fuerit, et ab alio praueniente, quia excusa
 bitur hares a pna. argumēt. I. ferorē & ibi not. per Bar. C. de his,
 qui iur. indig. & etne Bart. non discrepat ibi ab hoc. Sed idem Bar.
 in l. qui sub condicione ratiū. in ff. de cond. & dem. vñ tenere con
 trarium eius, quod dixit in l. cum seruus. uolens utq; non sufficiat
 expressum iur. factū, nisi ille cui ea facere tenebatur, probei ad se
 cessit, p l. ex celeritate in ff. si. flagrantibus idē ergasse nō traue
 runt. C. de erga. mil. u. no. lib. 12. Io. de Ino. an d. l. qui sub condi
 tione, penderat illam contrarietatem Bar. & concludit qñ ubi erant
 aliqñ condicētur qñ sumptus fecit ille, qui allegat fe eos fecisse, &
 pcedit opinio Bart. in d. l. cū seruus. p. d. l. fi. ubi si pupillus moriatur
 apud uxorē, prsumitur alius a tutore, & q pupillus pū imbecillitate
 xatus & indolētie, nō prsumitur aliunde sibi fecisse de alimentis
 prouiderē. Ita ut procedat opi. contraria per l. ex celeritate.
 1 actus gelsus a iudice post appellationem extra iudicalem, et iplo
 iure nullus, in c. dilecti filij. i. l. nu. 2. de appe. l. fo. 148.
 3 actus collegij expenditur per consensum reditum in cōi, nō sin
 galiter. in c. cum ecclesia. nu. 14. de cau. pos. & pro. fo. 196.
 5 actus, uel contractus a principio nullus, an, & qñ conuallidetur iure
 supeniente in c. cum ex officijs. nu. 39. de pregr. fo. 49.
 1 actus in iudicio obrentis, quomodo inducunt consuetudinem. in c.
 fi. nu. 16. de consue. fo. 124.
 Actus unicuius habet spatiū succedenti induci cōsuetudinē. i. h. in. 17.
 Actus excomunicandis an possit preferbere in c. olim. inter. n. 18.
 de resti. spolia. fo. 243.
 4 Accessorium sequitur sium principale, licet minus dignum. in ca
 quod in dubijs. n. 4. de consecr. eccle. vel alia. fo. 260.
 4 accessorium, an sequatur naturam sui principalis. in c. latores. nu. 6
 de cle. exen. fo. 162.
 4 accessio qñ an ualeat sine principali. in c. debitoris. nu. 2. de iurei
 ran. fo. 150.
 C O R S. E. Adde q accessorium tollitur sublato principali. cū prin
 cipalis. ff. de regu. iur. regula accessoriū. de regu. iur. li. 6. cum finit
 Limita illud vulgūt. quando tollitur de iur. cōmuni, secus si tol
 litur de iure specialij, puta, per restitutionē i integrū. Ita probatur
 i. h. fi. Luc. ff. de condi. ide. ubi habetur, qñ restitutio concessa supe
 principali extēdit ad accessoriū. ita cōcludit Io. de Ana. in c. olim
 in

In Panormitani Commentaria.

In 6. col. in gl. 3. l. p. §. bo. adharētes. de accu. & idē Io. de Ana. i. c. si q. de sumo. i. 2. col. in gl. ibi i. ca. gl. ibi. c. debitorē. de iur. iur. Nā gl. ibi opp. de d. c. debitorē. & nō solut. Doct. remittit se ad ibi. not. glo. ut nō. q. contrarium sit regulariter uerū. uidelicet q. ubi nō tenet principale. nec eius accessoriū. ēt iur. sed sit spale i. casu illi. c. nō tñ assignat aliqua specialitatis rō. Quidē dicunt. quōd aut principale est cōtra ius. & utruq. uitiatur. Aut ē pter ius. & tūc accessoriū nō uitiat p id. qd qritur i l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de yb. ob. Sed illa rō nō est bona. q. uisus fuit cōtra i. diuinū & canonicū. ergo. & c. Ideo solet dici. q. ubi est eadē ratio pphibendi principale & accessoriū. tunc utruq. uitiatur. Aut nō est eadē ratio & pcedit in c. debitorē. quia in promissione iururam agitur. & qritur obligatio parti. quā illicite recipit. ideo uitiatur ipsum principale. sed p accessoriū iuramēt. agit. ut qrat obligatio Deo. ut ibi. & in c. si Christus. c. ut. Et ideo nō uitiat accessoriū. cū possit iurans illud seruare sine interitu salutis aeternae. ergo seruandum. c. i. uero. c. cōtingat. de iure iur. Et dicit ibi Io. de Ana. q. ista sol. est cōis. & forte cōtra illū tex. Et illud idem ut sentire Abb. ibi. nu. 5. sed iudicio meo nō est cōtra illam tex. d. c. si quis. Nā iur. in casu d. c. debitorē. quōd ad iurātē p seruati sine interitu salutis aeternae. sed in casu. c. si q. iur. seruati nō p sine interitu cū sit pssit. s. p re tur pi. quo casu nulla part obligatio. c. si. de pac. & iur. nō extē dit ad curpia & illicita. c. i. de iur. i. h. c. si & illud nō sentire gl. in d. c. si quis. Vnde quo ad Deū nō tenet sibi qstia obligatio. & ideo nō tenet. q. eadē rō. quā cōcurrit in principali. eadē & in accessoriū. in quo casu utruq. uitiat. scilicet in d. c. debitorē.

5 Accessoriū remanet aliquando sublatū principali. in c. i. nu. 7. de his quae fi a ma. par. cap. fo. 90

6 Acceptus ad papam. in te. tunc. q. interim cā nō mouetur in partibus contra eum. in c. ut debitis nu. 19 de app. fo. 153

Acceptio personarum. non debet esse pēna papam. quādo sunt personae equalis cognitionis alias scilicet. in c. extirpandae in re. p. s. q. uero. nu. 45. da p. ab. fol. 58

3 Acceptatio in te. h. an & quando habeat uim taciti pacti. in c. significalli. nu. 20. de fo. comp. fol. 109

7 Acquisita ex negotiatione illicita sine alicuius calumnia. nō subiacent restitutioni regulariter. licet aliquando distribuatur inter pauperes. in c. cum sit. nu. 2. de iud. fo. 114

6 Acquirens aliquid ultra debitū in negotiationibus. an & quo casu teneatur illud in foro animae restituere. uel in pauperes erogare. in c. quia plerique. nu. 34 de immu. eccl. fo. 291

6 Acquirens ex contractu ipso iure nullo propter solennitates nō seruatas. teneatur rem illam in foro conscientiae restituere. s. uim opinionem. quae non est uera ibi. nu. 28. & 31. fo. 293 & se.

7 Accusator si per collusionē defiliat ab accusandis. nō impedit facultatē iterū accusandi. i. c. i. nu. 1. 3. et 4. de collu. de fo. 157

5 Accusator si nihil fuit probatum cōtra ipsum. & ideo absolutus. an possit iterum accusari. in c. quāuis. nu. 21. de re iud. fo. 103

6 Accusator ubi nō est quis. non potest damnari. in c. unico. nu. 3. 6 et 15. ut eccl. benef. di. con. fo. 93

7 Accusatus debet comparere ad instanciam illegitimi accusatoris ad allegandum priuilegium iurum. alias punitur tanquam contumax. licet appareat quōd fuerit per minus idoneam personam accusatus. in c. ueniens. nu. 9 de accu. fo. 73

7 Accusatio tendit ad finem punitiōis. licet ut accusatus puniatur secundum qualitatem delicti. denūciatio uero qualicumq. sit tendit ad finem corrigendi. in c. super his. nu. 2. de accu. fo. 74

Accusatio non dicitur criminalis. quando per eam non agitur ad pēnam. sed solum ut accusans priuatur certa re. ibi. nu. 4

Accusator debet regulariter se in accusatione inferibere. fallit. ut ibidem. numero. 6. fo. 75

Accusator criminiosus non repellitur. quando prosequitur iniuriam propriam. ibidem nu. 9

3 Accusatus de uulnere. cum sanguine absolutus si probatur tñ de uulnere sine sanguine. in c. examinaria. nu. 6 de iud. fo. 47

5 Accusator illegitimus non admittitur ad accusandum. in c. cum eccl. si licet. nu. 14. de excep. fo. 5

7 Accusator. si defiliat ab accusatione debet index perquirere. an fecerit per collusionem. in c. de collu. de fo. 156

Accusator criminaliter efficiens iurimisi accusari. ibi nu. 2

Accusator. si ab accusatione defiliat. p. test. & debet index ex officio suo super crimine inquirere. ibi. nu. 1

Accusator plures sup. eodē crimine. an possit deānti admitti. ibi. nu. 3

7 Accusator. si defiliat ab accusatione. an possit index ex officio inquirere. siue delicta sint. p. lata. siue nō. siue sit finita instantia siue non in c. criminaria. nu. 1. de collu. de fo. 157

7 Accusatio debet intelligi large ut cōprehendat litiā accusatio

nem quando agitur ad uindictam publicam. & etiam ut comprehendat accusationem largam. quādo solum agitur. ut priuatur beneficio suo. Illa enim non est litiā accusatio. quā non intendit depositionem ab ordine in c. super his. nu. 5. de accu. fo. 75

1 Cor. & Ego dico. q. uerbū accusatio adaptat cāg. etali. ciuili & pecuniaria in larga significacione. ut in l. q. accusare. C. de edē. & cit gl. solēns in l. iuro atq. uxore ff. sol. ma. & ibi p. Legistas. & ibi Bal. no. & Mod. Io. An. d. Ant. Io. de Imo. & Ab. in c. cū in tua de testi. nu. 1. fo. 66. tex. in c. oibus. §. q. 6. & ibi Domi. de S. Genni. Fed. de Sen in conf. 23. iur. Titus electus in platū ubi dixit. q. significatum huius uerbi accusatio. interpretari ex fine ad quē agit & dirigetur cōclusio libelli. q. nō est nouū. q. pcedētia restringant & regulent psequētia ff. de p. leg. l. nā q. siq. d. in fi. de leg. 1. l. si seruus pluriū in fi. l. talis scriptura ff. eo. c. sed q. reus. in c. inquisitioni. de ap. cum fi. Refert & sequit. d. An Barb. in c. i. in 2. col. de cōst. & in c. iux. de procu. & ibi d. Ab. nu. 3. p. eundē Ab. in c. 2. nu. 3. in 2. no. ut li. pē. & in c. lictis in gl. 1. de psum. & in c. lictis in 1. no. de testi. & in c. pte rea. de testi. cog. & in c. ueli nō cont. & in c. pte rez. de ap. Et addu co Io. de Pan. in c. nemo. 11. q. 1. ubi d. cit. q. uerbū accusare large sumptū. uerificat tā in cā ciuili q. in cā criminali. Tñ Spe. in tit. de accu. §. 1. uer. qd si primo. dixit. q. si alqs. produxit libellū. & uti illo uerbo accuso. & nō includit. q. p. et al. illū puniri criminaliter. q. nullo minus ille puniendus est etiam. licet illi appareat illū puniendū de crimine & deliquisse. Sed d. Io. Lud. Ro. in d. l. iuro atq. uxore. dānt doct. mā Spe. & Bal. quā ubi in l. bello est uerbū accuso. p. accipi cū uiter. ut ibi dicit gl. in d. l. q. accusare Sed in pēna debemus accipere rē in mitione significato l. p. ff. de pēn. Do meus tātū in c. diu. cū de ind. & in rub. de accu. in add. & dicit q. doctrina Spe. est uera. q. uerba debēt intelligi in proprio significato. l. 1. §. q. in ppetuū ff. si ager uetiū. uel emph. p. et c. ff. de res. li. 6. cū ergo uerbi accuso. p. p. de notat cām criminalē. ergo & c. Ite in cā ciuili nō cadit p. p. pēna. sed in cā criminali. & uidet quod uoluit Fede. in conf. 25. & adduco Domi. de S. Genni. in c. 1. de do. & cont. li. 6. Ego dicit. rē illo mō. q. aut ex pcedentibus & sequētibz p. apparere an cā sit criminaliter intēta. aut ciuiler. & tūc cā illa erit criminalis. aut ciuilis p. do. Fed. de Sen. conf. 25. Aut non p. hoc apparere. nec ex p. pcedentibus. aut sequētibz. & tūc quicquid d. cā Spe. & do meus do. Ant. dico. q. cā erit ciuili. quā in dubiis maxime p. nalius debemus benignitē p. e. eligere. regula in pēnis. de i. c. in l. 6. ff. de reg. iud. l. semper in dubiis. cū fi. Et hoc ut sentit Fed. in loco p. rax. Idē dicimus de uerbo actio. quod de suo largo l. g. nificatio adaptatur causae ciuili & criminali. l. 5. ad fi. ff. de sepul. uio l. 1. agraria ff. de termi. uo Do meus d. Ant. in d. c. i. in 2. col. de cōst. & in d. c. dilecti in 3. col. & dicit Lud. Ro. in d. l. iuro. atque uxore q. si constituo procuratorem ad agendum. poterit accusare. q. a sub uerbo actio. comprehendatur accusatio. Et concludē. q. p. uerbi accusatio. de notat cām criminalē. ut per totum titulū. ff. de C. de accu. Improprie de notat cām ciuilem. ut in rubro. & in nigro. qui ma. accu. p. & in d. l. qui accusare. & si attenditur materia subiecta. arg. l. si uno ff. loca. cum si uerbum actio proprie denotat causam ciuilem. ut in d. de actio. in prin. & quasi per totum. Improprie causam criminalē. ut in d. l. §. si ff. de sepul. uio. & in d. l. agraria & sic uerba intelliguntur secundum subiectam materiam. per d. l. si uno. & c. constitutus. de relig. domi. cum uul. 7

7 Accusator & accusatus. si simul conuerfati. p. praesumitur collusio. sine praenotato inter ipsos. in c. de his. nu. 8. de accu. fo. 68

7 Accusatus degradatur. sed inquisitus non. in c. inquisitionis. nu. 6. de accu. fo. 79

1 Accusatus ab uno. si fuit absolutus. non potest ulterius accusari. in c. cum dilecti. nu. 1. §. de c. de fo. 182

7 Accusator nō repellit tanq. inhabilis ab accusato. q. ipsum i. fami liantate approbavit. licet paulo añ accusans ipm expulserit. q. p. a p. m. iur. fec. ff. in fraudem. in c. nulli eporum. nu. 2. de accu. fo. 67

Accusatus co casu in quo non p. suum accusatorem repellere. an possit ipse accusans per iudicem ex officio suo repelli. nu. 3

4 Accusator proprie cit. quando agitur criminaliter. in cap. cum in tua. nu. 1. de testi. fo. 96

7 Accusatus ab illegitimo accusatore. potest ab alio legitimo accusari. in c. cum P. Manconella. nu. 4. de accu. fo. 65

7 Accusator pte de liti. p. nōne ab accu. d. filit. rñ super hoc ulte rius non audiet. in c. licet in beato. nu. 1. & 4. de accu. fo. 71. & li. q. Accusatio non potest fieri per heredes. si d. denunciatio sic ibi. nu. 2. Accusator si non p. loqui accusationē intra terminū sibi uel a iudice. uel ab accusato dātū. post illum terminum non audiet. ibi. nu. 5

Accusator. an & quando potest defilire ab accusatione sine metu turpilliani. ibi. nu. 6.

1 Cor. & Adde. q. accusator nō cogit apponere diē. uel horā per p. etat delictū in l. libellorū ff. de accu. canonizata. 2. q. 8. Sed qd si reus p. etat accusatorē cogi exprimere diē commissi criminis pro sui

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

sui defensione? Barol. in l. i. qui reus. ff. de publ. iud. concludit qd
pōt cogi si iudici iudicabitur, per l. ubiqueque. ff. de interro. actio.
& c. d. Ioannes Eremita de f. iust. c. indicante in 3. q. 4. Idem no
lucit in l. libellorum ff. de accu. & in l. Panconius ff. de acq. here. & ibi
d. Alex. Imo & idem voluit Barol. in l. §. 2. q. si Ephefi ff. de eo, qd cer
to lo in iur. ult. hic ut casus, & c. nbi dicit ibi iudici casum huius qd
nos. Nam quando omisio loci, vel diei auferit reo defensionem co
gitur accusator apponere diem, vel locum. Et dicit illam rextum
ad hoc non allegari, in d. l. i. qui reus. Io. de Imo. ibi, fin d. l. i. qui
reus. tunc contrarium per d. l. libellorum. Non ob l. ubiqueq;
præallegata. quia debet intelligi in casibus, in quibus non reperit a
iure specificæ facta promissio, quia clausula generalis non refertur
ad specificam. l. doli. clausula. ff. de uer. obli. & facti. l. factio legum.
ff. de pōis. Io. de 7. na, in c. qualiter & quando. il. 2. in §. debet igi
ad faciem. Refert Bar. & Io. de Imo. in d. l. i. qui reus. Sali in l. pe in
2. col. in nec. quæro, an dies commisi criminis, & c. C. de accu. se
quitur opi. Bar. quam docet cōter sequitur in d. l. libellorum. Hanc
partem tenet prædictus doc. Ang. Arc. in tractatu suo maleficiorum.
in uers. de præfenti anno. & ibi Moder. in additi. suis. Et hæc opinio
mihi placet, tanquam iuri & æquitati consona per argumentum
optimi, & quasi expellitur in d. l. quod si Ephefi. Et licet lo
quatur de loco, ualidum est argumentum de loco ad tempus, ut
leg. & uo. n. l. unum ff. si cer pcta. Non ob l. libellorum, quia proce
dit, quando reus non potest ad sui defensionem diem certificari. Vel
alio modo respondeo, qd licet de rigoris iuris hoc fieri non debeat,
ut in d. l. libellorum. nihilominus de æquitate hoc facere debet, p
d. l. quod si Ephefi, & ubi in aliquo casu reperitur æquitas scripta,
& rigor scriptus, æquitas scripta præferitur rigori scripto. ut legi &
not in l. placuit. C. de iudi. & in c. si de transla. Sol æquitas reperit
scripta in d. §. quod si Ephefi. ergo & c. Non ob l. quod dicit
Io. de Imo qd clausula generalis & c. quia salua pace, licet illa theo
rica sit uera, tamen in casu nostro est quasi casus specificæ promissio
sus, per d. §. quod si Ephefi. Subdit tamen Sili unum sempiterna
memoria dignum, & in præfata sententia in d. l. pe. se non crede
re iudicem bene & iudice fieri. si prius accusatorem ad certio
randum cum compelleret, quam reus ridere certioraret de die &
tempore absentia, uel de alio simili, propter quod intentione accu
satoris uellet eludere, & hoc ne quid malum gatur circa testes, quod
uoluit curare l. libellorum ff. de accu. quia accusatoris noluit crea
re ad ponendum diem, uel horam, ff. de ed. l. 1. §. ed. cōtes h. pro
hoc et facit, quia petens sibi aliquid impleri, ex cuius parte dicit prius
implensse. l. iulianus §. offerri ff. de acti. emp. cum li. Et hoc d. c. u
Sal. refert Ang. Arc. & sequitur in d. uers. de præfenti anno. & ibi
Moder. Et in iudicando & consil. nro inter pde sequetur ad ex
cludendum oēm malignitatem. Tamen in facti cōtingentia limi
tabam hoc dictum, nisi reus boue fame, opinionis & ueræ exarret,
& non effluere simile cum malignari ac calumniari. Et monuit
ex eo, quod uoluit Bar. in l. i. in ff. de here. insti. l. 1. C. si seruus
ad leu. aspera. & Lud. Ro. in l. 2. ff. de iust. cap. qd si aliquis accusat
unū qui audiuerat dici a persona fide digna, qd ille contumeliat de
licium, qd si ille accusator non pbat, qd non puniat tūq calumniator,
quia habuit iustā cām credulitatem ex auctoritate illius psonæ fide
digne & uide gl. quā al. Lud. in l. 2. in c. fin. iudicis de do & cōc.
& ibi Ho. dicit, qd si psona fide ualde religiosa & magne cōfictæ, qd
præsumit pro illa, qd non calumniatur arg. n. de no ope. nu. l. 2. &
sequitur Io. And. & cōter oēs, licet do. Card. uideatū tenere op
positum, qd non apparet de alia causa, ex quo succumbit, præsum
ptio est contra eum, sed certe secundum Io. de Imo satis n. zona
opinio Host. quia si alias sit uir religiosus & magne conscientie,
non dēt præsumi, quod in hoc fuerit calumniatus arg. d. c. secu
di. facit ex. not. ualde in c. nisi essent de præd. nbi tex. probat, qd so
lennitas extrinseca non præsumitur. l. scientiam. ff. de uer. obli. g.
Tamen hoc est uerum, nisi actus esset gelus a persona fide digna,
quia præsumitur, qd oēs solennitates interuenient. in d. c. nisi. & idē li
fiat ab alio interueniente præfata psonæ fide dignæ, ut est tex.
& ibi domi. Ant. in c. d. lecti. de arbi. ad hoc allegat Lud. Rom. nbi
supra. & no Ina in c. 2. de lecti. per egrū nbi licet aliquis probet, qd ip
se sit diaconus, non tamen propterea probat se habere alios ordi
nes, qui necessario requiruntur æquum fidei Diaconus. quod est
uerum, ut dicit Ina ibi, nisi ille clericus sit factus Diaconus a per
sona maxime auctoritatis, quia tunc non est uer. simile, qd psona il
la illi ordinasset ad Diaconatū, n. si habuisset alios debitos ordi
nes. Ita refert ior. Ab. nu. 6. Ex quo d. c. d. c. n. si subdit Lud. qd
Canonista ibi dant sing. limitationem ad dictum Ina in c. 2. de di
la. nbi dicit, qd si iudex dixit sententia, pronuncio talem filiam
m. l. post testari, qd licet hæc sententia possit ualere in castrisibus,
uel quasi, tū illa sententia est ipso iure ualida. Hoc tū uerum nisi illa pso
na, quæ dedit illā sententia, sit persona maxime auctoritatis, quia tunc
illa ualebit, sed rescindet remedio appellatōis, qd n. est uer. simile,

q. ferret iusticiam contra iuris errorem expressum, arg. tex. no. in
d. can. i. Nam una persona fide digna, dat nullā cām credulitatis
Dicit gl. no in l. Tino tūndū ff. de conli. & dem. & plene Lodo.
in d. l. 2. & bon. ar. ut ex tūc iusticiam malignitatis. Dixit
domi. Ant. in c. postremo de appe. lic. succedit loco satisfactionis
ut dixit gl. no. in l. 1. §. 1. ff. de rump. quā allegabat Bal. in c. 2.
de iudi. & in c. 3. de eo qui mit. in pos. cā reuerfuan. & sicut qd
not. Ang. in l. si a bono fidei. de reuendi. Lap. alleg. 127. Bal.
in c. d. contingit de refer. & in c. uenens. l. 2. de test. gl. in c.
expellit. l. 1. q. 1. tex. in d. c. 2. ff. de uer. obli. & in c. in nostra,
de proc. facit tex. in c. si ent obli. de accu. licet Bal. aliter uolue
rit in c. iuravit de pba. & in c. ut li. pen. Et hæc fecerunt pro
fecto iudicem iurare. & puto hanc limitationem de iure fore
ueram. & hoc pōit ut pōit materiam aliquid dicendi dā ē.

7 Accusatus si quam exceptionem habet contra accusatorem, de
bet illam opponere ante contestationem litis, alias locus, nisi
de nouo uenerit in l. ius notitiam in c. 1. nu. 3. de accu. fo. 66
Accusator non debet esse criminiosus, nec malæ famæ, nec ini
micus ibi. num. 4.

Accusator criminiosus repellitur de iure canonico ab accusando,
quando prosequitur iudicatum publicum, secus si proprium, quia
tunc quilibet crimin. sua dimittitur, ibi. nu. 5. 6.

Accusator quando repellitur tanquam indignus absoluitur accu
satus ab observatione iudici, ibi. nu. 12. fo. 60.

Accusatus non tenetur comparere ad iusticiam illegitimi accu
satoris. ibi. num. 23.

Accusator, si post inchoatam accusationem efficiat ut illegitimus
non repellitur iudicio ibi. nu. 5.

Accusatus si post inchoatam accusationem inceperit habere ali
quod uirilegium, potest illo uti, ut a tali accusatione excludatur
ibi.

7 Accusatio debet fieri ab illis quorum interest, alias est nulla in
c. illa præpositorum nu. 1. 5. de accu. fo. 67

7 Accusari non potest per proce. tunc per proce. ad iudicium,
& an ligetur statim. l. c. uide mentionem de peracti. c. in cap.
1. nu. 2. de iur. fo. 196. & uide in a. 4.

3 Accusatus non potest regulariter iurari accusatorem accusare
pendente accusatione cōtra ipsum in c. 3. de or. ergo. fo. 186
7 Accusans criminiosus, sed peius ex od. qd am ex zel. speccat,
alias locus in c. accusati. in d. c. accu. fo. 60

1 Accusans de percussione cum tangente, ubi iustur sit flex. pro
bā p. cussione sine tangente in c. iustit. l. 1. nu. 27. de test. gl. 12

7 Accusans aliquē calumne fecit exortio iudicis puniri, & index
nō punietur c. i. red. quod dicitur in c. 1. nu. 1. 2. de test. fo. 87

4 Accusare uolenti de falso potest statim terminus perden p. ius.
num. 3. de fide infirmis. fo. 123

7 Accusatio non potest fieri ab existente in peccato mortali, nisi accu
sans prosequatur iuriam propriam in c. a. nobis nu. 10. de exce. fo. 4

7 Accusatori, si efficiat iur. ab accu. p. iudex ex l. ius officio in
quirere. in c. constitutus. nu. 2. de app. fo. 142

7 Accusari nō debet qui a pluribus iudicib. publ. cā p. sequenti
bus, sed ipsorum iudicib. si c. in c. si quis l. p. nu. 2. de accu. fol. 66

4 Accusatio, quæque pōit pro actu nece. c. ius. n. 2. de test. fo. 71

7 Accusatori, si dissistat ab accu. potest index ex officio prosequi &
inquirere. in c. qualiter & quando. l. 2. nu. 2. de accu. fo. 84

7 Accusatus de aliquo crimine uel denunciatus non potest iurari
promouere, neque ad secularis uel ecclesiasticas dignitates
in c. a. non potest. nu. 1. & 2. de accu. fo. 67.

7 Accusatus pendente accu. non priuatur iuribus, n. l. d. gnitibus
suis, l. cet. de nouo interm. non potest acquirere. ibi. nu. 7.

7 Accusans matrimonium propter quæstum, repellitur in c. signifi
cante. nu. 2. qui inat accu. pos. fol. 66.

7 Accusatio ob turpem causam facta non debet admitti ibi. nu. 4.

7 Ab accusatione matrimonii repellitur, qui denunciationis i. em
pore tacuit, nisi denunciatōnem probabili. ignorauerit, uel
iure de nouo dederit, & quod malitiose non accusat, in c. cu
me. 1. qui inat. accu. pos. fol. 66

Ab accusatione repulsi, an ad denunciationem admittatur ibi.
num. 3. & 10

7 Accusator & testis, q loquunt de auditu, an sint audiendi. ibi. nu. 10

7 Accusatio & testimonium in matrimoniali causa ueri debent
personaliter, & non per literas, in c. a. nobis. nu. 1. & 3. qui inat.
accu. possunt fol. 55

4 Accusatus de crimine in causa ciuili admittitur in testem. in c.
si num. 3. de test. fol. 109.

Accusatus de crimine admittitur in testem in exceptis crimini
bus. ibi. num. 4

Accusatus de crimine, si appellauit, an admittatur in testem. ibi. nu. 5

Accusatus

In Panormitani Commentaria.

Accusatus eo casu, in quo non potest suum accusatorem repel- 7
lere, potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli in
cap. nulli Episcoporum nu. 3 de accu. s. 7 2

¶ Cor. v. Contra iur. tñ in simili ut sentit Bar. in l. non solus. §. si. ff. de iur. iur. §. tenet. q. si alius denegatur audienti in iure statu-
tū. non potest iudex ex officio ius procedere cōtra offēditē il-
lius, sed Abb. in d. c. nulli. l. forum. in gl. in fi. Placet multū illa
gl. arg. in li. heretico. §. ut illicite. ff. de n. a. publi. Ego pro dta opia d-
duco do. Pet. de Auch. in c. cum iur. de excep. ubi dicit. q. si q-
s iniuriatur excoicatio. quoniam potest agere ad vin. heandū uidet
etiam iudex ex officio ius potest protegi. & alle. Oii. Pyleū &
la. de Arcin. licet apud Libconen. §. ut p̄tor. ff. de iur. iud. in
Bul. in rub. C. de man. mūdi. & in l. cum leg. & ibi lo. de lmo
ff. de test. & in qua dta d. iudicato. me incantat. & eautur. q. re-
nerator. & lo. de lmo. l. publico. §. si procurator illde mo. op. n-
o. in l. 1. §. subfalaria. ff. de reb. Bul. in d. de refer. ff. de l. ita cōcla-
dit Ang. l. se. & ff. de p. herede. d. Ant. in cū dilectus. de cō-
fue. & i. c. bonar. de polla. Prax. l. 1. p̄bi. obitante fōi aliqua cō-
fura. q. si p̄pōt opponere iudex ex officio ius potenter. & alle. Inn. in
c. si iud. in fi. in cū iudicaturus. ff. de excep. & hoc ne aliquis
loquatur cōtra aliena iustitia. Et in c. iud. de Ant. in c. 1. de
iud. l. re. iudico. de lit. cōte. Et in c. iud. Ioan. de Ercania. de iur. iur.
dixit. q. licet reus p̄pōt cōcludi. cū nō possit. p̄ lucere illi iūta
& tēl. ut in c. iud. l. de iud. de i. in fi. iudex officio ius poterit
& dicitur i. c. i. in o. i. mūdi. Sed iudico. meo h. probat. tex.
in c. iud. Ioan. de Prax. l. 1. & inde q. p̄fuit do. Uo. de tanc. Geni. i.
c. in lmo. iurib. §. fane. de elec. l. 6. ubi dicit. q. licet cōtra actū
cōtēnentē iustitiē publicā. p̄pōt repellatur a p̄tēte exceptiō. iud.
cōtradictō. nihilominus pot. superior ex officio iquirere. an act⁹
sit legitimus. uel nō. & unde Bar. in c. fane. Dñco. de Bino. ita
& al. in lmo. iud. §. si. & q. iud. in Bar. in l. ubi p̄ hoc modo ad
cōfōrmi. reduciō. q. an q. faceret aliqd. ex dispositione legis
& tanc hoc cāsu iudex nō poterit. quia quos lex prohibet. omni-
nō prohibet. & ita proced. al. lmo solū & Bar. ibi. Ant. quos cō-
prohib. nō facere aliqd. ex tacto. & dispositione sua. & ita. proced.
dicit. & in contrariū. Et de materia uide do. iud. de iud. c. nulli.
& in rub. de accu. & Bul. in l. 1. C. si tuor. uel cura. nō gel.
Accusatio non potest fieri per alium. nisi per scripturam. sed de-
nunciatio licet. c. cum dilectis. ann. 2. de accu. fo. 79

Advocare phibet clericus, ne videat alteri nocere, cū ipse deat
omnibus prodesse. in c. cum P. Manconella. nu. 9. de accu. fo. 69

Aduocare non est proprie alteri nocere, nec alterum offendere. in c. cum sacerdotis. nu. 1. de postu. fo. 179

Aduocare non possunt omnes, qui habent sacros ordines regulatiter. ibi. nu. 5. fo. eo.

Aduocatus potest esse testis in causa, in qua quando fuit adhibi-
tus testis, nō erat aduocatus in c. ex lris. nu. 1. de transa. fo. 175

Aduocatus aduocans in causa in qua prætendit habere ius, an censetur in suo renunciare. ibi. nu. 4.

Aduocatus potest de eam parti non habenti ex officio iudicis .
c. l. n. l. 2. c. 5. de of. iud. fo. 1. c. 9.

A luocatū, si quis non hēt, non pōt cogi ad respondendū ibi. r. u. 2.
A luocatus pōt cogi, per iudicem, ad patrocinandū indigenti

Aduccatus debet grauis aduocare pro pauvere ibi.

Aduocatus dicitur habere tantu n affectio nem ad causam, q nō
possit eripiri in causa a nullatione esse testis ibi. pu. 6. fo. 99.

Advocatus uel procurator, si per ipsorum imperitiam, aut negli-
gentiam quis in iudicio causam perdat, an teneatur in foro animare

Aduocatus an possit esse iudex in causa in qua sit aduocatus.

Adversus non cogitur advocare nisi in foro suo in c. pastera

ls. nu. 8, de of. dele. fo. 120

7. Aduocatus excommunicati qui cum defendit an incidat in fœd-

in excommunicationem. in c. propofu. l. n. 6. de cle. exc. fo. 164

Advocatus faciens quod dicitur causam clientuli suo tenetur ad dñm

3. *Advocatus latens periret causam clientulo suo tenetur audire*
rum. in c. pastoralis nu. 8. de iudi. fo. 46
 4. *Conet. Quod ne contra malos advocatos. Nam mali advoca*

¶ Coram. Quid no. contra malos advocatos. Nam mali advoca-
ti omnia mala noverunt, ut dicit gl. in l. ab Analfatio C. man-
d. si noverunt, et cognoverunt, si noverunt, ut dixit gl. in l. 8. tex in

Itaque non est permis faceret ex. saepe enim & literati & erudi-
ti habent non minus, sed minus studium, & loquendi facultatem.

mittunt: glab. in uerbo amittunt, dixit maxime impii aduocati

tes, si aliqd ultra debitū lucrant, nō tenent in so. aīx restituere

2. Aduocatus n̄ d̄r̄ n̄ d̄r̄, q̄ p̄st̄nt in camera: n̄ rub. n. 1. de poll. f. 17.

Advocare prohibitus non censetur prohibitus consilium. ibi.
Advocatus non potest esse iudicatus, & non doctor. ibi. nu. 2.

Advocatus defendit & publicu & privatu, ubi ex hoc anr milite & privilegiant in iure i multis, ut milites. i. c. f. n. 1. de post f 17.

§ CORSE. Aduerte in, p aduocatus non de habere dignitate. no
Gul. de Cu. i l. nequicq § aduocatus. fl. de of procō. Ideo, quia u

cat officiu. C. de aduoca. diuer. iudi. l. laudabile. In uer. aduoca-
tionis officiu. Quod intelligere, nisi esset q̄s aduocatus principis

leu magaz. plovz. ar. li. C. de mand. prin. ubi elle notarii prin
cipis est dignitas, licet de se procurandi officii sit uile, ut in

uenerunt. & in Bar. C. de decu. li. x. & Ab. in c. i. post cessionem
de prob. in pe. col. Idem in coquo principis. ut uoluit Bal. in c. i. d.

linguar. & habens tendum a principe efficitur nobilis. Ita dic-
bal. in c. 1. q. d. cat. dux. facit rex in c. p. mas. de maio. & obe &

c. mancipia, de re, permu. Et serui nobiliū sunt nobilioris cōdi-
tione, q̄ serui plebeiorū. iō debent habere meliora fercula, ut

Thabitat o. ff. de uē. in pos. mit. q. l. ell. no. adū. pro leu. tiferis & l. multis cardinaliū & epōrū. S. l. e. uoluit Bal. in l. et. B. de t. et. ubi e.

cit, q̄ famuli ep̄orū pūt testificari p̄to eis, alle. Inm. in c̄m lucē
de test. secus dicit, si sint uiliū. Ponit exēplum in c̄rdonibus.

scholaribus, q. non admitterent in scholaribus, tum rōne priu-
gioris eis concessorū, ut leg. & no. & in auth. habita. C. ne h. p.

pa Tu et respectu scientiae, quae homines nobilissimos. facit
 uendendū C. de pottu. in pria. & in l. i. §. p. inde. ff. de uar. & exi

or. cog. Idē dicimus i medico principis, ut in l. i. C. de comiliariis
tibi medicus principis æquari ducibus, regulari et equipari

oblectrici. l. 1. C. cōia deleg. facit tex. fin. in l. 1. C. de p̄. expo. lat.
rum. l. 1. 2. in uer. quos deus lateris nostri illustrat. cū aliis fir.

2. Aduocare an possit clericus in crimine, ubiuenit imponen
pena sanguinis, in c. 1. nu. 6. de pollu. fo. 178

3 Adlocutus de iure tenetur subire iuramentum calumnie, n
naleret consuetudo in contrarium. in c. i. nn. 5. de iura. cal. fo. 15

6 Adhucatus efficitur patronus causæ, quam assumpsit patrocini

fuo. in rub. nu. 1. de iure patr. fo. 238

Aduocatus

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

Ad uocatus & similes personæ possunt esse testes contra suum dñe
tulum, quia cessat ratio suspitionis. in c. 2. nu. 12. de arbi. fo. 215
7 Adulteriū ē cōmīitū cū spōsa de pñtī nōdū cognita, & qd de spō
sa de futuro. in c. dīfcretionem. nu. 2. de eo qui cog. conlang. fo. 37
6 Adulteriū carnale & spirituale, an cōpñfetur. in c. mulier quæ.
nu. 5. de conuer. conin. fo. 215
7 Adulteriū solum, an habilitet aliquem ad contrahendum matri
monium. in c. significat. nu. 5. de eo, qui du. in ma. fo. 28
3 Adulteriū cognitio utrum & quo casu potest pertinere ad utrumq;
forum. in c. cum sit generale. nu. 23. de fo. comp. fo. 83
6 Adulteriū inducit separationem matrimonii quo ad torum, non
quo ad nūculum. in c. gaudemus. nu. 2. de conuer. coning. fo. 215
6 Adulteriū an possit cognosci coram iudice ecclēsiastico, si agita
tu criminaliter. ibi. nu. 6.
Adulteriū est causa, quod uir lucretur dotem, & quod uxor do
nationem propter nuptias. Quid autem si sunt liberi. ibi. nu. 7
7 Adulteriū committit etiam coniugatus cum soluta. in c. trans
missi. nu. 5. de eo, qui cog. conlang. fo. 37
7 Adulteriū quo p. esse notorium. in c. significasti. n. 4. de diuor. f. 57
Adulteriū non separatur matrimonium, sed tantum priuatur eius
executio. ibi. nu. 5. fo. 58
Adulterio an excusetur uxor, si a marito fuit causatum. ibi. nu. 5
Adulteriū mariti ē non notoriū, an uxor possit obicere? ibi. nu. 9
6 Adulteriū priuat adulteriū iure coniugali. in c. constitutus. nu.
4. & 8. de conuer. coning. fo. 214
7 Adulteriū probatur ex sola deprehensione absque eo, quod fue
rint nisi coire. in c. si. nu. 2. de adul. & litu. fo. 137
7 Adulteriū an & in quibus dicitur esse de atrocioribus crimini
bus. in c. accepimus. nu. 4. de purg. canon. fo. 104
6 Adulteria commissa per coniuges mutua compensatione tolluntur
in c. constitutus. nu. 9. de conuer. coning. fo. 214
2 Adulteriū respectu laicorū est cognoscibile, p. iudicē secularē, q̄
ecclēsiasticū, & est locus prauentionis. in c. 1. n. 3. de of. ord. fo. 142
7 Adulteriū post uirū mortem, an possit obici per hæredes mari
ti uxori dōtē respectu. in c. plerunq;. n. 7. de do. inter ui. & uxo. l. 61
Adulteriū post mortem uxoris an possit obici per maritum hæ
redibus uxoris dōtē repetentibus. ibi.
7 Adulteriū & hæresis, seu carnalis & sūalis fornicatio, an idē ope
rent quo ad separatōē cōiūgii in c. de illa. n. r. & 4. de diuor. f. 58
7 Adulteriū non committit mulier probabiliter præsumens se fo
lutam si alteri nubat in c. fraternitatis. n. 10. de frig. & male. fo. 41
4 Adulteriū toties committitur, quoties reiteratur copula. in c. si
eue nobis. nu. 3. de testi. fo. 54
7 Adulteriū non est grauis crimen, quam incestus. n. c. ueniens. il
1. nu. 5. de eo, qui cog. conlang. uxo. f. 36
¶ Cor. Et inde eundē Ab. in c. ac si clerici. in §. de adulteriis. nu.
2. & 7. fo. 12. uer. oppositur. Sed ut obit. tex. 3. q. 7. c. quod in om
nibus. gl. in §. de adulteriis. Sol. doc. ibi. deunt, & ibi Ab. post gl. &
Arch. in pral. c. quid in omnibus. Quol. quantum ad criminis qui
tatem, non est maius aliis, ut in d. e. adulteriū malum, quantum uero
ad criminis communitatem & frequentationem, est maius aliis, quia
cōiūg & frequentius committitur illud, q̄ alia quantum uero ad pē
næ impositionem, p. dicitur graue, sicut alia, quia pro isto sicut p.
aliis magnis imponitur pœna mortis. Leuti. 3. c. e. Deute. 3. 2. cap. l.
quāuis. C. de adul. & fuit hoc Lau. in pral. c. q. in omnibus. & Io.
An. in d. §. de adulteris. Sed certe hæc solutio f. m. Ab. ibi non pro
cedit, maxime de iure canonico, quia pro adulterio nō fit de grada
tō actualis, & tñ pro quibuscūq; aliis sit. Itē de iure civil. in quibuscū
q; delictis mors acerbissima indicitur. ut in paricidiis & assassiniis.
& tñ non sic in adulterio. Vinc. dixit. in d. §. de adulteris. quē doc.
sequunt, q. quantum ad delicti extensionē, adulteriū est de grauiori
bus, quia nō solum delinquit in se, sed in plures, q. tale delictū cōmī
tunt, quia duorū animæ polluant, qd non placet ibi Ab. quia in de
lictō incestus, & cū excedit contra naturā duorū atq; polluantur
& tñ illa sunt ualde maiora per d. e. adulteriū malū, & subdit præce
dente solutionē esse tenendā. ¶ Ego adduco si. tex. in l. codicillis. §.
infinito. f. lio. in uer. fed & alia mihi deteriora. facit. si. de leg. 2. ubi
probatur, q. uir reputat adulteriū grauius occasione filii. Ita allegat
utū tex. l. a. de Arc. ut refert Bal. l. Achillas. §. calumniator. ff. d. his
qui nō. infit. & in c. pe. de confue. & tex. in l. 1. C. qui accu. non poss.
loquitur de criminibus grauioribus & gl. ibi ponit exemplum. ut
adulteriū, & facit tex. in l. si in §. idē aut. in ner. ut aliquid grauius
admisit. ff. de publica. ubi lex reputat adulteriū esse graue cri
me. facit. tex. in l. patri. & in l. q. att. ff. ad leg. l. u. de adul. ubi licet
patri occidere filium propter adulteriū, ideo dixit Bald. in l. si C. si
contra ius, uel utilitatem publ. & in l. 1. ff. de constitu. prin. q. licet
principes possit statuere, q. banu. uis possit impune occidi, uel fur
tum contra eum fieri, tñ non potest statuere, q. mulier bānica pos
sit impune adulterari; & sic adulteriū uidetur graue & enorme cri

men, & quæ sunt pœnæ adulteriū, & quot. uide domi. Abb. i. conf.
4. circa primā & secundam. col. Vnde post dominum meum i. d. §.
de adulteris, distinguo sic. q. aut consideramus legē Moysaycā, &
tunc adulteriū est morte dignū, aut consideramus legē ciuilem
& eodē modo imponitur pœna gladii, ut d. l. quamuis intelligē
do prout ibi dicunt doctores, est enim adulteriū publicū eriwē.
l. 1. ff. de publi. iudic. & in l. 1. C. de adul. ergo stat cōclusio, q. adul
teriū connumeratur iter grauiora crimina essentialiter & forma
liter, sed accedens uidetur esse maius omnibus aliis, quia magis
frequentatur, licet in se erimen inellus, aut contra naturā stat
grauiora, non tamen ita sint frequentata sicut adulteriū. Aut
consideramus legem canoniciam. & licet canon permittat dispē
sare per Episcopum, illud fuit de benignitate canonis. ut in d. §.
de adul. & ideo Bal. ibi dixit, q. i. initio carnis, mitius est agēdum
quia motus ad actum est de iure naturali, ut not. in l. 1. §. ius natu
rale. ff. de iustitia & iure. Et quia pœna punit adulteriū, seu aduile
ra de iure canonico, unde nota. in c. tux. de procura. & in c. gau
demus, de diuor. Et dic. q. pœna canonica est separatio quo ad to
rum, & dotis perditō, qñ agitur cōiugaliter, quia pœna legalis non
habet locū de iure canonico, ut nō. utrobique. ff. in d. c. tux. & d. e.
gaudemus. Itē uxor lucrā donationē p. nup. ex adulterio mari
ti. ut nō. Abb. in d. gaudemus. n. 17. & facit. c. plerunq;. de dote
post diuortium restit. in d. e. gaudemus. non imponitur aliqua pē
na mulieri, sed promittit, ut mulier collocetur i. claustrum, ut hone
ste uiuat secundum Pet. & Abb. antiquum, unde dicunt, quod ui
uita non potest collocari i. claustrum in casu illis capituli. Sed quā
do ageretur criminaliter coram iudice seculari, tunc in iura de
trudetur per auct. sed hodie. C. de adul. unde ponderant uerbu
collocare. Non n. dicit detinere, & sic fit collocatio ad peniten
tiā peragēdā, & nō principaliter ad pœnā. & sic ut prædicta ma
teria delinquendi, debet collocari in aliquo monasterio nō solum
propter penitentiā, sed ut honeste uiuat. Pro hoc b. o. tex. qui hoc
probat in c. de benedictio. 3. 2. q. 1. in fi. Ita concludit Ab. in d. cap.
gaudemus. ubi supra. respectu uero clerici quia pœna punit, si cō
mittat adulteriū, unde doc. in d. §. de adul. & tñ Abba. dicit,
q. pro adulterio non fit degradatio actualis, sed deponitur. ut 81.
dist. cap. presbyter. & uoluit Ioan. An. in cap. multa. de reg. iu.
lib. 6. in mercu. & uide ad p. ad §. 1. d. Ab. in c. e. m. sit generale.
nu. 23. uer. item. & gl. enumerat crimina adulteriū.
7 Adulteriū deprehensio sola, an sufficiat ad puniendum deprehē
sum. in c. ex literarum. nu. 4. de eo, qui du. in matri. fo. 29
7 Adulteriū solum non impedit matrimonium contrahendum cum
mul. re. prima uxore uiuente cognata, nisi machinata fuerit i. mor
tem coniugis. uel si ibi data fuerit fides de ea ducenda. in c. eluper
nu. 2. de eo, qui du. in matri. fo. 28
5 Adulteriū est de foro ecclēsiastico non solum, quando agitur
ad separationem tori, sed etiam quādo agitur ad uindictam. in c.
consuluit. il. in l. 1. de appel. fo. 151
6 Adulteria coniugum mutua compensatione tolluntur, quomodo
intelligatur in c. ueniens. n. 7. de conuer. conin. fo. 214
7 Adulteriū committit alicui nō licet etiam propter famem, q̄
rere eū debet iudicē alio mō. in c. ex literis. n. 7. & 3. de diuor. f. 58
3 Adulteriū non dicitur maius delictum aliis, nisi propter eius
frequentiam. in c. si clerici §. de adulteris. ca. 3. de iudi. fo. 20
7 Adulterum uel adulteriū non est licitum occidere de iure ca
nonico. in c. si uero il. 1. nu. 10. de sentent. exco. fo. 212
7 Adulter compelli p. per ecclēsiā ad abstergendum adulteriā, & q.
ad cōiūgē redeat. in c. cū habeat. n. 2. de eo, qui duxit i. matri. l. 29
Adulteriū est iusti fort. & iudex ecclēsiasticus ratione peccati le
de eo impedire potest, etiā si nō agatur ad separationem tori. ibi.
7 Adultera, quando absoluitur ab excommunicatione, debet ab
iurare adulteriū. t. ad eum non uelle ulterius reddere. in c. in
telleximus. nu. 2. de adul. & litu. fo. 136
Adulteriū manifestū dicitur duobus modis. Pr. nō si mulier adhuc
sit publice alicui concubinaria, secundo si, ibi filiu cū alieno
marito, uel si palam admittat uiros causa adulteriū. b. nu. 6
5 Adultera nō sequitur, quod una sit, sumus de adulteriū cū ipsa cō
missio fuit condemnatus. i. c. quāuis. nu. 13 & 24. de re iudica. f. 104
6 Adulter, uel adultera perdit m. & quod hēc in altero quo ad matri
tiam seruatur. in c. 1. nu. 5. de conuer. conin. fo. 208
7 Adulteriū pœna hodie non est pœna mortis. in c. tux. num. 6. de
procura. fo. 133
7 Adulter, qui in una nocte pluries commisit adulteriū, an pu
niatur pro qualibet uice. in c. 1. nu. 3. de penis. fo. 198
7 Adulter excommunicari potest. & ut ad uxorem redeat compelli
in c. significasti. nu. 2. de eo, qui du. in matri. fo. 30
3 Affectus ad puniatur non subiectio efficitur. in c. 1. num. 12. & 13.
de eo qui mit. in pos. cau. rei. f. 1. fo. 72

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- ¶ COR. Adde eūdem Abin. c. 1. in uer. nūc primo de psum. & ibi Io. de lmo. post alios dicit esse restrictū p statuta Italix, ut q's puniat de homicidio, nisi pfecto. Adde Angidem tenentem in l. 1. §. si. ff. qd quisq; iur ubi dicit esse derogatum p gnalem consuetudinem mundi obis legis punitionibus effectum, ut q's non puniat, n. si completo maleficio, pter q' erit laze maiestas, & rei publ. allegat Spec. in t. de accu. §. 1. uer. qd si q. Idē dicit Bal. in d. l. si q's nō dicā rapere in l. 3. C. de fer. fug. & in l. si certū, §. si appetus sit ff. ad Sil. & Cy. in d. l. si quis cū teolo Lud. Ro. in auth. similit. C. ad l. falin re pe. Io. An. do. Domi. de scō Gem. in c. si de iure iu. l. 6. Et quo ad homicidiū adduco bon. tex. in c. ois. 3. di. in uer. q. cedē fecerit capi te plectat. & sic ille tex. unil. q. actus sit pfectus, & in facto esse, ut de homi. puniat & adduco alū pulch. tex. in l. 3. inci. nemo. C. de epi. aud. in uer. homicidia, qd fecit, expectet, quē tex. alleg. Bal. c. 1. de pat. tenē in uer. qro qd dicit scitū. & c. i. u. l. uer. et ad pūctā uis d. Abin. c. a. soleficio, qd est ultimum de spons. nu. 2. in l. no. fo. 15
- 7 Affictus seu conatus, an & quando pro opere & delicto puniatur. in c. 1. nu. 7. de diuor. fo. 57.
- 7 Affinitas contrahitur etiam per illicitum coitum. in c. praterea. nu. 3. de spon. fo. 7
- 7 Affinitas superueniens, de qua saltem constat per famam, soluit spōsalia de futuro. in c. super eo. nu. 1. de consan. & affi. fo. 39
- 4 Affinitas dicitur per illicitum coitum potens ad dissoluendū mīmo nium post q̄tum, si cū si ante in c. in l. i. nu. 3. de test. fol. 69
- 7 Affinitas non orit ex extraordinaria pollutione, & necesse est q. in tementat seminis commisitio intra claustra pudoris. in c. frater natus. nu. 2. de co. qui cog. consan. fo. 38 Et si cū utriusq; an sit necesse sciri ut ad affinitatem causandam, & ad prolem procreandam, seu ad matrimonium consummandum ibi. nu. 3
- 7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium prāsumptū, sicut nec uerum in c. si. nu. 1. de co. qui cog. consan. fo. 39
- 7 Affinitas inter consanguineos uiri & uxoris, & inter cōsanguineos uxoris, & ipsiū uirum. in c. quod super. nu. 2. de consan. & affi. folio 40
- Affinitas quid sit, & quare deatur. ibi.
- Affinitas nulla est inter uirum & uxorem. ibi.
- Affinitas nulla oritur inter consanguineos uxoris & consanguineos uiri. ibi. nu. 3
- 7 Affinitas fin & rerum genus, hodie non prohibet, secus erat de iure antiquo in c. non debet. nu. 1. 6. 11. de consan. & affi. fo. 41. & seq.
- Affinitas secundum & tertium genus, quid sit ibi. nu. 6
- Affinitas quandoque oritur ex una copula, quandoque ex duplici actū uxoribus duorum fratrum ibi. nu. 10
- 7 Affinitas etiam per illicitum coitum soluit spōsalia de futuro. in c. l. i. nu. 4. de spons. impu. fo. 17
- 7 Affinitas secundum genus hodie non prohibetur in c. porro. nu. 3. de diuor. fo. 57
- Affinitas superueniens non soluit matrimonium, sed exactiōnem debiti impedit in c. 1. nu. 1. de co. qui cog. consan. fo. 36
- Affinitas oritur etiam ex copula ignoran. et habita, tamen non est puniibilis, unde non priuatur facultate exigendi debitum, nec inhabiletur ad matrimonium. ibi. nu. 3
- Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit spōsalia de futuro, & priuatur facultate contrahendi matrimonium. in c. ex l. i. nu. 1. 2. & 3. de co. qui cog. consan. fo. 303
- Affinitas superueniens non soluit matrimonium de presenti, sed soluit spōsalia contracta cum impubere. etiam per uerba de presenti ibidem nu. 2.
- 1 Affinitas contrahitur per illicitum coitum, & impedit matrimonium postea contractum in c. eueniens. nu. 2. de leg. fo. 225
- 7 Affinitas superueniens soluit spōsalia de futuro, sed nō matrimonium. in c. eueniens. nu. 2 & 3. de co. qui cog. consan. fo. 36
- Affinitas superueniens est maus uinculum, quā spōsalia de futuro. ibi. nu. 2
- 7 Affinitas sequens soluit spōsalia precedentia de futuro. in c. l. i. nu. 2. 4. de spon. impu. fo. 17
- 7 Affinitas superueniens non soluit spōsalia de presenti. in c. discre. tionem. nu. 1. de co. qui cog. consan. fo. 37
- Affinitas quid sit ibi. nu. 1. o. fo. 38
- 7 Affinitas etiam ex illicito coitu oritur impediens & dirimens matrimonium in c. de illo. nu. 2. de co. qui cog. consan. fo. 36
- 7 Affinitas quandoque oritur sine publica honestate in c. sponsam. nu. 3. de spon. fo. 5
- 7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium in c. tu. x. fraterni. ratis. nu. 1. de co. qui cog. consan. fo. 38
- Affinitas superueniens inter maritum & uxorem priuatur solum culpabilem iure preendi debitum ibi. nu. 2
- 1 Affines primi generis usq; ad quartum gradum, an matrimonium

- inter se contrahant. in c. 1. nu. 1. de consan. & affi. fo. 39
- 5 Affines & consanguinei, an indistincte possunt reculari, tanquam suspecti. in c. postremo. nu. 8. de appel. fo. 133.
- 6 Afflictio non debet dari afflictio in cap. pe. de clerico agrot. fo. 65
- ¶ CORSE. Vt ff. de of. pū. l. Diuus. C. de epi. au. l. tam de mentis. 7. q. 1. c. cū pūso. C. de epi. & cle. l. ois. l. praterea. ff. de par. l. i. pe. ff. ad leg. Cor. de Sica. l. infans. §. di. c. si mulier. cum si. In 3. rum facit l. Roma. ff. de tu. & cura d. ab his. Dicit, si afflictio sufficienter puniat, nō addit. Fallit si furum, uel cū pā pūmputari de zeta. & qua. c. 1. opti. facit tex. in d. c. pe. de cle. agrot. & adduco Ang. de Peru. in consi. l. 8. inci. In q. proposita in ubi dicit, q. afflictio non est addē da afflictio. sine causa, sed cum causa sic. & ideo notorio maleficio ri additur afflictio, ut ibi per eum.
- 3 Agens possessorio retinendū succumbit, si reus probat de abiuratione in c. audita nu. 1. & 3. de rest. spō. fo. 213
- 4 Agens contra testem ciuilem ad interesse, agat intra. 30. annos. in c. licet. nu. 28. de prob. fo. 29.
- Agens crim. nalter de falso audiat intra 30. ann. de iure ciuili, sed de iure cano. perpetuo. ibi. nu. 29.
- 4 Agens alternatiue, uel q. rescindatur uel iudicio, uel q. suppleat iustū pretium non astringitur ad probandum, uerum ualorem rei in causa causam il. 2. nu. 1. de test. fo. 94.
- 7 Agens possessorio non potest obici exceptio criminis in c. si constat reus nu. 6. & 9. de accu. fo. 70 & seq.
- Agens possessorio obici potest defectus proprietatis notoria, uel defecti notoria. ibi. nu. 8. 9. & 11 fol. 71
- Agens possessorio adipiscendū in beneficiis, obstat exceptio criminis infamie etiam q. habet titulum. ibi. nu. 11.
- 3 Agens possessorio restituent ad beneficium, non obicit qd in institutionis non canonice facte in c. in l. i. nu. 1. de rest. spō. fo. 213
- 3 Agens possessorio, non potest reconueniri petitorio in illo iudicio, secus e contra, uel si fuerit reconuentus etiam possessorio. si tamē reconuenitur petitorio non opponatur, procedit iudicium. in c. 1. nu. 16. & 25. de mu. pe. fo. 126. & 128
- 5 Agens uti possidens, si succumbat, aut reus absoluit, aut uero actor condemnabit reo, ut ipsum reum non molestat in c. eueniens. n. 31. de p. r. s. fo. 54
- 6 Agens ad beneficium permutatum, nō habet necesse probare permutantem habuisse ius in beneficio in c. cū uenerabilis. n. 24. de excep. fo. 12
- 2 Agens possessorio non obstat exceptio spontaneæ renouationis i. e. su p. hoc. nu. 37. 39. de renū. fol. 19 & nu. 39. 43. 44. 50. fol. 19. & 20
- Agens possessorio recuperandū obstat exceptio notoria proprietatis. ibi. nu. 47. & 50
- Agens possessorio recuperandū non obstat exceptio, q. donauit re ipsam spontaneam. ibi. nu. 46. & 48.
- Agens possessorio recuperandū nō obstat aliqua exceptio, siue agat q. spontaneam, siue illam, q. succedit in re uictoria. ibi. nu. 54. fol. 21
- 7 Agens possessorio recuperandū, debet probare possessionē & spoliacionem in c. olim. nu. 10. de accu. fo. 86
- 3 Agens intentio iudicatur ex qualitate probationum in c. examina. ra. nu. 20. de iud. fo. 49
- Agens in iudicio unde uis, aut clam, non obstat exceptio criminis. in c. item cum quis. no. 1. 3. & 9. de rest. spō. fo. 218. & seq.
- 3 Agens in dubio uidetur agere nomine proprio, non alieno, nisi hoc exprimat in c. l. i. nu. 3. de dil. fo. 171
- 3 Agens possessorio, si probat tu. o. ientiam non tamen sibi iudicatur proprietatis, nisi postea agat cōditione l. si quis in titam. C. unde in c. pastoralis. nu. 25. de can. pos. & prop. fo. 203
- 2 Agere in aliquo casu quis inuitus cogatur in c. conueniens. nu. 7. de offi. ord. fo. 156
- 5 Agens ad mutuum, debet probare mutuum praeessisse libellū alias actor succumbet in c. auditis. nu. 31. de p. r. s. fo. 44
- 5 Agens possessorio adipiscendū in beneficiis, obstat exceptio defectus proprietatis, si incontinenti potest probare & alia, de quibus in c. constitutis il. 2. nu. 1. 5. de app. fo. 144.
- 2 Agens possessorio recuperandū, an obstat exceptio excōmunicatiōis, pacti de non petēdo restitutionem, & notorias defectus proprietatis, & q. non poterat tal. m. rem possidere, quia obstat ius cōe in c. ex infam. one. nu. 8. 10. & 11. de procu. fo. 182
- 3 Agens possessorio recuperandū debet probare possessionē & deiectionem, alias non obtinebit, in c. olim. inter. nu. 3. de rest. spō. fol. 242
- 3 Agens pro alio prestat cautionem rati habitationis ante licem contestatam, postea uero non compellitur prestare in eum dilecti. nu. 6. de dolo & contru. fo. 219
- 6 Agens possessorio adipiscendū, nō obstat exceptio abiuratiōis, uel renouationis in c. post cōditionem. nu. 8. & 12. de concess. p. b. fo. 76
- Agere quibus casibus q's compellat. in c. 1. nu. 5. de collu. deteg. f. 156

In Panormitani Commentaria.

- 7 Agenti possessorio recuperandæ, obstat exceptio defectus proprietatis notoria, siue fingat notorietas ex facti euidencia, siue ex confessione partis, etiam q. talis notorietas sit tantum super parte rei. de qua agitur. in c. intelleximus nu. 2. de adul. & f. fo. 136
- 7 Agenti possessorio adipsam, aut recuperandæ etiam in beneficiis, uel etiam petitorio, an & quo casu obstat exceptio criminis cum inf. in a. n. inter dilectos. nu. 11. de excl. præf. fol. 171
- 7 Agens conditione. c. reintegranda an debeat probare causam suæ amissionis. in c. cum ad sedem nu. 28. de rest. spo. fo. 239
- 4 Agens p. ecclesia sine mandato in causa p. r. nullo, debet concipere libellum uon de ecclesia in c. cum olim. nu. 3. de test. fo. 81
- 5 Agens possessorio, quo casu potest per iudicem ex officio suspendi, ne fiat in obtineat propter notorietatem criminis in ca. item cum quis. nu. 10. de rest. spo. fo. 219
- 7 Agenti possessorio adipsam, non obstat exceptio criminis, nisi de eo sit infamatus in c. accedens. nu. 1. & 3. de accu. fo. 82
- 7 Agens possessorio recuperandæ in beneficiis, non repellitur ex exceptio criminis, etiam cum infamia, nisi tale crimen esset notorium, ut infamia manifesta. ibi. nu. 11
- 7 Agens petitorio in beneficiis, non excludit p. exceptione eris, nisi sit criminis hæresis, uel hom. euid. uel sit alias notorium. ibi. nu. 12
- 7 Agens p. filium in quantum hæredem, an teneatur probare illam esse hæredem in c. quod nobis. nu. 3. qui fil. sint leg. fo. 50
- 4 Agere quis potest præterea de tenentis rei uenditione, & præterea possessionis eius interdicto uti possidetis in c. mulier. nu. 9. de iure. fo. 204
- 7 Agens possessorio non habet probare se illo die possedisse, quo de iectus fuit sed iussit sibi probare possessionem ex ante, & de iectio nem in c. cum ad sedem nu. 17. de rest. spo. fo. 238
- 7 Agi aliquando non dicitur criminaliter, licet non agatur ad commodum priuatum in c. per uas. l. 1. nu. 1. de simo. fo. 101
- 3 Agens possessorio non tenetur offendere se legitime habuisse in c. cum super nu. 2. de cau. poss. & prop. fo. 199
- 7 Agens petitorio, si de fidei in probatione tituli, an obtineat. ibi. nu. 2
- 4 Agere potest cuiuslibet de criminis, cuius interest ut quis remoueat iura beneficii in c. querelam. nu. 4. de iure. fo. 166
- 7 Agens interdictio unde uis obstat exceptio alicuius spoliationis in c. bone memorie. nu. 20. de app. fo. 148
- 5 Agri. mensur. si male se gesserit in mensurando, tenetur a thone in faciunt, si dolo uel lata culpa fecerint in casu. in c. quia indicante. nu. 2. & 3. de præf. fo. 34
- 7 Agri. mensur. qñ eligatur uel qñ uadat ad mensurandum, debet pars citari, quia potest ipsum melius informari. ibi. nu. 6. & 7
- 7 Agri. mensur. datur & inducitur quasi ne quidam test. sibi. num. 7
- 7 Agri. mensur. quando uadat ad mensurandum non est necessaria presentia iudicis. ibi. nu. 1
- 6 Agri. colarum dñi dñr ascripti, alii censiti, & alii ppetui, & alii coloni condonales, a. a. inquis. alii originarii, alii simplices coloni de q. bus uideat in c. m. datur. nu. 1. & seq. de immu. eccle. fo. 281
- 5 Agri. potest impune percuti. absq. eo, q. ipse me. pat. percutit in c. olim. l. 1. nu. 16. de rest. spo. fo. 229
- 7 Alech. a non est phibit. in c. ex tuarui tenoi. c. n. 8. de fore. f. 153
- 5 Allegans interruptionem contra præf. b. n. tenentem, non conficit præscriptionem quia excipiens non fateatur in c. illud autem. num. 3. de præf. fo. 32
- 7 Allegans ignorantiam seruili conditionis, quomodo probet in c. si nu. 6. de coniu. er. fo. 32
- 2 Allegare pro uerba horum est in c. inter corporalia. nu. 18. de tras. lau. ep. fo. 5
- 7 Allegans turpitudinem suam est audiendus, quando uult desistere a peccato in c. ex diligenti. nu. 2. de simo. fo. 93
- 7 Allegans turpitudinem suam propriam audietur, ex qua uer. fat. periculum anime in c. super ee. nu. 3. de confan. & ali. fo. 29
- 2 Allegans multos. iustitiam refer. p. Principis quomodo puniatur in c. cum in iure. nu. 3. de offi. dele. fo. 125
- 4 Allegans turpitudinem suam, an & quando debeat audiri. in c. ex tenore. nu. 4. de test. fo. 82
- 6 Allegans turpitudinem suam regulariter non est audiendus. in c. inter dilectos. nu. 3. de dona. fo. 134
- 7 Allegans turpitudinem suam propriam, quare ex toto elidit ius ad uersum, audit. r. b. r. n. 7
- 7 Alleganti incumbit onus probandi in c. nu. 4. de clan. despon. f. 20
- 4 Allegans ætatem dei probare in c. p. sentia. num. 32. de proba. fo. 20
- 4 Allegans impedimentum, potest esse test. 3, ubi non ueretur interdictum in c. iurau. c. nu. 2. de proba. fo. 12
- 7 Allegans turpitudinem suam audietur in c. p. terea nu. 7. de sp. fo. 7
- 7 Allegationes intelliguntur tam facti, quam iuris in ca. dudum. l. 1. nu. 3. de elect. fo. 103
- 6 Allegare rationem naturalem absque alia allegatione fururi, licet est in c. ratio nulla. nu. 1. de præf. fo. 30
- 4 Allegans turpitudinem suam audietur quia ubi ueretur periculum anime in c. tertio loco. nu. 1. de præf. fo. 12
- 3 Allegans spem alia habere ipsa probare in rub. nu. 2. ut lite non cuncta tu. 134
- 7 Allegans turpitudinem suam audietur ad u. tantum peccatum in c. significasti nu. 4. de adul. & f. fo. 136
- 6 Allegans turpitudinem suam, an & quo casu audietur in c. cum tu per questione. nu. 9. de conce. præf. fo. 77
- 7 Allegans doli & turpitudinem suam, an sit audiendus, & aliud est in for. iudiciali, aliud in p. n. iudiciali. c. uas. nos. nu. 7. de sp. fo. 12
- 5 Allegare turpitudinem suam licet est, ubi non al. egando c. i. periculum anime in c. ratio. nu. 6. de re. uel. fo. 1
- 7 Allegans turpitudinem suam in excipiendo an & quando sit aud. dus. ibi. nu. 7
- 1 Allegans turpitudinem suam audietur, ubi ueretur periculum anime in c. cum nu. 13. de conf. fo. 33
- 3 Allegans confutandam contrariam iur. debet eius rationabilitatem probare in c. cum u. n. uenit nu. 3. de eo, qui in p. fol. 74
- 2 Allegans autem ex c. h. ab alia p. titulus concorditer, non potest administrare, etiam in ecclesia uel amonitana in c. quanto num. 1. de trans. ep. fo. 7
- 4 Allegans quem ad ingressum religionis propter bona sua, non dicitur hoc commissum habere, in c. p. r. uia. nu. 1. de proba. fol. 18
- 7 Ingressus religionis n. a. cum minorum, non potest reuocare testamentum. ibi. nu. 60. fo. 23
- 7 Ingressus monasterii, quod habet in communi, testando inter liberos potest reuocare, inter alios uero non. ibi. nu. 61
- 7 Alienatio illegitime facta p. prelatum potest peruios de collegio reuocari in c. querelam. nu. 2. de simo. fo. 92
- 6 Alienatio rei eccl. si male facta, potest reuocari etiam precio non oblato, & non tenet etiam in uita alienati. in c. ad audientiam. nu. 4. de reb. ecc. a. fo. 108
- 7 Alienatio rei spectans ad mensam ep. uel capituli, non potest regulariter per prelatum fieri, in c. possession. nu. 1. & 2. c. 1. fo. 108
- 6 Alienatio rei, in qua quis ius habet, si consentiat, censetur illud non donare, si quis sit tacet. in c. pastoralis nu. 3. de dona. fo. 134
- 6 Alienare prohibuit non potest nec directe nec indirecte alienare, in c. tua nos. nu. 13. de ecc. l. h. fo. 279
- 7 Alienare, qui non potest, an possit uenit in iudicium deducere. in c. elocari. nu. 6. de re. p. fo. 77
- 7 In alienatione p. dñi ecclesiastici, an requiratur auctoritas ep. p. h. ubi est sita ecclesia, an ubi est situm prædium, an pastor alius nu. 10. de priu. fo. 184
- 7 In alienatione rei minorum, requiritur decretum iudicis, ubi sita est residuum.
- 4 Alienationem se factam de rebus dñgatis, sicut administrator ecclesiasticus potest reuocare, ita & politus in dignitate seculari in c. interdicto. nu. 2. de re. uel. fo. 202
- 2 Alienatio rei ecclesiasticarum metu facta, an teneat in ca. 2. nu. 10. quod metus cau. fo. 193
- 7 Alienatio rerum ecclesiasticarum requirit ad sui ualiditatem, q. fiat in casu facto, & q. in ea structure forma a iure tractata. ibi.
- 2 Alienatio dicitur locatio ad longum tempus quod tacet ad not. q. in c. 1. nu. 6. de rest. n. integ. fo. 199
- 7 Alienatio rei ecclesiasticæ facta per Rectorem ipsius ecclesiæ sine consensu superiorum, an ualeat in uita ipsius Rectoris tantum, in c. uenietus nu. 1. & 2. de trans. fo. 176
- 6 Alienatio prohibita sine c. i. solemnitate potest fieri illa solemnitate non seruata, si necessitas non capiat tantum dilationem, in ca. tua nos. nu. 8. de ced. ad h. fo. 28
- 6 Alienatio rei ecclesiasticæ ad hoc, ut teneat, quæ requiruntur in c. cum Apostolica. nu. 3. & c. seq. in quarto notab. de his, quæ sunt a p. fo. 87. & seq.
- 7 Ali. c. n. o. rei ecclesiasticæ requirit maiorem solemnitate q. eiusdem reuocare, siue acquisit. ibi. nu. 6
- 7 Alienatio rei ecclesiasticæ inferioris, an requiratur consensus capituli ecclesiæ cathedralis ibi. nu. 9. fo. 88
- 7 Alienatio rei inferioris ecclesiæ potest fieri episcopo p. r. lante auctoritate, p. autem non alienat, nisi pro necessitate maioris ecclesiæ. ibi. nu. 13
- 6 Alienatio tacta contra præceptum papæ, aut alterius hominis, an ualeat in c. dicitur nu. 12. de præf. fo. 46
- 6 Alienatio inobediens rei ecclesiasticæ non tenet, licet sit approbata p. constant. uon. latorum in c. h. nu. 1. de reb. ecc. alie. fo. 99
- 7 Alienatio rei ecclesiasticæ non seruata forma, an sit nulla, vel annulanda in c. q. a p. p. r. p. r. nu. 4. de elect. fo. 199

In Panormitani Commentaria.

- Alienatio bonorum facta a delinquente in fraudem sententia non ualeat.** ibid. nu. 3
- 6 **Alienatio in perpetuum dicitur illa, & quae durat, donec ille in quem facta fuit, uenit in e. 2. nu. 3. de his quae sunt a praes. fo. 74**
- Alienatio rei ecclesiastica potest fieri a solo praetato durante eius uita tantum, quia illa res erat distincta a bonis capituli, uel quando alienat ex causa pietatis alicui in ligentibus.** ibi nu. 7. fo. 83
- Alienatio rei ecclesiastica facta in consilio capituli, censetur ab ipso ratificata, nisi contradicitur.** certum tempus a die facit e. ibi nu. 3
- 6 **Alienatio prohibita censetur prohibita datio in pignus in cap. ex parte. nu. 7. de feudis fo. 117**
- 7 **Alienatio interdicta, non censetur interdicta alienatio rerum, quae feruando feruari non possunt in e. si nu. 6. de accu. 35**
- Alienatio facta per aliquem, potest fieri sibi prohibita, alienatio est ipso iure nulla, secus si non est prohibita.** ibi nu. 9. fo. 87
- Alienatio facta contra contractum de non alienando, an sit nulla re ius in e. ibi.**
- 6 **Alienatio rei ecclesiastica ex permittit ob urgentia debita ecclesiae, quibus ipsa non potest satisfacere in e. ad nostram. nu. 3. de rebus ecc. alio fo. 98**
- Alienatio rei ecclesiastica rite & recte facta tenet, licet ecclesia legidant, & ideo restat tunc.** ibi nu. 7
- Alienatio rei ecclesiastica ad hoc ualeat, requirunt duo copulationes, ut in ea accedant solennitates & sit in casu hoc.** ibi. fo. 99
- 6 **Alienatio rei etiam in solis non potest fieri per praetatum sine solennitate superioris, & non adhibita solennitate requisita in e. consensu. nu. 3. de rebus ecc. alio fo. 94**
- Alienatio dicitur etiam illa, quae ad possessionem tantum, quae sunt penes alium, proprius quoque ad idum an e. ep. nu. 2. et fo. 93**
- 7 **Alienari, in & quando possunt bona ecclesiae in euerum.** nu. 4. de cond. appo. fo. 14
- 3 **Alienatio facta praetato potest habere onem papae, uel suspensionem, est ipso iure nulla in e. inter. s. nu. 1. de do. & con. fo. 264**
- Ad alienationem factam contra prohibitionem iuris, testatoris, iudicis, hominis uel patris, an sit nulla re ius in e. ibi.**
- 3 **Alienatio rem litigiosam, quae re haberi non potest, dicitur aequaliter in e. cum illis litigiosis, quae potest alienari in potest. & de rō. 3. in e. ecclesia S. Mariae il. 1. nu. 13. & uult. pen. fo. 268**
- 2 **Alienatio in hereditatem non potest fieri, quibus modis dicitur, & quo purior in e. 1. de al. in ma. ca. acti. fo. 212. & nu. 4. fo. 212**
- Alienatio iudicis, in manu facta, & conspecta habet locum etiam in actore, cum fuerit ecclesiae.** ut oves. fo. 214. fo. 212
- 6 **In alienatione rei ecclesiae non solum requiritur plenum, sed consensus capituli, ut in e. ut super. nu. 3. de rebus ecc. non alio fo. 97**
- In alienatione rerum ecclesiae modici ualoris, si inuenerit consensus capituli, bona.** nu. 14
- Alienatio, si est permixta alicui administratori, non potest ille in suum consanguineum alienare.** ibi nu. 14
- 6 **Alienatio rerum ecclesiarum non requirit tantam solennitatem de iure canonico, quantum de iure civilis, & est in e. in iur. canonico, in e. inter. alia nu. 16. de immu. ecc. & e. cum il. fo. 287**
- Alienatio rei ecclesiastica, quae debet fieri ex necessitate iuris, non requirit illas solennitates, quae requiruntur in alia alienatione, in e. pastoralis nu. 3. de his quae sunt a praes. fo. 89**
- 6 **Alienatio quae dicitur etiam quando quis transfert in alio dominium in e. nulli. nu. 4. de rebus ecc. alio fo. 85**
- Alienatio rei ecclesiastica, quibus casibus permittitur.** ibi. nu. 6
- Alienatio rei ecclesiastica facta non seruata forma, est ipso iure nulla.** ibi. nu. 7
- 6 **Alienatio, si in tempore uix dicitur perpetua, tamen toleratur aliquid, quando propter dubium temporis, cum quis possit decedere intra modicum tempus in e. quamuis. nu. 4. de decimis fo. 186**
- Alienatio male bona ecclesiae potest bona per alium alienata repetere in e. cum ecclesiastica. nu. 4. de excep. fo. 4**
- 6 **Alienatione prohibita censetur prohibita datio pignoris, quia per dationem in pignus peruenitur ad distractionem in e. quod quibusdam nu. 4. de iudic. fo. 126**
- 6 **Alienantes res ecclesiasticas in debere, tenentur sub poena excoicationis restituere in e. si quis nu. 1. de rebus ecc. alio fo. 96**
- Alienatio rei ecclesiastica in debere facit, quilibet clericus potest contrahere re etiam sine mandato in e. si quis. nu. 1. & 6. Et etiam alia persona de quibus in nu. 6. ibi.**
- 6 **Alienatio ad tempus facta sine consensu capituli, potest per ipsum iustificari in e. cum nos nu. 1. de his quae sunt a praes. fo. 85**
- Alienatio ad tempus non potest fieri a solo praetato capitulo contra dicente.** ibi. nu. 2
- Alienatio rei ecclesiastica facta sine capitulo, sine fiat ad tempus, si ut in perpetuum, potest a capitulo ratificari, si uetus sit, quae ab in-**

- tio requirebantur.** ibi nu. 3
- 6 **Alienatio rei ecclesiastica non ualeat sine approbatione capituli, in e. 1. nu. 1. de his quae sunt a praes. fo. 84**
- In alienatione rerum ecclesiasticarum consensus expressus capituli, & eius subscriptio requiritur.** ibi nu. 3. & 4. fo. 84
- In alienatione rerum ecclesiasticarum, qui canonici, uel clerici debeant consentire, absentes uero non uocantur.** ibi nu. 5
- Alienatio rei ecclesiastica facta a solo episcopo, potest postea per capitulum ratificari.** ibi nu. 6
- Alienatio rei paruae ecclesiastica, potest fieri absque expresso consensu capituli.** ibi nu. 8. & e. seq. nu. 3. & 6
- 2 **Alienari non possunt bona ecclesiae usque ad uitam recipientis sine debitis solennitatibus in e. peruenit nu. 4. de arb. fo. 217**
- 3 **Alienatio rerum ecclesiasticarum debet fieri cum oibus solennitatibus iuris canonici, non obstantibus consuetudine in contrarium, quae est nulla in e. cum causa nu. 15. de reind. fo. 69**
- Alienatio rei ecclesiastica non ualeat sine solennitatibus introductis, etiam quod precium sit uersum in utilitatem ecclesiae, nisi dicta alienatio fuerit approbata.** ibi nu. 17
- 7 **Alienatio rerum ecclesiasticarum usque ad 7. annos potest fieri sine consensu episcopi, & sine solitis solennitatibus in e. querelam. nu. 2. ne praes. in. fu. fo. 108**
- 6 **Alienatio prohibita an possit fieri plaudum arbitrorum, uel per partem partium, uel in ultima uoluntate in e. cum Raynaldus nu. 9. de testa. fo. 151**
- Alienatio prohibita a legibus, a reo, a iudice, a contracta, a testatore, an & quando facta tenentur.** ibi nu. 28. fo. 162
- 6 **Alienatio alicuius praedii ecclesiastici potest fieri in laicum uel clericum benemeritum de ecclesia ad eorum uitam tantum in e. 1. nu. 4. de precatis. fo. 99**
- 6 **Alienatio rei ecclesiastica potest dici perpetua, si finit uno tempore reuocatur eidem in e. unico. nu. 22. ut ecc. bene si. di. con. fo. 93**
- 6 **Alienatio rei ecclesiastica ad hoc, ut ualeat, requirit duo, ut adhibetur solennitates, & ut in e. in casu uero, alias est ipso iure nulla, in e. tua nuper. nu. 3. de his quae sunt a praes. fo. 88**
- 3 **Alienare, uel uendere prohibita, non prohibetur locare, seu obligare ad modicum tempus, sed in longum si. nec etiam in peretem licet locare ad modicum tempus in e. ecclesia S. Mariae. il. 1. nu. 9. ut lo. pen. fo. 279**
- Alienatio facta praeter preceptum papae, uel praeter legem est nulla, secus praeter preceptum iudicis, ac contra conventionem partium.** ibi nu. 14
- 6 **Alienatio in perpetuum rei ecclesiastica non potest fieri sine expresso consensu capituli, alias fecus in e. ea noscitur. nu. 3. de his quae sunt a praes. fo. 87**
- 2 **Alienatione prohibita censetur prohibitum compromissum, in e. cum tempore nu. 3. de arb. fo. 219**
- 6 **Alienatio, seu fundatio rerum ecclesiasticarum est licita propter remunerationem in e. per tuas. nu. 2. de dona. fo. 132**
- 6 **Alienatio, si est prohibita, an censetur prohibita locatio ad longum tempus in e. neutra. nu. 5. de loca. fo. 110**
- 4 **Alienare cum dignitate imperator & Rex prohibetur, intelligitur de magna alienatione non de modica in e. intellecta. n. 7. de iurei. fo. 213**
- 6 **Alienare prohibitus non potest ad centum annos locare in e. tua nos nu. 12. de ecc. alio fo. 278**
- 2 **Alienatio rei ecclesiastica ad hoc, ut ualeat quid requiritur in e. 1. nu. 17. de reind. integ. fo. 290**
- 7 **Alimenta quibus debeatur in e. cum haberet nu. 7. de eo qui dicit in ma. tol. 19**
- 7 **Alimenta quibus debeantur in e. cum haberet. nu. 3. & 7. cum plura conser. Adde nunquam in causis alimentorum deat dari libellus, & an possit appellari de Ga. de Suz. in l. de alimentis. C. de tras. ubi dicitur, si in pte. s. non de i. sumis licita intelligi non debet, & quod uoluit Bar. in l. Mela. ff. de al. & ob. leg. ubi dicitur, quod a sua lata per palmetis non appellatur, inde plene Lu. Ro. in repe. auth. sim. fr. C. ad l. fal. in 16. col. in uer. ubi dicitur, per illud ad l. Bar. in d. l. Mela. quod allegat per singularem pl. ff. de p. rei. sed ipse dicit hoc esse falsum, & potest appellari, o. p. nulla, ubi non reperit ipsam phibita. C. de apl. in ma. tol. ca. C. de ap. sed in casu nostro, ubi reperit ipsam phibita, & de Mouet & alios duobus dubis, de quibus ut ibi per eum Saluati in Bar. quod in l. me. t. s. si sit spale, ne appellatur, quia apta alimenta ipse res sunt quod dicit non de re p. nre, & igitur hic appellari non poterit tate r. f. 1, quia tradit in r. f. solutus in d. l. si. d. e. e. quod si lata in re, quod datione non e. p. t. non heret per appellacionem, tunc ac est in alia p. t. a. n. quod non uerit rei p. t. a. r. o. ego per p. t. m. a. t. o. Bar. ad duo t. a. m. i. f. q. s. a. l. b. e. r. i. s. si uel parēs in uer. summam ff. de lib. a. g. u. summam & d. plano de p. t. e. d. & per quod non est necessarius libellus, ut in de sepe ut uer. sig. ubi in summam necessario non exigit libellus, nec per quod poterit appellari per dicta de sepe in uer. exceptiones, appellaciones, & d. t. a. t. o. s. frustratorias repellendo. Preterea hae res in d. i. g. e. t. e. l. e. r.**

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

care, & nō patē dilationem. Tene ergo distinctionē Gul. q̄a uir satis
æqua & ad text. de sepe, posset ridere, q̄ tollit appellationes
frustratorias. & repert. ant. Butia repertio nō facit tene pro, &
approbatione opinio. Gul. de Cug. & allegit. Iam huius principio
coniuncta gl. ff. de transa. sed gli b. non declarat de libello & app.
Alimenta dum p. cunctar. non requiritur litis contestatio. in cano-
nicis officiū m. no. de offi. iud. fo. 160

- [illegible]

[illegible]

- Amicitia ex quibus praefaturur. Ant. in ellect. nu. 12. de trans. f. copio 26
- 6 Amicitia indicatur ad similitudinem propinquitatis. in c. requisiti. nu. 24. de test. fo. 116
- Amicus relictus ad aliquid agendum, sub nomine dignitatis, mortuo illo amico, non transit in heredes, in d. guitate, quia uidetur habens respectus ad personam iordem.
- 7 Amicitia debet tantum causare non alios. ff. ius 3. & non q. pro amico grauius aut turpius. in c. repellatur. nu. 3. de accus. fo. 8
- 8 Amicitia quo casu est causa recusandi iudicem tanquam suspectum in c. accedens. d. 2. nu. 8. ut l. non conueto. 141
- 9 Amicitia carnalis & non charitativa detrahatur de fide test. sin. c. quoties nu. 3. de test. fo. 47
- Amicus potest imperare literas ad beneficia pro amico sine specialis mandato in c. dura si q. nu. 8. de cens. fo. 13
- 2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato preestata cautione rati in c. coram nu. 6. de offi. dele. fo. 127
- 7 Amicus de nouo reconciliatus non est idoneus testis in c. u. oportet. nu. 4. de accus. fo. 8
- Amicitia si suspicietur post accusationem non conualidat psumtionem in nu. 9
- 2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato psumpta cautione d. rati in c. cum bar. de test. nu. 4. de postu. fo. 197
- 6 Amor illicitus non tollit verum contentum. nec uenit in l. nu. 2. de sponsa fo. 8
- 6 Amicus si est licitum relictum sub nomine dignitatis, censetur factum iuxta personam in c. requisiti. nu. 1. & 25. de test. fo. 155. & si q. 9. C. de test. Adde dñm memm d. An. Bar. in repe. & Raynal. c. ubi accitumular pñra de amicitia. 61. d. in ven. 1. Summa, nisi esset magnus accusator testator & uide Bal. in l. hunc. C. de testa manu gl. & doc. in l. cum alienam. C. de leg. & Bar. in l. Tota ff. de uer. ob. & in l. heredes meus in § si si de cond. & dem. & gl. in l. 2. C. in quib. casu colo. cen. d. 1. & q. si no. in l. tutor. C. de neg. ge. in l. gl. si par. ut ff. de offi. pñ. b. l. l. her. C. de mor. test. Cy. & Bald. in l. si q. testib. C. de test. Bal. in rep. data opa. C. qui accu. non of. & in l. imp. pñ. l. 5. col. in prin. de phial. c. u. per Fed. nisi non l. Et de testificam. q. testis inulsum amicus non facit in pñ. in pñ. ob. & q. uoluit Bal. in c. de test. & idem Bal. in c. cum minus co. test. q. magnus amicus replet a test. mon. & q. uoluit Pe. Cy. & Bal. & Sal. in l. eos. C. de test. l. ac. in l. 3. in prin. ff. ego. & Ang. in c. cogitandum in Auth. de mona gl. 3. q. 3. in summa. & il. secundum. ff. de usu & per fructib. in c. quoties de test. & in c. mulier. de iu. lib. 6. text. in c. Pet. de homin. uxor. qui parat amicos & alios. text. in l. 2. §. i. uer. qui sunt alii ff. ex quib. cau. non pos. ante text. in c. p. nisi spñalis. ff. de leg. ubi principes p. amia. an remittit pñ. in d. gl. i. uoluit, q. iudex se remittere pñam delinquenti p. pñam amicitiam l. illam allegat. p. singular. ludo. Rom. in l. nero. §. de uiro ff. de ma. & uide l. de Ana. in c. de uen. in pñ. in uer. nota decemum. ex qua colligi se & uide qd. ibi in l. l. de §. si qui amicos. ff. de uer. gl. & in l. qd. l. expe. §. si quis amicos ff. de phen. cmp. & uide gl. in testamentum de iudic. in lib. & uide l. de Ana. in c. cum oporteat de accu. q. amicitia non replet, nisi p accidens. Ex amicitia in unius sequi. ad alterum. & b. iudex q. amicus onno no replet, mo admittit, sed relinquat arbitrio iudicis, quanta fides sit adhibenda, in d. bo. text. in l. licentem. ff. de iur. ubi est casus ex pñis ff. in Bal. q. amicos de test. in pñ. cum uide l. de Ana. in c. de

CIIIU

In Panormitani Commentaria.

eum in d.l. opera. dicit, q. aliquantulum minus credit all. gl. in d. §. co-
gratū in auct. de mona. col. 1. Et uerū amicus amicus pella? a testi-
monio. Cy. in d. l. si q. testibus, dicit, q. nō, sed de iur. de fide. Bal.
ibi dicit, ut dixi, q. nunq. amicus repellit nisi p. accides, q. a m. etia
est uirtus. odii est uirtus. Et an ciuitas a iudice amicus inimici sui, pos-
sit de iur. eius iurisdictione uide Bal. in l. 1. C. si quacūq. p. dicitur po-
te. que refert Io. de Ana. in d. c. ei oportet in 2. col. in ner. ex his p.
decidi ubi p. cū, & amicus accusat pro iniuria illata amico, ut noluit
Io. de Ana. in c. d. dilectus circa fide. de accu. & ibi refert Bal. in l. 1.
C. q. accu. non possit ab iur. de singulari am. co. q. dicit, amicus, tuus
ego sum, & m. tuū esse cognosco. ubi finaliter p. dicit, q. non p. ha-
lege, q. app. p. f. uol. q. ueniat amicus. Igo allego gl. fin. in d. l. 2. C.
in qui. cau. colo. c. n. l. 1. & amicia et probata repellit. Vñ non
excusat, nec p. h. b. n. t. amicia in iur. r. r. Ita dicit Io. de Ana.
in c. 1. de fortit. in 3. col. in ubi refert Sal. in l. nullus. C. de malici.
& m. hoc dicit, & uide d. Ab. in d. §. quocūq. auct. p. dicit ubi
loquit de dupli. amicitia, scilicet de carnali & caritatis uia, uide ibi p. cū,
ubi ē q. dicit, p. p. amicus, & uide d. uis glossas gloffas & fo-
hitaras. Pr. a. est in d. de ad aures. in gl. in l. 1. in c. nonnulli. de re-
f. f. q. ad b. n. f. q. s. p. impenetrare f. r. p. alio fine m. d. ato, fecus si
h. ay impenetrat ad l. 1. s. u. in d. c. nonnulli. uide Ab. in d. c. ad aures.
nu. x. fo. 36. & uide tex. & ibi Dom. in c. si motu. p. p. r. o. de p. b. l. 6. &
tex. i. ar. & ibi Dom. in c. si pluri. in §. si nero. c. ti. & l. Et an ami-
cia trāseat ad h. r. d. d. c. q. nō. f. de p. a. l. cū p. r. io. in §. si. & ami-
cia opera. l. l. pupillus. §. sed si ego. f. de neg. ge. & in l. is, qui ami-
ci. a. c. ti. & ibi h. q. amicia patris trāseat ad filium, & q. amicus
patris est amicus filii. co. d. l. si filber homo. Et illa est amicia, q. p.
honestum, solis coniungit animis. f. de do. in iur. u. & u. l. 3. n. pri.
& amicia p. p. u. l. e. si damna, ut inquit Cicerō apud Lelium sic
& concordia. & de materia amicitie u. de in d. l. l. a. §. amicos. f. de
uer. fig. & uide Ab. in suo d. c. t. in ner. amicia. & in uer. amico.

6 Angaria sunt obsequia, quæ consuevit in operibus tantum, per an-
garia. nero. consistunt in operis personarum, & rerum impen-
dunt. 2. in c. non minus. nu. 10. de minu. ecc. fo. 281

5 Annusan fuerit bonus, uel malus, iudicatur per circumstantias &
iudicia in c. cum te. nu. 26. de i. u. l. fo. 99

7 Annus probatur per inuentum in c. de his. nu. 9. de accu. fo. 68

4 Annus malus semper præsumitur in malefactis, quæ præsumptio
per aliam tollitur. in c. 1. nu. 3. de præsum. fo. 146

4 Annus donandi non præsumitur in solente usuras. & in eo non
habet locum regula, cuius per errorem, nec regula, qui sic soluit. & c.
in c. debitor. nu. 5. de iur. fo. 161

5 Annus an sit bonus, uel malus, præsumitur ex gestis. in c. ad hæc
il. nu. 3. de app. fo. 104

2 Annus & ea, quæ consuevit in animo, probantur ex coniecturis. s.
in c. p. l. fo. 5. cum autem. nu. 4. de offi. deleg. fo. 122

7 Annus bonus non præsumitur in malefactis, in ea estote. nu. 6. de
reg. i. fo. 245

2 Annus non potest probari, nisi per coniecturas in cap. ecclesia ue-
stra. l. 2. nu. 12. de elec. fo. 217

3 Annus acquirentis requiritur in acquirenda possessione, & etiam
illus contra quem requiritur in c. olim inter. nu. 8. & 12. de restit.
spo. fo. 242

7 Animam sumunt masculi in utero matris post 40. dies, feminae ue-
ro post octoginta. in c. si aliquis. nu. 3. de homi. fo. 126

5 Animalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum in c. a nobis.
nu. 17. de excep. fo. 4

7 Animal irrationabile, si prouocatur ab alio, & illum occiderit, nō te-
netur dominus in c. 1. nu. 3. de iur. fo. 196
Et uide in c. si bos. in fi. co. titu. ibi.

7 Animal irrationabile, si fecerit aliquod damnum, uel in re, uel in p-
sona, dominus tenet in solidum, si seiebat ipsum damnosum, & non
custodiuit, secus si ignorabat, quia liberatur dando animal pro-
noxia in c. si bos. nu. 1. de ini. fo. 196
Et uide in c. seq. & c. si.

7 Animalia aliena non possunt pascere in loco alieno, si ex hoc da-
mificatur dominus, alias secus. in c. si legerit. nu. 1. de ini. fo. 196

Animal uicini mei, si inueniam dare damnum in agro meo, nō pos-
sum ipsum retinere, donec dominus satisfecerit, q. a est mihi alter
consilium. ibi. nu. 3

7 Anuli immisio, non inducit matrimonium, ubi ætas deficit. in cap.
tux nobis. nu. 4. de despon. impu. fo. 20

Anuli immisio matrimonium non facit, nisi uerba apta ad contra-
hendū matrimonium procedant. ibi. 7

Anulus debet poni in quarto digito, ubi est quidam uena sangui-
nis protendens usque ad cor. ibidem.

Anuli immisio præcedentibus uerbis de futuro sponsalia facit. ibi.
folio 20

Anuli immisio & anularum tradito, regulant contractum secun-
dum præcedentia ibidem.

Anulus si ponatur in manu, præsumitur donatio. ibi.

Anuli delatio in muliere, est signum matrimonii in c. illud quoque
nu. 4. de præsum. fo. 146

1 Antipapa nomen si inseratur in instrumento, non ualet instrumen-
tum, nisi in terris antipapæ, ubi ipse colitur & toleratur in proem.
Greg. nu. 17. fo. 9

6 Antiqua facta magnam habent præsumptionem pro se. in c. consi-
tutus nu. 6. de relig. domi. fo. 233

6 Ab antiquo dicitur aliquid pertinere alicui, qd. pertinet uigore præ-
scripti omis in c. cum contingat nu. 2. de deciso. 192

q. Corke. Qd. ualet ad statuta disponētia sup iuribus p. n. t. e. b. u. s. ad
aliquē, ab antiquo facti boni tex. in c. duo fil. de offi. or. & bo. tex. in
c. 1. in ner. sicut ab antiquo in t. de pace p. l. an. & ibi Bald. colligit ar.
q. ant. q. p. uer. d. u. s. sunt seruanda & dicit ibi exp. l. u. p. i. p. a. u. s.
p. b. u. s. q. s. & molendinis, & c. in ipso commoditibus aquarū,
statum est antiquitati, & ab antiquioribus inchoatum est. f. de acq.
re. do. l. 1. & mit. de rer. d. in §. singulari. in uer. a. uenitiorē iure.
Et ad sim. l. adā intentionē actoris, ubi de iurisd. ne agit, iustici
ponere & p. b. a. r. e. q. sic est ab antiquo ha. t. e. n. u. s. o. b. s. e. r. u. i. t. u. r. Ita not.
Ho. in d. c. dilectus tacit, q. d. no. in c. q. t. o. & in c. si de p. s. i. c. & de foro
p. p. in c. cum p. n. g. a. t. & in c. Abbate & in c. sup. q. b. u. s. i. l. a. §. 1. de uer.
fig. Et hec iura sunt in ar. d. principes, q. castra ecclesiā & iurisdictiones
occupat. Nā iustici, q. sic ab antiquo iur. e. n. t. u. r. o. b. s. e. r. u. i. t. u. r. p. Ho. In.
& Bal. in d. c. dilectus & mo. s. u. e. t. u. l. a. t. i. s. a. n. e. q. u. e. s. e. r. u. a. n. d. u. s. e. l. t. c. c. o.
que. l. u. s. 9. q. 3. facit l. cum antiquitas. C. de testa. cū alius similibus.

2 Antiquitas tribuit titulum, & non est recedendum ab antiquitate,
nisi ostendatur error expressus, & nisi formetur, uel mutetur ex
in c. quanto nu. 9. de trans. p. l. fo. 7

5 Antiquum factum seire non præsumimus, q. uer. similiter enauit
de memoria, u. l. illud quod est factum in longinquis partibus in c.
ad probandum nu. 12. de re iud. fo. 100

2 Antiquitas temporis an præbet iustam causam aliquid petendi in
c. dilectus nu. 3. de offi. ord. fo. 157

4 Antiquum factum quomodo accipitur. in c. q. n. n. 24. de p. b. f. 36

7 Annus lucens incipit a die mortis mariti. in c. si. n. m. m. e. 3. de secun-
nup. fo. 65

1 Annus, an requiritur, q. sit completus, an inceptus in aliqua dispo-
sitione in c. cum memētis nu. 6. de elec. fo. 146

Anus dicitur multum tempus, & tunc pro statutis in c. plerumque
nu. 2. de refer. p. fo. 81

Anus quando incipit currere impetratori, ut sciatur eius negligē-
tia. ibi. nu. 4

7 Annus de quot diebus intelligitur in c. quæsit. nu. 4. de uerb. sig.
folio 236

7 Annus. 12. in femina & 14. in masculo quo a. l. matrimonium, an
debeat esse completus, uel sufficiat, p. h. inceptus, uel prope finē
sit quo ad testamentum in cap. tux nobis. nu. 6. de despon. im-
pub. folio 18

7 Annus quatuordecimus in masculo, & duodecimus in femina, de-
bet esse completus, & si deficiat aliqui dies, an teneat matrimonium.
in c. testatoribus. nu. 7. de despon. impub. fo. 28

2 Annus in iudio debet esse completus, nisi aliud iure caueatur in c.
cum n. i. c. l. u. m. nu. 4. de offi. deleg. fo. 134

2 Annus in iure sumitur ex 365. diebus in c. quærenti. nu. 3. de offi.
deleg. fo. 116

3 Annus, qui datur reo comparari, an incipiat currere a tēpore mis-
sionis an a tempore decreti interpositi in c. si. §. in aliis. nu. 47. ut lit.
non cont. fo. 154

5 Appellans si intra biennium non potuit appellationem proficuique
tunc impeditur, restituitur ad alium annum in c. ex ratione. nu. 1
& 3. de app. o. 116

Appellans impeditus in primo anno, an indifferenter debeat habe-
re finem, siue impediatur facto suo, uel iudicis, uel appellati. ibi. nu. 4

Appellans impeditus, an restituitur ipso iure, uel per remediū re-
stituitur omis. ibi. nu. 6 & 9

Appellans an restituitur ad tps, quo fuit impeditus, an ad maius. ibi.
Et uide in apost. in 3. q. an prim. ibi.

Appellans impeditus in secundo anno, an debeat habere tertium
ipso iure, uel per remediū restitutionis. ibi. nu. 9

Appellans impeditus ad se præst. nandum in termino dato ab ho-
mine, habebit alium terminum similem primo. ibi. nu. 10

Appellans, an debeat habere finem annum propter quod ber. in-
pedimentum ueniens in primo. ibi. nu. 12. fo. 117

Appellans potest allegare impedimentum, etiam si post appellatio-
nem desertam finia sit executio mandata. ibi. nu. 13. & 14. to. ced.

3 Appellans, si suam appellationem nō prosequi, præsumit h. i. e. n-
tiam

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- iustam causam in e. cum dilecti. nu. 3. de do & contu. fo. 239
- Appellans extrajudicialiter non tenetur ire ad curiam, nec condennatur in expensis ibi. nu. 11. fo. eod.
- Appellans potest non oppositum opponere, & non probatum probare. c. 2. nu. 6. in le. pen. fo. 177
- Appellatione pendente, uel intra tempus datum ad appellandum, non innovatur, et si talis sit litis, quae trahat secum executionem. ibi.
- A sententia lata sine conditione, an appellatur ante x. dies a die promulgationis a die euenientis conditionis in c. praxterea. il. 2. nu. 8. de app. fo. 136
- Appellans quo casu mittitur nouis probationibus, illo casu appellatus per uicinas defensionibus in c. prudentiam, nu. 3. de mu. pet. fo. 129
- Appellari potest a sententia etiam nulla in ea cum contingat. nu. 3. de offi. deleg. fo. 128
- Appellatio ab excommunicatione non suspendit uinculum in c. cum ab ecclesiasticis. nu. 11. de offi. ord. fo. 143
- Appellari potest a iudice, si excedat modum corrigendi in c. qualiter & quando il. 2. nu. 15. de accu. fo. 84
- Appellatio potest fieri ab eo, cuius interest, licet alius agat super illa causa in e. cum deputati. nu. 13. de iud. fo. 31
- Appellare licitum est a nimia rigorositate superioris in c. de prioribus. nu. 1. & 3. de app. fo. 231
- Appellatio iusta, si non admittatur, iudex peccat, & uenit puniri ibi. nu. 2. & 7
- Appellationem iniunctam, uel finolam admittens, peccat, & punitur ibi.
- Appellari potest a correctione superioris corrigentis non ex iniuncta, sed ex odio. ibi. nu. 6
- Appellari potest de illis rebus, quae remittuntur arbitrio iudicis, si iudex transgrediat, secus si committatur eius consensu in c. inter nu. 3. de purg. cano. fo. 192
- Appellatur a grauamine absque eo, quod petatur eius reuocatio in c. 1. nu. 2. de dist. fo. 167
- Appellari potest ab aliquo grauamine incontinenti propter timorem futuri grauius ibi. nu. 3
- Appellari non licet a grauamine futuro, nisi expressa causa grauius de presenti. ibi. nu. 6
- Appellari potest ab his, quae relinquuntur arbitrio iudicis. ibi. nu. 7
- Appellans an appellatur habeat probare iustitiam, uel iniustitiam moderationem termini sicut in a iudice. ibi. nu. 11
- Appellari potest a citatione peremptoria breui, secus ab alia citatione, licet terminus sit breuis. ibi. nu. 12
- Appellatio ab interlocutoria annullat omnia gesta post eam in c. cum olim Abbas. nu. 13. de offi. deleg. fo. 126
- Appellare potest tertius a sententia condemnatoria in criminalibus, et condemnato inuito in eueniens nu. 22. de accu. fo. 74
- Appellare quando possit utraq; pars ab eadem sententia in c. Raynucius. nu. 9. de testa. fo. 148
- Appellatio non admittitur in his, quae dilationem non recipiunt, puta in rebus tempore periculis in c. qua fronte. nu. 15. de app. fo. 228
- Appellari, an possit a sententia arbitrorum pronunciantium super suspensione in c. requisitis. nu. 17. de app. fo. 138
- Appellatio illius non admittitur, qui appellationem aduersari non admisit in c. an sit deferendum. ibi. nu. 12. & 3. co. ti. fo. 137
- Appellatio, an ex hoc censetur iusta, quia pars obtulit se probaturam indignitatem testium in c. cum I & A nu. 14. de re iud. fo. 96
- Appellatione pendente oia attentata uenit reuocata ibi. nu. 15. & 17
- Appellatione pendente, non debet appellans spoliari re, super qua fuit sententia in c. ex tuarum nu. 3. de purg. cano. fo. 191
- Appellatio generalis respectu cuiuslibet grauaminis, non ualet, nisi restringatur ad certam causam, & an habeat locum in appellatione extrajudiciali in c. consilium. il. 2. nu. 1. de app. fo. 113
- Appellatio ab uno articulo suspendit iurisdictionem iudicis, respectu totius causae, & hoc si appellator uult ibi. nu. 2
- Appellari an possit a futuro grauamine, & quomodo in appellatione ne extrajudiciali. ibi. nu. 4
- In appellatione tam iudiciali, quam extrajudiciali, an sit causa ex primenda ibi. nu. 5
- Appellatio ab excommunicatione, quare non suspendit uinculum, & quid operetur, in c. ad reprimendam. nu. 3. de offi. ord. fo. 148
- Appellatio non exstinguit sententiam, sed ipsam suspendit ibi.
- Appellatio quos effectus operetur. ibi. nu. 6
- Appellatio an possit tolli per statutum ibi. nu. 10
- Appellatio, si est remota in aliquo casu, an censetur remota quo ad omnes eius effectus. ibi. & nu. 11
- An praesumatur praesentia a qua fuit appellatum ibi. nu. 13
- Appellatio extra iudiciali interposita, illud fons uenit retractanda, quod sit appellatio, non autem post m. c. 1. nu. 7. de appell. fol. 108
- Appellatio non uersimilis, & quae huiusmodi est, non reuocat actum
- Appellans malitiose non est audiendus in c. sup. co. n. 6. de of. del. f. 109
- Appellari an possit a iure executorum in c. super quaestione. nu. 11. de offi. del. fo. 118
- Appellatio dicitur esse lata in curia, si ipsam approbante pars appellata, aut index admiserit, & ipsam in curia tenetur prosequi appellans licet terminus ad prosequendum non sit praehisus in c. interposita §. eadem quoque. nu. 1. 2. & 3. de app. fo. 171. & si q.
- Appellans, an possit inuito appellato cum prosequi in curia ibi. nu. 4
- Appellans per ante inchoatam appellationem remittere causam ad iudicem a quo inuito appellatus, cum tamen condemnabitur in expensis sicut in illa appellatione, secus post inchoatam appellationem in d. c. interposita §. ille denique. nu. 1. 2. & 3. de app. fo. 172
- Appellans, an & qui possit apponi renuicere inuito appellato ibi. nu. 4
- Appellans, si in appellatione expressit inam causam, potest & alias prosequi & si succumbet ex illa, uidetur ex omnibus succubisse in c. 2. nu. 15. de libel. obla. fo. 121
- Appellari non debet a uicario episcopi ad episcopum, quia est eadem iurisdictio. Et si uicarius aliter disponat, non ualet in c. cum terra. nu. 1. de elec. fo. 154
- Appellatio interposita sine iusta causa, non ualet in c. 1. nu. 14. de postu. prael. fo. 126
- Appellantes, an & quando possunt desistere ab appellatione in causis electionis ibi. nu. 14
- Appellatione interposita potest aliqui attentari illi, quod poterat attentari illa non interposita in c. pastoralis. nu. 3. de iure pa. fo. 249
- Appellari potest ab interlocutoria habente uim definitiuae, etiam de iure cum in c. significatus nu. 3. de offi. dele. fo. 150
- A promissione iurata de parendo & non appellatur, quando mandatum non excedit debitam formam iuramenti, alias secus in c. quae floni. nu. 2. & 3. de app. fo. 123
- Appellans ab executione potest absolui a iudice a quo appellauit si est ordinarius, si delegatus, non, licet non renunciet ibi. nu. 6
- Appellari non debet ab excoctore in c. cum iure. nu. 4. de offi. dele. fo. 123
- Appellari non potest a correctione superiorum, ut praetorum & similium nisi excesserint modum in corrigendo in c. cum specialibus §. porro nu. 3. de app. fo. 162
- Appellandum, an & quando sit a processu executorum ad beneficium in c. si nu. 12. de praesump. fo. 154
- Appellans ad papam, & postea coparado coram inferiore, an nideatur renuicere appellatorem, maxime quando copositione cum parte appellata in c. cum uenissent nu. 8. & 9. de eo, qui mittit in post. fo. 274
- Appellari potest ad papam a quolibet iudice omni modo regula tractata. nu. 15. fo. 275
- Appellatio rell. tunc quem in terminis, in quibus erat post latam cōtēlatam in primo iudicio in c. l. audientiam nu. 9. de refer. fo. 92
- Appellari non potest a sententia lata in realibus in c. cum aliquibus nu. 12. de re iud. fo. 67
- Post appellationem reuocatur illa tantum, quae fuerunt innouata in praedictum appellans in c. si etiam in c. cum in c. de app. fo. 162
- Appellationi renuicetur, si appellans postea comparuerit coram iudice a quo, uel coram alio iudice, ad quem non fuit appellatus, qui est superior iudex a quo, nisi proceat quod non intendit appellatio renuicere. Et si quod si non fecerit hanc protestationem ibi. nu. 4. & 6
- Appellari omnia & quando censetur quis renuicere ex eo, quod post illam grauiam in pars grauat aliquid fecit coram iudice, puta producendo testes, & similia ibi. nu. 10. fo. 133
- Appellari non potest a iudice, qui non condemnauit in expensis, si non fuerunt per te in c. quia nonnulli. nu. 10. de refer. fo. 107
- Appellari non potest a iudice, qui non facit quod potest ex offi. suo facere. ibi.
- Appellatio uidetur facta nomine meo, si quis nō presentetur, & non contradicente appellanti in c. ex parte Decani nu. 9. de refer. fo. 97
- Appellationem prosequatur ille, qui arripit iter ad primam in termino dato ad prosequendum in c. cum causa nu. 1. de ten. & re iud. fo. 68
- Per appellationem deuoluitur tota causa ad iudicem ad quem, ut possit sententiam reformare, etiam ex noua causa. Idem quando fuit actum de nullitate ibi. nu. 8. fo. 69
- Appellatio, an dēclatatur per praefixionem termini in c. cum causa nu. 2. de re iud. fo. 68
- Appellans iterum intra tempus decendi, an censetur a prima appellatione recedere in c. tua nobis nu. 10. de app. fo. 167
- Appellanti uia uoce, saluo beneficio appellandi in scriptis, qui postea intra 10. dies appellat in scriptis, an computabitur tempus a prima appellatione, an a secunda ibi. nu. 12
- Appellari potest omni modo medio ad papam, nisi appelletur a subdelegato legati papae, quo casu ad ipsam subdelegantem appellatur in c. dilecti filii. il. 2. nu. 1. de app. fo. 168
- Appellatur ad delegatum papae omnis modis in eius legatione. ibidem. nu. 12. & 19

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- tenenda, nisi exprimat aliquam rationabilem causam in c. consilium. nu. 1. de app. fo. 130
- Appellari, an possit a dispositione statuti. ibi. nu. 4
- Appellare potest tertius a sententia pro suo interesse. in c. cu super nu. 13. & 14. de re iud. fo. 84
- Appellantes, si sint plures ab eadem sententia, & unus obtineat, quia de iure suo docuit, & alii non, iudicia illius non potest. ibi. nu. 4. & 10.
- Appellatio, quam facit tertius pro interesse suo, dicitur iudicialis. ibi. nu. 13
- Appellationi renunciatus nullam appellationem potest interponere in c. pastoralis. §. cum autem. nu. 5. de offi. dele. fo. 123
- Appellans debet exprimere coram iudice ad quem, quia propter tale gravamen appellavit. in c. dilecto. nu. 1. de app. fo. 164
- Appellari a futuro gravamine, non potest. ibi. nu. 2. fo. eod.
- Appellatio potest iustificari ex confessione appellati. ibi. nu. 4
- Appellans a sententia nulla, non obtinebit probando simpliciter nullitatem, nisi iustitice appellationem probando cum legitime interpositam, poterit tamen prosequi nullitatem coram iudice suo. ibi. nu. 6
- Appellans, an possit simul prosequi nullitatem sententiae & eius in iustitiam. ibi. nu. 7
- Appellans secunda, vel tertia vice, an censetur a priori appellatione recedere. ibi. nu. 12. fo. 165
- Appellans ubi voce salvo beneficio appellandi in scriptis, an curat tempus a die appellationis ubi voce in scriptis. nu. 13
- Appellans habet annum, & ex causa biennium ad prosequendam & finiendam appellationem, siue iudicalem, siue extrajudicalem. in c. cum sit Romana. nu. 1. de app. fo. 112
- Ceterum biennium dat ad prosequendam & finiendam appellationem ex causa, quod oportet, quod aut probeat, aut sit notoria, alias non datur. ibi. numer. 2.
- Appellatio efficitur deserta, non solum per lapsum termini iuris, sed hominis, quo casu prima sententia remanet firma. ibi. nu. 4. & 18
- Appellatio pendente in causa criminali, si non debet mandari executioni, etiam si imminet poena ultimi supplicii. ibi. nu. 6
- Appellans, an aliquo respectu habeat triennium ad appellationem prosequendam & finiendam. ibi. nu. 9
- Appellare potest pars a n. mis longa, vel brevi dilatione data per iudicem. in d. c. cum sit Romana. nu. 13. de app. fo. 110
- Appellare potest pars in commissis iudicis arbitrio, si iudex male arbitrat. ibi. eod.
- Appellans extrajudicialiter auditur deserta appellatione per viam querelae. ibi. nu. 19. & 22. fo. 113
- Appo extrajudicialis, an & quo casu debeat continere causam. ibi. nu. 20
- Appellatus extrajudicialiter aut teneatur comparere, si non citatur. ibi. nu. 23. & 26
- Appellatio est interdicta in facto notorio. ibi. nu. 27
- Reiectus a iudice propter friuolam appellationem ad cautelam, est iterum citandus. in c. 2. nu. 2. ut l. non contest. fo. 138
- Appellatio debet continere causam gravaminis, nec prodest si appellans refert se ad acta, in quibus constat de gravamine. ibi. nu. 12
- Appellatus debet citari coram iudice ad quem, si appo non fuit admittita a iudice a quo, vel approbata a parte, alias secus. Intelligitur quod non debet citari, quod fuit approbata a parte, secus si fuit admittita a iudice. in c. sepe contingit. nu. 1. 6. 9. & 12. de app. fo. 140. & seq.
- Appellatio, si est deserta tam per appellatum, quam appellatorem iudex ad quem non potest amplius se impedire, si per appellatorem tantum appellatio uolente prosequi. ibi. nu. 10. fo. 141
- Appellatus, si impetravit lras in termino, & uelit apponem prosequi, potest appellans dicere, ego nolo prosequi, nisi appellatus uelit renu- ciare illis literis, & appellationem non prosequi. ibi. nu. 11
- Appo, si pcesit finiam, et excoicationis, si postea deierat, non pnt matipiam sententiam, secus si appellatio sequatur finiam. ibi. nu. 14
- Appellatione non suspenditur sententia censura, sed sententia de positionis sic. ibi. nu. 15
- Appellatio suspendit sententiam suspensionis, quando est lata in poenam alicuius. ibi. nu. 16
- Appo, si male ose no admittat, uel approbet a iudice, uel a pre, ni hilominus hnt uigorem suum, et oportet, quod appletus citet. ibi. nu. 20
- Appellari a pdaatione expensarum in pte, quod pars no appellauit ab illa pronuncia, super qua, uel ob qua fiscalis pdaatione expensarum, nisi iudex excederet modum in taxando. ibi. nu. 25. fo. 142
- Appellatio omisso medio, quod medium est inhaile, puta quod est in excoicatione, uel hactenus in d. dilecto. filii. l. 2. nu. 15. de app. fo. 168
- Appellari non potest a uicario epi ad ipsum epi, licet consuetudo sit in prium, quae non ualeat, nisi uicarius cognoscat tanquam delegatus epi, quo casu appellatur ad ipsum episcopum. ibi. nu. 16. & 18
- Appellat a sententia lata per epi ad ipsum epi, quod epi fuit ibi notarius, sed tanquam canonicus, secus si iudex tanquam epi. ibi. nu. 17
- Appellatio non est admittenda, ubi unquam sententia est notorie iusta. in c. ad nostram. nu. 8. de app. fo. 110
- In appellatione a diffinitua interposita, non est necesse exprimere causam. ibi. nu. 9
- Appellatus, si non psequi appellationem in termino sibi dato, censetur primam sententiam acquiescere. in c. psonas. nu. 1. de app. fo. 110
- Appellans habet annum ad prosequendam, vel finiendam appellationem, & ex causa biennium. ibi. nu. 2. & 7. fo. 111
- Appellatio censetur deserta non solum per lapsum termini iuris, sed etiam hominis. nu. 3. & 4
- Appellatio, an sit deserta per lapsum termini hominis adeo, ut remaneat firma sententia diffinitua, a qua fuit appellatum. ibi. nu. 4
- Appellans, qui in termino comparuit coram iudice a quo fuit, et cum inhibitoriis, non potest adstringi regulariter ad prosequendam appellationem, nisi in termino iuris. ibi. nu. 10
- Appellatio ex causa interposita non adstringit iudicem a quo, quin possit ad ulteriora procedere. in c. super eo. nu. 1. & 2. de app. fo. 118
- Appellatio super uno articulo, quo casu faciat super sedem in tota causa. ibi. nu. 2. 3. 4. & 6
- Appellatio uerificata annullatur omnia attentata per iudicem a quo post ipsam appellationem. ibi. nu. 5
- Appellatio a tortura deuoluit totam causam ad iudicem ad quem. ibi. nu. 7
- Appellatio ab una causa penitus separata ab alia, et si sit causa recedent omni, non deuoluit aliam ad iudicem ad quem. ibi. nu. 8
- Appellatio non operatur suspensionem iudicis, nisi respectu illius causae appellatum fuerit. in c. propositi. nu. 2. de app. fo. 126
- Appellari per a iudice excedere modum in arbitrando poena. ibi. nu. 7
- Appellari potest a sententia arbitri, si sententia arbitri copio- miliaria delecta a partibus. in c. 1. nu. 34. de mu. pe. fo. 129
- Appellans an censetur renunciare appellationi, si sit pte non de- finit coram iudice a quo in illa causa, & quando in e contrario. nu. 6. & 7. de offi. dele. fo. 103
- Appellari potest coram honestis personis, si non potest haberi copia iudicis a quo in e contrario ad consultationem. nu. 3. de re iud. fo. 79
- In appellationibus tam ab interlocutoria, quam a diffinitua interposita, an sit necesse causam exprimere, et transire. ibi. nu. 11. fo. 140
- Et quod si pars non appellauerit a ratione termini in iuris, si quis, an sibi prauidetur. Item, an appellans an appellatus habeat probare iustitiam non nullitatem causae. ibi. nu. 13. fo. 140
- Appellatio iudice non admodum recte legitur, & exceptio ibi. nu. 25. fo. 181
- Appellatio ab interlocutoria interposita, est exprime da. ibi. nu. 30
- Appellari, an sit licitum a sententia lata per iudicem, qui spectat finiam super proprietate. in c. cum ad fidem. nu. 30. de re iud. fo. 140
- Appellari an & quo casu possit a sententia exprimo, uel si cando de re iud. ibi. nu. 32
- Appellatio potest agi etiam in minimis causis de in- canonico, sed de iure & ubi secus. in c. de appellationibus. nu. 1. 2. 3. & 6. de app. fo. 118. & seq.
- Appellatio, an possit a provisione alimentorum, uel quando index iussit rem exhiberi, & sine ibi. nu. 4. fo. 117
- Appellari potest ab his, qui constituent in arbitrio iudicis, in c. hos inter. nu. 1. de purg. cano. fo. 190
- Appellatio & querela eadem sunt largo modo, sed stricto modo secus in c. 2. nu. 6. de proen. fo. 181
- Appellari potest a promissione iurata, qui promittens ex hoc gra- uaretur, a casu secus. in c. ad hanc. 2. nu. 3. de app. fo. 125
- Appellari, an possit a sententia lata in iudicio iuramentum iudicialis. in c. iuramentum. nu. 1. de iure iur. fo. 206
- Appellatio non tunc appellatorem, uel possit id facere propter quod appellatorem ex literis nu. 4. de mar. contracta. contra. nu. 1. c. fo. 46
- Appellare non potest pars, si iudex non facit id, quod potest facere in c. exceptionem. nu. 8. de excep. fo. 21
- Appellatio, si fuerit subacta, uel ipso iure, uel ex quentione ptes, uel quocumque, citra tunc rescriptum, an operetur quod collatur, quod non possit accretata reuocari per uiam querelae. in c. panto. nu. 12. de app. fo. 150
- Appellatio quae dicitur illa, quae dicitur exprime a sententia approbata. ibi. nu. 14
- Appellare potest utraque pars ab eadem sententia, si utraque est graminata, alias secus in c. si duobus. nu. 1. & 20. de app. fo. 114. & seq.
- Est ab eadem sententia ambo appellantes unus ad maiorem & al- ter ad minorem, quae appellatio praxialiter ibi. nu. 2
- Appellatio, an possit ad papam de iustitia, si sit per quemlibet iudicem secularem, & per impetratorem. ibi. nu. 5
- Appellatur de iure canonico ante sententiam a quocumque graua- mine, & omisso medio, secus de iure civilis. ibi. nu. 6. fo. 115
- Appellari de seculari ad ecclesiasticum de consuetudine potest, quini- mo ualeat consuetudo, ut scilicet conueniatur coram ecclesiastico. ibi. nu. 3
- Appellari potest in iudicio possessorio tam super diffinitua, quam super interlocutoria. in c. significauerunt. nu. 3. de re iud. fo. 85

In Panormitani Commentaria.

Appellatio, an teneat sub ista forma, peto quartam productionem testium, & si eam denegaueris, ex nunc appello. ibi. nu. 10
 Appellandi facultas non est renūciare gratias acceptando dilatio-
 nem datam ad aliquid pbandum pendente grauamine. ibi. n. 12. f. 84
 Appellatio si est remota in cā quōtionis, intelligitur etiam remota in cā
 reuocationis in c. prudenter. nu. 1. & 2. de m. a. p. c. fo. 129
 Appellatio licet fuerit remota, tamen aliquo casu iudex ex officio reci-
 piat eam. ibi. nu. 11. fo. 130
 Appellans in uno articulo suspendit totam causam in c. cum nobis
 nu. 7. de elect. fo. 160
 De appellationibus interpositis ad archiepiscopum in re metropo-
 litico potest eius uicarius cognoscere, quia est ille tribunal. in c. di-
 lecti. nu. 1. de app. fo. 167
 Appellari non possit a sententia delegati ab episcopo ad eius uicariū
 ibi. nu. 3
 Appellari non potest secundum utrumque ius, omisso medio regu-
 lariter ibi. nu. 6. fo. 168
 Appellari potest omisso medio, si prius non opponat. uel si ita est
 conuictio, potest tamen pars opponere, etiam post decem dies,
 quo casu sententia remaneat rata. ibi. nu. 7. & 9
 Appellatur a subdelegato ad primum delegantem, nisi prius dele-
 gatus fuerit papa, quo casu ad ipsam appellatur ibi. nu. 11
 Appellari non potest his, qui relinquunt pte in iudicio, nisi graua-
 tus poterit recurrere ad prin. ipm. in c. pastor. nu. 13. de app. fo. 150
 Cor. 1. Si aliquid comiserit pte in iudicio, non potest ab eo appellari.
 no. gl. in c. item. §. accellere de res. h. o. gl. in c. 1. §. in gl. de. 1.
 de iure pa. ubi supior ex offio poterit reducere illud ad bonū ex-
 pte. 1. §. de iud. Ab in d. c. supior de ac. n. 6. ibi. c. si comitit fo. 75
 Ego adduco. In Ro. in rep. rub. de arb. ubi dicit, qd qn aliquid pte
 ut cōtra alium si poterit ulterius appellari, nec retragari. fm gl. i
 d. §. accellere Quā tñ lumen si ex magna puidenā rēderet ut ele-
 gāter dixit. Gl. in l. 1. C. de reb. cred. & in c. q. ita rediit ad pte
 dū illas gl. Pe. de Ane in d. §. alii florē. dicit, qd pte tenet gl. de. c. 1.
 & illa gl. sequit & tenet, & dicit cōtra reuocari p iura & mor. ut. de
 qbus ut ibi p. c. 1. de i. mo. in d. c. 1. in uerbo honoramus, refert
 Pe. de Ane in d. §. alii florē. Deinde refert d. Ant. de Bu. dicit gl. n
 sibi aduerfari, sed gl. dicit c. 1. in i. mo. gl. d. §. alii florē. qd gl. in d.
 §. alii florē. dicit in l. l. §. p. uia iustitiae, & de iuris rigore. puta ap-
 pons, non similes, ne p qd retrahat, tñ si uelut implorat & milderior
 dicit offm. iudicis supioris, ut e contra cōficia nō nocet parti, tunc
 hā pte in gl. dicit c. 1. Vel fm cū dicit, qd gl. in d. 1. loquit qn lex
 dixit, qd fieri deat & aggrauat cōfiam sed gl. d. §. alii florē. pcedit
 qn reliq. cōficia Refert & sequi. Gum in d. §. alii florē. facit fm
 em. qd no in c. 2. §. si de iur. cal. h. o. ubi dicit ibi Do. p. 1. xpe nume-
 ro. n. q. facti allegata sunt ibi gl. in d. §. alii florē. sed in practica te-
 tu tu tgl. d. c. 1. Et adduco ibi cādē Do. c. 1. in 4. col. de re iud. o.
 ubi dicit, qd qn aliquid relinquunt pte in iudicio, tñ p seq. pte sua
 pte nūc, qd cōficia non pte inqri, nisi a Do. & alii gl. in d. §. alii flo-
 rē. h. tūc non possit appellari, potest tñ adire supior, qd inqret,
 an hñ uel male fuit arbitrat, ut no. gl. fm cū in d. c. 1. & hñ uid
 fo. de i. mo. in l. si inter disputat. §. si Si. c. hñ. de uer. ob. & ibi Ang.
 §. quid gl. d. §. alii florē. & vide eandem fo. de i. mo. in c. canonum
 statuta de pte & in l. si scilicet de l. 1. ubi dicit illa gl. n. c. 1. §. 1. Bal.
 in d. l. 1. C. de reb. cred. & in c. q. dicit illa gl. p. ut. §. dixi. qd pte
 cordia nūc qd mhu placent Nā actus ita indicit. p parus, fuit p. ma-
 gnis, qd dolus interit, ut in l. elegāter. ff. de dolo. Preterea ita ap-
 pellat. p parus, sicut p magnis. c. de app. p. n. b. s. le app. d. Car. i. d.
 c. 1. sequit illa gl. d. Ab. ibidem in suis ap. d. c. de illas gl. non esse p
 ras, sed gl. d. c. 1. ad id ad gl. in d. §. alii florē. Do. m. c. d. s. Barbi.
 plene d. tūc illū palliam in c. n. m. m. t. de pte Balan. hac lege.
 C. de sen. ex pte. re. dixit, qd pte pte pte pte pte pte pte pte pte pte pte
 appellari, tñ si pte poterit errata corrigere, si sibi nō p. gl. fm in d. d.
 c. 1. Et uidet meo op. mo. corū. qd d. c. illas gl. c. 1. §. 1. Bal. n. m. n.
 uenit. Et uidet magis cōs. Nam gl. in d. l. 1. dicit, qd pte in d. §. alii florē
 & p. lram & tex. d. c. 1. ar. p. de co. p. com. tūc cōficia alieu. nō
 possit qd retrahere, nec appellari, qd d. c. m. t. & sic ambag. gl. idem sen-
 tiant. & in hoc concordant. Deinde in uer. ibi tūc ad id qd su-
 pior d. c. emendare, qd male factum esse. It. hac est pura nectas
 & practica. qd quere gl. in d. c. de fac. qd uoluit Bal. in l. si C. de p.
 in. l. qui ma. iud. & in l. nemo. C. de f. n. & in c. o. m. in l. si. n. l. u.
 r. ita. ff. de iust. & iur. & in l. c. m. t. C. de cog.
 Appellatio non potest renūciari ante datam litem, secus ante
 datam sententiam in c. cum d. c. t. nu. 1. §. de arb. fo. 221
 Appellatio, an possit tolli per statum ibi. nu. 16
 Appellari an possit a sententia arbitri ibi. nu. 1. fo. 222
 Appellari an possit in casibus a iure prohibitis ex cōfensa partium
 ibi. nu. 18
 Appellatio, quae interponitur a sententia arbitri, debet fieri ad iudi-

cem illius, qui tulit laudum sue arbitrium. ibi. nu. 20. fo. eodem.
 Appellatio potest tolli per principem. in c. dilecti filii. nu. 14. de ex-
 cep. fo. 17
 Appellatio est de minori ad maiorem iudicem prouocatio. in c. ex-
 cerum. nu. 23. de iud. fo. 24
 Appellans, an coget appellatam, ut ead finiam, quam asserit in iū,
 uel in iustam. in c. G. perpetuus nu. 3. de finitru fo. 134
 Appellatio ad papam interposita sine expressione causae ualeet in
 causis maioribus in c. ut debitus. nu. 9. de app. fo. 157
 Appellationi interpositae contra sententiam criminalem dantur de
 cem dies in c. 2. nu. 3. de re iud. fo. 62
 Appellatio a iura in criminalibus quibus casibus non admittatur. ibi. d.
 Appellari potest ad papam a iudice seculari, qn locus est est subiectus pa-
 pae in temporibus in c. tua nob. s. nu. 2. de app. fo. 166
 Appellare licet milites a dactis grauaminibus etiam in eadē cau-
 sa. ibi. nu. 7. fo. 167
 Appellare licet tertium ab eadem sententia, cum ut uideatur infinitas.
 tum propter presumptionem in iudice & ex parte appellantis, quod
 procedit etiam in sententia, quae non tranfit in rem iudicatam. ibi.
 Appellans & appellatus, si oēs obtineant, quia finit confirmata
 & infirmata, p quo ipsa finit mandatur executioni. ibi. num. 8
 Appellans proterendo uerbum appello pluris sine interuallo, cen-
 setur semel tantum appellare, & crit unica appellatio. ibi. nu. 9
 Appellatur a delegato ad delegantem in c. ad abolendam. n. 16. de
 hare. fo. 118
 Appellans temere, condemnatur in expensis. in c. ut debitus. nu. 33
 de app. fo. 159
 Appellari potest a finia nulla, non qd hoc suspendatur, quia nulla est,
 sed uideatur ad superiorem in rub. nu. 3. de app. fo. 157
 Appellatio, quo ad eius formam, quo ad modum, pcedenti super
 ea, est de iure positio, quo ad effectum uero, uel substantiam, cit
 de iure naturali. ibi. nu. 6
 Appellari non potest a finia illius, qui non recognoscit superiorem,
 nisi sit notorie iniusta, quo casu recurritur ad papam, an autem sue
 curatur p. r. denunciationem euangelicam remittit. ibi. nu. 9
 Appellatur ad potestatem loci a sententia lata per rectorem alieni
 ius colligat secularis, si uero collegium est ecclesiasticum, appellatur
 ad episcopum ibi. nu. 11
 Et a finia episcopi, uel alterius ecclesiastici iudicantis tanquam secularis,
 appellatur ad secularem, non autem ad superiorem ecclesiasti-
 cum. ibi. nu. 13. fo. eo.
 Appellans a sententia nulla non uidetur illam confirmare. in c. si-
 gnificati. nu. 23. de fo. comp. fo. 109
 Appellatio non admittatur in notoriis. in c. cum spec. al. §. porro. n.
 1. de app. fo. 162
 Appellare potest pars dilationibus breuibus. ibi. nu. 2
 Appellatio contra ius proposita, requiritur expressio causae. ibi. nu.
 me. 6. fo. 163
 Appellans extrajudicialiter ne moleste sit in possessione sua, si po-
 stea fuerit spolatus, reuertitur in statum, in quo erat tempore ap-
 pellationis. in c. si in c. bonae memoriae. nu. 1. de app. fo. 147
 Appellare potest quis pluris super eodem articulo uel grauamine
 ibi. nu. 4. & 23
 Appellatio extrajudicialis ex probabilibus causis facta adeo deuol-
 ut causam ad superiorem, ut omnia postea contra eam atrecta re-
 uocentur. ibi. nu. 5. & 22
 Appellatio non continet in se appellationem extrajudicalem in o-
 diolis. ibi. num. 8
 Appellans ne quis moleste sit in possessione sua, & postea fuerit
 spoliatus ab eadem, & quando reuocet attentata post ipsam appella-
 tionem. ibi. nu. 22
 Appellari potest a sententia nulla in c. exhibita. nu. 1. de iud. fo. 13
 Appellatio infiscatur si appellans offert se exceptionem probaturum.
 ibi. nu. 4. & 13. fo. 34
 Appellatio non presumit ex nullitate pcessus, nisi probetur. ibi. nu. 3
 Per appellationem interpositam extrajudicalem non tenet adu. r.
 farus ire, uel mittere nuncium ad iudicem ad quem in c. suggesti.
 nu. 1. de app. fo. 121
 Appellatio ad quid fuit inuenta. ibi. nu. 3
 Appellatio regulariter debet fieri coram iudice a quo ibi.
 Appellatio quando interponitur non requirit praesentiam appella-
 ti, sed sufficit qd sibi intimitur. ibi. & nu. 6 & 7 fo. 122
 Appellatio, si facta sit in absentia iudicis a quo, qd ad ulteriora pces-
 su ignorans appellationem, an ualeat pcessus coram eo ag. tunc, in
 si pars appellata hoc fuerit, & omo litigauerit. ibi. nu. 5. & 8
 Appellans non acquiescit actui pte re. in c. 1. n. 2. de exce. fo. 3
 Appellari potest ab exceptionibus non admissis. in c. 2. cum super.
 nu. 9. de offi. deleg. fo. 117

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- Appellans

In Panormitani Commentaria.

Appellans non videtur adhuc condemnatus. ibi. fo. 130
 Appellari non potest a sententia auctoris supplicii, & ad quem effectum in e. pastoralis §. utrum qui. nu. 10. fo. 130
 Appellatio legitima suspendit executionem interlocutoria. ibi. n. 1
 Appellatione pendente non presumitur pro sententia, etiam quod sit sententia excommunicationis. ibi. nu. 13
 Appellatio frivola non suspendit jurisdictionem iudicis. ibi. nu. 14
 Appellare non licet ab eo, quod motu proprio princeps concedit. in accedens nu. vide praefat. fo. 36
 Appellatio non potest appellare in eadem. 12. de feriis. fo. 179
 Appellatio non recipitur, & rebus extinguitur, quicquid post ipsam fuit interdictum. in n. 1. de ap. fo. 100
 Appellatio non potest appellare in eadem, nisi ualeat illane de hoc consuetudine, vel non stante. in n. 1. de obiectum. ibi. nu. 2. fo. 107
 Appellatio quod appellatur, & an suspendat, ut exiguat. ibi. n. 4
 Appellatio quod appellatur, & an suspendat, ut exiguat. ibi. nu. 3
 Appellatio non potest appellare, quando in iudicio terminus ad prosequendum, in e. interposita §. si ne. nu. 3. de ap. fo. 172
 Appellatio non potest appellare, qui uult prosequi appellacionem in ultimo mense terminis, sed facit, quod requiratur in eadem. ibi.
 Appellatio ad iustitiam ob reiecta pro ratione, uel exceptione adducta, non requirit amplius probationem, sed ex parte. n. 9. de re. fo. 132
 Appellatione iustitiam, uel non, per quos iudices uenit examinandam. ibi. nu. 10. fo. 100
 Appellans remittitur de iure canonico, an puniatur, & quid de iure civilis. n. 1. de app. fo. 109
 Appellans psumitur calum appellatorem, qui succubuit. ibi. n. 3. fo. 109
 Appellationibus de iure causa uera, iusta & expellitur. ibi. nu. 7
 Appellatio generalis, puta appello ad iudicem competentem, ualeat de iure civilis, sed de iure canonico non. ibi. nu. 8
 Appellari potest omnino medio de iure canonico. ibi. nu. 9
 A subdelegato non appellatur, nisi ad delegatum. ibi. nu. 10
 Appellatio alternatur, ut interposita, puta appello ad iudicem, uel ad talem, in quo casu ualeat. ibi. nu. 11
 Appellatio non potest appellare, nisi per papam in e. n. 1. de re. fo. 134
 Appellatio eadem potest appellare, si resposuerit, si in iudicio grauius reuertitur, si potest appellare, in e. ex parte. n. 1. de ap. fo. 144
 Appellans ab eo, qui grauius reuertitur, quia non est etiam ad locum non autem, si talis, si talis, an possit in eadem, hoc facere, uel prius probare exceptionem, & postea appellare. ibi. nu. 6. fo. 143
 Appellare licet a parti afferenti, procuratore aduersarii non licet, nisi talis sit exceptio non admittitur in eadem. n. 1. de re. fo. 100
 Appellans ex pluribus causis cognitis uel aduersus si grauius onere probatur, non omnes, nisi una, an arguitur, talis aduersus si. n. 1. de re. fo. 146
 Appellatio a diffinita non requiritur expressio causae, & si sit una expressio, potest alia probare, secus si utroque casu in diffinita in eadem debetur. nu. 1. de ap. fo. 157
 Appellari semper potest de iure canonico, secus de iure civilis. ibi. nu. 3
 Appellatio frivola eadem condemnatur in expensis per iudicem ad quod. ibi. n. 6
 Appellatio frivola non datur in iudicio super principis, sed super iudicis. ibi.
 Appello ad quem, qui super ore de portam in scriptis. ibi. n. 3. fo. 139
 Appellatio a quo casu a iure recipitur, uel ut debetur. nu. 16. de re. nu. Et an sitne in appellacione ab interlocutoria exprime unam causam in specie, & aliam in genere. rem. si. n. 1. de re. fo. 130
 Appellatio, dictio simpliciter, appello, & non dictum est ad quod, an teneat. ibi. nu. 39
 Appellari potest de iure canonico ad papam, uel ad eius legatum omnino. ibi. nu. 10
 Appellans iuste, si petat se remitti ad iudicem a quo, & petat grauius non renocari non condemnatur in expensis, secus si iuste appellatur, uel frivole in eadem. n. 1. de re. fo. 61
 Appellatio frivola apparetur iudex a quo cassatur iurisdictionem, & respectu executionis singulorum in eadem ecclesia. nu. 3. de ap. fo. 154
 In appellacione a diffinita non requiritur expressio causae, sed in appellacione ab interlocutoria sic. ibi. nu. 6
 Appellatio ab interlocutoria, an sit ferenda in scriptis. ibi. nu. 7
 Appellatur ab archiepiscopo ad patriarcham, quando archiepiscopus est subditius patriarchae in eadem. nu. 3. de re. fo. 135
 Appellatur ab episcopo ad patriarcham. ibi. nu. 7
 Appellatio non potest appellare de iure canonico, quod iudex a quo praefixit terminum oblatum. nu. 2. de ap. fo. 153
 Appellatio non potest appellare de iure canonico, & hoc constat in actis censetur eadem in iudicio. ibi. nu. 5
 Appellans per se impetrat, licet ipse in aliquo non appellauerit, & debeat eadem in eadem de appellacione ad iudicem. ibi. nu. 4
 Appellans, qui appellatur, quoniam non facit terminum iurisdictionis, possit quandoque inter terminum iurisdictionis prosequi appellacionem, & quando requiritur pars citatio. n. 1. de re. fo. 130
 Appellans, an & quando possit prosequi appellacionem appellante

negligente. ibi. nu. 10
 Appellans, si habet probationes in remotis partibus potest petere dilaciones, quae sunt concedendae. ibi. nu. 11
 Appellans non censetur renunciare appellacioni, ad eandem iudicem a quo, super inuocatione post appellacionem factam in eadem teneatur. nu. 2. de ap. fo. 123
 Appellari, an possit a correctione superioris. in e. licet. nu. 1. & nu. 4. de off. ord. fo. 152
 Appellari potest a sententia nulla. in e. dilectus. n. 8. de ap. fo. 165
 Et an succumbens in appellacione possit postea agere de nullitate. nu. 9. fo. 160
 Appellari potest tacite, ut expressis, si exceptiones non admittuntur. ibi. n. 11
 Appellare femel, uel pluries, an cessatur, dicens pluries appello, appello. ibi. nu. 12
 Appellatio, si sit deserta, non impedit quin possit iterum appellare pariter, si grauius in eadem. nu. 1. de ap. fo. 135
 Appellans per appellacionem legitimum eximitur a iurisdictione iudicis a quo quoad illam causam tantum. ibi. nu. 3
 Appellans, si deserat appellacionem, uel ei renunciet, quo casu debeat a iudice a quo, amplius citari. ibi. nu. 7
 Appellare non licet testis super eodem articulo, siue a diffinita, siue ab interlocutoria, secus a diffinitis articulis licet in eadem causa, ubi quotiescunque potest appellari. ibi. nu. 8 & 9
 Appellari non potest a sententia iudicis reducens arbitramentum ad equitatem. in e. quintana. n. 1. de iure. fo. 185
 Appellatio suspendit iurisdictionem iudicis, quo ad illam causam, & non quo ad aliam penitus superatam, etiam respectu eiusdem personae. in e. ad huc. n. 1. de ap. fo. 113
 Appellatio suspendit executionem actoris usque ad litem contestatam, in e. exceptionem. nu. 18. de excep. fo. 22
 Appellari potest a iudice de re, reuere tortura. in e. n. 3. de cos. fo. 187
 Appellari potest a sententia iudicis quoniam primum torquendum de cernentis. in e. cum in contemplacione. nu. 3. de reg. iur. fo. 246
 Appellatio non suspendit iurisdictionem iudicis a quo, nisi in causa, in qua sit interposita unde in aliis potest procedi. in e. pignora. n. 1. de ap. fo. 126
 Appellatio ionens aliquam iniustam causam, siue iniquitatem, non est a iudice adhibenda. ibi. nu. 1
 Appellans, si succubuerit, releuatur a condemnatione expensarum, si una opinio doctorum erat pro ipsa. in e. n. 1. de iud. fo. 60
 Appellatio an infirmitur ex hoc, quod non admittit iudex a quo exceptionem, sed an oporteat, quod propter illam exceptionem esse uerum. in e. interposita. nu. 2. de ap. fo. 171
 Appellationis in causa quae probatur appellans, an appellatus. Aut in e. n. present. a. nu. 15. de re. fo. 14
 Appellare in aliquo casu potest partes, si consensit relationibus & consultationibus quoniam in eadem. n. 1. de re. fo. 159
 Appellari potest a sententia lata secundum consilium sapientis, in quem partes consenserunt. ibi. nu. 6
 Appellatur ad papam, si iudex a quo superiorem in temporalibus non recognoscit. in e. cum Ioan. nu. 11. de iur. fo. 132
 Appellans a diffinita potest aliam causam dicens ab illa, expressis eorum iudice a quo, prosequi, secus si appellatur ab interlocutoria. ibi. n. 12
 Appellatione non suspendunt, quae in facto consistunt, sed opus est contrarium factum in e. dilectus. nu. 2. de ap. fo. 154
 Appellare quod potest & ad iudicem si sit. in e. n. 2. de accusa. fo. 86
 Appellatione pendente, nil est innotandum, quomodo illa regula intelligatur, tam in persona iudicis a quo, quam in persona partis. in e. dilectus. nu. 4. de excep. fo. 18
 Appellari a sententia abbatis exempti, ad quem debeat appellari. in e. ex ore. nu. 7. de priuile. fo. 184
 Appellatio, si tollitur aliquo casu, non tollitur supplicatio in e. ex literis. nu. 1. & 9. de re. in integ. fo. 294
 Appellans, an possit renunciare appellacioni suae, & redire ad superiorem a quo appellatur, remittitur. in e. n. 6. de re. fo. 154
 Appellari an debeat a subdelegato ad delegatum, & super quoniam §. porro. n. 3. & 5. et §. si §. ad huc. de off. del. fo. 120
 Appellans faciens actum coram iudice a quo, uidetur suae appellacioni renunciasse. in e. cum uenissent. nu. 1. de testi. fo. 70
 Appellatio si non est interposita, potest succubus hinc reuocari contra iudicem, quod iudicem, & pastoralis. n. 8. de iure patronatus. fo. 149
 Appellatio non interponitur regulariter ab interlocutoria de iure civilis in e. qualiter & quando. nu. 3. de iudi. fo. 52
 Appellari potest de iure canonico ab omni grauiamine. ibi.
 Appellatio frustratoria ipso iure non tenet, & quae dicatur appellatio frustratoria. ibi. nu. 3
 Appellacione legitime interposita, tota causa deuoluitur ad iudicem a quo. in e. dilectus. nu. 1. de ap. fo. 153

Appellare

In Panormi tani Commentaria.

- 1 Arbitrari possint incidenter concedere resōne in integ. ibi. nu. 6
- 1 Arbitrator arbitrator, seu amabilis compositor, inter se differunt. in e. causam qu. nu. 8. de cle. fo. 130
- 3 Arbitrator tenetur servare ieras in honorem Dei, arbitrator uero fecus, quia dicitur mediator pacis in c. h. nu. 10. de feris. fo. 179
- 1 Arbitrator pte psonificat p partes, si negotia sint separata, nisi actum sit, q. p. nunciet super oibus in c. q. n. autem. nu. 6. de resp. fo. 67
- 5 Arbitrator potest esse prelati, uel clericus in iuribus ecclesiarum in c. e. olim. nu. 3. de p. r. fo. 61
- 5 Arbitrator, qui habet cognoscere de suspitione iudicis debent eligi, qui non sint de loco iudicis, nec multum remoti, & sufficiat unus. in c. secundo requir. nu. 7. & 12. de app. fo. 138
- 2 Arbitrari non pnt eligi in causis criminibus criminaliter intentatis, secus civiliter. in c. u. refragabili. §. ceterum. nu. 3. de of. ord. fo. 154
- 1 Arbitrator, siue arbitrator teneat ad iudicem parti q. dolo, uel lata culpa laudo grauat i. e. p. pastoris §. q. a. uero. n. 6. de of. cle. fo. 122
- 1 Arbitrari electi re nō integra. i. post q. cepenit super cā cognoscere, non pnt a partibus reuocari in c. causis. nu. 1. & nu. 12. de cle. fo. 177
- 1 Arbitrari non solum possunt eligi a partibus, sed ab alio, cui partes amandant. runt, ne eligeret. ibidem. nu. 2
- 1 Arbitrator, uel arbitrator potest quis etiam in causa familiaris sui in c. causam, que nu. 3. de of. cle. fo. 106
- 6 Arbitrari non possunt se excedere, seu iudicare, nisi super his, super quibus sua compromissum in c. m. si essent. nu. 5. de p. r. fo. 40
- 1 Arbitrari pnt p bono pacis collere uni, & dare alteri. ibi. nu. 6. & n. 7
- 1 Arbitrari plures sine electi, & unus ipsorum moriatur, expirat iurisdic- tio quo ad omnes in c. uno delegatorum. nu. 1. de of. cle. fo. 135
- 1 Arbitrari & iudices delegati non habent iurisdictionem in solū. ibi. nu. 2
- 1 Arbitrari dicitur habere officium, q. est notandum pro statuto. ibi. n. 3
- 6 Arbitrari putatur electi in aliqua qōne nō pnt duo sine terno absē re uel mortuo ferre suam, ēt si ille tertius ante mortē, uel absēciā dismisit iudiciū suū & alios audiuisset in c. Ray. n. 3. de test. fo. 161
- 1 Arbitrator quando habet iudicare secundum sensum, quomodo inter- p. etabitur iste sensus. in c. i. nu. 13. de cons. fo. 20
- 2 Arbitraria non per oia redacta sunt ad instar iudiciorū, licet in aliqu- bus sic in c. u. d. i. c. u. nu. 2. & 4. de arbi. fo. 168. & num. 2. fo. 120
- 2 Arbitrari iudicis quando aliquid relinquunt, semper debet arbitra- ri secundum equitatem in c. h. nu. 9. de transac. fo. 177
- 6 Arbitrium & omne id, q. habet in se uitium timoniar, est ipso iure nullum in c. exhibita. nu. 3. de rer. petum. fo. 116
- 1 Arbitratores & similes perlonge que interueniunt inter partes ad discordias sedandas, tenentur si aliquid dolo uel culpa tegerint in c. qua indicante. nu. 10. de p. r. fo. 34
- 5 Arbitratores discordantes non compelluntur eligere tertium in c. h. nu. 8. de re iud. fo. 105
- 6 Arbitrator, siue amabilis compositor, pnt condemnare in re nō pen- tai, nisi sit res p. r. u. separata in c. cōstitutus. n. 25. de reli. do. fo. 254
- 1 Arbitratores possunt procedere diebus feriatis, etiam in honore Dei in c. cum dilectis. nu. 5. de arbi. fo. 220
- 4 Arbitrator an possit mandatum reuocare in c. quinta uallis. nu. 3. de iur. iur. fo. 178
- 1 Arbitrator an possit assūm, super lite decidenda. ibi. nu. 8. fo. 179
- 1 Arbitrator quis pnt esse in facto proprio, arbitrator uero nō. ibi. nu. 10
- 1 Arbitrator an possit ut suspensio reculari. ibi. nu. 12. Et an ex arbi- tramento nascatur actio. ibi. nu. 15. fo. 180
- 1 Arbitramentum an homologueat. ibi. nu. 16
- 1 Arbitratoris sua quo iure reducat ad arbitriū boni uiri. ibi. nu. 17
- 1 Arbitrator potest de bonis unus alteri tradere, arbitrator uero se- cus. ibi. nu. 28. fo. 182
- 1 Arbitratoris iura promittēs stare sub p. na, uel iuro, nō incurrunt penā, nec p. uiri, si p. uiri, q. reducat ad arbitriū boni uiri. n. 3. i. e. Arbitrator ita q. p. det arbitramētū explicare. ibi. n. 3. fo. 184
- 1 Arbitrator potest procedere ad sententiam absentibus partibus, arbitrat uero non. ibi. nu. 45. fo. 185
- 5 Arbitramentum, si p. tatur corrigi, uel reduci ad arbitrium boni uiri, poterit esse bonus ut pronuncietur ipsū nullum, si reperit nullum, licet hoc non sit petitum in c. dilecto. nu. 8. de app. fo. 165
- 6 Archidiaconus debet eligi aliquis de capitulo, ualeat tamen consue- tudo in contrarium. c. i. nuper. nu. 3. de his q. fi a p. r. fo. 88
- 7 Archidiaconus non potest regulariter excommunicare in c. i. nu. 4. de co. q. iur. ord. re. fo. 100
- 2 Archidiaconus regulariter non hēt curam aiarum, & non potest excoicare in c. cum in cunctis. §. in iura. nu. 4. de cle. fo. 148
- 2 Archidiaconus an dicatur habere curam in ecclesia? Ant. an c. cum satis. nu. 2. de of. arch. fo. 86
- 1 Archidiaconus an possit excoicare Ant. in c. archi. nu. 1. c. t. fo. eo.
- 1 Archidiaconus infituitur in quolibet beneficio, si collatio spectat ad episcopum Ant. in c. ad h. c. nu. 2. co. ut. fo. 87
- 1 Archidiaconus? i. q. bus & uicariis epi de iure Ant. i. c. h. n. 7. c. d. i. §. 8
- 1 Archidiaconus dēt cē maior 18. ann. in c. h. n. 10. de p. r. fo. 177
- 2 Archidiaconus ē primus post Epum, & est de iure eius uicarius, & quod sit eius officium. Ant. in c. i. nu. 1. de offi. Archi. fo. 85
- 1 Et inde in c. sequen. & in c. ad h. c. co. ti.
- 6 Archidiaconus de iure non potest excommunicare, in c. Odoar- dus. nu. 6. de solu. fo. 128
- 5 Ad archidiaconatū potest quis assumi, licet sit in minoribus in c. cum olim. nu. 11. de re iud. fo. 74
- 7 Archidiaconus non habet iurisdictionem aliquā d iure commu- ni, sed de consuetudine secus in c. h. c. nu. 1. de p. nis. fo. 199
- 1 Archidiaconus, qui de iure speciali habet aliquam iurisdictionē potest exercere sententiam censurę. ibi. nu. 3
- 1 Archidiaconus fundat quasi officium suū & cōstitit in consue- tudinibus in c. ad h. c. nu. 4. de exco. p. r. fo. 167
- 1 Archiepiscopus nō potest quis nuncupari, antequā palliū accepe- rit in c. inter monasterium. n. 25. de re iud. fo. 92
- 3 Archiepiscopus potest facere ante se crucem portari in sua p. uincia, sed non extra, nisi ex priuilegio in c. 2. ut lit. pen. fo. 177
- 3 Archiepiscopus nō succedit suffraganeo recutato, ut susp. c. uis, idē si suf- fraganeus est negligens in c. h. quis cōtra. nu. 7. de foro cōpe. fo. 62
- 1 Archiepiscopus nō pōt aliquid tractare i. diocesis suffraganeorū nisi quatenus reparet i. iure expōsi. i. c. sicut uenire n. 4. d. exco. p. l. fo. 19
- 6 Archiepiscopus qn facit concil. i. p. uinciale debet admittere ca- pitula cathedralium ecclesiarum, non ut iudicent, sed ut assideat in c. h. nu. 1. 2. & 4. supra de h. s. que sunt a p. r. fo. 186
- 6 Archiepiscopus nō potest puniri per concilium p. uinciale quia ipse est caput concilii, & ideo in papa per concil. i. generale, quia ipse est caput in c. graue nimis. nu. 8. de p. r. fo. 49
- 1 Archiepiscopus dicitur ordinarius epi. in c. nullus. nu. 2. de iure p. a. fo. 24
- 1 Archiepiscopus an succedat Epō in iurisdictione negligente, uel officii suū exercere nolente. ibi. nu. 1
- 6 Archiepiscopus potest se impedire, in factis notoriis inter subditos suf- fraganeos in c. sollicitudinem. nu. 3. de appel. fo. 152
- 1 Archiepiscopus cognoscit inter subditos suffraganeos, nisi per uiam ap- pellationis. ibi. nu. 6
- 3 Archiepiscopus cogit suffraganeū ad administrandum iusticiam. in c. i. numero. 5. de foro compe. fo. 60
- 3 Archiepiscopus pōt aliquo casu exercere iurisdictionē i. diocesi sui suffra- ganei, qn ipse ē negligens. i. c. ex frequētib. u. 4. et n. 10. d. i. l. f. 66
- 1 Archiepiscopus regulariter nō habet iurisdictionē i. subditos suffra- ganeos i. iurorū, nisi in notoriis criminibus, uel nisi sit legatus totius p. uincie, uel nisi suffraganeus sit negligens, uel nisi in concen- nentibus totam p. uinciam. ibi. nu. 10
- 6 Archiepiscopus nō dat uisitorē ecclesie epi uacanti, nisi p. negligē- tiam capituli in c. i. nu. 7. ne fide uacat. fo. 82
- 5 Archiepiscopus nō se iromittit in subditos sui suffraganei, nisi per uia appellationis in c. cum in ecclesia. nu. 2. de appel. fo. 154
- 1 Archiepiscopus nō pōt ecclesiam suā suffraganeo subiectā exceptā facere nisi cū solennitatibus de quibus in c. u. inter. nu. 1. 4. de re iud. fo. 77
- 2 Archiepiscopus quibus diebus utitur pallio de iure in c. ad honorē. nu. 5. de auth. & usu pal. fo. 11
- 3 Archiepiscopus pnt acquirere ius patriarchatus in p. uincia alterius ar- chiepiscopi. in c. expōsiuit nobis. nu. 4. de dila. fo. 173
- 1 Archiepiscopus efficit iudex subditorū suffraganei p. appellationē, scilicet qn appellat ab ipso epō, nō aut ab alio, i. c. dilectis. n. 8. de ap. fo. 154
- 2 Archiepiscopus q. cōstitit Archiepiscopus, an possit eligi, aut possit iura ad episcopatum. Ant. in c. ad supplicationē. nu. 9. de renun. fo. 36
- 5 Archiepiscopus habet ordinariam potestatem in suffraganeos, qn agi- tur civiliter. in c. non potest. nu. 8. de re iud. fo. 63
- 2 Archiepiscopus, an habeat potestatem in subditos suffraganei data negli- gētia ipsius in c. graue. nu. 9. de of. ord. fo. 148
- 5 Archiepiscopus, an possit punire sui suffraganeū, q. simoniac obtinuit aliquam gratiam in c. de cetero. nu. 14. de re iud. fo. 66
- 3 Archiepiscopus nō habet iurisdictionē in personis, neq. i. res existentes in diocesi sui suffraganei in c. sane. nu. 6. de fo. compe. fo. 62
- 1 Archiepiscopus debet consecrare adiūtis sibi duobus epis. Ant. d. But. i. c. inter corporalia. nu. 10. de transla. p. r. fo. 35
- 1 Archiepiscopus nō pōt uti pallio extra p. uinciā. i. c. ex t. u. nu. 1. de aut. & usu pal. fo. 11. Et nō potest induci per consuetudinē, ibi. n. 2
- 1 Archiepiscopus pnt uti in sola extra p. uinciā celebrando missā. ibi. n. 7
- 1 Archiepiscopus si ē translatus ad aliquā ecclesiam portat secum pallium sibi concessum pro prima ecclesia. ibi. nu. 9
- 1 Archiepiscopus cū celebrat, uel ordinat extra p. uinciā, quādo requi- rat indulgentiam. ibi. nu. 10. Et quis habet consuetudine, ut Archie- pscopus utat pallio extra p. uinciā. ibi. nu. 12
- 6 Archiepiscopus habet iurisdictionem per totam p. uinciā, etiam in subditos suffraganeorum in facto conuertere totam p. uinciā. in c. p. niciofus. nu. 1. de cele. m. fo. 268

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- Archiep̃s supplet negligentiā ep̃otū in notoriis maleficiis. ibidem
- Archiep̃s p̃t uisitare et dīcesces suōrū suffraganeorū, & audire cōfessiones, & absoles facere in c. cū ex officio. n. 2. de p̃f. l. 45
- Archiep̃s h̃t aliquo casu iurisdicōē i subditos suffrag. ibi. n. 2
- Archiep̃s p̃t uisitare mōasteria & alia loca pia suā. p̃uicē. ibi. n. 3
- Archiep̃s, an inre possit excommunicare subditos suffraganei dēnēgantes sibi aut procuraciones, aut hospitalitatem. ibi. nu. 11
- Archiep̃s cōcurrit cū suffraganeo, siue negligēte, siue non, i iurisdictione dīcescā, & p̃fetur Archiep̃. opus. ibi. nu. 16. fo. 46
- Archiep̃scopus est ordinarius ep̃iscoporum, qui sunt in eius dīcescē. in c. antiqua. nu. 3. de p̃uicē. fo. 185
- Archiep̃s p̃t cōmittere cām subdito sui suffraganei, nō tñ p̃t ipsū cogere ad accipiēdū. i. e. pastoralis. n. 1. 3. 5. de of. ord. f. 150
- Archiep̃s h̃t iurisdicōē in Ep̃os cōtra dep̃ositionē. ibi. nu. 2
- Archiep̃scopus quam iurisdictionem habeat in subditos suffraganeorum suorum. ibi. nu. 8. & 11
- Archiep̃s an succedat i oibus, i. q. b. ep̃. est negligēs. ibi. n. 10. & 12
- Archiep̃scopus potest sine pallio celebrare in certis diebus. in c. f. n. 1. de transla. Ep̃. fo. 12
- Archiep̃scopus, quando celebrat pro defunctis, non potest celebrare cum pallio, nisi ex p̃uilegio. ibi. nu. 2
- Archiep̃s extra suā p̃uincīā, an possit celebrare in pontificali-bus cum licentia Parochiani, uel Diocesani, uel sine. ibi. nu. 4
- Archiep̃s, uel ep̃s si uoluerint ordinare clericos extra p̃uincīā, de quorum pallio possunt ordinare. ibi. nu. 5
- Archiep̃s, an utatur pallio, quando celebrat p̃ defunctis. ibi. n. 6
- Archiep̃s, uel ep̃s, ā possit cōstituire notā dignitatē i eccl̃ia sua sine licentia Papae. in c. cum olim. n. 2. 3. & 6. de consue. fo. 115
- Archiep̃s est iudex suōrū suffraganeorū i nō regrētibus dep̃nē, uel qñ non agitur ad dep̃nē, in c. si quis ep̃s. nu. 3. de accu. fo. 66
- Archiep̃s cū suis suffraganeis p̃t cognoscere de eric, qñ exposcit dep̃nē, sed non p̃t dēfinitē, quia hoc spectat ad solū papā. ibi.
- Archiep̃s habet iurisdictionem in concernentibus facta p̃uincīā. in c. cā noscitur. nu. 2. de his, quae sunt a P̃e. fo. 86
- Archiep̃s nō p̃t pallio ext. eccl̃ia i. c. n. 5. de aut. & usu pal. f. 9
- Et q̃ ab archiep̃scopo processiones debent fieri cum indumentis archiep̃scopis. ibi. nu. 6
- Archiep̃s p̃t uti pallio i eccl̃ia suā p̃uincīā licet exēpta. ibi. n. 7
- Archiep̃s p̃t uti pallio in eccl̃is suā p̃uincīā. ibi. nu. 8
- Archiep̃scopus debet cum pallio spectari in c. 2. nu. 1. c. 111.
- Archiep̃scopus potest Archiep̃scopus inuitare ad celebrandū, non tamen potest ei pallium commodare. ibi. nu. 3
- Archiep̃s translatus ad aliū archiep̃atū dēt sepeliri cū ambob⁹ palliis, & palliū remāet i eccl̃ia, ad quā fuit p̃notus. ibi. n. 7. f. 111
- Archiep̃scopus aliquando ligat coram suo suffraganeo. in c. dilecti filii. l. 3. de app. fo. 168
- Archiep̃s uocatur electus, si adhuc non sit consecratus, aut non habuit palliū. Ant. in c. post translationē. nu. 2. de renun. fo. 39
- Archiep̃s, an succedat in oibus in quibus Ep̃scopus est negligēs in re. c. si quis contra clericum. nu. 40. de conu. fo. 71
- Archiep̃s p̃t ep̃s ante cōsecrationē p̃t exercere ea quae sunt in iurisdictione, sed nō ea, quae sunt ordinis. & ponit quam iurisdictionē habet. Ant. de Rut. in c. 1. nu. 5. de transla. Ep̃. fo. 22
- Archiep̃scopus an possit ad ep̃iscopatum transferri, & sic de se de re ad minorem dignitatem. & item in Ep̃scopo. ibi. nu. 7
- Archiep̃s nō habet iurisdictionē i subditos suffraganei, nisi suffraganeus sit negligēs. in c. quanto nu. 6. de of. ordi. fo. 147
- Archiep̃s, an habeat iurisdictionem in subditos suffraganei publici delinquentes. in c. ad exp̃andas. n. 3. de fil. p̃reby. fo. 91
- Archiep̃s quā & quādo habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum. in c. nostro. nu. 1. & 3. de p̃e. & remis. fo. 210
- Archiep̃s, an p̃sumat seire uocationē beneficii existētis in diocēsi sui suffraganei. in c. ex parte Astenis. nu. 13. de conce. p̃b. l. 79
- Archiep̃s non h̃t iurisdictionē in diocēsi sui suffraganei, nisi in casibus expressis. & ideo eius negligentiā nō supplet. ibi. nu. 16
- Archiep̃s cōfert qñ suus suffraganeus nō uult cōferre. ibi. n. 17. f. e.
- Archiep̃scopus, quibus casibus possit se intrinsecare circa subditos suffraganeorum. Ant. in c. 1. nu. 7. de p̃e. & qual. fo. 55
- Archiep̃scopus est iudex subditorum sui suffraganei, in causa appellationis. in c. ex parte. nu. 13. de resti. spo. fo. 224
- Archiep̃scopus nō est iudex subditorum suorum suffraganeorū. in c. conuenerunt. nu. 12. de resti. spo. fo. 220
- Archiep̃scopus potest uti pallio i omnibus eccl̃is suā p̃uincīā. in c. cum sis. nu. 1. de transla. Ep̃. fo. 11
- Et uti qñ celebrat missam in diebus solennibus. ibi. nu. 2. f. 12
- Archiep̃s qñ dēt cōsecrē, si uult celebrare cū pallio ext. p̃uicē. ibi.
- Archiep̃scopus, an possit de criminibus obiectis contra electum in Ep̃iscopum cognoscere. in c. super his. nu. 19. de accu. fo. 75
- Archiep̃s potest uisitare p̃uincīā & procuraciones recipere, & ep̃scopo nō negligente. in c. cum nuper. nu. 1. de censu. fo. 259
- Archiep̃scopus non potest dep̃nere subditos sui suffraganei, nisi crimina sint notoria. uel archiep̃scopus etiam iure legationis fungatur. in c. dilectus filius. l. 2. nu. 3. de simo. fo. 98
- Archiep̃s est ordinarius omnium ep̃iscoporum suā p̃uincīā & poterit eos interdicere, & excommunicare, quinimo hoc poterit facere etiam eius uicarius in c. postulasti. nu. 1. de de. excom. fo. 163
- Archiep̃s potest eligi in iudicem a subditis suffraganei, licet suffraganeus ignoret in c. sign. f. alit. nu. 12. de de. comp. fo. 108
- Archiep̃scopus ante palliū tradit onem non uocatur archiep̃scopus Ant. in c. nisi specialis. nu. 2. de aut. & usu pal. fo. 26
- Archiep̃scopus habet potestatem confirmandi electionem suffraganei sui. in c. cum dilecti. nu. 1. de de. fo. 181
- Archiep̃s utitur pallio in sua eccl̃ia, & in eccl̃is suā p̃uincīā certis temporibus. in c. ad honorem. nu. 3. de aut. & usu pal. l. 10
- Archiep̃scopus non habet iurisdictionē in subditos suffraganei per appellationem. in c. ab excommunicato. nu. 13. de resti. fo. 104
- Archiep̃s licet possit suos suffraganeos excoicare, tamen non p̃t eos dep̃nere, nec priuare, quia nullus citra papam potest hoc facere. in c. ex t. de uoc. omis. nu. 8. & 9. de de. non res. fo. 26
- Archiep̃scopus habet iurisdictionē in ordinariis in suffraganeis, id est ep̃iscopis p̃uincīā. in c. suffraganeus. nu. 1. de elect. fo. 12
- Archiep̃scopus debet eligi a canonicis cathedralis eccl̃iae, & non a suffraganeis, nisi ex consuetudine simul admittantur. in c. bonae memorie. l. 2. nu. 3. de post. p̃e. fo. 132
- Archiep̃scopus cognoscit inter subditos sui suffraganei, quando ē etiam reclusus a paribus. in c. cum specialis. nu. 5. de app. fo. 161
- Archiep̃scopus debet esse in qualibet p̃uincīa cum x. ep̃iscopis. in c. sicut olim. nu. 1. de accu. fo. 83
- Archiep̃s p̃stulauit seire uocationes bñficiū qñ sunt i p̃uincīa ex eo q̃ debet tenere in p̃uincīa p̃sonas, quae sibi hoc refert. ibi. n. 2
- Archiep̃scopus potest uisitare totam p̃uincīā, etiam non apparente negligentia suffraganeorum. ibi. nu. 4
- Archiep̃scopus, et cathedralis eccl̃iae aliquo respectu censetur uicarius ep̃i. in c. omnes uicarius. nu. 12. de p̃e. & remis. fo. 208
- Ardua q̃ dicitur. Ant. in c. ad huc in p̃uincīa. 1. de of. archi. f. 87
- Ardua explicare non debet papa sine consilio Cardinalium in c. per uenerabilem. nu. 20. qñ sint leg. fo. 35
- Ardua q̃ dicitur. Ex quo infero. d. meus in d. edoceri. n. x. col. q. multo fortius inferiori plati non p̃t explicare ardua sine cōsilio sui capiti, ut in c. nouit. & in c. q̃to. de h. s. q. h. a. p. l. si papa non p̃t ea explicare sine consilio Cardinaliū, & alibi reulit Bal. q̃ cū ambasciatores Petrus. p̃posuissent urbano certa negotia, reuēti tñ d. h. ut bani, qñ illud erat cōsilio al. tanq̃ arduū, & credo ipsū hoc dixisse in d. l. cū multa. & uide gl. 3. d. l. c. porro q̃ dicit, q̃ Metropolitani i cōsilio suo p̃uincīā p̃t edere canones in paru s negotiis, sed in arduis non p̃t. Facit singulare dictū Spe. in d. de leg. s. nūc ostēdēdū. ut. 24. qñ refert A. in c. q̃to. de iureu. & in c. uenerabile de de. q̃ qñ dubitat de perituro clarissimorū regū, tunc tanq̃ res sit ardua, eius interpretatio p̃cedat ad Romanū pontē & ita procedit rex i d. c. uenerabile. Ant. agit de dubio perituro p̃sonarū inferiorū, & interpretatio p̃cedat ad ep̃m, & ita procedat qñ in c. q̃to. pal. l. c. & h. Exo. 1. s. c. q̃ ardua & maiora referebantur summo sacerdoti, & facit ead. hoc. de of. archi. ubi archid. refert ardua & maiora ad ep̃m, & p̃uicē dicit Bar. in c. cū omnes, de consi. q̃ qñ uenit res magnae eccl̃iae absentes, quod uo. pro intellectu gl. m. c. p̃uicē de testi. l. 6. & idē Bal. in l. f. c. de her. m. l. dixit magnas & arduas cās committi debere magnis a. uocatus, sicut ad hoc gl. in l. q̃ si nolit. S. qñ si mancipiū. ff. de ad. l. ed. Et idē Bal. in l. p̃uicē. c. de testi. dicit, q̃ cū ciuilibus & ardua equiparatur criminali. Et idē uoluit in c. ad nostrā, de prob. & non Bar. in l. admonendi ff. de iurei. Et idē frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnacionē in causa cū ardua, quod dictū est sup̃dū, an uel pos sit testificari in c. ciuili ardua, sicut non p̃t in causa testamentaria & criminali, uide Iac. de Arc. in l. qui testis s. mulier. ff. de testa. & Bal. in l. 1. C. m. ad. si dixit, q̃ salarium procuratoris non p̃t excedere summā cēntum floren. ut dixit ibi gl. Bald. dicit ibi hoc esse uerum, q̃ m. c. et ardua p̃uicē, quia ageretur de uita hominis, quia tunc nullū est taxatum salariū a iure, ideo dicit, q̃ aduocati ep̃orū & abbatum, qñ agitur de cis p̃uicē a d. g. n. t. p̃t recipere magnū salariū alle. in ar. l. si parer. ff. de don. per quam l. hoc tenebari Ray. de Forl. bene facit gl. b. quae xquiparat honorem uitae. Inn. in d. c. edoceri, dicit q̃ inter ardua conueneratur creare officiale, seu procuratorū generale. Et doc. concludunt ibi hoc esse uerum, qñ quaxur de statu & libertate monasterii. facit quod uoluit Bal. in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. ubi quaxur, an cūtas possit eligere p̃p̃etū p̃tētem. i. d. d. c. uicarij, s. n. alij officiali. alle. Holan. c. h. de iud. uide ibi Ab. in 2. col. ibi. ultimū l. i. facit in argu.

In Panormitani Commentaria.

- Argm de mai'itate, uel paritate rationis, habet locū in gratiis fauorabilibus, secus in odiosis. in c. ad aures. nu. 8. de rescrip. f. 59
- Argumentum in gratiis & dispensationibus, non ducitur ex paritate rationis. ibidem. nu. 7
- Argumentum de pacto ad statum, an ualeat in c. si diligenti. nu. 2. de fo. compe. fo. 91
- Argm a sufficienti partu enumeratione tollitur, qñ partes non sunt sufficienter enumeratæ. in c. uenerabilē. nu. 8. de cle. fo. 184
- Argm a simili, utrū tollatur, si assignat aliqua dissimilitudo, & qñ habet pñare dissimilitudinem & traslati nu. 1. de consti. f. 23
- Argm ab etymologia sēper procedit negatiue, affirmatiue nō? nī si dissimilitudo nō contradicat. in c. cū secūdi. nu. 5. de præb. f. 36
- Argm ab absurdo ualidū ē i iure. i. c. q. nu. 2. de pñe & remi. f. 206
- Argumentum a contrario sensu nō sumitur, quando contrarium est iure decisiuū. in c. a nobis. f. 12. nu. 4. de sen. exco. fo. 222
- Argumentum ab etymologia uocabuli ualidum est nisi contradicat dissimilitudinem & quantum uim. c. de uerbo. signi. fo. 235
- Argumentatio leita ē de spūali infirmoia ad carnale i c. qto. n. 1. de trāsl. epi. f. 7. de de canali ad pñale. i. c. licet. n. 1. c. si. fo. 7
- Argm a contrario sensu an habeat locū in statum & in cōtractibus. in c. cum apostolica. nu. 8. de his, quæ sunt a pñla. fo. 87
- Argumentum a contrario sensu nō habet locum in statu, quo cauetur, ut debeat plane intelligi, & nil subauditur. ibidem.
- Argumentum a coniunctione duarum legum ualidum est in iure in c. si. nu. 1. de iudic. fo. 115
- Argm a maiori ualidū ē i iure. i. c. iter t pñali. n. 3. de trāsl. epi. f. 4
- Argm a simili desinitur probata aliqua dissimilitudine in eo, in quo nūqñ heri similem & iter Heli. nu. 1. de iura. fo. 99
- Argumentum potest heri a maiori in dispensationis materia in c. pñe uenerabilē. nu. 6. qui hñ. si. a legi. fo. 52
- Argumentum a contrario sensu non sumitur ex uerbis narrationis & si nu. 6. de co. qu. iur. in pñ. fo. 275
- Argm ab etymologia uocabuli, an et qñ ualeat? i. c. 36. d. iud. f. 3
- Argm a nominibus uerbis, an & quālo ualeat? in c. 37
- Argm de clericis autqñ testantur ad clericos hñdēnos, ualeat, ibi ē eadē ratio, alias secus in c. noui genus. n. 2. de iur. f. 181
- Argm de cōsuetudine ad legē, ualidū ē i c. cñ. n. 4. de iud. f. 30
- Argumentum a sufficienti partium enumeratione, ualidum est in iure in c. cum dilectus. nu. 6. de iure patro. fo. 249
- Argumentum a contrario sensu non ualeat, quando surgit absurditas in c. de terris. nu. 6. de decimis. fo. 186
- Argumentum de matrimonio carnali ad spirituale ualeat. Anto in c. l. e. t. nu. 2. de transla. Epi. fo. 25
- Argm a maiori et. 3. in ex orbitantibus non procedit ibi. nu. 4
- Argumentum non ualeat de casibus permixtis expressis, ad nō permixtis etiam minores in materia dispensationis, & sic in materia exorbitantibus in c. pñe. nu. 8. de cle. com. fo. 21
- Argumentum a maiori non procedit in exorbitantibus, in c. si. nu. 9. de transla. Epi. fo. 8
- Argumentum de personis ad locum ualidum est in iure. in c. cū ecclesiā. nu. 3. de iur. iur. eccle. & ex mte. fo. 285
- Argumentum de mandato iurisd. ad mandatum procuratorium ualidum est in iure. in c. sed nec. nu. 5. ne cle. nel mon. to. 299
- Argumentum a minori ualidum est in iure. Anto de But. in c. inter corporalia. nu. 5. de transla. Epi. fo. 13
- Argumentum de finibus ad finitima, ualeat, quando est omnimoda similitudo, alias non. ibidem. nu. 18. fo. 24
- Argumentum a simili procedat, licet non in omnibus detur similitudo. in c. constitutus. nu. 5. de appell. fo. 142
- Argm a simili procedit, etiam in concernentibus animā, dñmō detur omnia similitudo i c. maiores. §. uerū. n. 1. de Bapt. f. 270
- Argm arguetū iusticiæ qñ replicat quo ad subtilitā, nec requiritur replicatio de uerbo ad ybū. i. c. Abbate. n. 20. de uerb. sig. fo. 241
- Argumentatio nois pñrii nō pñdit, nisi aliquā pñptiue, secus appellatiue, nisi obler cōis usui loquēdi. in pñ. c. cñ. n. 7. 3. & 10. fo. 7
- Argm ab absurdo ualidū ē i iure. i. c. cū iter. n. 7. de exco. fo. 8
- Argumentum ab ordine ualidum est, in c. sedes Apostolica. num. 5. de rescrip. fo. 68
- Conse. Adde tex. i. l. generaliter. i. uer. ordinē literæ sequendum, ff. de fidei. cō. l. & i. l. quoties. de usu. & licet ordo scripturæ sit rēctus, ut i. d. l. quoties. illud ē uerū, ibi nō pñat de necesse disponē. tis, secus ubi cōstat. l. cū pater. §. fidei tñe cōuato. ff. de leg. 2. Ita dixit Ang. i. prima cōst. florum. i. 2. col. Et nō. qñ ille ordo est rationabilis, qñ incipit a priori, nō autē a posteriori. Ita uoluit idē Ang. ibi i. §. itaq; pñdubio. qñ dicit tacere ad. q. de tabellio, qui scribit in pñcollo actū de 2. talis mēse, an intelligamus de die sēda mēse intrāre, an de die tēta mēse axente. & dic qñ intelligi de sēda mēse intrāre ppter ordinē, qñ aliter cōmputatio

- esset pñpōstera ar. l. iter. d. §. itaq; & uide de ordine l. iter. i. c. cām quā, de refer. & in l. nec ordo. ff. de fo. & tex. in c. mandato de pñe. ben. li. 6. & gl. in c. si plures, de of. dele. cō lib. & gl. in cle. unica. & ibi doct. super uer. regum. circa m. d. de baptis.
- Argumentum de diebus feriatis ad locum sacrum, ualidum est in iure in c. cum ecclesia. nu. 6. de immu. eccle. & ex mte. fo. 285
- Argumentum ab ordine rubricarum ualidum est in iure. in rubr. nu. 1. de iuram. calum. fo. 155
- Argumentum a contrario sensu fortissimum est in iure. in c. obli. tē. nu. 8. de app. fo. 155
- Argm ab absurdo ualidū ē i iure in c. ex ore. n. 2. de priui. f. 183
- Argumentum a contrario sensu non ualeat, quando contrarium est expressum in iure. in c. significati. nu. 24. de fo. comp. fo. 109
- Argumentum a nomine appellatiue procedit, secus a nomine proprio. in c. nisi specialis. nu. 2. de audi. & usu pal. fo. 10
- Argumentum a contrario sensu regulariter fieri potest. in c. cum uirum. nu. 5. de regu. fo. 201
- Argumentum de pacto ad statum non ualeat negatiue. in c. sacro sancta. nu. 5. de elect. fo. 206
- Argumentum de toto ad partem ualidum est. in c. pastoralis. §. itē nu. 6. de of. dele. fo. 121
- Argumentum a communiter accidentibus ualidum est. in c. 1. nu. 4. de cler. non residen. fo. 21
- Argumentum a simili tollitur, quando assignatur aliqua dissimilitudo. in pñe Grego. nu. 16. fo. 5
- Argumentum ab ordine scripturæ ualidum est in c. animis pñna. nu. 1. de exco. pñla. fo. 173
- Argumentum a communiter accidentibus ualeat, etiam in malo pñsumendo. in c. osius episcopus. nu. 6. de cle. fo. 139
- Argumentum ab absurdo ualidum est in iure. in c. solitæ. nu. 2. de maiori. & obe. fo. 161
- Argumentum de maiori ad minus ualidum est in iure in c. cum in cunctis. nu. 5. de cle. fo. 146
- Argumentum per locum a speciali ualidum est in iure. in c. inter alia. nu. 21. de immu. eccle. & ex mte. fo. 287
- Argumentum ex legibus, quomodo sit sumendum? in c. forus est. nu. 2. de uer. sig. fo. 236
- Argumentum est ualidum a simili, data similitudine in eo, ad qd conferatur in c. quema. in modum §. illud autem. nu. 1. de iur. iur. f. 187
- Argumentum a simili ualeat, & sufficit dare unum simile. in c. inter ceteras. nu. 3. de rescrip. fo. 55
- Argumentum ab etymologia & ab allusione uocabuli ualeat, nisi in quinque casibus in pñe Greg. nu. 15. fo. 8
- Argumentum ab absurdo ualidum est in iure. in c. iniustum. nu. 2. de rer. permut. fo. 114
- Argumentum a contrario sensu, an & quando procedat. in c. publicato. nu. 6. de cle. fo. 218
- Arripens iter ad papam sine aliqua fraude, eximietur interim a iurisdictione cuiuscunque iudicis, ut contra ipsum interim non procedatur. in c. memimus. nu. 1. & 3. de appell. fol. 117
- Arripens iter ad principem habet uim, qñ arripens uidetur ac cepisse protectionem principis in c. in causis. nu. 4. de cle. fo. 18
- Arripere iter ad principē & impetrare literas, habet locum appellat. ois, & nō eam profici. in c. ex parte. nu. 10. de refer. fo. 61
- Arripens iter ad principem, censetur profici appellatiue in c. ad hanc. al. 2. nu. 4. de ap. fo. 125
- Armorum delatio clericis est prohibita. in c. 2. nu. 1. de ui. & hone sta. cler. fo. 5
- Corse. Limita primo, qñ ex iuxta causā permittitur armorum delatio hoc sentit gl. in d. c. cleri. Et l. eo dixit Hosti qñ occurrente necessitate potest magister officiorum dare licentiam de ferendi arma, ut in l. fin. C. de fabricen. lib. 1. alias si quis sine auctoritate principis ingerit bellū, tenetur. l. Iulia marcellis, ut in Auth. de armis, in prin. col. 6. Limita secundū, nisi esset cultellus paruus ad incidendum panem, & alia necessaria ad uictum, & ungula, uel talerculum, ut dicit Ab. in d. c. cleri. nu. 7. per ca, quæ nō. gl. in d. Anthen de arm. prin. uide Io. de Ana. in c. lator. de homi. in prin. ubi dicit statum prohibens arma portari, nō habere locum in cultellis paruis. Limita tertio, nisi essent arma defensiva, & non offensiva, ut in c. dilecto. de sen. exco. l. 6. Limita quarto, nisi arma essent legata, ut in c. 1. §. si quis de pace iur. fir. in uisib. l. 1. Et quæ ueniant appellatione armorum, uide infra in uer. nomine.
- Ascendendum personarum, quot sunt, tot gradus facit, dempto stipite. in c. si. nu. 3. de consing. & aisi. fo. 42
- Asteriputus matrimonium potest contrahere, & si contraxerit cū ignorante an teneat. in c. proposuit. nu. 5. de coniu. seruo. fo. 32
- Astasiini bonorum uisum inducunt probabile dubium in c. unico. nu. 1. de de. per tal. promo. fo. 166

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- ri iudice locū in eum ab ecclesiis. nu. 8. de. ff. ordi. fo. 16
6 Auaritia dicitur quedam idolatria, & mater eum in maiori m
in e. auarig. nu. 3. de praxen fo. 33
4 Auctoritates iuris diuini possunt allegari in decisionibus causa
rum, in e. in omni. nu. 1. de telt. fo. 46
6 Auctoritates sactorū patri ualē multū i decisionib⁹ cārū, licet
nō fuerint Romani Pontifices, i cū sint nu. 2. de decimis. f. 187
4 Auctoritas consuetudinis non est leuis, sed magna, in e. cum cō
suetudinis. nu. 2. de confue. fo. 119
2 Auctoritas tutoris per metum adhibita, non ualidat actum in
e. nu. 14. quod metus cau. fo. 194
4 Auctoritas lētorū pnt adduci ad decisionē cārū, & ā dicta sctō
rum preferantur dictis summorum pontificum? rennssue in c.
certiorari. 3. de sepul. 171
6 Auctoritas alicuius sancti coadnuata auctoritate iuris diuini,
pualer Authoritati sumi Pontificis, i e. cum. nu. 6. de decimis. f. 19
1 Auctoritas iudicialia facit presumere omnia solemniter acta in
e. boue memoriz. 1. nu. 6. de elect. fo. 166
2 Auctoritates sacre scripture possunt allegari ad decisionē cau
sarum, in e. 1. nu. 4. de offi deleg fo. 94
7 Auctoritates authorū dātorū pnt allegari tanquā rōnabiles
sed nō tanq⁹ authorizabiles, i e. fraternitatis. nu. 4. de here. 1. 116
6 Auctoritates sanctōrum possunt licite allegari i defectum canonis
e. cum Apollolica. nu. 4. de his quz sunt a prelā fo. 37
2 Auctoritas illa quos De⁹ cōdixit, homo nō paret, qūo intelligit
i c. inter corporalia. nu. 6. de trāsa in fo. 4. Et i e. lect. n. 1. c. n.
1 Auctoritas superioris intelligi excepta i nris, qd est uerū, qū pnt
sup re subiecta ipsi superiori. e. cōstitutio. nu. 8. de re scripto. 78
7 Auctoritates noui & ueteris testamēti possunt allegari i de cō
nibus causarum, in e. qualiter & quando i. 2. nu. 2. de accu. 83
4 Auctoritas alicuius sancti sileat auctoritate noui, nūc ueteris
testamēti, pferi cōstōm papali, & i de cōnibus cārū, ahas secus,
si non concurrerit auctoritas noui, uel ueteris testamēti ibid.
4 Auxiliator siue paxillō pnt, teneat ad damnu, nūc ad interelle,
sicut principalis, nūc agat criminaliter, i cū culpa. nu. 2. de iur. f. 198
1 Auxiliantes debent pte etiam penam quam principales pati
untur, in e. 1. nu. 27. de possu. paxillō. fo. 127
7 Auxiliu legis non debet quis innocare, si in legem committit
in e. quia trāsa. nu. 2. & 5. de iur. fo. 48
4 Auxiliū Dei i oī oī pte hōdō, inuocādū est, i pnoz Greg. n. 1. f. 2
7 Auxiliari & conuilete & sūere sunt dēfesa, & lausum loquē
in uno, nō uerificatur i alio in e. aduersus. nu. 2. de here. 1. 118
De licta B.
7 **B** Anna & edicta, que homines cū sunt & super quibus fi
ant, i c. h. nu. 4. q. 1. mat. de cōf. fo. 16
3 Banatus teneat constitutere procuratorem, in e. intellexi
m. 1. nu. 5. de iudi fo. 18
3 Banatus an deat ut uagabundus, in e. fin. nu. 14. de fo. comp. 113
6 Banatus occidens non gaudet pmissis laicis qū ipse dolose
procurauit banum, in e. postula. nu. 7. de cōcep. p. b. 151
7 Bannō tōm nūciare non dē ille qui procurat, ut inducat ipsū
ad facti sactōnē in e. cum noluit. nu. 4. de fen. ex. com. fo. 233
7 Banatus pōt aliu banitū impuare occidere, si tēte fluito, q. bā
natus possit impuare occid. in e. dilecti filii. nu. 10. de excep. f. 17
Bann⁹ ex forma fluit, nō pōt nec agere, nec excipere, nec unus
banatus pōt agere, nec excipere contra alium banum nu. b. n. 11
6 Banatus, si p tēte impuare offēdi, filius pōt offēdere patrē
banitum, in e. 1. nu. 9. de conuer. infide fo. 117
1 Bannictia sufficiūt, p hāc i pncipalib⁹ locis cū tatis, & nō requir
q. in oī oī pte ad hoc, ut gētē i cognoscere. nu. 11. de p. h. 122
6 Bannitus cum publicatione bonorum, si restituitur, an recuperet
bona legitime in alios alienata, in e. nu. 1. de parochiis fo. 178
2 Baptismus etiam datus a pagano imprimis characterē. Anto. in
e. consultationi. nu. 4. de temp. or. fo. 55
7 Baptizatus, & filii baptizantis, seu lenatis, sunt ad inuicem fra
tres spirituales, in e. 1. nu. 4. de cogn. l. p. ri fo. 32
7 Baptizatus, seu leuatis, p tēte matre qū lorore lenatis, seu bapti. ib.
1 Baptisina tollit pēā & eorum panā, Cēssio & corpus Xpi tollit
peccata, nō penā, i c. 1. ca. 1. uero. n. 3. de si. ri. & h. cath. 116
7 Baptisina abluir carnem, etiam quā ad penam, & an sit uerū in
foro fori, in e. gaudemus. nu. 16. de duor. fo. 60
7 Baptizari dē uoluntatem habens probaptizato habetur, in e.
cum in ecclē. nu. 5. de fimo. fo. 90
7 Baptismus etiam collatus a laico tenet ibidem.
6 Baptismus est adeo substantiale sacramentum, q. sine eo nemo
pōtē saluari, in rub. nu. 1. de bapti. fo. 268
1 Baptismus n. est articulus fidei, sed sacramentum, in rub. nu. 3.
de summa tri. & fide catho. fo. 32

In Panormitani Commentaria.

- 6 Baptizari non possunt dormientes & suriosi, nisi ante dormitionem & furore uoluerint baptizari. in c. maiores. Item queritur. nu. 1. & 7. de bapt. fo. 279
- Baptizari nemo potest per u. m. ibi. nu. 3
- 7 Baptismus, an tollat irregularitatem, & alia, ut bigamiam, in c. gau. de mus. nu. 1. 6. de duor. fo. 60
- 6 Baptismus reiteratur, si dubitatur de eius omnis ueritate, in c. de quibus. num. 1. & 2. de bapt. fo. 269
- Baptismus, qui bas casibus reitatur. ibi. nu. 3. fo. 60
- 6 Baptismus consistit in uerbo & in elemento aque, non in alio liquore, & unum sine alio non sufficit. i. c. si u. apponeres. n. 1. 2. 3. de bapt. 271
- Baptizari nemo potest in aqua uisita, q. n. 6. est elementum, sed in aqua transformata, sicut puta in leuiqua, uel aqua rosaria, uel sulphurea. ibi. n. 4
- Baptismus quare debet consistere in aqua uisita. ibi. n. 4
- Baptismus est ianua omnium sacramentorum, & nobilissimum ceteris sacramentis. in c. cum contingat. n. 6. de decimis. fo. 192
- 7 Baptismus reiteratur, quia pena penitentie & excommunicationis. in c. 2. de apo. 122
- Baptisma reiteratum non impletur in baptizatum nouum charactere. ibi. nu. 3. fo. 60
- 7 Baptizari, an quis possit post mortem, in c. a nobis, il. 2. nu. 8. de scien. ex. fo. 222
- 6 Baptizare nemo potest seipsum, etiam in tante necessitate arctiori, tamen si fiat in mortuis saltem, saluus fuisse propter fidem, quam habuit. in c. debetum. nu. 1. de bapt. fo. 271
- Baptizans debet esse maior baptizato. 18. annis. ibi. n. 3
- Baptizari nemo potest ex iura immersione in fontem, licet alius dicat, ego baptizo, sed requiritur, q. ab alio immergatur. ibi. n. 5
- 6 Baptizans si peccat in latinitate, si ueritatem baptizans. i. c. si. n. 4. 8. bapt. 272
- Baptismus uerus consistit ex q. baptizans & baptizatus credant baptismum esse trinitatem, uel prodesse corpori, & non anime. ibi. n. 5
- Baptizatus non inicit falsi sacramenti. ibi. n. 4
- 6 Baptismus non impletur per solam asperersionem aque, nisi dicat baptizo te in nomine patris &c. licet omittatur falsi impositio, & quodam alia solennia in c. 1. nu. 1. & 2. de bapt. fo. 269
- 6 Baptizare nemo potest, nisi sit sacerdos, si quis autem circa sacerdotem baptizauerit, siue masculus, siue femina tenet baptismus, & non debet reiterari, licet grauer peccat. ibi. n. 3
- Baptizandus non requiritur, q. per immergatur in aqua, sed est seruanda consuetudo loci. ibi. nu. 4
- 6 Baptismus non potest fieri in alio liquore q. in aqua. ibi. nu. 5. fo. 266
- Et in baptizante multum considerantur consuetudines prouinciarum circa eius solennitates. ibi. nu. 6
- 5 Bartolus omnia iudicia cum suis scribentes in equitate & ueritate preestant. in c. cum nobis. nu. 2. uer. quod ergo. de preceptis. fo. 41
- 6 Corus. Adde eundem Abb. in c. non minus. nu. 18. uer. hac causa de iura. de iura. eccle. fo. 284. ubi dixit, q. Bart. fuit iuris ciuilis illuminator, licet Bal. improprie loquatur. i. c. de success. te. 1. 5. col. ubi dixit, q. Bart. fuit subtilis h. & doctor summus, tunc tenebat opiniones multum placentes laicis, & fecit hoc opinionibus suis inuoluit in honore, uide Bal. in l. scriptura. C. de fid. inst. & Ange. c. 6. 12
- 4 Bailardus an ueniant sub statu punitioe filios de familia, uel domo in cuius presentia. nu. 3. 2. de proba. fo. 19
- 4 Bastardus dicit esse de consanguinitate patris, quo ad importuna co. trahendi matrimonium. in c. per tuas. nu. 3. de proba. fo. 31
- 1 Bastardus licet aliquis sit, tamen potest in prelatum postulari, si non reperitur alius per quem ecclesie bene consulatur. in c. bone memorie. il. 1. nu. 15. de postu. p. gla. fo. 131
- 4 Bellum in dubio, an presumatur iustum, uel iniustum, in c. sicut. & infra. nu. 3. de iureiur. fo. 134
- Et uocati ad bellum iustum, uel iniustum, an agere possint contra uocantes ad damna & expensas ibidem. nu. 16. Et ad bellum uocans, an possit agere ut bonorum ratorum contra illos qui spolauerunt uocatos. ibi. nu. 18. fo. 200
- Bellum quando gerendum est, an nasci, seu milites uocari, teneant ire ad bellum ibidem. nu. 19
- 6 Bellum licitum est causa, q. aliquis excusetur ab aliqua prestatione in c. communis. nu. 6. de decimis. fo. 182
- 4 Bellum proprie sumptum, quid sit, & bona mobilia statim efficiuntur capientum, sed postea assignantur duci belli, ut ea distribuatur. in mobili uero publicantur. in c. sicut. & infra. nu. 3. de iureiur. fo. 198
- 4 Belli mouens licet contra non subditos, ut puta pro defensione finis, uel rerum suarum, potest perire, ut & incutere eum moderamine mentis patet. in c. sicut. & infra. nu. 10. de iureiur. fo. 199
- 7 Bellum iniustum dum geritur licet esse parare insidias inimicis. in c. unico. nu. 1. de sag. ra. fo. 134
- 6 Benedictio in aliquibus beneficiis dari consuevit de solennitate, & non de substantia i. c. consuetudo. nu. 2. de spon. fo. 13
- 2 Benedictio quomodo effectum habeat in persona Abbatis. Ant. in c. 1. numero. 2. de sup. negli. prelat. fo. 43
- 7 Benedicens secundas nuptias, an ab alio q. a papa absolui possit.

- in c. 1. nu. 5. de secun. nup. fo. 64
- 7 Benedicti non debent coniugari, si alter eorum fuit benedictus. in c. uirtutem. nu. 3. de secun. nup. fo. 60
- Benedictus trahit ad se non benedictum, sed hoc indistincte non sequitur, quia uirum nullum sanguinem ibi non efficitur sanguis. ibi. nu. 3
- Benedictio iterari non debet, & iteratur, si alter coniugum fuit alias benedictus. ibi. nu. 6. fo. 65
- 7 Benedictio nuptialis non est sacramentum, sed rei sacra signum in c. 1. nu. 6. de secun. nup. fo. 64
- Benedictio abbatialis non datur, nisi diebus dominicis & festis. Ant. in c. cum contingat. nu. 3. de ata. & qual. fo. 1
- Benedictio abbatis non potest fieri antequam sit sacerdos. ibi. nu. 4
- 6 Beneficia plura clericus habere non potest in duabus ecclesiis, nisi dispensatus, uel de consuetudine in hiis non requiruntur residetia, uel in uno curato & alio non, in c. cum non ignoret. n. 3. de pb. fo. 35
- 7 Beneficium collatum in aliquem ob seruitutem temporalia recepta est simoniacum. in c. cum clement. nu. 5. de simo. fo. 91
- 5 Beneficia si duo dimittant, & unus non habet ius in beneficio, non potest ille alius propria autoritate redire ad beneficium suum, cum tenuerit renuntiationem. in c. cum uenerabilis. nu. 13. de excep. fo. 12
- 6 Beneficium uiuentis non potest conferri alteri per inferiorem a papa & ipse non consuevit facere. in c. 1. nu. 2. de concess. prab. fo. 70
- Beneficium uon est auferendum alicui sine magna & manifesta causa. ibi.
- 1 Beneficium impetratum sui reprobis non tenetur sine peccato. in c. ad audientiam. nu. 1. de relet. fo. 94
- 6 Beneficium non habet per decessum, licet q. se absteruerit p. decessum, nisi fuerit intulatus. alio beneficii. in c. 1. nu. 2. & 9. de relet. fo. 95
- 6 Corse. Et ibi c. Ab in gl. 1. ubi quincunq. tpe dicit p. illa gl. q. p. absentia quincunq. longam, non potest q. ipso facto beneficium suum tñ gl. in c. non oportet. il. 2. de cōf. dis. 5. dicit, q. si tanto tpe q. fuit abbas ut ueliat an sit mortuus, uel uiuus, definit h. libe. ra administratione sed illa gl. em. d. Ab. in d. c. ex parte. ubi 5. iure non probat, nec recipitur a doc. in c. ex tua. nu. 13. de cle. non resimio. ubi ibi. tex. in oppositum. Debet. in citari primò apud eccle. siā suā, si nescit. ubi sit. Et dicit tūc q. illa n. & ea esse limitatā, put dixit in c. ptingit. de do. & cōt. Sd iudicio meo posset saluari gl. d. c. non oportet. q. beneficiatus eēt uagabundus & tandem abellet, ut dubitaret, an uiuere, an uero mortui esset, q. tūc bñ fieri ei po. erit alteri pferri, q. piculosa ē lōga bñfici uacatio, p. d. qd legi. & no. in c. qñ frequen. s. porro. ut lit. non conte. & in c. pro defectu. de cle. & in c. 1. de concess. prab. cum simili.
- 7 Beneficio, uel officio priuatus ob suū delictū, potest illud ex noua concessione reacquirere in c. ad aures. nu. 3. de penis. fo. 202
- 6 Beneficia & dignitates non pnt, nec diuidi, nec permutari sine superioris autoritate. in c. maioribus. nu. 1. 2. 3. de praben. fol. 32
- 6 Beneficia licet latissime inter pntent, si est uerū, qñ cōcernit p. uicium solius concedentes & non alterius, item qñ deuant a dispositione iuris communis. in c. cum dilecti. nu. 5. de donat. fo. 34
- 6 Beneficium unū, an recipiat diuisionē, & si sunt duo recepti ad illud, an ualeat talis receptio. in c. dilecti. nu. 1. & 15. de pb. fo. 43. & fe. Beneficium pferri potest hēns p. nec pferri solus p. agnoscens. ibi. n. 2
- Beneficium duobus eadē die datū, nec apparet p. prioritate alicuius, facit q. sup. eo super sedeat, donec ad eam conferes. c. 2. de of. del. fo. 65
- 6 Beneficiorū curatorū plurimū collatio nō dēt fieri unū, q. nō ualeat residere, si licet fiat collatio nō ualet. & pferēs priuāt p. tate cōf. rōdi. p. illa mce. i. c. q. nōnulli. n. 8. de cle. n. res. fo. 22. & 12
- Beneficia plura possunt esse penes unum clericum, si unum beneficium non sufficeret per se, & requiritur dispensatio. ibi. n. 2
- Beneficium curatum habens debet seruire per se, & non per uicarium. Et quid si non est curatum. ibi. nu. 3. 9. & 7.
- Beneficia plura curata hodie non retinentur cum conscientia, & quid de non curatis. ibi. nu. 4. & 5.
- Beneficium potest conferri absenti, quando superior habet notitiam eius qualitates. in c. ea nescitur. n. 3. de his quæ fi. a. prael. fo. 86
- 6 Beneficia plura habens ex dispensatione potest unum per alterum seruire. in c. quia nonnulli. nu. 9. de cle. non res. fo. 22
- Beneficium uacaturum non potest promitti alicui, sed bene potest reseruari pro certa persona, ex qua reservatione non pntur aliquid us persona. in c. cum dilecti. nu. 2. & 10. de mce. pat. fo. 249
- Beneficium non potest reseruari collatum a papa per legatum sine speciali mandato. ibi. nu. 9
- 5 Beneficia plura, an quis possit possidere in diuersis ecclesiis in c. cum ecclesiasticis. nu. 2. & 8. de excep. fo. 4
- Beneficiatus pluribus beneficiis, utrum possit opponere, & quo nomine contra aliquem querentem plura beneficia. ibi. nu. 3
- Beneficia plura habere, an sit peccatum ibi. eu. 12. fo. 5
- 6 Beneficium, uel ecclesia, quibus modis habentur pro delictis in c. qualiter. nu. 5. de cle. non res. fo. 25

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- 3 Beneficium. adiudicatur illi, qui probat cōferentē fuisse i pte cōferendi tpe collationis & succiens pōt agere de ppietate pferendi eū ipso collatore i c. c. olim. n. 1. de cā. pōt. t. p. p. 107
- 3 Bñficiu priuatio n̄ fit ex oī peccato, mortali. i c. 3. n. 11. de iud. f. 4
- 6 Beneficia debet pure renuciari. i c. iter cetera. nu. 4. de pōd. f. 7
- 6 Beneficia uacatura nullus citra Papā potest cōferre. ibi. nu. 6
- Beneficiu uacaturum alicui collatum a papa, ideo sibi debet, ut si postea cōferatur alteri, sit nulla collatio. ibi. nu. 7
- 3 Beneficiu non uacans non potest cōferri ceterē personæ, sed alicui collegio sic. in e. cum uenissent. nu. 10. de resti. sp. fo. 22
- Beneficiu, uel ecclesia, si est concessum, uel concessa alicui in titulum potest, cui est facta concessio, ingredi possessionem, & ad ministrare propria autoritate. ibi. nume. 15
- 1 Bñficiū si sunt datū secūdo impetratori anteq̄ in primis impetra tor p̄tēt lras suas, qd erit agēdū i c. Abbatē n. 3. de refe. i. 103
- 7 Beneficiu illius, qd ponitur in curia, an dicatur uacare in cu ria in e. ad petitionem. nu. 4. de accusa. fo. 31
- 1 Beneficiu impetratum ab illo, qui licet non sit clericus, tamen uadit in habitu clericali, non potest per ipsum obtineri. in e. cum adeo. nu. 1. de rescriptis. fol. 70
- 6 Beneficiu primū tunc uacat per adptionē secūdi, qn ad 2m bñfi ciatu est pene trāsatus. in c. 1. n. 5. & nu. 7. de cle. cōiuga. fo. 17
- 6 Bñficiu potest retineri ex duobus titulis, & unum titulum ac ceptādo alteri non renunciat, confirmatio uero ex pluribus ti tulus nō pōt fieri. in c. pōt electionē. nu. 4. de cōcē. p. r. b. n. 176
- ¶ Cor. e. Et nide bonam cautelam per eum & do. Card. dicit ibi, q̄ qui est in possessione bñficii pōt se defendere ex duobus colla tionibus, & dicit se alibi non leg. ill. In contrarium facit tex. in e. cū olim. de re iud. ubi ille, qui obtinet bñficiū a Papa & pōt se ab ordinario, n̄ facit cōclusionē Papæ do. meus b. rō ibi. dicit, q̄ tex. d. c. pōt electionē. limitatur & restituitur nō hñe locum, qn prima collatio fuit obenta a papa, & dicit hoc nēti re nendum, quia nullus in c. pōt electionē. retigit. Vel. dicit, quia collatio facta p̄ inferiorē ad p̄mationē collationis nulli q̄ f. & ex per Papam nō ualet. & sic d. e. cū olim. itelligitur, qn colla tio facta p̄ papā nō ualet, quia collatio inferioris facta in cōse quētiā confirmationis nullius nō ualet, quia si non tenet princi pale nec accessoriū, uñ do nouum intellectū q̄ d. c. pōt electio. nē procedit, qn quis consequitur uarios titulos habiles, seu p̄cedētes ex capitibus habilibus & de p̄ se. fecus si ex capitibus inha bilibus. Et secūda collatio facta per inferiorē ueniat accedere ad cōcessionē papæ, q̄ erat nullus monēti, qn tunc dicit uener po tius ad elutionē, & ad p̄mationē. & ita recte in tuenti uidet sē tire ille tex. & uidetur sentire hoc do. Auto. & d. lo. de lmo. bi.
- 7 Bñficiū, si efficiatur cōuale p̄ collusionē fraudulenter factā ele rico priuati ipso bñficio. in e. caudum. nu. 1. de collu. det. f. 157
- 1 Beneficiu potest uacare tanto tempore, q̄ eius collatio pertinet ad papam. in e. cum accessissent. nu. 1. de consi. fo. 30
- 6 Beneficiu, si permittat se super alio beneficio in iurari, priua tur primo beneficio, aliquando ipso iure, aliquando per senten tiam. in e. ex parte. nu. 8. de clerici. non res. fo. 25
- 6 Beneficia quæ requirunt residentiam. in e. extirpand. §. qui ue ro. nu. 8. de p̄x. c. n. fol. 50
- 6 Beneficiu quod potest uacare per renunciationem. potest cō ferri certe personæ, & ratio est, quia cessat uotus captandæ mtrēs in e. ex parte. il. 1. nu. 2. de offi. de leg. 101
- 7 Beneficiū simoniace acquisitū in manibus cuius debet signa ri, uel cedi. in e. de regularibus de simo. nu. 2. fo. 96
- 3 Beneficiu, si fuit renunciatum in manibus episcopi, an possit episcopus alia sententia illud alteri cōferre, & renunciantē pos sessione priuare. in e. accepta. nu. 5. & 7. de resti. sp. fo. 121
- Bñficiū curatū, si fuit datū alicui p̄tenti alia bñficia, p̄t illa ip so iure, non ad eorū possessionē sine causæ cognitione. ibi. n. 6
- 6 Beneficiu in commendam habentes, non dicuntur habere be neficiu suum. in e. cum olim. nu. 3. de re. p̄r. mu. fo. 115
- 6 Beneficiu curatum non datur ex illenti in sacris, si est ante tē pus promissus. in c. pro illorum. nu. 3. de p̄x. c. n. fo. 31
- 6 Beneficiu cessionis bonorum, non potest renuncari, etiam per iuramentum. in e. lator. nu. 2. de pig. fo. 118
- 3 Bñficiū licet in e. diuidi quo ad uolū, tñ eius fructus possunt in ter diuos diuidi. Ant. in e. propofuit. nu. 1. & 6. de fil. p̄s. b. fo. 69
- 3 Beneficiu habitum per hmoniam, non retinetur cū cōsecra, t̄ si p̄peregit p̄tentionem. in e. cum super. nu. 8. de cōfeli. f. 128
- 2 Beneficiu uni ex cōsanguineis collatum p̄t ei mortuo alteri cō sanguineo cōferri. Ant. in e. ex trāsm. n. 7. de fil. p̄s. b. fo. 69
- 6 Beneficia duo curata, si simul & semel uni cōferuntur, datur si bi electio, q̄ uelit acceptare in e. de multa. nu. 1. de p̄s. fo. 47
- Bñficiū retentio p̄t fieri propter expensas, quas ibi feci, uel
- quas feci circa clericum defunctum ibi. nu. 14. fo. 47
- Beneficiu curatum, quod sit, uel ecclesia curata. ibi. nu. 24. fol. 48
- 2 Beneficiū, quod fuerit sponte, uel coacte renunciatum, an admitta tur huiusmodi probatio simul. in e. super hoc. nu. 5. de renun. fo. 21
- 1 Beneficia promissi & translati in episcopum uacant ipso iure. in e. cum in cunctis. §. cum uero. nu. 1. de cle. fo. 147
- Beneficia promissi in curia, an uacant in curia extra. ibi. nu. 4
- Beneficia priora, an uacant, si electus de facto administrat ante quam sit confirmatus. ibi. nu. 10
- 2 Beneficiu primum an uacat itatim, q̄ quis adeptus est secūdu. in e. ad monē. nu. 1. de renun. fol. 14
- 6 Bñficiu licet sit uacans tñ de facto, puta quia alius de facto possi det, non potest cōferri, anteq̄ remoueat talis possessor a pos sessione. in e. cum nostris. nu. 8. & 19. de cōcē. p. r. b. n. 176
- 6 Beneficiu uacans, siue de iure, siue de facto, in & quo casu possit cōferri, & a quo. in e. cum nostris. nu. 8. de cōcē. p. r. b. n. 176
- Bñfi. ū collati alteri anteq̄ ille acceptet, nō p̄t alteri cōferri. ibi.
- Beneficiu uacans de iure, si defuncto retinetur, an possit alteri cōferri non uocato possessore, uel quomodo, & non facta men tione de tali retentione factū. ibi. nu. 19
- Beneficiu uni debitum, licet alteri est collatum, poterit primo cō ferri, non facta mentione de secūda collatione, quia uidetur facta in fraudem. ibi. nu. 20
- 6 Beneficia ad sedem Apostolicam deuoluta potest cōferre Cardi nalis legatus in loco, ubi nancq̄ beneficia uero quæ uacant in cu ria, solus papa cōferat. in e. uenerabilis. nu. 2. de p̄x. b. n. 176
- Beneficia quando dicuntur uacare in curia remissione. ibi.
- 7 Beneficiu indultum rōne minoris ætatis nō extinguitur, licet mi nor p̄uenerit maiorē ætatem. in c. n. 2. & 3. de sen. ex. fol. 234
- 1 Beneficia plura curata, non est licitum habere. in e. diuidi. d. 2. nu. 1. & 7. n. 12. 14. 23. 26. 34. 35. 36. de cle. fo. 209. & 104
- 6 Beneficia uacantia possunt cōferri, licet ille cui erant promissa an tequam uacarent, appellauerit in e. relati. nu. 1. de cōcē. p. r. b. n. 176
- Beneficia uacatura promissa, non cōualidatur data eius uacatio ne, quia promissa ab initio fuit nulla. ibi. nu. 2
- 2 Beneficiu censetur habitum pro derelicto, per desertionem lon go tempore factam. Ant. in e. n. 1. nu. 1. de offi. cau. fo. 92
- Beneficia plura non potest quis habere propter impossibilitatem utrobique fruendi. Ant. in e. 2. nu. 1. co. ut. fo. 93
- 1 Beneficia plura quis non potest tenere, etiam ex dispensat one pa pæ siue rationabili causa in e. cum ad eo. nu. 6. de refer. fo. 71
- 7 Beneficia pagni ora sunt danda potius literatis, quam ignatis. in e. 1. nu. 3. de magis. fo. 109
- 6 Beneficiu cōferens non potest ipsum reuocare, si collatio fuit facta in habili, sed superior i uocabit, intelligi nisi cōferens bene ficium fuerit papa. in e. diuersis. nu. 4. de de. conu. fo. 19
- 1 Beneficia debent pure cōferri, & an habeant locum in papa. in e. significasti. nu. 5. & 7. de cle. fo. 142
- 7 Bñficiū, q̄ quis hñc alio cōmūtē simoniam, eo ignorante non po t. illi cōfignatū tenenti, in e. ex infamia. one. nu. 2. uel simo. fo. 96
- 7 Beneficiu metū renunciatum recuperatur ubique noua collatio nem. in e. quod me. cau. fo. 193
- 2 Bñficiu p̄ quæ procurare libi cōferri per plures collationes, tenentur, nec una tollitur per aliam. in e. 2. nu. 2. de arb. f. 213
- 6 Beneficia duo curata, non possunt esse penes unum, & q̄ unum nō sit sufficiens. in e. expofuit. nu. 3. & 9. de p̄x. b. n. 176
- 3 Beneficia uel priuilegia, q̄ p̄t pro alio impetrare, & sine spali man dato, literas uero ad lites nō regulariter. in e. n. 3. ut lit. p̄ f. 281
- 2 Beneficiu ambitiosum, quot modis dicatur, in e. n. 23. de tran sla. episcopi. fo. 9
- 6 Beneficia simplicia, si habentur in titulum requirunt residentiam, alias licet & in casu, in quo non requiritur residentia, clericus nō debet uagari. in e. n. 3. de clerici non res. fo. 29
- Beneficia, quibus in odis habentur pro derelictis ad eo, siue alia monit. one possint cōferri. ibi. nu. 4
- Beneficiu unum curatum habens, uel simplex, quo casu per ade ptionem alterius cadat primo p̄p̄tore. ibi.
- 3 Bñficiu deferens per spatū longi t̄p̄s, n̄ p̄t pluri habere pro dere lito, & sibi p̄dicat. in e. contingit. nu. 14. de do. & conu. fo. 109
- 1 Beneficiū collatum absenti, nullum us quærit ip̄i absenti, licet col lator non possit amplius uariare. in e. publicato. nu. 3. de cle. f. 212
- 2 Beneficiu primum, an uacat ipso iure per adptionem secūdi anteq̄ in e. cam. n. 8. de xta. & quid. fo. 36
- 6 Beneficiu in quibus casibus non requirit residentiam. in e. extir pand. in re. p̄s. §. qui uero. nu. 15. de p̄x. b. n. 176
- 1 Beneficiu collatum alicui absenti, an possit ei tolli ante accepta tionem. in e. p̄solationem. nu. 6. de p̄s. p̄x. la. fo. 136
- 1 Bñficiū quo respēctū dicitur curatum. in e. diuidi. n. 2. n. 8. de cle. f. 210
- 2 Bñficia cōsanguineorū, an sit licitū alius cōsanguineis hñe. in e. ad extirpanda. 5.

In Panormitani Commentaria.

- extirpandas. nu. 2. 9. 10. de fili preby. fol. 71
- 7 Beneficiu cellarii indigno nō ēt alteri pferri, donec fuerit sup in ligni
ure illius indicatū, & qñ i. c. inter dilectos n. 3. 8. 9. de exco. p. a. 171.
- 7 Beneficiu, si ligatur inter duos, & vnus p psum delictum fuerit il
lo priuatus, an per hoc alteri ligatus possit illud beneficium abique
alia licentia tenere. in c. si nu. 3. de crual. fol. 154
- 2 Beneficia plura, an sit licitum retinere. Ant. in c. quæris. nu. 7. de xta
te & qual. fol. 58
- 6 Beneficiu, cum administratione, quid dicatur habere, & qui sine
in. c. requisisti. nu. 14. de test. fol. 156
- ¶ C O R S E. Adde Do. de sanc. Ge. in c. pñ. in 6. col. in ver. ad secun
dū, q. dicit. & c. de ofor. li. 6. vbi all. gl. in ver. ipso. in c. tux. de cle.
nō refi. volent. q. 08. placitū hīc administrationē & Inn idem vī
fūtūre de quocunq; habēte curam animarū, & adm. nistrationem fa
cramentorū tales. n. dūr administrationē hīc, s. pñtem iniungendi
pnas Ita nō. Inn. in d. c. requisisti in gl. h. & facit qd ipse not. in c. cum
inter. de ver. fig. Idem Inn. dicit de canonico habente suā pñtem ma
distictā, vt talis dicit hīc adm nstrationem, ut ipse nō. in c. ex lre
tis de. pb. in gl. 1. & 2. ad idem nō in c. etiam in flām de cle. in gl. ma
gna. & p suo dicto vī ex 12. q. 1. c. si aucto c. pcedent. q. tex. loqui
tur in canonicis fecundum intellectum Gra ibi positum, sed tex. in
d. c. requisisti. si nō probat qd ēt alii non habentes aliquam dignitatē in
dicatur habere administrationem, Conclūso est, q. quicunq; ha
ber ben. situm quantumcunq; simplex in titulum, cui sit assignata
certa dos, talis dicitur habere beneficium cum administratione, cum
tunc dicatur habere adm. nstrationem illius dotis.
- 6 Beneficiu in quo quis ēt minus canonice intrusus, si impetretur
a papa non facta mentione de tali intrusione, talis impetratio est sur
repitina. in c. cum iudicium. nu. 3. de pñben. fol. 37
- Intitulus dicitur ille, qui sine legitimo titulo, licet sit electus admini
strat, vel titulo legitimo fuit priuatus, & tamen ministrat. fol. eod.
- 6 Beneficiu, si est collatum alicui, potest eius potest. sio per non ob
stante eius aburatione, vel renuntiatione. in c. post electionem. nu.
1. de concef. pñben. fo. 76
- Beneficiu, vel dignitas non vacans, non potest alteri conferri. ibid.
Beneficiu potest retineri ex diuersis titulis, & vnum titulum acce
ptando, alteri non renuntiat, confirmatio vero ex pluribus titulis,
non potest fieri. ibid. numero 4
- 6 Beneficia plura clericus tenere non potest, quod vnum de per se
est sufficiens, etiam cum dispensationem quo ad Deum, nisi hoc vcr
tat in euidentem vtilitatem beneficiorum, quia clericus sit homo
multum indutriorius. in c. conuenerunt. nu. 2. de cle. non resi. fo. 21
- Beneficiu non pñt pñtem de fructibus vnius ecclesie, nisi hoc fiat ex au
thoritate superioris, & ex iusta cā, & tunc dē remanere primo rēci
tū. ex quo possit honeste vivere, & psecutus tale beneficiu, non pñt
illo priuari, licet postea ex rebus primus rēciōr non possit fuisse
tari, & remoto illo, q. pñt ut ēt totū beneficiu reintegratū. in c. 5. & 6.
- 3 Beneficiu pñt conferri et impuberi q. tñ non vocatur ad abis capitula
res, tanq; carens d. fereone. in c. ex parte. nu. 17. de resti. spo. fo. 235
- Beneficiu curati obitines, tenetur facere se pmouere ad sacerdotiū
vna annū, nisi se absenter causa studii. & cū dispensatione Epilopi,
dimmodo relinquat ibi vicarium, in simplicibus vero beneficiis, nō
relinquitur. in c. tux fraternitatis. nu. 6. de cle. non resi. fol. 27
- 6 Beneficiu, an & quomodo conferatur in inuicem in c. clericis. nu.
3. de vi. & hone. cleri. fol. 5
- 6 Beneficiu potest conferri absenti, & ille absens potest per alium in
uestiri, autem conferentes possint retrocedere, etiam si interue
nit persona media, in c. accedens. nu. 12. & 3. de pñben. fol. 42
- Beneficiatus, an possit se iure de beneficio suo p laicū. ibid. n. 6
- 7 Beneficia et simplicitas de iure scripto repauiunt residentē ā persona
rū, in extirpandas. in rep. 5. q. vero. nu. 4. 6. & n. 3. 6. de pb. f. 5. & seq.
- 6 Beneficiu potius est pñtendi clericis loci, vbi est, q. extraneis, data in
ter eos paritū onitate. in c. ad decorem. nu. 4. de instit. fol. 68
- 6 Beneficia plura & plures dignitates quibus casibus pñt esse apud
vnum in c. extirpanda in rep. 5. q. vero. nu. 27. de pñben. fol. 54
- 6 Beneficiu vacans per receptionem secundi potest impetari, etiam
tacito, q. aliud de facto possidet ipsū, quia talis possessio est euiden
ter iniusta in c. ltrax. nu. 1. & nu. 5. de concef. pñben. fo. 76
- 6 Beneficia vacatura nullo modo possunt conferri ab inferiore a papa
p p vum captandē mortis. in c. relatum. nu. 6. de pñben. fol. 52
- 6 Beneficiu vacaturu nullo modo potest hodie conferri saltem de
iure canonico. in c. accedens. nu. 1. & 3. de concef. pñben. fol. 80
- 6 Beneficia plura simplicitas, et residentia de iure sp. cial. non requirunt
tia nō pñt de iure esse penes vnum in c. extirpanda. in rep. 5. q. ve
ro. nu. 4. 6. & nu. 3. 6. ver. aut queritur. in c. 3. 4. de pñben. fo. 56. & seq.
- Beneficia duo curata non possunt esse penes vnum, et si stante de hoc
confutitū, & etiam q. vnum per se non sit sufficiens. ibi. nu. 3. 6
- Beneficiu curati, vel gratia de eo obtinenda, an uacet p adptionē secū
di simplicis requirunt tñ residentia, & si vacat, an vacet ex tacita re

- nuntiatione, vel qñ. ibi. n. 47. & n. 49. & 52. & an ipso facto. n. 52. f. 58.
- Beneficiu simplex vacat p adptionē alterius simplicis ipso facto. ibi
- Beneficia plura tenens etiam simplicitas, an peccet mortaliter. in c. du
dam. l. 2. nu. 3. 6. de elec. fo. 212
- 6 Beneficia non vacantia, non debent concedi, vel conferri, & quando
in c. nulla ecclesiastica. nu. 1. 3. & 9. de concef. pñben. fo. 71
- Beneficia vacantia debent cōferri intra sex mēses, quibus clāssis de uol
uitur de Epō ad capitulū, & cōferri ad pñtum superiōrē. ibid. nu. 7
- Beneficiu vacans licet alicui pñtatur, poterit alteri cōferri ibi. nu. 2
- 6 Beneficiatus debet contribuere in reparationem ecclesie pro rata
beneficii, deductis redditibus necessariis ad eius victum. in c. 1. nu. 1.
& 2. de eccle. edifi. fo. 276
- 6 Beneficiatus a laico, quō punitur. in c. q. in dubiis. nu. 1. 0. de renū. fo. 35
- 6 Beneficiatus electus in canonicum a capitulo, an capitulum videatur
renunciaste iuri residentie, an ille electus habeat primum beneficiū
renunciare. in c. cum non ignores. nu. 5. de pñben. fo. 35
- 6 Beneficiatus non potest resignare beneficium sine licentia Episcopi.
vel consensu patroni. in c. significatum. nu. 6. & 7. de pñben. fol. 33
- 2 Beneficiatus, cui fuit mandatum prouideri de alio beneficio incom
petibili, an debeat primum renunciare, & an autem primū statendum
conferri. c. veniens. nu. 14. de renun. fo. 42
- 1 Beneficiu ad idē pñt impetrari alius titulus ad cautela, non tñ q. ex
vetroque titulo quis habeat in c. in nostra. nu. 6. de resp. fol. 95
- 2 Beneficiatus, si non recipit ordinem, quos beneficii requirunt. priu
atur beneficius. in c. 1. nu. 1. 3. 5. 6. de qñ. & quali. fol. 55
- 1 Beneficiu non dicitur ille, qui habet canonicatum sine pñben. in
c. in nostra. nu. 1. de resp. fo. 95
- 2 Beneficiatus non hñs duas ecclesias incōpatibiles, tenetur alteram di
mittere, & qñ. Ant. in c. eā te. nu. 1. 3. 4. 9. 1. 0. de xta te & quali. fol. 56
- 1 Beneficiatus nō faciens se pmoueri ad sacros ordines, an sit ipso iuri priu
atur beneficio. in c. cum in cunctis. §. ant. riora. nu. 2. 9. & 10. de elec. fo. 148
- 3 Beneficiatus debet defendere collationē sui beneficii, si sine legitime
faciā, qñ agitur pñt cum. in c. conuenerunt. nu. 13. de resti. spo. fol. 220
- 7 Beneficiatus licet toleratur in beneficio de recenti, non per hoc est
inductus consensu superioris. quando, scilicet habet pñtumptionē
iuris contra se. in c. dicit Hely. nu. 24. de simo. fol. 100
- 2 Beneficiatus non faciens se pmoueri ad sacros ordines, an & qñ sit
priuandus beneficiis. Ant. in c. quæris. nu. 3. 6. de xta & quali. fol. 57
- 6 Beneficiatus sunt m. biles ad alia beneficia abstinētia, quia non pos
sunt verobique residere, etiam si vnum per se non sit sufficiens. in c.
super inordinata. nu. 1. & 2. de pñben. fo. 61
- 6 Beneficiatus sunt in morte. in c. si num. 6. de precariis. fol. 100
- 2 Bigamus quare non potest promoueri ad sacros ordines. Ant. in ru
bi. nu. 1. de biga. fol. 120
- Bigamus ordinatus non recipit ordinum executionem. in c. 2. nu. 1.
& nu. 3. co. ti. fo. eod.
- Bigamus est irregularis de iure diuino. ibi. nu. 3
- Bigamus an possit dispensari per papam. ibi. nu. 6. fo. 80
- Bigamus, quibus modis quis dicitur, & quare ita dicitur. ibi. nu. 8
- Bigamia, an inducatur ex secundo matrimonio de facto contrafo &
inualido. Ant. in c. nuper. nu. 4. co. ti.
- Bigamus non est, qui contraxit cum virgine vidua. in c. debitum.
nu. 1. & nu. 3. co. ti. fo. 82
- Bigamus an dicitur ille, qui duxit vxorē prius a se corruptā. ibi. nu. 2
- Bigamus ex dispensatione papæ ex causa facta potest promoueri ad sa
cros ordines. in c. propofuit. nu. 6. de concef. pñben. fol. 72
- Bigamus dicitur non tantum vir, sed vxor, quæ ad secundas nuptias
transit. in c. vir autem. nu. 2. de secun. nup. fol. 64
- Bigamus non dicitur ille, qui non cognouit vxorem & aliam acce
pit. in c. verum. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 108
- 2 Bigamus non est habens plures concubinas. Auto. in c. quia circa.
nu. 1. de biga. fo. 83
- 7 Bigamia oriū ex mñimonio nullo in c. cū in Apost. n. 5. de spōsa. fo. 9
- Bigamus, ille, qui habuit duas vxores, & ille qui habuit vñā non v
ginem, quare nō potest ad clericatum promoueri. in c. sanē. l. 1. nu.
5. de cleri. coniug. fol. 17
- 7 Bilextus quando venit, duo dies computantur in vno. in c. quæsi
uit. nu. 2. & 4. de verbi. ligni. fol. 236
- 7 Blasphemans qua pena punitur. in c. statuimus. nu. 3. 5. 1. de ma
led. fo. 160
- Blasphemās calore iracundie, an punitur ita acriter, sicut alii. ibi. nu. 6
- Blasphemia est crimē, qd potest cognosci in vtroq; foro. ibi. n. 9. fo. 161
- Blasphemia, an & quando possit & debeat ab Episcopo loci absolui.
in c. si. nu. 1. de maled. fo. 162
- ¶ C O R S E. Adde, quod blasphemare Deum dicitur ille, qui iurat p
membra Dei, & potest puniri pena. c. si de maled. secundum Io. de
Ana. ibi. & si statutum certa pena puniat blasphemantem Deum,
eadē pena puniatur iurans p membra Dei. Et an indistincte sit blas
phemus iurans per membra Dei, & an blasphemia sit verbū iniurio
Reptorium in Panor. Commentaria C sum.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

sum & quia possit accusare blasphemantem, & quis teneatur accusare eundem. v. de lo. de Ana. de omni. b. n. s. in d. c. si. de malef. in 12. col. & m. 14 & 15. col. ubi plene de materia. Et quid si quis eraderet imaginem Dei, beatæ virginis & alius sancti. vel destrueret, vel proceret in terram, seu aliquem locum, ubi talis imago esset posita in contemptum Dei, hinc dicitur nominis? dic q. contra talem cu. usumq; conditionis, vel præminentie, vel gradus existeret, debeat esse vitio dura, & scilicet pona. Ita dicit Ang. in sua. q. quæ incipit in refugere delictum palatio in 9. col. alle. no. in c. si canonici. de of. ord. h. o. & ibi. refert lo. de Ana. in d. c. h. in 17. col. & ibi dicit. p. tex. in l. unica. C. nemini licere signum. ubi habetur, q. signum sanctæ crucis non debet sculpi. vel pingi. in loco, ut possit pedibus consulari & contra faciem graniter pungi, q. a pœna mortis, ut dicit ibi gl. & per illum tex. clamat ibi Sali. contra istos religiosos mendicantes qui permittunt super lapidibus sepulchrorum sculpi signum crucis.

5 Bonafides non sufficit ad vscupandum, quando lex prohibet vscupationem. in c. cum ex officio. nu. 4. de præscrip. fo. 45

In bona fide esse dicuntur illi, qui non habent scientiam rei alienæ. in c. h. nu. 3. de præscrip. fo. 55

Bonafides requiritur de iure canonico omni tpe in pserip. ibi. nu. 4

Bonafides post flor rectissime quisque dicitur, quando possidere se ignorat alienum. ibi. nu. 4. fol. 58

5 Bonafides, an requiratur in præscriptione iurium. in c. si diligenti. nu. 12. de præscrip. fo. 48

Bona esse in fide dicitur ille, qui habet notitiam rei alienæ. ibi. nu. 13

Bonafides præsumitur in quatuor casibus, & ignorantia præsumitur, si probetur contrarium. ibi. nu. 14

Bonafides, an & quocafu præsumatur tam in præscriptione rerum corporalium, quam iurium. ibi. nu. 15. & 18

Bonafides præsumitur post 30. annos. retro semper fuisse penes illum, qui non iur molestatus per dictum tempus ibi. num. 17. fol. 49

Bonafides in præscribente libertatem indistincte præsumitur, licet possit probari contrarium. ibi. nu. 21

Bonafides possessor etiam in beneficiis huius facit fructus suos. alias rectus. in c. in lucris. nu. 29. de resti. spo. fo. 217

5 Bonafides in dubio psumitur. in c. sanctorum. nu. 3. de præscrip. fo. 28

Bonafides non præsumitur, quando quis facit actum contra ius. in c. peruenit. nu. 9. de emp. & vendi. fo. 106

3 Bonafides non præsumitur, nisi probetur, puta ex aliquo iusto titu. in c. cum ecclesia. nu. 31. & 33. de cau. pos. & pro. fo. 197

6 Bonafides possessor, cui ius restituitur, non facit fructus suos, secus si ius assit. etiam in beneficiis. ibi. in d. lecto. nu. 12. de preben. fol. 44

4 Bona. que subiaceant restituti. on. non possunt per se dari monasterio. in c. in present. a. nu. 31. de proba. fo. 20

Bona ingredientis religionem minorum, veniunt ad succedentes ab intestato. ibi. nu. 62. fol. 24

Bona professorum in genere generalissimo, sunt sub dispositione Episcopi. ibi. nu. 64. fol. eod.

Bona pistorum in genere subalterno, sunt totius ordinis. ibi. nu. 65

Bona professorum in specie applicantur illi monasterio, quod quique est in gressu. nisi aliud alteri subiacet. nu. 66

Bona morientis intra annum approbationis, an acquirantur monasterio. ibi. nu. 68

Bona collata ca lege, ne alienari possint. transeunt in monasterium. ibi. l. nu. 73. fol. 25

Bona delegata post ingressum, melius capit monasterium, quam monachus. ibi. nu. 76. fol. eod.

Bona collata monasterio reuocato ingressu an reuocentur a monasterio. ibi. nu. 79. fol. 26

Bona omnia potest quis ecclesie seculari dedicare, & potest concedere testamentum. ibi. nu. 80

7 Bona alicuius, si fuerint confisrata simpliciter, non censentur confiscata bona acqu. renda. in c. ad liberandam. nu. 4. de iuda. fol. 115

3 Bona ecclesie sunt deputata ad vsum prælati capituli ad reparationem fabricæ, & ad alia mona. pauperum in c. r. nu. 16. de do. & conu. fo. 248

3 Bona clericorum gaudent privilegiis, quibus & ecclesia. in c. cum sit generale. nu. 4. de co. compo. fo. 81

1 Bona quo d. cantur cõa inter prælatum & capitulũ, & quo diuisa, & q. poss. facere istam diu. sionem? in c. edoceri. nu. 3. de rescrip. fol. 77

1 Bona patrimonialia clericorum, non gaudent illis privilegiis, quibus gaudent bona ecclesiastica. Fallit tamen in casibus a iure expressis. in c. ecclesia sanctæ marie nu. 2 & 2. c. de consi. fo. 30 & 38

2 Bona patrimonialia clericorum gaudent privilegio rerum ecclesiarum in c. constitutus. nu. 2. de resti. in integ. fo. 209

6 Bona ecclesie data in emphyteusim, vel in feudum, præsumuntur ab initio ad hoc destinata Et ideo nil noui facit prælatum, qui iterum illa bona reuerfa ad ecclesiam concedit in feudum, vel emphyteusim, in c. ut super. nu. 11. de reb. eccl. alix. fol. 97

6 Bona prælatorum, tutorũ, conductorũ vectigaliũ, sunt tacite hypothecata p mala ipsorum a laminatione, l. ecclesie minoribus, & sisco. in c. ex literis. nu. 11. de pigno. fol. 120

Bona clericorum, an gaudeant privilegio ecclesiarum ibi nu. 12

7 Bona hereticorum confiscantur, & applicatur sisco domini diuitatis, ubi morantur. in c. vengenti. nu. 3. de here. fol. 118

Bona hereticorum publicantur post eorum mortem, nisi tunc apparet ipsos in vita fuisse hereticos ibi. nu. 3

6 Bona patrimonialia clericorum decedentium ab intestato sine consanguineis, veniunt ad ecclesiam, cui clericus seruiebat tempore mortis. sed si non habet ecclesiam. veniunt ad Episcopum, qui disponit secundum Deum. in c. 1. nu. 2. 3. & 4. de lico. fab. in testra. fol. 165

3 Bona ecclesiarum dicuntur patrimonium Christi. in c. cum. super. nu. 20. de cau. pos. & pro. fol. 201

6 Bona q. sita p clericos censentur in dubio q. sita inuitu hñsciorum, q. post eius mortem veniunt distribuenda inter ecclesias, scdum qd ecclesie rñdebant de fructibus in c. reatũ. il. 2. nu. 10. & 11. de test. fo. 153

6 Bona relicta ecclesie cathedrali diuiduntur in quatuor partes, vna debetur Episcopo, alia canonicis & aliis, alia pauperibus, alia fabricæ. in c. requ. liti. nu. 28. de test. fol. 156

6 Bona ecclesie in contractu iusto nomine ecclesie possunt generali ter obligari pro eius obseruatione. in c. 2. nu. 3. de precaris. fol. 100

Bona ecclesiastica dicuntur esse de patrimonio Dei. in c. cum secundum nu. 4. de preben. fo. 36

9 Bona, que seruatiõ seruati non possunt, possunt per solum prælatum alienari in c. nulli. nu. 8. de reb. eccl. alio. fo. 95

Bona mobilia, quod seruati possunt equiparantur immobilibus quo ad solemnitate alienationis. ibi. nu. 1

2 Bona concessa alicui ecclesie ab ingressu, possunt repeti ipso recedente ab ecclesia. in c. ex transmissa. nu. 4. & nu. 7. de reuoc. fo. 14

5 Bonorum publicatio simpliciter facta, intelligitur tamen de præsentibus. in c. cum aliquibus. nu. 4. de re iudi. fo. 66

Bona collata monasterio, an reuocentur vitio ingressu in c. causam nu. 4. de proba. fo. 45

6 Bona clericis delinquentibus, an applicent sisco ecclesie Romane, an sisco prælati sui in c. equa districte. num. 14. de conel. preben. fol. 74

Bona clericorum decedentium ab intestato sine ecclesia, vel consanguineis, veniunt ad prælatum eorum, ibi. nu. 1

6 Bona mobilia, q. seruati possunt, equiparant bonis immobilibus quo ad solemnitate alienationis. in c. etia. nu. 7. de his. q. si a prela. fol. 88

6 Bona que dicuntur esse de mensa Episcopi, vel capituli? in c. ut super. nu. 9. 12. 13. de reb. eccl. alio. fo. 97

6 Bona ecclesiarum principaliter sunt destinata ad honestum vsum clericorum, & quod superest in alios pios vsus conuerti debet. in c. cum ab omni. nu. 6. de vi. & ho. cler. fo. 6

2 Bona omnia, vel eorum maior pars equiparantur in casu odiofo. in c. 2. nu. 1. quod metus cau. fo. 193

1 Bona patrimonialia clericorum, an sint privilegia. in c. 1. num. 3. de consuetu. fo. 109

6 Bona patrimonialia clericorum sunt obligata pro mala administratione super bonis ecclesie in c. Episcopus nu. 3. de preben. fo. 31

2 Bonus licet quilibet præsumatur in singulari, tamen in populo collectus, etiam respectu singularium personarum. Nam aliq. præsumitur corrupte. & q. aliquis sit bonus, ad quem spectat probare. in c. Offici. Episcopus. nu. 3. & in seq. c. nu. 7. de elec. fo. 139

2 Bonus, an q. psumat in dubio. Ant. in c. vn. c. n. 7. d. seru. in or. fa. f. 53

7 Bonus quilibet præsumitur. in c. 1. nu. 3. de purg. cano. fo. 170

2 Bonus, an q. præsumatur in c. cum in iure. nu. 2. de offi. deleg. fo. 124

4 Bonus vir est iudex in c. quinquaginta. nu. 38. de iure iur. fo. 185

7 Bonum pacis est q. q. causa iniustitia ad matrimonium pñdum nec peccat contra ahentes. in c. ubi non nu. 4. de despon. impu. fo. 16

6 Bonũ est cuiusdam, si ex illis p. descendere malum. nõ tñ ex o. bo nõ p. venire malum. in c. cum ab omni. num. 2. de vi. & ho. cler. fo. 6

6 Bonum non voluntarium non est remunerabile. in c. clericis. nu. 1. de vi. & hone. cler. fo. 5

2 Brachium seculari potest ecclesia iuuocare contra subditos rebelles, & contra. in c. 1. nu. 5. 10. & 14. de offi. ord. fol. 142. & seq.

Brachium seculari, an teneatur iudex secularis dare omnino iudici ecclesiastico. ibi. nu. 11. fo. 142

Brachium seculari, an teneatur laicus tradere, quando subditus Episcopi non de facto, sed de iure sibi restitit. ibi. nu. 13. fo. 143

7 Brachium, si dandum est primo venienti ad talenti locum, dabitur si nemo venerit, nisi vnus. in c. Ioseph nu. 4. de verbo. sig. fo. 235

¶ De litera C.

6 Calix non debet esse ligneus, nec vitreus, nec de auricalco, aut ere & quare, sed propter pauperem potest tolerari quod sit de stagno, vel de plumbo. in c. h. nu. 6. de cele. mi. fo. 58

Color iracundie non excusat quem ab iniuria in c. dilecti filii. num. 18. de excep. fol. 17

In Panormitani Commentaria.

Calore iracundiæ, si donatio, votum, confessio, vel quid simile, facta sint, non obligant apud Deum, nisi data persecutanti in e. dudum. nu. 8. de conuers. coniug. fo. 216

¶ **Q**UOD si e. addat, q. in calore iracundiæ: placet non debet statim executioni mandari. text. est in l. si vendicari. C. de pœ. & in e. cum apud. l. 1. q. 3. gl. & doc. in c. iulgentium de re iudi. Confessio facta calore iracundiæ non valet, gl. est sing. sed cum oēs in e. ex literis de diuor. l. et voti facti calore iracundiæ, nō tenet nec obligat. Gl. est fin. & ibi doc. in die dudum. Itē iur. p̄tū calore iracundiæ nō est obligatoriū. Facit tex. fin. sēu Legistas in l. 2. C. ad leg. lu. mare & sed in Cano. in e. sicut. l. 1. de iure. Itē sctus celebrans calore iracundiæ nō valet. l. 3. de diuor. l. licitatio in prim. ff. de publi. Fallit. nisi fiat contra ius ad pias cās Casus est fin. l. 7. q. 4. c. sunt qui opes. & hoc adde ad Bar. in l. q. quid calore. ff. de reg. iur. qui alleg. tex. 2. q. 3. c. si quis iratus. q. nihil facit Itē delictum pyretatum calore iracundiæ in tuis putatur, q. si deliberare fieret ut in l. 1. C. si q. s. p̄male. nbi ex p̄ponis dicta pensantur. & facit tex. in l. famosi. ff. ad leg. iul. mae. q. dicit, q. lubricum linguæ non est trahendum ad culpam, l. magnam, intellige, p̄terea parcendi est calore iracundiæ commotis, q. tunc oia putant licita. l. 1. q. 3. c. illa p̄pōitū. Et cōmōio irē vitium excludit calūniæ. l. 5. q. 1. in c. inebriatur. facit tex. fin. in l. omne delictū. s. qui per vinum ff. de re. mili. & adde tex. l. 3. q. 2. c. si quis irascitur. Et primi motus nō sunt in potestate nostra, ut dixit gl. in l. si q. nō dicā rapere. C. de epō. & de. & quicquid calore iracundiæ factū est, pro in facto habetur. d. l. q. quid calore. & q. oia. nō. pro ornatu illius legis.

1 Calumnia nunquam potest opponi accusantē, si probat per vinum testem in e. cum dilecti nu. 7. de elec. fo. 181

7 Calumniator quibus modis, & quot potest puniri, & intra quantum tempus in c. 1. nu. 4. de calumniator. fo. 87

Calumniator si non potest puniri similitudine supplicii, punietur alias modo. ibi nu. 4. to. eod.

7 Calumniosus dicitur accusator, vel denunciator coipso, q. nō pbat regulariter; Fallit tū in multis casibz, vt hic, iudex tū videt eē in illis calunioribz, puniet ipsum ex officio in e. cū dilectis n. 5. de calū. fo. eo. Calumniator q. quis sit, non est p̄sumptio iuris & de iure. & ideo debet sibi statui terminus ad probādum innocentiam suam. ibi n. 6

5 Camera camerarū papæ vel alterius Cardinalis, vel episcopi, dicitur locus non suspectus in e. ad audientiam. nu. 3. de p̄scrip. fo. 39

2 Campana in quibus casibus est necessaria, & ad quid fuit inuenta. Ant. in c. 1. nu. 2. de offi. custo. fo. 92

7 Cāpana, si est in aliquo loco, p̄sumit publicus, si autē esset cāpanella, quæ priuata foret, est secus in e. p̄. n. t. h. n. 1. 2. de priu. l. 179

7 Campana pulsatio est prohibita in loco interdicto. in c. quod in te. nu. 4. de pœni. & remis. fo. 207

4 Cancellatio non tollit dispositionem fauorabilem, quando non est facta confuso. in e. ex literis. nu. 1. de fide. instit. fo. 122

5 Canonizare quid sit, & quō fiat. in c. 1. n. 1. de re. & vene. sanc. fo. 273

7 Canonem non potest tolerare inferior a papa condendo statutum contrarium, sed bene potest adiuvare per appositionem non p̄pœn. in c. a nobis. l. 1. nu. 2. de sen. exco. fo. 218

3 Canones vbi deficiunt, succedunt leges in c. 2. nu. 14. de iur. cal. l. 59

3 Canones, nō leges vel statuta ciuilia in decisionibus causarum seruatur in locis temporalibus iurisdictionis ecclesiæ. in c. quod clericis. nu. 45. de foro compe. fo. 87

7 Canones dñe leges, in c. & si necesse. n. 1. d. do inter. vi. & vx. fo. 63

6 Canonica portio, quæ debetur episcopo, de decimis, potest p̄scribi. in e. quoniam. nu. 3. de dec. fo. 185

6 Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali & epō, nisi ecclesia sit exēpta de bonis illius, q. se & sua in infirmate, ex qua mortuus est, obtulit monasterio, secus si in vita in e. de his. n. 1. 4. s. de sepul. l. 170

Canonice portio ecclesiæ parochiali debetur deputatur, qd eidem ecclesiæ a parochiano relinquatur. qui alibi sepulchrum eligat. ibi n. 2

Canonica portio non debetur nec episcopo, nec ecclesiæ parochiali de relictis seu oblatis in vita illius qui obtulit. ibi n. 3

Canonica portio de relictis ecclesiæ sepulchrum debetur ecclesiæ, ubi defunctus in vita accipiebat sacramenta & audebat iuina, vel recepit baptismatis sac. in e. cum q. essent plures ecclesiæ inter quas dicitur ipsa canonica portio. ibi nu. 5. & 6. Nisi in alia ecclesia sit a parochiali indebitetur nec sumpta sacramenta, quo casu omnia debentur ecclesiæ parochiali. ibi & in c. cum liberum in 2. n. eod. tit.

Canonica portio q. debetur epō, vel ecclesiæ parochiali, an sit p̄tenda ab hærede grauato dare, an ab ecclesiā legataria. ibi nu. 9. l. co.

9 Canonica portio, quæ debetur presbytero parochiano, q. sius parochianus elegit sepulchrum in alio loco, debetur de relictis factis tantum illi loco, & non de reliquis. in c. 1. nu. 6. de sepul. fo. 169

Canonica portio debetur presbytero parochiali de relictis factis in loco sepulchri, sine reliquiere titulo legatari, vel institutionis, secus si donauerit inter vivos. ibi nu. 6. & in c. seq. nu. 5

Canonica portio quæ debetur episcopo de decimis & mortuariis.

p̄scribitur spacio 40. annorum, si interim cathedralis ecclesia non vacauerit in e. de quarta. nu. 1. & 3. de p̄scrip. fo. 28

6 Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali de omnibus relictis factis ecclesiæ sepulchre etiam oblati pro aliis sacramentis. in c. reletum. nu. 2. 3. & 5. de sepul. fo. 169

Canonica portio debetur epō de illa canonica portione, quæ acquiritur ecclesiæ parochiali de relictis factis in loco sepulchre. ibi nu. 4.

Canonica portio nō debet epō de relictis factis pauperibus, nisi sint electi pauperes certi loci, q. tunc inuitu loci ceterur relictū. ibi n. 8

7 Canonica portio debetur episcopo de relictis factis ecclesiæ sed fallit in multis casibus in d. de his. nu. 1. & 2. de test. fo. 164

Canonica portio debetur epō non solum de relictis factis ecclesiis, sed omnibus locis p̄s. & quæ dicantur loca p̄s. remisit ibi nu. 3

Canonica portio debetur aliquando ecclesiæ parochiali, quando parochianus elegit sibi sepulchrum in alia ecclesia, & ibi aliqd reliquit, & de isto relictō debet portio ecclesiæ parochiali & epō. ibi nu. 4. fol. 165

Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali de relictis factis fratribus minoribus, p̄dictoribus, & ordinis Eremitarum. ibi nu. 5

Canonica portio debetur epō et de mortuariis & de portione canonica, quam habuit parochianus de relictis factis ecclesiæ sepulchre. ibi

6 Canonica portio nō debetur episcopo de legato pauperibus, nisi sit facta expressio loci vt sint pauperes, puta talis hospitalis in e. dudum. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 216

6 Canonica portio debetur ecclesiæ cathedrali de relictis factis ab eius parochiano ecclesiæ sepulchre in e. cum super. nu. 1. de sepul. fo. 172

Canonica portio, quæ debetur ecclesiæ parochiali, non intelligitur de ecclesia in cuius parochia decessit, sed vbi viuens sum. bat pabulum salutis & alia diuina. ibi nu. 5

Canonica portio, an debeatur ecclesiæ parochiali de relictis factis ecclesiæ sepulchre, si aliquo casu superuenienti non potu t parochianus in illa ecclesia sepeli. ri. ibi nu. 6

Canonica portio est relinquenda ab ipso parochiano sue ecclesiæ parochiali si vero non relinquat, debetur ipsa portio de relictis factis in loco sepulchre. ibi nu. 7

Canonica portio debetur episcopo de canonica portione debetur ecclesiæ parochiali. ibi nu. 8

Canonica portio potest bis detrahi ex eisdem relictis, puta quando ecclesia sepulchre & parochialis sunt in diuersis ibi

Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali, etiam quod parochianus elegit sepulchrum in ecclesia cathedrali. ibi nu. 9

Canonica portio debetur de relictis quocunque titulo legatari vel in institutionis. ibi nu. 10

6 Canonica portio debetur episcopo est p̄scriptibilis. in c. 1. nu. 8. de sta. mona. fo. 225

6 Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali de omnibus relictis & oblat. onibus & aliis, quæ portantur cum funere, & ceteris, similibus. in e. in nostra. nu. 2. de sepul. fo. 173

Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali de omnibus relictis factis alteri ecclesiæ inuitu sepulchre, cuius tuitu cēsent oia relecta. ibi n. 4. l. 74

6 Canonica portio, quæ debetur ecclesiæ parochiali, quanta sit, statuitur consuetudinem & cerisuriam. nu. 1. de sepul. fo. 172

Canonica portio, quæ ex eodem relictō pōt deberi & epō & ecclesiæ parochiali a qua prius p̄cedat, an ab epō, vt ecclesiā parochiali. ibi n. 11

6 Canonica portio debet ecclesiæ cathedrali de relictis factis episcopo, nisi testator prohibeat in e. requisit. nu. 2. s. 6. de testa. fo. 185

Canonica portio, quæ debetur epō, non potest per testatorem prohiberi, nisi si aliquid relinquat ibi & intra proximum. 21. fo. 185

Canonica portio debet epō d. oibus relictis factis p̄s. locis. ibi nu. 6

Canonica portio q. debetur hodie, & olim debebatur, ad quantam quisque ascendat, & in quibus rebus debeatur. ibi n. 15. l. 17. & 19. l. 16

Canonica portio non debetur episcopo de donationibus inter vivos factis ecclesiis. ibi nu. 17

Canonica portio, quæ debetur episcopo ex mortuariis, vel aliis relictis per consuetudinem, tolli potest. ibi nu. 18

Canonica portio, quæ debetur ecclesiæ cathedrali de bonis relictis episcopo, & contra, ad quā quantitas ascendit. ibi nu. 28

6 Canonice plures quis potest habere in diuersis ecclesiis de iure special. de quo tamen c. misit. in c. Iacobus nu. 1. de simo. f. 106

6 Canonici qui vadit ad seruicium cum hac intentione, vt accipiat, portiones quotidianas, committit simoniam mententer. in c. significatum. nu. 8. de p̄b. fo. 33

Canonici nō tenentur ad p̄stationē p̄curatōnū debitarū legatis sed Apostoli, & alia similia onera, q. eis citi assignata aliqua p̄bda, pro eorum sustentatione tñ. in e. accedentes. nu. 3. de p̄scrip. fo. 30

6 Canonici habet simoniam vti fructum p̄bendarum. in c. ex literis. nu. 2. de p̄bda. fo. 7

Canonici, cui assignatur fundus, vt inde viuatur ex consuetudine, vel statuto est legitimus administrator, alias non ibi nu. 4

Canonici, cui assignatur fundus, vt inde viuatur contra alium canonici non potest agere. ibi nu. 7

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Canonici non possunt obligare nec locare ultra tempus vice ipsorum
prædicatorum beneficiorum in eorum genus. nu. 6. de decr. fo. 181
- Canonici de iure non faciunt fructus beneficiorum, sed statim con
fuerunt ibi. nu. 8
- Canonici autem tenentur solvere decimas de fructibus pbe. de consubi.
- Canonici priores, an pot recipere sine pbe in ead ecclesia, & si nō pnt
recipi: casus receptio cum, an aliquis dicitur? huiusmodi. q. 9. d. p. 3. 39
- Canonici non possunt quā esse in ecclesia cathedrali ante 14 annos
super inordinata. nu. 4. 7. 12. de præben. fo. 10. & seq.
- Canonici debent esse ad minus Subdiaconi in ceteris pande. in re
pe. §. qui vero. nu. 2. de præben. fo. 32
- Canonici non numerantur a quo debet statui, tam in ecclesia curata,
quam non in e. 2. nu. 2. de infir. fo. 66
- Canonici prouigant super cetero numero, si alique postea supnumera
rii acceperint, non pnt ut numeri receptione p papam uocent et
super nume. arum pontificis in capitulo illorum. nu. 1. de præben. fo. 41
- Canonici promouit antequam tractetur habet vocem in capitulo. nu.
3 Canonici, q nō est in factis, repellat a capto. 1. non pot esse in c. bi.
- Canonici siue collegiiati tunc maiores, vel minores respectu fe
ritate, v. dignitate, v. episcopi receptio. 1. 2. nu. 2. his qz hanc par. de f. 91
- Canonici existentes in factis non habent vocem in capitulo in c. ex
ceptandis §. qui vero. nu. 2. de præben. fo. 30
- Canonici sunt obligati clericis ut vn. u. r. i. s., non vt singulis. in c. cu.
clericus. nu. 2. de vic. ligni. fo. 23 8
- Canonici non censentur eligendum, videtur priuatus possessio
ne eligendi in c. olim inter. nu. 13. de reli. spo. fo. 243 (10. 3)
- Canonici recusat in rebus in c. canonice. fuit. cū venisset. no. d. nu.
- Canonici non pnt alterare statutum ecclesie sine epō, sed episcopus
maiori parte capituli potest in e. quoniam. nu. 8. de vi. & ho. cler. fo. 6
- Canonici non tenentur recipere rem aliam in canonicum super numerariū
q facultates supplicanti tantum exerceant, vt comode possent
omnes viuere. in c. ex parte. Attensis. nu. 5. de conce. præben. fo. 78
- Canonici, an possint agere pro iuribus ecclesie siue line mandato,
vel eam defendere. ibi. nu. 8
- Canonici si negligunt eligere alios canonicos, quanq suppetit facul
tates ecclesie, episcopus statuet eis terminū ad eligendum. ibi. nu. 13. t. 79
- Canonici recepto a caplo, det ipsum sibi pndere, qz cito tacitas
ecclesie se obtulerit in c. cū super quone. nu. 4. 6. 7. de conce. pbe. fo. 77
- Canonici pot aliquis cōstitui sine pbe ad tempus, si non est in
alia ecclesia, canonici in perpetuum quādo alibi sit canonici. ibi. nu. 2
- Canonici recepti per auctoritatem capituli, non habent officii præ
bendam vacatur am ibi. nu. 7
- Canonici non numerantur, an possint per ipsum episcopum minuī, vel
augeri. in c. nu. 4. de vic. ligni. fo. 243
- Canonici non possunt in perpetuum locare prædium sui beneficii,
in c. ad audientiam. nu. 1. 2. de reb. eccl. auic. fo. 98
- Canonici volunt bus agere contra episcopum, ventis non petunt in
cum c. m. nu. 7. de cau. pos. & pro. fo. 207
- Canonici non numerantur pnt in aqua ecclesia augumentari per eos,
ad quos spectat electio nisi statum non augent nisi numerū iura
tum, vel nisi papa confirmat numerum ad electi claustra decernē
testamentum & uanum in affectu. nu. 10. & 14. de præben. fo. 41
- Canonici si recipiunt aliquid in canonicum ultra numerū iuratum, rece
piot teneat, & ipsi sunt per. ut nō recipi de cetero tamen recipi
tentes tunc pnt, quo casu receptio est nulla. ibi. nu. 18. & 20
- Canonici recepti sine pbe non hēt aliquod us ad pbe dā uacaturam,
ad q poterit alteri conferri, fed det. p. canonico a rei
piente prouideri. in c. inter cetera. a. nu. 6. de præben. fo. 37
- Canonici relictum q acquirit ecclesie in c. ex lris. nu. 6. de pb. f. 8
- Canonici non certant numerus si fuerit statutus & confirmatus a
papa, intelligitur nisi facultates ecclesie exerceant, nam tunc poterit
numerum augeri in c. cum M. nu. 14. 18. 21. 22. de consi. fo. 32
- Canonici recipientes intelligitur cum præbenda in c. mandatum
Apostolicum. nu. 2. de refer. fo. 101
- Canonici p surreptionem receptus & alius canonici, q crederet surre
ptionē nō oblati, sic poterit ab ipsis c. ad audiētia. n. 15. de reli. f. 94
- Canonici hāt uocē in c. ex sola politione canoniceas, licet alter
non appareat de proprietate in c. geneli. nu. 5. de elect. fo. 214
- Canonici duo efficiunt, si recipiunt ad unū canonicum, ē si super
numerum, scilicet si ad unā pbeam in c. maioribus. nu. 5. de pb. f. 32
- Canonici, qui gerit uices duarum personarum, uidelicet canonici
& aliteris dignitates, an habeat duas voces in c. de distributio
nes. in c. cum di. nu. 2. & 6. de reud. fo. 37. & seq.
- Canonici preiure pcurator uoce suam in c. uult. ibi. n. 9. c.
- Canonici, an possint elige Archidiaconum in eadem ecclesia, an ha
beat duas uoces in c. eam te. nu. 6. de refer. fo. 37
- Canonici soli cum episcopo faciunt capitulum, non autem alii bene
ficiati, licet sint p. p. eum in c. 1. nu. 11. de elect. fo. 138
- Canonici tantum faciunt capitulum, non alii existentes in ecclesia,
- licet possint in aliqua dignitate in c. scriptum. nu. 4. de elec. fo. 196
- Canonici non possunt colligere statuta honorabilia ecclesiarum in c. ex
parte. nu. 1. de consi. fo. 42
- Canonici sunt tot instituti in ecclesia, quot quomodo possint ui
uere ex redabus in c. cum M. nu. 1. de consi. fo. 31
- Canonici receptus, q ipse aliquid dat alios canonicos, non committit
simoniā, licet ibi sit statutu, qd aliquid det in c. cū in nu. 36. de gift. fo. 34
- Canonici receptus ultra numerum, que iura habeat in capitulo &
an habeat portiones ibi. nu. 29
- Canonici possunt si tuere super qualitate & quantitate distribu
tionem in c. 1. nu. 2. de egro. fo. 65
- Canonici non possunt sine episcopo aliquid statuere regulariter in
c. cum omnes. nu. 4. de consi. fo. 25
- Et quid de ecclesiis interioribus ibi.
- Canonici potest esse quis sine præbenda in c. cum M. nu. 18. 19. &
31. de consi. fo. 15. & seq.
- Canonici quis non potest fieri cum isto pacto, ut non possit ptere
præbendam ibi. nu. 17. & 24
- Canonici non numerantur tot minui, si facultates ecclesie sunt adeo di
minute, ut canonicus nō pnt conde uiuere. 1. c. li. nu. 2. ver. si fia. 3
- Canonici pot cogi uelut res fidelitatis in ecclesia, ubi het pbe dā, pnt
dericti tali causa de aliquo casu appellat. c. puenit. nu. 6. 10. d. ap. f. 13
- Canonici de iure cōtinent psonaliter residere, ubi habet pbe dā, an
aut ualeat pcedendo, ut possit per aliquē ferire remissio. ibi. nu. 2
- Canonici sciūt eligentes in canonici al quē hñt cō simile benefi
cium in alia ecclesia, vt ei renuere residentia quo ad canonicos, sed nō
quo ad pbe dā, si q habet, scilicet si non habet ipsum iore beneficia
tum in c. exceptandis in repen. §. qui verum num. 1. 1. de præben. fo. 8
- Canonici recepti sine titulo debet fibiqz citius fieri potest, proui
det de præbendis, & iterum habet quotidianas portiones in c. di
lectus finis. nu. 3. 4. 6. 7. 8. de præben. fo. 38. & seq.
- Canonici debent esse Subdiaconi, al. as non habet uocem in cap. c.
2. nu. 1. de infir. fo. 66
- Canonici feruntur de epō suo peipit fructus, licet absentes, nō obstante cō
stione in prædium & qd i in c. oribus nō canonice an gaudeat hoc pri
uilegio, si sint i feruntur episcopi c. ad audiētia. n. 1. & 8. de cler. li. 28
- Canonici an possint habere electionaria parochalem in c. cum capel
la. nu. 4. de prim. fo. 183
- Canonici si cedat prælatum suum, vel alium canonicum, p priua
tur omnibus beneficiis in c. in quibz lam. nu. 6. de po. fo. 203
- Capitulum intra quantum tempus debet contradicere alienationi
factae sine eius consensu in c. ea uoce tur. n. 8. de his qz sua pla. fo. 87
- Capitula dñt vbz eit maior pars canonicorū, licet atqz contradican
Idē hic de collegio in c. ex parte Attensis. nu. 5. de conce. præben. fo. 8
- Capitulum, an sede vacante exercere iura spectantia ad prælatum
solum, vel prælatum & capitulum in c. 1. nu. 4. de p. xfer. fo. 120
- Capitulum non potest citare pte atque nec alium ex canonice si
nō licentia superioris in c. ex parte. nu. 5. de cie. in re. fo. 23
- Capitulum pot obstat contradicere & appellare, qū ex uoce episcopi
pot prauidere ecclesie in c. dilecti. nu. 1. & 3. de maio. & obe. fo. 161
- Capitulum licet dñt de vacante in iurisdictionibus, sed nō iuris episcopi
etiam ea defendendū in c. 1. nu. 4. in c. seq. nu. 3. 4. u. sede va. 12
- Capitulum, vel collegium consistit in maiori parte ipsorum in c. po
sulant. nu. 14. de conce. præben. fo. 81
- Capitulum, an possit conferre beneficia ex info episcopi qui per negligentia
inter episcopus statutu noluit conferre, & an illud tps lit valeat cōtinuum
in c. nulla ecclesiastica. nu. 3. & nu. 8. & nu. 1. de conce. pben. fo. 71
- Capitulum succedit, qñ placuit ei suspensus a collatore beneficiū, vel a
toro officio p eius delicto in c. graue. n. m. s. n. 6. 10. & 12. de pbef. 49
- Capituli consensus, vel consilium in quibus casibus requiritur, siue
tacite, siue expresse in c. 1. nu. 3. de his qz sunt a p. xta. fo. 84
- Capituli consensus, an requiritur in confirmationibus electionum
c. qua fronte. nu. 14. de appella. fo. 128
- Capitulum aliquis ecclesie cathedralis, si non reperitur, tunc eius
loco succedunt alii honesti clerici, qui habent interuenire in aliena
tionibus i et in dictę ecclesie in c. 1. nu. 7. de his qz si a p. xta. fo. 84
- Capituli tactum habet p consensus in alienatione ad tempus,
que fit de re ecclesiastica in c. 2. nu. 13. 6. de his qz si a p. xta. fo. co.
- Capitulum & singuli canonici nō iudicant pari uis et capituli
quam singuli canonici in c. cum non liceat. nu. 2. de p. xfer. fo. 37
- Capitulum potest agere, contra p. xlatum abusive co, quod sibi de
betur actor

In Panormitani Commentaria.

- traditoe, & sic tacet vñ pñtere. in c. 2. n. 6. de his, q. si a pla. fol. 84.
- 3 Capitulum succedit sede vacante, sed non in iurisdictione feudalit nec in collatione bñficiorum, nec in his, q. hñt ep. copus iure accidentia lin. c. uerum. nu. 8. 9. 10. 11. de foro compe. fo. 99.
- Capitulum sedē uacat, quo cū pñt cognoscere, an sit iurisd. ibi. n. 12
- 6 Capitulum potest agere & sedē uacante bonis in pñt nentibus ad ipsū capitulum. untaxat. in c. fin. u. ne sede uacat. fo. 83.
- Capitulum non potest agere in bonis distindtis sine consensu Episcopi pñt causa cū grans. ibidem.
- 6 Capitulum potest ita uere, q. pensio unius ecclesie exuberantis sol uatur alicui canonico indigenti, & Episcopus debet ad hoc consenti re. in c. expostul. nu. 1. de preb. fol. 60.
- 5 Capitulum succedit sedē uacante in obone memorie. n. 12. de adf. 147.
- Capitulum succedit sede uacante, si collatio pñt ad placitū, pñt capitulum ecclesie alium commendare, donec ei prouideatur de rect. ibi. nu. 13
- 2 Capitulum pñt conferre dignitates quæ sunt supra capitulum ut archidiaconatum. Anan. c. hñt. magister. nu. 1. de sup. negi. pñt. fo. 43.
- 3 Capitulum non pñt itare c. sine consensu Episcopi, nisi itatum cōceruat scilicet ipsius capituli tantum in c. 1. n. 14. de his, q. si a. ma. par. c. fo. 90
- 5 Capitulum nō succedit Episcopo in his, quæ episcopus habebat iure singulari in c. et si cler. c. 5. de aduocatis. nu. 16. de iudi. fo. 21.
- 6 Capitulum non confert beneficia pñt collatio ad collatorem solus pñt sedē uacante & magno tempore, n. si beneficia sunt deuoluta ad Episcopum per negl. gen. an. uel de iudic. nu. 1. roris. quo casu confert capitulum. in c. illa. uor. o. s. nu. 1. & 2. ne sede uacat. fo. 83.
- Capitulum beneficia, quæ non potest conferre sedē uacante, potest illa commendare, & tunc aliter facit pñt. in c. uel. nu. 4.
- Capitulum potest sedē uacante conferre beneficia, quoniam collatio spectat ad ipsū Episcopum. in c. ibi.
- Capitulum sedē uacante, an possit recipere resignationem beneficio rum spectantium tantum ad collatorem Episcopi. ibi. nu. 3
- Capituli sedē uacante pñt pñt uti uere & electū pñt mare. ibi. n. 6
- Capitulum succedit sedē uacante illis, quæ sunt iurisdictionis necessa riaz. ibi. nu. 3 & 4.
- Capitulum pñt absolueret excommunicatū ab Episcopo mortuo. ibi. nu. 7
- Capitulum, in quibus succedat mortuo Episcopo, tenetur ibi.
- 7 Capitulum hñt pñt sedē uacante electū cū mare, nō autē cōferre bñficia de rōne diuersitatis, emittit in c. hñt. tuis. n. 3. de fimo. fo. 102
- 7 Capitulum an possit agere pro rebus suis absque autoritate Episcopi. n. c. ex parte. il. 2. nu. 2. de ver. sig. fo. 243
- 7 Capitulum uniuersis delinquentes, an puniantur singuli in c. dilectus fili. il. 2. nu. 9. de fimo. fo. 98
- Et an illi de capitulo pñt amantur scire, quæ facta sunt in capitulo ibi.
- 4 Capitulum sedē uacante, uel quando prescripte, pñt cognoscere super causa matrimoniali in c. pñt. n. 1. & 2. de test. cog. fo. 123
- 1 Capitulum succedit in administratione mortuo Prelato, nisi eius ad ministratio esset suspecta, nam tunc datur administrator in c. cñm dilecti. n. 3. de test. pñt. fo. 78
- 2 Capitulum sine Episcopo non pñt ducere nonas consuetudines, nec antiquas immutare in c. cñm iudic. n. 1. & 2. de consue. fo. 119
- 1 Capitulum non hñt aliq. iurisdictionē, sed Episcopus pñt debet ipsam explicare cū consensu capituli in c. ex parte Decani. n. 2. de referi. fo. 96
- 1 Capitulum non succedit prelati in his, q. habet prelati rōne consuetudinis, uel iuris specialis in c. hñt. pñt. n. 1. de elec. fo. 130
- 1 Capitulum potest canonicos absentes requirere ad eligendum Sed an ualeat consuetudo, q. debeant expectare absentes in c. cum inter uniuersas. nu. 3. 4. & 8. de elec. fo. 138
- 2 Capitulum sedē uacante in quibus succedat vide plenissime in c. cum olim. nu. 2. de ma. o. & ob. fo. 166
- ¶ C O R R E C T I O.** Tu adde, q. capitulum sedē uacante, nō pñt pñt beneficia spectantia ad collatorem cap. q. collatio nō est pñt de iurisdictione episcopi hñt cōfirmare aut electus, uel in iurisdictione pñt, pñt pñt iurisdictionis, & iō bñ trāit. in c. sedē uacante de ma. o. & ob. c. cñm olim d. inf. c. 1. li. 6. in collatione bñficiorum deuoluit ad episcopum pñt negligentia inferioris succedit c. de vac. Et est rō, q. pñt deuolutione nō attribuit Episcopo aliqua noua iurisd. sed ex antiqua & gñali hoc ei spectat. si aut pñt deuolutione attribuit aliq. iurisd. de nou. iur. n. 1. fo. 10, tunc nō succedit capitulum, ut in c. enēr. de fo. com. Et sic cōtra hñt Do. de san. Ge. in c. q. q. de elec. hñt ibi. To. An. m. hñt cōfirmat, pñt beneficia deuoluita possit capitulum sedē uacante conferre, pñt. n. 1. de bñficio, glo. an. cñm de pñt & quod nō lūm in c. cum in cñtibus de elec. in fi.
- 1 Capitulum non succedit in his Episcopi quo ad collationem beneficiorum in c. cum ten. 9. de rescrip. fo. 37.
- 5 Capitulum ligando cum suo prelati, non tenetur constituere actorem seu syndicum. in c. dilecti filii. li. 1. nu. 3. de appeli. fo. 148
- 6 Capitulum succedit sedē uacante in potestate compellendi executores in c. 1. hñt. nu. 2. de test. fo. 103. & seq.
- Capitulum potest confirmare electiones factas sedē uacante, sed nō potest conferre beneficia ibi.
- 1 Capitulum non succedit in administratione bonorum pertinentiū ad Episcopum, ipso mortuo, sed monasterium sic mortuo Abbate in c. cum dilectus nu. 9. de consue. fo. 117
- 1 Capitulum, uel collegium congregare, ad quem spectat, in c. cum nobis nu. 9. de elec. fol. 160.
- 6 Capitulum non habet iurisdictionem in singulares canonicos, nisi prescripserit in c. 2. nu. 3. de his, quæ si a. ma. par. ca. fo. 91.
- Capitulum debet congregari a canonico ex negligentia Episcopi an cōferret quādo Episcopus incipit esse in mora, an post lapsum sex mensium, in c. quia diuersitatem nu. 10. de consue. pñt. fo. 73
- 6 Capitulum non potest recipere aliquem in monachum uacante monasterio in c. ad Apostolicam nu. 12. de reg. fo. 204
- 2 Capitulum quando litigat cum prelati non requiritur, q. habeat curatorem in c. cum super. nu. 4. de offi. deleg. fo. 113
- 6 Capitulum sedē uacante non pñt alienare, potest tamen facere ea, q. sunt iurisdictionis in c. frater. n. 9. de elec. non res. fo. 23
- 1 Capitulum pñt sibi datum ad eligendum reitringere, & an possit in nito aliquo de c. in c. ecclesia uestra il. 2. nu. 2. de elec. fol. 215
- 1 Capitulum potest litigare cum prelati, sine eo q. sibi datur curator in c. edoceri. nu. 13. de rescrip. fo. 78
- 1 Capitulum non potest cognoscere inter maiorem partem ipsius, q. litigat cum singulari persona ipsius, & q. habeat iurisdictionem in singulos in c. in genere. nu. 2. & 3. de elec. fo. 213
- 2 Capitulum sedē uacante, an succedat tam in inferiori ecclesia, quam cathedrali in c. his quæ nu. 2. de ma. o. & ob. fo. 164
- Capitulum sedē uacante, in quibus succedat ibi. nu. 3. fol. 60.
- Capitulum sedē uacante, an possit conferre beneficia in c. cum uos in c. 2. de offi. ordi. fo. 145
- 7 Capitulum sedē uacante, cognoscit super heresi. in c. ad abolendam. nu. 4. de here. fo. 117
- Capitulum sedē uacante, uel per mortuū, uel per absentiam, uel pñt negligentiam, in quibus succedat ibi. nu. 10
- Capitulum non succedit sedē uacante in his, quæ habebat Episcopus iure speciali. ibi. nu. 17. fo. 118
- 2 Capitulum sedē uacante habet ea, quæ sunt iurisdictionis, non tantē omnia. An. de But. in c. 1. nu. 3. de transla. fo. 22
- 6 Capitulum licet non possit suum prelatum citare, tñ pñt ipsum reuocare ut cōcedat in ecclesia, non tamen possit alium eligere sine consensu superioris, in c. qualiter. nu. 1. & 3. de elec. non res. fo. 23
- 2 Capitulum sedē uacante succedit in potestate confirmandi electiones factas, in c. cum olim. nu. 1. de ma. o. & ob. fo. 266.
- Capitulum sedē uacante, in quibus succedat ibi. nu. 2
- 2 Capitulum pñt dici rector parochiarum, qui capellæ deferuit. in c. 1. nu. 2. de secun. nup. fo. 64
- 6 Capella, quæ est in ecclesia cathedrali, & habet infra se parochiam. Decimæ pertinent ad ipsam, non autem ad ecclesiam cathedralem. in c. cum contingat nu. 8. de decimis. fo. 192
- 6 Capellæ & capellani sistorum dominorum, non subsunt iurisdictioni Episcopi in c. cum capella nu. 3. de priuilegiis. fo. 183
- 6 Capellæ possunt annexi & vñti prebendis ecclesie cathedralis, qñ prebendæ sunt tenues, referu. tamen debita portione capellanis. in c. expostul. nu. 1. & 4. de preb. fo. 60. Sed si capella non sufficeret utrique talis unio non fit ibi. nu. 7. & 8
- 6 Capella si annexi tur prebendæ, uel contra, quis habet curam animarum uel aliarum rerum ille, qui erat rector capellæ, uel canonicus, qui habet prebendam. ibi. nu. 10. fo. 61
- 7 Capellani & incarceratus matrimoniu. pñt, pñt nō inferatur, & q. de aliis contractibus in c. dñs. nu. 3. de secun. nup. fo. 64
- 7 Capellanus apud hostes, licet seruus ecclesie, & oia bona pñt, nō tñ uxore pñt tñm monitum dissoluit in c. 1. nu. 2. de spōsa. fol. 10
- 6 Caput a commisione pñt detentio in carceribus excusat. in c. signifiante. nu. 4. de pñt. fo. 121
- 3 Caput ob suspensionem fugæ non potest allegare incompetentiam iudicis in c. cum non ab homine. nu. 16. de iudi. fol. 33
- 3 Caput in territorio alieno potest per rectoris ipsius territorii reperi in c. inter alia nu. 27. de immu. eccle. & c. cum. fol. 288
- 2 Carceratus qñ uult aique pñt facere, nō sinitur relaxari a vinculis & custodiat ibi pñt famulum, in c. accedens. nu. 2. de procu. fo. 186
- 2 Carceratus, an possint testari, uel aliquem cōtractum facere ibi. nu. 3
- 2 Carcer. ubi detrundunt aliq. nō dñt esse ita dñtus, q. ver. simile sit, q. vi carceris al q. ibi moriat in c. nouimus. nu. 4. de ver. signi. fo. 248

Reperitorium rerum ac sententiarum selectionum.

- 1 Carceratus frangens carcerē de iure civili, punit pena capitis etiam si fuerit innocens, & minus punitur, si sine trahione per incuriam cullos corpis fugam, in c. a nobis nu. 3. de apolla. fo. 131
 2 C o n s e. Adde, qd cullos carceris negligens dēt subire illud supplicium, qd fugiens esset futurus, ut non nil p. de cult. reo. & dicit tñ ibi Bal. qd licet p fugientem & effractorē carceris inducat qdā hēta confessio, in contra cultō dē carceris dēt aliter phari. l. nō est dubiū, si de cult. reo. Et spālē est in cultō de carceris, ut tōne culpā teneat ad pēnā capitis, & ad dicit ibi Bal. in cult. de castri. vel arcis, & si qm in carcerem non intrat publica autoritate incidit in pōnā privati carceris, qd est capital. s. l. C. de pri. car. & pū. ē vltimo supplicio tan qd violat imperialis maiestatis, qd vī alare pēnam imperiū, iō est reus lesae maiestatis. Et ille dī hīc pūatū carcerē sedm But. ubi dicit Bal. qd hēt locum depōitum ad tenendū quocūq; hōtes. Non in locum hēt lex illa in c. q. tñ unū hōiem aliquid illi tenet in carcerē. Alii tñ intelligunt illa leg. indistincte de quob. qd retineri aliquid in carcerē p 20. horas, vel et minus, siue cā p. capite quinto ff. de adul. Alii dicunt, qd illa lex, capite, non loquit in materia privati carceris, qd iō detentio fiebat ad pōnā, sed dī l. loqui qñ sit detentio ad carcerē excrendū ubi ibi p. Bal. qui dicit qd nūc fortius tenet ille, qd torquet detentum, qd plus est torquere, qd detinere. l. C. de cult. reo. qd dicit esse notandum contra tyrannos, & quere ibi an bannitus qui potest impune offendi posit in priuato carcerē teneri & torqueri, & de his omnibus vide Ioan. de Ana. in c. a nobis. de apoll. in 2. & 5. col.
 3 Carcer etiam artus est pōna ecclesiastica, inducitur tam ad custodiam, quam ad pēnam in c. a nobis. nu. 2. de apolla. fo. 123
 4 Carceratus rangens carceres de iure civili punitur pēna capitis, et si fuerit innocens. ibi. nu. 3
 5 Carceratus, qd facit, psumit metu facere in c. 2. p. 19. q. m. cā. l. 1. q. 194
 6 Carceratus, si cum huiusmodi decessit de palatio, ut irret ad matiam cum iuramento de reuerendo, si non reuertatur, an possit inde extrahi. in c. inter alia. nu. 32. de imm. ecclē. & cum fo. 288
 7 Carcerate faciens clericum, cā minuer cibum & potum, non cuius die pōnam irregularitatis, si talis clericus moriatur. in c. ad audientiam. nu. 4. de crim. falsis. fo. 152
 8 Carceratus, & qñ possit habere homo p debito, vel crimine, tam a priuato, quam auctoritate iudicis in c. lator. nu. 3. de pig. fo. 118
 9 Carcerandus in iuratur, si non admittatur ad fidei iudicium, in c. legebat. ur. nu. 1. de maio. & obe. fo. 161
 10 Carceratus, nō dī comparatur iudici in c. nup. n. 3. de sen. excō. f. 223
 11 Carcerari potest clericus non solum, si de crimine agatur criminali, tēp. s. si de eo agatur ciuili. in c. i. nu. 7. de depo. fo. 103
 12 Carcerari potest clericus debitor alius, si est suspensus de inga, vel reus sit facere ibidem.
 13 Carcerari non debet clericus, qui non est soluendo, & neque excommunicatus, neque compellendus ad eodendū bonis ibidem.
 14 Carcerata & matrimonium, an & quando teneant in c. cum locum. nu. 8. & 9. de spon. fo. 8.
 15 Carceratos cler. eos si praelatus faciat mori in carceribus propter ex tēnū. non in viciis, neque irregularitatem, in c. nou. mus. nu. 4. de verbo. sign. fo. 142
 16 Carcerari nō dēt clericus p debito. in c. o. lardus. nu. 3. de fol. 128
 17 Carcerari debent aliqui pro grauissimis delictis, non p reuēibus, nū si esset mori fugiens in c. ut famē. nu. 2. de sen. excō. fol. 226
 18 Carcer est inuentus etiam ad pēnam de iure canonico. ibi. nu. 3
 19 Cardinales transferunt in papam id, quod non habent in c. cura pastoralis. nu. 7. de iur. pa. fo. 243
 20 Cardinalis, qd alius nō cōmunit, nisi a 72. testibus, et si sint testes laudabiles vix, sufficiunt duo. in re. p. c. cum. n. 1. 6. de test. fo. 148
 21 Cardinales sunt in quali possessione, s. ut papa arduū non explicet si neq. eorum consilio. in c. lites. nu. 13. de test. spon. fo. 252
 22 Cardinales in titulis coram habent iurisdictionem, quasi episcopales alias nullam habent iurisdictionem in c. cum te. nu. 12. de re. iud. fo. 95
 23 Cardinales sede vacante nū possunt excedere de spectantibus ad Papam. ibi. nu. 13
 24 Cardinalis, si fuit deputatus iudex, non potest recusari in c. nouit ille. qu. nu. 4. de apoll. fo. 159
 25 Cradinali legato creditur in iudicium parium de iure cōi, nisi sit constituto in contrarium. in c. constitutus. nu. 12. de appella. fo. 143
 26 Cardinales urum debent eligi ad pontificatum in aliquem episcopatum. in c. h. nu. 8. de pont. pra. fo. 136
 27 Cardinales omnes, si mortui sunt, ad quem spectat electio papae in c. elect. de vitanda. nu. 15. de elec. fo. 145
 28 Cardinales duo, si reperiuntur tempore mortis papae, possunt vnum ex ipsis eligere in papam. ibidem.
 29 Cardinalis uel Episcopus, an debeat eligi, an postulari ad aliam dignitatem, in c. bonae memorie. l. 1. nu. 5. de postu. pra. fo. 130
 30 Cardinalis non potest esse Episcopus. ibi. nu. 6
 31 Cardinales, an sint de iure diuino, uel positio, in c. i. in p. m. c. duā negotia explicat per papam. in c. per vices. non in c. i. in p. m. c. l. i. in fine. leg. 53
 32 Cardinales afferenti se legatum, an ei credatur in c. quod iuranti. l. 1. in fine. leg. 138
 33 Cardinales dicuntur fratres papae, & canonici fratres. Episcopus in c. nouit. nu. 3. de his, que fi. a. prael. fo. 85.
 34 Cardinales habent in titulis suis, & intra totam paro chiam titulum, c. dicitur. nu. 12. de capl. mona. fo. 237
 35 Cardinales, si nū cracōnes sumi pontificis aliquid statuant & iurant, si vnas corū sit effectus papa, non teneatur illud seruare, si est contra dignitatem pontificalem in c. dicitur. nō. s. nu. 1. de iure iur. fo. 190
 36 Cardinales, an sit credendum, uel eorum filiis, & el praelatus aliis in c. quod super. nu. 3. de h. i. m. l. r. fo. 128
 37 Cardinales deponitur, qui non residens in suo titulo monitus, noluit redire in c. ex quibus. nu. 1. de e. non reit. fo. 22
 38 Cardinales sunt in quali possessiones, ut papa non explicet ardua si ne eorum consilio. ibi. nu. 9
 39 Cardinali afferenti se legatum in preiudicium tertii, non creditur in c. si cit. nobis. nu. 5. de sen. excō. fo. 228
 40 Cardinali afferenti se libi. omnia vna vocis oraculo, an credat. ibi. s. qui vero. nu. 2. de prae. fo. 32
 41 Cardinalis qd beneficia pdat pterea, qd effectus est Cardinalis & qd potest acquirere in ecclesia vltima. l. 2. nu. 3. de elec. fo. 215
 42 Cardinalis, an debeat eligi, vel postulari in Episcopum in ecclesia. ibi. nu. 1. fo. 217
 43 Cardinales habent iurisdictionem episcopalem in titulis suis, in c. his que nu. 1. de maio. & obe. fo. 164
 44 Cardinales locantes beneficia eis commendata sub certa pensione, nō committunt simoniam, si fecerit. nunciat tūc o commendā accēpta certa pecunia in c. non satis. nu. 8. de h. i. m. fo. 90
 45 Cardinales ex cōmissione papae effluunt circa votū ultra maritū proterea sancta succursus in c. quod super. nu. 1. de h. i. m. l. r. fo. 128
 46 Carnalis copula superueniens cum sponsa, quā tantum exccit spon sam annum, an faciat matrimonium, & similiter in aliis annis supra pubertatem tam in masculo, quam in femina. in c. cont. nō. v. nu. 6. de spon. impu. fo. 17
 47 Carnalis copula pēnā notoria in c. d. illo. n. 3. de eo, qd gñ. fo. 30
 48 Carnalis copula superueniens sponsalibus sub conditione, an mon sula faciat transire in matrimonium. in c. 1. m. 6. de spon. du. fo. 13
 49 Carnalis copula etā cum minore, an faciat sponsalia, & matrimonium transire, in c. de illis. l. 2. nu. 4. de spon. impu. fo. 18
 50 Carnalis copula, an interducat inter vtrum & vxorē probatū adul terio, uel alio unprenūcentante tamen, quam iteratur sententia, in c. 2. nu. 5. ut lit. pen. fo. 277
 51 Carnalis copula cum minore habita praesumitur potētia concundim. in c. h. nu. 3. de eo, qui cog. con. fo. 36
 52 Carnalis copula inoleit exorta, non firmat matrimonium, & qd se quit, si vis cōditionalis in c. differētiē. nu. 3. de eo, qd cog. con. fo. 37
 53 Carnalis copula non addit maius vinculum respectu illentis matri monialis. in c. e. nu. 4. de spon. du. fo. 22
 54 Carnalis copula per viū extorta, nō firmat matrimonium, cum in c. i. per. nu. 5. qui matr. accu. pos. fo. 36
 55 Carnalis copula, si non sit subiecta feminis commissio, an faciat sponsalia transire in matrimonium. in c. adole. n. nu. 3. de spon. l. 15
 56 Carnalis copula praecedens sponsalia, non facit illa transire in matri monium de p. s. ut p. n. probatio copula simpliciter non concu dit matrimonium in c. uenens. l. 2. nu. 2. de spon. fo. 9
 57 Carnalis copula superueniens, facit transire sponsalia de futuro in matrimonium, sed non nixus carnalis copula in c. 15. qui. num. 12. de sponsali. fo. 14
 58 Carnalis copula sequens purgat metum precedentem diuimodo copula non fit omnino coacta in c. uenens. l. 1. nu. 7. de spon. fo. 8
 59 Carnalis copula et inter minores consummat matrimonium, sed nō nixus ad copulam in c. a nobis. nu. 3. de spon. impu. fo. 18
 60 Carnalis copula nō est necessaria ad efficiētiam matrimonii in c. per tuas. nu. 5. & 6. de spon. du. fo. 22
 61 Carnalis copula non firmat matrimonium contra errorem scrulis conditionis. in c. h. nu. 4. de conu. seru. fo. 32
 62 Carnalis copula cō puella 7 annorū dirimit matri moniū, postea cō sanguinea gtracū in c. frater. n. nu. 1. 2. de eo, qd cog. con. fo. 18
 63 Carnalis copula facit transire sponsalia in dūm puras, si dēt conditio nalia in uatrimonium in c. per tuas. nu. 3. de condi. ap. fo. 24
 64 Carnalis copula, an probari debeat, quod sit coacta, postquam delicti conditio. ibi. nu. 5
 65 Carnalis copula facit transire sponsalia in matrimon

In Panormitani Commentaria.

- fuerunt alibi sit, die veneris vero secus. in c. consilium. nu. 3. & in seq. in l. no. de obli. r. u. c. i. nu. 279.
6. Carnes non est licitum comedere in festo natiuitatis occurrere sex ueneris professis & uocentibus, aliis vero, sic in c. h. nu. 1. & 2. de obli. r. u. c. i. nu. 279.
2. Character quid sit. Ant. in rubri. nu. 2. de sacra. non ite. fo. 63
3. Castra non facere non licet ad emulationem alterius, nec vetera in habitata rehas rare, sed bene ad sui patrimonii ampliationem. in c. Pisanis nu. 1. de re. i. l. p. fo. 247
2. Castratus a seipso, an repellatur a promotione, & quid si natus est eunuchus. Ant. in c. ex parte. nu. 1. 5. de corp. vi. fo. 79
- Castratus presbyter vel alius ex voluntate, non debet seuare virilia, ut dicunt vulgares ibi. nu. 6
1. Casus si non repetitur decus, recurrit ad similitudinem legis, non aut ad similitudinem statuti, uel consuetudinis. in c. translatio. nu. 3. de consil. fo. 23. Et vide in c. cum olim. nu. 7. de consue. fo. 115
1. Casus exceptus a regula, extenditur ex paritate rationis in c. cum inter vniuersales. de elect. fo. 148
2. Casus a regula exceptus, an extendatur ad similes. in c. saceris. nu. 6. quod met. cau. fo. 196
1. Casus, uel causa: praterita, non deciduntur secundum ius nouum. in c. adu. nu. 2. de elec. fo. 211
4. Casus, in quibus vii. creditur. in c. 2. nu. 7. de proba. fo. 6
6. Casus exceptus a iure extenditur ad consuetudinem ex identitate rationis, ita & casus exceptus a statu, quando statum continet materiam iuris, sicut si disponitur contra, uel prater ius. in c. ad audientiam. nu. 2. de sen. non re. fo. 28
1. Casus, si non reperitur decus, qd est recurrendum. in c. cum olim. nu. 3. de 7. de p. fo. 115. Et vide in c. translatio. nu. 3. de consil. fo. 23
5. Casus excepti a regula extenduntur ad casus conformes. in c. h. nu. 17. de re. i. l. p. fo. 100
2. Casus reseruat. papa, remissus in c. quod translatio. nu. 8. de of. h. leg. fo. 138
6. Casus duo equiparati, si sunt in multis, non tamen equiparantur in exorbitantibus. in c. quod Dei. nu. 2. de it. mona. fo. 227
7. Casus similes expressis regulantur secundum casus expressos. in c. cum sit romana. nu. 1. de simo. fo. 90
6. Casus superueniens recepti declarati omem secundum statum praeedentem. in c. 1. nu. 6. de agro. fo. 64
6. Casus fortuiti sunt illi, qui non possunt praeuideri. in c. unico. nu. 13. & nu. 15. de comm. fo. 101
6. Casus fortuiti, si aliqui sunt nominati, sicut p. iuratur a p. h. n. tibus, & postea sequitur clausula generalis, puta & de oibus aliis, ve nunciet al. i. d. i. m. u. non sint maiores expressis. ibi. nu. 18. fo. 102
- Casus requirunt specialem iurisdictionem, veniunt expressis aliquibus, & postea clausula generalis ibi.
6. Casus fortuitus imputatur illi, qui dedit operam rei illicitae, per quam ille casus venit in e. quod d. mercedem. nu. 13. de concess. p. fo. 74
9. Casus omittit habetur pro expresso ex mente statuentis. in c. sane. nu. 1. de elec. in fo. 207
2. Casus, in quibus papa dispensare non potest remissus. Anto. in c. 2. nu. 7. de biga. fo. 82
1. Casus, in quibus, verba necessario requiruntur. in c. ecclesia vestra. nu. 3. de elec. fo. 202
7. Casus fortuitus imputatur danti operam rei illicitae. in c. Ioannes nu. 2. de homi. fo. 132
- ¶ Co. k. s. e. Qui sunt casus fortuiti vide in l. quibus mo. re. cont. ob. s. ite. s. cui, uoi. q. dicit, & ibi melius q. alibi numerantur. Sal. in l. q. fortuiti. c. de p. g. actio. dicit, q. casus fortuitus contingit, q. h. q. facto naturae, q. n. q. facto hois. Exempla in primo casu, ut tempestas maris & grandinis, nix in sol. c. i. feruor solis non coferus, terrae motus, vis vectorum, naufragium, impetus fluminis, aer corruptus, vñ generant bruci & locustae, vel uiores, q. contingit ex aeris corruptione, vel ex influetia a massa corporum coelestium. p. batur hoc in l. sed & si q. s. quod diximus. ff. si qui s. cau. & in l. si si laias s. frumentum. ff. de contrah. emp. & in l. ex cond. d. ff. l. i. Exempla secundum, qui veniunt facto hois pp. incursum hominis p. d. o. n. & latronum & vide ad p. d. eta bo. tex. l. 1. §. 1. in l. si de re iur. ubi est tenet, q. mors naturalis datur casus fortuitus, q. d. tenet Bal. in l. 1. in fi. c. de his qui ad l. peruc. non poss. b. e. p. sequitur plene Sal. an & q. incendium datur casus fortuitus, & differentiam inter casum fortuitum, & casum improsum, vide per tex. gl. & Bal. qui dicit, q. nescit alibi in l. 1. ad leg. Corn. de sic. litem. d. casus fortuitus, quem non precedit alia causa descendens ab eo, cui casus ille vult imputari, sed casus improprie d. ille, ubi culpa p. d. e. v. b. p. enat. & casus fortuitus nullum hominum consilium p. d. e. p. bonus tex. in l. 2. §. si eo tempore ff. de admini. re ad cui. perti. facit. l. res pupillaris ff. de adm. turo. & d. l. quae fortuitus. Et an futurum claudendum computetur inter casus fortuitos, vide Bal. in l. 1. c. de p. o. i. vbi dicit, q. si futurum claudendum est frequenter contingens, puta, quia ostium non erat clausum vel non bene clausum, hic est casus. Aut est raro contingens, v. q. de nocte frangitur qdam camera, seu apotheca in platea, & tunc est casus fortuitus, q. tunc verisimiliter non debet praecaveri iur. in l. eam quoniam s. idem scribitur. ff. de iur. Ang. in c. l. quae fortuitus. dicit, q. si nulla culpa praecessit, puta si uxor furatur viro de nocte, vel si datur alieni potatio oporaria, ut dormiat, & postea furatur ipso dormiente. potest etiam opponi exemplum secundum Ang. in mercatoribus stanzibus in platea Perusina, quid de nocte dimittuntur pannos in fundo, secundum morem ciuitatis. Nam si forte subrahantur & ostium erat bene clausum, istud iurum appellatur casus fortuitus, ideo tale periculum ad domum pannorum pertinebat non ad mercatores tenentes eos in fundo q. dicit menti tenendum. It. ad idem tenet. Sal. in l. cum duobus in §. d. annua. ff. pro socio q. dicit notandum, q. a sepe contingit in apothecis & stanzibus, in quibus nullus dormit. Nati si adhibeant omni diligentiam, tamen futurum non imputet ei
1. Casus fortuitus non praesumitur, nisi probetur in c. si vero, l. 1. nu. 8. de senten. ex com. fo. 212
5. Casus, in quibus sententia redditur nulla, licet in ea error iuris non sit expressus. in c. 1. nu. 5. de re. i. l. p. fo. 59
1. Casus excepti a lege extenduntur ad alios casus ex identitate rationis in c. cum omnes. nu. 7. de consil. fo. 26
7. Casus in quo Episcopus dispensat cum simoniaco in ordine, & in quo simoniacus in ordine non suspenditur ab aliis ordinibus. in c. per tuas il. 3. nu. 6. de simo. fo. 103
2. Causa quando est in curia, oportet q. mittatur procurator indutus, alias procedetur ad diffinitum. Ant. in c. veniens. nu. 2. 3. 4. 1. 1. & nu. 12. de renun. fo. 31 & seq.
- Causa, quando dicatur esse deuoluta in curiam. ibi. nu. 1. fo. 42
5. Causa, in dubio praesumitur, in c. accedentes. nu. 7. de p. r. fo. 36
7. In pari causa turpitudinis potior est possidentis conditio. in c. & si necesse. nu. 9. de dona. inter vir. & vxor. fo. 61
7. Causam non semper quis tenetur exprimere in actione personali. in c. h. nu. 4. de iur. & male. fo. 45
2. Causa cessante, an & quando cesset effectus. Ant. in c. post translatio. nem nu. 17. de renun. fo. 39
- Causa quae dicatur impulsiva, & quae finalis. ibi. nu. 18. fo. 40
- Causa matrimonialis in tantum est fauorabilis, q. potius situr opinionem unius doctoris dicentis pro ea quam plurimum dicentium contra, nisi illa sit euidenter falsa in c. h. nu. 3. de re. i. l. p. fo. 105
7. Causae ecclesiasticae in decretum canonice provisionis, possunt per leges ciuiles decipi in c. 1. nu. 3. de no. op. nun. fo. 174
3. Causarum decisiones sunt secundum statuta loci, ubi sunt contrarium in c. cum contingat. nu. 8. de for. compe. fo. 96
2. Causae maiores, q. dicantur ad hoc, ut earum cognitio spectet ad sedem Apostolicam. Ant. Bar. in c. 1. nu. 2. de translatione. p. latorum fo. 22
3. Causa communis illa decidi de iure, intelligitur tam de iure communis, quam specialis. in c. 1. nu. 3. uel. pen. fo. 277
- Causa quando committitur app. re. poterit quilibet superior adiri p. nam querela, q. teneat ex debito iustitiae grauiorem reuocare, alias ab eo appellabitur. in c. pastoralis. nu. 16. & 17. de appell. fo. 150
5. Causam seu negocium, an & quando videatur superior ad se reuocare in c. ut noitrum. nu. 2. de appell. fo. 155
4. Causa commissa ad instantiam actoris super possessione & proprietate potest iudex super alterutro procedere & actor inchoare, quem vult. in c. significauit. rnt. nu. 1. de testi. fo. 82. Et an super iusta causa in denegando quartam productionem testium requiratur causa cognitio. ibi. nu. 9. folio. 83
3. Causa potest committi etiam per delegatum absque eo, q. requiratur consensus partium. c. 1. nu. 5. de fo. comp. fo. 60
3. Causa ecclesiastica est tractanda secundum regulas sacras. in c. clerici nu. 7. de iudi. fo. 30
6. Causae magnae importantiae sunt per solam sedem apostolicam decidendae in c. maiores. nu. 1. & 3. de bap. fo. 270
4. Causa nullitas seu deuolutio totam causam ad iudicem, unde poterit reformare sententiam in c. cum Ioannes. nu. 18. de fid. intru. fo. 133
3. Causa quando committitur simpliciter & de plano & c. tollitur appellator & omnis ordo iudicarius in c. cum contingat. nu. 2. de foro. com. fo. 98
3. Causa ecclesiastica non potest committi clerico & laico simul, quia laicus est incapax. in c. sign. ficasti. nu. 16. de fo. comp. fo. 109
3. Causa ob quam appellatur debet esse iusta, & q. d. vera probetur. in c. significauit. nu. 6. fo. 104
3. Causa si committatur cognoscenda non praesumitur commissa decidenda, nisi spalter dicatur. Ant. in c. h. nu. 1. de offi. Archi. folio. 88
2. Causa matrimonialis an possit delegari alteri, quam Episcopo. in c. ex literis. nu. 1. 2. 3. de re. i. l. p. integ. fo. 204
3. Causa decidenda secundum bonam consuetudinem terrae, quomodo decidatur, si diuersa est consuetudo actoris, & Reijudicis, remittitur.

Repertorium rerum ac sententiarum selectionum.

- siue in eum venissent. nu. 15. de eo. qui in poss. fo. 275
- 3 Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solum iudicem ecclesiasticum, nec laicus cognoscit etiam incidenter. in c. tuam. nu. 3. de ordi. co. fo. 189
- 2 Causa cessante cessante non cessat effectus iam impressus. Anto. in c. de bigamis. nu. 2. de biga. fo. 81
- 3 Causa si remittitur ad vnum tribunal, intelligitur remissa secundum consuetudines illius tribunalis, ad quod sit remissa. in c. hec ex suscepro. nu. 12. de fo. compe. fo. 90
- 5 Causa appellationis ab interlocutoria debet expr. mi in specie, & alias in genere. in c. vi. de iur. nu. 58. de appell. fo. 139
- 5 Causa damni infecti est summaria. in c. 1. n. 19. de iur. peci. fol. 126
- 3 Causa reconventionis efficitur illius naturae, quae est causa conuentionis ibi. nu. 19
- 5 Causae quaedam, quae reddunt iudicem suspectum. in c. postremo nu. 4. de appell. fo. 135
- 2 Causae cognitio non censetur adhibita in sententia, quando fuit lata a iudice verisimiliter non instructo. in c. cum ex literis. nu. 7. de rescriptis. in integ. fo. 205
- 5 Causa reus cuius omnis iudicis, debet coram eo allegari, sed probari coram arbitris; sed si causa est euidenter frustratoria, iudex debet spernere, & ad vltiora procedere. Idem si est notorie iniusta, quod non debet amplius remitti cognitioni arbitrorum, in c. cum speciali. nu. 13. de appell. fo. 162
- 5 Causa appellationis si fuit vna allegata, & alia probata, non excludit appellatorem in c. postremo nu. 7. de appell. fo. 133
- 3 Causa si exprimat vna ex multis, quae sit friuola, aliae et praesumuntur friuolae. in c. constitutus. il. 2. numero 13. de appella. fo. 144
- 3 Causa commissa secundum aequitatem & veritatem, quomodo terminabitur. in c. 2. nu. 3. de iura. calum. fo. 158
- 3 Causa mae & spiritualis, nec principaliter nec incidenter cognoscitur a laico. ibi. nu. 8
- 3 Causa mae cognoscitur coram ecclesiastico. ibi.
- 6 Causae criminales possunt delegari clericis de iure canonico. in c. in archiepiscopatu nu. 2. de rapto. fo. 139
- 5 Causa cessante an & quando cesset effectus. in c. cum cessante. nu. 2. de appell. fo. 160
- 5 Causa, propter quam fuit appellatum, debet coram iudice ad quem appellari. in c. interposita. nu. 1. de appell. fo. 171
- 1 Causa, quae committitur pluribus, oēs habent iurisdictionem in solidum, sed oēs habent simul exercitum in c. iurisdictionis. nu. 1. de rescriptis. fol. 63
- 6 Causa, an & quando sit exprimens in libello. in c. dilecti filii. num. 1. de iudi. fo. 27
- 3 Causa appellationis, verum possit alteri committi. tam de iure canonico quam civilis. in c. ceterum. nu. 15. de iudi. fo. 24
- 3 Causa possessionis & proprietatis, debet sub eodem iudice terminari. in c. 1. nu. 1. de cau. pos. & pro. fo. 194
- 3 Causae habentes aliquam conformitatem terminari solent ab eodem iudice. ibi. num. 3
- 3 Causae, quae dicuntur necessariae, vel quasi vel probabiles. in c. si. num. 46. de fo. compe. fo. 116
- 3 Causa petens non terminatur per ius commune, vel spale, puta priuilegium emanatum causa pendente, nisi de ea faciat mentionem. Sed an aliqua noua causa superueniens in pendenti, decidatur per iura emanata hae pendente. in c. fin. nu. 8. & 11. velis. pen. fol. 281
- 3 Causae viles, vel vilius personarum, expediuntur sine libello & scriptura, & in eis creditur simplici verbo iudicis in c. 1. nu. 17. de lib. obla. fo. 118
- 3 Causa viles, quae dicatur, relinquatur arbitrio iudicis ibid.
- 3 Causa ecclesiastica non potest delegari clerico cum conditione, ut ferat sententiam, prout talis laicus iudicabit. in c. 2. nu. 13. de iudi. fol. 110
- 3 Causa vna cessante de pluribus causis simul considerata ad dispositionem aliquam, cessat dispositio, secus si causae distributue considerentur. in c. cum nuncius nu. 1. de testi. fol. 58
- 1 Causae quae requirunt ultra duos testes. an liceat. il. 1. nu. 4. de testi. fol. 68
- 3 Causae, quae casu possunt delegari vltra duas dietas extra prouinciam. in c. sane. nu. 3. de fo. compe. fol. 62
- 5 Causae cognitio hodie non potest trahi extra prouinciam, nisi per vnam dietam in c. ex parte. B. nu. 10. de fo. compe. fol. 120
- 3 Causa, an possit committi vltra duas dietas extra prouinciam. in c. significauerunt. nu. 2. de iudi. fol. 57
- 3 Causa criminalis clerici a solo Episcopo cognoscitur. in c. si diligenter. nu. 29. de fo. compe. fo. 94
- 3 Causa si sit simpliciter commissa, intelligitur tam de possessoria, quam petitoria, tamen est in optione actoris a qua incipiat. in c. 1. nu. 6. de sequest. pos. & fruct. fol. 282
- 3 Causae, quae habent adiutorem in connexitate, quandam, debent uni iudici committi, ne causae continentia diuidatur ibi. nu. 14
- 3 Causae, quae possunt continere possessoriam, & petitoriam, si simpliciter committatur, videtur commissa cognitio tam in possessoria, quam in petitoria, alias secus, nisi incidat. inter. ibi. nu. 15
- 2 Causae mae & mixti imperii de iure canonico subdelegantur. in c. venerabili. nu. 13. de offi. deleg. fol. 130
- 3 Causae cognitio si est commissa, an non videtur et commissa decisio, nisi spaleiter committatur in c. ad solum. nu. 2. de rescriptis. fol. 137
- 3 Causa summaria dicitur ubiqueque versatur causa, super qua sententia lata non infertur magnum praedictum, nec totaliter decedit, quam possit in alio iudicio gratiam reparari. in c. cum dilecta. nu. 24. de consue. vel. in iudi. fol. 176
- 3 Causae clericorum non tractantur secundum consuetudines laicales in c. quod clericis. n. 16. 8. 10. 11. 17. 19. & 24. 20. & 21. de fo. compe. fo. 85. & seq.
- 6 Causae cessante cessat effectus in c. suggestum. nu. 1. de de. m. s. t. 184
- 7 Causarum in decisione recurrit potest ad nouum & vetus testamentum in c. per venerabilem. nu. 14. qui. fil. sint. legi. fol. 52
- 4 Causae cum coniunctis, tunc dicitur spaleiter, quando tractatur de matrimonio contrahe. vel dissoluen. in c. ceterum. nu. 1. de rescriptis. in integ. fol. 112
- 2 Causa cessante non cessat effectus iam in esse productus. Ant. in c. sane. nu. 2. de rescriptis. fol. 34
- 3 Causarum possit committi a sede apostolica monachis, qui sunt in ecclesiis cathedralibus. in c. cum olim. nu. 13. de priuilegiis. fo. 182
- 7 Causae incidentia non semper ampliant iurisdictionem, & hoc est verum quo ad iudicem secularem, quia est incapax cognoscere de spiritualibus. in c. lator. nu. 7. qui. fil. sint. legi. fo. 48
- 3 Causa spiritualis, quae remittitur ad ecclesiasticum, an cognoscatur ordine iudicario seruato in c. tuam. nu. 15. de ordi. co. fol. 190
- 5 Causae temporales clericorum possunt per ordinarios laicos committi. in c. tua nobis. nu. 4. de appell. fo. 166
- 1 Causa non potest committi appellatione remota, nisi per solum sapientem in c. 1. nu. 1. de rescriptis. fol. 51
- 2 Causa delegari, vel subdelegari referendum consilio delegantis in c. de citando. c. in c. si pro debilitate. nu. 1. 6. 8. de offi. deleg. fo. 5. & seq.
- 7 Causa noua superueniens facit recedere a pacto, & a praenotatas, in c. 1. nu. 3. qui. matri. accu. pos. fol. 45
- 6 Causa impulsiva cessante non cessat effectus secus cessante causa si. in c. magne. nu. 14. de voto & vo. re. fol. 222
- 2 Causa rescriptio in integrum potest de vtroque iure delegari. in c. causa reuocatur. omni. nu. 2. de rescriptis. in integ. fo. 211
- 1 Causa qui dicitur summaria commissa in c. q. 2. p. nu. 17. de de. fo. 195
- 6 Causa intelligitur de propinqua, non autem de remota in c. de cetero. nu. 3. de hono. fo. 128
- 3 Causa remota, an & quando puniatur, remissa ibid.
- 5 Causa si est commissa, vel subdelegata, tunc ordinatur, & partes coram eo litigant, an valet processus. in c. cum ex officio. num. 33. & 35. de prescriptis. fol. 47
- 7 Causa accessoria commissa videtur, si principia est commissa in c. de prudentia. nu. 3. de dona. inter vir & vxor. fol. 10
- 2 Causa noua, quae dicitur ad hoc, quae audiat ex parte ad illud, quae alias tunc huius denegatur, in c. beneficio. nu. 4. de rescriptis. in integ. fo. 212
- 2 Causae matrimoniales, non solent committi de stylo curiae, nisi solis scriptis. in c. causam. nu. 1. de offi. deleg. fo. 105
- 2 Causae legitimae ad accusandum suspensionem iudicis in c. causam, quae nu. 3. de offi. deleg. fol. 106
- 7 Causa si pendet coram delegatis ordinariis debet filere. in c. cum dilectis. nu. 1. de pur. cano. fo. 193
- 1 Causa cessante impulsiva, an cesset effectus in c. postulasti. nu. 1. de rescriptis. fol. 86
- 5 Causarum matrimonialium cognitio potest per inferiorem praetatum praescribi in c. auditis. nu. 6. de prescriptis. fo. 42
- 7 Causa falsa si est expressa in sua sententia est nulla, & quid si plures causae exprimentur in e. per tuas. nu. 5. & 6. qui. fil. sint. legi. fol. 51
- 2 Causa dicitur est fauorabilior, quam causa alimentorum in c. peruenit. nu. 1. de arbi. fol. 217
- 1 Causa omnis regulariter requirit plenum ordinem iudicium. in c. dudum. il. 2. nu. 28. de electis. fol. 212
- 7 Causa si est commissa examini alieno, non censetur commissa eius diffinitio, sed diffinitio debet referuari & remitti ad delegantem, in c. cum dilectis. nu. 2. de calum. fol. 87
- 2 Causa grauis, quando dicitur, & quo respectu in c. 2. nu. 9. de pro cura. fol. 181
- 6 Causae quando concurrunt duae in eadem remota potentioralia, illa praevalet, quae potentior est in c. cum non. nu. 3. de de. fo. 193
- 3 Causae suspensionis est proponenda coram iudice, qui allegatur suspectus, sed est probanda coram illis, qui detrahunt suspensionem habent cognoscere in c. secundo requiritur. nu. 1. de ap. pel. fol. 37
- 3 Causa suspensionis, si non tunc coram iudice opposita, non poterunt arbitri super ea cognoscere. ibid. nu. 6. fol. 188
- 3 Causae mae & mixti imperii de iure canonico delegantur, & quod de iure civilis.

In Panormitani Commentaria.

- re c. u. l. in repe. c. si quis contra clericum. nu. 29. de fo. comp. fo. 70
- 1 Cā dōtis est nulli fori in rep. ecc. S. Mar. nu. 2. de cōiti. fo. 48
- 5 Causa quare appellatur ad interlocutoria est proponenda coram iudice, a quo, & est iustificanda coram iudice ad quem. n. c. vt debitus. nu. 2. de ap. fo. 157
- 7 Causa matrimonialis, vel littere indulgentiales non conceduntur p. inferiorem praetor. Episcopo, nisi competat de iure speciali. in c. accedentibus nu. 1. de exco. prela. fo. 171
- 1 Causa prudentia si fuerit commissa alicui, intelligitur commissa tantquam viro prudenti in c. ne inn. talis. nu. 1. de cōiti. fo. 24
- 5 Causae maiores, de quibus vide remissum, sunt deferendae ad decisionem iudicis Apostoli. in c. vt debitus. nu. 9. & 37. de ap. fo. 157. & 159
- 1 Causa nulla iniuriandi mitigat poenam, quam debet incurrere iniuriatus. in c. olim. exco. litem. nu. 6. de rescripto. fo. 84
- 2 Causae meri imperii possunt de iure canonico delegari. in c. quod se dem. nu. 4. de off. ordi. fo. 149
- 3 Causae cognitio non est semper de substantia actus. in c. si. nu. 17. de fensio. fo. 179
- 3 Causa vtrum sic inferenda in snia. in c. examinari. nu. 8. de iud. fo. 47
- 3 Causa matrimonialis spectat ad ecclesiasticum, siue agatur de eius substantia, siue maritus petat uxorem, vel contra in c. exco. questio. ne. nu. 2. de rescripto. fo. 223
- 5 Causa allegata ad reprobandum iudicem, vel appellandum ab eo, si non fuit probata, vel si ea pars non prosequatur, potest in iudice vteriora procedere. in c. cum speciali. p. p. nu. 1. de app. fo. 162
- 1 Causa nona superueniens inducit actum, qui alias non poterat fieri. in c. si. nu. 10. de consue. fo. 123
- 3 Causae meri & mixti imperii de iure canonico delegantur, & quid sit de iure civili. in c. si quis contra nu. 34. de fo. comp. fo. 67
- 3 Causa limitum terminandorum quod ordine sit petenda. in c. quā in. cante. nu. 9. de praescripto. fo. 34
- 3 Causae iustae litigandi, quae exculant a condemnatione expensarum. in c. si in. nu. 22. de do. & contri. fo. 257
- 3 Causam mixtam litigandam habens in aliqua parte iudicii, & in aliqua non, an exculatur ab expensis ibi nu. 23
- 3 Causa simpliciter & de plano non fuerit iuris ordine, non potest committi a iudice, nisi a Papa in c. venerabilis. nu. 8. de iud. fo. 35
- 3 Causa mixta dicitur, quando sumptus litis sunt maiores, quam ipsa causa. in c. de appellat. omib. nu. 5. de ap. fo. 118
- 1 Causae mixtae, si non possunt probari in curia, debent committi in partibus in c. scriptum. nu. 1. de dec. fo. 159
- 2 Causae maiores sunt res. remittendae ad Papam, & quae sunt maiores causae, in c. si. nu. 3. de trans. l. p. fo. 104
- 2 Causae quaedam uel seculantur, et in iudicio in c. in iudicio. nu. 2. 3. 4. 6. 10. de off. iud. fo. 115. & seq.
- 2 Causae meri & mixti imperii sunt delegabiles de iure cano. in c. si. nu. 3. de off. ordi. fo. 159
- Causa est, si pars dicat in p. iudicis protector, q. non intendo consentire, eam, tanquam, in iudice competentem, & hac protestatione salua dicit, q. valet talis protestatio, nec tollitur per verba subiequentia, si iudex non potest in eodem iudicio, & cōmunicem, quia non dicitur comparere, ex quo protector, quod non intendit cōfiteri, & in iudicio. Et si hoc cauetur, & addas in protestatione ista verba, nisi quatenus tunc de iure. in c. si. nu. 20. de cōiti. fo. 33
- 2 Causa est, vt aduocati & procuratores apponant sine libelli & articulo, quod non astringunt se ad probandum, nisi ea, quae necesse est inueniantur, in c. 2. nu. 5. de rescripto. fo. 53
- 1 Causa est, cum dubitatur, an aliqua debeat interesse electioni, & tempus iustitiae, quod de eodem modo non potest recipi probat, & an de iure hoc eis compert, debent admitti cū protestatione, vt eorum voces valeant, si & inquantum appareat postmodum eos debuisse intercesse, in c. cūmana. nu. 2. in 6. no. de dec. fo. 203
- 6 Causa bona est, quod in quolibet contractu faciat prestari iuramentum in c. cum venisset. nu. 25. de iudi. fo. 69
- 6 Causa est, cum imperator beneficii per alium possessi, vt nō dicit illud simpliciter vacare, sed de iure, in c. cum nostris. nu. 20. de conec. preb. fo. 75
- 6 Causa est, q. si iudex se fecerit scire, & vult exprimere ad decorem sui cōmuni aliqui cām, ad eam electionem, maxime, & ex pluribus aliis causis, &c. Na tunc v. iudex, non solum ex cā expressa, sed ex aliis tactis. in c. ex parte. nu. 19. de conec. preb. fo. 79
- 6 Causa est, cum coram aduocato in libello, & aliis scripturis, vt nunquam dicat illum esse prelatum, sed quod assensit se prelatum in c. ex ore. nu. 3. de his quae fi. a ma. p. cap. fo. 92
- 6 Causa est, & cōmunicem cum praetor, per se p. iudicem de eū tō ne, vt sciamus re. cūta habeat reg. illum. oia praetor, in c. ad audientiam. nu. 3. de reb. ecc. nō alio. fo. 88
- 6 Causa est, si quis velit emere aliquid ab ecclesia, vt ipsi prius generaliter interponat decretum, pronunciando ipsi tcm ecclesiae posse alie

- nari, & dari licetiam alienandi, postea vero poterit ipse Ep. s. vel alius palam emere, in hoc tunc dicit esse cogitandum quo ad ipsum, in c. possessiones. nu. 3. d. r. b. ecc. nō alio. fo. 98
- 6 Causa est, quando quis per d. laicum habet per annum nō in e. dicit prohiberi, vt proteletur expresse, q. hoc nō intendit, in c. vt clerici. nu. 3. de reg. fol. 197
- 6 Causa est, q. ubi inque notarius errat in scriptura, ita vt oporteat radere aliquid, & iterum reponere, vel facere aliquā lineam in margine, debet notarius ad cuiusdā suspicionem nō si nulli tacere mentione qualiter ipse rasi tale verbum &c. vel q. fecit talē lineam in margine. in c. cum venerabilis. nu. 8. de reli. d. fo. 23 c
- 6 Causa, q. vobis ecclesiam de nono dotare, vt expresse dicat, q. pro dote illa bona largitur. in c. quoniam. nu. 10. de iure pa. fo. 239
- 7 Causa est in impetranda dispensatione super affirmate, vt facias mentionem de publica honestate in c. spōsam. nu. 3. fo. 4. de spō. & in c. nō debet. de cōti. & affi. fo. 142
- 7 Causa est, vt prius matronae faciant lauari mulierem arctā in aqua calida, & diu ibidem morari, nam per med. cinas addunt se q. si que arctas, quibus praedictum modo lo. est obuiandum, ne separetur matrimonium in c. fraternitatis. nu. 4. de frigi. & ma. c. fo. 44
- 7 Causa est, vt semper fiat donatio propter nuptias ipsi mulieri, vt mulier possit lucrari propter adulterium mariti, in c. si de dona. inter vi. & vxor. nu. 12. fo. 65
- 3 Causa bona datur cōducere rē al. quā, vt pro obseruatione cōtractus recipiat obligatōne omnium bonorum ipsius locatōis Nam tūc cū ha. beat ius in re locata, nō potest expelli p. locatorem, & singularem. in c. si. nu. 8. ver. & super hoc ne pra. l. i. f. uas. fo. 108
- Causa est, vt si eligas sacerdotē & meliorem & sanctiorem, quia oratio porrigenda est p. bene dispositiōi, cōciliū, & penitentem nā si is, qui disp. et ad intercedendum in iudicio, irati animus ad deteriora p. uocatur. 3. q. 8. c. in grauius Abb. in cle. 1. de reli. & vne. l.anc.
- Causa est, vt habeatur spālis licentia a presbytero proprio, tam de sacris cōferendis, quā de ipso rel. gioso cōfiteri, & de parochia. nis, qui sacra illa sunt peccati, vt sic spēcialitas refertur tā ad sacra, quā ad cōterentē & recipiētem. Abb. in cle. 1. de p. r. u.
- Causa pro spōso, qui vult impedire spōsam, ne cum alio cōtrahat, in c. 1. nu. 7. de ma. cōtrac. cōtra inter. c. fo. 46
- Causa pro parentibus, qui filios susceperunt illicitē ex secunda vxore, quoad bona inuenies nu. 3. de eo, qui du. in ma. fo. 30
- Causa pro matre, quae filios peperit ex adulterio quo ad bonorū successiōnem. ibi.
- Causa per volētē matrimonium cōtrahere adoptiōne nō obstat. n. c. vno. nu. 2. de cogn. leg. fo. 36
- Causa est, si testator relinquit vxori vsum fructū bonorū suorū, si castē vixerit, & addat, & vna viduāle seruauerit, p. cūctis op. doc. Quod intelligit, nisi de volūte testatoris, vel de cōi. vfu loquendi alud appareat, in c. vt clericorū nu. 5. de vit. & hone. cle. fo. 9
- 6 Causa est optima ad faciēdū p. dēre priuilegiū clericale cōsistens in minoribus nō de rēbus habiti, vt in minoribus ad illud detendū, vt postea si nō debeat, per d. illud, in c. ex. nu. 3. de ap. fo. 123
- 5 Causa ad lites breuandas, vt in iudicio citatōne inferat tenorē libelli & p. hāc terminū ad comparēdū, & d. dator as proponēdū, vel ad respōdēdū libello, in c. pastoralis. nu. 2. de exco. fo. 7
- 5 Causa aduocati l. p. cōtra quem testes produciunt super praescriptiōne iurū p. p. cōfopali, in c. de singulis sigillatim interrogat per examinatore. in c. andreas. nu. 18. de praescripto. fo. 43
- 5 Causa est, vt nō prosequatur appellatōne in termino, vadat ad iudicē a quo, & de facto remittat appellatōnem, & dicat se velle prosequi coram eo. Tūc enim tenetur cum ad actus vterioris citare. in c. di. recte. nu. 7. de app. fol. 35
- 6 Causa ad eundem finem, vt onera digniorū ecc. bradorū apponatur res, & postmodum res tradat simpliciter tūc nō trālibet res cū illis oneribus, licet ad hoc possit canillari, in c. sign. ficatū nu. 7. de preb. fo. 33
- 6 Causa ad p. p. cōtationem si nō sit, vt singuli iurē cōtēta in statu, nō habet a mēt. one de statu, & vt in c. p. et collegialiter nō cōtraueniunt subsistere cā postmodum de cōtēte fauorē publ. cū p. cōtraueni. re. v. de glo. no. 1. d. iud. in h. in c. dilecto. nu. 21. de preb. fo. 44
- 6 Causa, q. si quis app. obet sententiā resp. cōtra artum, iacet s. pro se, & n. p. c. t. a. rē. facies cōtra, appelle. Nō tūc videtur sententiā, quae sunt articuli, & si de minoribus ista est bona praeterea, quam tradidit Abbas in c. Raynaldus in 7. no. de tella. nu. 7. fo. 161
- 2 Causa est, vt quis petat se restitui cōtra tale cōtractum, ac se reduci ad illum statū, in quo erat tpe cōtractus, in c. cum ex literis. nu. 19. c. rea. med. ann. v. d. dicit tū de res. in integ. fol. 20
- 2 Causa est, vt aduersus sententiā Principis poeius in iudat p. viā restituit omnes quam supplicatōnes, quod intelligit q. vtrumque remediū cōcurrat, quia a iudice causa petēdi restitutionem. in c. iusticia. nu. 10. in h. de rest. in integ. fo. 208
- 7 Causa est, vt q. p. iuret sibi plures collationes, seu iustitias cūctim

Reperitorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- dem beneficii, ne p secundam videatur renunciare primæ, & hoc est
 turum, qñ quis dubitat de validitate primæ collationis. text. est in c.
 post electionem, de concess. præb. & in c.2. & ibi Abb. nu. 2. de arbi.
 & in c. cum olim al. 2. nu. 17. de primi. fo. 182
- 7 Cautela ad hoc, vt carnalis copula non faciat transire sponsalia in
 matrimonium in c. per tuas nu. 7. de condi. appo. fo. 25
- 2 Cautela, qñ caritas impeditur mittat excusatorē ad iudicē, ad facien-
 dum fidem de impedimento in c. querelam. nu. 4. de procur. fo. 181
- 2 Cautela optima est, si quis vult curare infamiam, qñ soluat condem-
 nationem ante sententiam, & cuadit sic iudicium, in c. at si clerici,
 nu. 27 ad fi. de iudi. fo. 17
- 3 Cautela est in practica, vt in vniuersalibus & generalibus iudiciis nō
 restringas te in libello ad certam speciem, sed facias conclusionem
 vniuersalem, vel generalē in c. 2. vlt. a med. post nyme. 23. ante ver.
 quandoque vult de libel. obla. fol. 122
- 4 Cautela est ad denotandum continuationem possessionis, vt in arti-
 culo ponatur copula &, vt articuletur & dicatur, qñ per quadraginta
 annos, & per totum illud tempus possedit, in c. licet causam, nu. 11.
 de proba. fo. 27
- 6 Cautela est, cum timetur de variatione testium, vt prius faciat extra
 iudicium coram testibus confiteri cū iurō, in c. p. tuas nu. 11. de pro-
 ba. fo. 26. & in c. dilectus. nu. 7. de capel. mona. fo. 236
- 4 Cautela est, vt si præsumptio violentiæ moueat iudicem ad senten-
 tiam proferendam, faciat illam scribi in actis, alias si appellaretur ex
 actis sententia non iustificaretur, licet ipse uult fuerit iudex, iudex
 tamen ad quem, cui de hoc non constat, iuste retractaret sententiā.
 in c. asserit, nu. 5. de præsum. fo. 141. Facit quod voluit Bar. in l. Lu-
 cius. ff. de his, qui uoc. infā.
- 7 Cautela pro scholaribus & aliis volentibus recedere, vt non detineā-
 tur, in c. clator. nu. 4. qui fil. sint leg. fo. 48
- 2 Cautela est, vt si vis liberari generaliter, facias transactionem multū
 generalē, & non parcas verbis, vt puta, dicatur, qñ partes venerūt
 ad transactōnem, compositionem, & concentionem, & conuene-
 runt, & transierunt super omnibus actiōibus, & super omnibus
 rebus cognitis & competētib; &, incognitis, tam in hac, quā in qua-
 libet alia in c. 1. nu. 6. in fi. de trans. fo. 173
- 1 Cautela est ad euadendas opiniones, vt nunquam quis patitur de-
 scribi in iustro, si ex illo possit prætendere aliquod præiudicium in
 exheretis nu. 3. ver. idem si fuit de trans. fo. 176
- 1 Cautela est, quod si iurim, siue privilegii confectum manu publica
 habeat sigillum appenlum, licet perdat sigillum, vel destruat, nō
 per hoc corrumpit fides instrumenti, quia sufficit autoritas notarii. In
 tellege qñ scriptura hēt omnia signa publicitatis, nō cautum est, vt col-
 lationes beneficiorū & similia fiant p manū publicā, ne destructo si-
 gillo plati corrumpat fides instr. in c. innotat. nu. 15. de elec. fo. 162
- 2 Cautela est in libello, vt pars petat expensas factas & fiendas in futu-
 rō, & admittat hæc petitō incerta, in c. auditis, nu. 11. de proc. fu. 185
- 2 Cautela est, vt in rebus arduis & ponderosis inferatur sigillum vni-
 uersitatis in iustro, quia præsumptio est, quod vniuersitas legitime
 actum explicauerit, nisi probetur contrarium, in c. vnicō. nu. 9. de
 syndi. fol. 192
- 3 Cautela & practica optima excludendi deliberatorias inducias quæ
 dar. solent. Reo ad respondendum, & deliberandum super conten-
 tis in libello, vt in citatione ponatur copia scripti, vel aliquid aliud
 ex quo certificetur Reus, super quo est conueniendus, & qua actio-
 nes, in c. præterea, nu. 2. de dila. fo. 169
- 3 Cautela est, vt probetur expresse possessio tēpore spoliationis ad cō-
 sequendam restitutionem de facili, in c. cum ecclesia. nu. 20. de cau.
 pos. & proprie. fo. 196
- Cautela & consilium, vt possit relinquī filio emancipato minus legi-
 tima portio, & testamētum non sit nullum Bar. in l. cum ex filio.
 nu. 3. ff. de vulg. & pup.
- 5 Cautela, qñ causā committitur consilio sapientis, vt iudex qui
 postea iudicat, non teneatur in syndicato. Bar. in l. si conuenerit.
 nu. 4. de re iudi.
- Cautela, vt quis promittens velle posse conueniri alibi, quā in lo-
 co contractus est, vt dicatur, promittit se soluturum Perusii, Senis,
 Florentiæ, &c. Bar. in l. si quis, nu. 2. C. de pac.
- Cautela pro capiendo debitore in domo, vt pro aliquo contemp-
 tu iudicis condemnatur, qua tunc potest in domo capi, vt carceratus
 pro debito ibi recommendari. Bar. in l. si nu. 3. ff. ad leg. lul. pecu-
 Cautela, qñ tutor accusat aliquem, quod deat in accusatione talis
 tutor, nec adiciat tutorio nomine. Bar. in l. si cautiones, nu. 2. C. qui
 accu. non pos.
- Cautela, qñ qui agit causam cōm, promittat aduocato salaria cōi: no
 mine. Bar. in l. ex parte. §. respondi. nu. 3. ff. fam. creif.
- Cautela, vt articuletur de sententia & patientia aduersarij. Bar. in l. si
 aquam. nu. 9. C. de ieru. & aqua.
- Cautela, vt producus infirmus falsum interrogetur, an velle vi dicto

instrumento. Bar. in l. Diuus. nu. 1. ff. ad leg. Cor. de fsl.

Cautela, vt inquisitis de cā ante condemnationem soluat ad hoc, vt
 euitet infamiam. Bar. in l. infamem. col. si. nu. 11. de publi. iudi.

Cautela, ne damnatus promittat & leui sit infamia, vt talis ante cō-
 demnationem soluat, quia postea absoluitur. Bar. ibi nu. 12

Cautela, qñ bann. tus capitur, iudex vel per confessorij eius, vel
 per probationes faciat apparere esse illum hominē, & idem corpus.
 Bar. in l. inter stipulantes. §. si Stichum. in fi. nu. 13. ff. de verb. ob.

Cautela, vt quando quis credit, se firmiter condemnandum ex cā
 famosa, vt soluat ante quam lis contestetur, & euitabit infamiam. Bar.
 in l. iudex fullum. nu. 3. ff. de his, qui not. infā.

Cautela, quod si semper in actis ponatur pro parte præsentē. Bar. in l.
 centum confessus. §. si quis absentem. nu. 1. ff. de confes.

Cautela est Dy. emens, ne quis cogatur contrahere, qñ clam prote-
 stetur, qñ si facit, nō facit volūtarē, & an talis cautela sit bona. Bar. in
 l. qui in aliena. §. si in fi. nu. 6. ff. de acqui. hære.

Cautela, vt in fideicommissis apponatur clausula, prout sibi videbit
 voluerit, & placebit Bar. in l. Lucius. T. tuus. nu. 5. ff. de fidei. libe.

Cautela, qñ stat per iudicē, qñ appellans protestetur, & appellerco
 rā honestis personis. Bar. in l. 1. §. dies. nu. 4. ff. quā. ap. fit.

Cautela, quando iudex est absens, qñ syndicus & bannitus compa-
 reant in termino ad tribunal, & protestentur. Bar. in l. ex quacūque.
 §. si ad. fi. nu. 9. ff. si quis minus voc non erit.

Cautela, vt qñ quis asserit se procuratorē alienius, vt nō neget, nec
 taceatur ipsum procuratorē. Bar. in l. 1. ad l. n. 1. 4. C. de procu.

Cautela, qñ debitor qui recipit refutationem a tutore, vel cura-
 tore, vel ab alio administratoribus, vt semper faciant in refutatio-
 ne inferi causam, alias non teneret. vide Bar. in l. 1. nu. 2. C. de apoch. s
 publi. lib. 10.

Cautela, qñ sunt protestationes, vt apponatur clausula, nisi & qua-
 tentis apparebit eum teneri. Bar. in l. cum quis §. si quis pro reo. nu.
 4. ff. de sou.

Cautela pro instructione aduocatorum. Bar. in l. auth. qui semel col.
 si. ver. quæro. an in alia nu. 31. C. de proba.

Cautela, vt apponatur clausula ad hoc, vt tollatur cōdictio indebi-
 ti. Bar. in l. Stichus. §. idem quæsiuit. nu. 5. ff. de condande.

Cautela ponenda in iustro emptiois, vt appareat precum fuisse solu-
 tum de communis pecunia. Bar. in l. 2. nu. 3. C. pro loco.

Cautela, qñ assessor in actis faciat regulam, quod iudex diligenter
 examinauit, vtrum ex vulnere esset remanens cicatrix, & ipso dili-
 genter examinato medicus hoc reculat, alias non valet. Bar. in l. si
 mel. nu. 1. C. de re mili. lib. 12

Cautela, qñ pater non possit donationem causa mortis factam per fi-
 lium ipso pater consentiente reuocare. Bar. in l. si cum filius. §. si vero
 pater. ad. fin. §. ff. de dona.

Cautela in contractibus, in quibus requiritur, qñ pecunia soluatur
 pñcialiter, & quantitas sit magna. vt pecunia appareat, qñ ita de faci-
 li non reperitur. Bar. in l. singularia. col. si. nu. 16. ff. si cer. pet.

Cautela, vt in datione infolunt apponatur clausula, qñ si res cuiqua-
 tur, remaneat actio in pristino statu. Bar. in l. Eleanter. nume. 4. ff. de
 pig. act.

Cautela, quando tortus absoluitur, quia non cōfiteatur, nec cōstat de
 delicto, quod iudex faciat scribere in actis, quod tortura tunc habita
 cum moderamine. Bar. in l. quæ sine. nu. 1. ff. de quæst.

Cautela, qñ citatus infirmatus iuratur excusatore, qui infirmitatē
 iudici notificet. Bar. in l. non exigimus. §. si quis in iudicio, in fi. nu. 5.
 ff. si quis cau.

Cautela, quod nunciatus faciat redigere in scriptis, quantum sit fa-
 ctum de opere tempore nundationis. Bar. in l. de pupillo. §. meum. in
 fi. nu. 3. ff. de no. ope. nun.

Cautela, quod actor etiam si super mādato disputatur compareat,
 & cōtūmāciam rei accuset. Bar. in l. si finita. §. Iulianus, col. 3. ver. qd.
 nu. 15. ff. de dam. iniec.

Cautela, qñ fideiussor promittat representare eum statim, & qñ renū-
 ciet beneficio de fideiussoribus. Bar. in l. si quis, nu. 3. ff. de iust. reo.

Cautela, quod pro vendendis rebus ciuitatis, ciuitas faciat itacutum.
 Bar. in l. prohibere. §. plane. nu. 2. ff. quod vi aut clam.

Cautela, quando venditur, vel donatur res, quod nō possit alienari,
 & si alienetur, domum reuertatur ad primum. Bar. in l. si quis pos-
 sessionem, nu. 1. de acqui. pos.

Cautela, vt iudex mittat p o testibus, vt declarēt dictū, qñ inter eos
 videtur cōtrarietas. Bar. in l. 2. §. creditum, ad. fi. nu. 10. ff. si cer. pe.

Cautela, vt in contractibus tam emptiois, quam cōductionis, ponat
 clausula, faciens eum procuratorem in rem suam, ita vt deinde &c.
 Bar. in l. 1. §. 1. ad. fi. nu. 4. ff. de superh.

Cautela, qñ iudex pronūciat citatū cōtūmacē, nisi infirmitas, vel ab-
 sentia probetur per accusatorem. Bar. in l. quæsiuit. §. ff. de re iudi.

Cautela, qñ agitur ex cōtractu, vt probetur cōtractum esse factum
 ante iudicem. Bar. in l. non potest videri. nu. 1. ff. de iudi.

In Panormitani Commentaria.

Cautela vt fiant positiones, quod sint plures eiusdem nominis. Bar. in l. si rem. nu. 1. ff. de rei vendi.

Cautela, vt pars non iniret possessione ex primo decreto sine exco-
tore, vel iudicis auctoritate, aliter amittit sui. Bar. in l. finita. §. u.
hianis, col. 3. vbi ff. de secundo quæro. nu. 1. ff. de dam. infe.

Cautela p. aduocato, qui inspicat aduersarij pbare de proprietate,
q. faciat positiones & articulos, qui ipse possidet clā a te respectu pos-
sessionis. Bar. in l. si de co. §. si si feceris, ad fin. nu. 1. ff. de acq. pos.

Cautela p. quā venditor cogitur satisfatē, q. in prior faciat sibi mo-
neri quoniam. Bar. in l. 1. §. stipulationum. nu. 2. ff. de pre. st. puli.
Cautela, vt in libello dicatur, agat & agere intendat. Bar. in l. si ita si
pulsus §. chrysogonus col. 1. na. ff. de verb. obli.

Cautela, vt ille, q. dat dotē minori, exprēsa oblonē cū info recidat.
Bar. in repe. l. si cōstante. col. 12. ver. sed pone. nu. 79. ff. sol. mat.

Cautela, vt certinet minor cōtrahens de bñficio testis in integ.
Bar. in l. sciendi. col. 2. vbi ff. de iud. facit. nu. 3. ff. de verb. obli.

Cautela, vt res prohibita alienari, alienetur. Bar. in l. sed si. §. ut qm.
nu. 2. ff. de reco. qui sub tate.

Cautela pro testē, q. primo examinatus iterum examinatur, vt petat
sibi prius testificata exhiberi. Bar. in l. eos, qui. col. 1. vbi ff. quæro,
nu. 3. ff. ad leg. Cor. de fal.

Cautela pro testē, q. in sed o testimonio dicat, prout sibi vī mō, & si
apparuerit aliter dixisse in alia cā, ex nunc corrigat. &c. Bar. ibi. nu. 7.

Cautela, qm testis dicit extra iudicium, scio hoc tū, & non plus, qd
scribat eus d. etum coram testibus. Bar. ibi. nu. 8.

Cautela reliquē h. lito spatio, ut f. contrahat societate cū aliquo, &
subinde pater instituat locū. Bar. in l. si is, in fi. nu. 6. ff. de lib. leg.

Cautela, qm renouatur iudex in tribunal, fiat productio quæda omni-
um actuum celebratorum, coram procedente iudice. Bar. in l. 2.
col. 2. ver. tertio modo. nu. 6. C. de edn.

Cautela, vt apponatur quādo sit proclama, vt inueniatur quis sit hæ-
res, vt d. catur, vel sit qui volū dicere se hæredem, vel bonorum, &
hæredatis possidorem. Bar. in l. controuersia. nu. 8. ff. de transac.

Cautela, vt in cōcū onibus q. sunt super t. ita mō apponatur, nspē-
tis & cognitis verbis testamēti. Bar. in l. de h. nu. 3. ff. de transac.

Cautela pro iusticiis, vt qui recipiunt aliquā mūrā, dicant proteſtatē
ex parte proteſtantis, ne hoc facias, & arripant iter ad euitare, qd
faciū post tātē proteſtatē onē dēt renouari. Bar. in l. de pupillo. §. si q.

Cautela, vt fiat articuli de bonitate & legitimitate notarii in probatio-
ne, vel reprobatione instrumenti. Bar. in l. in exercendis, col. 1. nu. 1.
C. de fide iustit.

Cautela, vt in non non liget cū procuratore constituto a seipso cū
iuramento, quia non haberet beneficium l. minor, ff. de mun. tribus.
Bar. in l. minor, la. q. nu. 1.

Cautela in proteſtationibus, seu denunciationibus de solvendo infe-
ratur certum tempus. Bar. in l. huiusmodi. nu. 2. ff. de iur. iur.

Cautela, vt cōdemnandus ex al. qd cū infamia irogante, vt soluat
ante cōdemnatōē, Bar. in l. iururandū. §. cū res. nu. 2. ff. de iur. iur.

Cautela, quando minor ligat cū ecclesia, vt restituatur. Bar. in l. 1.
si ex causa. §. nunc valendum. nu. 2. ex mmo.

Cautela, vt si de iussor in maleficio teneatur etiam ad augmentatō-
nem poenæ. Bar. in l. 1. nu. 3. ff. de in l. iur. iur.

Cautela, quando in libello dispecto pronunciat bene appellatum &
renouari attentat, caueat appellatur, ne contēctur his super libello,
ar. in l. 1. nu. 3. ff. in l. nona. ap. pen.

Cautela, vt articuletur de t. u. o quæſito ante litem concessit. Bar. in l. 1.
matrim, nu. 7. C. de proba.

Cautela pro iudice, vt in Syndicatu doceat se suum familiā. Bar. in l. 1.
si iusta. in d. ex. nu. 2. de iudi.

Cautela, q. vulgariter scribantur verba testis deponentis in vulgari,
quando non possunt redigi in laetum. Bar. in l. 1. qui testibus. nu. 3.
ff. de testa. tut.

Cautela, q. notarius scribat in testamento causam, quando testator
apponat conditionem inhumanam, vel fatuam. Bar. in l. quidam in
suo. nu. 2. ff. de condi. init.

Cautela, vt aduocatus pars contra quā testis aliquid falso dixerit,
interroget partem. Bar. in l. si falsus. nu. 3. C. de tal.

Cautela, q. quādo accusatur de falsis, dicatur sceleret & dolose. Bar.
in l. nec exemplum. nu. 1. C. de.

Cautela vt assiduos quando capiunt al. quem bannitum faciunt ip-
sum constiterit, q. est idem homo, qui non bannitus, &c. Bar. in l. demo-
stratio. in 6. q. nu. 13. ff. de condi. & demon.

Cautela, vt iud ex hac ascribi notario, sicut qui libet die, & hora con-
grua sed tunc teneat in Syndicatu. Bar. in l. 2. nu. 1. C. de statu & mag.

Cautela p. iudice, qm procurator cōparet, q. dicat, q. vult, q. cōpareat
dñs ad rñdendum, quia melius instructus, vel legatior, & est cōs pra-
ctica. Bar. in l. 2. §. de iudi. nu. 3. ff. qui ex cau. in postea.

Cautela, q. in commusione, vel reatione executionis, ponatur inci-

piendo primo a minus damnosis. Bar. in l. 2. Diuo Pio. §. in venditio-
ne. nu. 8. ff. de re iudi.

Cautela, q. quando fertur sententia contra contumacē, in sententia
inferatur, vbi citationibus de eo factis, & iusta contumacia. Bar. in l. 1.
multum. nu. 4. ff. de condi. & demon.

Cautela, ut iudex teneatur condemnare uctum uictori in expensis.
Bar. in l. propterandum. §. sinatur. m. nu. 3. C. de iudi. fo. 108.

Cautela, & arbitrer procurat partes componere. Bar. in l. 1. si quis iu-
dex §. receptile. nu. 6. ff. de arbi.

Cautela, ut statuatur tempus ad adendum. Bar. in l. scriptus. nu. 1. ff.
de reli. & iump. fine.

Cautela, q. qm appellatur a denegatione secundæ dilationis, cā gra-
uissimis ex p. matur, quod ē de d. uatur, qui petant secunda dilatio.
Bar. in l. 2. col. pe. ner. tertio principaliter. nu. 23. ff. de appell.

Cautela, q. bannito capto producat bannum, & q. bannitus consti-
teatur, q. est ille talis, qui peratur bannitus & condemnatus contra
li crim. ne, & tali tempore, qm a postea p. testē executio fieri. Bar. in l. 1.
diuus. col. 2. vbi ff. iusticius. nu. 3. ff. de custo. reco.

Cautela, q. prout iuramento pars statim petat testes examinari.
Bar. in l. damni. §. Sadi. ad fi. nu. 9. ff. de dam. infe.

Cautela, q. infirmus c. tatus mittat ad iudicē, & petat q. terminus p.
rogetur. Bar. in l. quæſum. nu. 2. ff. de re iud.

Cautela, q. quando quis dubitat condemnari in actione famosi, q.
li get per procuratorem. Bar. in l. fuiti. §. si quis alieno. nu. 3. ff. de
hys, qui not. inf.

Cautela citat iudex faciat redigi in actis cām suspicionis, pp. quam
fidem d. cū testis non adhibet. Bar. in l. testis. §. 1. nu. 1. ff. de test.

Cautela, vt conductor non expellatur de locatione, etiam si bona
vendantur. Bar. in l. qu. fundum. nu. 1. ff. loca.

Cautela, vt colonus cogatur stare in locatione. Bar. in d. l. qui fundū,
nu. 3. ff. loca.

Cautela, vt nactus, qui sit cū procuratore, dicas, l. ego sub linc. excep-
tione, sicut si pluri apparebit postea pcuratorē, quia nolo habe-
re ratur. Bar. in l. inter quos §. alieno. nu. 4. ff. de dam. infe.

Cautela, vt testes qui iura deponere non teneant, qm producant
facias scribi in actis, q. volens deponere, Bar. in auth. presbyteros,
nu. 1. C. de episc. & cler.

Cautela, vt prohibitio contrahentium habeat impedire translatio-
domini, q. qm promittatur poena, vt interesse si fiat contra & p. tali
poena, & interesse, obliget illa res, quæ prohibetur alienari, tunc n.
p. pias pignoris, qd prohibens hēt in re p. p. datur translatio domi-
ni, vt tradit. Bar. in l. quia. §. si de acqu. pos. & in l. si creditor
§. si de d. l. itac p. g. quam reſert, & sequitur Pau. de Cast. in l. si ver.
querunt tū doc. C. de re alien. non alie. Alex. in d. §. 1. verifico. vnde,
Bar. post. Old. & Item Alex. confi. 9. incip. viso themate, col. 1. vbi
q. secundum dubium in 3. vol. Do. Iason. in l. qui Romæ §. cohære-
tes, in 1. not. ff. de verb. obli.

Cautela, vt mulier secundum nubens, enitet poenas iuris, est, q. faciat
filios consentire tali matrimonio, quia hoc modo euitat oēs po-
nam. nam poena, quæ imponitur matri transiente ad secunda vota,
non habet locum, qm transit de voluntate filiorum, vt not. per gl. in
Auth. de nouel. gen. secū nub. circa medium, in ver. copulans, quam
pro singulari no. 1. in Ang. in p. n. verbo, & præd. ita v. r. vbi dicit, q.
mater secundum nubens, puniatur poenis iudicis in fauorem filiorum,
si nubit filio muto, secus si eo volens, quia tunc tales poenas non sui-
sunt, per gl. ibi. Et hoc sequitur Lud. Ro. in confi. 219. incip. ex the-
ma, vbi quærit idem probatur in 2. col. ratione de qua ibi. p. eum.

Cautela, vt si in iur. & sequitur Decius in confi. 206. incip. quærit, san-
duisio, in 2. col. ver. & pro fundamento, lib. 2. sub iungens, quod con-
sensu ē tacitus filiorum sufficit, & probatur ex eo, quod no. Bal. in
auth. ex testamē. col. pe. ver. statim quæro, C. de secun. cupi.

Cautela, vt nullus in possessione ex primo decreto nō possit cūſeſe,
p. faciat assignari reo terminū, intra quē docere debeat de iure suo,
quia si non docet in termino, non audietur postea secundum Ang. in
l. 4. quo. ff. de dam. ante. et. quem reſert & sequitur Paul. de Cast. ibi.
veritatem per hanc legem. Et sim. l. ver. reſert & sequitur Alex. in l. si
finita. §. Inianus. col. 18. verificum iuxta præd. cā. cō. rā.

Cautela, si apparet quē esse procuratorē, & dubitatur de renouatio-
ne mandati, est q. præterit satisfactio de rato sub cōditione, q. si ap-
pareat mādātum esse renouatum teneat promissio de rato, & vō ali-
ter. Bar. in l. prætoris. ver. vno ad q. ff. de d. m. fce. & ibi Alex. in
1. no. Et em. debeat esse dubium an iudici, an parte, vide Bal. in l. iura
2. col. ver. secundum quæro quæro. C. de procu.

Cautela est, q. opponens exceptionē contra executionē sententiæ offe-
rat in cōſuetū se probaturū, alius non impedit. Em. Bar. in l. si in fi. C.
ex fal. instr. quem reſert, & sequitur Alex. confi. 37. incip. vltis pro-
cessibus, in 2. col. ver. hodie tamen in 2. vol.

Cautela citat, qm ipsoſola vel minimi sunt p. ta p. im puberes, & p.
ximos puberatis, & mulier n. vult ratificare, quia debet statim p. b. eſſeſſa

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

eficácia recedere a marito, vel contradicere. Przpo. Mediola. in c. cō
tachur. in s. no. de despon. immu.

Caurela ad enenendiū effectū fāz est, vt capituletur & offerat pro
batio, q̄ veritas est in contrarium. Nam cum veritas p̄ualeat op̄niō-
ni. c. veritate, & per totum. 8. dī. p̄ualebit nīz oblatio probatio-
nis, vt fāma non operetur suūm eff. dūm, "et per eundem Præp. Me-
dio. in c. tua, in 2. col. ver. & sic habebis de spon.

Caurela ad excusationem tutorum, q̃ faciunt aliquem æquum dubium, est, q̃ faciat de consilio ætenuentem, & tunc si male succedat, non tenetur tutor pupillo de culpa. Nam: õne consilii conuictorũ pupilli prefumitur abesse dolus & culpa tutoris, s̃m Balini. polla. C. de his, quibus vt in die, quem refert, & sequitur A. talib. ad fin. & idem voluit Pau. de Castib. col. ij. ver. iudicium est talis.

Caute, si aliquis est iustus a reatore ad reddendū rōne ac cetis re-
pus sub pāna, & ad solvendū reliqua, & reat, si rōnes funt intricatæ
per proutur; cōtēgrū in mercatorū reatibus, ita q. nō pōt de ca-
reidētr in tra pō, qd reat, est q. facias, q. solue aliquid in quo
putatē esse pōt debitorē, & p. redidit in quo apparet debitor
dare cautionē. Nācū curatō penā ēm Angl. in se nō obtulit
s. it pior fidei reud qd reate & sequitur Phi. Con. conf. 262
incip. pū euident, col. i. & ver. si dicatur, in 4. vol. Et dico si aliquis
est condēnatu p iudicē ad reddendū rōne intra mēsem, sub pāna,
quo casu intelligitur condēnatu, vt soluat: idēq. pecuniaz, qd
penes curatō, ēm Angl. in adulteris. C. de Vir. seu d. si pior, & ibi.
Imo & Mo. ter. & per do. In finl. l. i. in no. si qui sat. cog. igitur caute
tate est, q. condēnatu cōpareat in tra mēsem, & dicat creditori cali-
culat rōne, assero me debitorē in uno denario, ecce illi denar. i. si
liquet me plus debere, ecce exhibeo actualiter fideiuffores pro re-
siduo, isto modo curatō condēnatu non vult, vt supra dixi.

Caute, p. obligatus ad rem vendendam, ad perpetuo non teneatur, est qd interpellatur ille, cui vendit, o fieri debeat, quod emat, & si fuit in mora per duos menses, habet l. b. ram pretiatum vendendi, cui vult. Casus est in qui Romz. §. cohæres. ff. de verb. ob. secundum Lud. Ro. in consil. 122 incip. calu probo. in fi.

Caurela, vt volens se excusare a tutela, vel cura, faciat, q̄ intra ob-
servationē repōdit, de quibus h̄m l. si re oportet. ff. de exc. tu & in-
de de exc. tu, si q̄ excusare iudex det curatorem huic l. iij. pupilli, vel adu-
ti, quo defendente cām pupilli vel aduli, teratur: l. iij. 2. anas fua excu-
sat: om̄s tanquā lata contra pupilli, vel aduli iudicetū frangit, et sic ipso
iure nulla, vt docet Martheſi in p. 1. 6. vbi p. 1. 6. vbi p. 1. 6. vbi p. 1. 6.

Cautela, vt. agēs cōmodatū, ex cōmodatū leui, vel leuissimā culpā, ad hōc n. vt. cōmodatū dare, et accipere, in l. 1. §. 6. inc. p. no. practica m.

requisitorum in prius veritate scilicet in hoc certum interduff.comodatu.
 Causa estne pmeras pcedi cōtra criminosum tanquā notorie cri-
 minosū,nisi prius d. fēnita notoretate:quā si pcedatur & produci-
 tur cōtra eū tanquā notorū sū criminofum non poterit appellare, verū
 ex tēta in e. cū si Romana, fin Prapo. Mediol. ibi. n. 2.col.in pe.no.
 de app.& in l. constitutiones fm vnum inrellctum ff.co

Caute pro praeterebibus, vt n eocofuibus no tacet fcrib, q ad cē
fuit pccofio, fed in enphiteum, fi vclint illos n foluēdo iure fuo
priuar.. Nā in praetū cēfualī, licet cēfus nō fuerit, folutus quis inre
duo non priuatur, vt tradit Pan. in cōit. tunc, col. fiver. fecundo
mo. fug. de reliq. qm refert, & fequitur do. Ph. Decius in col. 164.
Incip. non fuifit in i col. vtr. fuifit in conuentione Ph.

Caute la, si venditor velit evitare periculum, est, qd faciat rem mensurari, ut rei venditae tradat possessionem, Em Ang & Pau. de Casim. l. 2. C. de peri. & como. rei ven. quos refert do. Phi Dec. in consil. 179. Incip. viso eleganti in 2. col. ver. quibus tñ non obli. b. i.

Cautela est, si aduocatus velit impugnare pactum gratuitum factū a
tutore, vel curatore, vel dicat, qd debitor erat liquidum, vt tradit An.
in l. contrarius. §. si fi de pac. comm. refert, & sequitur Dec. in confi.
297. incip. non pat. tur. col. fac. ver. l. d. h. s. lib. 2. Et vide Pan. in confi.
9. inci. duo sunt, ver. venio. i. g. tur. lib. 1. vbi dicit communem cōclu-
sionem esse, qd licet debitor liquidum pupili remitti non possit a tu-
tore, sic tamen est in debito non liquido.

Causa, veritatis positio: non impertinet non sibi praedictis, est, si
si uideat et ardeat ad rñdendi positi non impertinet, tu prozel
si, pñct rñdendi positi, on hoc facit pñcti iudicis, tu non inten
dis, quatenus sint impertinentes illis respondere, vel per rñsonem
illam praedictam. Ita G. in prefato. 6. et in c. 2. super gl. in ver
bonabili de conf. lib. 6. quoniam refert et sequitur Prap. Mend. c.
solicitudinem, col. 26. ver. et idco per hoc mebrum de. anel.

Caurela, vt cesset allegatio metus reus rēdialis est, q ex aduerso allo-
getur pñia amīcorum, vel cōsanguineorū, & probetur eorū interuē-
tione. Pau de Caf. post Bart. & alios, in l. translat. onē. vtr. & dicit Bar.
C. de trāsā. Adde, quod idem facit pñia iudicis, quod amīcorum
vel cōsanguineorum, fm Bar. in l. frater a fratre, in 13. col. ver. frater

tiò quæro, quid de contractu emptionis. ff. de cond. inde.

Caute! pro clerico declinare iurisdictionem peatis, ut cunctis **pona** sta
tuti punitus declinat et, q. clericus n. declinat, **arg. p. suo** inter
se coparet superior et reus, rone sui inter ille, **arg. c. si iudex**, de
sen. exc. h. o. si iudex iuratus in seruo. l. seruus. si. de. pub. iudi. **et in dno**
fidelis respectu vasalli. c. ex transmissa. de. comp. Ita Bar. in l. pe. d.
ad crimen, in 4. col. ver. item op. d. l. Lucius. si. de. publ. ad. q. sequi
tur Pan. in c. diligenter, in fi. de. comp. d. cens. hoc c. si notandum,
refert, & sequitur Fel. in repe. c. ecclesia. S. Mar. x. col. 29. versi & re
tis predictis, in 4. q. de conti. vbi et aggregat alias quatuor causas,
quas (v. breuitari) elaborare non retero.

Caucta, qui iudex est in calculo ferendæ feniētiz est, q̄ ad ut r̄fauis
faciat alr̄i parēti, si reperitur in palatio, moneri p̄ iudicē, quōd tali
die & hora cōparcat ad audiēdā finiam, qui si nō cōparcat, habē-
bitur pro v̄ro cōtumace, & nō poterit appellare. Pau. de Cast. in l. 2.
verfic. sic ergo cautus. C. quō & qui iud. Et idem dicas, si nūcūci in
p̄cia iudicis cūct p̄ncipē parēti, quia p̄cia iudicis & partis facit, & il-
la c. et o. hēat vim monitiōnis. farg. l. a iud. c. v. de iur. Bal. in l. 2. in t.
col. v̄r quarto, quod hē iudex a. g. l. si p̄curator p̄ntis. ff. de obi.
Cantela est, quōd emptor stipulatur de uicitione, et p̄prietariis,
quāsi possessoribus, & de sumptibus v̄erificatis, & quæ ex hoc re-
sultabit v̄ntas. Bal. in l. 1. ad C. de p̄uic. & con. re. vendi.

Cautela, qñ aliqd datur oblatũ, est, q appenatur p cñũ, q si pĩngat eũ cẽntu, q a prima obligat. onc no deducatur, & q vultas retul rare põt, Bar. m l si quis alij. n. col. ver. ali d. cunc. ff de solu.

Cauteque valeat donatio, vel promissio facta alicui nullo pro eo recipiente putat, si dicam in pñta celi sum, ego dono, vel promitto Teo centis, si Titius non dñet pñs, nec aliquis pro eo recipiet, non valeat donatio, vel promissio, quæ requirit contentum duorum, ideo facias pñotare ut recipiat non alicuius, salias etiam si alicuius hoc facias postea ratificat et non valet, et cetera et fundam. Pau. de Caut. in l. § pactum ver. no. ex text. si de pact.

Cautela est, q. actor continet processum contra heredē, vel faciat
dari curatorē hereditarij aceri, & cōtinet eū illo, & illū faciat citari,
q. si cōtinet eū defuncto, nihil valet cōtinuare o, nec prolester igno-
rantia de morte defuncti, vt etatid Pau de Catim. l. pēss. q. x. ff. de
ep. r. sc. n. Adde eundem Pau de Cam. in summa s. si ff. de re iu.

Caute, et peccatur subhiit: ues possit cam gerere, est, sy in madio
pmanit, ita verba, q. possit subhiitueri, et cu subhiitueri s remanere
peccatur. de forsa li dicit in mndato, q. possit subhiitueri fenieli, &
pluries, vt tradit Bar. in l. q. si forte. §. qd ergo. vi. vlti. no. ff. d. fol.
Caute, vt accufetur, p. dchito, q. quon. effectio pene pccatuz
corpal s impositio carceri, cit q. possit pccatuz filio filu pzo-
ne, li condonabit. Bar. in l. i. ver. quero quid si venit si de cui. reco.
Caute, q. si rei existens prope flumen iungat allegat pferiptionem
dicens, t. tanto tempore pasci pspile, cit q. ex adu. fo. alleges
inundatione fluminis, sic dicitur interpra pferiptione oye per Pa-
de Calt. post Barro. & alios in l. 3. §. Calto. ff. de acqui. pos. Et de qua
inundat. one intelligatur, vide Alex. ibi.

Caute, q̄ qñ mercatores vident tempestatem, si non dubitant periclitari, non debent dicere magistro, quid acturus sit, quia si dicunt, q̄ faciatate quid puta, q̄ nauem exaruit, vel aliquid aliud q̄ sibi refutat in damnum, poterit ab aliis repetere et aequa de voluntate, vel mandato ipsorum fecerit. Pau. de Caute. l. si laborante. §. si conseruati. versu. non caute. ff. ad l. Rh. de iac.

Cautela, qui ad impugnandū pactū opponit de insinuatione n̄ facta ē,
 q̄ facias articūlū, q̄ debuit non erat huiusmodi, vel q̄ non fuit factū ex
 mera liberalitate, & q̄ ex hoc resultabit vt. Ius. Pa. de Cast. in l. cōtra
 iuris. §. filiusfa. ver. item no. quod omne pactum ff. de pac.

Cautela, qñ eris alioqua? vel peccator Ilei, quò auctor fecit pueniri corā iudice incòpetenti, et dēs qñ iudex incòpetens rei, ēū cōparēs p uide, non debes opponere et exceptionē iud. incòpetentis, qñ hoc mō inlitrues auctorem, et conuincat te coram iudice còpetenti, yñ nihil opponis in p incòpetentia iudicis, sed patiar, s. y fiat pcellus, et postea opponas, quia in iudicis totum pcellum et finiam, quia sola sententia rei non facit illi iudicē còpetentem, ut dicunt Bal. et Pau. de Cast. in l. si p eorum ff. de iur. omniū. Dicunt tñ, qñ licet ista cautela sit honorabilis, tñ in foro pueniret et abstinendum, quia dōc et dānare ammissit et alibi dicit Cy. in l. vnica. C. v. qñ dñt iud. duo. vbi diffusat tales cautelas, et reprehendit illos, tam manifestos procedētes, dicens q. reportat gloria in hoc mundo, sed in alio pōtā aeternā, et ita refert Pau. de Cast. in l. edita. col. a. v. et dicit Spe. C. de edē. vbi in simili dicit etia cautela, quòd qñ auctor producit libellū obsecrari vel incerti, vel alternatiuū, non dēt res petere, y libellus declaratur, sed dēt simpliciter opponere, quòd libellus non pcedit, qñ male cōcepit est. Ita mazerius Spe. in d. lib. cōc. et y. et c. tñ si lib.

Cautela alia ad irruendū pcellum, qua vtiūtur malitiosi pcuratores
dū rident libello, in fine rñionis suæ cautē dñt, & peti iurari de cal-
lumnia, &c. & postea non curant petere, vt sic pcellus reddatur nul-
lus, si

In Panormitani Commentaria.

lus si actor non iuravit, quia iuramentum calumniæ bene potest tacite remitti, ut in c. 1. de iur. cal. in 6. sed si peccat sit, & non sit pñitum, totius pñit. l. 1. redditor vsque retro nullus l. 2. sed q. veremur. C. de iur. cal. de quo vide p. do. l. 1. in l. iustitiam, & ad pecuniar. §. qui iuravit in dñm. in 1. not. si de iur. i. Et adde q. nec valet consuetudo, q. 2. not. catus & pñitatoribus non deferant: tale iuramentum magis novum est calumniar. quam simplices partes, vt dicit L. d. Ro. fig. 23. incip. tu habes alleg. gl. in lab. Anastasio. C. mand. vbi dñs, q. duos aut omnia mala nouerunt. Et aliqua ratione possit introduci consuetudo, quæ tollat istud iuramentum cal. vide Panor. in c. ceterum. col. fin. vers. vlt. & gl. de iur. calum.

Caute, vt donō cā mortis n̄ possit renouari, est vt facias q. notarius in infirio apponat illa verba, q. notarius sp̄ solent apponere, q. dñs donator pñitit dñam donōnem, & pñitit omnia rata & firma habere, nullo vnquā tpe controuenire, & q. per illa verba, donatō cā mortis, q. de natura sua est reuocabilis, efficitur irrevocabilis. Nā qñ in donōne cā mortis est facta promissio de ea nō reuocanda, tūc assument naturam donōnis inter viuos, & donō inter viuos appellat, & multo fortius, qñ vltra dicta verba ē interuenisset iuramentum. Do. l. 1. in l. non omnis in 2. no. si l. c. et pñit.

Caute alia est, vt facias, q. p. notarium in infirio donōnis cā mortis fiat mentio herediū donatarij, videlicet talis pñona donatarij talē rem Titio & heredibus suis. Nā isto casu, qñ in donōne cā mortis est facta mentio herediū donatarij, talis donōne cā mortis est facta inter viuos. Et rō est, q. donō inter viuos bñ transmittitur ad hīdes, & sēcus ac in donōne cā mortis, q. illa n̄ transmittitur, si cōtingat donatarij mortē antipsum donatōrē, vñ cū in ipsa donōne sit facta mentio herediū donatarij in dubio cōsequitur donatō inter viuos. Ita singulariter tenet Bal. in l. 2. col. p. v. q. dñs in fine l. ius. C. de iure dot. q. re. fert, & sequitur D. l. 1. in l. nō omnis, col. 3. ver. secundū infero. Do. Tho. Ferrar. caute. 30. Et his duabus cautelis poteris illiquare donatō cā mortis, vt non possit ipsem donatōrē reuocare. Cautus ē talibus iuramentis & similibus abutendo, anamur in illis quære, & apud inferos se pelire, vt alibi admonet idem Do. Tho. Ferr.

Caute, qñ datur exēp. tñ alienus infirio in iudicio, vt plenē pñit, q. notarius dicat, hoc est exēplum cuiusdā iurij, pñitit vt talē casus datur de voluntate dñe parit, & de mandato iudicis. Bart. in archidia. si qñ in aliquo in prima oppo. C. de eden. Cautus sit tu, qui pñitit palatū, quando opponit exēp. q. est pñitit actōnis excludit, debet in actis replicare, nec iudicē possit replicare, quā s. ex actis sibi querere scūs qñ n̄ est pñitit exēp. actōnis exclusio. Ita dñs Ang. in l. 2. p. illa text. C. de iud. q. tñ ceter, & sequitur Paul. de Cast. in col. h. vers. l. 2. Do. Ang. & similitur Do. l. 1. in l. fin.

Caute alia est, si debes alieni cētū, q. soluēdo, i. dicas, p. residuo, quia si ceditur tu accipit p. residuo, illa dictio residuo, pñitit q. tota sit ratio soluti, vñ si ereditor quærit te ad alia non agnita, & pñitit p. te, q. illa soluit ita dicit Pau. de Cast. in l. 2. ver. sed q. C. de hære. in l. pñit. p. gl. in l. si ex pluribus, in pñit. in gl. in verbo, reliquū de sol. Et rō creditur recipiēs solmōne dñe esse cautus, qñ n̄ apponit in infirio, vel in libro mercantiar. q. p. residuo recipit, fin. Pau. de Ca. ibi quē refert, & sequit D. l. 1. in l. 2. in l. 1. col. ver. ut n̄ illi rex & Bar. Cyp. in caute. 121. dicit istā cautela esse pñitit menti tenē, & q. est de pena luerādo. Cautē tñ ne ca, & similibus vniū ad malum, ne sit de pena eterna lucranda, vt alibi etiam admonet idem Cepol.

Caute, vt emēs rē iudiciariā ab hīde, n̄ possit & quæritur a creditorib⁹ iudiciariis, vel legatariis, eītyt faciat apponi ista verba in infirio emptioni, q. talis hares vt hares, cū bñficio, muerari pñitit facis dñdo ere dñonibus & legatariis vendit sibi rē iudiciariā, & exburset pecuniā ipsi hāredi pñititbus creditoribus & legatariis, & immediate recipiētibus dictā pecuniā ab hīde, & ita scribatur in infirio emptionis, siue solutionis pecuniæ factæ p. emptorē, & tunc erit scīentus, vt tradit Pau. de Cast. in l. si h̄et a creditoribus, ad h. C. de iure debite.

Caute, qñ agitur de restimanda aliqua re eo, quā venditor dicit se deceptum vicia dimidia liti, preti, cit, q. consideres personam venditoris, si erat implicita debitis, vel si dedit fideiussorem, vel non, vt ex hoc possit concludi, q. talis res exiens hominis, si implicita debitis non reperisset emptore canx quantis. Idem in similibus qualitatibus rerū, q. habent augere, & damnuere pñitit non emens rē ab implicito & innotio multis debitis, qui non pñitit pñitit fideiussores de euctione nō vñ vñ dñd. l. 1. in dñi dñi pñitit, licet si nō esset implicitus debitis scūs esset, q. q. libet carnis emere a scūs o. venditō re, q. ab eo, q. n̄ scūs. Et oīs cautus, si venditor dicit se deceptum vltra dimidia liti pñitit emptorē cō. a. capta dñs, q. ipse erat implicitus multis debitis, & non dedit, nec poterat dare fideiussorem de euctōne, & pñitit res m̄a o. minor. pñitit alimari, ita docet Bar. in l. 1. §. si hares vers. & ideo. sub nu. 3. ad Tr. bel.

2. Caute, vt auctor re. aliene cui res suspicōne furti, & q. faciat pñititizari, & in me rei iuramentū, & q. q. dñs expñitit recuperabit a dñō. Pan. in c. dudū, l. 2. col. 6. ver. cōsuetud. pñitit nu. 3. de elec. fo. 211.

3. Cautus, quæ datur a reo reuertente intra annum, prout dicitur. c. si in §. in alius, vlt. et non conte. debet esse sufficiens, nec sufficit iuratio, n. si in subdum. ibi. nu. 1. §. fo. 149.

6. Cautus iuratoria recipitur, qñ alia haberi non potest. in c. ex parte. nu. 4. de verb. sig. fo. 239.

6. Cautus iuratoria potest & debet recipi, si alia non reperitur, in c. ex publico. nu. 11. de conuict. consulo. 210.

3. Cautus, qñ requiritur a iure in aliquo casu, an intelligatur de sufficēte, puta cum fideiussore, an requiratur iuratoria, in c. pñitit. nu. 10. de rest. lpo. fo. 246.

4. Cautus pñitit nudum, & confessio, & stipulatio sine causa, non valent. l. 1. in l. libetate, & qñ cū factū n̄ vltima voluntate in iudicio, vel in pia causa, & si caut. o. nu. 2. de si. m. l. fo. 133.

3. Cautus, q. est pñitanda intra annum ab illo, q. est passus missionē, si n̄ pñitit pñitit pñitit pñitit, non cū sibi impunitum, dummodo pñitit, quā pñitit, puta iuratoria in c. 1. nu. 14. de eo q. m. m. pñitit. fo. 252.

3. Cautus, q. pñitatur a m. s. onē pñitit, an sit pñititanda iudicē, vel parti. & in casu, quo pñitatur iudicē, sit cāda pars m. s. ibi. nu. 13.

3. Cautus sufficiens potest peti ab eo, qui est suspicōus de penitentia non peragenda in c. l. c. l. c. nu. 4. de pñitit. fo. 150.

6. Cautus, quæ pñitatur ab usufructuario, qualis esse debet, maxime de rebus mobilibus, quæ vlti vlti ascunt, vt sunt segetes. in c. cum conuict. nu. 3. de pñitit. fo. 122.

3. Cautus, p. quam vitatur sequestrū, debet cōtinere de iudicio fisci, & de re non alienanda, & restituenda in casu succumbentiar. in c. dilectus. nu. 25. de seque. pñitit. fo. 286.

3. Cautus iuratoria, n̄ pñitatur qñ non est concludendum de persona in c. ad repñitit. nu. 4. de offi. or. fo. 148.

3. Cautus de non offendendo, an possit peti ab offendente prius. in c. 1. nu. 8. vlt. et non contesti. fo. 134.

7. Cautus de non offendendo possit peti ab illo, qui semel offendit. in c. grauem. nu. 3. de sent. exco. l. a. 32.

1. Cautus verum possit deponere de audita, si habet notas voces contrahentium. in c. ex l. c. l. c. nu. 3. de consue. fo. 109.

4. Cautus an possit cētestis in c. pñitit. auditi, & q. dñs cētestis, & auditi pñitit, sed eos n̄ vidit. in c. cū cām. l. 1. in 9. de test. fo. 83.

6. Cautus an possit cētestis in rub. nu. 3. de test. fo. 140.

1. Cautus. Adde nunquā possit cētestis, die q. sit fidei. de ind. l. c. 2. postulando aut repñitit. fidei. de postu. l. 1. §. cāsum. Et quod possit esse ind. ex. intellige. f. m. gl. & doc. in d. l. c. 2. qñ erat iudex, ante quam efficeretur cæcus, quā alias non possit. Et an cæcus possit cētestis. Spec. in t. de test. in §. 1. ver. sed nunquā cæcus, dicit, q. videatur q. non, quia non potest vñ cognoscere, licet audiat sic, credit tñ, q. pñitit, cum non sit prohib. vñ. si de test. l. 1. & sequitur ibi Ioan. And. in add. alleg. q. dñs in Auth. de hære. & sal. in §. si vero absunt. in gl. no. test. monu. Et adduco D. Abb. & oēs Canonistas in c. pñitit. c. de test. vbi Abb. nu. 9. dicit, q. cæcus, vñ dñs, qui fuit retro cortinam, vel tenuē parietem, habens voces cont. alienum notas, pñitit deponere super contractu, si vñ verbis probatis a tertio, vt est gl. not. 3. q. 9. c. testis. & in l. iustitiam, in §. idem labeo, si de aqua plu. ar. & ibi ibi Bar. & per Cy. in l. testium. C. de test. & per cano. in c. de cō. sue. licet vt alij dicant, vt Ang. in l. si non special. C. de testi. quod tales non faciant penam probationem, quā pñitit. r. vñ decepti in voce, & Spe. in pñitit loco dicit esse verū, maxime de his, q. vidit prius quam fieret cæcus. Nā factus cæcus retinet dignitatē, vñ dñs l. cæcus. & ibi gl. & ff. de ita. l. q. furere, & vñ est, si prius vocis cōtrahētiū notas habuit, & ista est cōs. opi. Nec ob q. dñs Ang. quod in voce decepti pñitit. Nā & vñ dñs quinquē, q. a oculus sepe talitur. 27. q. 1. c. nec aqua. & in c. cām m. monu. de proba. Itē Cy. in d. l. testu di c. q. quāvis vox mutari possit, tñ attendi dñt id, q. cōter accidit, pñitit q. dñs no. m. l. non epistolis & n. l. neque natales. C. de prob. & in c. 1. de de non resti. & vide pulchre p. Sal. in d. l. testu in 3. col. in ver. q. rō lex rō, an cæcus admittatur ad testimonium in h. s. q. pñitit. pñitit requirunt aud. cum, alle gl. in d. §. si vero absunt. dicit, qñ in aliis casibus pñititquam vñ dñs admittatur, quia prohibitus non reperitur, per d. l. 1. Fallit in infirio inuentarij, vt in d. §. si vero absunt. Addit Iac. de Are. qñ in causa testamētaria, non debet admitti, quā licet contrahētes possint ex voce cognoscere. ar. ff. ad Sill. l. 1. §. eodē testō, tamen testatorem non sit facilius, quia vñ ipius propter mīrmātum est alterata. Alii distinguunt, aut testificantur de facto gesto, antequam esset cæcus, & potest, vñ dñs q. furere. Ant de facto postea gesto, & tunc aut altera persona, de qua testificantur, si bene habere nota vocem, & tunc admittitur. ar. c. eodē testō. Faut in casibus pñitit dñs. Ant hoc non asserit, & tunc nō admittatur. q. Aduerte vbi Jac. Are. cum repellit in c. testamētaria, fortius vñ tunc admitti, quam in contrahētib⁹, quia in contrahētib⁹ regulariter vñ testis pñitit si mīplene, & deo vñ cum testē cēcum pñitit, quia facilius pñitit decepti, & si h̄et alium contestem non cēcum, non vñ S. h. quia facilius debeat probare, & cū in testamētis, si ex septē vñ sit cæcus, q. pñitit authoritatem.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

auctoritate eadē numer. testis hōi cōfessum, non pōt sic faciliē cō-
 decept p, sicut qñ hēi vni a cōfessōe tñ ar. ff. de edn. l. i. ff. q ex argē-
 tatiōe §. i. cōgnañdū tñ relinq. §. et alie. Sp. in palle. loci. in §. col. fit
 q ex cūs & mums dnmō aud ant, possidēt testificari, simpliciter tē-
 nē gl. §. q. o. n. c. testis. Rō Sal. in h. placet in testib, q̄ a hoc nō re-
 pētur. phibitū, q̄ edictū de testibus sic prohibitorū, vñ d. l. i. Tū
 et quille q pē testari, pē testificari, vñ in l. s. cū bonis. ff. de testa. & in
 §. testis. n. l. i. eo. tit. Sed ego habeo, q ex cūs pōt testari, vñ in d. l. hac
 cōfult. s. i. m. a. ergo & testificari. Nec ob. illud quod dicebat. Iac. de
 Arc. qñ p p infirmatē alteratur vox, & sic possit decipi, q a rēdoe,
 quōd illa p psumptō tollitur & cessat p alios testes, vt dixit Sal. & facit
 pulchre quod voluit Ang in cons. suo primo, quod licet coniunctus
 non sit idoneus testis, p cōiuncto, vñ in Leos. C. de testi. tñ si hēt aliū
 cōfessum admittitur, & p cōsequens Sal. non debuit & clinq. q
 hoc cogitandū. Facit et in simili. qd voluit Bald. in l. Imperator. ff. de
 sta. hō. & in c. i. q. m. feu. amitt. & tē. ff. m. Dy. & Bar. ibi. in l. i. §.
 q dnos, de lib. le. quod voluit Bar. in l. pēp. m. §. eo obliuando.
 C. de ap. vbi alle. tē. singulariter in l. f. cōm. ff. quemadmo. f. er. amitt. &
 quod voluit qd. sing. in l. i. C. de m. & hō. l. i. & qd voluit Pet. de
 Anch. in c. vñ. de iure pal. lib. 6. cum si Et an cxi, & alio morbo la-
 borantes excusantur a muneribus personalibus dicit q. sic, vñ l. 2. C.
 q mor. f. excu. l. 10. & Abb. in c. licet, de cē. nu. §. per. ingl. ff. §. 2. §. 1.
 Et an & qñ cūs possit habere officia, vel eligi ad potestaria, vide
 D. Abb. cons. 48. p. totum. & in cō. cons. in 2. n. or. an cūs possit
 succedere patri Baroni, vel haberi iurisdictionem.

6 Cūs & pauper non tenentur ad collectas. intellige personales. in
 c. licet. nu. 1. & 4. de cē. fo. 231

7 Cūs, & ille q fuit reo corā, si hēt voces contrahētū notas, pē
 deponere de contractu. in c. p. tē. n. 6. de testi. & attest. fo. 72

8 Celebras corā ex cōcōto manifeste, non incurrit irregularitatē,
 sed suspensionē per annum, in c. cum & plantare. nu. 1. de priu. fo. 177

9 Cūs si fuerit per multa tempora, an per hoc probetur subiecto. in
 c. accep. m. m. 1. de priu. fo. 178

10 Cūs si soluitur an per ralem solutionem arguatur subiecto in c.
 omnis. nu. 3. de cē. fo. 231

11 Cūs nouus nō pōt nec de nouo imponi, nec ipositus augeri in ec-
 clesiis p p m piam ad utilitatē suā, sed ad utilitatē alterius ecclesie,
 p ex cā rōnabili in c. prohibemus. nu. 1. & 2. de cē. fo. 233

12 Cūs non augeat auctus facultatibus. ibi. nu. 3

13 Cūs pōt imponi ab Episcopo ecclesie inferiori ex iusta causa. in
 c. cum venerabilis. nu. 2. de cē. fo. 238

14 Cūs nō debetur, nisi causa debendi exprinatur in c. peruenit. nu.
 1. de cē. fo. 231

15 Cūs & tributa debēt solui ex moneta antiqua, quæ vigeat tpe
 impositionis in c. olim causam. nu. 1. & 4. de cē. fo. 237

16 Cūs, vel tributi solutio non probat necessariō subiectionem. in c.
 quando. nu. 2. de cē. fo. 235

17 Cūs non pōt imponi et qm fuerit impositus, sed legitima p-
 scripōne sublatā in c. significauit. nu. 6. de cē. fo. 234

18 Cūs, si non soluitur, res non cadit in cōfissum, sed semper pōt
 compelli cēnsuarius ad soluendū, scūs in emphyteuta in c. constituta
 nu. 21. de reli. do. fo. 234

19 Cūs, si fuerit p-actus aliquo tpe respectu certæ rei, non p hoc
 illa res p-actur, nec erit subdita in c. causa. nu. 2. & 4. de caus.
 pos. & propne. fo. 209

20 Cūs, an debeat alicui ratione consuetudinis. in c. ad audientia.
 nu. 2. de p-act. fo. 39

21 Cūsualis cōtractus est transſerre dñum vtile, & directū, & dño anti-
 quo nil referatū, nisi solutio cūs. in c. i. m. p. de rest. in iure fo. 199

22 Cūs, si non fuerit solutus, non per hoc res censualis remittitur ad
 p-imum dominum ibi.

23 Censura ecclesiastica est excommunicatio, suspensio, & interdictū
 non autē dispositionem continet, vel degradationem. in c. quæren
 nu. 1. 2. & 3. de ver. sig. fo. 238

24 Censura sententia non includit fœueritas, siue animaduersio eccle-
 siastica in c. p-act. nu. 2. de offi. dele. fo. 97

25 Censura ecclesiastica comprehendit sententias excommunicatio-
 nis interdicti, & suspensionis. ibi.

26 Censura ecclesiastica proprie cōcernit aiam, & est ex cōcōto, distri-
 ctio vero cōcernit p-ua t-ale, in c. nū. 2. de decimis. fo. 183

27 Censura ecclesiastica est ex cōcōto, sed fœueritas ecclesiastica est alia
 p-ena. in c. cum clericis. nu. 4. de p-actis. fo. 172

28 Censuræ an quando debeat cēturari in ecclesia vestra. l. 2. nu. 9. 4.
 de elec. fo. 216

29 Cedens bonis pōt re integrare reuocare cessionem, & p-œnitere. Ant.
 in c. quidam. nu. 1. de renun. fo. 41

30 Cedere bonis clericus non reneat, debet tamen bene solvere debi-
 ta sua, de ducto ne negat in c. Odoardus. nu. 8. de sol. fo. 128

31 Cessio bonorum non debet fieri non liquidato prius debito. in cap.

Odoardus. nu. 7. de sol. fo. 128

32 Cedens bonis non sunt attendendi panni de dorso. ibi. nu. 8

33 Cessio bonorum admittitur in delictis, si non habet vnde soluat. in
 c. referent. nu. 5. de deli. p-ue. fo. 158

34 Cessio bonorum non fit, nisi per confitentem debitum, vel cōdem-
 natum. in c. olim. l. 2. an. 7. de resti. spo. fo. 242

35 Cedet bonis pōt et filius familias, qui nil habet in bonis. ibi.

36 Cessio actionum quibuscumque psonis facta an & qñ teneat sine fa-
 cta inter viuos, siue in vltima voluntate. in c. ex parte. nu. 3. de alie. tu
 d. nu. cau. fac. fo. 213

37 Cessio actionum, qñ est facta in aliequem, an possit agere cessiona-
 rius an ceans, & cessionario restituere. ibi. nu. 3. & 5

38 Cessio acti-onum, an & qñ psumatur simulata. ibi. nu. 7. & 10. f. 21

39 Cessio actionum facta clericis per laicum, an valeat. ibi. nu. 10

40 Cessatio fidei bienni solutionis censuris, vel pensionis an, & quo calu
 sufficiat ad priuandum clericum beneficio, in c. querelam. nu. 2. de
 iuren. san. fo. 166

41 Chriſma quid significat, & quare sit in fronte. in c. quanto. nu. 5. de
 cōf. fo. 112

42 Pro chriſmate non debent exigi pecuniæ ab ecclesiis, etiam si de hoc
 sit consuetudo. in c. ea quæ. nu. 1. de simo. fol. 92

43 Chriſma pōt concedi tpe, quo ciuitas est interdicta, quemadmodū
 pōt & baptisma concedi in c. responso. nu. 1. de sen. excō. fol. 229

44 Chriſmatio & confirmatio in fronte conferuntur per solos Epōs.
 An in c. vñ. c. p. frontis. nu. 5. de sacra vñ. fo. 65

45 Chriſtiani prohibentur habitare cum Iudeis in loco aliquo. in c. i.
 nu. 1. de Iudæ. & Sara. fo. 110

46 Chriſtianiſmus communis scens f. cum Iudæa ignorer, an excusetur. n.
 cum nonnullis. nu. 3. de Iudæ. fo. 114

47 Charitas opor. tpe profum ad peccatorum remissionē in c. inter ope-
 ra. nu. 3. de Ipon. fo. 10

48 Charitas ordinata incipit a seipso. in c. de his. n. 2. de eccle. xdi. f. 277

49 Charitas est fons proprius, cui non communicat alienus. in c. licet.
 nu. 8. de reg. to. 205

50 Chirurgia est prohibita clericis propter periculum erroris, qd ei incit,
 & an incurrit irregularitatem. in c. sententiam. nu. 21. & 23. ne cleri-
 vel mona. fol. 305

51 Chirurgico nō imputatur mors si obseruauit comitia. de qbus in c.
 tua nos. in prin. nu. 2. §. ad vltimū. nu. 3. de homi. fo. 331

52 Chriſtiano, an sit peccatum iurare per alienos Deos, & an tale iura-
 mentum sit seruandum. in c. & si Chriſtus. nu. 13. de iurei. fo. 199

53 Chriſtianus non peccat recipiendo in animentum adh infidelibus, se-
 cundum religionem eorum. ibi. nu. 14

54 Cimetorium si est pollutū, an sit polluta

In Panormitani Commentaria.

tionem in talis necessitas teneat in c. Cumana. nu. 6. de elec. fo. 204

1. Citatio citatio e nulla, si non fiat ad preces petitione, quod ordo est datus a iure fin Bart. vbi? Et qd si in actis apparet citatione deferripa, & commissione & relone an presumat ad petitione parti emanasse D. Ant. de Bar. in d. c. 1. de iud. l. dicte qd sic arg. l. sciendu si de ver. obl. infu. de soluci. qd si hinc de iure fin. si si iura scripta & ar. eius qd voluit Host. & Jo. An. in c. de lit. cot. & fut. dictu Gui. de suza. in l. ad perceptoru ff. de iud. Ro. tenuit coterranu in d. l. sciendu N. huius. nus tene opt. Ant. qui seqtur D. meus D. Barb. in d. c. 1. de iud. in 7. & s. col. & ibi de p. eu plen. Quid si non appareat in actis, q. index commiserit citatione, & reperitur, q. petita fuit citatio a iudice, & facta est citatio, sed de commissione iudicis non appareat, an presumatur, q. index illa commisit. Guid. de suza. in l. peremptoria tene qd sic, licet Bar. in d. l. sciendu tenuit contrariu, & Do. And. in c. 1. de pro. rero no bene loquunt. Et sustinendo d. eiu Guid. dic. q. commissio iudicis facta presumatur ex eo, qd sp. vi. inesse mandatu nuncio a iudice, vt ceter. v. Inn. in c. iij. contra de p. obs. q. nunci sine iudicis mandato requirunt & citantur ergo si reperitur in actis, q. nunci citauit, v. q. de manda ro iud. eis fecerit, cautus tñ esset q. in actis apponeretur, qd de mada to iudicis fecerit. Ita dixit Ang. in l. nemi. c. de exhi. re. tenedo illud dict. Inn. v. veritas, q. presumatur pro iudicis commissione, & adduco la. Bu. hanc parte tenere in d. l. nemi. c. Facile. n. habitus ex extre mis presumatur media. gl. in c. volumus. 16. q. 4. ergo si habentur illa extrema, q. pars per t. aduersariu citat. in iudicio, & nunci citat, & result. q. presumatur mediu. l. commissio. Et hanc partem tenet Do. meus Barb. in d. c. 1. de iud. in 7. col.
- Citatus si moriat' e citatus eius huius. in c. ex parte. u. 2. de ar. fo. 226
- Citatio non potest proponi per edictum, nisi quando incertum est, quis debet citari in c. 1. nu. 9. de postu. pral. fo. 126
- Citatio vna sufficit in actibus extrajudicialibus. in c. ego. nu. 4. de iur. reur. fo. 159
- Citatio perceptoria quo fiat. in c. cam. qu. nu. 4. de rescrip. fo. 71
- Citatio non potest tolli per Principem. in c. inter quatuor. nu. 1. de maio. & ob. fo. 162
- Citari non debet p. res. ibi. nu. 2
- Citandi sunt oēs qui sita putauerint inter se, saltem per edictum in restitutione in integrum, vel similibus casibus, qui possunt concernere plures. in c. quanius. nu. 3. de re iudi. fo. 104
- Citatum non potest fuisse, no potest quoniam probare. in c. bonæ memoriæ. il. 1. nu. 8. 9. & 17. de elec. fo. 167. & seq.
- Citatu aliquē fuisse dict. p. ar. per adferentem citat. onem. ibi. nu. 17
- Citatio peremptoria vna non sufficit, quocūque & vbi cūque agitur ad pnam impendendam, nisi hæc fiat per statutum. in c. ex l. teris. nu. 5. de vi & hone. cle. fo. 11
- Citatio trina quocūque i. requiritur a lege ad perdenū aliquid p. m. leg. n. non p. fieri p. v. cum perceptoru, vel per citatione gñalem, sed specialiter debet fieri, nisi statutum aliter disponat. ibi.
- Citatio gñalis nunq' hñt locu, qui certu e, q. sit citadi, v. mōdē. ibi.
- Citatus impeditur tunc mittere ad iudicē ad faciendam sedem d. impedimento. c. 2. nu. 4. de procu. fo. 181
- Citatio an requirit in sententia interlocutoria reuocanda. ibi. nu. 11
- Citatio trina, an requiratur ad testes i. cepidos ad depons. publicas, & ad sententia pferendam. in c. cōsuluit. nu. 1. de off. cle. fo. 114
- Citatio nona non requiritur, quando iudex scienter prorogat horu in citatione prefaxim. ibi. nu. 4. & 15. fo. 114. & seq.
- Citatus ad certum diem, debet comparere hora solita ad ius reddendum. ibi. nu. 5. & 10
- Citatus siue citati faciens, si non comparat, & citatus comparat quomodo puniunt. ibi. nu. 7. fo. 114
- Citatio vna, vel plures, i. qbus a citatus requiratur. ibi. nu. 11. fo. 114
- Citatus an debeat expectare citantem vsque ad noctem. ibi. nu. 14
- Citatio in iusta & temeraria non ardet citatum. ibi.
- Citatus vno ex iudicibus datis non tenetur comparere. in c. causa. nu. 3. de off. cle. fol. 112
- Citatio non requiritur, qui pars est in pñtia ibi. (s. fo. 11)
- Citatio siue requisio vna, vel plures, q. requirant, vide ibi pulchre
- Citatus qui notoriu est, q. non debet comparere, non est reputadu v. contumax. in c. cum ordinē. nu. 5. de refer. fo. 57
- Citatio sine termino valet, & citatus debet cōparere, quā citus terit in c. cum parati. nu. 6. de app. fo. 123
- Citatus si ex impedi. mēto nō cōparat i. termino, dēt cōparere citat'
- Citat' si ē i. legatione, vel alia expēdōne, an dicat leim. i. pēdē? a q. dēat potius parere illi a quo hñt limat onē, q. citadi. ibi. nu. 7. f.
- Citatio trina quocūque i. requiritur contra faciem, vel vt quis incurrat pnam; tunc non requiritur peremptorium. in c. rax. de notonis. nu. 4. de cō. refi. fo. 25
- Citatus, qui dixit nolo venire, vel qui facit, ne ad eū pueniat citatio non est vltima citatio, quia consistit de sua cōsumacia. ibi. nu. 1
- Citatio vna sufficit pro istis extrajudicialibus. in c. cum nobis. nu. 6. de elec. fo. 160

Citatus

Repertorium rerum ac sentent. selectiorum.

- Citatus ad aliquem actum, an debeat venire de mane, an de sero, vel quā hora. ibi. nu. 11
- Citatio, quæ potest esse iusta & iniusta, præsumitur iniusta, nisi sit facta, vel commissi a iudice circumspecto & honesto. in cap. nisi essent. nu. 3. de præben. fol. 40
- Citatus a duobus iudicibus debet maiori obedire. in c. ex ampland. in re. §. qui vero. nu. 6. de præben. fol. 51
- Citatio, an requiratur in notoriis, in c. cum sit Romana. nu. 3. & 32. de appel. fol. 113
- Citatio nulla potest fieri etiam per nuncios deputatos sine speciali commissione iudicis. ibi. nu. 23. fo. co.
- Citatio fit heri et per partem ex mandato iudicis, non creditur tñ parti aliter id facere ex iudicis mandato. ibi. nu. 24. & 25. fo. co.
- Citatio trina causatur ex unica monitione iudicis facta in præsentē. in c. 1. nu. 3. de mut. pet. fol. 125
- Citatio debet primo fieri in persona, si est possibile, alias fit domi, in eam causam nu. 3. de dolo & conu. fo. 251
- Et qñ dicit qñ nō posse psonaliter reperiri ad effectū citadi. ibi. nu. 6
- Citatio facta ad ecclesiam, vel apothecam, non valet, si citatus habeat domum habitationis tempore citationis. ibi. nu. 13
- Citatus peremptorie si quis citat, & citat contumax, proceditur in eā, sed quo ad condemnationem expensarum sufficit vna citatio cum contumacia in c. si §. porro. nu. 3. vt lra. non conte. fo. 145
- Citatus, si est contumax ante lit. conte. tunc actor mittitur in possess. cā custodiz, si causa est hmoi, alias reus excubatur. in c. tux fraternitatis. nu. 1. & 2. vt lit. non conte. fol. 139
- Citatio fit ad ecclesiam citadi, qñ nō reperit. i. c. si. n. 1. d. do. & cō. f. 270
- Citatio peremptoria potest fieri cum vnicā citatione. ibi. nu. 3
- Citatio ad totā cām solet dici heri, qñ pars est de longinquo. ibi. nu. 4
- Citatio vnicā potest habere vim trix citationis, si habet competentia in eā. in c. 1. nu. 5. de dila. fo. 167
- Citatio peremptoria debet continere tantum tempus, quantum habet tres citationes simplices. ibi. nu. 9. fo. 168
- Citans si non hōt iurisdicōe, citatus non tenet cōparere, nec valebit processus cōtra non cōparentem. in c. 2. nu. 16. de dila. fo. 170
- Citatus si nō cōpareat, an & qñ valeat processus cōtra eū factus. ibi.
- Citari dēt pars adiecta ad videndū iurare testes in casibus, in quibus mittitur ad domum testium. in c. si qui testium. nu. 2. de testi. fo. 53
- Citatio quando fit de longinquo, potest fieri ad totā cām, vt citatus veniat instruat. & exposuit nobis. nu. 3. & 6. de dila. fo. 171. & seq.
- Citatio peremptoria an & quo casu dēt mitti p pria vice. ibi. n. 9. & §. 10
- Citationi peremptoriaz, si non est obediunt, pōt iudex procedere ad vltiora sine alia citatione. ibi.
- Citatio facta semel ad omnes & singulos actus, quomodo procedat. ibi. nu. 11. fol. 173
- Citatus, vt cōpareat psonafr, nō pōt p alii cōparere. ibi. n. 2. fo. co.
- Citatus coram vno iudice tenetur causam coram eo persequi, licet mutaretur forum. c. prop. sibi. nu. 1. de foro comp. fo. 110
- Citatio facta ad petitionē partis perpetuat iurisdicōem iudic. dummodo citatio sit legitimāzialis locus, & sufficit vna citatio. ibi. nu. 3. & 6. 9
- Citatio debet committi ad vilitatem parus, quando proceditur ad vilitatem priuatam, alias scūs. ibi.
- Citatus in vno loco, si sprevit, & postea citatur in alio, non poterit opponere de l. vbi ceptum. ff. de iudi. nu. 12
- Citatio cum tenore libelli debet continere terminū, vt reus veniat ad respondendum libello ad dilatorias proponendum. in c. pastoralis. nu. 25. de excep. fo. 7
- Citatio an debeat appellāsi, si elapso termino ad appellationē pñtandā, non pñtuit appellationē. in c. cū cām. nu. 9. de re iud. fo. 69
- Citatio nō debet appellans ab interlocutoria, si iudex a quo tanquam friuolam non admittit. ibi. nu. 10
- Citandi forma occultantē sc. in c. si §. porro. nu. 6. vt lit. nō cōt. f. 145
- Citatio nō arctat citatū, qñ iudex potuit scire, qñ cōpetebat sibi exceptio legumina nō cōparendi. in c. cū specialis. nu. 14. de app. fo. 163
- Citatus compars, & sine licentia recedens, est contumax. in c. con. sitatus. nu. 2. de procu. fo. 187
- Citatus ad locum nō tutum, semper potest appellare, licet in prima vel secunda citatione non appellauerit, in c. ex parte tua. nu. 3. & 8. de appel. fo. 144. & seq.
- Citatus allegans locum non tutum, debet hoc probare, nisi notoriē talis locus non sit tutus. ibi. nu. 7
- Citatio cōmittenda per delegatum Principis pōt fieri per quemcumque sibi placuerit. in c. pastoralis §. item. nu. 3. de off. dele. fol. 121
- Citatio non est iurisdicōnis. ibi. nu. 5
- Citare non pōt iudex quem per nuncium priuatum sine licentia, dan do sibi aliquod signum. in c. significauit. nu. 7. de appe. fo. 146
- Citatus potest per procuratorem comparere, nisi citatio sit per sona lis in eam causam. nu. 3. de iura. cal. fo. 162
- Citatio iudicis plus operatur, quā nunciū, nam monitio iudicis habet vim peremptoriā. ibi. nu. 24. & 28. fol. 164
- Citatio est de iure diuino in c. an. nu. 5. de cau. pos. & proprie. fo. 194
- Citatio est sola, quia dicitur trahi ad alienum iudicium. in c. 2. nu. 2. de libel. obla. fol. 120
- Citatus non tenetur parere quotiescunque notorium est, qñ sibi cōpetet declaratoria fori, nec tenet processus contra eum factus. in cap. olim. & j. nu. 3. & 4. de excep. fo. 15
- Citatus in loco, vbi est petus, habet iustam causam non comparendum. in c. ex transmissa. nu. 7. de præscrip. fol. 35
- Citatus vt veniat ad certum tempus tenetur comparere in termino vel post terminum, quā citus potest, si in primo termino fuit impeditus. in c. cum dilecti. nu. 1. 7. 12. 13. de do. & cont. fo. 299 & seq.
- Citatio vna peremptoria potest fieri in causis de longinquo pro prima vice. ibi. nu. 5
- Citatio peremptoria potest fieri absq; diuisione triū terminorū. ibi.
- Citatio pōt fieri p priuatum personā, dummodo ad illum actum habilitetur. Itē p propriū ad iudicium ex mandato iudicis. ibi. nu. 6
- Citatus ad totā cām, vel nō ad totā, si nō cōpareat in termino, an debeat iterū citari, qñ actus expedit extra illū terminū. ibi. nu. 1. s. f. 300
- Citatio si sit impossibilis, puta breuis, facta ad certum terminum, nō arctat citatū comparere etiam post terminum. ibi. nu. 20
- Citatio iudicis non valet, nisi fiat ad petitionem partis, in cap. licet. nu. 16. de proba. fo. 27
- Citatio, quæ debet fieri a iudice, quo casu potest peti ipsū alteri cōmitti. in c. si. nu. 7. de do. & contu. fol. 270
- Citatus scilicet, siue peremptorie, siue non; si non compareat, an & quo casu habetur pro contumace, adeo, vt possit condemnari in expensis excommunicati, vel in suspensionem pati. ibi. nu. 8. fo. 171
- Citatio si dixerit, se nolle venire, siue in iudicio, siue cū, nō est vltiori citatio. Itē si seipm abscondat, vt impediatur, citatio veniat ad ipm. ibi.
- Citatus, si dixerit iudici, nolo cōparere corā vobis, tanq corā iudice, & pñtor &c. pñt iudex ipm tanquā contumacem condemnare. ibi.
- Citatus extra iudicium, si dixerit, qñ non vult comparere, & in termino non comparere, pōt absq; alia citatione condemnari. ibi.
- Citatio sine monitione vnicā nō sufficit p tribus, qñ ius requirit tertiā monitionē ad penā incurrendam. in c. cōtingit. n. 4. de sen. exc. fo. 230
- Citatio pōt fieri p familiarē iudicis, si cōstat iudicē hoc sibi innoxie, puta ostendendo lras iudicis. in c. cum sit Romana. n. 29. de app. f. 113
- Citatio vna cōter sufficit in meritis causis. in c. 2. n. 3. de testi. fol. 42
- Citatio semper debet pars ad videndū iurare testes. ibi. nu. 6
- Citatio debet pars ad videndum publicationem testium, quādo proceditur per inquisitionem. ibi. nu. 8. fo. 44
- Citatio facta die feriata pro non die feriata, tam in honorem Dei, qñ hominū, quam et in repetitis, an valeat. in c. si. nu. 20. de testi. f. 180
- Citatio facta die non feriata pro die feriata, an valeat. ibi. nu. 21
- Citatus impeditus, si non comparet in termino, debet comparere quam citus poterit. in c. ex ratione. nu. 10. de appel. fol. 116
- Citatio an requiratur in executione sententiæ, siue sup ad iudicatis, siue super non ad iudicatis exequat, maxime qñ appellauit, & appellationem prosecutus non est, forte impeditus. ibi. nu. 13. & 14. fo. 117
- Citatio requiritur in notoriis, vbi cumq; absenti potest cōpetere aliqua defensio. ibi. nu. 15
- Citatio semper debet aliquis, licet habeat contra se præsumptionē iuris, quod sibi nulla competat defensio. ibi. nu. 16
- Citatio non requiritur in notoriis, quando ex præsumptione iuris & de iure, absenti non competit defensio. ibi.
- Citatio nō requiritur, quando pars est pñsens in iudicio. in c. 1. nu. 7. de libel. obla. fol. 118
- Citatio an debeat præsumi etiam ad audiendam sententiam. in c. tenor. nu. 12. de re iud. fo. 72
- Citatio quis trahitur ad iudicium, quod non pro statu. in c. pastoralis. nu. 4. de cau. pos. & proprie. fol. 201
- Citatus ad vnam causam, & pñsens, nō oportet, qñ vltius citeatur ad aliam notoriam causam, quæ tunc habet moueri. ibi. nu. 6
- Citatio non requiritur, quando quis est pñsens in iudicio. ibi.
- Citatio debet fieri auctoritate iudicis & parte peticē, & si alterum istorum defuit, non valet. in c. m. 4. & 33. de iudi. fol. 8
- Citatio deservit in actus præsumitur facta cum omni solennitate. ibi.
- Citatus dicens, nolo comparere, habetur a iudice pro manifesto contumace, vt non sit vltius citandus. ibi. nu. 29. fol. 7
- Citatio vtrū & quo casu requiritur ad rationem expensarū. ibi. n. 3. f. 8
- Citatio non debet comparere, si citans non habet iurisdicōnem cōtra eum. in c. super literis. nu. 9. de rē. f. 76
- Citatus non specificata die debet comparere, quā citus poterit. Idem si dies sit præfixus, & in canon potuit comparere. in c. ex m. p. d. in re. §. qui vero. nu. 2. de præben. fol. 53
- Citatio posita in foribus domus ad hoc, vt valeat, debet p omi hora congruā & debet stare tanto tempore, vt veniat in nocte. ibi. nu. 8. c. si. nu. 2. de eo, qui m. in poss. fol. 275

In Panormitani Commentaria.

- Citatio fienda domi in qua domo debet fieri, & qualiter & quos efficitur in pro locat ibi. nu. 1. 2. fo. 276
- Per citat. onem domifaciam contra abfentem non malit. off. nō pot. ad p. o. c. ad diffin. tuā, nec ad venditionē bonorū fiendam ex fecum lo. de re. n. si talis ven. litio profic, & non noceat, nec ad excom. munitatem, in quibus requiritur vera cōmunitas. ibi. nu. 1. 4
- Citatio domi facta nō valet, nisi in calibus a iure expressis. ibi. nu. 1. 2
- Citatio non tenetur comparere, si citans non exprimat potestatem ordinariam vel delegatam. cū ex officio. nu. 3. 2. de prescrip. fol. 47
- Citatio vel sententia, an requiratur in facto notorio, remissive, in c. cum dilectus. nu. 9. de purg. cano. fo. 194
- Citatio minus legitima non ardet citatum in c. bonę memorię. il. 2. nu. 7. & 14. de elect. fo. 186. & seq.
- Citatio non requiritur quando notorie constat, q. nulla competit defensio in c. vetra. nu. 1. 8. de coha. de. & nu. fo. 16
- Citatio non requiritur in notorio, in c. accepta. nu. 6. de test. spo. f. 213
- Citare est iurisdictio. ibi. nu. 8
- Citatio facta per indicem verbaliter parte non petere est nulla in c. prout. nu. 19. de d. 1. & contu. fo. 254
- Citatio realis debet fieri post cōmunitatem, non ante. ibi. nu. 21
- Citandi forma, quę observantur in notoris remissive, in c. reprehē. sub lib. nu. 12. de app. fo. 129
- Citandus qui se abfentat ex malitia, habetur pro citato. in c. eccle. fia vetra. il. 2. nu. 8. de elect. fo. 186
- Citatio in causa criminali potest fieri vel committi a iudice ex officio suo, sicut in causa civilis, quia non potest, nisi ad instantiam partis. in c. veniat. nu. 3. de do. & contu. fo. 263
- Citatio nō requiritur in cā notoria, nec in c. venerabile. n. 10. de elect. f. 184
- Civitas vel castrum si veniat alicui regno vel loco, an debeant regij iuris loci vntis, vel loci cui vntur, in c. quia monasterium. nu. 3. de reg. do. domi. fo. 252
- Civitas hodie habet illud regimen, quod olim habebat quęlibet p. nunciā in c. quod sedem. nu. 3. de offi. ordi. fo. 139
- Civitas de iure communi potest esse sine episcopo, licet consuetudo aliter obtineat in Italia, alibi fecus. in c. 1. nu. 1. de priuileg. fo. 176
- Civitas potest condici, tam sine principis auctoritate. ibi. nu. 2
- Civitas si cognoscitur superiorem non potest aliquid statuere in p. iudicium p. nunciātē & superior. san. c. venientes. nu. 1. de iure. fo. 175
- Civitates habentes legatur de populo illius civitatis. in c. quoniam. nu. 1. de offi. ordi. fo. 134
- Civitas si est interdicta non erit interdictus populus illius civitatis & ideo poterit alio audire divina, fecus si interdicatur populus. in c. in Lateranensi. nu. 7. de p. nunci. fo. 69
- Civitas quęlibet hodie habet vni provincię, & habetur pro vna p. nunciā in c. de quarta. nu. 30. de prescrip. fo. 20
- Civitas potest sub interdicto p. p. delictum particularem p. sonari, quę de facili corrigi non possunt. in c. p. cessis. nu. 1. de priuileg. fol. 184
- Civitas potest destrui, & arari, & submitti p. delicta civium, & propter hoc potest priuari civitas dignitate episcopi. in c. 1. nu. 2. de do. fol. 137
- Civitas potest esse sine episcopo in c. 1. nu. 1. de offi. ordi. fo. 142
- Civitas ad hoc, ut dicatur commississe delictum oportet, q. fecerit cōgregato concilio. in c. 1. nu. 1. de elect. fo. 214
- Civitas si facit statutum contra suam consuetudinem tollitur consuetudo, licet de ea non faciat mentio. in c. 1. nu. 2. de coha. de. f. 125
- Civitas si est interdicta, omnino possunt in ea divina celebrari per illos, qui non desiderant causam interdicti, dummodo celebrent ian. n. clausis. ut in c. quod non nullus. nu. 1. de priuileg. fo. 187
- Civitas si est interdicta respectu loci homines ipsius poterunt alibi audire divina, sicut si sit interdicta ratione personarum. ibi. nu. 2
- Civitas si sit supposita interdicto, an aliquo casu clerici ipsius v. alii possint in loco sacro sepeli, vel eucharistiam accipere, vel alia similia facere. c. quod in te. nu. 1. 2. 3. 10. de p. nunci. & remiss. fo. 207
- Civitas si sit interdicta an, & quō possit ibi celebrari divina. ibi. nu. 3
- Civitates nō recognoscunt superiorem in c. tantā p. tatem in se, q. tam habet imperator in v. uerbo. in c. cum te. nu. 19. de re iudi. fo. 99
- Civitas legat restituitur in integrum, sicut minor & res publica, in c. 1. nu. 14. de restitu. in integ. fo. 100
- Civitas quo casu possit statuere in c. q. clericis. nu. 4. de eo cōpe. fo. 87
- Civitas potest facere statutum sine superioris auctoritate. in c. in ustra. nu. 2. de m. n. r. fo. 197
- Civitas non excoletur a custodia murorū civitatis tpe, quo necessitas maxima urgeat. in c. p. uent. nu. 1. de immu. eccl. & ceme. fo. 280
- Civitas, vel ecclesia, si superiore destruitur, perdet omnia iura & privilegia, adeo q. civitas non appellabitur amplius ciues illius civitatis, vel canonici illius ecclesie, sicut si sit de iudicia, ab aliquo tyranno, in c. cum eximunt. nu. 3. de no. op. nu. 175
- Chamarea non tenetur ille, qui pronat aliquam rem in locum solitum, per quem personę non solent transire. in c. ex literis. il. 2. nu. 1. de homi. fo. 129
- Clande sine contrahentes, an presumantur coniuges? in c. inter. nu. 6. qui si sit legi. fo. 48
- Cland. am. traditio, ita demum transfert possessionem rerum, si fiat apud illum locū. v. b. sine res. in c. ex literis. nu. 12. de contue. fol. 111
- Clausula, si reperitur idoneus &c. verificatur facta generali inquisitione, absque quod examinetur vel iurētur testes. in c. 1. nu. 35. de postu. p. gla. fo. 128
- Et vnde in c. cum nobis in 7. not. & seq. de elect.
- Clausula, appellat one re. quomodo intelligatur in c. licet. nu. 2. de offi. ordi. fo. 152
- Clausula, amoto quolibet illegitimo detentore, quid importet. c. cū noitis. nu. 2. 1. de conce. p. ben. fo. 75
- Clausula relata ad diuerfos, potest operari diuerfos eff. ctus. in c. ab excommunicato. nu. 3. de i. cler. fo. 103
- Clausula ratio manente pacto, an habeat locum in compromissis, in c. per tuas. nu. 18. de arb. fo. 226
- Clausula ex certa scientia, idē importat quod de plenitudine potestatis. in c. ad hęc sumus. nu. 7. de rescrip. fo. 61
- Clausula, si ita est, an & quando referatur ad p. cedentia, in c. olim ex literis. nu. 3. & 13. de rescrip. fo. 84. & seq.
- Clausula onerosa posita post plures donationes, an respiciat tū p. ximam donationem, in c. cum dilecti. nu. 1. & 6. de dona. fo. 133
- Clausula ē onerosa in fine posita respicit omnia p. cedentia, nisi ipsa haberent suū determinatam clausulam excepto in beneficiis. in quibus respicit tantum casum proximū. ibi. nu. 7. to. eo.
- Clausula, appellatione remota, posita in vno articulo ex pluribus in eodem rescripto delegatis, concernit omnes articulos in c. fecundū requirit. nu. 1. 4. to. de appella. fo. 157. & seq.
- Clausula, appel. remota, inducta fuit ne per frustratorias appellationes iustitia violetur. ibi. nu. 3
- Clausula posita in vna dispositione, concernit totam illam dispositionem, quando subicit ratio. ibi. nu. 4. & 10
- Clausula posita in vno articulo, non referat ad alios habentes speciales clausulas. ibi. nu. 1. fo. 138
- Clausula, non nocet in irritum, quicquid fuit immutatum in tali causa &c. non referat ad legitime & iuridice agitata. in c. audita. num. 3. de restitu. spo. fo. 214
- Intellige ut in nu. 1. 3. & 16
- Clausula si impetrans sit idoneus, semper subintelligitur in literis ad beneficia. in c. cum adeo. nu. 7. de rescrip. fo. 71
- Clausula si preces veritate nitantur, ipse subintelligitur in rescriptis & q. non sit posita. in c. ex parte. nu. 1. 3. & 9. de rescrip. f. 53. & seq.
- Clausula, appell. remota, importat q. de scientia lata nō possit appellari, nisi ex causa in iure expressa, vel ex notorio grammatice. in c. inter ceteras. nu. 2. 3. & 4. de re iudi. fo. 70
- Clausula, appel. remota, operatur, p. iurisdic. iudicis a quo non su spendatur per appellationem, non autem q. index ad quem non possit de iniquitate sententię cognoscere. ibi. nu. 3
- Clausula, compescendo cōtrafactores per censuram ecclesiasticam, a quibus poni possit & quid operetur, in c. quarenti. nu. 4. 6. de ver. signi. f. ica. o. 2. 38
- Clausula, si ambo non poteritis &c. intelligitur de impedimento per sonali. in c. coram. nu. 4. de offi. deleg. fo. 127
- Clausula solita apponit h. p. appohira, & sic speciale mandatum nō requirit, in h. s. quę de iur. natura includuntur in generali, licet alias requirere spale. in c. quod translatio. nu. 3. de offi. deleg. fol. 138
- Clausula, appel. remota, vel simpliciter & de plano, nō potest poni p. legatum etiam de latere. ibi. nu. 8
- Clausula codicillaris non sufficit testamentum, sed operatur p. legata debeantur ab intestato. in c. Raynaldus. nu. 2. de testa. fol. 162
- Clausula, q. possit gerere omnia, quę ipsemet p. sēs facere possit, habet v. m. specialis mandati. in c. inter lex. nu. 11. de iudi. fol. 29
- Clausula, q. si ambo &c. operatur etiam si vnus ex delegatis fuit reclusus in c. cum super. nu. 1. & in 6. de offi. dele. fo. 113
- Clausula, vocatis vocatis, q. d. importat, in c. exhibita. n. 6. de iudi. f. 53
- Clausula, non obstante, an derogat alicui constitutioni specialī, in c. v. de chir. nu. 20. de app. fo. 26
- Clausula appositā in p. curatorio, videlicet facio te p. curatorem saluis exceptionib. meis, q. d. importet, in c. expoluit vobis. n. 1. 3. d. dil. f. 73
- Clausula generalis in odiosis non comprehendit maiora expressis, sed in favorabilibus sic in c. vnicuique. nu. 1. s. circa si de comodato. f. 102
- Clausula, appellatione remota, an aliquid operetur. in c. prudent. ā. nu. 1. 1. de m. n. r. fo. 130
- Clausula etiam odiosa in fine posita respicit p. cedentia & extra nea in c. ext. p. nunciā. in c. p. qui vero. nu. 1. 8. de p. nunci. fol. 53
- Clausula ratio manente pacto, solum operatur respectu seruantis contractum. in c. potuit. nu. 11. de locato. fo. 112
- Clausula, appe. re. non excludit, quin aliqui possit appellari. in c. p. roralis. §. cum autem. nu. 3. de offi. deleg. fo. 123

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- C**lausula, appellatio remota, operatur hodie sicut olim nec cōtra ea reperitur aliquid innovari in c.vt debitas, nu. 13. de appell. fo. 138
Clausula, appella. re quo effectus operetur ibi. nu. 14
1 **C**lausula, promittens habere ratum, posita in procuratorio, an operetur speciale mandatum in cōtra. nu. 3. de transac. fo. 174
2 **C**lausula, qd si non omnes aut duo, &c. verificatur in vno alterius vires gerente in c. licet vndique. nu. 1. de offi. deleg. fol. 123
3 **C**lausula, vos, vel alter vestrum &c. verificatur in uno tñ. ibi. nu. 2.
4 **C**lausula, appell. remota, non tollit facultatem appellandi ex notorio grauiam, & a calibus in iure expressis. in c. ex conuersione. nu. 9. de refl. spoia. fo. 223
5 **C**lausula, alte uel basile, posita in compromissis operatur, ut inspectat lationes non possit peti reductio ad arbitrium boni viri in c. fi. nu. 4. de maio & obfo. fo. 169
6 **C**lausula, suppletes omnem defectum, quid operetur, & alijs circa Papam non potest supplere defectum in cōtractibus uel iudicijs. in c. 1. nu. 3. de transac. fo. 173
CORSE. Ego dico id esse in Regibus & Principibus in Regnis suis nō recognoscētes superiores, cui sunt monarchę & gaudēt eis dē p̄uilegijs in regnis & p̄uincijs suis, quibz Papa & Imperator in uniuerso, per id quod uoluit Bald. in c. cum uenissent de eo qui mit. in pos. & Bar. in lantimā dē publiciud. & Abb. in c. quaz in ecclesijs de consili. nu. 1. f. 201. & Inno. in c. cum P. tabellio. de fide instr. fo. 138
1 **C**lausula, qd si non omnes &c. operatur quod tunc unus potest sine alio, quando certum est, qd alter ei impeditur, alias secus. in c. prudentiam. nu. 1. & nu. 2. de offi. deleg. fo. 108
2 **C**lausula, omnes aut duo &c. denotat, qd alij possunt cognoscere, licet non conficit de impedimento consortium. ibi. nu. 3.
3 **C**lausula, si omnes nequeritis interesse, tu frater Episcopo procedes quid importet? ibi. d.
4 **C**lausula, in pace dimittas, quid importet? Ant. in c. ueniens. nu. 14. de fl. p̄xyby. fo. 69
5 **C**lausula, ex certa causa, qd importet? in c. ea qd. nu. 3. de re iud. fo. 64
6 **C**lausula, ex certa scientia idem importat, qd clausula ex plenitudine potestatis. ibi. nu. 8. fol. co.
7 **C**lausula, potestati nōhi de pradijs iusticiam fieri &c. quid importet? in c. 2. nu. 3. de ordi. cog. fol. 138
8 **C**la, p̄dictores quiescēdo &c. dat irrisūtionē iudici non solū inter partes, sed et inter extraneos, p̄dicentes de facto, & quāto tpe durat talis iurisdictio, & qd cōphendat, in c. p̄ illorū. n. 9. & n. 10. d. p̄ b. f. 41
9 **C**lausula, conscientiam tuam grauamus, an importet, qd causa sit indelegabilis. in c. cum in veteri. nu. 4. de elect. fo. 207
10 **C**lausula in fine posita non refertur ad proximiora, si ex tali relatione referatur absurditas in c. postulat. nu. 7. de iure patro. fo. 250
11 **C**lausula, suppletēs de plenitudine potestatis, omnem defectum facit de inequali utildum. in c. 1. nu. 7. de confir. vt. vel inuic. fo. 174
12 **C**lausula, si non omnes poteris, includit voluntatem. in c. prudentiam. §. adducimus. nu. 1. 2. 4. de offi. deleg. fo. 110
13 **C**lausula, appellatio remota, non operatur circa tertios pro suo iure comparentes. in c. super eo. nu. 4. de offi. deleg. fo. 104
14 **C**lausula, decidas sine debito, nō dat formā sed instructionē, & snia lata qd debiti finē non est nullus in c. eadē sedē. n. 3. de refl. spo. f. 237
15 **C**lausula omnis, quæ p̄sser mouere principē ad non facile referēdum, est ponenda in supplicatione, in c. ad aures. n. 4. de referi. fo. 59
16 **C**lausula, concia am tua oraueram, non inducit electionē indultę p̄sonalis ad eo qd est delegabilis. in c. fi. §. autē. n. 7. de of. del. fo. 136
17 **C**lausula, appellatio remota palata, vel alia clausula in medio litterarum, an iuraturat ad precedentia, & ad sequentia, in cap. inquisitioni. nu. 1. 3. 4. 5. de appell. fo. 172
18 **C**lausula, appell. re. inno. operat hodie effectū suū, sicut & olim. ibi. nu. 2.
19 **C**lausula, seruato iuris ordine procedas, vel non seruato. quid importet, in c. quintuallis. nu. 42. de iure iuri. fo. 185
CORSE. Dicit excell. Aduerter qd Inn. quē rērt Abb. in c. quintuallis. dictq. qd qnō p̄mittit in cū tanq̄ in arbitrio illa verba inuāt, qd possit pedere feruato ordine iudiciali alio yō ba qd possit p̄cedere in seruato ordine iuris, inuāt qd tanq̄ in arbitrato; sed in cū hi p̄cessit seruato ordinis iuris, statū deo suo ē iniquo, qd vī p̄cessisse ut arbitret. Si V. p̄cessit iuris ordine in seruato, tūc nō valebit dictū suū n. si sit equū, vī ad acutē redactū, vī vī p̄cessisse ut arbitror. Ad Abb. ibi dicit, qd falsa ē p̄uerentiā, nisi qd hoc dictū, qd la possit eligere alteri a vīz, tñ nō eligeō p̄ceder vī vīra qd authoritate, p̄ id qd no. In. i. cū ex officio, d. p̄seri. & adducit alia de qb⁹ ut ibi p̄. cu. nu. vī qd Inn. recte loquit. p̄ced. tñ n. dicitū, quij apparer, qd p̄cessit seruato ordine iudiciali, vel non seruato ordine iudiciali; qd si p̄cessit ordine iuris seruato, erit arbitri. Si yō non seruato iuris ordine p̄cessit, erit arbitrator. & ad hoc adduco ciūdē Ab. in c. cum ex officio. ubi dicit, qd inspicienda sunt acta cāgā, p̄cessit ut ordinaret, vel ut delega. nā si p̄cessit ut ordinarius, nō valet iudiciū, ut in simili no. Bar. in l. vna. C. qd sua iuris. si yō vt delegatus, valebit. si

In Panormitani Commentaria.

- qd differat, si ad mandatu[m] Papę &c. in c. l. i. nu. 6. de rescripto. fo. 102
1. Clausula solita apponi in aliquo instrum[en]to, si fuerit casu om[n]ia, habetur pro appo[n]ita in c. cum M. 5. de consensu. 32
 1. Clausula, & quidam alii, & res alie posita in rescripto, comprehendit personas, vel res inferiores, vel æquales expressam. c. fides apostolica. nu. 1. 6. g. de rescripto. fo. 67. & seq.
 - Clausula, & quidam alii, comprehendit tantum quatuor ibi. nu. 3
 3. Clausula, salvo iure addendi vel diminuendi, quid importet? in c. a. nu. 2. de libel. obla. fol. 123
 5. Clausula, appella remota, tollit omnem appellacionem, q[ua]ntu[m] ad iur[is] ex-pressam non inlaturur in c. pastoralis. nu. 2. & 3. de app[el]l. fo. 149
 - Clausula, quantumque odiosa, posita in rescripto, debet aliquid operari ibi. nu. 2
 - Clausula, appellacione remota, potest apponi a Papa, vel ab Imperatore, & aliquando a iudice inferiori, & omnibus qui de iure, vel de facto non recognoscunt superiorem ibi. nu. 4. & 5
 - Clausula, appella remota, etiam operatur effectus multos ibi. nu. 8
 - Clausula appellat om[n]is operatur hunc effectum, q[uo]d per appellacione[m] interpositam, non suspensio[n]em iurisdictionis habeat a quo, nisi forte iudex a quo inhiabitur ibi. nu. 9. 11. & 16. fo. 155
 - Clausula, appella remota, non tollit quoniam notorie grauatus possit appellare ibi. nu. 14
 2. Clausula, q[uo]d non om[n]es, &c. non excludit, quin fiat inquisitio, & quandoque cum causam nu. 1. de offi. dele. fo. 112
 2. Clausula, providens in alia qua ecclesiarius talis dicitur, an comprehendat ecclesiasticos cunctos? Antea acceptum nu. 2. de xta. & qual. fo. 62
 - Clausula, v[er]bi lib[er]i sit, importat, vt quis non reuocetur requirere consensum alterius, in c. si probabitur nu. 5. de offi. dele. fo. 95
 1. Clausula, ratio manente pacto, non operatur respectu contravenientis, sed obstat iuramentum cum inter R. nu. 12. de electo. fo. 156
 5. Clausula, appella re. si tollit q[uo]d antequam q[ui]s iur[is] possit aliquid respectu iur[is] suo iudici suspendi eum cum manus. nu. 2. de app[el]l. fo. 117
 1. Clausula in fine posita, non respicit p[re]cedentia, q[uo]d ex tali relatione sequitur absurdum in ecclesia vestra d. 2. nu. 5. de electo. 216
 1. Clausula, & quidam alii, non semper comprehendit p[re]sentes, vel minores in c. Rodolphus. nu. 2. & 10. de rescripto. 99. & seq.
 1. Clausula consuetudine in l[et]teris appo[n]itur, habetur pro appo[n]ita. Ant. in c. acceptum. nu. 2. de xta. & quali. fo. 62
- ¶ COR. E.** De clausulis, toties quoties opus fuerit, vide Ang. & ibi. Moder. in l. i. finita in prin. ff. de da. infest. & Ang. in l. oratione. de feriis, & in d. 2. s. ex h[ab]itu. ff. de euit. reo. Spe. in t. de arbi. § sequit[ur]. Ver. sed pone q[uo]d acti est, q[uo]d possit p[ro]nunciare, quot es voluerit Bal. in l. i. duo. §. semel. ff. de arbitrio. Cy. in l. cu[m] anrea. C. eo. Bal. in l. 1. C. de his q[ui] p[ro]p[ri]e. not. in l. 3. col. ubi alleg. glim. cum q[uo]d. C. deleg. & ibi Sal. & Alex. Sed p[er] certo illa expone uerba sep[ar]atim, & non verbum toties, sed p[er] d[icitu]r, q[uo]d allegant in final. facit q[uo]d volu. t. Bald. in c. sua. de app[el]l. & vide Ang. in terminis in l. q[uo]d si non sit. de q[ui]d. ed. & Roma. in rep[ro]b[ati]o[n]e de arbi. in l. 8. col. & Bar. in d. l. i. duo. §. semel. ff. de arbi. & quod uoluit Spe. in t. de pig. §. i. ver. sed q[uo]d pignus p[ro]p[ri]e. & concludit, q[uo]d verificat in duabus vicibus. & vide do. Car. & do. Barba. in c. 2. de consensu. & vide omnino Io. de imo. & Mod. in d. l. i. finita. in prin. ubi tenuerunt contra Ang. s[ed] difficultas quid dicendum, & iudicio meo non p[er]dari in hoc certa regula, sed atten[de]re debet materiam subiecta. arg. in l. i. vno ff. loca. & al. hoc adducit. d. Car. in d. c. 2. ubi dixit, q[uo]d ista dictio quoties, quandoq[ue] importat idem, q[uo]d semper & omni casu. l. sicut in annos ff. quibus mod. v[er]bi. am. aliquando vsque ad tertiam vicem exclusiue ut in comens. cp. 1. q. 5. vbi d[icitu]r appellari potest toties, quoties opus fuerit, & ibi videbo. gl. & t[ame]n quis non habet potestatem appellandi tertia vice. C. ne licet. ter. prouoc. e. sua. de app[el]l. concludit, quod importat plus & minus secundum naturam eius, cui adicitur, & optime loquitur nam clausula, ex p[re]cedentibus & loquentibus regulatur. c. secundum requisit. de appella. l. talis scriptura. ff. de legat. 1. in dubio tamen statuitur communio p[ro]p[ri]e, quod talis clausula, verificatur in bino actu propter infinitatem euitantiam.
- 5. Clausula, appellacione remota, posita in commissione causae, non tollit quin iudex possit ex aliqua iusta causa recusari. in c. postremo. nu. 1. de appella. fo. 153
- 7. Clerici si decesserint ab intestato sine hæredibus, vel ecclesia, eius bona applicantur ep[iscop]o loci in c. excommunicamus. l. i. no. 1. de h[er]e. fo. 119
- 7. Clericus percussus clericum, a quo absoluitur? in c. cum illorum. nu. 6. de sent. excom. fo. 223
- 2. Clericus non cogitur satisfacere creditoribus, nisi deducto ne egcat, in c. veniens. nu. 4. de transact. fo. 176
- 7. Clericus hodie non deponitur, sicut olim ex fornicatione & simplici peccato moral. in c. non debet. nu. 2. de confan. & affi. fol. 42
- 7. Clericus rapto, vel parte capsa in rapina, irreuerenter deponitur & beneficio priuatur. in c. super eo. nu. 2. de iapto. fo. 138
- 4. Clerici et in minoribus constituti, non debent habere officia t[em]p[or]alia

lia, siue secularia, an autem aliter facientes degradentur, vel deponantur, an suspendantur in c. ut clerici. nu. 2. & n. 9. de iur[is] & hone. cleri. 9

Clerici indigentes possunt esse negotiatores alicuius honeste negotiationis, alias secus. ibi. nu. 3

Clerici an possint esse tutores? ibi.

Clericus interdicitur omnis ludus præter ludum scacorum. ibi. nu. 4 & nu. 11. fo. 10

Clerici, an & quo casu possint portare annulos? ibi. nu. 7

Clericus publice aleator ipso facto priuatur a promotione, sed non a beneficio, nisi p[re]cedat monitio. ibi. nu. 11

Clericus debet ire indurus secundum consuetudinem loci, non tamē debet ire cum vestibus laceratis propter humilitatem, quia dignitas clericalis vilesceret. ibi. nu. 11

Clericus qui se obligauit stare mandaro ep[iscop]i, si ep[iscop]us p[re]ceperit q[uo]d renunciet beneficio, & q[uo]d non appellet potest appellare, & non est opus ut petat relaxacionem iuramentum in c. veniens. nu. 3. de iur[i]urando. fo. 170

Clericus monitus non rediens priuatur beneficio, nisi iustam causam absentie alleget in c. si nu. 1. de cleri. non residen. fo. 29

Clericus absens ad hoc ut excusetur, debet cum licentia ep[iscop]i abesse, q[uo]d fit ex causa concessa, q[uo]d in sua ecclesia seruatur per alium. ibi. nume. 2

2. Clericus peregrinus quomodo probatur ordinatus? Ant. in c. 1. nu. 3. de cleri. pereg. fo. 33

7. Clericus, qui est in seruicio ep[iscop]i vel papę, reputatur pro residentem c. olim. nu. 4. de verbo. sig. fo. 139

5. Clerici habentes proprium, non debent ad ecclesia[m] subueniri. in c. inter alia. nu. 8. de immu[n]e. eccle. & coe. fo. 288

Clericus pauper debet sibi manibus querere victum ibi.

Clerici in quibus criminibus sint tradendi curie seculari, etiam non expectata incorrigibilitate in c. ad abolendam. n. 11. de h[er]e. fo. 118

Clerici seculares, an induticte prohibentur beneficiis in monasteriis? in c. ea que. nu. 10. de cap. mona. fo. 231

Clericus si traditur iudici seculari, non tenetur iudex stare processui facto per ecclesiasticum iudicem, nisi in casu heresis. ibi. nu. 14

Clericus vigore vehementis infamie potest suspensio[n]e a suo beneficio. in c. accedens. nu. 11. de accen. fo. 82

Clericus agens pro iuribus sui beneficii, non potest aliqua exceptio[n]e repelli, quia toleratur in suo beneficio. ibi. nu. 13

Clericus an teneat onerare cultum sui beneficii remissius. ibi. nu. 14

Clericus q[uo]d consecutus est plenius in beneficio, & petat p[ro] s[er]uacione quam nunquam habuit, an possit aliqua exceptio[n]e repelli? ibi. nu. 15

6. Clerici tenentes beneficia sine legitimo titulo, possunt ipso facto excommunicari in c. frequentibus. nu. 3. de inf[ir]m. fo. 66

Clericus habens beneficium sine legitimo titulo, iusto errore ductus, non tenetur ad rationem fructuum, si eius ubi ignorauit fuit crassa. ibi. n. 11

7. Clericus habens reuocatum beneficium, debet sibi ipsi imputare qui tale accepit, unde debet ex aliqua laudabili induitina victum sibi querere. in c. suam nobis. nu. 10. de simo. fo. 97

6. Clerici negotiatores, & ratio moniti non se abstinent, non debet gaudere privilegio clericali, adeo q[uo]d subiacent p[ro]p[ri]e eorum bona statim laicorum, non autem quo ad concernentia ordinem clericali. in c. ex l[et]teris. nu. 1. 7. & 9. de iur[is] & ho. cle. fo. 9

Clerici possunt ad eorum commodum vti statutis laicorum, & an & q[uo]d inducunt pro ipsi, reuocatur contra ipsos recipere ibi. nu. 2. & n. 6.

Clerici non debent soluere pedagia sue gabellas de facultatibus ipsorum, & eorum patrimonii, licet statuta sint in c[on]tra. ibi. nu. 4

Clerici coniugati n[on] gaudet privilegio clericali in facultatibus. ibi. n. 8. f. 2

Clericus negociator de bonis ecclesie n[on] perdit privilegia quo ad bona ecclesie, secus si negotiator de bonis p[ro]p[ri]is. ibi. n. 1. nu. 9. & nu. 10

Clericus an gaudet privilegio in bonis propriis patrimonii, & quid in bonis ecclesiasticis? ibi. nu. 11

Clericus habens bona c[on]tra cum laico, an teneatur ad onera? ibi. n. 14

Clericus si ignorat ubi sit, est citandus in ecclesia sua tribus edictis, & si intra sex menses n[on] redierit, priuatur ecclesia sua, nec sufficere vnu p[re]ceptum in c. t[em]p[or]e deuotionis. n. 1. 2. 3. 4. de cl[er]i. n[on] res. c. 2. & c.

Clericus iniuste absens debet personaliter citari, si fieri potest, alias sufficere valis ecclesie sue. ibi. nu. 3

Clericus non residens potest suspendi, & excommunicari, & spoliari ad libitum superioris ibi. nu. 6

Clericus vel p[re]latus non residens, & vocatus non rediens, potest ipso facto beneficio spoliari in c. qualiter. nu. 1. de cleri. non res. fo. 23

Clericus non residens, licet reuerfus potest puniri ibi. nu. 4

Clerici non possunt reddere ecclesiis suar[um] debitos quib[us]da[m] rectoribus nec diu[er]sere, nec diminuere in c. auctoritate. nu. 1. 2. & 4. de p[re]ben. fo. 32

6. Clerici moniti ut d[omi]n[u]m trans concubinas, & non se corrigentes, suspenduntur, & deponuntur & est in optione iudicis in c. sicut ad exurpanda. & nu. 1. de coha. cle. & mulie. fo. 13

Clericus notorie concubinarus, an ipso iure sit suspensus nulla monitione p[re]ambula, & an celebrando efficiatur irregularis? ibi. nu. 3

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 7 Clericus debet residere in beneficio vel praebenda, nisi aliud dicat consuetudo in c. inter quatuor. nu. 1. 2. 3. de clerici. non resi. fo. 24
- Clericus non ius non residens, potest vel per sententiam, vel ipso facto priuari suo beneficio ab aliquo iudice ibi. nu. 2
- Clericus se absteuendo debet requirere licentiam plati, nisi sit aliqua necessitas, q. subito occurreret, v. si aliud dicitur consuetudo. ibi. n. 4
- Clericus suspensus ob aliquod crimen, si interim praesumpserit celebrare, priuatur beneficiis, & perpetuo deponatur. in c. ut clericorum, nu. 1. & nu. 9. de iur. & ho. clerici.
- Clerici non possunt facere statuta super arduis sine consensu epi, in negotiis vero tangentiibus ipsos clericos pnt. in c. 2. nu. 2. de inst. f. 66
- Clericus sub eodem recto dispensati canonici & capellani, illa hora, qua celebrat ut capellani, priuatur distributionibus, quas debet habere ut canonici in c. cum olim nu. 2. de re iudi. fo. 74
- Clerici habentes dignitates in aliqua ecclesia citra canoniciatum, non habent vocem in c. de iure communi ibi. nu. 8
- Clericus non potest aliquid speciale, vel aliud promittere laicis pro decimis habendis, & si promiserit, promissum est nulla in c. 2. nu. 2. de cens. f. 250
- Clerici de bonis patrimonialibus non debent solvere gabellas, & alia onera publici, contra vero & annexa rei vel perpetua sic. ibi. n. 9. f. 23 t
- Clerici possunt utriusque eorum fauorem lege vel consuetudine laicorum, si est fauorabilis in c. ad nostram nu. 1. de proba. fo. 39
- Clericus potest se purgare per duos laicos, etiam si contra cum probatum est per duos clericos ibi. nu. 4
- Clericus conuictus de perurio priuatur beneficio, si principaliter fuit actum ad transgressionem iuramentum, alias secus, licet in consequentia de regatur per iuramentum. c. puenit. nu. 4. & 13. de iudi. f. 23. & seq.
- Clerici contra laicos non admittuntur in testes in causa, in qua venit imponenda poena sanguinis in c. de cetero nu. 1. de testi. fo. 39
- Clerici non obligantur soluere pedagum vel vestigalia, etiam licet imposita in cinnouantibus nu. 4. de cens. fo. 253
- Clericus, qui ex natura beneficii non tenetur residere, non potest per hoc uagari, alias priuabitur, licet habuerit licentiam vagandi, vel ut sit consuetudo in c. x. tit. nu. 1. 2. de cle. non resi. fo. 26
- C O R S E.** Ego addo in simili aliqua perpetuo memoratu digna, q. ad de iur. vagationis, & priuatur text. in l. q. nisi. §. ex p. uincia si de opell. lib. vbi libertus non tenet insequi patronum vagabundum ad praestandas operas & Nic. de neap. induit ad vasallum qui tenetur seruare domino, si d. incipit vagare per mundum, non tenet, & unde q. voluntate Ni. de nepo. in l. ita illa si de consi. pecu ubi dicitur, p. debitor non tenet inu. nire creditor vagabundum, & soluere ei debet, licet alias secus, v. ibi p. n. no. & vide Spe. in tit. de loca §. nunc aliqua ver. 164. ubi dicitur, q. si emphyteuta cepit vagari per mundum, priuatur emphyteusi, quae reuertitur ad alium si quas ruinas. C. de fin. eccle. & vide, q. d. voluit tex. in l. libera pecunia ad ministrat. off. de pecu ubi si d. concessit liberam administrationem peculii seruici, q. incipit vagari, intelligitur si nita eius administratione, q. d. h. pro mortuo. facit glo. in c. n. oportet. de conse. dist. 5. & adduco glo. in c. cum tu. de vsuris. q. reputatur ibi sing. do. meus do. An. Bar. q. licet vsurarius teneatur prestare vsuras sua quo exorsit, illud est vtriusq. nouit ubi habitat, secus si ignorat, vbi heredit. tot. puta, q. vagatur per mundum, quia tunc non tenet inquirendo vagari, & a laico glan. l. vna quareq. 13. q. 2. q. dicit quod vxor non tenet q. viru vagabundum, q. licet singulare Io. de im. in rub. fol. mar. licet per errorem allegauit glan. c. cron. ead. c. 2, & q. Ego allego aliam in c. de illis. de spo. & in c. si quis necessitate inuitabili. 3. q. 2. & in c. 1. de coniug. lepro. & in c. 1. qui marit. accu. non pos. quas oes gl. sumit, nisi scierit mulier duxisset in vnum aliquem huiusmodi, qui solet vagari, quo casu tenebitur sequi virum, ita dicit glan. d. c. vnaqueque & in d. c. si quis; & vide, quod voluit Bart. in l. maritus §. vxorem. ff. de an. leg. & scribentes in dicta rub. & Ioan. de Imo. in l. si cum dote. §. si maritus. ff. solu. tmar.
- Clericus priuatur per alere de redditu beneficii sui vxorē, & p. agnatos pauperes, & filios illimos in c. coniugatus n. 6. de couer. cou. fo. 210
- Clericus secularis, licet habeat primogenium, in quo succedit eius filius legitimus, potest etiam tenere ecclesiam in c. ex p. uicium. nu. 2. de p. g. f. 119
- Clericus generalis procurator laicorum est deponendus, vel exco-candus, nec potest esse officialis alicuius Principis. n. c. sed nec. nu. 1. 2. 3. & 6. de cle. vel mona. fo. 299
- Clericus an possit saltem in vnum negotium laici procurare. ibi. nu. 4
- Clericus potest esse delegatus principis secularis ad vnam causam. ibi. nu. 5
- Clerici non prelati possunt esse vicegerentes principum secularium, nec possunt sub eorum cura aliqua curatē temporalem habere. ibi. nu. 7
- Clerici possunt esse consiliiarii Principis secularis. ibi.
- Clericus vel alius administrator alicuius ecclesie non facit suos, neque redditus, neque obligationes, neque data praetextu voti in c. inquirendum. nu. 2. de pecu. leg. fol. 138
- Clericus etiam in sacris constitutis, licet potest verberari causa disciplinæ in c. vniu. sit. n. 4. de sen. exc. fo. 220
- Clerici non pnt ēr de mandato iudicis ecclesiastici p. laicos torque-

- ricet communiter contrarium sequetur. ibi. nu. 6. 9. & 11
- Clericus non potest capi & detineri in carcerem per laicum sine metu excommunicationis, nisi cum licentia iudicis. ibi. & nu. 11
- Clericus intrudens se in beneficium videntis, vel faciens se in illo institui: aliquo titulo, in preiudicium est inhabilis ad illud habendum, si fuerit licens vel in sup. n. ignorata in c. post elect. onē n. 1. c. de p. c. p. b. f. 76
- Clerici habent vnum beneficium, si fuit alterum eodem collatum, & scilicet signu crucis collatum de primo suo beneficio alit. r. p. superiorem facit, sibi non prejudicauit, anteq. haberet possessionem secundum ibi. nu. 7
- Clericus vagans potest priuari beneficio etiam simpliciter in c. ext. r. p. de in re p. c. qui vero. nu. 32. de pr. ben. fo. 36
- Clericus absens causa custodiarum potest percipere fructus, & beneficii curati, q. dicitur saltem seruare eccle. v. v. u. u. l. l. ibi. nu. 3. fo. cod.
- Clericus an possit retinere plura beneficia, & qualia cum dispensatione episcopi ibi. nu. 28. fo. 35
- Clericus non potest esse pluralis in beneficiis sine simplicibus, sine curatis, iure speciali cessante. ibi. nu. 4. 6. & 10. 3. 3. 6
- Clericus habens beneficium simplex de consuetudine potest in absentia percipere fructus, & nullo vicario vel substituto rectore, nisi ex absentia graue praedilectum inferatur ecclesie, vel sit vagabundus ibi. & nu. 3 t. ver. sed aduerendum. & seq.
- Clerici & eccle. an sint regulariter immunes ab omnibus collectis, & impositionibus laicorum in c. minus n. 3. & 4. de iur. eccle. & can. f. 252
- Clerici non possunt honores utriusque laicos habere, & non habent vocem in concilio laicorum. ibi. nu. 14. fo. 283
- Clerici vel monachi non tenentur subire tunciam, vel curam minorum, possunt tamen si volunt, agnoscere legem tunciam. ibi. nu. 13
- Clerici tenentur ad onera, que conueniunt in utilitate communis clerici coram laicorum, & ad hoc solvendum sunt cogendi coram suo iudice secundum vnam opinionem, quae improbat. ibi. nu. 18. fo. 283
- Clerici debent communiter coram iudice ecclesiastico, & consuetudo aliter disponens non valeret in c. clerici. nu. 1. 3. & 6. de iudi. f. 29. & seq.
- Clericus potest, donec satisfecerit de delicto, teneri in vinculis p. suu superiorem, & si opus est p. torqueri in c. dilecti. n. 2. de appel. f. 133
- Clericus potest remittere debitum ecclesie, quando illud concernit utilitatem remittentis in c. veniens ad nos. nu. 5. de testi. fo. 35
- Clerici possunt esse iudices delegati laicorum in c. in Archiepiscopo tu. nu. 3. de r. p. fo. 139
- Clericus quando tenetur prestare iuramentum calum. in c. imperatorum nu. 2. de iuramen. calum. fo. 160
- Clerici iurant de calum. in eorum causis, licet consuetudo sit contraria in c. ext. r. p. n. 1. de iuramen. calum. fo. 161
- Clericus siue alius prelatus, si citatur a duobus superioribus vno ecclesiastico, & alio temporali, cui debet potius parere? in c. cum parati. nu. 8. de appel. fo. 124
- Clericus an possit coram iudice seculari reconueniri in c. 1. nu. 7. de iuramen. calum. fo. 156
- Clericus, si in aliquo actu non habuit licentiam superioris, quam requirere debebat, tamen ille non vincatur. ibi. nu. 17. fo. 157
- Clericus vel religiosus, si fuerint testes in casu sine superioris licentia, an illorum dictum valeat. ibi.
- Clericus quibus casibus potest iurare sine licentia superioris? ibi. n. 18. & 21
- Clericus an potest esse procurator sine licentia sui prelati? ibi.
- Clericus, qui iurat de calum. debet habere specialem licentiam. ibi. nu. 20
- Clericus iurando, an debeat iurare tacis euangelii? ibi. nu. 21
- Clerici an, & quo casu possint copelli ad custodiam ciuitatis eorum tempore quicquid in c. peruenit. nu. 6. de immu. eccle. & com. fo. 280
- Clerici tenentur ad talas, collectas, angarias, & pecunias magnas guerræ, vbi non valet consuetudo, ut clerici teneantur ad predicta, qui est consuetudine imperiali non tenentur ad eas. ibi. n. 4. 8. 12. 14. f. 280. & seq.
- Clerici non tenentur ad manuum pagnam a quo modo, etiam p. recuperatione terræ sancte. ibi. nu. 5
- Clerici non efficiunt irregulares, si necessitate urgente pugnant vna cum aliis, dum tunc efficiuntur irregulares non occidunt, licet vulnerent. ibi. nu. 7
- Clerici de iure diuino sunt exempti a potestate imperatoris. in c. 2. nu. 1. de maio. & obed. fo. 160
- Clericus non tenet aliquo obedi laicis, nisi sine feudatariis ipsorum. ibi. n. 3
- Clerici secularis in aliquo territorio stantes, subiacent iurisdictioni episcopi, & non laicorum in c. quod clericus. nu. 3. de fo. compe. fo. 85
- Clericus agens contra laicum, an ferat consuetudines contra secularis? ibi. nu. 6. 8. fo. 111
- Clericus delinquendo non fortitur forum secularem. ibi. nu. 23. f. 86
- Clericus, qui aliquid pro se allegat, debet illud idem contra se adducere recipere. ibi. nu. 3. fo. 87
- Clericus, si est inuolatus reru aliorum, p. in eis fieri manu iniectione sine metu exco-cationis in c. olim. l. n. 5. 19. 20. de rest. spo. f. 228. & 230
- Clerici est etiam licita defensio reru suarum, etiam contra alios religiosos sine metu exco-cationis, nisi exceperint modum. ibi. nu. 22
- Clericus succedens laico quærit coram iudice ecclesiastico, in aliis sic, quia successio-

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Clericus

In Panormitani Commentaria.

- Clericus deprehensus an possit puniri ab eo, quod sit aliter conuictus? in d. c. cum non ab homine. nu. 19. fol. 33
- Clericus homicida non punitur sanguine, sed detruditur in carere toto tempore vite. ibi. nu. 25. fol. 34
- Clericus teo monitus non desistens ab enormitatibus perdit privilegium clericale. ibi. nu. 27
- Clericus pueniens n̄ tenet regulariter p̄stare cautionē de iudicio sibi nisi p̄ p̄cius p̄tentiā sit deuentus ad possessionē rerū suarū et si possidet mobilia. in c. si in aliis. nu. 1. vt. te non conte. fo. 148
- Clericus nominatus in iudicio seculari a laico, an possit declinare forum. ibi. nu. 28. fo. 151
- Clericus nullus quancunque minimus est subiectus Imperatori in c. nonnulli. nu. 8. de iudi. fo. 40
- Clericus verum possit in causa reconuentiois ligare coram iudice laico? in c. qualiter & quando. nu. 4. de iudi. fo. 32
- Clerici non possunt ēē volentes conueniri coram iudice seculari, et consentiente ep̄o. sc̄o super nulla causa etiam reali. ibi. num. 6. & 8
- Clericus ratōne tributi soluendi ex suis possessionibus, non p̄t cōueniri coram iudice seculari de iure cano. sed s̄c̄us de iure ciu. ibi. nu. 9
- Clerici in m̄c̄is p̄uatiur, q̄ laici? in c. 2. nu. 9. de do. & cōt. f. 250
- Clerici depositi non s̄nt et adendi curis seculari et at si clerici. nu. 2. de iudi. fo. 13
- Clericus spoliatus iure decimandi cōmpeteat alteri parochia non restituitur, nisi doceat de aliquo tulo faciem colorato in c. ex parte. nu. 19. de test. et i. fo. 235
- Clericus an, & quando possit esse procurator tam in iudicio ecclesiastico, quā in seculari? in c. in nostrā. nu. 1. de proc. fo. 182
- Clericus non tenetur p̄stare cautionē de iudicio sibi, nisi fuerit s̄ntel contumax. in c. propt. nu. 4. de do. & cōt. fo. 253
- Clerici non tenentur ad hospitandum etiam in domibus suis personas publicas, etiam quod consuetudo sit in contrarium. in c. 1. num. 1 & 4. de immu. eccl. fo. 179
- Clericus cuiuscunq; ordinis potest degradari, & irregularis pronuntiari in c. si quis de gradu nu. 2. de purga. cano. fo. 190
- Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus privilegio ecclesiasticū nisi in casibus in iure expressis in c. diligēt. nu. 36. de p̄. c̄. fo. 30
- Clerici concubinari moniti non se corrigentes suspenduntur, & deponuntur. in c. si autem. nu. 1. de coha. eccl. & nu. 107. 14.
- Clericus p̄tuitus in minoribus p̄sente m̄monū p̄here. ibi. nu. 2
- Clerici vltari? deponit ab officio eccl. h̄y. in c. 1. n. 4. de vltis f. 143
- Clericus an liceat possit preces porrigere superiori pro institutione sua? in c. proposit. nu. 2. de elec. excom. fo. 164
- Clerici continentes se promoueri amittunt beneficia non ipso iure sed per sententiam in c. accepta. nu. 3. de test. fo. 213
- Clericus deponens falsam deponitur, & detruditur in monasterio, in c. 1. nu. 10. de crimi. fal. fol. 152
- Clericus nunquid per superueniētiā dignitatis possit cogi sententia re super compromisso? in c. p̄sente. nu. 12. de test. fo. 102
- Clericus medicus si intuitu p̄tatis exercuerit artem suam, ex qua sentiat illi mors, non imputatur ei quod ad peccatum, & d̄ sp̄sario. n̄m, sed quod ad irregularitatem h̄y, quia non erat exercitium suum in c. tua nos. S. ad vltimum. nu. 3. de homi. fo. c. 131
- Clericus qui de delicto publice gloriatur, potest puniri absque alia accusatione, in c. cum super. nu. 15. de cont. fo. 289
- Clericus qui de suo crimine publice gloriatur, debet ab officio & beneficio suspendi in c. quā sit graue. nu. 1. de exco. p̄. la. fo. 169
- Clerici studentes in iure ciuili an debeant percipere fructus beneficii in absentia? in c. si. nu. 6. de mag. fo. 110
- Clericus an liceat possit operas suas spirituales locare, sine lit diues vel non? in c. quoniam il. 2. ne p̄. la. vi. suas. fo. 108
- Clericus doctor q̄ alios adiens docet semper in eius absentia p̄cipit fructus beneficii suorum si autē sit sc̄olaris, percipit fructus quinque m̄n̄, postea oportet quod seruiat in c. si. nu. 6. de magi fo. 110
- Clericus criminiosus an poterit excipere contra electum seu cōfirmatum, qui est fururus suus p̄glatus? in c. super his. nu. 10. de accu. f. 74
- Clericus deprehensus in adulterio vel alio crimine, an, & quando ab extraneo possit capī in c. si uero. al. 1. nu. 6. de senten. excom. fo. 112
- Clericus aduersus se verberatus, si verberans dicit se nō putasse illū de reuē vel casu forto fecisse, cui t̄storū incubat onus p̄bandi? ibi. n. 3
- Clericum litum etiam inter rice et sine metu excommunicatio pro defensione p̄. r̄ong. vel re. prop̄, vel proximorū. ibi. n. 11
- Clericus nutriendus comam non perdat privilegium canonis, si quis suadente. in c. si vero. al. 2. nu. 2. de senten. excom. fo. 212
- Clericus si reperiatur amplecti mulierem, an p̄sumatur facere causā dilectionis? in c. e. s̄. n̄. nu. 1. de reg. iur. fo. 245
- Clericus verbaliter depositus, potest per solum ep̄iscopum restitui, s̄c̄us si est actualiter degradatus, quia tunc solum papa restituit in c. ex transmissio. nu. 2. de reuē. fo. 29
- Clerici sunt conueniendi coram suo ordinario, non coram illis qui-

- bus ipsi seruiunt, nisi aliud privilegium sit in contrarium. in c. cum contingat. nu. 1. de foro compe. fo. 95
- Clerici an possint h̄ere propria auctoritate recedere a p̄lato noto re criminioso. in c. per t̄as. al. 2. nu. 11. de simo. fo. 103
- Clericus deponit, si dederit causam bello, vel ipse p̄sonaliter pugnaverit, & quando. in c. quod in dubiis. nu. 1. & 3. de p̄. n̄. fo. 200
- Clericus incitans aliquē ad bellū iustū, non deponit, t̄m̄ ipse non d̄t p̄so n̄re pugnare et q̄ laicos. nisi ad suā necessitatem defensionē, q̄n̄ casū et si cōmiserit homi cediū, nō incurrit irregularitātē. ibi. n. 2. de eo.
- Clericus degradatur verbaliter per p̄ enormia cum n̄a, & detrudit in arctam monasteriū inter q̄ connumeratur latrociniis, ut t̄m̄ vero est t̄m̄ de positione dignum. in c. n̄q; discretionis. nu. 1. de p̄. n̄. fo. 200
- Clericus degradatus actualiter, n̄ est vltius sub p̄tione ecclesiastica, s̄c̄us si degradetur verbaliter, pura deponatur. ibi. n. 2
- Clerici ob quē crimina suspēlati deponantur degradantur? & in stricto loco detrudantur. ibi. n. 4. fo. 201
- Clericus depositus, & ad perpetuum carcerem damnatus, an possit testari? ibi. n. 6
- Clericus semel intrusus an possit amplius ordinari? ibi. nu. 7. Et vide in c. si ad aures. nu. 1. fo. 202
- Clericus, qui depositus habet & cōfura immiscuit se enormitatibus, si reperiatur delinquens, nō potest se defendere ex eo, quod si clerici in c. ex parte. al. 3. nu. 1. de p̄. n̄. fo. 187
- Clericus incedens in habitu & tonsura, & sit in loco forēsi, probabit se clericum ex suo iuramento. ibi. nu. 1. fo. 200
- Clericus n̄ p̄sumit ex eo, q̄ vadit in habitū & tonsurā. ibi. n. 4
- Clericus nō incedens cū habitu & tōsura, si deliquit, p̄t capī p̄ iud. cē secularē, nec tenet dimittere ex sola reassump̄tione tonsurę. ibi. n. 1
- Clericus depositus non perdit characterem inprelūm in anima, et post mortem. in c. non potest. nu. 1. de re iudi. fo. 62
- Clericus depositus, si de facto celebret, an p̄tatur corpus Christi? ibi.
- Clericus ligans coram iudice seculari, an si t̄ur grauius poterit papam adire per viam querelę vel appellationis? in c. significauerunt. nu. 11. de iudi. fo. 58
- Clericus citatur vel domi vel in sua ecclesia. in c. si. §. porro. nu. 6. ut h̄c non conte. ita. fo. 145
- Clericus absens citatus propter aliquam causam, intra quantum tēpus debet comparere? ibi. n. 8. fo. 146
- Clericus vagabundus priuatur beneficio, licet illud beneficium non requiratur residētē amibi. nu. 9
- Clericus qui est absens ex aliqua iusta causa a beneficio requirente residētiam, debet in eo relinquere vicarium. ibi. n. 10
- Clericus q̄ habuit certū terminū ad redēdū, verū finito termino sit vltius monendus, vt reuertatur ad effectum, de quo ibi. n. 10
- Clericus non potest prorogare iurisdictionem h̄re licet a superioris, & qui sit iure superior, & quę requirantur in tali prorogatione? in c. significauit. nu. 16. & 17. de foro compe. fo. 107. & seq.
- Clericus qui coram alio iudice ecclesiastico litigat sine licentia Ep̄isopi, non per hoc debet perdere causam. ibi. nu. 19. fo. 109
- Clericus non potest contendere in laicum iudicem, etiam cum consensu p̄. p̄. sc̄o. ibi. nu. 25
- Clericus non potest priuari beneficio suo, nisi ex causis, de quibus in c. conueniente. nu. 2. de test. fo. 210
- Clericus quibus casibus possit verberari sine timore excommunicationis. in c. cum non ab homi. nu. 1. de iudi. fo. 32
- Clericus verum possit causa reconuentiois coram iudice laico conueniri? in c. at si clerici. nu. 19. de iudi. fo. 15
- Clerici committens atrocissima delicta, ut parricidium, & similia, puniuntur per iudicem secularem ut laici. ibi. nu. 3. fo. 19
- Clericus assassinus potest impune offendi. ibi.
- Clericus deprehensus in h̄ereti vltis redire ad fidē, an sit deponēdus & in carcerem detrudendus. in c. ex cōmuni. al. 2. de h̄er. fo. 120
- Clericus in causa reconuentiois an poterit conueniri coram laico? in c. 1. nu. 20. al. 23. 25. 38. de m̄. p̄. fo. 127
- Clericus deprehensus p̄ officialem laicum sine habitu & tōsura, nō liberatur per censuram ecclesiasticā in c. 1. nu. 1. de apost. fo. 122
- Clericus, qui sine habitu & tonsura immiscet se enormitatibus, perdit privilegium. c. si quis suadente diabolo. ibi. nu. 3
- Clericus occultus non incedens, nec in habitu, nec in tonsura deprehensus in maleficio, si allegat se clericum potest petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum, & est audiendus ibi. nu. 4. & 6
- Clericus sine habitu & tonsura, etiam in enormi crimine deprehensus, non perdit privilegium fori. ibi. nu. 5
- Clericus in minoribus constitutus postea effectus laicus, puta quia accepit uxorem, vel effectus est miles, an & quando perdat privilegium clericale? ibi. nu. 7. & 8
- Clerici n̄ p̄t cōueniri, vt pro officio dimisso detur eis p̄m̄; q̄a est p̄fina. sed in reconpensationem dānorum possunt aliquid petere, quia morē traxerūt. in c. abolenda. nu. 6. de sepul. fo. 176

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Clerici sunt continendi in cotam eorum Episcopo, & non possunt in alium conferre. in c. 1. nu. 1. & 2. de iur. compet. fo. 60.
- Clericus remouens causam a suo Episcopo & transferens in alium iudicem, quomodo puniatur? ibi. nu. 3.
- Clericus nanciscitur forum ratione originis beneficii & domicilii. in o. nullus Episcopus. nu. 3. de parochis. fo. 176.
- Clericus in minoribus si accipiat uxorem, non efficitur inhabilis quominus ea mortua possit ad maiores ordines aspirare. in c. constitutus. nu. 3. de conu. coniug. fo. 214.
- Clericus depositus per Episcopum ab ecclesia patronata, an possit restitui, iuxta patrono. Ant. in c. transmissa. nu. 8. de renun. fo. 29.
- Clericus non seruans per se vel per alium in ecclesia parochiali annexa canonice, an punietur etiam nulla mentione precedente. in c. extirpanda. in re. §. qui vero nu. 1. de p. aben. fo. 31.
- Cleric' hñs plurā bñficia dispensat ut cogit maiori deferuit. ibi. nu. 3.
- Clericus dispensatus a dno beneficii, videtur dispensatus, quod non teneatur residere. ibi. nu. 6.
- Clerici absentes ex iusta causa participant de fructibus, alias fructus conuertuntur in utilitatem ecclesie. ibi. nu. 9. & t. 3. fo. 32. & 53.
- Clericus qui pñ & debet reme per vicarium, & non seruit ipso facto est priuatus in c. extirpanda in re. §. qui vero. o. nu. 17. fo. 53.
- Clericus non residens per se in ecclesia curati alteri non annexa, causa legit. ma. cessante ipso facto est ea priuatus, sed an requiratur aliqua monitio? ibi. nu. 1. 8. & nu. 19.
- Clericus qui ex aliquo facto suo occulto est priuatus ipso iure a beneficio non retinet illud bona conscientia, licet illud continet nisi sibi, qd Deum nihil latet. ibi. nu. 24. fo. 54.
- Clericus absens a suo benefico psumitur fraudulententer abesse, iō requiruntur triplex citatio, sed si constaret de fraude statim potest priuari. in d. c. extirpanda. in re. §. qui vero. nu. 26.
- Cleric' an possit hñs duo bñficia curata, vel duas dignitates in vna, vel diuersis ecclesiis, in eadē, vel diuersis diocesis, siue curata, siue simplicia, siue requant residendi, siue nō. b. nu. 27. 30. & 46. f. 54. & 149.
- Clericus non potest sua beneficia etiam simplicia, requiritur tamen residentiam de iure communitenere, quid si autem si non requiritur residentiam? ibi. nu. 30. & nu. 34. fo. 50.
- Clericus beneficiatus an possit percipere fructus sui beneficii, in absentia tam de beneficiis curatis quam simplicibus. ibi. nu. 31. & nu. 2.
- Clericus in casibus in quibus potest esse aduocatus, an licet exigat salaria, p aduocationem. c. 1. n. 5. ver. quæro nūquid. de post. fo. 178.
- ¶ **C O R R E C T I O.** Vide tex. no. 15. q. 2. c. 1. quæ videtur dicere qd nō, sed d. spō te oblati pñ recipere. facit quod legitur & no. in c. dictus de simo. sed Inn. dicit qd illi. c. videtur derogare p qñ an cōsue. in d. illud dicit gl. in d. c. 1. & voluit Gra. in §. an hoc autē casū causa & q. vide ut simi gl. in c. 1. de treu. & pa. & in c. in causis de test. & in c. de pñ. f. c. in c. multa. 1. 5. q. 1. & in l. rem non nouam. C. de iud. & glo. in l. 1. loci. q. quemadmodum ser. am. Alii dicit, qd loquitur cum clericus est aduocatus in causis spiritualibus, secus si in temporalibus, & ita dicit Abb. antiquus seruasse magistrum suum. Alii dicunt illud c. 1. qd qui in religiosi, de reliq. vero aduocatus certū est p iurē accipere & exigere salarium, ut no. in c. non sane. 14. q. 3. & in l. 1. ff. de var. & extradi. cogit ita concludit Abb. in d. c. 1. non tñ eigit aliquam aliam op. Mihi placet opi Inn. & gl. in d. c. 1. Nam a gl. non est recedē dñ ut noluit Bal. in l. pñ. c. 1. de impub. & aliis subli. & Cyn. & But. in l. non meritorū Cade contrahen. & cōm. l. pñ. Sal. in l. trad. tions. C. de pñ. & in l. 2. C. de sen. q. sine cert. qñ. & Bar. in quodā suo consi. dixit loquere gl. ordinariā, qd p ceteris melius intelligit. alia. 7. in verbo gl. Scdō mouet hac ratio. qñ in aliquo casu sunt varie opi. an plectenda est illa qd consuetudo loci interpretatur, cum sit optima legū interpret. c. cū dilectus de consue. & l. si de interpret. tione. ff. de legi. & minime sunt mutanda & c. ff. eo. ita voluit Abbas. post. fo. 10. & alios in c. 1. nu. 14. de consi. fo. 20. in ver. & vt habeas pñ. ēte hanc materiam, facit quod voluit Bar. in l. de quibus ff. de legi.
- Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouiso & honesto præsumitur habere ordines inferiores, quia non præsumitur illum ordinale ad maiores, nisi fuerit informatus de minoribus. in c. nisi essent. nu. 3. de pñ. ben. fo. 40.
- Clericus in minoribus constitutus habens beneficium, si dimiserit habitum & tonsuram, dicitur apostata, secus si non habeat beneficium. in c. tu. nu. 3. de apost. fo. 123.
- Clerici in honestis vestibus vestiti, licet habeant tonsuram, perdunt omne priuilegium clericale, si tñ. o. moniti non desistunt. ibi.
- Clerici constituti in sacris non possunt renunciare priuilegio clericali, ubi vero possunt per contrarium actum. ibi. nu. 5.
- Clericus non potest consanguineo diuina aliqua donare, nisi ab eo habuerit seruicia. in c. relatum. 1. 2. nu. 8. de testa. fo. 153.
- Clericus si quid acquirat ex aliquo iusto artificio, vel qd legat alios docendo, acquirat sibi, & non ecclesie. ibi. nu. 9.
- Clericus si habeat plures ecclesias, tñ bona qñta inuitu ecclesie, yf

- que habent deuenire in ecclesiam, distribuuntur in ipsas. ibi. nu. 10.
- Clerico decedente sine testamento & plangens sine ecclesia. ibi.
- Clericus si quid indubite acquiritur, redditur verus dominus, vel inter pauperes distribuuntur. ibi. nu. 12.
- Clerici in sacris non possunt esse tabelliones sub pñna priuationis beneficii in c. licet te. nu. 1. ne cle. vel mona. fo. 301.
- Clericus non perdit priuilegium clericatus vel beneficii, si efficitur tabellio, secus si accipiat uxorem corruptam, vel efficitur miles, & seua exerceat. ibi. nu. 3. fo. 302.
- Clericus si efficiatur aduocatus vel procurator, non perdit nec beneficium, nec priuilegium. ibi.
- Clericus per sponsalia de futuro non perdit priuilegium, secus per sponsalia de presenti. ibi. nu. 4.
- Clerici quare non pñt tabellionatus officii exercere? ibi. nu. 5. f. eo.
- Clericus an, & quo casu possit officii tabellionatus exercere in ipsi talibus negotiis, vel coram iudice & clauisico? ibi. nu. 6.
- Clericus non constituitur in sacris beneficiatus, vel non, an possit tabellionatus officium exercere. ibi. nu. 7.
- Clericus constitutus in sacris non habens beneficia, non prohibetur exercere officium tabellionatus. ibi. nu. 8.
- Clericus habens beneficia, & in sacris, non potest beneficia dimittere, & officium tabellionatus accipere. ibi.
- Clericus si post prohibitionem sibi factam conficiat instrumenta, an valeant? ibi. nu. 9.
- Clericus non potest tabellionatus officium exercere, etiam stante cōsuetudine in contrarium. ibi. nu. 1. 8. fo. 303.
- Clerico non residens non omnis habens potestatem conferendi, habet potestatem imponendi penam, sed sic tantum in casu manifesti peccati, non tamen in c. clauisico. nu. 4. de cle. non resi. 23.
- Clericus vel laicus transiens sed alienam diocesim, ut accipiat cros ordines, vel ut sibi conferatur beneficium non est admittendus sine licentia Episcopi, nisi verosimiliter noti cuius mores nō oportet approbare, in c. fraternitas. nu. 1. 3. 4. co. tit. to. eo.
- Clericus debet sententiarum de fructibus beneficii, non obstante aliqua consuetudine in contrarium. in c. extirpanda. nu. 1. de pñ. ben. fo. 49.
- Clerici de iure diuino debent esse literati. ibi. nu. 3.
- Clericus debet alere se de fructibus beneficii, & etiam alere famulos, si quatuor per sona patiar ipsam habere famulos, & debet plus habere, quia forte est aliqua de hac persona. ibi. nu. 4. fo. 50.
- Clericus nō residens in ecclesia parochiali, vel si ponat vicarium, qñ est annexa pñende priuatur ea in d. c. extirpanda. §. qui vero. nu. 1. & in re. in 4. col. ver. oppo. & vide in ver. his exp. in c. tit. fo. 51.
- Clericus habens ecclesiam curatam debet in ea seruire per se & non per alium, nisi ex iusta causa ad modicum temporis velit seruire per vicarium, sed an isto casu requiratur licentia Episcopi. ibi. nu. 2.
- Clericus habens parochiam & ecclesiam parochialem illis annexa debet seruire in ecclesia maiori: ratione pñbende. ibi. nu. 3.
- Clericus habens dispensatū plura beneficia, debet seruire magis digno, & alteri per vicarium. ibi.
- Clericus non clericus ecclesie per se, vel per alium, an ex consuetudine possit percipere fructus sui beneficii. nu. 8. 3. & 11. fo. 52.
- Clericus familiaris pape debet recipere fructus sui beneficii, licet sit constitutus in contrarium, & quando in c. cum dilecti. nu. 1. 2. 3. de cle. non resi. fo. 27.
- Clerici si nunc legatos in puincia sua, an gaudeant bñficio ut possint licite abfentes percipere fructus suorum beneficii. ibi. nu. 6. fo. 28.
- Clerici non canonici stantes in seruitio Episcopi, an gaudeant illo priuilegio, quod quo ad perceptionem fructuum beneficii. ibi. nu. 7. & inc. ad aud. enau. nu. 8. de cle. non resi. fo. 28.
- Clerici de diocesi suffraganei seruientes Archiepiscopo, non habent pro presentibus quo ad perceptionem fructuum beneficii. ibi. nu. 1. de c. cum dilecti. nu. 9. de cle. non resi. fo. 28.
- Clerici an, & quo casu possint licite negociari in c. secundum. num. 1. ne cle. vel mona. fo. 300.
- Clericus non declinans confusum peccat mortaliter, & quid imperpetuum? c. 4. corona, & alia huiusmodi? remissio. in c. si quis ex clerici. nu. 1. de vita & ho. de. fo. 4.
- Clerici in minoribus pñt bñficia, si contrahunt nūmonia, si vero illa habuerint post nūmonium contractum, non auferuntur ab illo qd cōtineat, sed a superiore. in c. diuersis fallacis. nu. 1. de cle. coniug. f. 19.
- Clerici boni licet qui non dixerunt officium suum teneantur ad restitutionem fructuum. ibi. nu. 2.
- Clericus non potest repellere facere continuā residentiam in ecclesia nisi sit statutus, vel consuetudo. in c. ex parte. nu. 2. de cle. non resi. fo. 27.
- Clericus absens si vult possit licite p peregrinatione det abesse ex iusta causa, & cū illa placet, & vñ illa non sufficeret, nec sufficit qd licentia petatur, nisi actum. nu. 1. & nu. 3. de cle. non resi. fo. 25.
- Clericus absens ex causa illud dñ abesse ex iusta causa, debet tamen per alium

In Panormitani Commentaria.

per alium firmare. ibi. nu. 2

Clericus potest petere licentiam se ex iusta causa absentandi, nō solum ab episcopo sed ab omni alio prelato intellige, dummodo talis prelatus sit suus superior. ibi. nu. 4

Clericus qui non pot habere licentiam a prelato se ex iusta causa absentandi, potest adire superiorem prelatus & si periculum esset in mora absentandi, potest sine licentia se absentare ibi. num. 6

Clericus acceptans beneficium eo animo, ut illud teneat, donec habuerit pinguius, vel nō habuerit animi de residendi, non est bene promotus, tū dum de hoc agitur presentem an, non cogitur dimittere. ibi. nu. 7

Clericus non pot dimittere beneficium ad libitum suum, quia se mel se obligat. in c. ex tunc de uotionis. nu. 6. de cle. non res. fo. 26

Clericus qui se absentat, potest repeti ab episcopo suo. ibi.

Clericus vel prelatus non residens, tūc demum citatur trina citatione, & tū expectatione sex mensium, qñ ignoratur ubi sit, vel adeo longe distat, qd commodè personam citari nō potest, alias sufficeret simplex requisitio. ibi. nu. 10

Clericus quando abest praesumitur fraudulenter abesse, & est in magna culpa & idem est in marito. ibi. nu. 11

Clericus beneficiatus absens si se fecit ubi sit, & personaliter citari dēt se mel, & pñg termini nūquā transactio pñt, vel spoliari beneficio, vel excoicari si vero nescitur ubi sit, dēt trina citatione & citari cum expectatione sex mensium, intra quos, si non reuertitur, priuabitur. ibi. nu. 13

Clericus de possit, & postea restitutus per verba ubi sit, ad statum suum non recipiatur beneficium suum alteri collatum. ibi. nu. 14

Clericus depositus, an possit a Papa, vel ab episcopo restitui. ibi. nu. 16

Clericus vni episcopo subiectus non pot per alium episcopum ordinari sine licentia, & si ordinatur interit: ruitur beneficii excoicatio. Ant. in c. quod translatio. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 49

Clerici ordinati ab alieno episcopo sine licentia, an sint ipso iure suspensi ibid. nu. 3

Clerici tenentur obedire capitulo, siue sede vacante, siue non in c. cū non liceat. nu. 2. de praescrip. fo. 37

Clerici vel prelati notorici formicatores, vel simoniaci, sunt ipso iure suspensi a beneficio ibi. nu. 4. fo. cod.

Clericus excoicatus gaudet privilegio clericorum circa manuum institutionē & privilegii fori in ecclesiis n. s. de immu. eccl. fo. 293

Clericus nō tenet de bonis propriis aliquā relinquere ecclesie, cui seruit; licet habeat loco mīn in c. cū dilectus. n. 2. de suc. ab int. fo. 167

Clericus cuius pater administrat beneficium, vel qd detinet, non uenit nam, iuste priuatur beneficio in c. ex parte nu. 1. de test. fo. 39

Clericus an & quando possit accusari per laicum patronum, vel parochianum, vel simpliciter laicum. ibi. nu. 3

Clericus simplex tunc inrat obedire, quando est suspectus de inobedientia in c. nullus. nu. 2. de iure iur. fo. 160

Clericus habens beneficium cui acti, si alium acceperit, primò priuatur, qd dēt coheres p habentē partem consueti iura tunc in c. cū dilectus, & collat o de uoluntat. ad alim, & si utriusq; velit retinere, utroque priuabit, nisi fuerit aliqua submissio psona, qd dispensat ut pōt retinere plura beneficia compingibilia in c. de multa nu. 1. de praeb. fo. 46

Clericus habens beneficium nō curatum, si acquirit poileam curatū, non vacat primum ipso facto. ibi. nu. 2. & 1. fo. 46. & seq.

Clericus non potest, nec in eadem, nec in pluribus ecclesiis diuersa beneficia tenere. ibi. nu. 4

Clericus dispensatus habere plura beneficia, intelligitur in diuersis ecclesiis, & non in vna ibi.

Clerici seculares pnt se absintare dispensatiue a beneficio & curato per septennium, nec tenentur interim pmoierari in c. de multa. ibi. nu. 8

Clericus, si accipit secundum beneficium calore iracundiae, nō vacat primum, si uenit incontinenti puenire. b. nu. 13. fo. 47

Clericus promouens ad secundū beneficium non priuat primo, qñ collator primi beneficii non uult habere ratā collationē secundā. io. nu. 13

Clericus nō potest, nec tacite, nec expresse enūciare beneficio sine auctoritate superioris. ibi.

Clericus per adptionē secundū beneficii, nō priuatur primo, donec non habuerit liberam, & vacant possessionem secundā. ibi. nu. 16

Clericus de cluniquis, vel debitor nō tenetur satisfacere de iuribus beneficii sui. ibi. nu. 17

Clerici nō faciunt fructus beneficii suos de iure cōi, adeo qd nō deant capitales fructus p cōis debito, sed an valeat consuetudo in cōtrariū. ibi.

Clericus iuratus nō exire vni districtum, nisi si iuramento suo creditore, an teneatur parere mandato superioris cum renouantur in c. venientes. nu. 3. de iur. iur. fo. 173

Clericus coniugatus non cogitur deferre tonsuram, nisi sit beneficiatus. in c. Joannes. nu. 1. de cle. coniug. fo. 20

Clericus p contradiū mīnimonii non desinit esse clericus. ibi. nu. 1

Clericus coniugatus, si aliquo casu gaudet privilegio clericali, nō gaudet nisi in duobus, videlicet quod ad forū in criminibus, & quo ad c. si quis suadente diabolo, & tunc fert tonsuram. ibi. nu. 3. & 6

Clericus non incedendo in habitu & tonsura non perdit privilegium clericale, nisi post tamen monitionem. ibi. nu. 4

Clericus coniugatus an possit coepellari ad portandū tonsurā. ibi. nu. 6

Clericus coniugatus an possit obtinere beneficium ecclesiasticū. ibi. nu. 7

Clerici falsificas sigilla Principis deponit, & aliquo signo in facie eius posito mittit in exilium. in c. ad audiēt. n. 1. & 2. de criminali. fo. 132

Clerici castrati spaldones an ad optare possint in c. vñico. nu. 4. de cognat. leg. fo. 36

Clericus scipsum vulnerans, vel percutiens, incidit in excoicationē in c. contingit nu. 6. de sent. exco. fo. 227

Clericus patiens se percutit, & est etiam excoicandus ibi. nu. 7

Clericus coniugatus, vel bigamus, vel incorrigibilis, vel tertio monitus, vel excoicatus, vel haereticus, vel depositus an gaudeat privilegio canonis, si quis suadente diabolo. ibi. nu. 12. fo. eo.

Clericus pauper impetrans beneficium non dicitur ambitiosus in c. per inquisitionem. nu. 3. de cle. fo. 172

Clericus deponit nō solum p homicidii voluntarium, sed & casuale, dummodo culpa sua pascit in c. presbyterum nu. 2. de homi. fo. 127

Clericus non potest animam interficere, & pro saluandis rebus sacris, sed aliter defendere potest etiam vulnerando. in c. sign. ficiali. 2. nu. 2. de homi. fo. 130

Clerici non possunt accusare laicos criminaliter, siue veniat imposita pena sanguinis, siue nō si vero psequuntur iniuriā suam, & excoicant suam, possunt & quod veniat imposita pena sanguinis, sed debet protestari, qd non intendit qd pena sanguinis imponatur in c. cum p. manconcia. nu. 8. & 10. de acclū. fo. 69

Clerici, an & quando possunt ultra clericos accusare. ibi. nu. 11

Clerici duo, si dicant Talem commisit tale delictum tali die, & duo laici asserant illum dicto de fuisse cum eis, & idem non potuisse tale delictum committere statuitur laici. ibi. nu. 13. fo. 70

Clericus an possit se obligare ad soluendum censum alicui sine episcopo. in c. decetero. nu. 2. de translat. fo. 173

Clericus nullo modo subiacet laico, nisi ratione feudi habiti ab eo. in c. sol. t. nu. 3. de maio. & ob. fo. 161. Et nu. 9. fo. 162

Clerici sunt exempti a iurisdictione laicorum de iure d. vno. ibi. nu. 4

Clericus an possit compromittere sine consensu episcopi in c. dilecti si u. nu. 8. de arbi. fo. 218

Clericus an possit assumi ad aliā dignitatē sine infra su prioris, maxime si erit alius beneficiatus. Ant. in c. qd in dubiis nu. 9. de renuncia. fo. 33

Clericus in minoribus tunc constituitur p displicatiue ad regimē parochialis ecclesie pmoier, dummo intra breue tps possit in presbyterum ordinari Ant. in c. ptecia nu. 1. & 2. de pta. & quali. fo. 37

Clerici tunc praesent mīn laicis, quando ab eis habent feudum. in c. nimis. nu. 1. de iure iur. fo. 100

Clericus ordinatus pbat ex lris ordinariis de aliis modis pbatioris. Ant. in c. 2. nu. 1.3. & 4. de cle. pte. fo. 84 & vide in c. seq.

Clericus habens ius patronatus ex primo suo, non dī illud ius patronatus ecclesiasticū in c. cum dilectus nu. 4. de iurep. fo. 249

Clericus æquatur laico in patrimonialibus. ibi. nu. 3

Clericus possidens beneficium mala fide, tenetur illud restituere cū fructibus medio tempore perceptis, secus si bona fide. ibi. nu. 7

Clericus in curia Papæ, vel in foro ecclesiastico, potest esse procurator laici, in curia vero seculari laici, nisi ad unum negotium tantum. in c. cum essent nu. 2. de simo. fo. 9

Clericus criminofus non est suspensus a collatione sacramentorum. in c. si nu. 8. de cle. excom. fo. 163

Clericus si non est ordinatus ministrans sacramenta pertinentia ad ordinatum, deponitur adeo, quod nunquā ordinabitur, & tenetur pena falsi in c. 1. nu. 1. de cle. non ordinati. fo. eo.

Clericus trahere p lacū in c. p venerabile. nu. 2. q. si sint leg. fo. 32

Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico, & quo ad nonnulla in foro seculari ibi.

Clericorum in minoribus coheritorū filiis & beneficiatorū, an adulterini dicantur, & an matri succedant. ibi. nu. 33. fo. 34

Clerici sunt magis obligati ad subueniendum indigentibus, quam laici in c. 1. nu. 3. de fideiuss. fo. 123

Clericus licet non possit procurare, vel aduocare generaliter, & pro omnibus, potest tamen vnum negotium exercere. ibi. nu. 4

Clerici etiam coniugati gaudent beneficio fori. in c. nullus. nu. 2. & 7. de foro compe. fo. 60. & seq.

Clerici coniugati omni qui fuerunt promoci ad sacros ordines, possunt alere olim eorum uxores de fructibus beneficii, quæ gaudent privilegio fori. ibi. nu. 9. fo. 61

Clericus an possit per iudicem seculari condemnari ex consensu episcopi. ibi. nu. 12

Clericus priuati beneficii si exerceat officium aduocationis, vel penrationis cōtra ecclesiam suā, secus si testificat. in c. veniens. n. 17. de testi. fo. 89

Clericus immiscet se enormitatem, ipso iure pāt privilegium canonis, si quis suadente in c. cū non ab homine. nu. 6. de sent. exco. fo. 216.

Clerici

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- 6 Clerici non debent aduocare, nisi pro miserabilibus personis & gratia in c. 1. nu. 3. ne de. vel. mona. fo. 296
Clerici possunt exercere aliquas operas manuales ex causa; emere autem, vt canonico precio vendant, non licet ibi nu. 6. fo. 297
Clerici constituti in sacris, siue nonjam indistincte prohibentur negotia secularia exercere. nu. 12
- 7 Clerici possunt licite exercere aliquod artificium conueniens tñ dignitati clericali in c. quia nos. nu. 3. de testato. fo. 145
Clericus si est doctor, & legat, licite agit sibi lucrū talis lecturæ. ibi.
- 8 Clerici extranei non possunt institui ab alio epō, et si de hoc sit cōsuetudo. Anto. in c. si inu. 3. de de. peregr. fo. 84
- 9 Clerici in sacris constituti, vel aliter beneficiati, an possint aduocare pro eis, vel eorum ecclesiis, vel pro miserabilibus personis in c. 1. nu. 1. 3. & 4. de postu. fo. 178. Et vide in c. si.
- 10 Clerici an possint negociari. ibi. nu. 4
- 7 Clerico nō est licitū aliquid occid. p. defensione rerū suarū, sed aliter deinde circa mortem sic in c. iusep. p. mus. n. 13. de homi. fo. 128
- 7 Clerici viuens ecclesie pnt vigore cōsuetudinis pñtare obsequiū, & reuerētiam iustiori pñta extra epm in c. ad hanc. n. 2. de exco. pñ. fo. 167
- 6 Clericus si amplectitur mulierem, an in dubio pñsumantur cā benedicendi. in c. 1. nu. 7. de elec. non res. fo. 21
- 6 Clericus in casu quo pōt fideiubere, reuocatur fac. stacere de patrimonio suo, vel de redditibus beneficii deputati ad vsum suum, de aliis non in c. clericus. nu. 2. de fideiuf. fo. 123
- 7 Clericus & si generaliter non possit pro laicis fideiubere, tñ potest pro laico multum inuigenti. ibi. nu. 3. & 4.
- 6 Clerici in beneficiis suis acquiritur vltimariis in c. cum olim. nu. 6. de reu. pñ. fo. 116
- 7 Clericus existens in peccato mortali, an mereatur dum dic. t. horas canonicas in c. quod quidam nu. 3. de pñ. & remiss. fo. 203
- 6 Clerici debent se abstinere, ne interueniant in iudiciis in rub. nu. 1. de vita & hone. cle. fo. 2
- 7 Clericus vel epō, si aliquid dederit confanguineis de fructibus beneficii possunt taliter data repeti, nisi sint data per vā elemosinā in c. cum olim. n. 2. nu. 8. de pñ. uel. fo. 182
- 7 Clericus dubitans super validitate sui tituli potest a superiore alitū titulum impetrare, non tñ potest ex vtroque agere. ibi. nu. 17. f. co.
- 7 Clericus an ioretur domicilium in loco vbi habet beneficium in c. ex ore. nu. 3. de priu. fo. 184
- 6 Clerici & alii religiosi audientes scientias prohibitas sunt excoicari, nec promouentur sine licentia Papæ in c. super specula. nu. 2. ne cle. vel. mona. fo. 303
Clerici audientes scientias prohibitas, an sint excoicari nō expectatis duobus mensibus, & idē de aliis relig. c. si. ibi. nu. 8. & 12. fo. 306
- 6 Clerici vel religiosi stupentes in scientiis prohibitis excoicantur debent ibi. ibi. ab epō pñprio, an ab epō loci vbi student. ibi. nu. 11
- 6 Clericus delinquens non perdit priuilegium totū, nisi pcedenti tria monitione & iureta in c. sacerdotibus. nu. 6. ne cle. vel. mona. fo. 298
- 6 Clerici vxorati non gaudent priuilegio clericali in rebus suis, puta circa solutionem gabellæ & similiarū, et quod vadant in habitū & tonsurā in c. ex parte. nu. 1. & 2. de elec. conu. fo. 21
- 7 Clericus depositus verbaliter, si est corrigibilis, gaudet priuilegiis clericali busiens si est incorrigibilis; depositus vero actualiter ipso facto perdit omnia priuilegia. ibi. nu. 3
- 7 Clericus in minoribus, si efficiatur miles, & exerceat militā, ipso facto pdit oīa priuilegia clericali; corū alias secus in c. si. nu. 1. co. t. fo. co.
- 7 Clericus in minoribus causatus cogitur portare tonsuram, si si vult gaudere priuilegio clericali; precise vero non cogitur. ibi. nu. 2
- 6 Clericus quomodo possit obligare fructus beneficii sui, cā pro sustentatione ecclesie & personarū suarū, quā pro aliis debitis per se contractis in c. peruenit. nu. 12. de fideiuf. fo. 124
- 6 Clerici non possunt etiam ex consuetudine dimittere in morte confanguineis suis omnia bona mobilia acquisita inuitu ecclesie in c. cum in officio. nu. 6. de testa. fo. 146
- 6 Clericus concubinari non est vitandus in officiis, nisi erimen sit notorium in c. quæ situm nu. 1. de coha. cle. & mulie. fo. 16
- 7 Clericus suspensus propter notoriam fornicationem exacta pñtētia, an debeat alter cum eo dispensare, vt licite possit se immiscere circa diuina. ibi. nu. 2
Clericus notorie criminofus in aliis criminibus extra fornicationē si est suspensus, quo ad quādiū nō fuerit ab ecclesia pñcisus. ibi. nu. 3
- 7 Clerici notor & fornicarij sunt vitandi, etiam q. nulla monitio interueniat. ibi. nu. 4
- 7 Clericus suspensus ab officio, an censetur suspensus a beneficio in c. inter. nu. 2. de purg. cano. fo. 191
- 6 Clericus qui scilicet facit se institui in beneficium viuētis, est deponendus, & quas penas alias patitur, de quibus solus Papa dispensat in c. 1. nu. 1. & 3. de concess. pñben. fo. 70
- 7 Clericus tertio monitus non desistens cum mulieribus confabulari, excommunicatur in c. 2. nu. 1. de coha. cle. & mulie. fo. 12
- 6 Clericus absens causa studij, q. dentum pōt fructus sui beneficii recipere, si est in studio bono; secus si in loco vbi est studium minus velle, de studio eius facultatis loquatur in c. tux fraternitatis. nu. 1. & 3. de cle. non res. fo. 26 & 144
- 2 Clericus licite se abstat causa studij, debet tñ habere licentiā a suo episcopo in c. dilectus. nu. 1. de procu. fo. 137
- 7 Clericus desolans virginē, debet cogi ad dotandū ipsam in c. pet. nen. t. nu. 4. de adul. & itupro. fo. 133
- 7 Clericus, an & qñ possit cogi ad ostendendū titulū sui beneficii epō asserenti collationē pñtere ad se in c. licet heli. n. 22. de simo. fo. 100
- 7 Clericus q. logo tpe tenuit al. qd. beneficium, vel plura incōpātibilia, nō pōt tñ ostendere titulū vel dispensat. onem, quia forte ex longo tpe amittat possit probare per iuramentum. ibi. nu. 23
- 7 Clericus qui sine culpa sua non pōt residere in beneficii metu tyrāni, non est ibi imputandū, adeo q. tanquam in eo nō residens, nō debet eo priuari in c. tanta. nu. 1. de exco. pñ. fo. 174
- 7 Clericus hominē, q. vel irregularis nō ē ipso facto priuatus beneficii, sed priuatus si homicidā, vel irregularitas tunc post collationē. ibi. nu. 3
- 7 Clericus si celebraverit in loco interdito, & si ipse sit interdictus, & celebraverit, incurrit irregularitē a qua p. solū papā dispēabit. ibi. nu. 4
- 1 Clericus sponte legans coram iudice non suū n. agit in cap. ad nostram. nu. 3. de consue. fo. 111
- 5 Clerici vbiq. exegunt solutionem temporalium, semper est sic da interpretatio contra ipsos in c. 1. nu. 7. de deci. fo. 180
- 6 Clerici vnius nōt. omni tñ dñt insui in vna ecclesia, sed vndeū qui singulū tñt finalis idonei in c. ad de corē. nu. 1. de insti. fo. 67
- 7 Clerici in vinculis detentis est excoicatus, siue publicis, siue priuatis in c. nuper. nu. 1. & 2. de sent. excom. fo. 223
- 5 Clericus depositus et cōmendatus nun recuperat primū statum, sibi tñ prouiderit de aliquibus temporalibus per ecclesiam, ne mendicet in c. quorūlib. §. v. cum. nu. 1. 6. de appel. fo. 131
- 5 Clericus pōt tulpēndi ab officiis diuinis p. delictum in c. repreh. fibis. nu. 3. de appel. fo. 129
- 7 Clerici beneficiati non habentes aliquid in patrimonio, an dicantur habere propriū. ibi. nu. 16
- 7 Clerici an faciant suos fructus beneficii suorū. ibi. nu. 17. & 18
- 7 Clericus litigans, si cōdemnatus in expensis, an soluet illas de redditibus sui beneficii, an de suo patrimonio. ibi. nu. 20
- 7 Clericus qui dimittit habitum & tonsurā, non perdit priuilegiū clericali, n. si post trānam in monitionē quæ debet fieri per ipsum diocesanum in c. conuigat. n. 2. nu. 1. & 3. de sen. exco. fo. 130
- 7 Clerici quomodo debant cognoscere laicos. ibi. nu. 2
- 7 Clericus licite potest portare cultellum apertum ad incidendum panem, & non alter in c. lator. nu. 3. de homi. fo. 128
- 6 Clericus pōt subnecare de rebus ecclesie suis p. sanguineis si sint pauperes, alias secus, itē & filijs ipsius clerici et ex pñbitione coitu natis, n. pōt sacerdoti & sacerdotibus in c. 1. nu. 4. de coha. cle. & nu. fo. 12
- 6 Clericus bona acquisita inuitu ecclesie bona ipse non habeat admittat onē, transmittit in capitulū, & c. cedunt, si vero clericus habeat admittat onē, puta quia rector vnius ecclesie, tñ talia bona cedunt successori, qui habet dispensare, prout de aliis bonis ecclesie in c. relatum. n. 1. nu. 3. de testa. fo. 133
- 6 Clerici extranei non debent conuenire, vt pro officio diuino detur eis pretium, sed poterunt conuenire, vt aliquid habeant pro labore, & in recompensationem damnorum quæ sustinent, quia ibi uxor traxerunt in c. abolend. nu. 6. & 7. de sepul. fo. 176
- 7 C. O. R. S. E. Et add. q. debet prius officia impendi, & postmodū debet fieri cōpulsio ad obseruandū consuetudinem, vt aliquid detur p. mortuariis, vt in c. apostolica de simo. conor. l. priuilegia. C. de sacro. ec. & ibi. Bar. q. si ciuitas solita est dare certū qd. ecclesie, non poterit p. statutū illud tolli. no. Ab in d. e. abolend. in. fi. de sepul. de Domi. de S. Gem. in c. 1. n. 2. col. ver. vlt. rursus opponitur de consil. lib. 6. Lud. Rom. in anch. similiter. C. ad le. salin. 2. clar. in ver. no. uitas, & in sin. suo 442. ne pone populus. 10. And. in addi. Spec. in d. de insti. ed. §. nūc. vero aliqua, & quāvis pñra Bar. teneat Cy. & Inn. in l. nō amplius in prin. fi. de leg. 1. Raph. & Pau. de Cal. in d. l. priuilegia, & Salin. Auth. casta. in §. col. de fac. sim. ecc. q. a conditor statuti pñt illud reuocare, vt in §. ex his tñ puto Bar. melius loquutum, quia talis lex statutum faciens non subdito, vt transiit in priuilegium, vel contraq. d. vt ling. voluit Inn. in c. nouit. de iudi. quem sequit Bar. in l. q. te patris in 1. o. col. C. vnde libe. & in l. si cum muli. ff. de do. Car. in repe. c. pendimus in prin. de sent. excom. Archid. in c. q. qu. 1. q. 2. Bar. in l. ambrosia ff. de decre. ab ord. facien. cū simi. licet ergo cōtractus non reuocatur et gessit per Principem c. cum natiua de proba. ita nec statutū habens vim cōtractus, & ita fust. neas dictū Bar. esse verum q. vno calu posset procedere opinio cōtraria, p. ingratitudinem ecclesie propter singularitatem dictum 10. de imo. in c. cū M. de consil. vbi hoc expresse voluit ita imitando Inn. in d. c. nouit.

In Panormitani Commentaria.

- 7 Cohabitatio per longum tempus cū aliis adminiculis, facit præsumptionem pro matrimonio. in c. consulationi. nu. 1. de spons. fo. 13
- 7 Cohabitatio triennalis, an sit in lucenda propter impotentiam in c. 1. nu. 6. de frig. & malch. fo. 43
- 7 Cohabitatio spōranea vq; ad ætatē lēimā supplet defectū ætatis, & purgat vitii metus pcedētis in ead. id. qd. nu. 2. & 4. de spon. fo. 10
- 7 Cohabitatio per quantum tempus sit necessaria ad hoc, vt metum excludat. ibi. nu. 3
- 7 Cohabitatio triennalis requirit in maleficiato, qā accidentale impedimētū ē, nisi alias clare possit pbari. in c. fi. nu. 9. de frig. & malch. fo. 46
- 7 Triennium quo ad cohabitationem, qñ incipiat currere. ibi. nu. 12
- 7 Cohabitatio triennalis facta, si coniuges consummare matrimonium non potuerunt, impedimentum præsumitur perpetuum. in c. siaterutatis. nu. 15. de fri & male. fo. 44
- 7 Cohabitatio secūtr facta cū secunda vxore mortua prima, tacitū inducit cōsensum. in c. veniens. nu. 3. de co, qui du. in matrimo. fo. 30
- 6 Coitus vxoris & mariti, an semper fiat sine peccato, & sit licitus? in c. vt clericorum. nu. 3. de vi. & ho. de. fo. 8
- 7 Coitus omnis est prohibitus præter vxorium. in rub. nu. 1. de adul. & stupro. fo. 134
- 6 Collecta an imponatur fm quantitatē patrimonii, an pro capite. in c. fi. nu. 7. de his que fi. a. ma. par. cap. fo. 92
- 6 Collecta, seu tributa & exactiones, regulariter de nouo imponi nō debent, maxime locis pijs, & assensu q; possint exigi, incumbit onus probandi. possunt tamen imponi per solum imperatorem. in c. peruenit. nu. 10. 11. & 13. de immū ecclē. & com. fo. 251
- 6 Collecta & tributa possunt imponi a dominis temporalibus citra imperatorem sūm subditis. ibi. nu. 15. & 16
- 6 Collecta, an & quo casu potest imponi p ipsam ciuitatē. ibi. nu. 22
- 6 Collectantes ciuitatem pro oneribus publicis non debent consequi aliquam utilitatem, imo puniuntur, si plus exigunt, in c. quia plerq; nu. 3. de immū ecclē. fo. 291
- 3 Collecta non possunt imponi rebus ecclēsiæ quæstis, seu acquirē d. s. in c. quod clericis. nu. 41. de comp. ibi. 37
- 6 Collectores, si grauant ecclēsiā ad soluendum, debent prius eorū officio, & idem si circa alios excedunt debitum finem in c. ea quæ. nu. 1. & 2. de cens. fo. 254
- 6 Collatio beneficii vacat, si non fiat iuxta ipsi statutū, transiit de capitulo ad eius prælatū, nisi talis collatio pertinet ad capitulū & prælatū simul, vt placuit, non vt canonem n. & de rōne diuersitatis in c. postulat. nu. 14. & 16. de conce. præb. fo. 8. & seq.
- 6 Collatio beneficii non potest competere soli capitulo, vel soli prælati, vel vtrique simul, vel nisi, nisi prælati. ibi. nu. 2. fo. 20
- 6 Collatio beneficii non potest dari alicui respectu. ibi. nu. 3
- 6 Collatio beneficii pp negligentiam non conferatur, non deuoluatur ad superiorem, qñ superior procurat ipsam negligentiam. ibi. nu. 10. fo. 81
- 6 Collatio beneficii, si facta occulte, est suspecta, tñ sic legitime facta valet. in c. vn. co. nu. 17. & 18. vt et el. de n. sine d. n. conf. fo. 93
- 6 Collatio palam facta iudice præsumptione pro iudicatore personæ assensu conuincitur incumbit onus probandi. ibi. nu. 8
- 6 Collatio beneficii, si non fiat intra tempus præfixum, potest immediate fieri ab illo, ad quem fit deuolutio. ibi. nu. 9
- 6 Collatio beneficii non debet fieri per prælatum ex ratione consanguinitatis vel amicitie, nam est simonia, si cessante amicitia, vel consanguinitate, non esset facta. ibi. nu. 13. & 19
- 6 Conferens beneficium non debet facere pactum de lucrando parte fructuum dñi beneficii, quia committeret simoniam. ibi. nu. 14
- 6 Collatio siue renunciatio beneficii simoniace facta, non tenet. in c. cum inter R. nu. 14. de elec. fo. 157
- 7 Collatio beneficii clandestina tenet, suspensio tamen non caret. in c. 1. nu. 2. de clau. le. despon. fo. 20
- 2 Conferendi particularia beneficia potestas de iure cōi spectat ad Episcopum & capitulum communiter, & si ad alterum tantum, illud est de consuetudine. Ant. in c. fi. nu. 1. de sup. uegl. præl. fol. 45
- 2 Collatio beneficiorum in ecclēsiā non patronata, spectat ad Episcopum & capitulum. in c. ad mon. nu. 2. de renun. fo. 14
- 7 Collatio beneficii facta alicui hominē, est ipso iure nulla. in c. accedens. nu. 3. de accu. fo. 82
- 6 Collatio beneficiorū ex negligentia illorū, qui habent conferre, deuoluatur ad Papam. in c. cum nostris nu. 2. de conce. præb. fo. 74
- 6 Collatio beneficiorum deuoluatur de superiore in superiorem ex eorum negligentia, & vniuersique habet fex membris. ibi.
- 6 Collatio beneficii facta personæ quocunque respectu inhabili, an deuoluatur talis collatio in superiorem. nu. 22
- 6 Collatio beneficii facta hominē non valet. ibi.
- 6 Collator beneficiorum non potest reuocare collationem, si committatur ingratiū in eius personam. in c. fi. nu. 9. de dona. fo. 137
- 5 Collatio beneficiorum, & ius excommunicandi potest per papam cōcedi facis. in c. causam. nu. 3. de præf. fo. 32
- 2 Collatio beneficii exceptorū non pertinet ad Episcopum loci, sed ad Papā negligēte collatore exceptorū in c. graue. n. 6. & 7. de of. ord. fo. 158
- 2 Collatio beneficiorum potest ex privilegio spectare ad Principes seculares. Ant. in c. ad supplicat. onem. nu. 4. de renun. fo. 36
- 7 Cōterēs scilicet excōicato beneficii, suspēdit a beneficii collatione, & qñ nō fuerit mouitus in c. postulationi. nu. 1. 3. & 6. de ex. o. fo. 163
- 6 Collatio beneficiorum deuoluatur ad solum Papam, quando ep̄s non potuit conferre, quia est suspensus, nisi talis collatio sit communis Episcopo & capitulo, quo casu capitulum conferre in c. quia diuersitatem. nu. 4. de conce. præb. fo. 73
- 5 Collatio beneficii facta alicui inuoluntate, an cōfirmetur p superiorem præsens conferendū ē cū ex officio. in c. 1. nu. 23. de elec. fo. 168
- 3 Conferens beneficium quod aliquis renuntiavit, vel quod est priuatus, an possit autē re renuntianti, vel priuato illius possessionē, vel eum citare, vt comparcat ad dicendum, quare non debeat possessione priuari. in c. accepta. nu. 7. & 8. de res. spo. fo. 1213
- 6 Collatio beneficiorum simoniaca non valet. in c. cum vnuerforum. nu. 5. de re. permu. fo. 116
- 1 Collatio beneficiorum vel electio ad quem spectat, si fuerit per alios admittenda, bonæ memoriæ. in c. 1. nu. 23. de elec. fo. 168
- 6 Conferendi potestatem habens, non potest alteri concedere potestatem conferendi primum beneficium, quod vacabit, secus si beneficium vacet. in c. constitutus. nu. 1. & 5. de conce. præb. fo. 79
- 1 Collatio facta notorio infamī, etiam infamia facti non tenet. c. super eo. nu. 5. de elec. fol. 153
- 3 Collatio dignitatum inferiorum non spectat de iure communi ad solum episcopum. in c. cum olim. nu. 2. de caus. pos. & proprie. fo. 207
- 6 Collatio beneficii si est alicui molesta, potest ille prosequi ius suum sine consensu requisitione. ibi. nu. 3. & 12
- 6 Collatio beneficiorum pertinet ad possessorem iuris conferendi, nō ad proprietarium, dummodo sit possessor in bona fide alias non valet collatio. ibi. nu. 4
- 6 Conferens beneficia ad hoc, vt quasi acquirat possessionem iuris conferendi oportet qd ille, cui est facta collatio, habuerit effectum collationis, & idem est in electionibus. ibi. nu. 3
- 6 Collatio clandestina non caret præsumptione. ibi. nu. 17. fo. 208
- 6 Conferendi, presentandi, vel distribuendi auctoritatem habens, nō potest sibi ipsi conferre, vel se ipsum presentare, vel sibi distribuere, sed bene potest inter filios suos. in c. fi. nu. 4. & 5. de iost. fo. 70
- 6 Collatio beneficii facta a sēte capitulo, an censetur cōfirmata ab eo, si non contraheretur intra certum tempus. in c. 2. nu. 9. de his que fiunt a prælato. fo. 85
- 1 Conferens beneficium scienter indigno est priuatus collatione. in c. dudum. in l. 1. nu. 11. de elec. fo. 165
- 5 Collatio beneficii facta per excōicato toleratam valet in c. ad pbandum. nu. 3. 15. & 16. de reudi. fo. 100. & seq.
- 6 Conferens beneficia, est propria donare in c. relatum. nu. 4. & in c. inter cetera, nu. 3. & 8. de præben. fo. 32. & 37
- 1 Collatio beneficii, ad quē spectat, p aliquos sit amissa, vel p negligentia, vel defectū c. in c. iust. §. clericis tane. nu. 5. de elec. fo. 149
- 6 Collatio beneficii facta indigno, est ipso iure nulla. ibi. nu. 6
- 2 Conferendi particularia beneficia in ecclēsiā collegiata præiā spectat ad collegium ecclēsiæ in c. cum inter. nu. 4. de renun. fo. 12
- 2 Collatio beneficii facta clero semel, est nulla, nisi cum ea miseri corditer agatur. Ant. io c. l. ipso. in l. 1. de sup. uegl. prælato. fo. 45
- 2 Collatio beneficii simoniace facta, nō valet. in c. cum clericis. nu. 2. de pact. fo. 172
- 6 Cōterēs beneficia indignis, suspēdit a collatione beneficii, & a Papa vel Patriarcha absolui potest in c. grauen. n. 1. de præb. fo. 48
- 6 Collatio facta indigno, an sit ipso iure nulla, & conferens priuatur potestate conferendi. ibi. nu. 11
- 1 Collatio beneficiorum, vel dignitatum ad quem spectat de iure cōi in c. cum ecclēsiā. nu. 8. de elec. fo. 180
- 6 Collatio beneficiorum facta præterius tenet, licet conferens peccet. in c. ad decorum. nu. 2. de inf. fo. 67
- 6 Collatio alienius certi beneficii, non det p fieri hominibus certæ cognationis, ne illud beneficium v deatur eis debetum. ibi. nu. 3. fo. 68
- 2 Collatio facta p. inferiorē, est nulla, si p̄s conferenti est deuoluta ad superiorem. Ant. in c. magister. nu. 2. de sup. uegl. prælato. fo. 45
- 4 Agitata coram conferente vel eligente, an nocet ei, cui facta est collatio in c. constitutus. nu. 4. de elect. fo. 76
- 6 Collator beneficiorum, si non conferat beneficium vacans intra sex menses, priuatur ipso iure; secus est in illo, qui habet in statuere presentatum, vel electum confirmare. in c. expandi. in repeti. §. qui vero. nu. 23. de præben. fo. 53
- 2 Collatio beneficiorum potest competere Abbati. in c. dilecta. nu. 3. de maio. & obe. fo. 165
- 5 Collatio beneficiorum debet esse pura, & ab ea esse omnis surrogatio. in c. cum Bertol. nu. 29. de re iudi. fo. 89

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Collatio an teneat, si clausula appositae in scripto non verificatur? in c. h. nu. 16. de praesump. fo. 134
- 7 Conferens beneficium scienter in ligno, an collatio teneat ibi. nu. 17
- Collatio beneficiorum non potest fieri per laicum, nec per ipsum acquiri etiam ex consuetudine, de cuius initio non sit memoria, nisi ex speciali privilegio Papae, et habent Principes & Reges mundi. in c. de h. c. nu. 10. de sumo. fo. 91
- 7 Collatio beneficii facta excommunicato etiam minori excoicatione non valet in c. h. nu. 3. de excom. fo. 165
- 7 Conferens beneficium sibi ipsi, perdit ius conferendi illud, & collatio spectat ad superiorem. in c. ad aures. nu. 4. de exco. prae. fo. 167
- 7 Collatio beneficii facta clerico a laico, an sit nulla. in cap. inter dilectos. nu. 1. 6. & 7. de exco. prae. fo. 170
- Collatio beneficii facta per papam, si reddat nulla, vbi q. a surrepticia, vbi id igno facta, an teneat ad papam, vel ad ordinari in locis ibi. nu. 10. fo. 171
- 1 Collatio beneficii facta precibus aliquis, valet, si preces sint iustae, alias secus. in c. cum M. nu. 5. de consil. fo. 31
- 6 Collatio beneficii vacantis causa permutationis, si fiat alteri q. permutare volenti, est ipso iure nulla. in c. inter ceteros. nu. 2. de praeb. fo. 37
- 6 Collatio beneficii vacantis, si non sit facta intra sex menses, non transit in superiorem si collator fuit legitimus impeditus, quod tempus currit a die morte vacantis in c. quia diversitatem. nu. 1. 7. & 8. & in c. ex parte. nu. 13. de conce. prae. fo. 73
- 6 Collatio beneficii facta per non habentem potestatem conferendi, non habet iussum cum possidendi, & sic non est opus, ut de ea fiat mentio in litteris ad beneficia in causa devotionis. nu. 2. ne sede vacante. fo. 83
- 6 Collatio ecclesiarum, si non sit intra debitum tempus, Episcopus puniatur. in c. cum venerabilis. nu. 3. de reli. domi. fo. 234
- 6 Conferens beneficia vbi donare, & habet illum, cui contulit naturaliter obligatur. in c. post electionem. nu. 2. de conce. prae. fo. 76
- Collatio invalida per foris non servata facit transire ius conferendi in proximum superiorem, q. a vbi collator est in negligentia. ibi. nu. 3
- Collatio facta alteri de vno beneficio prius, & non contradicente vero domino, an sibi iudicet, maxime ipse alium acceptantem ibi. nu. 7
- Collatio beneficii facta contra inhibitionem Papae, an & quo casu valeat in c. constitutus. nu. 4. de conce. prae. fo. 79
- 2 Collatio beneficiorum in ecclesia collegiata, spectat ad collegium ipsius ecclesiae. Ant. in c. 2. nu. 2. de renun. fo. 28
- 5 Collatio beneficii facta ex certa scientia, licet excludat surreptionem, tamen non includit dispensationem, videlicet q. Papa velit cum eo dispensare. in c. cum ecclesiasticis. nu. 6. de exco. fo. 4
- 7 Collatio beneficii facta excommunicato non tenet in c. postulatus. nu. 1. de de excom. nu. 163
- 6 Collator beneficii non potest sibi ipsi conferre, et q. transferat ius conferendi quo ad illud beneficium in alium, nisi transulerit omnimodam potestatem, quo casu potest ab illo recipere in c. h. nu. 6. de insti. fo. 70
- 3 Collatio beneficii facta ab eo, qui reputabatur superior, tradit iussum cum possidendi in c. in litteris. nu. 19. de resti. spo. fo. 217
- 5 Collatio beneficii facta excommunicato, qui putabatur absolutus, non valet in c. pastoralis. §. verum. nu. 15. de app. fo. 151
- 6 Collatio beneficiorum non devolvitur ad superiorem, etiam ad Papam, si non fuit facta per alium, quia ignoravit. in c. ex parte Astensis. nu. 15. de conce. prae. fo. 79
- 6 Collatio beneficii non potest pertinere ad laicum ratione prescriptionis, q. a prescriptione non currit sine possessione, & spiritualia non possident laici, sed ex privilegio possunt beneficii laicius conferre. in c. dilectus filius. nu. 6. de p. b. fo. 61
- 6 Collatio beneficii facta per collatorem, non valet, si Papa ante sibi rescriptum, ut alteri conferret, & ad hoc misit executorem in c. proposuit. nu. 1. 2. & 7. de conce. prae. fo. 72
- 6 Conferendi potestatem habens, debet conferre illis, qui soliti sunt ad alia beneficia promoueri. in c. possessiones. nu. 5. de re. eccle. no. alie. fo. 98
- 3 Collatio facta inabili propter aetatem, an sit ipso iure nulla. in c. 2. nu. 4. 5. 6. & 9. de aet. & quali. fo. 55
- 1 Conferendi praebendas porcas non devolvitur in superiorem propter negligentiam, sibi non est diffusus certus numerus praebendarum. in c. cum ecclesia. nu. 7. de elec. fo. 179
- 5 Collatio beneficii facta post appellationem legitime, vel ex probabili causa interposita, est ipso iure nulla. in c. 1. nu. 1. de app. fo. 108
- 5 Collatio beneficii facta per Papam contra provinciam, quam tolerat, dicitur surrepta, si de provincia non fiat mentio. in c. cum olim. nu. 1. & 12. de re. iudi. fo. 73
- Collatio facta in praedictum collationis, quam conferens sibi reservavit, est nulla, si de ea mentionem non fecerit. ibi. nu. 14. fo. 74
- Collatio beneficii, si facta fuerit per superiorem, & petitur confirmari per inferiorem, ille talem confirmationem perdat, tanquam ingratius cadit a tali beneficio, nisi fiat ad cautelam. ibi. nu. 18. fo. 75
- 1 Collegia duo, q. conveniunt ad aliquid explicandum, non requirunt maiorem partem parsonarum, sed maior pars utriusque collegii. in c. pastoralis. nu. 7. de re. iudi. fo. 66
- Collegium Cardinalium verum possit aliquem famam respuere? in c. cum te. nu. 12. de re. iudi. fo. 98
- Collegium quomodo constituitur in aliqua ecclesia? in c. dilecta. nu. 1. de exco. prae. fo. 175
- Collegia quibus casibus sint permittenda. ibi. nu. 4. fo. eo.
- Collegium si est coegregatum, & postea aliqui decesserint, utrum remanentes possint explere ea, q. occurrunt in e. cum nobis. nu. 10. de elec. fo. 163
- 1 Collegiati in aliqua arte, si illam non exercent, non gaudent eius privilegio. in c. 1. nu. 4. de iudi. fo. 9
- 2 Collegium non habet aliquam iurisdictionem singularem de collegio, nisi aliud habeat consuetudo. in c. cum causa. nu. 7. de offi. dele. fo. 113
- 5 Collegium dicitur ecclesiasticum, si in eo pro maiori parte sint clerici. in rub. nu. 12. de app. fo. 107
- 1 Collegium, siue universitas consistit in duobus partibus vocatorum, & quod sit 2. maior parte illarum partium, valet, in c. ecclesia vestra. nu. 6. de elec. fo. 170
- 1 Collegium, an consistat in his, q. sunt coegregati, licet pauciores, si alii nolunt venire? in c. bonae memoriae. nu. 2. nu. 9. & 15. de post. pl. fo. 133. & se.
- 6 Collegia plura, si aliquo casu faciunt vna universitate, vel vnu corpus, statim maior parte, respectu illius universitatis, & non respectu vniuersitatis; collegium de p. se. in c. in singulis. nu. 2. de sta. mo. fo. 230
- 1 Collegia interiora non possunt statuere circa statum ecclesiae sine consensu Episcopi. in c. docens. nu. 4. & 14. de re. iudi. fo. 77. & seq.
- 2 Collegia possunt facere artifices inter se, & eligere Rectorem, qui habet ordinariam iurisdictionem in ipsos, in quibus in c. cum ab ecclesiis. nu. 7. de offi. ordi. fo. 145
- 1 Collegium, vel ius ipsius, utrum sit exinctum, si sunt mortui, vel abstantes oes de collegio. in c. gratum. nu. 12. de post. prae. fo. 129
- 1 Collegium, vel representans collegium debet citari, & non singuli de collegio. in c. bonae memoriae. nu. 1. nu. 18. de elec. fo. 168
- o Collegium licet iuramentum illi, qui tenent hospitalitatem in aliquo hospitali priuato, & possunt eligere aliquem in Rectorem, & singulos actus collegii exercere in c. inter dilectos. nu. 10. de dona. fo. 135
- 6 Collegiatus exiens in collegio vel concilio, tenetur contradicere his, qui aguntur ibi, si noluit consentire, alias habebitur pro consentiente, & quo ad peccatum, & quo ad poenitentiam, si aliqua ibi male ageretur in c. 2. nu. 9. de his qui h. a. prae. fo. 85
- 2 Collegii consistit in duobus partibus omnium, nisi sit statutus certus numerus, ut inter se in c. prodeant. nu. 8. de offi. dele. fo. 109
- 6 Collegiatus quis non potest esse in duobus collegiis, quando exercitium vnius impedit exercitium alterius; alias secus, in c. praeterea. nu. 4. de p. b. fo. 35
- Collegium ad sui essentiam non requirit Rectorem, sed omnis potestas rectoris est penes collegium, cuius vices possunt dari vni ex collegiatis. in c. cum non ignores. nu. 6. eo. t. fo. eo.
- Collegium si est dissolutum, quid est sciendum de bonis suis? in c. exco. nentes. nu. 3. de sta. mo. fo. 226
- 1 Collegium, siue vniuersitas, an possit disponere de re particulari vni, i. e. an possit aliquem exire ex banco in c. eo. nu. 6. de co. fo. 16
- 5 Collegiati non possunt committere vocem suam alicui, nisi sit de collegio, q. alii opposunt, quia inter est collegii, ne eius secreta pateant totius infectis, alias si alii non opposunt, potest vtrum extraneo committi. in c. constitutus. nu. 7. de app. fo. 143
- 1 Collegium sit ex duobus, vel tribus personis. in c. 1. nu. 5. de elec. fo. 118
- Collegium refertur in vno, si alii sunt mortui. ibi. nu. 6
- Collegium, ad hoc, ut valeat, non requiritur praesentia Praelati. ibi.
- 1 Collegia plura si conveniunt ad aliquid faciendum, an copotentur voces per capita, vel per collegium in c. scriptum. nu. 6. de elec. fo. 190
- 1 Collegium, praesumitur ecclesiasticum, q. sunt plures clerici, vel patres sed secus si sunt plures laici. in c. ex litteris. nu. 4. de consil. fo. 46
- 7 Colligens vvas alienas, vel fructus, tenetur ad estimationem, nisi excusetur ob nimiam paupertatem in c. si lexierit. nu. 2. de in iur. fo. 196
- 6 Colonus vel dominus q. dicatur colere agrum, sumptibus suis, & q. dicitur colonus partiarus in c. ex parte. nu. 2. de dec. fo. 184
- 6 Colonus, qui colit agrum pro certa quota fructuum, debet illos dare domino non deducto semine, nec expensis agriculturae, & tenetur de proprio agrum seminare, nisi contrarium pactum interueniret. in c. tua nobis. nu. 3. de decimis. fo. 190
- Colonus, an & quando teneatur soluere decimam de fructibus ex praedio conducto relictis. ibi. nu. 15
- 2 Columba septem habet proprietates. in c. vnio. §. per frontis. nu. 6. de fac. vnc. fo. 65
- 4 Comes & Episcopus an quis possit esse in c. inter dilectos. nu. 5. de b. de m. iur. fo. 125
- 1 Commendatarius, id est, qui habet in commendam aliquam ecclesiam, debet de fructibus providere illi ecclesiae circa cultum domini, & superabundantes tenere pro sustentaculo. in cap. querelam. nu. 1. de elec. fo. 168

In Panormitani Commentaria.

- 6 Committentarius, id est illi qui habent in commendam aliquam ecclesiam, debent tantum lucrum facere fructus superfluos, & conferuare ecclesiam in statu suo, vt in ea seruetur numerus conuictus clericorum, & similia in e. de monachis. nu. 3. & de preben. fo. 34
- 7 Commodum qui sentire non debet, vnde pœna sustinere habeat. in e. si necesse. nu. 3. de don. inter vir. & vxor. fo. 61
- 6 Commodatum conceditur ad certum usum vel tempus, & ante finem usum, vel tempus non reuocatur; precarium vero ad libitum; & de ratione d. uerficiat. in e. si nu. 10. de precariis. fo. 100
- 6 Commodatum non fit ad incertum, generalem, & indefinitum usum. in e. si nu. 12. de precario. fo. 100
- Commodatarius tenet et de leuissima culpa, q. vero hęc precario, tenetur tñ de lata culpa; & de rōne d. uerficiat. ibi nu. 14. fo. 101
- 7 Commodatarius si remiserit in commodatam, per nō idoneum, qui rem illam alportauit, tenetur, si eus si elegerit nuncium fidum. in e. dura sepe. nu. 3. de en. fal. fo. 153
- 6 Commodatarius tenetur etiam de leuissima culpa, quando commodatum est gratia sui tantum; & de casu vero non tenetur regulariter, nisi in casibus in e. unico. nu. 1. de com. fo. 101
- Commodatarius si nō potuit vt re comodata intra tps pñxum sua culpa, nō potest commodante cogere ad iterum commodandum. ibi nu. 7
- Commodatum si fiat ad certum & specialem usum, habet in se tacite tempus annexum. ibi nu. 9
- Commodatum quod fit gratia commodatis tantum, vel vtriusque, quomodo habet. ibi nu. 14. fo. 102
- Commodatum perditur, quando remittitur; puta famulus, per quem remittebatur, aut si, cuius periculo perdat. ibi nu. 17
- Commodatum perditur apud commodatarium, si eodē modo non erat periculum apud commodantem, cuius periculo pereat. ibi nu. 20
- 6 Cōia sunt omnia tpe charitatis, & licetum est tunc unipne furari ob necessitatē, in e. i. nu. 6. de emp. & ven. fo. 104
- 3 Cōtas que promittit rescare & damna in bello amissā, an potest tale statum reuocare. in e. nouit ille. nu. 24. de iudi. fo. 42
- 2 Commisio facta delegato, vt ecclesiam ordinet, quid importet in e. super eo. nu. 3. de offi. dele. fo. 104
- 3 Commisio facta super decisione cause, intelligitur etiam super cognitione eiusdem cause. in e. venerabilis. nu. 2. de iudi. fol. 35
- 1 Commisarius Papa an possit esse simplex religiosus, in e. etiam in veteri. nu. 2. de elect. fo. 207
- 1 Commisarius quocumque facit, videtur factum a committentibus. in e. in causis. nu. 6. de elect. fo. 178
- 6 Commisarius alicuius monasterii, an possit in eius executione exerceere censuram. in e. cum non sit. nu. 10. de conec. preb. fo. 74
- 4 Comm. fo. o. officii, an censetur realis, vel personalis? & sic an censetur electa persona, an dignitas & mandata ecclesie. nu. 1. de pre. simp. fo. 143
- 2 Commisio facta alicui sub nōmine proprię dignitatis, censetur personalis in e. licet vindique. nu. 7. de offi. dele. fo. 124
- 6 Commisio vel delegatio cuiuslibet facta alicui sub nomine dignitatis residentis in aliquo loco, ille commissarius vel delegatus potest de eā cognoscere in illo residēte in e. exhibita. nu. 2. de re. pma. fo. 116
- 6 Commisio cause facta alicui sub nomine dignitatis non expresse loco vbi residet, debet comm. sarius in loco, vbi habet d. ctam dignitatem, cognoscere ibi
- 2 Commisio iudicis de procedendo ad vltiora, habet vim peremtoriam in e. si nu. 45. vt li. non cont. fo. 154
- 7 Communis vltus loquendi habet etia locum in interpretatione scripturę factę in e. ioseph. nu. 3. de verb. sig. fo. 233
- 6 Communis vltus loquendi attenditur etiam in interpretatione diuinę scripturę. in e. maior. nu. 4. de baptis. fo. 270
- 2 Communis vltus loquendi debet attendi in interpretatione verborum iuris in e. inter corporalia. nu. 17. de transla. episc. fo. 5
- 7 Communis vltus loquendi præfertur proprię significationi verborum. in e. cum & lex. nu. 2. de verb. sig. fo. 233
- 3 Communis vltus loquendi habet locum etiam in statutis principū, & in verbis legis in e. capellanus. nu. 1. de feris. fo. 177
- 2 Communis vltus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in e. 3. nu. 1. de arbi. fo. 213
- 3 Cōis vltus loquendi semper præfertur cōi significati verborum, vnde cuncta s. significatus descendat in e. i. nu. 37. de iudi. fo. 8
- 7 Communis vltus loquendi præfertur proprię significationi in e. quatuor. nu. 3. de verb. signi. fo. 233
- 2 Communis vltus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. Ant. de But. in e. inter corporalia. nu. 19. de transla. prela. fo. 24
- 4 Comparatio literarum solam operetur, quod epistola credatur. in e. 2. nu. 8. de fide. in iur. fo. 119
- 3 Communis vltus loquendi habet locum etiam in pœnalibus. in e. ex tenore. nu. 9. de fo. compe. fo. 91
- Communis vltus loquendi semper primō attenditur in interpretatione

ne cuiuslibet dispositionis in e. nonnulli. nu. 5. de rescrip. fo. 87

1 Communis vltus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. in e. ne pro defectu. nu. 3. de elect. fo. 192

1 Cōis vltus loquendi pñetur pprio significati vocabuli, & statuta intelliguntur in eodē vltus loquendi in prout. Greg. nu. 8. fo. 4

2 Compromissum factum in incertam personam in arbitrium eligendā non valet in e. innotuit. nu. 1. 3. 4. & 8. de arbi. fo. 227. & seq.

Compromissum potest fieri super causa delegata a Papa in fauorē parum, secus si in fauorē publicum; & in casu quo potest fieri, uō per hoc expirat iurisdictio delegata. ibi nu. 2. & 5

Compromissum secundum tollit primum. ibi nu. 6

6 Compromissum de rebus ecclesiasticis potest fieri in clericos, non autē in laicos. in e. cum apostolica. nu. 2. de his que s. h. a. prela. fo. 57

2 Compromissum factum in finem, tanquā in arbitram, nō firmat iuramento, in e. dilecti filii. nu. 2. de arbi. fo. 217

Compromissi pœna si fuerit soluta, an omnino possit agi, vt fletur laudo. ibi nu. 27. fo. 25

2 Compromissum expirat morte vnus compromittentium ante laudum datum; secus post, nec transit in heredes, nisi fuerit dictum. in e. compromissum. nu. 1. de arbi. fo. 226. & nu. 6. ibi d.

Et vide in nu. 4. vbi ponitur rō, quare non transit in heredes. fo. 20

Compromissum factum in arbitratorem, vel amicabilem compositorem, an expirat morte vnus compromittentis ibi nu. 8

Compromissum factum per prælatum de rebus ecclesiasticis, an expirat morte prælati compromittentis. ibi nu. 10. fo. 230

2 Compromissum potest firmari datione obfidum vel pignorum. in e. exposita. nu. 1. de arbi. fo. 226

Compromissum de puris & liquidis, non potest fieri in arbitrium; secus in arbitratorem. ibi nu. 3. fo. 227

Compromissum factum cū clausula, vt intelligatur lis, & cō sup. omni & reo cō, qd fuerit laudatū, non extenditur ad pura & liquida. ibi nu. 4

2 Compromissum simplex & laudum inde sequuntur per actionē de iure canon. in e. per tuas. nu. 8. de arbi. fo. 224

Compromissum si est factum cum stipulatione, an pars nō acquiescēs tenetur ad interese, secundum vtunque ius, laudo aliter non emologato. ibi nu. 10. fo. 225

Compromissum iuratum, an pariat executionem, si non sit laudum inde sequutum & emologatum. ibi nu. 11

Compromissum si cōtineat pœnam sine iuramento, tunc pars si vult soluere pœnam, non compellitur stare laudo. ibi nu. 15. fo. 225

2 Compromissum non potest fieri, nisi partibus consentientibus, nisi in casibus in iure expressis, vel ipsis consensibus, & arbitri postquā ceperint cognoscere possunt compelli ad proseguendum, alias secus. in e. i. nu. 1. de arbi. fo. 214

1 Compromissum quod fit ab aliqua vniuersitate in aliam, debet fieri nemine discrepante, quin mō debent omnes expresse consentire, & quatinus in e. causis. nu. 3. de elect. fo. 177

Compromissum factum de aliquo eligendo ab vniuersitate non potest vnus de vniuersitate reuocare. nu. 16. fo. 178

2 Compromissum, an & cō possit fieri, tam super matrimonio carnali, quam spirituali. in e. ex parte. nu. 1. de arbi. fo. 226

Compromissum expirat morte alterius compromittentis, quicūq; ante sententiam moriatur. ibi nu. 2

6 Compromissus qd fit in aliquo de eligendo, debet oēs de collegio approbare, & in ipsum consentire. in e. constitutus. nu. 6. de appell. fo. 142

2 Compromissum potest fieri de rebus, quę sunt in loco, vbi committens non potest tunc morari. in e. 2. nu. 4. de arbi. fo. 213

Compromissum potest fieri super re spirituali. ibi nu. 1. & 6

Compromissum dolo factum, an sit ipso iure nullum. ibi nu. 7

Compromissum iuramento vallatum, an producat actionē. ibi nu. 8

6 Compromissum factum in iudicio tanquā amicabilem compositorem, potest iudex in eodē facto procedere tanquā iudex, & tanquā arbitrator. in e. nisi essent. nu. 4. de preb. fol. 40

2 Compromissus factus ab aliqua vniuersitate, requirit cōsēsum omnium vniuersitatis pñtū. Ant. in e. post translationē. nu. 2. de renun. fo. 39

4 Compromissum, si est tanquā in arbitrium & in arbitratorem; an sit arbitrum, an arbitratorem in e. quę naturalis. nu. 42. de iuri. eu. fo. 185

4 Compromissum factum a plaro super iure prelatore transit in successores, licet de eo non sit facta mentio. in e. pñtata. nu. 1. de testi. fo. 101

Compromissum soluitur per mortem, & per longuam arbitri absentiam. ibi nu. 2

4 Compromissum an possit fieri de causa criminali? in e. literas. nu. 7. de prela. fol. 150

Per compromissum simpliciter factum nō expirat iurisdictio delegata super illa re. ibi nu. 11. fo. 151

Compromissum expirat, si iur ad iudicem ordinarium, vel delegatum. ibi nu. 12

4 Compromissus non potest, quando agitur criminaliter de crimine, secus si agatur civiliter. in e. veniens. nu. 2. de iure iur. fo. 170

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 1 Compromissarii debent determinare in illo loco, ubi fuit factum compromissum. in c. quapropter §. vel saltem nu. 4. de elec. fol. 195
- 1 Compromissarii non possunt soluta pena recedere a persona electa. in c. causam que nu. 9. de elec. fo. 150
- 1 Compromittere non possunt, qui non possunt alienare. in c. cum tempore nu. 7. de arbit. fo. 219
- 1 Compromissum super rebus quas alienari non possunt, an sit nullum. in nu. la est secuta per laudum alienationibus. nu. 4
- 1 Compromissum an fieri possit p. iudicem ordinarium. ibi. nu. 5
- 2 Compromissus non tenetur ad poenam compromissi in eo, quod non potest ab eius potestate. in c. signi. canibus n. 4. de off. dele. fo. 130
- 1 Compromissus tenetur electionem factam a compromissis accipere, nisi ex certa causa. in c. cum de elect. nu. 1. de elec. fo. 181
- 1 Compromissum si non omnes, sed maior pars consentiat, quicquid agunt. in c. et ibi. nu. 2
- 3 Compromissum non potest recedere a sacralia in laicum. in c. verum. nu. 10. de foro compe. fo. 79
- 4 Compromissum potest in feminam tanquam in arbitratricem, non tanquam arbitram. in c. quintuallis. nu. 2. de iure iur. fol. 179
- 1 Compromissum factum in arbitrio, solutum morte vni ex compromittentibus, si in compromissum factum in arbitratore. ibi. nu. 18. fo. 181
- 5 Compromissus impedit & dirimit matrimonium post contractum. in c. consanguinei. nu. 1. de re iur. fo. 72
- 7 Copacernitas p. catholicam contracta impedit in matrimonium contrahendum, sed non dirimit contractum. in c. contratio. n. 1. & 5. de cog. spiri. fo. 34
- 7 Copacernitas an possit per procuratorem contrahi. in c. Martinus. nu. 3. de cog. spiri. fo. 30
- 1 Copacernitas, sicut actus spiritualis, coacta p. iugum coniugii. ibi. n. 4. & 6
- 1 Copacernitas contracta per virum, extenditur ad eius uxorem etiam cognitam. ibi. nu. 6
- 1 Copacernitas an efficiatur illi duo, vel plures, qui simul aliquem tenent in baptismo. id est non, & tales possunt contrahere. ibi. nu. 8
- 7 Copacernitas contrahitur inter patrem baptizati, & uxorem leuitis prius ab eo cognitam, contrahitur etiam ad minorem dirimendum. in c. Martinus. nu. 1. de cog. spiri. fo. 34
- 7 Copacernitas facit, vel ignorat, inter co.uges supueniens in matrimonio, si non dissoluit in c. si vir vel mulier nu. 1. de cog. spiri. fo. 33
- 7 Copacernitas p. dupliciter esse inter aliquos, vel si ego tenui filium tuum in baptismo, tu licet potes tenere filium meum, vel si ego tenui filium tuum in baptismo, tu licet potes tenere filium meum, & p. utriusque istorum copacernitas contrahitur. in c. super eo. nu. 2. de cog. spiri. fo. eod.
- 7 Copacernitas debent inter esse plures, in catechismo, in baptismo in confirmatione, & oēs debent puerum tenere, sed si fiat contrarium, non vitatur actus, & cognatio spiritualis oritur inter omnes. in c. contratio. nu. 4. de cog. spiri. fol. 35
- 1 Compensatio non admittitur in deposito. in c. significasti. nu. 11. de elect. fo. 143
- 6 Compensatio non admittitur in deposito. in c. bona fides. nu. 1. 6. & 10. de de. posito. fo. 105. & seq.
- 1 In compensationibus quantum temporis datur ad liquidandum debitum. ibi. nu. 10. fol. 104
- 1 Compensatio fit ipso iure ad evitandum poenam debentis solvere, vel iuras. ibi. nu. 11
- 1 Compensatio admittitur in omnibus rebus, quod in suo genere recipiunt functionem, quod vna ex toto fungitur vice alterius. ibi. nu. 12
- 1 Compensatio de specie ad quantitatem non fit. ibi.
- 1 Compensatio est debiti & crediti inter se contributio. ibi.
- 1 Compensatio habet locum in commodato. ibi.
- 1 Compensatio indirecta an habet locum, ubi directa locum habere non potest. ibi.
- 1 Compensatio an dicitur esse retinere rem debitoris p. debito, donec fuerit sibi satisfactum, intelligere rem que peruenit ad manus creditoris. ibi.
- 3 Compensatio non admittitur in deposito, & quare. in c. 2. nu. 2. de ordi. cogni. fol. 185
- 6 Compensatio non admittitur in decimis & tributis. in c. tuanobis. nu. 10. de deci. fol. 190
- 1 Compensatio lucri, & damni an consideretur in eodem contractu, vel diuersis, & quomodo. in c. nihil. nu. 1. de elect. fo. 199
- 1 Compensatio diuersarum specierum non admittitur. in c. mulier q. nu. 5. de conuer. coniu. fol. 217
- 5 Compensare est agere in eum inter. nu. 23. de excep. fo. 10
- 1 Compensare non potest, qui non potest agere. ibi.
- 1 Compensare, est solvere, adeo quod qui iuratur solvere & compensare, est per iur. ibi. nu. 24
- 4 Compensatio fit vbi ex parte actoris debitum est liquidum per confessionem in re, licet debitum non sit liquidum. in c. cum Ioannes. nu. 2. de fide instr. fo. 151
- 3 Compensatio non opponitur a depositario contra deponentem. in c. 1. nu. 14. de iur. i. p. fo. 126
- 2 Compensatio quod fit sup. decimis, vel quolibet alia ecclesiastica alienatio, quid requiratur. in c. statum. nu. 3. de transac. fo. 173
- 6 Compensatio in spiritualibus licet, & est, maxime superioris auctoritate in c. dilectus filius. nu. 2. de prae. ben. fo. 38. Et vide in c. n. cessante in c. nos. eo. c. tu. fo. 40
- 6 Compensatio sup. decimis non tollitur p. privilegium sequens, nisi de compensatione faciat mentionem in c. ex multiph. nu. 1. de deci. fo. 182
- 6 Compensatio sup. decimis in futurum fore utilis valet, etiam a superioris auctoritate, quae tamen non excludit vitam componentem, vel transigentem. ibi. nu. 2
- 6 Compensatio sup. decimis, si sit inter clericos, & sine auctoritate superioris, quod compensatio non se extendit, nisi in vita ipsorum, a laicis vel oportet dicta compensatio sup. decimis p. teris sine auctoritate superioris, sup. futuris vero non, nisi superius mar superioris auctoritas in c. cum homines nu. 4. de deci. fo. 183
- 6 Compensatio de decimis non solvendi inter ecclesias ad numerum, valet in c. dilecti filii. nu. 5. de deci. fo. 100
- 1 Concilium debet adunari cum solemnitate, alias nil ageret. in c. bona memoria. il. 2. nu. 10. de elect. fo. 187
- 7 Concilium generale habet illam potestatem, quam habet Papa. in c. super quibusdam. nu. 3. de verb. sig. fo. 242
- 6 Concilia vel parliamenta fieri in ecclesia est prohibita, nisi respiciat ad pietatem. in c. cum in ecclesia nu. 10. de imm. ecc. & c. c. ne fo. 235
- 2 Concilium provinciale potest congregari p. Legatum & per Archiepiscopum. in c. quod translationem. nu. 7. de off. leg. fo. 138
- 6 Concilio interesse seu comparere, quando aliquis ex aliqui necessitate non potest personaliter, potest comparere per procuratorem. in c. si. nu. 3. de ius que h. a. prela. fol. 89
- 6 Concilium an possit appellari sine accusari suspectum, si sine suspecti prebentes concilium. in c. singulari nu. 6. de statu mona. fo. 230
- 4 Concilio, coetus, & conventus idem importat in c. 1. nu. 5. de testi. fo. 42
- 7 Concilium iurisdictionem habet in causis decidendis. in c. 1. nu. 4. de sponsa. fol. 2
- 1 Concilio constitutio sub nomine concilii editur, & non papae tantum, sedis tamen quandoque fit. ibi. nu. 5
- 3 Concilium generale regulari non potest, quando papa tali concilio praesit, quod in provinciali, vel alio inferiori, in repet. c. si quis contra clericum. nu. 20. de foro compe. fo. 69
- 6 Concilium generale habet iurisdictionem, non autem solus Papa. in c. consensus. nu. 1. de re. eccl. alic. fo. 94
- 6 Concilio prima in spiritualibus valet, & non secundum aliam in secundum de fuerit tradita possessio, sed in prophanis. in c. suggestum. nu. 1. de urepatro. fo. 245
- 2 Concilio vel scripto vnus ex prohibitis non extendit ad alia prohibita, licet sint eiusdem naturae in c. quod translatione n. 5. de off. leg. fo. 138
- 6 Concilio si fuit facta alicui de eo, quod maius est, censetur facta de eo, quod minus est. in c. ex parte. il. 2. nu. 2. de deci. fo. 191
- 3 Concilio etiam poenalis super vno ex equiparatis extenditur ad alium. in c. prudentiam. nu. 10. de iur. p. fo. 130
- 7 Concilium simpliciter, concilium videtur sine temporis praesentatione in c. si. nu. 2. de fecim. nup. fo. 65
- 7 Concilio vno censetur concessa omnia, per quae deveniunt ad illud. in c. cum in iuramentis nu. 4. de p. em. & rem. fo. 209
- 7 Concilio licet sagmen illis diebus, quibus licitum est comedere. in c. consultum. nu. 2. de iur. fo. 115
- 6 Concilium propter necessitatem durat, quatenus necessitas postulat. in c. deus qui. nu. 2. de vita & ho. de fo. 8
- 4 Concilio ubi non valet, ibi non valet confirmatio instrumenti. falsi, & si Princeps utatur his verbis, sup. plentes de plenitudine potestatis. in c. inter dilectos. nu. 8. de fide instr. fo. 125
- 6 Concilio solus Episcopus iustam causam praescribendi, quod praescribi putabat capitulum consensit, sed si putabat solam concessionem Episcopi sufficere. in c. dudum. nu. 14. de deci. fo. 194
- 6 Concilio an in dubio presumatur realis vel personalis remissio, in c. cum veniente. nu. 13. de inst. fo. 69
- 6 Concedens aliquam rem, intendens illam dare integraliter, & non solum ius quod habet, non valet concessio etiam respectu sui iuris. in c. quod autem. nu. 10. de iur. pa. fo. 240
- 2 Concessio sub nomine proprio transeat in successorem, quando materia est eius naturae, & transeat ad successorem. Anto. de But. in c. quanto. nu. 2. de transla. Episcopi. fol. 24
- 7 Concessio facta ad mandatum Principis, presumitur metu facta, & non potest reuocari in eum olim. il. 2. nu. 5. de prae. fo. 182
- 7 Concessionis tres sunt species, alia in hereditate, seu libera dispositione, alia in usufructu, alia in usufructu in c. nuper a nobis. nu. 2. de dona. inter vi & vxor. fol. 63
- 5 Concessio vno censetur alia concessa, sine quibus illud non potest commode expediri. in c. si. nu. 5. de excep. fo. 24
- 6 Concedens aliquod ius in re, censetur dominus illius rei, maxime ad suum incommodum in c. cum olim. nu. 8. de cens. fo. 257
- 4 Concessio generalis torus punita facta ab Imperatore, non non praedicta

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

- xit litis contestatione in, oportet qd reuocet. antequam faciat aliquē actum, qui soleat fieri post litem contestatam. num. 7
- Confessione erronea tam propria, quam aduocati, an & quādo quā possit reuocare docto, vel non docto de errore, ve. vsque ad quod tempus ibi. nu. 8
- Confessio uel conuincit prelati, & capituli, an noceat ecclesie re iudiciale, in c. 1. nu. 2. de do. & conu. fo. 249
- Confessio inquisiti potest acceptari, quatenus facit contra se, & non aliter nisi probetur. in c. auditus. nu. 3. de praefer. fo. 44
- Confessio inquisiti qualificata, licet acceptetur, in quantum est contra se, tamen non operatur, qd quis capitaliter puniatur. ibi.
- Confessio aduocati noceat parti: si eam non reuocauerit in c. olim causam. nu. 2. de iur. fo. 257
- Confessio penitentis potest fieri coram laico tempore necessitatis. in c. pastor. §. praecepta. nu. 3. de offi. ordi. fo. 132
- Confessio non praedictat confitentem, nisi in respectu interrogantis. in c. quāuis. nu. 3. & 4. de re iudi. fo. 102
- Confessio dicitur facta in iudicio, etiam qm in eo non sit litem contestata. in rub. nu. 3. de iudi. fo. 2
- Confessio mariti & primae uxoris nō nocet secundae, nisi de primo matrimonio aliter constiterit. in c. ueniens. n. 4. de eo qd in ma. f. 30
- Confessio coniugum quare matrimonio non nocet, quandoque tamen nocet in c. super eo. nu. 2. §. de eo qui cog. constan. fo. 37
- Confessio amborum coniugum cum septima propaione manu an sufficiat allegato impedimento siue collatione. in c. n. 4. de frigi. & male. fo. 45
- Confessio coniugum non est multum necessaria ibi. nu. 11. fo. 46
- Confessio utrum habeat quādam in parte tempus ad seruandum in c. dudum. l. 2. nu. 23. de elec. fo. 212
- Confitentis propter tormenta illud, quod non est verum, & pphoe condemnatur ad mortem, & decedit in parte mortali. nisi in extremis reuocet illā confessionem. in c. ex parte. nu. 2. de si quis. fo. 175
- Confessio facta in iudicio, an ualeat, licet processus sit nullus? in c. pisanus. nu. 9. de rest. spo. fo. 246
- Confessio ad sui utilitatem non requirit substantiam iudiciali. ibi.
- Confessio inducit in tam am, qm est tale delictum, de quo condemnatus esset etiam infans, in c. super his. nu. 4. de penis. fo. 201
- Confessio uerecunda multum proferit in remissionem peccatorum in c. 1. nu. 1. de h. s. qui fil. occidit. fo. 124
- Confidenti creditur de omnibus, quae dicit in foro animae in c. signi. ficat. l. 2. nu. 7. de homici. fo. 150
- Confessio facta absente parte, an & quando praedictet Auto. in c. ueniens. nu. 8. de re iudi. fo. 42
- Confessio facta in processu, qui non est ualida in eo, qm non est contestata, ualeat in c. dudum. l. 2. nu. 11. de elec. fo. 210
- Confessio, an & quando possit pro parte acceptari, & pro parte nō. in c. bonae memoriae. nu. 29. de post. praela. fo. 134
- Confessio coniugum, an & quando praedictet matrimonio carnali siue spirituali. in c. cum causa. nu. 6. de rapto. fo. 140
- Confessio presbyteri contentose facta, praedictat ecclesiae non habenti capitulum, alias requiritur confessio capituli. in c. electus. nu. me. 4. & 18. de capel. mona. fo. 236. & seq.
- Confessio facta in uno iudicio, facit fidem in alio inter eandem personas. ibi. nu. 3. & 13
- Confessio facta super processu nullo, ualeat. ibi. nu. 14
- Confessio facta in summario iudicio, facit fidem in plenario. ibi. n. 15
- Confessio de situatione directe facta in iudicio, uel nominato praesente constituit nom. natum in quasi possessione filiationis. in c. per eas. nu. 7. de proba. fo. 32
- Confessio prima cum solennitatibus, excludit confitentem ad dicendum contrarium. ibi. nu. 10
- Confessione sine iurare in causa matrimoniali an quis contrauenire possit in c. mulieri. nu. 10. de iure iur. fo. 204
- Confessio an possit mutari per confitentem, & quid de libello in c. nostri. nu. 3. de elec. fo. 151
- Confessio plati quo casu noceat ecclesiae in c. dudum. l. 2. n. 3. de elec. fo. 212
- Confessio penitentialis facta laico in causa necessitatis, ualeat propter signum contritionis, non qm laicus habeat auctoritatem absoluenti. in c. a nobis. l. 2. nu. 10. de sent. exco. fo. 222
- Confessio simplex sine causa, an ualeat, & an in probatione debet requiratur scriptura, & quid ueniat applicatio cautionis? in c. si cautio. nu. 1. de h. i. i. fo. 135
- Confessio simplex si probatur p se, non p se, non p se, non p se. in c. fundis. l. si p mutuo si pbat p se, non p se, non p se. ibi. n. 4. f. 136
- Confessio procuratoris de recepto non praedictat domino, qui constituit ipsum ad recipiendum. ibi. nu. 5
- Confessio facta absente parte etiam de iure canonico, non obligat confitentem, etiam in causa quā in criminali. ibi. nu. 6
- Confessio absente parte facit simplicem in probatione. ibi. nu. 7
- Confessus quando quis b. s. fuit, non habet exceptionem non nune

- ratæ peccata, uel doct. ibi. nu. 13. fo. 137
- Confessus in ciuilibus nunquam condemnatur, sed in criminalibus sic. in c. quarenti. nu. 3. de offi. deleg. fo. 116
- Confiteri uidetur non negans in c. 1. nu. 2. de post. praela. fo. 125
- Confitens vnum uidetur confiteri omne id, quod sequitur ex illo in c. cum venerabilis. nu. 23. de excep. fo. 12
- Confessio aduocati confitentis etiam spoliat in re spoliat, an per hanc confessionem obtineat spolatus de beneficio agens inter dicto recuperandum in c. in literis. nu. 23. de rest. spo. fo. 218
- Confessio focii criminis non est sufficiens causa ad causandam infamiam in c. significasti. nu. 7. de adul. & stu. fo. 136
- Confessio prelati asserentis rem per ecclesiam possessam esse alienam, quae tū est in bona fide, an producat in c. h. nu. 43. de praefer. fo. 30
- Confessio uel confitetur o generalis, an sit potentior quā specialis, vel conuerfor in c. tua. nu. 9. de deri. fo. 189
- Confessio facta coram arbitro potest reuocari et per sniam latam, secus coram arbitratore. in c. quoniam malis. nu. 20. de iure iur. fo. 181
- Confessio de credulitate praedictat confitentem, sicut de ueritate. in c. 1. nu. 27. de lit. conr. fo. 133
- Confessio emanata praecedente iuramento de dicendo plenam, & meram ueritatem, non recipit aliquas excusationes ex postfacto, sed secus si praecesserit iuramentum de respondendo ad interrogata in c. cum dilecti. nu. 3. de accu. fo. 77
- Confessio iurata etiam cum iuramento calumniae, recipit excusationem & declarationem. ibi. nu. 4. & 13
- Confessio iurata quae potest retorqueri ad bonum & malum, ex quo tamen prima fronte sonat in malum, interpretatur in maiorem partem, nisi confitens se excuset, scilicet si prima fronte non sonat in malum. ibi. nu. 5. & 10. Et ex confessione alicuius capitur, qd est contra eum, non autem quod pro eo potest dici. ibi. nu. 6
- Confessione coniugum super impotentia coeundi nō statuit, sed requirit alia probatio quo ad separationem. in c. 1. nu. 2. §. de frigi. & male. fo. 42
- Confessio de credulitate a quo praedictat, sicut confessio de ueritate in c. ex literis. nu. 11. de iure iur. fo. 202
- Confessus in iure se commisisse simulationem, deponit ab officio & beneficio, & quando in c. cum super. n. 1. & 7. & 8. de confesso. 283
- Confessus incidit in crimen suum potest puniri, & contra ipsum processus formari. ibi. nu. 12. fo. 189
- Confessio facta coram iudice incompetenti, uel extra iudicium, an praedictet confitentem: uel non? emissio. ibi. nu. 5
- Confessio incidenter facta, licet non sit pro tunc punibilis, tamen est sufficiens, ut ex ea inchoetur nouus processus. ibi. nu. 12
- Confessio facta in una instācia facit fidem in alia super eadem eā, licet diuersimode interueniat, scilicet p probationes, quia nō facit fidem. ibi.
- Confessio extrajudicialis de crimine nō probat crimine, sed est sufficiens indicium ad torturam. in c. cum si graue. nu. 2. de excep. praela. fo. 160
- Confessiones addendi potestates, & ea quae sunt curae non possunt praescribi in c. cum contingat. nu. 16. de fo. comp. fo. 96
- Confessio sine causa ad obligandum non ualeat, secus ad delibendum in c. super hoc. nu. 3. de re iudi. fo. 16
- Confiteri nemo potest aliquid quam proprio sacerdoti, quia non est suus iudex, & si confitatur, non potest ab eo, nec absolui, nec ligari in c. quod autem. nu. 3. de pen. & rem. c. fo. 204
- Confiteri quis non potest peccata sua alieno sacerdoti, licet in eius parochia peccauerit. ibi. nu. 3
- Confiteri creditur in foro penitentiali in c. cum illorum. nu. 13. de sent. exco. fo. 225
- Confessio facta in vno iudicio ratione publicae utilitatis, facit fidem in alio. in c. causam. l. 1. nu. 3. de testi. fo. 37
- Confessio extrajudicialis est indicium ad torturam, an ante plene probet crimen, remissio. in c. si quis de g. adu. nu. 3. de purg. cano. fo. 190
- Confiteri potest quis in casu necessitatis illi, qui non sit sacerdos, tamen non potest ab ipso absolui, sed deus dimittet tibi peccatum propter contritionem. in c. cursus. nu. 4. de turtis. fo. 141
- Confessus hī pro condemnato in causa ciuili, nec est necesse contra eum ferre sniam, sed secus est in causa criminali, ubi in confessum teritur sententia in c. cum olim. nu. 5. de rer. permu. fo. 113
- Confessio erronea non praedictat confitentem, si de errore doceat ante finitum negotium. in c. h. nu. 1. & 20. de conf. fo. 290. & 292
- Confessio procuratoris uel aduocati in iudicio facta, an noceat domino. ibi. nu. 3
- Confessio economi praedictat ecclesiae, quae tamen restituitur, uel docet de erronea confessione. ibi. nu. 4
- Confessio infantis etiam cum auctoritate tutoris, nil ualeat. ibi. nu. 6
- Confessio impuberis tutoris nō hūis, ualeat in casibus, in quibus hēt legitimam personam stādū in iudicio, scilicet si fecus, sed si hēt tutorē, ualeat facta cū sua auctoritate, & ius fecus, sed si fecus restituit. ibi. nu. 7
- Confessio adulti hūis curatorē facta super aliquo tractu, extra tñ iudicium ualeat, sed si laici restituit, facta uero in iudicio in casibus quibus

Repertorium rerum senten. ac selectiorum.

- pōt esse sine curatore ualeat, in aliis nō in d. c. si n. s. de cōf. fo. 290
- Confessio facta cum auctoritate curatoris indistincte ualeat, sed ab ea restituitur minor, si est lesus. ibi. num. 9
- Cōfessio adulteri facta sine curatore q̄ hē, an & quo casu ualeat. ibi.
- Confessio minoris facta in tormentis & postea ratificata, ualeat etiam sine auctoritate curatoris. ibi.
- Confessio tutoris, curatoris, uel alteri ut administratoris, an nocet pupillo, adulto, & similibus. ibi. nu. 10. fo. 291
- Confessio dī facta metu & nō ualeat, q̄ est facta in tormentis, uel apud ea, uel in carcere, uel propter terrorem armorū, non tñ quilibet terror faciat cōfessionem factam in iudicio. si nu. 11. de conf.
- Confessio facta calore iracundie non ualeat, nec praeiudicat ibi.
- Confessio facta in tormentis, si uel metu, quando dicatur perseverantia ad hoc, uel praeiudicat ibi. num. 12
- Confessio facta in fauorem cōfidentis non ualeat, & quādo? ibi. n. 13
- Confessio quo casu possit p parte acceptari, & pro parte non? ibi.
- Confessio in iudicio facta an ualeat sine causa, & an sit opus, q̄ aliter probetur. ibi. num. 14
- Cōfessio tñ iudicialis q̄ extraiudicialis, tñ dependēs ex suo facto p prius, q̄ alieno sine facto in libello siue non, an oī casu a l sui ualiditate requiratur pñtia partis etiā si de iure canonico? ibi. nu. 15. & 16
- Confessio facta in libello. positionibus, testamento, & exceptionibus, an praeiudicat. ibi.
- Confessio non dicitur facta in iudicio, nisi iudex ad hoc sedeat pro tribunali. ibi. nu. 17. fo. 192
- Confessus, tam in ciuili, quā in criminali, an & quando sit condemnandus, uel sit ei danda dilatio ad soluendum siue ante, siue post l. cont. confiteatur. ibi. nu. 18. fo. 190
- Confessio non infamat etiam si essemus in casibus, in quibus condemnatio infamaret. ibi. nu. 19
- Confessio erronea siue iuris, siue facti, siue tacita, siue expressa, an & quando possit reuocari, siue scienter fiat, siue non, siue propria siue procuratoris? ibi. nu. 20. & 21
- Confidenti sacerdoti oīa creduntur. q̄ in cōfessione dicit, q̄ solum agitur de praeiudicio animae siue in c. Raynal. nu. 14. de c. n. 191
- Cōfessio pñialis in usu pñit ex eo q̄ cōfiteus uerecundatur, q̄ uerecundia est maxima pars pñitiae. in c. 1. nu. 5. de rap. l. 137
- Confessio pñitiae alius debet fieri coram proprio sacerdote ad hoc, ut esset magis uerecunda. ibi.
- Confessio facta calore iracundiae non ualeat, nisi data perseverantia, in c. cum olim. l. 2. nu. 14. de priu. fo. 182
- Confessio extorta per metum an ualeat, & data perseverantia? ibi.
- Confessio facta calore iracundiae non ualeat, nisi data perseverantia in c. cum parati. nu. 13. de app. fo. 124
- Confessio criminis proprii non creditur contra eos, quos dixit fuisse criminis partem cipes, & hoc regulariter in c. 1. nu. 1. de conf. fol. 287. Et uide ibi. nu. 5. & 6. ubi ponuntur quidam casus salientia.
- Confessio socii criminis non est sufficiens indicium ad torturam, nisi sit coadiuuata aliis p̄sumptionibus. ibi. nu. 2. 6. 7
- Confiteus proprium delictum, non debet interrogari de aliis criminosis. ibi. nu. 4. & 8
- Confessus m. d. uis punitur, quā conuictus. Ant. in d. c. dilectus. n. 8 de temp. ordi. fo. 51
- Confessio facta in iudicio, in quo de ei te agitur ciuiler non praeiudicat, si de eodem crimine agitur postea criminaliter, pōt tamen bene compelli confessus, ut perseveret in confessione, & interpretetur illam, in c. qualiter. & quando? l. 2. nu. 35 de accus. fo. 85
- Confessio facta in libello ualeat, & prodest aduersario, licet tpe dationis illi non fuerit praesens in c. 1. nu. 8. de l. cont. fo. 131
- Confidenti creditur in foro pñitiae, sed non in foro iudiciali. in c. sicut nobis. nu. 4. de sen. excom. fo. 228
- Confessio dī fieri in praesentia partis, etiā q̄ pars ibi accidentaliter reperitur, in c. cum dilectus. nu. 5. de succ. ab int. fo. 166
- Confessio ē declaratoria actus praeteriti, requirit pñtia partis. ibi.
- Confessio praeiudicat contenti, inquantū facit contra se. ibi. nu. 12
- Cōfessio o facta pte absente inducit semipienā pōdne. ibi. n. 16. f. 167
- Confessio incidenter facta ad interrogatōnem alterius, non praeiudicat contenti, tamen inducit aliquam p̄sumptionem. ibi. nu. 17
- Confessio facta p p̄ aliud etiā in pñtia partis, nō piene probat. ibi.
- Cōfessio facta in testis, puta de male ab aliis oīs q̄ in dicto testis fuerunt relictis, in qua in recapitulatione, an praeiudicat testori commatecti. siue uigore p̄dictae cōfessionis possit cogi a iudice. ibi. nu. 19
- Confessio patet dicentis in testamento de esse actore p̄tium, non praeiudicat, quoniam si filio non denatur legatario.
- Conf. sio facta in ultima uoluntate praeiudicat, si est irrita, uel a parte, uel a iudice. ibi.
- Confessio praelati nocet ecclesiae, nisi p̄sumptio sit contra ecclesiam in c. l. l. genti. nu. 4. de p̄s. fo. 48
- Confessio facta coram arbitro facit fidē coram iudice. in c. praesentia. nu. 8. de testi. fo. 102
- Confessio procuratoris generalis nocet ipsi domino. in c. dilectus. nu. 2. de procu. fo. 187
- Confessio potest pro parte acceptari, & pro parte non in c. 1. nu. 7. de post. p̄s. fo. 126
- Confessio coniugum pro se & contra se, an sufficiat in c. arreclatōnes. nu. 8. de despon. impu. fo. 18
- Cōfessio peccata sua & aliqua retinēs, de q̄bus nō uult cōfiteri, non p̄t p cōfessis absolui in c. maiores. §. sed adhuc. n. 1. de baptis. fo. 20
- Confessio mulieris facta praecedentibus flagellis, est nulla in c. cau. tam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 104
- Confessio facta in processu iudiciali ualeat. ibi. nu. 4
- Confessus h. i. b. i. s. i. n. p. r. o. c. e. s. s. i. o. n. o. e. s. t. s. t. a. t. i. m. e. d. e. m. a. n. d. u. s. s. e. d. p. r. o. n. o. n. i. a. t. u. r. i. n. c. c. u. m. c. a. u. s. a. m. n. 15. de iura. cal. fo. 164
- Contrarium sentit Abb. in c. seq. ibi. nu. 11
- Confessio causata in contumacia non transit ad heredes, nec eis praeiudicat, si principalis non fuit condemnatus. ibi. in c. seq. nu. 11
- Confessione partium statuitur acta substantia alia sunt deperdita, uel si dubitatur an interuenientem c. si nu. 2. de prob. fo. 42
- Confessio proprii delicti grauat, confessus non possit promoueri, in c. 2. nu. 43. & 44. de ordi. co. fo. 187
- Confessio penitentialis debet esse integra, nec sufficit, q̄ uni sacerdoti quis confiteatur certa peccata, & quidam aliter, & ponitur h. ratio, sed eadem sacerdoti confiteri diuersis horis interpellatus longe secus in c. omnis utriusque. nu. 1. de pōn. & remi. fo. 207
- Confiteus non debet detegere aliena peccata, nisi non possit diuer. sua sine detractione aliorum secundum exemplum positum, in d. c. omnis utriusque. ibi. nu. 2
- Confessus coram uno iudice, potest repeti ab alio iudice super eodem crimine, in c. ex parte. nu. 1. de uer. sig. fo. 239
- Confessio preteriti erroris non potest reuocari post diffinitionem, sed bene post preceptum iudicis factum de solutio, nisi preceptum esset factum cum causae cognitione. ibi. nu. 7. fo. 240
- Confessio non facit notorium siue rem inane sit illam, quando contra ipsam aliquid opponitur, ibi. nu. 8
- Confessio criminis, an & quando ualeat in c. olim. ex l. i. s. nu. 8. de refer. fo. 84
- Confessio extraiudicialis de crimine, an sit sufficiens, ut quis possit condemnari, uel poni ad torturam. ibi. nu. 9
- Confessio facta parte absente, an praeiudicat in criminalibus. ibi. nu. 10
- Confessio sine causa causus facta, an ualeat in c. l. causi o. nu. 2. de fide instr. fo. 135
- Confessio facta coram arbitro, an habeat uim confessionis iudicialis in c. comp. omnia. nu. 7. de arbit. fo. 229
- Confessio procuratoris nocet domino, & q̄ ecclesia sit domina, dū modo sit constitutus a praetore & capitulo, alias non praeiudicat in c. subortum. nu. 1. de re iud. fo. 94
- Confessio solus praetati non nocet ecclesiae. ibi.
- Confessio in iure reprobatā uel non a l. i. s. i. a. p̄t per confessionem contra eam ueni in c. si imper. quæstione. nu. 10. de cont. p̄s. fo. 77
- Confessio extraiudicialis facta in a. m. ad torturam, & aliquando ad penam, & est sufficiens ad praeiudiciū quem beneficius suis, & glorians de eum si l. i. s. i. a. e. i. m. p. u. n. t. u. r. p. r. o. d. e. l. i. c. t. o. s. i. o. n. i. s. in c. de hoc. nu. 7. de simo. fo. 91
- Confessus in iudicio timore futuræ probationis, non dī sponte confessus, & ideo non gaudet beneficio contrarium. ibi. nu. 8
- Confessio spontanea dī illa, quæ in i. s. i. a. n. o. n. p. r. a. e. d. i. c. i. t. u. r. a. l. i. q. u. o. s. t. i. m. u. i. s. e. d. s. p. o. n. t. e. a. c. c. e. s. s. i. t. a. d. i. n. d. u. c. i. t. u. r. & c. o. n. t. r. i. s. e. s. t. c. r. i. m. e. i. b. i.
- Confessus per uiam inquisitionis acrius punitur, q̄ conuictus. ibi.
- Confessio facta per contumaciam non plus operatur, quam uerba confessio. in c. 1. nu. 25. de iudi. fo. 7
- Confessio solus vxoris separatur matrimonium si quo ad totū, si uero ubi agitur de substantia in c. nulli in c. ex l. i. s. i. a. n. 2. de diu. fo. 53
- Confessio facta calore iracundiae an, & q̄ praeiudicat. ibi. num. 10
- Confessio propterea an possit reuocari. ibi.
- Confessio cedens an nocet cessionario? remissus in c. quamuis. nu. 32. de re iud. fo. 104
- Confessio penitentialis debet esse integra, nec potest pro partes fieri in c. ex parte. nu. 4. de offi. ordi. fo. 146
- Confessio uiri & mulieris de matrimonio clandestino, non praeiudicat matrimonio publice q̄to. in c. q̄ nobis. nu. 3. de clande. des. fo. 20
- Confessio in delibere, & si finitima emanata praeiudicat cōfidenti data perseverantia. in c. cum uenerabilis. nu. 12. de exce. fo. 11
- Confessio facta calore iracundiae non praeiudicat ibi.
- Confessio emanata non habita mentione instrumenti, si illud instrumentum reprobetur, remanet confessio, nisi praetextu instrumenti reprobat reuocetur. ibi. nu. 33. fo. 13
- Confessio emanata vigore instrumenti non solennis ualeat, & non tollitur etiam instrumento apparente non solenni. ibi. nu. 35

In Panormitani Commentaria.

- 7 Confessio facta uel sacerdoti, uel iudici nemine audiente potest negari per confitentem. in c. ex tua. nu. 2. de sumo. fo. 94
- 4 Confessio non est probatio, sed probationis releuatio. in rub. nu. 3. de probat. fo. 2
- 5 Confessio prelati an noceat ecclesie? in c. h. nu. 2. de iura. cal. f. 166
- 4 Confitens falsum contra seipsum metu tormentorum, peccat mortaliter. in c. 1. nu. 3. de test. cog. fo. 110
- 7 Confessio minus punitur, q. confitens, nisi talis confessio sit facta timore probationis. in c. qualiter & quando. il. 2. nu. 20. de accu. fo. 84
- 4 Confessio de credulitate preiudicat confitenti. in c. quoties. nu. 8. de testi. fo. 47
- 6 Confitenti sacerdoti creditur omne, quod dicit respiciens animam suam. in c. 1. nu. 4. de solu. fo. 127
- 2 Confessio penitentialis potest per parochum alteri committi, & etiam eius absolutio in c. h. nu. 2. de off. ord. fo. 159
- 5 Confessio facta in iudicio etiam fuit maritus, nocet in alio, dum modo sit facta principaliter non incidenter. in c. 2. nu. 26. 30. 43. de ordi. cog. fo. 185. & 187
- Confessio facta in iudicio alias nullo ualet. ibi.
- Confessio incidenter emanata facit iudicium. ibi. nu. 30
- 7 Confessor spiritualis potest eligi ad libitum sine licentia presbyteri parochialis, uel alterius superioris, quando imminet necessitas maxima, ita quod non possit haberi recursus ad superiorem. in c. fin. nu. 1. de poenit. & remi. fo. 210
- 7 Confessor an possit eligi ad libitum per prelatos. ibi. nu. 2.
- Confessor an possit eligi ille, qui non sit laus presbyter parochialis praeuocatus consuetudinis. ibi. nu. 4.
- 6 Confessio unus ex coniugibus, an preiudicat matrimonio? in c. ueniens. nu. 8. de conuer. coniu. fo. 214
- Confessio monachi, an preiudicat monasterio. ibi.
- Confessio licet preiudicat confitenti, non tamen preiudicat monasterio. ibi.
- 5 Confessoria, est actio realis in corporalibus in c. ueniens. nu. 30. de preter. fo. 34
- 5 Confessus iam in criminalibus, quam civilibus an possit appellari? in eum speciali. §. porro nu. 1. de app. fo. 162
- Confessio defuncti, q. extorserit certam summam, preiudicat herede dicto, q. probata rapina & quantitate heres cogitur soluere absque alio ordine in iudicio. ibi. nu. 7. fo. 163
- 3 Confessus, an ultimus condemnatur? in c. h. nu. 13. de iur. cal. fo. 166
- 7 Confessio mariti de dote recepta, an & quo casu nalcatur? in c. 1. nu. 7. de adul. & su. fo. 135
- 7 Confessione coniugum an bene probetur impedimentum? in c. claudibilem. nu. 1. de tri. & male. fo. 44
- 2 Confessio facta siue in foro contentioso siue pinali, siue mixto, an preiudicat confitenti? Ant. in c. queris. nu. 8. & 11. de eta. & quali. fo. 38
- 6 Confessio incidenter facta non preiudicat confitenti, sed oportet q. quis confiteatur principaliter propter illud. in c. inter dilectos. n. 6. de do. fo. 134
- 6 Confessio emanata cum certa qualitate, potest per aduersarii acceptari recte dicta qualitate. in c. cum uenisset. n. 7. & 12. de m. l. f. 68. & seq.
- 2 Confessio facta coram arbitro, an habeat nunc confessionis iudicialis in c. compromissum nu. 2. de arb. fo. 229
- 7 Confessores sunt eligendi illi, qui sunt fauores ad hoc, ut a Deo facilius exaudiantur. in c. Deus quid. de poenit. & remi. nu. 2. fo. 206
- Confessio penitentialis quo iure sit introducta. ibi. nu. 18
- Confessus semel in uno, si postea reincidat in peccata, & heat propositu consistendi, & non consistatur aliquo modo illaqueatur. ibi. n. 22
- 6 Confessio facta rone tormentorum, uel renunciatio facta rone pietatis, uel iracundia non preiudicat. in c. asserre. nu. 2. de preiump. fo. 141
- 7 Confitenti & non habenti propositum emendandi, an debeatur, & ad quid iniungi poenitentia. in c. quod quidam. n. 1. de poenit. & remi. fo. 205
- 6 Confiteri nemo potest alieno sacerdoti, quia non potest iurisdictione confessionalis prorogari, nisi in casu necessitatis. in c. omnis utriusque. nu. 14. & 16. de poenit. & remi. fo. 208
- Confiteri potest quis laico, item non suo sacerdoti, uel illi quem habet ex iusta causa suspectum, uel alias inhabili in casu necessitatis, uel quando habet sacerdotem proprium imperitum. ibi. nu. 17
- Confiteri an quis teneatur pluries in anno. ibi. nu. 20. fo. 209
- 5 Confessio facta per papam super aliqua re non potest per inferiorem infirmari, nisi fuerit surrepta, & uel facta super re lugiosa. in c. t. nu. 12. 4. 8. de confir. uti. uel inu. fo. 174. & seq.
- Confessio superioris an, & qui tribuat ius confirmandi. ibi. n. 6. f. 175
- Confirmatio in forma communi quomodo dicatur. ibi.
- Confirmatio papae, an & quando operetur, q. res confirmata non possit amplius infirmari. ibi. nu. 8.
- Confirmatio facta alicui super aliqua re operatur, tamen non possit infirmari res illa respectu priorum, licens respectu eorum, quae de no no possunt oriri. ibi. nu. 10. Et uide in c. ad nostram. nu. 6. in fine.
- 5 Confirmatio papae facta in forma communi, nil operatur. in c. examinata. nu. 3. & 6. de confir. uti. uel inu. fo. 178
- Confirmatio papae quando praesumatur facta ex certa scientia? ibi. nu. 5.
- Confirmare non praesumitur papa ea, quae sunt contra ius alio non expresse. ibi. nu. 6.
- 6 Confirmatus aliquam rem celestem confirmare illam sine statu in quo reperitur, puta si est ualida. in c. du. lum. nu. 1. 13. de decimis. fol. 193
- Confirmatio facta a papa uel ab alio, an tribuat titulum & iustam causam praescribendi. ibi. nu. 12
- 3 Confirmatio & datus non possunt fieri eodem actu. in c. cum uenisset. nu. 3. de resti. spo. fo. 221
- 5 Confirmatio alicuius rei puta legitimacionis, uel possessionis non potest peti, nisi prius super his molestetur. in c. 1. nu. 13. de confir. uti. uel inu. fo. 175
- 4 Confirmatio an praesupponat confirmatum ualidum. in c. inter dilectos. nu. 9. de fide instrum. fo. 127
- 5 Confirmatio sententiae, a qua fuit appellatum, obtemperatio tacito de appellatione est surrepticia. in c. bona. nu. 1. de confir. uti. uel inu. f. 175
- Confirmatio in forma communi quomodo fiat. ibi. nu. 4
- 2 Confirmatus arctatur ad petendum confirmationem intra sex menses. in c. inter corporalia. nu. 22. de transla. epi. fo. 3. & quae sit poena non facienti se consecrare intra dictum tempus. ibi. nu. 23
- 6 Confirmatio in forma communi, uel ex certa scientia, quando dicitur? in c. quia diuersitate. nu. 9. de conce. preb. fo. 73.
- 2 Confirmatus in prelatu tunc habet potestatem administrandi, si non dubitatur de iuribus suae confirmationis. in c. cum olim. nu. 7. & 12. de dolo & contu. fo. 261 & seq.
- Confirmatio epi solenniter facta, ut dicitur in d. c. cum olim. facit contra confirmatum non possit ulterius aliquid opponi, nisi a sententia confirmationis fuerit appellatum & quando. ibi. nu. 11
- 1 Confirmatio electi facta sine causae cognitione, est ipso iure nulla in c. nihil. nu. 1. de elec. fo. 198
- 1 Confirmatio preiudici electi. in c. cum dilectus. nu. 6. & 13. de co. s. f. 117
- 5 Confirmatio, si non nalcatur, remanet electi in pristino statu in c. ad probandam. nu. 3. de re iudi. fo. 100
- Confirmatio super electione nulla, an nalcatur. ibi.
- 5 Confirmatio electionis an, & quando habeat uim diffinitiuae sententiae? in c. constitutus il. 2. nu. 14. de app. fo. 144
- 3 Confirmatio electi an nalcatur electionem alias nullam? in c. cum super. nu. 4. de cau. pos. & propri. fo. 199
- 5 Confirmatio ex certa scientia quid operetur? in c. uenerabilis. nu. 1. de confir. uti. uel inu. fo. 178
- Confirmatio principis quando requiritur ex uoluntate partis in aliquo actu, intelligitur de confirmatione ex certa scientia, non autem de illa facta in forma communi. ibi. nu. 3.
- 1 Confirmatio quomodo est facienda per superiorem in electo, uel praesentato in c. postquam. nu. 4. de elec. fo. 159
- 1 Confirmatio postulationis ad quem spectet? in c. h. nu. 10. de postula. prela. fo. 137
- 2 Confirmatus in epim quo ad uinculum spiritualis matrimonii acquiritur consecrato in c. inter corporalia. nu. 8. de transla. epi. fo. 4
- 2 Confirmare sumitur aliquando pro quadam confirmatione facti. in c. 2. nu. 3. de offi. lega. fo. 137
- 4 Confirmatio papae alicuius sententiae corrumpit cassam illam sententiam. in c. ex parte. nu. 4. de testi. fo. 30
- 6 Confinita possunt probari per uerba enunciativa prolata in aliquo instrumento, etiam confecto ad alium finem in c. super eo. nu. 3. de paro. fo. 179. Et ibidem, quod in factis antiquis admittitur probatio praesumptiua, quia probatio necessaria, & concludens non potest haberi.
- Confinita non praescribuntur, nec res principaliter, & indiuiduae eis adhaerentes. ibi. nu. 4.
- 6 Confinita probantur per uerba enunciativa, etiam propter aliud prolata in c. cum olim. nu. 14. de censo. fo. 257
- 6 Confinita proprietates cuius sit, & id est q. edificia in eis facta sub cuius protectione, uel dominio sine super eo. nu. 3. de paro. fo. 179
- 6 Confinita pronuntiarum singularium, an possint praescribi. ibi. n. 7
- 3 Confinita non possunt dari alicui rebelli in ciuitate non subditi confiniti. in c. postulasti. nu. 10. de fo. comp. fo. 101
- 6 Confiscantur bona patrimonialia clerici ob delictum suum, non autem bona suae ecclesiae in c. quia diuersitate. nu. 14. de conce. preb. fo. 74
- 4 Confuges possunt licite separare cohabitationem ex causa continetiae in c. tua nos. il. 2. de iur. iur. fo. 186
- Coniugibus permittitur est inuicem se dimittere propter fornicationem, & separare matrimonium propter continentiam seruandam. ibi. nu. 3.
- Coniugatus unus non potest ingredi religionem, nisi alius ingreditur. ibi. nu. 4.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Coniugati uocantes continentiam, si alter labatur, an episcopus debet eos reintegrare. ibi. nu. 5.
- Coniugati uocantes continentiam, si se reintegrauerint proles nata est illegitima. ibi. nu. 6.
- Coniugatus alterius torum uiolans, grauius punitur, quam clericus adulterans, in c. ut clericorum. nu. 6. de u. & ho. de fo. 9.
- Corssa. l. i. ibi dicit Abb. antiqui d. Ant. d. Pe. & ceteri doct. cum h. i. u. h. u. transire, sed apud cum non est sine dubitatione, quia pobyter comitatur adulterium spiritale, & sacrilegium, ut no. gl. in c. uirginibus. 2. q. 1. Sed tene eodem operari ratione d. c. ut clericorum quia coniugatus potest uti matrimonio, & clericus ocer dentalis non ob. gl. in d. c. uirginibus. quia hodie non attendimus rigorem antiquorum canonum, ut est pulcherrimus tex. 54. di. in c. fraternitates. in uer. xtas nostri temporis, cessuram antiquorum canonum manere non patitur.
- Coniuges propter alterius crimen non separantur, nisi spiritualiter fornicentur, & tunc durat coniugium eis etiam separatis. in c. 2. nu. 1. de diuor. fo. 57.
- Coniuges separati propter fornicationem spirituales, an absolui uideantur a redditione debiti. ibi. nu. 4.
- Coniuges possunt compelli ad redeundum, & se maritalem affectione tractandum per ecclesiam propter periculum adulterii. in c. ad id quod nu. 3. de sponsa. fo. 10.
- Coniuges separati debeat ex uoto continentiam seruare. in c. ex li. reris. nu. 6. de diuor. fo. 58.
- Coniuges non tenentur iurare super aliquo impedimento, sufficit enim quod generatim dicant non potuisse matrimonium consummare in clandestinum. nu. 4. de frigi. & male. fo. 94.
- Coniuges esse quomodo probetur in c. lator. nu. 6. q. si sint leg. 48.
- Coniuges possunt compelli ad reddendum debitum. in c. si. nu. 4. de eo qui cog. constan. fo. 39.
- Coniuges separati an inuicem possint reintegrari in c. ex literis. num. 12. de diuor. fo. 58.
- Coniuges separati sine iudicio ecclesie etiam propter heresim, redire compelluntur. in c. de illa. nu. 1. 2. 3. co. tit.
- Coniuges separati propter heresim, an reconcilientur, si lapsus in heresim sit reuocatus. ibi. nu. 4.
- Coniugibus mortuis inquiratur de ualiditate matrimonii, quo ad legitimatorem filiorum, & uique ad quod tempus possit in c. per uenit. nu. 4. qui si sint legi. fo. 51.
- Coniuges etiam sorores appellentur, ubi carnale commercium non exercetur. in c. consulationi. nu. 3. de frigi. & male. fo. 43.
- Coniuges propter lepram separandi non sunt a coniugio, & leprosi matrimonium contrahere possunt & male in sibi debentur reddere tenentur. si c. quoniam nu. 1. & 6. de coniug. lepro. fo. 51.
- Coniuges separari non possunt, excepti causa fornicationis. ibi. nu. 2.
- Coniuges qui aduicem promiserunt continentiam, & ob hoc abbo, uel alter profiteatur religionem, alter alterum potest non potest. in c. dudum nu. 1. & 3. de conuer. con. u. fo. 216.
- Coniugatus si uocente prima contrahit matrimonium in faciem ecclesie cum secunda hoc ignorante, proies erit illegitima. in c. extenore nu. 1. qui si sint legi. fo. 54.
- Coniuges in alio seculo non se recognoscunt pro coniugibus. in c. super illa. nu. 3. de secun. nup. fo. 64.
- Coniugatus non promouetur ad aliquos ordines ecclesiasticos, nec ad beneficia, nec uicarius episcopi, si uocentur castitatem, & uiam tantum uxorem & uirginem habuerint. intellige hoc de uxore. in c. sane il. nu. 1. 2. 3. & 4. de coniug. fo. 17.
- Coniugatus intrans religionem & reuocatus ad uxorem tenetur quoniam in se est, seruare continentiam in c. consilia. nu. 3. qui cler. nel. uo. 26.
- Coniugium spirituale contrahitur inter electum per eligentes, & inter ecclesiam. in c. inter corporalia nu. 9. de transla. epi. fo. 4.
- Coniuncta persona si fuit adhibita testis in causa coniuncte personarum, adimniculatur in iuramento. in c. ex literis. nu. 2. de transla. t. 173.
- Coniuncte persone non possunt solui in c. querelam. nu. 11. de cie. f. 149.
- Coniuncta persona agit sine mandato, prout etiam in causis. ibi.
- Coniuncta persona an dicatur tam respectu sanguinis, quam alio respectu. in c. cum sacerdotis nu. 4. de postu. fo. 179.
- Coniuncta persona non agit pro coniuncta in causis, in quibus requiritur speciale mandatum in c. accedens nu. 3. de preb. fo. 23.
- Coniuncta persona an dicatur clericus respectu suae ecclesie. in c. 1. nu. 8. de p. ocu. fo. 180.
- Coniuncta persona non admittitur regulariter in casibus requiringibus speciale mandatum in c. nonnulli. si sint. & alii. nu. 2. de relect. 89.
- Coniuncte persone qui aduicem, ut possint agere, sunt mandati. ibi. nu. 10.
- Coniuncta persona non admittitur ad agendum pro coniuncta, in his qui requirunt speciale mandatum. in c. cum M. nu. 10. de consil. fo. 32.
- Coniuncta persona etiam pater non potest recipere solutionem citra mandatum. ibi.
- Coniuncta persona de respectu sanguinis, & non alio respectu. ibi. nu. 12.
- Coniuncta persona tam coniunctione naturali, quam si uali, an admittatur ad agendum sine mandato. in c. co. am. nu. 3. de offi. del. fo. 127.
- Coniuncta persona an intelligatur respectu coniunctionis cuius in c. si. nu. 12. de p. oc. fo. 191.
- Coniuncti in propinquo gradu presumuntur habere notitiam coniunctionis. in c. si. & si. c. de. nu. 7. de dona. inter u. & uxo. fo. 61.
- Coniuncti in propinquo gradu etiam excusantur a pena, & an possint ex hoc transire matrimonium aliquid iuri facere. ibi. nu. 9.
- Coniuncta persona an admittatur pro coniuncta sine mandato in spiritualibus. in c. cum pride. nu. 7. de p. oc. fo. 171.
- Coniuncta persona non dicitur proprie ecclesia in re. c. cum electis. nu. 20. de relecta. fo. 149.
- Coniuncta persona quando in aliqua dispositione ponitur, intelligitur de coniunctione sanguinis, & non alia. ibi.
- Coniuncta persona non agit pro coniuncta in his, quae requirunt speciale mandatum. in c. ex parte decani nu. 14. de relect. fo. 98.
- Coniuncta persona dicitur illa, quae est coniuncta coniunctione sanguinis in c. 2. nu. 3. de postu. fo. 179.
- Coniuncta persona non admittitur, quoniam euidens est experiri contra uoluntatem absentis in c. conuictus. nu. 6. de proci. fo. 188.
- Coniuncta persona agens pro coniuncta non praeiudicat ei, nisi ratio habeat in c. quam uis. nu. 4. de re iudi. fo. 102.
- Connexa habent eadem iudicium principaliter, in cap. querelam. nu. 9. de cie. fo. 169.
- Conexorii idem est iudicium, in c. ad pntiam. nu. 3. de app. fo. 122.
- Conexorii uel si eadem dispo. in c. pntiam. nu. 6. de cie. del. fo. 97.
- Conexuratio & conspuratio sunt eadem. in c. si. nu. 1. de relect. cog. fo. 119.
- Coniunctum etiam dicitur matrimonium consummatum. in c. maritus. nu. 4. de cogn. spiri. fo. 34.
- Coniuncta licet serupulosa, est sequenda Ant. in c. ad aures. nu. 3. de re. & qual. fo. 58.
- Coniuncta non excusat aliquem facientem aliquem actum in se p. nu. 1. sed ob aliquas causas prohibendum ab ecclesia in c. si. nu. 4. de relect. dom. fo. 233.
- Coniuncta x. u. hoc hec. ut in his quae dependent ex secreto confite. t. & alius, statuer. eius dicto. in c. neu. t. ille. nu. 4. de iudi. fo. 43.
- Coniuncta debet esse consona iudicio rationis, & ex tenui & serupulosa consuetudine a quis non est laudandus, sed utriusque potius. in c. si quae. tiones. nu. 2. de simo. fo. 93.
- Coniuncta foro tenetur quis ad emendam damni dolo, uel culpa danti, si sit uel leuissima. c. quoniam. nu. 18. de p. b. fo. 33.
- Coniuncta temeraria an sit aliquo casu in c. inquisitioni. nu. 4. de sen. excom. fo. 231.
- Coniuncta si sit erronea, non debet quis contra eam uenire, antequam ipsam deponat, & aliter ueniens preparat sedem ad ignem. x. nu. 1. de p. etas. il. 2. nu. 3. & 4. de simo. fo. 102.
- Coniuncta si data super leui peccato, an sit attendenda? Ant. in c. si. nu. 2. de reuoc. fo. 37.
- Coniuncta probatur per iuramentum. in c. si uero. 2. nu. 4. de sen. excom. fo. 212.
- Coniuncta debet esse informata iudicio rationis, & fm Deum, alio non excusatur in c. conuictus. 2. nu. 2. de app. fo. 143.
- Coniuncti suspensi debet contrahere maledicta alterius. in c. magis. nu. 13. de uoto & uo. re. fo. 222.
- Coniuncti maritum consanguineos uxoris licite contrahunt. in c. quod super. nu. 1. de consan. & affi. fo. 20.
- Coniunctas & affinitas quo ad prohibitionem in matrimonium habet & non excedit quantum gradum in c. sponsam. nu. 4. de sponsa. fo. 3.
- Coniunctas quo probatur hodie quia est reducta ad quantum gradum. in c. super eo. nu. 7. de eo qui cog. constan. fo. 37.
- Coniuncti coniugum possunt impedire matrimonium ratione impedimenti, in c. contra. nu. 2. de cogn. spiri. fo. 34.
- Coniuncti an admittantur in testes pro consanguineis siue in causa civilis, siue in causa criminali, in qua agatur ciuiter, aut criminaliter. in c. cum oporteat. nu. 3. de accu. fo. 77.
- Coniuncti sponsam nullus uisquet ad quantum gradum habere potest, & similiter sponsus non potest ducere consanguineas sponsae. in c. ad audientiam. nu. 3. de sponsa. fo. 4.
- Coniuncti praesentis testibus in consanguinitate probanda. in c. quoties. nu. 9. de testi. fo. 48.
- Coniunctorum defectus ex parte patris supplebitur ex parte matris stante statu. & c. ibi. nu. 3. fo. 47.
- Coniunctas & affinitas usque ad quem gradum faciat iudicem suspectum in c. postremo. nu. 4. de app. fo. 133.
- Coniunctas de facili potest esse notoria, & hinc paratela ex co. tractatu de notoria presumptione iuris in c. porro. nu. 7. de diuor. fo. 57.
- Coniunctam priorem sponsum etiam post sponsalia rupta cognoscit peccat, & prout scilicet ad tempus potestate contrahendi matrimonium. in c. duo pueri. nu. 3. de despon. tempu. fo. 19.

In Panormitani Commentaria.

4. Confanguinitas prelati recusat in testem pro ecclesia ipsius prelati. in c. cum venissent. nu. 9. de iudi. fo. 38
4. Confanguinitas probanda sufficit, quod duo testes probent de vno latere, alii duo de alio latere, in c. licet ex quadam. nu. 10. de testi. fo. 99
6. Confanguinitas debentis potius subuenire, quam extraneis. in c. ut super. nu. 19. de rebus eccle. ale. fo. 97
3. Consecratus ad certam ecclesiam, licet non valuerit consecratio illius ecclesie, tamen quo ad generalem ecclesiam valet in c. inter corporalia. nu. 17. de transla. l. pi. fo. 5
- Consecratio Episcopi. l. i. Archiepiscopi, quomodo, & quibus interuenientibus fieri debeat, & qui habent consentire, si nolunt prestatere consensum. Ant. in c. n. c. Episcopi. nu. 1. de temp. ordi. fo. 48
- Consecrationi Archiepiscopi, vel Episcopi si aliquid opponatur, ad quem erit recurrendum. ibi. nu. 3
3. Consecrari quomodo debeant Archiepiscopi, & Episcopi, & cum qua forma, Ant. in c. si Archiepiscopi. nu. 1. 3. de temp. ordi. fo. 48
2. Consecratio Episcopi quomodo fiat. Ant. in c. vni. in prin. num. 2. de sac. vnc. fo. 64. Et vide in §. scire. in prin. co. tit.
2. Consecratio quo ad substantiam vinculi spiritualis nihil addit in c. inter corporalia. nu. 10. de transla. l. pi. fo. 4
- Consecratio quid addat circa vinculum matrimonii spiritualis, in c. inter corporalia. nu. 34. de transla. l. pi. fo. 6
7. Consequens qui videtur tacite velle antecedens. in c. ex parte. nu. 3. de sponsa. fo. 5
5. Consensus consentire debentis semper presumitur. in c. veniens. nu. 23. de prescri. fo. 53
6. Consensus alterius non requiritur, quando libere aliquid potest fieri in c. vestra. nu. 4. de locato. fo. 110
7. Consentiens in foro animi mitius punitur, quam agens in c. sicut dignum. nu. 4. de homi. fo. 126
- Consentire delicto & auxilium prestare, censetur etiam ille, qui custodit vestes delinquentium. ibi. nu. 6
6. Consentire quoties aliquis non vult in aliquo actu gerendo p. vnuerstitate, debet expresse contradicere, alias habebatur pro consensu quo & ad penam, & quo ad peccatum in c. 1. nu. 13. de h. s. q. i. a. ma. par. c. fo. 90
7. Consentiens cum faciente an pari pena puniatur, & qui dicantur consentire in c. qua. nu. 3. & 4. de sen. ex com. fo. 230
7. Consensus vel consilium capituli in quibus casibus requiritur, dum expedit negotia ecclesie, in c. nouit. nu. 7. de his q. si a prela. fo. 85
7. Consensus mutui solum est ad essentiam matrimonii. in c. licet. nu. 4. de sponsa. fo. 22
7. Consensus tacitus facit conualecere matrimonium, in c. veniens. nu. 3. de eo qui dicitur in ma. fo. 30
6. Consensus pilleus alteri ab illo, qui non credebatur potestatem ad se pertinere, non facit actum inde secutus conuallescere, nec respectu consentientis, quia ignorabat potestatem ad se pertinere, nec respectu illius, cui fuit prestatum, quia non habebat potestatem, sed forte potest ratificari ab illo, qui habet potestatem, in c. ex parte assensu. num. 10. de conce. preben. fo. 79. Arg. in an sine sede vac. per Abb.
7. Consensus contrahentium sufficit quo ad vinculum matrimonii in c. cum locum. nu. 3. de sponsa. fo. 8
- Consensus quo ad matrimonium contrahendum non sufficit, nisi sit cum plena libertate & securitate. ibi. nu. 4
6. Consensus alicuius quoad censum requiritur in aliquo actu, sufficit interueniat ex p. l. i. c. i. in c. iura. pastoralis. nu. 2. de iure pa. fo. 243
- Consensus presumitur ex cursu longi temporis. ibi. nu. 4
7. Consensus in manu requiritur, & an requiratur quod parentes & agnati consentiant, in c. p. venerabili. nu. 28. & 29. qui fil. sint leg. l. 53. & seq.
4. Consensus patris an ex facto amicus, vel consanguineus presumatur. in c. cum causam. il. 1. nu. 19. de testi. fo. 87
5. Consensus contrahentium, sufficit quod interueniat diuerso tempore vnus ab alio. in c. cum inter canonicos. nu. 6. de elec. fo. 163
3. Consensus in rebus ecclesiasticis debet preari in cois, non in singulari & oia ista plene examinantur p. Abb. in c. cum ois. nu. 5. de cois. l. 23
3. Consensus consanguineorum si requiritur in aliquo actu, ille actus p. sine tali consensu celebratur in fauorem illorum, qui habebant consensum prestare. in c. cum veteri. nu. 6. de elec. fo. 207
7. Consensus superueniens de presenti sponsalibus, de futuro sub aliqua conditione, quod operetur, in c. de illis. nu. 5. de codi. appo. l. 23
2. Consensus nullus ex ipsius persecutione potest operari, quo ad facultatem dispensandi, licet non quo ad validitatem electionis. in l. inter corporalia. nu. 28. de transla. l. pi. fo. 6
7. Consensus aliquorum laicorum, quando requiritur in electione ecclesiastica, in c. cum terra. nu. 8. de elec. fo. 154
7. Consensus solus sufficit quo ad substantiam matrimonii, & ideo verba sola parentum, vel dominorum non sunt necessaria. in c. cum apud. nu. 3. de sponsa. fo. 11
6. Consensus si non prestat ab illo, qui debebat prestare, suppletur per alium, si ille irrationabiliter non prestat. in c. quanto. nu. 5. de
- his que fi. a. prela. fo. 85
2. Consensus aliquorum si requiritur in aliquo actu debet quis sequi illorum consensum, secus si requiritur consilium, nisi consilium sapiat consensum. in c. venerabilis. nu. 10. de offi. dele. fo. 130
2. Consentiens an, & quando debeat puniri tanquam faciens. in c. 1. nu. 4. de offi. dele. fo. 94
6. Consensus capituli non est semper necessarius in negotiis ecclesiasticis explicandis, sed in his que sunt communia inter prelatum & capitulum in c. cum vos. nu. 4. de his que fi. a. prela. fo. 85
- Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu, an debeat precedere vel incontinenti sequi, ibi. nu. 3
5. Consensus potest prestat per illum, qui fuit deputatus ab illo. qui habebat prestare. in c. non potest. nu. 12. de re iudi. fo. 63
6. Consentiare debent ois fides in aliquo loco noie alicuius, alias actus est nullus, & vno discrepante in c. in singulis. nu. 5. de ita mona. l. 23
6. Consensus tacitus collegii sufficit in pertinentibus ad prelatum & collegium. in c. ea noie. nu. 2. de his que fi. a. prela. fo. 87
- Consensus capituli an presumatur interuenisse in alienatione rei ecclesiastice, vel in constitutione procuratoris facta per prelatum, & quis habet probare consensum interuenisse, ibi. nu. 9
1. Consensus p. p. quomodo si requiritur in contractu, non requiritur, si contrahitur cum ipsis p. p. in c. cum in veteris. nu. 1. de elec. fo. 207
7. Consensus solus perficit, non tamen contrahit matrimonium, sed et alios contractus que sunt de iure gentium. in c. tuas. nu. 6. de sponsa. du. l. 22
7. Consensus solus non sufficit in matrimonio, quia consensum non p. h. si, nisi mediantibus verbis aut signis in c. tuas. nu. 10. de sponsa. fo. 12
4. Consensus partium que scriptura priuati exemplatur sine in c. e. p. q. iudicatur eis ratione pacti vel confessionis. in c. h. m. 7. de h. de matrifo. 139
- Consensus alicuius quando requiritur in aliquo actu, non requiritur quod ille dicat, auctoritatem nostram in partimur, dummodo aliter non appareat de consensu in c. quociens. nu. 1. de pact. fo. 171
7. Consensus legitimus quo ad matrimonium contrahendum, requiritur, & non sufficit nudus consensus, nisi sit legibus qualificatus. in c. dilectus. nu. 2. de sponsa. fo. 11
6. Consensus si non prestat sine rationabili causa habetur pro prestat in c. quoniam. nu. 11. de vi. & ho. de. fo. 6
- Consensus superueniens postquam furiosus ad sanam mentem rediit, an validet contractus ibi. nu. 4
7. Consensus an sit de necessitate, quod simul eodem tempore interueniat, vel fiat sic, aliterius consensus superueniens. ibi. nu. 5
1. Consensus requisitus in actibus explicandis p. vnuerstitatem, non debet singulis preari sed collegialiter. in c. q. p. nu. 12. de elec. fo. 194
7. Consensus solo iuramento h. iur. matrimonium, verba tamen vel alia signa requiruntur quo ad probationem. in c. e. q. faceretur. nu. 1. de sponsa. fo. 12
3. Consensus expressus an operetur, quam tacitus, vel contra, in c. dilecti filii. nu. 4. de foro compe. fo. 104
6. Consensus si non prestat ab illo, qui habet prestare sine iusta causa, audit superior. in c. auarig. nu. 6. de preb. fo. 33
6. Consensus extortus p. merum non pluitur ratificatus p. simpliciter taciturnitate sequentis tempus in c. eadem. nu. 5. de couer. cois. l. 215
7. Consensus sufficit ad essentiam matrimonii in c. tuas. nu. 3. 6. de spo. duo. fo. 22
1. Consensus mutui importat neminem discrepare. in c. scriptum. nu. 7. de elec. fo. 190
6. Consensus qui requiritur ad aliquem actum, si negatur iniuste a debentibus consentire, iudex coget, vel ipse dabit. in c. quod Dei. nu. 13. de sta. no. fo. 228
3. Consensus vel arbitrium aliquorum si requiritur in aliqua re, an sufficiat consensus vnus, maxime si non reperitur, nisi vnus, in c. ecclesia sancte. Mar. l. 2. nu. 3. vt lic. pen. fo. 280
5. Consentiare in iudicio non censetur, qui dedit sportulas & fideiussore de iudicio sibi in c. inter monasterium. nu. 6. & 9. de re iudi. fo. 92
- Consentiare in iudicio, an & quando quis censetur ante lit. contest. per aliquos actus coram co factos. adeo vt amplius non possit eius iudicium declinari, ibi. nu. 7
6. Consensus aliquorum quando requiritur in aliquo actu, potest prestat per superiorem, si ille sine iusta causa denegent consentire. in c. nullus. nu. 1. de iure patro. fo. 144
2. Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu, si sit ille actus sine hmo consensus factus, an teneat, in c. causam. nu. 6. de offi. dele. l. 105
3. Consentiens quo casu censetur sibi preiudicare, in c. 1. nu. 4. de cen. si. fo. 251
7. Consideratur quandoque id, quod deest in c. 1. nu. 2. de nato ex libe. ven. fo. 32
2. Consilium aliquorum quando est petendum in aliqua re, an sit etiam sequendum. Ant. in c. cum de tua. nu. 2. de corpo. vitu. fo. 79
2. Consilium superioris si fuerit adhib. tum in aliquo actu, censetur in illo actu eius auctoritas adhiberi. in c. dilecti filii. nu. 9. de arbi. l. 218
2. Consilium aliqui ponit p. consensu, vel auctoritate, & an sufficiat per Reperto. in Panor. Commentaria. E 4 rete.

Repertorium rerum ac senten. selectio: um.

- tere consilium in renunciatione beneficii? Ant. in c. admonet. in ult. nota. de renun. fo. 29
- 5 Consilium licet aliquo casu quis teneat requirere, & expectare, non tamen tenetur illud sequi. in c. non potest. nu. 21. de re iud. fo. 64
- 7 Consilium occasione, an & quoniam teneatur ex consilio, in c. nuper. nu. 7. de sen. excom. fo. 223
- 2 Consilio sapientis non est sequendum in sciendo, si non ut iussu iudicis etiam stante statuto, uel commissione, quod iudex debeat ferre sententiam finem consilium sapientis in c. si pro debilitate. one. nu. 8. de offi. deleg. fo. 96
- 2 Consilio alterius qui actum expedire habet, non tenetur sequi illius consilium. in c. 1. nu. 3. & 6. de cap. mo. fo. 226
- 2 Consilium alicuius ubi requiritur in aliquo actu, an necessarium sit requirendum. licet requirens non adstringatur illud sequi de consensu in eum olim. nu. 2. & 4. de arb. fo. 223
- Consilium an, & quando sapiat consensum uel contrahi. nu. 5
- 6 Consilium aliquorum ubi requiritur in aliquo actu, si non adhibeatur actus est nullus, licet quis non obligetur tale consilium sequi in c. ad apostolicam. nu. 12. de regu. fo. 204
- 5 Consilium peritorum an teneatur iudex perquirere in decidendis causis. in c. ut debitus. nu. 28. de app. fo. 159
- 1 Consilium aliquorum si requiritur in aliquo actu, oportet quod interueniat actus in eum in ueteri. nu. 7. de ele. fo. 207
- Consilium si requiritur in aliquo actu, & volentes nolunt, uel differunt dare consilium. potest actus sine consilio expediri nisi consulentes fuerint i requisiti in extremitate temporis. ibi. nu. 9. 13. fo. 207. & seq.
- Consilium aliquorum si requiritur in aliquo casu, an in decisione casus sit omnino sequendum consilium, & quid de consensu, & quid si fuit indicatum finem malum consilium? ibi. nu. 12. fo. 208
- Consilium debet requiri ante serutinium, & est utile iterato requirere serutinio publicato, antequam sequatur electio ibi. nu. 13. fol. eodem.
- 5 Consilium sine proposito mutare in melius, sapientem de cetero. in c. cum cessante. nu. 6. de app. fo. 160
- 6 Consilium alicuius si requiritur in aliqua re, non potest illa res expediri consilio prius non petito, nisi immineret maxima necessitas, & celeritas. in c. tua nos. nu. 7. & 8. de ecc. di. fo. 278
- 6 Consiliarii an teneatur de malo consilio sine unius, siue omnes, siue infidelium? in c. aduersus. nu. 20. de immu. ecc. fo. 290
- 4 Consilium secretum si iurauit non reuelare, intelligitur de honesto. in c. ego. N. nu. 7. de iure u. fo. 150
- 1 Consilium an sit exquirendum ab illiteratis, & insipientibus in c. ad nostram. nu. 4. de consue. fo. 111
- 6 Consilium si requiritur in aliquo actu si sit fieri actus ille, nisi precedat consilio & habito responso. in eum nos nu. 4. de his quod si a prela. fo. 83
- 6 Consilium alicuius si requiritur de necessitate, non est illud sequendum. in c. quanto. nu. 3. de his quod si a prela. fo. 86
- Consilium capituli presumit Abbas uel prelatum habuisse, & dicenti contrarium incumbit onus probandi. ibi. nu. 7
- 2 Consilium ponit aliqui per consensum in c. admonet. nu. 5. de renun. fo. 14
- 7 Consultor debet uti uerbis alius propriis in c. nuper a nobis nu. 8. de dona. inter uir. & uxo. fo. 63
- 7 Consulentes uel auxilium prestantes an, & quoniam teneantur et unius per oibus in foro tam pialit, & contentioso ad omnimodam restitutionem tertius damni in c. si eum dignum. nu. 15. de homi. fo. 127
- 3 Consors litis admittitur etiam post litem contestatam, & sine mada to. in c. eum de electi. nu. 9. de do. & consu. fo. 259
- 1 Consors eiusdem litis potest agere pro consorte sine mandato, dummodo caueat de rato. & illud consortium quomodo contrahatur? in c. cum M. nu. 9. de cons. fo. 32
- 1 Conspirantes contra statum an prohibeantur esse testes contra statum ecclesie? in c. per inquisitionem. nu. 9. de elect. fo. 172
- 4 Conspirantes habentur ac si essent capitales inimici, & ideo repelluntur a testimonio, licet aliquo casu admittantur. in c. cum I. & A. nu. 10. de re iud. fo. 96
- 4 Conspirantes contra episcopum uel facientes tumultum contra alium quem, quia poena plebantur? in c. fi. nu. 4. de testi. fo. 116
- 1 Conspiratio quid sit in c. per ueltra. nu. 2. de iure iu. fo. 201
- 2 Confectudo generalis dicitur, quod seruatur in una prouincia in c. ex tuarum. nu. 3. de auth. & vspal. fo. 11
- 6 Confectudo iurata uel statutum per singulos de uniuersitate potest non obstante iuramento tolli ab omnibus de ipsa uniuersitate. in c. i. nu. 7. de his, quod si a ma. per. cap. fo. 90
- Confectudo uel confitratio capituli etiam iurata disponens, quomones de capitulo, uel saltem duae partes debeant consentire, & aliter actus non teneat, non ualeat ibi. nu. 8
- 7 Confectudo uel cogan, & quanto tollatur commune, uel ab eo tollatur? in c. 1. nu. 2. de cogn. spir. fo. 53
- Confectudo potest inhabilitare personas habiles ad contrahendum matrimonium. ibi. nu. 3
- 6 Confectudo, quod possit de spoliari per eum super duobus beneficiis, & c. in b. si ualeat in c. extrapade. in re. per. §. qui uero. nu. 41. de pb. fo. 57
- 1 Confectudo non ualeat ut clericus exerceat actus episcopales. in c. quod. nu. 1. & 2. de consue. fo. 111
- Confectudo non facit quem capacem. ibi. nu. 2
- 6 Confectudo ualeat, ut appellatur ad papam omisso medio, item ualeat circa ea quod sunt accidentalia alicuius actus, si nam & substantiam actus non ualeat confectudo in c. referente. nu. 4. de prax. fo. 31
- 5 Confectudo tantum episcopis, de quo non sit memoria in contrarium, habebit confessionem. in c. cum nobis nu. 4. de praxi. fo. 40
- 6 Confectudo non inducit ex actibus qui sunt mere facultatis. in c. ex parte assensu. nu. 7. de conce. prax. fo. 78
- 6 Confectudo non inducit ex non usu in his, quae sunt mere facultatis. in c. quoniam. nu. 7. de ui. & hone. de fo. 6
- 3 Confectudo an ualeat, quod tollit iuramentum calumnix, & an possit ipsum differre in c. exterrum. nu. 3. 9. de iur. cal. fo. 161
- Confectudo etiam quod fit a reprobata, licet aliqua iusta causa emanet, tunc potest de nouo induci. ibi. nu. 9
- 3 Confectudo quod fructus non computet in sortem, uel quod missus ex primo decreto lucratur fructus, in praxi in c. si in alius. nu. 17. ut hie. non confect. fo. 149
- 6 Confectudo, quod prelati possint exerceat iurisdictionem sine consilio capituli, ualeat in c. nouus. nu. 3. de his quod si a prela. fo. 83
- 4 In consensu non probandum, an sufficiat probare actus per parte, ut duo probent de uno actu alio de alio & c. in c. licet ex qdam. n. 12. de testi. fo. 99
- 6 Confectudo quod laici non soluant decimas, non ualeat in c. ad apostolicam. nu. 3. de deci. fo. 187
- 6 Confectudo diminuit quotam decimarum, non ualeat, nisi a papa approbetur. in c. aliquibus. nu. 7. de deci. fo. 187
- 6 Confectudo, ut sit probatio non plene, an ualeat in c. 1. nu. 8. de app. fo. 109
- 6 Confectudo disponens illud prius coge, ut ei aliquid addere in eum ueniat sicut nu. 3. de iust. fo. 68
- 1 Confessio si per diu reuocari est incunctineta, nisi probet de errore, & idem in confessione propria in c. scriptum. nu. 9. de elect. fo. 190
- 2 Contenti delictum sponte ex ignorantia parcendum est, secus ex malitia. in c. inter corporalia nu. 26. de trans. ep. fo. 5
- 1 Confectudo per quam plures folci dimittuntur statum sine consensu superiorum, non ualeat in c. cum uenerabilis. n. 1. & 6. de consue. fo. 116
- Confectudo mala dicitur corruptela. ibi. nu. 4
- 2 Confectudo quae attendenda erit in diuinis officiis & sacramentis in c. pastoralis. nu. 9. de offi. ord. fo. 141
- 3 Confectudo unius loci ligat etiam clericos quando est communis de ricis & laicis. in c. cum ueniat. nu. 3. de eo qui n. in poss. fo. 274
- 3 Confectudo fori in preparatoris iudicio um ubi ligatur. in c. h. nu. 23. de feris. fo. 180
- 1 Confectudo tribuit iurisdictionem non habentibus in c. ad nostram. nu. 2. de consue. fo. 111
- Confectudo per matrimonium possint contrahi in gradibus prohibitis non ualeat in c. quod super. nu. 2. 4. de consan. & affi. fo. 40
- Confectudo in peccato habitare inhabiles lege canonica ad parandum matrimonium, sed non in peccato de iure civili habitare ibi. nu. 4
- Confectudo an ualeat contra ius canonicum, uel diuinum? ibi. Confectudo & statutum contra bonos mores non ualeat ibi. Confectudo quod matrimonium non possit contrahi in quanto gradu tenet ibidem.
- 5 Confectudo non inducit ex actibus mere facultatis in c. ad nostram audientiam. nu. 1. de consue. uti. uel inu. fo. 177
- 6 Confectudo quod sportulx possint peti a iudice ecclesiastico ordinario, uel delegato in ualeat de iure canonico, quoniam hiet, uel uiuat sed de iure diu. sic in d. c. ubi o. n. x. de u. & ho. de fo. 7. Et an sportulx possint peti a iudice ecclesiastico delegato, quoniam non hiet sufficiens beneficium. unde uiuat. b. n. 11. Ite quod sportulas accipere iudex delegatus non potest nisi si fuerit assessor. ibi. nu. 14. Et quid de arbitro. ibi. nu. 16
- 7 Confectudo non requirit titulum in c. super quibusdam. nu. 9. de uer. sig. fo. 242
- 7 Confectudo dat ordinariam iurisdictionem in c. quoniam. nu. 4. ne prela. ui. fo. 107
- 6 Confectudo an introducat per non usum. in c. Io. n. 9. de de. con. inga. fo. 21
- 1 Confectudo quid sit in b. nu. 1. de consue. fo. 107
- 6 Confectudo praxi uel interpretatione doctorum super intellectu alii cuius legis. in c. 1. nu. 8. de deci. fo. 180
- 7 Confectudo curiae Romanae est non delegare causas matrimoniales. in c. 1. nu. 11. de consan. & affi. fo. 39
- 2 Confectudo loci quoad paternitatem & matrimonium, quando sit seruando in c. super eo. nu. 4. de cogn. spi. fo. 33
- 2 Confectudo an ualeat habitandi, uel inhabilitandi aliquos ad matrimonium. ibi. nu. 1. c. fo. 34
- 2 Confectudo an possit tollere impedimentum publicae honestatis ibi. nu. 1

In Panormitani Commentaria.

- Consuetudo potest facere ne detur libellus, sed non, q. non detur a-
liqualis petitio, super qua iudex formet sententiam. in c. 1. nu. 16. de
libel. obla. fo. 119.
- 4 Consuetudo introducit superflua remedia tanquam in rationabi-
lis, non ualet in c. 2. nu. 2. de proba. fo. 5.
- Consuetudo exigens sine causa iumentum, seu aliquid ultra ple-
nari probationem non ualet, sed cum causa sic ibi nu. 3
- Consuetudo facit ualidam probationem, alias inuaidam. ibi. nu. 4.
- Consuetudo ualet princeps etiam ignorante. nu. 5 fo. 6.
- Consuetudo rationalis derogat legi non habenti clausulam dero-
gatoriam. ibi. nu. 6.
- Consuetudo damnata per legem ex noua causa, uel ex ueteri non
detracta, potest induci iterum. ibi. nu. 8.
- Consuetudo, pactum, uel lex restringit facultatem probandi ad cer-
tam speciem probationis, non ualet, & talis consuetudo non exclu-
dit in totum aliam probationem. ibi. nu. 10. & 11.
- Consuetudo uel statutum fori obseruatur in preparatorijs, ubi cau-
sa nunciatur, in ecclesia sancte. Maria. nu. 19 de consi. fo. 38
- 7 Consuetudo si extat, q. mulier uirgo benedicitur & si maritus alias
fuerit benedictus, tenet in c. uir autem. nu. 5. de fecim. nup. fo. 65
- 1 Consuetudo cuius temporis non extet memoria, non potest redde-
re laicos capaces spiritualium. c. mallana. nu. 4. de elec. fo. 215
- 1 Consuetudo, item statutu, non ualet in ecclesijs, sed si forte ab initio
ualebant, tunc officio iudicis anullantur, si nemiunt contra ecclesia,
sed si grauamen est modicum ualet in c. 1. nu. 1 de consi. fo. 108
- Consuetudo ad bona patrimonialia clericorum, an ualeat? ibi. nu. 3
- Consuetudo ut canonici testentur de rebus acquirendis suae praebe-
dae post eorum mortem, ualet. ibi. nu. 4.
- 1 Consuetudo, an & quando ualeat, ut omni casu absentes uocentur,
uel non uocentur, in c. coram. nu. 5. de elec. fo. 186.
- 2 Consuetudo non inducitur in his, quae sunt merae facultatis, in c. qd
translationem. nu. 4. de offi. leg. fo. 139
- Consuetudo onerosa & contra ius non extenditur etiam ad ea, quae
sunt eiusdem naturae. ibi. nu. 4. Si quis iuerit ad molendinum, alie-
rius etiam per uide annos, non per hoc est inducitur consuetudo, ut
ire teneantur ibi nu. 5.
- 6 Consuetudo super pluralitate beneficii, an ualeat, dato q. de iure
communis non possint plura teneri in c. extirpanda. in reperi. §. qui
uero. nu. 35. de proba. fo. 56
- Consuetudo quod possint teneri plures ecclesiae parochiales, non
ualet idem quod possint teneri plura beneficia simplicia, siue exi-
gant redditum, siue non. ibi. nu. 39. fo. 57.
- 2 Consuetudo circa unum actum contra ius, extenditur ad alios actus
sibi similes in c. dilecti filii. nu. 5. de arbi. fo. 218
- Consuetudo potest inducere, ut quis possit incidere & ligare uel anima-
lia pascere in alieno territorio. ibi. nu. 7.
- 7 Consuetudo licet praua, & inhonesta excusat quem a poena tempo-
rali, in c. cum in ecclesia. nu. 1. de simo. fo. 9.
- 7 Consuetudo q. clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu
ecclesiae, ualet in c. cum tibi. nu. 2. de uer. sig. fo. 238
- 1 Consuetudo diuina, licet minus iuris, praestat probabilem causam
dubitandi in c. cum causam. nu. 3. de elec. fo. 174.
- Consuetudo mala est rad. eius extirpanda, & non tollit ins. ibi. nu. 4.
- Consuetudo non potest habitare proflus inhabilem. ibi. nu. 5
- 1 Consuetudo potest inducere, ut possessio transferatur absq. aliqua
traditione. in c. ex literis. nu. 3. & 16. de consue. fo. 109
- Consuetudo Romanae curiae non extenditur ad alios in c. bonae me-
morae. il. 1. nu. 12. de postula. praela. fo. 131
- 1 Consuetudo aliarum ciuitatum est attendenda, si in ppria ciuitate no-
est, dummodo sit rationale in c. cum olim. n. 1. & 7. de consue. fo. 115
- 7 Consuetudo si est q. in mimonio contrahendo tradat annulus cum
certa solennitate. si pbatur annuli traditio cum illa solennitate, proba-
tur & mimoniū est contrahit. in c. tunc nobis. n. 7. de despo. imp. fo. 20
- 1 Consuetudinis rationabilis transgressor puniunt, sicut transgressor
legis in c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. fo. 119
- 6 Consuetudo an ualeat, q. canonica portio debita epō, uel ecclesiae
parochiali sit intra quartam partem, uel ultra dimidiam, uel q. nihil
debeat in c. cert. hanc. nu. 4. 6. 7. de sepul. fo. 172. & seq.
- Consuetudo ad eius essentiam non requirit titulum, praescriptio ue-
ro sic. ibi. nu. 5.
- 1 Consuetudo contra ius naturale, cuius transgressio est peccatum,
non ualet in c. si. nu. 1. de consue. fo. 121
- Consuetudo non excusat in peccatis, quo ad Deum. ibi. nu. 2.
- Consuetudo q. decem praeccepta non ualet, nisi ratio suadeat statutū,
quod pro homicidio ponatur poena pecuniaria, an ualeat. ibi. nu. 3
- Consuetudo rationalis, uel irrationabilis, quomodo cognoscatur?
ibi. nu. 4. fo. 122
- Consuetudo inducit ad habentem potestatem legis condendae, &
quomodo proceditur in re ecclesiae? ibi. nu. 8. fo. 123
- Consuetudo contra canones ualet, sed statutū nō, & q. est rō. ibi. nu. 6
- Consuetudo in iudicio ex scia, non per errorem. ibi. nu. 12. fo. 124
- Consuetudo inducitur etiam ignorante illo qui habet potestatem iu-
ris condendae. ibi. nu. 13.
- 1 Consuetudo inducitur illorum, quae possunt alias praescribi in d. c. si.
nu. 15. de consue. fo. 124
- Consuetudo ad hoc ualeat, non requiritur q. sit obtenta in con-
traditorio iudicio. ibi. nu. 16
- Consuetudo ex quorū uerbis introducitur. ibi. nu. 17
- Consuetudo ad hoc, ut sit ualida, an requiratur quod ea utatur ma-
ior pars populi. ibi. nu. 8.
- Consuetudo utrum tollatur per unicum actum? ibi. nu. 19
- Consuetudo si habet id, quod habet lex, an sublata lege sic sublata
consuetudo? ibi. nu. 21
- Consuetudo contra legem d. nūm, uel naturalium non ualet, &
quid contra leges. ibi. nu. 22. fo. 125
- Consuetudo semel reprobatā, an possit amplius induci? ibi. nu. 24
- Consuetudo an tollatur per legem sequentem? ibi. licet quae requiran-
tur ad consuetudinem inducendam. ibi. nu. 7
- 1 Consuetudo in dubio & in uno casu, an intelligatur de praescripta
in c. cum ana. nu. 4. de elec. fo. 203
- 6 Consuetudo imitatur ius, quia successit ubi deficiit ius. Item inter-
pretatur & derogat ari in c. de uxore. nu. 3. de si. pul. fo. 171
- 1 Consuetudo per quam tollitur substantia actui non ualet in c.
cum terra. nu. 1. de elec. fo. 144
- Consuetudo multam non potest inducere. ibi. nu. 2
- 1 Consuetudo, q. Abbas unus monasterij eligatur de alio monasterio
ualet in c. cum dilectus. na. 1. de consue. fo. 117
- Consuetudo tribuit intellectum legi, cui est studium, licet non sit bo-
nus. ibi. nu. 7. fo. 117
- 6 Consuetudo q. clericus absens causa studij, & non peccat uenia, luere-
tur fructus sui beneficii ualet, nisi ex hoc sequatur magnam incom-
modum ecclesiae. in c. tunc fraternitatis. nu. 4. de elec. non resi. fo. 27
- 1 Consuetudo ut introducatur, quantum ep̄s requiritur, tā de iure ca-
nonico, q. civilis in c. si. nu. 11. de p̄sco. fo. 123. Item de similibus ad si-
milia proceditur in consuetudine, aliqui secus. ibi. nu. 12. fo. 124
- 6 Consuetudo in maleficijs inducitur ex duobus uerbis, in c. mona-
stia. nu. 6. de uis. & hone. de. fo. 8.
- Consuetudo q. credatur libris mercatorum in magna quantitate,
an ualeat? in c. bonae memorae. il. 2. nu. 20. de postula. praela. fo. 135
- Consuetudo de lucranda dote & donatione propter nuptias, ualet in
c. donatio. nu. 6. 12. de dona. inter ui. & uxō fo. 63. & seq.
- 2 Consuetudo ut quis possit ad libitum eligere consensorem, cui con-
senteatur, non ualet in c. conueniente. nu. 5. de offi. ord. fo. 166
- Consuetudo alicuius loci, quomodo probatur? Anc in c. si. nu. 5. &
8. de offi. Arch. fo. 89. & seq.
- Consuetudo unius loci, an & quando extendatur ad alia loca, & quae
requiruntur in tali extensione, & circa quae fiat? u. de plene in materia
extensionis consuetudinis circa spiritualia. Ant. de But. in d. c. si. nu.
9. eo. titu. fo. 90
- 3 Consuetudo transfert possessionem in alium. Cetera aliquem actum
corporalem in c. cum uenissent. nu. 14. de resi. spoli. fo. 222
- 1 Consuetudo onerosa non extenditur de loco ad locum, neq. de per-
sona in personam in c. cum inter ueneris. nu. 5. de elec. fo. 158
- Consuetudo inferens prauiudicium ecclesiae, non ualet etiam iurata
ibi. nu. 9
- 1 Consuetudo, per quam quis inducitur ad peccatum, uel ad sua bo-
na dissipandum, non ualet in c. ex parte. nu. 3. de consue. fo. 120
- 1 Consuetudo talis q. canonici absentes percipiant fructus beneficii,
ualet in c. cum omnes. nu. 2. de consue. fo. 25. & 27.
- 1 Consuetudo non ualet, per quam utatur sententia ecclesiasticae cō-
sue. in c. cum inter. nu. 2. de consue. fo. 114
- 7 Consuetudo ualet in interpretatione indulgentiarum legis, privile-
gij, & statuti in c. q. dilectio. nu. 3. 7. de consue. & ali. fo. 40
- Consuetudo potest imbutare habiles ad matrimonium. ibi. nu. 4
- Consuetudinis omisio, sine defectus non uitat matrimonium in c.
1. nu. 5. de sponsa. fo. 2
- Consuetudo, leges, & statuta, an possint aliquid disponere circa ma-
trimonium, & aliquam poenam imponere? ibi. nu. 7
- Consuetudo si est diuersa, in loco uiri & mulieris, quae sit seruanda?
ibi. nu. 10 fo. 3
- Consuetudo & statutum circa decem quae sit seruanda, an loci uiri,
an uxoris? ibi. nu. 11
- 6 Consuetudo uel statutum d. sponens id, quod ius cōe, an censetur
sublata, si tollatur ius cōe in c. cum esse. nu. 2. de test. fo. 146
- Consuetudo generalis ecclesiae obligat, sicut praecceptum. ibi. nu. 6
- 5 Consuetudo iam in esse deducta non tollitur, si contra eam bis, uel se-
mel aliquid inuenitur e. auditis. nu. 1. de praescrip. fo. 42
- 2 Consuetudo potest pro parte a. ceptari, & pro parte non, quādo habet
diuersa

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- diuersas partes in c. praterita il 2. nu. 1. de tranſa. fo. 177
 Confessio illorum de capitulo praterita ecclesie ibi nu. 2
 3 Confuetudo inducitur ex vltima ad eam inducenda requiritur ca
 vel talis, quia hoc opus est vltus in c. cum ecclesia nu. 43. de
 cau. pos. & proprie. fo. 198
 Confuetudo inducitur ad nullam prescriptionis, puta contra certam p
 sonam requiritur necessarium titulum ibi.
 6 Confuetudo Romane ecclesie non est de necessitate obseruanda in
 aliis regionibus in c. consilium nu. 1. de obseru. fo. 273
 7 Confuetudo circa nuptialem benedictionem in c. consilium nu. 2.
 de sponsa fo. 13
 1 Confuetudo potest tribuere plenum ius electio circa confirmationem,
 quod recipit limitatorem in c. nihil nu. 10. de elect. 199
 7 Confuetudo in poena seruanda est in c. 1. nu. 3. de secun. nup. fo. 64
 1 Confuetudo, si beneficiatus pluribus beneficiis possit disponere de
 fructibus ad libitum suae voluntatis, non valet in c. dudum il 2. nu.
 36. de elec. fol. 212
 6 Confuetudo disponens id quod ius coe, quid operetur in rep. cu
 cles nu. 1. de test. fo. 147
 Confuetudo contra vniuersum statum ecclesie, & contra legem diui
 nam non valet ibi nu. 2
 Confuetudo exigens superfluas probationes non valet, exgens vero
 vltimus sufficienti probationi adhibetur fides, valet ibi nu. 3
 1 Confuetum quod est apponi, habetur pro appposito in c. cum M. nu.
 3. de consil. fo. 32
 3 Confuetudo, quod appellatur ad parem, vel ad minorem, vel de vicario
 ad episcopum, non valet in c. exposuit nobis nu. 3. de dist. fo. 173
 7 Confuetudo Romane ecclesie in quibus casibus sit ab omnibus ser
 uanda in c. si de reg. iur. fo. 247
 1 Confuetudo est cuius typus non extet memoria, non potest edere iuri
 cu captem iuris spiritualis in c. sacrosancta nu. 3. de elect. fo. 206
 5 Confuetudo laicorum rationalis vel statutu, an astringat ecclesias
 in c. cum causa nu. 3. de re iudi. fo. 68
 7 Confuetudo non valet, si quod res non potest aliter apparere, accusans
 & accusatus pugnent, & qui succumbit habeatur pro conuicto in c.
 Henricus nu. 1. de cle. pign. in ducl. fo. 134
 6 Confuetudo, quod quis possit per alium seruare beneficiis curatis vel n
 an & quo casu valeat in c. quia nonnulli nu. 7. de ele. non res. fo. 23
 6 Confuetudo non valet, quod quis possit seruare beneficium curato p
 situm, neque quod possit ad locum aliquem sustinere in c. ex
 tirpande in rep. si qui vero nu. 46. & nume. 3. de ex. p
 2. de prae. fo. 38 & 39
 6 Confuetudo, quod ignobiles non admittantur in canonicos, non valet,
 quia apud Deum non est acceptio personarum in c. venerabilis nu. 4
 & 6. de prae. fo. 63
 Confuetudo rationabilis valet contra canones, statutum vero non ibi.
 6 Confuetudo patriae potest dare potestatem co. officii in instrumenta ali
 cui q. valet, & teneatur in c. si de n. 13. de vel mona fo. 303
 7 Confuetudo non inducitur per actus in re faculatis in c. Abbe.
 nu. 10. de verb. sig. fo. 231
 Confuetudo si requirit, si sit obiecta in contradictorio iudicio ibi nu. 13
 7 Confuetudo delinquendi in aggrauat delictum, licet sit esse minus
 pun. bue in c. 1. nu. 1. de cle. p
 Confuetudo si est rationabilis, tollit ius publicu et quod non interueniat
 consensus Papae in c. cum ex officio nu. 13. de p
 7 Et quod debetur ratione consuetudinis, potest contraria consuetudine tolli
 licet si aliter deberetur non possit tolli consuetudine ibi nu. 17
 6 Confuetudo, quod a vicario episcopi appellatur ad episcopum non va
 let, quia censetur eadem persona, & appellatur requiritur maiorem
 personarum in c. si nu. 4. de pre. fo. 100
 6 Confuetudo semel reprobatam, an possit iterum induci in c. Latera
 nensi nu. 1. de prae. fo. 39
 6 Confuetudo non valet, quod decima non debeatur in c. si nu. 3. de pa
 rochiis fol. 179
 7 Confuetudo in fauorem ecclesie inducitur per actus, qui sunt mer
 voluntatis et per laicos in c. ad apostolicam nu. 4. de hmo. fo. 105
 1 Confuetudo, quod electio ecclesiastica non confirmetur per superiorem
 non valet in c. postquam nu. 3. de elect. fo. 139
 5 Confuetudo, quod delinques non remittatur ad locum ubi deliquit, quo
 casu valeat in c. si nu. 23. de io. compe. fo. 114
 6 Confuetudo, quod clericus possit testari de bonis ecclesie, non valet, nisi
 quo ad mobilia & modica in c. cum in officiis nu. 3. de testa. fo. 143
 Confuetudo, quod clericus possit testari de fructibus percipiendis anno
 sequente post eius mortem valet, quia praeiudicat successoribus in bene
 ficio, non autem ecclesiae ibi.
 4 Confuetudo potest dare alicui potestatem rebellionis, & iudex ex consuetudi
 ne potest scribere acta causae in c. cum dilectus nu. 2. de hmo. in init. fo. 129
 Confuetudo valet, si credatur in instrumento sine testium subscriptio
 ne ibi nu. 6. fo. 130
 3 Confuetudo laicorum non ligat clericos in c. quod clericus nu. 2. de
 foro compe. fo. 84
 Confuetudo & iura fori, an feruentur in reconuentionibus, ubi sit
 conuentionis prioris fori ibi nu. 14
 3 Confuetudo inducitur ex tribus actibus in c. cum ecclesia nu. 41.
 de cau. pos. & proprie. fo. 198
 6 Confuetudo valet, quod in simplicibus beneficiis non sit opus residere
 in c. iam dudum nu. 8. de prae. fo. 38
 6 Confuetudo non inducitur ex facto minori partis ciuitatis in c. ex
 parte nu. 7. de cens. fo. 236
 6 Confuetudo an possit minuire, vel augete solennitates requisitas in
 alienatione rerum ecclesiarum in c. nulli nu. 6. de reb. eccl. non alie. fo. 93
 Confuetudo, ut electores eligant vnum certum non valet, Papa vero
 possit hoc facere, ut eligatur vnus certus in c. ex ore sedentis nu. 3.
 de his qui fi a ma. par. cap. fo. 92
 3 Confuetudo fori seruatur in iudiciis preparatoriis, ubi ca ag
 tur in c. venerabilis nu. 12. de iudi. fo. 36
 Confuetudo vnius loci necessarium non est seruanda in alio loco, nisi
 reducat ad ius commune in c. cum in habito nu. 2. de claudeli de
 sponsa fo. 21
 1 Confuetudo generalis an debeat extendi ad loca particularia in c.
 cum ecclesia nu. 6. de elect. fo. 179
 Confuetudo praefertur iuri communi, etiam in prouisione benefi
 ciorum ibi nu. 10. fo. 180
 7 Confuetudo loci an valet super dotis restitutione, quod maior
 vergit ad inopiam in c. per vltimas nu. 13. de don. inter vi. & vxor. fo. 63
 Confuetudo impediens productionem testium sciendam per iuram
 non valet in c. ferries nu. 6. de test. fo. 72
 Confuetudo tolerans simoniam, vel indicens est nulla in c. non fa
 tis nu. 3. de hmo. fo. 90
 7 Confuetudo non valet, quod vxor non teneatur sequi virum in c. 1. nu.
 3. de conu. lepro fo. 11
 7 Confuetudo non inducitur per actus, qui sunt merae facultatis, nisi
 fauore ecclesie in c. suam nobis nu. 3. & 8. de hmo. fo. 97
 Confuetudo inducitur si oes de vniuersitate aliquid faciebant, &
 vnus faceret quod posset a tali obseruari oue deflisset, iure ab aliis redar
 gutas, ne faceret, qui posset obseruari aliorum mores, non hoc ca
 apparet de consensu populi volentis consuetudinem inducere ibi nu. 6.
 Confuetudo qua quis astringitur ad aliquid dandum in casu hmo
 inducitur per iuramentum, annorum, & tribuit actionem volentis vigore di
 cte consuetudinis aliquid pertere ibi nu. 9
 Confuetudo inducit continuatam praescriptio ad aliquid tempus de quo
 in c. suad nobis de hmo. proxi. relata 1. certam obligatione ibi nu. 7
 1 Confuetudo de licet facit illa. Ant in c. de eo nu. 2. de tempo. or
 di. fol. 46
 6 Confuetudo, quod in beneficiis simplicibus quis non cogatur residere, quo
 casu valeat in c. ex parte in rep. si vero nu. 3. de prae. fo. 33
 3 Confuetudo non inducitur per non vltimam in c. cum sit generale
 nu. 13. de foro compe. fo. 82
 Confuetudo aliquando tollit ea, quae sunt contra ius. Ant in c. fa
 ne nu. 1. de tempo. ordi. fo. 46
 1 Confuetudo potest ampliare, & interpretari ius diuinum in c. quo
 niam nu. 1. de iuris. fo. 173
 Confuetudo Romane ecclesie non est necessario seruanda, nisi quo
 ad articulos fidei, nisi mandent, quod debeat seruari ibi nu. 6. fo. 176
 5 Confuetudo, quod liceat mercari diebus festis, non excusat a peccato
 in c. 1. nu. 5. de feris fo. 173
 1 Confuetudo non est simoniaci hoc distans, & quare aliud in statu
 to, & aliud in consuetudine in c. cum M. nu. 23. de consil. fo. 34
 1 Confuetudo generalis attenditur, & allegatur ad decisionem causae
 ventantis in loco particulari in c. in genesi nu. 6. de elec. fo. 214
 3 Confuetudo transiit possessionem in c. super. nu. 17. de cau. pos.
 & proprie. fo. 200
 3 Confuetudo loci attenditur, ubi litigatur in preparatoriis iudicio
 rum in c. l. ex suscepto nu. 14. de fo. compe. fo. 90
 5 Confuetudo contra subalternalia appellatoria non valet, puta quod
 appellatur ad superiorem, sed ad aequalem vel inferiorem in c. ubi
 nu. 2. de appell. fol. 107
 3 Confuetudo dat iurisdictionem, etiam priuato in c. cum contingat
 nu. 3. & 9. de fo. compe. fo. 95
 Confuetudo alius transgressores non incurrunt poenam, si si
 nis, ad quem tendit consuetudo, non violatur in c. quoniam nu. 6. de
 proba fo. 33
 4 Confuetudo episcopi, si est quod aliqua res non possit vendi sine licen
 tia, si fiat alienatio, quod praesumatur licentia episcopi in c. nonne bono
 nu. 2. de praesump. fo. 143
 2 Confuetudo declaratoria trahitur ad praeterita. Ant in c. nimis nu. 1.
 de fil. presby. fo. 73
 7 Confuetudo loquens de episcopis non extenditur ad alios clericos, nisi
 per

In Panormitani Commentaria.

- per extensionem legislatoris in eum in cos. nu. i. de hxr. fo. i. 6
6 Confessio siue regula alieuius religionis an, & qñ obliget transgredie-
tem a l. pñm mortale in e clerici. nu. i. de m. & ho. de fo. 9
7 Confessio non ligat actus ante factos, licet hñant tractus successiuos.
in e cum ap. l. nu. i. de his que fi a prel. fo. 88
6 Confessio pñalis ligat non solum uenientem qñbera ipsius, sed et pñ-
mentem in casu nostram. nu. 2. de emp. & uenfo. 8
7 Confessio & statum non trahuntur ad prætèrita in e. non debet. n.
14. de confan. & aff. fo. 42
7 Constitutio penalis an debeat extendi in e. extenore. nu. 6. qui fil.
fuit leg. fo. 54
6 Confessio papa non extenditur ad illos, qui hñt priam consuetudi-
nem in e. i. nu. 2. de bap. fto. 260
7 Confessio aut quicquid declaratoria apponendo nouam pñnam re-
spectu pñne non extendit a l. prætèrit, sed ad futura tñq. in e. i. n.
2. ne prel. uid. fo. 107
6 Confessio penalis non extenditur ad cñm non hñtem omnimodam
rationem in e. Denis. qu. 4. de n. & ho. cie. fo. 8
6 Confessio iuris antiqui declaratoria excluditur rd prætèrita in e. aqua.
nu. 7. de conse. eccl. uel alio. fo. 262
6 Confessio dudum certo modo intellecta, non dñt de nouo al ter intel-
ligam. e. dilectus fil. nu. 4. de conce. prel. fo. 80
5 Confessio antiqui iuris declaratoria extenditur ad prætèrita in e. pa-
storali. Smerum. nu. 4. de ap. fo. 130
Confessio penalis concernens exercitiu personæ, uci bona, nõ ex-
tenditur extra territorium ibi. nu. 2. fo. 152
7 Confessio antiqui iuris declaratoria addens pñnam, qñ nona respu-
tionis, cadit qp non trahit ad pñta in e. qui i. 3. de sim. fo. 104
6 Confessio edita in pñlio gñalitat edatur sub noie papæ, an sit noie
ipsius pñli in e. consensus nu. i. de reb. eccl. alio. 94
3 Confessio spñlter loquens derogat gñali in e. i. n. 7. de n. calfo. 146
6 Confessio gñalis non extenditur ad qñd quod spñlter est promissum.
in e. de uenfo. nu. 13. & 25. de ap. fo. 133. & seq.
6 Confessio penalis edita in fauorem unius non ligat pñntem cu
consensus illius, qñ alias maiorem eis edita in e. i. n. 7. de loc. fo. 109
6 Confessor lacorum collectantes ecclesias sunt: pñsore nulli, nec
nlo tpe pñntes de facto pp necessitate lacorum in e. aduer-
sus. n. 2. 7. & 11. di. in e. co. fo. 289
7 Confessio odiosa dñt in dubio intelligi, ut sit potius seruida liug quam
late in e. diligenti. nu. 6. de sim. fo. 93
1 Confessio quibus modis sumat, & ubi dicat in ru. nu. i. de pñ. fo. 18
Confessio si est lata pñta certā pñnam, qñ puerba gñalia pñntia via ap-
pellari pñtam personam letam, contra quam euilata bi nu. 2
7 Confessio papæ ligat omni uenit qp publicat in e. cura Ro nec re-
quirat qp publice abibi in e. nouit. n. i. de fin. exco. fo. 252
6 Confessio qñnet consiliu, non prepriman, & qñ inget hortē con-
tra inimicos ad pñtam in e. i. n. 4. de conf. fo. 18
6 Confessio Imperatoris contra ius niale emanare sine cā, in nullo foro
est fundanda in e. quia plerique nu. 37. de im. eccl. fo. 294
1 Confessio subiacet uel cassata qñ, & qñ censetur effectus per prius edi-
torie, quæ in ecclesiis nu. 3. de conf. fo. 27
7 Confessio noua an, & qñ regnatur secundum e. quia nonnulli. n. 12.
de refer. fo. 106
7 Confessio laicorum gñalis, licet non tendat contra libertatem ecclesia-
sticam, qñ non extenditur ad ecclesias siue earum bonam in e. ceceli. S.
Mure in l. i. nu. 1. pñ. fo. 278
7 Confessio non continens iniquitatem, & facta ab hñte ptatem, an sit
obseruanda in foro nati in e. tua nos. nu. i. 2. de usuf. fo. 147
7 Confessio penalis ubi est eadem rō, & bimmoda similitudo exten-
ditur in proce. Gre. nu. 14. fo. 8
7 Confessio odiosa promittens ð epñ, non extenditur ad alios sa-
cerdotēs in e. referente. nu. 5. de prob. fo. 31
7 Confessio lex, siue statutum potest in eodem facto et inseparabi-
li aliquem ligare, uel aliquid quem non iuc. extirpare in repe. §. qui ue-
ro. nu. 37. de prel. fo. 59
6 Confessio uel statutum ex identitate tonis extenditur, sed non pñna
ipsum, quia pena non debet excedere casum proprium in e. i. n.
14. de loc. fo. 110
7 Confessio secunda non tollit primam, nisi in ea explice cauatur, uel
sit penitus contraria primæ idem die in statum in e. ex parte illi 3. n.
1. de uer. fi. fo. 243
Confessio secunda continens idem quod prima, non tollit eam, sed o-
peratur nouam formam agendi. nu. 3
1 Constitutio fine iudicio ligat dummodo solenniter, i. publice pro-
mulgetur in e. i. n. 9. de post. prel. fo. 126
Constitutio, siue lex, siue statutum solenniter edita, uel edictum, li-
gat, licet non promulgentur publice ubi nullo
Consuetudo ligat scientem non expectato cuius duorum mensum.
ibi. nu. 11. fo. 60
- 1 Constitutio canonis ligat omnem creaturam in e. canonum. nu. 2.
de conf. fo. 18
7 Confessio an ad prætèrit trahatur in e. tuas. nu. 4. de spon. du. fo. 22
4 Consumptio & abrasio in quibus locis inducant suspitionem in e.
inter dilectos. nu. 12. de fi. sint. fo. 126
7 Contractus an fit usurarius eius iudicis est cognitio secularis, an
ecclesiastica in e. cum sit generale. nu. 17. de fo comp. fo. 82
7 Contractus factus sine certa sollemnitate alias requisita ualet, si fue-
rit iuratus in e. ad aplicam nu. 2. de reg. fo. 203
7 Contractus factus metu ualet, licet possit rescindi in e. cum dilecti
nu. 6. de emp. & uenfo. 105
Contractus si est nullus rōe dolus, non deceps potest stare illi contra-
ctus si uult, ad peticionem aut dolosi non rescinditur, nisi contra-
tus sit iure prohib. ibi. nu. 8. fo. 106
6 Contractus emptionis præsumitur usurarius, si fuit appositum pa-
ctum de reuendendo soluta maiori quantitate, quam fuerit empti,
licet fructus medietatis computentur in forma in e. alio. uos. nu. 1.
de pig. fo. 119
Contractus repositio potest conferri in uoluntate uiuos ex
contrahentibus, si balia uero contractus non pñt conferri in uolunta-
tem partium ibi. nu. 2
Contractum simulatum allegare potest hæres defuncti, licet defun-
ctus tempore uitæ suæ tacuerit. ibi. nu. 3
Contractum simulatum facilius præsumitur contra usurarium, qñ
contra alienum. ibi. nu. 4
Contractus usurarius qñ pñmatur ex eo, qñ emptor, rem per se em-
ptam statim locauit uenditori cõstituta certa pñsione ibi. nu. 4
6 Cõtractus facti in ecclesia ualent, qñ expeditur per iudicem secu-
lare per niam uoluntarie inuentionis, secus si pñnt off. in e. cum
ecclesia. n. 6. de in. eccl. & cem. fo. 288
Contractus & gesta spectabilia ad uoluntariam iurisdictionem, pñt fieri
de diebus feriatis ibi.
6 Cõtractus cõsualis trasfert utrumq; dñum in accipiẽtem, scē? em-
phyteuticus in e. cõsuetus. n. 2. de rel. do. fo. 234
Contractus qui ex verbis pñt trahi ad diuersas spēs cõtractus, illius
spēi creditor esse, quæ conueniat naturæ ipsius ibi. n. 22
5 Cõtrahere si quis impediatur ob aliquid oblatulo, & tñ cõtra-
xerit, cõtractus ualet in remoto oblatulo in e. cum ex officio. n. 36
de practico. fo. 47
5 Cõtractus pñnt fieri in ecclesia, licet cõtrahentes peccent in e. qua frō
temu. 2. de ap. fo. 127
4 Contractus de iure civilis nullus, an per ipsum ualideatur in e. cum p-
tingat. nu. 8. de iure i. fo. 193
Contractus an statim rescindatur petita absolutione a iuramento
uallante contractum nullum ibi. nu. 9. fo. 100
3 Contractus quo ad sollemnitates, regularatur fm statuta loci, ubi cele-
bratur, licet ubi sit destitutio solennitatis nam tunc ubi vñ cõtraxisse quo
ad exactationem, sed quod si in alio loco est contractum infirmum in e. fi.
nu. 5. & 31. de comp. fo. 114
6 Contractus in tus cum ecclesia potest firmari ex poenæ appositio-
nem in e. nu. 3. & 5. de preca. fo. 100
Contractus si non tenet, an ualeat appositio pñntis nu. 4
3 Cõtrahēs cu aliquo, i. loco domicilii, & postea aliud mutat, corā quo
in lice pñt querant in e. pposuisti nu. 8. de fo comp. fo. 110
Cõtrahēs cu aliquo cõstituto in dignitate, an cessante corā quo iud.
cõmnet, an corā illo, qui erat tpe dignitatis, an coram alio ibi.
6 Contractus censei initus fm consue. loci, & quod habet cõsuetudo
nī appositum in contracta. e. i. nu. 2. fo. 99
7 Contractus dñ purus nisi condõ aliqua non est expressa, licet licite
aliqua conditio intelligatur in e. prætèra. nu. 1. de spon. fo. 3
+ Contradicere quis sibi dicatur, quis uariare, & quis uacillare in e. p
terea nu. 13. de testi. cog. fo. 114
5 In cõtractibus bone fidei non ueniunt ea, de quibus cogitatum nõ
fuit, nisi comprehendatur ex natura actionis in e. cum uenerab. n.
20. & 21. de exce. fo. 12
7 Contractus matrimonii secūda uiuent prima uxore, nõ impedit ma-
trim. cum eadem mortua fuisse, si eam non cognouit ueniente pri-
ma in e. i. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 28
6 Contractus emphyteuticus, & censualis in quibus differant in e. cõ
fi. tuus. nu. 2. de rel. dom. fo. 234
6 Cõtrahere nol consisteri quis potest in testō suo in e. cum dilectus.
num. 4. de succ. ab intell. fo. 166
3 Cõtractus facti de nocte ualent in e. qñ. nu. 4. de fer. fo. 176
Contractus iniustus, per capitulum de rebus ecclesiarum, uel epatus sede
uacante an ualeant in e. i. ne se. unc. fo. 82
3 Cõtractus ab ecclesia pastore uacante est nullus, nisi fit actus i eius
fauorem in e. causam quæ l. i. nu. 11. de ind. fo. 51
7 Cõtractus qñ cõsensu contrahuntur, cõtrario cõsensu dissoluunt, ni-
sibi contractus tranſſuerint in sacra spirituales, ut matrimoniu

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- & similia. in c. r. nu. 2. de reg. iur. fo. 243.
- 6 Contra ctus simulatus non firmitur iuramento. in c. ad nostram. nu. 5. de emp. & uend. fo. 107.
- 1 Contractus in nominati non habent locum in spiritalibus. in c. cu inter R. nu. 13. de elect. fo. 136.
- 6 Contractus initus cum ecclesia, non pot per partem, quæ cum ea p xit, retractari, sed ipsa ecclesia pot approbare uel improbare, quia de eius fauore agitur. in c. diuersis. nu. 3. de ele. conu. fo. 19.
- 4 Contrahens non potest allegare debitorem suspectum pp pauper tem præcedentem contractum. in c. quemadmodum. §. illud. in nu. 6. de iure iur. fo. 187.
- 5 Contractus initus sub noie dignitatis non alteratur per interuentu successoris. in c. 2. nu. 37. de or. cog. fo. 188.
- 6 Contrahens cu ecclesia uel ei mutans, het obligatam ecc. si proba uerit uersum esse in eius utilitatem, ita quæ uerit fecisset de proprio, si potuisset, alias secus, puta qn est expensum in pompas uel pecturas. in c. quod quibusdam. nu. 9. de fideiuss. fo. 126.
- 7 Contrahens successusue cu duobus p uerba de pnti, tunc ut adhæret primæ, si aut prius dixit per uerbum de futuro, & secundo per uerba de pnti, debet adhæret secunda. c. 1. nu. 1. de spon. du fo. 2.
- 3 Contractus facti ab excoicatore, et in eius fauorem ualēt, licet aliqui contra teneant. in c. ueritatis. nu. 35. de do. & cont. fo. 266.
- 6 Contrahens cum ecclesia ad hoc, ut possit agere contra eam nō habet probare pecuniam uersam in utilitatem ecclesie, nisi in maturo in casu, in quo pro eius resōne oportet distrahere immobilia eccle siæ. in c. 1. nu. 9. de depo. fo. 103.
- 1 Contractus in nominari habent duplicem modum agendi ex parte obseruans, uel agere ut pars obseruet, uel repetere quod dedit. in c. cum inter R. nu. 11. de ele. fo. 156.
- 7 Contractus iuratus contra uotum, non tenet. in c. rursus. nu. 3. qui ele. uel uo. fo. 27.
- 6 Contractus nullus potest de nouo peti annullari, quatenus defacto processit, & sustinetur libellus, quo petitur talis alienatio. in c. si quis. nu. 5. de reb. ec. alie. fo. 96.
- 7 Contractus iniur cum excoicatore. in c. si uere. n. 7. de sen. exco. fo. 226.
- Contractus prohibitus sub certa pœna, si fiat, ualēt, sed pœna committitur. ibid.
- 1 Contemptus si postea consentit, non augeat numerum. in c. ecclesia uestra il. 2. nu. 10. de ele. fo. 216.
- 1 Contemptus non pot allegari per alium, quam per ipsum contemptum in c. cum in genesi. nu. 10. de ele. fo. 214.
- Contemptus si postea pntent, an, & quō augeat numerum? ibi. n. 11.
- 1 Cōtēptus unius facit, qd casit electio ab oibus facta, non tñ cit ipso iure nulla in c. bonæ memoriæ il. 2. nu. 1. 4. 8. de ele. fo. 186.
- Contemptus unius plus operatur, quam contradō pluriū ibi. n. 7.
- 3 Contradictio non obstat, qn contradicens non habet iustam cām. in c. si. nu. 5. de fer. fo. 173.
- 6 Contradicens actibus qui geruntur in uniuersitate, quibus casibus teneatur appellare, & quos effectus operetur talis appellatio. in c. 1. nu. 13. de his quæ fi. a ma. par. ca. fo. 90.
- 2 Contradō uel ptestatio nullitatis, non hēt impedire iudiciū, nisi sequatur appellatio. in c. cum olim Abbas. nu. 3. de off. del. fo. 125.
- 4 Contradicens alicui contractui celebrando a capitulo, auditur postea a superiore sine appellatione & litis contestatione. in c. cum olim. nu. 10. de test. fo. 81.
- 6 Contrarius sensus dī subauditus & extraneus, non aut expressus. in c. cum apostolica nu. 8. de his quæ fi. a prel. fo. 87.
- 7 Contritio peccatoris potest esse tanta, quod absolueretur absq, penitentia exteriori. in c. Deus qui nu. 2. de pœ & re. fo. 205.
- 7 Contritio pntentis potest esse adeo magna, ut ille qui contēct, possit mereri absolutionem citra aliam pntiam sacerdotis. in c. 1. nu. 1. de his qui. fi. occi. fo. 124.
- 7 Contumax nō mulctatur in continenti, sed debet in ipsa multa imponenda de nouo citari. in c. ueniens. nu. 20. de accu. fo. 75.
- 3 Contumacia actoris est maior, quam contumacia rei. in c. cām. nu. 15. de do. & contu. fo. 252.
- 2 Contumax probat per iurim ltimam cām contumaciæ. in c. ex litem. nu. 4. 8. 14. de rest. in iur. fo. 204.
- 4 Contumacia quopiam existente, aduersus eum quō procedatur? remissus. in c. per tuas. nu. 4. de ap. fo. 156.
- 5 Contumax non condēnatur in expensis ex contumaciā, qn fuit processum contra eum absentem. in c. Nicolao. n. 8. de ap. fo. 166.
- 5 Contumacia procuratoris ante litem contest. nocet dño, quia ipse debet reficere expensas, post litem uero contest. nocet ipsi. in c. fæpe contingit. nu. 2. de ap. fo. 140.
- Contumax uel in c. tatione hominis, uel in citatione iuris, potest se excusare ex aliqua legitima causa. ibi. nu. 4.
- 7 Contumax an puniatur hīs ltimam cām non comprehendit. in c. ueniens. nu. 26. de acc. fo. 74.
- 1 Contumax in uno iudicio citatus in alio, non pot opponere perditam litis in c. ex reuere. nu. 5. de refer. fo. 70.
- 3 Contumax non appellat, sed p quam qret sibi subuenit allegando iustū grauamen. in c. dilectis. nu. 5. de seq. poss. & fru. fo. 285.
- 3 Contumax, si ante equum iudex procedat ad ulteriora, sponte uenit ad iudiciū, debet tñ de præterita contumacia mulctari. in c. 1. nu. 6. de do. & cont. fo. 247.
- 3 Contumax hī pro confitente uel negante, prout est, & cadit in præiudiciū suum. in c. 1. nu. 4. ubi non cont. fo. 154. It per contumaciam procuratoris non excoicatur dñs, nisi sciens ipsam purgauerit. ibi. nu. 10. 19. 21. fo. 154. & seq.
- Contumacia procuratoris, in hīs quæ sunt parui præiudicii, præiudicat dño, secus in his quæ sunt magni præiudicii. ibi. nu. 18. & nu. 24. fo. 155. & seq.
- Contumacia procuratoris non impedit quin dñs possit appellari, nisi dominus fuerit. & non purgauerit. ibi. nu. 1. & 25.
- Contumax uerus si iudice non appellat. ibi. nu. 26.
- 3 Contumax potest excoicari, non tñ priuari beneficio. in c. 1. nu. 1. & 10. de ad. fo. 3. & seq.
- Contumacia est pnti mortale, & an pro omni contumacia quis ex communetur. ibi. nu. 10.
- Contumacia non sufficit ad condemnationem, nisi fuerit in ea per seueratum. ibi. nu. 27. fo. 7.
- Contumacia non facit quom hī pro confesso, adeo ut quis perdat ius suum in causibus meris, secus in criminalibus. ibi.
- Contumacia manifesta non requirit aliam citationem, secus si nō est manifesta. ibi. nu. 28.
- Contumax notorius an debeat citari ad audiendam condemnationem. ibi. nu. 30. fo. 8.
- 3 Contumax condēnatur in expensis a die primæ citationis factis. in c. cum dilect. nu. 1. de do. & cont. fo. 259.
- Contumax non potest purgare moram quæ ueniat condemnationis in expensis. ibi. nu. 15. fo. 260.
- Contumax an condēnatur in expensis a die citationis emissæ, uel a die præteritæ? in iud. comprehendit. ibi. nu. 2. fo. 161.
- 3 Contumacia uel neglig. a pluri necet ecclesie, qñ habet recursum contra eius hær. de m. c. 1. nu. 3. de seq. poss. & fru. fo. 282.
- Contumax non excoicatur, qñ contra eum fuit actum reali, quia tunc actor mittitur in possessionem, si uis qui uult actum personalem. c. rux fratre in iur. nu. 3. ubi non cont. fo. 159.
- Contumacia conuenus personalis an excommunicetur, uel diffinitio condēnabitur. ibi. nu. 4.
- Contumacia an sit pndandus in expensis, non exp. citati dñi in fine cām. in c. finē nu. 12. 3. & 3. de do. & cont. fo. 255. & seq.
- Contumax citandus non est in condemnatione expensarum, tñ contumacia. x. f. x. ibi. nu. 17.
- Contumax in uno act. est citandus in alio. ibi.
- Contumax potest condēnari in expensis, & in oibus damnis, quæ sustinuit præteritis ratione contumaciæ. ibi. nu. 19. fo. 256.
- Contumax licet in c. cit. neq, & non probans exceptionem tñ ob tineat, adhuc non citabitur condēnari in expensarum ratione contumaciæ, uel exceptionis non probatæ. ibi. nu. 20.
- 3 Contumacia quor fuit species, & quæ dicatur uerus, uel falsus contumax. in c. 2. nu. 8. de do. & cont. fo. 250.
- Contumax potest mulctari ab illo, qui non est iudex, cui prius non obediuit. ibi. nu. 16. fo. 60.
- 3 Contumacia omnis est digna excoicatione in c. 2. nu. 4. ubi non cō te fo. 138.
- 3 Contumax excommunicatur. in c. licet. n. 6. in fi. de fo. com. fo. 111.
- 1 Contumax est ille qui misit procuratorem sine mandato, licet procurator petat inducas ad ostendendum procuratorium. in c. committis. nu. 3. de proc. fo. 187.
- Contumax pndematur in expensis absq, alia citatione. ibi. nu. 4.
- 7 Contumacia pœna potest esse, ut interdicatur colonis, ne ridentur dñs de fructibus, uel ue colant agros contumacis in c. grauem. nu. 2. de sen. exco. fo. 231.
- 7 Contumacia unius non pot mulctari supra tres uices, qñ. f. est cōmā fa circa eandē rē, secus si circa plures. in c. 1. nu. 2. de pur. fo. 198.
- 3 Contumax si nō appareat in termino, an pndematur in expensis, qñ si comparuerit, oīno iudices sustineant impedire, siue sit reus, siue actor? pntumax. in c. si. nu. 3. de do. & cont. fo. 270.
- 2 Contumacia potest puniri per alium iudicem de mandato iudicis primi. Antic. c. cum bonæ nu. 2. de xia. & qua. fo. 59.
- 3 Contumax excoicatus, si ultra annū steterit in excoicatione, perdit rem, de qua agitur. in c. contingit. nu. 7. de do. & cont. fo. 268.
- 1 Contumax in uno articulo causæ, debet tñ in aliis art. eusdem causæ citari. in c. ecclesia uestra il. 2. nu. 8. de ele. fo. 216.
- 3 Contumax notorie potest mulctari absq, alia citatione in c. fin. 12. de iur. al. fo. 166.

In Panormitani Commentaria.

- Contumax in non parendo, nel non ueniendo, qui alias hñ p. confesse an appellabili nu. 17
- 3 Contumacia est delictum in c. si diligenti. n. 32. de fo comp. fo. 95
- 6 Contumax potest excommunicari pro debito cui li, et si fuerit clericus. in c. Odoardus. nu. 2. de fol. fo. 128
- 7 Contumax reputatur ille, qui cum sit personaliter citatus mittit procuratorem. in c. ueniens nu. 7. de acc. fo. 73
- 2 Contumax non dñt consentire in iudicem alienum, a quo fuit citatus in c. p. & g. in 21. de off. del. fo. 134
- 2 Contumacia omnis est excommunicatione digna. in c. sane quia. nu. 5. de off. del. fo. 100
- 3 Contumax qñ pbat, in c. si. §. porro. n. 3. ut li. non cont. fo. 145
- 3 Contumax ad rñdendum liberos, an habeatur pro confesso? in c. cum cam. nu. 27. de in. cal. fo. 164
- 3 Contumax in uno art. citandus est ad alios art. nisi fuerit citatus a prin ad totam cam. in c. auditis. nu. 7. de proc. fo. 185
- 3 Contumax non plematur in expensis, qñ eius ptemacia non est impedita proci. ibi. nu. 9
- 7 Contumax in prima citatione, & in aliis non ptem expensas primæ citationis reficere in c. si quis eps nu. 5. de acc. fo. 66
- 3 Contumacia unica non sufficit ad interponendū decretū, sed requiritur tria citatio cum contumacia. in c. li. n. 11. de eo q. in in. pos. fo. 276
- 3 Contumacia unius in eadem cā, pōt pluries puniri. in c. uenitatis. n. 4. de do. & cont. fo. 263
- 3 Contumax potest pp. inobedientiam excommunicari. ibi. nu. 8
- Contumax pōt dici pñs, quo ad suum præiudicium. ibi. nu. 12
- Contumax uel abfens quo pñit, tam in ciuilibus, qñ in criminalibus, tñ de iure ciuili qñ de cano tam ante, qñ post li. contumaciani. 19
- Contumax tam in ciuilibus, qñ in criminalibus de iure cano. excoica tur. ibi. nu. 21. fo. 264
- 3 Contumax ei dñt qui uenit, & sine lnia descensit in c. prout nu. 2. de do. & cont. fo. 253
- Contumax femel potest compelli præstare cautionem iuratoriā de parendo iuri ibi nu. 3
- Cōumax si postea comparet siue sit actor, siue reus, qñ cautionem præstabit de iudicio fidei. b. nu. 10
- Contumax in ciuilibus siue sit actor, siue reus, siue ante li. cont. siue post, siue in reali, siue in personalia, quo ordine, & quibus modis cōdemnabitur. ibi. nu. 18. fo. 254
- 2 Contumax dñt esse ille qui uenit, & non iterit in c. consilui. nu. 8. de off. del. fo. 114
- Cōumacia an possit remitti p iudicē in pñdiciū partis. ibi. n. 9. f. 115
- 5 Cōumacia tñt maior est, qñ ex minori delicto surgit, qñ ex hoc censet qñ magis iudicē pñerem. c. cñ te. n. 7. de re in. fo. 98
- 5 Contumax si appareat, non potest suas exceptiones opponere nisi illo tp, quo potuisset opponere, si fuisset pñs. in c. si duobus. nu. 12. de ap. fo. 115
- 3 Contumax non hñt pro confesso simpliciter de iure cōi. in c. ueritatu. nu. 25. de do. & cont. fo. 265
- 3 Contumax hñt pro pñtente. in c. 2. nu. 18. de dila. fo. 171
- 2 Contumax condemnatur in expensis, non expectata secūda & tertia citatione in c. 2. nu. 8. de proc. fo. 180
- 3 Conuentus coram iudice incompetenti nullam cautionem præstabit de rñdendo coram iud. incompetenti. in c. prout. num. 19. de do & cont. fo. 254
- 3 Conuentus coram Papa, quia inuenit ubi est papa, hñt ius reuocandi domum ex cā, sed an teneat satisfare. in c. fi. nu. 45. 49. de fo. compe. fo. 116
- 5 Conuentus interdicto uti possidetis pōt recurrere interdicto uñ ui. ante li. cont. non aut post, secundum unam op. in c. ueniens. n. 3. & 26. de pñer. fo. 52
- 5 Conuentus rei nōdicatione & absolutus, an censetur absolutus, quia non possidet, an quia nihil fuit probatum contra ipsam, in c. aduersario. nu. 11. de exce. fo. 24
- 4 Conuentus torus an possit subtrahi pro utilitate monasterii. in c. ex rescripto. nu. 4. de iure i. fo. 165
- 1 Conuentus an possit agere sine pñtato sede uacante. in c. edoceri. nu. 11. de refer. fo. 78
- 1 Conuentus nunquam potest agere sine consensu pñtati. in c. edoceri. nu. 7. de refer. fo. 77
- 2 Conuentus potest ille cuius culpa factæ sunt expensæ, p recuperatione carum. in c. 1. nu. 13. de transi. ep. fo. 3
- 3 Conueniri immediate pñt coram papa nli, qui sunt de terris speciatibus ad ecclesiam. in c. cum cam. nu. 27. de in. cal. fo. 165
- 7 Conueniri dñt ille, qui est extrajudicialiter interpellat, & fm cōm uñm loquendi alud sit, qui in simulibus attendi. in c. si quis epus. nu. 1. de acc. fo. 66
- 3 Conueniri quis potest in foro domicilii de pñtato, & de delicto alibi gēito. in c. cum cont. ngat. nu. 7. de fo. compo. fo. 96
- 7 Conuersi siue oblati ad aliquam relig. non eximunt a iurisdōne ordinaria, nisi hoc hñant ex priuilegio, uel sint plene oblati. in c. quidam. nu. 1. de priui. fo. 189
- 6 Conuersi non interueniunt in actibus spūalibus, ubi sunt clerici, in aliis uero sic. in c. 2. nu. 7. de inst. fo. 66
- 7 Conuersi gaudent priuilegio religioſum in c. de monialibus. nu. 3. de sen. exc. fo. 223
- 7 Conuersi ad aliquam relig. si non sunt omnino quersi, non gaudēt ecclesiastico priuilegio, & remanent subiecti statuti ciuitatū & terrarum. in c. tuarum. nu. 4. de priui. fo. 180
- 7 Conuersi non sunt nec monachi, nec pure laici. in c. illa ppositorū. nu. 2. de acc. fo. 67
- 6 Conuersi oblati alicui monasterio debent sepeliri apud monast. ubi sunt oblati, nec dñt solui portio eccl. fix. parochiali, si sunt plene oblati, puta quia de derunt se & suā, alias canonica portio debetur eccl. fix. parochiali. in c. in nostra. nu. 3. de sepul. fo. 174
- 4 Conuersi monasterii non sunt de capitulo, & pñt testificari pro monasterio. in c. si Chr. ius. n. 4. de iurciu. fo. 189
- 6 Conuersi alicui monasterio non dñr monachi, & non promouent ad ordines sacros in c. non est. nu. 2. de reg. fo. 199
- Conuersi non pñt transire ad alia monast. & pñt testificari pro tant licentiam a suo superiore. ibi. nu. 3
- 1 Conuersus non potest petere ut recipiatur in monachum, in c. cñ cam. nu. 8. de cle. fo. 172
- 2 Conuersi alicuius relig. an hñant uocem in cap. in c. cum olim. nu. 7. de arb. fo. 223
- 2 Conuersi alicuius relig. an hñant uocem in ca. in c. 1. n. 9. de p. c. fo. 180
- 7 Conuersi alicuius eccl. fix. gaudent priuilegio canonis, si quis fualde te. in c. ex tenore. nu. 2. de sen. exc. fo. 215
- 4 Conuersi oblati seu donati, qui dicantur in c. uis qñonibus. nu. 1. de test. fo. 90
- 7 Conuersi alicui religioni, qui proprie dicantur. in c. non dubium. n. 4. de sen. exc. fo. 213
- Conuersi alicui religioni an gaudeant beneficio canonis, si quis fualdente diabolo. ibi.
- 3 Conuersi ecclesiarum gaudent priuilegio fori. in c. nullus. nu. 8. de fo. comp. fo. 61
- 7 Conuersantes cum amicis & consanguineis inimicorum sunt suspecti. in c. cum oporteat. nu. 1. de acc. fo. 77
- 7 Conuersatio & cohabitatio uirorum & mulierum, est ualde periculosa, & ideo uitanda in c. ueniens. nu. 2. de eo qui cog. cont. fo. 38
- 5 Conuictus per uiam inquisitionis de simonia non in ordine commissa, priuatur beneficio, uel loco simoniacè acquisito. in c. dilectus filius. 2. nu. 2. de sim. fo. 98
- 4 Copia capitulorum & interrogatoriorum, an sit danda parti aduerſe. in c. per tuas. nu. 2. de test. fo. 100
- 1 Copia rescripti debet exhiberi cum nomine papæ. in c. cam. te. nu. 15. de refer. fo. 57
- 4 Copia partis necessariæ instrūti sufficit dare in c. 1. nu. 30. de pñ. fo. 4
- 7 Copia indiciorum ad toruram est danda reo petenti. cum in contempatione. nu. 3. de re. i. fo. 246
- 5 Copia relationum uel pñtationum quas mittit iudex ad superiorem est danda parti publicata, uel alicui de authentica, & qñ sit danda talis copia. in c. in maiori. nu. 1. & 2. de ap. fo. 169
- 4 Copia excoicationis factæ in curia epali debet dari ei, cuius nihil interit in c. 1. nu. 23. & 24. de prob. fo. 4
- 4 Copula appalsita ipia quo probatur possessio, denotat pñuationē possessionis usq; ad tps pñtinitum, secus ubi copula non apponit. in c. licet. nu. 11. de prob. fo. 27
- 6 Copulatio possit inter duo, quorum unū sequitur ad aliud, resolutum expolitum. in c. monasteria. n. 4. de ui. & ho. cle. fo. 5
- 1 Copulatio an & qñ ponatur pro disunctiua, & eccl. fix. in c. ex parte. nu. 4. de refer. fo. 53
- 6 Copulatio inter æque principalia, resoluitur in alternatiuam. in c. 2. nu. 10. de ui. & ho. cle. fo. 4
- 7 Copulatio copulat rem copulatam principaliter, & non accessorie scus dictio, cum in c. querelam. nu. 5. 6. de sim. fo. 92
- 2 Corporis promouendi diffinitas, an sit scandalosa, relinquit arbitrio promouentis. Ant. in c. cum de tua. nu. 1. de cor. ui. fo. 79
- 2 Corpore uitatus quo casu dispensatur per papam, & quo casu per epm. Ant. in c. significauit. nu. 2. de cor. ui. fo. 60
- 1 Corpus uirginis gloriosæ fuit assumptum in cælum fm ueram catholicam & approbatam opl. in c. ne imitatis. n. 2. de const. fo. 4
- 4 Co r. Vide Bal. in d. c. ne imitatis. de const. ibi. no. quod dñt Bal. uero ibi querit, an hæreticum sit credere quod corpus B. Mariæ uirginis non fuit assumptum in cælum, olim non fuit hæreticum p p uarias sanctorum patrum opi fm Inn. hodie uero est proprie hæretis, quia sollemnissimum scilicet sit de assumptione Beate Mariæ uirginis, cuius corpus, & anima pie treditur in parad. sum ad pdes

Repertorium rerum ac sent. selectorum.

- pedes Iesu Christi. & ex dictis Inn. dicit ibi Bal. se concludere, qd nō est hereticus ille qui credit in quomodo sanctos p̄res hēt contēstos. l. 3. non oēs, qd dicit esse mētu tenendū, ad excusationē do. ia cit ad hoc qd uoluit Goff. & Io. An. m. capellanus. de ter. & qd uoluit gl. in c. 1. de post. prel. l. 6. Ego sequor hūc cōm op. ex quo p̄ ecciam hoc comprobatur est, nām testum Assumptionis est celebris festum alius festi uiribus uirg. n. s. t. ex. c. i. t. u. n. c. i. m. calu. de sen. ex. l. 6. in uer. assump. onis. ubi p̄tē interdicti campana pulsant in tanta solemnitate. Item h̄ vigilam in p̄cepto, quam non hnt alia festi uirates eiusdem m. c. 1. de obser. u. & l. 3. ex h̄ s. non recte se quāt p̄silio, tñ p̄siderata tāta celebrat. one, & approbōne ecclesie ita tenendum est, & pertinaciter asserere p̄tē esset hīrcum. arg. eus qd uoluit Pe. de Anc. in c. 1. de usu. & Sal. m. cunctos pop. C. de sum. tri. & si cath. quod leg. & no. m. c. 1. in uer. pertinaciter. C. de sum. tri. & si cath. & ex. i. u. n. c. i. gl. Bal. in l. 2. m. uer. pertinaciter. C. ubi quis decurio. uel coarta. conue.
- 2 Corporis maceratio facit sublim. rationem spiritus. in c. 1. n. 4. de de renun. fo. 12
- 3 Corpore u. iatius, an, & qñ impediatur promoueri ad ordinē? Ant. in c. h. n. 1. de cor. u. fo. 80
- 7 Corpus Christi an debeat sumi in die pascat. resurrectionis, an in die ious sanctissim. c. ois utriusq. nu. 13 de per. & re. fo. 208
- 6 Correlat. u. a. duo non possunt esse in eadem persona. n. c. postulat. l. 2. de concess. p̄sib. fo. 81
- 1 Correlatiua qñ uniformiter se hnt, dispo. circa unum ex correlati. onis extendit ad reliquum, et in m̄a p̄nali in p̄uoc. Gre. n. 20 fo. 9
- 4 Co. r. Adde eundem Ab. in c. 1. de lo. n. 9. & Bar. in l. h. ff. de accep. & in l. h. C. de iudi. u. tol. & in l. 1. C. de cupre. lib. 11. & glo. & do. in cl. uni. de p̄s. & aff. & Do. de S. Gean. c. 1. de temp. or. h. 6 & Ab. in c. quā clerici de iur. p̄a. in c. h. de u. & m. e. cum p̄ngat. de iur. in l. s. co. & in l. non uis. ff. de re. iur. per Raph. & Are. sed quid si statum dicat, de quolibet p̄tē uendōis. s. uat. gabel. an comprehēdatur emp̄torem & uendōem, ad o. q. uerq. teneat. s. uat. & emp̄t. Dic q. solus uenditor, & casus est in l. dēt in h. ff. de redd. ed. Adde Bal. in rub. C. de re. cre. & si qui i. Ro. in no. s. u. s. in l. r. G. Adde Bal. in l. 1. C. de com. ser. ma. adde gl. & ibi Sal. in rub. C. de re. ere. ubi dat unam. s. am. q. sp̄ in correlati. u. s. lex loquens de uno tra. hit ad reliquum, & b̄ndicit ad statum loquens. de dēt. 2. an q. p̄ndat credunt? & dēt q. sic, quia non pōt esse p̄uoc. dēt, qñ hī credit, quia hīc sunt correlatiua, & p̄uoc. p̄s. am. q. quam dixi s. si statum caueat, ut de quolibet p̄tē debiti s. uat. gabel. & non dicit p̄ quā, utrum ergo p̄ debitorē uel credit. rem̄ arguit p̄ p̄ta. Tandem p̄cludit, q. ille teneat ad onus rei ad quem ip̄s rei emolumentum spectat. ff. de usufr. h. actenus. & l. h. quid. s. 1. & ff. de mu. & ho. l. referip. s. h. item q. ille dēt onus subie. q. uis cōmodum. C. de fur. l. manifest. s. m̄i ff. de reg. iur. fin. nām reg. qui sentent. e. t. l. 6. ex quib. inferit, q. si contractus est s. uat. gabel. uel solui. te neq. creditor, si simplicis mutui solui. te neq. debitor. Et p̄ illa dicit s. uat. gabel. accedat. l. h. quis nec eam. cum ibi no. ff. si cer. pe. ff. si cer. p̄m. sio cā donōis, tunc teneat solui. te creditor, & uide Io. de Ana. in c. fin. 2. col. de iud. & in c. super eo. de usu. m. c. col.
- 1 Correcōne alicuius delinquentis est s. uat. gabel. sub p̄tē mortali, qñ ex tali correcōne p̄sumitur delinquentem emendari. in c. nouit. ille. nu. 35. de iud. fo. 43
- 2 Creditor pōt conuenire debitorem non solum ut soluat, sed et ad luorum cessans, & ad damnum emergens in c. p. & g. nu. 2. de offic. dele. fo. 132
- 5 Creditor licēans super dñio pignoris, agendo hypothecaria, inferit p̄uoc. cum dñio scienti, quia cōtinet de dñio l. nām agendi sup. dñio. in c. cum super. nu. 19. de re. u. fo. 85
- 5 Creditor non pōt agere hypothecaria, si fundus hypothecatus fuit uen. litus ip̄o citato, & non comparente in c. quamuis. m. m. 36. de re. iud. fo. 104
- 5 Creditor pōt agere hypothecaria, et inuito debitore. in c. quamuis. nu. 8. de re. iud. fo. 102
- 5 Creditores oēs consent. accepisse possessionem, si unus ip̄orum ip̄am ingressus est in c. cum aliquibus. nu. 11. de re. iud. fo. 67
- 3 Creditor non ag. hypothecaria aduersus tert. um possid. nisi ex. cussio principali deo. core. in c. s. in ali. s. n. 2. m. l. non cont. fo. 149
- 3 Creditor an possit p̄scribere uis offerēdi p̄ debito rēbi. n. 44. f. 113
- 5 Creditor an possit propria aucto. capere possid. bonorum debito. ris, uigore pacti. inter eos cōueniens. de extero. n. 13. de re. iud. fo. 66
- 3 Creditor qui hēt pignus ligando super eius p̄prietate p̄uoc. cat dñō, a quo a p̄ncipio intelligitur habuisse us. uat. gabel. an c. cum olim. nu. 13. de cau. poss. & prop. fo. 208
- 5 Creditor non pōt se repetere debitorem suum ab alio dectum. in c. dilectus. nu. 4. de app. fo. 153
- 4 Creditor soluto debito tenetur restituere in l. m. creditum c. eccle. sia. S. Mariz. l. 2. nu. 3. ut l. pen. fo. 260
- 6 Creditor q. mutuauit pecun. a re. clori alienius eccle. 2, ad hoc ut p̄tē sit illā pecun. a repetere ab ecclesia sit nec esse ipsam probare sit uis. a in utilitate ipsius eccle. 2. in c. q. q. uis. a. n. 4. de fidel. fo. 138
- 7 Credere facit qñ tend. m. p̄. iudicium alienius, est uis. uat. gabel. alius fecit, qñ a cū signum bonae simplicitatis. in c. licet. hē. nu. 6. de sim. fo. 99
- 7 Creditum in iudic. p̄tē, & contra se, in foro conscit, quia solum ibi agitur de eius p̄tē iudicio. in c. tua. nos. nu. 5. de p̄s. fo. 112
- 3 Crimen probatum per exceptionem incidenter, an ueniat puni. dum, & an imp. dicit ad promotionem. in c. 2. nu. 28. 29. & seq. & u. 43. de or. cog. fo. 185
- 3 Crimen falsi solet puniri ex sola p̄s. uat. gabel. in c. p̄tē. nu. 3. de cons. m. uel. nu. 1. 177
- 6 Crimen non est committendum ē. p̄ bonum spūale, quod inde pōt si sequi. in c. 1. nu. 3. de conuer. m. h. fo. 217
- 4 Crimen h̄rcis est mere ecclesiasticum, & ideo seculares non hnt super eo inuocantem, nisi quo ad p̄tē executionis. in c. ex. c. 2. nu. 1. de h̄rc. fo. 120
- 3 Crimen probatum per uiam exceptionis, an infamet saltem infā. ma. factum. in c. 2. nu. 36. de or. cog. fo. 186
- 7 Crimē h̄rcis ē ma. 7. c. i. s. uat. gabel. in c. 2. nu. 21. de simo. fo. 100
- 2 Crimen torn. cat. ois est dignum depōne in ex. uat. gabel. in c. h. s. Ant. in c. m. uis. nu. 2. de xia. & qua. fo. 60
- 2 Crimen puni. tū in uno foro, in p̄s. uat. gabel. in alio foro, uel puni. tum cūlter, an possit puniri etiam in alio foro. in c. tua. nu. 5. de p̄s. fo. 113
- 3 Crimen incidenter consciatū, in p̄s. uat. gabel. in iudicio, an & quo casu sit puni. tū ē cum super n. 6. 13. 14. de concess. fo. 88. & seq.
- 7 Crimen occultum ē afflicte criminolus. in c. cum noui ab hō. nu. 5. de sen. ex. fo. 216
- 7 Crimen p̄ exceptionē p̄b. uat. gabel. n. est cā aliquē puniendi ex illa p̄bōne. s. p̄ n. p̄uoc. uel p̄uoc. h̄rcis. o. q. d. a. habuit, sed illud qd uuit cōse. qui p̄uoc. h̄rcis. in c. super h̄rcis. nu. 2. & 14. de acc. fo. 74. & seq.
- 6 Crimen incidenter probatum, an possit puniri. in c. p̄uoc. in l. 14. de fidel. fo. 124
- 5 Crimē incidenter consciatū an sit puni. tū ē in c. 1. nu. 6. de excep. fo. 1
- 3 Crimen quando datur contingere cautamibi. nu. 17. fo. 3
- 3 Crimen falsi pōt. & per iudicem ecclesiasticū, & secularem puniri. in c. cum sit generale. nu. 24. de fo. comp. fo. 84
- 3 Crimen quā sit ecclesiasticū, & quā sit seculare. ibi. nu. 30
- 6 Crimen consciatū per uiam exceptionis, an possit aliquo modo puniri. in c. cum super qñōne nu. 5. de concess. p̄s. uat. gabel. fo. 77
- 7 Crimen simoniae acquiritur crimini l. x. m. a. c. in c. ex. dūgent. nu. 6. de sim. fo. 93
- 7 Crimen facit non confectur dāni pecuniam, ne accusetur. in c. 1. n. 9. de coll. de re. fo. 156
- 2 Crimen an possit probari per instim. in c. cum in eccle. si. nu. 2. de ma. & ob. fo. 164
- 2 Crimen metu commissum, an sit puni. tū ē in c. sacris. nu. 2. & 5. qd m. cau. fo. 196
- 6 Crim. n. qd transiit in notorium neq. teste neq. accusatore eget in c. tua. nos. nu. 1. & nu. 3. de coha. de. & m. u. fo. 106
- 3 Crimina quae dicantur graua. m. c. at si clerici. s. de adulteris. nu. 3. & 7. de iud. fo. 20
- 2 Crimen enormia impediunt executionem ordinis et p̄tē p̄tē, ni si fuerit d. p̄s. uat. gabel. Ant. in c. 1. nu. 1. de cor. u. fo. 78
- 3 Crimina, per quae quis pōtē suspēdi, deponi, & degradari, quae sunt in c. at si clerici. nu. 33. de iud. fo. 17
- 7 Crimen falsi non requirit ad eius accēbam p̄uoc. onem, incorrigibi. l. at. m. ibi.
- 2 Crimē depōne digna, q. sunt, & q. impediunt p̄uoc. onē et p̄tē p̄tē, & de qualitate crim. cā illorū, q. sūt occulta, aut manifestā, aut notoria in c. ex. uat. gabel. nu. 1. 2. 3. 4. de temp. or. fo. 46
- 3 Crimina per quae clericus est deponendus in c. cum non ab homine. nu. 4. de iud. fo. 32
- 2 Crimina quae impediunt executionem ordinis et p̄tē p̄tē, p̄tē p̄tē. Ant. in c. uis. nu. 7. de re. iud. fo. 36
- 6 Crimen dignum de p̄s. uat. gabel. an impediatur, q. clericus non aduini. tū et ord. n. s. uat. gabel. p̄tē p̄tē in c. inquit. onis. m. 1. de accu. fo. 79
- 3 Cris confectus uerū teneat, si non reuelatur maleficiū committen. dum tam de iure cūl. q. can. in c. 1. nu. 9. de reit. ip̄o. fo. 210
- 2 Crimen falsum utrum possit eligi in p̄tē. l. at. m. in c. dudum. l. 2. nu. 24. de cā. fo. 211
- 3 Criminosus cuius delicta non p̄tē probari, non pōt puniri. in c. si fac. r. dos. nu. 2. 5. de off. or. fo. 143
- 3 Criminosus pōtē esse iudex, non testis, quae sit rō dīg. in c. cum R. canon. nu. 6. de off. del. fo. 128
- 2 Criminosus ante uel post promotionem ad beneficia, an cogatur illa relaxare ad tempus uel perpetuū. Ant. in c. queris. nu. 4. 5. 8. & n. 10. de xia. & qua. fo. 56. & fo. q.

In Panormitani Commentaria.

- 3 Criminosus non repellitur ab agendo regulariter nomine criminis. in c. h. nu. 13. de ordi. co. fo. 191
- 7 Criminosi si ad alquem actum vocentur contra regulas iuris cōs, non veniunt meretrix, nisi de ea fiat specialis mentio. in c. tanta. nu. 3. de sumo fo. 39
- 7 Criminosus nō audiret petēs sibi restitui dignitate ecclesiasticam, si de eius crimine notorie constaret. in c. ad petitionē. n. 2. de accus. f. 81
- 7 Criminosus non debet opponere in alium id, in quo ipse verfactus. in c. cum ecclesiasticis. nu. 9. de excep. fo. 5
- 2 Criminosus ob vnicum delictum, si alias est virtute peditas, omnino est diligendus. in c. n. l. specialis. nu. 3. de offi. de eg. fo. 137
- 7 Criminosus an possit alium criminosum accusare? in c. n. 6. d. accus. f. 66
- 3 Criminosus cui quod est dispēsa p̄r testificari in omni cā, & quēlibet accusare? vero nō est dispēsa; nō in c. u. te. n. 14. de re iud. fo. 98
- 4 Criminosus & infamis admittitur ad expēdū, & exceptionē pdu cendū, si d. ipse nō pōt probare. in c. tam literis. nu. 7. de testi. fo. 30
- 2 Criminosus notorie non potest ad episcopum assumi. Ant. in c. post transla. nu. 1. de re iud. fo. 19
- 1 Crimē notoriū impeditur que p̄moveri, ēt peracta p̄miciētia. ib. n. 1
- 4 Crimē emendatus de crimine nō remanet omnino integer. in c. testi moniū. n. 11. de testi. f. 105. Et q̄s dicat emendatus de crimine. ib. n. 3
- 1 Itē an criminosus repellatur ab officio iudicandū. ib. n. 4. fo. 106
- Et quid si aliquis erat criminosus tpe de positionis, & non tpe iuramentis, vel cōuersio, an admittatur in testi. ib. n. 3. fo. eo.
- 1 Connatus in crimine, & etiam emendatus repellitur a testimonio in causa criminali. ib. n. 8. fo. 107
- 7 Crimen cōfessus in vno iudicio, repellitur in alio a testimonio ferendo. ib. n. 11. fo. 107. Et qui pōt cōvinci de crimine obiecto p̄ exceptionē, ēt emendatus repellit a testimonio in criminali. ib. n. 12
- 4 Criminosi & infames, an q̄ admittantur ad denunciandū aliorū criminā in c. in omni. nu. 3. de testi. fo. 46
- 6 Culpa leuissima venit in omni cōtractu, qui celebratur gratia vnius tantum, si cū si celebratur gratia vtriusque, ve. commodantis tantum. in c. vnicō. nu. 4. 12. de cōm. fo. 101
- 1 Culpa in genere, & quālibet eius species & dolus, q̄ sine ib. n. 13
- 7 Culpa lata nō acquiritur dolo in p̄nalibus in c. quāscum. nu. 2. de p̄n. c. & rem. fo. 235
- 7 Culpa leuissima est, quam diligentissimus homo seu slet p̄caue re. in c. h. culpa. nu. 1. de iniur. fo. 108
- 7 Cumulat o diuersarum actionum vna p̄mis intentata, an fieri possit. in c. tantum. nu. 7. de colla. d. te. fo. 186
- 7 Cumulatio, an & q̄ pōt fieri in vno, vel diuersis libellis? in c. 2. nu. 30. de libel. obla. fo. 123
- 1 Cumulatio q̄ p̄mittitur, an erit idem libellus, eadem conclusio, & eadem instans? ibi. nu. 31
- 3 Cumulatio dārum actionum ad diuersa tendentium, & cōtra eundem permittitur in iure. in c. cum dilectus. nu. 2. de cau. pol. & pro p̄. fo. 205
- 5 Curator datur adolecenti inuito, ne incurrat damnum, alias fecus in c. Imperatorum. nu. 3. de iura. cau. fo. 161
- 7 Curator de iure canonico, nō tenetur animā suā pro pupillo dare. in c. per vestras. nu. 16. de dona. nec vi & vx. fo. 63
- 3 Curator datur alicui tanqua prodigiosus minori, qui non sit, nec p̄ dignis, nec minor an teneatur. in c. 1. nu. 30. de re iud. fo. 61
- 7 Cura Romana si aliquā obferuat, debemus etiam nos obferuare, nisi apud nos sit itantam contrarium in c. 1. nu. 3. de sumo. fo. 88
- 5 Custodia ecclesie vacans ad quem spectat de iure cōmuni? in c. bo nē memorię. nu. 11. de appel. fo. 147
- 6 Custodia beneficii vacantis pertinet ad illū, qui habet ius illud conferendi, vel instituti. in c. cum venissent. nu. 11. de insti. fo. 68
- 2 Custodi rec pienti pretium de custodia, leuissima culpa imputatur. Ant. in c. ea quę. nu. 2. de offi. Archi. fo. 85
- 5 Custodiam cōmittēs alicui tenetur de fraude, & de offensa illius, cui cōmittit. ibi. nu. 2
- 7 Custos alicuius rei, qui ipsam minus caute relinquit, adeo q̄ sit iusto subiecta, an teneatur de mala custodia, remittitur. in c. ex literis. nu. 7. de fur. fo. 142
- 7 Custodia ecclesie vacantis, spectat ad illum, ad quem spectat eius collatio. in c. ad aures. nu. 3. de exce. p̄. fo. 167

De licta D.

- 1 **D**AMNUM commissum non ex proposito, vel lata culpa, nō est in foro animę restandum damnum passū. in c. 1. num. 11. de consi. fo. 20
- 7 Damificans ecclesiam, non solum tenetur ipsi ecclesie damnum re facire, sed etiam eidem de iniuria satisfacere. in c. conquesti. nu. 1. de sent. excom. fo. 119
- 2 Damnum dātū emendare, quod non p̄cessit ex dolo, vel lata culpa, nō tenet in foro cōscientie. in c. dilecti. nu. 12. de arbi. fo. 218
- 6 Damnum graue pōt dici q̄s p̄acta bona suis, licet non contingat

- in tota substantia, v. et maior parte. in c. apostolica. nu. 6. & in c. seq. in 1. no. de donato. fo. 135
- 7 Damnum, si sentit culpa alienius, tam in re, q̄ in persona, tenetur in illa satisfacere in c. h. quib. nu. 1. de iniur. fo. 196
- 6 Damnum quod quis habet culpa sua, quo casu sibi imputatur? in c. quā dūeritatem. nu. 13. de conce. p̄. fo. 74
- 7 Damni dat. emendationem non tenetur quis remittere, & iniur. e satisficere. in c. 1. nu. 3. 4. & 7. de maledi. fo. 160
- 7 Dānū dātū pueniens ēt ex leuissima culpa, dēt resti in foro animę, si secus p̄uena q̄ in foro animę nō debet. in c. h. culpa. nu. 1. de iniur. fo. 198
- 1 Dānū dare censet ille, q̄ potuit obuare dāno, & nō obuiantib. n. 4
- 7 Damnum datum vel p̄na, an debeat solui de iure canonico in c. h. egressus. nu. 1. f. de iniur. fo. 197
- 7 Damna si sunt remissa, non censentur remissa expensę. in c. in nostra. nu. 13. & nu. 7. de iur. cau. fo. 60
- 6 Damnum datum non ex proposito, sed ex negligentia, non est resarciendum in foro animę. in c. 1. nu. 3. de cōsilo. eucha. fo. 273
- 1 Data rescripti est attendenda, dum quæritur de validitate, vel surreptione rescripti. in c. tam te. nu. 1. de rescript. fo. 37
- 3 Data in literis ad beneficia, attenditur si secunde non faciunt mēcio nem de pramis in c. ex parte. il. 1. nu. 3. de offi. deleg. fo. 101
- 4 Debitores poterunt comparere in foro non obitante emanato edicto, q̄ qui nouerit veritatem, compareat ad testimonium proferendū. in c. ad nostram. il. 1. nu. 12. de iur. cau. fo. 1-6
- 7 Debitores haret. corū sunt iure liberati. in c. h. nu. 1. de haret. fo. 120
- 3 Debitor postquam soluit deb. tunc potest compellere creditore, vt reddat instrumentum, quia est iure p̄nens. cōs. & possit esse sibi nocivum in c. 2. nu. 11. vlt. ne non exte. fo. 138
- 7 Debitor non tenetur soluere ex cato creditor adueniente die solutionis in c. inter alia. nu. 6. de sent. ex. fo. 224
- 4 Debitor agens ad relaxat. onem pignorum, quasi sit satisfactum fore ex fructibus pignorum, habet probare quantatatem sortis & fructuum in c. ex literis. nu. 1. de iur. cau. fo. 201
- 6 Debitor necessarius, si legat creditori, v̄ legasse animo cōpensandis secus si est debitor voluntarius. in c. officii. nu. 4. de testa. fo. 184
- 4 Debitores repentes vsuras, ad p̄bandū, q̄ creditor ipsas receperit, an sufficiat probare, q̄ creditor sit vsurarius, & q̄ tanto tempore durauerit obligatio. in c. ex literis. nu. 9. de iur. cau. fo. 202
- 5 Debitor agens super proprietate rei pignorate, si succubuerit, an non ceat creditori, & contrariū. in c. quāuis. nu. 9. & 10. de re iud. fo. 102
- 2 Debitor an possit conueniri in loco domicilii, de contractibus alibi gestis. in c. ex commun. cati. nu. 7. de offi. lega. fo. 141
- 4 Debitor an teneat soluere id, q̄ valebat moneta cōtractus, q̄ moneta fuit reprobata, vel deteriorata in c. quāto. n. 12. de iur. cau. fo. 174
- 4 Debitores de qbus, in c. ad nostrā il. 1. de iur. cau. ex violētia illata an cadant a iure corū. in c. ad nostrā. 1. nu. 4. de iur. cau. fo. 162
- 1 Debitores soluentes non habent administracionem, an liberentur? in c. qualiter. nu. 6. de elec. fo. 137
- 6 Debitor, si habet unde soluat, non potest carcerari, sed debet fieri executio in bonis suis. in c. clator. nu. 1. de pigno. fo. 118
- 7 Debitor suspectus de fuga, potest capiti, quāuis quod non venit dies solutionis, vt caueat creditor in c. clator. nu. 4. de pigno. fo. eo.
- 3 Debitor quantitatis verum tenetur ad rōnem de iure cano. & quō p̄buntur damna in c. dilecti. filii. nu. 6. 11. 12. de foro. compe. fo. 106
- 3 Debitor fugitiuus potest cap. nulla p̄cedente solennitate, alias requisita in c. 1. nu. 33. de iur. cau. fo. 8
- 5 Debitor siue alteri obligatus volens intrare religionem, an sit p̄ illos de reg. one recipiendus. in c. v. in c. vnicō. nu. 4. de obli. ad ratio. fo. 78
- 5 Debitor an p̄scribit, tam in foro fori, quam p̄l. contra suū credi torē negligētem petere, si ipse debitor ignoret se debere, v̄ l. sciat? in c. h. nu. 9. 13. 14. 15. 21. 25. & 30. de p̄scrip. fo. 85. & seq.
- 7 Debitor, an & quando teneatur iure ad domum creditoris offerendo debitum, ve. contra p̄misiō. ibi. nu. 4. fo. 88
- 7 Debitor quando p̄scribit contra debitorem, an & quo casu tollat obligatio naturalis? ibi. nu. 25. fo. 86
- 6 Debitoris impotentia, qui non potest soluere, non impedit, quin iudex debeat ipsum condemnare, sed impedit execut. onem condemnationis in c. Odoarius. nu. 7. de solut. o. fo. 128
- 6 Debitor qui nō est soluens, si exco. catur, liberatur ab exco. catione cum cōtione de satisfaciendo, cum p̄ueniat ad p̄misionem fortunam. in c. Odoarius. nu. 1. & 10. de solut. o. fo. 128. & seq.
- 7 Debitor q̄ nō est soluens, an & quo casu possit in corpore ibi. nu. 4
- 6 Debitor licet remiserit pecuniā sibi. debet creditori suo, si liberat, si deta pecunia p̄lat casu fortuito. in c. vnicō. n. 8. de cōm. fo. 101
- 3 Debitor intam naturaliter, nō tenetur in foro animę. in c. noui ille nu. 33. & 49. de iudi. fo. 43. & 45
- 7 Debitor constituitur in mora p̄ interpellationē cō. iudicalem, etiam q̄ vocatus in iudicio, tunc cōstetur deb. tū, quia omnino debet re hēre expensās, sed secus effi. si non esset primō interpellatus, nisi dies

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

dies interstellare tribuna. 62. fo 46

- 1 Debitor si pignus potest capere solvendo, etiam in honorem Dei et
 significationem. nu. 22. de iudic. fo. 59
 2 Debitor non fraudetur creditor, si pignus, et noluit acquirere in ex
 transmissa. nu. 2. de decio. fo. 128
 3 Debitor excommunicationis potest ad petitionem creditoris, si non sol
 vatur debitor. in c. ad aures. nu. 2. de limo. fo. 95
 4 Debitor vnius iure iuratum in corpore, quando respectu sui id, quod ven
 dit solvendum, est pignus, sed respectu creditoris est interfectio in re
 prehensibilis. nu. 1. de appell. fo. 129
 5 Debitor non potest se obligare, quod solutio non possit probari, nisi p
 instrumentum in eum sit obligatum. nu. 8. de foro. compo. fo. 92
 6 Debitor res meos in hi solvere impeditur, est tamen obligatus, et possum
 contra ipsum agere. in c. dudum. nu. 2. et 17. de decio. fo. 193. et seq.
 7 Debitor non debet incommuni de re in c. e. ribus, sed agitur primo
 2. ut, ut ita faciat de bonis in c. peruenit. nu. 3. de iudic. fo. 123
 8 Debitor quod proprie dicatur, in c. parochianos. nu. 1. de decio. fo. 158
 9 Debitor, an teneatur ire ad domum creditoris pro debito solvendo,
 an contra in c. significante. nu. 9. de pig. fo. 122. et in re. c. ecclesia
 sancte Mariae. nu. 6. de consensu. fo. 44
 10 Debitum an augeat ex solvendo alienationem. c. ea. re. n. 6. de iuric. fo. 177
 11 Debitum alieni recipiens an teneatur futuri. nu. 7
 12 Debitor an possit solvere creditori creditoris, ita ut sequatur libera
 tio. ibi. nu. 8
 13 Debitum naturale tantum, vel civile tantum, vel naturale et civile,
 quid sint in c. qui. nu. 4. 5. 7. et 8. de solut. fo. 129
 14 Debitum ex testis non solvitur, dicitur debitum naturaliter. ibi. nu. 6
 15 Debitum naturale tantum si solvatur ex probabili errore facti, pot
 est tanquam indebitum repeti. nu. 12. fo. 130
 16 Debitum civile tantum solvens quocumque errore solvatur, potest re
 petere. ibi. nu. 14
 17 Debitum naturaliter et civile tantum solvens, sed per exceptionem inde
 bitum, an, et quo se possit repetere. ibi. nu. 16
 18 Debitor c. ubi tunc post biennium, an habeat aliquid remedium. ibi. nu. 18
 19 Debitum si vigore illatum non potest probari, nisi per testes, non ha
 bebitor locum in clericis, etiam litigantibus in foro seculari. in c. quod
 clericis. nu. 12. 13. 3. de foro. compo. fo. 85. et seq.
 20 Debitum cuius praetextu petitur sequistrum, potest probari per in
 strumentum, vel per testes, vel iuramentum in calibus, in quibus dubitatur
 de certi solvendo. in c. dilectis. nu. 2. de seq. post. et fruct. fo. 226
 21 Debitum tantum naturaliter est solvendum in foro conscientiae, in
 c. quia perierit. nu. 9. 1. de immu. eccle. fo. 291. et seq.
 22 Debitum vigore sententiae in praescriptum, adeo quod contra praescri
 ptionem non possit intentari denunciam. in foro ecclesiastico. in c. si
 nu. 50. de praescript. fo. 37
 23 Decanus non dicitur de capitulo, nisi sit canonicus, vel nisi sit con
 suetudine in c. cum inter univ. nu. 2. de elec. fo. 138
 24 Decanus et capitulum an possit agere pro singulis beneficiis in eccle
 sia. in c. cum olim. nu. 6. de test. fo. 81
 25 Decedens non est satisfaciens de re subacta, siue qua non sit, siue qua
 si sit, an caret ecclesiastica sepultura. in c. iulio. c. n. 7. de rap. fo. 138
 26 Deceptus ultra dimidium iusti pretii, si iurat, an p. tendo absolutio
 nem audiatur. in c. cum contingat. nu. 23. de iure iur. fo. 196
 27 Deceptio inter contrahentes, an sit permittenda de iure poli. in c. cum
 causa. nu. 4. de testi. fo. 94
 28 Deceptus ultra dimidium iusti pretii, potest agere remedium. de c. cum
 causa de emp. et ven. nu. 1. 6
 29 Deceptus ultra dimidium iusti pretii, potest agere remedium. de c. cum
 causa de emp. et ven. nu. 1. 6
 30 Deceptus et non decipientibus iura subueniunt. in c. cum univ. foru
 nu. 3. de recum. perm. fo. 116
 31 Decimas si quis non solvitur poterit per excommunicationem com
 pelli ad solvendum. in c. peruenit. nu. 3. de decio. fo. 183
 32 Decimae sunt solvenda de omni redditu et lucro personali. ibi. nu. 2
 33 Decimas solvere qui differt, quia ab eo non petuntur, peccat. ibi. nu. 3
 34 Decimae personales non debentur ante lapsum anni, prediales vero
 postquam bladium est reportatum ad domum. ibi.
 35 Decimae debent ferri usque ad domum ecclesiae sumptibus illius, qui
 dat ipsas. ibi.
 36 Decimae an debeant de lana, lacte, et fructibus pecudum remitti. ibi.
 37 Decimae debentur illi, qui eas praeferunt, excepto de fructibus pred
 alii, quos ecclesia quae praefert non decimavit. in c. cum in tua. n.
 1. 3. 4. 8. de decimis. fo. 193
 38 Decimae fructuum cuiusdem predii possunt deberi duabus ecclesiis.
 ibi. nu. 6. et 7
 39 Decimae non solvuntur a religiosis de heredes, quos ad eorum usum ha
 bent. in c. ex parte. nu. 3. de decimis. fo. 184
 40 Decimae sunt solvenda a colonis priorum exemptorum, qui sunt exco
 municati per non habentem in eorum prediis. ibi. nu. 1. et 2. de decimis. fo. 184
 41 Decimae personales debentur ecclesiae parochiali, de predialibus vero
 an solvantur ecclesiae parochiali, vel parochiali itatur consuetudini
 in c. ad apostolicam. nu. 1. 2. de decimis. fo. 187
 42 Decimae aliquid solvantur in duabus ecclesiis, in quibus quis pan
 ter audit divina et percipit sacramenta. ibi. nu. 4
 43 Decimae licet sint de iure domino, tamen papa potest concedere privile
 gium de eis non solvendis in c. de terra. nu. 3. de primis. fo. 173
 44 Decimae non pronuntius potest locari per personas ecclesiasticas si
 conditio ecclesiae sit melior, non obstante statuto diocesani aliter
 disponente in c. vltimis. nu. 1. 3. 4. de locato. fo. 109
 45 Decimae quae ex praedictis non solvantur ex prediis propriis labori
 bus cultis solvantur, si illa predia aliis dantur cultuanda, in c. de
 c. nu. 1. de decimis. fo. 188
 46 Decimae sunt integre solvenda alias non ita solvens peccat mortali
 ter, et potest excommunicari. in c. in quibus. nu. 4. de decimis. fo. 194
 47 Decimae sunt debere ex praetextu utriusque testamenti. ibi. nu. 5
 48 Decimae prediales sunt solvenda a possessore pretii, licet ipse habeat
 praedium a vendente, vel alias tradente non teneatur, potest tamen
 ipse habere regressum contra talem promittentem. ibi. nu. 6
 49 Decimae tam personales quam prediales est de iure eius non, et veraque est
 solvenda, et afferens contra venditorem, si quasi haereticus, cum in tali
 fiat, tunc decimarum multum operatur consuetudo loci. ibi. nu. 9
 50 Decimae quae praebantur de rebus incultis, d. bent adhuc prelati
 de eisdem si sunt effectus cultus, et laboratur. in c. commissum. nu. 1
 et 2. de decimis. fo. 112
 51 Decimae debent solvi de fructibus siue de venditis, siue donatis, et
 de pensionibus de omnibus. ibi. nu. 3. et 4
 52 Decimae an debeantur ex fructibus coibustis, vel vineis incisis. ibi. nu. 4
 53 Decimae an sint ecclesiae vel ei debeantur, et quia actione. ibi.
 54 Decimae non debentur, si fructus non sunt recepti propter guer
 ras hereticas. ibi. nu. 5
 55 Decimas solvere, an teneatur pauper de re sui donata. in c. cum ho
 mines. nu. 1. de decimis. fo. 183
 56 Decimae possunt debere religiosi intra parochiam, vel diocesium, vel
 ex privilegio, vel ex privilegio. in c. veniens. nu. 1. de p. s. fo. 124. super
 decimis non solentis, an reges possint condere privilegia. ibi. nu. 9
 57 Decimae debentur a laicis et excommunicatis in eorum voluntate.
 nu. 7. de len. excom. fo. 233
 58 Decimae si fuerint praescriptae in aliqua parochia, non comprehendunt
 decimae nouae duntaxat in eum contingat. nu. 1. 9. de decimis. fo. 192
 59 Decimae non possunt praescribi alibi, sed ab ecclesia ecclesiae licet, quia
 non refert, quae ecclesia habeat. ibi. nu. 3
 60 Decimae ad quem pertinent de iure communi. ibi. nu. 6
 61 Decimae personales petuntur ad ecclesiam parochialem et ad baptis
 mam, in hoc habet consuetudo. ibi.
 62 Decimae prediales aliquid pertinent ad episcopum, aliquando ad
 parochianum loci, in quo sunt predia. ibi. nu. 7
 63 Decimarum quarta quae debetur episcopo, est praescriptibilis. ibi.
 64 Decimae debentur iure parochiali. ibi. nu. 8
 65 Decimae solvantur ante censum et tributum, si vero primo detrahunt
 censum et tributum, illa sunt decimanda in c. cum non. nu. 1. et 4. de de
 ci. fo. 193
 66 Decimae, an et quando sunt solvenda, vel a domino, vel a colono,
 aut ab utroque. ibi. nu. 5. et 6.
 67 Decimae an sit solvenda in parochia, ubi res sit seminata an ubi pos
 sita fuerit plantata. ibi. nu. 7
 68 Decimae possunt praescribi religiosi etiam parochiam non habenti
 bus, dummodo habeant titulum. in c. nuper. nu. 5. eo tunc fo. 193
 69 Decimae deuntur esse quod spirituales, dum agitur de iure deciman
 dis, secus si de fructibus in c. 2. nu. 2. de iur. calum. fo. 188
 70 Decimae primum vocatur, si passus missam offert aut onem iudici
 vel in eius defectu personas idoneas. in c. de lecto. n. 3. de ver. sig. fo. 243
 71 Decimas solvere debent negotiatores de lucro pecuniarum deduc
 tis tamen expensis decimarum vero fructuum terra vel reddituum mo
 lendorum et aliarum rerum debentur absque eo quod deducatur
 expensis in c. pastoralis. nu. 1. 2. 6. 7. de decio. fo. 191
 72 Decimae reales transcurrunt in quibus potest fieri ipsarum rerum ibi. nu. 3
 73 Decimae praeteritis vel tributis quae non fuerint soluta, debent solvi
 ab illo, qui eunt praedium, ex quo decimae vel tributum debebantur,
 quia censetur emisse cum illi onere, et quia illud praedium erat pro
 hoc obligatum, potest tamen Rector ecclesiae agere vel contra con
 porem, vel veniorem. ibi. nu. 5
 74 Decimae non solvantur laicis. ibi

gathering

In Panormitani Commentaria.

- gataris, nec donataris, secus ubi non esset consuetudo. ibi. nu. 8
- 6 Decimæ uel oblationes ecclesiasticæ non pnt pcedi laicis, nec pnt ep̄s concedere dño domus, ubi est pictura alicuius sancti, ut de illis oblat. onibus disponat ad lib. tum. in c. q̄nis. n. 1. & 2. de deci. fo. 186
- 6 Decimæ prædiales sunt soluendæ expensis non deductis. in c. non est. nu. 1. de deci. fo. 188
- Decimæ soluuntur de omnibus fructibus & rebus quos, uel quas fidelis homo acquirit. ibi. nu. 3
- Decimæ an soluuntur de rebus immobilibus, puta si donatur domo, uel quid simile. remissive. ibi.
- Decimæ solui debent, etiam a milite bus de stipendio, quod eis dat, dum militat in bello iusto, alias secus. ibi. nu. 4
- Decimæ debentur de omni lucro personali. ibi.
- Decimæ non debentur de lucris, iniuste acquisitis. ibi.
- Decimæ sunt soluendæ de animalibus capis in uenatione, aucupatione, & piscatione. ibi. nu. 5
- Decimæ animalium captorum, an sit soluendæ ecclesiæ parochiali, an uero prædiali, & sic an tales decimæ sint personales. ibi.
- Decimæ animalium domesticorum sunt soluendæ, ubi pastunt. ibi.
- Decimæ soluuntur de redditibus molendini aduentum. in c. extral. nulla. nu. 1. co. tit. fo. 188
- Decimæ sunt soluendæ de rebus acquisitis, nō autem de illis quas quis potuisset acquirere, si uoluisset. nu. 8
- 6 Decimæ non sunt soluendæ religiosis non habentibus iura parochialis. in c. fugitum. nu. 2. de deci. fo. 184
- 6 Decimæ fructuum itacim solui debent non deductis expensis factis in recollectione. in c. cum homines. nu. 1. & 3. de deci. fo. 183
- Decimæ debent solui citra aliquam monitionem. ibi. nu. 3. & 7
- Decimæ non possunt nec possideri nec præferri. ibi.
- Decimæ dñt solui ab illo qui tantum recolligit, quantum sufficit, & sibi & familie suæ, debet tamen ecclesiæ sibi remittere. ibi. nu. 5
- Decimæ præterite an sint soluendæ ab eo, qui propter talem solutionem oportet quod ueniat omnia bona. ibi.
- Decimæ debentur ex omni lucro licite acquisito. ibi.
- Decimæ non solutæ a uenatore, alicuius fundi debent solui ab emptore eiusdem fundi, quia decimæ censeantur eius onus reale. ibi. nu. 6
- 6 Decimæ sunt debite de iure diuino. in c. parochianos. nu. 1. & 3. de decimis. fo. 185
- Decimæ si soluendæ iure consuetudinis nō excusant a peccato. ibi.
- Decimandi nō laici habere non possunt iura hereditaria, & nō illis citra papam potest uenire decimandi ad longum tempus laico cōcedere. in c. ad huc. nu. 1. & 3. co. tit. fo. 186
- Decimæ dñt quid spirituale, & non possunt a laicis possideri. ibi. nu. 3
- Decimandi nō non pnt concedi laico et ad modicum, cum sit quid spirituale, fructus uero decimarum possunt concedi. ibi. nu. 4
- 6 Decimæ soluuntur de omnibus fructibus prædialibus. in c. ex parte. nu. 1. & 3. de deci. fo. 184
- Decimæ sunt soluendæ sub pcepto oēs integræ sine diminutione. ibi.
- Quid autem si non petuntur integræ. remissive. ibi.
- Decimæ sunt portandæ usq; ad horreum ecclesiæ a debentibus ipsas solvere. ibi. nu. 5
- 6 Decimæ male decimant a laicis, si hēant in feudum ab ecclesiā, nisi meruerint pēti. in c. cum apostolica. nu. 3. de his q̄ si. a. praela. fo. 87
- Decimæ non possunt hodie dari in feudum laicis. ibi. nu. 1
- 6 Decimæ an & quando sit soluenda de illicite acquisitis. in c. ex transf. nulla. nu. 3. & 4. de deci. fo. 188
- 6 Decimæ personales debentur in loco domicilii, sed prædiales in locis ubi prædia manent, in c. si. nu. 5. de parochiis. fo. 179
- 6 Decimæ debentur clericis & ecclesiis siue sint pauperes, siue diuites. in rub. nu. 1. de deci. fo. 180
- 6 Decimæ illorum qui non sunt sub certa parochia spectant ad ep̄m in c. quoniam. nu. 2. de deci. fo. 185
- Decimæ illius loci, q̄ est intra duas parochias, & ignorat sub qua parochia illarum sit, dñt diuidi inter ipsas, non autem debent ep̄o. ibi. nu. 5
- 6 Decimæ dñt solui, si sup non solutione ipsarum fuerit quævis forma, pmutata imperiali consuetudo. in c. tua. nu. 1. de deci. fo. 189
- Decimæ si meruerint alicui in feudum dari, non pphēdēt decimas nouas. iū. nisi sint cōcessæ clericis, q̄ tunc comprehendit iuratas. ibi. nu. 7
- Decimæ si quis theologus, uel alius dixerit non esse debitas, incurrit peccatum. ibi. nu. 5
- 6 Decimæ sūt soluendæ a locatore & pductore eiusdē p̄dii, nisi ostendat se exceptos, & sic ecclesiā petens decimas hēt intentionē fundatā, & asserēs se exceptū dēt p̄bare. in c. a nobis. tua. nu. 1. & 3. de deci. fo. 189
- 6 Decimæ reales debent solui ab illis penes quos reperitur res. in c. de terris. nu. 3. de deci. fo. 186
- Decimæ personales an sint de iure diuino, uel positio. ibi. nu. 6
- 6 Decimæ debent solui integre, alias non dicuntur solui. in ca. 1. nu. 1. de deci. fo. 180

- Decimæ præteriti temporis, si exhauriant totum patrimonium laici, an debeantur ecclesiæ cum tanto præiudicio laici. ibi.
- Decimæ debentur ex omni fructu, qui ex terra prouenit. ibi. nu. 2
- Decimarum quarta pars debetur hodie ep̄scopo. ibi. nu. 8
- 7 Decimæ si remittantur indebitè censentur remissæ & præteritæ, & futuræ. in c. quia circa. nu. 1. de priu. fo. 185
- 6 Decimæ ex dispensatione papæ, an non soluuntur? remissive. in c. proposuit. nu. 1. de conce. p̄b. fo. 72
- 6 Decimæ debentur non facta deductione seminis & sumptuum, & debent solui ecclesiæ, non autem pauperibus, etiam quod clerici ducant maiam uel passiuam uitam. in c. tua nobis. nu. 1. de deci. fo. 190
- Decimas referuauit sibi Deus in signū uniuersalis diuinitatis, & eas uoluit tradidit sacerdotibus pro cultu, quem faciunt ipsi Deo. ibi. nu. 4
- Decimæ non sunt principaliter debite pauperibus, sed clericis, qui debent dare superfluum, quod eis superest, pauperibus. ibi.
- Decimæ et antequam tradantur, dicuntur in domino ecclesiæ, adeo quod poterit ipsas uenlicare. ibi. nu. 5. 7. 1. & 12
- Decimæ est soluenda de cunctis proueniuntibus. ibi. nu. 6
- Decimas soluere compelluntur laici appellatione remota, quando allegarent consuetudinem uel præscriptionem, sed si allegarent exemptionem in papæ, tunc secus. ibi. nu. 8. & 9
- Decimæ non possunt præferri a laicis, sed ab ecclesiā ecclesiæ sic, quia non refert penes quam ecclesiæ sint. ibi. nu. 10. fo. 180
- Decimæ qua actione petantur? ibi. nu. 11
- Decimæ quomodo soluunt a dño & colono de fructibus collectis in prædio, antequam deducatur portio domini, uel coloni. ibi. nu. 14
- Decimæ an sint soluendæ clerico notorie simoniaci, uel fornicatori. ibi. nu. 16. fo. 191
- 6 Decimarum fructus pnt concedi laico ex cā in tempus sue uitæ cū autoritate tamen superioris in c. quamuis. nu. 4. de deci. fo. 186
- Decimæ sunt de iure diuino, quia deus ipsis sibi referuauit in signū uniuersalis dominii. in c. exhibita. nu. 4. de re. perm. fo. 116
- 6 Decimæ non debentur ep̄o, sed decimarum quartas decimæ uero debentur ecclesiæ parochiali. in c. de quarta. nu. 2. de præscript. fo. 28
- 5 Decimæ sunt soluendæ de fructu apum puta de melle, & cera. in c. nuncios. nu. 1. de deci. fo. 183
- 3 Decimæ pnt remitti laicis p papā i. c. uenissēt. nu. 8. de iud. fo. 38
- 2 Decimæ licet debeant de iure diuino tñ pnt fieri super eis compositio, ut minus uel certo modo soluam, & hoc fieri debet cum ep̄i auctoritate in c. statum. nu. 1. & 2. de trans. fo. 172. & nu. 7. fo. 173
- 6 Decimæ an sint soluendæ a clericis, uel ep̄is uel Abbatibus de bonis patrimonialibus, siue de quævis per ipsos. in c. noui genus. nu. 4. de deci. fo. 181
- 6 Decimas non soluent ex permissione papæ, non est tutus quo ad demeritem nec possidentem, si detinens plura beneficia incompatibilia. in c. a nobis. tua. nu. 3. de deci. fo. 189
- 2 Decimæ est soluenda de pensionibus domorum per ipsum locatorem in c. perique. nu. 1. de pact. fo. 175
- 6 Decimas non soluere privilegiiatus intelligi de prædiis propriis, secus de his quæ ab alio conduci. in c. dilecti filii. n. 1. de deci. fo. 183
- 6 Decimæ & oēs obsequiones spirituales, q̄ sunt intra ecclesiā parochiale, cedunt p̄s bytero parochiano, et si hāt alicuius imaginis uel capellæ existit intra parochiam. in c. pasto. nu. 2. de his quæ si. a. praela. fo. 89
- 1 Decimæ debentur nihil soluto ipsis qui debent decimas, & quod consuetudo sit in contrarium. in c. 1. nu. 2. de consue. fo. 108
- 3 Decimæ prædiales debentur de iure communi ecclesiæ parochiali, ubi sita sunt ipsa prædia, quarum decimarum quarta debetur ep̄scopo in c. si. nu. 2. ut lit. pen. fo. 281
- 6 Decimæ an debeantur ecclesiæ plebis, an capellis positis intra plebanatum? in c. ad audientiam. nu. 14. de ecc. di. fo. 277
- 6 Decimæ quæ debentur a psona ecclesiastica, pnt ex cōtione si nō integraliter solui, & sine p̄dō in c. ex multiplici. nu. 4. de deci. fo. 182
- 6 Decimæ possunt remitti. in c. 2. nu. 2. de his quæ si. a. praela. fo. 84
- Decimarum quæ soluuntur ecclesiæ parochiali, quarta portio debetur ep̄scopo loci in c. cum olim. nu. 4. & de cens. fo. 237
- 6 Decimæ an sit soluendæ in parochia, ubi sunt prædia, an uero ubi quā sit & percipit diuina, statum consuetudinis, & quid si non extet consuetudo in c. cum sit. nu. 1. 5. & 6. de deci. fo. 187
- 5 Declarare non est aliquid de nouo inducere uel facere in c. pastor. nu. 3. de excep. fo. 7
- 1 Declaras aliquid re nūhil de nouo inducit in c. ex par. n. 4. de p̄u. fo. 129
- 9 Cor. Vide Io. An. m. p̄. dec. in uer. declaramus, & adduco Do. in c. 1. de sum. tri. l. 6. ubi dicit, dat? tuit terminat. ad p̄ducēdū articulos i. cā, q̄ poterit articuli declarari p̄ terminū, cū ex declaratione nō nūq; fieri nō dicat. all. Old. in p̄. 1. 66. & dicit illi text. eē optimū ad hoc qd ille, q̄ declarat, nō dēt nouū facere, & uidet Bal. in 1. p̄. C. in §. q̄b? p̄. 13 statuarii nō possent addere ad antiqua statuta, pnt tñ declarare illa & gl. 3. d. c. i. q̄s uidet. & ibi Do. q̄ nō p̄t articulare, p̄t Reper. In Panor. Commentaria. F antiquos

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

antiquos articulos declarare. & Bal. in l. 1. §. h. studii. ff. de inst. & ir. q. si tunc datus terminus aliquid ad articulandum, & sic articulos gñales, q. poterit illos post terminum declarare facit q. no. Bar. in rub. de re. pm. statim inq. tunc q. de quolibet pñta soluat gabella. q. nō dēt solui de declarōne pñtus, & uide eundem in l. 1. post prin. C. de test. manu. & in l. cum in testō in fi. C. de ma. test. & 10. de Imo. in d. l. h. redes palā. Et uide Bal. in l. fi. C. de test. in uer. q. nō q. nūq. testes &c. q. l. testes qui iterato examinant, dēnt iterato iurare, ut est in gl. & ff. de dam. info. l. fi. q. smili bona §. si q. stipulatus q. in primo in fo non est cogitatio de ista noua depōitione. Item q. in alia istā etā & coram alio iudice Item q. si testes non est in eodē statū, nec eadem qualitas eius ff. de carb. l. 2. §. d. d. cāx tū secus dicit esse in testibus, q. in eadem cā recipiunt ad declarōnem eius q. depō. fuerūt, q. d. declarare nō est de nouo testificari, sed demonstrare. d. l. heredes palā. §. sed si nō a. l. §. si uero facit q. uoluit scribētes in l. 1. §. si q. simp. ff. de uer. ob. & d. Ant. in c. iud. de in. l. x. & Bal. in l. si ut pponit. la. 2. de nup. & Ab. in c. p. s. l. de in. & Ab. in c. p. s. l. de in. fi. de exce. ubi alii. Arch. 13. q. 2. in sum. q. licet post terminū pars nō possit excipere, poterit tū exceptionē prius oppositā declarare, q. q. declarat & c. d. l. heredes palā & c. cū dilectus de ace. & l. in an. c. p. inq. l. onem de ele. & confesso p. declarari & non p. m. ut d. c. cum dilecti. & uide Bal. in p. r. in c. ea q. de re. l. q. interior nō p. de finia confirmata p. sup. iorem iudicare, item nec declarare. S. d. dic q. illo casu inter p. r. o. l. e. u. declarō leg. s. operet id. q. ipsa lex l. i. a. fi. de. ff. de in. ff. & eius est interpretari cuius ē condere. l. fi. C. de legi. c. inter alia. de sen. exe. & c. cum uenissent. cum ibi nō. de iud. & uide domi. meum Bar. in repe. rub. de fide instrum. in 67. col.

2 Declarare uel exponere non est aliquid de nouo dicere, in c. super. quest. onum. nu. 2. de offi. deleg. fo. 117

2 Decretum episcopi non requiritur in alienationibus rerum ecclesiasticarum, sed sufficit eius consensus. in c. statutus. nu. 4. de trans. fo. 173

2 Decretum fm potest interponi, etiam non expectato anno a tempore primi c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 99

Decretum secundum concedatur absque alia litis contestatione. nu. me. 7. fo. 101

Decretum fm renouatur, quando iudex uidet, q. causa propter quam fuit interpositum, erat nulla. ibi.

Decretū iudicis, ubi interuenit, iudice psumptione iuris, q. oia sint legitime facta, nō autem inducit psumptionē iuris & de iure, ut nō possit probari contrarium. in c. constitutus. nu. 3. de re. in. integ. fo. 210

1 Decretum siue scriptura, utrum sint de substantia elect. onis siue postulationis, in c. innotuit. nu. 6. de elect. fo. 162

7 Decretum fm interponitur etiam quod intendus ex primo non fuerit missus, & hoc in personalibus, in re. l. bus uero non requiritur, quia post annum efficitur incommunicabilis possessor. in c. l. n. 8. de dolo & contu. fo. 237

3 Decretum iudicis super alienatione rerum minoris extendit ad restituti extra territorium. in c. postu. nu. 8. de fo. comp. fo. 101

3 Decretum primum etiam interponitur contra legitime absentem, si non defendatur me. contingit. nu. 6. de do. & contu. fo. 263

Et per secundum decretum aliquando ad iudicatur dominum, aliquando possessio cum fructibus, aliquando releuatur actor ab onere probandi. ibi. nu. 10

1 Decretum non est approbatum, nisi quo ad dicta sanctorum & pontificum, quae ibi sunt inserta. in c. ex parte. nu. 9. de re. l. fo. 54

4 Decretum positum ex falsa cā non tenet. in c. l. n. 20. de re. in. fo. 61

Decretum iudicis an praebeat iustam causam possidendi. ibi.

3 Decretum primum uel secundum quando interponitur, quae forma seruari debeat in c. l. n. 9. de eo qui n. in. in. post. fo. 272

Decretum primum & secundum dicuntur sententiae interlocutoriae, & possunt reuocari, quando constituerint in d. b. re. ibi. nu. 10

Decreti primi & secundi diffinitio quae sit. ibi. nu. 11

Decretum secundum nō requiritur, quando quis est missus in possessionem ex reali in c. fi. §. in aliis. nu. 16. ut h. re. non contest. fo. 249

3 Decretum secundum interponitur post annum, nec auditur reus ulterius transacto anno. ibi. nu. 37. & 40. fo. 153

Decretum secundum nō debet interponi, nisi iudici constet de debito. ibi. nu. 39

Decretum fm quando interponitur, & quā ibi. nu. 41 & 46

3 Decretum secundum non debet interponi, nisi sit p. r. e. s. t. i. t. u. t. pars, cōtra quam p. r. e. t. u. r. in c. l. n. 5. de eo qui m. in. in. post. fo. 271

Decretum fm quo casu potest interponi dum agitur. ibi. nu. 6

1 Decretum an faciat plenam fidem de contentis, in c. in c. innotuit. nu. 1. de elect. fo. 162

3 Decretum fm non interponitur contra absentem causa reip. uel non latitantem succurritur actori, ut dicitur curator bonis, qui suscipiat iudicium. in c. fi. nu. 10. de eo qui m. in. in. post. fo. 276

Decretum fm non interponitur contra non malefice absentē, &

obligatum personali, secus si exactione nūq. realis, quo casu peruenitur ad secundum decretum etiam si malefice non ablit. nu. 13

2 Dilectiones ecclesiarum possunt fieri omni tempore. Antine. 2. nu. 5. de temp. ord. fo. 46

2 Defectus scientiae, & quando sit causa sufficiens ad admittendam renouationem alienus in c. l. n. 9. de re. in. fo. 111

3 Defensiones non sunt auferendae etiam diabolo, si litigaret in c. cō. cont. ngat. nu. 27. de foro. comp. fo. 98

6 Defensio orphanorum, uiduorum, & aliarum miserabilium psonarum p. n. e. ad iudicem ecclesiasticum. in repe. c. cum esles. nu. 3. de test. fo. 131

6 Defensio p. m. fia de iure & de facto, intelligitur de facto si mouet qō in iudicio, secus extrajudiciū in c. fi. nu. 7. de emp. & nend. fo. 109

3 Defendere locum ab iniuria sibi inferenda licitum est, aliter si nō defendere, p. r. u. m. eretur oculis locis in illo cramine. in c. cō. non ab homine. nu. 13. 14. & 16. de iud. fo. 32. & si. q.

3 Defensio inculpatæ tutelae quomodo faciat. c. olim. l. 1. nu. 15. 16. & 17. de re. l. fo. 229

3 Defendere potest quis aliquem iniunctum in c. super. nu. 29. de re. l. di. fo. 87

3 Defendere & pascere aliquem quis teneatur sub p. r. e. c. e. p. t. o. in c. nō misile. nu. 37. de iud. fo. 43

7 Defensio se, si excesit modum in defendendo, uenit puniendi in c. significauit. nu. 5. de p. r. e. & rem. fo. 204

7 Defensio dei fieri cum moderamine inculpatæ tutelae, & quid est dictum cum moderamine inculpatæ tutelae in c. significauit. l. 2. nu. 5. de homi. fo. 130

Defensio rerum suarum uel personarum, & quando, & quomodo sit permilla tam clericis quam laicis. ibi. nu. 9

6 Delinctus extra ciuitatem potest in ciuitatem reportari in c. nō sita. nu. 10. de sepul. fo. 174

7 Degradatus clericus in effectū definit esse clericus in c. cum sit proprium. nu. 7. de cond. app. fo. 21

7 Degradatio pro quibus delictis possit fieri in c. nouimus. nu. 3. de iud. fo. 242

6 Degradatur et clericus delinquentes etiam in minoribus ordinibus constitutus in c. clericus il. 2. nu. 2. de u. & hone. cle. fo. 5

Degradatio actualis eximit clericum a p. r. e. t. e. u. t. e. c. de cha. ff. ibi.

7 Degradatio autem uel b. a. l. s. q. u. e. r. t. e. r. e. d. e. p. o. s. i. t. o. s. e. c. u. s. in c. ad audientiam. nu. 2. de crim. talis. fo. 152

7 Degradatio & priuatio beneficii, an sint idem in c. inquisitionis. nu. 6. de accu. fo. 79

3 Degradatus quibus casibus est ad eundem curiae secularium c. a. re. l. c. n. e. l. nu. 7. de iud. fo. 18

7 Degradatio potest fieri nō solum ad ordine sacerdotum, sed ad omnibus ordinibus in c. fi. quis presbyter. nu. 1. de ele. exco. fo. 161

Degradatio presbyteri uel inferiorum clericorum, etiam quot episcopi fieri potest. ibi. nu. 5

7 Degradatus in matrimonium contrahere non potest, licet perdat omne privilegium clericale. in c. l. n. 1. qui ele. uel. uo. fo. 26

Degradatus si celebrat, constituit uerum corpus Christi, quia character imprimitur anime & est indelibilis. ibi.

5 Degradatus & depositus potest per papam restitui, & constare quod ex hoc est effectus in iuribus in c. l. n. 10. de re. in. fo. 98

2 Delegatus an possit compellere legatum ad exequendam sententiam ipsius delegati in c. 2. nu. 6. de offi. leg. fo. 137

Delegatus in causa sibi commissa, an sit maior legatario. ibi.

2 Delegatus dēt cognoscere causam sibi delegatam eo modo, quo debet cognoscere delegatus in c. cum in uereri. nu. 3. de elect. fo. 207

4 Delegatus datus ad cām instruendam, sit citare ad audiendam uoluntatem in remissione cause. in c. cum olim. nu. 1. de test. fo. 80

3 Delegatus potest citare, licet non sit facta fides de eius delegatōe, dummodo in citatione sit inserta copia sibi recepti in c. 2. nu. 4. & 5. de dila. fo. 169

Delegato an credat absq. eo, q. o. n. d. a. t. c. o. p. i. a. s. u. r. e. delegatōis. ibi.

2 Delegatus infirmus potest subdelegare uices suas in c. uenerabili. nu. 5. de offi. deleg. fo. 129

Delegatus quod non potest subdelegare ibi. nu. 12. fo. 130

Delegatus remittens causam ad delegantem, potest perferre terminum partis, in quo debeant comparere coram delegante in c. d. n. d. u. m. l. 1. nu. 1. de elect. fo. 164

2 Delegatus potest citare, contumacem punire, & singula ad causam spectantia facere in c. p. r. e. t. e. r. e. a. nu. 13. & 14. de offi. deleg. fo. 97

Delegatus an possit officiales infideles punire, & testes delinquentes coram cō. ibi. nu. 4

2 Delegatus habet p. e. c. e. s. s. a. t. e. m. etiam cognoscendi in tertios comparantes p. i. o. u. r. e. l. u. o. in c. super. cō. nu. 3. de offi. deleg. fo. 104

2 Delegatus pape in cā sibi omnia, et maioribus circa papam & in cā illa dēt honorari tanq. papa. i. c. significauit. l. 1. & 5. de of. del. fo. 98

Delega.

In Panormitani Commentaria.

Reper. In Panor. Commentaria.	F 2	doten

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- adote restitui. in e. de prudentia. num. 1. de don. inter ti. & uxo fo. 60
- Delegatus in e. diuort. lata. licet in e. super matrimonio, non est functus officio, si non pronuntiavit super dote ibi. nu. 4
- 2 Delegatus principis potest causam subdelegare, sine sit solus, sine habeat collegam, in e. quibus. nu. 1. de offi. dele. fo. 97
- Delegatus si est negligens, ordinarius non potest se inromittere, nisi ex negligentia delegatus partes perfererent in peccato in e. si. ficat. e. nu. 2. & 3. de offi. ord. fo. 146. & seq.
- 3 De egrat. a omnia sunt de iure canonico. in e. decreto. nu. 1. de re. ind. fo. 64
- 2 Delegatus quis sit in rub. nu. 1. de offi. del. fo. 94
- Delegatus papa non solum habet iurisdictionem in partes, sed etiam in illos, qui eum iurisdictionem impediunt in e. i. nu. 1. co. u. fo. 100
- Delegatus in hereticar. f. s. in personis quomodo oritur delinquens in causis coram eo iurisdictionem. nu. 6. fo. eodem.
- 2 Delegatus principis potest per se suam sententiam mandare executioni. in e. litteris. nu. 1. de offi. del. fo. 99
- 1 Delegatus papa potest excommunicare preter in litteris hoc non dicitur. in e. Abbatem. nu. 3. de ref. fo. 103
- 3 Delegatus delinquens in causa suo commissi, an possit puniri per ordinarium? in e. h. nu. 12. de fo. comp. fo. 113
- 3 Delegatus non solet causam delegatam de honestate reuocare sine legitima causa, unde hec quando delegatus est negligens, in e. cum causam. nu. 2. de iur. cal. fo. 162
- 2 Delegatus papa ad nudum ministerium, puta ad excommunicandum, vel absolvendum, vel ad dispensandum, an possit subdelegare? in e. h. §. exterum. nu. 1. 2. 3. & 6. de offi. del. fo. 136
- Delegatus ad nudum ministerium, an habeant aliquam iurisdictionem coercendi ibi. nu. 5
- Delegatus nudi ministerii facta sub nomine dignitatis, an transeat in successorem ibi. nu. 7
- 7 Delegatus ad inuenerit causam, potest finita suam corrigere, si errat in iudicando, secus si est egratus ad unam causam. in e. qualiter & quando. nu. 2. de accu. fo. 106
- Delegatus ad inuenerit causam, ordinarius ibi. nu. 3
- 6 Delegatus quicunque iurisdictionem habet per e. expensas, cum p. h. e. f. tam pro iudicibus, q. pro uentibus, non computato quod expedit fieri domi, siue sit delegatus principis, siue inferioris. in e. dist. i. c. o. nem possum in e. cum ab omni. nu. 13. de iur. & ho. cle. fo. 7
- 2 Delegatio cause non presumitur, nisi probetur, in e. cum in iure. nu. 1. de offi. dele. fo. 124
- Delegatus in causa sibi commissi, est maior ordinatio. ibi. nu. 3
- 4 Delegata iurisdictione extinguitur morte iudicis delegantis in e. cum uenissent. nu. 2. de test. fo. 70
- 6 Delegatus papa deputatus in certo loco potest ex urgentissima causa unum articulum causae extra locum subdelegare in e. contantes. nu. 6. de fideiuss. fo. 125
- 5 Delegatus ad inuenerit causam censetur ordinarius, & hinc iurisdictionem uniusquisq. in solidum, sicut Abbas. tenet contrarium in e. h. nu. 18. de re. iud. fo. 106
- 1 Delegatus papa potest quem conuenire, ubi possit ipse papa, q. est ordinarius omnium in e. d. h. nu. 4. de re. iud. fo. 91
- 3 Delegatus p. peti a reo sup. actione mouenda pactorem, si h. ordinarium uerum sit suspectum in e. & querere. n. 3. & x. de test. sp. l. 20
- 2 Delegatus papa semper potest subdelegare, etiam si sit datus cum clausula p. c. e. c. t. s. quia non censetur eligere inuidiam personae in e. h. nu. 1. 2. & 4. de offi. del. fo. 135
- Delegatus papa, si si scilicet tertius datus ex uoluntate patris, p. tam subdelegare et in utrisque partibus, no. t. p. subdelegare p. hoc electio ab una parte. ibi. nu. 5. Item un' ex plurib' delegatus p. subdelegat. co. pellere ad acceptandum, nisi uelit subdelegare in collegam. ibi. nu. 6
- Delegatus papa an possit absolute remittere exco. e. e. coram eo litigantem in e. p. uident. an §. f. x. nu. 4. de offi. del. fo. 111
- 2 Delegatus potest preceptum ordinari, ut exequatur suum, delegati sententiam, quam exequi debet, licet sit inuitam in e. p. alio. §. quia uero nu. 1. & 4. de offi. del. fo. 122
- 1 Delegatio eorum, q. sunt iurisdictionis palis, potest fieri ab ep. secus eorum, quae sunt ordinis in e. quanto. nu. 7. de cons. fo. 112
- Delegatus potest prohibitionem suam. h. e. tam, nil p. agere. ibi. nu. 10.
- 3 Delegatus specialis papa in illa causa, est maior legato generali, in e. h. §. quis contra clericum. nu. 22. de fo. comp. fo. 69
- Delegatus in unum articulum causae an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo. ibi. nu. 29. fo. 99
- Delegatus etiam ab inferiore a. p. principe potest mittere in possessionem ex primo & secundo decreto. ibi. nu. 33
- Delegatus de iure ciuili sine causa recusat, secus de iure canonico. ibi. nu. 24. fo. 69
- 2 Delegatus principis potest a teri subdelegare, & potest subdelegatum compelli ad acceptandum, quando ex necessitate subdelegatus est. si sit potest. nu. 1. de offi. del. fo. 95
- Delegatus principis non potest cuicunque causam subdelegare, sed tantum quibusdam personis, & quibus remissum. ibi. nu. 2
- Delegatus principis minus causas non possit subdelegare? ibi. nu. 4
- 2 Delegatus non iudicat quo casu unus potest sine collega cognoscere in e. cum super. nu. 1. de offi. del. fo. 113
- 2 Delegatus potest subdelegare eum, uel pluribus in e. cum te consul. te. nu. 2. de offi. del. fo. 100
- 2 Delegatus non potest a teri subdelegare, nisi in causis pluribus subdelegare. ibi. nu. 3
- 2 Delegatum uia non possunt soli in causa procedere, etiam parte nolente in e. prudent. an. nu. 20. de offi. del. fo. 110
- 2 Delegatus qui habet potestatem extra suum domicilium, an habeat expensas ibi. nu. 23
- 2 Delegatus principis proprio motu datus potest ex iusta causa recitari in e. cum omni. nu. 6. de offi. del. fo. 126
- Delegatus non tenetur admittere collegam subdelegat. si in electio est clausa, q. si ambobus eorum. nu. 3. co. u. fo. 127
- Delegatus non tenetur admittere sibi collegam in preceptum per teras surreptas ibi.
- Delegatus an, & quando possit subdelegare, sine sit unus aut plures, sine dari simul, sine diu. in e. de plene. ibi. nu. 14. fo. 100
- 2 Delegatus papa potest subdelegatum cogere ad acceptandum subdelegationem, etiam constitutam in dignitate in e. p. alio. nu. 1. & 4. de offi. dele. fo. 120
- Delegatus principis de ois illis, qui non re cognoscit si potest. nu. 3
- Delegatus principis censetur ordinarius ibi. nu. 3
- Delegatus papa potest subdelegare, etiam si non subistente. ibi. nu. 6
- Delegatus papa q. dicitur subdelegare malis. ibi. nu. 1
- Delegatus papa potest subdelegare cuiusque iurisdictionem potest ipse papa. ibi. & nu. 1. fo. 121
- 2 Delegatus p. ferre inam uia de e. te. m. si b. p. d. i. x. & quid ordinari in e. consulti. nu. 3. & 13. de offi. del. fo. 114. & seq.
- 5 Delegatus principis potest a teri subdelegare in e. c. s. l. i. s. quod potest in alium subdelegare ad unam causam in e. cum causam. nu. 2. de app. fo. 163
- Delegatus inferioris an possit subdelegare ibi.
- Delegatus inferioris a principe ad inuenerit causam, potest subdelegare. nu. 12. fo. 164
- Delegatus ad inuenerit causam, possunt unus sine alio causi inchoare & finire ibi. nu. 13
- 2 Delegatus cognoscit non solum de eo quod uenit accessione ad causam, sed etiam de eo quod uenit accessione ad accessorium. in e. p. uide. tam §. si uero. nu. 2. & 4. de offi. del. fo. 112
- 1 Delegatus specialis papa in illa causa est maior legato generali, in e. h. nu. 10. de cons. fo. 123
- Delegatus papa in causa commissa, est maior quocunque ordinario, extra... a. tam, si minor in e. h. §. q. a. nu. 1. 3. & 8. de offi. del. fo. 103
- Delegatus fungens a uerbis delegatus, & h. iurisdictionem ab eo. ibi. nu. 2
- Delegatus potest remoueri ex noua causa, etiam post hoc contentum in e. s. i. m. i. n. t. nu. 1. & 10. de offi. del. fo. 113. & seq.
- 7 Delegatus potest p. x. cogi a delegante superiore ad acceptandum in e. prudent. §. ad iudicium. nu. 6. de offi. del. fo. 110
- Delegatus tacta sub nomine delegatus delegans non exungit p. mortem ipsius in e. re. agabili. §. e. c. e. u. in e. 2. de offi. ord. fo. 133
- 5 Delictum prelati nocet ecclesiae, quo ad condemnationem omni expensarum secus delictum tutoris in e. Nicolao. nu. 3. de app. fo. 166
- Delictum unus an noceat alteri in e. nu. 4. & 9. de his quae sunt a m. o. par. cap. fo. 91
- Delictum non det iudicari, nec feruere, in e. mitius, quam eas quae litas expolcat. ibi. nu. 5
- Delictum quando est possibile in utroque foro, an praenotata, ab uno iudice, impediat etiam imponendam ab alio iudice. aliter in e. h. §. cum. nu. 4. de maled. fo. 100
- 5 Delictum unus hominis an debeat puniri puniri. in e. c. s. l. i. s. de iud. fo. 14. & 17
- Delictum facit, q. quis fortatur formam in loco, ubi delictum id est in contrarium ibi. nu. 22
- 5 Delictum prelati cum capitulo, an noceat ecclesiae in e. nu. 1. de ord. cog. fo. 123
- Delictum si sit puniunt in foro cote. in foro, potest r. puniri in foro p. p. ententiali & e contra in e. acceptus. nu. 2. de pur. cano. fo. 194
- 7 Delictum commissum, quod in e. c. u. i. n. d. e. non excusat. in e. c. u. i. n. d. e. h. q. si o. c. i. fo. 124
- Delictum commissum tempore furoris non est possibile. ibi.
- 7 Delictum si sit notorium, potest puniri absque alia condemnatione. in e. super his. nu. 3. de p. m. fo. 201

In Panormitani Commentaria.

- 6 Delictum mariti nō nocet uxori in dote sua. in c. ex literis. nu. 2. de pigno. fo. 120
- 6 Delictū plati an nocet ecclesie in c. cum fm nu. 1. de preb. fo. 36
- 7 Delictū commissū rōe officii alicuius, si delinques excesit modum in c. uero. 11. nu. 2. de sen. excom. fo. 212
- 3 Delictum si fuit puniatum fuisse commissum, ipso iure est imposita pena in c. aeternitatis. nu. 14. de do. & cont. fo. 264. Item imposita pena iudex iudicet pronuntiare super delicto. ibi.
- 6 Delictum non probatur per suspitionem precedentem, & admonitionem separatam, licet per hoc inducatur magna presumptio in c. 2. nu. 3. de coha. cle. & nu. fo. 13
- 6 Delictum hominum oculum ligat p constitutionem ecclesie militantis in c. extirpanda. in repe. q. uero. nu. 2. de preb. fo. 43
- 6 Delictum regulariter presumitur grauius ex maiestate pene. in c. sane. nu. 3. de de. conu. fo. 19
- 9 Delictum fuit commissum, non est capitulariter puniuntur tantum maiores de capitulo. in c. dilectis filiis. nu. 2. de simo. fo. 98
- 7 Delictum commissum inter homines committere, niuētes, est minus punibile. in c. ex tenore. nu. 3. de sen. excom. fo. 215
- 6 Delictum prelati & capituli an nocet remissive. in c. fin. nu. 1. 2. de dona. fo. 137
- 7 Delictum mentale etiam in foro conscientie, melius puniuntur, quam actuale. in c. sicut dignum. nu. 3. de homi. fo. 120
- 6 Delictum si fuerit pluries ab uno perpetratum cū eo, an teneatur pro uno, uel pluribus delictis. ibi. nu. 9
- 3 Delictum pōt obdari p duos tales s. papam, sed an sit uerum qñ ne sit imponenda pena mortis in c. si clericus. nu. 3. de ind. fo. 13
- 6 Delictum an probetur per scripturam. ibi.
- Delictū non est punibile eo casu, quo si puniretur, etiam innocens puniretur & damnam pateretur. an c. si clericus. nu. 4. de sepul. fo. 173
- 3 Delictum prelati an nocet ecclesie in c. fin. nu. 2. de iur. cal. fo. 106
- 7 Delictum sine negligentia prelati, an nocet ecclesie in c. Abbate. nu. 19. de uer. sig. fo. 241
- 2 Delictum qui potest obuiare, & non obuiat, an peccet in c. 1. nu. 3. de offi. deleg. fo. 94
- 6 Delictum commissum in ecclesia, est grauius, qñ commissum in alio loco. in c. immunitatem. nu. 3. de manu. ecc. fo. 296
- 6 Delictum commissum in ecclesia per laicum, puniuntur per iudicem secularem. ibi. nu. 3
- Delictum unum potest puniri uariis penis, quando ex eo resultat diuersa species delicti. ibi. nu. 6
- Delictum ab eo, qui tenet commissum, an in loco mandati. an in loco executionis. ibi. nu. 12
- 6 Delictum commissum in ecclesia, an debeat puniri per iudicem secularem uel ecclesiasticum in c. auctoritas. nu. 29. de immu. eccle. & ceteris. fo. 238
- 7 Delictum tunc puniunt quoties iterat in c. 1. nu. 1. de penis. fo. 198
- 6 Delictum unum pluries perpetratum eodem instanti uel tempore, pro pluribus puniatur stante statuto, qñ delinques puniatur. ibi. nu. 3
- 5 De delicto unius hominis non est sepius querendum. in c. quis. n. 21. de re iud. fo. 103
- 7 Delictum inceptum hñ p consummato, & an hoc indiffinēte sit ne rum in foro fori, & in foro pñi in c. aduolentes. nu. 2. & 3. de spō. l. 15
- 7 Delictum etiam oculum afficit delinquentem in c. porro. nu. 2. de sen. excom. fo. 214
- 6 Delictum aliquod procurans uel affectans, ex quo ipse potest cōsequi aliquid lucrum, priuatur omni eius commodio in c. postulatis. nu. 7. de conce. preb. fo. 81
- 6 Delictum unius an, & quando nocet aliis in c. ex parte. num. 9. de feudis. fo. 117
- 4 Delictum seu impedimentum hñs cām successuam commissum a cō sanguineo, seu amico, psumit qñ fiat ex uoluntate amici, uel ptinguine, secus si delictum sit momentaneum in c. pñtuit. si l. 1. n. 3. de test. l. 97
- 7 Delictum factum cum lapide uel sagitta, dicitur proprie factum cum manibus in c. mulieris. nu. 9. de sen. excom. fo. 214
- 7 Delictum commissum in episcopo uel Abbate, semper dicitur enorme in c. cum illorum. nu. 5. de sen. excom. fo. 223
- Delictum uasalli non debet preiudicare domino in c. excommunicatus. l. 1. nu. 3. de here. fo. 110
- 3 Delictum notorium dicitur esse illud, cuius populus est testis in c. cum non ab homine. nu. 21. de ind. fo. 33
- 3 Delictum non presumitur in rebus modici preiudicii. in c. cū ecclesia. nu. 31. de cau. poss. & prop. fo. 199
- 6 Delictum prelati & capituli, nocet ecclesie in c. quod quibusdam. nu. 6. de hñc. fo. 126
- Delictum prelati cōsecrato consilio cum capitulo nocet ecclesie, pñt ferim in iudicio. in c. reprehensibilis. nu. 21. de app. fo. 126
- 5 Delictum qñ pñt esse punibile, & non punibile fm exceptionem rei, p-

- sumitur potius non punibile in c. auditis. nu. 30. de preter. fo. 44
- Delicta q concernunt in delicta publica, non tollunt mutua compensationē secus si concernunt inter se partis. in c. 1. de iurciu. fo. 196
- 7 Delicta quædam sunt, quæ impediunt matrimonium contrahendum, sed non dirimunt iam contrahentium. in c. 1. nu. 7. de d. not. fo. 57
- 7 Delicta plura quandoq; oriuntur ex eodem facto, & ambo puniuntur in c. trauimisse. nu. 4. de eo qui cog. con. fo. 37
- Delicta qñcūq; parua, sunt puniendā in c. 1. de re. in. fo. 98
- Delicta paria mutua compensatione tolluntur, quando agitur ciuilitate, secus si criminaliter. ibi. nu. 25. fo. 99
- 6 Delicta reiterata grauius puniuntur, maxime pcedente monitione in c. graue nimis. nu. 3. de preb. fo. 48
- 7 Delicta siue crimina quæ dicantur leuia, & grauiissima in c. tunc diffinitionis. nu. 3. de penis. fo. 200
- 4 Delicta duo q hñt, ut spēs pparat, qñ ex uno facto infurgunt, de utroq; potest puniri in c. literis. nu. 2. de preb. fo. 148
- 2 Delicta quantumq; occulta ligant ex constitutione uel excommunicatione. in c. si sacerdos. nu. 15. de offi. ord. fo. 144
- 3 Delinquens non potest puniri, nisi in loco ubi fortitur forum in c. si. nu. 3. de fo. comp. fo. 111
- Delinquens citari an possit in loco delicti existens in alieno territorio. ibi. nu. 6. & 7
- Delinquens an possit puniri ubi reperitur. ibi. nu. 13. fo. 113
- Delinques an sit remittendus ad locū, ubi deliquit, & an debeat pcedere eā cognitio. ibi. n. 15. & 18. & 20. Et qd est vagabundus uide n. 21
- Delinquens in cōmibus fortitur forū utrobique. ibi. n. 26. l. 114
- 2 Delinques cñtē sapiēs in penam, & nisi spālis n. 5. de offi. del. l. 137
- 1 Delinquens aliquid quando pro eodem delicto patitur duplicem penam in c. cum incunctis s. clericis. nu. 2. de elect. fo. 149
- 6 Delinquens pñt exte officii tenetur satisfacere, s. finito officio, si commoditas peruenit ad eū, uel ad alium, si non potest eum undecere ad satisfaciendum. sed quid si operatur, ut satisfaciatur, sed non potest? in c. aduersus. nu. 9. 14. & 18. de immu. eccle. fo. 289. & seq.
- 3 Delinques in territorio ubi hñt bona, licet nō domicilij, an possit puniri per dñm illius territorij in c. postul. n. 12. de fo. comp. fo. 102
- 6 Delinques nō pñt puniri dupliciter de eodē delicto, sed bene punit in foro an. m. g. & in foro iudiciali. in c. 2. n. 2. de emp. & ven. fo. 105
- 7 Delinques potest cogi, ut caueat, ne in futurum commisit delictum committat in c. grauenam. nu. 3. de sen. excom. fo. 232
- 7 Delinquens debet satisfacere illi reipublice ubi deliquit in c. nuper. nu. 12. de sen. excom. fo. 224
- 3 Delinquens in alterius parochia seu territorio, quo ad forum penitentia, illi non subicitur, etiam si delictum eadē in notorium in c. cum contingat. nu. 33. ver. 2. de fo. comp. fo. 110
- 7 Delinquens, uel peccans in aliena parochia, non tenetur in loco, ubi deliquit. illud peccatum cōfiteri in c. 1. nu. 4. de rapto. fo. 157
- 3 Delinquens extra diocesim, a quo iudice debet puniri, & quæ statuta seruantur in puniendo ipsum? in c. cum contingat. nu. 6. & 8. de fo. comp. fo. 93. & seq.
- 7 Delinquens, si ex eodem delicto lædit plures personas, debet omnibus satisfacere. in c. 1. nu. 2. de crifal. fo. 152
- 6 Delinquens an magis puniatur, si deliquit clam, uel palam. in c. de homine. nu. 5. de cele. miss. fo. 267
- 4 Delinquens cum pulchra magis excusatur, quā cum deformi in c. cum quidam. nu. 2. de iur. iur. fo. 167
- 4 Denunciatio. de qua in c. signa. fiant de testian personaliter, an do nni sit fidentia in c. significauit. nu. 8. fo. 93
- 7 Denunciatio eius qui sit publicus concubiniarius, cōspirator, excommunicatus non admittit. in c. cum dilectus. n. 1. & 4. de accu. fo. 75. & seq.
- 5 Denunciatio sola excommunicationis non probat quem esse excommunicatum. in c. dilectus. nu. 16. de app. fo. 134
- 7 Denunciatio canonica quos effectus operetur in c. qualiter & quādo. l. 2. nu. 33. de accu. fo. 85
- 7 Denunciatio euangelica non potest per iuramentum remitti. in c. rnas. nu. 6. de iur. fo. 148
- 5 Denunciatio euangelica potest semper intentari, ubi subest obligatio naturalis in c. si. nu. 22. de refer. fo. 36
- Denunciatio in foro ecclesiastico non pōt intentari, quando denegatur actio de iure ciuili ob magnam acquietatem. ibi. nu. 26. fo. 57
- Denunciatio in foro ecclesiastico tunc demum habet locum, quando obseruatio iuris ciuili induceret peccatum. ibi. nu. 27
- 5 Denunciatio euangelica utrum deat fieri illi, qui habuit pro se sententiam militam, & illa denunciatio fundat sententiam super peccato in c. nonnulli. nu. 20. & 23. de iud. fo. 41. & seq.
- Denunciatio euangelica qd sit, & ubi pcedat, & an sit de precepto, uel de cōsi & q sit eius forma & in d. d. pñi. nu. 34. 44. & 47. fo. 43. & seq.
- Denunciatio euangelica potest fieri per omnes personas, etiam infames, secus per criminosas. ibi. nu. 39. 45. & 57. fo. 44. & seq.

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

tempore

In Panormitani Commentaria.

tempore, quia ante non potest facere. in c. si. nu. 22. de fer. fo. 180

- 1 Dicitur, oino, uel nullo modo excludit oēm gratiam & dispensationem in c. qualiter & quando. il. 2. nu. 1. s. de accen. fo. 84.
- 1 Dicitur quodammodo, est improprietas in c. dudum. il. 2. nu. 19. de elect. fo. 211.
- 2 Dicitur, quandoque respicit consequentia in c. 2. uer. & not. de of. licio c. lio fo. 92.
- 2 Dicitur etiam, includit in c. an. nu. 3. de commo. fo. 101.
- 2 Dicitur penes, iere, quali & dimittuntur pau. de signo, uel re cui ad dicitur in c. dudum. il. 1. nu. 9. de cle. fo. 165.
- 2 Dicitur, semper, denotat tempus, dicitur ubique, denotat locum Ant in c. ad honorem. nu. 1. de aucto. & ulup. fo. 26.
- 2 Dicitur, prater, stat inclusit. Ant in c. 2. nu. 2. de offi. uica. fo. 92.
- 2 Dicitur taxativa non excludit casus similes in materia fauorabili & pia in c. cum dilectis. nu. 8. de confir. uel inuati fo. 186.
- Dicitur, quasi, de sui natura non est expressiua ueritat. s. licet aliqua do sic propter sub eadem materiam ibi. nu. 10.
- 1 Dicitur, si, non semper denotat omnimodam similitudinem in c. laniamus. nu. 1. de sum. tri. & si catho. fo. 17.
- Dicitur, maxime, quid importet ibi nu. 2.
- 7 Dicitur, quia, quid significat in c. contracto. nu. 3. de cog. sp. fo. 34.
- 7 Dicitur, tanquam, quandoque ponit ueritatem, non autem denotat similitudinem, seu proprietatem in c. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 3.
- 3 Dicitur, omni. moda, quid importet in c. conuictus no. 4. de fo. com. pe. lo. 104.
- 1 Dicitur, continet, importat factam continuum, licet habuerit modi cum interuallum in c. cum causam nu. 2. de elect. fo. 174.
- 2 Dicitur, o, nisi, quandoque tacit pollicem in fin habemus, quandoque & m actum in c. ex parte. nu. 2. de cle. fo. 6.
- 3 Dicitur, quasi, denotat improprietas in c. significauerunt. nu. 3. de iud. fo. 57.
- 6 Dicitur, ius, importat dominium, quando profertur in materia, ubi cadit dominium, alias importat iurisdictionem in c. pro morum. nu. 2. 7. & 8. de prob. fo. 41.
- 7 Dicitur, plenius, importat omnimodam exceptionem in c. cum & plantare. nu. 3. de prim. fo. 177.
- 4 Dicitur, incontinenti, quid importet in c. prater ca. num. 1. 2. de telli. cog. lo. 114.
- 7 Dicitur, o, antequam, non sp. implicat in c. quod d. nu. 1. de ner. fig. fo. 234.
- Dicitur omnes uer. actum certo tempore, non ponit actum alio tempore ibi. nu. 2.
- 6 Dicitur, aliqua denotat certam moderationem. q. d. non omnia in c. relatum. il. 2. nu. 8. de testa. fo. 153.
- 3 Dicitur omnes, preferunt, & maxime, importat idem esse in casu cōtra no. ut directe nu. 3. de app. fo. 135.
- 6 Dicitur, oblat omnes comp. chendi oēs rectus cuiusque qualitatis in c. ad iudicium. nu. 1. 5. & 14. de ecc. adifi. fo. 277.
- 7 Dicitur, moderato, continet & denotat diminutionē, non augmentum in c. si nu. 1. de uer. fig. fo. 244.
- 7 Dicitur, o, diu, quid sumat in c. cum pro quo. nu. 5. de fidei iurib. f. 126.
- 6 Dicitur, sicut, aliquando stat casu alter, & aliquando conditionaliter in c. uenerabilis. nu. 4. de confir. uel in iura. fo. 178.
- 6 Dicitur, o, plus, refertur ad modicam quantitatem in c. perniciosus. nu. 2. de cele. m. il. fo. 168.
- 7 Dicitur, o, quia, de suo proprio significat a iusticiā pcedeb? in iure & in facto, et aliquid ponit ampliatue in c. porro nu. 2. de prim. f. 178.
- 3 Dicitur omnes, quasi & tanquam, denotat improprietas, sunt en aliqui expressiue ueritatis in c. si. s. in alius. nu. 29. ut li. non contest. fo. 131.
- 1 Dicitur, ex, denotat cā immediatā in c. qualiter. n. 5. de cle. fo. 157.
- 7 Dicitur, o, donec, non semper implicat, quando frequenter aliquid absonum in c. Ioseph. nu. 2. de uer. fig. fo. 235.
- 2 Dicitur, o, asidue, exponitur, i. horis & temporibus congruis. Ant. in c. 1. nu. 2. de offi. Archipresby. fo. 90.
- 7 Dicitur, collecta, quid denotet ibi. nu. 1.
- 5 Dicitur, nulla, est uniuersalis negatiua excludens oē sub ea contentū aliquando secus in c. si nu. 1. 5. & 3. de prefer. fo. 166. & seq.
- 5 Dicitur, aliquando stat inclusiue, aliquando stat exclusiue in c. super. nu. 13. de app. fo. 129.
- ¶ CORRE. Adde Cy. Bal. & alios in la. caligato. C. de nup. & uide ele gātis finū pñliu. O. d. in ordine quadragessimū monū, ubi locū ēter legē. Et adduco leg. in cle. finit in uerba dicitur de ap. & ibi d. Ab. 1. ap. d. et. q. d. et o. q. d. in numero d. et o. q. d. excludit illa dicitur ad iud. & si nu. 1. c. l. i. uer. de p. b. l. 6. & pprie denotat exclusiue nō in se parone unde pene de hoc p. Mod. l. 1. 3. coll. illi q. ca. & uide Spe. & ibi l. 9. An. ad. 1. uide et i. s. An. d. v. p. & q. d. no. d. ac. emp. 3. 1. c. si l. 1.
- 6 Dicitur, secus, quid importet in c. nu. 2. de m. & hone. cle. fo. 2.
- 7 Dicitur, et, et implicatua in c. cum sic Romana n. 19. de app. fo. 11.
- 4 Dicitur, prater, an ponatur inclusiue uel exclusiue in c. lacerat n. 1.

de præsump. fo. 150

- [illegible]

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

cundo. In dubio debemus capere uiam ut excludat delictum, ita di-
xit Bar. in l. non solum. §. sed ut probari de no. op. nu. & in n. c.
dudum 2. de clo. fiscal. micro. ff. pro socio. & e. dudum de preliam.
Non obstat communis uis loquendi, quia illud est uerbum, ubi agatur
ad effectum praei imponendi, qui tunc benigniorem partem se-
qui debemus, ut uenia euitetur oer preda ita.

- De dicto in multis, si impossibile sit stare in sua unitate, refertur
solutum in particulari in interpretatione dispositionum in c. neo-
mo. nu. 3. de simo. fo. 92
- 1 Dicto, prater, an sit inclusivus, vel exclusivus in c. dudum. il. 2. nu.
16. de elect. fo. 210
- 2 Dicto, de plano non tollit omnem solemnitate ordinis iudicialis,
in novelle nu. 3. et 36. de iud. fo. 42. & 43
- 7 Dicto, nunc, non semper denotat tempus instant in c. 1. nu. 1. de
uer. sig. fo. 234
- 2 Dicto, imo, ita correctivus, ut declarativus. Ant. de But. c. inter cor-
porala nu. 17. de transi. prela. fo. 13
- 2 Dicto, aliqua, verificatur etiam in remissa in c. pasto. nu. 9. de of-
fi. deleg. fo. 120
- 7 Dicto, alius, aliud, aliud, quid significet in c. officii. nu. 2. de pre-
rem. ff. fo. 206
- 2 Dicto, meus, tuus, suus, denotat modum, licet large sumen-
do denotet usum, qd plus habet in re in c. 2. nu. 6. de hus, quia fiant a
maro. par. cap. fo. 91
- 2 Dicto, exactus, quid significat in c. finum. 3. de co. qui cogn. cou-
fin. fo. 39
- 3 Dicto, cumque, inter, inuit, qd actus sit factus nemine deserpente. i.
c. cum alesia. nu. 2. de cau. post. & prop. fo. 196
- 1 Dicto, in, capite multiplicitate in c. ad nostram nu. 4. de consue. ff. 114
- 4 Dicto, maximum, exponit aliquando pro tantum in c. si, porro. nu.
7. ut licet non contest. fo. 145
- 2 Dicto, infra, denotat interfectum eius cui opponitur in c. 1. nu.
2. de autho. & usu pal. fo. 9
- 3 Dicto, iuu, verificatur in tempore ultra sex menses in c. cum in ec-
clesia nu. 10. de cau. post. & prop. fo. 199
- 3 Dicto, quasi, est aliquid expressiva veritatis, quando dicendo aliud
resultat et absurdum, & item de huiusmodi dictionibus in c. proan.
nu. 6. de do. & contru. fo. 233
- 3 Dicto, sicut, aliquando non denotat omnimodam similitudinem,
in c. nou. et ille nu. 3. de iud. fo. 40
- 1 Dicto, orte, denotat solemniter, recte, uero causam in c. 1. §. una
uero na. 1. de summi. & fi. catho. fo. 16
- 7 Dicto, pauci, in quo verificatur in c. latores. nu. 4. de elec. exc. fo. 162
- 4 Dicto, imo, uenit correctivus ad precedentem in c. 3. nu. 9. ubi non
contest. fo. 38
- 1 Dicto, forte, non semper stat dubitat ut ibi. nu. 23. fo. 139
- 3 Dicto, praeferem, quomodo sumatur in c. licet ex fuisse pro. nu. 11.
de foro comp. fo. 89
- 2 Dicto, usque, aliquid inclusivus, & aliquando exclusivus tantum.
in c. 1. nu. 6. de ord. ab episc. fo. 34
- 1 Dictiones iste, cum, & tum, in importent dominium in c. 1. nu.
24. & nu. 30. de postu. prela. fo. 127
- 7 Dicto, prope referit ad honestatem in c. 1. n. 2. de na. ex lib. uer. ff. 32
- 1 Dictiones iste, mox, statim, illico, quantum tempus demonstrent
in c. quia propter nu. 17. de elect. fo. 194
- 2 Dicto, re, aliquid stat abundantem, aliquid denotat instantiam quandum
solicite inuenit in c. super hoc n. 5. de r. nu. 16. & nu. 17. fo. 19
- 3 Dicto, uicissim, quid importent in c. 1. nu. 6. de nu. pcat. fo. 123
- 2 Dicto, omnino, quid importent in c. 1. nu. 1. fo. 126
- 1 Dicto, alius, quas res includit in c. sedes apost. nu. 13. de refer. fo. 69
- 1 Dicto, continuo, importat, ut non fiat temporis intervallum in c.
exteriorum. nu. 4. de refer. fo. 34
- 7 Dictiones, olim, aliud, & quondam possunt significare tempore
ritum, praesens, & futurum in c. 1. nu. 3. de elec. exc. fo. 101
- 7 Dicto, per, denotat perfectionem, & augmentum rei cui additur
c. si consisterit nu. 13. de accu. fo. 71
- 1 Dictiones, maniter, & concorditer importent, qd nullus discre-
pauerit in c. bonae memorie. il. 2. nu. 2. de postu. prela. fo. 32
- 1 Dicto, nulla, excludit omnes actus, quibus adhaeret in c. cum ad no-
stram nu. 3. de elect. fo. 188
- 6 Dicto, cum, copulat accessorie, & copulat principaliter quod facit
ad multa, licet aliquando illa dicitur, cum, non copulat accessorie in
c. cum Marthae. nu. 3. de cele. m. ff. fo. 763
- 3 Dicto, & ultra, quid importent in c. extra nu. 10. de dist. ff. 172
- 4 Dicto, necessest comprehendere de larga significatione utatur in
c. & si Christus nu. 1. de iureiu. fo. 189
- 1 Dictiones, olim, quondam, dudum, significant tria tempora in c. ex
parte B. nu. 2. de foro comp. fo. 103

- D. Etio, maxime, denotat idem in casu contrario, in e. cum cōtingit
nu. 6. de foro comp. fo. 95
- 1 D. Et oīmo, est correctiva in c. innotuit. nu. 5. de elec. fo. 161
- 2 D. Etio, mo, quid denotat in c. inter corporalia nu. 13. de translat.
episc. fo. 5
- 3 D. Etio, pene, & dictio quasi significant diminutionem, in c. uelati.
nu. 12. de coh. ele. & mulie. fo. 13
- 4 D. Etio unanimes importat quod actus fiat nemine discrepante in
c. dilecti. nu. 1. de offi. dele. fo. 139
- 5 D. Etio, pōt, non tāt dubitatione & affirmatiue in c. ex parte. nu. 5.
de cele. missi. fo. 265
- 6 D. Etio, alibi, alia &c facit positionem cū sit ea qualitates cum p. r.
cedentibus in c. eliers. nu. 2. de sepul. fo. 101
- 7 D. Etio, proptus, nō p. n. s. importat actū fieri ipso iure, est si fu.
iuncta cū ybo fuerit, t. p. s. in equib. dam. nume. 7. de p. uis. do. fo. 13
- 8 D. Etio, p. t. p. r. e. m. p. o. n. t. p. r. t. a. m. a. n. e. i. n. u. 1. s. de excep. fo. 3
- 9 D. Etio, t. d. e. i. c. i. t. o. r. e. x. t. r. e. m. t. a. t. i. p. s. i. n. e. s. u. p. i. n. 1. de appo. fo. 120
- 10 D. Etio, a, quandoq; est exclusiua & quandoq; inclusiua. ibi. nu. 3
- 11 D. Etio, s. i. c. u. e. n. t. n. o. s. p. d. n. o. t. e. m. h. i. u. d. i. c. i. n. e. q. u. i. n. o. d. u. d. i. f. o. 6
- 12 D. Etio, p. l. e. r. a. m. i. s. i. t. a. t. a. p. a. r. t. i. c. u. l. a. t. a. p. r. i. n. c. i. p. i. s. i. t. a. t. a. x. a. t. i. o. n. e. s. i. t. a. t. a. p. r. o.
p. r. i. n. c. i. p. i. s. i. t. a. d. d. a. t. a. a. a. m. m. u. n. i. a. i. n. e. p. t. u. s. i. l. i. n. u. 4. de f. i. n. d. o. fo. 1
- 13 D. Etio, in, aliquando sit augmentatiua, aliquando praeiudicialis
i. n. u. 1. de f. i. d. i. u. s. i. l. i. fo. 123
- 14 D. Etio, p. l. e. r. a. m. i. s. i. t. a. t. a. s. i. m. o. d. o. i. n. e. c. i. n. u. 3. 4. de ord. cogit. fo. 1
- 15 D. Etio, t. n. e. c. i. t. c. o. n. t. i. n. u. a. t. i. o. n. e. m. g. e. n. e. r. a. t. u. s. p. r. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. u. m. i. n. e. p. a.
s. i. s. t. o. §. r. e. m. n. u. 2. de offi. dele. fo. 101
- 16 D. Etio, in, i. q. u. i. d. i. m. p. o. r. t. a. n. t. i. n. e. c. i. n. u. 3. 4. de c. o. n. u. fo. 17
- 17 D. Etio, t. e. n. q. u. i. d. & q. u. a. l. i. r. e. g. i. l. a. t. o. r. n. o. n. s. u. n. t. e. x. p. e. s. i. t. a. t. u. r. i. s. t. a. t. i. s.
i. n. e. f. o. r. t. i. n. u. 4. de m. a. & u. d. o. fo. 162
- 18 D. Etio, ex co, denotat eam immediatam, d. Etio, ob, d. denotat alim
mediatam & remotam in c. exhibita. nu. 3. de re. p. e. r. m. i. fo. 15
- 19 D. Etio, hōre, importat actum non dependere a uoluntate p. r. i. n. c. i. p. i. s. i. t. a. s. i. n. e.
i. n. o. f. f. i. c. i. o. n. u. 2. de p. u. e. & r. e. m. i. s. i. fo. 210
- 20 D. Etio, infra, in c. uelate, t. e. r. e. t. a. d. a. n. t. a. t. e. r. p. o. r. i. d. e. n. o. t. a. t. i. n. p. i. c. t. o.
n. o. m. t. e. m. p. o. r. i. s. i. n. e. x. p. a. r. t. e. n. u. 3. de r. e. i. t. i. p. o. fo. 234
- 21 D. Etio, ex, & expositur aliquando pro & in c. quilibet, & quandoq; u.
n. u. 3. de accu. fo. 35
- 22 D. Etio, & cetera, abbreviat, s. q. u. a. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. t. a. l. i. a. u. l. t. a. p. a. r. t. e.
d. e. n. t. i. a. i. n. e. c. i. t. o. r. e. n. u. 4. de r. e. g. i. u. fo. 146
- 23 D. Etio, & c. r. a. p. l. u. s. & c. i. n. t. e. q. u. i. d. & q. u. a. n. t. u. m. i. m. p. o. r. t. a. n. t. i. i. n. e. m. a.
u. o. l. u. s. n. u. 3. de c. l. i. p. o. n. i. p. a. r. t. e. fo. 2
- 24 D. Etio, p. r. a. t. i. c. i. m. p. o. t. e. n. t. e. x. p. o. s. i. t. p. r. o. m. a. x. i. m. e. & p. r. o. t. i. n. u. m. i. n. e.
p. r. a. t. i. c. a. m. n. u. 3. de c. e. r. t. i. fo. 233
- 25 D. Etio, p. r. a. t. i. c. a. d. i. m. p. o. r. t. a. t. e. n. d. a. b. s. o. l. u. t. e. & s. i. n. e. c. a. u. s. e. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e.
i. n. e. c. i. n. u. 2. de r. e. l. e. p. i. c. fo. 53
- ¶ Certe Aluise Balm. ex. c. i. n. f. i. n. d. u. s. i. n. d. u. s. i. t. i. l. l. i. t. e. x. a. d. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. p. s. i. p. s. i. p. r. o. t. i. n. u. m. a. u. s. o. n. e. p. e. s. i. t. n. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. a. r. t. i. c. u. l. o. §. y. b. u.
p. o. s. s. e. d. i. c. t. p. o. s. s. e. a. r. g. u. e. n. t. i. o. n. e. t. e. x. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. o. n. e.
i. l. l. i. t. e. x. c. i. t. a. l. i. a. m. i. n. e. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. p. s. i. p. s. i. p. r. o. t. i. n. u. m. a. u. s. o. n. e. p. e. s. i. t. n. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. a. r. t. i. c. u. l. o. §. y. b. u.
p. o. s. s. e. d. i. c. t. p. o. s. s. e. a. r. g. u. e. n. t. i. o. n. e. t. e. x. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. o. n. e.
i. l. l. i. t. e. x. c. i. t. a. l. i. a. m. i. n. e. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. p. s. i. p. s. i. p. r. o. t. i. n. u. m. a. u. s. o. n. e. p. e. s. i. t. n. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. a. r. t. i. c. u. l. o. §. y. b. u.
p. o. s. s. e. d. i. c. t. p. o. s. s. e. a. r. g. u. e. n. t. i. o. n. e. t. e. x. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. o. n. e.
i. l. l. i. t. e. x. c. i. t. a. l. i. a. m. i. n. e. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. p. s. i. p. s. i. p. r. o. t. i. n. u. m. a. u. s. o. n. e. p. e. s. i. t. n. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. a. r. t. i. c. u. l. o. §. y. b. u.
p. o. s. s. e. d. i. c. t. p. o. s. s. e. a. r. g. u. e. n. t. i. o. n. e. t. e. x. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. o. n. e.
i. l. l. i. t. e. x. c. i. t. a. l. i. a. m. i. n. e. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. p. s. i. p. s. i. p. r. o. t. i. n. u. m. a. u. s. o. n. e. p. e. s. i. t. n. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. a. r. t. i. c. u. l. o. §. y. b. u.
p. o. s. s. e. d. i. c. t. p. o. s. s. e. a. r. g. u. e. n. t. i. o. n. e. t. e. x. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. o. n. e.
i. l. l. i. t. e. x. c. i. t. a. l. i. a. m. i. n. e. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. p. s. i. p. s. i. p. r. o. t. i. n. u. m. a. u. s. o. n. e. p. e. s. i. t. n. e. r. i. t. u. r. q. u. i. d. e. a. r. t. i. c. u. l. o. §. y. b. u.
p. o. s. s. e. d. i. c. t. p. o. s. s. e. a. r. g. u. e. n. t. i. o. n. e. t. e. x. q. u. i. s. t. a. n. t. i. s. i. n. e. c. a. u. s. e. d. e. c. i. d. e. n. t. i. o. n. e.
i. l. l. i. t

In Panormitani Commentaria.

[illegible]

2 Differentia inter iuramentum, & fidei præstationem. in c. ad au-
 res. nu. 3. quod metus can. fo. 195
 3 Differentia q̄ sit inter syndici, & procurat̄rē. i. ru. n. 1. de synd. f. 101
 5 Differentia inter appellationem extraiudicalem, & iudicalem.
 in c. bonæ memoriæ. nu. 8. de appell. fo. 147
 7 Differentia an sit inter hūm. puberem, uel impuberē quo ad spō-
 ſalia per partem contrahendā. in c. i. nu. 3. de delpon. impub. f. 16
 5 Differentia non est inter excommunicatum publicum, uel occultum
 talis que non geruntur ratione publici officii. in c. ad probā-
 dum. nu. 13. de re iud. fo. 100
 6 Differentia est an alicui provideatur in ecclesia, uel de ecclesia?
 in c. h. nu. 2. de præben. f. 63
 4 Differentia inter. c. significauit de testi. & c. quoniam frequenter,
 ut lit. non contesta in d. c. significauit. nu. 3. fo. 92
 5 Differentia lata est inter consilium, & consensum. in c. qua fronte
 nu. 14. de appell. fo. 118
 7 Differentia que sit inter excommunicationem minorem, & maio-
 rem, & quare? in c. h. nu. 2. de cle. exc. fo. 165
 3 Dña iter excoꝛcationē & anathē i. c. cū n̄ ab hoīe. n. 13. de iur. f. 34
 6 Differentia nulla est in materia præscriptionum inter ius cano-
 nicum & ciuile, nisi q̄ de iure canonico non procedit præscrip-
 tio, cum nulla hīc. in c. peruenit nu. 3. de emp. & uen. fo. 106
 7 Differentia que sit inter manifestum, & notorium? in c. cum
 olim. nu. 1. de iur. fig. fo. 140
 5 Differentia a inter interdīctum unde ui, & uiam attentati. in c. bo-
 næ memoriæ. nu. 17. de appell. fo. 148
 5 Differentia quæ sit inter causam, & occasionē? in c. unico. nu. 10
 ut eccle. benef. f. di. con. fo. 93
 3 Dña iter depōnē & suspēndē in c. si clerici. n. 7. de iudi. f. 12
 2 Differentia an sit inter transactionem, & amicabilem compositionem
 in c. si quando nu. 2. de offi. deleg. fo. 99
 2 Differentia inter rebellem & inobedientem. inter quatuor. n. 3.
 de maiori. & obedi. fo. 162
 6 Differentia que sit inter controuersiam, rixam, & litem? in c. i.
 nu. 4. ne cle. uel mona. fo. 296
 2 Differentia inter anathema & excommunicationem. in c. cum ab
 ecclesiis. nu. 5. de offi. ord. fo. 143
 3 Differentia inter priuilegia & confirmationes. in c. cum inter. u.
 20. de re iudi. fo. 77
 7 Differentia que sit inter interdīctum & excommunicationem. in
 c. dilectus. nu. 3. de excoꝛ. Priola. fo. 172
 1 Differentia inter epistolam de decretalem, decretum, & constitutio-
 nem. in procemo Grego. n. 5. fo. 4
 7 Differentia que sit inter maiorem & minorem? in c. si quem. n. 2.
 de sen. exc. m. fo. 234
 5 Differentia inter p̄is & p̄sentialiter. in c. tue. n. 1. de procu. f. 183
 7 Differentia plures maris & feminae ponuntur in loco. de quo re-
 mittit. in c. noua. nu. 3. de peni. & remiss. fo. 205
 2 Differentia an sit inter rebelles & contumaces? in c. sane quia. n.
 4. de offi. deleg. fo. 100
 5 Differentia inter excommunicationē maiorem & minorem, in
 c. a nobis. nu. 5. de excep. fo. 3
 1 Differentia quæ sit inter consuetudinem & præscriptionem. in c.
 h. n. 20. de consue. fo. 124
 1 Dña q̄ sit inter mādātū & p̄ceptū? in c. eā te. nu. 4. de rescrip. fo. 5
 6 Differentia que sit inter pignus & hypothecam? in c. nulli. nu. 12.
 de rebus eccle. non alie. fo. 95
 2 Differentia inter priuilegium & beneficium. in c. inter corpora.
 nu. 36. de transla. cap. fo. 6
 3 Differentia inter causam, obligationem, & actionem. in c. dilecti
 filii. nu. 13. de iudi. fo. 27
 6 Dña q̄ sit inter manifestū, & notoriū, & rumorē, & iudiciū, & ui-
 de diffinitiones istorum. in c. uestras. nu. 12. de coha. cle. & m. u. f. 15
 2 Differentia inter nolle, & non uelle. in c. prudentiam. § sexta n.
 5. de affi. leg. fo. 111
 2 Differentia que sit inter laudum & sententiam. in c. cum dilectus
 nu. 3. in c. 1. de arbi. fo. 220
 1 Differentia quæ sit inter appellationem iudicalem, & extraiu-
 dicalem. can. 1. & A. nu. 16. de re iudi. fo. 96
 5 Differentia est magna inter cessationem a diuinis, & senten-
 tiam interdīctam & dilectis. nu. 18. de ap. fo. 54
 1 Differentia quæ sit inter proficere & sufficere, nam multa profici-
 unt, quæ non sufficiunt. in c. m. 8. de poll. p̄ala. fo. 126
 1 Differentia an sit inter expensas & damna? in c. quia nonnulli. n.
 7. de rescrip. fo. 106
 2 Differentia que sit inter consensum & consilium. in c. cum uos. n.
 4. de his que fiunt a p̄ala. fo. 85
 2 Differentia inter amicabilem cōpositionē, & transactionē. i. c. ita
 tunum

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

tuimus. n. 5. de trans. f. 174. Et uide in c. super eo. n. 2. c. i. f. 176

1 Differentia quæ sit inter rescriptum, priuilegium, & beneficium, in rub. nu. 2. de refer. fo. 51

2 Differentia inter clericos, & laicos circa scientiam articulorum. in rub. nu. 6. de sum. tri. & f. catho. fo. 13

3 Differentia inter fictionem & presumptionem. Anto. in c. literas. nu. 4. de tempo. ordi. fo. 50

4 Differentia est inter iuramentum, & simplicem loquelam inualidam, secus si loquela est ualida. c. de iur. iur. f. 161

6 Differentia quæ sit inter stare & sedere. c. 1. n. 3. de ui & hon. cle. f. 2

7 Differentia inter positiones & interrogationes. in c. quoniam. n. 1. c. de probatio. fo. 34

6 Differentia quæ sit inter consensum & consilium? in c. 1. nu. 5. de his que sunt a Prælat. fo. 84

6 Differentia quæ sit inter commode uiuere, & sine penuria uiuere. in c. 1. nu. 4. de instit. fo. 66

2 Differentia inter appellati. nemi iudicalem & extraiudicalem. in c. dilecti. nu. 4. de maio. & obe. fo. 166

5 Differentia an sit in aliquo inter sententiam, & rem iudicatam in rub. nu. 1. de re iudi. fo. 58

2 Differentia an sit inter syndicum & actorem? in c. 1. nu. 1. de synd. fo. 191

7 Differentia quæ sit inter homagium & fidelitatem. in c. ex dilig. ti. nu. 1. de simo. fo. 92

1 Distinctio obreptionis & surreptionis. c. c. dilecti. n. 7. de refer. f. 79

3 Difficultas permittit id, quod alias est prohibitum. in c. significati. nu. 11. de foro. compe. fo. 108

7 Dignitas an sit membrum, uel pars membrum? in c. 1. nu. 10. qui cler. uel no. fo. 26

Dignitas incidens alicui, an sit irregularis? ibi.

1 Dignitas in eorum, sed pars membrum? c. significati. n. 10. de ele. f. 142

1 Dignitatem acceptare nolit, peccat si non reperitur alius idoneus in c. uenerabilem. nu. 14. de elec. fo. 184

Dignitas quæ solet auferri per electionem non debet sepe dari illis, quorum ante celliores habuerant illam dignitatem. ibi nu. 15

2 Dignitates quæ habent annexum ordinem presbiteratus. Anto. in c. 1. nu. 1. de eta. & qual. fo. 55

7 Dignitas & potentia aduersarii, an sufficiat ad probandum metum. in c. infirmum. nu. 8. qui cler. uel no. fo. 28

9 Dignitates, ecclesiasticæ non uadant per uiam consanguinitatis. in c. 1. nu. 1. & 2. de præben. fo. 30

7 Dignitas quæ tribuitur personæ potest conferri in mortuum, sed non illa quæ assignatur, uel tribuitur seculis. in c. a nobis. il. 2. nu. 8. nu. 11. & 12. de sen. excom. fo. 222

4 Dignitas delinquentis an aggrauet delictum, & quis magis puniatur maior in dignitate uel minor in c. c. quidam. n. 1. de iur. iur. f. 167

6 Dignitas psonat? & ostendit? c. de multa. n. 21. de prob. f. 48

Dignitates plures non possunt esse penes unum, quando unaquæque de se per se requirit exercitium seruendi. ibi. nu. 21

7 Dignitas quicunque excellens, uilescit, quando sunt in numero per seque illam habentes. in c. 1. nu. 4. de priu. fo. 177

7 Dignitas quæ non habet si quis sibi adferat, ita puniatur, nunquam poterit consequi dictam dignitatem? c. ex literis. n. 1. de ele. n. ord. nu. 165

1 Dignitas non debet generare superbiam, sed humilitatem, in prologo Gregorii. nu. 2. fo. 7

1 Dignitas non moritur. in c. significauit. nu. 4. de refer. fo. 100

2 Dignus quis non praesumitur ad aliquam dignitatem, nisi probetur in c. unico. nu. 6. & nu. 8. de seru. in or. fa. fo. 51

7 Dilapidatio quæ sit in bonis, ex quibus coniecturatur appareat? in c. licet heil. nu. 9. de simo. fo. 99

3 Dilaciones dilatorie non dantur reo, eo quia actor declarauit libellum ambiguum, si per expressum potuit reus deliberare. in c. littere tuæ. n. 1. de dila. fo. 71

4 Dilaciones improbe petentes non sunt admittendi, uel eis iuramentum est deferendum. in c. nullus dubitat. n. 3. de præf. fo. 142

4 Dilaciones quæ incipiunt currere. in c. ultra tertiam. n. 6. de test. f. 19

Et his qui habuit dilationem trium mensium pro testibus in causâ prouincia existentibus, an habeat aliam dilationem sex, uel non ueni mensium pro testibus non longinquo existentibus? ibi. nu. 7

Dilationes quæ sit locus in exceptionibus probandis? ibi. nu. 9

5 Dilationes sunt minuende maxime, quando causa est commissa breui tempore terminata. c. super. n. 4. & 18. de appel. f. 120

Caeterum in sumariis etiam in causis non sunt dande tam breues dilaciones, intra quas partes non possunt docere ius suum? ibi. nu. 19

5 Dilaciones datæ an possint reuocari sine causæ cognitione, uel quando. in c. significante. nu. 7. de appel. fo. 170

5 Dilatio datæ ex partium consensu non potest altera parte inuocari reuocari in c. significante. nu. 4. & 7. de appel. fo. co.

Dilatio ad terminum pedet, si iudex statuerit alium terminum, ut

dilationem ad alium actum successisse explicandum eide potest alteri, quia non tendit in prauium primæ dilationis. ibi. nu. 9

3 Dilaciones dilatorie non dantur, quando reus habuit copiam scripturæ, et an in causa criminali? c. 2. nu. 6. de dila. fo. 109

Dilatio solet dari reo pro amicitia consulendis. ibi. nu. n. fo. 170

Dilaciones quo casu dantur ad consulendum aduocatum. ibi. n. 11

Dilaciones de liberatoribus non dantur alicui? principio c. 2. ibi. n. 13

Dilaciones an sit dande iudice sedente pro tribunali? ibi. nu. 14

Dilaciones datæ sine causæ cognitione, non ualeant. ibi.

5 Dilaciones non sunt abbreviande quando agitur de rebus ecclesiasticis, secus si de rebus secularibus. in c. 1. nu. 4. de dila. fo. 167

Dilatio quid sit, & quod duplex sit. n. 1. fo. 168

Dilatio an possit dari a iudice parti non petenti? ibi. nu. 15

4 Dilatio probatoria dispensatoria in c. licet. nu. 4. de prob. f. 25

2 Dilaciones iuris possunt abbreviari, quando causa est commissa et citi intra breuem terminum. in c. de causis. nu. 6. de offi. del. f. 56

5 Dilaciones possunt, & debent abbreviari cum causæ cognitio est quod ad consultationem. nu. 7. de re iudi. fo. 80

4 Dilatio debet dari breuis, & c. cognita super reprobatione facta, & reprobatio ex causa. in c. licet dilectus. nu. 4. de test. fo. 10

5 Dilaciones dantur reo, licet habuerit terminum peremptorium intra quem ob publicam utilitatem non potuit interesse. in c. exposit nobis. nu. 1. & 2. de dila. fo. 172

Dilaciones sunt dande ad consulendos eos, qui sunt informati & quos causa tangit. ibi. nu. 7

7 De excessu dicitur parochia episcoporum. in c. p. 10. thianos. nu. 4. de sen. excom. fo. 215

2 De excessu ista de iure, regulariter spectat ad episcopum ipsius. in c. graue. nu. 2. de of. ordi. fo. 158

6 De excessu appellat parochia episcopi in capitolis. nu. 2. de dos. f. 155

6 De excessu est parochia episcopi in c. quoniam. nu. 2. de decr. fo. 184

1 De excessu qui non potest aliqui facere, non potest etiam inducere. in c. dudum. l. 2. nu. 17. de ele. fo. 211

2 Desponsus debet tueri, & de iudice opinionem magistris suis. in c. omnes. nu. 2. de natio & obe. fo. 161

7 Desponsus diuitiarum, & nobilitas excludit pariter & propinquos a testamentis in matrimoniali c. in uis. n. 6. qui mat. ex poss. f. 55

5 Desponsus qualis esse debet, satis remittitur arbitrio iudicis. ibi.

6 Desponsus solet puenire post annos pubertatis. in c. cum uiuam. nu. 2. de reg. fo. 201

7 Dilectus iudici induci consensum in c. quoniam. nu. 1. ne prælati uices suas. fo. 107

7 Dilectus iudici quandoque capitur, & idem operatur, quod copulatus in c. ex literis. nu. 7. de spon. fo. 5

1 Dispensatus in minori dignitate non uidetur dispensatus ad maiorem in c. cum Vintoniensis. nu. 8. de ele. fo. 171

2 Dispensatio an a quo casu late interpretetur? in c. literas. nu. 7. de fil. presb. fo. 72

7 Dispensatio potest cum homicida circa habentem beneficium curatum per papam non curatum uero per episcopum, in c. Henricus. nu. 3. & 7. de ele. pug. in ducl. fo. 134

6 Dispensatus a papa super pluralitate beneficiorum causa cognita, est tunc apud Deum, si secus in c. extirpanda. in rep. 3. qui uero. nu. 43. de præben. fo. 33

7 Desponsus dicitur tam in matrimonio de presenti, quam in matrimonio de futuro. in c. ueniens il. 2. nu. 4. de spon. fo. 8

Dispensatio est quid uolunt. ibi.

6 Dispensatus, ut possit promoueri ad dignitates, an possit promoueri ad episcopatum in c. dilectus filius. nu. 1. de consec. praeb. fo. 80

Dispensatio est quid uolunt. ibi.

Dispensatus, ut possit esse episcopus, non poterit promoueri ad archiepiscopatum, & sic de maioribus. ibi.

2 Dispensatus ad sacros ordines, non intelligitur dispensatus ad beneficium curatum. Ant. in c. literas. nu. 6. de fil. presb. fo. 72

5 Corde. Illud idem uoluerunt Io. Mo. Ar. Io. And. Pet. de An. Do. nu. 2. de Gen. in c. de fil. psb. l. 6. idem uoluit Dominus in c. eod. & l. 1. & in c. licet cano. in prin. de ele. l. 6. Old. cons. 215 in c. pun. c. 1. breui. an. 4. col. d. Comp. in c. in curatis. §. interiora. de ele. Spec. in ti. de leg. 3. si uer. quid si dispensatus? Fel. in c. postulat. f. 18. col. de refer. & uide gl. in ele. gl. in c. de a. & qual. & d. Abb. in c. p. 11. de præben. ubi tenet hanc partem gl. & Abb. in c. uel hi q. de a. & qual. Contrarium asserit Io. Cal. in c. 1. de fil. psb. alle. in c. c. 1. Sed dicat de illi cons. procedere in beneficio simpliciter, nec obli. c. accepimus. de a. & qual. ubi approbatus ad ordinem, nisi approbatus ad beneficium ordinis consecutus, quia fm d. Ant. ibi. Illud est uerum in non, uel simili, sed in maiori, uel si parato non, & consilium seu regnum ut consilium, uolui, quia cons. opi. est ut non uideatur dispensatus per rationem alie. in p. gal. loci.

In Panormitani Commentaria.

- qui clerici. uel non. fo. 27
 Dispensatio contra uotum castitatis ex quibus causis fiat. ibi. nu. 6
 Dispensatio quare processum uotum prop. i. o. large interpretatur, secus illa quare uenit ad postulationem partis & quare. in c. cum in cunctis. §. cum uero. nu. 7. de elect. fo. 147
 Dispensatio est odiosa nisi ueniat motu proprio. ibi. nu. 8
 Dispensatio ad unum extenditur ad consecr. uia ad illu. l. bi. n. 1. 9
 Dispensatio super matrimonio dispensatur super leg. a. m. i. t. e. filio rite quo ad hereditatem in c. referente. nu. 4. quid sit leg. fo. 20
 Dispensatio facta de contrahendo matrimonio in aliquo gradu intelligitur q. interque contrahentium uoto gradu dilet in c. p. te. in c. quod dilect. o. nu. 1. de consan. & affi. fo. 40
 Dispensatio facit non fructu an sit interpretanda. ibi. nu. 7
 Dispensatio ut possit promoueri ad maiorem dignitatem poterit promoueri ad minorem. in c. ex parte. nu. 2. de decr. fo. 101
 Dispensatio si sit pluribus causis. in c. 1. n. 4. quid de n. lo. 26
 Dispensatio non imponitur nisi post p. n. cont. am. ibi. nu. 3
 Dispensatio est stricti iuris in c. dudum. l. 2. nu. 15. de elec. fo. 210
 Dispensatio in beneficium quod fieri potest, posse non dicitur. in c. quod de n. s. de sta. mona. fo. 228
 Dispensatio resp. illorū quibus conceditur intelligitur stricte, sed resp. illius a quo emanat interpretat large. l. c. m. i. d. a. t. o. n. s. de p. n. fo. 106
 Dispensatio matrimonialis ex talia causa non ualet, nisi posita con firmetur. c. quia circa. nu. 1. & 2. de consan. & affi. fo. 41
 Dispensatio matrimonialis ex quibus causis coecet. tur. bi. n. 2. f. e.
 Dispensatio o. est nulla ipso facto non solum per surreptionem in exprimendo, sed etiam in utrum tacendo. ibi. nu. 3
 Dispensatio sine causa contra iuramentum an absoluat iuramentum quo ad deum. in c. cum inter. nu. 9. de renun. fo. 13
 Dispensationem quandoque inducit multiplicitas proli sue filiorum. in c. cum habet. nu. 6. de eo qui dux in ma. fo. 29
 Dispensatio papae contra ius diuinum non facit uiam dispensati coram eo. in c. significasti. nu. 5. de elec. fo. 142
 Dispensationi faciedē an sit necessaria mēto de affinitate & publica honestate, ubi fit cōtr. ut. in c. rō. lēt. n. 12. de consan. & affi. f. 42
 Dispensatio quomodo facilius p. sit in maiori dignitate quam in minori. in c. h. nu. 12. de transla. epil. fo. 8
 Dispensatio de ut odiosa & stricti iuris, quia dicitur a dispositione iuris. in c. cum dilect. nu. 6. de denota. fo. 133
 Dispensatio facta p. rē p. a. u. c. h. o. l. a. r. i. p. s. i. a. m. fauore fluidi nō potest sine causa rēuocari. n. c. significasti. nu. 5. de app. fo. 10
 Dispensatio non pot. fit si fieri ius. causae cognitione nisi a principe. in c. innotuit. nu. 8. de elec. fo. 161
 Dispensatio superueniens an habeat confirmare a sū n. l. i. b. n. 11
 Dispensatio non est concessa alicui extra papam, nisi specialiter a i. re concedatur. ibi.
 Dispensatio non potest in non subiectum exerceri. in c. ad extirp. das. nu. 1. de fil. p. e. s. y. fo. 1
 Dispensatio si specific non reuertatur papae, consecr. permissa e. p. s. c. o. p. o. in c. in quibusdam. nu. 3. de p. n. s. fo. 203
 Dispensatio impetranda debet emitti a clare narrare. in c. dispensa. nu. 6. 3. de sponsa. fo. 3
 Dispensatio facta a principe sine causa cognitione ualet, facta ab inferiore a principe non. in c. d. n. s. i. s. nu. 3. de con. u. s. fo. 16
 Dispensatio contra ius non est. en. d. n. a. t. e. d. e. m. ad con. u. s. f. nō potest in p. n. c. i. p. a. l. i. concessio aliquid operari. in c. 2. nu. 1. o. 1. 2. & 13. de ata. & quaz. fo. 3. c. & leg.
 Dispensatus ad x. t. a. r. e. a. n. per oia habetur pro maiore. ibi. n. 12. & 13
 Dispensatio cum illegitimus non sit nisi ex causa. in c. per uenerabili. n. 4. quid sit. sine legi. fo. 32
 Dispensatur etiam cum adulterinis. ibi. nu. 4
 Dispensatio non conceditur abbat. uel inferiori prelato nisi in causis a iure expressis. in c. 2. nu. 2. de co. qu. iur. ord. i. r. e. c. e. fo. 166
 ¶ Cox. 1. Et rō. t. q. a. g. a. t. i. o. n. a. s. i. t. r. e. l. i. q. u. a. t. e. p. s. u. t. in c. 1. de of. a. r. c. h. & in c. ad h. e. c. in c. h. e. t. i. c. & in c. 1. de p. n. i. f. i. d. i. c. t. i. o. n. i. s. In. & Pet. de A. n. c. i. n. c. 1. n. 2. de co. q. iur. ord. i. r. e. c. i. & ibi. d. Ab. dicit q. e. i. t. c. o. s. o. p. i. q. Ab. f. u. a. l. i. u. s. p. r. a. l. a. t. u. s. i. n. f. i. o. r. nō a. d. i. s. p. e. n. s. a. t. i. n. i. i. n. c. a. u. s. a. i. u. r. e. e. x. p. r. e. s. s. i. s. & i. n. d. e. p. l. e. n. e. p. d. A. b. m. c. a. d. f. i. d. e. l. i. a. m. §. c. e. a. d. u. l. t. i. s. n. u. 1. d. e. i. n. d. & q. u. o. d. n. o. t. in c. u. s. x. c. i. o. de elec. l. 6. & dicit ibi. Ab. hoc d. i. c. t. u. m. p. e. r. p. e. t. u. o. m. e. r. i. t. e. n. e. n. d. u. m. q. u. i. a. s. i. n. g. u. l. a. r. e.
 Dispensatio imminens necessitate est debita. in c. continuatur. nu. 4. de obseruati. fo. 37
 Dispensatio c. quanto de transla. epil. loquitur in episcopo qui transmittit de facto ad aliam episcopatum. in c. cum in cunctis. §. cum n. r. o. nu. 1. de elec. fo. 147
 Dispensatio. l. i. n. f. i. d. e. r. e. i. n. e. n. h. a. b. e. t. l. o. c. u. m. e. t. i. a. m. in eo qui negat se suo nomine possidere & conuincatur de mendacio. in c. 2. §. in a. l. i. s. nu. 4. q. ut. n. non cont. l. o. 1. c. 4
 Dispensatio. o. c. i. de consili. l. 6. loquitur qñ lex ex toto toleret statutu.

7 Dispositio. c. omnipotens. §. eo. Inquitur, quando pendebat accu-

- ic. & ibi Ab. nn. 7. & uidc gl. 16. q. 3. c. placuit. quam alle. loan. c.

anapesni e decolori carmine f. 100.

In Panormitani Commentaria.

- 7 Distributiones quotidianæ non dantur residentibus? sed inter-
est nobis dominis in cap. olim. nn. 4. de uerbo. sign. fo. 237
- 4 Distributio quid sit? in c. licet. m. 1. de proba. fo. 16
- 3 Distributio ad idem si non fuerint pauperi indigenti peccat. in c.
fape. nu. 10. de resti. spo. 245
- 2 Distributio in dubio non presumitur, nisi semel duxit fuerunt
probare. Aut in c. unico. nu. 8. de fern. in or. fa. fo. 53
- 7 Dones debet gratis succurrere proximo pauperi in suis necessita-
tibus in c. nauiganti. nu. 4. de ofi. fo. 250
- 5 Duxit an de qua do possit possideri sine peccato in c. consti-
tutis. il. 2. nu. 1. de appel. fo. 144
- 6 Duxit qd sit fida inter fratres de hereditate peterna, an debeat
fieri p maioræ natæ, nel quomod. si c. n. 4. de parochiis fo. 178
- 6 Duxit presumitur facta inter fratres, si possederunt bona pro-
dumo per decem annos in c. preuent. nu. 7. de cen. fo. 252
- 3 Duxit inter fratres præsumitur facta, si possederunt pro dumo spa-
rio annos in c. in eisd. nu. 6. de eu. p. d. & propie. fo. 209
- 2 Duxit a futura præuenire an, & quando quis teneatur? in c. 1.
nu. 1. de lert. no. ordi. fo. 74
- 7 Duxit non est cõcessum inter nãm & uxorem, et quod unus
ipsonum cõm solum interfecerit in c. intelleximus nu. 1. de his
qui fil. occi. fo. 124
- 2 Duxit oitas temporis præbet causam in facilius dispensando.
Ant. in c. ext. nu. 2. & 3. de fil. presby. fo. 70
- 7 Duxit tamen peccato non nãm, sed augmentat peccatum &
an per immunitatem cõ hiberet. nu. 4. de eo qui dux. in ma. fo. 129
- 7 Duxit rem se alliens, cum non sit, tenetur pena falsi in c. n. 1.
de ele. non ord. m. fo. 165
- 7 Duxit an non potest quis post mortem in c. a nobis. il. 2. numero
8. de sen. exco. fo. 222
- 3 Duxit res in legibus præferuntur medicis propter nobilius subie-
ctam in c. ext. nu. 6. de iura. calum. fo. 161
- 2 Duxit an possit allegari falsitas in index in causa sui scholaris?
in c. cum Regamens. nu. 2. de ofi. deleg. 128
- 6 Doctores uel scholares coadiucentes domos alios doctoribus uel
scholaribus locatas ante finit tempus corum? & nec eorum con-
sensu sunt exco. in c. 1. & nu. 1. & 10. de loca. fo. 109 & seq.
- 7 Doctor qui consilio per ignorantiam legit tertium, tenetur in
foro animæ in c. ad aures. nu. 3. de acta. & quali. fo. 18
- 7 Doctor in legibus quæ in medicina, quas partes debeat ha-
bere? in c. 1. & 8
- 7 Doctor conductus ad legendum, quas qualitates debeat habere?
in c. 1. nu. 5. de magi. fo. 109
- 7 Doctor post promotionem factas mut. is, debet degradari a do-
ctoratu. ibi. em. 5
- 1 Doctores uel scholares possunt al quem ex causa punire a col-
legio in c. lictis. nu. 5. de constit. fo. 46
- 7 Doctor potest ferre testimonium de iura, & peritia scholaris in
c. animo nu. 2. de hmo. fo. 92
- 7 Doctores pronuntiantes scholarem, sunt idonei testes una cum al-
ijs, qui habent scholarem examinare. ibi.
- 7 Doctor qui promissit legere libro ceruo salario? nisi non soluunt sa-
larium potest non legere, & si non legit an illo tempore debeat
habere salariu? in c. peruenit il. 2. nu. 4. de iurem. fo. 153
- 4 Doctores nõ min⁹ septem requirunt i pbatioe scolaris, et i loco ubi
tot doctores non reperiuntur. i. c. propofuisti. n. 8. de proba. fo. 9
- 7 Doctores præsentantes possunt computari in numero, qui requi-
runt ad doctorandum scholarem ibi. nu. 9
- 7 Doctores examinantes & presentantes scholares debent iure. ibi. n. 12
- 7 Et quot requiruntur ad magistratam dignitatem. ibi. nu. 14 fo. 10
- 7 Doctoratus est dignitas. ibi. nu. 15
- 7 Doctor uel aduocatus, cuius imperitia causa est perditæ, tenetur
ad interelle in c. culpa. nu. 3. de iurem. fo. 198
- 1 Doctores & scholares faciunt immunitatē i pæ Grego. nu. 2. fo. 7
- 7 Doctor committit usuram mutuan do pecuniam scholari, ut in-
trect fecum aliam non intratur, quando lex hoc illi doctori aug-
mentatur salariu. in c. 1. nu. 2. de depo. fo. 102
- 6 Doctoratus a papa præcedit alio, licet ante doctoratus in c. possu-
latis nu. 9. de concel. p. hmo. fo. 81
- 7 Doctor si dederit præb. p imperitiam, ex quo secuta est snia tenet
partē, q̄ iura snia ad interelle. i. c. tu. nos. n. 1. de homie. fa. 31
- 2 Doctor qui dedit malum consilium ex imperitia, an teneat parti-
cipat in c. palloialis. 5. quia nero. nu. 7. de em. deleg. fo. 22
- 7 Doctor & psbyter e egrege psona i c. si q̄ resti. n. 5. de telli. f. 54
- 1 Doctor qui promissit legere scholam, an possit alij egi idoneu
substituere, qd recipit disti. cõ. n. 1. de sn. tri. & lica. f. 15
- 1 Doctor debet in suis d. tis esse breuis, & non superfluis, & idem
in aduocato. in proc. Grego. nu. 4. fo. 3
- 7 Doctor mutuas pecuniā scolarī, ut intret fecit, committit usuram, si
de hoc doctor sperat aliqd lucrari. i. c. nauigati. n. 17. de usu. f. 151
- 6 Doctorari quis potest in ecclesi. in c. cum ecclesi. nu. 9. de im-
mu. ecclesi. & co. fo. 285
- 3 Doctores qui præferantur, an iur. cano. an iur. ciui. an Medicis
uel Theologis? ut uiriusiur. in c. clerici. nu. 3. de iudi. fo. 30
- 7 Doctor? a doctorib⁹ corruptis, nõ gaudet priuilegio docto ibi.
- 7 Doctor qui præfertur minor, an senior? ibi.
- 7 Doctoratus an sit dignitas? ibi.
- 7 Doctor? e dignitas, qñ doctor legit in c. q̄to. n. 1. de magi. f. 109
- 7 Doctor præfertur minori. ibi. nu. 2
- 1 Doctor receptus in collegio ultra numerum, quam uocem ha-
beat in collegio? in c. cum M. nu. 32. de consil. fo. 35
- 6 Doctoratus est dignitas in c. clerici. n. 7. de m. & hon. cle. fo. 10
- 5 Doctoru dicta, licet non reuellent ad decisionem causæ, tñ faci-
unt magnā presumptionem. in c. sicut nobis. n. 8. de re iud. l. 32
- 7 Doctor etiam cuiuscunque facultatis semel approbatus, reproba-
ri potest. in c. de illis. il. 1. nu. 8. de spon. impu. fo. 18
- 6 Doctor, si post gradu doctoratus recepit insufficiens, p̄t reproba-
ri, & gradu doctoratus priuari in c. cum fm. nu. 12. de prob. f. 36
- 1 Doctor an possit legere per substitutum? in c. cum dilecti. n. 11.
de r. cler. p. fo. 73
- 2 Doctor an possit aduocare uel consilare contra ciuitatē, a qua
est salariatus? in c. cum sacerdoti. nu. 3. de poll. f. 179
- 3 Doctor impeditus legere non potest tempore sequenti remitte-
re in c. significauerunt. nu. 8. de iudi. fo. 58
- 7 Doctores sine magistri conducti ad legendum, an & qñ possint pe-
tere salariu sine a pauperibus, sine duitibus, sine de publico sa-
larietur, sine non in c. quia nonnulli. nu. 3. de magi. fo. 109
- 6 Doctor an possit per aliu eque idonum legere, & consequi sala-
rium? in c. extirpanda. n. repet. 8. qui uero. nu. 3. de prob. fo. 57
- 6 Doctores possunt interpretari legē dubiam, & ipsoru interpreta-
tioni stat, si a pte nõ conuincit de errore in c. n. 6. de deci. f. 180
- 7 Dolus debet probari ab illo, qui ipsum allegat. in c. aduersario,
nu. 8. de excep. fo. 24
- 7 Dolus probatur ex coniecturis. ibi.
- 6 Dolus dñs cām hñm bonæ fid. annulat ipu ipso iure, sed ñ ita
in q̄tibus ltr. et iuris in c. cu dilecti. nu. 6. de emp. & uen. fo. 105
- 7 Dolus inducens aliquem ad actum spiritualem, actus non annul-
latur licet dolus interueniat. ibi. nu. 7. fo. 106
- 7 Dolus probatur ex indicis in c. palloialis. nu. 9. de cau. poss. &
prop. fo. 102
- 2 Dolus non excusat, nisi caderet in constantem, adeo quod non
succurritur dolo p̄fso. in c. cum dilectis. n. 4. & nu. 1. fo. 197
- 7 Dolus an æquiparetur culpæ? ibi. ou. 14
- 6 Dol⁹ nõ p̄t p̄bati. n. si p̄ p̄dicturis in c. uni. n. 1. de hñda. fo. 101
- 7 Doli capax admittitur ad denunciandum in c. si nu. 7. qui mar.
accu. pol. fo. 56
- 7 Dolus reperi⁹ bonus & malus in c. in nostra. n. 7. de sepul. f. 174
- 9 Dolus non potest probari, nisi ex p̄sumptionibus & coniectu-
ris in c. bona fides. nu. 2. de depolito. fo. 103
- 7 Dolus non præsumitur, nisi probetur, & probatur per coniectu-
ras in c. quantæ. nu. 8. de sen. exco. f. 231
- 3 Dolus futurus non potest remitti in c. 1. nu. 16. de resti. spo. f. 215
- 2 Dolus non præsumitur, sed bene probatur ex coniecturis in c. si
autem nu. 4. de præf. fo. 60
- 2 D. P. plus puniatur q̄ negligetia in c. nihil. nu. 3. de elec. fo. 198
- 7 Dolus non præsumitur, nisi probetur. ibi. nu. 5
- 7 Dolus præsumitur ex coniecturis. ibi.
- 3 Domiciliu utrum contrahatur rōne moræ, uel h. bitationis q̄
quis facit in alieno territorio, adeo q̄ possit cõueniri de cõtra-
ctibus alibi gellis in c. qd clerici. n. 4. & 5. de fo. comp. fo. 85
- 3 Domiciliu originis retinetur, etiam quod ibi non habitetur.
in c. accedens. il. 2. nu. 7. ut lit. non conte. fo. 121
- 3 Domiciliu quis sortatur ratione rei, coner. stas, & delicti. in c.
1. nu. 6. de fo. comp. fo. 60. Et uide in c. sane.
- 6 Domiciliu non constituitur, nisi cum animo ibi habitandi p-
petuo in c. in nostra. nu. 11. de sepul. fo. 175
- 6 Domiciliu p̄t trāsferri per laicu de uno sp̄atu in aliū nõ habita-
ntia a suo ep̄o, cuius iurisdicōne liberat, sed subiecit iurisdic-
tioni ep̄i domiciliu in c. si n. 1. 2. 4. & 6. de parochiis. f. 199. & seq.
- 7 Domiciliu si fuerit mutatum per aliquē, adhuc retinet ille iura
loci originis, nec eximit a iurisdicōne naturalis dñi, & remanet
subiectus quo ad onera psonalia, adeo q̄ si a loco originis exita
haz ad aliquod officium, tenetur illud subire. ibi. nu. 6. fo. 180
- 7 Domiciliu censet quis in alio loco cõstiture immediate, qñ uē-
dit bona in loco, ubi prius habitabat, & emit possessiones in loco,
ubi uult uel incipit habitare, & sic ex p̄dicturis apparet. ibi. n. 8

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- 6 Domiciliū q's mutādo eximē se a iuribus spūalibus, in qbus prior ecclesie erat obligatus, in ead apostolica. n. 2. de decimis. fo. 187
- 3 Domicilium utrum q's fortetur ex assidu conuersatione in alio quo loco, uel si habet maiorem partem bonorum, uel ex aliis: de quibus in c. ex parte B. n. 8. de fo. comp. fo. 103
- Domicilium quis fortetur ratione rei sita in alio loco respectu illius rei, idem ratione contractus. ibi. n. 9.
- 1 Domicilium quis non fortetur ratione domus, quam possidet in aliquo loco. in c. dilectus filius. n. 3. de refer. fo. 91
- 1 Domiciliū q's forte rōne officii. i. d. c. dilect' fili'. n. 1. de refer. fo. 90
- 2 Dominium rei non statim perditur per sententiam laicam contra aliquem in c. quare. n. 14. de transla. epi. fo. 7
- 3 Dominū positum in libello intelligitur de d. recto siue uel. siue in aliis dispositionibus. in c. ex eorum. n. 18. 19. & 20. de iud. fo. 23
- Dñū uile uel d. rectū, in acquiritur per prescriptionē? ibi. n. 20
- 6 Dominum rerum ecclesiasticarum est penes Deum. in repetit. c. cum esles. n. 29. de testa. fo. 131
- 6 Dominum non transferitur in emptorem, nisi uenditor constituat se cum nomine possidere, quo casu per constitutum transferatur dominium. in c. si. n. 8. de precariis. fo. 100
- 3 Dominium rerum ecclesiasticarū quo casu dicitur esse penes episcopum? in c. olim. i. l. n. 1. de re iud. fo. 230
- Dñū uile qd hēt ecclia in re q' tenet in emphyteusim, non pōt per non solu. onem canonis. in c. n. n. 18. de do. & consu. fo. 248
- Dñū semel probatū psumit sp fuisse continuari. idē est de possessione. in c. cum ecclia. n. 19. & 20. de cau. pos. & prop. fo. 196
- 3 Dñ ū non probat p famā. in c. ad sedē. n. 20. de re iud. fo. 239
- Dñū hīcōmissi: uniuersalis an transcat in hīcōmissum. in c. circa aliquam restitutionem? in c. Raynaldus. n. 26. de testa. fo. 102
- 2 Dominium quomodo probatur? in c. super hoc. n. 26. de re iud. fo. 17
- Dñū trāstert abq; traditōe in societate oim bonorū legato, scē? i legato reu. i corporaliū. in c. inter corporalia. n. 29. de test. epi. fo. 6
- 7 Dñum transt in eccliam ex titulo solo, sed possessio nō nisi corporaliter accipitur. in c. pastoralis. n. 4. de prui. fo. 104
- 5 Dñ um potest transferri in alium ci ra aliam traditionem, si constituto hoc dictauerit in c. cum causa. n. 16. de re iud. fo. 69
- 1 Dñum transfe tur abq; traditōe, si res erat penes contrahentem. in c. ex litem. n. 13. de consue. fo. 111
- 6 Dñ ū difficilium est pbare in c. epi. n. 1. de re. ecc. nō alie. fo. 94
- 1 Dominium directum per usufruptionem acquiritur per prescriptionem. in c. uero de late. ut in rub. n. 4. de refer. fo. 23
- Dñū an acquirat uile, uel directū, uel utriq; ex pserptione. ibi.
- 2 Dñ ū nō a. qrit sine traditione, uel usufruptione, intelligit circa rem poraliā, scus tñ cū in spūalibus. in c. cū M. n. 30. de consi. fo. 34
- 6 Dñ ū probat ex eo, q' q's probat se pcepit fructus tanto tpe, qd fuisse ead pseribendum. in c. cum cōtingat. n. 2. de decimis. fo. 192
- 5 Dominium rei an perdat per sententiam laicam super illa re? in c. cum aliquibus. n. 13. de re iud. fo. 67
- 2 Dominium rei si p. iatur, non sufficit al' egare possessionem. in c. in causa. n. 1 & 3. de caus. pos. & prop. fo. 209
- 3 Dominus an excommunicatur per contumaciam procuratoris? in c. 1. n. 3. 4. ut lic. non conte. fo. 157
- Dñs cōst. uēs docē uel donat onē ppter nuptias seruū, uel ancillę, ut ei conferre libertatem. in c. iud. quoq; n. 11. de psum. fo. 148
- 2 Dominus semel, semper pseritur dominus, nisi probetur contrarium. in c. p. r. r. e. i. l. 2. n. 3. de transla. fo. 177
- 2 Dominus illius loci si uult locū subnecre alteri. us domin. o. possunt homines illius loci contradicere. in c. dilecti. n. 1. de ma. & ob. fo. 165
- 6 Dominus in duō. o psumit ut il e, qui possidet in c. 1. n. 2. & 4. de religiosis domibus. fo. 231
- 7 Dominus consensit ens alienationi de re sua, sibi pseridat in cap. nuper a nobis. n. 7. de dona. inter uir. & ux. fo. 63
- 3 Dominus an cogatur iurare de calumnia, si ad hoc dedit procuratorem. in c. ceterum. n. 2. de iura. cal. fo. 161
- 1 Dominus quibus denegatur accessus rei sue, licetum est frangere octauam. in c. cum Vinzonensis. n. 14. de elect. fo. 171
- 2 Dominus qui ex facto & dolo procuratoris sentit dānum, potest psumit agere contra procuratorem, qui si existerit non soluendo, restituat. in integrum: scus si procurator fuit negligens. in c. 2. n. 17 & 19. de re iud. integ. fo. 201. & seq.
- 1 Dominio rei suę, quis priuatur propter utilitatem publicam. in c. cogitantes. n. 3. de consi. fo. 21
- 3 Dominus cōtetur de u. o. n. a. illata a su. hominis, idem ecclesia a suis clericis. in c. 1. n. 3. & 6. de re iud. fo. 210
- Dñs an, & quibus casibus tenet ex delicto sue familie. ibi. n. 6
- Dñs uel alius eius loco, si per sub. hōe non fuerit admittus, censet sua possessione spoliatus in c. significauerunt. n. 4. de iud. fo. 57
- 2 Dominus rei & ille qui pseridit habere aliquid ius, cōsuetudine, uel pseriptione acquisitum, si simul concurrant ad uolum

- lius rei, que forte ambobus non sufficit, est preferendus uerus dominus. in c. dilecti filii. n. 7. de arbit. fo. 218
- 4 Dominus pro hominibus suis potest ag. re. quamuis tales homines sint liberi. in c. licet. n. 12. de proba. fo. 27
- Dominus non potest agere pro furto commisso subditis suis. n. 14
- 5 Dominus an possit agere pro iniuria, furto, uel turbatione illius subditis, uel colonis in c. dilectus. n. 5. de appel. fo. 154
- 3 Dominus non habet iurisdictionem in filios qui ibi seruiunt. in c. eum contingat. n. 3. & 20. de foro. compe. fo. 95. & 97
- 1 Dominus si ratificauit gesta per falsum procuratorem, non potest alterius contradicere. in c. ex part. c. Decani. n. 8. de refer. fo. 97
- 3 Dominus an quis pserumatur tunc ex eo, quia probatur olim dominus, tam si negit se dominum, quam si aliterat tam in prophana, quam in beneficiis. in c. eum ad sedem. n. 8. fo. 233
- 2 Dom' h data uel in piguis & ipsam hab. tauerit creditor, quemō & qualem pensionem computabit in sortem? in c. eum contra. n. 10. & c. seq. in altano. de pig. fo. 121
- 3 Dominus seu d. habet iurisdictionem ordinariam in uasallos, in c. aerum. n. 1. de foro. compe. fo. 79
- Dñs seu d. hēt iuridicōe ordinariā i clericos, nisi agat crimini liter, nā tūc absoluet, & cōtēnare pmet ad Prælātū. ibi. n. 17. fo. 130
- 6 Donus cōis, si potest unus delictū uenit in parte delinquentis destruenda, an innocēs habet aliquid remediū, si eius p. r. ppter de molit onē alter' p. nent dānicāda in c. saceris. n. 4. de sepul. fo. 175
- 2 Donator an & quando tenetur de cūctione? remittit. in c. inter cetera. n. 1. de p. r. h. fo. 37
- 3 Donatio an acquiratur possessio per solutionem pensionum donatoris. in c. eum uenit. n. 1. & 11. de re iud. fo. 221. & seq.
- 2 Donā aliqua bona alicui collegio uel monasterio, si inde postea cauerit, an & quo casu recuperet bona illa donata in c. qd a te. n. 4. de clerice. coniuga. fo. 18
- 6 Donat prohibitus non cēstetur prohibitus donare animo temerandi. in c. per tuas. n. 6. de dona. fo. 132
- 2 Donatio sic accipienda est, ut in ea fiat latissima interpretatio. in c. eum dilecti. n. 1. eo. tit. fo. 133
- 4 Donatio alicuius rei multo tempore facta, inducit in ecclesia obligationem in futurum, in c. nemiens ad nos. n. 2. de test. fo. 55
- 6 Donator an, & quo casu teneatur de cūctione? in c. n. 10. de emp. & uenditione. fo. 109
- 5 Donator recte aliquid famulo, uel alteri nūcio portatē signū, uel sigillū alius, & ille qui nigore talis signi aliquid dat, excois, intelligit in his q' sunt leuis prauitudo, uel nisi talis persona ueri similiter signum subtraxerit. in c. significauit. n. 7. de appe. fo. 146
- 7 Donatio facta ius ecclesie sub mō de aliqua res, res donata statim efficitur ecclesie, nec reuocatur modo non seruato, nisi in cōm dā fuerit expressum. in c. n. 1. de cond. appo. fo. 12
- 1 Donator potest in donatione, quom facit ecclesie cōditionem, sen modum apponere, etiam cōtrāctas resolutionum. ibi. n. 2
- 2 Donator laicus an donationem factam ecclesie propria auctoritate possit reuocare? ibi. n. 1
- Donatio facta ecclesie an possit reuocari propter cōditionem non seruatum per Prælātum? ibi. n. 3. fo. 24
- 4 Donatio cōstantini facta ecclesie ualet in c. inter dilectos. n. 2. de fide instr. fo. 126
- 7 Donatio inofficiosa reuocatur tantum respectu legitime, sed testamētum reuocatur in totū in c. Raynaldus. n. 2. de testa. fo. 155
- 7 Donatio remuneratoria inter uirum & uxorem, ualet etiam non expectata morte alterius cōiugum, quia nō est simplex donatio in c. eum in ecclesia. n. 4. de simo. fo. 90
- 3 Donatio omnium bonorum presentium & futurorum facta ecclesie ualet in c. an presentia. n. 2. de proba. fo. 17
- 6 Donatio causa meritis, in qua est positum pactū de nō reuocādo, trāst ius donationis inter uiros i. c. n. 4. de precariis. fo. 100
- 2 Donatio facta solo Prælato de rebus eccl'ie, an ualeat, attēdū quantitas rei, & loci conclusio. in c. ceterum. n. 1. de dona. fo. 31
- 3 Donatio facta per prælatum alicui suo amico uel consanguineo, ualet, si est conclusio, q' possit facere. ibi. n. 3
- 2 Donatio facta per episcopum de bonis eccl'ie q' consensu capi tili ualet. in c. eum inter. n. 19. de re iud. fo. 77
- 6 Donatio centesimę uel quinquagesimę, quam fecit Episcopus, potest per successorem reuocari, si ex ea resultabat ecclesie detrimentum in c. apostolice. n. 1. de dona. fo. 135
- Donationes plures factę uni quārū quolibet nō excedit summā & sic nō regit insinuationē, pēs uero si reuocatur excedit summā, attēdū si cumulatim, & requirunt insinuationē. ibi. n. 5. fo. 130
- 2 Donationes plures factę uni, quātum omnes de per se non indigēt insinuatione, sed omnes simul sic, an desinantur omnes, uel una ad hoc ut reducantur ad summam iustam? ibi. n. 1. fo. 136

In Panormitani Commentaria.

- 7 Donatio facta mulieri seu spōse an cōtractū mīmonii ualeat, dū modo n̄ cōferat i tēpus matrimonii. i. c. n. 7. de adul. & sup. f. 135
- Donatio remuneratoria nō est prohibita inter uir. & uxo. ibi. n. 7
- 6 Donatio omnium bonorū facta ecclesie potest continere etiā bona futura. in c. cum dilectus. n. 2. de suc. ab. intesta. fo. 166
- 6 Donatio p. nuptias solum mīmonio reuertit ad hāredes uiri, si cut dos reuertit ad hādes mulieris. i. c. pūic. n. 6. de ep. & uē. f. 106
- In donatione propter nuptias non agit mulier, nisi solum matrimonio, uel nro uergente ad inopiam. ibi. n. 9. & 5
- Donatio propter nuptias ad quid sit inuenta, & in quanta quantitate continetur ibi.
- 6 Donatio inter coniuges facta an, & quando ualeat. in c. donatio. n. 1. & 2. de dona. inter ui. & uxo. fo. 63
- Donatio confirmatur morte donatoris, etiam facta constante matrimonio. ibi. n. 1. & 7
- Donatio facta cōstāte mīmonio tribus casibus reuocatur. ibi. n. 4
- Donatio inter coniuges an indissolubile annullatur. ibi. n. 7. & 8
- Donatio pura dicitur, quā nulla ratione cogente fit, sed sola liberalitas est causa donationis. ibi. n. 3
- Donatio ppter nuptias, an cōfirmetur iuramento. ibi. n. 9. fo. 64
- Donatio propter nuptias facta a marito quid operetur. ibi. n. 12
- Donatio sine insinuatione facta quā alias nō ualebat, nisi usque ad trecentos aureos, hodie nro ualeat usq; ad quingent. s. yed. nō ultra. ibi. in d. c. donatio. n. 1. de dona. inter ui. & uxo.
- Donatio facta contribuens an teneat. ibi. n. 14
- Donatio facta uxori, ubi non est nērum matrimonium, uel ubi est putatiuum matrimonium, an teneat. ibi.
- Donatio facta uxori de pecunia prorecedendis gēlibus dotalib; tenet. ibi. n. 15
- Donatio facta filio per patrem, an teneat, & quid si filius est emā caput. ibi. n. 16
- Donatio facta filio scholari p. libris & sūptibus necessariis, nūq; d i filia cōputari deat, & an scolari aioris possit d eis tēllari. fo.
- 6 Donatō reuocatur per ingratitudinem ab ipso donator, non autem ab eius hērede, si donator tunc, uel si in persona hēredis sit commissa ingratitudo. in c. propter. n. 1. & 4. de donat. f. 136
- Et ratio est quare hēres non reuocat, quando in defectum fuit facta ingratitudo. ibi. n. 6. 7. & 8. fo. 137
- Donatio facta in magna quantitate reuocatur, si donatarius negligit alere donatorem in opus, secus in paru. licet de alimētatione nō dicatur in contra dicta donationis. ibi. n. 1. fo. 126
- Donatio an, & quando reuocatur per superuenientiam filiorū, si uel sit facta extraneis sine filiis, siue ad pias causas. ibi. n. 5
- Donatio nō reuocatur ipso facto per ingratitudinem, sed uenit reuocā i, idem si est inofficiosa, secus per superuenientiam filiorū. ibi.
- Donatio inofficiosa si potest reuocari per hēredem illius, q; poterat agere de inofficiosa donatione, licet per ipsū fuerit pūilla querela, secus si per superuenientiam liberorū reuocet. ibi. n. 6. f. 137
- Donatio quo casu possit reuocari ab hēde donatoris, si dōtari; extitit ingratius, contra quem, dum uiuebat, non fuit actū. ibi. n. 7
- Donatio quo casu possit reuocari ab hēde donatoris, si pēra donatorem fuit commissa ingratitudo, q; quē donator non egit. ibi.
- Donatio reuocat si donatari; carnaliter cognouerit uxo. donatis. ibi.
- Donatio remuneratoria nō reuocatur propter ingratitudinem, neque alia donatio quā non sit simplex. ibi. n. 1
- Donatio facta alieni monasterio uel ecclesie non recusat p ingratitudinem, quam committunt Abbas, uel praelatus cū capitulo, sed personā repelluntur a monasterio uel capitulo. ibi. n. 12
- 6 Donatio, uoti, cōfessio, nūq; d fite, facta calore iracundię nō obligat apud Deū, nisi data pleneratā. in c. dudū. n. 8. de cōuer. pū. f. 216
- 6 Donō remuneratoria nō uis pura donō. i. c. p. tuas. n. 6. d. don. f. 122
- Donatio facta a clerico sine cōuebinā nō ualeat, sicut nec facta a milite seculari. in c. 1. n. 4. de clerico. egro. fo. 63
- 6 Donatio omnium bonorū presentium & futurorū an ualeat, & an firmetur iuramento in c. nulla ecclesiastica. n. 1. de pcel. pū. f. 71
- Donatio facta per episcopū de bonis fructu menta cap. an ualeat, & an pūdicet luccessor in c. si n. f. r. n. 4. de iure. f. 191
- Donatio facta per Constantinum an ualeat in c. intellectio. n. 6. de iur. iur. fo. 202
- 4 Donatio facta ultra legitimum modum sine insinuatione, non firmatur iuramento. in c. contugat. n. 17. de iur. iur. fo. 94
- Donatio interpretatur secum quā sit. tem donatis, & donata in. in c. pastoralis. n. 3. de dona. fo. 134
- 6 Donatio ultra quingentos aureos, facta pro loco nō requirit insinuationem, idem si esset facta in redemptione captiuorū. in c. re latum. n. 1. n. 2. de tēlla. fo. 152
- 6 Donatio siue nēditio facta in fraudem filiorum reuocatur usq; ad legitimum. in c. de his. n. 7. de sepul. fo. 170
- Donatio an praesumatur per ista uerba, tolle hanc pecuniam. in c. & si quæstiones. n. 3. de simo. fo. 94
- 6 Donatio non potest fieri per sonā uel ecclesie quā non est, legatum uero secus. in c. ad audientiam. n. 2. n. 5. de eccl. ad. f. 278
- Donatio facta ecclesie per constantinum est pluribus locis approbata. in c. per uenerabilem. n. 7. qui si sit leg. fo. 52
- Donatio facta ecclesie sub conditione, quā non seruata liceat donatori re propria auctoritate accipere, an utitur conditio in c. uerum. n. 26. & 29. de fo. comp. fo. 80
- 4 Donatio facta a sponso spōse, & collata in tempus matrimonii ualeat, si sponus est inferior. in c. super eo. n. 2. n. 4. de tēll. f. 68
- Donatio quid sit in rub. n. 1. de dona. fo. 130
- Donatio rei illicitæ non ualeat. ibi.
- Donatio rei facta illi, cui cuius tē erat debita, dī donatio. ibi. n. 2
- Donatio rei facta illi, cui naturā alter tantum erat debita, non dicitur proprie donatio, nec requirit insinuationem. ibi. fo. 131
- Donatio causa remunerationis facta, non dicitur proprie donatio, nec requiritur q; insinuetur. ibi. n. 3
- Donatio inter uirum & uxorem facta non ualeat, nisi pcecesserit inter eos aliqua obligatio naturalis. ibi. n. 4
- Donare est actus nobilitatis. in c. 1. n. 2. de u. fo. 121
- Donatio facta eccle; psumi in dubio facta p remedio aīe, nā oīs donō facta eccle; dī cā pia. in c. in illū. n. 1. de rer. pū. f. 114
- 6 Donatio facta ab excommunicato an teneat. in c. aduersus. n. 13. de immū. eccl. fo. 289
- 6 Donatio facta a praelato in consulto cap. non ualeat in damnum ecclesie. in c. fraternitatem. n. 1. de dona. fo. 131
- Donatio facta de rebus ecclesie, ad hoc ut teneat, requiruntur copulatiue duo primō ut fiat in casu legitimo, secundo q; fiat cum debita solennitate. ibi. n. 5
- Donatio rei ecclesie, quā est ualida, potest retractari per ecclesiam per restitutionem in integrū, si sentit se enormiter lēx. ibi.
- 6 Donatio facta a non domino, est ipso iure nulla. in c. quod autem. n. 6. de iure p. fo. 240
- 6 Donatio facta uni ex sociis occasione societatis cedit ipsi soli, & non communiter. in c. postulat. n. 5. de concess. pū. fo. 81
- 6 Donatio rei cōis ualeat facta pntē, & nō cōtradictē illo, q; habet i re illā partē. in c. continebat. n. 9. de his, quæ si. a. pū. f. 85
- 6 Dos quæ ex dispositione statuti lucratur p uirū mortuā uxo. an intelligat de morte ciuili. in c. cum sis. n. 6. de cōuer. cōiu. f. 209
- 3 Dos cōstāte matrimonio reperitur, qñ agitur ad separationem tori p adulterium cōmissum per maritum, & tūc uxor lucrat donationē propter nup. in c. 1. n. 1. & 6. n. lit. non conte. fo. 134
- 7 Dotis restitutio an faciēda sit seruo uel domino? in c. propositum. n. 7. de conug. seruo. fo. 32
- Dos non potest esse, ubi non est matrimonium. in c. & si necesse. n. 4. de dona. inter uirum & uxo. fo. 61
- Dotis repetitio super matrimonio nullo modo ualeat. ibi.
- Dotes an perdere debeant, & donationes propter nuptias, contrahentes matrimonium contra iuris dispositionem. ibi. n. 7
- 7 Dos fuit instituta propter onera matrimonialia supportanda. in c. per ueltras. n. 4. de do. inter uir. & uxo. fo. 62
- Dos & donatio propter nuptias, hodie subiiciuntur oneribus matrimonii. ibi. n. 12. fo. 62
- Dos quando maritus uergit ad inopiam, non assignatur uxori, sed marito pro cautione uxoris, sed in hoc uaria est opi. ibi. n. 12
- 3 Dotis repetitio potest pertinere ad iudicem ecclesiasticum, in c. ex tenore. n. 6. de fo. comp. fo. 94
- 7 Dos data a marito ipsi uxori ex eo, q; ipsam an cuius inauerat, solum mīmonio reuertit ad uxo. in c. 1. n. 3. de adu. & stu. f. 135
- Dos quando constituitur ex eo, quia aliquis cuius inauit puellam, constituitur maior, quā exposcat qualitas sua. ibi. n. 4
- 7 Dotium causa est accessoria matrimonii. in c. de prudentia. n. 2. de dona. inter uir. & uxo. fo. 60
- Dotium repetitio qua actione, uel conditione petatur, & intra quod tempus debet restitui. ibi. n. 5. & 6
- 7 Dotiū cōstitutio per statuti facta ualeat. in c. 1. n. 8. de spōsa. f. 2
- Dos & donatio propter nuptias solum matrimonio, an sit restituenda. in c. donatio. n. 1. de don. i. inter uir. & uxo. fo. 63
- Dos solum mīmonio si indissolubile redit ad mulierē. ibi. n. 1. o. f. 64
- Dos an solum mat. siue uxore mortua sit restituenda illi, q; cā do tamq; dissolueūdi ē, qā illud i pte, & aliud i extrauoco dotatē. ibi.
- 6 Dos ecclesie quæ dicatur sufficiens. in c. ut quique. n. 2. de ui. & hone. eccl. fo. 4
- 7 Dos ē restitueda mar. licet separato, et si fiat quo ad totū, & alia dēt integrē restitui in c. 1. n. 2. & 3. de do. inter ui. & uxo. f. 60
- Dos constituta ex pecunia foneratitia? an debeat restitui creditori bus usuriariis. in c. cum tu. n. 13. de usur. fo. 145

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- 1 Doris questio est utriusque fori, & est locus praeuentioni. in c. ecclesia sanctae Mariae. nu. 16. de consil. fo. 38. & in repe. nu. 21. fo. 42
 - 2 Dos restituitur si nullum interuenit matrimonium, uel si de facto interuenit, sed non de iure. in c. ex parte. n. 10. de restit. spo. l. 234
 - 2 Dotis promissio metu facta est ipso iure nulla. in c. 2. nu. 9. quod metus causa. fo. 193
 - 7 Dotes uiduorum ecclesia tenetur defendere. in c. nuper a nobis. nu. 3. de dona. inter ui. & uxo. fo. 62
 - 7 Dotum causa fauorabilis est in c. 1. nu. 6. de despon. impu. fo. 16
 - 7 Dotale ius quid sit in c. pierunq. n. 8. de dona. inter ui. & uxo. fo. 61
 - 7 Dotes repetere an possit uxor separata propter adulterium, si postmodum constat de al. quo impedimento propter quod nullum inter eos potuit esse matrimonium? ibi. nu. 9
 - 7 Dabitans de morte coniugis, nisi certificetur, contrahere non debet, & si contraxit, reddat, sed non ex gat debitum, & si postmodum sciat primam uiuere, dimittat secundam. in c. dominus. nu. 1. 4. 5. de senten. nup. fo. 64
 - 1 Dabium magnum si resultat ex re scripto papae, est recurrendum ad papam. in c. 1. nu. 18. de postu. prel. fo. 122
 - 7 Duellis initis ob aliquas differentias, si unus moriatur, non per hoc creditur, quod ille fuerit in culpa super dictis differentis. in c. significatibus. nu. 2. 4. de purg. nul. fo. 193
 - 7 Duello inito si quis perdis, non habet praesumptionem contra se, uidelicet quod praesumatur convictus de crimine super quo ipsi adinuenit contendere. in c. 1. nu. 3. de cle. pug. in duello. 133
 - 7 Duo ubi pariter dicitur ita potest exercitum in uno, praesumitur in alio in c. fraternitatis. nu. 8. de frig. & male. fo. 44
 - 6 Duo qui sunt a iure separata, quod postea ad dicitur i uno, & si est pena, intelligit adiectum in alio. in c. de multa. nu. 18. de pb. f. 40
 - 9 Coars. A. de Lapan. ele. statum de ele. ubi uoluit hoc super uerb. consuetudine. qd. no. Car. ubi dicit esse singulariter notandum quid quod uenit p. mo. lu. ad dendi, sic pars illius, cui addit. sed si manet tunc de p. ca. In contrarium facit text. in c. 2. in §. si uer. sanctio. in d. u. & ho. ele. ubi sanctio illa est penalis, & papa facit add. tunc de illi sanctio. & tñ gl. ibi dicit, quod illa additio non erit sanctio, quia si uelut q. sanctio sit penalis, additio non erit penalis, adeo p. pena apposta in sanctio, non ui. lise. locum in additione. & corda illa gl. e. uer. & illa, nisi ita uenit opponi aliquid uerbum in additione, qd. est repetitum oim existentium in statuto p. ex. dicit. de multa. in uer. hodie in personis. & ibi. lo. An. facit quod leg. & no. in l. i. c. 1. de uer. oblig. Et uide omnino in uerb. si ita uenit.
 - 1 Duo contraria possunt esse simul uera, & consideras diuersis finibus. c. si. nu. 6. de consue. fo. 123
- De litera E.
- 6 **E**bricitas assidua semper est peccatum mortale. in c. 1. nu. 2. de rel. & ue. san. fo. 273
 - 7 Ebricitas sola non est causa sufficiens ad priuandum sacerdotem sua ecclesia. in c. si confiteri. nu. 3. de accu. fo. 70
 - 7 Ebricitas rara est ueniale, & non mortale. ibi.
 - 4 Ebricitas delinquentis quatuor punitur in c. si uer. nobis. nu. 5. de testi. fo. 54
 - 7 Ebricitas non est peccatum mortale, nisi quis assidue inebrietur. in c. 2. de uer. oblig. & hunc. ele. fo. 9
 - 5 Ecclesia restituitur aduersus sententiam propter necessariam probationem omnissimam, personae uero ecclesiasticae non in c. inter monasterium. nu. 13. de re iud. fo. 92
 - 6 Ecclesia possunt praescribi iure proprietatis cum titulo, alias secus in c. dudum. nu. 4. de decimis. fo. 193
 - 6 Ecclesia debet iterum reconsecrari, quod fuit consecrata per notorie excoicatum. in c. consilium. nu. 5. de consil. eccl. uel alia. fo. 262
 - 7 Ecclesia nullam poenam habet maiorem excommunicatione. in c. mulieres. nu. 12. de senten. excom. fo. 214
 - 6 Ecclesia an possit esse patrona superius, remissius. in c. significasti. nu. 2. de iure pat. 245
 - 6 Ecclesia polluitur, si in ea sepeliatur excommunicatus. in c. consilium. nu. 1. de consec. eccl. uel alia. fo. 262
 - 2 Ecclesiae uacantis custodia pertinet ad illum, qui habet ius institui di in ea. in c. cum uos. nu. 8. de ord. fo. 246
 - 7 Ecclesia uacans debet regi per oconomum, donec sibi prouideat per patronum, uel collatorem intra tempus eis datum. ibi. nu. 9.
 - 7 Ecclesia debet reconciliari, si in ea fuit semen cassum, & coitus p. peccatus, & hoc uerum quod est publicum, si uero occultum, non requiritur reconciliari, quod potius sit ad terrorem, quia ecclesia cum sit sancta, non polluitur. in c. significasti. nu. 2. de adul. & iu. fo. 136
 - 6 Ecclesia potest de nouo edificari intra parochiam alterius ecclesiae, quod antiqua ecclesia habet parochiam ualde ampliam, & populus non potest de facti eodem uirare ad illam, & illa ecclesia noua habebit oblationes spirituales ex illa antiqua in c. nouum genus. nu. 7. de decimis. fo. 181
 - 6 Ecclesia non debet uendere rem p. quam ualeat commutari, nisi si emens scierit plus dederit. in c. 1. nu. 2. de emp. & uen. fo. 104
 - 6 Ecclesia uendens non debet recipere ultra uerum pretium & latum. in c. quia plerq. nu. 29. de immu. eccl. fo. 193
 - 6 Ecclesia de trahit falcidiam de legato ecclesiae. in c. presentia. 37. de proba. fo. 21
 - 6 Ecclesia si hiet tot facultates, quod canonici possint eodem modo uiuere, tunc tenet ipsi canonici et ad pces Papae alii recipere, et si unus nollit, secus si facultates suppetunt. in c. ex parte. n. 4. de coe. p. 174
 - 6 Ecclesia unus diocesis, si est unita ecclesiae alterius diocesis, & consensu Papae nihil prejudicatur episcopo ecclesiae unitae. in c. quia monasterium. nu. 1. de religio. do. 1. fo. 32
 - 6 Ecclesia unita si collectat, an collectetur ubi est, an in loco ubi est unita? ibi. nu. 5
 - 6 Ecclesia unita si alienatur, quis episcopus praestabit auctoritatem? an episcopus loci, ubi est sita, an ubi est ecclesia, cui est unita? ibi. nu. 6
 - 6 Ecclesia unita debet conservari in statu suo. ibi. nu. 3
 - 6 Ecclesia qui restituitur i integritate ex male gestis p. peccatorum, & talit. restitutione regit libellum. in c. 1. n. 35. ut lre in coe. l. 177
 - 6 Ecclesia ligatur legibus civilibus loquentibus de electione. in c. 4. de emp. et uen. fo. 109
 - 6 Ecclesia & cetera loca pia restituntur, si se reperiantur laici. in c. nulli. nu. 4. de rebus eccl. non alie. fo. 96
 - 6 Ecclesia non tenetur de electione. in c. si quis. n. 12. co. tit. fo. 51
 - 6 Ecclesia non lucratur cum aliena iactura. ibi. nu. 13
 - 7 In Ecclesia polluta sanguinis effusione non debet celebrari diuina in c. tuarum. nu. 2. de prin. fo. 180
 - 7 Ecclesia quomodo potest pollui, et quomodo debet reconciliari? ibi. nu. 1
 - 7 Ecclesia non uidetur de occulto matrimonio, approbat. in c. 1. de lud. si publicatur. in c. quod nobis. nu. 1. de clande. despon. fo. 10
 - 6 Ecclesia quando aliquid uendit, non debet recipere pretium oblatum ultra ualorem. in c. per tuas. nu. 8. de dona. fo. 132
 - 6 Ecclesia non habens populum, non habet ius sepeliendi, potest tamen sibi concedi ab omni Praelato habente ius episcopale. de consensu tamen capituli. in c. certitari. n. 8. & 9. de sepul. fo. 133
 - 6 Ecclesia bona sunt deputata uisibus clericorum & pauperum, proprietas autem est ipsius Dei. in c. 1. de immu. eccl. et ceteris. 28
 - 6 Ecclesia an, & ad quae onera teneatur? ibi. nu. 1
 - 6 Ecclesia tenetur ad refectionem uirum uel pueri uicinalis, & pauperum, & murorum ciuitatis ibi. nu. 1. 6. & 18. fo. 233 & seq.
 - 6 Ecclesia ratione pacis laetiae habet iurisdictionem in laicos. in c. 1. de infra. nu. 1. de iur. iur. fo. 198
 - 6 Ecclesia dicitur ad aliquem pertinere pleno iure, quod episcopus nulli ipse episcopo ibi exercet, et ideo praetatio illius, et destitutio, praetatio illi, qui ea habet pleno iure. in c. Lateranensi. n. 4. de pb. fo. 59
 - 5 Ecclesia una potest cum pluribus permutari sine iure proprietatis, nisi in tituli, dummodo ille plures ecclesiae teneantur de iure communi, secus si cum dissolutione, quia dissolutio non ualeat in tertium in c. cum uenerabilis. nu. 2. de excep. fo. 11
 - 6 Ecclesia quod est collegiata, electio spectat ad collegium. non autem ad episcopum, nisi consuetudo aliter disponat. ibi. nu. 45. fo. 14
 - 6 Ecclesia quando est sita in parochia alterius, tunc episcopus, uel rector parochiae in ea praesentatur. ibi. nu. 46
 - 6 Ecclesia si aliquid allegat p. lene tenet illud si se acceptat. ibi. nu. 53. fo. 14
 - 6 Ecclesia an possit agere pro iniuria illata clerico. in c. contingit. nu. 9. de senten. excom. fo. 217
 - 6 Ecclesia parochialis potest conferri in titulo non sacerdoti, sed non in commendam in c. si. nu. 13. de transla. epi. fo. 83
 - 5 Ecclesia quomodo dicatur subiecta alteri ecclesiae pleno iure, & praescriptione. in c. cum inter. nu. 16. de re iud. fo. 77
 - 6 Ecclesia parochialis unita praebenda, uel alteri dignitati, si p. uenit tunc ratione coenitatis. in c. extirpata. §. q. uero. n. 4. de pb. fo. 59
 - 6 Ecclesia non dat licentiam transire ad secundam uota, nisi etiam sit de morte uiri. in c. praesentia. nu. 6. de iur. iur. fo. 10
 - 6 Ecclesia quod ad spualia praesumitur subiecta episcopo in cuius diocesi est sita, secus in temporalibus, nisi contrarium de utroque appareat. in c. cum uenerabilis. nu. 1. de elig. domi. fo. 234
 - 7 Ecclesia censetur habere quoddam ius in praedio, ex quo debet decima. in c. aliquibus. nu. 3. de decimis. fo. 194
 - 6 Ecclesia sita intra parochiam alterius ecclesiae, an praesumatur sibi subiecta. in c. dilectus. nu. 3. & 11. de capel. mona. f. 36. & seq.
 - 6 Ecclesia parochialis quae sit, ut sciat, ut sciat, ut parochia debeatur canonica portio, & sic an sit illa, in qua quis habet domicilium uel habitationem? in c. nostra. nu. 10. de sepul. fo. 174
 - 7 Ecclesia interpretatur ius diuinum. c. quanto. nu. 5. de iur. f. 59
 - 6 Ecclesia exempta non potest renunciare priuilegio libertatis. in c. cum tempor. nu. 2. & 7. de arbi. fo. 119
 - 5 Ecclesia si fuerit coemulatione aliquis consecrata, debet p. eam de dotari, & eodem modo debet dotari per illam, quod fundauit, & de dotari ita congrue, ut collegiati possint modo uiuere, & ceteris. nu. 1. 2. 3.

In Panormitani Commentaria.

- nu. 1. 2. 3. & 5. de conse. ecc. uel alta. fo. 202
 Ecclesias uel capellas fundatas p̄nt p̄iudicē ecclesiasticum ipsas dota-
 re, & ista obligō trāsit in heredem, nec detragi tales fundates mul-
 tum future, q̄a talis obligō uenit ex mera liberalitate. ibi. nu. 3. & 4.
- 6 Ecclesia non p̄secratur, q̄n̄ quā diuina officia celebrant, gaudent im-
 munitate ecclesiastica, q̄ si in dicta ecclesia non celebrant diuina, an
 gaudeant immunitate. c. ecclesie. nu. 1. & 5. de immu. ecc. fo. 163
- 2 Ecclesia dicitur auctoritate quādo tunc damnum etiam de futuro, puta
 quā locatur rem alicui potestatem. c. peruenit. nu. 3. de arb. fo. 217
- 6 Ecclesia non potest edificari intra parochiam alterius ecclesie sine
 magna causa. in c. tua nos. nu. 2. de ecc. ad. fo. 278
- 2 Ecclesia una quando dicitur ab alia dependere? Aut in eam te n.
 11. de eta. & qual. fo. 36
 Ecclesia maior si euincatur, an censentur cūctę omnes ab ea de-
 pendentē & c. in ex. nu. 12
- 6 Ecclesia maior si non soluitur episcopalia, an ab ea dependentes
 ecclesie possint pignoriari. ibi. nu. 13
- 6 Ecclesia patronata non potest sine consensu patroni per aliquē oc-
 cupari. in c. ex infirmatione. nu. 1. de iure patro. fo. 243
- 2 Ecclesia dicitur uisitata dupliciter. in c. inter corporalia. num. 1. 5. de
 trans. ep. fo. 3
- 6 Ecclesia quomodo, & qualiter cognoscatur collegiata? in c. nobis. n.
 8. de iure patro. fo. 247
 Ecclesia collegiata habet ius sibi eligendi prelatum. ibi.
- 1 Ecclesia non cathedralis debet in literis nominari sibi nomine illi
 sancti, p̄ cuius uocabulo est illa litera sunt surreptitę, alie uero
 sicut in c. si cōfessio. nu. 1. de elect. fo. 203
- 7 Ecclesia fundataria recognoscit uigore temporalium aliquem do-
 mini temporalem in superiore aliam si non sit fundataria, & possi-
 deat temporalia secus in c. uenient. nu. 4. de accu. fo. 73
- 6 Ecclesia non debet de nouo fundari cum pręiudicio antiquarum, i
 cum contrarietate. nu. 8. de decimis. fo. 192
- 6 Ecclesia una p̄ p̄scribere decimas debitas alteri cū titulo. uel p̄ t̄ps,
 de cuius initio non esset memoria. in c. cum in tuam. n. 2. c. fo. 193
- 6 Ecclesia non potest fieri censuras, & facta non tenet per simplici con-
 sultationem Rectoris sine consensu Diocesis, quo casu requirit
 causa rationabilis. in c. p̄terea. nu. 1. 2. & 3. de censu. fo. 233
- 7 Ecclesia edificat in parochia aliena sine licetia epi. n̄ n̄m̄it lesterne
 d. y. sed cedat commo & p̄ali. in c. cum olim. n. 3. nu. 9. de priu. fo. 182
- 4 Ecclesiam defendere: & qui iuratur, an teneatur defendere sine requi-
 sitione in c. breui scilicet. nu. 3. de iure. fo. 172
- 2 Ecclesiam defendere promittens, an teneatur si ecclesia ei fide non
 fuerat. ibi. nu. 6
- 6 Ecclesiam defendere promittens si ecclesia uel prelatus sibi auferat
 salarium, an teneatur defendere. ibi. nu. 7
- 6 Ecclesiam iurare promittens, an teneat contra conscientiam. ibi. nu. 8
- 7 Ecclesia si sumit concessa aliam in p̄petuum, non at ad t̄ps, & dicet
 trum incutit onus p̄bandi in c. si constituit. nu. 2. de accu. fo. 70
- 6 Ecclesia p̄ concedi aliam ad t̄ps t̄nto commode, uel seruati et ab
 inferiore a papa, in uoluntate uero n̄ conceditur, nisi a solo papa. ibi.
- 6 Ecclesia q̄n̄ est data in commendam alicui certum t̄ps, tunc ante
 illud non potest ex ea renouari, secus si est data simpliciter in com-
 mendam, quia tunc potest ad libitum reuocari. ibi. nu. 12. fo. 71
- 5 Ecclesia restituitur aduersus p̄scripcionem sicut minor. in c. i. nu.
 9. de p̄scrip. fo. 26
- 2 Ecclesie uersio in utilitatem ecclesie non p̄sumitur, nisi probei.
 in c. super hoc. nu. 18. & nu. 22. de renu. fo. 17
- 6 Ecclesia dirupta, cuius expensis dicitur reuocari. in c. 1. nu. 3. de ec. ad. fo. 276
- 6 Ecclesia tenet de suis fructibus si p̄bū dicitur subuenire laicis indigenti-
 bus, & aliter ecclesie indigent in c. 1. nu. 3. de reb. ec. nō alie. fo. 94
- 6 Ecclesia cognoscitur p̄ncipes seculares in temporalibus & ratione
 feud. in c. 2. nu. 2. co. tit.
- 2 Ecclesia non solum debet subuenire clericis indigentibus, sed etiā
 laicis. ibi. nu. 3
- 6 Ecclesia secularis quinq; modis potest spectare ad religiosos, & quo
 iure potest pertinere talis ecclesia ad eoldem. in c. de monichis. nu.
 3. & 10. de p̄scrip. fo. 34
- 1 Ecclesia diues dēt alteri ecclesie supplere. in c. cū. M. n. 28. de cōst. fo. 34
- 6 Ecclesia potest agere ad decimas rei uendicatione. in c. ex parte. nu.
 6. de decimis. fo. 188
- 5 Ecclesia una p̄scribit contra aliam, etiam iura specialia. in c. ad an
 res. nu. 2. de p̄scrip. fo. 31
- 2 Ecclesia lesa dolo p̄curatoris hēt duplex remediū, unum q̄ p̄curatorē
 remouat, aliud q̄ aduersarium in c. 2. nu. 19. & 20. de rest. in integ. fo. 207
- 6 Ecclesia si damnificatur, an sit in eius electōne agere contra illum,
 qui damnificauit, an contra illum qui habet reus. ibi. num. 20
- 5 Ecclesia quando est collegiata, electio spectat ad collegium, contri-
 matio uero ad superiorem. in c. significarunt. nu. 3. de excep. fo. 19
- 7 Ecclesie inferiores circa sacramenta, dēt se conformare maiorib;
 ratione metropolitane ecclesie in c. tuas. nu. 2. de spon. duo. fo. 22
- 6 Ecclesia potest p̄scribere aliam ecclesiam, subdit sibi in ea cura
 pastoralis. nu. 1. de iurepa. fo. 243
- 6 Ecclesia siue beneficium, non possunt p̄scribi quo ad titulum sine
 canonica institutione. ibi.
- 2 Ecclesie regiminē non est committendum incognito. nec salua con-
 scientia incognitus eligi in c. 1. nu. 5. de renu. fo. 12
- 6 Ecclesia secularis etiā collegiata potest esse pleno iure subiecta mo-
 nasterio. in c. cum inter. nu. 2. de re iud. fo. 76
- 6 Ecclesia quomodo dicitur pleno iure remissive. ibi. nu. 3. 12. & 16
- 6 Ecclesia non potest errare, & hereticum esset dicere, q̄ ecclesia er-
 ret. in c. ritus. nu. 6. qui de uol. uou. fo. 27
- 1 Ecclesia n̄ dēt uacare sibi p̄latore ultra tres mēses, & n̄ eligētes intra
 istud t̄ps pastore p̄sumunt in c. ne p̄ defectu. nu. 1. & 3. de elect. fo. 191
- 6 Ecclesia dicitur proprie domus orationis. in c. cum ecclesia. num. 1.
 de immu. ecc. & c. cum. fo. 283
- 6 Ecclesia potest tempore necessitatis ad defensionem rerum, & perso-
 narum in castelli contra hostes. ibi. nu. 3
- 6 Ecclesia in quibus casibus potest esse pene exempta a iurisdicōne epi-
 scopi. in c. cum uenerabilis. nu. 4. & 6. de censu. fo. 253
- 1 Ecclesia collegiata dēt sibi prouidere de p̄lato, & nullus alius ci-
 tra papam potest hoc facere. in c. 1. & 2. de elect. fo. 158
- 6 Ecclesia quomodo cognoscatur quod sit collegiata. ibi. nu. 2
- 1 Ecclesia regitur non solum a iure canonico, sed etiam a consuetu-
 dine. in c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. fo. 119
- 6 Ecclesia minor & sicut comparatur in c. ex l. s. nu. 11. de pig. fo. 120
- 6 Ecclesia parochialis tēget se iudiciū. nec in ea regit p̄lati deservit
 in c. ex parte. in re. p̄. si uero. nu. 2 & 46. de p̄b. fo. 44. & 53
- 1 Ecclesia subiecta episcopo, debet in omnibus actibus consensu epi-
 scopi habere in c. causam. quę nu. 7. de elect. fo. 150
- 6 Ecclesia patronata ecclesiasticis potest conferri a legato, etiam non
 uocato patrono ecclesiastico, secus si laicus est patronus. in c. cum
 propter. nu. 6. & in c. seq. nu. 3. de iurepa. fo. 248
- 6 Ecclesia quęlibet particularis teneatur dare episcopo suo singulis an-
 nis duos aureos in c. pastoralis. nu. 7. de dona. fo. 134
- 4 Ecclesia non patitur, ut quis ueniat contra proprium iuramentum.
 in c. mulieri. nu. 4. de iure i. fo. 203
- 6 Ecclesia uacante, an, & que bona possint alienari, sine necesse episco-
 patus, siue alia inf. ior ecclesia. in c. 1. nu. 7. ne sede uacante. fo. 82
- 1 Ecclesia uel pauperes si institutiones, non teneatur ultra uires here-
 ditarias. in re. p̄. ecclesia. S. Mar. nu. 13. de cons. fo. 41
- 6 Ecclesia potest dici collegiata, etiam q̄n̄ ea non sit prelatus. in c. cū
 non ignores. nu. 4. de p̄scrip. fo. 34
- 6 Ecclesia si sit iudici, subiacet dñi oī loco & t̄pali. in c. 1. nu. 9. de cōst. fo. 241
- 6 Ecclesia si uacat, n̄ n̄m̄it cōp̄ositiones, & ipsas t̄c ingreditur dñi iura
 for. & tanq̄ inuasor expetit in c. cū sup. n. 19. de cā. poss. & p̄. fo. 201
- 6 Ecclesia p̄sumitur subiecta episcopo ex eo, quia dat ei aliquid c-
 p̄tate. in c. causa. nu. 3. de cau. poss. & prop. fo. 209
- 4 Ecclesia potest agere tripliciter a contra illam, qui cum edificauit, &
 remisit ius patronatus in c. significauit. nu. 4. de rest. fo. 93
- 6 Ecclesia non uacans non potest alteri promitti, etiam si consentiat
 Rector ipsius in c. accepimus. nu. 1. de p̄scrip. fo. 172
- 6 Ecclesie ordinationes non potest ille, cuius non interest, impedire.
 in c. ex ore sedentis. nu. 1. de his, quę hāc ma. par. cap. fo. 91
- 6 Ecclesia cathedralis p̄ h̄re parochiam, & iura parochialia p̄tinent ad
 caplm, & non ad cpm. in c. cum super. nu. 3. & 4. de sepul. fo. 172
- 6 Ecclesia non tenet ex deposito facto clerico: p̄suis ecclesie, nisi in
 ei ecclesie utilitate quersu tuerit in c. 1. nu. 1. & 4. d. p̄suo. fo. 102. & se.
- 6 Ecclesia tenetur ex d. posito apud eam factu. ibi. nu. 4
- 6 Ecclesia quando tenetur de deposito, & quando censetur factum
 depositum apud eam. ibi. nu. 10. fo. 103
- 6 Ecclesia q̄n̄ tenetur ex deposito prelatus uel capitulum remissive. ibi.
- 6 Ecclesia secularis p̄ cōteri, & reparari ad statutu regulę, sine iū
 p̄uicio clericali, sed non est contra, nisi in defectum regulari.
 in c. ad audient. an. n. 2. nu. 1. 2. & 6. de ecc. ad. fo. 277. & 161
- 7 Ecclesia si concedat in proprios usus aliquibus religiosi, illi nō po-
 terunt eius possessionem accipere sine licetia epi, nisi aliter dicatur
 in concessione, quę intelligitur facta mortuo Rectore, qui in ista
 ecclesia permanet in c. pato. nu. 1. 2. de priu. fo. 184
- 6 Ecclesia p̄ cōcedi alicui loco relig. oī in p̄prietate, & in usufructu. ibi. n. 3
- 6 Ecclesia quando conceditur aliquibus religiosi in proprios usus,
 cui censetur concessa. ibi. nu. 7
- 6 Ecclesia concessa alicui in proprios usus, non eximitur a iurisdicō-
 ne episcopali. ibi. nu. 8
- 6 Ecclesia si concedatur alicui p̄no iure, quid intelligatur concessu
 ibi. nu. 9. Et uide in c. quoniam. in l. no cōt. fo. 185
- 5 Ecclesia si ecclesia restituitur in c. 1. nu. 3. ut lite non cōt. fo. 137

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

fortilicij fuit dectm qñ tpe guerra, in quente fili? & refecit illud ca-
stra diei Balabij qñ tpe uoluit qñ pñ & hoc mō intelligas lētibetis
i l i. S. i. qñ fimp- f. d. v. ob. qñ hactū ē an balabim & refecit,
folnet noua pēbella. qz lē mēdij qñ i corā nō ē annulāt. facit gl.
i d. c. e. d. mō & qd nō. Hoc tūm, n tū ē cedat. n i. gl. &
doc. c. d. e. f. de refecit. In pñ facit qñ nō Ang in archie fñ alia s hoc
itaq. ad fī coll. ubi dicit qñ fī domus emphyteutic a pñbit nē ali
quo cafu fortitō dē folnet, pñ dē a n tē dē tē dē pñ foli q tē
nancet, & iō pñtū fpeciat ad emphyt. nā, & tē nē a reficere &
foluere pñ folo illud, q tenebat folnet pñ uero ad licio, ex quo pñ
ut pñtū dicit fī m lo. dē Ana i dē pñtū qñ i nā qz pñbit, pñ
fuit reficē pñpē aream qz remanet, ex nō i dē a tē dē nouo reficē
qñ dicitm Ang nōtū cēdō nē m pñ dē q. d. pñ dē nō Bar. & alia. i.
i. C. dē mēph. i. nō pñ dē tū ē pñtū dē loc.

- 6 Ad ecclesiam prohibemus, non conferunt prohibens edificium reintergrare, per textum su. de dona. fo. 132
- 2 In ecclia apponitur ecclesiastica in ecclia. ibi. nu. 3. de ma. & obe. fo. 166
- 1 Agrotus licet non possit enadere, et non det de eius figurate uel bonis aliquid fieri, inquam actuali moriturus & sepelitur in e. bonis memorie. l. 2. nu. 2. 12. de eccl. fo. 186
- 6 Agrotus et in maxima infirmitate constitutus, potest habere matrimonium tam carnale, quam spirituale, in c. sicut nobis. nu. 2. de reg. fo. 204
- 3 Agrotus & caput tunc exculat quare a confirmatione uera. in c. s. porto. nu. 4. ut licet non cont. fo. 148
- 1 Electus non est ambigendus, si consensit electioni de se facta, nec persequitur electionem suam canonice factam in iudicio. in c. 2. nu. 2. de re iud. integ. fo. 261
- 1 Electio in ecclesiis collegiatis pertinet ad capitulum, sed confirmatio ad episcopum. ibi. nu. 3
- 1 Electio facta licet pendente non retractatur, sed differtur eius executioni. ibi. nu. 9. & 12. fo. 231. & 169
- 1 Electus non adhuc confirmatus, potest renuciare electioni, si in manibus eligentium sine superioris licentia. ibi. nu. 11
- 1 Electio est factus iuris electio, et confirmatione ibi. nu. 21. 22. fo. 292
- 1 Electio siu. paratio facta in bono morali supere eligenda, nec potest confirmari, et potestatem morum, quia attendit in eis habet. ibi. nu. 22
- 3 Electus in ea electio, et quoniam potest confirmationem ad confirmationem, possit contra cum obici crimina, & tanquam indignum repellere. in c. cum dilecti. nu. 10. de co. & contr. fo. 259
- 6 Electus acquiescens per electionem, per confirmationem uero exercitum. in c. nobis. nu. 2. de iurep. fo. 247
- 7 Electus fimonice i. placet deponit iuxta in c. de hoc u. 2. de sim. fo. 91
- 2 Electus an possit renuciare sue electioni sine consensu sui superioris, et ad sui primum, siue electio sit confirmata, siue non sit. ad aures. nu. 7. quod in casu. fo. 198
- 7 Electus & confirmatus in archiepiscopum, non per confirmationem, de electis, non autem de archiepiscopis. in c. memini. mas. u. 1. de actio. fo. 71
- 1 Electi possunt eligere prelatum, qui sit de extra caput. in Ant. in c. post translationem. nu. 4. de renat. fo. 39
- 1 Elig. ad psallit, quis debeat. nu. 6. & 8. & 15. fo. 60
- 1 Eligentis si quis non permittatur potestate eligendi, quando est unum de facia discipuli. in f. ibi. nu. 13
- 7 Electus si fuerit reus, ob eum contra ipsum probatum, efficiat in habilibus ad alias dignitates consequendis, non autem proutur confirmationis, si talis poterit se purgare, non repellatur a dignitate consequenda. in c. super his. nu. 14. & 16. de accu. fo. 75
- 5 Electus an, & quando lo. in eius manibus possit renuciare iuri suo in c. conf. tutus. nu. 13. & 14. de app. fo. 143
- 1 Electio secundum an, & quando uideat, prima non cassata. ibi. nu. 15
- 2 Electus in episcopum, licet confirmatus, non de episcopatus ante consecrationem, & idem in Archiepiscopum. in c. 1. nu. 2. de trans. episc. fo. 2
- 1 Electos in Archiepiscopos papa confirmat durante suspicione Patriarche. ibi. nu. 12. fo. 3
- 1 Electus in Archiepiscopum per confirmationem, recipit episcopalia ministrandi. ibi. nu. 5. fo. 2
- 1 Electus & confirmatus in Archiepiscopum, & nondum consecratus, an possit confirmare episcopum, bnficia, & iurisdictionem exerceat, & de criminalibus cognoscere. ibi. nu. 2. & 9. fo. 2 & 169
- 1 An possit ea, qui sunt ordinis, committere & alteri ibi potest executioni. in c. q. sunt ord. nu. 1. fo. 3
- 6 Electus quo casu computat uocem suam inter alias in c. per nostras. nu. 3. de iurep. fo. 248
- 7 Electus ab Abbate de per eum confirmatus. At bati. nu. 2. de y. si. fo. 20
- 1 Electio de necessitate restricta ad certam personam, est nulla, secus si ad incertam de cert. si. ibi. nu. 4. fo. 241
- 1 Electio quando est facienda de certis personis, intelligitur si, & in quantum ibi reperitur per sona idonea. ibi. nu. 8
- 6 Electus licet non solenniter, non teneatur in hoc confensu renuciare, quia electio habet fundamentum in iure, licet solenniter in c. 2.

ris positivi defecerint, in e quia plerique. n. 13 de immu. ec. fo. 204

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- 2 Electus in episcopum, non potest appellari episcopus ante consecrationem in e. quanto. nu. 4. de offi. ord. fo. 147
- 1 Electus tantum a l. episcopatum, an ad alium episcopatum debeat eligi, uel postulari a. c. si. nu. 7. de postu. prela. fo. 136
- Electus in episcopum potest ab in c. no. acceptare, sed si semel est episcopus non habet ulterius voluntatem. ibi. nu. 1. fo. 137
- 2 Electus acquirit plenam ius, & potest facere se confirmari in c. pro simulatione. nu. 4. de postu. prela. fo. 135
- Electi ad aliquam dignitatem, an illam consequantur, si electores recesserunt a tali electione ibi nu. 5
- 6 Electus ad unam dignitatem uel ecclesiam, cogit dimittere aliam quam habet, alias non recipitur in e. cum non ignores. n. 1. 2. 4. de preb. fo. 35
- 6 Electus & consecratus non dicitur episcopus in e. tua uapen. nu. 2. de his, que si a prela. fo. 38
- Electi solus si preb. potest de rebus ecclesie et consensu capto. ibi.
- 2 Electi si est industria persone, facit quod causa non possit subdegar. i. c. si pro debilitate. n. 1. 4. de offi. deleg. fo. 95
- 7 Electus promittens datur uocem suae electioni: beneficium, confirmationem: limoniam in e. cum essent. nu. 5. de simo. fo. 91
- 7 Electus in abbatem debet confirmari per episcopum, cui subest ipsum monasterium in e. sicut mis. nu. 3. de simo. fo. 102
- 1 Electio dicitur necessaria confirmari, si per superiorem reperitur idoneus in c. postquam. nu. 1. 4. 5. 8. de elec. fo. 139
- Electus non potest hunc plenam ius ante confirmationem ibi. nu. 2
- Electio facta a secularibus, an requirit confirmationem superiorem ibi.
- 2 Electus ante confirmationem, an possit cedere iudicio in ca. inter corporalia. nu. 33. de trans. episc. fo. 6
- 3 Electus non nocetur ambitione, si suam electionem querit confirmare & defendere in c. exhibita. nu. 1. de ind. fo. 53
- 4 Electus confirmatus, sed nondum consecratus potest dici prelaeus, sed non episcopus in e. cum heris. nu. 2. de testi. fo. 75
- 1 Eligentes si ipsi sum non sunt priuati potestate eligendi, licet electio sit nulla in e. cum inter. nu. 15. de elec. fo. 157
- 1 Eligentes scilicet indignum sunt priuati potestate eligendi ipsi iure i. alios casus in c. gratiam. nu. 2. 10. 14. & 15. de postu. prela. fo. 128 & seq.
- 1 Eligentes debent eligere personam non ignotam non per eligenti super idoneitate recipiat relictas. c. de memor. nu. 2. n. 15. de post. pl. 133
- Eligi debet potius in loco qui per regem uiam suam ibi, quam alius extraneus ibi. nu. 16
- 1 Eligentes uel postulantes indignum, sunt ipsi iure priuati potestate alium eligendi per prima uice in c. t. nu. 3. de postu. prela. fo. 127
- Quod quomodo intelligitur pro prima uice in e. cum Vintonensis. nu. 13. 31. de elec. suam.
- 6 Eligentes abstante in potestate uel conferentes beneficium abstante, non putantur acceptatione a tali electione retrocedere, quia habent tale officium non alieno, secus si nomine proprio in c. accedens. nu. 3. de preb. fo. 34
- 3 Eligentes contra formam eius datam, priuantur potestate iterum eligendum c. si. nu. 24. de iur. cal. fo. 167
- 5 Eligentes indignum priuati ipso facto potestate eligendi, & talis potestas deuoluitur ad superiorem in c. significauerunt. nu. 5. de excep. fo. 219
- 6 Eligentes uel potentes donec, an sint tunc in contumacia eligendo uel presentando idoneiorem in c. quoniam. nu. 12. de iurep. fo. 239
- 1 Eligens sciens indignum suspenditur a beneficiis per triennium in c. per inquisitionem. nu. 1. de elec. fo. 172
- 3 Eligentes possunt ab electione recedere ante presentationem electionis factam, quando, si elegerunt iure proprio, alias secus in c. ex conquisitione. nu. 12. de rest. spo. fo. 224
- 1 Eligentes non possunt in preiudicium electi ualiditatem illius electionis compromittere in e. cum inter canonicos. nu. 3. & 5. de elec. fo. 163
- Electus potest dissentire ante confirmationem sine consensu superioris, postea uero non ibi. nu. 4. & 11
- 1 Eligentes sciens indignum priuati per una uice potestate eligendi, & suspensus per triennium a beneficiis, qui hinc in ecclesia, ubi faciunt malam electionem in e. cum inuenit. s. h. clerici sane. nu. 1. de elec. fo. 148
- Eligentes indignum priuantur, an habeant locum in omnibus electionibus ibi. nu. 4. fo. 149
- 1 Eligentes sciens indignum, sunt priuati potestate eligendi in e. cum Vinton. nu. 1. 6. 11. de elec. fo. 170 & seq.
- Eligentes non possunt compromittere in aliquem ius eligendi, si minus dissimulent ibi. nu. 4
- Electio facta a priuatis, an ualeat ibi. nu. 15. fo. 171
- 1 Eligentes sufficit quod sint in quasi potestate eligendi, licet nulli alius ius habeant in c. querelam. nu. 5. de elec. fo. 169
- 1 Eligendi in statu habens intelligitur de idoneo, & quare in ca. causam que. nu. 4. de elec. fo. 150
- Electio prelaui non potest committi laico ibi. nu. 5
- Electores a. 7. & q. p. uariis ibi. n. x. Et uide i. co. c. u. terra. in fi.
- 6 Electores priuati non possunt eligere in c. postulat. n. 4. de iurep. fo. 244
- 1 Electores non possunt ius eligendi in alium compromittere, nec si quem extraneum admittunt, nisi omnes nemine discrepante consentiant c. ser. primum. nu. 3. de elec. fo. 190
- Electio & postulatio si simul concurrunt, quare praefertur ibi. nu. 1
- 1 Electores non priuati aduocare procuratorem ab instanti iurisdictione legum absentem, nisi omnes consentiant in c. q. p. 2. illud. n. 4. de elec. fo. 191
- 1 Electores habent etiam officium post electionem factam in e. de tendenda. me. dudum. n. 2. nu. 4. de elec. fo. 215
- 1 Electores imperii, si eligunt indignum sciens, electio deuoluta ad papam in c. uenerabilem. nu. 20. de elec. fo. 185
- 1 Electores si promittunt nisi ei gedi in alterum, dicitur oes nemine dissentiente conferre in e. quia p. p. s. uel saltem. nu. 5. de elec. fo. 195
- Electores si maior pars eorum eligat electorem indignum, prius eligendi remaneat penes minorem partem, etiam quod sit in uno ibi. nu. 3
- 6 Electores postquam elegerunt, non possunt ulterius uariare in e. cum autem. nu. 3. de iurep. fo. 247
- 2 Electores si sciens pro sim electione, facit se indignum ad eam dignitatem in c. per inquisitionem. nu. 3. de elec. fo. 172
- 6 Electores transierunt in electum id, quod non habent in e. cura p. illo. nu. 8. de iurep. fo. 243
- 6 Electores an debent eligere prelatum de gremio ecclesiae in e. pro electo. nu. 7. de elec. fo. 162
- 2 Electores non possunt uariare publicato sermone in e. publico. 2. 1. 4. 5. 7. 8. de elec. fo. 217 & seq.
- Electio facta de officiali abstante, an possit retractari ibi nu. 3
- 6 Electores si non eligunt intra tempus statutum eo, quia contumelia de potestate eligendi, non priuantur iure quod habent ad eligendum in e. quoniam. nu. 6. de iurep. fo. 239
- 1 Electores si non scripti, nisi ipse quod meruerit prius electio facta de aliquo plene, & hoc dederit c. cum man. n. 3. de elec. fo. 204
- 1 Elector habet duas uoces circa electionem alius non priuati d. uel dare unum in uis, & aliam alteri in c. cum omni. nu. x. de re iud. fo. 74
- Electores per quos dicitur uocari etiam abstantes, & sufficiunt corda maioris partis existentium in collegio ibi. nu. 75
- 5 Electio facta de excoicato est ipso iure nulla si uo excoicatum post electionem, talis electio non ualeat in c. h. n. 9. de exco. n. 1
- 1 Electio, ut ualeat, an requiratur omnes de capitulo prelati in e. c. ecclesia ueltra. n. 2. nu. 14. de elec. fo. 217
- 7 Electio secundo loco facta interpendente super prima, an ualeat in e. cum apostolica. nu. 4. de syon fo. 9
- 7 Electio papae mortuo alio tenet ad Cardinales, sed si ipse de potestate, ad quod spectat electio dubitat in e. ad prebendam. n. 4. de act. si Electio prelati interioris, siue alter sit mortuus, uel priuatus, per se per se ad eundem ibi.
- 1 Electio facta post appellationem ex a. iudicalem, an sit ipso iure nulla in e. cum uobis. nu. 1. 2. 3. de elec. fo. 159 & seq.
- 1 Electio facta a maioribus & sanioribus parte capituli, & habet locum omnibus dispositionibus capitularibus, uel uniuersaliare seculari ecclesia ueltra. n. 1. nu. 1. 13. de elec. fo. 215 & seq.
- 1 Electio facta de aliquo superiore potest compromittere, etiam si priuatus extraneum in e. causam que. nu. 1. & 2. de elec. fo. 140
- Electio facta a minori parte capituli, non potest confirmari uel retractari in e. audis. nu. 1. 1. & 6. de elec. fo. 176 & seq.
- Electio non potest dari facta committente, si omnes de capitulo singulariter prestant consensum ibi. nu. 8
- 6 Electio clandestina facta, an sit nulla in e. unico. nu. 1. s. ut ecclesie si. de fo. 95
- 1 Electiones dux quando emanauerunt, quare dicatur potior & ualidior in e. and. t. nu. 9. de elec. fo. 177
- 1 Electio canonice in c. de consuetudine, potest pertinere ad solam partem in e. cum ecclesia. nu. 1. & 2. de elec. fo. 179
- 1 Electio line postulatio facta in loco interdicto, an ualeat in e. t. nu. 33. de postu. prela. fo. 128
- 1 Electio clandestina, an sit ipso iure nulla in e. quia propter. s. electio nes. nu. 2. de elec. fo. 196
- Electio clandestina an uideatur ibi.
- 1 Electio que per unum est restricta ad certum hominem, non ualeat, si eius sit ad unum ex ceteris in e. cum terra. nu. 3. de elec. fo. 184
- Electio si facta in loco p. uero ualeat, dimittit alius in e. de act. fo. 193
- 1 Electio alius calata per contemptum, per iterum fieri de uoluntate & eisdem in e. bonae memor. n. 2. nu. 9. & 5. de elec. fo. 186
- Electio que sita p. amonem, an & q. r. tractat ibi. nu. 13. fo. 187
- 7 Electio clandestina non ualeat in e. t. nu. 2. de clandest. depon. fo. 20
- 2 Electio facta per habiles, si unus erat inhabilis, an sit nulla in e. h. n. 6. de procu. fo. 190
- 6 Electio duorum ad unam p. b. d. non ualeat, intellige quod p. b. d. est annexa canonice, alius scilicet i. e. t. u. frater. n. 1. & 3. de p. b. fo. 39
- Electio & collatio ad beneficia debet esse pura ibi. nu. 2

In Panormitani Commentaria.

- 1 Electio ipso iure nulla, aliquando confirmatur per superiorem. in c. quia diligenter. nu. 4. de elec. fo. 143
- 2 Electio facta ab illis, qui ueniebant priuandi et dicitur illa pre, ad quam pertinet eligendi erat puerura, ualeat. c. q. p. §. nisi. nu. 3. de elec. fo. 195
- 3 Electio prelati spectat ad collegium illius electionis, ubi prelati eliguntur. in c. cum dilectus. nu. 3. de consue. fo. 117
- Electus & non consecratus potest exercere ea, quae sunt iurisdictionis episcopalis. nu. 17. fo. 118
- 6 Electio si non sit facta ab habentibus potestatem eligendi intra sex menses, transit potestas eligendi ad ad proximum superiorem. in c. cum nostris. nu. 3. de consec. prae. fo. 10
- 6 Electio & confirmatio potest fieri aliquo casu unico actu. in c. dilectus filius. nu. 3. de consec. prae. fo. 80
- 7 Electio prelatorum uel aliorum similium, ut iudicium, est prohibita fieri per sortem inter laicos, tamen huiusmodi electio non prohibetur. in c. si. nu. 1. 3. de sort. fo. 155
- Electores possunt unum ex eis eligere. ibi. nu. 4
- Electio facta per sortem est nulla. ibi. nu. 5
- 3 Electio facta per procuratorem, an debeat approbati per dominum in c. cum olim. nu. 3. de cau. post. & prop. fo. 207
- Electio est actoris, quando aliquis potest conueniri in duobus locis in c. dilecti filii. nu. 10. de foro comp. fo. 106
- 1 Electio papae nulla, si qualidam, si supueniat pfectus Card. natus, q. ascendat ad pfectum numerum. in c. ceter. de uic. da. n. 8. de c. fo. 144
- Electio papae utriusque potest aliquam exceptionem elidit. ibi. nu. 10. fo. 144
- Electus per metum ipso iure nullam habet iurisdictionem. ibi. nu. 12
- Electus an computet uocem suam in numero eligentium. ibi. nu. 13
- 3 Electio episcopi pertinet de iure communis ad canonicos cathedralis ecclesiae, in c. cum ecclesia. nu. 3. de cau. post. & prop. fo. 196
- Electio facta ex uisus, uel non uocatis illis ad quos etiam pertinet, non est nulla ipso iure, sed annullanda. ibi. nu. 12
- Eligentes non possunt admittere fornicos ad eligendam sine certis solemnitatibus. ibi. nu. 43. fo. 198
- Electio facta a minori parte de digno, praefertur electioni factae a maiori parte de indigno. in c. dudum. l. 1. nu. 10. de elec. fo. 165
- Eligentes indigni si praui ipso iure potest eligendi. p. prima n. 10. nu. 1
- Electus ad aliquam dignitatem ecclesiasticam, an tempore electionis debeat esse in sacris. ibi. nu. 12
- 6 Electio plati non potest fieri per sortem. in c. 1. n. 6. ne sede uac. fo. 82
- 1 Electio prelatorum debet fieri secundum formam: c. quia propter. de elec. quae sunt de substantia. in d. c. quia propter. nu. 1. & 12. fo. 139
- Eligere qui non possunt. ibi. nu. 3
- Electio facta de indigno transiit potestatem eligendi in superiorem. in c. monachi. nu. 10. de illa mon. fo. 226
- 2 Electio facta per metum quo casu est ipso iure nulla, ideo gesta per ita electionem sunt nulla in c. olim inter. nu. 10. de rest. spol. fo. 242
- Electio, presentatio, institutio, collatio, mutatio iura quid sint, & ad quos pertineant. in c. auctoritate. nu. 3. de insti. fo. 67
- 3 Electio quae nam est ualidior, an facta absente proprietate eligendi & non possessione, an absente possessione non proprietate? in c. cum ecclesia. nu. 53. de cau. post. & prop. fo. 199
- 2 Ad electionem admissus a toto capitulo uel maiori parte, acquirit possessionem iuris eligendi, secus a minori parte apud quam erat uis eligendi pro illa uoce, quia non potest praesumere alius in tutum. in c. cum ecclesia. nu. 35. de cau. post. & prop. fo. 197
- 6 Electio facta de aliquo contemptus aliquibus, confirmatur si intra certum tempus contempsi non solent. in c. 2. nu. 3. de his, quae h. pra. fo. 353
- 1 Electio simoniaci est nulla, & non potest electus p. timoniam et ignorare eo, amplius eligi. p. illa uoce. in c. si aliquis. n. 1. 2. 3. de elec. l. 219
- 1 Electio quid sit, in rub. nu. 2. de post. pra. fo. 125
- Electores. i. q. hnt potestatem eligendi non potest eligere illum, qui p. solam postulationem potest esse platus, alias electio est nulla. ibi. n. 3
- 1 Electioni interesse nemo inuitus compellitur, nisi multum interfit ecclesiae. in c. quia propter. nu. 4. de elec. fo. 193
- 1 Electio episcopi in quo loco fieri debeat, & alio loco facta non teneat. in c. quod sicut. §. super eo. nu. 2. de elec. fo. 175
- Electio nem potest cassare contempsi, etiam post confirmationem & consecrationem. ibi. nu. 3. & 15. fo. 215. & seq.
- Electio nulla non potest per subuenientes confirmari. ibi. n. 9
- 1 Electio facta per metum, est ipso iure nulla in c. bonae memoriae. l. 1. nu. 1. de elec. fo. 167
- 1 Electioni pfectus de se facta p. abusa secularis praes. efficit illegibilis alia dignitate & electio est nulla. l. 1. q. 10. nu. 1. 3. de elec. fo. 197
- Electus ad dignitatem ecclesiasticam a laico, & eandem obtinens a superiore ecclesiastico adhuc in illa iam tenet, & excommunicatus est excommunicatione minoris. ibi. nu. 27. fo. 160
- Electio facta per metum, est ipso iure nulla. ibi. nu. 3. & 6
- 2 Electio antea post mortem coelecti, est ipso iure nulla. in c. ex par

te. nu. 3. de arb. fo. 226

- 1 Ad electionem si uocantur non uocandi, ualeat electio facta cum non expectatis. in c. cum inter uniuersas. num. 1. de elec. fo. 158. & seq.
- 2 Electio siue postulatione an possit fieri de illis, qui sunt de aliena prouincia. Ant. in c. si. nu. 3. de elec. p. reg. fo. 84
- 2 Electio plati facta p. metum, an teneat. in c. 2. n. 13. quod me. c. a. fo. 194
- 1 Electioni consentiens de eo, sciendae incidit in ambitionem. in c. cum post. nu. 2. 3. 5. de elec. fo. 201
- 1 Electio siue postulatione facta contempto, & si uocato illo qui debeat interuenire, venit irritanda. in c. bonae memoriae. l. 2. num. 3. 4. 25. 26. 27. de post. pl. fo. 153 & fo. Et hnt locum in omnibus capitularibus s. in Panor. in c. cum inter. l. 2. in uer. quo ad terram. de elec. fo. 158
- 2 Eligi non potest licet allegatus alteri ecclesiae mar. monialiter, sed debet postulari, & eligentes sunt priuandi, seu suspendendi potestate eligendi. in c. quatuor. n. 8. de trans. ep. fo. 7
- 1 Eligendi & confirmandi auctoritate hnt, utriusque sit unico actu expedire. §. eligere, & confirmare simul in c. cam. q. n. 6. de elec. fo. 150
- 2 Eligendi liberam potestatem habens, non potest indignum eligere in c. cum olim. n. 13. de arb. fo. 223
- 6 Eligi non debet in praetium exiens in peccato mortali, sed electio non deicitur in c. per tuas. nu. 6. de uoto & no. re. fo. 225
- 1 Eligendi praetium hnt una cum aliis, si et non impeditur constituit re. procuratorem de consensu aliorum, qui possunt oblatum, utrum ex ipsis faciat procuratorem. in c. scriptum. nu. 11. de elec. fo. 190
- 2 Eligi an deat sanctior & melior. Ant. in c. 2. in opp. d. of. c. u. f. 92
- 6 Eligi quis non potest in episcopum, nisi saltem sit subdiaconus in c. ex tirpandis. §. qui uero. nu. 13. de prae. fo. 50
- 7 Eligenda est pars tutior in dubio, & praecipue ubi periculum animae ueratur in c. iuuenis. nu. 1. de spon. fo. 3
- 7 Eligi an possit in praetium constitutus in peccato mortali. in c. si. n. 6. de elec. ex com. fo. 165
- 1 Eligendi praetium potestatem habentes, possunt unum ex eis eligere etiam q. sint duo in c. 1. nu. 6. de elec. fo. 138
- 2 Eligi uel postulari, q. debeant in c. ad monachos. nu. 12. de renun. fo. 15
- 5 Eligendus in praetium, an, & qui sit pot. uis doctus, diues, an potes & qui electio facta de aliquo itori casu, tanquam non expediens ecclesiae. in c. constitutus. l. 2. nu. 1. de appo. fo. 144
- 1 Eligendi potestatem habentes, si intra tempus praefixum non eligunt, transmittunt potestatem eligendi in superiorem, etiam si sunt discordantes in eligendo in c. cum ecclesia. nu. 12. de elec. fo. 170
- 2 Eligi an possint non constituti in sacris ad beneficia sonantia dignitatem, quae sint sine cura, & quae dispensatio requiratur. Ant. in c. praeterea. nu. 7. de acta. & qual. fo. 57
- 2 Eligi uel postulari, q. q. deat. Ant. in c. 3. n. 12. de trans. prae. fo. 26
- 1 Eligendi potestatem habens non potest seipsum eligere. in c. gratia. nu. 1. de post. pra. fo. 129 Et uale in c. 1. nu. 6. de elec.
- 7 Eleemosyna non de recipia publico peccatore, ne recipiens uideat ipsam touet in peccato in c. super eo. nu. 1. de rapto. fo. 138
- 6 Eleemosyna non debet fieri de male acquisitis re. institutioni subiectis. in c. annuamus. nu. 2. de cens. fo. 253
- 6 Eleemosynae constitutum in peccato, q. sunt ecclesiae, sunt recipiendae, si tamen sit notorium. in c. ex transmissa. n. 4. de deci. fo. 183
- 6 Eleemosynas potest facere clericus constitutus in infirmitate de bonis ecclesiae, & de eis potest renunciare beneficia accepta etiam a consanguineis. quia ab extraneis. in c. cum in officiis. nu. 6. de testa. fo. 145
- 6 Eleemosyna q. sit dada sub pcepto petiti. c. auaritia. n. 3. de p. b. l. 32
- 6 Eleemosyna legata, uel alia relictis facta uni ecclesiae pnt p. alie ecclesiam repeti, si qua uenit p. missent facta. in c. cum liberis. n. 1. de sepul. fo. 171
- 7 Eleemosyna de reb. alie non licet fieri. in c. si. q. n. 4. de iur. fo. 141
- 6 Eleemosyna an possit fieri p. existente in peccato mortali, & an ei profit ad aliquid facere eleemosynam in rub. nu. 1. de test. fo. 140
- 6 Eleemosynam facere potest clericus de bonis ecclesiae, dum tamen non immoderatam faciat, & hoc siue sit sanus, siue in infirmitate constitutus. in c. ad hac. nu. 1. & 2. de testa. fo. 145
- 6 Eleemosyna non potest fieri de re. institutioni subiectis, in c. quia plerique. l. 10. de immu. ecc. fo. 291
- 6 Eleemosynam facere compellunt etiam clerici, q. laici facultates hntes ubi subest maxima necessitas in c. 1. nu. 9. de emp. & vend. fo. 105
- Eleemosyna est de precepto tempore necessitatis ibi.
- 7 Eleemosyna debet dari concedens non minus recipienti quam danti, adeo q. potius est peccatum dando pauperi cibos delicatos. in c. si & questiones. nu. 7. de simo. fo. 94
- 7 Eleemosyna data ad pompam potius demeretur, quam meretur. in c. 1. nu. 4. de collu. deteg. fo. 156
- 6 Eleemosyna est in precepto etiam laicis, q. est eata necessitas pauperis, q. famae moreretur. in c. de monachis. nu. 4. de prae. fo. 34
- 7 Eleemosynae factae alicui inaginis situae intra aliquam parochiam, cedunt lucro illius parochiae. in c. n. n. nu. 3. de excef. prae. fo. 173

In Panormitani Commentaria.

iudicio fm Ang. in d. l. quous. Sed d. psumptio iuris est liqua pbo.
 gl. singularis in l. si in: C. de periculis et ibi Bal. & Io. de Imo & no.
 doct. in c. cum olim effemus de priu. & Ant. de Bal. in c. ueltra de co
 ho. de. & multum in repetitio. facit q legiti & notat in l. licet im
 perator. ff. de leg. 1. cum fin. sed psumptio iuris est q homo psumi
 tur minere per centum annos. ut in l. h. C. de sacrosan. ecc. & alibi p
 centum & nungit. ut in auct. de mora. in prin. ergo cum psumptio
 sit p emphyteuticam non potest ecclesia re sibi uendicare. Tertio pri
 uare quoniam res sua est pignata dixit Io. An. & doct. sequunt in c. si
 de elec. l. 6. & per do. meum do. And. in c. 2. de consil. & celsura eccle
 siastica non turat de poemis ciuibus. sed de mera restio ita dicit
 Bal. in c. siene l. 3. de iurici. all. gl. in fraternitas. l. 2. q. 2. & Ab in c.
 Rayn. de testa. & in c. 1. de consil. & in c. si egrillus de iun. & in c. q
 plerunq. de iun. c. & in c. audiamus de fimo & in rub. de ap. l. si.
 & in c. eua de usum. in f. Bal. in c. d. s. gl. de reud. Ant. in d. q. a ple
 riq. & in c. 1. de do. & cont. & in c. si de pfer. Pe. de Anclum d. c. 1.
 de consil. Bal. in l. si nondum. C. de fur. Lud. Ro. in rep. Rub. ff. de arb. i
 finali. nunc. Preterea ubi pena est imposita a lege uel canone. illa
 imponere non debet. gl. est fin. in c. si de iurepa. fm Abbate ubi
 sed similis est gl. l. 1. q. 6. & est bo. tex. in l. si q. in ner. Labeo ait.
 il 2. in uerbo datus. ibi poenam tñ in cum statutam non esse si de re
 li. & fin. fm. siat. text. in auct. de el. gl. sed d. nubecis. in uer. nō de
 lex tale qd dicens. l. si feruum. uer. non dixit pōt. ff. de acq. her.
 Quarto ecclesia non deo locupletari cum aliena iactura. quonimo
 nec est laicus. c. alumnium. de pnis. regula locupletari. de regu. li.
 6. & in am. hac nā. ff. de cond. indeb. cum similes si ecclesia uen
 caret sibi reu. & ite ueneret. locupletari cum aliena iactura. ergo
 & nam ecclesia det esse cūtra in iustia. ut est homi. tex. in c. 1. de
 nat. seu. Quinto ubique q. procurator soluit nomine emphyteuticę
 prodest emphyteutę maxime ad hoc consil. tutus. ut legit & notatur
 in l. si procor. ff. de cond. indeb. & est quasi unus finis. & maxime
 Lud. Ro. in consil. 103. uiso in c. quereit propositę theuac. & rertif.
 dedistis & c. & et negotiorum gestorum. ut in l. solacio. ff. de neg.
 gesti. quonimo in fortioribus terminis nō trahat de confirmatione
 iuris realis. ut est emphyteutis non retere qd soluit. iura qd sol
 uat. aut cuius nomine. dūmodo solutum fuerit. in l. arboribus.
 Si qd in ff. de uisul. q. rectus probatur. ff. qui modum ser. amit.
 l. q. fundum Item de hoc est casus quasi in terminis. & singulari. l. si
 mor. si. cum ergo ff. de cen. clare determinans. ut soluit o. celsus. ut
 canonicis facta pnis non hntem non fore ius hnt. qd ad confirma
 tionem emphyteutis. aut fundi censuarii prodest hoc apert. de iudic.
 And. de Pif. Guald. Cing. & Bal. eos reu. in l. solentibus C. de
 rei uen. idem firmat sp. in ti de loca. §. nica. qua. neis l. 2. & Lud.
 Rom. in pal. suo consil. & sic non ob. l. si p. eng. §. ff. de cond. inde. &
 l. equi uulter. ad ff. de neg. gesti. ubi indeb. locu. sol. p. alii nore
 suo facta creditori uere debent solui. prodest non p. Cum ergo
 in casu nostro procurator soluit nore emphyteutę potest p
 confirmationem huius iuris realis reu. emphyteuticam reuere. & p
 pnis ecclesia non poterit uendicare Sexto adduco text. attentu sui rō
 ne in c. qñ frequenter. §. si uero. uel si autem. ut hte non conue
 ti communis. quia tantu det expectari. donec de pñis obita ueris
 psumat. quia cum sine culpa abito & totan aliqua iusta causa. puta
 capitiuitate. aggritudine. ue. alio uito imp. demento. detinet. qd pū
 dicare non det. cum ergo in casu nostro nile emphyteuta aliquo iu
 sto impedimento detineri possit. nec p. pna no. iant. & sic nō na
 liose nil morari in alienis patib. ergo cū pūdicare non det. ni
 si nerisimilis psumptione extente. iur. p. senctus. si est in zeie.
 uel est alia uerisim. his psumptio de morte p. finia. Septimo & ulti
 mo ualidum est argu. a suisuienti partum tñ numero. c. uenerabi
 lem. de el. c. qñ p. de. p. ml. de act. & actionum l. p.atre furioso ff.
 de his q. sunt in uel. alie. iur. sed ergo habet tex. in quibus p. nati re
 emphyteutica. ut in l. 2. & 3. C. de iure emphy. & c. potat. de locat.
 Ite habet casus. in quibus q. primat re p. lucta. xel. C. loca. & pp. l. re
 tit. tem. c. 1. ergo ex quo ite casus reperit. ponere nos de iur. ar.
 l. si feruum. in y. nō dixit Prætor. ff. de acq. her. cum unigla. Hoc itaq.
 dubio ad utrūq. partē dilectulo rōderet & ad argumeta. rem
 ita p. & p. ut dispatis detendi. & tunc possit. l. p. primo ad. p. ad. l. si
 ita p. & al. ex. d. l. sihus dico q. illa in loquunt in dierla nā. &
 ex dieris non inferi l. p. p. natus. ex. d. l. mmo. & n. uaga. i
 mo fin. correcte p. tex. in anch. hodie. C. de repud. & lex abrogata seu
 correcte allegari nō det. tex. in gl. m. de nouit. de ind. & iur. l. auct.
 de nau. uisum. in prin. in y. contione pcedit in totū. celsus. quē
 tex. allegauit. Nō de Neap. in pludis fru. l. iur. & in l. 1. de conuigē.
 cum enian. ff. gl. & doct. in c. 1. de consil. Arch. in c. queuinq. l. 1. q. 1.
 doct. pōt. gl. in l. 1. C. de lat. lib. tō. en. imo p. dicens scienter sta
 tutū. cor. etā incidit in pena falli. fm Bal. C. de Iustini. codi. con
 sist. Vt tertio dicere possimus. q. ubi nō agit de magno pūdicio ter
 tit. nec obstat si dicat q. i. mo agit de pūdicio paris p. paulus. alia

[illegible]

In Panormitani Commentaria.

fu non locupletatur audentia & considerata eius mente, imo quoniam error apparebit, ecclesia reddet eum emphiteutem, cum ipsi emphiteute. Et sanctus eius est ecclesia illibata servat, q̄ in dubio piculitas subiret, nec ob q̄ procurator solvere noie emphiteute, & ille q̄ dimittit aliquē loco sui, non dē delinquere sūm Pāde Caml cū dñi horrentiss. loca faciunt ea quæ leg. & no. in c. si de eo q̄ m. in poss. cā rei ser. & q̄ uoluit Bal. in Rub. C. qui admitt. & si quis. nec pot. uagari, & nescit ubi, p̄t. n. e. comparare & petere, sicut in bo. pos. & fact. qd̄ uoluit Bald. per illum tex. in l. cū semus. C. de agr. & censu. l. ii. & Ang. cons. 169. in c. statuto ciuitatis & c. tex. in l. i. ff. de procu. q̄ a rñe dēta procedere ad hoc, ut non cadat a iure suo p̄ solutionem non factam a dñis, sed per eius procuratorem, & l. i. non dicat dē. Inquiretur, hoc aerum est a priā, licet data longa absentia re. duntaxat, p̄sumit delinquere, uel hoc procedat iure ecclesie, propter dubium mortis nec ob q̄ uoluntas non p̄sumit mactata. Cum quīss. de prob. c. maiores. de bap. q̄ n. a tractu temporis, p̄sumit augmentum. c. ad id quod, de spec. cum fin. Pro p̄tente gatiua facit q̄ ecclesia dēt facere id quod dicitur. c. magne. de uol. bē per. ff. de ritu nup. gl. i. l. i. temp. si de reg. i. gl. i. q. 2. c. et n. § hoc ius porrectum cum si. Item non dēt inbare commod. s. alienus. c. siam. de p̄. c. ex parte, de cens. Item dēt facere id, q̄ est in uigil. op. ne uidet rigida & asperare, nec p̄sumit alicuius fin. sūm, p̄ id quod legit. & no. in l. i. quis fit fugiueus, & ibi Bar. de exil. edi. & per id quod no. in c. tuz de iur. i. nam aliquā id quod est. sicut in, si licet huius ecclesie, p̄terea gñalis æquitas quæ est, q̄ quis non locupletat cum iusticia, p̄ponderat cu. p̄ & dolo parte aduersi, ita dixit Pe. de An. Io. de Imoibi per illum tex. in c. ad aures de reb. eccl. non alie facit & tex. fin. in l. si ff. de fundo doli. ff. Bal. in fin. las § qui fundum. ff. de p̄hen. emp. Pro parte affirmatiua fiet tex. in l. i. si illud. in dñi. l. si d. & si eum. c. i. § si ad sit ubi paria sunt. p̄ cō flet. domum oculum, & q̄ duob. c. ubi. si sp̄se ad hoc u. torquen tur serui. facit tex. & in l. fund. si d. & p̄hen. emp. ubi par. a fin. aliqd. non esse, & non apparere. Et his omnibus considerat puto i hoc casu recurrendum esse ad cōtēctas, quibus non exarbitrio dico de exquire theoricam Spe. in dubio proce lere, de iuris uero ti gore priam partem par. de iur. c. neriore. q̄ Laus Deo, & ḡorioſi uirgini, & tot. curæ celesti triumphandi.

[illegible]

- 1 Emphyteusis est rei cuius per mortem usufructus debet potius conce
di licet aliis plus usum quam extraneo in c. bonz memorat. d. 2. n.
- 2 8. de posita fo. 134.
- 3 Emphyteuta si non soluit canonem intra biennium, non cadit a iu
re suo, si si ei d. debet fieri fo. ut. o. r. r. debitor emphyteute in c.
bona fide n. 4. de deposito fo. 164.
- 4 Emphyteute reuocatur de generatione in generat onem, uel
de tempore in tempus fit, ne longinquum tempus aliqui dicat
rem esse propriam in c. 1. n. 4. de prece fo. 99.
- 5 Emphytea potest exponere suum nomen sine consensu dñi,
non tamen potest vendere in c. potius n. 3. de loca fo. 112.
- 6 Emphyteute prius qd habet reuocari datur, uel legare ibi. n. 8.
- 7 Emphyteuta non potest nisi qd habet in re alienare in ecclesiis, tñ
quantum in potentioribus, sed si alienauerit ecclesiam, non consequatur
pretium illius iuris. ibi. n. 10.
- 8 Emphyteuta uicendens iure quod dñi uel c. cessans a solutione cano
nis, an possit propria autoritate expelli a domino ibi. n. 13.
- 9 Emphyteuta non soluit canonem, uel alienans irrequit dñi, per
dñi oēs meliorationes quas fecit ibi. Et si dñs rei in emphyteum
datur recipit pretium ab emphyteuta, quod cessat solui de debito tē
pore, an censatur prius reintegrari. ibi. n. 14. o. 113.
- 2 Episcopos a propria sede expulsi, si tñ ad aliam electi, non po
tunt illam propria auctoritate transire. Ant. de Bu. in c. 1. n. 4.
de trans. prel. fo. 22.
- 3 Episcopus electus licet non possit consecrari, potest tamen alteri
episcopo hoc demandare ibi. n. 6.
- 4 Episcoporum cessio, translatio, & depositio sunt de rebus sacris sedi
Apost. dicte in cinter corporalia n. 7. de trans. ep. fo. 2.
- 5 Episcopi auctoritas ubi interuenit, non presumitur collusio, in c.
cum clerici n. 2. de censu fo. 254.
- 6 Episcopus cardinalis explicat necesse est, nec uisus sine alio in c. 6.

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- non liceat, nu. 2. de prescrip. f. 37
- Episcopus promissus non perdit ipso facto beneficium priora, sed post consecrationem, ubi post lapsum penitentiam ad consecrandum in e. de iur. iura. n. 1. de prescrip. fo. 47
- Episcopus an possit aliquid sine restituere? e. de t. n. 14. de re iur. 98
- Episcopus dispensat a iuribus, iuramentis, & fidelitatis? & h. m. d. ibid. Episcopus non dispensat eum patere defectum in natalibus? quod ad ordines. ib.
- Episcopus potest compellere canonicos ad subdationem. in e. extirpanda. §. qui uero. nu. 3. de prescrip. fo. 50
- Episcopus potest ex beneficio priuilegiari constituere duo ex causa. ib. n. 7
- Episcopus potest conferre beneficium si suo legitimum, nec in potest, alias habili & digno. in e. quia clericus. nu. 6. de iurepa. fo. 240
- Episcopus qui petit & obtinuit licentiam de cedendo, an possit re integra ab ea recedere. Ant. in e. quidam. nu. 2. de rem. f. 1
- Episcopi plures possunt praeisse uni episcopatu, nec ecclesiae. in e. si nu. 12. de rem. f. 105
- Episcopi qui in consilio sunt tanquam iurisperiti, & non ut singuli rescribat effectus, de quo hic. ibi. nu. 13
- Episcopus non potest deponi per alium, quam per Papam, sed cognoscere, an sit deponendus, potest speculare ad Archiepiscopum ubi legitimum. in e. nu. 5. de olli. leg. fo. 177. et uide i. c. leg. n. 3. in h. e. t. f. c.
- Episcopi non debent consecrare ecclesias extra suam diocesim si nec licentia proprii episcopi, si consecraverit consecratio tenet, sed ipsi non tenent puniendi. in e. t. n. nu. 2. de conse. eccle. nel. al. fo. 200
- Episcopus an alius placuit absoluerit subditi ab obedientia, non p. hoc cesset renuntiare placuit, & q. re? Ant. i. c. leg. n. 4. §. 6. de ren. f. 142
- Episcopus an, & quando possit extra suam diocesim celebrare? Ant. in e. si nu. 1. de auth. & i. n. pal. fo. 17
- Episcopus priuatur propter omnimodum defectum scientiae, & q. d. de alio. Prelatis. Ant. in e. si nu. 4. §. 5. de act. & qual. fo. 63
- Episcopus si priuatur, remanet in huius officio & character. ib. n. 3
- Episcopus si loci potest inuicem, ne excommunicati uel usurarii sepeliantur etiam in loco a sua iurisdictione exempto, dummodo locus ille sit in sua diocesi. in e. si nu. 7. de sepul. fo. 175
- Episcopus non debet regulares absolueret, qui pertinet ad eorum superiores. in e. quoniam. nu. 5. de in. & hone. de. fo. 6
- Episcopus an possit dispensare cum clericis i sacris qui inuicem priuatur, & an clericis peruenient alii clerici. in e. n. 7. qui cler. u. fo. 126
- Episcopus si non habet temporalia iurisdictionem, non potest habere officiales armatos. in e. significasti. nu. 10. de i. l. deleg. 1. 93
- Episcopus omni die aut audire, aut dicere nullum debet. in e. i. n. 8. de in. & hone. de. fo. 3
- Episcopi spectat matrimoniales causas decidere, & ideo nullus alius placens de eis se intrinsece habet. i. e. n. 1. 2. de con. & al. f. 39
- Episcopus cui ex negligentia patroni non praesentatis est delata potestas conferendi, habet sex menses ad conferendum. in e. transmissa. nu. 7. de iurepa. fo. 250
- Episcopus non debet derelictum monasterium. in e. i. n. 1. & 4. de sta. mo. f. 225
- Episcopus potest concedere possessionem ecclesiae pro oratoris & hospitalibus constituendis. in e. olim. f. 1. nu. 2. de rest. spoli. fo. 228
- Episcopus qui renuntiauit episcopatu, an debeat eligi uel postulari. in e. si nu. 7. de postu. Prae. fo. 136
- Episcopus non potest dispensare super defectu etatis. ib. n. 10. f. 137
- Episcopus potest dispensare super omnibus casibus a iure expressis, licet non sint expressi in persona episcoporum, sed generaliter. ib. Episcopus translati an uideant a tempore translationis facere per Papam a tempore acceptationis facere per episcopum i translatum. ib. n. 13
- Episcopus potest fieri solo uerbo Papa contra alias literas, si tunc ipse se gerere. Episcopus non ostendat p. literas a i. n. postea. n. 1. de ref. f. 9
- Episcopus non legitur constitutus, quam fecit. in e. inuicem. t. n. 1. de sent. ex com. fo. 221
- Episcopus an possit libere niceniam remouere. i. e. doceri. n. 10. f. 78
- Episcopus sine capitulo & conuocato, si habere potestatem i iurisdictionibus, nisi praesentis. in e. cum inter. n. 1. de conse. f. 114
- Episcopus utrum possit contra exemptos ferre sententiam? ib. n. 3
- Episcopus non potest statuere in praesentium ecclesiarum inferiorum aliqua causa non urgente. in e. n. 2. de locato. fo. 110
- Episcopus potest statuere i. d. o. c. si i. n. si i. g. a. t. a. l. o. r. u. i. q. u. o. n. p. i. u. d. i. u. i. statuere non potest, nisi e. c. o. n. s. e. n. t. i. a. t. u. s. t. a. c. t. u. e. l. e. x. p. r. e. s. s. i. s. n. 6
- Episcopus si eligi, si persona illi crata. i. c. g. r. e. g. r. e. g. o. n. 2. de cle. f. 203
- Episcopus qui habet de iure specialis, si sine consensu uel consensu capituli explicare, non exercere. i. c. si apostolica. n. 14. de his q. si a p. f. 88
- Episcopus non potest cedere sine consensu capituli ecclesiam ad aliam ecclesiam & haberi ius patronatus in ea. i. e. t. n. n. 1. e. t. f. 100
- Episcopus potest agere & conueniri respectu ecclesiae inferioris, licet habeat Rectorem. in e. dilectas. nu. 10. de h. e. c. ab. int. f. 166
- Episcopus an possit emere nec ecclesiam ipso auctoritate canonice. nu. 20. circa h. u. de eccle. bene. f. de con. fo. 93
- Episcopus dimittens priuilegium ecclesiae sine licentia, & transiens ad aliam sine licentia, utraq. ecclesiis priuatur, i. e. quanto. n. 12. & n. 2. de trans. Ep. f. 17

- Episcopus transiens ad secundam ecclesiam, an sit priuatus ipso iure? ibi. n. 13
- Episcopus non dicitur ille, qui licet sit electus & confirmatus, non tamen consecratus, & appellatur episcopi non uenit electus & confirmatus. in e. eam. te. nu. 2. de ref. fo. 57
- Episcopus nel capitulum an, & quoniam possit minuire, uel de nouo inducere dignitates in ecclesia in e. cum accessissent. nu. 4. de con. f. 20
- Episcopus non potest dispensare in institutione beneficii sine licentia patroni, nisi cum a. b. i. n. c. t. e. non potest inire beneficium sine consensu patroni. ibid.
- Episcopus dicitur in mora petendi consecrationem, si non petit post tres menses a die confirmationis. in e. cum in cunctis. §. cum uero. nu. 1. & 5. de cle. fo. 146. & seq.
- Episcopus electus & confirmatus potest exercere ea, quae sunt iurisdictionis, sed non ea quae sunt ordinis episcopalis ad consecrationem. ibi. nu. 2. & 6
- Episcopus adhuc consecratus habet ea, quae sunt iurisdictionis, non autem ea quae sunt ordinis episcopalis. in e. trans. f. 1. de cle. fo. 154
- Episcopus utrum possit exercere suam plenariam iurisdictionem, si non acceptis potestatem omni episcopatus. ibi. nu. 3. fo. 154
- Episcopus ante consecrationem non potest clericum deponere, sed bene potest ipsum priuare beneficiis. ibi. nu. 4
- Episcopus & capitulum si uolunt aliquid facere contra privilegia ecclesiarum, potest unus solus contradicere in e. ueniens. nu. 2. de prescrip. fo. 53
- Episcopus non potest dispensare extra defectum etatis. in e. cum in cunctis. §. inter. n. 7. de cle. fo. 148
- Episcopus conferendo beneficium licenter inhabili, non per hoc inuicem ipsum habili tate, secus in principe. ibi. nu. 8
- Episcopus potest quod sit subditi a com. ep. quod eligat in episcopatu. ibi. n. 1
- Episcopus cum cap. habet maiorem auctoritatem in sua diocesi respectu alienationis rei ecclesiasticae, quam habet legatus solus, etiam cum episcopo sine capite. in e. si nu. 7. de conf. ut uel in iur. fo. 179
- Episcopus debet priuari episcopatu suo ex eo quod populus de hoc scilicet daretur, sed debet ei Papa prouidere de bono camo. ibi. nu. 13
- Episcopi iurant non alienare ullo modo res ecclesiae Romano Pontifici in consilio, quod iuramentum ex editu etiam ad licitam alienationem, & non potest eum consensu legati de latere contra tale iuramentum uenire. in e. tua nos. nu. 1. & 10. de eccle. x. fo. 278
- Episcopus fundans aliquam ecclesiam non tenetur illam dotare, dummodo ex hoc ecclesia sua minime non grauetur. ibi. nu. 14. fo. 279
- Episcopus debet tractare sacerdotes non ut uallos, sed ut fratres. in e. i. nu. 1. de exce. pra. fo. 167
- Episcopus an possit excommunicare, & alia exercere iurisdictionalia sine consensu capituli, & an possit praedicta praeribere contra capitulum. ibi. n. 2
- Episcopus per ademptionem episcopalis dignitatis perdit omnia beneficia, quae ante habebat in ecclesia nostra. i. e. nu. 3. de cle. fo. 215
- Episcopi compelluntur uenire ad concilia prouincialia, capitula uero ecclesiarum cathedralium, non tamen, non autem compelluntur. in e. si nu. 2. de his quae si a pra. fo. 89
- Episcopi per aliquos ex suis canonicis compellere ad sibi deferendum, uel allociandum in ead. audientiam. nu. 3. de cle. non ref. f. 18
- Episcopus cum a. o. r. i. parte canonicorum uolens, an possit statuere, ut canonici faciant residentiam in ecclesia tollendo consuetudinem tria. ibi. nu. 4
- Episcopus i aliquibus casibus dispensat, quod in illis posset mutuum contrahere. in e. i. nu. 4. de co. quod co. fo. 36
- Episcopus in diocesi sua e maior quocumque principe seculari illius diocesis in e. omnes. nu. 1. de ma. & obe. fo. 161 & uide in e. ibi. n. 7. fo. 161
- Episcopus potest mittere hos clericos in exilium, ne ueniant in eius diocesim, nam praena exilii est approbata a iure canonico. in e. ad ad. ent. am. 3. de cri. fal. fo. 12
- Episcopus si ordinauerit aliquem, qui non habet, unde possit in e. c. o. n. t. e. n. t. u. r. ad prouidendum sibi in e. p. e. r. t. u. a. s. i. l. 3. nu. 5. de simo. fo. 103
- Episcopus facit ea, quae sibi papa specialiter non reuerunt. ibi. n. 6
- Episcopus delinquens extra suam diocesim, potest per inferiorem puniri. in e. cum inferior. nu. 1. de ma. & obe. fo. 168
- Episcopus habet iurisdictionem in laicos ad ipsos cogendum obsequere laudabili consuetudinem ecclesiae, & a cognoscere si, an talis consuetudo sit laudabilis, uel no in ead. apostolica. n. 3. de simo. fo. 105
- Episcopus an possit dispensare super facultate petendi debuit in e. trans. f. 1. de cle. fo. 154
- Episcopus an possit excommunicare religiosos regulares. in e. nimis praua. nu. 7. de exce. pra. fo. 172
- Episcopus potest esse iudex in ecclesia sua, ubi non uenit comodum sibi applicandi in e. uenerabili. n. 4. de con. f. 228
- In expensis quae reuocantur episcopo uel iudici, computatur ea, quae ipse potuisset expendere domum, & idem in similibus ibi. nu. 2
- Episcopus loci ex suo mero officio, potest per adulterum excommunicare adulterum & adulteram in e. intelleximus. nu. 1. de adul. & stu. f. 136
- Episcopus an possit ex relictis ecclesiae i patronat. constituere p. bandas sine consensu patroni in e. suggestum. nu. 3. de inrepa. f. 245
- Episcopus instituendo & unum praesentando a patrono, an sit puniendus in e. cum autem. nu. 12. de iurepa. f. 247
- Episcopus quare dispensat in criminibus, & non super defectu. Ant. in e. si nu. 1. de prescrip. fo. 74

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- 1 Episcopus qui renun- ciat episcopatu retinet ea quæ sunt ordi- nis. Ant. in c. 1. nu. 1. 2. 3. & 6. de ordi. ab epi. fo. 45
- Episcopus in dubio renunciatur episcopatu, non censetur renun- ciare loco tantum, an ordini & loco ibi. nu. 8
- Episcopus non potest aliquid llatere contra canones. in c. quod super his. nu. 1. de iur. & obe. fo. 163
- Episcopus an possit dispensare in voto continentie. in c. uenies. nu. 6. qui cle. uel. fo. 7
- Eps cum uisat debet predicare populo, & ad eum principaliter ptinet officiu predicatorum in c. inter egria. nu. 1. de ofor. fo. 155
- Epi uisitates p alias an possint aliqd exigere a visitatis? ibi. nu. 2
- Eps niteens legatum ad aliqua loca, debet ipse illi prouidere de expensis, nisi expensa sit grauis, & mittat p coi negotio. ibi. nu. 3
- Eps non pot exigere alia iura epalia, nisi illa que sunt in iure ex- pressa nisi necessitas aliud suadeat. in c. coquerente n. 1. et fil. 15
- Episcopus quæ iura episcopalia habeat in sua diocesi. ibi. nu. 2
- Episcopi duo infuldi pollunt esse in eadem diocesi ex aliqua maxima causa, alias secus. in c. nu. 2. & parochiis. fo. 178
- Eps qui propria autoritate de sua ecclesia se trãsfert ad aliam, carebit utraq; Ant. de Bu. in c. quanto. nu. 1. & 5. de transla. fo. 24
- Episcopus qui propria autoritate se transfert ad aliam ecclesiã, non est priuatus prima ipso iure. ibi. nu. 6. fo. eo.
- Episcopus an & quando possit dispensare super minori xate ad beneficia. Ant. in c. preterea. nu. 4. 6. de xta. & quali. fo. 97
- Eps ubi alius prelatus, cui interdicit ingressus ecclesie, non per hoc perdit iurisdictionem alia. in c. faero. nu. 10. de fen. exc. fo. 331
- Episcopus si dicatur ut petatur maritus alius, fauebitur in du- bio matrimonio spirituali. in c. ann. causa. nu. 6. de rapt. fo. 140
- Eps p qd fieri licet heat fuit. An. i. cad hæc. n. 2. de fil. psb. l. 71
- Eps p alteri eõ mittere ea, que sunt cõsecrationis seu ordinis, & p cõplicare in idut ad acceptandus sed aliũ non, & p dicitur eõ mittere pro libito uoluntatis in c. qd sedes n. 1. 2. 3. de of. or. fo. 149
- Episcopus an possit dispensare cum incestuosos, ut contrahant in c. ueniens nu. 3. de eo, qui cog. confo. 36
- Eps concurret cum quolibet alio prelato in correctione subdi- torum, & est locus præuentioni. in c. si nu. 1. de capel. monaf. fo. 37
- Episcopus ex officio potest procedere contra hereticos, & multa ponunt ad intelligentiã capituli in c. literas. n. 5. de pzium. fo. 150
- Eps non pot recipere clericos alienos quo ad ordines eis dandos, sed quo ad bñctia sic & postq eis dedit bñctia poterit eos ordina- re, quia incipiunt esse sui subditi. in c. ita mandu. n. 7. de pof. fo. 8
- Episcopus solus debet deferre annullum, inferiores prelati non, nisi ex privilegio. in c. si nu. 5. de transla. ep. fo. 8
- Episcopus non potest dispensare nisi in casibus a iure expressis. in c. de si non iaceat. n. 7. de hmo. fo. 95
- Eps pot ordinare clericos suos, si clerici consentiant & si consen- tiat deferanus loci. in c. ex tuiar. n. 11. de aucto. & usal. p. l. 1
- Eps pferẽs bñctiu indigno priuatur pte pferendi premissa ui- ce, si fecerit fecerit in eũ in cunctis s. cleri. san. n. 4. de ele. fo. 149
- Episcopus instituens aliquem sine presentatione patroni, institu- tio est nulla. in c. ex in uinatione. nu. 3. de iurepat. fo. 143
- Episcopus transfrens fe de uno episcopatu ad alium sine licen- tia papæ debet utroq; carere. in c. illud. nu. 1. de elec. exc. fo. 163
- Eps promouens aliquẽ ad ordines qui nõ habeoat bñctium cõ- pellitur ipsi de beneficio prouidere Ant. in c. uel nõ el. n. 4. f. 51
- Episcopus an possit super omnibus dispensare quæ non reperiuntur expressè prohibita. Ant. in c. dilectus. nu. 5. & 6. eo. 1. fo. cod.
- Episcopus super quibz possit dispensare. ibi. nu. 6
- Eps qui reputat, & nõ est, non pot conferre ordines, & si contulerit, nõ ualet. in c. ad apostolicam. nu. 1. de presby. non hap. f. 272
- Eps loci delicti pot sniare p clericum delinquentem & snia nãda bit executioni a bpo loci. in c. polialali. n. 1. & 7. de eo. cop. fo. 101
- Epi quot requiruntur, fugac turcuiliter, siue criminaliter in depositione episcoporum, sacerdotum, diaconorum & aliorum re- ligiosoru. in c. non potest. nu. 4. & 1. de re iud. fo. 62. & seq. Et in depositione episcoporum, dum agitur criminaliter, requiruntur ad mi- nus duodecim episcopi ultra Metropolitanum qui habet tantum de re cognoscere, diffinire uero speciat ad papam ibi. nu. 6. fo. 62
- Eps per solu papæ remouetur ab episcopatu & non p aliu. ibi. n. 7
- Episcopus potest excommunicari sine alia pœna minor puniri p Metropolitanum. ibi. nu. 8. fo. 63. Item in depositione episcoporum cõfirmati nondum cõsecrati, requiruntur sex episcopi. ibi. n. 9
- Episcopi uel alii qui requiruntur in depositione episcoporum & aliorum a quibus eligendi sunt ibi nu. 3
- Eporũ ad depositionem deputati uel aliorũ sufficere, quod p parte maiorĩ consentiant in d. c. non pnt. n. 11. & 15. de sen. & re iud. fo. 63
- Episcopi uel alii electi ad dependendum aliquem, an sint omnes iudice. ibi. n. 1. 8. & o. fo. 62. & seq.
- Episcopi qui deputantur ad aliquem denominandum, debent ire ad locum iudi. cu. f. ius lupm. ibi. nu. 9
- Episcopus de iure communi est superior in omnibus spiritali- bus exercendis infra diocesim in c. cum olim. nu. 1. de pzelep. fo. 11
- Episcopus solus dicitur d. c. celsa. nu. 1. de iurep. ibi. nu. 1
- Episcopus non potest vendere suam iurisdic. nec episcopalem in c. 1. nu. 1. ne pax. u. fu. fo. 107. Et inde in c. lex. con. tu.
- Episcopus si non intret presentiam intra decem dies, impetrat potestate illiusdem in apptoralis. n. 6. de iurepat. fo. 149
- Episcopus etiam hereticus non potest deponi ab alio quam a pa- pa. in c. excommunicatione. nu. 1. 3. de here. fo. 120
- Episcopus non debet promouere aliquem, qui nõ habet unde ui- uat, & ne ordinare aliquem sine titu. in c. 2. nu. 1. de pzelep. fo. 11
- Episcopus qui tolerat subdium i beneficio suo non potest ip- so compellere ad ostendendum titulu beneficii sui, potest tamẽ ep. p sumere onus pbandi titulu. in c. dilecti. n. 8. & 13. de pzo. fo. 11
- Episcopus confignatur canonice portione de relictis facis ec- clesie particulari, bñcti subiectis. i. c. apostolicę. n. 2. de dona. fo. 155
- Eps potest i sua iur. diocesẽ cõstruere monasteria, illud dotari uel aliquã a liam ecclesiã, licet excepta a iura iurisdictione magni- ficare de quadã parte sui redditu. ibi. n. 3. & 7. ubi hoc declarauit & nulli Episcopo in uita an possit aliquid donare de rebus ecclesie, & de illis testari. posit. ibi. nu. 9
- Eps tenet subiectum constitutum in c. qm. n. 3. de offi. ord. fo. 15
- Episcopus duo, an possint esse in eadẽ diocesi, & omnino patescit dispensatione papæ ibi. nu. 4
- Eps cõuenit in iurisdictione cũ omni bñctis inferioribus suis ec- clesis, & est locus pñctionis, & forte hoc nõ pcedit i placitu regulari ut inferre sequentes. in c. ubi ab ecclesiũ u. g. de offi. ord. tu.
- Episcopus potest quis fieri ante collationem ordinis prebendam. in c. cum eo. nu. 5. de cler. p. sal. promo. fo. 166
- Episcopus in die consecrationis non potest ordines consecrare, si Papa hic in c. quod sent. §. super eo. nu. 4. de elec. fo. 15
- Episcopus potest punire nonu delictũ, & imponere maiore penã quã impositus eius commune in c. cõdictis. nu. 10. de cõdic. fo. 1
- Episcopus non potest ius unius ecclesie alteri tribuere. ibi. nu. 1
- Episcopus potest ad se reuocare causas uerentes cũ easauerit in aut noluerit. nu. 2. de appell. fo. 55
- Episcopus non tranfert le ad aliu episcopatum, nisi prius episcopatum renunciet. in c. teapm. nu. 3. de cle. foro
- Episcopatus non habet maiorem dignitatem supra se, sed habet manus officium. in c. elect de n. tando. nu. 6. de cle. fo. 144
- Eps qui simoniacus erat epatu non pual de clericis ordinare & cõordinari si hanc executionẽ fecit. n. 2. de sim. fo. 159
- Episcopus non potest ius episcopatum mutare, & alium acceptum sine licentia papæ, alius primarius utroq; ipso facto loquitur penitentiam, etiam si fuerit electus, uel p pñctus ab ecclesia vacante, & idem in alijs clericis. in c. nu. 1. & 2. de elec. ord. fo. 11
- Episcopus u p primarij uo episcopatui a ius Papa. ibi. nu. 1
- Episcopus nondum consecratus potest concedere indulgentias cõfiliaganti. nu. 2. de cle. fo. 142
- Eps iurat de calūnia si peripsum litigat propofitis, sed si testis es gelius, sed si per alium iurat per illu. n. 1. nu. 3. de iur. cel. fo. 149
- Episcopus potest in causa pecuniaria per se litigare, & idem alia persone illustres, licet de honeste. n. non. ibi. n. 4
- Episcopi & alij religiosi an teneatur urare tactis scripturis an i praepetus corum. nu. 6
- Episcopus uel alius platus non potest ad libitũ disponere de res ad eius ecclesiã pertinentibz. i. cũ uenerabilis. n. 6. de excep. fo. 1
- Episcopus uel alter prelatus potest prefcribere ut habet aliqua ecclesias sibi temporaliter subiectas. ibi.
- Eps potest dici diu reditu excois excois quo ad administracionẽ quo ad hos, ut possit fructus in suos usus convertere. ibi. nu. 3. fo. 14
- Episcopus potest facere centiales ecclesias ex iusta causa, alias g- rus in c. cum clericis. nu. 2. de cenf. fo. 54
- Episcopus qui p primen renunciatur episcopatu non potest ad illũ amplius assumi. Ant. in c. post translationem. n. 1. de renf. fo. 1
- Eps huc Papa an dispense cõtra cõstutu ad decretu. ibi. n. 7. fo. 639
- Episcopus qui trãsruit ad monachatum quibus casibus possit ad episcopatum resiliui. ibi. nu. 9. 11. & 15
- Episcopus non potest sine licentia Papæ se de uno episcopatu ad alium transferre, nec sufficit quod petat licentiam, nisi obtineat in c. illud. nu. 2. & 11. de cle. excom. fo. 162. & seq.
- Episcopus non p test deferere episcopatum & tranfire ad uitam solitariam uel eremiticam. Ant. in c. nisi. in prin. n. 1. de reru. fo. 36
- Episcopus uel alius prelatus aut clericus quibus casibus habet legittimam causam cedere episcopatu, aut alteri prelato. ibi. n.

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

- authoritate episcopi. ibi. nu. 7
- Episcopus nullam portionem debet habere de bonis testatoris, nisi de relictis factis ecclesiis. ibi. nu. 7. fo. 155
- Episcopus an compellatur ferre testimonium, & an solus episcopus testimonium sufficiat? in eum nuncius. nu. 5. de testi. fo. 58
- Episcopus non potest deponi ab aliquo, nisi a papa, sed cognito depositionis per ab alio fieri. in eum super. nu. 1. de cau. pos. & prop. 1. 200
- Episcopus non potest recipere aliquid de ecclesiis sibi subiectis, nisi quo ad iura episcopalia in e. de monachis. nu. 7. de prob. fo. 34
- Episcopus an, quomodo, & quo iure potest concedere ecclesiam secularem religionis, uel monachis. ibi. nu. 15
- Episcopus potius depositio est reuerentia soli papae, & non alteri, etiam legato de latere. in e. nu. 18. de iudi. fo. 5
- Episcopus quot, & quis personas debet secum ducere, dum uisitat monasteria, unde per totum? in e. ut iura. nu. 2. de offi. ord. fo. 167
- Episcopus seculari suspensus a reo potest causam alteri non suspecto delegare, & eius sententiam executioni mandare in e. qui co. tra. nu. 1. 10. 11. & 13. de fo. compe. fo. 63. & in repe. fo. 67. & seq.
- Episcopus efficitur executor testamenti negligentibus testamentariis executoribus intra tempus illud exequi, non autem episcopus succedit in locum illius, qui non declarat intra tempus illud, quod testator mandauit de clarandis. in e. nos quidem. nu. 1. 8. & 11. de testi. fo. 141. & seq. Vi. de tamen quod ponit idem Azo. in e. si heredes. nu. 1. c. co. tit. f. 143
- Episcopus, clericus, & alii plures habent tamen administrationem rerum ecclesiasticarum & fructuum ipsarum, adeo quod non possunt de ipsis disponere, prohibito uoluntatis, sed tamen moderate. in repe. e. cum illis. nu. 15. de testi. fo. 143
- Episcopus an possit indistincte appellare executores testatorum ad exequendum officium per eos suscipiendum in legatis. p. 5. q. 10. ibi. nu. 31. 1. 15
- Episcopus debet habere completum annum, & debet esse natus ex legitimo matrimonio, tamen ex legitima causa potest circa hoc dispensari. in e. cum in cunctis. nu. 1. & 2. de elec. f. 145
- Episcopus an possit dispensare super simonia in e. aliquis. nu. 4. 5. & 6. de elec. fo. 119
- Episcopus non potest dispensare, nisi super his casibus, qui iure exprimitur ibi
- Episcopus an possit unire uiam ecclesiam cuius collatio pertinet ad inferiorem prelatum alteri ecclesiae? in e. consultatione. nu. 1. de don. fo. 132
- Episcopus potest unire ecclesiam sibi subiectam, licet eius collatio per eius negligentiam sit deuoluta ad papam, alio iure deuoluta & alio iure. ibi. nu. 6
- Episcopus uel alias prelati conferunt aliquid beneficium, quod conferre non poterat, illo cuius debet sibi de alio providere. in e. inter cetera. nu. 1. 3. & 9. de prob. fo. 37
- Episcopus assensum aliquem criminiosum, an erodatur in e. qualiter & quando il. 2. nu. 30. de accu. fo. 85
- Episcopus an possit concedere, quod in ecclesia interdicta ecclesie breui fin. e. ad hoc. f. 5. nu. 4. de app. fo. 134
- Episcopus potest suspendere interdictum quando persona ob suum delictum eam interdicta, secus si ob delictum alterius. ibi. nu. 4
- Episcopus non potest corrigere suum capitulum sine consensu capituli, ualeat tamen collatum in contrarium. in e. quanto. nu. 6. de his que n. 2. a prela. fo. 86
- Episcopus debet subuenire de fructibus sui episcopatus clericis non habentibus unde possint uiuere. in e. exponit. nu. 7. de pzo. fo. 60
- Episcopus potest facere litaturam cum clero sine consensu populi in his que spectant ad iurisdictionem suam, in aliis secus. in e. nu. 5. de foris. f. 178
- Episcopus an possit deputare fructus beneficij uacantis, in quo quis habet iuspatronatus in necessarios usus terre, quilibet patrono. in e. unico. nu. 20. ut eccles. benef. di. con. fo. 93
- Episcopus an possit unire mensam suam uel capitulum, uel alius prebendis aliquam ecclesiam ibi
- Episcopus potest adhibere eius uicarium remouere, & ab eo aliquam causam auocare. in e. dilecti. filiali. 2. nu. 3. de appell. fo. 167
- Episcopus conuenit subditos suos coram arbitris iuris, a quibus appellatur ad papam. ibi. nu. 14. fo. 168
- Episcopus delegare cum suo uicario, quo casu potest ad ipsum appellari, sed si multum hoc facit episcopus, excusabitur per superiores. ibi. nu. 18
- Episcopus non potest dispensare circa ea, que papa statuit in e. nu. 3. de reli. domi. fo. 135
- Episcopus an possit aliquid ecclesiam eximere a iurisdictione sua, & quod iura possit remittere i ecclesie sibi subiectae? in e. p. tit. nu. 10. de reli. domi. f. 133
- Episcopus uel alius prelati extra papam, quo casu possit concedere uni ecclesie aliquod ius in praeiudicium alterius? ibi. nu. 11
- Episcopus uel alius prelati, potest inuitus transferri sine causa rationabili. ibi. nu. 14
- Episcopus habet intentionem fundandi de iure communi in omnibus partibus locis in e. quia monasterium. nu. 1. de reli. domi. fo. 132
- Episcopus potest adiuuare dispositionem canonicis, qui dum simonice loquuntur, ipse potest imponere poenam contrariae intentioni. in e. nu. 2. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 166
- Episcopus non potest ecclesiam parochiam alteri consecrare sine presentatione patroni, & aliter iudicium non obtinet ipso iure. in e. illud praeiudicium. nu. 2. & 8. de iurepa. fo. 21. & seq.
- Episcopus non potest presentare aliquem sine consensu patroni, nisi si patronus sit negligens, uel praesentatus erit indignus. ibi. nu. 8. f. 242
- Episcopus non potest emittere notum peregrinationis sine consensu capituli, uel parochiae, quando peregrinatio esset longa. in e. g. nu. 9. 10. & 15. de uoto & uo. re. fo. 222. & seq.
- Episcopus non potest se absentare a ecclesia sua, saltem diebus dominicis & solemnibus, quibus debet interesse officis diuinis. ibi. nu. 11
- Episcopus non possit cohereri nisi die dominico, & idem i Abbate benedictis in e. cum sis. nu. 1. de conse. eccles. uel alta. fo. 261
- Episcopus ex eadem & necessaria causa, potest statueri contra commune in repe. qui contra clericum. nu. 23. de for. compe. f. 69
- Episcopus ex causa potest diuinnere parochiam inuicem a Papa. ibi. Episcopus ordinarius est totius diocesis. ibi. nu. 31. fo. 71
- Episcopus non potest prorogare sine licentia Papae in e. significasti. nu. 9. de foro compe. fo. 10
- Episcopus nullam iurisdictionem habet in exemptis a se ibi. nu. 11
- Episcopus non potest protegere iurisdictionem in laicos respectu clericorum, nec in ecclesiasticum inuito clero, sed inuito eo potest tamen laicos ecclesiasticam causam clericorum delegare. ibi. nu. 25. fo. 109
- Episcopus non potest clericum inuito cogere, ut acceptet ab alio sacros ordines, licet possit alium episcopum in hoc delegare. ibi. nu. 26
- Episcopus potest donare ecclesiam a se in loco religioso non in territorio, sed in propriis uisibus, non potest tamen Restorem illius ecclesie spoliare. in e. cum uenissent. nu. 2. 8. & 9. de reli. spo. fo. 32. & seq.
- Episcopus an, & quando potest constituere ecclesiam de nouo etiam sualem. ibi. nu. 9
- Episcopus non potest sine causa facere ecclesiam censualem, causa uero locus, in e. significasti. nu. 1. & 3. de censu. fo. 25
- Episcopus an possit dare capitulum rem delicti nati mensam. p. m. episcopus, uel episcopus episcopus. nu. 3. de reb. ec. non alio. fo. 98
- Episcopus si consecrauerit ecclesiam indotatam, potest eam deinde dotare sine ecclesia, uel patrimonio sui illam dotare, in e. cum b. en. nu. 4. de conse. eccles. uel alta. fo. 262
- Episcopus non appellatur episcopus coelector monachi, & idem i Archiepiscopo possit receptionem, in e. a. specialis. nu. 7. de aa. & uis. pal. fo. 10
- Episcopus conuenit cum omnibus curatis in administrandis sacamentis hominibus decessis, in e. nos inter. nu. 1. de purga. cano. fo. 190
- Episcopus potest eligi aliquis, licet non sit presbyter, dummodo tempore debito eligatur presbyter. in e. nu. 4. de elec. fo. 138
- Episcopus an possit dispensare quod laicus habet nuntius Chilianus. in e. ad hoc. nu. 3. de iudi. fo. 112
- Episcopus potest deponere truces beneficij uacantis in aliquem laudabilem usum ecclesie pro multa & necessaria causa. in e. unico. nu. 1. 5. 20. ut eccles. benef. di. con. fo. 93
- Episcopus potest iuri debita sibi ex alio ecclesia minuire ex causa, & consensu capituli. in e. cum uenissent. nu. 1. de censu. fo. 148
- Episcopus potest remittere ecclesiam inferiori iura, quae super ea habet in e. consensu capituli, & ex causa exceptis octo, de quibus. ibi. nu. 3
- Episcopus tenetur saltem semel in anno uisitare suam diocesim, & quod debet habere tamen circa clerum, qui circa populum remissius. nu. 6
- Episcopus potest instituire rectorem sine praesentatione patroni, qui praesentatio patroni non potest esse sine scandalo, & qui tempus datus praesentandi ad praesentandum est lapsus. in e. quoniam. nu. 5. de iurepa. fo. 219
- Episcopus an, & quo casu succedat in executione legatorum ad non pias causas negligentibus executori testamentario & haerede. in e. nu. 7. de testi. fo. 144
- Episcopus an possit dispensare cum clerico in saceris, qui matrimonio contraxit. in e. ex literarum. nu. 8. qui cler. uel no. fo. 26
- Episcopus dispensat circa omne uotum regulariter. in e. ex multa. nu. 10. de uoto. & no. re. fo. 224
- Episcopus non alius prelati, an possit nti insignibus dignitatis suae extra locum sibi subiectum in e. antiqua. nu. 9. de prim. f. 186
- Episcopus de iure communi non potest tenere officiales armatos in e. cum non ab homine. nu. 8. de iudi. fo. 32
- Episcopus non potest exercere iurisdictionem sine capso de iure, sed fecit ipse praescribere. in e. qualiter & quando. 2. nu. 6. de accu. f. 93
- Episcopus de iure communi habet collationem beneficiorum in diocesi sua. in e. Abbatem. nu. 1. de resp. fo. 105
- Episcopus habet plenam potestatem in ecclesiis sibi subiectis, in e. nu. 1. de reb. eccles. alio. fo. 93
- Episcopus dispensat aliquid nona ecclesia, ut illi donare de superabundantiis fructibus alterius, dummodo praecedant solennitates. ibi. nu. 5. fo. 94
- Episcopus uel clericus quicquid acquirit ex eorum industria, acquirit sibi. & non ecclesie communi. in e. cum in. finis. nu. 3. de reli. fo. 144
- Episcopus potest tenere matrem, uel aliam non suspectam in domo, licet honestius esset, ut si teneret. in e. nu. 1. de cho. cle. & mu. fo. 104
- Episcopus potest quos fieri, licet habuerit uxorem uel concubinam, & consecratur. in e. ad uia. nu. 4. de reg. fo. 197
- Episcopus electus & confirmatus potest per solam Papam transferri. Ant. de Butan. c. inter corporalia. nu. 2. & 15. de transla. Prae. fo. 23

In Panormitani Commentaria.

- Ep̄s uſ Archiepiſcopus non p̄t deponi ab inferiore a Papa ib. n. 5
 Ep̄iſcopus ſolus poteſt ſuſpendere, & ſuſpenſum reſtituere non au-
 tem deponere, uel contra de poſitionem diſpenſare. ibi. n. 9
 Ep̄iſcopus poteſt puniri ab Archiepiſcopo, nō tñ deponi. ib. n. 11
 Ep̄iſcopus poteſt eſſe quos nullatenus. ſ. ſine aliqua adminiſtra-
 tione. ibi. n. 16. fo. eo.
- 7 Ep̄i fundatōe ſuam de iure cōi ſuper ſtitutione, & diſtutione
 bñictōrū i ſua degeſſi. & uēdicās hāc debet p̄bare iſta de aliquo
 iure ſpeciali ſibi cōpetere. i. c. cū ex munctō. n. 2. de h̄ereti. fo. 19
- 8 Ep̄s an poſſit cognōſcere cauſas ſubditorum pr̄lati ipſi ep̄iſcopo
 ſuo ſubſecti. in c. paſtoralis. n. 6. de oſi ordi. fo. 1251
- 6 Ep̄iſcopus poteſt diſpenſare q̄ clericis abſens cauſa ſtudii luere-
 tur fructus etiam de beneficio curato, etiani q̄ non ſit promo-
 tus. in c. iux fratemitatis. n. 5. de cle. non re. 10. 27
- 6 Ep̄s n̄ poteſt delegat uicario ſuo reſignatōe, nec collatōe cer-
 ti beneficii uacatur. in c. conſtitutus. n. 5. de conceſ. pr̄ben. fo. 79
- 6 Ep̄s uſ clericus, & ſimiles q̄ p̄t de bonis eccl̄ie aliqua dōare, n̄ poſ-
 ſunt de ipſis in teſtamento diſponere i. c. ad h̄ec. n. 3. de teſt. fo. 145
- 7 Ep̄s poteſt diſpenſare ſuper crimine adulterii, de quo ſibi coſtat p̄-
 uiam in quitiōis, & ſuper omni crimine. p̄ n̄ impedit ordinem
 executionis uel beneficii retentio, etiani poſt peractam p̄-
 nitentiam. in c. equaliter & quando. n. 2. n. 19. de accu. fo. 34
- 3 Ep̄iſcopus iurāt de cal. ſine h̄etia papę, ſed quid de aliis clericis.
 in c. n. 16. de iura calum. fo. 136
- 4 Ep̄iſcopo ſoli non credit in foro eccleſiaſtico, ſecus in ſeculari.
 in c. nuper nobis. n. 3. de teſt. fo. 103
- 6 Ep̄iſcopus non diſpenſat contra ius, niſi in caſibus iure expreſ-
 ſis. in c. Ioan. nu. 7. de cle. commu. fo. 20
- 6 Ep̄s poteſt pro ſeruitiis eccl̄ie impenſis alicui cōcedere ad uitā
 poſſeſſiōnem eccl̄ie. in c. ſi quis. n. 3. de pecu. cle. fo. 109
- 3 Ep̄iſcopus proprius quis dicatur. in c. n. 6. de fo. compe. fo. 60
- 7 Ep̄iſcopus quibus caſibus poſſit dare ordinariam iuriſdictionem.
 in c. quoniam. n. 1. n. 2. n. 3. de pr̄lati. ſu. fo. 107
- 6 Ep̄s ſi non intulit primo pr̄ſentationi an & quo caſu incidat in
 poenā in cap. paſtoralis. n. 9. de iure pa. fo. 249
- 2 Ep̄s an poſſit promouere ad inferius beneficium, ſi reuocauit ep̄i-
 ſcopatu. Ant. in c. ad ſupplicatōnem. n. 6. de renun. fo. 36. Et ad
 ep̄iſcopatum a quo poſſit inuitus promoueri. ibi. n. 8
- 6 Ep̄s nullus ep̄atus uel d̄iſceſis cōſeque p̄uilegium habet. bi. n. 10
- 6 Ep̄s ordinis anque ſine titulo, & ſic ſi habet uñ uicere, dēt p̄u-
 dere de ſuis, donec cōſequat aliqñ titulu i. c. Ep̄s. n. 2. de p̄b̄t. fo. 30
- 3 Ep̄s poteſt agere & reſpondere p̄ eccl̄iis ſibi ſubſectis, an debeat
 pr̄ferri aliis adminiſtratoribus eccl̄ie in agendo. in c. cum de
 putati. n. 1. n. 15. & 21. de iudi. fo. 51
- 6 Ep̄iſcopus aliena bona eccl̄ie uacante n̄ ſi primo ei det ſpeciali
 Rectorē. ibi. n. 16
- 6 Ep̄s quādo uenit ad eccl̄iam reconciliandam, cuius exp̄ſis debet
 uenire. in c. propoſitū. n. 11. de conſecra. eccl̄e. n̄l. aſa. fo. 161
- 3 Ep̄s qui poſſidet, uel quaſi cauſa cuſtodis iura Ep̄iſcopali, puta unge-
 re, poenitentiam dare, & ſimiles alios ſacerdos, habet iſtorum actiū
 exercitū. in c. contingit. n. 12. de do. & conſu. fo. 268
- 3 Ep̄s q̄ ſomodo habet punire clericum iſte de crimine, quod non con-
 ſtat iſti Ep̄iſcopo in c. conuerſent. n. 12. de reſti. po. fo. 220
- 6 Ep̄s ſi inſtituit aliqñ ſine p̄ſentatione in caſu permiſſo, debet
 omnino inſtitutū pr̄ſentare habet ius patronatū, qui debet con-
 tentari inſtitutione facta ab ep̄o. i. c. ſi uero. n. 4. de iure pa. fo. 43
- 3 Ep̄iſcopus non poteſt renūciari Ep̄iſcopatu ſine licentia Pap̄e.
 in c. n. 1. de poſtū. Pr̄lati. fo. 137
- 6 Ep̄s cum capitulo poteſt cōſtituere eccl̄iam collegiatam, & q̄
 clerici ſeculares uiuāt i cōi. i. c. qñ. n. 2. & n. 6. de u. & ſon. cle. fo. 16
- 6 Ep̄s p̄t cellari de rebus patrimonialibus, ſed de rebus eccl̄ie uſ
 inuicem eccl̄ie quaſitis non poteſt. in c. n. 2. de teſta. fo. 140 Et an
 habens filios poſſit promoueri in Ep̄iſcopatu. ibi. n. 2
- 6 Ep̄iſcopus poteſt habere pr̄bendam in eccl̄ia de iure ſpeciali.
 in c. cum olim. n. 7. de re iudi. fo. 74
- Ep̄iſcopus quis poteſt eligi, hec non poteſt niſi diaconus. ibi. n. 12
- 6 Ep̄iſcopus non poteſt explicare a diſta ſine conſenſu capituli in
 aliis uero ſuffici conſenſum. in c. 2. n. 1. de inſtitu. fo. 6
- 7 Ep̄s p̄t ſortilegiis diſpenſare i. c. ex tuarū t̄ore. n. 5. de ſortil. fo. 155
- 3 Ep̄s ſine capitulo, nec contra nō p̄t agere in negotiis ordinis, ſed
 q̄ bona ſint inter ipſos diſta. in c. etiam q̄l. 2. n. 5. de iud. fo. 31
- 3 Ep̄iſcopus ſi non cōſtituit excom. in eccl̄ia ſua ſupp̄let Ar-
 chiepiſcopus. in c. Imperatoris. n. 8. de iura. calum. fo. 161
- 6 Ep̄s p̄t cōp̄ellere canonicos ad diſtribūdos Imperioſus redditus ad
 neceſſariā fabricā eccl̄ie. in c. n. 7. de his q̄ ſi a ma. par. ca. 1. 92
- 7 Ep̄s diſpenſat cū ſimonaco ignorat ad aliud bñficiū p̄ſequedū, n̄
 aut ad aliud q̄ ſimonaco h̄ebat. i. c. ſi ſubſtitutio. n. 5. de ſim. fo. 66
- 7 Ep̄s an poſſit cōcedere eccl̄ieſias religioſas, ut poſſint quereere fru-
 ctus in ſuos uſus proprios. in c. paſtoralis. n. 6. de priu. fo. 184
- 5 Ep̄iſcopus & quilibet adminiſtrator nō ſolū debet eſſe idoneus,

- ſed uſilis. in c. conſtitutus. n. 2. n. 3. de app. fo. 143
- 6 Ep̄s h̄et totam iuriſdictionē, quam explicare dēt qñq̄ cum cōſilio, qñ-
 que cū conſenſu capituli. in c. 2. n. 3. de diſ. que ſi a ma. par. ca. 1. 91
- 3 Ep̄s non dēt ſoluere debita de redditibus ep̄atus ſui, & an ad ea tene-
 tur ſucceſſor. in c. ol. m. il. 2. n. 4. & 3. de reſti. po. fo. 247. & ſeq̄en.
 Ep̄iſcopus uel pr̄lati excommunicatus minori non perdit ea,
 quę ſunt in ſiſt. t. onis. in c. duobus. n. 1. de ſent. excom. fo. 233
- 1 Ep̄iſcopi & alii pr̄lati prouiſi per papam, uidet̄ electi & confir-
 mati eodem inſtant. in c. noſti. n. 4. de cle. fo. 151
- 3 Ep̄iſcopus p̄t eſſe celebrare in aliena dioc̄eſi etiam in pontificali b̄.
 in c. 1. n. 7. ut lit. pen. fo. 277
- 7 Ep̄s non pr̄ aliquam eccl̄iam a ſua iuriſdictione in totū eximere, etiā
 cum conſenſu canonicorum. in c. cū olim. n. 2. n. 4. de priu. fo. 182
- 7 Ep̄iſcopus non debet appellari dominus, niſi de hoc fuerit ſibi pr̄-
 ſtitum iuramentum a uſallibus ſuis in c. grauem. n. 1. de exceſ.
 pr̄la. fo. 172
- 6 Ep̄s tenetur ſubuenire pauperibus. in c. 1. n. 8. de cle. xgro. fo. 64
- 7 Ep̄s an poſſit reſtituere quē ſam. in c. ex diligen. n. 7. de ſimo. fo. 93
- 6 Ep̄iſcopus debet eſſe preſbyter. in c. ſcientes. n. 2. de cenſu. fo. 251
- 9 Ep̄iſcopus cum capitulo, an poſſit de putare fructus beneficiorum
 uacantium pro fabrica eccl̄ie. in c. 1. n. 6. de cle. fo. 276
- 2 Ep̄iſcopus de poſitis per ſolum papam diſpenſatur. Ant. in c. 2. n. 1.
 9. de iura. fo. 81
- 5 Ep̄iſcopus poteſt eccl̄iam a ſe abdicare, & iuriſdictione ſua ipſam
 eximere cum ſolennitatibus de quibus. in c. cum inter de re m. d. ex
 cepis quibuldam caſibus uide ibi. n. 13. fo. 76
- 3 Ep̄iſcopi non ſeruiunt uel ſeruare facientes ſacros canones, an in-
 cident in peritium. in c. ergo. n. 3. de iure iu. fo. 109
- Ep̄iſcopi tenentur uſitare lumina apoſtolorum ſingulis annis, &
 quid ueniat nomine lim. n. 7. bi. n. 6. fo. 160
- 4 Ep̄s licet non poſſit eſſe procurator, tamen admittit aliqui in cau-
 ſa ſa. cuius magni domini. in c. cum 1 & A. n. 3. de re iud. fo. 97
- 1 Ep̄iſcopus an, & quæ poſſit eſſe facere, ſue ſtatuerē, ſine capitulo. in c.
 cum conſuetud. n. 5. de conſue. fo. 120
- Ep̄s ſi pr̄ſcripſit iuriſdictionem contra capitulo, i. deſt quod nō ſoleat
 requirere eius cōſenſum, poterit ſine eo ſtatuerē, & quare. ibi. n. 6
- 6 Ep̄iſcopus poteſt priuari ep̄iſcopatu propter aliquod ſcandalum im-
 minens hec non proueniat ex defectu ſuo, habet tamen ipſe de bo-
 no camb. o. ſupp̄let. in c. quaſitum. n. 8. de re. permu. fo. 114
- 5 Ep̄iſcopus habet iuriſdictionem inter laicos, ubi uertitur p̄a cauſa.
 in c. n. 5. & 9. de emp. & ue. n. 10. fo. 104
- Ep̄iſcopus habet in aliquibus caſibus iuriſdictionem in laico, maxi-
 me negligente iudice ſeculari, & in notoriis. ibi. n. 9. fo. 105
- 1 Ep̄s qui eſt in aliquo collegio non tantum ep̄s, ſed tanq̄ unus de
 collegio non debet alios pr̄cedere in c. auditis. n. 4. de cle. fo. 176
- 2 Ep̄i ſunt principib̄ & palibus in c. ſortit. n. 7. de mai. & obe. fo. 162
- 6 Ep̄iſcopis non poteſt eſſe minor triginta annorum. in c. ſupei. inor-
 dinata. n. 11. de pr̄b. fo. 62
- 7 Ep̄iſcopus & capitulo faciunt magnam coniunctionem inter eos.
 in c. cum clerici. n. 2. de uſ. ſig. fo. 238
- 1 Ep̄s p̄terea iſtit. n̄ tenetur prouidere habenti perpetuam ui-
 cariam, nec etiam per illas literas in c. poſtulat. n. 6. de reſt. fo. 7
- 7 Ep̄s an poſſit diſpenſare cum illo, qui eſt non eſſe ordinatus ad-
 m. niſtratur diuina. in c. ex h̄ereti. n. 3. de cle. non o. di. m. fo. 167
- 6 Ep̄s non poteſt emittere uoſi p̄reginationis, ſi u religionis ſine li-
 centia ſui ſuper. oris in c. ſcripſit. n. 9. de uoto & uo. re. fo. 220
- 6 Ep̄iſcopus poteſt eſſe qu. ſ. duarum eccl̄iarum cathedralium ex p̄-
 miſſa pap̄e. in c. n. 1. de re. iud. fo. 82
- 5 Ep̄iſcopus ſolus an poſſit ad tempus alienare, uel concedere ali-
 quam eccl̄iam in utulum, uel concedere temporaliter fructus ec-
 cl̄ie. in c. ſua nuper. n. 5. de his quę ſi a pr̄la. fo. 88
- 7 Ep̄iſcopus a prop̄a ſede expulſus non p̄t cedere ſuo ep̄atui, & tran-
 ſire ad alium ſine anchor. tate pap̄e. in c. 1. n. 8. de tranſla. ep̄. fo. 3
- Ep̄iſcopus poteſt ſe impedire, etiam uel exequitur reſc̄t ad non
 p̄as cauſas. in c. tra nobis. n. 8. de teſta. fo. 100
- 3 Ep̄s de poſitis qui ad hoc p̄p̄latu exerceat pendente appel omnia
 in a. ep̄iſcopalia, & ſi in aliis. in c. 1. n. 6. ut lit. pen. fo. 277
- 6 Ep̄iſcopus an poſſit diſpenſare in pluribus curatis beneficiis pro-
 pter utilitatem eccl̄ie. in c. exirpandæ. in reſp̄. ſ. qui uero. n. 1.
 29. & 38. & 40. & ſeq. de pr̄b. fo. 55. & 57
- 7 Ep̄iſcopus non poteſt ſtatuerē, q̄ ab interlocutoria non appelletur
 in c. uenientes. n. 4. de iure iu. fo. 175
- Ep̄iſcopatum non poteſt qui cogit accipiendum, uel accep-
 tum. in c. immotui. n. 13. de cle. fo. 162
- 7 Ep̄iſcopus non poteſt ſtatuerē contra ius, & ſi non poteſt inhibere
 appel. ab interlocutoria, nec pr̄terire terminum inſtantiæ. in c. ue-
 nerabilis. n. 6. de iudi. fo. 55
- 6 Ep̄is an & quo caſu p̄t di. di. per papā, uel eccl̄ia parochialis, ui-
 delicet parochia p̄ ep̄m. in c. ad audientiam. n. 16. de ecc. xui. fo. 175
- 6 Ep̄iſcopum nemo poteſt petere ratione ambitionis uindicare,
 ex c. noſtra. n. 2. de iure pa. fo. 248

In Panormitani Commentaria.

Exceptio que reddit dubiam petitione actoris, si potest interuenire delictum, eam excludit in c. in presentia. nu. 6. de prob. fo. 1.
 Exceptio reddens petitione actoris arguendo, ea tollit ibi. nu. 7.
 5 Exceptioes si non admittuntur, censentur prebatur in c. in sortu. nu. 9. de re iudi. fo. 94.
 2 Exceptio peremptoria opposita a reo post fundatam intentionem actoris, si non est probata, condemnatur reus in expensis, uel alio modo ad arbitrium iudicis ipso non existente soluendo, & ide in exceptione dilatoria. in c. finem. nu. 1. & 19. de do. & conu. l. 234. & seq.
 Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post publicatas actiones. ibi. nu. 3. fo. 255.
 Exceptioes si non probat, an condemnatur in expensis? & an statim, uel expectata delictum. nu. 6. & 11. fo. 20.
 Exceptio quali peremptoria, qñ opponit contra testes. ibi. nu. 11. fo. 20.
 5 Exceptio excusationis an possit opponi contra actorem in quacunque parte litis, & si maliciose reus dilatorie opponere, condemnatur in expensis & an indistincte hoc casu reus condemnabitur in expensis, in c. exceptionem. nu. 1. & 22. 23. & 24. de excep. fo. 21. & seq.
 Exceptio excommunicationis est dilatoria. ibi. nu. 2.
 Exceptioes dilatorie regulariter opponuntur ante lit. cont. ibi.
 Exceptio quomodo speciat. ibi. nu. 9.
 5 Exceptio spoliatiois an retractet executionem sententiarum in c. non ille. nu. 8. de appel. fo. 139.
 4 Exceptioes minus legittimas non tenentur admittere iudex, siue sit ordinarius, siue delegatus. in c. ex parte il. nu. 2. de of. dele. fo. 101.
 Exceptioes sublate per rescriptum principis, an comprehendat omnes exceptiones tam dilatorias quam peremptorias. ibi. nu. 3.
 Exceptioes si per statum non possunt opponi contra infirmum publicum, poterit opponi illa quod non sit publicum, idem si contra sententiam, secus si statum tollat defensionem. ibi. nu. 6. fo. 100.
 3 Exceptio peremptoria potest opponi ante lit. cont. quando est notoria in c. ex parte. B. nu. 13. de fo. con. p. fo. 104.
 3 Exceptioes inhabilitantes personam ad agendum, possunt opponi etiam post rem indicatam in c. si nu. 16. de iura. calum. fo. 166.
 5 Exceptio non requiritur alioquin indagum impedit actum, qui de sui natura exigit et requiritur, si eius si requiritur alioquin indagum. in c. cum dilecta. nu. 22. de confirm. tu. nel. nu. 10. fo. 176.
 Exceptio dequirere alioquin indagum, qñ licet ab initio uidere scilicet, tñ p. p. dispositionem, uel aliam re requiritur, longum tractatum. ibi.
 5 Exceptio contra personas, nel dicta testium inique ad quantum tempus potest opponi in c. 1. nu. 3. 7. & 10. de excep. fo. 2. & 3.
 Exceptio contra testes non est peremptoria. ibi.
 Exceptio peremptoria non habet naturam peremptoria, potest opponi usq. ad sententiam. ibi.
 Exceptio contra personas testium, an, & quo casu possit opponi in causa appellationis. ibi. nu. 3. fo. 3.
 Exceptio que potest opponi in primo iudicio ante sententiam & lit. cont. potest opponi in causa appellationis. ibi.
 Exceptio omnis, que maliciose non sit opposita in prima instantia, uel tempore congruo, non potest ulterius opponi. ibi. nu. 9.
 Exceptio contra personas testium, an possit opponi post sententiam in casibus, in quibus sententia non transit in iudicium. ibi. nu. 10.
 5 Exceptio peremptoria non opposita in causa principali non potest opponi in causa appellationis, nisi maliciose fuerit pretermissa, dilatorie uero scilicet in c. exceptionem. nu. 17. de excep. fo. 22.
 Exceptioes que possunt opponi post litem contestatam, possunt opponi in causa appellationis. ibi. nu. 18.
 Exceptioes peremptoriae concernentes executionem sententiarum, possunt opponi post sententiam. ibi.
 Exceptioes anormales peremptoriae sunt illae, qñ pñt opponi uel ante lit. cont. uel post sententiam natura peremptoria. ibi. nu. 19.
 Exceptioes anormales dilatoriae sunt illae, qñ in qualibet parte iudicii possunt opponi contra naturam dilatoriarum. ibi.
 Exceptio illi procuratoris reddit iudicium retro nullum, & potest quandoque opponi. ibi.
 Exceptio excusationis probata uel de testibus, an processus prius ualide remaneat nullus, uel sententia tam respectu iudicis actoris, aut Reus, siue in causa principali, uel appellationis, siue coram ordinario uel delegato. ibi. nu. 21. 22. & 36. fo. 22. & 23.
 5 Exceptio excusationis si maliciose non sit proposita per reum in tpe congruo, in quibus expensis condemnabitur. ibi. nu. 23. fo. 23.
 Exceptioes dilatorie concernentes per unum iudicium non possunt opponi post litem contestatam, uel post terminum datum ad opponendum ex ratione nisi de nouo superueniat, uel ad hoc non tamen deducatur. in c. exceptionem. nu. 10. de excep. fo. 22.
 Exceptio declarationis ipsius iudicis est opponenda non solum ante lit. cont. sed etiam antequam alia dilatoria opponatur, quia inde utitur alias primo proponendo consentire in iudicio, si nero oēs simul opposuerint, censetur primo declarationem proposuisse. ibi. nu. 11.

Exceptioes dilatorie concernentes negotium principale possunt opponi ante & post lit. cont. usq. ad terminum. ibi. nu. 12. & 13.
 Exceptio dilatoria concernens negotium principalis nota, uel nota nota, si non sit opposita per partem, quid est agendum. ibi. nu. 14.
 Exceptionum peremptoriae aliqui non possunt opponi, nisi post lit. cont. aliqui ante & post, de quibus uide exempla. ibi. nu. 15.
 5 Exceptio excusationis elidit, si contra exceptioem replicatur, qñ pñt sit per participationem excusatus in c. a nobis. nu. 1. de excep. fo. 3.
 Exceptio qñ pñt opponi agere, an possit opponi preceptio. ibi. nu. 17. 14.
 Exceptio peremptoria quo casu sit pbanda p exceptionem. ibi. nu. 20.
 1 Exceptio ois que potest opponi post lit. cont. pñt opponi in appellatione in c. ad audientiam. nu. 9. de rescrip. fo. 104.
 5 Exceptio non opposita per ignorantiam potest iterum opponi. ibi.
 Exceptiones dilatoriae, an & quando possunt opponi post clausum terminum datum a iudice in c. pastoralis. nu. 1. & 2. de excep. fo. 3.
 Exceptiones dilatoriae possunt opponi usque ad lit. cont. de iure. ibi. nu. 2. & 5.
 Exceptioes peremptoriae pñt de iure opponi usq. ad conclusionem causae, sed quid si ad eas opponendas sit datum per iudicem terminus, an eo elapso poterunt opponi. ibi. nu. 6. & 9. fo. 6. Verū si situr iudex postis dicentis, quod post terminum peruenit ad nossem suum exceptio peremptoria uel dilatoria, quam uult opponere. ibi. nu. 9. & 8.
 Exceptiones peremptoriae pñt opponi usq. ad iudicem in causa, nec debet pligi terminus ad ipsas proponendas causas in c. a nobis. ibi. nu. 9.
 Exceptiones in lite pñt opponi post lit. cont. & indistincte ibi. nu. 10.
 Exceptio dilatoria orta post conclusionem in causa, non potest amplius opponi in d. c. pastoralis. nu. 11. ex fo. 100.
 Exceptio excusationis pñt dilatorie opponi, & post terminum. ibi. nu. 12.
 Exceptio, tu non eras iudex, an possit opponi capite primo, quae talis iudex dederat ad probandum, & nu. si pñt statim. ibi. nu. 14.
 Exceptio dilatoria quando post terminum opponitur, quae forma spectatur. ibi. 17.
 Exceptioes dilatoriae utrum indistincte non opponantur post terminum. ibi. nu. 18. fo. 7.
 Exceptiones qñ an pñt uno, & eodem tpe opponi. ibi. nu. 19.
 Exceptio cōfinguntis non admittit nullum agere possessorio ad restitutionem mariti sui, secus si ageret peritorio in c. 1. nu. 3. de or. cog. fo. 110.
 Exceptio peremptoria potest opponi a reo post fundatam intentionem actoris, & sic post testes productos. ibi. nu. 4. & 8. fo. 182.
 Exceptio peremptoria elidit intentionem actoris. ibi. nu. 5.
 Exceptio dilatoria an soleat proponi ante lit. cont. ibi. nu. 6.
 Exceptio peremptoria non opponitur regulariter ante lit. cont. nisi sit notoria, uel litis finitae & limitae. ibi. nu. 8.
 Exceptio peremptoria non opponitur post publicatas actiones, uel post sententiam. ibi. nu. 9. fo. 100.
 Exceptio peremptoria quo casu debet ex iussu iudicis proponi post litem contestatam. ibi. nu. 10.
 3 Exceptio dilatoria non potest opponi post litem contestatam in c. si nu. 7. de ordi. cog. fo. 191.
 Exceptioes de spoliatione, & obtinens contra agentem peritorio, si possit agere directe de spoliatione, an teneatur respondere super dicta petitione peritoria. ibi. nu. 18. fo. 192.
 Exceptio spoliatiois an opponat contra agentem, uel possidet sibi. nu. 19.
 Exceptioes pñt electi uel formae electionis, hēt hoc probare, & iussu casu electi uel confirmati, nisi pñt electio. in c. si pñt. n. 20. de pñt. fo. 290.
 2 Exceptioes dilatoriae, pponuntur ante lit. contestatam in c. mandato. nu. 4. de procu. fo. 155.
 5 Exceptio non admittit, & ob id si sit appellatū, debet coram iudice appellationis declarari iura in c. olim & infra. nu. 1. de excep. fo. 15.
 Exceptio spoliatiois contra remedium attente non obstat, quia talis reuocatio sit ex mero iudicis officio in c. bonae memoriae. nu. 20. de ab. f. 148.
 7 Exceptio tu non debes audiri, ē dilatoria, & ante lit. cont. proponenda, & intra octo dies pbanda in c. quia frustra. nu. 9. de iudic. fo. 148.
 1 Cor. 8. Tu adde Bar. in l. oēs. C. de iussu patrimonii. l. 11. q. illa exceptio introducta p statum, qñ pars non debeat audiri impedit litis progressum, & an ualeat lex seu statutum denegans alicui audientiam p suū delictum, unde Host. in c. pastoralis. de iudi. & Ang. cōt. 230. in l. si non spoli. C. de testa. & in l. 1. C. de bona. l. 10. Bar. in l. si cum mulier. foli. mar. & ibi p Nico. de Neap. & And. Barb. in lib. emus §. sane. C. de sacros. ecci. & in rep. d. l. si cum mulier. & in qñne in. statuto cauci & in l. 1. C. de par. pote. & in l. peremptoriae. C. ten. res. in. non poss. & in l. plane. ff. de peti. here. & Ang. in l. uel in om. C. de utac. p emp. plene p Bar. in c. si de ord. cog. & in c. quia frustra. de usu. & in c. de in rub. de exce. & in c. pastoralis. & Rom. in cōf. 20. in ordine meo. ubi cōcludit oēs, qñ ualeat lex seu statutum denegans alicui audientiam, pba tur. in d. c. sic frustra & in d. uel iudic. & ibi plene i. notabilib. meis i. de iudic. nullatenus, hēt si statum denegat iudici, quae talis ualeat uel sing. dixit. In in c. qñ in ecclesiis. de pñt. refer. Ang. in d. cōf. 230. & unde Ioan. de An. in d. c. quia frustra, an possit actori uel reo audientia Reper. in Pan. Commentaria. II denegari

Repertorium rerum ac sententiarum selectionum.

denegari ex quo defenso nulli auferri, & si statum uel ius denegat ali
cuiusd. et. a. talis nō poterit agere possessorio recuperat. qd nō p
statum denegata bñt. s. a. uel. i. uel. i. o. de. a. d. i. a. in. c. ad. ab. o. l. e. d. a.
de. h. r. & ibi. enumerat. casus, in qb⁹ denegat. audientia. alieni. i. i. u. r. e.
3 Exceptio spoliationis non obstat actori di. cte non agent. contra spo
litationem. in. c. cum. ecclesia. nu. 15. de. cau. pos. & pro. fo. 196
3 Exceptio secularis potest opponi post sententiam, si alias non oppo
suit & non succubuit. in. c. si. nu. 25. de. iur. cau. fo. 167
4 Exceptiones dilatorias excludunt factas post litem contestatam. in. c.
inter. i. u. r. a. nu. 6. de. test. fo. 63
4 Exceptio de excommunicatione, si succubuit, potest postea proba
re de publica excommunicatione. ibi. nu. 9. fo. 64
6 Exceptiones censentur reprobatæ, si iudex processerit ad ulteriora
de dilecto. nu. 11. de. appel. fo. 165
5 Exceptiones calumniæ possunt per iudicem non admitti. in. c. de. ex
tero. nu. 10. de. i. u. d. fo. 66
2 Exceptio nō tenet dicere cām suæ exceptionis, in iudice cogēte tenet
exprimere cām in e. super hoc nu. 39. 15. & 19. de. renun. f. 15. & f. 15.
5 Exceptio criminis an tollatur per replicationem eiusdem criminis,
& sicut paria delicta mutua compensatione tollantur in c. dilecto
filii. nu. 7. & 17. de. excep. fo. 16
1 Exceptio tua, quod habella non est soluta de contractu in quo me
fundo, & ego exipio quod necesse soluiti, tua exceptio non tollatur
per meam replicationem. ibi. nu. 8. fo. 60
3 Exceptio legitima si non admittatur per iudicem, potest appellari.
in. c. si. nu. 4. de. lib. obla. fo. 124
1 Exceptio quæ incontinenti potest probari per reum, non impedit,
quā adhuc libellus admittatur. ibi. nu. 8
1 Exceptio peremptoria nū admittit ante lit. cōr. et si incontinenti offer
rat pbato, nisi sit notoria, & cōstet pñtfirm. ibi. nu. 8. & fo. 10
6 Exceptio adiurationis antequā pbeatur, non obstat agēti interdicto
ut possidetis in c. cum uenissent. nu. 19. de. i. n. fo. 69
1 Exceptio excōmunicatiōis est admittenda, quā obicitur. tñ onus pban
di eam incumbit opponenti. in. c. n. l. nu. 14. de. elec. fo. 199
5 Exceptiones contrarias si quis opposuerit, uidetur illas diiunctue
opposuisse. in. c. aud. s. nu. 26. de. pñtfirm. fo. 44
3 Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post fundatā intencionem
actoris, & post publicatas actas, des. i. c. accepta n. 3. de. res. p. fo. 113
5 Exceptio macedoniam, & uelleiani, & similes habent locum in atro
que foro. in. c. si. nu. 26. de. pñtfirm. fo. 57
5 Exceptio falsi aliqui potest opponi ante lit. contestatam, aliquā
post sententiam. in. c. super eo. nu. 10. de. appel. fo. 118
2 Exceptiones dilatorias non possunt opponi in causa appellationis. in.
c. coiam. nu. 7. de. res. in. integ. fo. 209
6 Exceptio si euidenter elidit actus actoris, potest iudex non audire actorē
tanti⁹ notorie iniustitia fouēre. in. c. inter dilectos. nu. 7. de. do. f. 134
5 Exceptio quilibet maxime de cōm. notoria, potest dici defensionis. in. c.
cum inter. nu. 4. & 6. de. excep. fo. 8
1 Exceptio cōpetēs reo pñcipali cōpetit et eius fidei iussori. ibi. nu. 26
2 Exceptio ordinaria potest opponi post lit. cont. quando est notori
ter orta. aut. in. c. 1. nu. 3. de. obla. l. ratio. fo. 77
3 Exceptio, tu nō potes possidere rem, quā petis, est exceptio litis finitæ,
quæ potest opponi ad meritā causæ, & ad processum. in. c. ex par
te. nu. 29. de. res. p. fo. 236
6 Exceptio non finitatem regulam in casibus, qui aliquo iure non possunt
esse sub regula. in. c. an. nostra. nu. 1. de. sepul. fo. 173
5 Exceptio rei indicatæ est exceptio litis finitæ, & impedit litem ingres
sum. in. c. sicut nobis. nu. 3. de. re. iud. fo. 82
6 Exceptio potest de una exceptione ad aliam etiam contrariā tran
sire. in. c. cum dilectus. nu. 9. de. res. domi. fo. 235
1 Exceptio contraria possunt diiunctue proponi. ibi.
3 Exceptio rei indicatæ an obstat illi, qui succubuit in re iudicā. uolenti
agere ex noua cā, & qd in personā bñdum. in. c. 2. nu. 14. de. lib. obla. f. 121
1 Exceptio quæ non tollit sententiam, sed in modum executionis, potest
opponi post sententiam. ibi. nu. 26. fo. 123
4 Exceptiones possunt opponi a reo, antequā conueniatur. in. c. si qd
contra. nu. 2. de. fo. comp. fo. 63. & in re. p. fo. 67. & 74
1 Executor non potest, ut suspectus recusari. ibi. nu. 1. fo. 67
1 Executio sententiæ largæ delegato, an fiat ab ipso, uel ab ordinario.
ibi. nu. 27. 29. & 32
1 Executor sententiæ est meri, & mixti imperii. ibi. nu. 30
7 Excommunicatio est iur. iudicis omnis Episcopalis, & non ordinis. in. c.
canonica. nu. 3. de. senten. excom. fo. 232
2 Excommunicati an possint non subditis ratione iurisdictionis pro
rogare. in. c. p. & G. nu. 3. & 6. de. offi. deleg. fo. 132
1 Excommunicatio quare non fertur in universitatē. ibi. nu. 4
1 Excommunicati an possint quis sine precedenti monitione, cui ex
suo consensu. ibi. nu. 7. fo. 133
1 Excommunicatio pro futuris culpis, an possit ferri. ibi. nu. 10

Excommunicatio lata contra non solventes censum, non ligat illos
qui ex impotentiā non solunt. ibi. nu. 11
6 Excommunicatiōem nullam an reddat iniustitia notoria? in c.
Odoardus nu. 6. de. solut. fo. 129
1 Excommunicatio non tenet in p. debitorē notorie exiterē nō soluēdo. ibi.
5 Excommunicatio lata per errorem causæ uel facti, an teneat in cau
ter ceteras. nu. 9. de. re. iud. fo. 70
1 Excommunicatio potest aliquando fieri a laicis. in. c. ecclesia sancta
Marci. nu. 3. de. cons. fo. 36
5 Excommunicatio an incuratur per expellentes religiosos de re
forum expellendum excedendo, uel non excedendo modum in c.
olim. l. 1. nu. 19. & 22. de. res. p. fo. 230
1 Excommunicatio requirit doli, siue ignoratā causā & supinā. ibi. nu. 20
3 Excommunicati causa lata ab epō in hōies unius loci, non probat possi
bilitatem epō in doli loco. ibi. aliquibus diebus fuerit obsecratus. in. c.
olim. inter. nu. 12. 16. & 17. de. res. p. fo. 232. & seq.
1 Excommunicatio an inducat iustitiam metum, qui cadit in constan
tem unum. ibi. nu. 10. & 11. fo. 60
1 Excommunicatio est maior pena, quā si in ecclesia. ibi.
1 Excommunicatio semper fertur propter contumaciam in aliquo
non faciendo in c. tractatus nu. 1. de. elec. excom. fo. 163
6 Excommunicatio an incuratur ille, qui participat cū excommunicato monu
ta ipsa sepel. ibi. in c. cōsultu. in. c. 3. de. cōse. eccle. uel alia. fo. 261
1 Excommunicatus sacerdos recte conficit eucharistiam ueram, qu
non indiget alia consecratione. ibi. nu. 5
6 Excommunicatio an irroget ipsam uerba, uel retur ab oibus
quā excommunicatus. in. c. super specula nu. 1. me. de. uel. mo. fo. 303
1 Excommunicatus non potest esse procurator. ibi. nu. 10. fo. 306
7 Excommunicatio non facit naturā ipsa uerba, statim sub pena excom
municatiōis, et si proferant per Papam in d. ma. sape. nu. 1. de. c. 1. fo. 151
1 Excommunicatio potest pro eodem facto frequenter innovari. ibi. nu. 4
1 Excommunicatio incurritur ipsa uerba, excommunicati subiacet. ibi. nu. 7
1 Excommunicatio lata a delegato Papæ ultra contenta in delegati
one, est ipso iure nulla in c. h. nu. 3. de. pñtfirm. fo. 63
1 Excommunicatio lata a delegato contra intentionem delegati
an sit ipso iure nulla. ibi.
1 Excommunicatio lata sine causæ cognitione tenet, si sit iniusta. ibi.
7 Excommunicatio fertur ipso iure per hanc uerba, nōstant se exco
municatiōem subiacere excommunicationem. om. nu. 1. de. rap. fo. 139
6 Excommunicatio nūquam fertur, nisi pro crimine mortali rem
pūbi. c. cum effus. nu. 7. de. test. fo. 147
3 Excommunicatio an inducat per ipsa uerba uidelicet, nullus com
municet cum tali in c. 1. nu. 3. de. iudi. fo. 8
5 Excommunicatio tam lata non suspenditur per appellationem. in.
c. ad hanc. l. 2. nu. 1. de. appel. fo. 132
1 Excommunicatio & interdictum in quibus cōueniunt, & in quibus differunt. in.
c. 7. de. excep. fo. 16
1 Excommunicatio si pñt ipsa uerba, cōone habeant alieni, & qd im
porret ipsa uerba ipso i. diligenti. nu. 21. & 22. de. fo. comp. fo. 91
7 Excommunicatio superueniens non impedit, quā cum tali excom
municato participemus in contractu cum eodem, qui non potest fi
ne excommunicatione explicari. in. c. si uere. nu. 1. & 3. de. sen. exco. fo. 216
1 Excommunicatio ab debitorē licet exigatur. ibi. nu. 2. & 4
1 Excommunicati an teneantur iurare cum damno nostris. ibi. nu. 7. & 10
1 Excommunicati an possint sibi acquirere spūalia, uel alteri cōcedere. in. c.
cū exco. i. debemus uitare cōone uoluntariā. ibi. nu. 10. fo. 206
1 Excommunicati debemus iurare quo ad sua commoda. ibi.
3 Excommunicatio pbat uia exceptionis, an faciat, qd ille cūtur tanquā
excommunicatus in c. ne. 38. de. ord. cog. fo. 156
1 Excommunicatio pbat exco. qd pbat absolutiōe ab exco. ibi. nu. 39
1 Excommunicatus in uno loco, reputatur excommunicatus in om
nibus locis & apud omnes. ibi. nu. 40
1 Excommunicatio probata per unam exceptionem, an si causa priuati
onis beneficii, uel alterius iuris. ibi. nu. 41
7 Excommunicatio facta uel in iuramentis a nō hūte auctoritate non requirit
aliquā absoluiōem, sed tñ relaxationem cōmuni. nu. 4. de. accu. fo. 36
1 Excommunicatus nō potest terre uel iuramentum p periculum cōmuni. ibi. nu. 6
1 Excommunicatio non debet ferri non pñtmissa monitione. in. c. 1. de. sen. exco.
lata tenet in c. apostolica. nu. 3. de. excom. fo. 164
1 Excommunicatus pbat in morte, quā apparent signa cōditionis. ibi. nu. 8
1 Excommunicatus non potest allegare probabilē causam ignoran
tiā, si sit per famam se esse excommunicatum. ibi. nu. 9
7 Excommunicatio non notat exco. iur. infamia perpetua, sed eo ab
soluto tollitur infamia. in. c. propositus nu. 3. de. elec. excom. fo. 164
1 Excommunicatus an pñt iuramentum cōp. cōcedat cū super notore. ibi. nu. 5
1 Excommunicatio tenet lata post appellationem, quā cā est commisi
sa appellatione remota. in. c. pñt. fo. 133. nu. 9. de. appel. fo. 140
2 Excommunicatio uel alia sententia lata in exemplum, est ipso iure
nulla. in. c. g. auc. nu. 3. de. offi. ord. fo. 158

In Panormitani Commentaria.

- Excoicatus nō pōt absolui, nisi ab hñte iurisdicōne in ipsum ibi. nu. 14
- 7 Cū exco. cō participi sceleris in diuinis officiis, excoicatus est, & per solū Papā absoluitur. in c. significauit. nu. 1. de sen. exco. fo. 217
- Excoicatio maior & minor, priuat a sacramentis. ibi. nu. 2. fo. 218
- Excommunicatio per participationem hodie non incurritur, nisi canonica monitione premissa. ibi. nu. 3
- 5 Excoicatio lata contra debitore, si non soluerit intra mensem, & creditor prorogauerit ad alium mensem, intra quē non fuit sibi sit satisfactū, an dicta excoicatio liget in c. praterea. nu. 4. de ap. sol. 136
- Excoicatio lata hoc mō, exco. te exnunc, si intra talem terminum hoc feceris, suscipitur per appellationem. ibi. nu. 11. fo. 137
- Excoicatio potest ferri in absentem hoc modo, si non satisfeceris intra mensem, cognoscat te esse excommunicatum. ibi. nu. 12
- Excommunicatio magis regulatur a mente proferentis, quam a cōceptione uerborum. ibi. nu. 13
- Excommunicatio lata hoc modo, excommunico te, si hoc facies, an liget post factum, uel quando uult facere. ibi. nu. 15
- 7 Excommunicatio durat etiam post mortem excommunicati adeo, qd alioquin cadunt, uel aliter parte capiendo cum eo, incurrit excommunicationem minorum. in c. ad hanc. nu. 1. de priu. fo. 178
- Excommunicatus qui iacet in sacro sepulchro, debet deliniri, si iteriter per eum, quomodo nō a absoluitur. ibi. nu. 1
- 1 Excommunicatio unius ex cōpōn. statim, an utique gestum ab omnibus in causis nu. 17. de cle. fo. 179
- 7 Excoicatio lata p subditū, quia non parat contra priuilegiū sibi concessum, non ualet. in c. ad quorundā. nu. 1. & 2. de exco. pla. f. 168
- 7 Excommunicatio quos effectus pariat siue inuita, siue inuitam e ita quorū iam. nu. 3. de iur. & Sarac. fo. 111
- Excoicatio quo ad eccl. a triumphat, parū aut nihil operatur. ibi. nu. 4
- Excommunicatio euidenter nulla, non est timenda ibi.
- 7 Excommunicatio inducit ipsi iure per ista uerba talis subiaceat excommunicationi in e qua in omnibus nu. 9. de iur. fo. 144
- 5 Excoicatio non suspendit p appellationē subiectum, sed deuoluit ad superiorem, & tollit eius psumptionem. in rub. nu. 5. de app. f. 107
- Excommunicatio cōtam si feratur ad tempus, requirit absoluiō, facta in interdico, & in suspensione. in c. non est. nu. 7. de spō. fo. 7
- 7 Excommunicatio est maior pōna ecclesiastica, cuius iudex non est capax. in c. postulat. nu. 5. de iud. fo. 114
- 3 Excommunicatio est pōna continuacōe non delicti. in c. cum nō ab homine. nu. 2. de iur. fo. 54
- 6 Excoicatio ipso facto incurritur per ista uerba, noueris te excoicationi subiaccere. in c. non minus. nu. 9. de imm. eccl. & cōm. f. 282
- 7 Excommunicatio non incurritur iudicis manus inuoluntas, in de rēf. officia diuina turbantem in c. ueniens. nu. 1. de sen. exco. fo. 217
- 6 Excoicatio lata qd debitor soluat creditor iura tñ tps, non ligat nō solutē, si contemte creditore non soluit in c. nu. 7. de loc. fo. 109
- 6 Excoicatio pferri sub pōne. in c. pcuratores nu. 8. de celi. fo. 239
- 5 Excommunicatio siue suspensio non debet ferri nisi prus monitione premissa. in c. reprehensibilibus. nu. 1. 2. 3. & 4. de app. fo. 128
- Excoicatio nō ferri ab hoie, nisi p pcuratiam in ipso iudicio. nu. 2
- Excoicatio pferri ab hoie nulla monitione premissa, qñ ius fulminat ipsam ipso facto p aliquod delictū. ibi. nu. 6. & 7. fo. 131
- Excoicatus a iure pē p codē delicto ab hoie pcurari excoicatus citra alia cōtumacia, & hoc qd homo est merns minister iuris. ibi. nu. 8
- Excommunicatio lata sine monitione an teneat. ibi. nu. 13
- 4 Excommunicatio conditionalis quamuis non debeat fieri, facta tamen tenet. in c. significauerunt. nu. 11. de testi. fo. 84
- 6 Excommunicatio non feritur, nisi pro peccato mortali in c. in aliquibus. nu. 4. de deci. fo. 194
- 7 Ab excommunicatione maiori nullus citra episcopum absoluit regulat. in c. nuper. nu. 6. de sen. exco. fo. 223
- 4 Cōs. e. An monach. pōt absolui a suo Abbate, & si non pē, an possit absolui ab epō monach. exep. excoicatus? a canone, puta qui portauit arma intra scripta monasterii, dicas qd nō pē absolui ab Abbate p rām, q hēt q inf. riores plicati ab epō nō pnt absolueri a iura canonis nisi in casibus a iure expressis, p c. nu. p de sen. exco. facit exp. ele. 1. de priu. ubi tradit rā, qd religio ē exep. ut colligit ex gl. q in c. qd est lūn monach. ut nō ibi in gl. ē absolueri non pnt excoicatos a canone, nisi in casibus pmissis a iure, & sic la tradit negat uel & exceptio affirmat uel, si tñ dicit Abb. hēt epālē, uel quasi iurisdicōne in parochia sua, & in membris sibi subiectis ex cōsuetudine, uel priuilegio ultra illā iurisdicōne, quā hēt de iure cōm monachos suos, q non est epālē, sed ppria & ordinaria, in illo casu talis potest ab Abbate absolui, per e Abbate. de priu. li. 6. & per id q. in c. 1. de reb. eccl. non alie in c. clausula. Fed. de Se. cōm. 14. inc. monachus Perusinus & supra in uer. Abb. an possit absolueri?
- 7 Excommunicatio sententia potest ferri sine aliqua citatione, licet ita sit iniusta. in c. 1. nu. 3. & 4. de exco. pla. fo. 167
- Excommunicatio nunquam fertur in pōnam. ibi. nu. 4
- 6 Excoicatio nō ferri p ista uerba, pēpio sub pōna excoicationis in 3a cientes, sed est qdā monitio in c. clericis. nu. 4. ne de uel mon. fo. 300
- Excommunicatio est pōna medicina, quam pōna ibi. nu. 8
- Excommunicatio ipso iure infertur per ista uerba, talis subiaceat excommunicationi. ibi. nu. 14
- 3 Excommunicatio minor potest etiam ferri ab homine, sed non est in usu in c. si diligenti. nu. 22. de fo. comp. fo. 93
- 1 Excommunicatio potest ferri per priuam personam ex priuilegio ei concessio. in c. ex parte decani. nu. 1. de rēf. fo. 96
- 1 Excommunicatio dicitur se absolui non credit, nisi pbet per aliquas lmas probationes. in c. ad audientiam. nu. 1. de rēf. fo. 61
- 2 Excommunicatio iniusta non ligat apud Deum. in c. cum dilectus. nu. 6. quod met. cau. fo. 197
- 1 Excommunicatio, licet lata sine causa rationabili, tenet in c. ab excoicatio. nu. 1. de rēf. fo. 103
- 1 Excoicatus pōt impetrare rescriptū sub iniusta excoicatione. ibi. nu. 2
- Excommunicatio quando teneat, & quando sit nulla. ibi. nu. 2
- Excoicatio an reddatur nulla p notoriā iniusticiā. ibi. nu. 10. fo. 104
- Excoicatio iniusta, l3 teneat quo ad h. itē, tñ qd ad Deū. ibi. nu. 11
- Excoicatus iniustē si contemnat, ligatur apud Deū ex cōtēp. ibi.
- Excommunicatio appellans, an debeat absolui a iudice ad quem an debet fieri remissio ad iudicem a quo. ibi. nu. 14
- Excoicatus an possit ieiunare, uel non petes absolui. ibi. nu. 20. fo. 105
- 1 Excommunicatio lata post appellationem extrajudicalem. est nulla in c. considerauimus. nu. 1. de cle. fo. 131
- 6 Excommunicatio sententia si est iniusta, an teneat iure. cū apostolo. nu. 4. de celi. fo. 232
- 7 Cum femina excommunicata concubans, an incidat in excommunicationem in c. si concubina. nu. 3. de sen. exco. fo. 233
- 7 Excommunicatus p pdelet onem mercium phibitū ad infideles, a quo pos sit absolui in c. quos omni. nu. 3. de iud. fo. 113
- 1 Excommunicatio impedit promotionem etiam ad secularem dignitatem. in c. uenerabilis. nu. 1. de cle. fo. 184
- 3 Excoicatio non potest ferri per simplicē sacerdotem, nisi habeat aliquam iurisdictionem in c. cum contingat. nu. 3. de fo. comp. fo. 109
- Excoicatio est maior pōna, qd possit reperiri in eccl. Dei. ibi. nu. 31
- 1 Excommunicatio minor nō semper est peccatū mortale. in c. dudū. il. 2. nu. 4. de cle. fo. 211
- 7 Excommunicatio lata in illos qui appellauerunt, an liget iure. ex parte. nu. 6. de priu. fo. 111
- 1 Excommunicatio debet ferri cum causae cognitione, tamen lata sine tenet. in c. ad audientiam. nu. 12. de app. fo. 132
- 1 Excommunicatio sententia non suspenditur per appellatōnem. in c. confanguinei. nu. 9. de rēf. fo. 73
- 7 Excoicatio an inferat ipso iure p ista uerba, pēpio sub pōna excoicationis, & illi pēp o iura pauerit in c. cum o. nu. 3. de lagit. f. 134
- 5 Excommunicatio lata post appellationē ē extrajudicalem, non ligat, nec tenet. in c. cum dilectus. nu. 2. de rēf. domi. fo. 235
- Excommunicatio lata contra exemptū, est ipso iure nulla. ibi. nu. 3
- Excommunicatio lata ab habente bonā fide possessionē tantum excommunicandi, & non proprietatem, an ualeat ibi. nu. 6
- 3 Excommunicatio est iurisdictionis ecclesiastica, & non reperit maior pōna. in eccl. in c. cum sit generale. nu. 9. de fo. com. fo. 82
- Excommunicatio debet ferri a iudice. ibi.
- 7 Excoicatio lata ab homine non puenit, nisi ratione continuacōe, a iure uero puenit ratione delicti. in rub. nu. 1. de sen. exco. fo. 211
- Excoicatio non dī pprie iura distincta, nec interloca. ibi. nu. 2
- Excoicatio iurisdictionis distincta. ibi. nu. 3
- Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori. ibi.
- Excommunicatio iure d. catur. ibi. nu. 4
- Excommunicatio. o. tamen iusta, quā in ista quid operetur ibi.
- 6 Excommunicatio non est ferenda, nisi premissa monitione. in c. peruenit. nu. 3. de deci. fo. 182
- 7 Excommunicatio nunquam fertur in pōnam, sed depositio sic. in c. si quis presbyter. nu. 2. de exco. fo. 161
- Excoicatus peccat eccl. ingrediendo, & alios non uitando. ibi. nu. 9
- 4 Excommunicatio iniusta non ligat excommunicatum. in c. cum in iure. nu. 3. de ot. de cle. fo. 124
- Excommunicatio iniusta non est nulla, in c. si. nu. 17. de fer. fo. 179
- 1 Excoicatio missa ab uno iudice alteri, ut non procedat super causa, quo casu ligat. in c. cum contingat. nu. 8. de rēf. fo. 83
- 2 Excommunicatio potest ferri in incertam personam ratione furti, & similibus. in c. si sacerdos. nu. 4. de offi. ord. fo. 143
- 6 Excommunicatio lata in aliquem sub nomine d. gnatiss, non transit in successorem, nisi in eodem delicto reperiat culpabilis, in c. ad uersus. nu. 10. & 17. de immu. eccl. fo. 289. & seq.
- 7 Excommunicatio in multis casibus potest post mortem fulminari. remissio. in c. si quis. nu. 3. de h. r. fo. 116
- 5 Excoicatio lata post appellatōnem iudicalem, uel extrajudicalem

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- est ipso iure nulla in edictis filii. l. i. nu. 2. de appel. fo. 148
- 6 Excoicatio infert pilla verba ipso iure, unde dicit talis vicitur ab oibus tanquam excoicatus. in c. non magis. n. 4. ne de. uel mo. fo. 298
- 5 Excommunicatio quomodo intelligitur, qd non transit in tertiam personam cum causam. nu. 11. de appello. fo. 164
- Excommunicatio communicans incurrit minorem tantum, per quam solum priuatur a perceptione sacramentorum. ibi.
- Excommunicationem nullam incurrit participans cum illo, qui participauit cum excommunicato. ibi.
- 7 Excommunicatio canonis incurritur per solam inanuam iniectionem absq. molestia. in c. coningit. nu. 3. de sen. exc. fo. 227. Participans in crimine cum excommunicato, an sit tunc excoicatus. ibi. nu. 7
- 7 Excoicatio vñ cõten. si intra terminu assignatu, uel intra annum nõ fuit facta restitutio, uel cõparatum. in c. positu. nu. 4. de homi. fo. 132
- Excommunicatus si steterit in excoicatione ultra annum, presumitur hereticus. ibi.
- Excommunicatio per quas personas potest fieri. in c. cum inciderit. s. superiora. nu. 3. de ele. fo. 148
- Excoicatio facta cum maiori solennitate, non plus ligat quo ad Deu q. alia, sed sic ad terrorem. ibi. nu. 6
- 7 Excommunicatio an probari debeat, q. sit emanata post appellatorem. in c. per uias. nu. 3. de condi. appo. fo. 24
- 5 Excommunicatio non incurritur si aliquis participat ignoranter cu excommunicato. in c. a nobis. nu. 2. de excep. fo. 3. Cum excoicatus non est participandus, etiam in bonis operibus. ibi. nu. 1
- Excoicatus si pñeq. age, neq. accusat et sua iniuria psequendo. ibi. nu. 4
- Excommunicatus minori non repellitur a lamine sua cõgle tantum a participatione sacramentorum. ibi. nu. 5
- Excommunicatio rem minorum incurrit quis etiam ex participatio ne coacta, nisi si fuerit quædam coactio præcisa. ibi. nu. 6
- Excommunicatio est reclinata omnis exceptio & defensio. in d. c. a nobis. nu. 7. & l. 1. de exce. fo. 3 & 4
- Excommunicatus minori excommunicatione, quo casu repellitur a lamine iudicij. ibi. nu. 4
- Excoicatus an admittat ad replicandū, sicut ad excipiendū. ibi. nu. 12
- Excoicatio nõ fertur ab hoc, nisi p. cõmunicat. a iure autem sit aliqui ob delictu nulla præmissa monitione in c. 1. nu. 2. de rap. fo. 137
- Excommunicatus in uno loco, est ubi quo utatur. ibi. nu. 3
- 5 Excommunicatus communicans non semper peccat in c. ueritas. nu. 39. de do. & contu. fo. 255
- 2 Excommunicatus an possit impetrare reser. pñ super nullitate sententia, qua non appellatur tacto de excommunicatione. in c. quod ad consuetudinem. nu. 35. de re. iud. fo. 11
- Excommunicatus contra executores sententia potest legitime exceptiones opponere, ut euitet grauiam iuris uel facti. ibi. nu. 25
- 6 Excoicatus ubi loco, est etiam excommunicatus in omni alio loco. in c. cum & plantis. fo. 177
- Excommunicatio siue interdictum non fertur per ista uerba, subiceantur excommunicationi, uel interdictum. ibi. nu. 7
- Excommunicatus toleratus, non est utendus in diuinis, sed in occultis, sicut erubescant cõtenta. nu. 4. de simo. fo. 89
- 7 Excommunicatus non liberatur ex sola satisfactione, sed requiritur absolutio, secus est in suspensio. in c. 1. nu. 6. & 23. de iudi. fo. 4. & 7. excommunicatus non priuatur beneficiis, sed eorum redditibus, & an fiat in uel per sententiam. ibi. nu. 8. 9. & 24
- 5 Excommunicatus an, & quando admittatur ad defensionem suæ ecclesie. in c. ex h. b. ca. nu. 7. de iudi. fo. 34
- Excommunicati non admittuntur ad testimonium, licet excommunicatio sit nulla, nisi absoluantur in c. ueniens. nu. 3. de testi. fo. 88
- Excommunicatus inductus in testem, an, & quando debeat absolui ad cautelam. ibi. nu. 18. fo. 89
- Excommunicatus propter contumaciam, si steterit in excommunicatione ultra annum, an perdat causam. ibi.
- Excommunicatus an possit esse arbiter, & quis dicatur notorie excommunicatus. in c. quintanalis. nu. 27. de iurem. fo. 182
- Excommunicatio non interdicuntur ea, quæ sunt sibi incommoda. in c. cum causam. nu. 9. de iur. cal. fo. 163
- 5 Excommunicatus non desinit esse excommunicatus, nisi fuerit absolutus in edictis. nu. 10. de appello. fo. 154
- Excommunicatus in uita non est utendus. ibi. nu. 15. & 16. fo. 60
- Excoicatio non plus ligat, q. ipsum peccatum, propter quod fulminatur quo ad ecclesiam triumphantem, sed militantem. ibi. nu. 33
- 7 Excoicatus est in cõdus ante denunciationem, qñ certu est ipsum esse excoicatu, sicut si fecit solus. in c. 1. nu. 2. ab hoc. n. 1. 3. 4. & 7. de sen. exc. l. 216
- Excoicatus nõ pot. petere executionem suam, & si petat, obstat sibi exceptio spoliationis. in c. noui ille qui. nu. 9. de appello. fo. 139
- 3 Excommunicatus an possit esse in iudicio, & quod c. intelleximus. nu. 1. 7. 9. & 12. de iudi. fo. 28
- Excoicatus participat de oib. illis, q. pnt esse sibi incommoda. ibi. nu. 4
- Excoicatus maior excoicatione, plures a cõione hominum regulariter excoicatione minori prohibetur a participatione sacramentorum tantu. ibi.
- Excommunicatio in dubio intelligitur de maioribus
- Excoicatus se cõstituitur per iurorē, si uult, si tñ necessitas ibi. nu. 1
- 1 Excoicatus non potest renouari, qñ potest se defendere. si uult. ibi. nu. 1
- 1 Excommunicatus potest appellare, & appellationem prosequi. in c. intelleximus. nu. 3. de iudi. fo. 60
- Excommunicatus non prohibetur participare cum patre, filio, & aliis similibus personis. ibi. nu. 6
- 1 Excoicatus spoliatus nõ audit petens restitutionem regulariter. ibi. nu. 3
- Excoicatus an possit petere absolutioem per peraratores. ibi. nu. 10
- Excommunicatus potest constituitur procuratorem in omnibus causis, in quibus potest per se stare in iudicio. ibi.
- Excommunicatus si sit de facto admissus, an ualeat iudicij. ibi. nu. 13
- 3 Excoicatus se cõstituit per procuratorem. in c. pastor. nu. 7. de iudi. fo. 28
- 6 Excoicatus de tractibus sacris in c. qñ nu. 3. de reb. eccl. a. f. 68
- 6 Excoicatio parit uel in iudicio, quo ad ecclesiam triumphantem. ibi.
- 6 Excommunicatus est absolueudus, si illam non curando effecerit deterior, & corrigibilis in ceteris. in c. de coha. ele. & m. fo. 11
- 5 Excommunicatus potest stare in iudicio semper ad sui defensionem in c. significauerunt. nu. 4. de exce. fo. 19
- Excommunicatus iuste uolens litigare super iniuria excommunicationis, non audit, nisi petat solutionem. ibi. nu. 14. fo. 20
- Excommunicatus non debet in futurum reportare sententiam
- Excommunicatus auditur dicendo suam nullam. ibi. nu. 20. fo. 21
- Excoicatus an possit petere, q. iustitia reddatur ad arb. iudicis boni, uel retractari suam, q. non transiit in rem iudicatam. ibi. nu. 1
- Excommunicatus an audiat, petens se restitui aduersus sententiam, qua non appellatur. ibi. nu. 22
- 6 Excommunicatus a cõsilio p. ouinciali, potest absolui ab episcopo suo. in c. graue nimis. nu. 13. de pñ fo. 39
- Excommunicatus ex constitutione alicuius episcopi aut n. potest a cõpso absolui, si est excommunicatus ab homine, qui a nõ potest absolui, nisi ab illo uel superiore ipsius. ibi. nu. 14
- 6 Excommunicatus non est participans cum alio quo quis in actu participationis incurrit excommunicationem in c. 1. nu. 12. de locis. fo. 11
- 3 Excommunicatus pro re dubia non absoluitur, nisi p. iurisdictionem super illa. in c. episcopus. nu. 1. de testi. fo. 243
- 7 Excommunicatus uel absoluitur contra certam formam sibi datum, facit excommunicatorem uel absolutorem nullam. ibi. nu. 4
- 7 Excommunicatus priuatur communicatione aliorum actus & passionis in c. illud. nu. 6. de ele. excom. fo. 162
- Excommunicatus priuatur etiam communicatione excoicati. ibi. nu. 1
- Excoicatus si ingerat se ecclesiam diuinorum, quocumq. grauius peccat, & irregularitatem incurrit secundum aliquos. ibi. nu. 5
- Excommunicatio a quoque querenda debet fieri præmissa monitione, licet alter talis per amicum. ibi. nu. 9
- 7 Excoicatus non potest salua conscientia retinere beneficium, quod acquisit tempore excoicationis. in c. postulat. nu. 2. de ele. exco. fo. 161
- Excommunicatus occultus non testis non differunt in hoc, qui concernunt suam utilitatem, seu si aliquid fecerint ratione officij, quia inter utrumque est differentia. ibi. nu. 4
- Excommunicatus an sint aufertenda beneficia, quæ ante excommunicationem habuerunt. ibi. nu. 7. fo. 60
- Excoicatus omni iura cõtenatur, ligat et quo ad Deu. ibi. nu. 1. & 164
- 7 Excommunicatus pro manifesta offensa, non absoluitur ante satisfactionem, nisi sit in articulo mortis, quo casu sufficit promissio de satisfactione. in c. in laceris. nu. 4. de rap. fo. 140
- 7 Excommunicandus debet citari ad dicendam causam, quare nõ debet excommunicari in c. parochianos. nu. 2. de sen. exc. fo. 211
- 7 Excoicatus ois est suspensus, vñ absolutus ab excoicatione, est absolutus a suspensione, nisi fuerit citra excoicationem et suspensio, quia unaque de per se requiritur absolutio in c. datus. xpian. 9. de iudi. fo. 133
- 7 Excommunicatus in uno loco, est excommunicatus in omni loco, ubi reperitur in c. quod nonnullis. nu. 2. de priu. fo. 187
- 5 Excoicatus publice qñ dicat ad effectū, q. participans cu eo peccet ut q. ipm possit iudex a iudicio repellere. 1. & exceptione. n. 27. d. exc. 21
- 1 Excoicatus ingerendo se cõm. hominum magis peccat. ibi. nu. 8
- 2 Excommunicatus in uno loco est excommunicatus per totum orbem. in c. ad reprimendam. nu. 2. de off. ord. fo. 148
- Excoicatus ab episcopo, an & qñ possit p. a. cõp. absolui. ibi. nu. 3
- 1 Excoicatus de se si penatiter steterit in excoicatione, remouet ad administrationem, si tñ ab eo excludit, & priuat. suspensio. in c. ab administratione. in c. extus deuotionis. nu. 7. de de. n. res. fo. 29
- 7 Excoicatus nõ ligat sibi nõ subditos. in c. a nobis. n. 1. de sen. exc. fo. 211
- Exco. catio fertur ipso iure per ista uerba, exco. catus sit. ibi. nu. 3

In Panormitani Commentaria.

Excoicatio nō solet ferri p futuris culpis, tñ lata tence. ibi. n. 8. f. 2 19
 7 Excoicatus si interuenit in actib⁹ vniuersitatib⁹, nō uiciantur gesta res-
 pectu aliorū, nisi fuerit sciēter admissus. in c. nobis. luit. n. 2. d. sim. 96
 4 Excoicatus non repellitur ab officiis & beneficiis. in c. post cessione
 nem. nu. 2. de proba. fo. 13
 Excoicatus obligat, & obligat, sed exercitiū non hēt. ibi. nu. 11. fo. 16
 Excommunicatio sine tempore constitutionis, siue assumptionis, siue
 utroque impedit ualiditatem procuratoris. ibi. nu. 14
 Excoicatus non p̄t esse pcurator etiam pro conforce. ibi. n. 2. fo. eo.
 4 Excoicatus notorie in una provincia, si in alia gerat officiū publicū,
 gesta cum eo sunt ualida. in c. ad n̄m. il. 3. nu. 6. de iurei. fo. 177
 7 Excoicatus non p̄t esse pcurator etiam pro conforce. ibi. n. 2. fo. eo.
 3 Excommunicatus a iure, poterit excommunicari ab homine. in c.
 accusatum. nu. 3. de simo. fo. 89
 3 Excommunicatus sub condicione, qua pendente mutat domicilium
 adhuc est ligatus. in c. proposuisti. nu. 1. de fo. compe. fo. 110
 3 Excommunicare an, & a quibus potest p̄scribi. in c. cum contin-
 gat. nu. 16. de fo. compe. fo. 96
 Excommunicatio est meri imperii. ibi. nu. 17
 7 Excommunicati largo modo appellantur heretici. in c. firmissime.
 nu. 2. de her. fo. 116
 5 Excoicatus non sepelitur in sacro, nisi petierit absolui, uel nisi post
 mortem fuerit absolutus. in c. literas. nu. 2. de testi. spo. fo. 232
 Excommunicatio potest etiam fulminari contra mortuum. ibi.
 Excommunicatio iniusta quo ad Deum non ligat. ibi. nu. 22
 6 Excommunicatus non est ipso facto ille, qui fecit aliquid contra con-
 stitutionem, quæ p̄cipit aliquid non fieri sub p̄na excoicationis,
 sed uenit excommunicandus in c. 1. nu. 11. de loca. fo. 110
 7 Excommunicatus scilicet, an semper p̄sumitur excommunicatus?
 in c. proposuisti. nu. 4. de ele. excom. fo. 164
 Excommunicatio iuste communicatur, qui ab omnibus habebatur
 pro absoluto. ibi. nu. 3
 1 Excommunicatis licite communicatur propter necessitatem. in c.
 quanto. nu. 14. de consue. fo. 114
 7 Excommunicatus an, & quando possit absolui absq; eo, quod satisfe-
 cerit parti, ideo q; possit absolui p̄stina tantum cautione. in c. ex
 parte. nu. 2. & 6. de iur. si. fo. 239. & seq.
 Excoicatio fertur p̄p contumaciam, & peccatū inobediētiæ. ibi. nu. 3
 Excoicari non debet quis, si p̄missis hōis satisfactionibus. ibi. nu. 3
 7 Excoicatus per canonē, si q; suadentes, p̄m in articulo mortis a quo-
 cunq; absoluitur, dummodo si reuoluerit, uadat ad sedē apostolicā
 pro absolutione. in c. ea noscitur. nu. 2. de sen. exc. fo. 216
 1 Excommunicatio communicans incidit in eandem excommunicacionem.
 in c. 1. nu. 27. de postu. prel. fo. 127
 2 Excoicatus an quis p̄sumatur per denunciatōē publice factam, uel
 quia ista ē publica fama in c. prudentia. §. sexta. nu. 11. de of. dele. f. 111
 2 Excoicatus qñ absoluitur, debet p̄stare iuramentū de parendo manda-
 tis ecclesijs in c. prudentiam §. si uero. nu. 1. de of. dele. fo. 112
 Excommunicatus ab homine, non potest absolui, nisi ab illo uel ab
 eius superiore. ibi. nu. 5
 3 Excommunicans alicui iniuste, an teneatur ad interese? in c. 1.
 nu. 34. ut lit. non cont. fo. 137
 1 Excommunicatio uel alias inhabet eligendū, an reddat electionem
 ipso iure nullam in c. massana. nu. 3. de ele. fo. 215
 7 Excoicatus ē p̄mittit dolo derictū peruenit, cū poterat p̄hibere, &
 non prohibuit. in c. quāz. nu. 1. 6. & 7. de sen. exc. fo. 230. & seq.
 3 Excoicati in aliquibus sunt similes infidelibus, & in aliquibus sunt
 deterioris conditōis, in c. nouit ille. nu. 5. de iudi. fo. 40
 5 Excoicatus p̄t p̄sequi appellatiōē, licet in r̄scripto ad hoc impe-
 rato si fuerit facta mentio de excoicatione. in c. si. n. 1. de exce. fo. 24
 Excoicatus potest appellare ab omni grauamine lato. ibi. n. 2. & 7
 Excommunicatus in se de. endendo potest personaliter comparere
 & non per procuratorem. ibi. nu. 2
 Excommunicatus dū ligatur super ualiditate uel inualiditate suæ ex-
 coicationis, non auditur nisi primò p̄cat absolutionem. ibi. nu. 6
 2 Excoicare an possit qlibet sacerdos in c. sacerdos. n. 8. de offi. or. 143
 Excommunicare potest aliquis ratione consuetudinis. ibi. n. 9. f. 144
 Excoicatio est meri imperii, nec dē ferri sine cāe cognitiōe. ibi. n. 10
 Excoicatio non debet fulminari nisi p̄cesserit trina monitiō. ibi. n. 11
 Excommunicans si intendit unum ex duobus excommunicare, &
 n̄ fecit quis fit, quis eorum excommunicatus. ibi. nu. 14. f. 144
 4 Excoicatus potest iterū excommunicari, sed quod operabitur secun-
 da excommunicatio remisit. in c. nobis. nu. 1. de app. tol. 167
 7 Cū excoicatus non est participandū, nisi sine auctoritate absoluiti, nec
 sufficit q; sit contriti. in c. quod in dubis. de sen. exc. fo. 224
 Cum excommunicato participans, an incurrit maiorem uel mino-
 rem excommunicationem. ibi. nu. 3. & 4
 Excommunicare alicuium cum suis participantibus, quis possit. ibi.
 Cum excommunicatis licite participant familiares & domestici. in
 c. inter alia. nu. 1. 3. 5. & 6. eo. ti. fo. eo.

Excommunicatus non auditur petens restitutionem, licet spoliatus
 peccet non restituendo. ibi. nu. 5
 7 Excommunicatus a delegato, an possit absolui ab eo. in c. ad huc. nu.
 me. 3. de sen. exc. fo. 216
 Excoicatus p̄ iniuriā manifesta n̄ absoluit, nisi primò satisfaciatur. ibi. n. 4
 2 Excoicatus non potest, nec esse pcurator, nec procuratorē cōstitu-
 re, licet postea absoluitur. in c. h. nu. 1. de procu. fo. 190
 5 Excoicatus non interrūpit p̄scripcionem q̄ se currentem per act⁹
 ciuiles, sed naturales sic. in c. cum inter. nu. 13. de exce. fo. 8
 Excoicatus contra quē est facta iniūctio in possessionē ex contumacia
 auditur postea petens possessionē sibi restitui. ibi. nu. 14. fo. 9
 5 Excoicatus p̄t indistincte appellare, & appellatiōē iudicialē p̄sequi
 in casibus, in quibus posset non excoicatus idē facere. ibi. n. 13. fo. eo.
 Excommunicatus appellando si non fecerit mentionem de excom-
 municatione, non reddit literas nullas ibi.
 Excommunicatus appellatus an possit aduersarius non prosequen-
 te appellatiōem interpositam p̄sequi. ibi. nu. 16. fo. 9
 Excommunicatus an possit appellare extra iudicialiter, & ipsam pro-
 sequi, in c. cum inter. nu. 17. eo. ti.
 Excommunicatus an possit appellatiōem extra iudicialcm p̄se-
 qui, si post appellatiōem fu t excommunicatus. ibi. nu. 18
 Excommunicatus absolutus an poterit appellare non obstante, q;
 tempore sint decursa. ibi. nu. 19. fo. eo.
 Excoicatus non ualentius suum p̄sequi, an currant tempora. ibi.
 Excommunicato quo casu possit deferri iuramentum. ibi. nu. 20
 Excoicatus conuentus non p̄t petere debitū compensari. ibi. nu. 23
 Excommunicatus licet per aduersarium non repellatur ab agendo,
 poterit tamen a iudice ex suo officio repelli. ibi.
 Excoicatus si aliquid ab eo petitur uigore alicuius contractus, pote-
 rit a petente sibi dari id, ad qd̄ teneat ex eo contractus. ibi. n. 35. f. 10
 Excommunicatus si conuenitur ab emptore, ut tradat sibi rem em-
 ptam, ipse poterit p̄tere, ut p̄uim det. ibi.
 Excommunicatus si non potest compensare, poterit eius fideiusso-
 r hoc facere, si ipse conueniatur. ibi. 26
 Excommunicatus repellitur a petendo propter communionis peri-
 culum, ut rubore suffusus citius ad conuentionem redeat. ibi.
 Excommunicatus habens exceptionem, non auditur implorans of-
 ficiū iudicis, ut uigore dictæ exceptionis imponat silentium actori
 nondum contra eum agenti. ibi. nu. 27. fo. 10
 Excommunicatus non potest suam iniuriā p̄sequi. ibi. nu. 27
 7 Excommunicatus si steterit in excommunicatione per biennium,
 an sit suspectus de heresi. n. e. grauem. nu. 3. & 7. de penis fo. 203
 Excoicati qui perseverant in excoicatione, p̄t priuari per iudicem
 ecclesiasticum in bonis suis, & p̄sentur prohiberi eorum de bitores,
 ne eis soluant, in 3 ibi possunt a tali debito liberari. ibi. nu. 3. & 8
 5 Excoicatus l3 appellatur, n̄ hilominus p̄t denūciari & b̄nificiū redi-
 tib⁹ p̄solari in c. pastor. §. uerū. n. 1. 6. & 17. de app. fo. 150. & seq.
 Excoicatus ē n̄ denūciat⁹ uicid⁹ ab illis, q; sciūt ipse excoicatus. ibi. n. 3
 Excommunicatio quare non suspenditur per appellatiōem. ibi. n. 7
 7 Excommunicatio lata post appellatiōem, an sit in suspensio in eua-
 tum appellatiōis. ibi. nu. 14. fo. 151
 Excommunicatio non debet p̄uideri de necessitatibus, nec ei fieri
 elemosina, nisi fame p̄curret. ibi. nu. 16
 Excoicatus interdicit p̄as admittendi, & in t̄palius. ibi. nu. 18. f. eo.
 Excommunicati non æquiparantur in omnibus nec de portatib⁹, nec
 religatib⁹, sed est potius quædam species de per se. ibi. nu. 19
 Excoicatus in uno loco, censetur excoicatus in omnibus locis. ibi.
 Excoicatus p̄uatur fructibus sui beneficii, non recuperabit illos, nisi
 fuerit absolutus, sed conuertent in utilitatē ecclesiæ. ibi. nu. 22. f. 152
 7 Excoicatus ab ep̄o appellatus archiep̄m, an & qñ debeat ad excoicā-
 iōē remitti p̄ absolutionē. in c. ptuas. n. 1. 3. 8. & 10. de sen. exc. fo. 228
 Excoicatus dicens excommunicationem nullam, auditur et ante abso-
 lutōem, si uere dicat iniustā. non auditur, nisi primò absoluitur,
 & tunc poterit agere de iniustitia. ibi. nu. 34. & 7. de sen. exc. om.
 Excommunicatus iniuste, si est negligens petendo absolutionem, li-
 gatur ex contemptu quo ad Deum. ibi. nu. 4
 Excoicatus an, & qñ possit appellare ab excoicatione. ibi. nu. 7. & 3
 Excommunicatio an, & qñ sit ipso iure nulla. ibi. nu. 11. fo. 229
 Excommunicatio asserente se excommunicatum post appellatiōē
 an c̄redatur. ibi. nu. 13
 2 Excommunicatus iniuste conquerens, de hoc debet absolui ante p̄-
 probationem iustitiae in c. cum conuengat. nu. 1. de of. dele. fo. 128
 Excommunicatus nulliter conquerens de hoc non absoluitur ante
 probationem nullitatis. ibi. nu. 2
 Excoicatus auditur docendo excoicationē iniustā, uel nullam. ibi. n. 3
 Excommunicatio etiam iniusta, ligat quo ad ecclesiam militanti
 tunc si est nulla. ibi. nu. 4
 5 Excoicatus p̄t appellare, & oēm alā defensionē facere, reconue-
 nire autē non potest. in c. cum inter. nu. 14. & 11. de exce. fo. 8. & 9
 Reper. in Panor. Commentaria. H 3 Excom-

In Panormitani Commentaria.

Excoicatio quomodo cognoscatur, an sit maior, uel minor ibi. nu. 9
 7 Excoicatus minor si celebrat, non efficitur irregularis, licet peccet. & potest eligere, & ea que sunt iurisdictionis exercere, & sacramenta conferre, non tamen potest eligi in c. si nu. 1. de elec. excom. fo. 154
 7 Excoicatus excoicatione maiori celebrando diuina, efficitur irregularis, adeo qd amplius sine dispensatione celebrare non potest ibi. nu. 2. fo. 163
 7 Excommunicatus matrimonium contrahere non potest, & matrimonium tenet in c. si quis iud. nu. 3. de eo qui du. in ma. fo. 30
 Excoicatus p'ssione emittit p'te, & character imprimit ordinato. Excommunicati contractus tenet. ibi. nu. 4
 Excommunicatus compelli potest ad petendum absolutionem. ibi. nu. 7
 Excommunicatus compelli potest ad satisfaciendum de causa, pro qua fuit excommunicatus inuocato etiam brachio seculari. ibi. nu. 4
 Excommunicatus absolui potest, inuoluntarius ibi.
 6 Excommunicati potest quis pro manifestis excessibus, puta p' homicidium, & similibus in c. parochiano. nu. 1. de sepul. fo. 176
 Excoicatus t' ab hore, q' iure p'tin articulo mortis absolui a quolibet presbytero, et quando absolutio fit seruata papae. ibi. num. 2.
 Excommunicatus p'absolui in articulo mortis, licet non satisfaciatur, sed teneat de satisfaciendo. item absoluitur etiam extra articulum mortis, quando satisfactio exigit longum tractum. ibi. num. 3.
 7 Excommunicatus an presumatur absoluitus ex eo, q' papa participat cum eo in c. cum olim. il. 1. nu. 7. de priu. fo. 180
 7 Excoicatus sunt ipso iure illi, q' recipiunt aliquid ex eo, q' p'ponit aliquid negotii, p' aliis apud led' applicam. in c. si client. n. 3. de sumo. fo. 91
 7 Excoicatus solutus p' papam p' hoc est absoluitus nisi ex p'cedenti, ap'paret papam aliud uelisse in c. si aliquis. n. 1. & 4. de sen. exco. fo. 229
 Cum excoicatio non debemus etiam cum literis participare. ibi. nu. 2
 7 Excoicator participans in crimine cum excoicato, incidit in eandem excommunicationem. in c. nuper. nu. 10. de sen. excom. fo. 224
 Excoicari potest subditus extra territorium excommunicatus. ibi. nu. 1
 1 Excommunicatus etiam occultus eligens facit, quod de iure sit nulla in c. humana. nu. 13. de elec. fo. 206
 7 Excoicatus participans per meritum incidit in excoicationem, licet metus atque culpam in c. reterente. nu. 4. de del. p'ue. fo. 158
 3 Excommunicatus appellat iudicialiter, sed extra iudicialiter non in c. an sit deferendum. nu. 7. de app. fo. 159
 6 Excommunicatus ratione officii remanet excommunicatus, etiam deposito officio. in c. aduersus. nu. 8. de immu. eccl. fo. 289
 1 Excommunicatus ut contumax, si non reperitur contumax, an sit excommunicatus in c. bonae memorie. il. 1. nu. 20. de elec. fo. 163
 1 Excommunicatus iniuste potest petere, ut ante omnia restituat ad pristinam communionem in c. querelam. nu. 13. de elec. fo. 170
 6 Excommunicatus an possit conferre beneficium, uel ordinari ad sacros ordines in c. pro illorum. nu. 16. de preben. fo. 42
 7 Excommunicatus an appellabit extrajudicialiter in c. bonae memorie. nu. 10. de app. fo. 147
 7 Excoicatus coicans in erumne, & post latam sententiam incurrit maiorem excommunicationem in c. si coibunt. nu. 2. de sen. exco. fo. 233
 1 Excommunicatus obligatur monasterio ex p'fessione sua in c. officii. nu. 6. de elec. fo. 188
 3 Excoicatus qui appellauit, p't interim celebrare diuina, si apparet eum legitime appellasse in c. ad presentem. an. n. 1. & 2. de app. fo. 122
 Excommunicatio post appellatam non lata est nulla. ibi. nu. 3
 Excommunicatio nulla, an & quo tempore est mandanda ibi.
 6 Excommunicatus si acquirit in p'pationem, non acquirit eius exercitium, id est ius presentandi. in c. nobis. nu. 3. de iur. pa. fo. 247
 7 Excommunicari potest unus pro eodem facto, & aliter non in c. uniuersitatis. nu. 3. de sen. excom. fo. 211
 1 Excommunicatus occultus, an quo facit, recte facit in c. uenerabilem. nu. 2. de elec. fo. 185
 3 Excoicatus & prius p'te p' defensione ecclesie ipsorum excipe & opponere illa etia, quibus ipsi tenent. in c. dilectissimi. n. 1. de exce. fo. 156
 Excommunicati possunt electione de indigno factam censurare. ibi. nu. 2
 Excoicari & periri non sunt ipso iure primi beneficii. ibi. nu. 2
 Excoicatus & periturus, an admittatur t'iqui rei voluntarii ibi. nu. 6
 Excommunicatus appellans ab excommunicatione ad eundem iudicem a quo super absolutione, an censatur appellacioni remanere. asse. in c. quassio. nu. 3. de app. fo. 125
 Excoicatus p' manifestam causam non absoluit, nisi prius integre f' iusticiat, si possibile est, aut p'fereat caut. ou. m. de satisfaciendo. ibi. nu. 9
 Excommunicatus iterum pro eodem delicto a quo primo fuerat absoluitus, non debet absolui, nisi iterum caueat. ibi. nu. 10. fo. 120
 7 Excommunicatus potest absolui post mortem, si in eo apparuit signa contritionis, & eius haeres teneatur ad satisfaciendum, ante tamen quam absoluitur, non est eum co communicandum, & quo fiat talis absolutio in e. a nobis. il. 2. nu. 1. de sen. excom. fo. 222
 Excommunicari an possit mortuus ibi. nu. 7. & 12. Et an sit aliquo casu pro excommunicato erudiendus ibi. nu. 6

7 Ecclesia uniuersalis nunquam fallit, particularis uero aliquando sic in c. a nobis. il. 2. n. 2. de sen. excom. fo. 222
 7 Excommunicati uel interdicti licite possunt intrare ecclesias ad audiendas predicationes. in c. responso. nu. 2. de sen. excom. fo. 229
 Excommunicato licite participamus ad eius correctionem. ibi. nu. 3
 Excommunicati possunt simul, & semel omnes ciues unius ciuitatis, dummodo sint capaces excommunicationis. ibi. nu. 4
 6 Excommunicati non debent intrare ecclesiam tempore quo celebratur, secus forte, si non celebratur. in c. 1. nu. 1. de ui & hon. cle. fo. 3
 7 Excommunicatus an possit absolui ab inferiore edicto posito in c. quauis. nu. 3. de sen. exco. fo. 233
 Excoicatio in dubio inter de maiori. in c. si quid. n. 1. c. si. 134
 Excoicatio dicitur potius medicina, quam poena. ibi. nu. 3
 6 Excoicatus si fuerit sepultus in sacro, debent eius ossa exhumari & p'ici, si discernunt ab aliis, alias secus. in c. sacris. n. 1. de sepul. fo. 175
 Excoicati & similes debent sepeliri in tanta distantia extra ecclesiam, q' uoces clericorum cantant: uan non exaudiantur. ibi. num. 3
 7 Excommunicatus a iure potest iterum excommunicari ab homine. in c. grauem. nu. 3. de sen. excom. fo. 232
 6 Excommunicatus iniuste non absoluitur, sed relaxatur. in c. O. loardus. nu. 4. de solu. fo. 128
 7 Excoicati non sunt vitandi a domesticis domus, secus ab aliis priuilegiatis s' e' priuilegio papae facto sine c. i. nulli. n. 1. de sen. ex. fo. 114
 Excoicatus tenetur vitare alium excommunicatum. ibi. nu. 3. fo. 213
 Excommunicati non indigent alia absolutione, si papa colleret constitutionem inducentem excommunicationem. ibi. nu. 4
 3 Excoicatio est iustitiam p'petri in re. p' e. si quis contra clericum. nu. 3. de sen. excom. fo. 231
 5 Excoicatus potest acquirere ex contractu uel quasi, tamen non p't ex- periri, nisi post absolutionem. in c. ad probandum. n. 3. de re iud. fo. 100
 Excommunicatus potest esse in iudicio, nisi repellatur.
 Excommunicatus quam uincunt manifestus potest testari, nisi forte contra eius testamentum exipitur. ibi.
 Excommunicatus potest legare ad pias causas. ibi. num. 10
 7 Excommunicatus etiam q' satisfecerit, debet absolui. in c. ex tuarum. nu. 3. de sen. exco. fo. 134
 7 Excoicatus coicans in tendebus ad salutem animae non est excoicatus, licet interponat alia uerba in c. uoluntate. n. 1. & 4. de sen. ex. fo. 233
 2 Excommunicatus pluribus excommunicationibus, potest unica absolutione absolui. in c. ex parte. nu. 4. de offi. ordina. fo. 146
 Excommunicatio lata ex talia causa, an liget ibi. nu. 6
 2 Excommunicatio non fitur propter delictum, sed p'p' contumaciam surgentem ex eo in c. significauit. nu. 1. & 4. de offi. ord. fo. 146
 Excoicatus sunt ipso iure coheretis infimonii in gradu. phibito. ibi.
 7 Excoicatus pluribus excoicationibus, si in absolutione oes non exprimentur h' pro non absoluto. in c. u' pro c. nu. 1. de sen. exco. fo. 228
 Excommunicatus pluribus excommunicationibus uel causis, an requiritur plures absolutiones? nu. 6
 3 Excommunicatus quando peti absolutionem, debet dare cautionem saltem iuratoriā de parendo mandatis ecclesie, & de satisfaciendo in c. apostolica. nu. 10. de excep. fo. 13
 7 Excusator admittitur etiam sine mandato ad excusandum inquitum, qui non potest comparere, q' est infirmus, uel in carceribus, aut n' alio impedimento inuitabili in c. ueniens. nu. 21. de acc. fo. 77
 Excusator non admittit allegando impedimentum uel, p' non possit comparere p' inimicitias, uel allegando incompetenciam iudicis. ibi. nu. 2
 2 Excoicatus non presumitur absoluitus, nisi probet literas absoluitis, quas debet ad cautelam seruare. in c. cu in iure. n. 1. de offi. del. fo. 125
 Excoicatio lata post appellationem legitimam est nulla in c. cum olim Abbas. nu. 1. & 12. eo. titu. fo. 126
 4 Excommunicatus etiam absoluitus, an a testimonio repellatur in c. testimonium. nu. 10. de testi. fo. 107
 5 Executio sine q' si, non appellatur, nisi exequendo modum excedatur. in c. q' ad consuetudinem. nu. 1. 10. & 24. de re iud. fo. 90. & c. q.
 Executio sententiae facta intra tempora data ad appellandum reuocatur: tam in causa civilis, quam in criminali. ibi. nu. 5
 Executio sententiae non fit appellatione pendente. ibi. nu. 26. fo. 81
 Executio sine q' si, ordine non seruato, puto q' primo incepto ab immobilibus, q' a mobilibus p'ta tali executione appellari. ibi. nu. 27
 Modus in exequendo quomodo excedatur. ibi. nu. 24. & c. q' Et ab iniusta executione sententiae ad quem appellabitur. ibi. nu. 28
 Executio sine q' si, multi imperii, & regulariter non delegatur. ibi. nu. 29
 Et appellatio ab executione est inferenda causa specialiter non in iure ibi. nu. 30. 32. & 33
 Executio an per appellationem ab executione suspendatur in c. tum ibi. nu. 31
 7 Executor testamenti si suscepit illud officium, tenetur ipsum exeq' & ad hoc potest compelli. in c. Joannes. nu. 1. de testa. fo. 163
 Executor non compellitur suscipere officium exequendi, et in legat. Reper. in Panormitani Commentaria. H ad

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- ad pias causas, nisi verisimiliter conieceretur vel re, vel verbo illud acceptum. ibi. num. 3. fo. 146
- Executores an possint agere contra heredes, ut distribuatur unde possint exequi voluntatem defuncti. ibi. num. 4. fo. eo.
- Executores an possint vendere bona heredes tantum pro executione victimarum voluntatis. ibi. num. 6
- Executores testamentorum a quocunque factorum possint esse clerici, & in relictis ad non pias causas. ibi. num. 7
- Executores non recusantur, nec ab eo appellatur, nisi modum excellere in exequendo. in e. nouit ille qui. in 1. de app. fo. 139
- Executores, an & quando possint recusari. ibi. num. 6. fo. eo.
- Executores deputatus per papam in beneficiis, an & quo casu possint recusari. ibi. num. 7
- Executores testamentorum quantum tempus denoluitur ad episcopum, executores testamentario, uel herede negligenti. ibi. in e. si heredes. nu. 9. de testa. fo. 144
- Executores ad iudicia tenentur exequi sententiam siue iustam, siue iniustam, sicut in executores extrajudiciali ratione differunt in c. in ueritas. nu. 7. de sent. exco. fo. 220
- Executores a beneficiis possunt assumere partes iudicis. in c. si. nu. 12. de presump. fo. 132
- Executores quo casu tenentur sumere partes iudicis. ibi. nu. 15. Et an coram executoribus sit contestatio. ibi. nu. 13. fo. 134
- Executores sententiarum an impediatur, si aduersus eam petitur restitutio in integrum. in c. sustentata. nu. 8. de restitu. integ. fo. 203
- Executores sententiarum non debent fieri, postquam sunt postulata restitutio aduersus eam. ibi. num. 9
- Executores siue non recedat p supplicatione facta Principi. ibi. nu. 10
- Executores sententiarum an & quando cum causis cogitatione situm. in c. si gaudium. nu. 20. de iudi. fo. 39
- Executores facti de ferato in honorem Dei, tenentur, licet committatur peccatum. ibi. nu. 22
- Executores sententiarum est delegabilis. in e. te. et. et. nu. 1. de re. i. fo. 64
- Et coram eo, cui est commissum executio sententiarum, potest allegari nullitas. prius sententiarum, super qua ipse executor non cognoscit, sed remittit superiori, inter. in super. delectur in executione. ibi. nu. 2
- Executores sententiarum non possunt cognoscere de fraude, uel nullitate, que allegatur in dicta sententia. ibi. nu. 3
- Executores criminalium causarum si cognoscit aliquem esse iniuste condemnatum, non debet ipsam sententiam exequi. ibi. nu. 3. fo. 36
- Executores sententiarum an possint resistere uolentiam inferre quoad actum executionis expellendum. ibi. num. 6
- Executores cui est scriptum ut det alicui possessionem remoto quolibet illicito detentore, an habeat iurisdictionem in d. decreto. nu. 8. de re. i. fo. 63
- Executores, cui est commissum, an possint cognoscere de surreptione, & falsitate rescripti, si coram eo opponatur. ibi. num. 9
- Executores an debet exceptiones oppositas admittere. ibi. nu. 10. fo. 66
- Executores sententiarum an possint committi parti uicenti, ut propria auctoritate possint possessionem intrare. ibi. nu. 11
- Executores testamentorum pertinent ad iudicem ecclesiasticum. in te. pe. cum. effus. nu. 35. de testa. fo. 131
- Executores testamentorum si fuerint impediti intra annum ad exequendum testamentum, an sit priuatus tali officio. ibi. nu. 34
- Executores datus ad faciendum, uidere, uel ad faciendum assignare, an possint per se promittere, uel assignare. in c. pro illo. nu. 13. de p. b. fo. 42
- Executores qui habet distribuere inter pauperes, potest eligere suos consanguineos. in c. 1. nu. 5. de cohabit. ele. & in u. fo. 12
- Executores sententiarum petiti sine libello. in c. 1. nu. 18. de lib. obl. fo. 119
- Executores testamentorum, quo casu potest peti. re ad ecclesiasticum. in c. Ex tenore. nu. 7. de fo. compe. fo. 91
- Executores sententiarum, non impeditur per illum, qui dixit sua interesse, nisi de suo interesse summariet doceat. in c. si. nu. 30. de fo. cop. fo. 113
- Executores siue qui p appellationem super se lit, sit sequestratus illarum rerum mobilium, in quas debet fieri executio, sicut si appellat a iura quia tunc non fit sequestratio in c. dilectus. nu. 8. de seq. pos. & fru. fo. 235
- Executores siue facti intra tempus a appellanti retractantur, acti esse facti post appellationem. in c. tuam. an. 13. de ord. cogn. fo. 190
- Executores ad conferendum, & quando possint procedere ad collationem sciendam parte non citata tam in proprietate, quam in possessione. in c. conuenerunt. nu. 9. de rest. spo. fo. 220
- Executores datus ad beneficium per coheredem exco. car. licet in licetis nil dicatur de exco. catione. in c. Abbate. nu. 4. de rest. spo. fo. 103
- Executores ad beneficia si non admittunt & exceptiones legum, licet ab eo appellatur, siue assumpserit partes iudicis, siue non. in c. dilectio. nu. 3. de appella. fo. 164
- Executores ad eligendum, si elegerit indignum, per ordinarios loci talem electionem non a. mittere. Ant. in e. cam. te. nu. 2. de eta. & qua. fo. 34
- Executores siue per se fieri sine alia citatione, qui appellans, in termino dato ad appellandum non appellauit. in c. cum. cam. n. 14. de re. iudi. fo. 69
- Executores datus ad beneficium, ut appellat ordinarius, ut coheredat, non potest ipse promittere ordinario nolente perire. in c. cum. n. 9. de p. b. fo. 74
- Executores, ut mittat aliquem in possessionem, non potest excommunicare contradicentes. ibi. nu. 10
- Executores contra doctores non possunt fieri in eorum salariorum, & idem contra milites. in c. peruenit. nu. 11. de hie. ius. fo. 124
- Executores meritis finari per admittere exceptionem nullitatis oppositam, in e. man. de. executione. in c. sup. eo. nu. 1. de re. iudi. fo. 15
- Executores datus ad beneficium per primum vacaturum sibi referre, & collat. ordinario interdiceret ne coheredat. in c. si. nu. 9. de p. b. fo. 63
- Executores siue an d. heret. qn. tert. se opponit forte petendo iterum in res. sup. qui debet fieri executio. in c. episcopus. nu. 14. de rest. spo. 245
- Executores sententiarum an differant, si tertius summariet docet de iust. suo. in c. cum. sup. nu. 7. & 11. de re. iudi. fo. 84. & 86
- Executores sententiarum non possunt fieri super stipendis nec clericorum nec militum secularium. in c. 1. nu. 4. de cler. agro. fo. 64
- Executores sententiarum lata a delegato, an fiat ab ipso, uel ab ordinario in re. pe. c. si quis d. clericum. nu. 33. 34. 36. 37. & 39. fo. 70. & sequi.
- Executores sententiarum est in iust. impet. ibi. nu. 20
- Executores testamentorum possunt compelli ab episcopo ad exequendum pias voluntates testatorum, etiam quod testator hoc probauerit. in c. tua. nob. nu. 1. & 3. de testa. fo. 160
- Executores testamentorum possunt esse, tam laici, quam clerici & cept. s. strabus. minoribus. ibi. nu. 2
- Executores testatorum, an episcopi distribuer male ablata testatorum. ibi. nu. 2
- Executores testamentorum non possunt commutare usum destitutum testatorum. et in meliorem usum etiam ex consensu episcopi. ibi. num. 2
- Executores testamentorum non debent illi qui habet declarare id, quod testator mandauit ab eo declaratum. in c. nos. quidem. nu. 12. de testa. fo. 124
- Executores testamentorum non possunt exequi testamentum intra annum, in huiusmodi denoluitur potestas ad episcopum. in c. qua. di. ueritatem. nu. 3. de conce. p. b. fo. 37
- Executores testamentorum non exequuntur intra tps. dati a testatore, si per vicerit exequi. Ant. in c. lras. nu. 3. de supp. neg. p. re. i. fo. 4
- Executores laudum non possunt fieri per ipsam arbitrium, sed per iudicium ipsius rei. in c. per. tuas. nu. 1. de arbit. fo. 224
- Executores datus ad danda alicui canon. catu. si per se, uel promittere de p. b. da. vacatur. in c. p. posuit. nu. 3. & 8. de conce. p. b. fo. 1
- Executores testamentorum si sint plures dati, an vno nolente interire uel mortuo possint aliter exequi. in c. prudens. nu. 13. de ord. fo. 109
- Executores testamentorum quod faciunt, videtur mandatum ab ipso testatore. in c. in causis. nu. 6. de dec. fo. 178
- Executores auctus vlem & voluntatis possunt unius ab alio exigere quod debeatur. in c. non. inuit. nu. 9. de p. b. fo. 189
- Executores tam qui sunt speces tam ad beneficia, quam ad alias res, & quidem in. si. non. non habent tales executores. in c. pastores. s. 9. qua. vero. nu. 3. de offi. dele. fo. 122
- Executores non filii excommunicati possunt etiam per delegatum c. veniens. l. nu. 7. de p. b. fo. 9
- Executores meritis an possint puniri impediendum eius officium. in c. ex. lris. nu. 4. de offi. dele. fo. 123
- Executores siue deputatus ad nudum ministerium, an possint tanquam suspectus recusari. in c. super. qui. rationum. nu. 5. de offi. dele. fo. 117
- Executores qui proprie dicantur. ibi. num. 10
- Executores sententiarum an & quo casu possint fieri statim post datam sententiam, vel post aliquod tempus. in c. 2. nu. 1. de re. iudi. fo. 23
- Exemplis principum recte in iudice possunt in c. afferre. nu. 1. de presump. fo. 141
- Exemplum si continet plusquam originale, praesumitur falsum. in c. cum. marthe. nu. 1. de cele. ius. fo. 165
- Exempla non ardent regulari in cingit fictionis. nu. 4. de acc. fo. 79
- Exempla functionum possunt allegari, & secundo d. in ipsa iudiciis potest in c. uerum. nu. 4. de conuer. conu. fo. 103
- Exemplum instrumenti, vel priuilegi, quod sit sciendum est? in c. Albericus. nu. 5. de testi. fo. 95
- Exempla. Et sic limita. l. nemo. C. de sen. quae dicit legibus non exemplis dicendum, vide ad hoc gl. no. in c. si. nu. 2. d. l. l. c. ex. vlt. veteris testamenti licet iudicamus, maxime si sint diuina, ut in c. qualiter & qn. l. de acc. & 2. q. 1. c. Dens oportens, ve no. Abban. d. c. afferre. Adde quoque ad primum dubium Bal. in d. l. nemo. q. in dubio sequi da sunt exempla virorum magne auctoritatis. & ibi dicitur gl. q. ex eo filius virorum prudenter, & ex consuetudine omnibus principum nascitur consuetudo, q. procedit, qn. talia sunt dicta in c. notitia. populi. & subdit ibi Bal. q. licet frangere non uolunt legibus, in ueritate non minus legum, & vide d. Ant. & Jo. de Imo. in c. cu. inter. vnde te iud. ubi dixerunt, q. licet exemplum non sit iudiciale, in quantum inter alios est iudiciale, tamen bene videtur posse iudicari. ex. vlt. in quantum inter eosdem est iudiciale, sed in diuersa instantia. quo uero ad secundum,

In Panormitani Commentaria.

- fm, adde Io. de Ana. & do. meū Bar. in c. qualiter. & In. in c. ne in iura
ris, de cōst. & intellige si dicta ueteris testamenti sunt approbata p
nouū. §. his ita. 6. di. & Io. An. in c. certificari de sepul. & per doc i.
eām q̄ de cle. & uide gl. lin. in auth. ut in illi. sine quoquo fuffia in §
quanta in uer. sacri eloqui q̄ magnificum doc. in l. i. ff. li. cer. pe. p
batur in c. uia. de deci. n. c. in omni negotio. & in c. licet vniuersis de
celi. & in c. nouit de iud. & in c. licet heil. de simo. & in c. cum effes.
& in c. relatum. de testa. cum simi.
- 4 Exemplatio quid sit in c. li. nu. 1. de si. in f. fo. 139
Exemplatio instrumenti coram quo iudice possit fieri ibi. nu. 2
Exempla solemniter scripta eādem habent fidem, quam habet origi
nalia. ibi. nu. 3. Partes cum auctoritate iudicis possunt facere, quod
uita scriptura prima exemplum. ibi. nu. 6
Exemplatio præiudicat presentibus, uel contumaciter absentibus.
ibi. nu. 8. fo. 139
- 5 Exemplatio coram quo iudice est petenda ibi. nu. 9
- 6 Exemptio ecclesie an præscribatur in c. dilectus. nu. 18. de cape. mo
na. fo. 237
- 7 Exemptio concessa alicui monasterio, non censetur concessa capel
lis exemptis ipsi monasterio, in contrarium facit tex. in c. ex ore. nu.
1. 4. de priu. fo. 183. Et uide in c. quoniam. in fo. ti. fo. 183
Exemptus si deliquit in loco exempto a quo puniatur. ibi. nu. 5. fo. 184
- 7 Exemptio siue immunitas non præsumitur, nisi probetur, quare de
iure cōi quilibet est subiectus in c. exemptus nu. 2. de priu. fo. 179
- 7 Exemptio siue immunitas per que uerba concedatur rem siue in
c. exemptus. nu. 2. de priu. fo. 179
- 8 Exemptus ab epō suo an possit ab eo absolui & suæ inrursioni sub
iici sine licentia papæ in c. significati. nu. 10. de fo. comp. fo. 108
- 8 Exemptus litigans non opponat, non uellet processum nec expresse
pōt renuocare exceptionis priuilegium. n. c. in l. 3. de fo. comp. fo. 113
- 6 Exemptus ipso facto recipitur a iurisdictione superioris in c. cum dile
ctus. nu. 3. de reli. do. fo. 235
- 2 Exemptio non præsumitur, nisi p̄betur in c. n. 13. de offi. ord. fo. 143
- 3 Exemptus nemo dicitur in iurisdictione papæ in c. graue. n. 1. de offi. fo. 158
- 3 Exemptus non possit etiam si uellet subiacere se alteri iurisdic
tioni sine licentia papæ. ibi. nu. 3
- 3 Exempti sunt sub iurisdictione delegati papæ. ibi. nu. 3
- 5 Exemptus non potest renuocare priuilegium exemptionis suæ in c.
1. nu. 9. de re iud. fo. 61
- 7 Exemptus si committit delictum ex loco exempto in locum exem
tum, puniatur per ordinem loci exempti in c. paten. ibi. nu. 3. de
priu. fo. 179. Et uide in c. sequen. nu. 8. eo. tit.
- 7 Exempti rōe loci, si delinquant, uel a loco suo se obligant in loco
non exempto, per quem p̄nt puniri in c. etiam. nu. 8. de priu. fo. 189
Exempti ratione personæ ut sunt limonares papæ in aliquo loco
delinquant, uel se obligant, non possunt conueniri, nisi coram papa
exemptio q̄ in loco non traxerit domum ibi.
- 7 Exemptus siue priuilegiatus rōe certæ rei non dicitur exemptus
respectu alterius loci uel rei in c. cum capel. n. 1. 2. 6. de priu. fo. 183
- 1 Exemptus non efficitur illius fori, ubi deliquit in cum inter. nu. 3.
de consue. fo. 114
- 6 Exerciuii unus iuris, seu articuli contenti sub uniuerso inferat ad
possessionem iuris uniuersalis in c. 1. nu. 3. & 5. de reli. do. fo. 235
- 6 Expectatio calumnie quando præsumatur in c. post electionem.
nu. 13. de conce. præb. fo. 76
- 1 Expendens pro ne aliquo simoniace non repetit, etiam si siō: mā
dassim, & quare in c. bonæ memoriæ. il. 2. nu. 14. de postu. præla.
fol. 133
- 6 Expense indebite factæ in lite non debent resciri in c. Odoardus. n.
4. de solu. fo. 128
- 5 Expense quando excedunt maiorem rei super qua sunt sciend. x. nō
debent fieri, licet aliquis ratione officii sit talem rem obligatus face
re in c. de appellationibus. nu. 3. de app. fo. 118
- 3 Expense factæ in lite uel extra, quomodo probantur in c. dilecti si
li. nu. 1. de fo. comp. fo. 106
- 2 Expensarum taxatio quando fit per iudicem, debet iuramentū pos
tea præstari parti, & non ante in c. si nu. 3. quod me. cau. fo. 198
- 7 Expensarum condemnatio potest fieri tam in principo sententiæ,
quam in fin. in c. cum olim. 1. 2. de priu. fo. 182
- 3 Expense q̄ restituiunt p̄p cōtumaciam, an ita deā restitui, uel
exp̄i clato aliquo tpe in c. si. in aliis. nu. 19. ut lice. conce. fo. 149
- 3 Expensarum condemnatio non potest fieri per uel licem post sen
tentiam, nisi eodem die in c. 1. nu. 22. de si. que p̄ss. & fruct. fol. 284
- 3 Expensarum condemnatio ualet p̄missio prius iuro & taxatione. ibi. nu. 29
- 3 Expensarum condemnatio non est p̄nā, sed potius interese par
tis in c. 1. nu. 23. ut lite non conti. fo. 136
- 7 Expensarum condemnatio quomodo fit, quando fertur sententia in
fauorē absentis et contumacis in c. calumniam. n. 3. de p̄n. si. 200
- 7 Expense & damna, an idem sine in in nostra. n. 7. de iniur. fo. 198
- 8 Expense siue damna, quo casu remittuntur iuramento dampni pass

- in c. sacro. nu. 16. de sen. excom. fo. 131
- 1 Expense quæ sunt in negotio electionis debent restitui postea
ab electo in c. ut præterea. nu. 1. 3. 7. de elect. fo. 200
- Expense quæ sunt in funeralibus Prælatorum, an fiant de bonis
Prælatorum, uel de patrimonio defuncti ibi. nu. 6
- 3 Expensarum condemnatio nō fit post sententiā nisi principaliter
petantur in c. 1. nu. 10. de plus peti. fo. 193
- 3 Expensarum cōdenatio an debeat fieri, si nō pcedat taxatio iudicis
& iur̄m partis in c. cum uenissent. n. 7. de eo. qui mit. in pol. fo. 274
- 3 Expensarum condemnatio conuatur propter legitimam causam
non comparendi in c. 1. nu. 14. de dila. fo. 168
- 2 Expense tantum factæ in aliqua re repetuntur, licet res sint plus
melioratæ q̄ sint expense, si autem plus sint expense q̄ meliorati
um, attendatur illa melioratio, & fructus percepti extenuant ex
pensas in c. 1. nu. 4. de resti. in inte. fo. 199
- 2 Expensas quas qs facit p̄cipaliter p̄ negotiis suis, licet i p̄sequē
tiā p̄ aliis si pōt reperere in c. cum pro causa. nu. 2. de p̄n. fo. 183
- 3 Expensarum taxatio i quo debeat fieri, & qualiter fiat in c. 1. n.
26. de seque. pol. & fruct. fo. 284
- 3 Expensarum condemnatio tam respectu contumaciæ quam iusto
riæ, quā exceptionis nō probatæ, an fieri possit etiam post la
2 diffinituam in c. finem. nu. 35. de do. & contu. fo. 258
- Expense factæ quomodo probabuntur ibi. nu. 36
- 3 Expensarum condemnatio fit etiam in causa criminali in c. cum
dilecti. nu. 17. de do. & contu. fo. 260
- 3 Expensarum condemnatio indistincte fit propter contumaciam
non comparentis, etiam q̄ in illam causam habuerit litigandi in c.
finem. nu. 14. de do. & contu. fo. 256
- Expensarum cōdenatio an fiat indistincte ratione contumaciæ,
siue procedatur, siue non contra ipsum contumacem? ibi. nu. 18
- Causa absolutiois ab expensis, an debeat poni i finis? ibi. nu. 22. fo. 257
- Expensarum cōdenatio habet et locū, dū agitur criminaliter. ibi. nu. 24
- Expensarum condemnatio quomodo fiat, si in parte quis obtineat,
& in parte non, tam in prima causa, q̄ in causa appellationis. ibi. nu.
27. Et condemnatus in expensis, quas expensis tenetur restituere?
ibi. nu. 28. Condemnatus etiam in expensis quando tenetur resti
tuere illas expensas, quas fecisset aduersarius, si nō habuisset aduoca
tum gratis, uel si non legasset per se, an teneatur præstare expen
sas ciuiciorum? ibi. nu. 28. 29. 30. & 31
- Expense factæ tam ante, uel post lit. conte. quā etiam expense
contumaciæ quo iure uel actione petuntur? ibi. nu. 32
- 6 Expresio nominis proprii non indiget dignitate, & quando censetur
facta contemplatione personæ uel dignitatis? in c. requisiti. n. 8.
24. 25. de testa. fo. 153. & seq.
- 1 Expresio specialis obtentorum requiritur in rescripto. in c. nō
fuit. nu. 4. de refer. fo. 97
- 2 Expresio nominis non facit dispositionem per sonalē in materia
dignitatē concernente. An. de but. i. c. 1. n. 1. de transla. Præf. f. 22
- 1 Expresio aliquarum rerum cum clausula generali, an cōprehē
dit maiores expressi? An. in c. fin. nu. 1. de offi. Archi. fo. 88
- 1 Expresio eorum quæ tacite insunt, quando aliqd operetur in c.
significati. nu. 6. de elect. fo. 142
- ¶ CORRE. Adde q̄ ubi requiritur expressa mentio uerba uniuersa
in illum casum non includunt ad hoc tex. in c. 2. de præbea. lib.
vi. tex. & ibi. Gemian. c. quia periculosum de sen. exc. c. lib. Adde
Bar. in l. i. ff. si quis in ius uoc. non uerit. & Bart. in l. i. in. 2. c. 1. ff.
de uel. & pap. ubi dicit quod expressum dicitur tribus modis Primō
modo expressum. i. illud quod in genere dicitur, ut in l. fin. i. fin.
C. quod cum eo. & ibi. not. Secundō modo dicitur expressum, quod
specialiter exprimitur. ut ff. ad l. c. de sal. l. 1. §. inter filios. & r. d.
l. fin. C. quod cū eo. secundū alia expositionē. Tertiō modo illud
dicitur expressum, quod singulariter & p̄ propriū nomē exprimitur.
i. l. quod i. rerū. §. fin. de leg. 1. & ibi. glof. par. & uide glof. i. linc
gōi i. uerbo specialiter. C. de neg. gest. & i. l. fin. i. uerbo specia
liter. C. eo. & uide do. Gemian. c. dudum. de præbea. lib. v. dicit arg.
illius tex. quod ubi requiritur specialis mentio, non sufficit gene
ralis. & adduco Ioan. de anna. in c. qualiter & quando i. i. an uerb.
ultimo nota. de acen. quod illud quod initiat omniū, non initiat
in utiliter expressum, quia expressa nocet, quæ omnia non r̄
acent i nonnunquam si de colatio. bon. alias. ff. de conditio. & de
mon. & facit. l. expressa ff. de reg. iur.
- 3 Expresio uerborum in cōditione quæ insunt ex natura rei, non
inducit nouam formam in c. exhibita. n. 8. de iudi. fo. 54
- 6 Extensio est licita ex identitate rationis, etiam in iure singulari.
in c. Raynuius. nu. 15. de testa. fo. 159
- 6 Extensio in p̄nālibus fit ex identitate rationis in c. fin. n. 5. de cle.
non residen. fo. 29
- 3 Extensio ex maiortate uel indentitate rationis, si sit in p̄nālibus
in c. at si clerici. nu. 40. de iudi. fo. 19

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Extensio in penalibus non fit, ubi non est eadem ratio. in c. exti pā. in repe. §. qui uero. nu. 48. de preben. fo. 58
- 6 Extensio in poenalibus aliquando fit ad casum non habentem per oia identitatem rationis. in c. dilectus. nu. 6. de preben. fo. 45
- 7 Extensio de casu ad casum non debet fieri, nisi muliet omni-mo-
ratio. in c. coram. nu. 4. de elec. fo. 186
- 2 Extensio nō fit id qd dphēdū ex tacita & cōiecturata mēte alicui,
qf est notādū p. latutis. i. cūp qñsionū. n. 7. de offi. deleg. fo. 117
- 7 Extensio de uno calu ad alium non licet in exorbitantibus. in c.
tuta. n. 4. de sen. excom. fo. 218
- 1 Extensio quomodo, & quando fiat in poenalibus? in c. 1. nu. 31. de
postula. Prela. fo. 127
- 6 Exten- so fit de casu ad casum ex identitate rationis in favorabili-
bus. in c. 1. n. 15. de his quz si. a maio. par. ca. fo. 90
- 1 Extranei non uocati uenientes ad aliquod collegium, possunt per
vim repelli. in c. cum Vinto. nu. 14. de elec. fo. 172
- 1 Extranei possunt admitti ad eligendum, nisi alii nolint. in c. cum
Vinto. nu. 3. de elec. fo. 170
- 7 Extranei quo ad dotandū mulierē, intelligitur quilibet, q n hēt
mulierē in potestate. i. c. donator. n. 10. de do. inter. ui. & ux. f. 64
- 4 Exterminatores qb pēnis subiiciūti c. ex literis. n. 13. d. pb. f. 3
- 4 Extravagans quando dicitur iure communi dissona in c. paltora-
lis. nu. 2. de hie instrum. fo. 129
- 1 Exules si non pnt esse in ciuitate ppter partialitatē, nō potest
eos, & eorū p. iudiciū aliquid ordinari, & pnt interpellare sctes i
ciuitate, u- cōstituant eis locum tutū in expediēdis negotiis ciui-
tatis. i. c. bonz memorz. il. n. 1. & nu. 10. de elec. fol. 166. & seq.
- De litera F.
- 7 **F**actum legitime non retractatur, licet casus post eueniat, a
quo inchoari non potuit. in c. significauit. nu. 6. de eo, qui
du. in ma. fo. 18
- 7 Factum ipsum magis consideratur, quā iuris effectus. in c. ad au-
dientiam. nu. 7. de spon. fo. 4
- 5 Facta extrajudicialia non trahunt in rem iudicatam. in c. cum
sit Ro. nu. 19. de appel. fo. 112
- 3 Facto suo contrahere an quis possit? Anto. in c. ueniens. nu. 10.
de fil. presby. fo. 68
- 5 Factū aliquid esse ex certa sciencia Principis qñ pbetur, & cui in-
cumbat onus pbdidit in c. porrecta. n. 5. de cōfir. ut. ul. m. u. f. 178
- 3 Facta nō psumuntur, nisi pbetur. i. c. iurē. n. 2. de offi. dele. f. 14
- 5 Factū qñ est punibile certo loco uel tpe, dēt exprimit locus & tpe,
afs dubia probatio nō releuaret in c. auditis. n. 29. de prelat. f. 44
- 7 Factum ipsum magis consideratur quā iuris effectus. in c. inue-
nis. nu. 3. de sponla. fo. 3
- 6 Facto proprio an quis contrahere possit in c. diuersis. n. 6. de cle-
ri. coniu. fo. 19
- 6 Facto proprio quo casu quis autorizare potest? in c. unico. nu. 20.
ut ecce bene. si. di. con. fo. 93
- 3 Facta ad que quis tenetur ex obligatione iuris. in c. literas. n. 29.
de restitutio. spo. fo. 232. Itē obligatores iudiciales nō recipiunt
obligationem ad interesse, sed debent p̄cise adimpleri. ibi.
- 2 Factum a papa dicitur factū a Deo inter c. r. per alia. nu. 5. de trā-
sla. epif. fo. 4. Et in c. quanto. nu. 4. co. ti. fo. 7
- 6 Factum siue consuetum aliquid fieri in etate uel tpe, si reperit fa-
ctum, illud presumitur in illa etate, loco, uel tpe, & alleganti p-
rium incumbit onus probandi. in c. cum uirum. n. 4. de reg. f. 101
- 1 Facto proprio contrahere licitum est, quando illū factum nō te-
nuit ex defectu potestatis. in c. nō si. nu. 2. de elec. fo. 151
- ¶ **C**ons. 8. Et an qd possit uenire cōtra factū ppr. uel de gl. ir. c. cū
laici de iurepa. & ibi. lo. An. & lo. Cali. c. si qd pbyter. de re eccl-
non aliē. & ibi p. Imo, & p. eundē. in c. diuersis fallacis. de cle. cōiu. &
ibi Ab. f. 18. & per eundē. in d. c. cū laici. in c. de iurepa. & p. Ab.
in c. cū sup. de concel. pben. & Bar. in l. post mortem. ff. de adopt.
& in l. q. ea mente. ff. de test. & per Cy. in l. si qd non dicit. repere. C.
de Epif. & cle. ubi tractat, an sit loco p. uenientie i. del. cū. & ali-
qd p. Ab. i. c. de eo q. mit. in pos. & licet q. r. egle nō possit nemi-
re p. factū finit. Fallit primō ubi uertit periculum aīe, & si c. l. ite-
rit ecclesiam fuisse deceptam, uo. in c. consanguinei. & in c. lator.
& in c. tenor de re iudi. secundō fallit i. iudice, q. iudicant, a cum
sentētia est appellatū, q. postea si successit appellatū, potest ductā
appellationē p. seq. & uenire cōtra finiam a se latā uoluit. lo. An.
in add. Soc. in ti. de sen. pla. §. qñ ner qd si procurator rekrūt do.
An & Imo. in c. de re iudi. Ego adduco gl. & ibi Arch. c. si uic
i. §. itē si contra patrem. q. 7. & quod no. in l. ff. de excep. rei iud-
ica. Tertio fallit in eo qui tanquam arbiter tñit finiam, quoniā
si illa cā est finit delegata, potest iudicare contra id quod iudica-
uit rāq. arbiter. Ita dixit Arch. in d. §. item si contra, quem referet
& sequitur Brl. in l. creditoribus. C. de ser. pig. dato manumisso
- 7 Factū legitime retractari nō dēt, licet casus sequat a quo nō potuit
- inchoari. in c. discretio nemi. nu. 11. de eo, qui cog. con. fo. 38
- 5 Factum non presumitur aliquid ex certa leuitia, nisi hoc exp-
natur. in c. cum inter. nu. 8. de excep. fo. 8
- 5 Factores ecclesiarum coram quo iudice conueniuntur? in c. uul-
lus. nu. 6. de foro compe. fo. 61
- 5 Facto aliquid explicare plas est, quā uerbo. in c. dilecti filii. illa
nu. 4. de appel. fo. 139
- 7 Facto proprio autorizare nemo potest. in c. possessione. nu. 3. de
reb. eccl. alte. fo. 98
- 2 Factum, quod episcopus sit transfusus ad aliam ecclesiam, non po-
test esse non notorium. in c. quanto. nu. 6. de transla. epif. fo. 7
- 2 Facere an quis possit illud, quod tendit in commodum suum &
nocet alteri? in c. nisi specialis. nu. 8. de au. & ufupal. fo. 10
- 5 Facto proprio quod iuribus non consistit, licitum est contrahere
te. in c. transfusus. nu. 3. de iurepa. fo. 150
- 5 Facilitas, quae consideratur in uno casu, praesupponit in alio
nisi, nisi probetur contrarium. in c. constitutus. nu. 4. de appe. f. 143
- 5 Falsitas potest allegari usque ad uiginti annos. in c. cum uenerabi-
lis. nu. 42. de excep. fo. 14
- 4 Falsitas potest accusari post sententiam, & regulariter probatur
indirecte, nisi super falsitate sit nota lis in prima instantia, nam
tunc requiritur appellatio. in c. licet. nu. 1. de proba. fo. 18
- 1 Falsum non presumitur committi a magno uiro. Ant. i. c. si nu. 1.
de cleri. pere. fo. 84
- 7 Falsum nō cōmittit q. s. in iur. instrumentis falso in iudicio nō p-
se falsauerit instrumentū, nō fecerit ipso utatur. nā psumit gno-
rātia, si desistit ab eius usu. i. c. iter dilectos. n. 5. de excep. pla. f. 170
- 7 Falsum narrare peius est, quā uerum tacere. in c. quia circa. n. 5.
de constan. & alii. fo. 41
- 1 Falsa causa expulsa qualis esse debet ad implendum referendum
uel legatum? ibi. nu. 6
- 7 Falsum committit tellis, non solum si dicit mendacium, sed et si
fuerit occultus, si super ea sunt interrogatus, uel iuratum dicit
remittentem in tota causa. in c. 1. n. 1. 3. 4. de cri. fal. fo. 152
- 7 Falsantes literas Papales per se uel per alium sunt excoicati, si
solum clerici, degradantur, uel extra seculari traduntur etiam nō
effectus incorrigibilitate. i. c. ad falsarios. nu. 1. de cri. fal. f. 153
- 5 Falsis literis utentes laici excommunicantur, clerici deponuntur,
& beneficiis priuantur, & quando ibi. nu. 6. fo. 154
- 5 Falsis literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico ibi. n. 4
- 5 Falsarius an amentat penas, de quibus in d. c. ad falsarium. siue
cū eo agatur civiliter siue criminaliter. ibi. nu. 8
- 8 Falsantes literas & scripta Principum puniuntur nō mo supplicia
ibidem. nu. 9
- 7 Falsitas an praesumitur commissa per officialem Papae, an per im-
petrantem? in c. si nu. 4. de cri. fal. fo. 154
- 7 Falsitas litterarum apostolicarum ex quor. & quibus signis appare-
re potest in c. licet. nu. 1. de cri. fal. f. 153. Itē uide in c. seq. co. tu.
- 5 Falsae psumi i. literae Papales, si i. c. i. p. uocatur filius, uel inferior
frater, uel sunt scribitur i. plurali. in c. q. graui. n. 1. 2. 3. 4. cri. fal.
- 5 Falsae praesumuntur litterae apostolicae, quando emanat prae, uel
contra solum stylum cur. q. ibi. nu. 2
- 7 Falsitas praesumptionem praebet app. ibi. in aliquo adu. tol-
lit in repe. c. cum effes. nu. 12. de testa. fo. 148
- 1 Falsificans literas Principis etiam intus, debet puniri. in c. oli-
ex literis. nu. 6. de refer. fo. 84
- 4 Falsa latinitas, si resultat ex appositione unius literae loco alteri,
non trahit referendum in c. ex parte. nu. 4. de hie instrum. fo. 124
- 3 Falsa latinitas non trahit quando potest per figuram falsari. in c. 1.
nu. 1. 2. de iud. fo. 4
- 1 Falsa latinitas intuitu referendum Papae, nisi possit aliquo modo, uel
per figuram falsari, uel nisi surgat ex modico defectu. in c. ad au-
dientiam. nu. 2. de refer. fo. 61
- 4 Falsa latinitas non trahit instrumenta notariorum, & an intus li-
teras aliorum Principum ibi. nu. 1
- 6 Falcidia debetur ex hereditate exhausta legatis, uel occasione
peng. in l. i. §. testator. in c. Raynaldus. n. 12. & 15. de testa. f. 161
- 1 Falcidia detrahitur contra uoluntatem testatoris tantum, sed nō
expressam. ibi. nu. 16
- 1 Falcidia & trebellianica non detrahuntur de relictis ad pias cau-
sas. ibidem. nu. 18
- 6 Falcidia tunc detrahitur delegatis ad pias causas, quando est in-
stituta ecclesia haeres. in c. cum causam. nu. 2. de preben. fo. 61
- 4 Falcidia potest detrabere ecclesia instituta haeres de legatis aliis
electis, uel ad pias causas. in c. praesentia. nu. 17. de preb. f. 1
- ¶ **C**ERSE Vide doc. & Rph. cum 11 §. ad municiū. ff. ad se. fal. &
Albe. de rof. in l. si qd de declinā. C. d. epif. & cle. & l. u. Rom. re
pe. auth. similiter. l. xxvi. col. & p. d. m. u. Barb. de in p. senta. c.
in c. si de or. cog. & per Abb. in c. cum pro causa. nu. 2. de senten.
excom. & m.

In Panormitani Commentaria.

- excom. & in e. cum cām. nu. 2. de pb. & d. c. f. de or. cog. & in c. ad au res. de pñe. & consilium sup hoc qdam solennis doct. Fran. de Alber go facit qd no. in c. si pñ. de test. lib. 6. & illam. q. publicæ Bononiz di spuntum, dum essent scholaris communis opin. est q. ecclesia poterit hoc casu de trahere falcidiam fm Dy. Ang. Raph. & Ab. in d. c. in pñ sentia. ubi S. & Saly in auth. qui res de fac. fan. ecc. & durum esset in præc. ea obtinere q. auctoritates doctorum prædictorum fm do. Alex. in d. §. ad municipium. & in l. Marcellus §. res quæ. ff. ad Treb. sed opi. q. non detrahât falcidiam in puncto iuris magis sibi placet p. tex. in l. h. ff. ex qui cau. ma. & per no. per Bar. in auth. quas actiones C. de fac. fan. ecc. Et cum ista opi. transiit Lud. in d. auth. similiter. & do. meus Bar. in d. c. in præsentia. ubi dicit infinitis uerbis de cō fulmiffi p. Fran. Et Abba. tñ in iudicando q. in consilio a l. h. res cō. opi. doctorum propter rōnes eorum urgentes & facis militates.
- 6 Falcidia an debeatur heredi in foro amuræ in e. qua plerq. nu. 15. & 17. de immu. ecc. fo. 292
- 7 Fama quid operetur in probanda filiacione in c. transmissa. nu. 10. qui fil. sint leg. fo. 47
- 8 Fama an, & quando facit plenam, uel semiplenam probationem, & quando nil probent, e. ueniens ad nos. nu. 8. de testi. fo. 53
- 9 Fama i. minus se hēt, q. notorium. in c. ex l. is. na. 2. de iureiu. fo. 201.
- 10 Fama etiam diuulgatissima non facit plenam probationem. ibi. nu. 3
- 11 Fama quid sit in c. super eo. nu. 3. de eo qui cog. fo. 37
- 12 Fama uiciniæ p. filiar. one nō attendit alio nō apparet, ubi de m. p. rētem est in p. ratiū. i. c. transmissa. na. 3. s. 10. qui fil. sint leg. fo. 47
- 13 Fama causata a fide dignis p. testat. iustam causam credulitat. & bo næ fidei, & sic p. scribendi in c. cura pastoralis. nu. 6. de iurepa. fo. 243
- 14 Fama p. uat. p. duos testes, si dicat se ita audisse apud bonos & gra ues uiros, de infamia in c. inquisit. onis. §. q. ubi. nu. 4. de accu. fo. 20
- 15 Fama non potest habere originem a duobus tantum ibi.
- 16 Fama posita q. aliquibus calibus facit aliquatē probationem, tñ q. est cā, q. inquirat p. ratiū. q. uel. p. bat, q. non p. teneat locū accu satoris & testis in c. quāter & quando. 2. nu. 27. de accu. fo. 84
- 17 Fama uel e. g. gatio in probent mat. monium carnale uel sp. ratiua le in calid quoque. nu. 7. de p. ratiū. fo. 146
- 18 Fama cum act. p. portionalibus, an probet mat. monium. ibi. nu. 8
- 19 Fama sola si sit ad fec. nūm edictum esse promulgatum. in c. 1. nu. 17. de postu. p. ratiū. fo. 126
- 20 Fama facit plenā p. bōnem, ubi agitur de modico p. ratiū. ibidē.
- 21 Fama non semper semiplenam facit probat. onem. in c. quod nobis nu. 6. de clande. f. p. fo. 21
- 22 Fama & notor. un. totius uiciniæ probatur per testes. in c. tertio lo co. nu. 2. de p. ratiū. fo. 143
- 23 Fama p. ratiū. uel. causam c. edendi in c. de quarta. nu. 10. de p. ratiū. fo. 29
- 24 Fama sola non sufficit ad aliquem condemnandum, n. si cum uno teste uel alio adminiculis. in c. 1. nu. 2. de app. fo. 109
- 25 Fama in concurrentibus fauorem an. me inducit plenam probatio nem in eam de f. deres. nu. 5. de fen. excom. fo. 217
- 26 Fama non est ita potens, p. auserat legitimam exceptionem. in c. 2. nu. 1. de test. fo. 212
- 27 Fama in sum qui negl. gr. est crudelis in c. magnæ. nu. 13. de uo & uo. re. fo. 212
- 28 Fama probat impediuntum, & quando q. facit plenam probatio nem, sed non ubi agitur de maximo p. ratiū. in c. super eo. n. 4. 7. de confan. & alii. fo. 39. & 41.
- 29 Fama inducit iustā credulitatē in c. cum contingat. n. 4. de refer. f. 82
- 30 Fama restituere nō possunt p. ratiū. inferiores ep. f. opo. in c. cum te. nu. 16. de re. iud. fo. 93
- 31 Fama cum adminiculis, quæ faciunt semiplenam probatōnem i. factis antiquis, probat. in c. inter dilectos. nu. 6. de sum. fo. 125.
- 32 Fama si solum est nota iudici, & quæ, & quæ mat. monium impe diat contrahendum in c. cum in tua. nu. 6. de f. p. fo. 13
- 33 Fama probatur etiam per duos testes. ibi. nu. 8
- 34 Fama habet se ad bonum, & malum, & differt a clamore. in c. quali ter & quando. 2. nu. 5. de accu. fo. 81
- 35 Fama tota uiciniæ non probat copulam carnalem. in c. praterea. n. 3. de testi. fo. 72
- 36 Fama publica excusat accusatorem a calumnia. in c. iuramentum nu. 14. de iureiu. fo. 208
- 37 Fama si non sufficit ad dirimendum matrimonium, nisi cū aliis concurrat adminiculis in c. super eo. nu. 6. de eo qui cog. con. fo. 40
- 38 Fama maiorem fidem facit, quam unus testis de aud. tu. & alii. sine iuramento. in c. 1. nu. 3. de con. & alii. fo. 39
- 39 Fama restituere hodie non potest Senatus Romanus, quia apud eum nulla iurisdic. remansit n. e. cum te. nu. 15. de re. iud. fo. 93
- 40 Fama restituere non possunt n. iores principes, nisi in quandam consequentiam. ibi. nu. 2. fo. 59
- 41 Fama restituere possunt principes, & ciuitates superiores, non re co. p. ratiū. in c. cum te. nu. 15. de re. iud. fo. 93
- 42 Fama tota uiciniæ de quo in c. transmissa plenā p. bōnem. ut d. causid.
- nu. 4. de ele. excom. fo. 162
- 43 Familiaris non potest aliquem conuenire coram suo patrono quia est suspectus. in c. insinuante. nu. 5. de offi. dele. fo. 115
- 44 Familiares repelluntur etiam ad faciendam quācūque p. g. sumptionem. in c. in literis. nu. 3. de testi. fo. 69
- 45 Familiares qui dicuntur, & domesticci, & an indistincte admittantur in testimonium. ibi. nu. 5. Idem si tempore contractus non erant familiares, sed tempore depositionis sic. ibi. nu. 6
- 46 Familiares inimicorum meorum repellunt ab accusatione mea, ac si essent inimici. in c. repelluntur. nu. 1. de accu. fo. 68
- 47 Familiares Cardinalium habentur pro p. ratiū. bus quo ad p. ceptionem fructum suorum beneficiorum in c. cum dilectus. nu. 8. de cle. non resi. fo. 28
- 48 Familiaris alicuius Prelati, si inferuit ei pro beneficio obtinēdo, committit simoniam. in c. cum essent. nu. 4. 5. de simo. fo. 91
- 49 Familiaris a primaria etate nutritus in domo alicuius, non potest p. p. uenire accusare, alias secus. in c. nulli Episcopi. nu. 6. de accu. f. 67
- 50 Familiaritas nimia parit cōtēptū iter fatuos. in p. o. Greg. n. 2. f. 7
- 51 Familia Episcopi an gaudeat privilegio Episcopi? Ant. i. c. si. nu. 5. de offi. Arch. fo. 89
- 52 Famulo consueto alicuius creditur, & aliquid sibi restituitur, ut patrono suo reddat, qui si commiserit fraudem, talis tradens non tenetur. in c. ex literis. nu. 9. de fur. fo. 142
- 53 Famulus, p. quæ remittitur spēs, uel quantitas commodata n. mu tuata, si cum dictis rebus discedat, citius periculo cedat. n. c. ligni cant. nu. 8. de pig. fo. 122
- 54 Famulus nullus ad recipiendum mutuū, si eum quantitate sibi data discesserit, periculum est mittent sibi.
- 55 Familia clericorum non gaudet privilegio fori, familia Episcopi sic. in c. nullus. nu. 6. de foro compe. fo. 61
- 56 Famulus non tenetur obedire domino in rebus illicitis, nec excu sabitur de mandato. c. universitatis. nu. 1. de fen. excom. fo. 220
- 57 Famulus si infirmatur, & alendus a domino, & an dominus teneatur ad omnes expensas in c. nu. 7. de cle. egro fo. 64
- 58 Fatalia quæ sint, & quæ dicantur in c. ex ratione. nu. 8. de ap pella. fo. 110
- 59 Fauor non debet redundare in alium, quando est concessus mo tu proprio, secus ad infantiam partis. in c. prudentiam. nu. 7. de mu. peti. fo. 129
- 60 Femina quæ de consuetudine, uel de iure cōi. habet iurisdic. tio nem, potest in iurisdic. sione sua iudicare & sententias ferre. in c. di lecti filii. nu. 13. 4. de aibi. fo. 117
- 61 Femina non potest esse arbitrix, sed bene arbitratix, & amēabi lis compositorix. ibi. nu. 2
- 62 Femina non potest, uel debet exercere officia iurilia non pro pter incapacitatem, sed propter honestatem. Cōsuetudo contra honestatem non ualet. ibi. nu. 3
- 63 Femina quando dicatur habere iurisdic. tionem de consuetudine, uel de iure commun. ibi. nu. 4. & 11. fo. 218
- 64 Femina citius pubescit quam masculus, & unde hoc protecdat in c. ubi non. nu. 5. de p. on impu. fo. 16
- 65 Femina p. cō. testis i. codicillis. in c. forus ē. n. 4. de uer. sig. f. 236
- 66 Femina ex speciali privilegio potest habere iurisdic. tionem cōtē tiosam. in c. noua. nu. 1. de p. n. & remi. fo. 266
- 67 Femina si de facto ordinaretur non recipit characterem ibi.
- 68 Femina habens iuspatronatus, habet ius p. ratiū. tandi. in c. ex lite ris. nu. 4. de iurepa. fo. 241
- 69 Femina conjugata, & iuuenis, & habens paruulū alium, si ingre diatur religionē, p. ratiū. mitur quod metu fecerit, & potest reuoca ri licet marit. eum senerit. i. c. 1. n. 1. quod met. cau. f. 192. & seq.
- 70 Femina non succedit in feudum. in dignitatem uero sic. in c. signi ficat. nu. 3. de referi. fo. 100
- 71 Femina potest deputari executrix testamentorum. in c. tua no bis. nu. 2. de testa. fo. 160
- 72 Femina non potest habere iurisdic. tionem, nisi ratione dignitatis quam habet in c. dilecti. nu. 1. de maio & obe. fo. 165
- 73 Femina succedit i. comitatibus & regnis deficientib. masculis. ibi.
- 74 Femina est capax iuris cons. rendi p. ratiū. bendas, etiam facienda ex privilegio. in c. dilecti. nu. 1. de testi. fo. 91
- 75 Femina est capax iuris p. ratiū. tandi. ibi. nu. 2
- 76 Femina potest proficere religionem masculorum, & morari in do mo propria in c. insinuante. nu. 4. qui ele. uel uo. fo. 27
- 77 Femina succedit in iuspatronatus sicut masculus, in c. cum seculum nu. 4. de iurepa. fo. 243
- 78 Femina potest esse arbitratix, & non arbitra. in c. quinta. nall. n. 2. de iureiu. fo. 178
- 79 Feræ non obstant i. executione sententiæ. in c. significauerunt. n. 1. 16. 20. de iud. fo. 57. & 59
- 80 Feriis introductis in fauorem hominum potest renunciari, secus in honorem Dei. ibi. nu. 16

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Feriz non obstant, qñ partes non laderentur litigare. ibi. nu. 18
 Feriz an currant in causis ecclesiasticis. ibi. nu. 19
 Feriz non habent locū ubiqueq; periculum est in mora. ibi. nu. 24
 3 In feris in honorem Dei licitum est operari propter necessitatem alimentorum, & in rebus tempore perituris. in c. licet tam. nu. 1. de fer. fo. 176. Et uide. in c. z. nu. 14
 3 Feriz unde dicat, & quibus modis sumatur? i. rub. n. 1. de fer. fo. 174
 3 Feriz si reperiuntur diuersi in foro actoris iudicis & rē, attenduntur feriz in loco iudicis. in c. h. nu. 23. de fer. fo. 180
 Feriz unde marum & messium, an habeant locum, & currant si non recolliguntur unum uel grannm? ibi. nu. 24
 4 Feris messium an gaudeat milites, & doctores, & similes? n. c. h. nu. 25. de fer. fo. eo.
 Feris indultus in honorem Dei nō potest renunciari, nec processus aut sententia ualebit, nisi ex necessitate uel pietate, aliis uero sic indultis. in c. h. nu. 2. 3. & 9 de fer. fo. 178
 Feriz hñt in criminalib? p tps quadragesimę d iure ciuili. ibi. n. 7
 Feriarum species quę sñt? ibi. nu. 3. fo. 179
 Feriz si ueniunt in termino quo casu pars relluitur. ibi.
 Feris repentinis non est licitum renunciare. ibi. nu. 11
 Feris renunciari potest, adeo q non possit poenitere. ibi. n. 12
 Feriarum tempore iudicium an sit indultis in interditiu. ibi. n. 13
 Feriarū tpe appellatio p̄t interponi, n̄ t̄ p̄t fieri ei? p̄secutio ibi.
 Feriarū tpe i iuritate hoim sententia pōt mādari executioni. ibi.
 Feriz non obstant in omnibus causis piis, & necessitatē uel ecele-ritatem habentibus. in c. h. nu. 14. eo tit.
 Feriato die in honorem Dei tutor potest dari, & p̄stari alimen-
 ta pupillis. ibi. nu. 15
 Feriatis diebus in hominem Dei decretum non interponitur in
 alienatione rerum minoris. ibi.
 Feriz non obstant actibus extraiudicialiter factis. ibi. nu. 6
 Feriato die in honorem Dei excommunicare licet ibi. nu. 17
 Feriato tpe i honorē Dei, an possit fieri executio psonali? ibi. n. 19
 Festiuitas noua potest induci ad honorem Dei: cum contentu Ep̄i
 citra consensum Papę in c. quoniam. nu. 1. de fer. fo. 177. Et uide
 in c. h. nu. 4
 3 Festiuitas tpe fieri pōt opus agriculturę p necessitatē iminētē.
 in c. licet tam. nu. 9. de feris. fo. 177. Et uide in c. h. nu. 14. fo. 179
 6 Feudatarius non potest alienare feudum irrequisito domino di-
 recto, sed potest alteri dare in feudum eo irrequisito in c. ad apo-
 stolica. nu. 10. de his quę sñt. p̄la. fo. 38
 Feudum rei ecclesiasticę, quod est penes laicum, potest per ipsum
 alienari in alienam ecclesiam irrequisita prima, a qua ipse hñt. ibi.
 3 Feudū qd̄ t̄r terminari p̄ dñm feudi siue laici siue ecclesiasticū, & si
 sunt plures, unus nō pōt sine alio. i. c. uerū. nu. 1. & 4. d. fo. 179
 Feudum concessum ecclesie potest a domino ludi propria autho-
 ritate tolli non seruata conditione, secus fructus feudi. ibi.
 4 Feudum non transit in monasterium si seruitium est incertum, a-
 lias semper transit in c. p̄sentia. nu. 69. de proba. fo. 25
 Feudū receptū p se & filiis, non transit in monasterium. ibi. nu. 71
 1 Feudū an, & qñ uenit i feminā. in c. dilecti filii. n. 11. d. arba. l. 18
 5 Feudalis res potest p̄scribi contra dominum non tamen per ua-
 salium. in c. si diligenti. nu. 8. de p̄script. fo. 43
 3 Feudum non potest tolli uasallo etiam per Principem, nisi uasal-
 lus sit culpa conuictus. in c. 1. nu. 5. de cau. pos. & p̄prie. fo. 194
 6 Feudū si fuerit datū i pignus dño directo nō cōpūatur fruct? in
 sortem, siue fuerit laicus siue ecclesiasticus. in c. 1. nu. 1. de feudis. fo. 116
 3 Feudalis causa debet cognosci & uentilari coram domino feudi, q
 super hoc habet ordinariam iurisdictionem. in c. ceterum quia. n.
 1. de iudi. fo. 23. Sed quid si alius sententiauit super hoc. ibi. nu. 9
 Feudatarius negās feudum spectare ad dominum, quo casu cadat
 a feudo? ibi. nu. 2. fo. 25
 3 Feudū ecclesiasticū regulari sedm cōsuetudinē feudi laicalis, nō autē
 sñt iura canonica. in c. quod clericis. n. 7. & 15. de foro. cōpe. fo. 85
 1 Feudū si habetur p clericū a laico, tūc clericus recognoscit laicū
 i superiore. in c. ecclesia sanctę Mariz. nu. 2. 3. de consil. fo. 28
 6 Feudū si dicit qd̄ uniuersale, qñ cōstitui i uno p̄dicto, licet si cō-
 sistit in uilla uel castro. in c. cum seculum. n. 1. de iure p̄p̄o. fo. 145
 2 Feudum non potest inuito uasallo in alium transferri p ipsū do-
 minum in feudum. in c. dilecti. nu. 1. de maio. & obe. fo. 165
 5 Feudū an q̄s possit p̄scribere resp̄ uillis dñi, qd̄ ē penes uasallū
 directo remanēte penes dñm. i. c. ad audiētiā. n. 14. & 16. d. p̄le. fo. 130
 Feudum potest quis p̄scribere possidendo per triginta annos, &
 seruitia p̄stando. ibi. & nu. 15
 Feudum si facit per dñm, & dominus recuperauerit non tenetur
 iudic aliter uasallū est exere. ibi. nu. 16
 3 Feudalis cā sup possessorio, & qñ agunt miserabiles p̄sone cogno-
 scit ecclesiā, alias secus. in c. ex parte. b. n. 1. de foro. cōpe. fo. 104
 7 Feuda uel in patronatus an ueniunt in confiscatione bonorum?
 in c. uergentis. nu. 4 de hære. f. 113
 3 Feudum pignoratū domino non computat fructus in sortem.
 licet ex suscepto. nu. 1. 6. de for. cōpe. fo. 90
 7 Feudum alienari & in dotem dari potest. in c. nuper a nobis. n. 6
 de dona. inter ui. & uxo. fo. 62
 3 Feudi quęstio debet terminari per dominum a quo habetur feu-
 dum, etiam quod sit inter clericos, & domino negligēte consensit
 iudex ecclesiasticus. in c. ex transmissa. nu. 1. de fo. cōpe. fo. 78
 Feudalis iurisdicō non potest prorogari per uasallū sine consen-
 su domini feudi. ibi. nu. 2. & 3
 Feudū pōt dari ab uno uasallo alteri q recognoscit primū uasallū
 immediate, & eo negligēte cognoscit primum dominum. ibi. n. 4
 Feudum proueniens ab ecclesia in laicum, uel a laico in ecclesia,
 an dicatur ecclesiasticum uel secularē? ibi. nu. 5
 3 Feudalis quęstio non dicitur, quando agitur possessorio super feo-
 do. in c. 2. nu. 6. de iur. calum. fo. 158
 4 Feudum receptum pro se & filiis non transit in monasterium. in
 c. in p̄sentia. nu. 71. de proba. fo. 25
 1 CORSE. Adde nūquid ep̄s possit succedere i feudum. gl. & Bal.
 c. 1. d. bñf. famin. dicit, q sic, & ibi dixit q cardinalis succedit
 feudū. & uoluit Bal. l. 1. null. C. d. male. & mathe. & mouet. p. l.
 q̄s. & p. l. ad sñtitudinē. C. d. ep̄i & cle. & ā papa succedat, & uo-
 luit a. uñt n̄i roga. C. ad treb ubi dix. q sic, & sñtabit seruitiū p
 sñtitudinē, & ita sñtuit d. me. Barb. qut ipse refert. d. c. p̄fecta.
 3 Infendator primus recognoscitur in superiore in causa appella-
 tionis in c. uenit. nu. 25. de fo. cōpe. fo. 80
 5 Feudum datum uasallo tanquam idoneo, si postea inueniat ipso
 bus, non potest illo priuari. Ant. in c. h. nu. 9 de ata & quali. l. 63
 6 Feudū laici pōt donari ecclesie, dūmodo ecclesia possit explicare
 honeste ad id, quod laic? tenebat i c. h. n. 7. de reb. ecclie. alie. l. 99
 6 Feudum personale reuertitur ad dñm directū mortuo uasallo. n̄
 si acceperit pro se & filiis, & moriant filii masculi, femina uero
 succedit, nisi expresse dicatur in c. ex parte. nu. 2. de feudo. l. 7
 Feudum potest dari in dotem in uita feudatari. ibi. nu. 6
 Feudum acquisitum pro se & filiis, an perdat propter delictū
 patris etiam respectu filiorum? ibi. nu. 9
 Feudū an ueniat i publicatione bonorum, si remaneat penes des-
 dentes uel consanguineos illius, cuius bona sunt publicata? ibi.
 5 Feudum an p̄scribatur eo solo, quod quis p̄scripserit seruitiū
 domino per plura tempora. in c. h. nu. 3. de p̄script. fo. 57
 6 Feudū q habet i ecclesia a dño seculari dñ feudi secularē, & ha-
 ber naturā feudi secularis. i. c. dilecti filii. n. 4. & c. de p̄ben. l. 61
 7 Feudū ius est, quando ius certum de aliquo feudo singit statu-
 do oppositum. in c. 15. qu. n. 6. de sponsa. fo. 15
 Indecommissarius decedens ante diem fidēcōm. si restituerit, n̄
 tranfmittit ad suos heredes. in c. Raynaldus. nu. 2. de testa. fo. 166
 6 Fideiucbre in casu, quo potest clericus, tenetur satisfacere de
 patrimonio suo, uel de redditibus beneficii deputatis ad usum suū,
 de aliis non. in c. 1. nu. 2. de fidei. fo. 13
 Fideiucbre si clericus generaliter non potest pro laicis, tamē pōt
 pro laico multum indigentibus. ibi. nu. 3. & 4
 Fideiussor si potest esse clericus pro laico in contractu, tamen
 non potest esse de iudicio sñt. ibi. nu. 5
 Fideiussor clericus potest conueniri coram iudice seculari. in c. 1
 re scripto. nu. 1. de iureiur. fo. 164
 6 Fideiussor & principalis si sunt absentes, quo remedio subueni-
 tur sibi creditor? in c. p̄perunt. nu. 8. de fidei. fo. 124
 Fideiussor si pro debito, pro quo fideiussit, soluerit iussus, an re-
 sp̄ cū iuraturū habeat principalē obligatum? ibi. n. 169
 2 Fideiussores dñ non offendendo possunt dari officio iudicis, ubi
 metur scandalum. in rub. nu. 2. de treu. & pa. fo. 169
 6 Fideiucbre potest clericus indititine pro clerico. i. c. p̄uenit. n.
 1 de fidei. fo. 123
 Fideiussor q soluit illud, p quo fideiussit, hñt regressū p̄ principa-
 lē, ēr i cellis sibi actionibus de uobis danis & interesse. ibi. nu. 2
 Fideiussores plures insolūtū diuidunt debitiū inter eos, si sunt p̄-
 tes & soluendo, & hoc possulant uerū ante hñm contēt. ibi. n. 5
 Fideiussor non cogitur soluere principalē debitore insoluto,
 etiam quod constituerit se principaliter debitorē, nisi sp̄aliter
 renunciet beneficio aui. p̄sente. C. de fidei. ibi. nu. 6. fo. 114
 Fideiussor q soluit id, pro quo fideiussit, hñt beneficium cedēda
 rum actionū, aliter denigare potest solutionem. ibi. nu. 7. Quia
 prior conueniatur an fideiussor, an debitor principalis? ibi. n. 8
 Fideiussor cōuenit ante debitore principalē, si notorium sit ipso
 non esse soluendo, uel non posse facile conueniri, q est potēs. ibi.
 6 Fideiussor an teneatur, si debitiū est augmentatum ex mora p̄-
 cipalis in c. constitutus. nu. 7 de fidei. fo. 125
 Fideiussor, qui fideiussit pro eo, qui erat obligatus ad certum tem-
 pus, an teneat prorogare tempore principalis. ibi. nu. 11
 4 Fideiussor potest repetere a principali si ipse, cum nō haberet de
 suo, accepit pecuniā sub iussu in c. 1. nu. 6 de iur. fo. 143
 F. de iur. iur. m.

In Panormitani Commentaria.

Fideiussionem idoneam præstare obligatus, & illam præstare si
nò potest, iuratoriam cautionem præstabit, & aliam cum poterit.
in c. per uellras. nu. 5. de dona. inter ui. & uxo fo. 62

- 6 Fideiuber tenet clericus pro laico multū indigentē inter se ue-
ro possunt indutēte in c. quod quibuscumq. n. 1. de fidei. f. 126
Fideiulor obligatus ex p̄cta non liberat, si debitor differat solu-
tionē, uel si creditor non petat, nisi sit obligatus de iudicio fisci,
nam tunc liberat tempore in c. eum pro quo nu. 1. eo titu. fo. 127
Fideiulor in aliquibus casibus potest agere, antequam soluat pro
debitore, ut liberetur ab eodē. ibi. nu. 3
Fideiulor si denunciat creditorī, ut ageret contra debitorem
incipientem male uti substantia sua, an teneatur creditor ad li-
petitionem agere, alias q. liberetur fideiulor. ibi. nu. 3
Fideiulor qui habet profectiū in longinquas partes, uel ad flu-
um potest petere, ut liberetur a debitore. ibi. nu. 4
Fideiulor an possit agere, ut liberetur a debitore, si inter ipsos sit
peruenit numerici p̄ci.
6 Fideiulor non p̄t interuenire in cā criminali, ubi ueniret impo-
nenda p̄na corporalis. in rub. num. 1. de fideiul. fo. 123
Fideiulor n̄ p̄t se obligare ex contractu ad p̄nam capitalē. ibi.
6 Fideiulor q. molestat a creditoribz, p̄t p̄ ecclesiā distictionē 2
pellere principālē, ut ipm absoluat. c. p̄t tut. n. 1. de fidei. f. 125
Fideiulor potest molestare principālē, ut eum liberet etiam
ante tempus, si ipse molestatur a creditoribus. ibi. nu. 2
Fideiulorius contrāctus non liberatur tempore ante satisfactio-
nem, nisi sit de iudicio fisci. ibi. nu. 3
2 Fideiulor donens si recuratur potest agere actione iniuriarum,
in c. legebatur. nu. 1. de ma. & obe. fo. 101
4 Fideiulor si se obligat ad plus, quam principalis tenetur in t. cū
contingat. nu. 28. de iurciu. fo. 197
7 Fidei i dilatoe v̄t facit publica utilitas. in c. h. n. q. si sint. de fo. 5
7 Fidem suam frangens potest sua ecclesiā priuare in c. querelam.
nu. 3. de p̄la. u. fo. 108
6 Fides non seruatur non seruanti. in c. pp. n. 1. de loca. fo. 111
4 Fidem non seruans an teneatur infamis, & p̄nuetur de beneficiis in
c. querelam. nu. 5. de iurciu. fo. 165
2 Fidem uiolans an p̄nuetur beneficio, sicut uiolans iuramentum
in ead. aures nu. 4 quod me cau. fo. 191
7 Fidem suam uiolans est infamis, sicut est uiolans infm. ibi. nu. 6
7 Fides est de re non iura, & dicitur fides, quod fiet, uel a firmitate
in c. 1. nu. 12. de spon. du. fo. 21
7 E. dē dān dēt alicui mulieri de ducēdo cū i uxore p̄ morte ux-
oris, & faciēdo grantur peccat i c. h. n. 2. & 3. de co q. d. i. ma. f. 20
1 Fides an in dubio p̄sumatur bona, uel mala in c. bonae memo-
rial. 2. nu. 2. de postu. p̄la. fo. 134
1 Fides q. ē, & quo tulerat a p̄ci. rub. n. 1. de sum. tri. & si cath. f. 13
2 Fidei p̄tatio an sit p̄prie iur. in c. consilium. n. 4. de trā. f. 15
2 Fideles debent adiutare dominum eorum etiam infidelem in c.
quod seper. nu. 15. de noto. & uo. re. fo. 23
7 Fili feruorū an patrem uel dominum sequantur in c. 1. nu. 5.
de conu. sermo. fo. 71
7 Fili aliquādo puniunt propter delicta parentum. f. temporaliter,
non autē eternitater in c. uergeris nu. 3. de h̄re fo. 118
7 Fili hereticorum si sint beneficiati propter delictum patrum
p̄nuentur beneficio. ibi. nu. 4
7 Filius illegitimus si sit legitimus excludit a successiōe aui & aliorū
ascēdētū, & similis c. p̄ defecēt. i. c. lator. n. 2. q. si sint leg. fo. 48
Filius ex masculo & femina simul habitantibus natus, an p̄sum-
itur legitimus. ibi. nu. 9
6 Fili p̄mogenitus succedit i regno, quod defuncto sine sebole succe-
dit sedō genitū, & sic deiceps. in c. 1. n. 6. de noto & uo. ro. f. 21
Filius primo genitus succedit in regno, & aliis dignitatibz secula-
ribz, & non secundo genitus, et an si fuerit natus inuente aui,
& sic utique pater esse effectus Rex. ibi. n. 7. & 9 fo. eo.
Filius primogenitus q. succedit in regno, uel al. a dignitate dēt. o
signare fratribz in q. possint commodē inire. in nu. 1. fo. 22
Filius principis maior natus quis dicit ad hoc ut succedat natu-
ante regnum adeptum, an natus post regnū adeptum. ibi. nu. 11
Filius tenet adimplere uotum paternū, c. q. p̄t non mādane. r.
quare aduendo hereditatem censet ad hoc se obligatū. ibi. nu. 15
4 Filius hereticus potest a patre exheredari in c. quintualis nu. 4
de iurciu. fo. 178
2 Filius sacerdotis quo casu potest de iure retinere b̄nficiū olim
paternū? Ant. in queniens. nu. 1. & nu. 2. de p̄s. fo. 63
7 Fili naturales etiam ex illicito coitu alii debent a parentibus in
eum habere. nu. 5. 7. 9. 10. de co. qu. dān. in ma. f. 29
Filia ē spuria ali & doliari debet a parentibz et in testō. ibid.
Fili minores triennio alii debent apud matrem, quia p̄s. uo. re. ex
pensis patris, & quid de legitimis & spuris ali. ibi. nu. 9
Fili in quibus casibus n̄ dēt alimentari a parentibus. ibi. nu. 9

Filii spiritui non succedunt patribus licet eis decenter alimetur. ibi. n. 2. f. 6.
Filii sacerdotum non possunt succedere patri, uel matri. ibidem.
Filii illegitimi naturales tamen, quando non sunt nati ex coitu ita
damnato, succedunt matri etiam cum filius legitimus; nisi mater sit il-
lustris, patri uero uel alius consiliis p linea paternā non succedūt. ibi.
Filii illegitimi naturales tamen, non de iure agnati. ibid.
Filii ex concubina in domo decora, cum qua poterat esse matrimo-
nium, succedunt patri ab intestato in diutius unctis hereditatis non
extantibus filiis legitimis nec coniuge. ibi. n. 12. f. 30

- 6 Filius in dubio nō psumitur heres patris. i. c. i. n. d. de solutio. f. 12
7 Filius non potest iurare de ueritate se esse filium talis, sed de credulitate sic in c. accedens. nu. 3. de purga cano fo. 193
Filiat o praesumitur aut probatur ex eo, q quis fuit habitus & reputatus filius talis, licet fama fequatur poitica contraria ibi. nu. 6
Filius psumit ex eo, q quis est natus ex uxore, licet maritus neget eū esse filiū suū, nisi maritus pbarcat se tpe conceptionis fuisse absentē ibi.
Filius praesumitur quis alumnus, licet eius mater dicat ipsum natum ex alio, quā ex marito, & licet etiam probeatur tempore conceptionis matrem habuisse concubitum cum alio ibi.
6 Filius potest grauari relictore omnia bona paternā, nō p̄ grauari super quartas sibi debitas in c. Raynald. nu. 2. de testa fo. 161
« Coart ». Adde nūq̃d pater possit grauare filiū i his, q̄ debēt sibi ex legatima sibi debita, uel ex trebellianicam Bar Bal Scl & al os i l. quoniam in prioribus C. de nos teila Bar in cōf. 4. incipiente factū tale c. 1. la pol. cōf. 34. inc. factū tale est maffus Martini de affio. i. uen. ad fedm. Ang. de peru. cōf. 2. inci. si per puncto primo nullum est dubium q̄ dicta sit. i. gl. in l. si quis quoq̃, super uer. cōlat ff de har. intui & b. doc. & not. in l. i. pretor C. de uiu. & libt. sub cōdi fa. & inde in l. ex tribus Scilicet si pater C. de mossi reita & in l. coheredi. Scilicet filius ff de vulg. & pup Lud Ro conf. 183. inci. pro de electione quoniam filius inci. popoli o themazt Alex de imo in consig. 6. inci. prospere h. s. i. uen. circa fedm dñi. in quarto. suo uolumine. & cōcludit qd nō ē mitāt lex i fecit filio. ita legitimā in bonis patris, qd prius patrem testāto potestate de illa portioē ad pas cas. ita dixit Ab el. 54. in 3. col. q̄ si gl. ma filiorū tanq̄ s alienū detrahāt de hereditate, anteq̄ filius aliā legata erit ad pas causas. ita dicit Galpa de calin te detet cōf. 53 in preal. ed. l. qui in prioribus & ad predicta 2 l. duo Anch cōf. 120. inc. p. diña Antonia quondam Bafii Jacopi ubi nec hanc partem.
7 Fili duorum comparatur per quorū alterutrum ad compaternitatem denotatum est, si mater mox iam contrahunt, separantur et c. tua nos. nu. 1. de cogn. l. p. ri. fo. 35
6 Filius rogatus p̄ filiatē sub cōditione, detrahit duas quartas unā naturę & alia trebellianicam, in quam computat fructus preceptos post hec in contestatam in c. Raynaldus nu. 1. de testa fo. 161
Filius licet aliquando denominetur a matre, tamē eius nra denominatio nō uenit a patre, & ponitur causa demonstrationis ibi. nu. 2.
Filius grauat⁹ relictore in diem uel sub conditione, detrahit duas quartas, si pare, nō, sed si filius est institutus in re certa, & grauat⁹ indistincte detrahiti nam quartam ibi. nu. 26. & 27 fo. 162
Si filius ex testō fuit ab intestato, non pot. fil. patrem heredē tatis raire, & partem relinquere etiam in legitima ibi. nu. 2. fo. 162
7 Fili geniti uel cōcepti ante suam separatōnem matris mortui sunt legiti mi, si bona fides paret et in c. ci inter. na. 1. q. ii. fin. legi fo. 47
Fili. concepti habentur pro nati, ubi de favore honorum agit, tecus si de odio agitur. ibi. nu. 3
Fili concepti lite p̄ lēs si per impedimētū matris mortui, si modo q̄ sint concepti ante suam disortatōnem, sunt legitim. ibi. nu. 4. 6. Bona fides conugum fuciat et res eorū faci fi os legitim. etiam si post mortū talē matris nati ppter aliqd impedimētū separatur. ibi. n. 2
7 Filii nati ex clandestino matrimonio p̄ ecclesiā approbato, sunt legitim. in c. quod nobis. n. 1 & 3. qui fi sint legi fo. 30
Filius praelatum tur heres ab i. nu. 3
Fili nati ex coniugibus, ipi post p̄ aliud impedimentum separantur, non sint legit. ibi. nu. 4
Fili nati ex coniugibus inter quos aliqd impedimētū esset dicit, tñ postmodū p̄ueniat nullū etiā impedimētū, an sint legitim. ibi. nu. 3
7 Fili communi etiam in utraque parte nati duntur commites in c. tāta. nu. 10. qui fil sint legi. fo. 29
Filii cum naturalēs dicuntur largo modo oēs nati ex illicito coitu, sed proprie dicuntur nati ex concubina homo decetus, & isti i alio quo parentibus succedunt, sed diuersa est opinio. ibi. nu. 12
Filius sacerdos nati pot. tñ immediate p. omoueri ad ecclesiam paternam, si ex dispensatione solus Pape, & an legaras possit Ant. in c. lecta. nu. c. 2 3 de fil. presby fo. 73
7 Fitus familiaris obligatur ex de hcto, & sciat illi qui sunt sui iuris. in c. mulieres nu. 6. de lent. n. excom. fo. 2 13
Fili leg. emanant per subsignēs matrimonium etiam sine dote, & dotibz in instrumentis, & praferunt patriuo in hereditate paternā in c. i. nu. 3 qui fil. sint legi. fo. 47
7 Fili illegitimi legitantur per subsignēs matrimonium inter p

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- reces, spurii uero non, in e. tanta. nu. 1. quib. sint legi. fo. 48
 Fili nati ex illo qui ingenerant contraxit matrimonium cum coniugata, sunt legitimi. ibi. nu. 8. fo. 49
 Fili spirituales sacerdotis dicuntur omnes de sua parochia. ib. nu. 1
 Fili spirituales Papae dicuntur omnes christiani. ib. d.
 Fili spirituales Episcopi dicuntur oēs de eius ciuitate & diocesi. ib.
 Fili illegitimi an possint aliquid legari per parentes. ibi. nu. 13
 Filius illegitimus quandoque succedit matri, nisi sit illius. ibi. d.
 Fili spirituales Episcopi dicuntur oēs de eius ciuitate & diocesi. ib.
 Fili ex christiano & infideli an legitime persequens nimoniu. ib.
 Fili secundae uxoris uiuente prima, uel illius cui fidei dedit, natus de fide probati non potest, an cum aliis legitimis filiis succedat in e. ueniens. nu. 3. de co. qui di. in ma. fo. 30
 Fili i matrimonio h. obliante impedimento contra. duobus modis sunt legitimi, primò si dispensat sup. matrimonio, sed si nimoniu sunt ignoranter contraxerunt. i. e. reterente. n. 5. qui fil. sint legi. fo. 50
 Filius clerici legitimus non potest immediate consequi ecclesiam, si fuit beneficium paternum, nepos uero potest. n. 2. de accu. fo. 32
 Fili huiusmodi sunt liberati a patria potestate. in c. h. n. 3. de her. f. uo
 Filius sacerdos etiam legitimus repellitur ab ecclesia, in qua pater immediate ministrat etiam tanquam narius perpetuus, secus si non immediate. Ant. in e. ad extirpandas. nu. 1. 4. 5. de si p. rel. by. fo. 71. Et uide in c. seg.
 Filius sacerdotis quatuor prohibet intulati i ecclesia paterna. ibi. nu. 2
 Filius non est i potestate patris quo ad spiritualia, potest et nonnulla alia agere sine consensu patris. in c. non est. nu. 1. de spon. fo. 71
 Filius potest in spiritualibus agere contra patrem, & conuerso. ibi. nu. 2
 Filius familias potest esse procurator etiam in iudicio, si est maior, nec requiritur patris consensus. in c. in iudicio. nu. 1. de procu. fo. 189
 Filius sacerdotis potest praesse illi ecclesiae, in qua pater sine titulo ministrat. Ant. in e. constitutus. nu. 1. de si p. rel. by. fo. 70. Et uide in c. ex tua. in 2. no. eo. titu.
 Filius natus ex libero & ancilla, liber est, si consuetudo loci extat, quod patris sequatur conditionem patris, & ut liber matrimoniu contrahit, in c. licet. nu. 1. de coniu. ser. fo. 32
 Filius sacerdotis quo casu potest promoueri ad ecclesiam olim patris sui? Ant. in c. ex transmissa. nu. 2. & 5. de si. p. rel. by. fo. 69
 Filius natus ex uxore alicuius tantum presumitur filius mariti, ut non credatur matri asserenti contrarium, si probet adulteriu, uel fuerit natus in loco suspecto. in c. officii. n. 3. de p. m. & remi. fo. 105
 Filius cui mater dixerit ipsum h. esse filiu sui mariti, ar. debeat ei credere adeo quod restituat bona alius quod erat successori ab intestato. ibi. nu. 4
 Filius non praesumitur, licet fuerit natus in domo. in c. transmissa. nu. 2. qui fil. sint legi. fo. 47
 Filius non semper nutritur in domo. ibi.
 Filiationis in possessione, existens non debet excludi ab hereditate, nec a iure filiationis, ex sola negatione parentum. ibi. nu. 4
 Filius non tenetur credere uerbis parentum ex quo est i possessio ne filiationis. ibi.
 Filius potest legitimè petere partem intrante monasterio. ibi. nu. 6
 Filius de uxore natus praesumitur filius mariti, & de legitimo matrimonio natus. ibi. nu. 9. 10
 Filiatio non potest probari ex parte patris, & quo probetur. ibi. & n. 10
 Filius concubinae qui in domo tenetur presumitur filius concubinarum. ibi.
 Fili duorum copulati, quorum neutrum deuentum est ad copulationem ad inuicem matrimonium contrahere possunt, consuetudo tamen contraria seruanda est in c. super eo. nu. 1. & 4. de cog. sp. fo. 33
 Fili leuantis & baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimonium contrahere. ibi. nu. 3
 Fili nati ex nimonio quod uir & uxor credebant fore legitimi, & i rei ueritate non erant, legitimi, si fuerint nati, uel saltem concepti ante matrem, & possunt succedere parentibus. i. c. quis. nu. 29. de re iudi. fo. 104
 Filius potest tenetur patri quod parit, adeo quod licite occidit patrem bannitum. in c. peruenit. nu. 2. de immu. eccle. & co. fo. 280
 Filius rogatus restituere hereditatem retinet & legitimam & trebellanicam de quo potest ad suum libitum dispo. i. c. Raynal. n. de test. f. 161
 Filius potest grauari restituere omnia bona paterna, sed super quantis fili debitis grauari non potest. ibi. nu. 1
 Filius familias recipiendo mutuum, est civiliter & naturaliter obligatus, & idem in sermone fidei ubi nesciamen habent exceptiones perpetuas. in c. is qui. nu. 9. de solu. fo. 130
 Filius illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia adoptata patris sui. in c. unico. nu. 7. de cogn. leg. fo. 36
 Filius non semper succedit matri in dote. in c. donatio. nu. 10. de dona. inter ui. & ux. fo. 64
 Filius familias obligatur uoto dotali tale uotum non praedicitur potestati. in c. scriptura. n. 7. de uoto & uo. re. fo. 120
 Filius potest offerri religioni uel a patre, uel a matre, quod filius est impubes, si uero pater & mater discordant, prior est conditio prohibentis. in c. si quis ante. nu. 5. & 6. de re reg. fo. 197
 Filius non implendo uoluntate defuncti in praesentia legitime ad pias causas, huc non licet priuatur, succedunt tamen in praesentia legitime, licet de hoc fuerit opinio in c. h. de test. f. 105
 Filius potest perire legitimam suam a monasterio, quando est pater & filius obulit monasterio. i. c. filius. nu. 1. & 3. de reg. f. 105
 Filius obulit monasterio a patre non compellitur restitui, nisi usque ad annos discretionis. ibi. nu. 2
 Filius episcopi etiam legitimus, non potest habere etiam ab episcopo beneficium paternum. in c. 1. nu. 5. de prob. fo. 30
 Filius ex marito & uxore pollicum uouerunt continentiam, licet illegitimi. in c. charissimus. nu. 7. de coniu. fo. 213
 Filius familias an, & quo casu teneatur in foro plebe restituere patrem? n. 2. quod nuptio accepit. c. q. p. l. r. q. n. 2. 6. & 18. de immu. eccl. f. 197
 Filius legitimus licet abbi natus, consequitur ciuitatem ex officio patris. in c. h. nu. 1. de paro. fo. 110
 Filius legitimus succedunt unum cum legitimis ex alia uxore posterius natus, sic nota quod legitimatio non uisitur per superuentientiam filiorum. in c. h. nu. 1. de iure. fo. 110
 Filius sacerdotis non potest succedere in ecclesia paterna, etiam cum dispensatione episcopi, ne notetur quadam successio in ecclesia Dei. in c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fo. 93
 Filius coe, si uir ex coniugibus infidelibus conuertitur ad fidem, signatur conuersio in c. ex literis. nu. 1. 7. 8. de conuer. inf. f. 111
 Filius familias obligatur ex contractu & delicto. in c. reterente. n. 5. de delict. p. ue. fo. 158
 Filius ex matrimonio suo iter liberum & seruam, quod putabat esse liberum an hoc legitime & ingenuum? n. c. ex tenore. n. 7. q. fil. sint legi. fo. 105
 Filius requiritur uentrem. ibi.
 Filius ex nimonio putatur uis legitime ex quo ad ordines ibi. d.
 Fili duorum copulati per quos neutrum deuentum est ad copulationem, licet inter se contrahant, nisi consuetudo repugnet. in c. 1. nu. 1. de cogn. sp. fo. 33
 Filius copulati per quem ad copulationem deuentum est non potest contrahere cum filius alterius copulati. ibi. & n. 1
 Filius illegitimus licet ipse sit legitimus, excludit tamen quod illegitimus quo ad successorem aut aliorum ascendentium, & sic obest lineae descendentes in c. causa. quae. n. 3. q. fil. sint legi. f. 143
 Fili nati ante publicationem matrimonii censentur legitimi. c. q. nobis. nu. 4. de clan. despon. fo. 20
 Filius in multis fert delicta patris i. e. uenerabile. n. 12. de delict. f. 143
 Filius sa. qui accepit nutrium, tenetur naturaliter, & tamen est obligatus i foro conscientiae. i. c. non illi. n. 33. de iudi. f. 143
 Filius licet aliquando nominetur a matre, tamen eius uera denominatio uenit a patre, & ponit eam demonstrationis. i. c. Rayn. 2. de test. f. 105
 Filius Corae. Adde ad Abb. qd. leg. & no. in l. nullus. C. de decu. l. 143
 Filius uidet Bar. q. in honoribus & dignitatibus sequitur patrem & non matrem quia nemo potest habere ab ipsa matre, quod mater h. habet. & uidet gl. in c. deat. aliquis. 32. q. 4. & Bal. in l. fi. C. de seru. l. 143
 Filius non nobilis quamuis mater sit nobilis, quia cum nobilitas sit quedam dignitas a parentibus deriuata, quae dicitur a potestate, & centu est, quia potest fieri forma materia, cum forma sit agens & materia patiens, & oēs agens sit nobilitas patiens. de quo uidet p. doc. in d. c. alibi. ibi. d. q. Iesus Christus denominatur a matre, quia dicitur esse de stirpe Dauid. & in c. nouit. c. iudic. pote dicere quod negari non potest, quia natus ex nobili matre non dicitur nobilis, & si participet aliquid de nobilitate, cum eo copositum patietur de materia & forma. 32. q. 4. c. fi. & Spe. i. ti. de sen. q. uir. v. lra. dicit Bal. i. de simo. gl. no. i. d. dicitur. quae ponit tres causas, in quibus filius sequitur patrem, & unum in quo sequitur matrem.
 Fili naturales nati ex alia, quam ex concubina, nullo casu possunt patri succedere. in c. innotui. nu. 17. de elec. fo. 162
 Fili naturales proprie dicuntur illi, qui sunt nati ex concubina tentata loco uxoris. ibi. nu. 18. fo. 162
 Fili pre-byterorum sunt infelices, quia non dicuntur naturales, sed spurii. ibi. nu. 19
 Fili nati ex clandestino matrimonio i gradu prohibito uel i modo dñi ubi expressum contra. etiam pignorantes de impedimento, sunt illegitimi. in c. in inhibito. n. 1. & 4. de clan. despon. fo. 21
 Fili nati ex publico matrimonio in gradu prohibito contra. si ambo parentes sciunt impedimentum matrimonii, sunt illegitimi. ibi.
 Filius dicitur diues, si eius pater est diues, & tantum habere in bonis quantum habet eius pater. in c. 1. nu. 1. de magi. fo. 108
 Filius uel nepos rogatus restituere pure, non tenetur restituere, si habet postea filios. in c. in praesentia. nu. 30. de proba. fo. 20
 Filius ingressus monasterium propter ingratitudinem commisit i seculo, si pater exheredari. in c. testimonium. nu. 13. de test. f. 107
 Filius laicus pater est absens, potest pater non expectato agere in caprochianos. nu. 3. de sen. ex com. fo. 215
 Filius familias non tenetur restituere mutuum etiam in foro animarum. in c. h. nu. 1. de referi. fo. 57

In Panormitani Commentaria.

- 7 Filius ex secundis nuptiis hodie licite contrahunt cum cognatione prioris viri. in c. non debet. nu. 1. de consan. & affi. f. 41
- 7 Filius post prohibitionem ecclesie genitum, non legitur in c. per uenerabilem. nu. 3. qui filii sunt legit. fo. 54
- 7 Filius libere liberum sunt. in c. t. nu. 4. de nat. ex li. uen. fo. 32
- 7 Filius illegitimus de adulterio natus, non legitur persequens matrimonium. in c. tanta. nu. 8. qui filii sunt legit. fo. 49
- 1 Filius sacerdotis natus in sacerdotio priuatur ab ecclesia, nec succedit in ecclesia paterna, etiam quod esset legitimus. in c. inter ceteras. nu. 1. de rescrip. fo. 55
- 4 Filius naturalis natus in seruitute in forma matrimonii, excludit substitutum. in c. in presentia. nu. 13. de proba. fo. 18
- 7 Filius non potest relinquere pro anima sua sine consensu patris. ibi. nu. 55. fo. 23
- 7 Filius per ingressum monasterii perdit medietatem ususfructus. in admentis ibi. nu. 55
- 3 Filius naturalis intras in renunciatione macedoniani, an renunciatione ceneat. in c. cum contingat. nu. 22. de iur. in fo. 196
- 7 Filius presumitur ille, qui est natus in domo, in qua uxor & maritus simul cohabitant, etiam si probetur quod tempore conceptionis adulterabatur. in c. intelleximus. nu. 7. de adul. & filio. fo. 136
- 7 Filius sacerdotis non potest promoueri in ecclesia, in qua eius pater administrat. Ant. in c. ad presentiam. nu. 1. de fil. presby. fo. 67. Et uide per totum in c. seq. & c. conueniente. c. l. eq. eo ten.
- 7 Filius sacerdotis non debet beneficiari in ecclesia patris. Ant. in c. de decorem. nu. 1. de fil. presby. f. 72. Et uide per totum in c. seq. eo ten.
- 4 Filius non querit ipsum fructum patris in spiritualibus. in c. consilium. nu. 3. de iur. pa. fo. 244
- 7 Filius ex sponsa de futuro legitimus est de aliquo impedimento non apparet. cum per totum. nu. 4. qui filii sunt legit. fo. 51
- 2 Filius sacerdotis an possit per episcopum dispensari, ut teneat ecclesiam paternam? Ant. in c. ex tua. nu. 1. de fil. presby. fo. 70
- 7 Filius episcopi legitimus potest ad ordines promoueri, & in paterna ecclesia beneficiam obtinere. Antonius in c. ad hec. nu. 1. & 3. de fil. presby. fo. 71
- 2 Filia quae nupsit inuito patre, an possit copellere patrem ad eandem tandem? in c. accedens. nu. 6. de procu. fo. 186
- 7 Filia si contrahit sponsalia, etiam illi coram amore ducta parentibus ignorantibus, tunc ne in c. ueniens. il. nu. 3. de spon. fo. 8
- 6 Filia nupta aetate. xxv. ann. si peccat in corpus suum, non potest a patre exheredari, quia indetur quod per ea facta in c. ad hec. nu. 1. de iur. in fo. 38
- 7 Filia quae inuito patre matrimonium contrahit, an unum ingratum dicitur? in c. in iur. & propter ea possit a patre exheredari. in c. t. nu. 5. de despon. in p. fo. 16
- 7 Filia de honestate non contrahit etiam sponsalia sine patris consensu, sed ad substantiam matrimonii & sponsalia non requiruntur parentum consensus. in c. ex lictis. nu. 2. de spon. fo. 8
- 7 Filia obligatur ex sponsalibus contractis per parentem ipsa pater, & non contra licentiam. in c. t. nu. 2. de matr. contra. c. contra. in c. t. fo. 46
- 4 Filia quam penitus luxurialis debet a patre alii dotari & quinta ualis. nu. 3. de iur. in fo. 179
- 2 Filius quoque, & ex quibus conesturis probatur? in c. Michael. nu. 1. de fil. presby. fo. 71
- 7 Fiscus reperitur etiam penes ecclesiam. in c. quia diuersitatem. nu. 14. de concess. preb. fo. 74
- 6 Fiscus clericorum est penes episcopum, & non penes Papam. in c. sancto. nu. 1. de succ. ab intest. fo. 166
- 6 Fiscus & ecclesia aequiparantur. in c. 2. nu. 5. de precariis. fo. 100
- 6 Fiscus & ecclesia aequiparantur priuilegiis alteri concessis. in c. potuit. nu. 8. de locato. fo. 112
- 7 Fiscus habens rem communem priuatur, potest tota vendere & priuare non potest uenditionem reuocare, sed bene partem priuilegiis. re, rem autem priuatur totam non potest uendere, nec etiam Imperator, nisi reputet suam ratione possessionis, quo casu ualet uenditio, & pretium sibi restituitur. in c. quannus. nu. 13. de re iud. fo. 103
- 7 Fiscus & ecclesia aequiparantur. in c. uenerabilis. nu. 12. de iud. f. 36
- 2 Forma quando concernit actum ad primatum utilitatem, potest per partes et renunciare, secus si concernat publicam utilitatem. in c. si autem. nu. 3. de offi. deleg. fo. 135
- 2 Forma certa procedendi ubi dicitur processus, corrumpit non solum quando est attentatum contra formam, sed etiam contra uel praeter formam. in c. prudentiam. nu. 3. de offi. deleg. fo. 108
- 2 Forma data debet seruari. in c. t. nu. 1. de aut. & usu pal. fo. 9
- 1 Forma quotiescunque non est seruata, actus est ipso iure nullus. in c. cum post. nu. 1. de elec. fo. 200
- 6 Forma data esse re, & eius omisso, inducit nullitatem actus. f. c. nulli. nu. 7. de reb. eccl. alie. fo. 93
- 6 Forma non seruata non nititur actus, ex quo soli D. o obligatur in c. porrectum. nu. 13. de regu. fo. 201
- 1 Forma non seruata in una parte actus uitiatur totum actum. in c. edicto. nu. 9. de elec. fo. 218
- 1 Forma dari esse rei. in c. si nu. 1. de consue. fo. 124
- 6 Forma substantialis debet seruari, alias actus est nullus, & ex necessitate non possit seruari. in c. debitum. nu. 2. de bap. fo. 121
- 2 Forma certa ubi datur, paria sunt aliquid facere contra, praeter uel extra formam. in c. super quoniam. nu. 4. de offi. dele. fo. 118
- 1 Forma si non seruatur, an reddat actum nullum. in c. cum olim. nu. 6. de arb. fo. 223
- 1 Forma tradita ab aliquo priuilegio in impetratione rescriptorum debet seruari in rescriptis, aliter non ualent. in c. cum ordinem. nu. 2. de rescrip. fo. 56
- 3 Forma ubicunque requiritur in aliquo actu fundas se super alio actu, debet probare formam praecessisse. in c. nouit. ille. nu. 4. de iud. f. 39
- 7 Forma abolitionis ab excommunicatione canonis, si quis suadet eam. in c. ex tenore. nu. 1. de sen. excom. fo. 215
- 7 Forma quando datur esse rei, illa non seruata inualidat actum. in c. unico. nu. 3. de cog. leg. fo. 36
- 7 Fornicatio est a iure diuino prohibita, & est peccatum mortale in c. inter opera. nu. 4. de spon. fo. 10
- 4 Fornicatio subsequens dissoluit sponsalia de futuro quamuis iurata. in c. quomodo. nu. 4. de iur. in fo. 187
- 7 Fornicatio giale nomen est, & comprehendit omnem illicitum coitum. in c. plerumque. nu. 1. de dona. inter ui. & uxo. fo. 61
- 7 Fornicarius & fornicaria efficiuntur una caro. in c. de illo. nu. 2. de eo. qui cog. eo n. fo. 30
- 7 Fornicatio potest esse notoria. ibi. nu. 3
- 3 Fornicatio an sit causa depositionis clericorum? in c. at si clericus. nu. 35 de iud. fo. 18
- 2 Fornicatores an possint promoueri ad ordines, & per quos possint dispensari? Ant. in c. qui circa. nu. 5. de pig. fo. 83
- 3 Forum sui iudicis, licet clericus secularis ratione delicti: uel contractus sortitur, religiosus tamen coram suo Abbate in differenter conueniendus est, nisi uiam longam distantia aliud suadeat. in c. cum contingat. nu. 33. uer. quinta conclusio de foro comp. fo. 110
- 3 Forum quis sortitur ratione rei, ubi sita est. in c. sane. nu. 1. de fo. comp. fo. 61
- 7 Forum non sortitur quis ratione delicti in penitentialibus. in c. quod autem. nu. 5. de poe. & remis. fo. 204
- 3 Forum non sortitur de proximo recessurus. in c. cum super. nu. 8. de cau. pos. & prop. fo. 200
- 1 Forum quis sortitur ratione delicti, contractus, uel rei, non tamen efficitur subditus illius iudicis. in c. dilectus filius. nu. 5. de rescrip. fo. 1
- 3 Forum quot modis quis sortitur? in c. si. nu. 2. de foro comp. fo. 111
- 1 Forum ratione delicti quis sortitur, & quis effectus sequatur ex hoc, & quomodo procedatur? ibi. nu. 6
- 1 Forum quis sortitur ratione contractus largissime etiam sumpti. ibi. nu. 29
- 7 Forum quis sortitur ratione domicinii tam de contractibus alibi gestis, quam de delictis, & de re alibi sita. ibi. nu. 3. fo. 114
- 1 Forum quis sortitur in loco, ubi est sita res, quae litigatur, siue sit mobilis, siue immobilis in loco per mensuram. ibi. nu. 43. fo. 116
- 1 Forum quis sortitur ratione delicti. in c. postulasti. nu. 1. de fo. 2p. f. 101
- 7 Forum quid sit, & quid ueniat eius appellationem? in rub. nu. 1. & 2 de foro comp. fo. 60
- 7 Forum quis sortitur ratione rei mobilis, uel immobilis alibi sitae in c. si in alio. nu. 22. ut lite non contest. fo. 150
- 3 Forum, ubi litigatur, attenditur in iudiciorum praeparatoriis. in c. quod clericus. nu. 10. de fo. comp. fo. 85
- 7 Forum quando est masculini generis, uel neutri quid significet in c. forum. illi. nu. 1. de uer. sig. fo. 235
- 6 Forum quis sortitur ratione delicti. in c. super specula. num. 3. ne cle. uel mona. fo. 305
- 7 Forum quis sortitur ratione delicti, uel contractus, non tamen efficitur subditus illius loci, nec uenit appellatione subditorum. in c. nuper. nu. 11. de sen. excom. fo. 214
- 3 Forum quis sortitur ratione delicti. in c. sane. nu. 5. de fo. comp. fo. 62
- 7 Forum quis sortitur ratione delicti, uel contractus. in c. diligenti. nu. 27. de fo. comp. fo. 94
- 7 Forum sortitur clericus coram illo episcopo, a quo suscepit ordines. in c. ex ore. nu. 6. de priui. fo. 184
- 7 Forum sortitur quis ratione delicti, quando imponitur poena temporalis, secus si poena penitentialis. in c. 1. nu. 1. 4. & 6. de rap. fo. 138
- 7 Forenses in aliquibus locis non admittuntur ad matrimonium & hanc, nisi habeant literas testimoniales, quod utile esset, si ubique obseruaretur. in c. cum exhibito. nu. 7. de clande. despon. fo. 11
- 7 Forenses an teneant seruare consuetudinem loci? in c. 1. nu. x. de spon. fo. 3
- 7 Fratres sancti Antonii uel sancti spiritus, an licite possint petere elemosynas? in c. tuarum. nu. 1. de priui. fo. 180

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 7 Fratres uel sorores sancti Fructuosi, an si sint excommunicati, ab soluti, ab episcopo uel consilii generali e. de morali lib. 2. n. 6. de ten. ex. m. f. 226
- 6 Fratres minores non solunt decimas habere, nisi quos habent ad ipsum usus, secus de illis ex quibus exponunt fructus uenales i. e. cum dicat. nu. 5. de eccl. ar. d. f. 276
- 6 Fratres mendicantes non possunt recipere aliquem ad professionem ante annum probationis, & aliter receptus non obligatur illi religioni in specie, sed potest mutare quam uult, secus in aliis religionibus non mendicantibus. in c. ad apostolicam. nu. 5. de regu. fo. 203
- 2 Fratres mendicantes citati coram episcopo non tenentur comparere, & sic non dicuntur contumaces. in c. ordinem. n. 6. de re script. f. 67
- 7 Fratres minores & predicatorum debent uiuere in austeritate paupertatis, adeo q. nil possint possidere, nec annui redditus eidem relinquunt. c. minus praua. nu. 2. de excess. Prata fo. 173
- 7 Fratres minores & predicatorum, & alii omnes tenentur ire ad processiones, dummodo non fiat ex leui causa. ibi. nu. 3 & 5
- 4 Fratres predicatorum & alii, qui non sunt alii tamen mendicanti possunt capere bona ingredientium, & ea ad usum uendere in c. in praesentia. nu. 63. de proba fo. 24
- 2 Frater p. trator, solum pro socio, scholarius, potest testificari. in c. cum R. canonice. nu. 2. de offi. dele. fo. 158
- 2 Frater et si sit clericus teneat dotare sororem suam, & si non habeat aliunde potest ex redditibus sui beneficii. in c. peruenit. n. 1. de arbi. f. 217
- 7 Frater non potest aliquem adoptare in fratrem, uel sororem. in c. unico. nu. 1. de cognat. leg. fo. 36
- 5 Fratrem mendicantes possunt transire ad religionem sancti Benedicti ex regula quam habent, sed non ex constitutionibus quas postea taceant quibus statum. in c. ad nostram. n. 6. de appel. fo. 110
- 4 Frater aut et illeoneus testis pro & contra fratrem, & an possit copellari in literas. nu. 1. & 8. de praesum. fo. 15
- 6 Fratres mendicantes possunt audire confessionem aliorum parochialium, si tamen hac licentia proprii presbyteri, & si alia sacramenta non possunt d. re. in c. dominici. nu. 1. de parochiis fo. 178
- 6 Fratres predicatorum de obsequiis non possunt transire ad monasterium monachorum. in c. sane. nu. 5. de regu. fo. 200
- 6 Fratres minores quibus est aliquid relictum qd tenere non possunt, debet illud uendere, uel mutare, uel in elemosinam erogare. in c. recedentes. nu. 4. de stat. mo. fo. 17
- 6 Fratres minores pro nulla re possunt esse in iudicio, hinc est q. eis relictum ipsi non possunt petere, sed iudex etiam secularis ex officio suo potest eis gerere debentem exequi ad soluendum. in c. nos quidem. nu. 5. de test. fo. 141
- 7 Fratres conuersi siue oblari alicui monasterio, an gaudeant priuilegio immunitatis psonae in foro. i. c. ex priuilegio. n. 1. de priuilegiis. f. 186
- 7 Frater p. trator alicui sororem iuxta dare obligat ad inducendum. in c. contra. h. i. n. 6. de matri. contr. p. inter. c. f. 36
- 7 Fratres relictum iuxta ducere si licet i. c. h. n. 1. 2. 4. de diuor. fo. 60
- 7 Frater relictum in uxorem potest duci secundum legem Moysi, si frater sine prole decedat, & si ducatur ad suscitandum seminem fratris, & siue hanc uenturum filii defuncti ibi. nu. 2
- 5 Fratres duo inter se & consanguinei contraxerunt matrimonium cum quibus sororibus inter se & consanguineis, si sententia feratur contra unum de impedimento matrimonii, non praeiudicat alteri per rationes de quibus in c. quamuis. nu. 1. de re iudi. fo. 104
- 6 Frater carnalis haereticus potius subueniendum est quam extraneo catholico. in c. si quis. nu. 2. de hære. fo. 116 Et uide i. c. seq. c. et. 2
- 2 Fratres tertii ordinis sancti Francisci non gaudent ecclesiastico privilegio in e. cum & planiaren. 4. de priuilegiis. fo. 177
- 2 Frater potest esse testis in causa fratris. in c. infinuante. nu. 7. de officio. deleg. fo. 116
- 6 Fraus a nemine debet adhiberi in contractibus maxime ab ecclesia in c. perquis. nu. 5. de dona. fo. 122
- 6 Fraus an praesumatur ex eo q. clericus senex permittit suum beneficium magni, cum uno paruo, quod habeat eius nepos. in c. 7. nu. 5. de ele. non res. fo. 22
- 7 Fraus & dolus probat per coecluras. i. nobis fuit. n. 4. de simo. f. 96
- 7 Fraus & dolus non praesumitur committi pro rebus modicis. in c. accedens. nu. 2. de re iudi. fo. 154
- 7 Fraus & dolus non debent alicui patrocinari, in c. si uir. uel mulier. nu. 5. de cognat. spi. fo. 33
- 6 Frequentatio ex quot uerbis inducatur, in c. monasteria. nu. 5. de ui. & hone. ele. fo. 5
- 4 Fructus possunt peti in genere, si accessorie petuntur. in c. iter dilectus. nu. 2. de fide instr. fo. 124
- 2 Fructus decimarum licet possint uendi & locari, non tamen possunt in dotem concedi. in c. peruenit. nu. 2. de arbi. fo. 217
- 3 Fructus an, quo casu dicantur deducti expensis siue preferantur a lege, siue ab homine. in c. pastoralis. nu. 9. de decimis. fo. 191
- Fructus si legauit retractor alicui praedium ali. ui dum uiueret, non

- tenetur hares rescire, seu colere ipsum praedium. ibi.
- Fructus an petantur peti in e. cum ipsa re principali in eodem ibi.
- Fructus an grauius. n. 3. de re script. fo. 27
- Fructus qui ueniunt accessorie ad rem, si non sint petiti, non possunt amplius peti finita lite in peti principali. ibi. nu. 10
- Fructus quando petuntur, quo casu in libello debeat exprimi quantum, & eo casu quo quantitas non exprimitur, debet processu declarari, uel sententia exinde ferenda sit ceta ibi.
- Fructus qui delentur, petuntur ipsi si non extant petuntur aestimatio, si delibatur, petuntur alternative, uel fructus tantum, si non, eorum aestimatio ibi. nu. 2
- Fructus rei pignorate computantur in sortem principalem. in c. ad nostram. nu. 1. de emp. & uen. fo. 107
- Fructus rei pignorate Dei dicuntur naturales, sed respectu extitae hominis dicuntur industriales. in c. cum. nu. 2. de dec. fo. 10
- 3 Fructus dilapidare quando quis dicatur ad effectum inducens lequestrationem. in c. h. n. 8. de seque. pos. & fide fo. 286
- Fructus rei pignorate computantur in sortem, nisi creditor petat in re pignorate directum dominum. i. c. in quibus. n. 1. 4. & 5. de iur. iudi. fo. 10
- 6 Fructus dicuntur deducti expensis. in c. p. p. n. 1. 3. de locat. fo. 10
- 7 Fructus ecclesiae si superecesserint, debet conuerti in utilitatem ecclesiae donec de eis aliter fuerit dispositum. in c. h. n. 1. de uerb. sig. fo. 10
- 7 Fructus beneficii promouentes possunt mortui, & ante collationem reuertantur successori in c. ex ceteris. nu. 7. de praeb. u. lras. fo. 10
- 7 Fructus rei pignorate deducti expensis debent computari in sortem aliam esse. i. c. usura. in c. 1. nu. 1. 2. de iur. fo. 142
- Fructus rei pignorate computantur in sortem, quando sunt copiosi, si autem non sunt, consensu peti, debet restitui cum pignore. ibi.
- Fructus percipiendi, uel qui percipi possunt, an & quando coputentur in sortem? ibi. nu. 1
- Fructus industriales qui sunt in c. grauius. nu. 3. de re script. fo. 281
- Fructus rei pignorate ad hoc, ut creditor cogatur computare sortem, ad iudicem ecclesiasticum, quia non coputatur fructus in sortem sapit iuramentum. in c. significat. n. 2. de pign. fo. 10
- 6 Fructus rei, cuius h. pendet, an interim possint peti in c. ex ceteris. nu. 6. & 9. de iur. p. fo. 241
- 3 Fructus alii sunt civiles, alii naturales, alii industriales. in c. cum gro. nu. 1. de re script. fo. 225
- Fructus beneficii, qui sunt uacatura, licet in petitis ab episcopo ad iudicem debent ecclesiae soluendi. i. c. tua nobis. n. 1. de uer. sig. fo. 10
- 7 Fructus quantumcumque modici, & ex uerbis arboribus nati, coputantur in sortem. in c. quantum. n. 3. de iur. fo. 143
- 2 Fructus beneficii, in quo r. est facta residencia per proprium dominum, quomodo distribuentur? An. in c. h. n. 1. de officio. f. 94
- Fructus ecclesiae uacantis debent conuerti in utilitatem ecclesiae seruamur pro futuro Rectore. in c. cum uos. nu. 1. de officio. f. 10
- Fructus beneficii uacantis p. p. deputari p. episcopo cum cap. i. solus d. debet, q. episcopus coartat uoce ecclesiae, licet nomine suo, q. ecclesia tunc non tenet. in c. unico. n. 20. in eccle. beneficii. f. 10
- Fructus rei pignorate in coputatur in sortem, q. debitor iurauit non lesare, nisi p. sortem soluere. i. c. ad nostram. n. 2. de iur. iudi. fo. 10
- 6 Fructus rei pignorate computantur in sortem non solum percipiendi, sed qui percipi possunt. i. c. cum. contra. n. 1. & 9. de pign. fo. 10
- 3 Fructus rei feudali quas habet pignori directus dominus, non coputatur in sortem, licet secus sit in aliis rebus. i. c. si ueliet. n. 2. 3. de iud. fo. 10
- Fructus decimarum possunt locari laico. in c. 2. nu. 1. 1. de iud. fo. 10
- Fructus quo casu possunt peti peremptoria? in c. aduersario. nu. 1. de excep. fo. 24
- Fructus perceptos ex contractu inito contra ius, nunquam qui soleratur in c. cum causa. nu. 17. de re iudi. fo. 69
- 6 Fugiens ad ecclesiam quomodo puniatur in pena aliquasi ecclesiae, uel quomodo habeat contra ipsum executionem? in c. inter alia. nu. 9. de imm. eccle. & cam. fo. 286
- 6 Fugiens ad ecclesiam non potest per iudicem ecclesiasticum puniri. ibi. nu. 1
- 6 Fugiens manus iudicis, ut eum pernam legitime inferendam, peccat. in c. ex parte. n. 1. 2. de sepul. fo. 175
- 6 Fugiens ad ecclesiam, si fuit inde uolenter extrusus, potest ecclesiam compellere extra hanc sententiam ad restitutionem in c. inter alia. nu. 27. de imm. eccle. & cam. fo. 283
- 6 Fugiens ad ecclesiam a quo debet alimentari? ibi. nu. 28
- 6 Fuga quando timetur, potest huiusmodi suspectus in carcere mancipari. in c. ut fani. nu. 2. de sen. ex. fo. 226
- 6 Fuga sola uel contumacia, an sufficiat ad condemnationem in c. nullus. nu. 2. de p. sum. fo. 142
- 6 CORSE Adde Bar. in l. 3. c. de alie. ubi dixit ibi esse casum sanguinis, in quo fuga facit quem habet per confessionem.
- 3 Fuga inducit senectutem probationem. i. c. h. n. 1. 9. de form. c. p. fo. 10
- 3 Fuga non probat delictum, nisi contra officiales inculpatores de aliquo delicto. in c. ueneris. nu. 3. de do. & contu. fo. 205

In Panormitani Commentaria.

- 3 Fuga si quis potest eundem percussorem non tamen fugere, sed per
impune offendere in c. omni l. i. nu. 17. de rell. spo. fo. 25 o
- 1 Fundans se super pauperate ubi datus debet illius probare in c. bo
na memoria l. i. nu. 15. de elect. fo. 168
- 6 Fandus sterlis ecclesie p. restit dari in emphyteuticis, vt reducat
ad cultum in c. ad auen. nu. 1. & 2. de reb. eccl. sic. fo. 96
- Fandus sterlis se factus ad calcaram, non potest dari in emphyteu
ticum nisi alij, qui ipsam meliorant, tunc eius heredes ibi. nu. 1
- 1 Fundari an qui posuit se super eo, quo talis impugnantur in c. ex
parte decani m. s. de refer. fo. 96
- 7 Furiosus matrimonium contrahere non potest in c. de claus. nu. 1.
& 3. de ipso. fo. 11
- Furiosus non potest contrahere, sententiam a consensu dependen
tem in exercere ibi. nu. 1
- 6 Furiosus non presumitur sanus mentis, et am in se obligando Deo,
in c. licet tenor nu. 3. de reg. fo. 203
- 6 Furiosus semel, semper presumitur furiosus, nisi proleat contra
rium in c. cum dilectis n. 20. de freccab. m. fo. 177.
- Furor quomodo probetur ibi.
- Furiosum quem multi probent, & multo tantum mentem, que illam
probatam p. te ibi. nu. 10
- 6 Farnum vel molendinum si quis detur in emphyteuticum cum con
ditione, ne gratis vel dato aliquo precio possit uti cum familia co
quere, vel molere, an a tota familia possit uti ratiocine, vel gentes, vel
pro eodem precio nec quando nu. 11. de censu fo. 255
- 3 Furtum committitur, qui reperit rem alienam & eam non restituit in
c. lepe nu. 7. de rell. spo. fo. 244
- 1 Furtum recipiens ab alio possidet non obligatur ad restitutionem,
licet communiter peccatum in c. omni l. i. nu. 25. de rell. spo. fo. 250
- 7 Furtum alienas summas quique solidiores, puniuntur furem, intel
ligitur quando etiam extra forum rampanti passim locus in c. tua
nos §. a tuum nu. s. de hom. fo. 131
- 2 Furtum licitum est in foro ante tantumdem, quantum sibi furatum
fuit in c. 1. nu. 7. quod met cau. fo. 192
- 3 Furtum incontinentem in hospicio factum, an presumatur factum p. fami
liam hospitii, an per uatores in c. 1. nu. 9. de rell. spo. fo. 210
- 7 Fures possunt impune occidi, si non possint alter capere, autge ab
illis, quibus sit furtum in c. intrice sit num. 1. de hom. fo. 131
- 3 Fur non curat penam, si restituat rem furatam in c. 1. nu. 5. de do.
& contu. fo. 247
- 1 Fur quo casu excusetur dicendo, credidam dominum permisissum
in c. dudum l. 2. nu. 8. de cle. fo. 211
- 1 Fur non excusetur, etiam si dominus decreverit potestas, seu factam ex
consensu meo, nisi contra rationem aliquam uerisimilem concedatur ibi.
- 7 Furtum unum an puniatur pro pluribus ex multiplicitate contraccio
nis in c. 1. nu. 11. de apt. fo. 138
- 5 Furem licitum est occidere pro recuperanda resua de iure ciuili, de
iure nero canonico hoc bene, prater eadem in c. 2. n. 3. de ple. §. 27
- 5 Fures famosi tunc pnt fura suspendi, alijs aliter puniuntur, licet statuta
alij disponant in c. inter alia. num. 3. de immi. eccl. & com. fo. 283
- 5 Fures si sint nobiles, accipiuntur non suspensus sunt in c. p. orbi
ralis. nu. 5. de offi. dele. fo. 120
- 2 Fure presumitur furagiles res que die antea fuerant in se in do
mo in quam furuerant in c. 1. nu. 9. quod met cau. fo. 195
- 7 In fures tunc puniunt, qui non in hac fure tanquam pariter, quantum ille
qui actualiter furauit in c. qui cum fure nu. 1. 2. 3. de fur. fo. 141
- 1 Furem tenetur quis indicare alias p. se licet excommunicari ibi. nu. 2.
- 5 Furem indicent nemo tenetur, nisi ad instantiam iudicis hoc p. rei
pienis sub pena excommunicationis ibi. nu. 3
- 3 Fur, an & quo casu potest mutare actonem furti, contra illum, qui
sibi rem furatam lauens est in c. litris nu. 8. de rell. spo. fo. 216
- 7 Fur suspensus p. te furo, licet alia duo alibi commissit, & non po
terant in loco termini furti puniri in c. 1. nu. 2. de percuss. fo. 139
- 4 Furto recuperare et met licet est in hys, no p. medietatem, si aliter illi
recuperare non possim in c. hic. Scilicet nu. 3. de iur. iur. fo. 199
- 6 Furtum quo casu connumeretur inter casus fortuitos, in c. unico.
nu. 16. de commodato. fo. 102
- 7 Furatus ex magna necessitate nullum incurrit peccatum, sed si neces
sitatis non fuit mala verges, licet penam incurret, qua tempore ne
cessitatis omnia fure communia in c. si quis nu. 1. & 2. de fur. §. 141
- 1 Furans tempore necessitatis, debet illud restituere, scilicet quando ha
buera modum ibi. nu. 5
- 5 Furans ex necessitate urgentem non puniunt, nec in foro contē
tioso, nec in foro animarum ibi. nu. 6
- 7 Furtum non est punibile, quoniam credit tollere rem suam, nec qd
minus uersimilitur erat permittimus in rub. nu. 1. de iur. fo. 141
- 7 Furtum committitur in multis rationibus, aggravant postea alibi commissum,
non tñ pōt ex illis specialiter puniri in c. 1. nu. 4. de penis. fo. 198
- 6 Furtiva res, non alio modo indebito retenta, detrahetur relictum, nec

fufficit pœnitere de pœto.in.c. quia pleriq;. n. 8. de immu. ecc. fo. 291
Furt. n. re inueniendæ caufa an poffim perquirere donum alterius
in.c. qui cum fure. nu. 6. de fur. fo. 142
Fur occifus pœ. p. moneri ad facros ordines poft pœnitiam, & rei fura-
te reflone fine aliqua difpofitione.in.c. ex his. n. 1. 3. & 6. et u. fo. 142
Furans fimpliciter res ecclefie, non efl excommunicatus ipfo iure,
fecus fi fregit ofia, & rapina. ibi. nu. 2
Fur cœnctus non pœ. promittere ad facros ordines fine difpofitione
ibi. nu. 3. Et inueniens nummos non alias res, quæ uer. fur. non erant
habere p. derelictos, non côm. tra. fur. fi habitant in reuoluendi,
fi patronus apparent, q. fi i. repetit, det. erogare in pauperes. fo. n. 3
Fur quia pœna puniatur fecundum utrumque m. s. de q. m. s. modis
agatur contra furem. ibi. n. fo. 142
Fu. tu. q. q. folidior, pœ. i. morte, fi ex hoc fequit. actio pœ. efl
Fur ip. efl in mora reftit. e. i. An. i. c. n. fi p. m. nu. 3. de reu. fo. 3
Fur non tenet in foro n. re. i. t. r. e. i. e. c. i. p. a. n. a. dupli. c. i. f. i. t. e. i. c. i. l.
fati. f. a. e. de de hœto in c. quia ingred. cœnctus nu. 3. de test. fo. 141
Furem in ficare & cœno. furtum & animalium potell qu. compelli
in edictus nu. 1. de excep. pœ. fo. 141
Furtum non expontur propter t. n. q. d. q. d. m. a. r. i. a. h. o. z. q. u. i. t. n. e.
in ed. probandum in 2. de re. i. d. fo. 101
F. D. l. i. t. e. r. a. G.
Abela que non foluit ab alio domino de al. p. r. e. r. e. an
fit foluenda, fi illa res perueniat ad alium in c. ex parte. i. l. i.
n. 1. 3. de decro. fo. 144
Gabeila, que nent foluenda pro contract. bus, debet tñm ad utra-
que p. r. a. t. i. o. n. e. f. i. n. i. l. i. n. e. n. o. n. c. o. n. t. e. fo. 141
Gabeila non fua fances pœ. i. n. u. e. n. i. t. in foro confcientie, & omni-
bus efl hœam f. i. a. u. l. e. r. e. q. u. i. b. u. s. q. u. i. c. o. m. m. u. n. c. o. n. f. i. l. i. o. i. m. p. o. l. l. u. e. r. u. n. t. in c. annuimus nu. 1. de cœn. fo. 234
Gabeila fraudans tenetur in foro confcientie, fi tñm. n. e. l. i. c. i. t. i. m. p. o. l. l. i. c. e. in p. r. o. x. Greg. an. u. i. r. e. x. p. a. c. i. f. i. c. i. n. u. l. a. c. fo. 13
Gabeila i. d. e. f. o. l. u. i. t. ab ecclefie & denus, qui fufler impofita p. o. n. e. r. i. t. u. s. q. u. i. t. e. n. e. t. e. c. c. l. a. in c. n. u. m. 2. de immu. ecc. & cœm. fo. 282
Gabeila non foluit de bon. & ecclefie fur, quæ ad alium locum portan-
tur. in c. ex his. nu. 1. de em. & hœ. c. fo. 12
Generi per fpeciem an & quando derogatur. in c. 1. num. 10. de re. i. c. p. fo. 32
Generi per fpeciem non derogatur, quando fpecies efl de per fe, &
non pote. d. i. f. t. i. n. i. r. a. d. g. e. n. u. s. in c. cum olim nu. 4. de reu. fo. 74
Generi per pœciem an & quando derogatur. in c. fides apoftolica.
nu. 12. de re. i. c. fo. 69
Generi. t. i. s. d. e. t. r. e. f. e. r. r. i. a. d. f. i. m. i. l. a. n. e. ad quæ bones. nu. 6. de re. i. p. r. i. m. fo. 115
Generi. d. i. r. a. p. e. t. t. i. o. n. e. n. o. t. e. n. t. u. r. q. u. i. s. d. i. l. i. g. e. r. e. o. e. s. a. l. i. u. s. q. u. i. p. u. t. f. u. b. g. e. n. e. r. e. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. t. in c. de muliere. nu. 1. de d. p. o. n. fo. 104
Genus an ap. t. e. r. d. e. n. i. t. in c. 1. nu. 2. 6. & 30. de p. r. a. t. fo. 127
Genus pœciem poft fpeciem n. d. i. f. t. i. n. g. t. u. r. a. d. f. p. e. c. i. e. p. a. r. i. s. exp. f. i. c. i. a. n. c. f. i. d. e. s. ap. o. f. t. o. l. i. c. a. nu. 2. de re. i. c. fo. 67
Genus quod non pote. t. u. r. u. l. a. n. i. n. f. i. n. a. f. p. e. c. i. e. n. o. n. i. n. d. u. c. i. t. a. l. i. q. u. i. p. u. t. a. l. i. c. e. r. t. i. n. d. i. n. i. t. in c. 2. nu. 8. & 10. de app. fo. 109
Genus quod non pote. t. u. r. u. l. a. n. i. n. f. i. n. a. f. p. e. c. i. e. n. o. n. i. n. d. u. c. i. t. a. l. i. q. u. i. p. u. t. a. l. i. c. e. r. t. i. n. d. i. n. i. t. in c. 2. nu. 8. & 10. de app. fo. 109
Genus quod non pote. t. u. r. u. l. a. n. i. n. f. i. n. a. f. p. e. c. i. e. n. o. n. i. n. d. u. c. i. t. a. l. i. q. u. i. p. u. t. a. l. i. c. e. r. t. i. n. d. i. n. i. t. in c. 2. nu. 8. & 10. de app. fo. 109
Gella a p. r. a. t. o. n. o. n. u. e. r. o. a. n. t. e. n. e. a. n. t. t. a. m. r. e. f. p. e. c. t. a. f. o. r. t. e. m. p. o. r. a. l. i. s. q. u. i. n. p. a. r. t. i. c. u. l. a. n. t. i. n. c. a. n. d. a. m. i. n. 2. nu. 26. de c. i. t. fo. 214
Gella contra formam mandanti nullæ, & efl. m. i. n. d. a. r. u. non
t. a. t. p. l. a. n. a. d. i. m. p. l. e. t. u. m. in p. p. a. r. i. s. n. u. 3. de c. i. t. f. p. o. fo. 246
Gella coram aliquo bus c. i. n. f. i. b. u. s. d. e. l. e. g. a. t. i. s. n. o. n. u. a. l. e. n. t. in c. o. l. i. m. ex h. i. t. e. n. u. 1. 2. de re. i. c. fo. 34
Gella tñt confuetudinis, q. r. e. p. a. r. i. t. u. r. i. r. r. a. t. i. o. n. a. b. i. l. i. b. u. s. f. u. n. t. t. o. l. e. r. a. d. a. f. a. l. t. e. r. e. x. in f. e. r. t. o. r. d. i. n. e. & a. q. u. a. nu. 7. de c. o. n. f. e. c. c. u. l. a. t. a. fo. 262
Gella ab inualide electo, tenetur ratione publici officii, in c. cum fu-
per nam. 6. de cau. p. o. f. & p. r. i. p. fo. 200
Gella per occulte excommunicationem, non ualent in fauorem fcient
ter coram efl. g. a. n. t. i. s. in c. l. e. n. u. s. nu. 1. de p. r. e. b. e. n. fo. 46
Gella p. exco. m. i. t. a. t. o. r. a. t. u. t. e. n. e. t. q. u. i. f. a. c. i. t. i. o. n. e. p. u. b. l. i. c. i. o. f. f. i. c. i. t. u. s. f. e. c. i. t. a. n. q. u. a. m. p. r. i. m. a. n. i. n. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. i. s. nu. 7. de m. e. r. p. fo. 242
Gella per excommunicationem medio tempore, quo appellatur & f. i. d. i. m. i. t. u. r. in f. u. f. p. e. n. f. o. r. a. n. u. a. l. e. n. t. excommunicatione, uel non teneat. in c. p. a. f. t. o. r. a. l. i. s. & n. u. m. nu. 1. de app. fo. 151
Gella ab illo qui fe gerebat pro p. r. a. t. o. n. o. t. e. n. e. a. n. t. fi ille d. e. l. i. c. i. t. u. r. a. p. r. e. l. a. t. u. s. in c. n. i. l. n. u. 1. 1. & 17. de elec. fo. 157
Gella p. exco. m. i. t. a. t. o. r. u. m. o. p. i. n. i. o. n. e. n. o. n. i. n. p. u. t. a. b. a. t. u. r. exco. m. i. t. a. t. o. r. u. s. f. i. n. t. u. a. l. i. d. a. b. e. c. p. o. f. t. e. a. p. p. a. r. e. a. t. exco. m. i. t. a. t. u. s. & e. d. e. m. d. e. a. l. i. o. m. i. n. i. b. u. s. in c. ad probandum. nu. 2. 3. 7. & 11. de re. i. c. fo. 100
Gella per p. r. a. t. u. m. i. n. t. e. r. f. u. m. q. u. i. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. u. s. o. p. i. n. e. r. e. p. u. t. a. b. a. t. u. r. p. r. a. t. u. s. a. n. t. e. n. e. a. n. t. i. b. i. n. u. 1. 8. fo. 101
Gella per antecessorem legitime facta, extenduntur ad fuccellor. e. i. n. e. q. u. i. c. i. r. c. a. nu. 2. de p. r. i. u. fo. 183

Repertorium rerum senten. ac selectiorum.

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

- defunctū in uita penitur, & in forma ecclesiæ absolutus fuisse. ibi.
- 6 Hæres non confici inuentarium non pōt detrahēre Falsitā ē de iure canonico in e. Raynaldus. nu. 13. & 14. de testa. fo. 161
- Hæres nō conficiēs inuentariū, tenet ereditoribus ultra uires hereditarias, ē de iure canonico, si d. non in foro penitentiali. ibi. nu. 14
- 6 Hæres qui probabilitate potest ignorare factum defuncti, pōt præscribere in e. Cūta pātorali. nu. 5. de iurepa. fo. 243
- 6 Hæres qui soluit legata integra, nō pōt repetere, si credebatur, q. nō de traheretur falsitas, si uero soluit quia credebatur hereditatem fuisse re, & non fuisse, pōt ē repetere in e. is qui. nu. 1. de sol. fo. 130
- 6 Hæres, non adimplens uoluntatē defuncti, non solum circa legata soluēda, sed ē circa uotū exequendū, & alia onera extrinseca madata defuncto perdit successione, ē si defunctus decellerit ab intestato, & q. in e. her. nu. 4. & 15. de uoto & uote. fo. 221. & seq.
- 3 Hæres an possit appellare si factum contra eum ex confessione defuncti in e. cum speciali § porro. nu. 7. de appel. fo. 163
- 7 Hæres non tenetur ultra uires hereditarias, ē non confecto inuentario ad restituēdas usuras defuncti in e. tua nos. nu. 10. de usu. fo. 147
- Hæres nō conficiēs inuentariū non tenet in foro penitentiali. ibi. nu. 11
- 7 Hæres non tenetur de delicto defuncti n. si in uita ipse defunctus incidit in peccatū delictū in e. si. nu. 4. de hære. fo. 120
- 3 Hæres non potest declarare animum defuncti in e. cum ad selem. nu. 16. de res. spo. fo. 238
- 7 Hæres tenetur restituere usuras, quas suas defunctus exortit, licet ad ipsam nihil perueniat, quia continetur ex quasi contractu defuncti. consuetudine in lectione. e. Michael. nu. 4. de usu. fo. 150
- 6 Hæres pro parte, i. quæ est minus, tenetur approbare e rationem, quam fecit testator in uita sua de bonis ipsius heredis. in e. 1. nu. 5. de testa. fo. 140
- 7 Hæres usurarii compellitur ad restituēdas usuras p. casu pomas, p. quas poterat ipse usurarius compelli in e. tu nos. nu. 5. de usu. fo. 146
- Hæres usurarius tenetur ad restituēdas usuras, pro portioneibus hereditariis si d. si unus effectus est non soluendo, at tunc tenetur in solidum. ibi. nu. 6. & 10. fo. 147
- 3 Hæres succedit in unum suū auctoris testatoris etiam si ipse sit in bonafide in e. grauis. nu. 10. de res. spo. fo. 226
- 6 Hæres a quo aliquo respectu antecedit sibi hereditas, non perdit no. min heredis in e. Raynaldus. nu. 15. de testa. fo. 161
- 6 Hæres tenetur ex delicto defuncti de iure canonico in e. cum secan. dnm. nu. 11. de preb. fo. 36
- Hæres qui non implet iussu testatoris, pōt cog. ab epō, ne capiat bona sibi ab ipso testatore relicta in e. si. hæres. nu. 1. & 2. de test. fo. 143
- Hæres si negligit adimplere uoluntatē testatoris, p. ta ecclesiasticus q. secularis iudex, ē circa legata ad pas causas officium suum impartiri, & est locus prententioni inter ipsos ibi. nu. 3
- Hæres intra quantum tempus debeat solui legata, quæ si non soluerit, intra illud incurrat penam & quantum. ibi. nu. 10. fo. 144
- Hæres negans legata ad pas causas, & usque ad finem anni perferens in negatione punctum poma duplici. ibi.
- 6 Hæres tenetur pro mala administratione rectoris ecclesiæ in e. ex presentium. nu. 3. & 8. de pigno. fo. 119
- 6 Hæres debitoris pōt allegare cōtractū sui auctoris esse fornicatiū, licet auctor suus taceret in e. ad nostrā nu. 6. de emp. & uen. fo. 107
- 2 Hæres an possit capere in calibus, in quibus defunctus capi poterat in e. compromissum. nu. 3. de arbi. fo. 229
- 7 Hæres usurarii siue filius sine extraneus, tenetur usuras restituere, & ad hoc potest compelli, quasi ex contractu inito cum defuncto, in e. tua nos. nu. 1. & nu. 9. de usu. fo. 146
- 1 Hæres an teneat ex delicto defuncti, & q. d. tā de iure ciuili, q. de iure canonico in repe. ecclesiæ si n. ēq. Marie. nu. 23. de consil. fo. 42
- 4 Hæres non conficiēs inuentariū non tenet in foro conscientie, ultra uires hereditarias, in e. quia plerq. nu. 4. de immu. eccl. fo. 294
- Hæres an teneatur in foro conscientie soluere legata in minus solē in testamento relicta. ibi. nu. 42. fo. 295
- 7 Hæres non tenetur exonerare conscientia defuncti, nō p. uentis, alias secus in e. a nobis. 2. nu. 5. & 13. de sen. ex. fo. 222. & se.
- 3 Hæres ante acceptam possessionem non potest intentare cōtra inuastorem rerum hereditariarum interditi recuperandæ in e. cum super. nu. 19. de cau. pos. & proprie. fo. 201
- 3 Hæres tenetur de delicto defuncti indistincte de iure cano. in e. 2. nu. 7. de ord. cog. fo. 188
- 5 Hæres tenet exonerare cōsciam defuncti in e. 2. nu. 8. de psc. fo. 27
- Hæres etiam laicus potest compelli ad satisfaciēdum pro defuncto per iudicem ecclesiasticum, & quid de iure ciuili, uel canonico in e. parochiano. nu. 4. de sepul. fo. 176
- Hæres non potest conueniri coram iudice ecclesiastico, nigore iuramenti præstiti ab eius auctore. ibi.
- Hæres non conficiēs inuentarium an teneatur ultra uires hereditarias ex delicto defuncti. ibi. nu. 7. fo. 177
- 3 Hæres tenetur exonerare conscientiam defuncti in e. cum sit generale. nu. 22. de fo. comp. fo. 83
- 6 Hæres non omne uotum defuncti tenetur adimplere in e. licet. nu. 12. de uoto. & uo. re. fo. 222
- 2 Hæres unus dñi hñtis iurisdictionē, an ipsi habeant in solidū, an debeant simul conuenire in e. prudent. a. nu. 12. de offi. d. l. fo. 109
- 6 Hæres an naturaliter sit obligatus ad soluēda integra legata in e. quia plerq. nu. 16. de immu. eccl. fo. 292
- 4 Hæres non adita per monachum transmittitur in monasteriū in e. present. a. nu. 77. de prob. fo. 25
- 1 Hæreticus si aliquis damnatur, non per hoc damnatur eius opera, in e. damnatus. nu. 4. de sum. tri. & si. ca. fo. 17
- 7 Hæreticus nō est ille, q. errat in fide si tñ credit illi errorē esse fidē, & paratus est se corrigere, si alius tenet ececiā in e. 1. nu. 2. de her. 115
- 3 Hæresis criminē est mere eccl. altitū, nec uide x lucus possit. e. nouas p. g. n. s. introducere in e. cū sit gñale. n. 19. & 31. de fo. op. fo. 33. & seq.
- 7 Hæretici an sint statim tradendi curiæ seculari, an uero sit eorū conuersio expectanda in e. communicamus. 1. nu. 10. de her. fo. 119
- 1 Hæreticus præsumitur, qui iuriter excommunicationem multo tē pore. in e. ab excommunicato. nu. 21. de res. cip. fo. 105
- 7 Cū hæretico si licet ē q. m. & quare. 1. c. si uero. n. 5. de sen. exc. fo. 216
- Hæreticus omnis, est excommunicatus. ibi.
- 7 Hæretici dñr, non solum qui male sentiunt de articulis fidei, sed ē de sacramentis ecclesiæ in e. ab abolendam. nu. 2. de her. 104. 17
- Hæresis dubia remittitur cognoscenda ad solum Papam, licet quādo cit. clara ipsam punit episcopus loci. ibi. nu. 3
- Hæretici uel euntē penā, quā forma hñtis dñt reuertit ad fidē ibi. nu. 6
- Hæresis est criminē mere eccl. altitū, si p. quo nō cognoscit iud. ex secularis in exequenda finia ab ecclesiastico lata in e. 7. & 12. fo. 118
- Et contra suspēctum de hæresi quomodo procedatur. ibi. nu. 8
- Hæretici puniuntur pœna ignis. ibi. nu. 15
- 2 Hæresis est criminē oino spectans ad iudicē ecclesiasticum, adeo ut nec indirecte possit laicus cognoscere in e. 1. nu. 12. de of. or. fo. 143
- 7 Hæretici uel alii infidèles etiam si sint conuicti, non possunt heredes institui, & si eos instituit aliqua persona religiosa erit excommunicata etiam post mortem in e. si quis. nu. 1. de her. fo. 116
- 7 Hæreticus presumptus, si stat per annum in excommunicatione, presumitur uerus hæreticus in e. infinuatum. nu. 4. de sum. fo. 92
- Hæretici, seu pagani, non debet aliquid relinqui in testamento in e. si quis. nu. 1. & 2. de her. fo. 136
- 4 Co. & s. r. Adde, q. collegio Iudæorum non pōt aliquid in testō relinqui, & per pñs collegio illico, nec singulis Iudæis. gl. est in e. Iudæi. super uerbo, permittantur de Iudæ. & quid in aliis, uide Ioa. de Ana. ibi. & uide gl. in e. sane. 24. q. 2. & in e. si quis episcopus de hæreti. & Ang. in l. 1. C. eo. post gl. ibi. quæ tenet q. licet non possit leg. 2. r. collegio Iudæorum, tamen uni uel singulis legari potest, & illam glo. sequitur ibi Buirig. & Bar.
- 7 Hæreticus si suum errorem non extirpauerit impossibile est, q. uita æternam possit consequi, etiam si fecerit omnia bona opera in hoc mundo pro nomine Christi in e. hñmis. nu. 1. de her. fo. 116
- Hæresis & schisma fraternizant, licet in alio differēti. ibi. nu. 2
- Hæreticus est credens possit fieri duos papas ueros. ibi.
- Hæretici unde dicantur. ibi. nu. 3
- Hæresis est delictum mere cognoscendum per iudicem ecclesiasticum, & non per secularem, cui nuda executio tantum committitur in e. ea que. nu. 14. de stat. mona. fo. 231
- Hæreticus est primatus omnibus uiribus, & bonis, & est excommunicatus in e. cum non licet. nu. 4. de present. fo. 37. ut tanquam hæreticus puniatur ille, qui credit ecclesiā non habere potestatem canones condendi. ibi. nu. 6
- 7 Hæretici omnes, & cum eis quomodo docent; participantē sunt excommunicati in e. nouerit. nu. 1. de sen. exc. fo. 232
- 7 Hæreticus est ille, qui credit Papam non habere potestatem legis cōdendæ in e. 1. nu. 3. de apost. fo. 122
- 6 Hæretici licite possunt omnibus eorum bonis spoliari, quia magis de iniquitate, cum fidem aliquando cognouerim in e. quod super. nu. me. 11. de uoto. & uo. re. fo. 223
- 1 Hæreticus rediens ad fidem, an recuperet quæ prius habebat in e. quia diligentia. nu. 9. de ele. fo. 143
- 7 Hæresis probatur non solum per criminofos sed per excommunicatos, simonia uero non probatur per excommunicatos nisi in uno casu, de quo in e. licet heli. nu. 2. de sum. fo. 100
- Hæreticum est habere in ternis duos uicarios Christi, & sic duos Pontifices in e. nouit ille. nu. 12. de iud. fo. 40
- 5 Hæretici exco. cari nō pnt testari in e. ad pbādū. nu. 1. de re iud. f. 100
- Hæreticus non d. ille, qui errat in articulis fidei, nisi per. nauer suū errorem defendat in rub. nu. 5. & 7. de sum. trin. & fid. ca. fo. 13
- Hæreticus quis non præsumitur ex præsumptione facili in e. 1. nu. 26. de iud. fo. 7

Repertorium rerum sententiarum ac selectiorum.

Heremita potest nomine uniuersalis ecclesie uerum continentie recipere. in c. uenient. nu. 3. qui de nel. uo. fo. 27

Heremita non dicitur religiosus, licet gaudeat privilegio ecclesiastico, & non habet superiore heremita in e. cum monasterium. nu. 2. de cle. to. 1. 33

Heremite non appellantur persone religiose, & non renuntiant privilegio, & sunt sicut locustae sine rege, & dubitatur an gaudeant privilegio ecclesiastico. in e. ex parte. il. 2. a. 10. de conuer. coniuga. fo. 213

Heremici utrum sint persone ecclesiastice, & gaudeant privilegio fortis in c. nullus. nu. 10. de fo. comp. fo. 66

Histriones an peccent, & ipsi, & illi, qui dant eis pecuniam. in c. 1. nu. 1. de cle. nena. fo. 118

Histriones seu buffones non possunt promoueri ad clericatum, etiam peracta pueritia, dummodo exercent eorum artem, causa quae sit in e. cum decorem. nu. 2. de ni. & ho. de. fo. 8

Histriones tenentur ad restitutionem illorum, quae lucrati sunt uigore iustitiae exercitae. in e. cum sit. nu. 5. de in. leg. fo. 114

Hypothecaria uicis competens in bonis aliquis, transiit cum translatio bonorum in tertium, facta etiam cum auctoritate iudicis. in c. ex parte. nu. 3. de pig. fo. 120

Hypothecaria agens excluditur, si sibi auferatur debitum, cuius uigore habet hypothecam. ibi nu. 4

Hypotheca si quando acquiritur contemplatione boni Christiani, debet in pauperes erogari, uel ecclesiae restituere. in c. quia plerumque. n. 3. 6. de immu. eccl. fo. 294

Homagium, uel fidelitas an liceat praestari circa periculum simonie per beneficium consequendo. in c. ex diligenti. nu. 4. de simo. fo. 93

Homagium quid sit, & unde dicatur, & pro quibus rebus praestetur in c. si nu. 2. de reg. iur. fo. 247

Homagium praestans, sine tributum alicui, censetur illud in superiorem recognoscere. in c. uenient. nu. 3. de accu. fo. 73

Homagium computatur inter grauiora & horribilia peccata, & ideo est furtum, & rapina in c. cum contingat. nu. 22. de fo. cop. fo. 97

Homocidium necessarium, non prius spe coniugii. in c. 1. n. 1. de diuor. fo. 37

Homocidium potest cum episcopo dispensari in c. ex licetis. num. 2. de cle. non ord. min. fo. 164

Homocidia occidens aliquem, ut l. beret se, & sua, non puniuntur uel etiam l. beret res tantum, & hoc ultimo casu non puniuntur. in toto contentio, fecit in foro an. m. in c. inter c. nu. 2. de homi. fo. 125

Homocidia di non solum ille qui interfecit, sed ille, qui ligauit hominem, ut faceret interficeretur. in c. suscepimus. nu. 2. de homi. fo. 128

Homocidia non potest esse maritus illius mulieris, cuius uirum ipsius mulieris contemplatione interfecit, secus si sine dolo & fraude interfecerit. in c. 1. nu. 4. 6. & 7. de conuer. inf. fo. 217

Homocidium quo ad peccatum, remittitur per simplicem sacerdotem, in c. per pendimus. nu. 4. de sen. exe. fo. 219

Homocidia est, qui dat causam abortiui, quando. scilicet conceptum erat in utero, alius secus, & de iure ciuili capite puniuntur. in c. si ual. 2. nu. 1. 2. 3. & 8. de homi. fo. 132

Homocidia. Addey. mulier faciens abortiuum, puniuntur, ut homicida de quo l. diuus. ff. de extraor. cri. ubi h. q. mulier quae data opera fecit abortiuum, data est temporali exilio & subdit ibi. l. tera. Indignum. n. u. deri. p. impune eam maritum liberis fraudasse. Pondera illam rogamus, ut nulla lex cum h. beat locum in muliere non pignat ex marito, sed ex altero. gl. ibi dicit, q. illa lex procedit, si non erat grauida per 40. dies, quia post 40. dies tenetur de homocidio, secundum legem Moysi, uel Pompeiam de paricidis, quia tunc partus erat animatus. Bar. ibi in illa l. diuus. dicit etiam, q. non erat animatus. si fecit per pecuniam, capite puniuntur, per l. Cicero. ff. de poenis. quae lex dicit, q. grauius puniuntur illud, quod fit per pecuniam, q. sine & sic facit f. m. Bar. contra alios, q. qui pro accepto aliquid faciunt. & subdit in l. diuus. q. qui dicitur partus animatus, uel non, relinquendum est naturalibus, & tenet se ad notata. in d. e. si ual. 2. Ang. uero in d. l. diuus. primo colligit, q. mulier studiose faciens abortiuum, relegatur, & q. partus masculus est uel uisificatur in uentre, quam summum, quia masculus per 40. dies formatur in uentre, femina post 80. Et ideo post ista tempora tenetur lege Pompeia & lege Cornelia. Et uult etiam allegare d. e. si ual. Adde etiam praedictis, q. h. in l. pe. C. de sic. ubi d. q. si qui s. necandi inantes p. aculum aggressus est, capite supplicio puniuntur, & est ibi casus secundum Bar. q. non est necesse, q. offensus reuocet ibi ad in. uia. & an. m. m. & q. mulier faciens infantum causam occidendi, puniuntur ut masculus Burgo. ibi dicit, q. illa l. tera potest intelligi de infante nato, & de existente in uentre, & ideo facit ad q. non in utero sit, & de existente in uentre, & capite puniuntur, quia d. perussit praegnantem, & fecit abortiuum, utrius debet capite puniri p. reus. Quidam dicunt q. non, quia ut accusatur lege Cornelia de sic. & illa requirit dolum, sed ille non est in dolo, ergo & aut lege municipali, & idem, quia dicit hominem, sed ille non est homo, antequam uerberetur, ut in l. pe. C. de posthu. h. re. inf. u. d. dicitur esse in spe, & non in re, & minus est esse in spe, quam in re

ut in l. minus. ff. de reg. iur. Alii distinguunt, aut erat ante 40. dies antequam posset, & de ut supra, & illud scitur si extrahatur de uentre, & cum Philo. sopho. Bu. dicit, q. in lege Corn. ipse distinguere, q. homo esse in dolo, secus in lege municipali, ubi per cum Ang. dicit, q. in quantum ibi probatur in tex. & gl. q. percutiens mulierem praegnantem, capite puniuntur, procedit, si fecerit praegnantem, & si fuit in dolo, & q. partus fuerit animatus. Sed istud duobus estantibus non potest puniri pena capitis, sed alia pena de quo remittit se ad not. per l. plagii. C. de plagis. Sali. ibi dicit, q. pro decisione huius d. sit recurrendum ad materiam illam, quando quis delinquit ultra gratum, & qualiter puniatur. quia materiam ipse posuit in legem multa facinora. C. ad l. iul. de in. publ. & aliquid tangitur, ut sit dignum de homi. & subdit ibi Sali. q. illa pena potest intelligi quando fecerit praegnantem, & sic habebat animum occidendi matrem. Et non parat uerum quod dicit Burgo. in l. h. re. q. statuta requirit dolum, quia statuta penalia nec puniunt interpretatione strictam, secundum ius commune, de quo remittit ad notata per se in l. 2. C. de noxal. facit quod no. in c. cum dilectus de consensu. in l. si in computatione. C. de iure delib. Et sic not. q. licet sit in p. factum consummatum, & non animum, prout facit in consensu, debet esse factum dolo consummatum. Mihi placet opinio. Ang. q. dicit d. l. diuus. procedat in sciente praegnantem, & sic sit in dolo, pro quo pondero tex. in d. l. diuus. in uer. data opera, & sic per supponit studium & scientiam. Optime facit l. data opera & quo ibi no. C. qui accen. non pos. & quod uoluit Angelus. l. C. de thes. l. b. 10. in uer. studio & Auth. de uap. n. § si nero ab in. & in l. then. ut exae militan. dom. § si. & Bal. in l. 1. C. de lau. liber. tol. l. 2. § huius studi. ff. de iur. & in ubi dixit, statuto cauetur, q. si fecit maleficium studiose, puniatur, quod intelligitur uoluntate applicat one animi. & unde gl. ordinariam. l. 1. C. de h. s. qui seden. cum finit. Item placet multi illa opinio, aut corpus erat animatum uel non animatum. Pro quo dico esse casum in moriendo in c. qui uero. 32. q. 2. & ita intelligatur statutum secundum ius commune prout dicit Sali. quae omnia perpetua nota

Homocidium casuale, non imputatur ei, qui non occidit, nec fuit in culpa. in c. exhibit. nu. 1. de homi. fo. 132

Homocidium casuale non impedit, quod quis possit promoueri ad beneficium. in c. si quis. nu. 1. de benef. fo. 132

Homocidia potest per papam dispensari, ut postea promouatur ad sacros ordines, licet hoc cum difficultate concedatur, in minoribus autem per episcopum dispensatur, in c. si est dignum. nu. 12. de homi. fo. 10. 12. 6. Et in c. seq. in ult. no. co. ti.

Homocidium casuale non imputatur ei, qui dat opera rei licet, & fuit in aliqua culpa. in c. dilectus. nu. 1. de homi. fo. 129

Homocidium casuale, & sine culpa, non facit q. irregularis. ibi nu. 1

Homocidium licet non procedat ex culpa, tamen quia ille qui causa, dabat operam rei illicitae, non excusatur. in c. tua nos. nu. 4. de homi. fo. 131

Homocidia licet penitens non potest administrare sine peccato. in c. si sit. nu. 14. de refer. fo. 64

Homocidia etiam peracta penitente, prohibetur in sacris admitti. in c. si nu. 3. & de temp. ordi. fo. 32

Homocidium coniugis non impedit matrimonium contrahi, nisi hoc positum factum fuerit in c. super hoc. nu. 4. de eo, qui duam matris. l. Homocidia di. ille, qui dat for. telega, siue malis, uel uenera ad b. bendu. hoc ne foibes nascatur. in c. si quis. n. 1. de homi. fo. 131

Homocidia est ille, qui dat ad bibendum pocula amatoria, si illa, quae sumptis, mortua est, licet prae intentione eam dantis ibi nu. 1

Homocidium casuale non imputatur ei, qui non fuit in culpa. in c. i. tor. nu. 1. de homi. fo. 128

Homocidia potest retinere beneficia, si non priuatur. n. ipse non est priuatus ipso iure. in c. cum nostris. nu. 2. de conce. prae. fo. 75

Homocidia qualiter grauius puniuntur, si simplex homocidia. in c. si clericus. nu. 38. de iudi. fo. 18

Homocidium casuale imputatur ei, qui dedit causam rei illicitae, uel licet, dummodo diligenter non adhibuerit. in c. continetur. nu. 1. de homi. fo. 126

Homocidia casualis non dispensatur, nisi per papam, si culpa praecedat casum intelligi in sacris ordinibus, secus in minoribus. ibi nu. 2

Homocidium casuale non est punibile. in c. significasti. l. 1. num. 2. de homi. fo. 129

Homocidia qui interfecit al. quem ob necessarium defensionem sui, uel suam rerum, non comprehenditur sub statuto loquente de homocidio. in c. si proficiens. nu. 1. de homi. fo. 125

Homocidium casuale non imputatur ei, qui dedit operam rei illicitae, nec fuit in culpa. in c. Ioan. nu. 1. de homi. fo. 132

Homocidia est ille faciens, qui dum uult percutere causam disciplinam, adeo modum excessit, q. ex uerbi uisus ille mortuus est. in c. prebyterum. nu. 1. de homi. fo. 127

Homocidium & aliud delictum uel dampnum datur, si fuerit comissum, fac

In Panormitani Commentaria.

- sine dolo, non sunt punibilia in foro poenitentiae. ibi. nu. 4
- 7 Homicidium uel alia delicta commissa, ex lata culpa, non puniuntur in foro contentioso in e. quatuor. nu. 2. de poeni. & remiss. fo. 205
- 7 Homicida non tenetur de homicidio, quod dolo non commisit in c. 1. nu. 8. de iniur. fo. 196
- 7 Homicidium casuale imputatur ei, qui licet dederit operam rei licitae, tamen non adhibuit diligentiam in e. ad audiendum. nu. 1. de homi. fo. 128
- Homicida dispensatur in sacris per solum papam, in minoribus uero per episcopum. ibi. nu. 3. & 4
- 7 Homicida sine altero de homicidio aliquem, adeo quod tempore uitae suae remanebat debilis, tenetur ad omnia, & ad quicquid ille potuisset lucrari. in c. 1. nu. 6. de iur. fo. 196
- Homicidium causa defensionis non imputatur ad culpam, & quo ad poenitentiam imponendam in c. 1. nu. 2. de duor. fo. 37
- Homicidium in uxorem, uel alias personas, in quibus casibus priuatur homicidium, quod non possit contrahere matrimonium. ibi. nu. 3
- 7 Homicida omnes censentur, qui non apparet ex quo uulnere ille mortis fuerit in c. significatio. l. 2. nu. 13. de homi. fo. 131
- 1 Homines unius prouinciae praesumuntur scire edictum promulgatum in una parte illius prouinciae, si edictum concernit totam prouinciam, secus si partem tantum. in c. 1. nu. 16. de postu. praes. fo. 126
- 7 Homicidas semper consideratur in matrimonii contraheudis. in c. ad audiendum. nu. 6. de despon. fo. 4
- 7 Homicidas in contrahendo matrimonio magis attenditur, quam rei ueritas in cauendis nu. 2. de despon. fo. 3
- 4 Honor quid sit in c. licet. nu. 1. de proba. fo. 26
- 1 Honorandus est magister, qui recipit potestatem a maiore, quam a minore. in c. per uias. nu. 1. de maio. & obe. fo. 162
- 7 Hortus censetur legatus, legatus domo, si hortus erat conuegnus, alias secus. in c. Raynuitus nu. 4. de testa. fo. 137
- 3 Hospitales a quibus recipiunt Rectorem, ab episcopo, uel a patrono in c. omni. l. 2. nu. 3. de rest. spo. fo. 228
- 6 Hospitales non praesumuntur religiosi ex eo, quod in eo interdum celebrant, nisi actus celebrandi sit publicus, ad quem omnes indifferenter admittuntur. in c. si. nu. 3. de cens. fo. 259
- 6 Hospitales non probatur esse religiosum i. constructum autoritate epi. ex eo, quod episcopus in eo exercuerit. in c. 1. nu. 3. & nu. 6. de relig. dom. fo. 231
- 3 Hospitalium rectores & alii laici deferentes specialem habitum non gaudent privilegio illius decore. nec alio privilegio clericali. in c. 1. nu. 22. de iura. calum. fo. 158
- 6 Hospitalarii & conuerti alicuius monasterii, non sunt personae meretriciales. in e. dudum. nu. 1. de deci. fo. 193
- 7 Hospitalia gaudent privilegiis concessis ecclesiis. in e. accedentibus. nu. 3. de priu. fo. 183
- 6 Hospitalia iustitiae quadiamque, sint, an possint Archiepiscopus, uel episcopus in c. spon. nu. 3. de cens. fo. 255
- 7 Hospitalia praesumuntur publica, & autoritate epi. constructa, si in eis est capana, & publice celebratur. in c. parochus. nu. 1. de priu. fo. 179
- 6 Hospitalia praesumuntur religiosa in dubio, qui habent capanale cum capana, & ibi publice celebratur quotidie. in c. spon. nu. 3. de cens. fo. 255
- 5 Hospitalia quo casu gaudent immunitate ecclesiastica. in c. ecclesie. nu. 7. de immu. eccl. fo. 205
- 6 Hospitalia potest fundari sine autoritate epi., & ita fundati sunt priuatum, & episcopus nil habet facere, nisi quia habet in eos ius militandi, & uisendi an omnia procedant secundum uoluntatem illius, qui mandauit consensum. in c. inter dilectos. nu. 12. de dona. fo. 135
- 1 Hospitalia & alia loca religiosa gaudent privilegiis ecclesiarum. in c. ex literis. nu. 2. de consue. fo. 109
- 2 Hospitalium rectores non possunt renunciare administrationi sine autoritate episcopi. in c. admonet. nu. 6. de renun. fo. 14
- 3 Hospitalia habent illa privilegia, quae habet ecclesia. in c. cum sit generalis. nu. 3. de fo. comp. fo. 81
- 5 Hospitalium non constructum autoritate epi., in quo tamen habitant infirmiani dicatur locus religiosus, & prius in c. officii. nu. 7. de test. fo. 155
- 3 Hospitalium rectores quo casu gaudent privilegio fori. in c. nullus. nu. 1. de fo. comp. fo. 61
- 6 Hospitalia fundata autoritate epi., dicuntur religiosa, & illis praestantur epi., si uero non sunt fundata tali autoritate, non dicuntur religiosa, & eis non praestantur episcopus, nisi quo ad curam. in c. de xnodochiis. nu. 3. de relig. dom. fo. 232
- Hospitalium rectores an possint esse religiosi, uel clerici seculares, uel laici. ibi. nu. 4
- Hospitale dicitur religiosum, quando est fundatum autoritate epi. in e. ad hac. & infra. nu. 2. eo. ti.
- Hospitale fundatum autoritate prophana, potest redire ad prophanos nisi ante mortem fundantis, secus post mortem. ibi. nu. 4
- Hospitale etiam cum oratorio potest fundari a laico sine pontificis autoritate. ibi. nu. 6
- 2 Humilitas contra obedientiam, est potius peccatum. Ant. in c. nisi in priu. nu. 2. de renun. fo. 36
- ¶ De litera I.
- 1 Idoneus quomodo quis probetur. in c. 1. n. 34. de postu. pl. fo. 128
- 1 Idoneus ad aliquod officium, quomodo quis praesumatur. in c. postquam. nu. 3. de cle. fo. 139
- 1 Idoneum quem esse, & tamen spectat probare. ibi. nu. 7
- 1 Idoneus non est ille, quia aliqua exceptione subueniri potest. in c. ut debitis. nu. 24. de appel. fo. 159
- 1 Idoneus requiritur, quod quis sit tempore, quo eligitur, sed si postea efficiatur idoneus, non releuat in e. dudum. l. 1. nu. 8. de cle. fo. 163
- 4 Idoneitas extrinseca, an praesumatur, & si non praesumatur, cui incumbit onus probandi illam. in c. si. nu. 6. de praesum. fo. 142
- 1 Ignis, quem posui in agro meo, si ex inuentum, uel alio casu dederit damnum in re uicini, an ego tenear ad det. damni emendationem. in c. si egressus. nu. 1. de iura. fo. 196
- 7 Ignorantia iuris non excusat contrahentes. in c. ex literis. num. 4. de despon. fo. 3
- 7 Ignorantia praesumitur ex coniecturis. in c. cum illorum. num. 15. de sen. excom. fo. 215
- 2 Ignorantia an sit peccatum. Ant. in c. nisi. § pro defectu. nu. 10. de renun. fo. 37
- 7 Ignorantia in aliquo excusat in c. ex literis. nu. 3. de eo q. cog. co. 38
- 7 Ignorantia probatur per iuramentum. in c. si uero. l. 2. nu. 1. & nu. 14. de sen. excom. fo. 211
- 2 Ignorantia uel dolus in dubio an praesumatur. & in c. super literis. nu. 1. & 7. de rescrip. fo. 74. & seq.
- 6 Ignorantia crassa & supina aequiparatur dolo. in c. si. nu. 3. de eccl. lib. fo. 268
- 7 Ignorantia iuris excusat moniales, & etiam monachos, qui claustra non exeunt in c. quoniam. nu. 4. de timo. fo. 104
- Iuris ignorantia an excuset clericos, qui & ipsi sunt milites ecclesiasticis militibus. ibi.
- 7 Ignorantia non cadit in factum proprium, nisi sit multum antiquum, & tunc non admittitur, si illud factum antiquum esset notabile. in c. cum illorum. nu. 7. de sen. excom. fo. 223
- 7 Ignorantia quandoque praesumitur de his, quae palam sunt in ciuitate. in c. si. nu. 3. qui matr. accul. po. l. fo. 36
- 7 Ignorantia in facto alieno non excusat illum, qui ex officio sibi immixto tenebatur perquirere. in c. quamus. nu. 1. de reg. iur. fo. 247
- 7 Ignorantia iuris positiui admittitur in his, qui sunt minores, secus in ignorantia iuris diuini, uel naturalis. in c. ex literarum. num. 4. de apost. fo. 112
- 3 Ignorantia non admittitur de facili super factis notabilium personarum. in c. etiam. nu. 2. de ord. cog. fo. 189
- 7 Ignorantia alterius coniugum sufficit, ad legitimacionem proles. & si exat impedimentum, & oportet quod ipsa ignorantia non tantum in contractu matrimonii, sed tempore conceptionis fuerit. in c. ex te nore. nu. 3. qui si sint legit. fo. 34
- 2 Ignorantia parentum, an & quando filios legitimos faciat. ibi. nu. 9
- 2 Ignorantia crassa & supina, quoque dicatur. Ant. in c. 1. nu. 7. de ord. ab Ep. seop. fo. 34
- 1 Ignorantia in facto alieno non praesumitur, si aliquis ex officio sibi immixto teneatur inquirere. in c. innotui. n. 9. & 21. de cle. f. 161. & cle.
- 7 Ignorantia potest probari per proprium iuramentum. ibi. nu. 22. fo. 164
- 6 Ignorantia praesumitur nisi probetur scientia in c. pasto. num. 8. de except. fo. 6
- 5 Ignorantia non habet nec bonam nec malam fidem. in c. fin. nu. 40. de praeser. fo. 38
- 7 Ignorantia iuris, an excuset. in c. & si necesse. num. 7. de dona. inter uir. & uxo. fo. 61
- 1 Ignorantia privilegiorum est probabilis, secus ignorantia iuris. in c. consideramus. nu. 2. de cle. fo. 161
- 6 Ignorantia iuris, non excusat mulierem, nisi in casibus a iure expressis in c. 1. nu. 9. de conuict. conu. fo. 208
- 7 Ignorantia praesumitur in facto alieno in c. si. nu. 6. de conuict. fer. f. 32
- 2 Ignorantia an scientia in dubio praesumatur. Ant. in c. ueniens. num. 12. de fil. presby. fo. 69
- 7 Ignorantia facti, an iuris, excuset. in c. referente. nu. 5. qui si. sint legiti. tam. fo. 30
- 6 Ignorantia crassa & supina non liberat quem a poena. in c. super specula. nu. 4. de cle. uel mona. fo. 306
- 4 Ignorantia allegans contra praesumptionem scientiae ob uicinitatem, an admittatur. in c. quosdam. nu. 3. de praesum. fo. 144
- 7 Ignorantia, uel scientia praesumitur ex coniecturis, & probatur ipsa ignorantia per iuramentum. in c. a nobis. num. 10. de scientia excom. fo. 219
- 6 Ignorantia iuris toleratur in religiosis, sicut in rusticis. in c. ex multa. nu. 3. de uo. & uo. re. fo. 224

In Panormitani Commentaria.

Aut alibi committit ibi num. 12

7. Immunitate ecclesiastica non gaudent illi, qui ecclesia propria commiserint delictum prae-textu habenda immunitatis. in c. 1. num. 1. de homicid. 123
7. Immunitas concessa ecclesiae censetur etiam concessa claustris distae ecclesiae in e. cum pro causa. nu. 4. de sen. exe. fo. 221
7. Immunitatem violans ecclesia, an incurrit excommunicationem. ibi. nu. 5
7. Impedimentum pub. hone. iustitiae non oritur ex sponsalibus conditionibus ante conditionis euentum. in c. de illis. num. 2. de cond. appo. fo. 23
4. Impedimentum iuris diuini, ubi in matrimonio contrahendo, vel distrahendo allegat, & probationes rei, vel actoris sunt dubiae, snia ferenda est pro reo. in c. licet ex quadam. nu. 5. de testi. fo. 98
7. Impedimenta tria ponuntur in monachis. in c. 1. nu. 3. de eo quod du. 1. mar. f. 28
1. Impedimentum non sufficit allegare, nisi probetur quod tempore impedimenti volebat agere, & non potuit in c. plurimum. nu. 6. de iur. fo. 81
7. Impedimentum publicae honestatis, quod accessorie procedit ex secundo & tertio genere affinitatis, hoc de subtilitate est, secus de aliis. in c. non debet. nu. 11. de consan. & aff. fo. 42
7. Impedimentum pub. hone. ex sponsa de futuro, & de praesenti, oritur ibi. num. 13. fo. 42
5. Impedimentum an probetur per iuramentum. in c. ex ratione. nu. 11. de appella. fo. 117
7. Impedimentum pub. hon. in an ex nullo matrimonio oriatur. in c. cum in apostolica. nu. 5. de spon. fo. 9
2. Impedimentum an probetur per simplex iuramentum. in c. ex literis. nu. 14. de testi. fo. 204
7. Impedimentum parentelae obstat matrimonio, quoad carnalem copulam, non autem quoad nuptialem. in c. porro. nu. 9. de diuor. f. 57
7. Impedimentum naturale irreparabile arte medicorum, matrimonium impedit. in c. ex literis. nu. 1. & 4. de frigi. & male. fo. 43
7. Impedimentum superueniens post matrimonium contractum, licet non dandi consummationem, non soluit matrimonium. ibi. nu. 3
7. Impedimentum accidentale idem operatur, quod naturale. ibi.
7. Impedimentum publicae honestatis ex sponsalibus oritur. & de hoc procedat, & quid impotet, quando sponsalia fuerunt contracta inter maiores, vel minores septennio, & inter maiorem, & minorem. in c. eueniens. nu. 4. de spon. fo. 3
7. Impedimentum matrimonii contractum quilibet allegare potest, & vnus in hoc casu potest esse denunciator, & testis. in c. ad audientiam. nu. 1. de spon. fol. 4
7. Impedimentum pub. hon. iust. oritur et ex sponsalibus oino nullis, quae per aliquod impedimentum de iure non subsistunt ibi. num. 2
7. Impedimentum pub. honestatis iustitiae non oritur ex sponsalibus conditionaliter peditis ante conditionis exitum ibidem num. 4.
7. Impedimentum publici hone. oritur etiam ex sponsalibus cum minore septennio contractis, quae postmodum superueniente aetate conualescunt. in c. duo pueri. nu. 2. de spon. impube. fo. 19
7. Impedimentum publicae honestatis ortum ex sponsalibus durat etiam illis dissolutis. ibi. num. 3
7. Impedimentum publicae honestatis nedium impedit matrimonium, sed etiam dirimit, licet carnali copula sit consummatum ibi. num. 4
5. Impedimentum non sufficit probare, nisi probetur quod iuxta causam impediens, quod probatur si ipse fuit sollicitus, non tamen potuit agere. in c. ex transmissa. nu. 6. de praer. fo. 34
7. Impedimentum etiam post multos annos allegari potest. in c. fracti matris. nu. 2. de frigi. & male. fo. 44
7. Impedimentum viri vel mulieris quod facto humano sine corporali periculo remoueri non potest, reddit quem inhabilem ad contrahendum, secus si reuocari potest. ibi. num. 6
7. Impedimentum ubi per testes probari potest, propinquorum iuramentum non est necessarium. ibi. nu. 11
7. Impedimentum quomodo praesumatur praecessisse. ibi. nu. 16
7. Impedimentum si allegetur, licet non sit & fuerit pronuntiati impedimentum esse, pronuntiatio valet. in c. prudentia. n. 27. de offi. del. f. 110
7. Impedimentum pub. hon. non oritur ex sponsalibus nullis ex defectu consensus, secus ex sponsalibus veris, licet illa postmodum dissoluantur. in c. accessit. nu. 1. & 4. de spon. impu. fo. 17
7. Impedimentum pub. hon. durat, ut sponsalia dissoluantur. ibi. nu. 4
7. Impedimentum pub. hone. unde sit causatum. ibi.
5. Impedimentum nullum inducit inopiam ad appellationem prosequendam. in c. ex ratione. nu. 1. de app. fo. 116
7. Impedimentum non sufficit allegare, si non probetur, quod tempore impedimenti volebat agere, & non potuit. in c. fecerat. nu. 4. & 5. de test. fo. 83
7. Impedimentum superueniens pendente iudicio, an tollat iurisdictionem. ibi. num. 6
7. Impedimentum quod tollit iurisdictionem, an restituatur iurisdictioni. ibi. num. 10
7. Impedimentum notorium, licet occulte ibi, ubi actus celebratur, an

vitiet actum ibi. nu. 13. fo. 64

7. Impedimentum matrimonii probans, non sufficit ad docendum prolem illegitimam, si matrimonium fuit in facie ecclesiae contractum, in c. peruenit. nu. 2. qui fil. fuit leg. fo. 31
7. Impedimentum pub. hone. iustitiae non oritur ex sponsalibus contractis cum minore septennio, si eius filium cum maiore, vel minore, cognoscit post septennium. in c. etiam. nu. 2. de spon. impu. fo. 10
7. Impedimentum pu. hon. oritur inter sponsam & consanguineos sponse impediens & dirimens matrimonium, & habet locum in sponsalibus de futuro. in c. sponfam. nu. 1. de spon. fo. 5
7. Impedimentum pub. hon. quandoque oritur sine affinitate, & quandoque cum affinitate. ibi. num. 2
7. Impedimentum pub. hon. extenditur ad consanguineos vsque ad quartum gradum. ibi. nu. 4
7. Impedimentum si per alterum coniugum conficitur alteri negante, quid agendum sit in c. litera. nu. 2. de frigi. & male. fo. 45
7. Impedimentum praesumitur praecessisse, si matrimonium non est consummatum, & illo probato separatur matrimonium. ibi. nu. 3
7. Impedimentum causam specificans, & succumbens non poterit postmodum aliud impedimentum allegare. ibi. nu. 4
5. Impedimentum absentiae an probetur per simplex iuramentum, vel quomodo in c. cum Bertoldus. nu. 16. & 36. de re iud. fo. 87. & 89
7. Impedimentum pub. hon. solū oritur ex sponsalibus cum puella post seximum annum coepta. in c. haerentis. nu. 2. de eo qui cog. co. f. 83
7. Impedimentum pub. hon. oritur ex sponsalibus contractis cum maiore septennio. in c. continentur. nu. 4. de spon. impu. fo. 17
7. Impedimentum pu. hon. extendit vsque ad quartum gradum inter sponsum & consanguineos sponse, & inter sponsam & consanguineos sponi. ibi. nu. 4
7. Impedimentum non probatur sufficienter etiam ad matrimonium impediendum per vnum testem de audire, & alium sine iuramento. in c. 1. num. 2. de consan. & aff. fo. 59
6. Impedimentum iustum proveniens post iniustam absentiam, excusat. in c. inter quatuor. nu. 3. de ele. non resi. fo. 25
7. Impedimentum si quis credat, quando tamen non est in matrimonio contrahendo quoad Deum contrahit, licet uerba proferat apta ad contrahendum in c. cum in apostolica. nu. 6. de spon. fo. 10
7. Impedimentum inter se scientes esse si matrimonium contrahat, proles exinde secuta illegitima est. in c. referet. nu. 1. qui fil. sine le. f. 36
7. Impedimentum pub. hone. impedit & dirimit matrimonium, & filii exinde nati sunt legitimi. ibi. nu. 2
7. Impedimentum pub. hon. non oritur ex illicito coitu, sed affinitas oritur in c. iuxta fraternitatis. nu. 3. de eo qui cog. consang. fo. 39
1. Implicite & explicite, quid significet, in rub. nu. 4. de sum. tri. & fide catho. fo. 13
7. Impetitia requiratur culpa. in c. si culpa. nu. 3. de iniur. fo. 197
7. Imperatori reseruata quae sunt in c. per venerabilem. nu. 10. qui fil. sint leg. fo. 52
7. Imperator & eius comites palatini an possint legitimare. in terris ecclesiarum. ibi. nu. 23. & 26. fo. 53
7. Imperator non potest legitimare in spiritualibus. ibi. nu. 26.
1. Imperator siue Rex ex quibus causis possunt deponi. in c. venerabilem. nu. 7. de electo. fo. 184
1. Imperator potest statueri in fauorem ecclesiarum. in c. si diligenti. num. 16. de fo. comp. fo. 94
6. Imperator nil habet facere in bonis etiam temporalibus ipsius ecclesiarum. in c. 1. nu. 3. de rerum permut. fo. 113
1. Imperator potest tollere actionem, quia est de iure ciuili, sed non potest facere quin administraretur iustitia ex obligatione, quam non potest tollere, in c. quae in ecclesiis. nu. 13. de cons. fo. 29
5. Imperator an iuste possit indicare bellum contra papam. in c. sicut & j. nu. 11. de iur. iur. fo. 199
1. Imperatori an liceat per leges suos non obediens ei de facto. in c. 1. num. 8. de cons. fo. 19
1. Imperator non eligatur a papa, sed confirmatur siue approbatur, & eius electio spectat ad certos principes Alamaniae. in c. venerabile, nu. 1. de electo. fo. 183
1. Imperator adstringitur canonibus in concernentibus animam. in c. 1. nu. 6. de cons. fo. 19
7. Imperator licet sit dominus mundi, tamen non potest auferre rem priuam sine causa in c. quae in ecclesiis. nu. 11. de cons. fo. 28
5. Imperator potest imperio suo subiectos famae restituere, & aliter restituere extra aliam dispensationem possunt promoueri ad sacros ordines in c. cum te. nu. 1. de re iud. fo. 98
1. Imperator electus potest tunc ante coronationem administrare, in c. venerabilem. nu. 26. de elec. fo. 183
1. Imperator obligatur iure naturali, & obligatur ex contractu iuris cum subdito in c. 1. nu. 7. de cons. fo. 19
7. Imperator non habet facultatem interdicendi matrimonium, etiam ad tempus. in c. si nu. 3. de secun. nup. fo. 65

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

- Incentatores an possint puniri per inquisitores hereticæ prauitatis. ibidem
- 1 Incepax patiendo se eligi ad dignitatem, an puniatur. in c. seiscitatus. nu. 14. de refer. fo. 64
- 7 Incedarins an sit ipso facto excommunicatus, & an possit absolui ab episcopo. in tua. nu. 2. de sen. exc. fo. 218
- 7 Incessus inlubilitat aliquem ad matrimonium contrahendum. in c. 1. nu. 2. de eo qui cog. con. fo. 36
- 1 Incessus proprie communis tenetur cum consanguineis propriis, uel uxoris. ibidem.
- 7 Incessuosus non potest petere debitum, licet exigere possit in c. ne niens. nu. 6. de eo, qui cog. con. fo. 36
- 7 Incessus proprie non committitur, nisi cum affinis, uel consanguineis. in c. niens. nu. 4. de eo, qui cog. con. fo. 36
- 3 Incorporalia an possidentur, uel quasi. in c. 1. nu. 9. de cau. poss. & prop. fo. 194
- 3 Incorporalia iura quasi possidentur. in c. cum eccle. nu. 36. de caus. poss. & prop. fo. 197
- 3 Incorporalia non prescribuntur non data patientia illius, de cuius præ iudicio agitur. in c. cum contingat. nu. 11. de fr. comp. fo. 96
- 3 Incorporalia proprie non possidentur, in c. conquis. nu. 5. de fo. comp. fo. 105
- 6 Incorporalia prout est iurisdictio, & similia, non possunt in alium transferti, nisi cum scientia & patientia possessoris. in c. cum dilectus. nu. 7. de relid. fo. 234
- 3 Incorporalia quasi possidentur, tamen procederet libellus loquens de possessione, licet non dicat, quod in c. significauit, nu. 3. de in. di. fo. 57
- 6 Incorporalia uenduntur ratione iuris, quod quis habet in eis, in c. cum uenerabilis. nu. 2. de relid. fo. 234
- 3 Incorporalia quasi possidentur, & possunt quasi possideri per alium in c. si diligenter. nu. 5. de præf. fo. 48
- 1 Indebitum si fuerit solutum magis sententia indubitata an possit repeti. in c. suborta. nu. 10. de re iud. fo. 94
- 6 Indebitum si quis soluet ad hoc ut repetat, habet hoc probare. in c. is qui. nu. 1. & 2. de solu. fo. 129
- 1 Indebita repetitio quo casu competat resp. in obligationis anido talis. ibi. nu. 3. fo. 130
- 1 Indebitum soluens scienter, non repetit, quia uidetur donare. ibi. nu. 15
- 1 Indebite absolutus a iudice, si soluat, an repetat. ibi. nu. 17
- 5 Indefinita non semper æquipollet uniuersali in c. aud. nu. 16. de præf. fo. 43
- 7 Indefinita dispositio an æquipollet uniuersali in c. quia circa. nu. 5. de præf. fo. 185
- q Consequenter, adde, si in aliqua dispositione dicat, antiani uel huiusmodi sexde cum hoc fecerit, an aliqui collegialiter uel huiusmodi singuli, & si collegialiter, p. id quod uoluit Spec. in c. de syndico. §. huiusmodi uoluit, q. si reperiat in aliquo mstro, q. canonici non fecerunt, q. non colligitur capitulariter. Hanc partem tenet Ol. Lam. consil. 3. ubi dixit, q. si in aliquo mstro reperit scriptum canonice sita de possessione q. si tunc, q. capitulariter illud de possessione. Hanc partem tenentur scribentes in c. q. de his, q. si a fine consensu cap. & adduco q. pulchre uoluit Io. An. in c. requisiti de testib. ubi p. ea q. dicta sunt, dixit, q. si testator ascripserit legatum canonicis, q. non intelligit, q. capitulariter eas reliquit, & id tale legatum non tenet cōcare ecclesie. & ibi uidetur Ab. & adduco eundem Ab. in c. in gl. p. de p. iungio le pro ubi refert Gaspar. Cal. ponit in mun. uerbum satis no. Ol. dicitur, q. aut dispositio cōpetit p. nei collect. u. & tunc indefinita æquipollet uniuersali. Exemplum, si d. cap. in uni. aliq. fecit. p. inde est. n. ac si fuisse de m. oēs de cap. ad hoc. c. capitulum sancte crucis. de refer. Aut concipit per nomina singularia, ut puta canonici talis ecclesie hoc fecerunt & tunc æquipollet uniuersali, immo uerificatur in duobus canonice, quia pluralis locutio non tenet cōcare ecclesie. regina, pluralis de reg. ubi. 6. & in l. ubi numerus. ff. de test. cananiza. ta. q. 3. c. si testes. §. ubi numerus, quod facit ad instrumentum p. uerum, certe non probat, quod capitulum fecerit ratione p. dicta, pro quo uide no. in c. unico. de syndico. & in l. si fide. abbo. fer. in contrarium adducitur tex. in c. si canonice. cō. multa doctrina Lap. & Dom. de sancto Gem. ibi. de offi. ord. l. 6. & c. ad decimas de i. c. ubi. l. 1. 6. & ibi per Lap. & Dom. ubi notatur, & per illos duos textus, ut cōfundere doctrinam Spe. & Ol. q. ubi uerbi canonice, ex p. mittitur in aliquo actum, intelligitur, q. capitulariter & collegialiter interuenierint. Et adduco de Ab. in c. tertio loco de prob. in uerbo fratres, ubi dixit, quod si fratres seu monachi statim collegialiter. Et adduco de meum Barba. in c. cum omnes. in uerbo canonice. de consil. & in c. q. in ecclesiis. in uerbo eius. Terminus. & in c. p. c. ubi. Fernar. en. de consil. & in c. cum ecclesia. Summa. de ca. p. & propriet. & in c. tertio loco. de p. b. in c. 4. ubi. b. ferimus. & doctrina Lap. & Dom. in præ allegatis locis, Soleo pro concordare uicere, quod

- aut finis in actu, quod solet fieri capitulariter, & collegialiter; & tunc illud uerbum canonici seu antiani, intelligitur capitulariter & collegialiter, & ita procedunt iura præ allegata in d. c. si canonici d. c. ad decimas. d. c. cum omnes. cum aliis similibus, aut actus solet fieri singulis & per singulos, & tunc tale uerbum debet intelligi singulis. & ita p. cedat doctrina Spe. & Ol. fo. and. & Ab. in præ allegatis locis, q. indefinita tali casu non æquipollet uniuersali, ex quo exprimitur per uerba singularia, & collectiua, ut sentit Ab. in d. c. 2. de coniug. lepro. Item indefinita non æquipollet uniuersali in teste. Ita singulis dixit Ab. in c. auditis. l. 5. col. de p. feri. & consilium Alex. de uno. conf. 210. incip. uis acutissimis. in primo volum. consil. Et ratio est, quia testis necessarius & non præsumptus deponere debet. in c. in presentia de proba.
- 7 Indefinita an & quando æquipollet uniuersali. in c. quoniam. nu. 6. de coniu. lepro. fo. 31
- 1 Indefinita an & quando æquipollet uniuersali, in c. in geneti. nu. 1. de elect. fo. 213
- 7 Indefinita an æquipollet uniuersali. in c. tua nobis. nu. 5. de herbo. sig. fo. 244
- 7 Indefinita an æquipollet uel i. c. quia circa. nu. 5. de p. rinit. l. 185
- 7 Indicia possunt esse adeo urgentia, ut sufficiant ad ferendam sententiam etiam in criminalibus. in c. uelita. nu. 3. de coha. cle. & mu. fo. 14
- 2 Indicia si non purgantur per remm, habetur pro conuicto. in c. ex par. c. nu. 2. 7. de offi. ord. fo. 246
- 7 Indicia sufficiunt ad probationem filiationis. in c. transiisse. nu. 10. qui fil. sine legi. fo. 47
- 4 Indictio debet poni in instrumento. in c. inter dilectos. nu. 13. de de instru. fo. 116
- 4 Indictio quid sit, & quando probetur falsitas per indictmentem, & annos domini. ibi.
- 2 Indicia breuiantur uel dilantantur fin. consuetudinem loci. in c. dilectus. nu. 6. de procu. fo. 187
- 3 Indicia deliberatoria quomodo dantur reo cōueto, & actori re cōueto coram eodem iudice. in c. nu. 8. de mut. peti. fo. 125
- 3 Indicia in odium aliorum, non debent in eius fauorem redundare, & contra. in c. intelleximus. nu. 3. de iud. fo. 18
- 2 Indicia quo casu dantur p. absentiam aduocati. in c. 1. nu. 11. ut lite non contest. fo. 134
- 3 Indicia tam iuris, q. hominis duplicantur p. petitionem, & cōsiderantur a tempore, quo petuntur non a tempore quo fuerant data. in c. 1. nu. 3. & 4. de plus peti. fo. 193
- 2 Indignus faciens h. promoueri, quomodo puniatur. Auto. i. c. post translationem. nu. 19. fo. 40
- 7 Indulgentie concessæ pro recuperatione tetre sancte censentur concessæ inquisitoribus hereticæ prauitatis. in c. excommunicamus. l. 1. nu. 4. de heret. fo. 119
- 7 Indulgentie profunt non solum quo ad penas purgatorii, sed etiam quo ad penitentiam huiusmodi, adeo q. tenetur perficere penitentiam, qui habuit indulgentias. in c. cum ex eo. nu. 4. & 6. de peniten. & remis. fo. 210
- 7 Indulgentie usque ad quantam quantitatem possunt concedi. ibi. nu. 5
- 7 Indulgentie non possunt concedi a Prelato inferiore episcopo. ibi.
- 7 Indulgentia siue reuocatur conceditur usque ad annum, an ille annus sit utilis, an continuus. ibi. nu. 6.
- 7 Indulgentia concessa ultra quantitatem dierum permittitur, corruit, quatenus exceditur numerus dierum. ibi. nu. 8. Et uide in c. seq. eodem titulo.
- 7 Indulgentie permittitur non suum prælatum, non profunt non subditis. in c. quod autem. nu. 1. de peni. & remis. fo. 204
- 7 Indulgentie ad quid, & quando profunt. ibi. nu. 8
- 2 Indulgentie, p. uilegia, p. uenire quæ inducuntur p. legatum, an duntur huiusmodi tempore legationis in c. si. nu. 5. de c. si. lega. fo. 41
- 7 Indulgentie concessæ per episcopum unius diocesis, non profunt aliis alterius diocesis, licet sint in diocesi episcopi concedentis, & ibi exerceant acta per quæ huiusmodi indulgentie sunt concessæ. in c. quod autem. nu. 4. de peni. & remis. fo. 104
- 7 Indulgentia concessa uere penitentibus, & cōfessis, an profit illis qui sunt cōfessi, seu in arre, & habent propostum cōfessendi, in c. omnis uisus. nu. 2. de peni. & remis. fo. 209
- 7 Indulgentie usque ad quantam quantitatem possunt concedi. in c. cum ex eo. nu. 5. de peni. & remis. fo. 210
- q Corresponde, quod absolute a pena & culpa sic uulgariter dicta, est illa plenissima peccatorum remissio, quæ conceditur crucis signatis pro subsidio ultramarino, de quo plene nota per dectores in capitulo ad liberandam, de Indulgentiis glo. iuncto textu in element. 2. super uerbo, a pena & culpa. de peniten. & remis. & nota bene eam in si. quatenus dicit, & hanc plenissimam indulgentiam seu remissionem felix Papa concedit, intelligitur enim quod

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

qđ glo.intēdit excludere alios platos inferios per cēl ex co. i.
fi. de pōtē. & remiss. Non autē cōfiliū uniuersale. nā qđliū uniuersale
pōt tāles remissionē facere, cum reprēsentat totā ecclēsiā, p
ea quē nō. Inno. in e. quod attēti. co. titu. ecclēsiā enī illā, q
pripēspaliter recepit legādi & soluendi potestātē, ut dicit Hic i.
oibus. & Angelus. i. quocunq; & Cy. in l. loquif. 2. q. 1. quē
reprēsentatur per sacri pōlitiū legitime gregariū, & oibus Apo-
stolis similib; collectis fuit per Christi dētiū. Quocunq; ligaueris
sup̄ terrā erunt ligatā in cēlo. & q̄cunq; solueris sup̄ terrā
erunt solutā & in cēlo. Matth. 18. c. ita concludit Ab. in d. cēl. 2. in
apost. fuis. & dicit se alibi hunc articulum plene examināse.

- 1 Indulgentia a fit latissime interpretanda. Ant. c. elicit. un. 3. de
transl. Præla. fo. 25
2 Indulgentia cōtra ius stricte intelligenda est, sed late interpretat
contra concedentem dignitatem. c. fin. 7. de transl. cap. ff. 8.
Indulgentia ad tollendum impedimentū fauorabile, stricte illi
getur, secus ad tollendum impedimentum odiosum. ibi. n. 19. f. co.
Indulgentia personæ ubi est electa, nō potest actus per alium expli-
cari. c. fin. §. i. autem. nu. 7. de offic. deleg. fo. 175

✶ CORSE. Adde q. industria personz uideatur electa per Principē

[illegible][illegible]

- 6 Infamis non potest esse tabellarius, nisi rogetur a partibus, proce-
tor hic, in. c. factu te. nu. 4. ne cle. nel. mo. lo. 1. et 2.
- 5 Infamia facit illa, quæ obveniunt ex contrariis hominum obli-
catione, quæ non potest aboleri, nisi contratio facta, unde licet q
contrarium debeat, et c. qui te. nu. 9. de iudi. fo. 98
- Infamis ex forma alicuius status, potest et factus laicus per prin-
pes & ciuitate superiorem non recognoscens. ibi. nu. 2. de. 99
- 3 Infamis exilis in possessione beneficii suspenditur, donec li-
purgauerit. in. c. cum olim. nu. 16. de cau. poi. & prop. fo. 108
- 2 Infamia utrum nascatur per crimen probatum per exceptionē,
in. c. super co. nu. 2. de cle. fo. 153
- Infamis infamia facti, suspenditur a beneficio, donec se purgau-
rit. ibidem.
- 1 Infamia priuat iudicem ipso facti inf. ditione. in. c. scilicetatus, n.
7. de refer. fo. 63
- 7 Infamare aliquem, est gravissimum delictum. in. c. cum dilectus.
nu. 9. de calum. fo. 33
- Infamatus non solum super cā criminali, sed & super delictu &
inhabitare, debet priuari in. c. accedens. nu. 1. de pur. cano. fo. 193
- Infamatus non admittitur ad purgandum quando eius infamia
potest per testes probari. ibi. nu. 4
- 6 Infamati infamia generare scandalum, debent purgari, alias li-
pro conuictis, in. c. tua. nos. nu. 5. & 6. de roha. cle. & nu. fo. 16
- 7 Infamatus si se non purgauerit habetur pro conuicto. in. c. ac-
cedens. nu. 4. de accuso. fo. 82
- Infamatus si est in possessione beneficii, & non se purgauerit, non p
hoz

In Panormitanic commentaria.

- hoc: priuatur beneficio, sed si tñ petebat, & non se purgauerit, priuatur beneficio. ibi. nu. 3. fo. 60
- 7 Infamis tam infamia iuris, q̄ facti repellitur ab accusando si n̄ canones, sed fm̄ leges tñ repellitur infamis infamia iuris in c. 1. num. 9. de acc. fo. 66
- 7 Infamia orta ex non probabili coniecturis, & ab x̄m̄is, ē nullus effectus in eum in auctoritate. na. 1. de pur. ca. fo. 192
- 3 Infamis an efficiatur damnatus per inquisitionem. in c. 2. nu. 36. de or. cog. fo. 186
- 7 Infamatus de grandi delicto, p̄ incontinentē suspendi ab administratione damnorum, si delictum est enorme, alias fecus. in c. ex tuarū. nu. 1. & 3. de pur. ca. fo. 190. & fo. Et uide in c. inter. eo. 21.
- Infamia semel purgata, non debet amplius purgari, nisi de nouo oriatur. ibi. nu. 2
- Infamia facti criminis successino, tollitur per cōtrarium factum. ibi. nu. 4. fo. 192
- Infamatus si se purgauerit, an postea pot. erit de illomet crimine accusatus. ibi. nu. 3
- 8 Infamia facti non solum priuatur a beneficiis obtinendis, sed obtentis in c. per inquisitionem. na. 1. de elec. fo. 172
- Infamia facti debet purgari contra infamatum. ibi.
- 3 Infamis an quis efficiatur p̄ extra iudicalem confessionem criminis in c. olim ex literis. na. 9. de res. fo. 84
- Infamis, an priuatur beneficiis. ibi.
- 8 Infamatus curat damnatus per inquisitionem, & mitius puniatur, q̄ damnatus per accusationem in rub. na. 3. de iud. fo. 3
- 7 Infamia in dubio intelligitur de infamia iuris in c. super h. na. 2. de po. fo. 201
- Infamis efficitur qu' absq̄ alia condemnatione, si delictum erat tale, quo t̄ interrogatur infamatus, si de eo fuisset condemnatus. ibi. nu. 3
- Infamia facti tollitur per contrarium factum. in c. ex diligenti. nu. 6. de simo. fo. 93
- Infamia canonica, quæ interrogatur pro peccato mortali, tollitur per penitentiam. ibi.
- Infamia iuris tollitur per solum principem. ibi.
- 7 Infamia an & qñ debet precedere ad instantem inquisitionem, siue fiat per ordinarium, siue per delegatum. in c. qualiter & qñ. il. 2. nu. 14. de acc. fo. 84
- 1 Infamia utrum tollatur, si infamatus fu' absolutus in c. quia diligenti. nu. 8. de elec. fo. 143
- 3 Infamatus non pot. esse iudex, nec procurator in c. cum deputati. nu. 4. & 5. de iud. fo. 30
- Infamia qñ purgatur in c. si quis. nu. 4. de pur. ca. fo. 189
- Infamia non pot. preterire purgationem, qñ delictum est probabile. in c. si quis. nu. 1. c. 1. fo. 190. Et uide in c. nos inter. in 2. no. eo. ti. fo. 60.
- Infamia sufficiens ad inquirendum non potest cā ex dictis paucorum, sed sufficiens ad instantem inquisitionem. in c. 2. de acc. fo. 86
- 7 Infamatus de aliquo enormi crimine, licet se purgauerit, tñ tp̄alit̄ ab administratione officii suspenditur in c. inter. nu. 1. de pur. cano. fo. 191
- Infamatus ex eo, qñ ipse dedit cām infamix, licet se purgauerit, non tñ est sup̄ior infamia, secus si ipse non dedisset cām. ibi. nu. 3. Et contra infamatum quomodo procedatur. ibi. nu. 4
- 4 Infames de iure uel de facto, quibus casibus admittatur ad testificandum, ex quibus repellantur in c. testimonium. nu. 6. de testi. fo. 106
- 7 Infamia a malenolis orta, an & quo casu uideat per taliter infamatum purgari. in c. qualiter & quando. fo. 12. nu. 28. 3. de acc. fo. 85
- 3 Infamia orta ex confessione illius, qui non debeat examinari, quo casu est purganda per infamatum. in c. 1. no. de conf. fo. 288
- 3 Infamia opposita agenti poss. obliuio recuperanda an inducat suspensionem, ne interim obtineat, & an inducat suspensionem beneficii in citem. cum quis. nu. 10. de res. spo. fo. 219
- 1 Infamia quod duplex est in c. dñ. nu. 1. de elec. fo. 210
- 7 Infamia non nascitur a turpibus, & a libus personis, sed a grauib' & honestis. in c. inquisitionis. §. quæritur. nu. 3. de acc. fo. 80
- Infamia siue fama qñ inducatur, ex maiori parte uiciniæ, uel uniuersitatis, siue alicuius magni uir, siue non. ibi. nu. 6
- 4 Infamia nunquid ipso iure priuatur quem etatis sui beneficii, dignitatibus & honoribus in c. quæritur. nu. 3. de iur. iur. fo. 156
- 6 Infamia non semper est sufficiens indicium ad torturam in c. 1. nu. 6. de depo. fo. 103
- 8 Infamia quæ multum grauat opinionem infamati, est oīno purganda, unde querit: ipsa procedat. in c. arch. clerici. nu. 10. de iur. fo. 14
- Infamis dñ. qñ est damnatus ex crimine publico, licet sic damnatus cunctis. ibi. nu. 16. fo. 17
- Infamis an dicatur ille, qui est confessus crimen, non tamen est condemnatus. ibi. nu. 27
- Infamis infamia iuris est priuatus, uel priuatur beneficiis, & dñ.
- deponi in infame infamia facti aliud est. in nu. 3. fo. 17
- 7 Infamia tollit exercitium cuiusq̄ dignitatis, & quæsitum & querendum, & operatur q̄ non habet amplius exercitium ordinum. in c. licet heli. nu. 19. de sim. fo. 100
- Infamia iniatur, si dubitans sententiam infamiam inducitur uam ante eius probationem soluat. ibi.
- 7 Infamia proueniens ex calumniosa accusatione, an sit purganda in c. ueniens. nu. 27. de accu. fo. 74
- 4 Infamis infamia facti, non excluditur a testimonio in causa civilis. in c. licet. nu. 7. de prob. fo. 27
- 7 Infamis apostolicæ uel aliorum criminum, debet se purgare. in cap. tuar. nu. 1. de ap. fo. 123
- 5 Infamia notor a puniatur cetera aliam probationem, secus si non est notoria. Nam tunc requiritur probatio duorum testium. in c. quia. 805. nu. 1. de ap. fo. 133
- Infamia purgatur per iuramentum infamati, & aliorum de credulitate de pontentium. ibi. nu. 2
- Infamia an sit sufficiens ad suspensionem episcopi, donec ueritas discutatur, rem siue ibi. nu. 4
- Infamatus de crimine simonia, si non se purgauerit, deponitur, l3 contra eum non præcessit certus modus agendi, prout fit in aliis criminibus in c. infamatum. nu. 3. de simo. fo. 91
- Infamatus de aliquo crimine, si de eo non purgatur, puniatur tanquam convictus. ibi. nu. 4. fo. 92
- Infamia licet teneat locum accusationis, tamen facit aliqualem gradum presumptionis. ibi. nu. 3
- 7 Infamatus de excommunicatione est utrandus, donec se purgauerit in c. cum desideres. nu. 1. de sim. excomm. fo. 216
- 3 Infamis est idoneus test. sin causa, in qua non deferatur solemnitas iuris civilis, etiam de feriata in c. dilecti filii. nu. 6. de iur. fo. 26
- 7 Infamatus deficiens in purgatione, puniatur ut convictus. in c. cum p. nime. 1. de purga. canon. fo. 190
- Infamatus quomodo dicatur in purgatione deficere. ibi. nu. 3
- 7 Infamis an & quomodo admittatur ad iuramentum, siue ad eius commodum, uel aliter. in c. 1. nu. 4. de purga. canon. fo. 188
- 3 Infamis an possit esse peccator in c. Imperatorū. n. 9. de iur. cal. fo. 161
- Infamis etiam infamia facti n̄ est capax off. sp̄ialium. ibi.
- 7 Infamatus de crimine notorio, non potest se purgare, sed debet cōdemnari in c. dilectis. nu. 1. de purga. canon. fo. 193
- Infamatus quomodo purgatur, quando nulla præcessit inquisitio contra ipsum, nec accusatio. ibi. nu. 8
- 6 Infamis & criminofus possunt repellere suum accusatorem regula iterum in c. a nob. s. nu. 1. de excep. fo. 4
- 3 Infamatus aliquo crimine tenetur se purgare, adeo q̄ si se n̄ purgauerit, reputatur convictus. in c. cum super. nu. 17. de conf. fo. 289
- 7 Infamis mater contrahere potest in c. si. n. 3. de eo qui dñ. in m. a. fo. 30
- 1 Infamis, furiosus, & infidelis, sunt incapaces excommunicationis. in c. ab excommunicatione. nu. 9. de res. spo. fo. 103
- 6 Infans usq̄ ad triennium dñ. lactari a matre, nisi sit aliqua nobilis, nam tuac traditur alendus alteri expensis patr' s. si est locuples, aliter matris, si est diues in c. ex literis. na. 4. de conuer. inf. fo. 218
- 6 Infans usq̄ ad quod tempus dicitur in nullas na. 3. de reg. fo. 197
- 6 Infantes decedentes sine baptismo, priuantur uisione Dei, aliam uerò p̄nant actualem non patiuntur. in ca. maiores. §. sed adhuc. nu. 2. de bapt. fo. 270
- 7 Infamia est inhabilis ad matrimonia & sponsalia contrahenda. in c. gemma. nu. 6. de spon. fo. 14
- 6 Inferior non potest tollere legem superioris, maxime in præiudicium tertii. in cap. 1. nu. 2. de conec. præbend. fo. 70
- 4 Inferior an possit relaxare suspensionem, uel excommunicationem factam a papa in c. tam literis. nu. 3. de test. fo. 79
- 1 Infideles non ligantur canonibus saltem in spiritualibus. in cap. 1. nime. 3. de constitut. fo. 19
- 7 Infidelis simul & eo tempore de iure diuino plures non potest habere uxores. in cap. gaudemus. nu. 1. 13. de diuor. folio 39
- Infideles ex quibus per iudicem excommunicantur, uel fœderem puniri possunt. ibi. nime. 12
- Infidelis si dicat plurib' mulierib' ego duco uos in uxores, & illi p̄riter rñ deat, an illæ sint eius uxores. uel salte aliqua earū. ibi. na. 4. fo. 60
- 7 Infidelium filii etiam qui matrimonium contraxerunt in casu a lege canonica prohibito post baptismum sunt legitimi. in cap. gaudemus. nu. 1. qui fil. sint legi. folio 35
- Infidelium matrimonia contracta in casibus a lege canonica prohibitis, tenent. ibidem. nu. 3
- Infideles non astringuntur lege canonica, sed diuina sic. ibidem.
- Infidelis si ad fidem uerfi nati post repudiū ex secunda uxore, prima uiuente, an sint legitimi, & an secunda reputetur uxor. ibi. nu. 4
- 7 Infidelis ad fidē uerfus, & eius coniux noluit seui cohabitare, uel si ne p̄tō soluit iugium, & conuersus contrahere poterit. in c. quar. co.

Repertorium rerum senten. ac selectiorum.

- to. nu. 1. 2. 5. 6. 7. de diuor. fo. 39
- Infideles coniuncti in gradu prohibito a lege canonica, post baptis-
mum non separantur. in e. de infidelibus. nu. 1. de pñat. & aff. fo. 40
- Infideles non compelli baptizari, sed si in e. baptizari, potest co-
pelli in baptismo remanere. in e. quidam. nu. 1. de apoita. fo. 123
- Infideles minus peccant, quia non agnouerunt Christum, quam qui
agnouerunt, & dereliquerunt. ibi. nu. 2
- Infideles in hereticis dei non potest ille, qui aliqui super inde dubi-
tans non persecutat in illa cogitatione. in e. 1. nu. 1. de heret. fo. 113
- Infideles non possunt esse testes contra Christianos. ibi. nu. 3
- Infideles nouiter redempti ad fidem, sunt tolerandi in moribus &
ritibus eorum, dummodo non sint tales, quod offendatur Deus. in
e. h. nu. 2. de baptis. fo. 271
- Infidelis conuersus ad fidem, potest uti matrimonio cum relicta
fratris, prius per ipsam contracto. in e. h. nu. 2. de diuor. fo. 60
- Infideles sunt incapaces excommunicationis. in e. reclusum. nu. 1. de
sen. exc. fo. 227
- Infidelis petens clericum, non est excoicatus, sed aliter punit. ibi.
- Infidelis non infest Christianis, & recognoscens dominum eccle-
siae, non sunt molestandi, & licet retineant principatus & dñia. in e.
quod super. nu. 10. de no. & no. re. fo. 223
- Infideles si delinquant, pñi puniri per papam, qui est gñalis iuca-
tus Dei in terris, uel per Imperatorem. ibi. nu. 12. & 13
- Infideles & Iudæi an possint expelli a Christianis. ibi. nu. 13
- Infideles pñt uocari in auxilium a Christianis in bello licito. ibi.
- Infidelis peruersus ad fidem, pñt cohabitare cū uxore infidelis, ex quo
nult secum cohabitare sine pño. in e. quanto. n. 2. de diuor. fo. 39
- Infidelis qui ad fidem non uult conuertere eius coniuge, conuersa reli-
ctus non est, sed reliquit coniugem. ibi. nu. 2
- Infideles quo ad prohibitionem matrimonii, & alia spūalia, non in-
cluduntur lege canonica, lege autem diuina sic. in e. gaudemus. nu. 2.
& 12. de diuor. fo. 39
- Infideles delinquentes pñs diuinum, puniri pñt, secus si delinquit
contra ius canon. cum. ibi. nu. 3. fo. 12
- Infidelium cibis non licet uesci regulariter. in e. quā sit. num. 2. de
inde. fo. 112
- Infidelis nō possint sine causa priuari bonis suis, nec a Papa nec ab
Imperatore in e. quæ in ecclesiis. nu. 12. de consil. fo. 29
- Infideles non possunt cogi ad fidem suscipiendam. in e. maiores. §.
item queritur. nu. 2. de baptis. fo. 270
- Infirmas grauis excusat quem a contumacia, secus si est leuis. in
e. tenor. nu. 1. de re iudi. fo. 71
- Infirmas quomodo probetur. ibi. nu. 2.
- Infirmas corporis non impedit voti, nec relicta depēdētia ex vo-
luntate, sed infirmas animi sic in e. porrectum. n. 2. de reg. fo. 201
- Infirmas tam sua, q̄ suorum, an sit legitima cā non comparatur in
iudicio. in e. 2. nu. 1. de proc. fo. 181
- Infirmas quomodo probetur. ibi. nu. 3
- Infirmas superueniens quantumcumq; grauis, non soluit matrim.
consummatum. in e. 1. nu. 4. de conu. lepr. fo. 31
- Infirmas superueniens quantumcumq; grauis, non soluit matrim.
et quo ad totum & mutua seruitutem, siue furor sit uel demen-
tia, et si clauda efficiatur mulier. in e. qñ. nu. 3. de conu. lepr. fo. 31
- Infirmas non impedit matrim. contrahendum. ibi. nu. 4
- Infirmas non facit alquem actum nullum, dummodo non exclu-
dat mentem actum facientis. Ant. in e. ex transmissa. n. 2. de ren. fis
- Infirmas impediens est cā ne aliquis promoueatur in prelatum.
in e. cum inter canonicos. nu. 2. de ele. fo. 161
- Infirmi non obediens medicis non incurrunt crimen inobedien-
tie. in e. tua nos. §. ad ultimum. nu. 5. de homi. fo. 131
- Infirmas quæ prouenit ex deo seu infirmis, causat peccatum. ibi.
- Infirmus in extremis pñtutus, pñmit sanas mentes, nisi pñtatum
probetur. in e. cum dilectus. nu. 9. & 13. de suc. ab intest. fo. 166. & se.
- Ingenium supplet tempus in bene illudentibus. in e. h. nu. 5. de ma-
gi. fo. 110
- Ingenius simpliciter pronuntiatus, an habeatur pro ingenuo, quo
ad omnes. in e. quamvis. nu. 19. de re iudi. fo. 103
- Ingratitudinem committit aduocatus, & procurator, exercendo
officium contra illum, a quo fuerunt beneficiati. in e. cum sacerdo-
tus. nu. 1. de possu. fo. 179
- Ingressus religionis metu, uel imperio superioris, puta patris, an ten-
eat in e. cum iurum. nu. 8. de reg. fo. 201
- Ingressus religionis in seductione, an possit allegare seductionem
ad invalidandum ingressum in e. ad nrm. nu. 3. de reg. fo. 199
- Ingressus religionis per uim si intra annum non reclamauit, ul-
terius non auditur, cum censeatur consentire. in e. si quis ante. n. 1
& 4. de reg. fo. 196
- Ingressus religionis non uiciatur, si fiat per excoicatum, idem de ma-
trimonio. in e. cum illorum. nu. 4. de sen. exc. fo. 223
- Ingressus monasterium uolens, potest ut miles. in e. expñtia. nu.
de prob. fo. 22. Et ascendentes & descendentes, qui dicuntur
capere, debent expectare in itinere ingressi monasterii, quous-
que tibi habeat bonam, sed si non potest, statim debent consequi. ibi.
nu. 23
- Ingressus relig. non tollit defectus contractus cum pño ingre-
ssus, secus sine peccato in e. ex tax. nu. 2. de fin. fo. 94
- Ingressus religionis remouet omnem defectum, quem habet
diens in e. cum deputatus. nu. 7. de iud. fo. 30
- Ingressus religionis dolo tactus, tenet, sed bona ingressi non au-
runtur monasterio, si audiatate patrimonii fuit dolo inductus
ligonem. in e. noita. nu. 7. de sepul. fo. 174
- Ingressus religionis dolo factus, non uiciatur. in e. cum dilectus
12. quod me. cau. fo. 197
- Ingressus religionis per dolum factus, non uiciatur. in e. uenit.
2. de conuer. conu. fo. 214
- Inhabilis censetur habitatus, si cps cum scienter promouet ad
e. uenit. nu. 1. 2. 5. 6. 7. de si pñs. fo. 67. & 109
- Inhabilis an censetur habitatus, si cum eo fuerit super, oris
ter aliquid actum. ibi. nu. 7. fo. 68
- Inhabilis an tñt actum, per ipsos, & habiles celebratum. in
e. 4. 7. de proc. fo. 160
- Inhabilis ut unus utrum supplicetur per habitatem alterius
la quondam. nu. 7. de ele. fo. 189
- Inhabilis promotus ab officio non pendens suum defectum
natur. in e. h. nu. 1. 2. de proc. fo. 191
- Inhabilis ad pugnam non dñt ille, qui in habilis est corpore,
consilio potest in e. ex multa. nu. 7. de no. & no. re. fo. 224
- Inhabilis iudicis contra ius facta, non inducit nullam in actum
contra illi, in inhibitionem q̄ pars non appellauerit. in e. 2.
& 13. de rest. in iur. fo. 201. & 109
- Inhibitionis si non est iusta ad aliquem iudicem, qui super
cā
siq̄m nalcit pñtiss in causam. nu. 1. de oi. cog. fo. 199
- Inhibitionis qui mittitur, an requiratur causæ cognitiō. ibi.
- Inimicus presumitur aliquis si alium non saluat. in e. cum tē
nu. 8. de ap. fo. 160
- Inimicus an possit putari ille, qui resistit alicui, nisi faciat aliqua
turis ordinem, adeo ut repellatur a testimonio. in e. cum
nu. 22. de re iudi. fo. 96
- Inimicus manifestus debet repelli ex iudicis officio. in e. me-
mus. nu. 4. de acc. fo. 71
- Inimicus quo quis probet in e. cum super. nu. 4. de off. del. fo. 109
- Inimicus presumitur ille, qui noli testificari contra aliquem
sa criminalem, & ideo ab eius accusatione repellitur. in e. cum
conella. nu. 2. de acc. fo. 69
- Inimicitia contracta cum uno ex auctentibus, transeat in alios
quores in gradu. ibi. nu. 3
- Inimicus non presumitur qui pluries in eadem cā, productus
tra alium in e. cum causa. n. 2. de re iudi. fo. 94
- Inimicus censetur ille, qui assentit alicui non diligere in e. cum
con. §. 2. de acc. fo. 30 Et assentit inimicus
aus creditur absque eo, quod nullam inimicam causam allega-
nu. 7. & 10
- Inimicus presumitur quis ex eo, quod non saluat illum, quem
leis erat salutare in e. olim. nu. 6. de iur. fo. 197
- Inimicitia cām siue præcellerit iusta, uel iniusta cā. in e. mē-
mus. nu. 8. de acc. fo. 71
- Inimicitia consideratur, et quod habuerit originem ex iusta cā.
in e. 1. nu. 2. de iud. fo. 3
- Inimicitia capitalis solet oriri pp contentionem omnium bonorum
uel maioris partis. ibi. nu. 3. fo. 4
- Inimicitia capitalis oritur ex accusatione. in e. de his. num. 8. de
accu. fo. 68
- Inimicitia capitalis tñt in e. causa recusandi iudicem. in e. accedens.
3. nu. 3. ut li non cont. fo. 141
- Inimicitia quot modis dicatur capitalis. ibi.
- Inimicitia capitalis quomodo oritur in e. cum oportet. n. 4. de
accu. fo. 79
- Inimicitia an sit iusta cā repellendi aliquem a testimonio, relin-
quitur arbitrio iudicis, dummodo inimicitia non sit capitalis. ibi.
- Inimicitia & amicitia probatur ex coniecturis. in e. appellatur. nu.
2. de accu. fo. 68
- Inimicitia probatur ex hoc, q̄ aliquis multum familiariter conue-
sat cum inimicis meis. ibi.
- Inimicitia capitalis dñt, q̄ q̄s minans est morte, uel accusat cri-
tes, uel q̄ est pñtore de maiori parte bonorum. ibi. nu. 4
- Inimicitia capitalis tñt, repellit quem ab accusatione. ibi.
- Inimicitia capitalis cām, siue q̄s heat in iustam cām ligandam, uel
ibidem. numero 3. Et quod quis potest excipere contra inimicum,
leg.

In Panormitani Commentaria.

- fiat in iniuria sic causata culpa ipsius excipientis, nisi in hoc commi-
serit dolus ibi.
- 3 Inimicitia oriuntur inter spoliante, & spoliatum habiles ad recu-
sandum non solum eorum testimonium, sed et eorum consanguin-
eorum in eadem cum quis. nu. 2. de test. spo. fo. 218
- 7 Inimicitia non repellit testimonium quod coacte venit, secus si
sponte in eum p. manconella. nu. 13. de acc. fo. 70
- 7 Inimicitia catur non inspecta ea, unde processerit, iusta uel iniusta
fuerit. m. c. licet heli. nu. 13. de sim. to. 100
- 7 Inimicitia graues o. inuitur inter denunciatum & denunciante. in
e. olim. nu. 7. de acc. fo. 86
- 7 Inimicitia durissimum impedimentum ad eundem ad aliquem lo-
cum. in e. de extero. nu. 1. de sen. exc. fo. 215
- 7 Inimicitia quolibet, au repellat accusantem in e. 1. nu. 8. de acc. fo. 66
- 7 Inimicitia inferenda proximo, an quis teneatur obuiare, remissive,
in e. quant. nu. 8. de sen. exc. fo. 231
- 5 Inimicitiam adinueni dicentes, potest alter alterum accusare. in e. cum
te. nu. 23. de re iud. fo. 99
- 7 Inimicitiosum uerbum, est dicere alicui, tu es bastardus a. o. iniuri-
andi. ibi. nu. 27. & 28
- 2 Inimicitia fit alicui, cuius uerbo credi debet, si ab eo exigitur scriptura
in e. legebat. nu. 1. de m. & obe. fo. 161
- 4 Inimicitiam p. priam, & s. iorum, et criminaliter, quis licite persequitur
etiam de iure etiam in e. de extero. nu. 8. de test. fo. 60
- 7 Inimicitia enormis d. illa, q. est facta in loco notorio, s. sanguis ex per-
cussione, qui exiit in e. cum illorum u. 9. & 10. de sen. exc. o. 225
- 7 Inimicitia facta cum pugno in naso, unde multum sanguis exiit, si
dicatur atrociter. ibi. nu. 10
- 7 Inimicitia facta clerico, an sit levis, uel enormis relinquitur arbitrio epi,
ut si sit levis ipse absoluit, si uero enormis, remittit ad papam. ibid.
nu. 11
- 7 Inimicitia clerico inferens, teneat satisfacere, nedum de clerico, sed et de
in e. post. u. 3. de iud. fo. 113. Et cognoscens de iniuria criminaliter,
p. ex off. compellere iniuriantem ad satisfaciendum. l. eo. ibi. nu. 3
- 1 Inimicitia non committitur ab illo, qui utitur iure suo in e. cum eccle-
sia. nu. 1. de elec. fo. 180
- 3 Inimicitia teneatur quis remittere, sed non eius satisfactio. in e. 2
quellus nu. 3. de fo. comp. fo. 104
- 5 Inimicitia fit alicui, et si ei dicis uer. tatem, dummodo animo iniuriandi
dicas. in e. cum te. o. 1. & u. 26. de re iud. fo. 97. & 99
- 2 Inimicitia enormi d. r. omnis iniuria huius in se membri mutilationem.
Aut in e. expoluit. nu. 2. de cor. u. fo. 80
- 7 Inimicitia illata clerico parit actionem iniuriarum, & sibi & eccle. s. iux,
et si h. et plures, nec unus in preiudicium alterius remittit. o. 6. pa-
rochianos. nu. 4. de sen. exc. fo. 215
- 7 Inimicitia clericum convenitur coram iudice eccle. siat. ibi. nu. 3
- 7 Inimicitia levis, in medio, uel enormi, quae sit, statat arbitrio iud. in
e. peruen. t. nu. 3. de sen. exc. fo. 217
- 7 Inimicitiam committit, qui habuit animum iniuriandi, s. etiam per
sona. in e. illud autem. nu. 9. de pre. fo. 32
- 7 Inimicitia non est alicui m. tendenda r. o. e. x. fauorabilis in e. nu. pa
no. bis. nu. 3. de do. inter u. & ux. fo. 82
- 7 Inimicitia an fiat in e. in e. contingit. nu. 2. de sen. exc. fo. 227
- 7 Inimicitia d. qui non pcedit successori, si quod erat successori p. r. de
cessori in e. bonae memo. il. 2. nu. 28. de post. pra. fo. 134
- 7 Inimicitia tanto d. atrocior, quanto coram pluribus facta est. in e. 1. n.
2. de maledi. fo. 160
- 7 Inimicitia si sit superior, an possit ipse iniuriantem punire. ibi. nu. 3
- 7 Inimicitia satisfactio non teneat remittere, sed rancore sic. ibi. nu. 7
- 7 Inimicitia si dixit sacerdoti, i. m. o. iniuriam, intelligit de odio, si
de satisfactio. ibi.
- 7 Inimicitia si irrogatur epi, censet irrogata omnibus eccle. s. sibi subie-
ctis, adeo q. pnt p. tali iniuria agere. in e. olim. n. 2. de mu. fo. 107
- 7 Inimicitia illata clerico, potest per ipsum, estimari, & p. na applicatur
sibi. ibi. nu. 3
- 7 Inimicitia r. estimatio & condemnatio quando fiat. ibi. nu. 4
- 7 Inimicitia an censetur remissive iniuriam ex eo, quod taliter iniu-
riantem. ibi. nu. 6
- 7 Inimicitia clericum convenitur coram iudice eccle. siat. quia commi-
sit facilegium. in e. cum non ab homine. nu. 2. de sen. exc. fo. 216
- 7 Inimicitia aliquem uerbali, an teneatur si dixerit ueritatem. in e.
si culpa. nu. 5. de mu. fo. 198
- 7 Inimicitia si remissive iniuriam, non censet remissive suum intere-
se, sed tantummodo rancorem in e. 1. nu. 7. de mu. fo. 196
- 7 Inimicitia non teneatur remittere iniuriam, nisi ab eo p. catur. ibi.
- 7 Inimicitia potest agere contra iniuriantem criminaliter, & civiliter,
non tamen simul. ibi. nu. 9
- 5 Inimicitia si adinuenit non compensant, imo alter alterum accu-
sat. in e. an sit deferendum. nu. 4. de app. fo. 139
- 4 Iniurians licite iurat stare mandato iniuriati p. satisfactione iniu-
riar, & cum agitur de crimine criminaliter non potest compromitti. in
e. quintual. nu. 1. de iure. fo. 178
- 7 Iniurians teneatur iniuriato satisfacere de iniuria, s. m. qualitatem p-
sonae iniuriata. in e. ea n. o. l. u. 3. de sen. exc. fo. 216
- 4 Iniuriata pars nunquid possit ignorare grates parti iniurianti. in e.
nemens. nu. 1. de iure. u. fo. 170
- 3 Inuita u. notoria, q. n. dicatur in e. 2. nu. 17. de dila. fo. 170
- 2 Inuita conuenit in se nullitatem, quod facit ad multa, sed non e. s.
in e. cum contingat. n. 3. & 13. de off. del. fo. 128 & 129
- 3 Inuita non debet alteri fieri praeiudicium nisi r. ab. s. personam in ca.
extenore. nu. 4. de fo. comp. fo. 90
- 7 Innocentia accusati, quod interfecit bannitum, potest per quemcu-
que allegari, & probari. in e. alla p. p. s. fo. 10. de acc. fo. 67
- 7 Innocentia inquisiti potest per quemcuque allegari. in e. ueniens.
nu. 22. de acc. fo. 74
- 7 Inobediencia est peccatum mortale. in e. ex parte. nu. 3. de iur. si. f. 238
- 7 Inops de ille, qui uinit ex proprio artificio. in e. quod super. nu. 4. de
no. & no. re. fo. 223
- 3 Inopia opposita conuenio, in pedit executionem suam, et in interdi-
cto possessorio in e. olim. il. 2. nu. 1. de test. spo. fo. 241
- 7 Inopia d. iust. solutio. in e. in ciuilibus, sed non in criminalibus nam
tunc succedit poena corporalis. ibi. nu. 2
- 7 Inopia seu paupertas an impedit executionem suam, uel p. cessum
iudici. ibi. nu. 6
- 7 Inquisitio semper debet p. tinere qualitatem criminis, & circumferre-
tas, q. n. h. ad poenam imponendam, al. as forte fecit in e. acceptum.
nu. 7. de pur. ca. fo. 194
- 6 Inquisitio potest iterari ex noua infamia, uel indicis nonis. in e. fin.
nu. 2. de cele. null. fo. 268
- 7 Inquisitio contra p. latum non debet fieri, nisi p. cedente infam-
ia scandalosa, aut periculosa in e. t. n. nu. 2. & 6. de co. u. de reg.
fo. 157
- 7 Inquisitio non requirit unam solam clamorosa infamiationem, sed
plures, q. tamen remittitur arbitrio iudicis. in e. licet heli. nu. 5. de si
uo. fo. 99
- 7 Inquisitio siue g. u. l. is, siue sp. l. is, dummodo non fiat ad poenam im-
ponendam, sed t. n. ex debito officio, non requirit, quod p. cedat
infamia in e. qualiter & q. n. il. 2. nu. 1. de acc. fo. 83
- 4 Inquisitio non est facienda p. infamiam a maleuolis ortam, nisi de
fama requiratur. in e. cum inuenire. nu. 1. de pre. fo. 131
- 7 Inquisitio facta ex officio, & facta ad instantiam alterius differit in
multis, de quibus in e. qualiter & q. n. il. 2. nu. 17. de acc. fo. 84
- 7 Inquisitio ex officio non potest p. ducere p. bones super bona fama,
sed si est inquisitio ad instantiam alterius, potest, quia non ita p. ex-
suntur contra iudicem, sicut contra partem. ibi.
- 7 Inquisitio potest fieri p. suspitionem quae prius d. fieri super infamia, q. si
per ueritatem criminis. in e. si quis. nu. 1. de pur. ca. fo. 189
- 7 Inquisitio qui fit ad denunciantem alterius, puta p. b. l. officialis,
ut sunt syndici castrorum, non requirit quod p. cedat infamia. in
e. qualiter & quando. il. 2. nu. 12. de acc. fo. 84
- 7 Inquisitio fieri non debet, nisi infamia p. cedat. in e. qualiter & q. n. il. 2.
nu. 1. de acc. fo. 83
- 1 Inquisitio afflicti m. i. o. r. poena inquisitum, q. accusatio accusatum.
in e. per inquisitionem. nu. 14. de ele. fo. 163
- 6 Inquisitio g. u. l. is potest fieri aliqua fama non p. cedente sp. l. is ve-
ro i. q. n. fit contra certam personam, non potest fieri aliqua fama
p. cedente. in e. graue nimis. nu. 9. de pre. fo. 49
- 7 In inquisitione g. u. l. is si non nunciet certa persona, q. quam postea p. a
inter inquiratur, de positione facit in inquisitione g. u. l. is no. facit
fidem in inquisitione specialia. ibi.
- 7 Inquisitio ad dicta paucorum denunciantium committitur. in e. si.
nu. 2. de acc. fo. 86
- 6 C O R R E. Hoc tenet Host. in e. inquisitionis. in fin. de accu. Ioan
And. in e. si cod. i. tenet contrarium. nam Host. ibi dicit, q. licet di-
cta paucorum non infamant. per tex. in d. c. inquisitionis in fin. nam
amen committitur inquisitio, quod non placet Ioan. And. in d. cap.
i. per tex. ibi qui dicit, inquiratur ueritatem. sed opi. Host. magis pia-
cet Abb. quia ex quo papa non expressit, q. istum haberet pro a-
mato commissa simpliciter inquisitione ueritatis, uidetur tanquam p.
ambulum & antecedens committit inquisitionem negotium super infamia.
Quod non est uerisimile, quod in simplici communiione papa uo-
luerit molare regulas iuris. Per hoc uidetur tex. cum ibi not. secun-
dum cum in e. cum oporteat. de acc. & ita relinquit Abb. in d. c. si. Sed in
dicto meo opi. Io. An. uidetur uerius, quia in casu d. c. fin. non erat
necesse prius inquirere de infamia, prout dicebat Ho. quia papa ibi
non dubitabat de infamia, & ad hoc pondero mihi uerba ibi, tam
sua prodigiosa & saluta. nam responso debet congruere petitio.
Ite responsum. C. de transactio. l. si defensor. S. qui interrogatus.
ff. de

Repertorium rerum sententiarum ac selectionum.

- ff. de inter. ac. e. de muliere. de spo. in c. inter dilectos. & ceterum de fi. inuit. uel postumus saluare. Ab. q. c. si fuerit dictum, q. erat p. d. g. re. u. & fama, & Papa m. d. inquiri de meritate, q. intelligatur super utroque. Nec ob. q. fuerit dictum fama p. d. g. quia illa uerba sunt inartatua, que non inducunt iuris ministerium. gl. est fin. in l. vnica. C. quando non p. cen. partes uoluit. Io. An. in c. dilecto. de p. r. b. gl. in c. abbate. sane. in ver. iudicio. de re. in l. i. d. 6. & in ele. d. p. d. i. o. l. a. m. de iudi. & in c. auditis. de ele. cum fin.
- 7 Inquisitio generalis si fuit facta, & fuit repertus aliquis culpabilis, an possit puniri uigore probationum in generali inquisitione productarum. in c. ad p. r. o. n. e. m. n. 2. de acc. fo. 81. Et p. inquisitione formatam p. aliquod collegium, uel uniuersitatem, pollunt omnes singuliter contra dicere, quia singulariter omnium interest. ibi. n. 3.
- 3 Inquisitio an sit iudicium extraordinarium, uel ordinatum. in ru. nu. 3. de iud. fo. 2.
- 7 Inquisitio super fama potest formari et non p. r. e. d. e. n. t. i. b. u. s. legi. m. i. n. d. i. c. i. s. in c. licet in beato. nu. 7. de acc. fo. 72.
- 6 Inquisitio r. d. e. n. d. o. se non fecisse, si postea conuincatur, q. fecit, p. d. e. d. i. c. e. re. f. e. c. i. s. s. e. q. u. a. l. i. c. u. e. t. s. i. b. i. n. e. i. s. q. u. i. n. u. 3. de sol. fo. 129.
- 7 Inquisitio, accusat, uel denunciatur debet h. e. c. o. p. i. a. m. t. e. s. t. i. f. i. c. a. t. o. r. u. m. & nomina testium in c. o. l. u. m. n. u. 8. de acc. fo. 86.
- Inquisitiones quae non tendunt ad p. e. n. a. m. p. n. t. f. i. e. r. i. n. u. l. l. a. p. r. e. d. e. r. e. i. n. f. a. m. i. a. s. e. c. u. s. s. i. c. e. n. d. u. m. a. d. p. e. n. a. m. q. u. i. a. d. e. b. e. t. p. r. e. d. e. r. e. i. n. f. a. m. i. a. i. b. i. n. u. 9.
- 7 Inquisitor h. e. r. e. t. i. c. e. p. r. a. u. i. t. a. t. i. s. a. n. h. e. a. t. o. r. d. i. n. a. r. i. a. m. u. e. l. d. e. l. e. g. a. t. a. m. p. o. t. e. s. t. a. t. e. m. & a. b. i. p. s. o. a. d. q. u. e. m. a. p. p. e. l. l. a. t. u. r. i. n. c. e. x. c. o. m. m. u. s. n. u. 13. de h. e. r. e. f. o. 120.
- 7 Inquisitus licet absoluat, quia p. r. a. e. u. m. n. i. l. e. x. i. t. u. p. r. o. b. a. t. u. m. o. m. n. i. n. o. d. i. p. u. r. g. a. r. i. p. p. a. l. i. q. u. a. l. e. i. n. f. a. m. i. a. i. n. c. u. o. p. o. r. t. e. a. t. n. 2. de acc. fo. 77.
- Inquisitio si sit commissa alicui simpliciter a papa, an possit uel debeat p. r. a. u. i. n. q. u. e. r. e. d. e. f. a. m. i. a. i. b. i. n. u. 7. fo. 78.
- Inquisitio super ueritate criminis non facta prius inquisitione super fama, an ualeat, siue sit facta p. r. o. r. d. i. n. a. r. i. a. m. u. e. l. d. e. l. e. g. a. t. a. m. s. i. u. e. o. p. p. o. n. a. t. u. r. s. i. u. e. n. o. n. i. b. i. n. u. 8.
- Inquisitus contra quem est probata infamia per testes, an possit p. b. a. r. e. p. e. r. a. l. i. o. s. t. e. s. t. i. s. s. i. c. e. s. t. e. b. o. n. a. f. a. m. i. a. & s. i. c. r. e. p. e. l. l. e. r. e. i. n. q. u. e. s. t. i. o. n. e. s. u. p. e. r. u. e. r. i. t. a. t. e. i. b. i. n. u. 10.
- 3 Inquisitus n. t. i. p. u. n. i. t. q. u. i. a. c. c. u. s. a. t. u. s. i. n. e. a. t. s. i. c. l. e. r. i. c. i. n. 3. 4. de iud. fo. 17.
- 5 Inquisitores possunt ad requirendum de aliquo crimine p. r. e. p. e. r. i. t. u. l. p. a. b. i. l. e. p. r. i. u. a. r. e. o. f. f. i. c. i. o. i. n. c. u. m. i. & a. n. 2. & 3. de re iud. fo. 95.
- Inquisitores an possint dici iudices, & in quibus differant a iudicibus. ibi. nu. 4. & 8.
- Inquisitores deputati super aliquo crimine, & in certo loco, si p. n. t. de alio crimine, & in alio loco inquirere. ibi. nu. 7.
- Inquisitor deputatus super pluribus criminibus, & p. r. a. p. l. u. r. e. s. p. o. n. a. s. n. o. n. t. e. n. e. t. s. u. p. e. r. o. m. n. i. b. u. s. & c. o. n. t. r. a. o. e. s. s. i. m. u. l. p. e. d. e. r. e. i. b. i. n. u. 8.
- Inquisitores h. i. i. d. e. l. e. g. a. t. a. m. n. o. n. a. u. t. o. r. d. i. n. a. r. i. a. m. i. u. r. i. s. d. i. b. i. n. u. 9.
- 7 Inquisitor h. e. r. e. t. i. c. e. p. r. a. u. i. t. a. t. i. s. a. n. & q. n. p. o. s. s. i. t. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. u. t. r. u. m. a. l. i. q. u. o. d. c. r. i. m. e. n. s. a. p. a. r. h. e. r. e. s. i. m. i. n. c. i. n. u. 4. de for. fo. 155.
- 7 Inquisitus, accusatus, uel denunciatus, an possit eligi ad dignitates. in c. o. m. m. p. o. t. e. n. s. n. u. 4. de acc. fo. 67.
- 1 Inquiri de fama alicuius debet in loco, ubi est conuersatus. in c. p. o. s. t. q. u. a. m. n. u. 6. de cle. fo. 139.
- 3 Inquisitus non tenetur r. d. e. r. e. n. d. e. n. i. s. i. f. u. e. r. i. t. c. i. t. a. t. u. s. & c. r. i. m. i. n. a. e. x. p. o. s. t. a. t. u. s. s. e. c. u. s. i. n. c. u. l. l. i. b. u. s. i. n. c. i. n. u. 5. de iud. fo. 5.
- 7 Inquirere si sit p. r. a. p. l. o. s. & alios superiores, nisi p. e. d. e. n. t. e. i. n. f. a. m. i. a. q. u. i. t. e. a. d. u. l. t. u. m. & p. e. r. i. c. u. l. u. m. p. r. a. s. s. e. r. r. e. s. e. d. c. o. n. t. r. a. a. l. i. o. s. f. u. s. s. i. c. e. s. t. s. i. m. p. l. e. x. i. n. f. a. m. i. a. & q. n. i. n. c. q. u. a. l. i. t. e. r. & q. n. i. l. 2. n. 9. de acc. fo. 83.
- 7 Inquisitus q. n. c. i. t. a. t. u. r. a. n. d. e. b. e. a. t. i. n. c. i. t. a. t. i. o. n. e. p. o. n. i. t. e. n. o. r. i. n. q. u. e. s. t. i. o. n. i. s. i. n. c. l. i. c. e. t. i. n. b. e. a. t. o. n. u. 5. de acc. fo. 72.
- 5 Inquisitores h. e. r. e. t. i. c. e. p. r. a. u. i. t. a. t. i. s. a. d. i. r. d. e. l. e. g. a. t. i. a. d. u. n. i. u. e. r. s. i. t. a. t. e. m. c. a. u. s. a. r. u. m. & f. a. u. o. r. e. f. i. d. e. i. h. n. t. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. m. i. n. s. o. l. u. d. u. m. i. n. c. f. i. n. u. 19. de re iud. fo. 106.
- 4 Inquiri potest ad utilitatem ecclesiae, nulla p. r. e. d. e. n. t. e. i. n. f. a. m. i. a. i. n. c. s. i. c. u. t. n. o. i. s. t. r. i. s. n. u. 2. de iure iud. fo. 190.
- 7 Inquisitio si fiat contra p. r. e. l. a. t. u. m. i. n. f. a. m. i. a. t. u. m. d. e. d. i. l. a. p. i. d. a. t. i. o. n. e. i. n. t. e. r. c. a. i. n. t. e. r. d. i. s. i. b. i. o. m. n. e. g. e. n. u. s. a. l. i. e. n. a. n. d. i. e. x. c. e. p. t. i. s. b. o. n. i. s. q. u. i. s. e. r. u. a. n. d. o. s. e. r. u. a. z. i. n. o. n. p. o. s. s. u. n. t. i. n. c. f. i. n. u. 1. & 6. de acc. fo. 86.
- 7 Inquisitus mitius punitur de iure cano. quam accusatus, nam p. u. n. i. t. e. x. t. r. a. o. r. d. i. n. a. r. i. e. n. i. s. i. c. e. n. m. e. n. s. i. c. o. n. f. e. s. s. a. t. u. m. u. e. l. n. o. t. o. r. i. u. m. q. u. o. c. a. s. u. p. u. n. i. e. t. u. r. p. e. n. a. o. r. d. i. n. a. r. i. a. d. e. i. u. r. e. c. i. u. i. l. i. t. i. n. p. u. n. i. t. i. n. q. u. i. s. i. t. u. s. q. u. i. t. u. m. a. c. c. u. s. a. t. u. s. i. n. c. q. u. a. l. i. t. e. r. & q. n. i. l. 2. n. u. 20. de acc. fo. 84.
- Inquisitio proprie est illa, quae fit ex officio iudicis puro & mero ne mine deferente, uel impetrante. ibi. nu. 2.
- Inquisitio non debet fieri contra aliquem ex sola infamia, a n. alio uis orta. ibi. nu. 29. fo. 85.
- 7 Inquiri non debet contra aliquem de ueritate, nisi p. r. e. d. e. a. t. i. n. f. a. m. i. a. i. n. c. i. n. q. u. e. s. t. i. o. n. i. s. s. t. e. r. t. i. x. n. 1. 2. & 3. de acc. fo. 80.
- 7 Inquisitus si non probatur contra eum, nisi per famam, uel testimonium

- credulitatem, non punitur, sed requiruntur probationes. d. i. c. t. a. i. n. c. i. q. u. i. s. i. t. o. n. i. s. s. q. u. e. s. t. i. o. n. i. b. u. s. n. u. 1. & 2. de acc. fo. 80.
- 4 Inquirendo non proceditur super iuribus singularium personarum, nisi sint miserabiles personae. in c. ad iur. u. i. n. u. 9. de iur. fo. 101.
- 7 Inquisitores g. n. a. l. e. s. p. u. n. t. p. e. d. e. r. e. a. d. i. n. q. u. e. r. e. n. d. u. m. n. o. n. t. e. c. e. p. t. u. m. s. i. b. u. s. s. u. p. e. r. i. n. f. a. m. i. a. d. u. n. i. u. o. d. o. d. e. e. i. s. c. o. n. s. t. e. r. p. e. r. f. r. e. q. u. e. n. t. e. m. d. e. m. o. r. t. e. m. s. e. c. u. s. s. i. c. e. s. t. e. d. e. p. u. t. a. t. u. s. a. d. u. n. a. m. c. a. m. t. i. n. i. n. c. u. m. d. i. l. e. c. t. u. m. d. e. a. c. c. i. o. 77.
- 7 Inquiri potest et contra p. r. e. l. a. t. u. m. a. d. d. e. n. u. n. c. i. a. t. i. o. n. e. m. u. n. i. u. s. c. u. m. d. i. l. e. c. t. u. s. n. u. 1. d. e. c. a. l. u. m. fo. 87.
- 7 Inquisitus si pendente inquisitione efficiatur episcopus, an ab inquisitione sit desistendum in c. p. e. r. t. i. a. s. i. l. 1. n. u. 14. de sim. fo. 101.
- 7 Inquisitus mitius punitur, q. accensatus. in c. i. n. q. u. i. s. i. o. n. s. n. u. 1. & 6. de acc. fo. 79.
- Inquisitus non incurrit infamiam, sed accusatus sic, q. n. e. t. c. a. l. e. r. e. m. e. n. q. u. o. d. s. o. l. e. a. t. i. n. o. g. a. r. e. i. n. f. a. m. i. a. m. i. b. i. n. u. 2.
- 2 Inquisitor h. e. r. e. t. i. c. e. p. r. a. u. i. t. a. t. i. s. h. n. t. d. e. l. e. g. a. t. a. m. n. o. n. o. r. d. i. n. a. r. i. a. m. p. r. a. t. e. m. i. n. c. a. r. e. s. t. i. o. n. i. s. n. n. 1. d. e. r. e. l. i. m. i. t. e. fo. 211.
- 5 Inquisitores h. e. r. e. t. i. c. e. p. r. a. u. i. t. a. t. i. s. a. n. p. o. s. s. i. n. t. i. n. q. u. e. r. e. r. e. p. o. s. t. q. u. a. n. t. u. m. a. m. o. r. t. e. h. a. r. e. n. t. a. d. e. f. i. c. t. u. m. c. o. n. s. i. c. a. t. i. o. n. i. s. b. o. n. o. r. u. m. i. n. c. o. n. n. o. b. i. s. n. u. 8. de p. r. a. t. i. c. fo. 41.
- 2 Inquisitio g. n. a. l. i. s. p. o. t. e. s. t. f. i. e. r. i. n. u. l. l. a. p. r. e. d. e. n. t. e. i. n. f. a. m. i. a. s. p. a. l. i. s. u. t. n. o. n. i. n. c. i. n. u. 6. de off. fo. 142.
- 4 Inscriptio in monumentorum, librorum, & inscriptionibus eorum, an credatur. in c. q. u. a. n. t. o. n. u. 10. de iure iud. fo. 173.
- 7 Inscriptio, quam faciunt accusatores, nil aliud est, nisi q. i. p. s. i. f. e. o. b. i. g. e. n. t. a. d. p. e. n. a. m. t. a. l. i. o. n. i. s. i. n. c. s. u. p. e. r. h. i. s. n. u. 7. de acc. fo. 75.
- Inscriptio ad p. e. n. a. t. a. l. i. o. n. i. s. n. i. l. e. s. s. e. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. q. u. a. l. 3. n. o. n. f. u. e. r. a. f. a. c. t. a. h. i. s. t. o. r. i. a. a. d. e. a. t. e. n. e. t. s. i. n. a. c. c. u. s. a. t. i. o. n. e. d. e. c. e. r. a. t. a. c. c. u. s. a. t. o. r. i. b. i. n. u. 7.
- Insignia an quis possit portare, & ex cuius privilegio. in c. d. i. l. e. c. t. u. s. 3. de exc. p. r. a. l. fo. 172.
- Insignia aliquorum non est licitum facere, siue portare. ibi. nu. 4.
- 2 Insignia denotantia iurisdictionem, non p. n. t. p. o. r. t. a. r. i. e. x. t. r. a. l. i. m. i. t. e. s. i. n. p. r. o. u. i. n. c. i. a. i. n. c. i. n. u. 4. de a. u. t. h. & u. s. u. p. a. l. fo. 9.
- 3 Insignia denotantia superiorem, p. n. t. e. x. p. r. i. u. i. l. e. g. i. o. u. e. l. p. r. e. s. c. r. i. p. t. u. r. u. e. l. p. r. a. s. c. r. i. p. t. u. r. p. o. r. t. a. r. i. u. b. i. q. u. i. s. a. l. i. a. s. n. o. n. n. i. s. i. n. q. u. i. b. u. s. d. a. m. s. p. e. c. i. a. l. i. b. u. s. u. t. r. u. m. a. u. t. e. m. f. u. s. s. i. c. a. t. a. l. i. e. r. u. m. i. s. t. o. r. u. m. a. d. p. o. r. t. a. n. d. a. i. n. s. i. g. n. a. p. r. e. d. i. c. t. a. i. n. c. i. n. u. 3. 7. & 9. n. l. i. p. e. n. n. i. u. n. o. 277.
- Insignia non denotantia superiorem, sed dignitatem insignia possunt ubique portari. ibi. nu. 7.
- Insignia pontificalia, an possint per inferiorem episcopum p. r. a. s. c. r. i. p. t. u. r. u. a. c. q. u. i. r. i. i. b. i. n. u. 10.
- 5 Insignia quae dantur Abbatibus, potius sunt ad decorem, q. ad s. i. g. n. a. t. u. m. i. n. c. u. n. t. e. r. m. o. n. a. s. t. e. r. i. u. m. n. n. 25. de re iud. fo. 93.
- 7 Insignia est descriptio donationis in actus publicos coram iudice & inuenta fuit, ne fiat fraus. in c. d. o. n. a. t. o. n. i. s. 13. de do. i. n. t. e. r. u. i. & t. u. l. fo. 64.
- 4 Insignatio quid sit. in c. f. i. n. u. 1. de f. i. n. s. t. fo. 139.
- 3 Instantia non potest per partes prorogari. in c. e. x. r. o. n. e. n. u. 8. de p. r. o. c. fo. 116.
- 3 Instantia non potest de consensu partium prorogari. in c. i. n. u. 12. de lib. obl. fo. 118.
- 2 Instantia t. i. u. r. i. s. q. u. i. s. t. a. u. t. s. i. e. s. t. p. e. r. r. e. p. t. a. a. n. u. a. l. e. a. n. t. a. c. t. a. p. o. s. t. e. r. a. f. a. c. t. a. i. n. c. d. e. c. a. u. s. i. n. u. 10. de off. del. fo. 96.
- 5 Instantia si est peremptoria, res inducitur ferre ad illum statum, in quo res erat prius. in c. i. l. l. u. d. a. u. t. e. m. n. u. 20. de p. r. a. t. i. c. fo. 35.
- 4 Instantia uel errat coram arbitro, uel arbitratore. in c. q. u. i. n. t. a. u. l. t. i. n. u. 2. de iure iud. fo. 181.
- 2 Instantia quanto tpe perit coram iudice, tanto tpe perit coram arbitro. in c. u. m. d. i. l. e. c. t. u. s. n. u. 2. i. de arb. fo. 222.
- 2 Instantia finita an pereat acta postea facta. in c. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. i. n. u. 2. de off. del. fo. 98.
- 2 Instantia in quibus casibus durat minori tpe. in c. u. e. n. e. r. a. b. i. l. i. s. n. u. 13. de iud. fo. 36.
- Instantia durat per 2 odies t. i. n. q. u. i. o. f. f. i. c. i. a. l. e. s. s. y. n. d. i. c. a. n. t. u. r. i. b. i. n. u. 1.
- In notoriis peremptoria instantia potest ferri ad huc sententiam. ibi. n. 1.
- 8 Instantia incepta cum uno clerico super una ecclesia, non tranfit in successorem in illa ecclesia, secus si instantia esset inchoata super ecclesia, quia dignitas non moritur. in c. q. u. i. a. v. n. 9. & 10. de iud. fo. 139.
- Instantia non tranfit nisi in successores uniuersales. ibi.
- Instantia inchoata p. r. a. u. n. u. m. a. n. & q. n. t. r. a. n. s. i. t. i. n. s. u. c. c. e. s. s. i. b. i. n. u. 1.
- 3 Instantia iudici non perit lapsu triennii. in c. u. e. n. e. r. a. b. i. l. i. s. n. u. 14. & 5. de iud. fo. 55.
- Instantia peremptoria non expirat iurisd. iud. delegata. ibi. nu. 3.
- Instantia q. n. e. s. t. p. e. m. p. t. o. p. s. u. b. t. e. r. f. u. s. a. p. a. r. t. e. s. u. e. l. e. x. d. e. c. l. e. t. u. i. d. i. c. i. a. a. n. d. e. r. u. r. r. e. s. t. o. u. e. l. q. u. o. s. u. c. c. e. d. a. t. u. r. i. l. l. i. s. q. u. i. n. e. s. t. i. n. c. u. l. p. a. i. b. i. n. u. 9.
- Instantia certa tpe non currit, q. n. i. u. d. e. x. e. s. t. l. e. g. i. t. i. m. e. i. m. p. e. d. i. t. a. s. i. b. i. n. u. 10. fo. 56.
- Instantia non perit lapsu triennii, q. n. i. n. f. o. r. o. s. e. c. u. l. a. r. i. a. g. i. t. u. r. c. a. u. s. a. d. e. c. l. e. s. i. a. s. i. g. n. a. t. a.

In Panormitani Commentaria.

ecclesiastica. ibi. nu. 12

Instantia in criminalibus durat biennio. ibi. nu. 13

Instantia peremptoria, quæ acta pereant. ibi. nu. 4

Instantia utrum proget per compromissum, sicut pappone ibi.

Instantia non potest consensu partium prorogari et si iurauerunt. ibi. & nu. 15

Instantia finita non debet iudex finiam ferre, et q. aperte non oppo- natur. ibi. nu. 16. & 17

Instantia currie arbitro sicut iudici, secus arbitratori. ibi. nu. 21. fo. 37

Instantia etiam habet locum in causis summariis. ibi. nu. 22

Instantia perit, qñ index procedit per inquisitionem. ibi. nu. 23

Instantia quare de iure cano. non perit in c. super. n. 3. de ap. fo. 119

Instantia qñ est peritura, index ex officio potest venire ad diffinitio- nem. in c. significauerunt nu. 23. de iud. fo. 39

Instantia inchoata transiit in hi de. in c. ex parte. nu. 2. de arb. fo. 266

Instantia de iure cano non perit per lapsum triennii. in c. cum olim

il. 2. nu. 3. de priu. fo. 182

Inspirati a Deo, dñr illi omnes, qui nemine discrepante aliquid faci- unt in bonum in c. quia p. p. s. uñ. nu. 12. & 13. de cle. fo. 195

Instituitur beneficiorum spectat ad epos, uel eorum officiales, adeo q. clerici propria auctoritate sine ipsorum licentia inuitam non pñt, ad alios autem non spectat, nisi de iure special. c. ex frequentibus. num. 1. 2. & 9. de inst. fo. 66. & seq. Nec ualiet consuetudo in contra- rium. ibi. nu. 3. fo. 67

Instituta facta per epim in ecclesia patronata anteq. patronis sicut in mo- ra piratani, an consuectat, si patronus in termino nullum pñtuit. in c. cum Bertholdus. nu. 14. de re iud. fo. 87

Institutus in re certa, non per omnia hi loco legatari. in c. Raynu- tius. nu. 13. de testa. fo. 158

Institueret nemo potest seipsum in c. si nu. 1. de inst. fo. 70

Instituta facta de patre, & filii, nō censet facta ordine successiuo, sed q. pñt docetur pro dimidia & fili collectue uocati in alia dimidia. in c. Raynal. nu. 11. de testa. fo. 161

Instituta nemo debet ultra facultates ecclesie inuē. clerici, qui isto casu non tñt aliquid recipere ad mandatum consuetum. in c. aucto- ritate nu. 1. & 2. de inst. fo. 67

Instituta uel delictio in ecclesia non spectante ad aliquem pleno iure perimitur ad epim, & non ad alium, nec ualiet consuetudo in pñtium. in c. cum & plantare. nu. 2. de priu. fo. 177

Instituta beneficiorum ad quem pertinet ad illum pertinet ad quem & delictio nisi hi beneficii uel tenent illius consuetudine, uel pñtione, quia si uiam scrip. pñt, non sequitur pñt scripta aliud. in c. cū ex in uncto nu. 3. & 4. de her. fo. 119

Instituta & collatio constanduntur, adeo q. non uitiaretur libellus, uel respectum. in c. post electione n. nu. 10. de consecr. pñt. fo. 76

Instituta in beneficiis & cultu l. a beneficiis inuicem pñt ad epim loci, de iure cōm. in c. cum uen. sicut n. 2. & n. 10. de inst. fo. 68

Instructus quoties qñ s. tenetur & potest comparere in termino, n̄ au- tem litet petens ultorem terminum ad instituendum in c. coram. nu. 3. de test. in iur. fo. 208

Instituta cōtra ratione proprietatis, sunt edenda. in c. 1. nu. 7. de proba. fo. 3. & n. 2. fo. 4

Instituta cōtra naturam negotii, ut sunt scripta ab exerceente aliquo offi- cium, sunt edenda. ibi. nu. 3

Instituta originalia, & cōtra inter partes rōne materiae, quæ in eis conti- netur, sunt edenda ibi. nu. 11

Instrumēta originalia, sed exemplata pecunia patris, non sunt edē- da ibi. nu. 12

Instituta propria petentis debent edī, & pñt uendicari. ibi. nu. 13

Instrumēta quando debeant edī. ibi. nu. 2. fo. 4

Instituta integraliter sunt edenda a persona publica, rōne interesse pe- tentis ibi. nu. 27. fo. 60

Instituta integraliter sunt edenda, ut falsitas redargatur circa diem & consensum, secus circa contenta in instrumētis. ibi. nu. 29

Instituta edito debet fieri sine die & consul. nisi edicto nihil prodesse si- ne die & consule ibi. nu. 30. Et nomen Papæ & Imperatoris apponi- tur in instrumētis hodie ibi. nu. 33

Instrumētum perditum & eius tenor probatur per testes, qui illud perle- gerunt si deponunt de tenore, & q. erat sine uicio. in c. cum olim. n. 23. de priu. fo. 180

Instrumētum quod fuerit deperditum, an stetur iuso perditus. ibi. num. 10. fo. 181

Instrumētum an & qñ dī falsum, debeat iurati de calumnia uel malitia. in c. accepimus. nu. 7. de si inst. fo. 123

Instrumētum non dī cōe ex sola ostensione facta iudici absq. productione instrumēt. in c. impatori. nu. 1. de si inst. fo. 135

Instituta pñt directe uel indirecte sibi inuicem fidem derogant. ibi. n. 2

Instituta sive prin. legia pñt scribi & publicari tam in charta pergamen- na, q. bombacina in c. cum dilecta. n. 9. de consue. ut. uñ. in iur. fo. 176

...

4 Instrumētum in quibus casibus possunt produci post conclusionem in cā. in c. cum dilectus. nu. 3. de si inst. fo. 129

Instituta producere an pars possit ante conclusionem, si intra tps statu- tum a iudice ad producenda instrumēt, non produx. t. ibi. nu. 4. o. 139

Instituta in quibus adhuc tenet fides ex consuetudine, faciunt fidem in foro ecclesiast. & in negotiis ecclesiasticis. ibi. nu. 15

Instrumētum confectum per notarium infamem, an sit ipso iure nullum. ibi. nu. 7. fo. 130

4 Instrumētum ad hoc, ut sit publicum, quæ requirantur in c. 1. nu. 3. de fid. inst. fo. 116

Instrumētum facit fidem in fauorem alterius ex mandatoribus. ibi. nu. 3 fo. 118

4 Instrumētum si constat de errore, an possit aliquis abraderē in c. ex literis. nu. 3. de si inst. fo. 122

5 Instrumētum guaranteegiata non hñt locum q. clericos, nec eos l. gant. in c. si cut te. nu. 17. ne cle. uel mo. fo. 303

4 Instrumētum producta in iudicio nō sunt de actis, sed productio sic in c. qñ nu. 8. de prob. fo. 33

6 Instrumētum guaranteegiata statim statuto de eorum executione mandantē executioni non solum circa ea, quæ directe continent, sed quæ indi- recte. in c. cum olim. nu. 10. de concess. fo. 257

Instrumētum uel sententia, si pñt oducitur ab uno, an productus teneatur contra se recipere. ibi. nu. 11

4 Instrumētum non infirmatur, si post reperitur inhabilitas testium, & idē in sententia. in c. super eo il. nu. 1. de test. fo. 38

2 Instrumētum publicum habet pñtumptionem pro se, & contrarium alle- ganti incumbit probatio. in c. un. co. nu. 9. de syndi. fo. 192

5 Instrumētum falsificans, uel facta in aliqua cā, an deat perdere illam cām, uel aliter puniatur in c. cum uenerabilis. nu. 30. de exce. fo. 13

Instrumētum continens factum in iudicio, non pñt pro parte acceptari, & pro parte non, alias secus, & idem in confessione. ibi. nu. 40

Instrumētum reprobat. qñ proponitur, an admittatur duæ reprobōnes, uel plures. in c. licet dilectus nu. 3. de test. fo. 101

6 Instrumētum pñt loqui per uerba patris. in c. tps, licet actus fiat in pñt. itē potest loqui in tertia persona, & in prima. in c. quod autem. nu. 4. de iu. pñ. fo. 240

2 Instrumētum producens, censetur tacite confiteri omnia contenta in eo. in c. cum super. nu. 7. de offi. del. fo. 113

3 Instrumētum si pñt aliquid in iudicio sibi inuicem, sed alteri pñt iudi- cialia potest cogi ad illa laceranda. in c. cum dilecta. nu. 3. de consir. ut. uel in iur. fo. 176

6 Instrumētum redditur suspectum ex rasura, & si superlineari scriptura in c. cum uenerabilis nu. 6. de rel. do. fo. 324

Instrumētum locationis non probat, neq. dñ. num. neq. possessionem esse penes locatē. ibi. nu. 7

4 Instrumētum an possit fieri circa consanguinitatem probandam. in c. fe- ries nu. 2. de testa. fo. 71

Instrumēta possunt produci usq. ad conclusionem. ibi. nu. 4

4 Instrumētum solum dñ. s. uel donat. omni pñt nupt. asan probet matrimo- nium in c. illud quoq. nu. 6. de pñtump. fo. 146

6 Instrumētum factum ab excoicato, an ualeat in c. aduersus. nu. 13. de im. pñt. fo. 289

7 Instrumētum reprobari potest per aliud instrumētum dignius. in c. 1. nu. 3. de na- ra ex liber. uñ. fo. 33

4 Instrumētum pñt hñt nō pñt illa reprobare. in c. pñt n. 9. de test. fo. 77

Instrumētum si arguitur de falso, an possit produci, ut emittat pñtā fal- si, licet se nolle uti illo instrumēt. ibi. nu. 10

6 Instrumētum si uideatur, potest notarius aliud conscribere, quod non uitiabi- tur si sit factum super eodem facto, licet canet in alia persona. in c. duodum. nu. 3. de conuer. conu. fo. 216

Instrumētum potest loqui in prima, uel in tertia persona. ibi. nu. 6

Instrumētum illud censet fuisse actum, qd reperit pñt scriptum ibi. nu. 7

4 In instrumētum publico non est necessē, q. testes se subscrib. bant. in c. cum lo. nu. 3. de si inst. fo. 131

4 Instrumētum exemplatum a notario sine auctoritate iudicis, cōsensu par- tum, facit fidem. in c. Albericus. nu. 7. de test. fo. 96

6 Instrumētum impugnans, perdit commodum, quod potest hñt ex eo. in c. cum olim. de censu. fo. 257

Instrumētum producens censetur fateri omnia contenta in eo, & pars ad- uersa potest ex ipso ueri, si uult ibi. nu. 7

1 Instrumētum pñt factum a nota. io excoicato est nullū in pñt. Gre. n. 17. f. 9

4 Instrumētum si facit fidē, nisi de eo qñ pñt iterum iterum illo tpe quo factū fuit. instrumētum in c. qñ. nu. 27. de prob. fo. 36. Et an instrumētum si mel produ- cta & exemplata in iudicio sint iterum producenda. ibi. nu. 36. fo. 38

In c. si notum ultra in iudicio impediunt exemplationem, in iudicio nō. in c. 1. nu. 3. de si inst. fo. 139

7 Instrumētum si in uno capitulo, uel parte reprobat, uel reddat falsum, an censetur totum falsum in c. fraternitatis. nu. 4. de her. fo. 116

4 In instrumētum duo sunt inter pñt expresse eorum noie & cognomine, qu; negant

Repertorium rerum ac sent. selectiorum.

negant se interuenisse in illo instrumento, an tale instrumentum ualeant in e. cum Ioannes nu. 16. de fi. instr. fo. 133.

COR. Adde, q. si infra duo madau reperiantur sub eod. tpe & loco, & unum est dicitur: si ab altero, nec illar. q. prius inuenit laicum, habuit illi in quo maior Italia p. n. et. ad l. Scipionius proculo. ff. de le. 2. Ita signanter dixit Bal. in l. falsus in 13. col. C. de fur. q. de in uerficari pot. per tex. in l. 1. §. si ille p. n. ff. de uer. obl. fm. Alex. pro quod. & Bal. in l. 1. scriptura. C. de fi. instr. & in l. cum p. n. et. ad l. 1. de le. 2. & in l. Imperator. in pen. col. ff. de sta. ho. quod. intelligitur in eum fm. Alex. in p. n. loc. ubi. fit diuersitas in q. tate, secus si in qualitate mandati, fm. eundem ibi. in 2. fal. Et ita apud Forlimum in facti conuentione a consiliis, ubi erant duo infra facta ab uno & eodem notario, & in quantitate discordabant, dixit radium esse utriusque in ea parti, in qua conueniebant, per l. de promiss. proculo, & adduxit Salic. in d. l. scripturae in uer. nanciam mater. an concilio lo. b. aut liue compassioles.

4 Infirmi prod. o. postquam est conclusum in eam, an releuet. in e. q. n. nu. 17. de prob. fo. 33.

5 Infirmi dubia probat. o. non releuat, nisi factum aliter certificetur. in e. audis. nu. 3. de p. n. et. fo. 42.

Infirmi notarii mortui exemplatum, an & q. n. faciat fidem in e. Abbate. nu. 14. de uer. fi. fo. 241.

Infirmi q. n. exemplatur, debet citari pars cuius interest ibi.

4 Infirmi an probat, si interrogatiois pro hoc eolum non fuit lectum coram patribus in e. eam p. n. 4. da. fi. in l. 1. fo. 138.

3 Infirmi credit. si facit reddidit debitori, presumitur liberatus a p. tentis in e. n. p. n. blutione uel reat. sione. Idem si fuit traditum in uini ex m. i. s. idem continentibus, & q. n. in e. ecc. S. Mariz. il. 2. n. 10. 13. & 16. ut li. pen. fo. 280.

Infirmi emptionis aliquarum rerum si fuerit ab emptore donatum uel legatum, presumitur donasse illas res, uel legasse ibi. n. 11. & 12.

Infirmi credit. uel pignoris si facit reddidit, in dubio non presumitur donatio, si ex alia causa potest p. n. sum. fuisse reddidit ibi. nu. 13.

Infirmi, in quo erant mihi plures obligati, sum reddidit, an sibi soli presumatur donatum, an etiam alteri. ibi. nu. 14.

Infirmi credit. si reddidit debitori meo, & p. n. reddiderit mihi, an p. sumatur in persona mea facta donat. o. ibi. nu. 15.

Infirmi credit. si reperit eandem, an p. sumat fuisse facta solo. ibi. nu. 17.

Conditioes & circumstantie personarum malum operantur circa uitas p. n. sum. p. n. ones bonas uel malas ibi.

2 Infirmi tenor scriptus apud acta, ita demum probat. infirmum esse tales tenor, si fuit scriptus uoluntate partium, alias secus in eum in iure. nu. 6. de off. del. fo. 123.

6 Infirmi non uisat, si dicat, Aeneas filius Mariani, & si fuit appositae dictio, quondam, & cum Marius sit de familia, idem si esset posita dictio, quondam, & p. n. non esset mortuus in e. cum 3. n. 2. de p. n. 121.

5 Infirmi tradit. o. uel donat. o. uel legatum, an in lucra tradonem uel dononem, n. legatum rerum in eis contrarium Antoin. f. an. nu. 4. de renan. fo. 34.

1 Infirmi transumptum sine solennitate, non facit fidem. in cap. scriptum. nu. 10. de cie. fo. 190.

COR. Adde, q. respectu horarum censetur aliqui. posterior, & anterior, gl. est fin. in l. si ex plur. bus §. si. ff. de sol. Et an sit de iuris solennitate, ut hora apponatur in iuris, dicit, q. non est iure cautum, unde non mutabitur infirmum de defectu horarum. Ita eleganter dixit Io. An. in add. Spe. in u. de inst. ed. in prin. in 3. col. adduco Bal. in l. Imperator. ff. de ita. ho. & in l. p. n. scripturae. C. si prius uel uti. pub. & in l. fi. C. de edi. d. m. Ad. tol. & in l. cum proponas. C. de m. d. mar. & in e. qui 2. de prob. & in e. ego. N. de iure in quibus locis reputat il lam gl. fin. & in e. de confess. & in e. 3. cam. de prob. Dixit id. Bal. per illam gl. quod nihilominus iudex ex officio suo potest interrogare testes de hora, & ad hoc al. tex. bo. in l. si prius ff. ad sille.

7 Infirmi confecti a notariis suspensis, non teneant in e. li. aduersis. nu. 3. de h. re. fo. 118.

5 Infirmi quibus casibus habeant maiorem fidem, q. testes. in e. ad audientiam nu. 8. de p. n. et. fo. 39.

7 Infirmi redditur dubium p. n. r. s. u. r. a. s. & p. n. subscriptiones plurimum una manu factas in e. cum olim. il. 2. nu. 18. de prin. fo. 182.

5 Infirmi an confestatur reprobatum ex eo q. contra ipsam terat finia. in e. suborta. nu. 7. de re. m. d. fo. 94.

4 Intellectus ad capitulum cum contra. de testi. ibi. nu. 1. fo. 114.

6 Intellectus implicant. s. contrarietatem uel repugnantiam, no sunt admittendi in e. maiores §. sed adhuc. nu. 3. de bap. lo. 270.

6 Intellectus iurum non sunt u. ahendi ad gratiam in e. cura pastora lis. nu. 3. de u. pa. fo. 243.

2 Intellectus al. cuius leg. s. uel statum euidens d. ille, qui extrahat p. aliquem subtiliter intelligentem, licet non omnes scirent extrahere A. in e. literas nu. 1. de temp. or. fo. 30.

6 Intellectus impropriantes uel uolantes uerba disponum, sunt mi-

nime recipien. li. in e. ad aud. entiam nu. 2. de deci. fo. 183.

2 Intellectus plures si iura habent, debent intelligi secundum intellectum mag. s. dubitalem in e. super q. n. om. §. si uero. nu. 7. de off. del. fo. 120.

1 Intellectus uerus ad e. suscepium. de ref. li. 6. in e. significante. nu. 7. de ref. fo. 99.

7 Intellectus continens absurditatem est uitandus. in e. ex ore. nu. 2. de prin. fo. 183.

6 Intellectus caput in odiosis, minus in tri exofis & contrariis. de multa. nu. 4. de p. n. et. fo. 47.

1 Intellectus auri non debent trahi ad gratiam in e. eam te. nu. 1. de ref. fo. 57.

2 Intellectus ad l. annua §. 1. ff. de an. le. in e. q. n. 7. uer. unde ad. te. de off. del. fo. 102.

7 Intellectus plures si p. n. dari ad aliquem tex. ille est dandus qui tenet dubitationem in e. peruenit. nu. 1. de sen. ex. fo. 217.

3 Intellectus ad §. hoc quoque. in Auth. in spon. l. in e. ex. r. o. n. e. 6. de app. fo. 116.

7 Intellectus ad l. seruam quoque §. publicae. ff. de proc. inc. uen. nu. 19. de acc. fo. 73.

3 Infusio entia aliam, est causa legitima, ipsum remouendi ab ob. co. Aut in e. li. nu. 1. de renan. fo. 47.

3 Interlocutoria an possit reuocari per iudicem, non citata parte, cuius fauorem fuit lata in cap. finem. num. 3. 6. de dolo & contumacia. fo. 288.

5 Interlocutoria potest reuocari et per illum, qui dedit causam, si est uolens, quam delictatus, et si ab ea fuerit appellatum in e. c. c. te. nu. 3. & 4. de ap. fo. 160.

Interlocutoria an transeat in rem iud. tam respectu partis, q. respectu iudicis. ibi. nu. 6. & 7. fo. 160.

Interlocutoria potest per iudicem, qui tulit, reuocari regulariter. ibi. in casibus, de quibus ibi. nu. 10.

Interlocutoria huiusmodi diffinitur, an possit amplius reuocari, si per eam finitur officium iudicis. ibi. nu. 11. & 12.

Interlocutoria non potest amplius reuocari, si fuerit ab ea bis appellatum, & semper fuerit confirmata. ibi. nu. 13.

Interlocutoria non reuocatur, si est lata ex consensu partium. in e. cum c. l. ante. nu. 1. 4. de ap. fo. 160.

Interlocutoria non reuocatur, si index, qui tulit, letulit appellatum. ibi. nu. 15.

Interlocutoria, an reuocatur, si ab ea fuit appellatum, & iudex qui tulit, fuit inhibitus. ibi. nu. 16.

Interlocutoria potest per iudicem reuocari in spon. ad diffinitum in officio suo, sed ad p. n. et. non part. s. u. que ad decem dies a bidem. nu. 17.

In reuocari o. n. interlocutoria, an debeat iudex, qui tulit, adhibere causae cognitionem, uel partis confectum. ibi. nu. 18. fo. 161.

5 Interlocutoria data ex consensu partium, non potest per ipsum iudicem, qui tulit, amplius reuocari. in e. significante. nu. 4. & 7. de ap. fo. 170.

4 Interdictio subici potest terra sua p. p. delictum d. n. in e. f. i. u. r. nu. 3. de in. e. u. fo. 198.

5 Interdictio uti possidetis fufficit probare possessionem, utile causa esset probare dominium, quia si interq. probat de possessione, p. n. tur ille qui probat et utrum in e. uenens. nu. 8. de p. n. et. fo. 52.

Interdictum recuperandae si simul cum uentur, unum ab altero, h. u. a. reo, in recom. m. d. o. q. uo sententia datur, & quo procedatur. ibi. nu. 24. fo. 31.

In interdicto recuperandae debet probari possessio tpe contestatur, & turbationis. ibi.

Interdictum uti possidetis, datur non solum contra possidere contententem, sed et contra illum, qui turbat, licet possidere non contententem. ibi. nu. 27. fo. 34.

7 Interdictum g. n. d. de q. et, si emanatum in una uilla. in e. cu. in partibus. nu. 1. de uer. fi. fo. 238.

4 Interdictum unde u. datur h. re. d. in e. significauerunt. nu. 2. de ref. fo. 82.

1 Interdictum papae uolans, non potest postulari ad praetoriam. in e. 1. nu. 1. de postu. p. n. et. fo. 124.

7 Interdictum iudicis uel ecclesiae an & q. n. maiorem impedit in e. 1. nu. 4. de ma. contra. contra inter. ec. fo. 46.

3 Interdictum recuperandae non datur contra illum, qui non spoliatus, nec mandatus, nec spoliacionem ratam habuit. in e. cum ad f. de in. nu. 1. de ref. sp. fo. 236.

Interdictum unde u. datur contra singularem successeorem succedentem in utrum. nu. 25. fo. 239.

Interdictum possessorium utile competit illi, qui possidet, cuius familia, sine eius consensu spoliatur. ibi. nu. 29. fo. 240.

Interdictum uti possidetis, intentatur et ab h. re. mala fidem, secus interdictum

In Panormitani Commentaria.

- Interdictum de itinere &c. & de aqua quoti. & xlii. in c. cū ecclesia nu. 36. & 32. de cau. pos. & pro. folio. 197
- Interdictum unde uis, licet nō detur nisi ad immobilia, tamen datur ad mobilia uenientia accessorie. in c. querelam. n. 15. & elec. f. 170
- Interdictum unde uis, aliud est directum, & aliud utile. ibid.
- Interdictum uti possidetis cōcludit, ut aduersarius cesset a turbatione, & ut satisfaciatur de dānis non cōquisitis. n. 3. d. fo. cōpe. f. 104
- Interdictum unde uis, uel uti possidetis non competit pro icoiporalibus, sed interdictum quasi unde uis, uel quasi possidetis. ib. n. 5
- Interdictum quorū bonorum datur possessoribus. in c. pastoralis. nu. 12. de cau. pos. & pro. fo. 203
- Interdictum quorū legatorū, datur heredibus p̄ra legatariū ib. n. 13
- Interdictum saluianum datur p̄ rebus, quas intulit colonus nūq̄ inquilinus in reni conductam, ne dominus perdat pensionem. ibi. nu. 14
- Interdictum retinendū an detur pro omni molestia etiam iniusta in c. audita. nu. 8. de rell. f. po. fo. 214
- Interdictum unde uis, & actio de dolo non dantur contra consiliū dantem, nisi principali non existente soluendo, uel si contra eū nō potest agi. in c. si eū dignum. n. 15. de homi. fo. 127
- Interdicta siue remedia possessoria, an sint p̄petua uel annalia? in c. 2. nu. 14. de rell. f. po. fo. 213
- Interdictum unde uis transit in successorem uniuersalem. in c. ga. v. nu. 7. & 11. de iudi. fo. 36
- Interdictū unde uis, directū competit p̄ rebus soli, sed utile p̄ rebus in corporalibus. in c. cū ecclesia. n. 7. de cau. pos. & pro. fo. 197
- In interdicto unde uis licet alias debeat probari, q̄ spoliatus possidebat, & quod fuerit spoliatus, nō q̄ inuēta peregrinantib⁹, sufficit probare quod tempore itineris arrepti ille possidebat, & qd nunc reperitur penes alium. in c. 1. nu. 7. de elec. p̄re. fo. 174
- Interdictū latum pro pecuniario debito est nullum. in c. ex referi. nu. 3. de iurei. fo. 164
- Interdicta unde uis & similia, requirunt libellum. in c. 1. nu. 14. de libel. obla. fo. 119
- Interdictum unde uis, datur contra mandātem uel ratum habētē. in c. ex parte. b. nu. 6. de fo. compe. 103
- Interdicti potest tota diocesis ob delictum, siue contumaciam Episcopi. in c. sane quia. nu. 6. & 7. de offi. dele. fo. 100
- Interdicti potest etiam per Prælatum inferri. in c. Episcopo ex consuetudine. in c. dilectus. nu. 17. de appell. fo. 154
- Interdicti quo casu potest ecclesia pro delicto unius, nam regulariter non potest. in c. 2. nu. 8. de his quæ fi. a ma. par. cap. fo. 91
- Interdicta omnia quasi sunt in reni scripta. in c. super hoc. nu. 40. de renun. fo. 19
- Interdictum unde uis est in re personale, adeo quod non datur in successorem in reni iosa etiam scienter. ibi.
- Interdictum uti possidetis datur quādoq; contra possidentem & molestātem. in c. licet nunc. 35. de proba. fol. 10. ibi d. ibid. practica pronuntiandi super interdicto uti possidetis. n. 36
- Interdicere ecclesiam non spectat ad canonicos, sed ad Episcopum cum capitulo. in c. 2. nu. 1. & 7. de his quæ fi. a ma. par. cap. f. 91
- Interdictum latum cōtra aliquam ecclesiam ab habente potestatem indicendi, an debeat obseruari ab Episcopo loci? ib. nu. 11
- Interdictum ecclesie ex impedimento non perpetuo dirimit matrimonium postea contractum. in c. ex litteris. nu. 3. de ma. cōtrac. contra inter. eccle. fo. 46
- In interdicto unde uis, debet probari spoliatio & possessio. in c. bonæ memoriæ. nu. 19. de appell. fo. 148
- Interdicti tēpore intelliguntur excepta quatuor sacramenta, quæ et tunc conscribunt uidelicet baptisma, penitentia, confessio christiana, & et matrimonium, cūlium tamen est nuptiarum solēnitates, & ordinum collatione. in c. non est. nu. 8. de ipō. fo. 7
- Interdictum quādoq; ponitur in personas, quādoq; in loca. ib.
- Interdictum uti possidetis competit p̄ controuersia iudiciali. Ant. in c. 2. nu. 4. de renun. fo. 18
- Interdicto qñ agitur unde uis in beneficiis, oportet colorare & iustificare possessionē in c. bonæ memoriæ. n. 2. de appell. f. 148
- Interdictum retinendū non solum datur inter duos contendētes possidere, sed si unus possidet & alter molestat. in c. audita. nu. 4. de rell. f. po. fo. 211
- Interdictum uti possidetis datur pro controuersia iudiciali. in c. cum inter. nu. 7. de renun. fo. 13
- Interesse quod uariatur uariato tempore, quemodo æstimabitur? in c. unico. nu. 21. de commo. fo. 102
- Interests quomodo probent? in c. dilecti filii. n. 12. d. fo. cōpe. fo. 106
- Interesse non uenit in obligationibus facti promissi in iudicio, siue in factis in iudicio explicandis, ut melius loquar. in c. significasti. nu. 1. de fo. compe. fo. 107
- Interesse cadit etiam super spiritibus lib⁹. in c. accedens. n. 4. de concess. p̄re. fo. 80
- Interesse prouenit ex contractu debet per testes probari, sed si prouenit ex maleficio probatur iuramento damnū passū. in c. 1. nu. 2. de rell. in integ. fo. 199
- Interesse si soluitur ab uno ceteri liberantur, non autem sic in p̄na ad quā omnes insoluidum tenentur. in c. si quis. nu. 10. de reb. ecc. non alie. fo. 96
- Interesse quomodo consideretur, & ad quid quando potest peti in aliqua causa? in c. per tuas. nu. 17. de arb. fo. 225
- Interesse an possit peti, si sponsalia fuerint contracta per stipulationem? in c. gemma. nu. 11. de spon. fo. 14
- Interpretatio longa an fiat in beneficiis? in c. pro illorum. nu. 8. de p̄re. fo. 41
- Interpretatio iudicis aliquorum iurium facit ius quo ad causam coram eo uertentem, sed interpretatio Imperatoris facit ius quo ad omnes. in c. cum speciali. nu. 7. de app. fo. 161
- Interpretatio alicuius iuris dubii debet fieri per ipsum principem ibi. nu. 8. fo. eo.
- Interpretatio rescriptorum, uel privilegiorum, uel siue qñ sit, an debeat citari pars cuius interpretatur. in c. olim. nu. 2. de uerb. sig. fo. 137
- Interpretatio est concessa iudici quo ad unam causam. in c. 1. n. 2. de iura. calum. fo. 155
- Interpretatio in dubiis semper fieri debet, quæ tendat in mīoriem partem. in c. estote. nu. 13. 6. & 7. de reg. iur. fo. 245
- Interpretatio statutorū, uel cōsuetudinū, uel mētis testatoris debet fieri prout apparet de mente ipsorum, ut de rōe expressa uel tacita, aut in alias dispositiones, aut in consuetudinem, aut in similia, quibus deficientibus recurritur ad interpretationē principis, & sic eius qui fecit in c. ad audientiam. nu. 2. de deci. fo. 185
- Interpretatio sententiæ debet declarari diffinitive, & partibus prestantibus, quando sit iudicialiter, secus extraiudicialiter. in c. in his. n. 3. de uer. sig. fo. 237
- Interpretatio principis super aliqua lege dubia omnes stringit, secus interpretatio inferioris. in c. si. nu. 7. de cons. fo. 49
- Interpretatio larga quomodo fiat in p̄nalibus? in c. 1. nu. 27. de po. flu. p̄re. fo. 127
- Interpres an dicatur corrigere? in c. super quæstionum. nu. 8. de of. deleg. fo. 117
- Interpretari rescripta & privilegia pertinet ad papam. in c. 1. nu. 9. de seque. pos. & siue. fo. 282
- Interpretatio plena fit in contractibus, in testamentis plenior, in beneficiis plenissima. in c. cum dilecti. nu. 4. de dona. fo. 133
- Interpretationi summorum pontificum potius statuitur super lege diuina, quā sanctorum patrum. in c. tua. nu. 5. de deci. fo. 189
- Interpretari ius duobus pertinet ad principem, & illa interpretatio facit fidem quo ad omnes. Iudex uero potest etiam, sed sua interpretatio facit fidem tantum quo ad causam coram eo uertentem. in c. inter alia. nu. 2. de sen. exco. fo. 124
- Interlati proprie dicuntur illi qui cum alias possint testari, non testantur in rub. nu. 1. de success. ab intest. fo. 163
- Interlati quando aliquis dicatur in aliquo beneficio? Ant. in c. cōsuetus. nu. 5. de fil. presby. fo. 70
- Intrusus possessor quis dicatur? Ant. in c. cum satis. nu. 1. de offi. Archiep. fo. 86
- Intrusus in aliqua dignitate, exercebit iura dignitatis excluso uero domino. in c. olim inter. nu. 17. de rell. f. po. fo. 243
- Intruso in aliqua dignitate reuerentia seu obedientia præstata, non facit illum legitime esse in dicta dignitate. in c. ex ore sedentis. nu. 9. de his, quæ fi. a ma. par. cap. fo. 92
- Intrusus appellatur ille qui habuit dignitatē a non hūte p̄tatem & quicquid agit, nulliter agit. in c. 2. nu. 4. de rell. in integ. fo. 201
- Intrusus in aliquod beneficium non habet potestatem absolueudi. in c. cum nostris. nu. 17. de concess. p̄re. fo. 75
- Intrusus in beneficio dicitur ille, qui sine auctoritate illius, ad quem spectat collatio, illud tenet. in c. quia diuersitatem. nu. 2. de concess. p̄re. fo. 73
- Interpelatio extraiudicialis requiritur, quando debitor tenetur sine adiectione dici, alias si creditor citauerit reum non præmissa dicta monitione, tenebitur & ad expensas, alias sicut si est debitor cum adiectione dici, nisi sint diuersi fori. in c. licet. H. di. nu. 13. de simo. fo. 99
- Interrogatio potest fieri per iudicem ante, uel post licentiam contestatæ iudicis suadebit. in c. cum causam. nu. 13. & 15. de iura. calu. fo. 163
- Interrogationes an fiant officio iud. an iure actionis? ib. n. 19. fo. eo.
- Inuentarium si heres non conficit, non tenetur in foro animæ ultra vires hereditarias. in c. 1. nu. 4. de solu. fo. 127
- Inuentarium si filius heres patris non conficit, non tenetur satisfaccere creditoribus de legit. ma. sua. ibi. nu. 3
- Inuentarium licet non conficiat ecclesia & fiscus, non tenetur ultra vires hereditarias in c. 1. nu. 6. de solu. fo. 127

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- 8 Inuentarium si ecclesia hares instituta non consecit, non tenetur ultra vires hereditarias. in c. 1. nu. 6. de solut. fo. 60.
- 9 Inuentum consecutionem potest remittere iudex ex causa, puta si expedit pupillo, ne secreta sui patrimonii reuelentur. in c. ex parte M. nu. 7. de ap. fo. 145.
- 6 Inuadens rem aliter ex titulo euidenter inualido, dicitur illam rem rapere. in c. 2. nu. 4. de re. eccl. alie. fo. 94.
- 1 Inuentor rei alienae quo casu potest euitare suspicionem furti in c. Julia. n. l. 2. nu. 18. de ele. fo. 211.
- 6 Inueltura non transfert in inuelturam possessionem corporalem, intellige quando inueltura fit in absentia rei inuelturæ. in c. proposuit. nu. 4. & 21. de conce. prob. fo. 71. & seq.
- 6 Inuelturam non petens a nullo domino uel renouationem, cadit a iure suo. in c. 1. nu. 5. de prece. fo. 99.
- 2 Inueltura non confertur uidetur transferre, quasi possessionem beneficij. in c. cum inier. nu. 5. de renun. fo. 13.
- 6 per Inuelturam non transferitur collatio, uel infirmitas, uel possessio in c. anthritate. nu. 9. de iust. fo. 67.
- 2 Inueltura bene uel transfert quasi possessionem ipsius. Anto. in c. 2. nu. 3. de renun. fo. 18.
- 6 Inueltura quæ fit in presentia rei habet instar traditionis, & per ipsam transfertur possessio. in c. per tuas. nu. 10. de don. f. 133.
- 5 Inueltura alicuius beneficii præsumitur facta in presentia iudicis in c. tenor. nu. 11. de re iud. fo. 72.
- 6 Inuestrum beneficii potest fieri per annulli immisionem in c. ex ore sedentis. nu. 4. de his quæ fi. a. ma. par. cap. fo. 92.
- 7 Inuitus dicitur, qui uoluntatem offendit suam cum alio signo, quoniam uoce. in c. ueniens il. 1. nu. 4. de spon. fo. 8.
- 1 Inuitatus debet uocari per inuitantem hora prandij, ut ueniat ad prandium, si inuitatus fuerit forensis uel mulier, sed alii non nisi essent graues personæ. in c. cum inter uniuersas. nu. 13. de elect. fo. 159.
- 4 **C**ons. 2. f. igo adduco do. Ant. de bar. i. c. quidam de renun. si ubi dicitur q. si aliquis inuita aliquem ad comedendum, q. debet mittere p. eo hora debita per tex. 2. q. 4. displicet. f. n. l. de deo. disputat. huc passum. & subdit et ibi, q. si ad instantiam scholaris deor. p. m. h. fecit comedere, si ille postea dare licentiam non curat, compellendus erit p. d. c. quidam. & inquantum dicebat uxor Card. esse mittendum p. mulieribus forensibus & grauib. personis, & nō p. al. i. dico i. distincte, pro eis esse mittendum per tex. in c. displicet. in fi. in distincte loquentē ibi, misit ad inuitatos. nam lex id dist. loquens indistincte debet intelligi. l. 3. ff. de offi. præl. l. de precio. si de public. c. si Romanorum. 19. d. ille. q. 4. circa. de. priu. cōtra Cald. & Abb. q. intelligo nisi aliter se haberet loci consuetudo, quia illa est seruata. c. illa. 12. dist. Inuitatus tenet ad interesse inuitato, nisi ad ipsam: qd. est possessus, si inuitatus prædium acceptauerit, licet lo. and. cōtrariū sentierit i. pro. Grego. in c. rex pacificus. super uer. per fratrem Raymundum. cuius sententia reprobatur per Ab. in d. c. cum inter uniuersas. c. ca. fi. ibi. & facit ad qd. ubi supra.
- 6 Inuitatus ab aliquo, si possit repellatur potest agere contra inuitantem actione de dolo. in c. fi. nu. 13. de proba. fo. 101.
- 7 Irregularis non efficitur ille qui interrogatus respondit, quod p. tali delicto est poena mortis, nisi tunc inuenerit casus, & ob hoc consilium ille mortuus est, nam illo casu incurritur irregularitas in c. 1. nu. 3. de fur. fo. 141.
- 7 Irregularitatem nec peccatum incurrit presbyter interficiendo aliquem in necessariam defensionem sui corporis, secus si reum suum in c. interfecisti. nu. 3. de homi. fo. 135.
- 7 Irregularis efficitur clericus in sacris matrimonium contrahens, ita quod ad maiores ordines non potest promoueri, nec in susceptione ministrare. in c. 1. nu. 3. qui ele. nel. no. fo. 16.
- Irregularis non causatur ex sanguinis clausione, nisi mors sequatur, ibi. nu. 8.
- 7 Irregularitatem an incurrant illi clerici, qui exerceant aliqua officia in ecclesia, ad q. si sunt ordinati in c. tanta. n. 5. de excels. præl. fo. 174.
- Irregularitatem an incurrat, qui audit diuina ab irregulari, uel ille qui facit irregularem celebrare. ibi. nu. 6.
- 7 Irregularitatem non incurrit quis ex eo, quod agit contra aliquem civiliter, ille uero punitur postea in sanguine. in c. posula. fi. n. l. de homi. fo. 132.
- 7 Irregularitas incurritur per clericum inducit dispositionem. in c. la tores. nu. 2. de de. exco. fo. 16.
- 2 Irregularitas non priuat quem ipso iure beneficio. Ant. in c. nisi. in prin. n. 1. & 6. de renun. fo. 36.
- Irregularitas ad oritur ex peccatis oculis adeo, quod requirit dispensationem in d. c. nisi § personæ nu. 15. fo. 37.
- Irregularitas quare ita dicatur, & quoniam sit & de quo iure sit introducta ibi. n. 17. fo. 139.
- 5 Irregularitatem incurrit sacerdos etiam foras, si celebrat in loco
- interdicto. in c. dilectus. nu. 18. de appell. fo. 154.
- Irregularitatem non incurrit ille, qui celebrat in ciuitate, ubi celebratur a diuinis ibi. nu. 19.
- Irregularitatem nunquam quis incurrit, nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 20.
- 7 Irregularitatem quis incurrit, & q. bono zelo accuset aliquem qui hoc patitur poena corporis assiluit. in c. accusasti. n. 1. de accu. l. 69.
- Irregularitas incurritur sine peccato. ibi.
- Irregularis non est ille, qui ad uitium potestatis dedit signa, cuius latronis, qui ab ipso potestate & eius curia mortuus est. ibi.
- Irregularitatem quis incurrit ex sola membri debilitatione, uel abscissione. ibi. nu. 7.
- 7 Irregularitatem incurrit Prælati, quando faciunt moni suos cecos in carceribus forte, quia non satis faciunt de metuan. c. c. non ab homi. n. 21. de iud. fo. 35.
- 7 Irregularitatem non incurrit homicida mentalis? in c. si aliquis. nu. 3. de homi. fo. 116.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus non alius, si clamauit, cum uel sit furem, unde ueni non uenit, & furem occiderunt in c. signum. casu. il. 2. nu. 12. de homi. fo. 111.
- 7 Irregularis efficitur quis ob membri detractionem sine mutatione. in c. 1. nu. 1. de ele. pag. in du. fo. 133.
- Irregularis an efficitur ex sola debilitate debilitate? in c. irregularis ob homicidium uel membri truncationem, non dicitur sicut per Episcopum. ibi. nu. 2. fo. 134.
- Irregularitatem incurrit clericus siue alter ex delicto commissum, & ex lata culpa. in c. quatuor. nu. 2. de peni. & remissio. 205.
- Irregularitas non incurritur ex delicto commissio ex sola culpa. ibi. nu. 3.
- 7 Irregularitas inducitur ex omni graui & notorio delicto, quocumque alio, sed quo ad se ex omni peccato. Ant. in cap. si. nu. 12. & c. item or. fo. 12.
- 7 Irregularitas impedit susceptos ordines ministrare, & prohibet suscipiendib.
- Irregularitas an, & quoniam pueniat tã ex peccatis magnis q. paruis, occisus sine publicis adeo, q. impediat susceptos ministrare, & p. beat suscipiendos etiam peccata poenitentia nōq. ad factum. ibi.
- 6 Irregularitatem incurrit testes iudices, & officiales p. iudicis aliquem uel administratorem sine cōmētis sanguine adeo, q. si possit p. p. r. ad factos ordine. in c. sententiam. nu. 2. re. de. nel. mon. l. 1.
- 7 Irregularitas an inducitur delicta oculorum? Anto. in c. quatuor. 1. de exte. & qualitate. fo. 157.
- 7 Irregularitatem an incurrat, ille, qui celebrat in ecclesia interdicta siue interdictio an, in pollutione, siue interdictio hominis? c. tuarum. nu. 6. de præl. fo. 180.
- 7 Irregularitatem an incurrat clericus celebrans? hoc facit fibi. ceteridum per Episcopum. ibi.
- 2 Irregularitatem an incurrat criminofus celebrans? Anto. in c. 1. nu. 4. & de cler. per. fo. 84.
- 6 Irregularitas semper incurritur a clerico alium offendente, & q. de. in c. 2. nu. 2. & 3. de m. & hone. c. l. 3.
- 7 Irregularitatem incurrit iudex, siue iudex in c. criminali, ibi. nu. 2.
- Irregularitatem an, & quando quis incurrat p. homicidium uel necra alteri illata? Anto. in c. 1. nu. 2. de corp. nu. fo. 78.
- 7 Irregularitatem potest incurrit infans doli capax in c. tu. n. l. de delict. p. fo. 153.
- 7 Irregularitatem incurrit iudex, si facit aliquem d. capitari et iudice. ibi.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus, si se de fensio uel res suas cedit modum. in c. olim. l. 1. nu. 19. de re. l. fo. 250.
- 7 Irregularitatem an incurrit clericus? si sit sit alicui homicidio, ipse dedit causam ipsi homicidio i. capitulum. n. 1. & 3. de ele. p. fo. 164.
- 7 Irregularitatem & non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad defensionem sui sanguinis. ibi. nu. 3.
- 7 Irregularitatem an incurrit aliquis, si interfuit in aliquo conuictu, i quo fuit consilium homicidij, quo neque uerbis, neque f. c. præstitit opem adeo, quod sine alia dispensatione potest promoueri in c. nu. 1. co. ut. fo. 160.
- 9 Irregularis non est priuatus ipso iure beneficio, sed uenit priuatus in c. clericus. nu. 2. ne de. uel. mon. f. 300.
- Irregularitatem non incurrit clericus ex sola debilitate membri. ibi. nu. 2.
- 7 Irregularitatem non incurrit Prælati si suis officialibus puniat quem poena sanguinis ex generali mandato ipsius Prælati. ibi. nu. 12.
- 7 Irregularitas incurritur ex solo consilio. ibi. nu. 10.
- 7 Irregularitatem incurrit clericus bellantes, etiam in bello iusto, de consensu Papæ. ibi. nu. 13.
- 7 Irregularitatem incurrit suspensio, si administrat in c. si quis. biter. nu. 4. de cler. exco. fo. 161.
- 7 Irregularis per quem potest dispensari. ibi. nu. 11. fo. 162.

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Index ex officio potest procedere contra excommunicatum in c. 2. nu. 40. de ord. cog. fo. 187
- 5 Index ad citandum scandalum potest se intrinsecare, ubi non habet iurisdictionem in c. confutatus nu. 9. de app. fo. 43
- Index a quo potest se intrinsecare ad faciliorem exitum appellationis, ex officio tamen suo videlicet, ut hoc ab eo gestum teneat, non autem quod pars teneatur sue citationi parere ibi nu. 11
- 1 Index non debet terre sententiam contra contumacem, nisi sihi constet de meritis causae saltem unius partis, si illa est contumax in c. dudum si. 1. nu. 4. de elec. fo. 165
- 4 Indici relationi creditur, ubi datur potestas iudici vel arbitro, ut procedat sine scriptis in c. quoniam nu. 3. de prob. fo. 32
- 7 Index ecclesiasticus potest iure proprio exercere suam iurisdictionem etiam in laicos excoherentes deestabile mitti male dicitur fo. 10. nu. 1. in c. Arch. episcopat. nu. 7. de rap. fo. 139
- Index ecclesiasticus habet iurisdictionem in laicum, ut satisfaciatur quae debeat eius auctoritas fundus in c. in litens nu. 1. co. de fo. co.
- 6 Index appellationis non habet iurisdictionem in causa principalis, nisi post iurisdictionem appellatorem in c. per tuas nu. 6. 10. de sen. ex com. f. 228. & seq.
- 5 Index a quo an possit appellanti praefigere terminum breviorum terminorum ad proseguendum, non autem ad finendum appellationem in c. cum sit romana nu. 3. 12. & 17. de ap. fo. 112
- Index ad quem potest ex causa restringere terminum datum ad appellationem ibi nu. 17
- 1 Index potest conglossare, an sua sit iurisdictione in c. ex parte Decani nu. 3. de ref. fo. 9
- 1 Index non facit item suam iudicando pro una parte in casu multitudine ibi in c. 1. nu. 16. de cons. fo. 29
- 3 Index debet providere ut solennitates serventur in iudiciis in c. causam que si. 1. nu. 1. 3. & 4. de iudi. fo. 30. & seq.
- 4 Index videns testes uacillare, debet facere scribere in actis, quantas fides sit eis adhibenda in c. quoniam nu. 34. de prob. fo. 32
- 1 Index non tenet clericos, sub se legare, & sic impediens ut sit: non debent fieri excoherentes in c. adversus nu. 1. de m. n. c. fo. 290
- 3 Index si arbitratu potest arbitrio suo, potest eius sententia appellari, & potest ut suspensus seculari in c. non solum nu. 9. de m. h. fo. 15
- Index cui impeditur iurisdictione, an ipse possit procedere, & quomodo sit in c. de legatis ibi nu. 11
- 3 Index qui arceat terminum sine causae expressione, facit quod ob hoc possit appellari, sic quid si causa exprimitur, & quando in c. 1. nu. 8. & 10. de dila. fo. 168
- Index moderato terminum iuris, an presumatur facere cum causa ibi nu. 11
- 5 Iudicem alias suam declinans ex causa vel ex privilegio, debet saltem verbo cauere de respondendo eorum illo iudice suo, si sit absens, alias non requiritur cautio aliqua, si est praesens in c. prout nu. 10. de do. & cont. fo. 233
- 6 Index tamen ecclesiasticus, qui secularis potest compellere coniuges ad reddendum coniugale debitum in c. ex publico nu. 3. de cou. co. u. fo. 210
- 7 Index ecclesiasticus indicat de causa temporalium laicorum, si uenit accessio ad causam ecclesiasticam, & similiter de incidenti temporalium ratione in c. de prudentia nu. 2. de dona. inter u. & ux. fo. 50
- Index secularis non indicat de iure dei: quaestione spirituali, sed remittit ad iurisdictionem ecclesiasticam ibi
- Index ecclesiasticus est index competens in dictionem restitutorie, etiam si principaliter de causa sine matrimonio agatur, uaria tamen est doctorum opinio ibi nu. 7. fo. 61
- Index lata sententia super principali, an possit se postmodum de accessorio intrinsecare ibi nu. 8
- 1 Index non potest esse aliquis, qui sit uel seruus uel infans in c. seisciatu nu. 3. de ref. fo. 63
- Index non repellitur, si contra eum obicitur aliquod crimen, si est in teste, & quare est ratio differentiae ibi nu. 3
- Index an possit se excurrare, quod sit infans ibi nu. 14
- Index interatus cui est commissa causa, potest repelli ibi nu. 13
- 7 Index a quo non potest statui terminum ad finiendam appellationem, & si statuerit, intelligitur de prosecutione in c. ex simulatione nu. 1. 2. & 4. de app. fo. 149
- Index potest procedere parte absente, quando certum est parti non competere aliud ius, nisi illud quod iudex habet in manibus ibi nu. 3. fo. 6
- 1 Index etiam delegatus Papae perperam procedit sine citatione, in c. uenerabilem nu. 3. de cl. fo. 183
- 5 Index potest terminum a iure statutum abbreviare, si sibi videbitur in c. passio nu. 2. de exce. fo. 5
- Index de cuius incompetencia est oppositum non potest se in causa intrinsecare, donec de sua iurisdictione sit iudicatum, & interim super illa causa non est ei pendendum ibi nu. 1. fo. 16
- Iudicis incompetencia potest allegari etiam post sententiam in c. passio nu. 6. de exce. fo. 60
- Index potest opponere dilatorias post lapsum terminum ex officio

- suo in casibus, in quibus potest ex officio supplere ibi nu. 3. fo. 16
- 7 Index unus loci patet, uel sustinet do. inde alieni procedere hoc progrems iurisdictionem in c. ad petitionem nu. 7. de accu. fo. 10
- 7 Index quoque ly. iuste ad mortem condennatur, non fit promouendus ad ordines sine dispensatione in c. dilectus nu. 3. de hon. fo. 10
- 6 Index potest condemnare ad interdictum ad satisfactionem, si fuerit p. etiam a parte in obligationibus rem dari uel trahi in c. de causam nu. 3. de cens. fo. 257
- 7 Index potest ex officio in iudicare innocentiam ipsius rei in c. in c. ueneris nu. 19. & 22. de accu. fo. 73
- Index an ex officio possit reuocare accusatorem ab turpi causa factam in c. significante nu. 4. qui mat. accu. pos. fo. 56
- 7 Index ecclesiasticus potest procedere contra laicum peccatorem & peritum in c. nonnulli nu. 1. de iudi. fo. 39
- Index si secularis potest compellere partes ad pactum ibi
- Index ecclesiasticus non potest cognoscere, an res super qua litatur, sit de suo foro ibi nu. 19. fo. 31
- Index ecclesiasticus cognoscit de pace & info ibi nu. 49. fo. 43
- 7 Index ecclesiasticus si solus iudex appetens in causa matrimoniali, sed ubi agitur de consentibus ad ipsum matrimonium, & p. p. occasione uxoris in c. promissa & de dote in c. gemma nu. 3. de spon. fo. 14
- Index imperitiam per se ipsum surreptitum cognoscit super iudicate refer. p. q. si inuenit surreptitum, condemnabitur impetrem in expensis in c. ut debitus nu. 1. de app. fo. 157
- Index ad quem, si non condemnauerit in expensis frivole ab interlocutoria appellante, iudex a quo reseruat condennationem pensarum in fine litis ibi nu. 7
- Index ad quem succedit loco iudicis a quo iustificata causa appellatur, & procedit super causa prae iudice, sicut fuisse proceditur ad quem ibi nu. 8
- Index a quo non deferens appellationem, uel de ferens appellationem non tenet puniendus ibi nu. 2. fo. 159
- Index potest leges interpretari quo ad causas per eum decidendas ibi nu. 28
- Index potest iudicare contra communem opinionem, si uiderit notoriam & saltem, uel posse contra pluribus rationibus ibi nu. 1
- Index a quo debet deferre appellationem, quia do. dubitat, an causa appellandi sit legitima uel non ibi nu. 20
- Index potest allegari suspensus etiam quod suspicio prouenerit paulatim, qui allegat ipsum suspectum ibi nu. 22
- Index a quo non potest allegari suspectus per appellatorem, nisi sit probare iudicem iuste sibi committatur ibi
- Index ecclesiasticus non debet iudicare clericos poenit laicali, nisi poenitentia poenitentia, in c. cum non ab hoc nu. 7. de iudi. fo. 13
- Index secularis non potest cognoscere, an clericus qui de depositum de foro suo, sit talis clericus obiectus de poenitentia suo, & si aliter sit declaratum per iudicem ecclesiasticum ibi nu. 20. fo. 13
- 3 Index an possit condemnare in fructibus, si non sunt putati in loco in c. grauam. 19. de ref. fo. 122
- 7 Index ordinarius per inquirere de summa contra aliquem simplicem & de plano sine ordine in c. cum in tua nu. 1. de spon. fo. 13
- Index delegatus non potest se intrinsecare in causa, si pars aduersus notitiam communioms inuenit super dicta causa nuntium superiorem in c. ad huc d. nu. 1. de app. fo. 134
- Index non solum debet causas decidere & firmare, sed etiam eas concordare si potest in c. ex parte nu. 2. de trans. fo. 177
- Index debet semper inclinare se in partem equiorem & habere rationem prae iudicibus ibi nu. 4
- Index an possit cum bona conscientia reducere partes ad concordiam, quando una partium sunt cum ipsi iudici ibi nu. 7
- Index si non admittit tamen uel ex parte exceptiones licite ab eo perlatum in c. ex parte nu. 2. de app. fo. 168
- Index non admittendo uel respondendo exceptiones propositas, & quo casu possit ab ipso appellari ibi nu. 3. fo. 60
- 6 Index ecclesiasticus potest se impedire iura delicta notoria laicorum, quando iudex secularis est negligens ad puniendum in c. parochia nu. 1. de sepul. fo. 176
- 7 Index si intentionem ferre potest sine testibus de eo quod est sibi notum uel notorium in c. de iudi. nu. 4. de eo qui cog. co. fo. 36
- Index non debet impendere officium suum ad puniendam utilitatem nisi parte petente in c. prout nu. 19. de do. & cont. fo. 234
- Index non admittendo exceptionem legitimam grauat partes, & possit appellare in c. significante nu. 2. de ref. fo. 98
- 2 Index ex quibus causis possit recusari in c. cum super nu. 3. de off. iude. fo. 113
- Index potest recusari ut suspensus, etiam postquam est conclusum in c. in c. nu. 10. de ma. pe. fo. 125
- Index utrum possit partes ad concordiam costringere rebus ibi nu. 128
- 6 Index si timeatur de uolentia etiam partem, debet nullam suscipere, & in loco tuto ponere in c. cum locum nu. 3. de sepul. fo. 176

In Panormitani Commentaria.

- 3 Iudex datus super proprietate an possit cognoscere super causa possessoria. in c. pastor. nu. 10. de cau. pos. & pro. fo. 202
- 4 Iudex an possit implere illud, quod non potest facere pars iugiter forte alicuius statuti. in c. nulli episcopo. nu. 3. de accu. fo. 67
- 1 Iudex excommunicatus minor potest absolvere excommunicatum. in c. ab excommunicato. nu. 15. de recri. fo. 104
- Iudex licet non sit sacerdos, potest quem ab excommunicatione absolvere ibi. nu. 16
- 4 Iudex ex officio potest providere, quod debitor iurant non repetere usuras. in c. ad nostram. l. 1. nu. 2. de iure. fo. 175
- Iudex ubicunque equitas suggerit, & pars non potest agere, potest ex officio providere parti ibi. nu. 1
- Iudex ex officio, an possit inquirere de aliquo impedimento canonico inter coniuges ibi. nu. 5
- Iudex ex officio potest inquirere de iuribus Principis. ibi. nu. 6
- Iudex regulariter ex officio non inquit de crimine cum agitur ad poenam temporalem ibi. nu. 7. fo. 176
- Iudex potest procedere ex officio super iuribus ecclesie & in actu ibi. nu. 8
- 1 Iudex cui fuit commissio causa, ut ea cognoscat cum consilio aliquorum, potest dictam causam aliter delegare, & delegatus debet cognoscere cum dicto consilio sapientis in c. cum in veteri nu. 2. de elec. fo. 107
- 4 CORRE. Adde quod voluit Bala. l. si pater. C. si mancipia fuerint alie. ubi dixit, testor mandatum executori, quod distribuat bona sua pauperes cum consilio guardiani sancti Francisci, & executor fuit negligens intra annum ad exequendum voluit de testatoris, de voluta est potestas ad episcopum p. Louth. C. de epis. & cle. e. nos quidem de testi. & quod utrobique non in episcopos se referunt forma, quia debet exequi secundum consilium guardiani, quia licet sit recessus a persona executoris, tamen non est recessus a forma pro quo dicto domus dicit esse eadem. i. c. dura in uerba. iuxta p. scriptam formam de crisi. l. ego adduco tex. in c. una de sup. negli. Prel. & lo. And. & Abb. in c. publicato. de elem. 5
- 3 Iudex suspectus non potest cognoscere, an sua sit iurisdiclio. in c. conquerente. nu. 1. d. resti. fo. 220
- Iudex delegatus qui habet cognoscere de causa spoliationis, potest cognoscere de causa restitutionis, quia ut hoc sibi tacite committitur. ibi. nu. 14
- 3 Iudex iurium territorii non potest mandare executionem sententia sua in alieno territorio. in c. postulatione. nu. 3. de fo. comp. fo. 101
- Iudex potest primarie delinquentem etiam in bonis suis in alieno territorio. ibi. nu. 7
- Iudex nemo potest esse in causa propria, nec consuetudo aliter dicens ualere, ibi. nu. 14. fo. 101
- 4 Iudex potest ex officio publicatis attestationibus testes recipere, non ad petitionem partis, & si non uult repetere, non cogitur, licet obscure deponant. in c. in clamor. nu. 1. de testi. fo. 104
- 2 Iudex minor an possit iurisdictionem exercere in presentia maioris iudicis. in c. uolentes. nu. 4. de off. leg. fo. 140
- 3 Iudices deputati in certa causa possunt illam delegare, in c. ex termin. nu. 15. de iudi. fo. 24
- 2 Iudex potest recusare pro causa etiam modica. in c. cum R. cano nicus. nu. 5. de of. del. fo. 128
- 7 Iudex non recusatur, si ab eo non appellatur. in c. qualiter & quado il. 2. nu. 5. de accu. fo. 84
- Iudex ordinarius non potest repelli uel recusari per exceptionem criminis, quod autem de delegato. c. in fine ibi. nu. 16
- 6 Iudex quando procedit ex presumptionibus, debet multum temperare sententiam suam, ut modice nec rationem imponat. in c. 2. nu. 4. de coha. cle. & nu. fo. 13
- 5 Iudex an teneatur in iudicando si iudicatur secundum opinionem maiorum, quia tamen non est uera in c. 1. nu. 10. de iudi. fo. 40
- Iudex non sequendo communem opinionem est in culpa, nisi sit falsa. nec possit probabilibus rationibus contineri. ibi.
- 5 Iudex potest ex officio libellum lacerare, si uiderit non competere auctori maxime in spiritualibus, in quibus regulariter iudex supplere ex officio. in c. cum ecclesiasticis. nu. 2. de exce. fo. 4
- 7 Iudex ecclesiasticus potest iurare laicos de causa dotis iudicare. in c. propositum. nu. 4. de conu. fo. 21
- 3 Iudex ecclesiasticus potest coercere iudicem secularem non administrantem iustitiam petentibus. in c. deputati. nu. 3. de iudi. fo. 50
- Iudex non debet procedere ad iudicium bonorum propter contumaciam unius, quando plures erunt nocendi. ibi. nu. 10. & 13
- 7 Iudex appellationis quod sententia est nulla, quia fundata super nullo processu, habet tamen pronuntiare sibi nullam, sed si iura licet nulla, uel iniqua, si formata super processu nullo, ipse habet reformare sententiam. in c. cum d. l. et. nu. 4. de emp. & uen. fo. 105
- 4 Iudex potest iterum ex officio interrogare testes obscuros, si uis ad petitionem partis in c. in presentia. nu. 32. de prob. fo. 21
- 2 Iudex potest recusari, si est dominus aduersus partem. in c. 1. nu. 5. de of. iudi. fo. 159

- Iudex potest recusari suspectus ex quibusdam causis, de quibus usque in finem. ibi.
- 1 Iudex excommunicatus non potest alium excommunicare, in c. ab excommunicato. nu. 7. de recri. fo. 103
- Iudex occulte excommunicatus, an possit aliquem excommunicare. ibi. nu. 8
- 2 Iudex dubitans an exceptio sit admittenda uel ne, qualiter de deat eam admittere. in c. cum contingat. nu. 1. de of. dele. fo. 129
- 2 Iudices plures ubi reperiuntur, electio est auctor coram quo uel iterum conuenire. in c. 1. nu. 4. de of. leg. fo. 136
- 7 Iudex potest in arbitraris imponere poenam corporalem. in c. accepimus. nu. 8. de pur. cano. fo. 195
- 5 Iudex a quo extitit appellatum, an possit per appellationem Italia causa recusari ut suspectus. in c. adhuc. l. 1. nu. 2. & 5. de app. fo. 113
- Iudex de imperitia uel negligentia tenetur ad interesse partis, licet a sua sententia non promoueretur ibi. nu. 6. fo. 114
- Iudicis suspensio an possit de utroque iure allegari in respectu de legatorum, quam ordinario iuratum cum expressione causae, quam sine in c. ad hanc. l. 1. nu. 2. & 4. de app. fo. 114
- 6 Iudex potest supplere defectum allegationum partis, ideo potest al legare illud quod non allegatur per partem, & ex ipso causam de cidere in c. ex parte altius. nu. 11. de conce. prob. fo. 79
- Iudex secularis non debet cognoscere, quoties oritur dubium super iuramento. in c. cum contingat. nu. 15. de iure in fo. 191
- 1 Iudex secularis hinc pendente non exerceat officium suum contra ecclesiasticas personas, cum in causis incidentibus. in rep. c. ecclesia sancte Marie. nu. 9. de consi. fo. 40
- Iudex potest procedere ad diffinitionem ex presumptione violenta. ibi. nu. 12. fo. 41
- Iudex debet attendere ad statuta, & consuetudines litigantium. ibi. nu. 41. 44. & 52. fo. 45. & seq.
- 4 Iudicis recusatio dandi est in scriptis. c. qui. nu. 1. de prob. fo. 14
- Iudex dicens in liti per A. & B. fuit bene probatum, percuratur pro eius sententia, si non retulit se ad actum. nu. 1. fo. 26
- Iudex debet iuriam retrahere consilio si de iniuria, et si iniuria fuit detecta p. non admittam de facto a respodendum. ibi. nu. 22
- 1 Iudex an & quando possit uenire contra sententiam suam in c. uolenti. nu. 5. de elec. fo. 151
- Iudici afferenti se delegatum & habere commissum, an, & quando credatur essentibus. in c. 21. de re iud. fo. 83
- Iudicis incompententia non potest allegari post litem contestata uel postquam sententia transit in rem iudicatam. ibi.
- Iudex non tenetur sequi consilium iudicum, nisi sit iuridicum etiam quod ex forma statuti tenetur requirere ibi. nu. 17. fo. 83
- 6 Iudex ordinarius non potest ex officio petere expensas, con p. ficiatur extra domum suam ratione tante sibi delegata. in c. cum ab omnibus. 12. de iur. & ho. cle. fo. 10
- Iudex potest procedere ex officio per inquisitionem, si accusator uel denunciator desistat. in c. lecti. Heli. nu. 7. de iur. fo. 99
- 3 Iudex non cogitur citare aliquem extra provinciam, in c. causam. nu. 4. de do. & conu. fo. 211
- 5 Iudex si non admittit appellationem, non potest appellanti prafigere terminum ad prosequendum. in c. peruenit. l. 1. nu. 1. de app. fo. 120
- 7 Iudex ecclesiasticus est iudex competens inter laicos, i. causa peccati nedom post peccatum, sed etiam ante, ut peccatum emittetur. in c. ex literis. nu. 9. de spon. fo. 6
- 2 Iudex si iuxta ex indicibus datis requiratur, ut intersit, & non comparet in termino, praesumitur in posse non nolle interelle, & ideo tota iurisdiclio consolidatur in collegam in c. etiam. nu. 2. de of. del. fo. 113
- 6 Iudex ecclesiasticus aditur contra laicum uolentem exhibere coniugium illicitum in c. charissimus. nu. 3. de conu. conu. fo. 212
- 5 Iudex potest ex officio etiam parte non exepiente personas indignas a testimonio repellere. in c. dilecti filii. nu. 12. de exce. fo. 17
- 1 Iudex potest allegare pro utraque parte & aperire dubia processus. in c. bonae memorie. l. 1. nu. 7. de postu. Prel. fo. 13
- Iudex an, & quando possit ex officio suo supplere. ibi. nu. 9
- 3 Iudex potest lacerare libellum, si ineptum sit notoria, licet non committat ex libello in c. cl. reus. nu. 4. de fo. comp. fo. 75
- Iudex an possit cognoscere, an sua sit iurisdiclio. ibi. nu. 8
- Iudex procedendo super certa qualitate, quae sit uera, licet sibi non constet, nalet processus ibi. nu. 12. fo. 76
- Iudex potest repellere exceptiones partis aduersae, quando calumnie proponunt. in c. post electionem. nu. 13. de conce. prob. fo. 76
- Iudex in notorie multis potest extra iudicialiter & de facto se introuenire. in c. quia clericus. nu. 4. de impa. fo. 340
- Iudex precipiendo alicui facere, si ille contrafecerit, non incidit in poenam pro iure, sed uenit puniendus in c. unico. nu. 1. de sagit. fo. 134
- Iudex in inquisitionibus non tenet locum partis, quia talem locum tenet distans, quae est contra inquisitionem. in c. qualiter & quado. l. 2. nu. 7. de accu. fo. 83
- Iudex debet esse oibus idem, & nemini coplacere contra ueritatem. ibi. nu. 8

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Iudex non supplicet officium suum ad utilitatem priuam, nisi ueritatur periculum anime in e. in litem. nu. 1. de rest. spo. fo. 214
- Iudex an debeat pronunciare super reprobatione, quid debeat an obster uel non? in e. a nobis. nu. 2. de excep. fo. 4
- Iudex procedendo ad ultionem, censetur pronunciare exceptiones non ob stare. ibi.
- Iudex qui male iulit sententiam, siue ab ea fuerit appellatum siue non, adhuc tenetur in syndacatu ad interesse partis in e. paito. §. q. 4. uero. nu. 4. fo. 122
- Iudex an debeat iudicare sine allegata, & acta, si repugnat conscientia sua, nisi plenissima. ibi. nu. 3. fo. 100
- Iudex secularis non debet se intrinsecare inter personas ecclesiasticas, penam in causis incidentibus in ecclesia sancte Marie. nu. 2. de con. l. fo. 36
- Iudex non datur unus si allegatur suspectus, uel moriatur, expiratur, sit obitum, quia censetur talis iurisdictione lata pro parte, se cui si similitudinem in eum inter. nu. 3. de excep. fo. 8
- Iudices suspecti utrum possint dari p. p. a certa scientia ibi. nu. 9
- Iudex non debeat ad iurisdictionem priuam suam esse cum non petiti in reprobatione. in e. paito. §. q. 4. de excep. fo. 17
- Iudices plures si dant in aliqua causa possint unus sine alio stare ei interuentoribus in e. causam. nu. 3. 7. & 8. de offi. de. fo. 108. & seq.
- Iudex an post hoc concessit onem teneat docere de sua iurisdictione uel an procurator de mandato in e. quoniam. nu. 3. de prob. fo. 127
- Iudex qui rem tenetor si ad superiorem, per culibet partem dare arte litem, si ipsi superiori deferendas, & statuere utriusque parti terminum reimpetoria ad coparendum, & superiorem potest preficere adsequi a ea et onem cum Bertoldus. nu. 4. de re iud. fo. 8
- Iudex an possit restituere quem etiam maiorem aduersus suam quam ipse iudex restituit. nu. 18
- Iudex potest pendere ad decisionem cause parum paris presentis, si creditur sufficere ad ipsam decisionem ibi. nu. 32. fo. 89
- Iudex ordinarius qui iulit sententiam licetiam per obreptionem in litem non malum, potest ea idem reuocare ibi. nu. 43
- Iudex delegatus si in eadem causa sit iurisdictione electus arbiter, an possit u. iuraque iurisdictione in e. innotat. nu. 7. de arb. fo. 227
- Iudex an & qui possit cogere partes ad pacem uel concordiam tam in euilibus q. in criminalibus in rub. nu. 1. & 3. de treu. & pa. fo. 169
- Iudex potest cogere partes ad sciendam treugam ibi. nu. 2
- Iudex contra iurisdictionem non talem facili presumitur, licet contra alium in e. qualiter & quando il. 2. nu. 3. de accu. fo. 85
- Iudex potest usque ad finem, & post conclusionem in ea interrogare circa materiam cause in e. loannes. nu. 8. de si iust. fo. 131
- Iudex ecclesiasticus potest cogere partes ad treugam in e. in. nu. 1. de treu. & pac. fo. 169
- Iudex non potest recusari sine causa rationabili. in e. super. nu. 1. de app. fo. 119
- Iudex commissarius si reperit se legatum tempore, quo sibi prestatatur rescriptum, an tempus in rescripto contentum currat a die presentationis ibi. nu. 1. fo. 120
- Iudex cui est commissio ea terminanda intra breuiorem terminum termino iudicis, an possit breuiare dilationes, & in ipsis non seruare ius commune ad hoc ut in termino sibi prelixo possit causam terminare? ibi. nu. 16
- Iudex non restituit quem ad suas defensiones finito officio ipsius iudicis ibi.
- Iudex cui fuit mandatum intra certum tempus eam instruat, & in structam remittat mandanti, potest eam remittere non instructam, quia ex defectu partium non potuit hoc facere ibi. nu. 22
- Iudex ex officio providere debet, quod coniuges iuuenes non stent seorsum propter periculum adulterii in e. r. nu. 8. de conu. lepro. fo. 31
- Iudex non comparat quod conuinxit se cum leprolo coniuge, nisi patet ibi. nu. 9
- Iudex licet possit breuiare terminos, tamen non tenetur in e. personas nu. 3. de app. fo. 110
- Iudex delegatus potest terminum appellanti prefigere ad psequendum appellationem ibi. nu. 6
- Iudex delegatus an debeat dari de consensu utriusque partis in e. ex. terum. nu. 11. de refer. fo. 35
- Iudex delegatus qui recusatur, iuratur sua iurisdictione, si ea recusationis non sit legitima, de qua cognoscant arbitri ad hoc eligendi: si uero sit legitima, a legumina, rem in e. causam ad superiorem, & an debeat alteri committere de consensu recusantis in e. cum speciali. in. 1. 4. 11. & 13. de app. fo. 161. & seq.
- Iudex non potest recusari de iure canonico, nisi ex causa allegata & probata, secus de iure civili. ibi. nu. 2. fo. 161
- Iudex potest de iure canonico in totum recusari, sed de iure civili datur adiunctus ibi.
- Iudex potest allegari suspectus ex multis causis, quae iure non exprimitur, quae arbitrio iudicis de hoc cognoscendis relinquuntur ibi. num. 7
- Iudex ex officio suo potest auctorem repellere, quod notorie constat nulla competere sibi actio in e. ad aures. nu. 9. de praes. fo. 31
- Iudex an possit eodem tempore dare diuersas dilationes aduersus actum in e. significante. nu. 10. de app. fo. 170
- Iudex datus alicui non potest transire ad alium, qui non eratur rebus humanis tempore dationis iudicis, puta ad eius heredes in e. quia. v. nu. 5. de iud. f. 36
- Iudex an & quando possit ferre sententiam post terminum plurimum in e. uenerabilis. nu. 17. de iud. fo. 56
- Iudex qui tenetur aliquid facere sub certa pena non incidit in eam nisi pars inlicita, ut illud faciat. ibi. nu. 19
- Iudex quando uidet instantiam petire, potest ex officio uocare ad sententiam. ibi. nu. 10
- Iudex ex officio potest inquirere de impedimento matrimonii si fama refert illud existere in e. porro. nu. 1. & 4. de diuor. fo. 10
- Iudex ex officio si impedimentum est notorium, potest matrimonium separare ibi.
- Iudex suspectus semper potest allegari, licet ab eius pronuntiatione possit appellari in e. propositum. nu. 6. de app. fo. 126
- Iudex suspectus debet recitari, quasi non admitteret recusationem potest ab eo appellari in e. super quod non. nu. 1. de off. de. fo. 118
- Iudex appellatum non potest de iure civilis causas subdelegare, reuocans de iure canonico ibi. nu. 15. fo. 118
- Iudex ordinarius an possit causas subdelegare, reuocans subdelegatum ibi. nu. 16
- Iudex appellacionis an cessat ratum deinde et quod aliter si pronuntiat male, uel bene sententiam & in e. cum. nu. 17. de re iud. fo. 68
- Iudex a quo, qui praefixit terminum ad appellationem prosequendum, & aliter non de iure appellacionis, non potest termino potest procedere contra appellacionem ibi. nu. 1. fo. 69
- Iudex an debeat supplere, & ex literis. nu. 9. de diuor. fo. 51
- Iudex ecclesiasticus iure laicos non cognoscit de causa cui cognoscit tamen an quis sit de legumina matrimonii natus, & causam. nu. 1. qui si. sunt legi. fo. 49
- Iudex appellacionis uidens appellacionem friuolam, & iniustam, potest appellacionem reuocare ad iudicem a quo in e. cum in e. ca. nu. 1. de app. fo. 134
- Iudex potest procedere ad diffinitionem ex praesumptione iuris non probata nec allegata in e. aliter. e. nu. 2. de praes. fo. 141
- Iudex an possit ex praesumptionibus indigere poena corporalis, & pecuniaria, & quando agitur cum iure uel criminaliter ibi.
- Iudex an tenetur consulere superiorem in e. paito. nu. 3. de re iud. fo. 119
- Iudex a quo potest omnia facere, quae tendunt in faciliorem terminum appellacionis in e. facto. nu. 8. de sen. ex com. fo. 231
- Iudex a quo potest absolui. re excommunicatum, licet appellacione, quando periculum est in mora ibi.
- Iudex ad quem, an & quo eum debeat citare iudicem a quo defendendum sententiam quam iulit. ibi. nu. 15
- Iudex potest committere examinationem testium etiam in causa matrimoniali, & quo nomine appelle in illis, cui est commissio ex amato in e. in. nu. 1. de test. cog. fo. 110
- Iudex quod modis recusat suspectus in e. accedens. in. 1. nu. 2. de sen. non com. fo. 141
- Iudex potest suere uni parti, dummodo non excedat modum, ut reputatur suspectus ibi. nu. 8
- Iudex loquens ferre cum una partem, dicitur suspectus ibi.
- Iudex potest in iure ex pluribus petitis pronunciare, si iudex dedit illam citant & super alius procedi in e. cum inter. nu. 2. de re iud. fo. 77
- Iudex an possit dilationes datas a iure abbreviare uel protegere in e. cultura. in. 4. de test. fo. 108
- Iudex ecclesiasticus compellit laicum relaxare iuramentum turpi receptum in omni materia in e. sicut et infra. nu. 2. de iure i. fo. 151
- Iudex in quibus casibus cognoscit, & non decidit in e. cum super. nu. 1. de 13. de cau. pol. & pro. fo. 100
- Iudex proprius non potest praecipere subdito, ne litiget coram alio no iulit. in e. p. & g. nu. 19. de of. del. fo. 134
- Iudex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos in e. in. 1. qui si. sunt legi. fo. 47
- Iudex appellacionum potest de iure canonico causas subdelegare in e. paito. nu. 4. de off. iud. ord. fo. 151
- Iudex ecclesiasticus qui potius debeat imponere penam pecuniariam quam imprisonmentem in e. pollutasti. nu. 6. de iud. fo. 114
- Iudex qui iulit sententiam nullam, an possit super eadem causa iterum pronunciare in e. in. nu. 25. de re iud. fo. 61
- Iudex delegatus, qui probabiliter erroris fuit, aliquis sententiam potest illam reuocare, & super causa iterum pronunciare, quod an pre-

In Panormitani Commentaria.

cedat. ibi. nu. 26. & 28

- 1 Index potius debet admittere, & audire probationes superfluas
d fecit, ubi agit de piculo anime f. c. i. n. 5. de frigi. & male. f. 4
3 Index potest praxigere terminum partibus absque alia citatione.
in e. quoniam. nu. 2. de offi. dele. fo. 102
Jud. c. res plures si sint dati cum clausula, q. si non omnes & c. po-
telt non sine alio facere rem. si non est apposta, quia non potelt
etiam mortuo collega ibi nu. 5.
1 Index cui fuit int. matum a parte vel ab alio indice, quod nō pro-
cedat, quid habeat facere in e. contingat. n. 6. de referip. fo. 82
2 Index electus de consensu partium non potest nisi ex noua causa re-
cufari. in e. super quæstionum. §. uerum. nu. 2. de offi. dele. fo. 118
Iudices inferioris manus ligantur pro reuocatione alius ne-
gocii ad eadem Apollolicam adeo, ut postea nil ualide eorum ex-
actentur. in e. ut nolimus. n. 1. de appell. fo. 155
2 Index dicitur functus officio suo postquā tulit sententiam, & ip-
sam mandant executioni. in e. latus. nu. 2. de offi. deleg. fo. 99
Index siue ordinarius, siue delegatus, an dicitur functus officio
suo sine ualida, siue nullam sententiam tulit? ibi. nu. 3
7 Index si dubitatur an mulier sit cognita uel ne, quid agere debeas?
in e. arellationes. nu. 3. de delip. impu. f. 18
6 Index a quo cognoscet de causa, si appellans nō prosecutus est in
termino si uim appellationis. in e. ad huc. il. 3. n. 4. de appell. ibi. 9
Index reuocatus potest causam alteri committere. ibi. nu. 3
5 Index a quo est appellatum, si renouauit grauamen, potest si super
causa recipiat percedere, nisi detulerit appellationem, quo calu
non potest recipere. in e. cum cessante. nu. 5. de appell. fo. 160
Index an possit recusari suspectus aliquo uerbo, quod protulit mi-
noris iudicis. ibi. 8
Index non potest accusari suspectus, si grauamen, quod intulit, po-
tius renouat. ibi. nu. 1. 9 fol. 161
1 Iudices possunt interpretari uiam in causis uertentibus coram ip-
sis. in e. quoniam. nu. 6. de consil. fo. 49
3 Index a pella potest condemnare in plus, quā condemnauerit
index a quo in e. 2. nu. 2. de lib. obla. fo. 113
5 Index a quo, si non admissit appellationem iustam, qua poena pu-
nietur in e. de priore. nu. 7. de appell. fo. 131
7 Index nō testis debet diceretur talem, etiam q. per hoc esset
reueritū aliquod scandalū. in e. ceteri. n. 6. de peni. & remi. f. 205
3 Index negligens facit item suum, dommodo fuerit interpellatus
a parte, & sic index in omittendo nō indicit in penam, nisi inter-
pellatus. in e. cum sit g. nerali. n. 5. de foro compe. fo. 81
Index cognoscet, an sua sit iurisdic. & cōlito q. nō sit sua, cōdē
nabit actorem in expensis, & mittit ad suū iudicem. ibi. n. 14. f. 82
3 Index secularis in terris ecclesie reuocatur secundum canones
nōtandum lege. in e. licet ex suspecto. nu. 17. de fo. compe. f. 90
1 Index an, & quando possit cogere partes ad concordiam in e. cum
muer. R. nu. 9. de elect. fo. 156
2 Index qui cognoscit causam tanquam ipse, & tanquam fingens
persona alterius, non potest in illa causa diuersas sententias ferre
in e. quoniam. nu. 2. de offi. deleg. fo. 97
Iudices plures si sint dati in causa, omnes habent iurisdictionem in
soluendi, sed ex rectum pro parte. ibi. nu. 3. fo. 98
7 Index delicti puniet delinquentem secundum statuta loci, ubi est
ipse index in e. r. nu. 7. de rap. folio. 138
Index originis an pinet subditum al. bi delinquentem secundum
statuta sua. ibi. nu. 8
Index o grnis uel domicilii cognoscit de crimine alibi commissio
uel de contrahit alibi gesto pro suum subditum. ibi. nu. 9
Index qui non potest cognoscere de aliquo delicto, debet delin-
quentem ad suum iudicem dimittere. ibi. nu. 10
2 Index an possit cogere partes ad trāsgredunz. n. c. si quando. nu.
3. de offi. deleg. fo. 99
Index, cui est commissa causa appellationis in uno articulo, illo si
nito an possit recognoscere de causa principalin e. ad debui. n.
34. de appell. fo. 159
Index ad quam potest de consensu partium, ul' solius appellati co-
gnoscere prius de negotio principali, quā de articulo super quo
fuit app. Haren. ibi. nu. 35. fo. co.
7 Indices possunt deponere super gestis coram eis, & credet eis de po-
sitis officio, sed an faciant plenam probationem, & quid de in-
quisitoribus in e. cum dilectum. nu. 7. de accu. fo. 77
4 Index ex officio tenet compellere reū ad edendum aſtori acta ex
magna causa, quia h. originalia sunt deposita in e. 1. n. 21. d. p. b. l. 3
5 Index & si sit suspectus ab eo tñp si recedit p appellationē, nū acci-
piatur reuocatio nē q fecit recusā in e. nōit ille. nu. 2. d. ap. f. 139
6 Index an & quo calu possit cognoscere, an sua sit iurisdic. i. c. li-
cet. n. 4. de regu. fo. 205
7 Indices possunt deponere tanquam testes coram aliis iudicibus
de gestis coram se in e. inter dilectos. nu. 2. de excep. nra. fo. 101

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- 6 Iudices qñ sunt i peccato mortali, non prohibentur iudicare ex potestate officii in rub. nu. 2. de iura & hone. de fo. 2
7 Iudex ipse effi in peccato, magis peccat alios iudicando. ibi.
8 Iudex ecclesiasticus potest se intrinsecus intranscibus secula ribus data negligit iudici secularis. c. 1. n. 7. de offi. ord. fo. 12
9 Iudex an debeat iudicare secundum conscientiam suam, an secundu acta. ibi. nu. 8
10 Iudex iudicari fuisse per errorem non committit peccatum. ibi. n. 9
11 Iudex uel notarius ex licentia dñi data, quod possint extendere instrumentum, nō possunt addere instrumentum uel suppleri in m. in c. clerici. nu. 4. de iureiur. fo. 205
12 Iudex quodcumque procedit contra absentē debet pro ipso ex officio supplere. in c. per tuas. nu. 8. de apcol. fo. 156
13 Iudex debet habere prae oculis & in f. r. r. ordinar. & severitatem simul, & non unum sine alio. in c. elto. nu. 3. de reg. iur. fo. 245
14 Iudex non admittendū exceptionem partis, non dicitur illam gra uare, nisi forte quia parabat illā falsam, unde debet expectari, donec probetur i. ritas. in c. interposita. nu. 2. de appell. fo. 171
15 Iudex cum non declinare promissionem, non potest ipsam amplius per tueri. in c. 1. nu. 15. 16. & 17. de iudi. fo. 5
16 Iudex nō debet imponere officium suū ad priuata utilitatē ibi n. 4. f. 4
17 Iudex potest circa tēdētia ad decisionem causae interrogare par tem ante & post lit. contest. ibi. nu. 5
18 Iudex pōt multare contumacem etiam parte non perente. ibi. n. 7
19 Iudex potest recusari, si est suspensus, etiam ciuitas potest recu sari, & quodcumque tribunal illius ciuitatis. ibi. nu. 14
20 Iudex quores potest quē multare super eadem rē. ibi. nu. 12. f. 8
21 Iudex potest cogere partes ad compositionem, in c. cum priuati. nu. 8. de pac. fo. 171
22 Iudex an teneatur mittere ad examinandas egregias personas in c. si qui testum. nu. 4. de testi. fo. 53
23 Iudex qui de per se non potest intrui de causa, uel potest scilicet ho nentis non patitur, debet recedere ad iudicium peritiorum. in cap. propofuit. nu. 3. de proba. fo. 9
24 Iudex debet ex offi. declarare processum esse nullum, quando illi, etia in parte non perente, in c. 1. nu. 2. de lit. contest. fo. 130
25 Iudex quando possit cogere partes ad compositionem sciendum in c. si nū. 2. de mai. & ob. fo. 163
26 Iudex recusatur, si suspensus in causa sui superioris uel familiaris. in c. 2. nu. 1. de lite. non test. fo. 138
27 Iudex non reputatur suspectus, si cognoscit inter duos, inter quos casit per causā affectuosis ibi nu. 21. fo. 139
28 Iudex potest ferre sententiam ad consilium sapientis, in c. ad no stram. nu. 1. de consue. fo. 111
29 Iudex potest iudicare in notoriis absque alia probatione, in c. de lectu. nu. 3. de iudi. fo. 26
30 Iudex non potest iudicare de eo, quod constat sibi, ut priuato, & non ut iudici. ibi.
31 Iudex debet ex officio suo providere parti quando aduersarius lueratur cum falsis iuribus. ibi. nu. 17
32 Iudex qualis esse debeat, & precipue in matrimoniali causa. in c. 1. nu. 7. de consan. & affi. fo. 39
33 Iudex ordinarius delegare potest. ibi. nu. 8
34 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilita tem. Annon. c. tuam. nu. 2. de iura & quali. fo. 60
35 Iudex potest supplere ex officio, quando in iudicio sibi constat de iure tertii: sunt tunc exclusi intentionis agentis. Auto. in elect. nu. 3. de supple. neg. pra. fo. 45
36 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilita tem. ibi.
37 Iudices ordinarii habent iurisdictionem in solidum, in c. si n. p. d. re iudi. fo. 105. Et ibi, quod ordinarius & delegatus Papa electi iudices in una causa, si discordant, recurritur ad Papam, idem si unus uno modo, & alter alio modo sententiarum. rit. n. 14. fo. 106
38 Iudex potest se gerere tripliciter: exerce re prius tētes probato rios, & reprobatores, in c. cum causam. l. 1. nu. 1. de test. fo. 83
39 Iudex f. cursum qualitatem causae potest quandoq; prius, quā doque prius: ores testes admittere. ibi. n. 3
40 Iudex omnes in interrogare testes in causa sententiā, tenetur par ti ad interesse. ibi. nu. 7. fo. 85. Et quae iur. circa illam de quibus iudex interrogat ultra causam sententiā. ibi. nu. 10
41 Iudex inferior a Papa an possit alteri committere examinatio nem testium ibi nu. 2. fo. 87
42 Iudex potest ex officio statuerē terminū, & si non statuerit, & si sta tuit, non tenetur in iudicando, in c. lectu. nu. 15. de prob. fo. 2
43 Iudex qui tulit sententiam non potest ipsam reuocare, nec in ius re cessor, & quae f. ratio. in c. significantibus. n. 6. de pur. cau. fo. 196
44 Iudicis in arbitrio est, an primo admittat testē, an exceptionem testium exceptis quatuor causis, i. c. ex parte. nu. 8. de testi. f. 51

In Panormitani Comme ntaria.

Iudex an habeat iurisdictionem in aliquem ratione domicilii ad ea, q̄ prius fuerunt commissa ibi.

- 1 Index ex officio suo potest repellere non habentem mandatum. in c. innotuit. nu. 10. de cle. fo. 162
- 2 Index potest ex officio supplicare ubi tñgatur publica utilitas uel pccatum. An. in c. conquerente. nu. 1. de p. presby. fo. 67
- 3 Index ex officio non tenetur condemnare partem in expensis, nisi fuerint petite in c. auditis nu. 11. de procu. fo. 185
- 4 Index ordinarius ita demum tenetur obedire delegato, si delegatus ostenderit suum mandatum. in c. cum in iure. nu. 3. de offi. deleg. l. 1. 24
- 5 Iudicis incompetencia non potest opponi post lit. cont. ibi nu. 7. 10. 12 3
- 6 Iudicis incompetencia an possit opponi per contaminationem, uel abfentem in p. lica competentem ibi.
- 7 Index cui refertur, potest cognoscere de surreptione recepti. in c. super literis. nu. 3. de receptis. fo. 74
- 8 Index an possit cognoscere de sua iurisdictione, si contra eam opponatur. ibi nu. 10
- 9 Index in notoriis potest procedere sine accusatione intelligi in notoriis facti permanentis, fecus facti transientes usq; ad finem. in c. eudentiam. nu. 1. & 2. de accu. fo. 69
- 10 Index tenetur in iudiciaria de potestate, etiam q; pars appellauerit, & deferuerit. in c. sepe contingit. nu. 1. 7. de appella. fo. 141
- 11 Index appellacionis an pronuncietur super expensis & qñq; ibi. nu. 19
- 12 Index a quo præfignendo terminum ad appellacionem præfignenda, non censetur per hoc deferre appellacionem. nu. 22. fo. 142
- 13 Index appellacionis potest condemnare in expensis factis non solum in secundo iudicio, sed in primo, tñm potest reuocare con. lationem expensarum factam a primo indice, & addere, & detrachere sententia. & p. in x. nu. 23
- 14 Index potest ex suo officio condemnare partem in expensis factis non solum post, sed etiam ante lit. cont. ibi nu. 24. fo. co.
- 15 Index, an & qñ possit per partes pronunciare, pronunciare super uno articulo plus alio super aliud. in c. cū dilectis. nu. 8. de consue. l. 7
- 16 Index habens ordinariam iurisdictionem, an in dubio procedat tanq; ordinarius, an tanq; delegatus. in c. l. 6. de offi. ord. fo. 152
- 17 Iudices diuersi impetrata diuersis pñis, si pluribus refer. pñis, non concordantia cū est eligendis terminis arbitris, & si aliter sit factum an utitur processu in c. pastoribus. nu. 1. & 6. de receptis. fo. 64. & se.
- 18 Index potest ex officio suo facere terminum partibus ad pronuncian. de res. l. in c. finem. nu. 2. de do. & contu. fo. 14
- 19 Index potest simul con. nunciare condemnare in expensis & contra tra con. missionem facere ibi nu. 6. fo. 258
- 20 Index non tenetur iuramentum condemnare in expensis, nisi fuerit petum a parte, potest tamen ex officio, si iuret, & si index non condemnat, r. p. pñs que hoc non petitis, non potest appell. res. ibi. nu. 34. l. 2. 58
- 21 Index si uero non ualeat si est mortuus ante datationem ale contra quē datur in eligentia. nu. 3. de resp. fo. 101
- 22 Index ex officio non potest p. ipe sponsi, nec contra a promissionem suam ad alia aota transferre, an si spontalia non fuerint uera in c. ex iuris. nu. 2. de matr. contr. contra inter. eccl. fo. 46
- 23 Index ad quem, an & quo casu possit abbreviare terminum datum a iudice a quo in c. per lomas. nu. 12. de appell. fo. 111
- 24 Index appñis p. dēdere datione iurata in l. 2. quo nō ē index. ibi.
- 25 Index non tenetur impendere officium suum non imploratum, ad ueliamem priuatum nisi essent in fibrab. p. pñs. in c. si literas. nu. 7. de test. fo. 144
- 26 Index qui est competens a relaxatione a iuramento in c. peruenit. l. 1. nu. 3. de iur. iur. fo. 157
- 27 Index non multum doctus quomodo mouetur pñe per tuas. nu. 6. qui fil. sint legi. fo. 51
- 28 Index potest indicare super notorio, licet nō fuerit in actis deductū. in c. eadem. nu. 1. nu. 6. de cle. fo. 165
- 29 Index a quo non habet suspensionem iurisdictionem, quin possit facere ipsi appellacioni interposse in c. cū teneamur. nu. 1. de appellatio. fo. 122. l. 6. de l. ac. in c. peruenit. nu. 4. & 5. fo. 150
- 30 Index qui in se pñs precepta pñalia, & non sui eis obediūt, an possit ex. qui oēs priuatis, & quā uult mo pcepto suis obediūt, an p. et pñalia oñi sui pcepto in c. tux fraternitatis. nu. 5. uel. l. c. nō cō. l. 1. 40
- 31 Index potest suum officium nobile apparere ad iudicem priuatum, nō ueretur periculum animum, an c. etas. nu. 4. de iur. fo. 128
- 32 Index potest ex officio suo concedere ref. tationem ecclēie uel mi noribus, & non petentibus in c. cum uenisset nu. 9. de mitti. fo. 64
- 33 Index potest ex causa interpretari legem dubiam in c. licet. tam. nu. 3. de test. fo. 176
- 34 Index ex officio cui ubi pronunciat quem esse legitimum, potest & si nō pronunciare eum b. eadem in c. quod a nobis. nu. 3. qui fil. sint legiti. fo. 50
- 35 Index ecclēsiasticus scñ inrom. tit. de notis r. l. tutione, maxime cū difficultat dissolutionem illius matrimonii in c. si necesse. nu. 6.

de dona. inter uirum & uxo. fo 6 r

- 1 Index non debet sentire in omnes delinquentes simul, sed incipere a principalioribus, ut alii perterriti arceantur. in c. clericos. n. 4. de co. ha. cle. & mu. fo. 13
- 3 Index debet cognoscere de peremptoria exceptione ante finiam, & de ea super principali pronunciare. in c. 1. nu. 1. de ord. cog. fo. 186
- Index procedens super dilatoria & principali simul, uel processus erat nullus, uel appellabatur ibi nu. 7
- Index aut habet pronunciare super exceptione emergenti, uel incidenti. ibi. nu. 11
- 1 Index ordinarius, aut & quando possit committere, uel cognoscere causam extra suam iurisdictionem. in c. nonnulli. nu. 4 & 7. de rescrip. fo. 87
- 4 Index potest iudicare de eo quod est sibi notum, ut notorium & extra iudicium. in c. nostram. §. nu. 3. de iur. iur. fo. 177
- Index si processit tanquam super notorio, & sibi non constabat, an processus ualeat ibi nu. 7
- Index an in notorio, & sumariis possit inuiti's partibus uel consentientibus procedere iuris ordine seruato, an possit iuramento se adstringere. ad hoc ibi. nu. 8
- 3 Index debet attendere statuta & consuetudines litigantium. in c. qd' clerici. nu. 21. 27. & 37. de foro comp. fo. 86. & seq.
- 7 Index, necessarius debet esse talis, ut fiat distinguere inter lepra & leprosum. in c. peruenit ad lem. nu. 3. qd' filii iteli. fo. 34
- 3 Index, & contumacem in expressis condemnare, & contra eum misionemittere uno & eodem tempore. in c. 2. nu. 17. de do. & co. tu. fo. 230
- 6 Index pro delicto ex premitto onere debet multum temperare penam uel sententiam suam, ut modice uel raro penam interat. in c. 2. nu. 4. co. de. & mu. fo. 13
- q. Const. Tu addit. c. 1. Ab. in c. afferre nu. 8. de p. sum. post Hoff. & Inn. in c. quodum. de p. sum. hoc uoluit Ab. ant. quos in c. afferre. uoluit Ro. in l. Cornelia. ff. ad filie. Bal. in l. fiant cuncti. C. de proba. & donum mensi. §. ubi in rebus de proba. t. & l. 1. de c. afferre & uide glo. in c. de purg. ca. & Spec. in t. de p. sum. in §. fiant. in c. fiant cuncti. & alibi. uoluit Hoff. in d. c. inter. per text. in c. de hoc de sum. Sed uide. in c. nostro. de ex. fac. p. Inn. & alii. & ponero mihi d. c. tunc tanquam, quod de p. natura importat similitudinem, per not. in c. cum pro causa de ten. excomm. adde ad hoc, sing. dictam Bal. quod refert ibi Sal. in l. si cum t. lo. C. de sic. qd' uidet hoc causa, si uice potest perire penam, sed non necessitatur. al. legat. t. sing. in c. iusticia. §. cunctis. ff. de penis. Limitarem tamen hoc de sum. l. na. Hoff. Ab. antiqui & aliorum sequacium, nisi p. sum. promissio esset uerget similes & inducat, quia tunc non posset puniri in malitiam. tamen cuncti C. de probatio. hoc uoluit tenere Ab. in c. cōcunus. §. si accideret. in c. 2. de h. re. fo. 10. And. in additio. Spe. in t. de proba. §. si uerget. §. Bal. in d. c. fiant & Bal. in c. 1. §. sursum de p. sum. cum sit. §. cum & facit tenc. nō. dicit ualere statutam, quod ex contumacia non aliter probato delicto quis condemnatur ad mortem alleg. lo. A. ante ueritas. de do. & co. tu. Spec. in t. de sic. uis. §. i. uer. fo. l. pone. & Roma in d. l. Cornelia.
- 3 Index licet contra fibi actorem, qui tamen nihil probauit ex confessione rei habere iudicium, debet eum absolueri ab instantia. in c. ex conuentione. nu. 13. & 16. de res. lpo. fo. 224
- 1 Index an possit esse caris aliquo sensu corporis. in p. catio Gre. nu. 17. fo. 6
- Index dr. iudicare fin. confitemi. & informati iuribus pat. t. um. ibi. nu. 18
- 3 Index ecclesiasticus debet prelati uel auxilium iudici seculari & contra eum in c. clericus. nu. 12. de i. fo. 14
- Index habet potestatem eligendi penam pro uno delicto pro quo reperitur plures p. n. & dicitur sic. in aure. ibi. nu. 36 fo. 18
- Index poterit iurare una ex rebus p. et sic pronunciare, si uiderit eā claram, super reliqua uero maturius procedere. in c. suborta. n. 7. de re. iudicata fo. 94
- Index si uiderit excipientem, q. malitiose excipiat, nō debet talem exceptionem a iudicare, nec de appellatione curare. in c. super. eo. n. 13. de app. fo. 118
- 5 Index a quo non est ciuilius in discussione appellat. onis. in c. inter. post. n. 3. fine. nu. 4. de app. fo. 172
- 2 Index debet procedere fin. requiritur in re informatam, uel non tamen debeat spectari forma iuris acquiritur amplecti. in c. ex parte. §. l. 2. n. 3. de offi. deleg. fo. 101
- 1 Iudex propt. t. um. in casu dubio propter doctorū ueritatem bonum cit habere in c. 1. nu. 15. de cons. fo. 20
- 6 Index secularis an possit priuilegium iur. patronatus ecclesie. in c. ex parte. nu. 9. de iud. fo. 117
- 2 Index maiorabilem habere quando prodest in c. consulti. nu. 2. de of. deleg. fo. 114
- 5 Index a quo fin. appellari pōt cōtūmac. & excōcare, nō obstat eius finis appellat. onis in c. sollicitudine. nu. 1. de app. fo. 132
- Index non potest cognoscere an sua sit iurisdic. tio, quoniam p. hoc possit

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

posset iudicari suspectus. ibi. nu. 7

- 2 Iudici iniuncte aliquid facienti, an possit imponere restitutio. c. cum causa. nu. 4. de offi. deleg. fo. 112
- 3 Corus. Adde si aliquis dat unam alampam potestati alienius terre p p singularem immunitatē, tūc cum eo, an possit capitaliter puniri reperio Bal. in c. i. § muna de paceura firmi uti seu detum nand q sic, pp atrocitate facti. Nam p ux arbitratia excedunt utiq ad mortem inclusive p p excellum factionis lita est gl' ordinatib de imur. § in sum. & dicit Inn. q pp emergentes casus necum cit legē transgredi ne ipse no. m. c. i. de conti.
- 5 Index appellations potest reformare, supplere, & p parte appor bare, reque melius sibi uidetur, sententiā, a qua extat appellatā in reb. nu. 8. de appellacione fo. 107
- 6 Index appellations, si non reperitur in loco, appellatur ad superiorem loci ibi. nu. 10
- Index tenetur parti in syndicato respectu miqne sententię, siue pars non appellauerit, siue appellauerit, & tunc uincit. ibi. nu. 14
- 5 Index cu daret et certa forma in puniendo, si illam excedat, reddidit atum nullum in e cautum. nu. 10. de rem. fo. 79
- Index ad quem potest se informare ex actis factis in prima instantia, si in iudicio appellations nol adducatur. ibi.
- 7 Index delegatus potest procedere non servato tenore scriptipti, quādo referriptum continet mentionem potius, quam condicōnē. in c. illud. nu. 10. de c. excom. fo. 163
- 5 Index an possit delegare causam post litem contestatam. in c. cū causam. nu. 10. de appello. fo. 164
- 2 Index ex officio suo nobiscum; potest supplere, non arctat ad supplēdū, nec pōt appellari, si non supplet in c. si p hoc. nu. 10. de renat. fo. 16
- 5 Index secularis condemnans clericum laici auctoritate excommuniatur. in c. nullus. nu. 1. de comp. fo. 60
- Index in dubio amittit ligatur de ecclesiastico, ut de secularibz. nu. 4
- 5 Index an teneatur condemnare metum in expensis, si non fuerint petiti; & si non condemnauerit, tan pars appellare possit in c. signi caruerit. nu. 9. de excep. fo. 20
- Index quotiensq; potest facere aliquid ex officio suo, & non facit non potest ab hoc appellari. nu. 10
- Index si tenet imparte officii sui ad pmo. lū p natū, nisi petat. ibi.
- Index si omisit condemnare partem in expensis petitis, tenetur refacere de quo, alias secus ibi.
- In lex appellations potest habere considerationem expensarum, licet non fuerint petiti in primo iudicio. ibi. nu. 11
- Index appellatōnis succedit in locum primi iudicis ibi.
- Index appellations, si audiet appellantiem fouere autem, & esse ex commun. causam, an debet pro appellante excommunicato pronūciare, an expectat ipsam absolutionem? in nu. 1. fo. 102
- 7 Index in concernentibus unitatem publicam supplet ex officio, in c. si constituit. nu. 15. de accen. fo. 1
- 3 Index ecclesiasticus potest nisi bene iudici laico, ne procedat super causis pendente ex ea quam ipse cognoscit in c. cum. nu. 5. & 11. de ord. cog. fo. 189. & seq.
- Index secularis qui causa potest cognoscere de causa spirituali incidenter, & in lex ecclesiasticus de causa fiscaliz. bi. nu. 7. & 9. fo. 189
- Index potest ab appellatione aliqua procedere in concernentibus preiudicium an mix. bi. nu. 12. fo. 170
- Index secularis non potest fixare terminum iuri eclesiastico, intra quem habeat terminare questionem spirituales, quam cit rem scilicet in lex laicus ibi. nu. 14. fo. 60.
- Index qui stat extra territorium, potest delegare causam subdito q stat in territorio an e quoniam aurem. nu. 3. de refer. fo. 13. 67
- Index qui habet unū et onem habito respectu personam, non potest ipsas citare antequam exprimentur. nu. 4
- Index delegatus super pluribus causis potest primo diffinire una, & postea aliam ibi. nu. 6
- 4 Index non dēt pncipare super ppetuo. in c. cum inter. nu. 4. de consue. f. 14
- Index non tenetur pronunciare super exceptione peremptoria, sed potest si tribu. bi. nu. 5
- Index pē supplere ex officio suo qñ defectus consistit in iure. ibi. nu. 6
- 4 Index ordinarius potest esse arbitrator, & non arbiter. in c. quantualis. nu. 14. fo. 10
- 7 Index ad quem, si reitoria priorem finant ex nouo tractatu, debet causam exprimere, si fuerit honor prim. iudicis. in c. cum olim. il. 2. nu. 11. de pri. fo. 182
- 5 Index si partes non concordant in formato punctū, quid agere debeant in c. infra. nu. 3. de appella. fo. 109
- Index qñ habet mutare causam ad contrariam sententias, nō debet facere punctum ex se, quia tunc nulla est ibidem res iudicata decernit nomen conserui partium, qñ noluit consentire. l. cau. b. nu. 3. & 4
- 3 Index qui habet cognoscere super pluribus ac causis, potest si uult

unum expedire, & postea reliquos quid enim si cogeris super
nibus, an possit per partes fieri: ar, & quid si sit unus ana
lus remane in c. i. i. de f. qu. si nos & tri. f. 28.

*Index de carminibus filio promittente ando, quando iemini
in super toto, cu sup. p. t. m. n. d. 23*

Inde x qui pronuntiauit: super appretat, non pot amplius cog
re thip possessor o, q ap. tota m debet cam possel sed n q ibi

Index potest cognoscere de nullo et scilicet ubi in primis suis remissionibus
Index utrum possit referre et condemnare omnem expensarum,
potest et rationem dare et in 22 & 23 de transactio. l. 1. c. 1.

Iud. x. pòt per finem referuare partus mixce humanitatem: per. n. d. v.
 p. n. d. v. d. q. n. i. l. e. x. m. e. s. c. o. n. d. e. m. n. e. t. b. o. n. u. m. 2. 1. & 2. 10. 66

Iudex de' egrius potest esse quicunque natus r. 20. anno, m. 07.

18. ex confensu patris, in nor 14. datur a principe talem dñm
hic maior 14. in c. na in c. in m. u. n. 1. & 2. de offi de cto 134
14. l. x. an 8. c. u. de possid. ar. m. 135. 2. an 136. u. b. de

Index delegatus cuius auctoritate efficitur debeat.

ritudine processas, in e uero m. 6. ut eccle. bene si. di. confo 91
iudicis secularis negligencia, in qñ transf. reat. cogitatione in iu

ed. claus. cum. in. c. ex l. de p. no. 9. de fo. com. fo. 19
n. dices plures car. non possint unus finc. fo. procedere. in. c. 6.
causa nu. 1. de offi. dele. fo. 112

ludex nō in iudicater procedēs, s̄ sumi ur persona priu. ibn. 4. v.
iudici in iuste aliquid facienti, potit it impune resisti. ibi.

index potest recitari, ex omni ca, per quam verisimiliter p. x. f. n. inclinare in favore alterius partis in e. ca. n. qu. x. l. 2. n. 1. de iud.

ut ex delegatus potuit quia idem ius, reuocari, licet honestum in
negare causam reuocationis ibi nu. 2

iudex commissarius depuratus, ut iudicet sub commemoratione:

ubi refert, nō potest ultra hui locū indicare, in c. olim. & infra
de exceptioni fo. 14

lex appellacionis sicut plura sunt appellaciones circa unum articulum
non debeat nec possit se immutare super tota causabili natura
sed sicut quod habet facere, quando tenet et casum dubium, & opor-

adix non debet consilium unum cum graui praeiudicio alterius :

ad ex libris non tenet formam recepti, processus est ipsiorem.

an ex quo casu possit liberum nequeum ex suo officio et
an ex causa nota nu. 21 de red. fo. 32

Lex cetera... Lex de temporalibus eorum, fuerit.

Corollary 1. Let \mathcal{C} be a commutative \mathcal{C}^* -algebra. Then the following conditions are equivalent:

... e, em consequência, a p...

proluntia ou. l'acine. Sicutin alior. fide nullo.

lex potest interdicere ut leges quo ad causas decidendas per eun-
dem iudicem de potestate sua
lex potest unicuique conferre ad eundem etiam confere

ex ecclesiasticis ubi de legitimatione cognovit, potest, & debet

reponere, ne si queni legatum promittant, ab hereditate
excludatur. Item 4.
Lex cum non sit a domino non immutetur in alio: refertur

...ex qui non potest aliquem condegnare ex aliquo respectu, et
...sic pronunciare condemnandum? in c. non potest. li. 6. de re i.
cata, fo 62

id. x potest facere sequenti: an fructus rei petita si reus est puma:
c. olim ex l. tereno. n. 1. & 4. de referip. to. 83. & seq.

...coram alio iudice bibant. ~to 84

Lex ecclesiasticus quando imponi potest, & publicam ignomi-

de arbitrio rei quæritur illa, quæ sunt dubia. inc. super specu.
nu. 1. de pñ. fo. 29.

lex ordinarius potest ut suspectus recusari, de iure canonico, & parati. ut alius index in c. si quis conuictus, in l. 8. & 9. de fo. com.

et electus ex consensu parte un non potest recusari sine legio.

In Panormitani Commentaria.

[illegible]

hīc locum in statuto populi, poterit in statuere populus, & reus sequatur forum actoris ita fuit dixit Bal. in l. iuris ordinē. C. de iurisd. om. iud. §. Limita 1. non hīc locum in uagabundo, quia poterit puniri in fore, in quo deprehēdūtur, nec poterit petere se remitti ad forum ad fēc pēcā. cū gl. ell. in c. i. de ad munia. & in l. 4. §. p̄tor ait. de dam. inf. & l. 1. C. ubi de rei agi opor. & in l. hāres absens. ff. de iudi. & ibi dicit Bare q̄ multa ribaldi suspenduntur in ciuitatibus alienis, sequitur Io. Calde. in c. 1. de rap alter et sentit ibi Inno. unde do. m. cum in c. 1. de fo. comp. §. l. nua 1. 6. n. iud. ubi, p̄uacilliter rictor. um esse suum, quia tunc p̄iudicet iudicet illius territorij, q̄a non fuit appellatum, poterit uenire cōueni, nec admittit exceptio in competentia. Elegans fuit d. i. iun. in c. super literis. de referi. §. Limita 17. n. iud. ex caret in alieno territorio, est tñ d. i. ubi egrē declaratioe C. f. i. ut per Ang. in l. f. de iurisd. om. iud. Bar. in l. de requi. reis. scriben. in cl. p̄toralis. de re iud. & in c. romana §. co. trahentes. de fo. comp. l. 6. & in c. 2. de consili. cō. i. cum sim. §. Limita 18. nisi partes prorogant expresse, q̄ delegatus in uno loco cognoscere t in alio, quia tunc non possit opponi incompetētia, si nūq. est text. in c. statutum. Sūn nullo de referi. in 6. in uer. ex p̄fatis ad iud. p̄tām consensum fūm Aug. in l. f. de iurisd. om. iud. alter et dixit do. Ab. in c. eum olim. n. 3. de offi. dele. iudi. ubi per dñm Barb. §. l. i. nua 19. nisi effect iudex ordinarius quia possit ut partes prorogant in rīssione in alieno territorio ita uoluit Cy. & ann. in l. i. quis ex cō. tentu. C. de p̄f. audien. uide plene per Bal. in l. f. de iurisd. om. iud. §. Limita 20. non hīc locum in absolutoria ab ex. cō. ditione p̄ p̄eius magnum p̄iudicium, q̄ pateretur extra proprium territorij, ita dixit Iun. per uerbum fore, in c. nouit de offi. leg. sequat. Aug. in d. l. f. de iurisd. om. iud. uide q̄ dixit do. mens in c. nouit. §. Limita 21. P̄fates duorum p̄uinciarum abest ab una. p̄u. neta. & addit in alia, quia in eadem poterit exp̄dire negotij utriusq̄ p̄uincie ita uoluit Iun. in d. e. nouit Aug. in d. l. f. facit q̄. h. i. n. si ut proponis. C. quo & q̄ index. §. Limita 22. non hīc locū, si p̄p̄ter partē tñ cō. sensum iudex dicitur tē. totum locum causam, & cognoscit in alio loco. ita dicit Bal. in l. f. de iurisd. om. iud. alleg. d. l. si ut proponis. & fūm tñ cō. sensum taciū partium consensu. §. Limita 23. nisi effect rictor. communij op. & p̄p̄tatis laici, quia ciuitas coram iudice f. ciuili comparant, & contellis est debitam, & recep. p̄ceptum & in die seculari de soliendo, q̄ tale p̄ceptum ualeat, & tenet, & illa cō. festio p̄uendat sibi tātū cō. ex cō. iudicialis. ita pulchre consulu. hūm in cō. gēntia facti G. i. p̄ de cal. in suis consi. in tñ. de to. cōp̄e. consi. 1. q̄ adde ad ea quē d. iud. do. mens in c. 1. de f. supra de iud. c. §. Limita 24. non habere locum, qñ emittitur edictum, per plebanum p̄ factis ecclēsijs cathedralis, de ecclēsia posita in uis pleba nati sūc centia iur. q̄ p̄uincit n. committit edictum in foro alieno neca fūm tūc exceptio in fo. compe. ita pulchre consulu. do. Domin. q̄ consensum inueniunt inter consi. a Io. Cal. in d. e. de consi. §. Limita 25. non hīc locum in causa re commentonis, cum iudex in c. sit competens. l. cum Papen. auct. & consi. quēter. C. de sen. & inter. cō. om. iud. c. 1. de m. p̄t. gl. in c. 1. de f. de iudi. uide plene d. etia. bishet cor. requiratur, q̄ foris sit competens per m. allegatā super iur. Ad unum tñ aduerte, q̄ p̄fatio q̄ sit iudex competens, tñ si modus procedendi effect incompetens, poterit opponi de incompe. tentia modū ita dicit Iac. But. quē refert & sequit Bal. in l. licet. C. de p̄ocu. Pone exēplū, qñ in iudicio non sunt oēs persone q̄ ad iudiciū flantiam requirunt illa exceptio opponi p̄tō qñcūq̄, quia reddid. in iudiciū retro nullum. §. Limita 26. incidenter effect iudex incompetens, quia effect cōp̄tēs super p̄ncipali negotij, & super incidenti effect incompetēs, qñ nihilominus p̄tō p̄ncipaliter p̄iudicare sup̄ p̄ncipali, & super incidenti. exēplū in iudice nate f. eorum, quia duxat p̄tō cognoscere de er. m. iud. non de c. c. in l. §. n. h. l. o. m. i. n. u. cognoscendo de crimine, p̄fatis sup̄ cā c. u. h. m. edict. r. ut iur. rē. t. uat. rē. q̄ fūm tñ effect c. i. in f. l. interdi. §. qui iurē f. d. i. l. q̄ de iur. q̄. n. p̄ limitationē. l. solum. §. l. r. m. u. l. c. i. f. de iud. f. i. l. §. i. de iud. f. i. l. §. i. reg. f. i. c. q̄ uoluit Cy. in l. f. quis ad fundum. C. de leg. Iul. de ui. pubi. & uide ibi per Bar. Bal. & alios, licet Salic. antē ibi loquatur. uide de Bal. in l. i. C. ubi c. sit ius. Io. And. & alios. cū ē p̄tor. de ac. cu. Bal. in l. i. apud quē. C. de eden. facit text. in l. q̄ uor. C. de iudi. uide Am. in c. quāter l. 2. an f. de acat. Bal. in l. 2. C. si a non cōp̄e. i. ubi dicit q̄ sur in cadē iura mat. iur. ad fūras, & cō. dēnt ad rē restituē dā, & dicit se ponere unū nō uorū q̄ ubi inuonit p̄na mortis, p̄tō accumulari hanc doct̄r. nā p̄ hīc hēctm in iudice delegato, & rō effect p̄tō, quia in iurisd. effect tūc iur. n. ut nō gl. in c. 1. de referi. l. 6. in cl. 2. de offi. d. i. uoluit Ab. in c. q̄ d. iud. c. 1. de non. refi. §. Limita 27. per gl. in d. l. interdi. §. qui iurē f. d. i. l. q̄ cō. t̄r. d. i. n. a. t. r. f. q̄ q̄ s. d. a. t. e. t. q̄ torquē in p̄llo fūm tñ q̄ uat. p̄ ius fūrti possit torque rē, & non cō. t̄r. in cō. p̄tens. §. Limita 28. nihilicūc occupatē rem ecclē. f. a, quia in hōm. i. n. u. s. p̄tō communij corā ecclē. f. a. t̄ico, licet regula. t̄r. i. n. incompetēs, t̄r. p̄t. c. n. laici, & addi possunt oēs casus qui cūm

In Panormitani Commentaria.

[illegible]

generale nu. 18. de fo comp. fo. 83
 Iurim & carnalis copula nihil dunt ad substantiam matrimonii in
 c. si inter nuntium nu. 4. de sponsa. fo. 1.
 Iurim tollit beneficium velletiam in c. ex re scripto n. 9. de iurei. fo. 165
 Iurim calumnie non prestat per collegium, cum uniuersitate, sed
 per eorundem administratores in c. Imperatoris. n. 1. & 3. de iura. c. 1. fo. 160
 Iurim se perire turpi an & quid malecat in c. si nu. 2. de pactis. fo. 172
 Iurim generaliter prafitum debet reftringi quantum potest ut nu.
 mms obget manentem in eum clericum. nu. 2. de uer. sig. fo. 238
 Iuramentum prestandum per religiofos debet preitari tactis scrip-
 turis in c. quorundam. nu. 1. de purga. cano. fo. 190
 Iurim de ueritate non creditur qm admittit in facto alieno ibi. nu. 2
 Iurans aliquid in uxorem accipere, si centum fidei donauerit, non
 tenetur illam in uxorem accipere, nisi postea pure conseruerit, uel
 eam cognouerit in c. de illis nu. 15. de conli. app. fo. 23
 Iurim notorie illicito quere licet ppropria auctoritate, alias debet ad-
 ri superior. in c. uenerabili n. 2. de c. fo. 183. Et qm licitum po-
 test quod suenire propria auctoritate ex magna necessitate ibi.
 Iurans cum aliqua contrahere impedimento cessante, contrahere
 cogitur per ecclesiam in c. ex his nu. 1. de spons. fo. 6
 Iurans contrahere cum una ex filiabus alienius, & deinde cum ali-
 qua ex eis cohabitans tenetur illam ducere ibi. nu. 7
 Iuramentum contra unitatem ecclesie non ligat iuramentum. in c. si
 quis nu. 7. de reb. eccl. non alien. fo. 96
 Iuramentum non ligat iuramentum ad iniquitatem ibi.
 Iurim non ligat admittit. rem ecclesie quoniam perat restitu-
 tionem in integrum ibi.
 Iuramentum non est de substantia matrimonii, licet fortius obliget
 in c. elect. nu. 3. de spon. du. fo. 22
 Iurim an sit illicitum, uel non, speciat ad papam uel episcopum, non autem
 ad iudices seculares in c. uenerabile nu. 13. & 24. de c. fo. 184 & se.
 Iurim in defectum semiplene probationis, an deferatur in causis ma-
 tr. monum. c. mulieri nu. 6. de iurei. fo. 203
 Iuramentum in def. ctum semiplene probationis, an deferatur stan-
 ti contra matrimonium ibi. nu. 7. fo. 204
 Iuramentum in defectum semiplene probationis, an deferatur in
 causa monachatus ibi. nu. 8
 Iurim preflram contra legem emanantem principaliter in fauore
 publicum non tenet. in c. ex tenore. c. nu. 3. de conceff. preb. fo. 80
 Iurim non datur in defectum probationis in causis magnis, etiam si
 ille qui nolle iurare, effectus alius prelati, & se egregia persona. in
 c. cum defecit nu. 2. de succed. ab intest. fo. 167
 Iurim non obligat ultra coactum in c. unico n. 10. de comodato. fo. 102
 Iurim intelligitur fieri intentio iurantis in fo. c. c. licet, sed in fori
 ciali finit in omni datus in c. ex his nu. 6. de spon. fo. 5
 Iurim de calumnia non prestat in causis mere spiritualibus, nec
 in eis annexis in c. quarto nu. 3. & 4. de i. fo. 11. & seq.
 Iuramentum metu prelitum non est obligatorium. in c. significa-
 nt. nu. 5. de co quid in ma fo. 28
 Iuramentum contra bonos mores non ualet ibi.
 Iuramentum contra substantialia matrimonii non tenet ibi.
 Iurim metu extortum non tribuit libertatem consensus ibi.
 Iurim an sit deferendum in causa criminali in defectum probationis,
 in c. tam licetis nu. 6. de testi. fo. 79
 Iuramentum non obligat iuramentum in preiudicium iniuri superioris,
 dummodo iuret super re pertinet ad superiorem in c. uenien-
 tes nu. 2. de iurei. fo. 175
 Iuramentum calumnie an possit explicari per uniuersitatem. in c.
 pastoralis nu. 6. de iud. fo. 46
 Iuramentum calumnie potest per alium subiri, dummodo habeat spe-
 ciale mandatum ibi.
 Iuramentum non ligat coniuges de se ad inuicem dimittendo. in c.
 ueneris nu. 4. de reg. fo. 205
 Iurim ubique exigit tacturam euangelorum, non sufficit tangere
 aliam scripturam in c. si nu. 3. de iura. cano. fo. 164
 Iurim de consuetudine prestat super quacumque scriptura ibi.
 Iurim ea uimna quibus talibus remittitur ibi. nu. 5
 Iuramentum calumnie prestat a syndico absque alio mandato, se-
 cus pro iuratore ibi. nu. 10
 Iurim calumnie, si fuerit ab aliqua partium recusatum, postea pote-
 rit preflari usque ad sententiam ibi. nu. 19. fo. 166
 Iuramentum calumnie non potest explicare rem tuam ibi. nu. 20
 Iuramentum si non prelit a iure. uel non nocet pupillo non adicto ibi. nu. 21
 Iuramentum si non prelitur a prebato uel syndico, an preiudicat ecclesie ibi.
 Iuramentum de non testificando etiam in causa criminali non tenet
 nisi constitutis. in c. de testi. fo. 97
 Iurans temerarie an admittatur in testem ibi. nu. 4
 Iuramentum potest quis exigere per procuratorem. in c. significasti
 nu. 1. de c. fo. 156

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- In iuramento excipitur auctoritas superioris, hoc quo intelligitur ibi.
- 6 Iurans cum aliqua coherere moneri potius debet quam compelli, in e. requisitis nu. 1. de despon. fo. 9
- 4 Iuramentum si non potest seruari in forma specifica, debet seruari eo modo, quo potest. in e. quanto. nu. 2. de iur. in. fo. 172
- 6 Iuramentum de non alienando intelligitur de alienatione illicita. in e. tua nos nu. 3. & 5. de eccl. ad. si. fo. 278
- Iuramentum operatur vim clausulæ, si non valet quod ago, ut ago & ibi. n. 4
- Iuramentum debet intelligi, ut aliquid operetur. ibi.
- Iurans permanere in aliquo loco, potest iuramento non obstante se absentare ex necessitate, uel utilitate illius loci. ibi. nu. 3
- Iuramentum de non alienando non extenditur ad alienationem modicæ rei idem credito in prohibito alienare. ibi. nu. 9
- Iurans non alienare uel pignori bona ecclesiæ, potest fructus possessionum uendere usque ad 20. ann. ibi. nu. 1
- 7 Iuramentum obedientie præstatum alicui, intelligitur quod obediatur in his, quæ spectant ad officium illius, qui recipit tale iuramentum in e. sup. qui bulam. nu. 5. de uerb. sig. fo. 242
- 1 Iuramentum calumniæ exigitur in spiritualibus. in e. dudum. il. 2. nu. me. 30. de eccl. fo. 212
- 6 Iuramentum calumniæ non potest per consuetudinem tolli. in e. cōstitutus. nu. 4. de fidei iur. fo. 123
- 4 Iuramentum malitiæ toties est præstandum, quoties usum fuerit iudicii. in e. præsentium. nu. 11. de test. fo. 77
- Iurans se maliciose non opponere, si deficit in probationibus, an excusetur ab expensis. ibi. nu. 13. fo. 78
- 2 Iuramentum præstitum a liget in e. cū dilectus. n. 10. qd. metus cā. f. 197
- 7 Iurans non accusare aliquem, repellitur ab accusatione, si ipsum accusauerit. in e. ueniens. nu. 1. & 2. de accu. fo. 72. & 74
- 7 Iuramentum non est exigendum a reo in causa clandestini matrimonii, etiam auctore non probante, tamen distinguendum est. in e. quod nobis. nu. 2. de clandest. despon. fo. 20
- 6 Iuramentum an extendatur ad actus futuros in e. clericus. nu. 1. de iure iurando. fo. 205
- Iuramentum est stricti iuris, & strictè interpretatur propter periculum animæ. ibi. nu. 2
- Iuramentum non extenditur ad alia ex cōuentione partium, quam ad ea, quæ sunt interpositum. ibi. nu. 3
- 4 Iuri exceptio est exceptio legis. in e. si Christus. nu. 2. de iure iur. fo. 189. Ad iuri substantiā non est de necessitate uerbū iuro, sed satis est quod interponat Deum implicite, uel explicite. ibi. nu. 3
- Iurare per crucem, per euangelium, per salutem principis, an sit licitum. ibi. nu. 6
- 3 Iuramentum calumniæ non excusat uictum a condemnatione expensarū. in e. finem. nu. 21. de dolo & contu. fo. 236
- 3 Iuramentum non ligat, quando quis iurauit nolle aliquid facere, qd. est bonum. in e. nouit ille. nu. 40. de iur. fo. 44
- 1 Iurans obseruare fidelitatem alicui tanquam imperatori, sed declaratur, quod non est imperator, non tenetur iuramentum obseruare. in e. uenerabilem. nu. 2. 17. & 25. de eccl. fo. 183. & seq.
- 7 Iuramentum quatenus uenit in derogatione iuris cōis, uel iuris alterius, est strictè interpretandum. in e. in nostra. nu. 4. de iniur. fo. 197
- 6 Iuramentum quod præstant prælati de non alienando bona ecclesiæ, an extendatur ad bona omnium ecclesiarum suæ diocesis. in e. tua nos. nu. 15. de eccl. ad. si. fo. 279
- Iuramentum debet strictè intelligi. ibi.
- 3 Iuramentum calumniæ quando deferretur, an possit peti terminus ad deliberandum. in e. cum causam. nu. 5. de iura. cal. fo. 162
- Iuramentum calumniæ utrum præstetur ab excoicatore. ibi. nu. 9
- Iuramentum calumniæ præstatur a tutore, & curatore & patre quando est legitimus administrator. ibi. nu. 10. fo. 163
- Iuramentum calumniæ præstatur per illum, qui respondet ad interrogatoria. ibi. nu. 17. fo. 160
- Iuramentum calumniæ si est præstitum super tota causa, an sit amplius præstandum de nouo. ibi.
- Iuramentum confirmatorium contractus alius prohibiti uel permisi, nullā producit actionem, sed agitur vigore contractus, ex actione deficiente ex eo. in e. cum uenissent. nu. 25. de iur. i. fo. 69
- Iuramentum appositum super aliquo contractu, non facit mutare forum, sed accumulare forum foro, & est in optione actoris, coram quo iudice uelit agere. ibi
- Iuramentum obligationis inductorium, positum super obligatione naturali præcedente, producit actionem secundū utrumque ius. ibi. nu. 26
- 4 Iuramentum de non infundando de nouo non extendit quod prælati uult integrare uasalli in mensura decem. in e. per tuas. nu. 1. & 3. de do. f. 132
- 3 Iuramentum in litē prædictū, quod dolose restitueret, uel quod dolo non possideret, & potest excedere ualorem rei. in e. si. §. in aliis. nu. 26. ut lit. nō cōt. fo. 150
- 6 Iuramentum non ligat iurantē in iudiciū ecclesiæ. in e. graus. n. 3. de eccl. f. 235
- 4 Iuramentum est temerarium est obligatorium. Ant. in e. 2. nu. 6. de re iur. fo. 23
- Iuramentum, etiam factio, & rescriptum non extenduntur ad incognita & ad postea superuenientia. ibi. nu. 7. & 9
- 4 Ex iuramento super usuris soluendis præstita obligatio, saltem cōditiua, acquiritur parti suscipienti. in e. 1. nu. 1. de iure iur. fo. 10
- Ex iuramento puro oritur parti suscipienti obligatio, saltem cōditiua. ibi. nu. 2.
- Iuramentum continens turpitudinem ex parte suscipientis, non est obligatorium. ibi. nu. 3
- Iurans alia absolutione non indiget, si ille in cuius fauorem iuramentum obligacionem renouit. ibi. nu. 4
- Iuramentum ubi ualidat contractum sublato iuramento, non potest rescindi. ibi. nu. 12. fo. 157
- 4 Index ex officio suo potest occurrere peccato futuro in e. 1. nu. 1. de re iur. fo. 153
- 7 Iuramentum in supplementum semiplenæ probationis, non deficit in iudicialibus, uel grauius in iudiciis. in e. cū 2. nu. 7. de rapto. fo. 10
- 7 Iuramentum non est fortius in iudicio uoto, unde non ualeat iuramentum contra uotum. in e. in iur. nu. 3. qui. de uel uo. fo. 27
- 6 Iuramentum quod præstatur a singulis, ligat ipsos singulariter contractantes, non autē collegialiter. in e. 1. nu. 7. de his que sūnt a. par. cā. 1
- Iuramentum tendens contra utilitatem ecclesiæ non est seruandum. imo dicitur potius perituum. ibi. nu. 9
- Iuramentum temerarium quos effectus producat. ibi. nu. 10. & 11
- 7 Iuramentum de non repetendis usuris non efficit, quin usurarius possit peti ipsas restitueret. in e. tuas. nu. 1. de usur. fo. 148
- Iuramentum de non repetendis usuris, non inducit liberam remissionem usurarum. ibi. nu. 2
- Iurans non repetere usuras, potest absolui a iuramento, & ipsa facta repetere. ibi. nu. 3
- Iuramentum calumniæ præstatum per generales administratores notabiles de causa & tunc iurant in animā propriam, alias in animā minimā. in e. in petra. cā. 1. nu. 1. & 4. de iura. cal. fo. 160
- 7 Iuramentum a reo exigere potest in causa matrimonii, etiam si actor probauerit in e. accitaciones. nu. 1. de despon. impube. fo. 19
- 4 Iuramentum non deferretur reo, quando actor nil probauit. in e. iuramentum. §. sane. nu. 1. de iure iur. fo. 205. It. an semper recurrendum sit a iuramento dato aliquo gradu probationis. ibi. nu. 8
- Iuramentum cui sit deferendum in defectu, an actor, an reo. ibi. nu. 9
- Iuramentum an sit deferendum, quod actor plene probauerit, & reus non plene, & cui sit deferendum. ibi. nu. 10. fo. 209
- Iuramentum illud ne deferatur, an pars petere debeat. ibi. nu. 11. fo. 210
- 6 Iuramentum non est deferendum illi, contra quem præsumitur de iuregressione. in e. cler. eos. nu. 2. de coha. eccl. & nu. fo. 13
- 4 Iuramentum alicuius standum est in depēdentibus a consentu. in e. præsentium. nu. 3. de test. fo. 76
- 6 Iuramentum non est præstandum, quando timetur de contrarietate in e. ex parte. nu. 2. de elec. non re. fo. 27
- Iuramentum debet uerificari in casu uero, & non ficto. ibi. nu. 2
- Iuramentum regulatur secundum naturam actus, ubi interponitur iuramentum, non extenditur ad conexa. ibi.
- Iuramentum calumniæ non debet, nec potest præstari a clerico sine licentia superioris. & potest per clericum a tercio committi. in e. 1. nu. 16. de iura. cal. fo. 153. & 157
- Iuramentum calumniæ præstatum post hanc contestationē, & aliquā ante. ibi.
- Iuramentum calumniæ si non est præstitum, non uisatur processus. ibi.
- Iuramentum calumniæ quid debet continere. ibi. nu. 10
- Iuramentum nunquam debet ab aliquo peti, quando uersum est de iure de transgressione. ibi.
- Iuramentum calumniæ an præstetur in causis criminalibus. ibi. nu. 12
- Iuramentum calumniæ præstatum, quod redarguit iuramentum de falso. ibi.
- Iuramentum calumniæ in quibus casibus subicitur. ibi. nu. 13
- Iuramentum calumniæ præstatum, etiam in causis modicis. ibi. nu. 14
- 4 Iuramentum contra infirmum, an ualeat in intellectione. nu. 8. de iure iur. f. 21
- Iurans non alienare, si locauit per decem annos, an efficitur per iuramentum. ibi. nu. 10
- 3 Iuramentum non potest præstari a clericis sine licentia superioris in e. significasti. nu. 8. de foro. compe. fo. 107
- 4 Iuramentum quid sit, quid sacramentum, & quid infirmum in iudicio. in e. 1. de iure iur. fo. 153. Et super quo est iurandum. ibi. nu. 2
- 7 Iuramentum non inualidat actum spirituale superueniente tempore. de eccl. illis. nu. 3. de spon. fo. 4
- 3 Iuramentum calumniæ an præstetur in causis spiritualibus, uel annexis. c. 2. nu. 1. & 3. de iura. cal. fo. 158
- Iuramentum calumniæ quid differat a iuramento de ueritate dicenda. ibi. nu. 10
- Iuramentum calumniæ est actum præstandum, quando dicitur melius cognoscere ueritatem, quam scire. ibi. nu. 11
- 1 Iuramentum quod per iuramentum de ueritate dicendi, non respondetur per uerbum, et de hoc, sicut in iuramento de calumnia. nu. 10. & 12. fo. 159
- 4 Iuramentum non est seruandum, quando sit iuramentum salus petere. ibi.

In Panormitani Commentaria.

nel corporalis feruari nō potest in c. 5. uero. nu. 2. de iur. iur. f. 163
 Iuramentū ceteris in dispendium salutis, an sit seruandum, &
 qualiter dicatur tendere in dispendium? ibi. nu. 3. fo. c. o.
 Iuramentū quod nunquam erit episcopus uel clericus, an sit ob-
 ligatoriu. ibi. nu. 4.
 Iuramentū quod quis praxat de non succubendo pro aliquo,
 an ualeat? ibi. nu. 5.
 Iuramentū & plessio facta calore iracundie, an ualent? ibi. nu. 7. fo. 164
 Iuramentū seruare dēt is, qui iuravit redire ad carcerē. ibi. nu. 8
 Iuramentum metu extortum, an obliget, & in foro penitentiali,
 & in foro fori? ibi. nu. 9
 Iuramentum metu extortum, an obliget contra uenientem ad
 peccatum mortale, an ad ueniale? ibi. nu. 10
 4 Iuramentum metu extortum, an obliget in e. cum contingat. nu. 3.
 de iur. iur. fo. 191
 Iuramentum an ualeat, & obliget cōtra legē interpositū. ibi. nu. 4
 Iuramentum est ualidum si sit in cōtra legem humanam super
 fauore, uel odio propter suadentem. ibi. nu. 6. fo. 192
 Iuramentum tēneris in u. non est cōtra bonos mores, & ex ei?
 obseruanti non sequitur peccatum, est seruandum. ibi. nu. 7
 Iuramentum an excludat simulationem contractus? in d. c. cum
 contingat. nu. 18. fo. 197
 Iurans obseruare id, quod sit cōtra legem uel statutum, an audia-
 tur petens absolutiōem? ibi. nu. 21
 Iuramentum operatur, quod si actus non ualet eo modo, quo agi-
 tur, ualeat quo ualet potest. ibi. nu. 25. fo. 197
 Iuramentum supplet defectum solemnitatis formalis ibi. nu. 27
 Iuramentum non ualidat cōtractum ratione rei, seu materie pro-
 hibiti. ibi. nu. 29
 Iuramentum super stipulatione facta alteri an operetur obliga-
 tiōem? ibi. nu. 31
 Iuramentum an obliget si leuitiores dotare, & an firmet pactum
 de non cedendo? ibi. nu. 32. fo. 198
 Iuramentum cōtrauentum non facit ad id nullum, licet sit per-
 iurum in c. meritis. nu. 35. de do. & cōtr. fo. 266
 Iurans soluere excommunicato intra certum tempus, an teneatur
 adimplere? ibi. nu. 39
 Iuramentum non obseruatur ex legitima causa, si est perius ibi.
 Iuramentum interpositum super aliqua re, intelligitur si illa res
 in eodem statu permanserit. ibi.
 Iuramentum contra ius in dispositione non obligat. ibi. nu. 40. f. 167
 Iuramentum sine altero ex suis comiti? est seruandum si est ho-
 nestum. ibi. nu. 8
 4 Iurandi modus diuersus in c. si Christus. nu. 2. de iur. iur. f. 199
 Iurati iudicē pharisaei cēbāt ut iherosolē necessitate. ibi. nu. 13
 Iurans sine causā & modo qualiter peccet? ibi. nu. 15
 3 Iuramentum est cōtra extortum, non i. pedit petitionem iusti de
 bitum. c. non est. nu. 32. de iur. iur. f. 35
 4 Iuramentum de non loquendo, cum de nō praxato officium cha-
 ritatis an sit obligatoriu in e. cum quidam. nu. 6. de iur. iur. fo. 163
 7 Iuramentū de ueritate nunq̄ quis teneatur, nec debet subire, q̄ si
 potest habere uera scientiam in c. de iur. iur. f. 4. de pur. can. f. 193
 3 Iuramentū q̄ praxat absolute indus ad exco. cōtra, an sit de subli-
 tiā abstinendi in e. cum desideres. nu. 4. de sen. exco. fo. 217
 4 Iuramento non creditur, si ex aduerso cōtractum probatur in
 c. prop. iussu. nu. 1. de proba. fo. 9
 4 Iuramentum an sit solennitas testimoniū? in c. uis. quæstionibus.
 nu. 2. de test. fo. 99
 Iuramentum quod defertur testihus, ut remittatur a partibus, an
 requirat consensum iudicis? ibi. nu. 3
 Iuramento renūtiō testibus, requiritur consensus utriusq̄ par-
 tis. ibi. nu. 4
 Iurati testibus, an partes i. cā criminali possint remittere? ibi. nu. 6
 Iuramentum calumnie potest tacite a partibus remitti, sed non
 expresse, & q̄ sit ratio dist. sententia inter iuramentum calumnie
 & illud quo i. praxat iur. testibus? ibi. nu. 6. fo. 91
 Iuramentum an fuerit reuocatum, si non oporteat, nec praxitum,
 an praxatur praxitum. ibi. nu. 8. fo. 90
 Iuramentum quod iuratur circa opus pietatis, potest dari diebus se-
 stis. in c. 1. nu. 3. 7. de feris. fo. 174. & seq.
 3 Iuramentum calumnie praxitum hodie, etiam in spiritualibus. in
 c. h. et. nu. 1. 9. de resti. f. 10. fo. 23
 Iuramentū quo quis se adstringit stare mandatis ecclesie, non li-
 git in his, quæ sunt contra Deum uel animam. ibi. nu. 20
 Iuramentum quo ad Deum, intelligitur secundum intentionem
 iurantis. ibi. nu. 21
 Iuramentū nō dēt quis seruare licet sit cōtra, solus ipse de cau-
 sa nō seruāt iuramentū, & licet habeat iuramentū ad ecclesiam. ibi. nu. 26
 3 Iuramentum an sit seruandū, est cognitio ecclesiastica. i. c. cum uenient. nu.

4. de iur. iur. fo. 37
 2 Iuramentum decisoriu & suppletoriū deferretur illi, qui pro se habet
 nummum testem in c. ex insinuatione. nu. 2 & 6. de procu. f. 181. & seq.
 Iuramentum suppletorium datur etiam in causis non leuibus. ibi. nu. 3
 Iuramentum suppletorium datur etiam quod femina sit adusta in
 testem. ibi. nu. 7. fo. 182
 3 Iuramentum operatur, ut quis cōueniatur coram iudice ecclesiasti-
 co in e. cum contingat. nu. 25. de f. compe. fo. 98
 7 Iuramentum praxatur tacit. sacrosanctis scripturis, & si non tan-
 gentur, non ualet in c. laudabilem. nu. 3. de fori. & male. fo. 44
 4 Iuramentum clerici praxitum laico in dependentibus a potestate
 sua, est obligatoriu. in i. c. per f. uel tra. nu. 1. de iur. iur. fo. 201
 Iuramentum extortum an obliget? ibi. nu. 3
 Iuramentū gērale de nō alendo contra aliequem, an extendatur ad
 causas suas consanguineorum ecclesie sue uel patris sue? ibi. nu. 4
 4 Iuramentum non exigitur in purgatione faciendā in c. l. etas. nu. 9.
 de prax. fo. 150
 3 Iuramentū positū cōtra uigore pōt principalis pueniri in foro eccle-
 siastico, sed an eius h. i. c. est sit gērale. nu. 2. de foro compe. fol. 83
 3 Iuramentum in foro penitentiali interpretatur secundum intentio-
 nem iurantis, sed in foro iudiciali interpretatur secundum ius. in c.
 uen. eis. nu. 4. de iur. iur. f. 10
 Per iuramentum secundum non tollitur primum alteri factum so-
 lennit. ibi. nu. 6. fo. 160
 Iuramento se obligans ad faciendum compellitur p̄cise, nec succedit
 obligatio i. c. inter. ibi. nu. 1. fo. 171
 Iurans seruare laicum iuramentum de soluenda re laudata,
 uel de soluenda p̄cia? ibi. nu. 8
 4 Iuramentū appositū super actum, intelligitur cū oib? quōtionib? & limita-
 tionibus actus i. c. quēdam in illud act. nu. 3. de iur. iur. f. 187
 Iurans non accusare, qui potest denunciare, rep̄ans non denunciare,
 si denunciat, an iuramentum perit? ibi. nu. 8
 In iuramento multe cōditiōes gērales q̄ subintelliguntur. ibi. nu. 8
 Iuramentum contra legem non tenet. i. iuramentum est et probatur
 per ius canon. c. ual. ibi. nu. 1. fo. 188
 Iurans non accusetur an obligetur, & quomodo? ibi. nu. 14
 4 Iuramentum de ueritate dicenda pōt deferre iudex in cā usurarium
 & in cā in qua iuratur peccatum de falsificatione alius probationib? &
 c. in m. n. ibi. nu. 1. c. ex l. et. nu. 4. de iur. iur. fo. 201
 Iuramentū de ueritate dicenda, hodie a parte exigi pōt in oī cā indire-
 cte mediantibus p̄s. non ab ubi. nu. 3. fo. 202. Si p̄betur cōtrahe-
 re in c. i. iuraturam, & per laicum probatur quodam suis cōtra? &
 uel a iur. est locus cōlationi iuramenti in defectum. ibi. nu. 6
 Iuramentū in defectū deferretur repetitū iurans, qui p̄bat aduersari
 i. c. si nulle usurarū ante, & post, & tempore cōtractus. ibi. nu. 7
 Per iuramentum de ueritate si non potest de uera sorte liquere, iudex
 ex cōiecturis iudicabit. ibi. nu. 8
 Iuramento de calumnia respondetur per uerbum, credo, & non cre-
 do, in iuramento iuratur per uerbum, credo, & nescio. ibi. nu. 10
 6 Iuramentum de non iurando non obligat, qui aliquo casu pos-
 sit res inferendi in c. ex parte. nu. 1. & 3. de iur. iur. f. 117
 Iuramentum de nō iurando Roma. P̄m. m. cōsilio, cōprehēdit res
 quarū ecclesia habet dominium, non autē res iurisdicatas uel em-
 phiteuticas, si aliquo casu uel tempore reuertantur. ibi. nu. 3
 6 Iuramentum quando concernit utilitatem iurantium, non possunt
 illi cōtrauenire, quia nemo potest seipsum absoluerē, sed concer-
 nens fauorem tertii potest per ipsum em. in c. de iur. iur. f. 117
 4 Contra iuramentum potest ueniē subistente causā,
 maxime fauorem publicum concernente. ibi.
 2 Iuramentum calumnie falsitatem tenet praxitari in causa in
 c. prudentum §. sexta nu. 8. de c. f. de leg. 1. f. 111
 5 Iuramentum honoris regulariter est interdictum per iuramentum
 oneris q̄ tēdit ad ipsū obligandum, non est subinterdictum
 q̄ si dubitetur ne debeat in c. quēstionibus. nu. 12. de appel. fo. 126
 7 Iuramentū subire non est peccatum. i. c. & si quōtionibus. nu. 2. de iur. iur. f. 9
 6 Iuramentum si requiritur cū iuratur scripturę non ualet, si scrip-
 tura non tangatur in c. nullus nu. 2. de reg. fo. 165
 3 Iuramentum calumnie praxitum post litis contestatā immediate in
 rubrica. nu. 1. de iur. iur. fo. 184
 1 Iuramentū delatū a parte parte, non admittit postea probationem
 in c. r. r. m. in c. quia p̄p̄ter. §. illud nu. 3. de elec. fo. 196
 4 Iuramentum subdito de praxando obedientiam illi, qui non debet,
 est illicitum in c. e. r. e. nu. 3. de iur. iur. f. 177
 Iurans fidelitatem p̄ se iurata archiepiscopo an sit iurando priuatus. ibi. nu. 3
 6 Iuramentum quo casu possit subiri in his, quæ dependens ex zeli-
 mo, & conscientia nostra in c. nāna nu. 3. de reg. fo. 167
 5 Iuramentum non impedit ualiditatem actus, licet attentus sit periu-
 rus in c. si diligenti. nu. 7. de prax. fo. 48
 7 Iuramentū ad cōmodū partium p̄stitū per partē remitti potest in c.
 p̄terea nu. 3. §. de i. p̄s. fo. 103
 Repert. in Panorm. Commentaria. L Iuramentū

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Iuramentum sponsalium per sponfos potest remitti ibi nu. 4.
Iurim qñq; recipiat dngi f Deo, & qñq; non ibi nu. 6.
- 2 Iurim non requirit necessario tacturam alicuius rei in cad aure n. 3. quod l me cau fo. 195
- Iuramentum magis est obferuandum qñ interponitur super cor-pore Christi quam fit super alia creatura ibi nu 3
- 4 Iurafertur m car feribi p notoriam in c qñ nu 35 de proba. in 38
- 5 Iuramentum non est deferendum illi qui est suspectus de crati in c. pallo. nu. 6 de excep fo. 6
- 2 Iurim qñ interuenit in omipromisso tunc pe pcti executio laud nec requirit alia enologiam ne succedit ob pte ad interelle in c. per tuas nu. 15 de arbo. fo. 22 D. quod uideat nu. 19 de do. 22 6
- Iurim habet um clausula ratio maritus pacifico ibi nu. 14
- 7 Iurim ubi tenet in spscilibus facit p maiores compelli possunt ad contrahendum matrimonium in c. de illis lib. 1 nu. 4 de depoti. impub. fo. 18
- 6 Iurim phum per praelatum in alienatione iurium ecclesie prejudi-ca: sibi sed non ecclesie in c. cum nulliens nu. 14 de iml fo. 69
- Iuramentum p rami praelat ex secundo ibi.
- Iuramentum hies deservum quod prelatum in supplementum p-bitionis par actionem fin utraq; in 10 nu. 24
- 5 Iuramentum non patit quando utrum sit tuncat de non obser-uatione illius in c. exarum nu. 4 de iur. eccl. fo. 161
- Iurim calumia p pte tota triq; parte presentie ibi nu. 8. fo. 162
- Iuramentum calumnice potest ex aliqua causa rationabili remitti ex consuetudine ibi nu. 9
- Iurim calumia potest per principis referentem tolli per alium no, etiam si effect legatus principis ibi nu. 10
- 6 Iuramentum receptum ab usurario in lucit magnam presumptio-nem contra eum in calo uos nu. 6 de p. gto. fo. 119
- 2 Iuramentum contraente uiolens ex noua ca sapuerentes in audia-tur in c. cum inter. na. 8 de renun. fo. 13
- 6 Iuramentum an ligetere iurante p-ctat ad in licem ecclesia ibi-cum in c. friza hanc nu. 2 de p. gto. fo. 121
- Iuri dubio interpretatio spectat ad recta est sed ad ecclesiasticam i fi-feribit iurim positum in causa legis prohibet obligare iurantes si p-hibitio legis maneat in otum a iuris & in tra rem manus non tametate iuranti non firmat contra tum b nu. 4
- 4 Iurim indiciale necessarium quod opes i iudiciale simplex & qua-uoluntarium in causum nu. 1 de iure iur. fo. 205
- Ex quo liber iuramento hoc nascatur actio de iure canonico dum-modo mater ad hoc fit apta ibi nu. 2 fo. 205
- Iurim iudiciale qñ deserti n. esse habet pars iurare uel referre si iusta est iudicare iurare auter ite feceris fit reu. l. m. 4
- Iurim indiciale uidet necessarium recede ubi que fit in calu. nu. 3
- Potest iuramentum prelitum an possit recedi per nouas probatio-es in contrarium reperta ibi nu. 7 fo. eo.
- 3 Iurim non debet in supplementum fieri pbi p qñ agitur de titulo beneficii in c. cum super. n. x. de ca possi. p. pto. 200
- 3 Iuramentum quantumvis generale non comprehendit illa in c. cum iuram. num. na. 1 de hom. fo. 125
- 6 Iuramentum est personal. ex parte iurantis & facit mutare forum in c. parochiano nu. 4 de sepul. fo. 176
- 5 Iuramentum sine cautio iuratoria non sunt ex gen la abs illis qui p-sumunt re de iuranti & qua fronte nu. 1 de app. fo. 128
- 4 Pro iuro temerario an pmet quis benedictio qñ inhabilitat p mo-tione in mel deponatur in cala nos il nu. 5 de iurem. fo. 197
- Iurim ciu transgrediens uidet temere irans pter pacta b nu. 4
- Iuramenti forma quod prelatat a clericis episcoporum nu. 1
- 5 Iurim gñiliter pbit tamen det intelligi euadit & restitut ad cam ho-nestam & uerifiditatem exog tam. n. c. ad he. n. 5 de app. fo. 125
- 4 Inim indiciale retractat p nouas pbonas ubi ueni pncipium me non renusibile p ptes in c. iuram. num. reu. de iurem. fo. 205
- Iurim referre quare fit calicium in actio non tamofiditatem nu. 12
- Iuram. neum debetere indistincte nam quod fit in actu fir in ac-tibus famosis & aliis criminibus ibi nu. 13 fo. 207
- A iuramento in licitali an p nouos leitis possit recedi fo. nu. 10 fo. 205
- 1 Iuramentum in operatur quod ualeet stipulatio a teri facta in proce-Greg. nu. 2 fo. 10
- 4 Iuramentum an sit obligatorium quando interponitur super rebis iurantis met p n. p. eruenial l nu. 2 de iurem. fo. 157
- Iurim prelati an puidet ecclesie & an premat obliget ibi nam. 4
- Iuramentum emanatum calore iracundie non obligat in c. sicur ex-litris nu. 2 de iur. fo. 158
- 7 Iuramentum calumnie non excusat condemp ratione expfarum in c. caluma. nu. 4 de penis fo. 200
- Iuramentum de redeundo ad carcerem an sit obligatorium in c. si cut & j. nu. 4 de iurem. fo. 193
- Iurans an obliget si n consentiat ille qui fit iurim. ibi. nm. c. Sicut inuicem iurant & alter iuste impedietur adimplere secundo iur-

rans non obligatur. ibi. nn.6

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

- 7 Ius civile nō dī prejudiciale ecclesiis, qñ potest se habere ad preiudicium & fauorem, in c. 1. nu. 4. de no. ope. nu. fo. 174
- Ius canonicum seruatur in utroque foro in cōcernētibz aīam, u' interpretatiōe iuris diuini i' qbuslī aliis, de quib' i' d. c. 1. n. 5
- Ius canonicum seruatur in utroque foro in casu, in quo ius civile non prouidet. ibi. nu. 5.
- Ius canonicum & civile si discordant, & utroque sit rationale, utroque seruabitur in foro suo. ibi. nu. 7. fo. 175
- Ius civile an, & quando seruabitur per clericos. ibi. nu. 8
- Ius eligendi siue presentandi. deuoluitur ad ep̄m in qm habebat electum uel presentatum confirmare, si oēs de collegio, uel patronus sine haredibus mortui sunt. in c. 1. nu. 10. de elec. fo. 138
- Ius qd quis non habet, quo casu potest in alium transferre. in c. cura pastoralis. nu. 8. de urepa. fo. 242
- Ius canonicum in omnibus in qm bñs contrariatur iuri civili, obseruatur in terris ecclesiarū in c. peruenit. nu. 1. de adm. & ltu. f. 135
- Ius civile seruatur in terris imperii in dñs iudicē, ubi eius obseruatiō non inducit peccatum. ibi. nu. 2
- Ius eligendi quomodo, & quibus internētiētibz acquiritur. in c. 2. nu. 23. de rell. in integ. fo. 202
- Ius canonicū seruatur in terris ecclesiarū, ubi dīscordāt à iure civili, etiā in nō cōcernētibz animā. I. c. si duobus, n. 6. de app. f. 115
- Ius institutiōis presentandi, uel cōsummandi electū, an transeat in alium, si ep̄s est negligens in instituēdo, uel cōsummando. in c. nulla ecclesiastica. nu. 12. de concef. prab. fo. 71
- Ius summi decretis prosequi ille qui non unlt superiorem non idoneum. in c. dilecti filii. nu. 6. de excep. fo. 116
- Ius legitimiandi potest præsribi per inferiorem a Principe. in c. super quibzdam. nu. 2. de uer. sig. fo. 242
- Ius instituendi transiit in capitulum sede uacante, sed non ius conferendi. in c. ex frequentibus. nu. 8. de mli. fo. 67
- Iure suo non priuatur qd ex sola contumacia, sed debet procedi p̄ ipm alis remediis oportunit. in c. si super. n. 22. de re iud. f. 35
- Ius in re acquiritur in spiritalibus ex solo titulo circa aliquā traditionem in c. inter cetera. nu. 5. de prab. fo. 17
- Ius decimandi est quid spiritalis, nec potest cadere in laicum. in c. peruenit. nu. 2. de arbi. fo. 217
- Ius dñm pōt limitari, minui, & augeri, uel distinguī, si rō suadet ab ipsa lege positua. I. c. si rō non suadet. I. c. si. nu. 3. de p̄u. f. 121
- Ius percipiendi obligatiōes in alterius ecclesia, quomodo, & quāto tempore præsribatur. in c. cum inter uos. n. 1. de uer. sig. f. 243
- Ius presentandi habens, pōt presentare suūm alias idoneū. in c. ex ore sedentis. nu. 2. de his quæ sū a ma. par. ca. fo. 91
- Iuri canonico stat i' matrimoniis p̄hendis. I. c. si n. 2. d. raptō. f. 140
- Ius quando aliquid inducit ex præscriptione certa, seu ex aliquo facto non satis iuri, nisi factum sit perfectum, & non fuisse inchoatū. in c. adolecens. n. 2. de spon. & marr. fo. 15
- Ius accrescendi non habet locū in fendis, neque in emphyteusi, n. si expresse fuerit dīctū in c. ex parte. nu. 8. de feudis. fo. 117
- Ius decimandi an habeat causam continuam in c. de quarta. n. 13. & 11. de præsri. fo. 29. & seq.
- Ius habere, in aliqua re, an significet respectu p̄prietatis, an respectu possessionis in c. bonæ memoriæ. I. c. n. 7. de postu. I. p̄r. f. 133
- Ius eligendi ē p̄scripibile. I. c. cā eccles. n. 5. de cā. pos. & prof. f. 196
- Ius eligendi an perdatur ex eo, quia in actu electionis aliquis nō fuit uocatus. ibi. nu. 11
- Ius decimandi si fuerit habitum in perceptione certæ speciei fructuum, sufficit ad præsribendum ius decimandi quo ad quoscumque fructus illius fundi. ibi. nu. 3. fo. 199
- Ius baptizandi pertinet ad ecclesiam cathedralem alio non conflictu. in c. 1. nu. 1. de relig. domi. fo. 231
- In patronatus non potest uendi hoc modo, uēdo tibi nullam cum iure patronatus qd hō in ea, sed illo alio mō sic, ut uēdo nullam cum iure patronatus, quia primo casu uenit principaliter, secundo accessor ē in c. querelam. nu. 6. de simo. fo. 92
- Ius conferendi beneficia est præscripibile, ius uero instituendi a p̄r præsribatur, remissive. in c. ex frequentibus. n. 3. de mli. f. 66
- Ius conferendi transiit gradatim in superiores ipso iure, si illi ad quos spectabat, fuerint negligentes. Ant. in c. lteraz. nu. 2. de sup. neg. prab. fo. 45. & in c. seq. in 2. no.
- Ius canonicum attenditur in materia spiritali. in c. proposuit. n. 3. de cons. iur. fo. 32
- Ius canonice & accessoria ad illud, ut est hallus in choro & loc' in capitulo, dicuntur spiritalia iura in c. cū inter. n. 1. de rell. f. 12
- Ius naturale & eius constitutio, quomodo extenditur ad prætērita. in c. si. nu. 8. de consi. fo. 49
- Ius humanum quoticūq; est cōfundatum super p̄sumptione, non est obseruandum in fori animā, si ueritas est in contrarium. in c. Raynal. nu. 4. de rell. fo. 151
- Ius accrescendi habet locum in iurisdictionibus. I. c. ad abolendā. n. 10. de hēre. fo. 117
- Ius funerandi est concessum laicis quo ad possessionem, non quo ad dominum. in c. quanto. nu. 10. de iud. fo. 12
- Iuris funerandi cognitio, ad quem iudicem spectet. ibi. nu. 11
- Ius diuinum allegari potest in decisionibus causarum. in c. licet. il. 1. nu. 3. de testi. fo. 68
- Ius diuinum potest limitari per ius posituum. ibi. nu. 3
- Ius patronatus participat de spiritualitate & temporalitate. in rub. nu. 4. de iudi. fo. 2
- Ius excoicandi non pōt præsribi a non abente aliquam iurisdictionem uel prætrogatiam, prout est capitulum, p̄p̄situs, uel archidiaconus in c. 2. n. 7. de h. s. quæ sū a ma. par. ca. fo. 91
- Ius conferendi beneficia habens non potest illa pro suo usu retinere, siue sibi conferre. in c. ad aures. nu. 1. & 2. de excep. prab. fo. 167
- Ius percipiendi fructū ad tēps dī bñficiis uacaturis. p̄ dīctis ecclesiis solatilis, a quo concedi potest in c. tua nobis. n. 1. de uer. sig. fo. 244
- Ius instituendi potest pertinere ad non episcopum de iure speciali. in c. cum uenisset. nu. 1. & nu. 10. de mli. fo. 68
- Ius cōfēdi uel eligendi acquiritur p̄ uicā collationē, u' electionem non aut p̄prietatis. in c. cum olim. n. 5. de cau. pos. & pro. fo. 207
- Ius canonicū dēi dīci ius dīmū in c. namis. n. 3. de iurei. fo. 209
- Ius dīcēdū est quid spiritalis, nec pōt concedi in perpetuū, sed ad tēpus sic in c. exhibita. nu. 4. de rerum permu. fo. 116
- Ius ad rem. acquiritur per electionem, sed per collationem acquiritur ius in rem. in c. super his. nu. 3. de accu. fo. 74
- Ius iurē dīctū est concessum al cui ecclesie, cōsecratur concessum cum clausula, quod non intelligatur de rogatum, quin ecclesie parochiali debeat canonica portio in c. certificari. nu. 10. de sc̄p. fo. 173
- Ius conferendi uel instituendi habens, pōt cōmittere in corporale possessionem. in c. ex parte adiens. nu. 2. de concef. prab. fo. 78
- Ius diuinum non potest tolli, sed bene limitari distinguī uel interpretari. in c. significatum. nu. 3. de reg. fo. 200
- Ius instituendi uel cōfirmandi transiit in capitulum sede uacante, sed non ius libere conferendi, quando collatio spectabat ad solum episcopum. in c. auctoritate. nu. 8. de mli. fo. 67
- Ad dē, qd capituli sede uacante, nō succedat in libera collatione bñficiū, transiit tñ in cū ius instituendi p̄ntatū per patronos, qd ē collatio necessitatis & nō libera, nā ex quo p̄ntatus est idone' debet institui p̄ superiorē de iure p̄a. c. nobis. libera. n. collatio dī qdam dñatio, qd non transiit in capitulum, nec ē in uicarium ep̄i sine speciali mandato, ut in c. si. de ol. uicā. lib. 6. qd aut ius instituendi transeat ad capm, l3 non ius cōfēdi sede uacante. facit. c. cū olim. de maio. & obe. & c. unicuique. ne sede uac. l. 6. & uide nō. p̄ Barto. in l. oēs populi. si. de iust. & iur. & lo. cal. in c. si. de ele. nō rēf. nō Abb. i. c. exire quēb' de mli. nu. 9. & optime facit c. 1. de mli. lib. 6. Abbe Lud. in tang. hns. sing. 611. i. c. i. fundatores. ubi dicit, qd licet uicarius ep̄i gñālis non possit cōferre beneficia, ut in d. c. fin. pōt tamen instituire p̄ntatū per fundatorem, casum dicit c. si de rotundum in d. c. ex frequentibus. & adde eundem Lud. sing. 702. incip. de lōgna uel dicit, qd si ep̄s abest in remotis mris partibus, ad quem impossibile est habere recursum, an eo casu uicarius possit cōsiliū p̄tare in ecclesiis cōfēdi, seu locis aliis u' dīcēdi qd non per d. c. si. de iud. Archid. in cura Romana obtinuit contrarium, prout ipse refert in c. Rehatina ecclesia. 63. dill. p̄ tex. sing. in d. cap. ex frequentibus sed Ro. tenet cōtrariū p̄ casum. in c. 2. in fine sede uac. lib. 6. ubi dicit, qd in hoc casu ualeat collatio, ē si nullū cōsiliū uel cōsensum accessit. fm alleg. Fed. de te. consi. 268. ubi firmat, qd cōsensu ep̄i requisitus ad nullitatem statui facti p̄ capm non potest præsri a p̄ntate ep̄i uicarium. & ē rō fm cū, quia ē uoluntarie iurisdictionis, ut in d. c. si. de of. uic. lib. 6. sed pondera. qd d. c. unicuique. si. ne sede uac. & d. c. si. loquunt in collatione beneficiorum & c. ex frequentibus. loquitur in institutione quo casu uicarius ep̄i non potest ex officio suo instituire. & ubi non abtene probetur fm Abb. ibi. & p̄prie institutio fit de p̄ntate per patronū, & sic ē qdā collatio non libera, quia ex quo p̄ntatus est idoneus, debet institui p̄ superiorē. 16. q. 7. c. decernimus de iure p̄a. c. nobis, sed collatio ē libera qd si p̄ntatione alicui' p̄uidet alicui de beneficio, ista n. cū sit qdā donatiō nō transiit donatiō iuricū per generalē cōfessionē. per d. c. si credo tamē in casu. d. c. unicuique. in h. p̄ illum tex. Romanum fuisse bene locutum.
- Ius presentandi habens potest presentare clericum per literas. in c. ea uoluitur. nu. 3. de his quæ sū a p̄r. fo. 86
- Ius canonicum in concernētibz materiam ecclesiasticam seruatur ubique, in alia materia fecus, quia seruatur in terris ecclesiarū, & ius civile in terris imperii. in c. clerici. nu. 2. de iudi. fo. 29
- Ius presentandi clericum in aliqua ecclesia, an sit præscripibile. in c. querelam. nu. 9. de ele. fo. 169
- Ius primogeniturę est transmissibile in hēredem. in c. licet. nu. 6. de uoto & uo. re fo. 221
- Ius eligendi habentes si non eligunt intra sex menses uel tres, hoc Repert. in Panor. Commentaria. L 2 die

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- die transferatur ius eligendi in proximum superiorem. in c. dilectus filius nu. 2. de concess. prob. fo. 80
- 2 Ius portandi insignia extra praeiuncta, p. h. e. quis ex privilegio uel consuetudine in c. ad honorem nu. 7. de aucto. & iust. fo. 10
- 3 Ius decimandi praesentatur in aliena parochia spacio quadraginta annorum. in c. ad aures nu. 1. de praesent. fo. 31
- 4 Iura spūalia non pnt possideri per laicum, et p. tñ tempus de cuius initio non est memoria in contrarium. ibi nu. 2
- 5 Ius p. alicui cōpetere, ut n. uendant in alio loco, nisi in suo, uel ut n. coquat panis, uel nōn mole t granum in alio furno uel molendino, & hoc q. a uolentes alibi exercere fuerint phibiti, & phibitioni aequuerunt p. tps longam. in c. significante. nu. 1. de app. fo. 170
- 3 Ius canonicum seruatur ubiq; in his, quae concernunt animam. in c. saepe nu. 4. de res. spo. fo. 243
- 4 Ius quod procedit limitatiue ad regulas iuris potest extendi data paritate rationis. in ciurauit nu. 3. de prob. fo. 12
- 7 Ius canonicum habet dependentiam a iure diuino in multis, & in multis a iure ciuili. in c. qualiter & quando. l. 2. nu. 3. de accu. fo. 83
- 2 Iura personalia non possunt ad alios transferri in cap. 2. nu. 2. de aucto. & iust. fo. 9
- 6 Iura episcopalia petens, censetur petere tam ea quae competunt de iure communis, quam ea quae de iure speciali. in c. constitutus. n. 24. de res. do. fo. 234
- 2 Iura episcopalia possunt praescribi per inferiorem praetatum in d. c. coque-rentes. nu. 8. de offi. ord. fo. 156
- 6 Iura episcopalia uel parochialia possunt cum titulo praescribi. cum sint. nu. 7. de deci. fo. 187
- 5 Iura & bona speciaalia ad papam possunt praescribi et per ecclesiam inferiorem, sed eius suprema potestas non praescribitur. in c. si diligenti nu. 11. de praesent. fo. 48
- 6 Iurum correctionem non debent inducere intellectus subditi. & supplet. in repe. c. cum c. nu. 13. de testa. fo. 148
- 6 Iura episcopalia possunt praescribi in aliqua ecclesia posita in aliena dioce-si, siue cum titulo siue sine, per tantum tempus de cuius initio nō est memoria. in c. super eo nu. 6. de paro. fo. 179
- 6 Iura loquencia de elect. one non habent locum in postulatione. in c. quā ingredientibus. nu. 4. de testa. fo. 141
- 2 Iura personalia non transferuntur etiam per contractum commo-dat. Ant. in c. ad hoc nu. 1. de aucto. & iust. fo. 26
- 5 Iura reseruata imperatori in signum supremae potestatis praescribi-tur tanto tempore, de cuius initio non sit memoria in c. cum n. 3. nu. 3. de praesent. fo. 40
- 5 Iura episcopalia quae sint praescriptibilia. in c. cum ex officio. nu. 6. de praesent. fo. 45
- 6 Iura episcopalia possunt praescribi contra episcopum. in c. cum uenerabilis. n. 5. de censu. fo. 258
- 2 Iura sunt consideranda sū sensum, qui cadit in intellectu periti, & subtel. cer. uenientes. in c. inter corpora. l. 4. nu. 14. de trans. l. ep. fo. 5
- 6 Iura spūalia an, & quo casu transigant cum uniuersitate, si ipsa uniuersitas alienetur, in qua conuenebantur dicta iura spūalia. in c. ad qō nes. nu. 5. de rer. perm. fo. 113
- 5 Iura & etiam regulae possunt limitari per solam rationem naturalem in c. de debitis. nu. 36. de app. fo. 159
- 6 Iura episcopalia pnt acquiri per inferiorem praetatum forte per praescrip-tionem in c. 1. nu. 3. de reb. ecc. alie. fo. 94
- 5 Iura licite de iucunt in argn, & hoc quoniam aperte non probat in-tentum allegantis. in c. 2. requirit. nu. 4. de app. fo. 137
- 6 Iura spūalia & ecclesiastica pnt uendari rei uendicatione uel, nam directā datur uero dño in c. cum uenerabilis. nu. 2. de res. do. fo. 214
- 5 Iura episcopalia possunt pleno iure praescribi, sed non illa quae sunt ordi-nis. in c. iudicis. nu. 4. & 23. de praesent. fo. 42 & seq.
- Ius excommunicandi uel uisendi potest esse apud plures in solidū & locus est praecipuus. sibi. nu. 14. & 17
- 3 Iurisdictionem concent. osam in personas duntaxat obtinentes p. i. tota dioecesi, et extra loca p. p. exercere pnt, & si hnt iurisdictionem in territorio limitatam, iurisdictionem uero p. n. aliam et extra territorium dicere pnt. in c. cum contingat. nu. 33. uer. 8. conclu. de fo. comp. fo. 100. & in repe. c. si quis contra clericum. nu. 34. co. u. fo. 75
- 1 Iurisditio ex quibus actibus perpetuatur. in c. quoniam auctem. n. 3. de res. fo. 67
- 2 Iurisditio delegata non perpetuatur per subdelegationem in c. pastor. nu. 3. de offi. dele. fo. 120
- 6 Iurisditio data a lege dī ordinaria in c. l. singulari. n. 3. de sta. mo. fo. 230
- 3 Iurisditio si fiat alicui respū certe qualicatis, cuanescit pro cōf. h. neg. illa qualitas in c. si clericus nu. 6. s. 9. de fo. comp. fo. 55. & seq.
- 3 Iurisditio non perpetuatur ex actu nullo, quae perpetuatur ex citatio-ne. in c. sign. ficat. nu. 17. de iud. fo. 59
- 6 Iurisditio in gñe an censetur ad unū p. uenire p. exercitū unus actus uel articuli in iurisdictione. in c. 1. nu. 3. & 5. de res. do. fo. 231
- 2 Iurisditio prerogata in aliquē constitutū in dignitate, an tñ si successore illo remoto a dignitate. in c. nouit. n. 6. de off. leg. fo. 13
- 3 Iurisditio si licet praescripta intantū est penes praesentem inquantum ipse est sollicitus in ea exercenda, alias potest o-derius supplere. in c. irrefragabili. nu. 1. & 2. de of. ord. fo. 153
- 3 Iurisditio delegata utrum duret post absolutionem ab inuoluntatē iudicis. in c. examinata. nu. 2. de iud. fo. 49
- 6 Iurisdictionis quasi p. flectio inuoluntate habita, non causat est. in c. cum dilectus. nu. 4. & 1. de relig. domi. fo. 235
- 3 Iurisditio iudicis a quo non suspēdatur in his, quae tenentur in i- borem exau n. appellationis. in c. qua fonte n. 16. de app. fo. 101
- 3 Iurisdictionem ordinariam dant Lex, princeps, & consuetudo. in c. duo simul. nu. 2. de of. ordi. fo. 149
- 5 Iurisditio uicarij est suspensa suspensio, uel excommunicatione seopo in c. dilecti filii. l. 2. nu. 3. de ap. fo. 107
- 3 Iurisditio episcopalis etiam cum territorio, potest praescribi. in c. 1. nu. 10. ut l. c. p. fo. 177
- 3 Iurisditio temporalium causarum spectat ad Regem in regno. in c. causam. n. 3. qui h. sint legi. fo. 150
- 3 Iurisdictionem prorogantes an teneant stare sententiae latae in iudice in c. significalli. nu. 2. de fo. comp. fo. 109
- 3 Iurisditio delegata durat tñ tpe, quāto durat actio an tñ si contrario recepto sit sublatā in c. quarent. n. 7. de of. del. fo. 13
- 2 Iurisditio episcopalis an possit acquiri p. alij citra episcopum in aliena dioce-si, & posito q. an sit totaliter acquista, an uero sit locus p. uenire i. c. pastor. n. 7. de of. ordi. fo. 151
- 3 Iurisditio tam ordinaria, quā in delegata perpetuatur per in- testationem, & per citationem in delegatis. in c. relatum. n. 2. & 4. de of. dele. fo. 107
- 3 Iurisditio in dubio pluitur cōcessa ordinaria, n. delegata. in c. 1. nu. 1. de iur. d. fo. 10
- 3 Iurisditio non potest prorogari ad aliam iurisdictionis speciem non separatam. in c. si diligenti. nu. 30. de fo. comp. fo. 54
- 3 Iurisditio ordinaria pferi per lege in c. ex ceteris q. a. n. 2. de iud. fo. 101
- 3 Iurisditio concessa alicui respectu certae rei durat, quāto uult & potest. ibi. nu. 5
- 3 Iurisditio deuoluitur ad ordinariam, quando ille qui primo bebat, non potest uel non uult uti. ibi.
- Iurisditio potest praescribi. ibi.
- Iurisditio domini super fundo non potest prorogari a uasallo ne licet a domini. ibi. nu. 9
- Iurisditio si fuerit alicui interdicta adhuc ualent acta facta. ibi.
- Iurisditio si sit alicui tributa. ibi. nu. 10
- Iurisditio deuoluitur ad aliam proximam superiorem, si illa eam habet. erat negligens. ibi. nu. 1. fo. 24
- Iurisditio data pluribus intelligitur data non oibus in solidū sed oibus. ibi. nu. 15
- 6 Iurisditio tota an censetur praescripta per praescriptionem actus iurisdictionis. in c. dilectus. nu. 19. de capel. non. fo. 137
- 7 Iurisditio ordinaria nō extinguatur per mortem illius qui dicitur iurisditio delegata. in c. ad abolendam. nu. 15. de heres. fo. 10
- 6 Iurisditio uoluntaria potest exerceri in extraneos consentiente in c. sicut te. nu. 13. & 14. de elec. uel mona. fo. 301. & seq.
- 3 Iurisdictionem fori pnt uis duntaxat obtinentes ex com-municatione in parochianis, etiam indeterm. nōe proferre nequā ab habentibus uer. iurisdictionem etiam si epō inferiores excludat. ibi. l. si sententia in c. cum contingat. nu. 33. uer. 6. cōf. de h. cōp. fo. 100. & in repe. c. si quis contra clericum. n. 34. co. tu. fo. 75
- 3 Iurisditio data alicui per primas literas tollitur per secundas. fo. 100. in c. 2. nu. 4. de do. & contu. fo. 249
- 3 Iurisditio delegata perpetuatur per c. rationem. in c. h. nu. 1. & 5. & 10. de of. leg. fo. 141. & seq.
- 2 Iurisditio pluribus simpliciter delegata expirat mortuo uenit delegatis. in c. uno delegatorum. nu. 1. de of. dele. fo. 135
- 2 Iurisditio perpetua ē. per simplicem cōmissionem citationis, licet nō puenit ad citandum. c. nemini. in fi. n. 1. de of. leg. fo. 143
- 5 Iurisditio delegata pnt praescribi per ordinariū, ante quā litae & legationis pntentur in c. ut debitas. n. 4. & 21. de app. fo. 157. & seq.
- 2 Iurisditio potest esse penes aliquē absque exercitio. in c. uolito nu. 1. de of. leg. fo. 140
- 2 Iurisditio usque ad certum tempus data finito tempore, an expi-ret. in c. de causis. nu. 19. de of. dele. fo. 95
- Iurisditio delegata potest per partes prorogari. ibi. nu. 2
- 3 Iurisditio prorogata est ciuilem naturae cuius erat prima. in c. prudentiam. nu. 4. de mut. per. fo. 129
- 1 Iurisditio potest acquiri ex cōsuetudine. in c. ex parte decani. n. 2. de res. n. fo. 96
- 2 Iurisditio merā & mixtā imperium quid sit, & eorum species, an delegentur. in c. quod sedem. nu. 2. de offi. iud. ordi. fo. 149

In Panormitani Commentaria.

- Reper. In Panor. Commentaria. L ; Iuspa-

Repertorium rerum ac senten. selectionum.

- Iuspatronatus semel acquisitus transmittitur ad heredes. ibi. n. 7
- Iuspatronatus causa subicitur cogniti omni ecclesiastico in c. quinto nu. 1. & 4. de indi. fo. 11. & seq.
- Iuspatronatus non potest vendi, nisi cum universitate, secus in mero spirituale. ibi. nu. 5. 7. 9. fo. 12
- Iuspatronatus transit ad heredes etiam extraneos. ibi. nu. 6
- Iuspatronatus qd est in universitate, super qua iudicant laici, an iudicium annulet respectu ipsius iuspatronatus. ibi. nu. 9
- Iuspatronatus an consistat per crimen l. e. maicla. ibi. nu. 11
- Iuspatronatus si sint donatum vel aliter alienatum, iudex ecclesiasticus cognoscit super validitate talis alienationis. ibi. nu. 11
- Iuspatronatus qd consistit extraneo, requiritur consensus episcopi, secus si consistit copatrono. in c. ex inquisitione. n. 4. de iurepa. f. 144
- Iuspatronatus non transit, nisi si succedentes in hereditate. ibi. nu. 6
- Iuspatronatus si donatur alieni in perpetuum, potest donatarius donatorem praestare, secus si concedatur ad tempus. ibi. nu. 7
- Iuspatronatus ut possit praestare quod nullus debet copatris et emis ipsum cum universitate. in c. quia clerici. n. 1. & c. de iurepa. f. 230
- Iuspatronatus non potest vendi, nisi cum universitate, nec potest diffiniri in iudicio seculari. in c. consilium. n. 3. de simo. fo. 103
- Iuspatronatus si fuerit donatus a patrono, siue ecclesia, cui consensu episcopi, an uideatur donatum non solum respectu praesentis, sed et quo ad temporalia. in c. de monachis. num. 11. de preb. fo. 34
- Iuspatronatus non potest concedi laico sine consensu episcopi, si vero concedatur loco religioso, tunc non requiritur consensus episcopi. nu. 3
- Iuspatronatus laici datus ecclesiae vel alicui religioso, assumit naturam iuris patronatus quod habent religiosi. ibi. nu. 6. & nu. 14
- Iuspatronatus potest esse penes ecclesiam, in c. significasti. nu. 1. de iurepatro. fo. 245
- Iuspatronatus consistens in aliqua universitate temporalium, trahe cum dicta universitate, nisi in specie fuerit exemptum. in c. ex literis. nu. 1. & 10. de iurepa. fo. 240
- Iuspatronatus potest esse accessorium rebus temporalibus. ibi. nu. 1.
- Iuspatronatus non transit cum ulla iugiorata sed locari sic, quando locatio est ad longa in tempus, secus ad modicum. ibi. nu. 5
- Iuspatronatus si tractatur, cum universitate, quod videtur ulla vel castrum, quod universitate est iuspatronatus, secus si quod videtur iura quod habet in aliqua ulla, quod casu non venit iuspatronatus. ibi. n. o. f. 11
- Iuspatronatus venit appellatione bonorum. ibi. nu. 1
- Iuspatronatus transit cum hereditate iudiciali. ibi. nu. 13
- Iuspatronatus quod quis habet in aliquo loco ad quem turper patrimonium, non transmittitur vendendo dicto patrimonium. ibi. nu. 14
- Iuspatronatus non transit in creditore qui habet in pigram locum, ubi ecclesia patronatus, in c. et Bertol. n. 1. & 3. de re iudi. f. 36. & c. le. Iuspatronatus transit in emptorem & condatorem. ibi.
- Iuspatronatus non quiritur ecclesiae per dotem factam, licet nuptus minus dederit in dotem aliquid, et ad nuptum n. 4. de ecc. gl. f. 15
- Iuspatronatus non quiritur ex non iustis quod datus consensu ad quod integrum potest patronatus esse, si ualeat patronatus exerceat. ibi.
- Iuspatronatus an hereditas una ecclesiae et alia. ibi. nu. 6. 10. f. 177
- Iuspatronatus consistens in re seculari, an alienatus seu alienetur iuspatronatus, in c. cum seculum. n. 2. de iurepat. fo. 243
- Iuspatronatus transit in heredes etiam extraneos. ibi. n.
- Iuspatronatus non transit in filium donatarii, quod renuntiavit hereditati patris. ibi. nu. 4
- Iuspatronatus non transit in filios non heredes. ibi. nu. 6
- Iuspatronatus potest transferri titulo pariteri si sine regulari in laicos cum consensu episcopi, clericos, uero etiam sine consensu episcopi. n. 6
- Iuspatronatus acquiritur propter reedificationem ecclesiae. in c. quoniam. nu. 3. & 1. de iurepa. fo. 249
- Iuspatronatus an, & quomodo, queratur ex noua constitutione dotis factae ecclesiae iam simulata. ibi. nu. 9
- Iuspatronatus est species seruicium ipsius ecclesiae. ibi.
- Iuspatronatus non quiritur ex sola datione rei ecclesiae, si oportet dicere ratione dotis, vel animo querendi iuspatronatus. ibi. nu. 10
- Iuspatronatus quod queritur ex sola constructione ecclesiae, per se si ecclesia ruat, secus illud quod acquiritur ex datione fundi vel alteri loci, ubi constructa ecclesia, vel illud quod queritur ex datione. ibi. nu. 1
- Iuspatronatus non quiritur in ecclesia adificata sine licentia. in c. cum olim. il. 2. nu. 9. de priu. fo. 181
- Iuspatronatus non queritur, nisi ex constructione & adificatione in c. cum venerabilis. nu. 45. de exce. fo. 14
- Iuspatronatus non acquiritur populo, si ecclesia non habet patronum. ibi. nu. 47
- Iuspatronatus an acquiritur populo ex consuetudine vel praestione. ibi.
- Iuspatronatus titulo singulari nendi non potest, sed titulo universali sic, in c. de iure. n. 1. & 2. de iurepa. fo. 244
- Iuspatronatus dicitur res spiritualitati annexa, & non recipit aliam actionem. ibi. nu. 2

- Iuspatronatus quanti per traditionem fundi, in quo habet ecclesia ecclesia Antim c. propolunt. nu. 1. de hi presby. fo. 59
- Iuspatronatus, quod transmittitur in heredes, acquiritur ex foundatione ecclesiae. in c. significasti. nu. 1. de testi. fo. 92
- Iuspatronatus contra patronum est praescriptibilis, secus contra ecclesiam. in c. sane. nu. 2. de priu. fo. 179
- Iuspatronatus non potest concedi inter vivos, sine auctoritate ecclesiae, secus in quod autem. nu. 1. 9. & 11. de iurepa. fo. 240
- Iuspatronatus an publicetur publicatis bonis alicuius de inquitus in c. ex parte. nu. 9. de feudis. fo. 117
- Iuspatronatus potest donari a patrono uno loco religioso sint ecclesia Praetati. in c. consultationibus. nu. 4. de dona. fo. 112
- Iuspatronatus consistat cum aliis bonis, & transit in filium. ibi. nu. 3. de iurepa. f. 242
- Iuliana non debet prauaricare respectu consanguinitatis uel citrix. in c. nemo. nu. 4. de simo. fo. 92
- Iulianus in ministerium peccet exerceo officium suum, & c. perpendimus. nu. 5. 9. & 11. de sen. exco. fo. 119. Et unde quae hinc. f. 1. de iustis iudicibus religiosus si deliquerit, mitius puniatur, quam laicus propter merita praecedentia. in c. nisi specialis. nu. 2. de of. leg. fo. 11
- Iulianus & honestum si concurrant, praefertur honestum in c. de memorie. il. 1. nu. 17. de postu. Praetati. fo. 133
- Iulius iudex de mittendo aliquem in possessionem durat biennio, si ita uero requiratur nouus processus, nisi creditor ex causa fuerit impeditus, quo casu habetur pro possessore. in c. aliquibus. nu. 7. de re iudi. fo. 67

De litera L.

- Aborans eodem uel simili aut dissimili delicto repellitur testimonium, in c. personas. nu. 1. de testi. fo. 67 Item non possit testificari si habet simile cum illi in qua testificatur. ibi.
- Laicus non tenetur obedire papae in temporalibus. in c. uenientibus. de uoto & no. re. fo. 119
- Laicus non potest praebendari in ecclesia, sit ibi tanquam canonicus, sed habet potestatem in pendio si cum ecclesia quae n. 1. de illa monachis. fo. 11
- Laicus si conuenit a clerico coram iudice laico, potest etiam conueniri ecclesiastico, si suspensus. in c. clerici. nu. 1. de con. pen. fo. 11
- Laicus ex consuetudine potest conueniri coram iudice ecclesiastico, licet non agatur de re gaudente privilegio fortis. ibi. n. 5. & 7
- Laicus regulariter non conuenit laicum coram ecclesiastico, de hoc papa conuenit literas. ibi. nu. 7
- Laici non possunt in canonicos, nisi iura, quia ius spirituale non cadit in laicos, possunt in habere praebendas simplices, quia ecclesiasticum in temporalibus. in c. 2. na. 1. & 4. de instit. fo. 65
- Laici non possunt esse uel intervenire in electione alicuius praebendarii de consuetudine, nisi essent laici habentes privilegium prout sunt monachi laici uel conuersi, in c. secus. ibi. n. 6
- Laici non possunt praebere iura spiritualia, nisi sint laici conuersi, quia non sunt simplices laici. ibi. nu. 7
- Laici an possint statum ecclesiarum in c. ecclesia sanctae Mari. nu. 4. & 12. de cons. fo. 56. & seq.
- Laici non possunt habere super bonis personarum alius. ibi. nu. 1. fo. 56
- Laici non possunt enarrare causas clericorum, nisi a papa. ibi. n. 5. fo. 56
- Laici admittuntur in testes, quando contra clericos agitur causa, uel de crimine euiliter in c. ex parte. n. 1. de testi. fo. 50
- Laici etiam cum clericis non habent electionem praebendi, nisi in consensu solius papae. in c. nobis. nu. 9. de iurepa. fo. 248
- Laicus potest conueniri pro pace rupta coram iudice ecclesiastico, & super quibusdam. nu. 10. de uer. sig. fo. 222
- Laici publice delinquentes, possunt puniri a iudice ecclesiastico, nisi per excoicationem uel per aliam penam. in c. excoicationem. n. 1. de pp. f. 133
- Laici potest adire ecclesiasticum iudicem ut appellat spoliatum ad praedictum, nisi possit adire iudicem secularem, & quod. in c. liti. n. 4. de spoli. fo. 5
- Laici non admittuntur in testes in causa criminali contra clericos, in c. de extero. nu. 2. de testi. fo. 59
- Laicus admittitur in testem contra clericum, ubi crimen clericum non potest probari nisi per laicum. ibi. nu. 3
- Laicus admittitur in testem de crimine, quod eius delictum est notorium. ibi. n. 4
- Laicus admittitur contra clericum de crimine, si factum indicat. ibi. n. 5
- Laicus admittitur in testem contra clericum, quando agitur de crimine tuiliter & in exceptis criminibus. ibi. n. 6
- Laicus non potest habitari ad ius spirituale tenendum, nisi a papa. in c. de sacro sancta. n. 2. de cle. fo. 205
- Laicus non potest uigore praescriptionis conferre beneficia, sed ex privilegio potest. in c. nonnulli. n. 22. de iudi. fo. 41
- Laicus utrum possit esse notarius in causis spiritualibus. in c. in notum. nu. 1. 5. de cle. fo. 162
- Laicus ex privilegio potest habere ius eligendi, secus ex consuetudine. in c. quis quis. nu. 4. de cle. fo. 197

In Panormitani Commentaria.

- 1 Laici admittuntur testes clericos in spiritualibus, & talis civilibus, secus tamen in criminalibus. in c. cum olim. nu. 4. de do. & cotu. fo. 261
- 2 Laici etiam Reges non possunt donare, nec ecclesias, nec decimas, nec huiusmodi donarij ex tali titulo possunt preferbere. in c. dudum. nu. 1. & 6. de decimis. fo. 193
- 3 Laicus de consuetu sine an possit habere ius conferendi rem. siue in e. quod antem. nu. 12. de iurpa. fo. 240
- 4 Laici imponentes collectas de i. uel ecclesijs, uel coru iurisdictione usurpantes, si no desistant, sunt excommunicati. cum eorum sacro ritibus in c. non minus. nu. 1. & 7. de immu. eccle. & exte. fo. 282
- 5 Laici possunt prorogare iurisdic. onem sui iudicis sine eius consensu, & aliorum superiorum, & loquuntur in temporalibus quam in spiritualibus in c. signifi. ali. nu. 4. 7. & 1. de fo. comp. fo. 107. & seq.
- 6 Laici conuentus coram suo iudice seculari, si postea efficitur clericus, an quod sit terminanda coram seculari, an coram ecclesiastico iudice. Aut in c. 3. nu. 4. de obliad. ratio. fo. 77
- 7 Laicus potest testificari contra clericum, quando crimen est notorium in c. cum dilectis. nu. 3. de purg. cano. fo. 193
- 8 Laicus est incapax proprietatis & possess. onis iuris spiritualis, secus nuda detentionis in c. 2. nu. 6. 9. de iura. calum. fo. 158 & seq.
- 9 Laic⁹ cognoscit de iniuria illata eccle⁹ uel ecclesiasticis psonis. ubi. 8
- 10 Laicus nri possit habere pcedam. in c. cum m. n. 2. 1. 2. de coll. fo. 34
- 11 Laici non possunt cognoscere de causis com exis spiritualibus in c. quanto. nu. 1. de iudi. fo. 11
- 12 Laicus potest statuere circa clericos in eorum sanone citra papae uoluntatem in c. 1. nu. 3. de iura. cal. fo. 156
- 13 Laici quo casu possunt ecclesias conducere, salte quo casu redditus suos in c. cum dnm. nu. 2. ne de uel mo. fo. 300
- 14 Laicus potest statuere super rebus ecclesie ipsas priuilegiando. in c. cum nobis. nu. 1. de reser. fo. 40
- 15 Laicus non potest etiam cum clerico cognoscere de rebus spiritualibus, nec tanquam iudex nec arbiter, aut arbitrator uel amicus co possitor etiam per n. am reuocentem, nisi ex iussu papae solutus in c. contingit. nu. 1. de arb. fo. 124. & na. 3. & 4. c. entit.
- 16 Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiasticis. ubi. nu. 4
- 17 Laicus an, & quon casu potest prorogare iurisdictionem sui iudicis in c. diliget. nu. 14. de fo. comp. fo. 102
- 18 Laicus subiacet iurisdictioni ecclesiasticae ratione peccati in c. a nobis il. 2. nu. 3. de sen. excom. fo. 202
- 19 Laicus potest intervenire aliquo casu in concilio generali, quod facere solet archiepiscopus maxime quando tractantur negotia pertinentia ad laicos, quo casu uocantur non solum ut arbitri, sed ut iudices in c. si n. 3. de his que fi. a praef. fo. 89
- 20 Laicus spoliatus inter decimas, an possit intentare possessorium, in c. ex parte. nu. 19. de res. sp. fo. 123
- 21 Laicus potest habere pcedam quando non est annexa canonica iurisdictionis uero no pot esse in c. maioribus. n. 4. de pcedo fo. 32
- 22 Laicus propter adulterium subicitur foro ecclesiastico. in c. signifi. ali. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 30
- 23 Laici qui in clandestinis matrimonijs interueniunt, peccant, & an puniri debeant in c. cum in iudicio. nu. 5. de clande. & spon. fo. 21
- 24 Laici in concernentibus peccatum habent indices papam & imperatorem in c. ex parte nu. 3. de contue. fo. 120
- 25 Laicus non potest declinare iuram papae etiam conuentus a clerico. in c. cum causam. nu. 20. de iura. cal. fo. 155
- 26 Laicus con tres facit legem de capit. & bona applicat monasterio cui intulit iuriam in c. monasteria. n. 8. de uis. & honet. cleri. fo. 3
- 27 Laicus baptizatus efficitur pater spiritualis, & per hunc actum oritur cognatio spiritualis, prout in alijs dictum est in c. ex literis. nu. 8. de cognat. sp. fo. 35
- 28 Laicus an possit i. m. per conueniri ex quacunque causa coram iudice ecclesiastico, si non reperitur iudex secularis, uel nolit iustitiam facere in c. significantibus nu. 5. de offi. deleg. fo. 130
- 29 Laicus licet possit esse procurator in spiritualibus, non tamen pot esse arbiter in c. causam. quae. nu. 5. de elec. fo. 150
- 30 Laicus non potest esse canonicus in c. bonae memoriz. il. 1. nu. 4. de postula. praef. fo. 130
- 31 Laici capere possunt clericos ex uoluntate episcopi sine metu excoicationis, & quare in c. ut iam. nu. 1. 4. 7. de sen. excom. fo. 226
- 32 Laic⁹ nunq⁹ pot pscribere actum spualen. c. quanto n. 2. ad collu. fo. 112
- 33 Laicus de mandato papae an possit dare chisma ubi. nu. 8
- 34 Laici q sacra menta pnt ministrare pte necess. tatis. ubi. n. 14. fo. 114
- 35 Laicus ex permisso papae potest excommunicare in c. ab excommunicato. nu. 6. de reser. fo. 103
- 36 Laicus potest excoicare, & esse commissarius in causa spirituali ex permisso papae in c. si n. 2. de lego. fo. 65
- 37 Laicus non potest cognoscere causas spirituales, nisi ex commissio ne papae in c. mallana. nu. 2. de elec. fo. 215
- 38 Laici eligendo reddunt electionem ipso iure nullam. ubi. n. 3. & 5
- 39 Laicus etiam femina admittitur in testem contra clericu, qn de cri-

- mine agitur civiliter. in c. quoniam. nu. 1. de testi. fo. 45
- 40 Laici possunt esse testes contra clericum infamatum, sed regulariter non in c. cum non ab homine. nu. 10. & 22. de iudi. fo. 34
 - 41 Laic⁹ d^r minister ecclesie, & debet ea iurare occurrere. ubi. n. 24
 - 42 Laicus est incapax iuris spiritualis in c. quans. nu. 2. de decif. fo. 86
 - 43 Laici conuersi sunt capaces spiritualitatis, & possunt eis concedi decimae & oblationes ecclesiasticae, & possunt habere ecclesias, in quibus tamen debent sentire per clericos. ubi. nu. 3
 - 44 Laicus an possit cognoscere spiritualia una cum clerico in ca. per tuas. nu. 3. de arbi. fo. 124
 - 45 Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici. in c. decernimus. n. 13. de iudi. fo. 10
 - 46 Co r s e. Hoc idem tenet Hosti. ubi alle. c. contingit. de arbi. q. a. assessor non iudicat, nec habet iurisdictionem ut in l. 1. de off. assessor. nec habet aliquam potestatem, nisi officiu ostendit, nec pot tibi committi facultas dictandi sententiam in spiritualibus. q. i. Hosti dicit sequunt. d. Ant. & do. Abb. & ibi sequit Bal nu. d. c. assessor habet potius consilium q iudicare, ut in l. metum. §. & licet. ff. q. me. cau. q. a. assessor habet assilire & consilium non pronunciat, nisi sit interlocutoria iuris, puta talis libellus est ineptus pro certo usi, q. n. sit uera doctrina fm do. me. d. Barb. i. c. decernimus. licet hodierni epi coiter habuerint assessores laicos uel suos, & tenet uicarij qui sepe uero est unus pccus, & literas ignorat, & illi alioque laici quo ad effectum iudicant. & mouet huius rationibus q. laicus n. possit esse assessor. p. a. Timotheus ex tex. de decernimus. ubi d^r q. n. p. laic⁹ tractet causas ecclesie, c. m. l. c. a. d. h. q. n. praef. ubi q. n. ubi fm cu ut casus extra eodem op. sed addu. tex. in c. noui. 16. q. 7. ubi d^r q. laici non pnt tractare negotia ecclesiastica c. Text d^r q. praefati no possunt dispo nere causas ecclesiasticas iudicium laico rum. q. Quotid si aliter dicemus, sequetur q. illud uerbis tractare, ap poneret superfluum in c. decernimus. c. Quinto q. laici ceteri sunt ignari circa causas ecclesiasticas uel melius, praefati sunt ignari circa causas decedent las, & consilium ut laicos assilire res, quon eccle sia decedunt causas contra d. positione d. c. decernimus. & postea q. cois opt. e. et uera, q. n. procedet q. n. essent clerici si officio ad quu lendunt. d. c. relatione cleri uel mona. Sed melius p. i. c. quatuor, de relig. domi. uis. eo neco ista rationes no mittit. nec si arguat, quia ex quo assessor no iudicat nec exercet aliq⁹ iurisdictionem, sed n. cois sit, q. haec uia non probet q. n. p. terioribus habendū sit coisū per tex. celebrat in l. i. alia. C. de iuge. & ma. in uer. si tractatu cu p. teriorib⁹ habuissit facile cognoscere res nec ob d. c. decernimus q. a. consule d. p. p. q. n. ad iudicare & tractare, prout capis i. d. c. decernimus. q. illud uerbu ubi possunt l. i. reportare actum iudicem ad hoc ut ille tex. cognat in bro. arg. l. imperatores. ff. de iudi. adie. & glan. c. i. ubi. q. de reser. l. 6. & i. c. cum monasterio d. ele. & i. c. bona memor. x. de cois. utal. in iudi. & i. c. super gratia. d. offi. deleg. l. 6. & in c. de. d. offi. deleg. l. 1. a. d. q. si reperitur scriptu, q. episcopus constituit laicu uicariu suu, improprie uerba, & intelligitur de assessore. p. l. pater seu uicariu. §. c. ditionu uerba. ff. de cois. demonst. l. 1. & p. uo. ff. fami. cre. l. 1. p. uolus. ff. de iust. ca. c. l. i. uis. uis. gl. de religio. domi. ca. claudit Bal. i. c. decernimus. de iudic. q. n. placet do meo ubi. q. a. interpretatio cadit super re dubia, ut i. c. cu contingat de reser. l. 1. l. 2. C. de legi sed in can. nostro nulla est dubitatio ergo cessat interpretatio. ut in l. ille. §. cum in uerbis ff. de leg. 2. l. 1. ite quia interpretatio fit contra proferentem, ut in l. ueteribus. C. de pact. nec obit. d. §. conditionu. quia cois rebat uerba & mens in genere. & fauor ultima uoluntatis, sed iudic. o. nec magis placet dicto Baldi, quia semp debemus capere intellectu, ut res potius ualeat, q. pereat. l. quoties. ff. de rebus dubijs. c. 8. hb. de uerb. signifi. cu simi. nec obit. l. ueteribus. quia illa lex loquitur in contractibus, seu in materia praeiu diciali, sed in creatione uicarij seu assessoris & fauorabilis & nemini iudicialis. nec est uerisimile quod episcopus ignoret laicu non posse esse uicarium. unde debeamus mentem suam concludere in fauorem parte, & improprie nec actus remaneat inualidus per d. §. conditionum uerba. cum alijs iuribus praef. allegatis.
 - 47 Laicus non potest accusare clericum criminaliter in c. nulli episcoporum. n. 8. de accu. fo. 68
 - 48 Laicus non potest habere beneficium ecclesiasticu in tit. in c. Io. nu. 6. de ele. con. u. fo. 26
 - 49 Laici respectu pae cause conueniunt & conueniuntur a iudice ecclesiastico in re. p. e. cum elles. nu. 3. de testa. fo. 165
 - 50 Laicus potest decimas quas habet in feudum ab una ecclesia alteri donare cum consensu solius diaconis. in c. cum apostolica. nu. 1. 7. de his que fi. a praef. fo. 87
 - 51 Laicus potest deprehendere clericum in facinore in c. cum non ab homine. nu. 10. 11. & 12. de iudi. fo. 32. & seq.
 - 52 Laici etiam in temporalibus conueniunt coram legato papae in terris subiectis eccle⁹ quo ad teporale iurisdictionem alias secus ex

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- uacare imperio. in c. tenissent. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 274
- 1 Laicus etiam ex consuetudine non habet ius eligendi, quia est qd spirituale. in c. querelam. nu. 6. de elec. fo. 169
- 2 Laicus an praescribat ius patronatus? ibi. nu. 9
- Laicus non potest nec possidere, nec praescribere ius patronatus. ibi.
- 3 Laicus non potest excipere contra clericum, qui uult testificari coram eo. in c. si clericus. nu. 2. de iudi. fo. 16
- 4 Laicus non potest esse uicarius. in c. cum caulam. nu. 9. de elec. fo. 174
- 5 Laici siue intus et si possint accusare clericos criminaliter, et si de crimine sint iniamati. in c. cum p. maconella. nu. 1. 5. 6. de acc. i. 69
- 6 Laicus an possit relinquere aliqd ecclesiae cum onere, ut dicant sui gulis nescit? tot misse ut hmo? i. c. qsi il. 2. n. 2. ne pla. ui. su. fo. 108
- 7 Laici nullo modo possunt tractare negotia ecclesiastica. in c. 2. n. 1. 3. 4. 5. 7. 9. 10. & 19. de iudi. fo. 9. & seq.
- 8 Laicus non potest excoicare, nisi ex permisso solius papae. ibi. nu. 5
- Laicus non potest esse uicarius epi. ibi. nu. 9. & 12. fo. 10
- Laicus an possit esse notarius in causis ecclesiasticis? ibi. nu. 14. f. co.
- Laicus an possit praedicare? ibi.
- Laici possunt in necessitatibus baptizare & confessionem audire. ibi. nu. 10. fo. 11
- 7 Laicus officium de foro ecclesiae propter adulterium. in c. 1. nu. 6. de conu. lepro. fo. 31
- 3 Laici usurpantes bona ecclesiae puniuntur per iudicem ecclesiasticum in c. conuictus. nu. 12. de his quae si. a. p. r. fo. 88
- 3 Laicus habet iurisdictionem in clericos, quia habet iurisdictionem respectu terrae cause quae niger i clericis. i. c. exterum. nu. 6. de iudi. i. 3
- 1 Laici neque praescripitione, neq; consuetudine acquirunt spiritualia. in c. h. nu. 35. de consue. fo. 124
- 6 Laici ualde honeste possunt appellari religiosi. in c. abolend. nu. 4. de sepul. fo. 176
- 6 Laicus non potest praescribere res spirituales, quia eas non potest possidere. in c. cum apostolica. nu. 12. de his quae si. a. p. r. fo. 88
- Laicus non acquirit titulum rei ecclesiasticae, et quia de iure uenit tantum tempore de quo non extat memoria in contrarium. ibi.
- 6 Laici non possunt disponere et super rebus spiritualibus ecclesiae, nec super spiritualibus & annexis. in c. h. nu. 4. 5. de reb. eccles. alie. fo. 99
- Laici pnt statuere in ampliatu uel restringendis populi exequialibus, distuendo non concernant animas defunctorum, puta q. u. celebrantur nisi tot misse, q. 10 casu credo q. si possint statuere. ibi. nu. 6
- Laici non possunt praescribere ius decimandi, quia cum sit quid spirituale non possunt illud possidere in c. causam. n. 1. de praescrip. f. 1
- Laici conuersi qui possunt dici religiosi possunt spiritualia praescribere, quia non sunt simpliciter laici. ibi. nu. 5. fo. 32
- 2 Laicus est incapax universalis administrationis bonorum ecclesiae. Ant. in c. 2. nu. 2. 8. de xta. & qual. fo. 55
- 7 Laicus ex permisso papae potest excoicare, sed non ex permisso est in c. canonica. nu. 3. de sen. excom. fo. 222
- 6 Laicus potest esse procurator ecclesiae sed non generalis economus in c. sacrodotibus. nu. 5. ne cle. uel mona. fo. 298
- 3 Laicus an habeat iurisdictionem in clericos ratione feudi, etiam in eos minus iniuriando in c. u. r. nu. 2. 3. de fo. compe. fo. 80
- 3 Laicus non potest laici conueniri in foro ecclesiastico, nisi i defectu iustitiae uel ex consuetudine in c. licet ex suscepto. n. 1. 4. de cop. f. 88
- 3 Laici conueniuntur coram papae uel eius delegato, quia sunt de terris subiectis papae, uel quia uiuunt in ecclesiasticis, ut ex consuetudine, uel quia laicus non exceptat in c. 1. nu. 46. de ord. co. fol. 187
- 3 Laicus non potest praescribere possessiones audiendi nec animas absolendi & similia. in c. olim inter. nu. 1. 8. de resti. spo. fo. 243
- 6 Laicus non potest pignora decimarum quas det nec tunc sine titulo, siue cum titulo, nisi illo ultimo casu pignoret clericus, & cum censura discedant in c. interdictus. nu. 1. 3. & 4. de decimis. fo. 195
- 7 Laicus patronus si per clericum criminaliter accusat, secus cum ter. i. c. cum p. maconella. n. 5. de accusa. f. 69. Et in c. illam. n. 7. eo. titu.
- Laicus accusat clericum criminaliter si uult, aut suam, aut suorum iniuriam prosequi. ibi.
- Laici an indistincte unus accusat alium? ibi. nu. 1
- 6 Laico nocturnus & depopulator agrorum qui sunt in c. inter alia. nu. 5. de immu. eccle. & com. fo. 286
- 6 Laudum latum contra formam iuris uel compromissi et confirmatum per papam in forma communi, est nullum in c. exa. ma. ta. nu. 1. de confir. i. uel in i. fo. 178
- 2 Laudum latum contra unum mandatorum executioni contra eius heredes. in c. ex parte. nu. 2. de arb. f. 124
- 1 Laudum emolagatum habet executionem tam de iure ciuili q. canonico. in c. per tuas. nu. 3. de arb. fo. 224
- Laudum etiam nullum potest per partes emolagari. ibi. nu. 5
- Laudum dicitur emolagari non solum per partium subscriptionem, sed etiam per aliam approbationem sine subscriptione. ibi. nu. 1. 2. 5. 225
- Laudum sequutum ex compromisso sine iuramento tam p. na-
- li, an possit tacite uel expresse emolagari? ibi. nu. 1. 5. fo. co.
- 2 Laudum non potest emolagari antequam teratur in c. cum dilecto. nu. 1. 5. & 19. de arb. fo. 121 & seq.
- 2 Laudum dolo arbitri datum, an sit exequendum in c. 1. nu. 9. de arb. f. 124
- Laudum siue arbitrium iniquum debet per superiorem retractari. 2. dies. ibi. nu. 14. fo. co.
- Laudum continens peccatum uel notoriam iniquitatem, an sit quod nec nullum. ibi.
- 4 Laudum ipso iure nullum non reducit ad arbitrium boni iudicis si est iniustum in c. causam. quae. nu. 8. de ele. fo. 150
- 2 Laudum arbitrorum non de propria sententia in circuitu agitur. 5. ceterum. nu. 3. de offi. ord. fo. 144
- 2 Laudum penale non emolagatur taciturnitate decem dierum. dilecti. fin. nu. 17. de arb. fo. 219
- 2 Laudare & scriptum commendare, an & quid sit fictum. Ant. in c. 1. uerum. nu. 2. de reu. fo. 38
- Lectura plures ibi cumq. pnt elici ex uno textu, illa est amplectenda magis conueniens rubricae ubi est positus ille textus. inc. bonum de confir. uel uel. nu. 1. fo. 175
- 5 Legatus qui non est de latere, non habet collationem beneficiorum in c. 1. nu. 3. de app. fo. 108
- 6 Legatus de latere non potest uenire contra privilegia concessa fixa in c. pro illorum. nu. 1. 5. de praeb. fo. 42
- 2 Legatus et de latere non potest episcopos transferre, episcopos uero unum diuideri in causis specialibus. nu. 1. de offi. leg. fo. 157
- 2 Legatus de latere potest excommunicatum ob manuum iniectam absolueret. ibi.
- Legatus etiam de latere non potest attentare contra canones, uel n. ralem consuetudinem. ibi. nu. 3
- Legatus non potest eam committere simpliciter, & de plano & c.
- 6 Legatus non potest uenire p. statum papae, maxime in praedictis primatum personarum. in c. auctoritate. nu. 2. de iudi. fo. 157
- 2 Legatus natus de illo, qui statim q. promouit est ad aliquid dignitatem. est ipso iure legatus. in c. 1. nu. 1. de offi. leg. fo. 136
- Legatus pnt conferre quodlibet ordinatum in p. uia. f. 1, & p. uia. m. conferre beneficia ad coru collationem ipse etiam. ibi. nu. 1
- Legatus papae dicitur habere ordinariam potestatem. ibi. nu. 3
- Legatus papae habet illam iurisdictionem, quam non habent eius consules. ibi.
- Legatus papae non potest a se auocari causam motam, seu motu coram iudice competenti. ibi. nu. 4 & 6
- Legatus non potest compellere appellatam ad papam litigatam. ibi. nu. 6. fo. 157
- Legatus de latere cautum habet iurisdictionem in exemptis. ibi. nu. 1
- Legatus de latere quid dicatur. ibi.
- 7 Legatus de latere dicitur ex eo, quia mittuntur de latere papae ex quo semper assistunt laici papae in c. ad emanentiam. nu. 1. de sen. excom. fo. 228
- 7 Legatus, uel commissarius, uel aliter affecti se ne uenire mandato superius in c. d. si. si uel ostendat commissionem. in c. h. n. 9. de praescrip. f. 1
- 6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatus ecclesiasticae obsequi sine patroni licentia, nisi in illa ecclesia habeat patronatus laici in c. ant. in illa. nu. 9. de xta. p. r. fo. 210
- 2 Legatorum plures species & eorum auctoritates in c. excommunicatus. nu. 2. & 3. de offi. leg. fo. 140
- Legatus papae ad certam prouinciam potest uti insignis legationis etiam dum est in itinere ad illam prouinciam. ibi. nu. 4. fo. 144
- Legatus papae equiparatur proconsulibus. ibi.
- Legatus an possit absolueret subditos extra prouinciam. ibi. nu. 1
- Legatus papae non potest alienare bona spectantia ad ecclesiam Romanam, etiam in terris subiectis ecclesiae quo ad temporalia in c. nonnulli. nu. 2. de eo qui mit. in pos. fo. 274
- 7 Legatus etiam de latere non dispensat contra concilium in c. qd delectione. nu. 5. de consan. & affi. fo. 40
- 5 Legatus princeps secularis potest esse etiam prelatum uel episcopum et parat. nu. 3. de app. fo. 124
- Legatus papae est tanquam papa. ibi. nu. 7
- 7 Legatus sedis apostolicae an possit uti uel libus, & insignis papae in c. antiqua. nu. 4. de p. r. fo. 185
- Legatus papae debet subuenire etiam clericis in eius necessitatibus. in c. quia perierit. nu. 1. de immu. ecc. fo. 291
- 2 Legatus papae non potest conferre beneficia, nisi habeat, ex indulgentia papae in c. dilectio. nu. 4. de praeb. fo. 43
- Legatus papae non potest dispensare contra consilia, nec contra constitutionem papae, nisi in casibus in quibus potest episcopus. ibi. nu. 5
- 7 Legatus anteq. ingredi prouinciam, non potest eas de legare, & idem in quolibet alio officium. a nobis. nu. 7. de sen. excom. fo. 215
- 2 Legatus de latere potest omnia dispensare, quae non sunt expressae in c. uerba papae. in c. h. nu. 3. de trans. fo. 177
- Legatus in prouincia est maior omnibus ordinariis circa papam. ibi.

In Panormitani Commentaria.

- 6 Legatus apostolicus, nec alius circa Papam potest dispensare contra constitutionem concilii. in c. non magno. n. 5. ne cle. uel mona. f. 298
- 1 Legatus de latere potest dare praelatis exemplis licentiam transiit ad alias dignitates in c. cum uenerabilis. in 3. de consue. fo. 116
- 1 Legatus de latere non potest committere cum appellat one remota, nec committere cum simpliciter & de plano in c. 1. nu. 1. de rescrip. fo. 51
- 2 Legatus de latere potest conferre beneficium patronatum inuito patrono ecclesiastico; sed si sit laicus, uel laicus & clericus. in c. dilectus. nu. 1. 4. 5. de offi. leg. fo. 134
- 4 Legatus de latere concurrens in collatione beneficiorum cum quolibet ordinario provincie. ibi. nu. 2
- 4 Legato Cardinali non creditur in praiudicium terti, papa uero sic in c. cum a nobis. nu. 1. de testi. fo. 73
- 6 Legati solum appellatione & eorum nunci non solum stantes in loco destinato, sed et transiens huiusmodi peruationes ab orbis ecclesiis & monasteriis non obtineat aliquam prescriptionem. in c. cum in statu. a. n. 1. 2. & 3. de censu. f. 256
- 7 Legatus habet maiorem iurisdictionem in provincia, quam habebat archiepiscopus in eorum nu. 4. de preben. & remiss. 110
- Legatus potest adiri sine appellatione per quemlibet de provincia. ibi.
- 2 Legatus non potest intrinsece in c. alteri specialiter commissis nisi ex aliqua causa iurisdictionis in c. 1. nu. 1. & 2. de offi. leg. fo. 137
- 6 Legatus de latere non potest disponere circa ea, quae sibi specialiter papa referuauit. in c. 1. nu. 1. de eccle. adif. fo. 278
- Legatus de latere concurrens cum quolibet praelato provincie suae, non autem cum alio, nisi quod ad bona politica in sua provincia. ibi.
- Legatus de latere remittit instrumentum praefatum inferiori praelato, qui sit de provincia sua, alias secus. ibi.
- 5 Legatus de latere non potest tollere appellationem. in c. pastoralis. nu. 7. de app. fo. 149
- 7 Legatus apostolicus matrimoniales causas in sua provincia audire potest, & matrimonium separare in casibus a iure permisis. in c. si. nu. 2. de con. u. seruo. fo. 32
- Legatus in sua provincia concurrens cum episcopo in his, quae pertinent ad dignitatem episcopalem. nu. 3
- 3 Legatus de latere non potest committere cum cognoscenda simpliciter & de plano ordine iurisdictionis. in c. dilecti filii. n. 3. de iudi. f. 26
- 2 Legatus plurium provinciarum non potest reddere iuris hominis natus, pum cie in alia provincia. in c. nouit. nu. 1. & 2. de offi. leg. fo. 139
- Legatus uel alius in exilium extra territorium, an possit exercere ea, quae sunt uoluntaria ex obedientia iurisdictionis in subditos. ibi. n. 1. & 3
- 7 Legatus de latere, an possit unire beneficia posita in sua legatione, licet in alio diocesi in c. sicut unire. nu. 5. de excep. pra. fo. 109
- 5 Legatus papae habet ordinariam iurisdictionem in iudeo potest cum iure legationis sibi competentem delegare. in c. Beroldus. nu. 5. de re iudi. fo. 87
- 2 Legatus, an, & quomodo possit latere contra ius commune. Ant. in c. 1. nu. 2. de offi. arch. presby. fo. 91
- 2 Legatus unus provincie non censetur renouatus per aduentum alterius in c. uolentes. nu. 2. de offi. leg. fo. 140
- 2 Legatus de latere non habet praeterea in exepros, & non alius, nisi sibi specialiter papa concedat in c. qd translatione. nu. 1. de offi. leg. fo. 138
- Legatus de latere, an possit alienare illa, quae sunt de ipsius ditione. c. 1. q. 1. b.
- 6 Legatus potest edere iuramentum in legatione, & sua praeiuris eos disposicionem, quae durat et finit in c. 1. nu. 1. de locato. fo. 109
- 2 Legatus an possit extendere manum ad beneficia, quorum collatio spectat ad aliquem de iure specialiter commissis. nu. 6. de offi. leg. fo. 139
- Conse. Tu dic qd conclusio est, qd legatus de latere non potest conferre beneficium patronale laicorum, nisi sit ius patronale laicorum acquisitum prescriptione, collatione iure, & commo possessionis in c. de consue. fo. 105
- & in Ant. de Bar. & Ab. in c. dilectus de offi. leg. licet Imo. teneat ibi eo rariu. sed in c. laude defendu. Fede. & sequaces, qui subrogati sup. en. iura eius in cuius locum subrogatur s. fuerat in c. de act. sed laicus qui praescripsit ius putandi contra episcopum subrogat loco episcopi, ergo effectus ius patronale ecclesiarum ratione originis. Secundo monet quoniam ius prescriptionis est restringibile tanquam odiosum. non in c. de praescrip. l. si. de edi. di. Adri. tol. nec ob. c. cum dilecti de iur. pa. allegati 2. Io. q. 1. quod est in iure pa. laicorum ratione fundacionis uel donat. onis. nec ob. r. Imole. q. 1. laici retraherentur a beneficiando ecclesiis, quia cum reuerentia huiusmodi fieri debet, cum laici praescribunt ecclesiarum ius patronatus non beneficiat ecclesiam, & non ratio doctorum loquitur, quia laici bene facit ecclesiam, doctorum uel fundando ecclesiam in do. Ro. in 3. deci. in fin. do. matus Barb. in c. dilectus teneat opi. Imo. ad do. Bar. sequent. Fed. in c. dilectus in cle. 1. ut. l. pen. in 7. q. & do. Ale. de Imo. cons. 73. mei. uiso puncto. n. 4. uolum. ad de etiam quod uoluit Rom. cos. 361. in c. in casu appellationis consultationis, ubi dixit, qd legatus de latere potest conferre beneficium sicut in sua provincia quod uacat, si ne ad quod spectat presentia uel collatio ipsius beneficii, sit extra sua provincia dicto legato commissum, ex quo est finis in sua diocesi, sed hoc dicitur Rom. non attingit nostram, et non uoluit hic interire quod notabimus in materiae quod a opi. Imo. & Barb. sit de iure uerior, nam habeo regulam, qd lega-

- tus de latere non potest conferre ius patronatus laicorum. Quocumque ergo acquiratur, stabimus regulam, ex quo iure aliud non probatur, quia lex indistincte loquens, indistincte debet intelligi. c. folice de ma. & ob. p. terea laicus praescribens ius patronatus laicorum succedit in illud ius, quod habet laici uere patroni, ergo eo iure uti debet, ut gaudeat eodem privilegio per regulam Mar. quia subrogatus & cum iudicando & confutendo non est tunc recedere ab opi. Fed. & sequacium, qui est communis.
- 7 Legati de latere non coguntur ostendere mandatum in his, qui ueniunt iure legationis, in aliis uero secus in c. ad emendat. n. 2. de sen. exc. fo. 18
- Legatus de latere potest absolueret excoicatos uigore canonis, si quis suadente, etiam de enormissima iniuria. ibi. nu. 3
- 5 Legatus non dicitur illi qui habent legationis officium uigore dignitatis, quibus legationis officium indultum est ex privilegio apostolico. in c. cum in ecclesia. nu. 4. de app. fo. 134
- 1 Legatus papae potest confirmare electionem factam de promouendo in episcopum, tamen non potest dispensare schismaticum in c. quia dilectus. n. 7. de elec. f. 143
- 6 Legatus non habet potestatem confirmandi collationem factam de prebenda uacatura in c. constitutus nu. 3. de concess. praeb. fo. 79
- Legatus non potest contra concilium disponere. ibi.
- 7 Legatus papae potest absolueret a sententia canonis, si quis suadente. in c. quamuis. nu. 1. de senten. excom. fo. 233
- 5 Legatus de latere non potest concedere ecclesiam alicui in iudicium iurium, qui debent diocesano locum in c. si. nu. 1. de consue. uel. in c. 1. nu. 179
- Legatus etiam Cardinalis non potest excoicere aliquam ecclesiam a iurisdictione sui ordinarii. ibi.
- Legatus non potest committere causam cognoscendam simpliciter & de plano sine scriptis & figura iudicii. ibi.
- Legatus de latere non potest aliquid facere, quod tendat ad uoluntatem iuris communis. ibi. nu. 2
- Legatus de latere an possit auctoritate suae legationis unire ecclesias, uel unam alteri concedere. ibi. nu. 4
- Legatus in legatione sua concurrens cum quolibet ordinatio quicunque sit uel episcopus, uel ab. & c. ibi. nu. 3
- Legatus de latere non potest ecclesiam seculari facere religiosam. ibi. n. 6
- Legatus non potest alienare rem spectantem ad Romanum pontificem, nec supprimere aliquam dignitatem in ecclesia. ibi. nu. 7
- Legatus qui non est legatus de latere, non habet collatorem beneficiorum, legatus uero de latere sic in aliquibus ecclesiis. ibi. nu. 8
- 2 Legatus non potest committere causam simpliciter & de plano, quia non potest tollere substantiam iuris in c. officii. nu. 3. de cle. fo. 188
- Legatus de latere habet magnam potestatem, & est pars corporis papae. Ant. in c. dilectus nu. 3. de li. presby. fo. 73
- Legatus de latere non potest contra canonem concilii dispensare. ibi. n. 4
- 4 Legatus ex quo gerit res Papae, an possit extendere manus circa ea, quae sunt in c. mandata ecclesiae. nu. 2. de praesump. fo. 143
- 2 Legatus papae habet ordinariam iurisdictionem in c. si. nu. 3. de offi. leg. fo. 141
- Legatus an possit facere statuta solus sine consensu aliorum. ibi. n. 6. 7
- Legatus non potest derogare canonibus & iuribus generalibus. ibi.
- 1 Legatus potest interpretari rescriptum papae. in c. 1. nu. 1. 8. de postu. pra. fo. 127
- 6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatam ecclesiasticam et non uacantem suae collationi referuare, secus si ius patronatus erat laici. in c. cum dilectus nu. 1. 2. 3. t. de iure pa. fo. 249
- 7 Legatus papae potest absolueret ab excoicatione laici uigore canonis, si quis suadente. in c. quod de his. nu. 1. de sen. excom. fo. 221
- 5 Legatus generalis papae non impedit de causis alteri specialiter commissis. in c. dilecti filii. n. 2. nu. 2. de app. fo. 148
- 7 Legatus de latere potest conferre beneficia uacantia in sua legatione. in c. proposuit. nu. 1. de cle. excom. fo. 164
- 7 Legatus de latere non potest se impendere in specialiter commissis per papam in c. ad petitionem. nu. 1. de accu. fo. 81
- 2 Legatus papae habet ordinariam iurisdictionem in c. cum in iure. n. 8. de offi. dele. fo. 125
- 2 Legatus de latere tamen & non alter legatus habet ius conferendi beneficia. Ant. in c. l. t. n. 4. de sup. neg. pra. fo. 45
- 6 Legatus de latere non potest dare alicuius uacaturum beneficium licet possit referuare sibi collationem beneficium uacaturum etiam respectu certae personae. in c. dilectus filius. nu. 3. de praeb. fo. 38
- 3 Legatus principis non potest tollere substantiam iudicii in c. epternum. nu. 10. de iura. calum. fo. 162
- 6 Legatum relictum uni ut restituat alteri, si ille alteri ante restitutionem in moritur remanet penes primum. in c. Ioannes. num. 5. de test. fo. 164
- 6 Legatum nudis uerbis relictum debet legatario praestari, nec sit differentia, an sit ad pias causas uel non, nam sufficit probare per testes in c. iudicante. nu. 1. & 2. de test. fo. 142
- Legata ad pias causas, an debeant ex testis non solum ibi. nu. 3
- Legata ad pias causas non iurantur respectu incertitudinis personarum, uel locorum quibus iuratur legatum. ibi. nu. 4

In Panormitani Commentaria.

- Lex civilis qñ unum præfuit, & lex canonica aliud, cui standum est. ibi. nu. 17. fo. 38
- 7 Legis non ex superuentione non debet mutari id, qđ gestum est fm legem antiquam in c. de in iudicibus. n. 3. de confan. & aff. fo. 40.
- 7 Legem in sui fauorem ad actum inualidandum allegare nō pōt, qui sciēter p legem nēnit. in c. 1. n. 2. de co qui dū in ma fo. 28
- 2 Lex pōtina utrum obliget contraueniētem ad peccatū? in c. 1. nu. 4. de tren. & p. fo. 169
- 1 Lex uel statutum, an & quan to tollatur per desuetudinem. ibi.
- 1 Lex decisa siue rescata, an & qñ possit allegari in proce. Grego. in uer Rex pacificus. nu. 7. & 10. fo. 13. & seq.
- 7 Leges ciuiles in fauorem fidei sunt approbatæ per papam. in c. excommunicamus nu. 12 de hare. fo. 120
- 6 Leges ciuiles conferunt multum scientie theologicæ, & canonicæ, & in stud o cauerario possunt a religiosis uideri. in c. super specula. nu. 17. de cle. uel mo fo. 307
- 1 Lex & correctoria extenditur, ubi rō leg's correctoria militat. in c. nihil. nu. 9. de cle. fo. 198
- Lex correctoria & pōnalis extenditur fauore ecclesiarum ibi.
- 3 Leges ciuiles parales gñalter loquentes, hnt locum ēt in rebus ecclēsticis, ex quo canones non contradicunt, in c. ecclesia S. Marix. il. nu. 4. ut li. pen. fo. 278
- 3 Lex qñ aliquid prohibet sub pōna, & contraueniatur, actus remanet ualidus, si cōtra pōnam committatur. in c. ueritatis. nu. 37. & 38. de do. & cont. fo. 266
- 1 Lex canonica, an liget delictum omnino occultum. in c. 1. nu. 12. de const. fo. 26
- 6 Legis rō dñat legi, sicut anima corpori, & in qualibet lege potest considerari aliqua rō saltem naturalis in c. ad aud. n. 2. de decr. fo. 183
- 6 Libellus gñalis admittitur super accessoris. in c. dilectus. n. 2. de cap. mo. fo. 236
- 5 Libellus a quo petitur reuocatio attentatorum per appellationem, qñ formabitur siue pen leuere appellatione iudiciali, siue extraiudiciali in c. consilium. al. 2. nu. 7. de ap. fo. 123
- 3 Libellus non uideatur, si pmo ponitur conclusio, qñ narratio in c. li. teras. nu. 3. de rest. spo. fo. 231
- 3 Libellus est attendendus in sua conclusione, non aut in modo narrandi. in c. litem. tu. n. 1. de dila. fo. 171
- Libellus dubius qñ interpretatur pro libellante. ibi. nu. 12. fo. 172
- Libellus quando est generalis non tenetur reus respondere. ibi.
- 5 Libellus in interdicto utriusqñ sit, debet concludere, ut reus non impediatur p se, uel per aliam, qñ omnis actor libere & quiete ualeat possidere. in c. nemens. nu. 1. de prescrip. fo. 32
- 6 Libellus an a mittatur in appellatione a diffinitua uel interlocutoria. in c. Rayn. nu. 27. de testa. fo. 162
- 3 Libellus in actione personali debet continere cām, alias reus non tenetur rñ respōdē. si reus non opponit iudicium, procedit in c. h. nu. 1. & 2. de lib. obla. fo. 124
- Libellus si est ineptus, debet reus dicere, nolo rñ re, quia cā non exprimitur, & ita debet iudex pronuntiare. ibi. nu. 3.
- Libellus si continet cām ineptam, non pot erit post li. cont. declarari siue si nullam causam continet. ibi.
- Libellus in personali quam causam continere debet. nu. 3.
- Libellus finit, q. concludit in pte iure communis. ibi. nu. 6
- Libellus notorie multus, est lacerandus per iudicem. ibi. nu. 10
- 3 Libellus super possessione si in eo est narratio proprietatis, non aggrauat libellantem in probōne proprietatis. in c. ex parte B. nu. 3. & 12. de fo. comp. fo. 103. & seq.
- Libellus alter. nemus, an & quando ualeat, & ibidem de rescripto. ibi. nu. 4. & 7
- Libellus non utitur, licet non concludat in iure cōi uel municipali, sed in iure speciali, quod postea probatur. ibi. nu. 3.
- 3 Libelli conclusio semper attenditur, siue conclusio libellus finit in c. 1. nu. 2. de h. cont. fo. 133
- Libellus continens conclusionem iuris sine alia narratione ualeat. ibi.
- Libellus in quo petit executio, & non pñatio, ualeat. ibi. nu. 23
- Libellus in quo petitur condemnatio, & non executio condemnationis, ualeat & concludat. ibi. nu. 24
- 2 Libellus est largissime interpretandus in fauorem libellantis. in c. auditis. nu. 2. de rest. in iur. fo. 201
- 5 Libellum famosum si quis repererit, & in eo contenta propalaue rit, grauius punitur. in c. cum te. nu. 30. de re. u. fo. 99
- 3 Libellus continens plus debito, an possit reus negare. in c. 1. nu. 15. de plus peti. fo. 193
- 4 Libellum fundans super confessione pbat na obligationis uel induitua, an debeat obtineri in c. h. causam. nu. 3. de h. iur. fo. 136
- 7 Libellus & ordo iudicarius, an interueniant super incidenti qñc ad ecclēstia. forum delatari. in c. actor. nu. 3. qñ si. h. iur. fo. 48
- 5 Libellus in quo quis petit subiectionem aliquorum, & sic in genera
- li uel uñ iudicio potest esse gñalis, & in processu sufficit deuenire ad particularia, & illa probare. in c. inter. nu. 5. de re. iur. fo. 76
- 3 Libellus quibus casibus red datur dubius & incertus. in c. 2. nu. 47. de or. cog. fo. 187
- Libell' obsecr' si fuit admissus, an sequat pñatio, si res non fuerit declarata, & l3 non soleat admitti, tñ admissus ualeat. ibi. nu. 48. & 51
- Libellus generalis admittitur super accessoris rei specialiter petitur. ibi. nu. 50. fo. 188
- Libell' si pōt ex eius narrōne pñere aptā & ineptā a ctione, vñ intentata apta uirtute d. clausula, secus si ineptam tñ. ibi. nu. 52
- 3 Libellus qñ non porrigitur, iudex potest ex officio suo supplere, l3 non petatur a parte. in c. 1. nu. 2. de li. obla. fo. 117
- Libellus est offerendus in scriptis. ibi. nu. 4. & 8
- Libellus debet esse clarus, nec alternatiuus, nec pñalis & c. ibi. nu. 5
- Libellus quo casu debet subscribi ab offerente. ibi. nu. 6
- Libellus an offeratur iudici, uel parti. ibi. nu. 7
- Libelli oblatio interrumpit pñerceptionem. ibi. nu. 9. fo. 118
- Libellus utrum sit de substantia iudicii. ibi. nu. 10
- Libellus an requiratur in denunciatōib', uel inquisitionib'. ibi. nu. 13
- Libellus requiritur in actōne damni infecti. ibi. nu. 18. fo. 119
- Libellus cuius expensis debet dari reo. ibi. nu. 20. & uide in seq. c. in num. 3
- 1 Libellus potest continere plures pñtiones contra eundem reum. in c. cum ecclesia. nu. 4. de cle. fo. 179
- Libellus in possessorio l3 faciat mentionem de proprietate, tñ non extendit iudicium proprietatis in c. ex parte. n. 2. de refer. fo. 62
- Libellus d3 extendi in pñtione, non aut in narrōne. ibi. nu. 3
- 3 Libellans uidetur consisti contenta in libello. in c. examinata. n. 4. de iud. fo. 47
- Libellus semper debet interpretari pro libellante. ibi. nu. 18. fo. 49
- 2 Libellus alternatiuus admittit, qñ quis est incertus de actione, uel remedio sibi cōpetēte. in c. pñtutus. n. 9. de rest. in iur. fo. 210
- 3 Libellus qñ est ineptus, potest iudex ex officio supplere. in c. dilecti filii. nu. 2. de iud. fo. 26
- Libellus cuius ineptitudo ex extrinseco uenit, non debet a iudice la cerari. ibi.
- Libellus sine cā expressione, non d3 a iudice recipi. ibi. nu. 17. f. 28
- 2 Libellus continens notoriam iniuriam potest repellit, tanqñ inept'. Aut in c. 1. nu. 3. de offi. iur. fo. 92
- 6 Libellus gñalis in accessoris procedit, & est incertus in c. cum nene rariis. nu. 3. de re. do. fo. 234
- 2 Libellus est laxissimi iuris, & sp debet interpretari, quantum fieri pōt in fauorem libellantis, licet contineat uerba impropria. in c. 2. nu. 10. de rest. in iur. fo. 201
- 3 Libelli pñt super eadem re, & eodem iudicio adiunguntur dati ex parte actoris & rei. in c. cū ecclesia. n. 6. de acq. pos. & prop. fo. 96
- 3 Libellus & cōfessio potest supplere ex officio iudicis cām quæ il. 1. nu. 3. de iud. fo. 31
- 6 Libellus procedit, si dicatur, peto talem compelli ad solutionem, l3 non petatur pmo ipsum condemnari. in c. olim causam. num. 3. de censu. fo. 257
- Libellus in interdicto recuperandæ procedit sine conclusione. in c. in terris. nu. 2. de rest. spo. fo. 214
- 7 Libelli dñamatori clam producti, an & qñ possunt esse cā inquirē di contrarium in eis infamarum in inquisitionibus. §. tertia. nu. 4. de accu. fo. 80
- 5 Libellus an requiratur, quando transmittitur reo copia rescripti. in c. 2. nu. 7. de dila. fo. 169
- Libellus uel citatio criminalis, an debeat continere tenorem inquisi tionis. ibi. nu. 9
- Libelli copia transmissa reo non sufficit ad li. pñstandā. ibi. nu. 10
- Libellus potest offerri etiam die feriato. ibi.
- Libellus d3 interpretari ut conueniat pñsonæ iudicis, & iuria cōto. 1. in c. h. clericus. nu. 10. & 14. de fo. comp. fo. 76. & seq.
- 7 Libellus quomodo formatur pp impotentiam maritum in c. 1. n. 4. de sig. & male. fo. 42
- 6 Libellus contrarius sustentatur ex idonea conclusione in c. sicut tenor. nu. 2. de reg. fo. 203
- 3 Libellus super rei uendicatione sufficit, q. duntaxat concludat se, p nunciari continui in c. 2. n. 17. ut h. non cont. fo. 139
- 5 Libellus super appellatione d3 concludere finis latus post, & contra appellationem legitimam declarari irritas & inanes. in c. dilecti filii. al. 3. nu. 2. & 3. de ap. fo. 167
- 7 Libellus pōt continere plures artic. contra eundem, qui pñt eadem sententia terminari. in c. cum olim. al. 2. nu. 1. de priu. fo. 152
- Libellus alternatiuus procedit quando dubietas non resultat ex facto libellantis. ibi. nu. 10
- 3 Libellus an & qñ possit emendari tam in ciuilibus, qñ in criminalibus. in c. 2. nu. 24. de li. obla. fo. 122

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Libellus, an & quando possit immutari. ibi. nu. 27
 Libellus appellationis an possit minui sup quæitate i eo posit. ibi. nu. 29
 3 Libellus alternatiuus admittitur ratione incertitudinis rei petite. in c. graui. nu. 22. de resti. spo. fo. 227
 6 Libellus alternatiuus procedit, qñ unũ est in obligatione, & aliud in solutione. in c. ex licetis. nu. 4. in h. de pign. fo. 120
 Libellus nõ cõtinens in se actionẽ, sed officium iudicis, ualet. ibi. nu. 5
 5 Libellus aut sententiã quõ formatur, qñ Prælatus uult uedicare aliquã ecclesiã? c. u. dilecti. nu. 14. de consir. un. uel inuici. fo. 176
 6 Libellus alternatiuus & incertus, tunc ualet, quando incertitudo nõ reddit rem dubiam, alias regulariter non procedit. in c. cum causa. nu. 2. de emp. & uend. fo. 107
 4 Libellus concipitur contra monasterium non contra monachum. in c. in præsentia. nu. 78. de proba. fo. 26
 3 Libellum suscipiens in rei uendicatione, an uideatur se offerre liti, adeo quod uictus teneatur, licet non possideret? in c. exam. nata. nu. 11. de iudi. fo. 48
 7 Libellus unus põt formari sup eodẽ crimine cõtra plures, secus si sup diuersis criminibus in c. significatibus. nu. 1. de pur. uul. fo. 195
 3 Libellus nel citatio quo casu possint fieri, uel dari tẽpore feriãrũ in sign. ficauerunt. nu. 17. de iudi. fo. 59
 2 Libellus in quo petunt debita alicui dignitati, an includat debita tam de iure cõi, quã specialia? Ant. in c. fi. nu. 3. de offi. Arch. fo. 88
 Libellus in istis uniuersalibus, quõ concipitur. ibi. nu. 4. fo. 89
 2 Libellus in possessorio non uatur, si in eo aliquid de proprietate tã garat. Ant. in c. constitutus. nu. 2. de fil. presby. fo. 70
 7 Libellus plura põt continere, & pars inepta non põt uitare modũ aptum. in c. dissoluendum. nu. 6. de despon. impu. fo. 109
 3 Libellus generalis in iudiciis uniuersalibus admittitur, secus in singularibus. item admittitur in accessoriis rei petite, & in interdicto un de ui, & in quo ueniunt omnia accessoria ad rem principale in. in c. cum ad sedem. na. 8. & to. de resti. spo. fo. 237
 Libellus ambiguis interpretatur pro libellante, quando uerba patiuntur istam interpretationem. ibi. nu. 14. fo. 238
 Libellus generalis in iudicio uniuersali sufficit, qd declaratur in exceptione siue, & in iudicio particulari debet declarari in pectus. ibi.
 6 Libellus uniuersalis procedit super uniuersalibus absq; eo, qd in specie aliquid exponatur. in c. constitutus. nu. 3. de resti. do. fo. 233
 3 Libelli copia si in iudicio citatone fuit transmissa reo cum termino competenti, non debet ei ulterius dari terminus deliberatorius. in c. 1. nu. 13. de dila. fo. 168
 4 In eodem libello quis potest plura, & diuersa petere. in c. tũ Ioan. nu. 1. de fin. insti. nu. 131
 3 Libellus est largissime interpretandus, ut cõprehendat omnia, quæ possunt adaptari ad causam deductam in iudicio, nisi expresse illa sint excepta etiam obliuio coram arbitro. in c. cum ecclesia. num. 13. 38. & 19. de cau. pos. & propieta. fo. 196. & 198
 2 Libellus criminalis intentatus euiliter, debet cont uere locũ & tempus, prout si intentaretur criminaliter. in c. u. nu. 2. de procu. t. 183
 5 Libellus potest dirigi contra subditos absq; eo, qd prius dirigatur cõtra illum, qui subiectiõis possessionem pretendit. in c. cum super. nu. 2. & 17. de re iud. fo. 84. & seq.
 2 Libellus in uniuersalibus uel generalibus non est necesse, quod contineat uel exprimat specialiter contenta in petitione. in c. conquerete. nu. 4. de offi. ord. fo. 156
 3 Libelli forma quo petitur aliquem fore illegitimum. in c. etiam. nu. 8. de ord. cog. fo. 189
 2 Libellus non continens cerram & determinatam causam, an admittatur? in c. super hoc. nu. 22. de renun. fo. 17
 2 Libellus super restiõne in integrũ debet continere lãxiõẽ enormẽ, nõ aut lãxiõẽ iniquã. in c. tũ ex licetis. nu. 1. de resti. in iure. fo. 205
 Libellus in restiõne in integrũ, quomodo formatur? ibi. nu. 4
 5 Libellus cõtinens plura in se copulatur, pcedit ad uictoria, licet una uel alia tantum probetur. in c. significante. nu. 6. de appel. fo. 170
 6 Libellus quotiescunq; est ineptus, quia non concluditur agendi, totus processus & sententia sunt nulla in c. cum dilecti. nu. 4. de emp. & uendi. fo. 105
 3 Libelli ineptitudo in quacũq; parte iudicii appareat, absoluitur reus ab instantia iudicii in c. examinata. nu. 12. de iud. fo. 48
 ¶ CORVS. Adde qd absoluitur reus, quicunq; constat de ineptitudine libelli, & suscipiens libellum in rei uendicatione & c. si litẽ contestetur & cãm prosecuatur, non vñ se liti offerre, ut teneatur si non reperiri possit lere, ideo debet absolui, qñ constat cum non possidere, & illius actoris intentionem esse ineptã, ita si qd dicitur in c. examinata. de iud. qd si qd no. pro limitatione. lis qui se obtulit si. de re iuen. qui tex. intel. igitur qui interrogatus, an possideret, rñdet qd sic, secus si simpliciter exprimat libellum & lis contest. est ut est tex. in d. c. examinata. de quo Bar. facit magnũ fessũ in l. 2. te. s. si quis. ff. de excep. rei iudi. dicens qd ille tex. est scribendus licetis aureis. Ex quibus no. qd sem

- per debet sequi absolutio quicunq; & in quacunq; parte iudicii constat de ineptitudine libelli. hoc idem nu. Pe. de Anch. & l. 1. de l. in c. dilecti. de emp. & uen. qui dicunt qd est post sententiam pponi de ineptitudine libelli, quod limitat ibi Abb. qñ ineptitudo teneat ipsam sententiam, quod est no. & uide Ro. & Mode. in l. non obtulit, quæ est l. 3. ff. de re iud. nu. 2. col.
 3 Libellus continens notorium peccatum debet denitibus lacerari. c. ex parte. nu. 32. de resti. spo. fo. 236
 6 Libellus qñ agitur contra monachum, an se concipiendus in persona sua uel monasterii? in c. dudum. nu. 2. de conuer. comm. fo. 24
 3 Libellus potest formari generalis in accessoriis in c. cum uenit. lis. nu. 2. de excep. fo. 111
 3 Libellus debet continere rem certam, quæ petitur, non autem genere. in c. 2. nu. 1. de libel. obla. fo. 119
 Libellus non debet continere obfuscatam, & reus tunc non respondere. ibi. nu. 4. fo. 126
 Libellus generalis non uisatur, quãdo genus est restrictum. in speciem. ibi. nu. 5. 8. 10. & 19
 Libellus in actione reali quid debet continere? ibi. nu. 6
 Libellus potest mirare se ignorasse circumstantias rei petite in lib. & statui suo iuramento. ibi. nu. 7
 Libellus in quo petuntur fructus non expressa certa quantitas let tens in sententia. ibi. nu. 11
 Libellus incertus quo casu non uatur. in d. c. 2. nu. 11. de libel. Libellus an debeat continere causam? ibi. nu. 12. & 13
 Libellus in quo quis petit rem in d. domi uel quãsi, quomodo ceditur. ibi. nu. 16. fo. 121
 Libellus in uniuersalibus & generalibus iudiciis, an ualeat ab qñ in eo exprimentur res singulares? ibi. nu. 18
 Libellus in quo petit nulla cum petimentis ualet, sed quid rur omnia bona, quæ sunt in tali loco? ibi. nu. 19
 Libellus in generali iudicio debet in processu causæ declarari, non ita in uniuersali & de rat. one diueritatis. ibi. nu. 20. & 21
 Libelli forma in repetitione hereditatis. ibi. nu. 23
 1 Libellus ineptus non uatur pcessum, si in eã illa non solde libellus. in c. bonæ memoriæ il. nu. 9. de cle. fo. 167
 2 Libellus alternatiuus, an & quando sit admittendus in c. cum tinger. nu. 14. de offi. de. fo. 129
 6 Libellus qui necessãriõ non concludit contra reum, debet tunc non per iudicem reuocari. in c. 1. nu. 3. de depo. fo. 105
 2 Libellus quo petitur, ut aliquis mudeat ad subiectionẽ alterius modo formatur? in c. 7. quatuor. nu. 9. de maio. & obe. fo. 161
 3 Libellus super incorporalibus concludens in possessione, an et in c. cõsequens. nu. 3. de cõ. comp. fo. 105
 Libellus largissime interpretatur, ut cõducatur ad intentionẽ agẽtis
 3 Libellus est late interpretandus in fauorem actoris. in c. tẽpore. 18. de iud. fo. 25
 3 Libellus continens narrationem non ostendit, an actor uel ag per. rorio, uel possessorio. in c. pastoralis. nu. 2. de cau. pos. & p. r. Libellus generalis quam actionem continet. ibi. nu. 3
 Libellus si est datus super pectorio, index non potest promoueri super possessorio. ibi. nu. 11. fo. 202
 Libellus quid sit, & unde dicatur in rub. nu. 1. 3. de lib. obla. fo. 11
 Libellus debet dari in scriptis. ibi. nu. 2
 6 Libellus in quo petit aliqua res solita habere, uel hũs pertinens nulla sacra mentione de pertinentibus cõprehendit & pertinens super eis est et se uel dila. in c. inter dilectos. nu. 3. de dona. fo. 11
 1 Libelli uerba intelliguntur lata in fauorem libellantis. in c. cum. nu. 4. de cle. fo. 205
 6 Libere potest illud fieri, qd non dependet ex consensu, uel licet alterius. in c. statutus. nu. 12. de reg. fo. 207
 1 Libere quis potest facere aliquem actum, qñ non requirit consensum alterius. in c. si. nu. 3. de postu. Præla. fo. 136
 3 Libere qui potest aliquid facere, non teneatur eligere uoluntatem alterius. in c. accepta. nu. 7. de resti. spo. fo. 214
 7 Libere dicitur quid fieri posse, qñ non dependet ex alieno arbitrio in c. omnis. uisusq; nu. 15. de pœni. & remiss. fo. 208
 6 Libere dñs quis potest facere aliquem actum, qñ non requirit consensum alterius. in c. illud. prætendendum. nu. 5. de iur. spo. fo. 242
 3 Libere dicimur aliquid posse facere, quando nõ indigemus alterius auxilio. in c. clator. nu. 4. de homi. fo. 128
 2 Librum arbitrium quando est concessum alicui in iudicando, qd datur sibi concessum. in c. dilecti filii. nu. 7. de iudi. fo. 26
 2 Libera potestas dari alicui non extenditur, quod aliquid faciat contra usum. in c. 1. nu. 4. de offi. ord. 142
 7 Libetatis causa fauorabilis est, & in dubio pro a iudicatur. in c. 1. de iur. i. de cõm. fo. 12
 7 Libertas an sit res spũalis? in c. si sit. p. p. nu. 3. de cõdi. appo. fo. 34
 Libertas in nationis & spũalis dñt esse, ut pmissio pangit

2

- Liris

In Panormitani Commentaria.

1. **Item** debetur de approprio uide ibig. i. uerbo. rationabili. & Spe. i. t. d. exp. s. n. u. uidetur. i. i. col. & lo. and. i. c. d. post. pra. la. i. princ. i. novel. Bal. i. d. auth. gualiter. i. mol. i. q. au. Kalendas. d. uerb. obli. Limita n. i. communis opinio est i. contrarij. do. Ant. i. e. si n. litibus. d. dolo & cotu. i. t. i. uita. c. p. i. m. i. t. i. r. i. q. q. habet semi. plenā p. bationē. Ant. & Per. d. anch. i. d. e. sine. i. t. i. b. Bal. i. l. q. nō p. b. f. f. C. d. calu. & f. l. i. C. de aduoca. duer. iudici. i. t. i. f. i. aliter d. bona fide litigat. i. cōstat. q. a. est relig. o. s. p. s. o. n. a. H. o. t. i. & lo. and. i. d. e. sine. i. t. i. b. Ant. & Per. i. c. 2. de no. oper. n. u. Facit qd. nō uoluit Ant. i. c. prolesio. de app. l. & Ang. i. m. l. i. a. h. o. n. a. f. i. d. e. i. t. d. e. rei uen. i. n. o. & doctores in c. n. i. s. i. c. i. l. l. e. n. d. e. p. r. a. b. e. n. Item ille qui p. b. anit per telles. q. p. o. s. s. e. f. u. e. r. u. n. t. r. e. p. r. o. b. a. t. i. r. e. s. p. e. c. t. u. p. e. r. s. o. n. a. e. Ita nōiat Bal. in auth. generaliter. & limita p. r. o. a. t. d. i. c. u. n. t. Moder. in d. p. r. o. p. e. r. a. n. d. u. m. s. i. n. a. n. t. e. n. t. u. b. i. e. u. a. m. p. e. r. d. A. l. e. x. a. n. d. e. m. o. & p. e. r. d. o. m. e. n. t. u. m. B. a. r. b. i. n. d. e. c. i. n. e. m. l. i. t. i. b. u. s. i. n. a. p. o. s. t. i. l. l. i. s. f. i. n. i. s.
2. **Litigatore** potest in quacunque parte iudicii petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum cum munimentis causae. & hoc ex speciali privilegio ecclesiae. in c. super. nu. 4. de app. fo. 119
3. **Litigatore** non tenetur ius alterius allegare. ne pars aduersa efficiatur instrutor. nisi forte doctose tacuisset. quia tunc non naleret processum. in c. si duobus. nu. 10. & 17. de app. fo. 115
4. **Litigans** scienter coram excommunicato tolerari non debet reportate aliquod commodum. & talis processum retractatur quatenus uenit in sui fauorem. ibi. nu. 15
5. **Litigans** eo ipso quod succubuit in causa praesumitur calumniose. uel temere litigare. in c. calumniam. n. 2. de penis. fo. 200
6. **Litigas** cum consilio a iudice. si succubuerit. an & quando cōdemnatur in expensis. ibi. nu. 5
7. **Litigat** pro una opinione alicuius multum si dubitabili. si succubuerit. non condemnatur in expensis. ibi. nu. 6
8. **Litigas** cum consilio alicuius acutissimi doctoris. si succubuerit non condemnatur in expensis. ibi.
9. **Literis** creditur in prauidicium scribentis. Ant. in c. si. nu. 2. de clerici. peregr. fo. 84
10. **Literae** ordinarii sigillatae authenticis sigillo cō testium subscriptio nē p. b. at indubitanter. in c. post. cōstitutio. n. 5. de proba. fo. 105
11. **Literae** ordinarii sigillatae sine subscriptione testium. p. b. ant in leuitus causis. ibi. nu. 6. fo. eo.
12. **Literae** delegatorum in remissione causae sibi commissae. probant ut superior possit procedere. ibi. nu. 4
13. **Literae** delegatorum q. fuerit prorepti sic. & sic. non p. b. at. ibi. nu. 8
14. **Literae** delegatorum sigillatae authenticis sigillo. probant de modo dicto prauidicio. ibi. nu. 9
15. **Literae** arbitratorum non probant. ibi. nu. 10
16. **Literae** secundae ualent. licet non faciant mentionem de primis. literis. si illae uel erant nullae uel exceptione elidibiles. i. c. bon. g. n. 2. de confir. uti. uel inu. fo. 175
17. **Literae** secundae non tollunt primas. de quibus facta est generalis mentio. sed requiritur. quod sit specialis. ibi. nu. 3
18. **Literae** secundae tunc demum reuocant primas. si de primis & de toto processu super ipsius lundato fuerit facta mentio i. scilicet alicui fecus. in c. inter monasterio. nu. 4. de re iudi. fo. 91
19. **Literis** testimonialibus praelatorum an. & quando credatur? Ant. in c. n. praesentia. nu. 5. de renun. fo. 23
20. **Literae** cōmissarii in c. sibi cōmissa nō plenē p. b. ant. licet faciāt ad iudiciū. in c. cū dilecta. n. 20. de confir. uti. uel inu. fo. 176
21. **Literam** scriptam quis lacerans t praesentia iudicis. contra ipsum latam. tenetur ad intercess. partis. & punitur arbitrio iudicis. in c. accepimus. nu. 4. de fide instrum. fo. 113
22. **Literae** secundae p. p. i. n. a. r. u. m. reuocationē dicuntur specialiter facere mentionem de primis. & de oī notabili clausula in eis p. t. e. n. t. a. in c. ex conquestione. nu. 4. de resti. spo. fo. 213
23. **Lit** an possit ipetrari p. unū d. uniuersitate? i. c. si. nu. 14. d. p. e. f. 191
24. **Literae** secundae non reuocant primas a tempore date. sed a tempore praesentationis. nisi deatur q. a tempore date & c. in c. audi. ta. nu. 6. i. 1. & 13. de resti. spo. fo. 214
25. **Literae** executoriales uel monitoriae. non faciunt acquirere i. n. b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. sed collatio sic. in c. literis. nu. 5. de resti. spo. fo. 103
26. **Literae** secundae si non faciunt mentionē d. primis. sunt nullae. & p. r. i. m. a. s. n. o. u. o. c. a. t. i. c. i. c. 2. n. 2. 5. 6. 7. & 15. de do. & cotu. fo. 249. & seq.
27. **Literae** monitoriae an acquirant aliquod ius p. a. r. t. i. n. c. u. e. n. i. e. n. s. n. 13. de renun. fo. 42
28. **Literae** emanatae de curia praeter solitum sty. nō curiae. praesumuntur surreptitiae aut nullae. in c. ad nostram auct. eam. n. 3. de confir. uti. uel inu. fo. 177
29. **Literas** recipiens censetur in eis contenta approbare. in c. Ioan. n. 3. de test. fo. 164
30. **Literae** alienius faciūt fidem in pertinentibus ad efficiū mittē uisillas. in c. sicut nobis. nu. 3. de sen. excommu. fo. 227
31. **Literis** praelatorum adhibetur fides. quando sunt sine contradicatio ne. & non continēt damnū alterius & prauidicium. in c. cum olim. nu. 2. & 8. de do. & contu. fo. 261
32. **Literae** cōmēdatoriae siue monitoriae si acquirūt aliquod ius illi. pro quo fuerūt scriptae. tū si illis nō p. a. r. t. i. p. e. i. p. l. o. r. a. t. i. o. n. i. s. s. u. p. e. r. i. o. r. i. s. s. e. m. a. n. d. e. n. t. u. r. e. x. c. u. t. i. o. n. i. a. n. c. d. i. l. e. c. t. u. s. n. u. 2. de p. r. a. b. e. n. fo. 45
33. **Literae** impetratae tacta ueritate. uel tacti fer. q. nō ualēt. in c. super. eo. n. 1. de coha. de. & m. fo. 14
34. **Literae** commendatitiae praelatorum faciunt plenam fidem in hīs q. sunt modici p. r. a. e. n. d. e. n. t. u. r. q. u. a. n. d. o. c. o. m. e. d. a. t. c. l. e. r. i. c. u. e. o. r. u. m. a. l. t. e. r. i. p. r. a. e. s. o. i. n. c. a. m. L. a. t. e. r. n. e. n. s. i. n. 1. 2. & 6. de p. r. i. b. e. n. fo. 59. & seq.
35. **Literas** falsificans qualiter puniatur? i. c. am. literis. n. 4. de test. f. 79
36. **Literae** si fundae nāquam i. c. u. o. c. a. n. t. p. r. i. m. a. s. n. i. s. i. i. n. s. e. c. u. n. d. i. s. h. a. t. e. x. p. r. e. s. s. a. m. e. n. t. i. o. d. e. o. m. n. i. n. o. t. a. b. i. l. i. c. l. a. n. s. u. l. a. p. o. s. i. t. a. i. n. p. r. i. m. i. s. i. n. c. u. t. d. e. b. a. t. u. s. n. u. 15. de appella. fo. 158
37. **Literae** impetratae ab actore. si ipse inexplerit eis uti. efficiuntur cōmunes etiam reo i. n. c. 1. nu. 7. de sequel. pos. & fru. fo. 282
38. **Literae** obiectae praeter stylum curiae. praesumuntur surreptitiae. Ant. in c. lita nobis. nu. 1. de offi. n. e. fo. 93
39. **Literas** accipiens prauidiciales. censetur sateri contenta in eis. nisi contraxerit. in c. non inu. n. 7. de procur. fo. 159
40. **Literae** surreptitiae cōualidantur. etiam si aduersarius consentiat. quia hoc non dependet ex uoluntate sua. in c. cum olim. nu. 19. de re iudi. fo. 75
41. **Literae** impetratae praeter stylum curiae sunt de falsitate. uel surreptione suspectae. in c. quod nu. 2. de fide instrum. fo. 128
42. **Literae** executoriales ualent etiam. quod non procedant monitorie in c. ex iustitia. n. e. n. u. 1. de resti. spo. fo. 101
43. **Literae** ad beneficia. an requirant inferiorem patrimonij impetrantis c. postulat. n. 1. de resti. spo. fo. 86
44. **Literis** alicuius adhibetur fides in prauidicium suum. in c. si quorū. d. r. a. n. a. 6. de solu. fo. 128
45. **Literas** alius destinatas aperiens. quomodo puniatur? in c. cum olim. nu. 1. & 4. de offi. deleg. fo. 126
46. **Literas** falsas habens. si ipsas intra uiginti dies nō destruat uel resigne. incurrit excommunicationem. cuius absolutio reservatur soli p. p. a. p. a. i. n. c. d. u. r. a. s. e. p. e. n. u. 10. de cri. falso. fo. 135
47. **Literas** epi an credatur. in c. ad. p. b. a. n. d. u. m. nu. 19. de te iudi. fo. 101
48. **Literas** n. o. s. a. s. r. e. d. d. i. t. e. x. p. r. e. s. s. a. m. o. s. q. u. o. t. a. c. i. o. g. r. a. t. i. a. n. o. n. f. u. i. s. s. e. t. o. b. t. e. n. t. a. s. i. t. e. m. i. t. a. f. a. c. i. l. i. t. e. r. i. n. c. i. f. i. n. u. 1. de p. r. a. s. u. m. fo. 151
49. **Literas** apostolicas non potest quis recipere in curia ab alio. quam a papa. uel eius officialibus. ad hoc deputatis sub exco. p. a. n. a. q. i. n. c. u. r. n. i. p. s. o. f. a. c. t. o. s. i. n. e. r. o. e. x. t. r. a. c. u. r. i. a. m. t. u. n. c. s. e. c. u. s. i. n. c. d. u. r. a. s. e. p. e. n. u. 2. & 7. de cri. fal. fo. 135
50. **Literas** ad lites si pōt unus p. alio i. p. e. t. r. a. t. e. n. i. s. i. h. a. b. e. a. t. s. p. e. c. i. a. l. e. m. a. d. a. n. t. i. d. e. a. d. b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. c. d. u. r. a. s. e. p. e. n. u. 6. de cri. fal. fo. eo.
51. **Literae** p. r. o. f. o. l. i. u. s. t. y. l. i. c. u. r. i. a. e. i. m. p. e. t. r. a. t. a. e. p. l. u. m. n. u. m. f. a. l. s. e. n. i. s. i. s. e. n. e. r. i. u. p. o. s. i. t. e. x. e. r. t. a. s. e. n. t. e. r. a. & p. o. r. t. a. t. e. s. h. u. i. u. s. m. o. d. i. l. i. t. e. r. a. s. p. l. u. m. n. u. m. f. a. l. s. i. a. n. c. p. o. r. r. e. c. t. a. n. u. 2. & 4. de confir. uti. uel inu. fo. 177
52. **Literae** praelatorum siue scribant pro. siue contra unum. m. n. i. c. u. m. o. p. e. r. a. n. t. u. r. & h. e. c. n. o. n. f. a. c. i. a. n. t. p. l. e. n. a. m. f. i. d. e. m. f. a. c. i. a. n. t. t. a. m. e. n. p. r. a. s. u. m. p. t. i. o. n. e. m. i. n. c. t. e. m. e. r. i. t. a. t. u. s. n. u. 10. de do. & contu. fo. 263
53. **Literae** praelatorum. an & quando p. r. o. b. e. c. i. n. c. u. m. i. n. c. e. c. l. e. s. i. a. s. n. u. 3. de maio. & obe. fo. 164
54. **Literae** commendatitiae dimissoriae possunt recipi a quolibet p. r. a. e. l. a. t. o. r. e. s. p. e. c. t. u. s. u. b. d. i. u. s. u. n. u. & e. u. a. m. a. c. a. p. i. t. u. l. o. s. e. d. e. i. n. a. c. a. n. t. i. n. c. l. a. t. e. r. n. i. r. a. t. i. n. u. 3. & 6. de cle. non test. fo. 23
55. **Literae** commendatitiae dicuntur dimissoriae possunt recipi a quolibet p. r. a. e. l. a. t. o. r. e. s. p. e. c. t. u. s. u. b. d. i. u. s. u. n. u. & e. u. a. m. a. c. a. p. i. t. u. l. o. s. e. d. e. i. n. a. c. a. n. t. i. n. c. l. a. t. e. r. n. i. r. a. t. i. n. u. 3. & 6. de cle. non test. fo. 23
56. **Literae** papae etiam si nunq. fuerint exhibita. p. b. antur per testes. si fuerint deperditae. in c. cum olim. nu. 11. de priu. fo. 181
57. **Literae** ad beneficia dicuntur privilegium. i. b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. p. r. i. n. c. i. p. i. s. i. n. c. e. x. p. a. r. t. e. i. l. c. n. u. s. d. e. offi. deleg. fo. 101
58. **Literae** de simplici iusticia non praesumuntur falsae. nec quis punitur. si illis non utatur. in c. accedens. nu. 1. de cri. fal. fo. 135
59. **Literae** papales gratiosae. si reperiantur falsae. habent locum dispositio. e. ad falsariorum. eo. t. i. l. i. c. u. e. r. o. s. i. n. t. l. i. t. e. r. a. e. d. u. s. i. l. l. a. p. r. o. c. e. d. i. t. a. c. c. e. d. e. n. s. i. b. i. n. 8
60. **Literae** solius praelati. an faciunt fidem in c. ea nōscitur. nu. 7. de his quae s. i. a. p. r. e. l. a. fo. 37
61. **Literae** credentiae non probant aliquem esse assumptum ad aliquod officium. in c. coram. nu. 10. de offi. deleg. fo. 127
62. **Literae** impetratae per excommunicationem. indistincte sunt ipso iure nullae. in c. si. nu. 11. de procur. fo. 191
63. **Literae** secundae si facientes mentionē de prioribus non legitime impetratis ualent & idē est in rescripto. in c. oblat. n. 3. de app. fo. 155

Repertorium rerum ac senten. selectorum.

- 3 Lites surreptitiae ad lites tribuunt iurisdictionem, licet elidibiles, unde opus est appellatione. in c. 2. nu. 14. ut lites non contineant. fo. 138
- 1 Lites testimoniales faciunt magnam presumptionem, licet non plenam. in c. cum inter. R. nu. 4. de elec. fo. 156
- 6 Locatio ad longum tempus non potest fieri per ecclesiam inferiori sine consensu episcopi ad modicum tempus, sic puta ad nouem vel decem annos. in c. requisisti. nu. 11. de testa. fo. 135
- 6 Locare perpetuo opus suas nemo potest, quia esset spes seruitutis, per tunc quod se obligare perpetuo seruare alicui hospitali et prebato, quia melius in nobis spiritualis tunc in c. inter dilectos. nu. 1. de dona. fo. 135
- 6 Locatio facta ad certum tempus, vel canonicum, vel usufructuarii expirat ex morte. in c. ad audientiam. nu. 2. de reb. ecc. alio. fo. 98
- Locare in perpetuum non potest prohibitus alienari. ibi. nu. 3
- Locatio ad maximum tempus non transfert dominium utile. ibid.
- 6 Locatio ad modicum tempus non transfert possessionem in conductore, sed simplicem detentionem. in c. ex literis. nu. 3. de iurep. fo. 242
- 6 Locatio pre diu si est facta rectori ecclesie, licet rector tenetur stare colonis, secus si sit facta a canonico vel usufructuarii. o. m. c. nouum genus. nu. 6. de deci. fo. 181
- 3 Locatio non probat possessionem respectu locantis, qui possideret, alias secus. in c. cum tenuissent. nu. 12. de reit. spo. fo. 222
- 3 Locatio praesumitur renouata transacto anno. in c. causa. nu. 8. de cau. poss. & prop. fo. 209
- 6 Locaror per inquilinum repellere de domo ante finem tempus adiecti. omnes, si puerit ipsi aliqua necessitas, vel inquilinus male uerfet, vel per sonam non soluat. in c. pp. nu. 2. 6. & 10. de loca. fo. 111
- Locaror expelles conductorem puerit habitare in domo ante finem tempus, an remittit sibi pensionem pro rata temporis. ibi. nu. 16. fo. eo.
- 6 Locare an possit quis in perpetuum operas suas. in c. iudicatum. nu. 2. de immu. ecc. & came. fo. 282
- 6 Locare quis tenetur donos scholasticis. in c. 1. nu. 6. de emp. & uen. fol. 104
- 6 Locatio ad longum tempus an dicatur alienatio. in c. nulli. nu. 13. de reb. ecc. fo. 95
- 6 Locus religiosus non ex hoc solo presumitur, quod ibi aliqui celebrant missas, nisi probaretur quod omnes ibi admitterentur ad discendum & audiendum missam. & quod haberet campanam eleuatam in campaniliu in inter dilectos. nu. 8. de dona. fo. 135
- Locus religiosus non praesumitur de necessitate, licet cognominetur ab aliquo sancto ibi nu. 9
- 7 Locus tutus assignari debet puellae, si timentur de uolentia. in c. cum locum. nu. 1. & 5. de spon. fo. 38
- 6 In loco interdicto hodie licet celebratur submissa uoce & clausis ianuis. in c. ex quibus. nu. 3. de coha. ecc. & nu. fo. 16
- 6 Locus religiosus de quibus religiosis reformari debeat. in cap. inter quatuor. nu. 1. de rel. dom. fo. 232
- 3 Locus an attendat in dilectis, ubi fuit factus uulnus, an locus ex quo fuit emissum telum ad uulnerandum. in c. h. nu. 2. 4. de fo. comp. 114
- 6 Locus an efficiatur religiosus, propterea quod ibi sit aliquis sepultus sine auctoritate potestatis, in c. abolendo. nu. 4. de sepul. fo. 176
- 6 Locus deputatus auctoritate episcopi ad fundandum hospitale uel ecclesiam est effectus sacer, adeo quod non debet redire ad usus profanos in c. ad hac & j. nu. 1. de rel. dom. fo. 232
- 6 Locus religiosus non efficitur ex eo quod laicus sepeliret cadaver in eo in c. ad hac & j. nu. 3. de rel. dom. fo. eo.
- Locus religiosus non efficitur per laicos ibi.
- 6 Loca pia non dicuntur oratoria priuata in c. si. nu. 1. de cens. fo. 259
- 7 Loca pudibunda olim inspiciebantur, hodie uero non in c. puberes. nu. 2. de despon. impu. fo. 16
- 7 Locutione quae dicitur in c. super specula. nu. 5. de priu. fo. 188
- 6 Loca pia quae dicuntur in c. de his. nu. 3. de testa. fo. 164
- 7 Locupletior & pauperior quam datur fieri, donator uel alius. in c. do natio. nu. 8. de dona. inter ui. & ux. fo. 63
- 6 Lucrum iniuste exortum, an sit relictum lucum pauperibus Christi, an uero aliis in c. cum sit nu. 8. & de iud. fo. 115
- Lucrum quascumque ex commercio damnato subiacet restitutioni. si milititer acquisitum per excommunicationem in c. ad liberandum. nu. 1. co. 2. fo. eo.
- 7 Lucrum honestum prouenire potest ex pecunia. in c. per uestras. nu. 6. de dona. inter ui. & ux. fo. 62
- 6 Lucrum inhonestum non debet exerceri in ecclesiis neque a clericis. in c. enim decorem. nu. 1. de ui. & hom. cle. no. 8
- 4 Ludum famulum praeponeas in aliquo f. lo. 7. de ludi non exentat a pena. in c. 1. nu. 4. de presum. fo. 140
- 7 Ludus noxius est in culpa. in c. exhibita. nu. 5. de homi. fo. 132
- 7 Ludus an sit per obitus clericis cum laicis in c. conuenerunt. nu. 3. de homi. fo. 127
- 7 In ius solatus non est clericus interdictus in c. dator. nu. 2. de ho. f. 128
- 6 Ludes & uincunt, an quo casu sit obligatus ad restitutionem in foro animae, & in foro fori. in c. quia plerique. nu. 3. de immu. ecc. fo. 294

- 6 Ludus illud, quod uicini i ludo scacchorum uti i ludo quod dicitur & de gra tia uirtutis experientia si subiacet restitutioni, nisi quod principate ludo est spoliatus proximi uel incendii. in c. clerici. nu. 12. de ui. & hom. clerici. fo. 10. illud quod uincitur in ludo fortis, uel igitur & de tunc non habetibus administrationem, pma filio & debet restitu tur per & similibus. ibi. nu. 13. Quod uincit cum fraude i ludo uel tunc admittitur an subiacet restitutioni, & quod si sine fraude & de Consequendo quod illud quod uincitur in ludo non restituitur, in c. lat licet aliqui contra. ibi. nu. 1. 4. fo. 11
- Ludenti pecuniam mutans non potest repetere, secus alio non ludent. licet in ludo mutet. ibi. nu. 15
- In ludo transactio facta non ualet. ibi. nu. 16
- In ludo mendans rem an teneatur de restitutione ibi. nu. 17
- Ludendo si unus uideat alteri emens non praestabit, & uideat teneat de restitutione, secus si uideat alteri. in c. si oit getu. nu. 27. & ple. fo. 1
- Ludentes si ex constitutione episcopi sunt excorari, incurunt exco cationem, etiam si ludant cum ipso episcopo, licet episcopus non incurat, quod non potest ligari sua constitutione in c. 1. nu. 9. de simo. fo. 88
- Luere in corpore in defectum penae habet locum in penis pro m lectione, secus si est obligatus ex contractu. in c. statum. nu. 2. & maledi. fol. 160

De litera M.

- 7 **M**achinatio in mortem coniugis priuat quem speciatim si aliquod sequatur homicidium. in c. 1. nu. 1. & 3. de uor. fo. 57
- Machinatione mulieris in morte uirij, an uir possit eam de fectio & contra. ibi. nu. 4
- 7 Machinatio unius tantum in mortem coniugis, non sufficit ad impediendum matrimonium, nisi adulterium praecesserit. in c. 1. nu. 1. per hoc. nu. 4. de eo qui da. in ma. fo. 28
- 7 Machinatio in mortem uxoris, uxor mortua non potest in re duci & an impediat, & dirimat matrimonium. in c. 1. nu. 1. de eo qui da. in ma. fo. 28
- 7 Machinatio in mortem coniugis sufficit ad impediendum ma trimonium, ubi adulterium intercessit, & dirimit iam contra. in c. super hoc. nu. 2. de eo qui da. in ma. fo. 28
- 7 Machinatio in mortem coniugis adhibita ab adultero, uel re tera dirimit matrimonium post eum tali contractum. in c. h. casti. nu. 6. de eo qui da. in ma. fo. 30
- 7 Magistri quod docent docere in aliqua ecclesia collegiata, an de bent percipere de praebendis singulorum, si non uacat alia quae ibi assignanda sunt. in c. qua nonnullis. nu. 4. de magi. fo. 10
- 6 Maior pars omnium qui sunt in aliquo consilio attenditur, licet in his duae partes diuersarum factionum, & sic non attenditur ior cuiuslibet factionis sed maior pars omnium simul in ceteris in c. nu. 5. de paro. fo. 178
- 5 Maior pars in universitatibus situr in his, quae geruntur per ipsam universitatem, nisi minor pars aliquid rationabile opponat in d trarium. in c. nu. 1. de re iudi. fo. 105
- 1 Maior pars intelligitur de maiori parte praesentium in celsior & heet de iuranda. nu. 4. de elect. fo. 145
- 7 Maiores sententia si contrahit sponsalia neuter ante pubertatem in lere potest. in c. cum illis. 1. nu. 4. & 5. de despon. impu. fo. 17
- 6 Maior si cum minore contrahit contrahit claudicat, quia maior obli gati & minor non solum per usum ad aetate puenit legitimam. ibi.
- 6 Maior censetur ille in dignitate, qui est in honore ab illis loca c. antiqua. nu. 2. de priu. fo. 185
- 6 Maior pars dicitur & consideratur non solum respectu numer sed dignitatis. in c. praesentiam. nu. 10. de offi. deleg. fo. 109
- 6 Maior pars canonicorum potest facere et alia parte mura, quod teneantur certa partem suorum reddituum ad opus fabrice conste re in re. c. cum effect. nu. 22. de testa. fo. 159
- 6 Maior pars iudicium non tenet sequi minor pars contra cono entiam. in c. bona memoria. 1. nu. 23. de postu. pra. fo. 134
- 6 Maior pars non potest aliquid statuere super ceteris omnibus, ut singulis quibus sit praedictum in c. cum omnes. nu. 5. de constit. fo. 5
- 6 Maior pars potest aliquid facere, quod illud factum sit ex necessitate, vel ex uoluntate. ibidem. Item quatuor quod uocentur absente. ibid.
- 7 Maior an quis sit in minor habitatu, & ex aspectu cognoscatur. in c. puberes. nu. 3. de despon. impu. fo. 16
- 1 Maior pars duplo importat duas partes totius. in c. scriptum. nu. 7. de elect. fo. 190
- 6 Maior & sanior pars copulatae requiritur in electionibus sine qua propter. nu. 7. de elec. fo. 193
- 6 Maior pars canonici non potest facere sine episcopo, bona eccle siae in communem ponantur, & ipsi ipsi communiter uuant. in c. quoniam. nu. 9. de ui. & ho. cle. fo. 6
- 6 Maior pars, quae respectu collegii, quod collegii aliquid explicatur, uero aliquid explicatur respectu singulorum. in c. psona. nu. 2. de iud. fo. 10

In Panormitani Commentaria.

- fufficit maior pars refpectu ipforū in c. qm. nu. 1. 3. de iurep. fo. 229
- 1 Maior pars id qd facit i delictis, nif factū ab oibz, fi illi alii ex-
pille dicitur, lecus fi tacet, & quare. i. c. grati. n. 6. de poll. pr. f. 239
- 2 Maior pars intelligitur numero & authoritate, & illa copulatiue
requiruntur. in c. coram. nu. 2. de elec. fo. 185
- 3 Maior pars potell renunciare honori introducto in fauorem to-
tus collegii. in c. cum inter canonicos. nu. 9. de elec. fo. 164
- 4 Maior pars in electionibus cōfideratur refpectu capituli, nō aut
refpectu aliarū partium. i. c. ecclefia ueftra. n. 1. 2. 4. de elec. f. 202
- 5 Maior & fauor pars requiritur copulatiue in negotiis ecclefie
explicandis. in c. h. n. 3. de his que fia maior pars. ca. fo. 92
- 6 Maior pars non pōt difponere fuper rebus fpectantibus ad om-
nes ut fingulos, fi illi nō habent iure proprio, & illud quod difpo-
nunt efi diftribuendum in pios ufiu, alias fecus. ibi nu. 4. 5. & 7
- 7 Maior non debet fe fubiicere iurifdictioni minoris, qm per hoc de
rogat honori, ac privilegio fuperioris. i. c. fi clericus. n. 25. d. ind. f. 16
- 8 Maior pars capituli nō collegii quod facit, non impeditur a mi-
nor parte, nifi aliquid rationabile alleget & probet. in c. 1. nu. 1. &
5. de his que fia in i. par. ca. fo. 50
- 9 Maior & fauor pars copulatiue requiritur in negotiis ecclefie ex-
plicandis. ibi nu. 3. & 11
- 10 Maior pars qm minor pars cōtradicit, hēt cām cōtradōis proba-
re corā fuperiore ipforū, non aut corā pfa maiori parte ibi. n. 12
- 11 Maior cū minore contrahens, tenet ex pte care amore, donec
ad etatē pueniet leg. t. n. 1. in c. ex literis. n. 4. de despon. ipo. f. 19
- 12 Maior numerus habet psumptionē pro fe. in c. ecclefia ueftra. il
2. nu. 4. de elec. fo. 115
- 13 Maioritas in ordinibus quos effectus pariat. in c. ftatu. mus. nu. 1.
de main. & obe. fo. 167
- 14 Maior pars si elegit indignum, statim minor pars habet eligēdi po-
tatem. in c. congregatio. nu. 3. de elec. fo. 203
- 15 Maior uel fauor pars collegii requiritur in explicandis negotiis p-
tentionis ad collegium. in c. ea nofti. n. 5. de his que fia. i. apl. f. 87
- 16 Minus si concedatur an cōfetur cōcellum minus uel æquale. An-
to. in c. licet. nu. 8. de transla. pr. fo. 215
- 17 Malitide poffeffor non facit fructus suos. i. c. cum ecclefia. nu. 26.
de cau. pol. & proprie. fi. 197
- 18 Malitides, an & quo cauā interrumpat pferiptionem. in cap. il-
lud autem. nu. 8. de pfer. ip. fo. 32
- 19 Malitides psumuntur ex cōfeturis. ibi. nu. 16. fo. 33
- 20 Malitides psumpta non impedit pferiptionem. ibi. nu. 20
- 21 Malitidei poffeffor non potell nominare authorem suum in audi-
cio. in c. fepe. nu. 19. de reft. ipo. fo. 245
- 22 Malitidei poffeffor dicitur ille qui habet fcientiam rei alienæ. in
c. uigilanti. nu. 1. de pfer. fo. 30
- 23 Malitides, an indistincte uincit uel impedit pferiptionē. ibi. n. 5
- 24 Malitides pcedere ftoris in beneficio non nocet fuccellori habē-
ti bonam fidem. in c. de quarta. nu. 9. de pfer. fo. 29
- 25 Malitides ex qh^o cōfeturis pbe. i. c. fāctorū. n. 4. d. pfer. f. 28
- 26 Malitides psumitur si fuit dēficiatū cōptori ne emeret qares
erat alterius, fecus si ex poffeffio. in d. l. si diligenti. n. 22. d. pfer. f. 49
- 27 Malitides psumuntur si res fuit acquifita contra ius, uel nō ferua-
ta iuris folennitate, nifi longo tempore. quis poffiderit. ibi. nu. 3
- 28 Malitides authoris, an noceat fuccellori in bonandis, fce hit fuccel-
lori uniuersalis uel particularis. ibi. nu. 29. & 30. fo. 60
- 29 Malitides potest & debet probari per illum qui d. cit non fuisse in
pferiptione, uel quia pferens cōfessus fuit in iudicio q. res
erat aliena. in c. h. nu. 5. de pfer. fo. 15
- 30 Malitides interuiffe in pferiptione probatur, quia fama erat
in loco q. reucret aliena. ibi. nu. 6
- 31 Malitides probatur ex cōfeturis, uel quando psumptio iuris
ē contra poffidentem, & ex aliis, de quibus. ibi. nu. 46. fo. 58
- 32 Malitides purgat ex diuturnitate tēporis, uel ex iusto colore. ibi.
- 33 Mala uel bonafidei poffeffor quomodo quis dicatur uel cognosca-
tur esse. in c. confultationibus. nu. 5. & 8. de iurep. fo. 245
- 34 Maleficiatus triennio habitauit cum uxore, & nō potuit cōsum-
mare ipfis cū septima propinquorum inanu hoc iurantibus matri-
moniu feparat, & ibi de frigido. i. c. h. n. 1. & 6. de frigi. & mal. f. 45
- 35 Maleficius in quo loco dicit cōmissus, si piciēs lapide ex uno loco
offendat unū q. erat in alio loco. in c. inter. nu. 3. de cōfue. f. 114
- 36 Malitia fupplet defectū etatis quo ad matrimonium contrahēdū
fed non in aliis rebus agendis, & quid fit ista malitia, & eius diffi-
nitio. in c. de illis. il. 2. nu. 3. de despon. impu. fo. 18
- 37 Malitia licet foleat d. ei q. fuppleat etatem, iñ non habet locum
quo ad testamenti fāctionem, & quo ad hoc ut eximatur a tutela.
in c. Raynurus. nu. 7. de testa. fo. 157
- 38 Malitia fupplet etatem in matrimonio carnali, fed in fpirituali
fecus in e. cum uirum. nu. 2. de regu. fo. 201
- 39 Malitia probatur ex cōfeturis, id est q. pars aliquid fecerit mali-
tiofe. in c. fuffeffum. nu. 9. de appella. fo. 121
- 40 Malitiofe quid actum non psumitur nifi probetur. in c. pastor.
nu. 6. de offi. dele. fo. 120
- 41 Malum an fit committendum ptextu boni futuri. in c. non ma-
gno. nu. 12. ne cle. uel mona. fo. 299
- 42 Malum plerique non faciunt, quia non poffunt. in c. fignificante.
nu. 3. qu. i. matri. accu. pol. fo. 156
- 43 Minus malum tolerandum est, ut maius euitetur. in c. requifuit.
nu. 3. de fponfa. fo. 9
- 44 Mandatum inuifum nō est executioni mandandum. in c. nouer
ftatis. nu. 7. de fen. excom. lo. 220
- 45 Mandatum fpeciale requiritur in beneficialibus, & aliis fpiritu-
alibus nec fufficit generale. in c. accedens. nu. 5. de prab. fo. 43
- 46 Mandato fuperioris qui non obedit fine caufa peccat. in c. eam te.
nu. 4. de reft. ip. fo. 57
- 47 Mandata diuerfa & diuerfa formæ fi emanant a principe agitur
ex primo ante receptionem fecundi, licet fecundum mandatum
emanauerit antequam actus expediretur ex primo. in c. bonæ me-
morie. il. 2. nu. 8. de poffu. pr. fo. 133
- 48 Mandatum licet gñale de eligendo intelligit de idoneo, alias ele-
ctus nō idoneus nō est recipiendus. i. c. cām quæ. n. 4. de elec. f. 150
- 49 Mandatū ad delictū inducit pilla uerba, nūq. reuertitur domū
nifi a iudicentiam de re. i. c. ex literis. nu. 3. de excef. pr. f. 169
- 50 Mandas herberari aliquē, si fequatur mors, tenetur de hom. ibi.
- 51 Mandatum generale non extenditur ad actus iniquos in c. grauē
nu. 5. de fen. excom. fo. 242
- 52 Mandatum fpeciale fufficit comprehendere fub generalitate uerbo-
rum. in c. coram. nu. 9. de reft. in integ. fo. 209
- 53 Mandatū fpe ubi requiritur, fufficit qd pferat cantio de rato. ibi. n. 6
- 54 Mandatum fube procuratorum probatur p telles, uel per unum
cum iuramento patris. in c. cum pro caufa. nu. 3. de proc. fo. 184
- 55 Mandatu non folum continet exprefsa fed etiam uicina expref-
fa. in c. cau. nu. 10. de elec. fo. 178
- 56 Mandatū fm reuocat primū. in c. expofuit nobis. n. 16. de dil. fo. 174
- 57 Mandatum factum cum certa forma continet duo, fi non pōt
tū duo fimpli adimpleri, ualer, fi factum est quod fieri potuit. in
c. pifans. nu. 6. de reft. ipo. fo. 246
- 58 Mandatum factum alicui executori & delegato non expirat p
creationem ordinari in eam te. nu. 10. de reft. fo. 58
- 59 Mandatum, an & quando quis psumitur habere ad hoc ut ad-
mittatur cum cautione de rato in c. coram. nu. 9. de of. dele. f. 127
- 60 Mandatum factum in longinquis partibus in quo dicit q. Armi-
lus facit Aeneam promissionem & negetur istum esse illum Aeneam
facit psumere pro cō. ibi. nu. 11
- 61 Mandatum procuratoris nō ext. nōdnt ultra comprehenfa in co.
in c. cum olim abbas. nu. 4. de of. d. l. fo. 125
- 62 Mandatū non requirit qd agit noie capituli, qm capitulu, tacet &
tractatur res fibi fauorabilis. i. c. quia ppter. r. 11. & 13. d. ele. f. 194
- 63 Mandatum fpeciale ubi requiritur, admittitur quis cum cautione
de rato. in c. 1. nu. 7. de proc. fo. 180
- 64 Mandatum factum capitulo de conferendo, non extenditur ad
fingulares canonicos habentes potestatem conferendi alio modo
quā in capitulo. in c. eam te. nu. 8. de reft. fo. 58
- 65 Mandatum non requiritur, qm quis impetrat literas ad beneficia,
pro alio fecus ad lites. in c. ad aures. nu. 10. de reft. fo. 57
- 66 Mandatum psumitur quoties quis agit nomine alicuius ipfo p-
fente & non contradicente. in c. externum. nu. 11. de iud. fo. 124
- 67 Mandatū nō debet ille fructatoriu. i. c. cum olim. n. 6. de pfer. f. 63
- 68 Mandatum fpeciale requiritur i impetranda difpenfatione, fecus i
impetrando beneficio. in c. innotuit. nu. 10. de elec. fo. 162
- 69 Mandatum extinguatur morte naturalis mandantis non ciuili. in
c. licet undique. nu. 3. de of. dele. fo. 125
- 70 Mandatum factum an expiret re integra morte mandantis, quā
d. est factum fub nomine dignitatis mandantis, & quid li ignore-
tur mors mandantis in c. relatum. n. 3. g. & 10. de of. del. fo. 107
- 71 Mandatum fpeciale tunc inducitur per promiffionem de rato,
quando fuit data in procuratorio libera potell. as omnia faciendi
quæ potell ipse conftituens. in c. per tuas. nu. 7. de arbi. fo. 242
- 72 Mandatum ad contrahendum matrimonium quale debet esse, re-
miffue. in c. accedens. nu. 7. de prab. fo. 43
- 73 Mandatū delegatoris qualiter pbe. i. c. cū i iure. n. 6. d. of. del. f. 125
- 74 Mandatum requiritur in imperatione literarum ad lites fecus
ad beneficia. in c. nonnulli. §. i. n. 1. & alit. nu. 1. de reft. fo. 89
- 75 Mandatum q. intercefferit uel non, quis habet probare, procura-
tor an dominus. ibi. nu. 8. fo. 60
- 76 Mandatum, an requiratur clericis uolētibus agere uel defendere p-
fina ecclefia etiam fine cautione. in c. 1. nu. 10. de reft. ipo. fo. 211
- 77 Mandato generali, pueniunt ea que funt de natura actus. in c. 1. nu.
28. ut lite non conte. fo. 136

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- 5 Mālatum an p̄sumatur, ex quo res, de qua litigatur, reperit p̄ens
illum, de cuius in iudicio & consensu dubitatur. in c. cum ad fidē. nu.
29. de reit. spo. fo. 240
- 5 Mandatum procuratoris non extenditur ad illicita. cum uenerabili
nu. 8. de excep. fo. 11
- 3 Mandatum procuratoris non reuocatur re integra p̄ mortem do
mini, si in procuratorio dominus tam pro procuratore. in c. cum la
to nu. 6. de procu. fo. 188
- 2 Mandatum non tenetur quis ostendere nisi petatur. in c. cum in iu
re nu. 4. de offi. dele. fo. 125
- 7 Mandans committit delictum in uno loco, p̄nā ē in eo loco, non aut
in loco ubi factum est mandatum in c. p̄sentibus u. 5. de p̄n. t. 1. 1. 9
- 4 Mandans tenet de casu fortuito, de quo nec similiter erat cogitā
in c. licet & j. nu. 17. de iure iu. fo. 199
- 4 Mandans in loco, ubi factum est delictum in alio loco, dē conueniri ubi de
lictum fuit commissum. in c. t. nu. 2. de p̄actum fo. 140
- 7 Mandans an teneatur de delicto in c. licet dignum. nu. 11. de homi.
folio 126
- Cor. Vide Nic. de Nap. in l. si q. s. m. boni. §. q. si mādāt. ff. de ac
q. her. ubi p̄ ex. in l. certe §. t. ff. de p̄act. in v. m. mādāt. ubi sātū
hūte, dixit q. statutū loquēs de fac. etc. hēt locū in mādātē, ut fuit il
lud Barbado. q. ubi C. & Bar. dicit fuisse decap. tatū Florēt. x. l. 3
effec. de nobili. domo. & rep. d. l. certe. §. 1. unci. & singularē. l. 1
ad hoc, quem tex. n. allegant Bar. in l. quemadmo. C. d. age. & c. fili.
1. 1. q. statutū loquēs de fac. etc. hēt locū in mādātē, p̄ gl. in ubi qua
si uoluit q. l. 3. itacū si p̄ ualeat, tū si emanat. ad p̄bucū in tuorē
dēt extendi, q. cū effec. fauorabilē & non p̄xale. qd. et hū. no. p. eo
q. dicit Bar. in rebus f. de ope. no. nunc in p̄m possit adduci q. d. i
iust. Bal. in l. illud de sacro. ec. ubi dixit, q. ubi comit. tutoriū s. ap
ponit p̄nā, q. d. off. dio. & p̄x. d. l. certe. §. 1. fixit Bar. in l. 1. C. de
acq. poss. q. hēc et ueritas, q. modus ille acq. dēt. eff. sitas & emus
sed illud qd. acq. uetit, et mā sub. et ad hoc al. d. l. certe. §. 1. & sic
apparet q. et transit uera possitū pactum hūctū, eff. oppon. p. l.
f. illud tex. non p̄bare hēc doctūm, eo q. auct. rai. gl. in hūctū. l.
hūctū ubi p̄p̄i. q. l. iudici ubi text. dico p̄p̄ie possitū. Nam d. ad
volum. p̄p̄ie, denotat acq. p̄p̄e p̄fong. p̄ p̄ ad uolū. To An.
d. c. licet dignum. §. si. & Do. in c. si q. uidiūm. 30. dicit. uera tū t
dictam lac. de Bel. quem refert & sequi. Bal. in c. §. uel laram. de
p. au. hūctū in uis. f. & l. et tex. in c. p̄sentibus in v. p̄p̄is manib. de
p̄e d. 1. & in c. in uis. l. et in c. in v. p̄p̄a persona de fac. etc. & c.
q. cum q. in uerbo p̄p̄is manib. ad h. 6. & in l. singulari. in
uerbo p̄p̄io ch. rographi. f. de c. ita. conu. t. glo. & tex. in c. de
his. in uerbo p̄p̄is manib. de fac. etc. & facit. l. in uerbo. p̄p̄ie
non per conu. t. as. sitat. rē. nū. extra. ego l. iur. scilicet in
no. p̄uit d. x. sibi, q. p̄p̄ie p̄ possidet. l. in per alium possidet.
qua illud repugnat. mater. f. sibi. de. d. q. l. iur. scilicet non p̄
manit in alio uerbo p̄p̄ie, ad tū. nū. in c. p̄sentibus. d. i. cor.
nam alud. est eff. & aliud. dicit. esse ut. l. 1. s. hūctū. f. q. l. q. q.
iur. in uerbo. p̄p̄io nū. h. ad. et p̄p̄is est d. iur. scilicet. & d. h.
l. inter eos. f. de uer. sig. & p̄ certo. Bar. p̄ sū. t. uerba sua non cōfor
mia illi. l. iur. scilicet. q. d. & p̄p̄ie. ego possidet. & tū. t. ex. dicit. non cōfor
mā. f. de. f. l. uerbo. p̄p̄ie. imporet. ut. tū. tū. in illud. in
portat. uerbum. dicit. & iō. tū. in d. c. p̄sentibus. dicit. q. l. iur. scilicet. hora
nona p̄p̄is manib. occiderunt. Christum. & non dicit. rē. dicit.
tū. occidit. & sic. loquitur. per uerbum. uerbum. & actus corpora
lis facit. q. h. in c. si cupis. esse qd. dicit. 1. 6. q. 1. ubi. p̄b. iō. rē. forma
l. iur. q. d. aliud. est eff. & aliud. dicit. possit. tū. p̄ concordia. d. i. a. u.
d. d. est p̄p̄i. q. uenit. tū. & cōstituit. p̄ possidet. nō. tū. p̄p̄i. gen
eratoris. tal. s. i. nū. & tū. dicit. nū. q. d. iur. scilicet. dicit. & i. p̄e
d. dicit. Bar. & Bal. & Ang. in loc. p̄x. ad. hoc. ad hoc. l. 3. §. si
iustit. ff. de acq. poss. & Bal. cōf. in l. iur. in q̄nē. p̄p̄ia. ubi rē. cō
siliat. q. p̄a. tū. nū. numerat. e. pecuniam. in manu. e. a. d. nū. rē. in
in manu. uer. tū. p̄p̄i. & mandare. d. l. 3. §. si. aff. nū. facit. qd.
p̄p̄ie. uolūt. Bal. in l. cēssante. C. q̄nē. & q̄n. in lex. nū. f. rē. tū. fā
c. it. ab off. d. iur. scilicet. p̄p̄ia. f. h. nū. p̄p̄i. p̄p̄i. de quo. in c. con
siliat. d. ab off. d. iur. scilicet. Bal. in l. cēssante. pone. q̄nē. tū. c. iur.
iudice. p̄p̄ie. & manifeste. dicit. q. p̄p̄ie. d. act. m. d. iur. scilicet. p̄
q. h. in l. i. p̄p̄i. p̄p̄i. f. de. n. o. aut. d. iur. scilicet. & nō. p̄p̄i.
& tū. dicit. dicit. f. iur. scilicet. p̄p̄ie. q. uo. non. app̄. hēndu. ab. p̄p̄i. d. iur.
d. iur. & iō. m. o. p̄p̄i. p̄p̄i. d. iur. scilicet. dicit. q. d. iur. scilicet. p̄p̄i. d. iur.
d. iur. & iō. m. o. p̄p̄i. p̄p̄i. d. iur. scilicet. dicit. q. d. iur. scilicet. p̄p̄i. d. iur.
d. iur. & iō. m. o. p̄p̄i. p̄p̄i. d. iur. scilicet. dicit. q. d. iur. scilicet. p̄p̄i. d. iur.

[illegible]

In Panormitani Commentaria.

eam maritali affectione trahebat, in e. ex parte nu. 5. de spon. fo. 5
Maritus non potest propria auctoritate uxorem dimittere, alia
men aliter sent. unt. ibi nu. 9. fo. 6

- 7 Maritus & uxor an possint simul aliquem de sacro fonte leuare. in c. martianum. nu. 8. de c. gna. spiri. fo. 34
7 Maritus & uxor si efficiuntur copotes spiritualis per talem computationem, non dissoluitur matrimonium, & tenetur debitum reddere & exigere, led distinguitur ad eam optimo ductorem. in c. si uir uel mulier. nu. 5. de c. gna. spiri. fo. 3
7 Maritus compellitur redire ad uxorem, & sic uxor ad uirum in c. 1. nu. 6. de spu. fo. 1
6 Maritus potest tenere notum aliam uirum si pro subsidio terræ sanctæ sine consensu uxoris, in c. ex nulla. n. 1 & 8 de noto & no. res. 24
7 Maritus exiit uerbo non led ligno tenetur reddere debitum in c. si. nu. 4. de co. qui co. confang. fo. 19
7 Maritus & uxor qui negat al quoniam si inuenerit eorum uerbo, nisi si testibus non uidetur probetur contrarium. in c. transactio. nu. 1. 2 & 3. qui si si t. 1. g. fo. 17
6 Maritus non cogitur reconciliari uxori si adultera, & led possit penitentia peracta, qm debet poni i aliquo monasterio, si agendi potestatem, potest tamen uariis ipsam reconciliari, si uult & tunc in c. egrediamur. nu. 3 & 4. de co. muer. confang. fo. 15
Maritus potest relinquere suam uxorem adulteram non expectata alia sententia, quando adulterum est notum. in c. 1. nu. 5
6 Maritus aut uxor si altero ignorante pñtetur rel. gnerari, & hoc de monasterio educat, non cogit illud ingredi alio mortuo, si uero uiuoriam antequam egrediatur monasterium, non pñt amplus ad suu redire in c. placet. nu. 1. 2. 6. de conu. confang. fo. 12
7 Maritus & uxor an possint uotum continentie, uel abluentia inuito altero emittere. ibi. nu. 2
7 Maritus & uxor si sunt uicenes, non pñt unum sine altero religionem proficere. in c. ad apostolicam. nu. 1. eo. tit. fo. 21
7 Maritus an possit ingredi monasterium, quando uxor est suspecta de alio crimine circa continentiam. ibi. n. 2
6 Maritus qui inuita uel ignorant uxore seorsum ad sacros ordines tenetur ea mortua contrarium fecisse. in c. placet. nu. 7. de conu. confang. fo. 13
Maritus faciens monachas, non pñt reuocari a coniuge adulterata. in c. constitutus. nu. 1. 4 & 1. de seq. nu. 7. co. tit. fo. 14
7 Maritus potest inuiri uxore ad aliam ingredi religionem, & promoueri ad sacros ordines. ibi. nu. 4 & 1
7 Maritus si efficit copater ex tali actu uxor efficit eodem. ibi. 6
7 Maritus qui cognouit seorsum uxore in suam adulteratam, non possit amplius promoueri ad sacros ordines. ibi. nu. 7
6 Marito leproso non est substituenda uxor 1, nec ecentra sine eius consensu. in c. de electoribus. nu. 4. de elec. nu. 1. fo. 64
7 Maritus & uxor an possint, uel debeant potest alterum mortuū aliqd lucrifacere. in c. inper a nobis. nu. 9. de don. inter uir. & uxor. 1. fo. 2
7 Marito ad inopiam uergenti peti potest satisfactio pro dote. in c. p. uellras. nu. 1. 2. 3. 4. & 15. eo. tit. fo. 52. & seq.
7 Maritus repellere potest uxorem, qm diuinita sibi non soluit, & illa ex pñta dotem petere. ibi. nu. 4 & 1
7 Maritus nō tenetur ad uicinatatem alia dote nō soluta. ibi.
7 Maritus non tenetur ad tradendum uxorem sine nō soluta. ibi.
7 Marito ad inopiam uergente potest uxor dotem petere, & idē c. si male incipit u. substituenda, etiam agere potest ad dotem nō sibi factam propter nuptias. ibi. nu. 1. 2. 3. & 15. fo. 53
7 Maritus quando cautionē prallare tenetur uxor pro dote, & an sufficiat prestare iuramentum cautionem. ibi. nu. 13
7 Maritus quādoque dote mulierem & hoc seruatur in Hispanis, & an post contrahitum matrimonium hoc facere possit. in c. si necess. nu. 2. de do. inter uir. & uxo. fo. 61
7 Maritus & uxor non tenetur ad inuicem ad debitum reddendum si fecit aliquod impedimentum matrimonii. in c. inquisitioni. nu. 1. de sen. ex com. fo. 230
7 Maritus & uxor si efficiuntur una caro. in c. de illo. nu. 2. de eo qui co. confang. fo. 36
6 Maritus qui intrauit monasterium an possit licite relinquere habitationem propria autritate, & exire monasterium. in c. ecce dens. nu. 3. de conu. confang. fo. 214
7 Maritus potest separationem matrimonii petere, etiam ex impedimento proprio. in c. 1. nu. 1. de frigi. & inach. fo. 41
7 Maritus dicitur caput uxoris. ibi. nu. 3
6 Maritus professus religionē uxore sciēte, non pñt ea mortua redire ad seculum. in c. consultu. nu. 1. de conu. confang. fo. 12
7 Maritus qui intrauit religionē inuita uxore, an efficitur sanctificare ingressum post mortem uxoris, qm maritus ignorat. ibi. nu. 2
7 Maritus confitens uxori uocentis continentia, an censetur & ipse uocuisse in c. charissimus. nu. 1. eo. tit. fo. co.

Maritus & uxor uouentes continētiam ad tempus, lapso tempore nō obligantur. ibi. nu. 6.

- [illegible]

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Maritus & uxor non sunt una caro ante consummationem matrimonii. ibi. nu. 5.
- Maritus q uxore inuita ingressus est religionem, si fuerit aliquo casu ipsi uxori restitutus, non potest cogi ea mortua ingredi monasterium, licet non debeat eam alia contrahere. in c. quidam. nu. 1. co. tit.
- Maritus & uxor non habent plenam sui corporis potestatem, nisi unus dependet ab alio. ibi. nu. 2.
- Maritus uel uxor qui nouit continentiam, potest exigi, sed non exigere. ibi. nu. 4.
- 7 Maritus non luatur de dote uxoris, nec uxor de donatione mariti soluto matrimonio, sed dos restituitur uxori, & donatio marito. in c. donatio. nu. 5. de do. inter uir. & uxor. io. 63.
- Maritus propter adulterium uxoris luatur dote. ibi. nu. 12. f. 64.
- 7 Maritus compelli potest per excoicationem ad recipiendum uxorem incaute dimissam. in c. porro. nu. 3. de diuor. fo. 57.
- 6 Maritus an possit intrare religionem inuita uxore. in c. ueniens. nu. 8. de regu. fo. 206.
- 4 Maritus si tenet uxorem extra lectum & mensam non tractat eam ut uxorem. in c. illud quoque. nu. 5. de presum. f. 146.
- Maritus potest uedicare uxorem adiectione de iure canonico, & de iure diuino, & datur ei officium iudicis, & interdictum. ibi. nu. 1. f. 147.
- 6 Maritus non potest ordinari in praedictum uxoris, etiam si uxor adhuc non sit cognita. i. c. maiores. §. ite quiritur. n. 7. de baptis. f. 270.
- 7 Maritus non luatur dote separato matrimonio propter adulterium per seculare iudicem in c. plerumque. nu. 3. de do. inter uir. & uxor. fo. 61.
- Maritus an possit propria auctoritate uxorem adulteram expellere. ibi. nu. 4.
- Maritus adulter potest donationem propter nuptias, facit uxori. ibi. nu. 6.
- Maritus & uxor ad paria iudicantur. ibi.
- 7 Marito si credatur super copula contra mulierem negantem, secus tunc circa essentiam matrimonii. in c. 1. nu. 3. de clandest. depon. f. 20.
- 7 Maritus & uxor ad paria iudicantur. in c. discretionem. n. 5. de eo qui cogit. confang. fo. 33.
- Maritus & uxor si alicuius sunt, matrimonium exercent ad petitionem illius, qui non fuit affinitatis consensus. ibi. nu. 6.
- Maritus an possit obicere uxori adulterium de quo ipse fuit causa, & quae causa sit sufficiens. ibi. nu. 8. & 9.
- 7 Maritus & uxor ultra debitum tenentur sibi ad mutua obsequia, & seruitia necessaria et infirmis. in c. 1. nu. 5. de conu. lep. fo. 31.
- 3 Mariti & uxoris seuitia aduersus alterum est causa separationis tori, quando est magna, quod relinquatur arbitrio iudicis in c. lites. nu. 7. de resti. spo. fo. 231.
- Maritus potest agere possessorio recuperandae contra uxorem, etiam si ipse expulerit eam. ibi. nu. 9.
- Mariti seuitia promouens ex facto uxoris est causa, ut maritus praestet cautionem uxori de non offendendo. ibi. nu. 23. fo. 232.
- 3 Maritus non agit possessorie recuperandae ad uxorem non praecedentibus sponsalibus legitimis & aliis de quibus in c. ex parte. nu. 1. de resti. spo. fo. 20. Vide latius in nu. 22. & seq.
- Maritus potest agere possessorie ad uxorem quam simpliciter carnaliter cognouit non interuenientibus sponsalibus. ibi. nu. 27. fo. 236.
- 6 Maritus regulariter non intrat religionem, nisi & ipsa etiam iuret in c. cum fil. nu. 1. 3. & 4. de conu. lep. fo. 209.
- Maritus potest in omnem causam intrare religionem, si uxor sua consensit adulterium. ibi. nu. 4.
- 3 Maritus petens restitutionem uxoris suae debet primo offendere ipsam de sponsalibus, & agnouisse. in c. ex transmissa. nu. 1. & 5. de resti. spo. fo. 221.
- 6 Maritus & uxor non possunt emittere notum abstinentiae sine licentia, & consensu alterius. in c. scriptura. n. 8. de uoto & no. re. f. 220.
- Maritus si consentit uxori mouenti abstinentiam, potest postea reuocare, licet male faciat. ibi.
- 7 Maritus tenetur ad prouidendum uxori de necessariis, etiam si dorem non habuit. in c. ex lites. nu. 2. & 4. de diuor. fo. 58.
- Maritus potest accusare uxorem de adulterio. ibi. nu. 4.
- 6 Mariti exilium est iusta causa, ut uxor reprecatur dorem. in c. ex lites. nu. 6. de pig. fo. 225.
- 7 Maritus ignobilis si aliquid dat uxori nobili in recompensatione patet, licet de huiusmodi donatio ualeat. in c. cum in ecclesia. nu. 3. de simo. fo. 90.
- 7 Marito & mulieri afferentibus matrimonium creditur, ac si matrimonium esset in conspectu ecclesiae ab initio contractum. in c. quod nobis. nu. 3. de clandest. depon. fo. 20.
- 7 Maritus & uxor quomodo communiter acquirat bona. in c. significauit. nu. 1. de do. inter uir. & uxor. fo. 60.
- 7 Maritus excommunicatur, si absque iusta causa uxorem dimittit. in c. significasti. nu. 2. de diuor. fo. 57.
- Marito non creditur de adulterio uxoris. ibi.
- 3 Maritus potest agere pro uxore absque aliquo mandato. in c. 20

- titutis. nu. 1. & 2. de procu. fo. 147.
- 3 Maritus si hereda eote atrenat statuta domicillii sui non uxoris suae. in c. si. nu. 30. de fo. conp. fo. 144.
- 4 Maritus an possit castigare uxorem suam, & inuinculare. in c. quoniam admodum. §. illud autem. nu. 1. 5. de iure. fo. 188.
- 7 Maritus & uxor quomodo habeant potestatem alter alterum cor poris, & ad quid tenentur uxor marito. in c. non debet. nu. 7. de co. sang. & affi. fo. 41.
- 7 Maritus accipiens uxorem de adulterio, an suscipiat se ad per 21 liberos, & an sit necessarius libellus in eam. in c. 2. de adu. & illu. f. 151.
- 7 Maritus non tenet uxori formam necessarii ministrare nec ea haberi re, alias erit particeps criminis. in c. si uir. nu. 1. & 2. de adul. & sup. fo. 35.
- 6 Maritus & uxor an dicantur ante matrimonium consummatum, & ex pubi. co. nu. 6. & 9. de conu. conu. fo. 210.
- 7 Maritus potest se abstinere ab uxore, dummodo diutius non sit absens. in c. 1. nu. 7. de conu. lep. fo. 31.
- 7 Maritus non tenetur fructus pro dote promissa in sortem computare, secus si in suo herede. in c. salubriter. n. 1. 2. & 3. de iur. f. 114.
- 3 Maritus accusat uxorem criminis: nalter de adulterio, & non eorum sed quo ad torti separationem, unus accusat alterum. in c. 1. nu. 3. ut lite non contest. fo. 134.
- 7 Maritus est legitimus procurator suae uxoris sine mandato, nisi esse licet de cotaria uoluntate uxoris. in c. si. nu. 2. de conu. fo. 210.
- 7 Maritus potest propria auctoritate negare debitum conjugale, ut non expellere, quod sit ipsam adulterantem, dicitur uero non luerat nisi secuta sententia. in c. si. nu. 6. de adul. & sup. fo. 157.
- Maritus si adultera uxorem cognouit censetur reconciliatus cum ea, quoniam potest ulterius ex parte adulterio mitti. in c. 7.
- 6 Maritus qui est factus infidelis postea reuertitur ad fidem, potest uxorem repetere, quia tunc cogitur redire. si uult ingredi monasterium, alias secus. in c. cum uir. quoniam. n. 7. de conu. conu. fo. 210.
- Maritus aut uxoris efficiuntur infideles, preterit etiam & contrahunt propter nuptias, & debet esse in manentibus in fide. in c. si. nu. 1.
- Maritus an possit ingredi monasterium iuxta uxorem, & utrum consensit adulterium, & ita uxor marito adulteri ante. ibi. nu. 3. 6.
- 1 Masculinum conceptum facinorosum in reperiens. in c. significasti. nu. 2. de reperi. fo. 100.
- 7 Masculinum in conceptu facinorosum ex interpretatione exposita iustificacione. in c. mulieres. nu. 1. 5. de sen. exco. fo. 114.
- 6 Masculinum conceptum facinorosum, uel non contra in c. super eo. in c. 1. nu. 7. de prob. fo. 62.
- 7 Matera posita in diuersis locis, inducit difficultatem studii. in pro. Greg. nu. 3. fo. 2.
- 3 Matera permissa & prohibita, quomodo dignoscatur. in c. 1. inter corporalia. nu. 3. de in an. l. ep. fo. 6.
- 3 Mater est legitimis testis quo ad legitimatam uel illegitimam filiorum. An. in c. 1. nu. 5. de fil. presby. fo. 67.
- 2 Mater est certa in c. transmissa. nu. 6. qui filii sunt legi. fo. 47.
- 7 Matrem sponsa cognoscens nec matrem nec filiam habere potest. in c. ueniens. nu. 6. de eo qui cogit. confang. fo. 36.
- 3 Mater non potest esse tutrix filiorum, nisi renouauerit secundum nuptus & uelle. in c. ex parte. M. in 5. de app. fo. 169.
- 7 Mater relicta iuxta testamentaria debet seruare solennitates, quibus in aucten. matr. & aux. ibi. nu. 9.
- 7 Mater non solam potest esse tutrix filiorum, sed etiam eamdem idem in an. ibi. nu. 10.
- 7 Matrem spoliatae qui in uxorem ducit, & eam cognoscit, nec matrem nec filiam habere potest. in c. lites. nu. 1. de despon. imp. fo. 13.
- 4 Mater afferenti filium non esse natum ex suo marito, non creditur. in c. per uas. nu. 4. de prob. fo. 11.
- 4 Mater admittitur in testem pro filiis, ubi agitur de matrimonio contrahendo, uel ubi reuocatur in dubium matrimonium contrahendum, ubi esset aequitas. in c. super eo. l. 2. nu. 1. & 8. de resti. fo. 67.
- 7 Mater an sit idonea testis, ubi filia sua excellit in uno, & uir in alio. ibi. nu. 9. fo. 68.
- 7 Mater testimonium non est ita suspectum in sponsalibus, sicut in matrimonio. ibi. nu. 10.
- 7 Matres tenentur lactare filios proprios ubi bus, causa legitima est, sicut, aliter earum expensis abstinetur. in c. habet. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 29.
- 7 Mater sponsa sine uxoris potest accensare seu denunciare matrimonium in c. significante. nu. 2. qui mar. at. cu. p. fo. 56.
- 6 Mater priuatim filios non solum si transierit ad sedas nuptias, sed et si in eodem tenet. in c. uxori. nu. 2. de conu. qu. 211.
- 3 Matricidium in foro animae est nimis peccatum, quam infanticidium uxorem. in c. at si elenci. nu. 8. de in di. fo. 13.
- 7 Matrix ecclesiae aliquando intelligitur de hominibus, & aliquando de cathedra. in c. uenerabili. nu. 1. de uerbo. significati. fo. 129. Et vide

In Panormitani Commentaria.

nide per totum.

- 7 Matrimonium contrahere non potest ille, qui non potest semen emittere, licet habeat uirgam erectam. in c. quod sedem. nu. 5. de frigi. & malef. fo. 43
- 7 Matrimonium propter fornicationem etiam inter infideles, non soluitur quo ad uinculum. in c. gaudemus. nu. 9. de duor. fo. 59
- 7 Matrimonium separatur statim si collatur ipotestia coeundi, alias cohabitabit simul p. triennum, & si p. babilis op. dederit carnalem, & non poterit coniungi, separatur. in c. laudabile. nu. 1. de frigi. & malef. fo. 45
- 7 Matrimonium non potest contrahere illegitimus cum filia spirituali patris sui. in c. unico. nu. 7. de cogn. lega. fo. 36
- 7 Matrimonium non potest subsistere inter adoptatū, & filium adoptatū adoptione durante. in c. unico. nu. 1. 5. & 6. de cogn. lega. fo. 36
- 7 Matrimonialis causa hummaria est, unde res p. p. recipi ex officio et post publicationem & renunciationem. in c. fecit. nu. 6. de spō. f. u
- 7 Matrimonialis causa secundum canones, & non secundum leges terminatur. in c. 1. nu. 4. de despon. impu. fo. 16
- 7 Matrimonialis in causa ubi de foderere matrimonium agitur reo contumaciter absente, possunt testes recipi, & sententia ferri in c. 1. nu. 1. 3. & 6. qui ma. accu. pos. fo. 55
- 7 Matrimonialis causa favorabilis est, & semper in dubio pro matrimonio indicatur. in c. ex literis. nu. 7. de spō. fo. 6
- 7 Matrimonialis causa delegari potest, etiam non episcopo. in c. 1. nu. 1. 0. de consang. & affi. fo. 39
- 7 Matrimonialis causa non trahit in rem iudicatam. ibi. nu. 1. 2
- 7 Matrimonialis prohibitio hodie est restricta ad quantum gradū. in c. 1. nu. 1. 2. de consang. & affi. fo. 60.
- 7 Matrimonialis causa agitari potest coram uicario episcopi. in c. ex literis. nu. 4. de cogn. sp. fo. 55
- 7 Matrimonium contrahens sub conditione non improbat, non compellitur illud consummare. in c. super eo. nu. 1. de condi. appo. fo. 24
- 7 Matrimonium contractum per uerba de presenti, potest alter coniungi compelli ad consummandum. ibi. nu. 1
- 7 Matrimonium potest coactum in alterius abitum, & non solum parentum, sed etiam alterius ubi. nu. 3
- 7 Matrimonium etiam de presenti sub conditione contractum, non habet effectum de presenti, sed suspendi i. eum conditionis. ibi. nu. 5
- 7 Matrimonium spirituale contrahe non potest sub conditione, secus est in matrimonio carnali. ibi. nu. 6
- 7 Matrimonium pure contractum potest matrimonium conditionale ante conditionis euentum non teneat. ibi. nu. 7
- 7 Matrimonium conditionale habet uim sponsaliorum de futuro. ibi. nu. 8
- 7 Matrimonium contractū inter quos erat impedimentum sub datione 4. papa. dispensauerunt, uel denuo papa dispensauerunt, utrum sit matrimonium sine alio consensu, uel contractus, & non. ibi. nu. 8
- 7 Matrimonium quo ad legitimatū filium, an sit necesse q. fuerit 2. tractū p. n. s. a. denunciatione i. e. cum inter. 5. qui filii sint legitimi. 17
- 6 Matrimonium consummatum non dissoluitur per ingressum in eligio n. s. u. s. si non est consummatum, quo casu i. u. t. u. m. per ingressum soluitur. in c. uenit. nu. 1. 2. 6. & 9. de conuer. conug. fo. 208
- 7 Matrimonium contrahere non potest incestuosus, sed si contrahit tenet, uidelicet cum extraneis, sed non cum propinquis. in c. ex literis. nu. 3. de eo qui cogn. consang. fo. 3
- 7 Matrimonium metu contractum est, p. u. i. u. e. nullam, nec est op. q. petatur re. s. s. o. a. d. e. o. n. e. q. u. o. d. m. e. t. u. s. c. a. u. s. a. i. n. c. s. i. g. n. i. f. i. c. a. u. i. t. n. u. 1. de eo qui dux. in mat. fo. 28
- 7 Matrimonii existentia sola est in ante carnalem copulam, causat impedimentum perpetuum contrahendi matrimonium cum ea, cum qua consummatu in ueniente prima uxore. ibi. nu. 4
- 5 Matrimonii reparatio, non potest fieri per solum coniugum confessionem. in c. lator. nu. 4. de re iudi. fo. 67
- 5 Matrimonium contrahere non potest persona, per quam deuenit esse ad compatritatem cum filii baptizatus, seu leuitis, sine ante sine postea geniti. in c. 1. nu. 4. de consang. fo. 33
- 7 Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. in c. cum olim. 2. nu. 4. de priu. fo. 182
- 7 Matrimonium de facto contractum per aliquem religiosum, an teneat. in c. ut priuilegi. nu. 3. de priuileg. fo. 186
- 7 Matrimonium impedimentum denunciat quomodo fiat in c. ad dissol. non. in. nu. 7. de despon. impu. fo. 20
- 2 Matrimonium spirituale uinculum post confirmationem effectū idissolubile, q. ante erat solubile. in c. iter corporalia. nu. 39. de trasla. ep. fo. 17
- 7 Matrimonium contrahentes in gradu prohibito, sunt hodie ipso facto excoicati in c. s. nu. 3. de matri. contra. inter. eccl. fo. 47
- 7 Matrimonium contractū per filium sine patris consensu in leges non tenet, secus si in canones. in c. uidetur. nu. 4. qui ma. accu. pos. fo. 55
- 3 Matrimonium contractus potest heri omni t. p. e. copula carnalis non n. s. solenitates in contractu. in c. cappellanus. nu. 2. & 4. de test. fo. 177
- 7 Matrimonium contrahentes in impedimento p. n. honestatis an p. n. a. s.

incurrat impositas contra leges contrahentibus. in c. & si necesse nu. 1. de dona. inter ui. & ux. fo. 62

- 7 Matrimonii forma dicuntur ipsa uerba, uel equipollentia signa. in c. uia nos. nu. 1. 0. de spō. fo. 12
- 4 Matrimonium licet sit favorabile, non tamen super eius contractu statuit solium iuramento. in c. nulli. nu. 1. de iurciur. fo. 203
- 7 Matrimonium cum alienigena contrahitur ualeat etiam non seruati consuetudine patris, dummodo sit eiusdem fidei. in c. 1. nu. 1. de spō. fo. 2
- 7 Matrimonialis causa in consilio tractari potest. ibi. nu. 4
- 7 Matrimonium cum infidele uel hitico contractū, nullū, nā oportet q. sint eiusdē fidei nel fidei, de hitico tū dubitat. in c. f. n. s. de cōd. ap. fo. 23
- 7 Matrimonium, p. s. s. o. & ordo, an principaliter dirigant. Deo. ibi. nu. 7
- 7 Matrimonium contrahere potest cum matre minoris septennio, q. quis prius desponsauerat, secus si tempore desponsationis erat maior, uel si tunc erat minor & eadem uoluntate permanens facta sit maior. in c. literas. nu. 1. de despon. impu. fo. 16
- 1 Matrimonium contractū metu, an ualeat i. c. u. terra. nu. 4. de ele. f. 1. 54
- 2 Matrimonium spirituale contrahitur inter electum, & ecclesiā mendicantibus eligentibus in c. licet. nu. 3. de transla. ep. fo. 8
- 1 Matrimonium spirituale potest diuidi in tres partes. ibi. nu. 4
- 7 Matrimonium spirituale habet partes quatuor in sc. ibi. nu. 1. 0
- 7 Matrimonium carnale per copulam, & spirituale per consecrationem recipiunt consummat. onem. ibi. nu. 1
- 7 Matrimonium metu contractū, si p. s. a. i. n. c. u. n. o. c. o. n. s. e. n. t. i. a. q. u. o. t. e. n. e. t. & si alter postea nubit, ualeat in c. u. e. n. t. i. a. q. u. o. t. e. n. e. t. & si alter postea nubit, ualeat in c. u. e. n. t. i. a. q. u. o. t. e. n. e. t. & si alter postea nubit, ualeat in c. u. e. n. t. i. a. q. u. o. t. e. n. e. t.
- 7 Matrimonium contractum propter parentum reuerentiam, etiam si alius non contraxisset, dummodo metus qui caderet in consuetudinem, non interueniat tenet. ibi. nu. 4. fo. 8
- 7 Matrimonium metu contractum, an sit ipso iure nullum, uel annulandum. ibi. nu. 8
- 6 Matrimonium uirtutem non potest inferior a papa impedire ex aliquo temporali impedimento, nam & in ipso papa dubium est. in c. ad dissol. nu. 1. 0. de despon. impu. fo. 20
- 7 Matrimonium contractū per uerba de presenti cum impubere in qua materia non supplet etatem. non matrimonium, sed sponsalia sunt. et si subarratio intercesserit, in c. u. i. g. nobis. nu. 1. de despon. impu. fo. 20
- 7 Matrimonialis causa favorabilis est, & in dubio p. matrimonio iudicatur. ibi. nu. 7
- 7 Matrimonium ex alterius coniugis delicto si paratur, sed de heretico non separatur in c. 2. nu. 1. de duor. fo. 57
- 7 Matrimonii separatio fit propter adulterium, & crimen sodomit cum a marito commissum. ibi.
- 7 Matrimonium separatio fieri potest, si maritus conatur uxore dicere ad aliud delictum p. g. e. r. e. t. i. n. i. b. i. nu. 3
- 7 Matrimonium si separatur ad coeptionem coniugum, q. dicitur affinitate p. s. e. l. f. i. s. s. e. t. i. f. i. m. m. o. r. s. i. e. m. e. n. i. e. i. c. u. p. e. n. i. 1. & 2. de eo qui cog. cōsan. fo. 47
- 7 Matrimonium si ab h. m. a. n. s. sed ab ipso d. o. d. e. p. e. d. e. n. t. i. a. h. a. b. e. t. i. b. i. nu. 2
- 7 Matrimonium separatur propter affinitatem p. s. e. d. e. c. e. n. t. e. m. etiam ex illegitimo coitu. ibi. nu. 4
- 7 Matrimonium ex quarum dicto seu coeptione impeditur, & dirimatur. ibi. nu. 1. & 5. de eo qui cog. cōsan. fo. 40
- 7 Matrimonium etiam contractum dirimitur, si extat impedimentum publicae honestatis iuribus. in c. sponsum. nu. 5. de despon. fo. 3
- 7 Matrimonium de presenti contractū, si uir & mulier sibi p. m. i. t. t. u. t. q. u. o. t. e. m. p. o. r. e. s. e. l. e. c. o. c. o. n. i. u. g. i. s. h. a. b. e. a. n. t. c. e. x. p. a. r. t. e. n. u. 1. c. o. t.
- 7 Matrimonium de presenti q. u. i. s. c. o. n. t. r. a. h. i. t. p. u. e. r. b. a. f. u. t. u. r. i. t. e. p. o. r. i. s. i. b. i. nu. 3
- 7 Matrimonium non dissoluitur quo ad uinculum propter adulterium, sed quo ad separat onem. ibi. nu. 4
- 7 Matrimonium separatur etiam propter spirituales fornicationem in c. de illa. nu. 3. de duor. fo. 58
- 7 Matrimonium non soluitur, altero coniugum in heresim lapsu. in c. quanto. nu. 2. eo. t. fo. 60
- 7 Matrimonium uerū & consummatum soluitur in casu isto. ibi. nu. 2
- 7 Matrimonium non potest esse inter christianam & infidelē, nisi in fidelis conuertatur, & eius uxor remaneat in fide. ibi. nu. 3
- 7 Matrimonium etiam est inter infideles. ibi. nu. 1. 0. fo. 49
- 7 Matrimonium consummatum inter xpanos, nūq. potest dissolui. ibi. nu. 4
- 7 Matrimonium quare inter conuersum ad fidem, & infidelem solui potest, & non inter christianos. ibi. nu. 9
- 7 Matrimonium clandestinum non potest quo ad substantiam, secus est quo ad debicum reddendum. ibi. nu. 6
- 6 Matrimonium potest inter absentes per nuncium contrahi. in c. ex parte. nu. 1. de conuer. conug. fo. 213
- 7 Matrimonium contractum per uerba de presenti licet non sit carnalis copula confirmatum, non potest per papā sine ulla causa dissolui. ibi. nu. 3
- 7 Matrimonium potest dissolui, si ecclesia statuerit altero coniugum laice in heresim, & quod alter transiret ad secundam uxorē. ibi. nu. 7
- 7 Matrimonium metu contractum, an ipso iure sit nullum, & in eum locum. nu. 6. de despon. fo. 8
- 7 Matrimonium est sacramentum, & significat unionem inter Christum & ecclesiam, in quo requiruntur fides & proles. ibi. nu. 7

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Maccioni**

In Panormitani Commentaria.

- Matrimo-

beret. nu. 3. de eo qui duxit in matrimo. fo. 29

Matrimonium publicum contrahendi datur modus, & forma. in c.
cum inhibito. nu. 1. de clan. despon. fo. 21
Matrimonia clandestina contrahentes puniendi sunt ibi

Matrimonium quando contrahitur, presbyter debet uenire, uel saltem de eius scientia contrahatur. ibi. nn. 3 to. eo.

Matrimonium aedile in pluribus modis contrahitur, & quot sunt eius species lib. m. o

Matrimonium clandestinum, an dicatur, si modus, de quo. in d. c. cū
inhibito, non tenetur. ibi.

Matrimonium quomodo dicatur contrahi in faciem ecclesiæ. ib. n. 10
Matrimonialis sententia non transit in rem indicatam. ibi.

Matrimonium contrahere non potest incestuosus. in c. ueniens. nu.
1. 2. & 3. de eo qui cognoscit. fo. 36

Matrimonium et sacramentum, in c. 1. nu. 6. de secun. nup. fo. 64

de despon. impub. so. 18. In matrimonio contrahendo proxim. cas
atque & potentia coniundi, an simul requirantur, uel unum de per se
suffic. az. ab. nu. 4

Mramoniam nō foliuit pp capitiuitatē, ēt apud infideles, & hoc de iu
re canonico, fecus est de iure ciuili. m. c. dñs. m. 2. de fecun. m. p. f. 34.
Mramoniam ſola morte foliuit. ibi.

Administratio cōtrahere non debet inefectus, sed si cōtrahit, tenet, & tūc tenet reddere debitū, sed nō potest, nihilominus tenet uxori necesse est ministrare in cōtrahille. n. 1. 2. & 3. de eo q. eoq. cōtra. do. 37

Matrimoniu' fm contractum post p. unum prafumptum, est de in-
re iudic. & hoc an fit neiu in foro p. n. r. r. ali p. n. r. r. p. n. r. r.

Mitronum spiritus, an sit foris, ¶ carnale. in c. inter corpora
la. m. 3. de translat. de op. 1. 6

Matrimonium solus consensus facit in rub. nu. 4. de sponsa. fo. 2
Matrimonium uno dolo factum tenet, nisi esset tam magnus dolus, qui

Matri moniam a faciat cōsensu pūitatis circa finē impubertatis uel

*Iratam animam contrariam ex malis eris pulchritudine, seu appetitu
comulxeris, et contra naturam, et contra rationem, et contra salutem.

Matrimonium adq; annulli traditione & solennitate, secundum lo
ci consuetudinem reu. t. ibi. m. s.

Matrimonium contra, tam cum moniali ex dispensatione papæ tenet propter bonam fidem contrahentis cum moniali, ne decedatur.

ex licentia Principis, sed illa pro illa non debet exigere debitum, sed reddere, cum ad monasterium. nu. 22. de sta. mona. fo. 229

Alte mona lămurit cogaonia mare potius, q̄ a patre p̄p̄ ma. o
ra otera q̄ fustinet mater in c̄ ex:eris. nu 2. de conner. fo. 218

Matrimonium in propter adulterium licet separatum quo ad torum,
apud quem filia sine diendi, & eius expensis ibi in loco.

ex spontanea cohabitatio, & max. me. h. interuenit copula carnalis in c. infus. nu. 3. ad. m. accu. no. fo. 66.

Musmona prohibe o tunc non excedit quartum gradum, in c. non
de bet. nu. 1. & s. de confm & affi fo. 31

Matrimonii separatio quo ad torum propter adulterium, uel ince-
stum potest fieri in ceteris nu. 3. de praeſump. fo. 148

Memento cum eis annis de septem sacramentis, & an per illud cō-
siderant g. ita in c. *significante*, nu. 6. qui mater accu. pos. fo. 56

Matrimonium factum per profectum vel sacerdotem dirimitur, in
e clericali: 2 nu 3 de uita & hone. clerici fo 6

40, q. cōnalefeit ut exiñe, nō ut exiñe in c. ad id qđ. n. 1. de tpō. fo. 10
 41. *Primonium an teneat, si non servatur, ut fupra. q. i. in p. de i.*

Matrimonium per verba de presenti per impuberes contra sum.

inris interpretatione sponsalia sunt de futuro, & ab eis ante pubertatem retrahere non possunt. in c. a nobis. nu. 2. de delpon. impu. fo. 18

Matrimonium contrahere potest omnis, cui expresse non prohibetur. in c. inter opera. nu. 2. de spon. fo. 10

Matrimonium non facit contractus ante pubertatem. in c. attestatio
nes. nu. 1. de despon. impu. fo. 19

Matrimonium separatur propter adulterium uxoris, & si uir postea

Matrimonium non separatur propter adulterium, nisi quo ad tori
& mutuam cohabitationem ibi n. 5

Matrimonium quod per duos testes probari potest, valet in c. conf.

tationi. nn. 3. de spon. fo. 13

In Panormitani Commentaria.

- uirum. nu. 8. de regu. fo. 201
Metum iustum inducunt minx & uerba. ibi.
- 1 Metum iustum regulariter preces principis non inducunt in e. cum inter R. nu. 8. de elec. fo. 136
 - 7 Metus non uiciat actum ipso iure, qñ qualitas libera non est de sub stantia actus in e. cum olim. il. 2. nu. 14. de priuile. fo. 182
 - 7 Metus etiam pecunie soluendæ impedit libertatem consensus, & an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum in e. gemina. nu. 2. de sponsa. fo. 13
 - 7 Metus sententiæ sponsi nō habet dirimere sponsalia, nisi maxima sit se uia. in e. ueniens. nu. 2. qu. cle. uel uouen. fo. 27
 - 7 Metus an requiratur etiam ex parte uiri, & qualis in e. cum locum. nu. 6. de sponsa. fo. 8
 - Metus & uolentia facta quæ, & quando teneant. ibi. nu. 7. & 9
 - 7 Metum iustum minx parentum inducunt, & maxime in muliere in e. licetis. nu. 4. de de spo. impu. fo. 19
 - 7 Metus siue reuerentia paterna non facit matrimonium nullum, nisi sit talis metus, qui possit cadere in cōstāte in c. u. 4. de despo. ipu. fo. 16
 - 5 Metus qualiter probetur, quod qu. 3. propter ipsum non possit appellare tam respectu iudicis, q̄ aduersarij, q̄ statui. in c. si iustus. nu. 4. de appel. fo. 173
 - 2 Metus non præsumitur interuenisse in actibus factis coram iudice. in e. super hoc. nu. 29. de renun. fo. 18
 - Metus quomodo probabitur non interuenisse, uel interuenisse in aliquo actu. ibi. nu. 34. & 35. fo. 18. & seq.
 - Metus & uolentia si probentur, non admittantur testes uolentes probare uoluntatem liberam. ibi. nu. 18
 - Metus uel uolentia purgantur per solutionem postea spontaneæ factam. ibi. nu. 19
 - 1 Metus non excusat, nisi fuerit talis, qui caderet in constantem uirum in e. cum dilectus. nu. 1. & 3. quod met. cau. fo. 197
 - Metus qui cadit in constantem uirum est metus mortis uel corporis cruciatus. ibi. nu. 2
 - Metus iustus an causetur propter timorem excitationis. ibi. nu. 6
 - Metus non excusat quem, qu. sua culpa sentit. ibi.
 - Metus iustus an inducatur ex precibus alicuius tyranni, relinquatur arbitrio iudicis. ibi. nu. 8
 - Metus non excusat tyrannem, nisi caderet in constantē uirū. ibi. nu. 10
 - Metus an dicitur inferri per indicem. ibi. nu. 11
 - 2 Metus iustus, an & quando causetur ex iniuriis aliorum. in c. 1. nu. 3. de offi. deleg. fo. 94
 - 7 Metus sufficiens impedit matrimonium contr. h. etiam si interueniat iramencum in e. significat. nu. 3. de eo quod in mat. fo. 28
 - 7 Metus an sequatur ex Regis siue Principis imper. ob. c. influante. nu. 7. qu. cle. uel uouen. fo. 28
 - Metus minor attenditur in mulieribus, quā in masculis. in e. causam. nu. 2. de of. deleg. fo. 105
 - Metus non præsumitur in muliere in præsentia mariti. ibi. nu. 3
 - 2 Metus iustus inferitur ex exagitatione gladii. in c. 1. nu. 1. quod met. causa. fo. 192
 - Metus ferre illatus per tyrannum potentem, præsumitur durare diu. uirum de tyrannu. ibi. nu. 2. & 12
 - Metus excusat licet non fuerit de eo protestatum ob aliquam iustā causam. ibi. nu. 6
 - 2 Metus iustus inferitur ex amissione oīm bonorum, uel maioris partis. in c. 2. nu. 1. & 6. quod met. causa. fo. 103
 - Metus iustus inferitur, etiam ex precibus alicuius tyranni. ibi. nu. 3
 - Metus an uiciat actum ipso iure. ibi. nu. 3. & 7
 - Metus non excusat, quando uenit ea pa multum passi. ibi. nu. 7
 - Metus uiciat constitutionem procuratoris. ibi. nu. 18. fo. 194
 - Metus nō uiciat actū, q̄ imprimi characterē, ut in baptismo. ibi. nu. 29
 - Metus in actu meritorio uiciat ipso facto. ibi.
 - 3 Metus quo casu annullat actum ipso iure in e. olim inter. nu. 10. de resti. spo. fo. 242
 - 7 Metus & uolentia excludit consensum, & consequens annullat actū in spiritualibus, ubi requiritur consensus liber, in aliis autem non. in e. cum locum. nu. 2. de sponsa. fo. 8
 - 2 Metum passio quæ remedia dentur in e. ad audientiam. nu. 1. quod met. causa. fo. 193
 - Metus an præsumatur durare si postea appareat aliquid uoluntariē factum. ibi. nu. 3
 - 5 Metus excusat aliquem, licet peruenierit culpa sua. in e. ut debitus. nu. me. 32. de appel. fo. 139
 - 7 Metus ita sponsalia, sicut matrimonium impedit. in e. ex licetis. nu. 3. de despo. impu. fo. 19
 - Metum uel dolum non facit præsumere reuerentiam maritalis uel clericalis. in e. cum contingat. nu. 1. de iure i. fo. 191
 - 7 Metus qui non cadit in constantē, nō impedit actum et summā libertatem requirentem, nec etiam libertas per eum excluditur. in e. ueniens. il. 2. nu. 5. de sponsa. fo. 9

- Metus a iure approbat, an excuset ut si cōminata fuerit alicui mors, qui iniunctus fuerit cum aliqua in actu uenere. ibi. nu. 9
- 2 Metus non uiciat actum ipso iure regulariter, sed uenit rescindendus per actionem quod metus causa. in rub. nu. 1. quod met. cau. fo. 192
 - 2 Metus præsumitur in persona carcerati aliquid promittentis. in e. ac cedens. nu. 1. & 3. de procu. fo. 186
 - 6 Miles seculi non potest conueniri, nisi in quantum facere potest, deducto ne egeat, nec dēt cadere bonis in e. O. Joardus. nu. 8. de sol. f. 129
 - 2 Miles non est licentiandus durante bello. in c. 1. nu. 6. de renun. f. 12
 - 2 Milites nostri temporis, an gaudeant priuilegiis militaribus per legem inductis in e. nostra. nu. 8. de procu. fo. 183
 - 5 Milites ecclesiæ militis sunt digniores militibus seculi. in c. Nicolao. nu. 1. de appel. fo. 176
 - 5 Militare nemo cogitur si pendis suis. in e. cum ex offic. num. 2. de presen. fo. 43
 - 3 Minister iustitiæ non peccat imo meretur in c. 1. n. 6. de feriis. f. 175
 - 5 Ministerium nudum competens alicui iure proprio, potest per aliū exerceri. in e. cum Bertoldus. nu. 8. de re iudi. fo. 87
 - 3 Minor non restituitur aduersus dolum, nisi dolus sit præsumptus. in c. 1. nu. 9. de do. & contu. fo. 248
 - 5 Minor & ecclesia æquiparantur in materia restitutionis in integru. in c. 1. nu. 9. de presen. fo. 26
 - 7 Minor ex defectu ætatis excusatur de ignorantia. in c. si. nu. 6. qui in materia. fo. 36
 - Minor cuius ætatis possit accusare, uel denunciare. ibi. nu. 7
 - 7 Maiores apud matrimonium ex contractu matrimonij obligantur nisi uolentia intercedat in e. de illis. 2. nu. 1. de sponsa. fo. 18
 - 7 Minus ualeat, quod l. nihil ualeat in e. cler. heli. nu. 14. de sumo. fo. 100
 - 7 Minor ætatis non excusat in delictis, sed alleuit penam, si est doli causa. in c. 1. nu. 2. & 3. de senten. excom. fo. 211
 - 5 Minor 25. & maior 14. potest esse in iudicio in omnibus causis spiritualibus in e. ex parte. nu. 7
 - Minor 25. & maior 14. potest inuito patre intrare religionem, & in ea proficere, & aduersus eam non restituitur, quia consuluit animum suum, si est minor. 14. ibi. nu. 11. & 16
 - Minor si ledatur circa spiritualia, an & quo casu restituatur? ibi. d. nunc. 12
 - Minor non restituitur, si crederet accipere uxorem diuitem, & erat pauper. ibi.
 - Minor an, & quo casu restituatur aduersus sententiam latam contra matrimonium. ibi. nu. 13
 - Minor renuncians beneficio ecclesiastico quod habet, an possit illud repetere vigore restitutionis in integrum. ibi. nu. 14
 - Minor restituitur aduersus damnum tunc non integra, sed non aduersus lucrum, & tunc cum res est integra. ibi. nu. 15. fo. 235
 - Minor in casu in quo restituatur ad beneficium, quia renuncians nō requirit nouam collationem. ibi. nu. 18
 - 7 Minor nō potest se obligare ante pubertatem uoto continentie, si d. alius notis sit, si est doli capax. ut in e. unico. num. 3. de cler. per sal. primo. fo. 166
 - Minor 14. ann. non potest dispensari, nisi a papa. Aut in e. indecoru. nu. 3. de eta. & quali. fo. 56
 - Minor 14. ann. non potest dispensari. a papa. ibi.
 - 7 Minor an restituatur ex eo, quod processum fuit factus contra ipsū minorē, licet sententia sit lata contra maiorem. in c. quanto. nu. 4. de priuile. fo. 187
 - 2 Minor uel ecclesia lesi restituuntur aduersus alienationes etiam solenniter & iuris ordine seruato factas. in c. constitutus. nu. 8. de resti. in integ. fo. 210
 - 2 Minor uel ecclesia, an restituuntur aduersus eorum contumaciam? in e. auditis. nu. 14. de resti. in integ. fo. 203
 - 7 Minor non obligatur ad uotum religionis, nisi factus maior ratificet sed minor doli capax potest se obligare diabolo. in c. postulasti. nu. 2. & 3. de regu. fo. 206
 - 6 Minor 14. non obligatur, neque matrimonio spirituali, id est, monasterio, nec matrimonio carnali. in e. ad nostram. num. 2. de regu. fo. 199
 - 2 Minor 15. ann. non potest esse de consilio & regimine ciuitatis, nisi consuetudo aliter obseruet, uel necessitas suadat. in e. cum uicissim. nu. 4. de offi. deleg. fo. 134
 - 6 Minor 14. etiam proficendo non obligatur religioni, nisi maior habuerit ratum in e. sign. licetum. nu. 1. de reg. fo. 200
 - Minor 14. oblatu a parentibus monasterio, debet ibi permanere usq̄ ad annos pubertatis, & post exire si nullus uero nō fuit oblatu, potest ante pubertatem ad libitum exire. ibi. nu. 2
 - Minor 14. oblatu monasterio censetur tacite proficere, si post pubertatem steterit per annum in religionem. ibi. nu. 3. fo. 201
 - 6 Minor 14. uel 12. si est tamina oblatu monasterio, si post pubertatem

In Panormitani Commentaria.

- 3 Missus in possessionem ex primo decreto non possidet. in c. contin-
git. nu. 2. & 5. de dolo. & contu. fo. 268
- Missus in possessionem ex primo decreto in reali, non efficit possessor
nisi post annum, quo casu non requirit fin decretum. ibi. nu. 3. & 4
- Missus in possessionem in reali, efficitur possessor ipse exclusio reo, sed
restituit re cum fructibus reo intra annum comparantibus. ibi. nu. 5
- Missus in possessionem ex psonali non efficit possessor intant, q. re possi-
det quo ad cultura agri, ipse uero cultor licet ne fructus dispendit. ibi.
- Missus in possessionem ex secundo decreto in psonali, uel in reali post an-
num ex psumpta contumacia rei, q. in ueritate non est contumax p. p. iustit-
ciam absentis, uel audiet rei restituit. pbata ea absentia, uel audiet
q. non sit restitutus secundum diuersos casus, de quibus. ibi. nu. 6
- Missus in possessionem ex primo decreto in una re, an prohibetur
uendere aliam. in d. c. contingit. nu. 8. de dolo & contu. fo. co.
- Missus in possessionem in r. al. ex primo decreto post annum, efficit uer-
r possessor cetera alius iudicis, se. q. q. e. missus ex psonali. ibi. nu. 10
- Missio in possessionem, q. ex primo q. ex secundo decreto, an hanc locu
in spiritibus, uel in beneficiis, si te petatur rone tituli, siue p. p. r-
tatis, & tam in beneficio obtento quam obtento. ibi. nu. 11
- Missio in possessionem ex primo decreto, non potest fieri in his re-
bus, in quibus habet exerceri iurisdictione. ibi. nu. 17. fo. 269
- Missus in possessionem ex primo decreto, non facit fructus suos, nisi
reus iurisdictione constituit in magna contumacia. ibi. nu. 18
- Missus in possessionem ex carbonario uel uentis nomine, facit fru-
ctus suos quo ad alimenta tantum. ibi.
- Missus in possessionem ex primo decreto, si d. licetur nel molestet,
an habeat interd. etum remendat & recipiendat. ibi. nu. 19. fo. co.
- Si uenit licetur res, in quam est facta missio, an ageat cetera missi
uel missionem passum. ibi. nu. 21. fo. 270
- Missio in possessionem, tam ex primo q. ex secundo decreto, a quo
debet heri ab ordinario, an a delegato. ibi. nu. 22
- Missus in possessionem ex decreto iudicis potest praescribere, q. decre-
tum d. tibi titulu in c. pastoralis. §. p. p. cetera. nu. 4. de offi. ordi. f. 152
- Missio in possessionem causa rei seruandae conceditur etiam reli-
giosis. in c. 1. nu. 2. de seque. possi. & fru. fo. 282
- Missus in possessionem debet restituere ipsam, etiam si fuit oblata
cautio de stando iuri iudici & non parti. nu. 20. fo. 283
- Missus in possessionem propter contumaciam rei realiter conueni
non facit fructus suos intra annum nisi ex magna contumacia. in c.
lin. §. in aliis. nu. 1. & 17. uel lit. non cont. fo. 148. & 149
- Missio in possessionem non reuocatur, nisi prius praestita cautione fi-
deiusforia vel pignoratitia. in c. qua fronte. nu. 17. de appel. 128
- Missio in poss. shonem ex primo decreto, an possit fieri per contum-
aciam procuratoris. in c. cum deputati. nu. 10. de iudi. fo. 30
- Missio in possessionem antequam fiat, an sint requir. iudi amici absen-
t. in c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 99
- Missio bonorum non fit in ceteris, nisi p. e. agat ciuilitet & q. b. casu-
bus non fiat. in c. 2. de fraternitatis. nu. 6. uel lit. non cont. fo. 140
- Missio ex primo decreto fit q. quilibet absentem ex iusticia, q. e. iud. mo-
dici praedicti. in c. consultationibus. nu. 2. de offi. deleg. fo. 99
- Missio in possessionem ex primo decreto potest reuocari, seruato ta-
men iuris ordine ut lit. non cont. & similibus. ibi. nu. 7. fo. 100
- Missus an ordinat sub simplicibus in rub. nu. 4. de ui. & hoc. clerici. fo. 2
- Missum sequit. natura simplicis dignioris in c. equo. n. 1. de iud. f. 11
- Modus si non sit seruatus, an resoluat rem ipso iure in c. uerum. nu.
29. de fo. compe. fo. 80
- Modus largo modo potest appellari condicio. in c. cum Ioan. nu. 3. de
file. in stru. fo. 131
- Molendum confectus petere ad molendum, uel ad furni uenire
ad coquen. du. panem p. 40. annos non per hoc allringitur in futuru
cont. nuare. in c. ex parte assensu. nu. 7. de conce. p. p. ben. fo. 78
- Molendinum alterius quis adire non cogit, ex eo, q. multo tpe p. p. r-
merit. sec. si iure de necessitate, et q. extra iudic. aliter luerit dno mo-
len. lini eb. p. p. rati. in c. Abbate. nu. 10. & 11. de uerb. sign. fo. 241
- Molendinum licet non fuerit p. me frequenter p. multos annos, si p. hoc
phibetur ire ad aliud si uoluerit. in c. q. n. nu. 8. de u. & hon. cle. fo. 6
- Molendinarii uel fornarii mutantes ad hoc, ut ueniant ad molendi-
num vel furnum suum committunt usuram, quae est restituenda
pauperibus in c. nauiganti. nu. 17. de usu. fo. 151
- Molestare quid importet in c. in nostra. nu. 3. de rescrip. fo. 95
- Mona. hab. fugiu. si non mutat itatum quicquid acquirit, acquirit
priori monasterio, & quid si mutat itatum. in c. fin. nu. 3. de
rega. fo. 207
- Monachus uel religiosus alicuius or. linis stric. non potest quis fieri,
nisi sic annorum. in c. qua missi. nu. 1. & 3. de regu. fo. 198
- Monachus an possit esse heredes uel a. heredes in c. quinquauilis. nu.
13. de iur. iur. fo. 139
- Monachi & alii relig. offi. an possint mutare uota pro subsidio terrae
sanctae sine licentia abbatis, uel alterius superioris. in c. fin. nu. 2. de

- uoto & uoti redemp. fo. 225
- Monachus non pot. eligi in papa sine cōsensu abbatis. ibi. nu. 3. fo. co.
- Monachus qui non potest creari in illo monasterio, in quo pro tunc
non est abbas in c. officii. nu. 7. de cle. fo. 188
- Monachus non potest iurare sine licentia abbatis. in c. cum contin-
gat. nu. 23. de fo. compe. fo. 98
- Monachus qui est in studio, potest monasterium obligare usque ad
probabilem summam. ibi. nu. 24
- Monachus potest agere pro abbate incarcerato, ut liberetur, in c. cu
olim. nu. 5. de testi. fo. 81
- Monachus pot. promoueri in epm. in c. 1. cet. nu. 6. de regu. fo. 205
- Monachus non professus, non potest erigi ad aliquod officium ad-
ministratiōis. in c. cum in magistrum. nu. 3. de cle. fo. 203
- Monachus potest esse cum licentia abbatis uicarius ep. in c. cum cau-
sam. nu. 9. de cle. fo. 174
- Monachi sunt exempti a decimis perfoluendis. in c. si nu. 6. uel lit. pen-
pente. fo. 281
- Monachi possunt exercere curam animarum, ubi de hoc est cōstitutu
do in c. cum non liceat. nu. 17. de praescrip. fo. 38
- Monachus assumptus ad episcopatum, uel ad aliam dignitatem secularē,
an & quo casu allringatur seruare regulam, prout seruabat in mo-
nasterio in c. Deus qui. nu. 1. de uita & hone. cle. fo. 7
- Monachi non sunt sub iurisdictione ep. si in def. et in abbatis in c. ea
que. nu. 1. de statu mona. fo. 230. Inter monachos debet seruari
regulas, & in cib. s. & in panis, & similibus, nisi sint multum deli-
cti. & male complexionati. ibi. nu. 13. fo. 231
- Monachi a. huiusmodi per se peruenientes, absoluitur per eorum abbates
quibus deficientibus per epm loci, & ibidem in aliis religionibus. in
c. monachi. nu. 1. & 3. de sentent. excom. fo. 207
- Monachorum correctio pertinet ad abbatem, uel episcopu eo ne-
gigente, aut d. ciente. ibi. nu. 2
- Monachi & alii religiosi non hnt hnt p. p. shonem ex p. misione abbatis q.
pot. eis auferri nisi habuerint confirmationē a papa, non tū debet illi
ind. tenere ur. p. p. rati. c. n. h. essent. nu. 12. de praeb. fo. 40
- Monachi pnt statuere ut e. s. debeat certa pensio quolibet anno. ibi.
- Monachus uel alter religiosus non potest per superiorem poni in
aliqua administratione quo ad uix. t. mo p. p. non possit concede-
re nisi hoc faciat ex certa licentia in c. porrecta. nu. 1. & 4. de confir.
ut. uel iuri. fo. 177
- Monachus in us monasterii pot. eligi in abbatem alterius monaste-
rii. in c. cum in monasterium. nu. 1. & 3. de cle. fo. 163
- Monachus quus non efficitur ex eo q. d. eferat monachum, si ipse nō in-
ten. debet prosteri. in c. cum. nu. 6. de priuile. fo. 150
- Monachus qui uocole simulat se monachum, non obligatur ad mo-
nachatum. ibi. nu. 7
- Monachus qui fecit professionē in monasterio moniali non ualet
p. p. shio, & cōpeliit illud exire & monasterio monachum intrare. ibi.
- Monachus an sibi possit referuare proprium ex pacto. in c. in finuan-
te. nu. 6. qui clerici uel uouen. fo. 27
- Monachus et am baptizans efficitur pater spiritualis. in c. ex literis.
nu. 2. de cogn. spiri. fo. 35
- Monachus an possit assumi in magistrum. in c. quia nonnullis. nu. 1.
de magis. fo. 109
- Monachus promotus ad ecclesiam secularē non tenetur obserua-
re austeritatem regulae suae religionis. ibi. nu. 3
- Monachi uel monachi an sub sint presbytero parochiali quo ad sa-
cramenta recipiēda. in c. dilectus. nu. 6. & 17. de capel. mona. fo. 237
- Monach' an debeat postulari an ei in c. licet. nu. 2. de offi. leg. f. 139
- Monachus claustralis unius monasterii si efficit pr. or. alterius mo-
nasterii acquirit prioratu in c. in praesentia. nu. 67. de proba. fo. 24
- Monachus & fratres minores, an possint testificari sine licentia su-
periorum in c. cum nuncius. nu. 4. de testi. fo. 58
- Monachus an possit perpetuo manere in prioratu manuali de licen-
tia superioris. in c. in finuante. nu. 6. qui clerici uel uouen. fo. 27
- Corse. Adde q. abbas pot. a. libitum suu remouere priorem ma-
nuale ut sunt cōmendatores, iustitiores, & p. p. rati. de quibus in
c. cu. deputati. de iudi. & rex in c. cu. ad monastriū. §. tales uer. nec ali-
cui. de sta. mo. & u. de doc. in c. 2. de sta. mo. facit q. si no. Bar. in auth.
ingressi. C. de sacro. eccl. ubi sentit hoc licet nō ali. q. & Inno. in d. c.
in finuante. & facit ad hoc gl. in cle. & si principalis, super. nec. electio-
nē de rescri. Secus est si prior q. conficitur per electionē assumi uel si
est perpetuus, quia tal. s. nō pot. ad nutu reuocari sine causa & iustitio-
nibus regulae seruatis, ut in d. c. 2. §. priores. sed an prior manualis
possit sine iusta causa reuocari, cōstitutu est q. sic, ut per Io. an. in
nouel. in c. cu. singula de praeb. li. 6. & ibi plene per Idem. de sacro.
Geni. in uer. sed circa pmissa dubitatur & per doc. in d. c. in finuante.
& in d. c. 2. §. priores. ad unū tū aduocatis, q. papa pot. prioratum
manuale seu claustrale concedere religio. ab eo toto u. t. sic tpe
posidendū q. si quis est abbat. per d. c. cum ad monastriū. §. tales
uerfi

Re pertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

uerfi. nec alicui. sententia in c. si qui de uel uouit & Fede. de Se. cō-
si. 1. 39. inci. casus talis est positio p. constant & ubi latissime de hoc
& q. papa possit hoc facere adduco tex. apertissimū. in c. cū inter R.
ibi. dū uouerit possidendos. de ele & ibi. cōsilius meus Abb. in no.
nu. 2 colligit hoc. quē text. diligenter notabis p. limitatione c. porre-
cta & c. ad nostram. de consuet. uel inu. ubi hī q. nō pōt religio-
cōfirmari prioratus ad uitā. pcedūt illa iura. & similia n. l. papa illud
faciat ex certa scientia in c. ut cum inter R. qd tenet ē in ibi & nō.
in c. nisi. de prabē. & si Abbas uellet istū remouere sine cā. nō posset.
qa quo ad illū prioratū est obediētiarius papæ. & nō abbatis. sed re-
manebit in aliis subiecti abbati. ita dicit Vincē in d. cū inter R. quē
refert ibi abb. nu. 10. nec in gl. 2 remanet in aliis subiectus abbati &
nō hoc dicit Vincē singulariter. & de materia uide plene Abb. in d.
c. ad nostrā audientia & in c. porrecta. nu. 2. & 4. & in c. n. l. praxal. &
doc. in cle. quia regulares. de sup. negli. praxal. cum sumi.

6 Monachus uel alius religiosus effectus eps quicquid acquisiuit cō-
episcopatu. in c. 1. nu. 3. de testa. fo. 121

Monachus nouitius non pōt eligi in abbate. & talis electio est ipso
iure nulla. potest tñ postulari. & ita postulator dī tacite proficere. in
c. quia ingredientibus nu. 4. eo ti.

7 Monachi an teneantur obedire pontifici contra eorum regulā. & an
papa possit dispensare cum religioso ut ducat uxorem. in c. ne Dei
ecclesiam. nu. 2. de simo. fo. 103

6 Monachus ex dispensatione papæ. an possit habere proprium. inc.
proposit. nu. 1. 3. de conce. praben. fo. 72

7 Monachus excoicatus quo casu possit per abbate. absolui. in c. cū
illorum. nu. 3. de sen. excom. fo. 223

3 Monachus potest stipulari monasterio absq; alio mandato. in c. quā
to. nu. 2. de of. ordi. fo. 147

Monachus an exquiratur seruus. ibid.

Monachus delinquendo non obligat monasterium. ibi.

Monachus qui de licentia abbatis est in studio. potest monasterium
pro suis necessitatibus obligare. ibi. nu. 3

6 Monachi possunt licite hīc ecclesias parochiales eis subiectas quo ad
temporalia. super quibus non habent ius institucendi. sed tantā prae-
sentandi. in l. i. ut o. uero pertinet ad episcopum. in c. de monachis. nu.
m. c. 1. 2. & 8. de praben. fo. 34

Monachi. uel alii religiosi. qui hīc ecclesias seculares quo ad tñlū
collatorum possunt in eis instituere rectores. non autē aliquid de frui-
tibus percipere. idem si haberent quo ad tñlū. ibi. nu. 7 to co.

Monachi uel alii religiosi qui hīc ecclesias seculares quo ad egalia &
spiritualia quā iurisdictionem in his habent. ibi. nu. 9. & 12

Monachi uel religiosi fundantes aliquam ecclesiam quo iure habue-
runt illam. ibi. 16

5 Monachi & alii religiosi appellāt a correctione superioris. quā cor-
rigendo excedit modū. in c. ad nostram nu. 1. de appell. fo. 103. l. i. u.
de in nu. 7 ubi ponit quid sit agendum in tali appellacione.

Monachi delinquentes circa regulā. & ipsius ordinis omnes sunt ple-
tendi per abbate. si uero delinquant circa alia crimina. qd quē ne-
cē formāda contra eos inquisitio. remissio ibi. nu. 2. & 3. fo. 110

Monachi & alii religiosi uel clerici seculares. an possint post profes-
sionē aditringi. ut inuuant sub strictiori regulā. quam in ingressu inue-
niunt. ibi. nu. 4. & 5

6 Monachi sub pcepto peccati mortalis obligantur tantum ad tria. scilicet
fuitatem. obediētiā. & paupertatē. circa quē papa nō pōt dispensa-
re extra contenta in regula non obligant ad mortale. nisi transgre-
diantur ex contemptu. uel nisi regula pceptum prohibeat. in c. Deus
qui nu. 3. de uita & honestate. cleri. fo. 7

Monachi possunt comedere carnes. si non est memoria in contrariū
maxime papa scientē & tolerante. ibi.

Monachi p. scandalū uitandū non pnt omittere substatia rēg. ibi.

Monachus uel alius regularis portans habitum religionis interius.
exterius uero non. nēdit in pxiatū. ibi. nu. 4. fo. 8

Monachus potest promoueri ad ecclesiam curatam. & hīc canonici
us in ecclesia seculari ratione curae amantur. alias secus. ibi.

7 Monachi denunciantes abbate. & denunciationse prosequentes
debent hīc expensas monasterio. & eas propria auctoritate accipe-
re. in c. olim. nu. 3. de accusa. fo. 86

Monachi & alii regulares. licet nihil possideant. tamen possunt pos-
sessorium recuperandū aliquo casu intentare. ibi. nu. 11

Monachus uel alius regularis spoliatus p. suū superiorem aliqua digni-
tate. an possit agere possessorio recuperandū ad ipsū dignitatē. ibi. nu. 12

6 Monachus potest proficere absq; quodā suspensū habitum. in c. por-
rectum nu. 1. & 7. de regu. fo. 201. & seq.

Monachus nō pōt quis fieri ex uoluntate nisi acceptetur. ibi. nu. 10

6 Monachus habens peculium sine licentia abbatis p. mutatur frater um
cōsione & sepultura. in c. monachi. nu. 1. de statu mona. fo. 226

Monachus si dederit p. comam pro habendo quicquid officio in mo-
nasterio. & ipse decipiens deponitur. ibi. nu. 2

Monachus qui pferi alicui ecclesie parochiali tanq. simplex clericus
non habet ulterius aliquā cōiōnem cum suo monasterio. ibi. nu. 3

Monachus non pōt habere proprium. & tñ ex consensu papæ. p
pro alendo seipsum. quo casu sufficit consensus abbatis. ibi. nu. 4

Monachus non potest inuito abbate tenere aliquam administrati-
onem. ibi. nu. 11

7 Monachus potest promoueri ad rectoriam ecclesie secularis uel
episcopatum. an autē possit promoueri ad inferiores ecclesias
missus in c. hīc uis. nu. 2. de simo. fo. 102

7 Monachi possunt deputari legati sedis apostolicæ. in c. cum dilecti
nu. 1. de accu. fo. 77

7 Monachus potest accusare abbate. in c. expensas quas facit in accu-
sa. debet solvere monasterium. quia uersatur utilitas etiam mona-
stii. in c. ex parte. nu. 4. & 3. de accu. fo. 70

Delictum in c. 9. eodem t. u.

Monachi non ueniunt contra obediētiā. quando accusant eorum
prælatum minus idoneum. quia in illicitis non debent ei obedire.
nu. 2. & 3

Monachi tenentur pendente accusa abbati obedire. dūmodo ex
accusa non turbetur ibi. nu. 4. & in c. cum dilectus. in c. conti.

Monachus an & quando admittatur ad accusandum abbate. po-
tenti uel alios. ibi. nu. 6. & 9

Monachus potest accusare abbate. non petita uenia. ibi.

Monachi non possunt aliquam rem etiam peculiarem obligare
electi. in c. comp. tenentur tacere sic ibi. nu. 7

Monachi. an possunt & quando obligare monasterium pro eorum
propria necessitate. ibi. nu. 8

3 Monachi ecclesie cathedralis quī pnt uocari canonici possunt etiam
mutari sedis apostolicæ. in c. causam quæ il. 1. nu. 9. de iudicio. fo. 11

6 Monachus potest esse laicus. & necesse lingua tractatus mona-
stii. quia cum alii qui sunt clerici. in c. 2. nu. 6. de iudi. fo. 66

6 Monachus per professionē factā in uno monasterio desinit esse
monachus. p. m. nā nemo potest esse monachus plurium mona-
stii. & cōueniunt bus prælatis in c. p. terea. nu. 2. & 3. de p. b. e. 1

2 Monachi nigri habent p. terea. regulam quam albi. Ant. in
parte. nu. 2. de temp. ordi. fo. 49

6 Monachus si reperit hīc proprium & nollet dimittere est p. terea
dus ecclesiastica spoliatus. & si ibi terea. sepultus debet exhumari
in c. super. nu. 1. de statu mona. fo. 227

6 Monachus an possit ad aliud monasterium tñsire temere. & an
sit aliquis habere. in c. iohannes. nu. 1. & 6. de regu. fo. 198

Monachus ex concessione abbatis potest habere administrationē
aliquarum rerum spectantium ad monasterium in suas necessitates
conuertendum. ibi. nu. 6

Monachus in p. stat. eligi papam inuito abbate suo. ibi. nu. 7

Monachus si in omni receptus est priuatus illo monasterio. &
in actione detrudendus. in illo uero non nisi dispensatiue. in c. d.
etas. nu. 1. de statu mona. fo. 227

6 Monachi & canonici regulares in quibus casibus aquirantur
quodā Dei. nu. 2. de statu mona. fo. 227

Monachi uel canonici regulares. an & quo casu possunt promoueri
ad dignitatem episcopalem. aut ad ecclesiam inferiorem. ibi. nu. 3. fo. 10

Monachus unus monasterii non potest eligi in abbate. alterius
bus uel religionis. ibi. nu. 6

Monachus uel alius religiosus. an possit p. terea. p. terea. p. terea.
ad ecclesiam parochialem. ibi. nu. 7

Monachus dispensatus ad curam aliquius ecclesie parochialis est
latus ad obediētiā sui monasterii nisi illa ecclesia sit sub p. terea.
& obediētiā ipsius monasterii. ibi. nu. 9. fo. 228

Monachus promotus ad curam aliquius ecclesie. an & quocumque
beat habere consecrationem. ibi.

Monachus non potest promoueri ad aliquam dignitatem. etiam ep.
pam sine licentia sui abbatis. qui cōpelleat consentire si utilitas
necessitas suggerit ad promouendum. ibi. nu. 12

6 Monachus non est recipiendus circa suum monasterium in aliquo
loco. ut ibi dicitur. in c. non est. nu. 1. de regu. fo. 199

Monachus electus in papā nō potest consentire papam. qnōdā
nec uelle. nec nolle & habet abbate. super caput suū uice Dei. ibi.

Monachus. an & qñ transire possit de una religione in alia siue
clericali. siue aequali. siue laxiore. & an requiratur licentia papæ
uel aliquius prælatis. ibi. nu. 6

Monachus remanet eius suæ ciuitatis quo ad commodā. in c. p. terea.
latus. nu. 3. de fo. comp. fo. 101

Monachus potest ordinari ab episcopo originis. licet monasterium
sit in alia dioecesi. ibi. nu. 6

7 Monachus stans in studio. uel cuius prælatus absit. potest agere
presumpta uoluntate & licentia superioris. in c. parochianos. nu. 3. de
sentent. excom. fo. 215

7 Monachus nunq. desinit esse monachus. in c. cū sit proprius. nu. 7. a
cōn.

In Panormitani Commentaria.

- condi. apposi. fo. 23
- 1 Monachus tenetur magis obedire Abbati suo, q̄ episcopo loci. in c. ne pro defectu. nu. 5. de cle. fo. 192
- 7 Monachus an possit ex dispensatione papę accipere uxore ad tempus donec accipat filium, & postea ingrediatur monasterium. in c. ex publico. nu. 1. de conuer. conu. fo. 211
- 6 Ad monachatum & alia religionē pōt quis adduci blādis uerbis, dū modo ei dicant oīa dura regulę. in c. ad nostrā. nu. 3. de regn. f. 199
- Monachus uel alius religiosus potest esse ep̄s, uel p̄latus cum dispensatione, beneficia uero simplicia in canonias habere nō potest etiam d. sp̄s. in c. super eo. nu. 3. co. di. fo. 200
- Monachus uel alius religiosus qui intravit monasteriū in quo tempore ingressus non obseruabat quādam rigorositatē, quę tū erat in obseruantia, si postea superior uult etiam antiquam rigorositatē obseruari, an possit p̄dictus religiosus cogi ab obseruandū, an possit inde exire. ibi. nu. 4
- 7 Monachus acquirit monasterio si perseuerat in illo, secus si trāsit ad aliud monasteriū uel ecclesiā. in c. cū olim. l. 2. nu. 6. de priuileg. fo. 182
- Monachus factus ep̄s non soluitur a nex. bus regulę in substantialibus in ceteris concernentibus solennitatem scilicet. ibi. nu. 7
- 6 Monachus professus pōt extrahi de monasterio & ep̄. scopatu p̄latus p̄fici favore publico. in c. per tuas. nu. 5. de uoto & uoti redemp. f. 224
- Monachus electus in ep̄m absouit ab obedientia Abbatis, & nullam ampliū habet communione cum p̄mo monasterio. ibi. nu. 7. f. 225
- 6 Monachus si ante professionem mortuus est, an succedat: c. monasterium, an heredes sanguinis. in c. quod a te. nu. 6. de cle. conu. f. 18
- Monachus fugitiuus q̄quid acquirit, acquirit monasterio de quo auerit, & Abbās pōt ip̄m uendicare cum oībus bonis q̄stis. ibi. nu. 7
- Monachus ingredit̄ religionē strictiorem, uel factus ep̄s alterius ecclesię, recipit bona patrimonialia in primum monasteriū translatā, & alteri acquirit. ibi. nu. 8
- 2 Monachus in possit agere pro monasterio sine mandato. in c. 1. nu. 3. de off. iudic. fo. 149
- 6 Monachi de iure communi non habent parochiam, sed ex privilegio sic. in c. in nostra. nu. 5. de sepul. fo. 174
- 6 Monachus si habere peculium, quando aliquid tenet Abbate scietē, & p̄tente in c. quod quibū. l. 1. nu. 10. de h. ius. fo. 176
- Monachus de licentia Abbatis potest procurare negotia laicorū amicorum monasteria, si in consequentia potest redimere in utilitatem monasterii. in c. esset dotibus. nu. 2. ne clerici. uel mona. fo. 298
- 6 Monachus nō potest esse maior 14. annorum. in c. super inordinata. nu. 10. de p̄ben. fo. 62
- 6 Monachus non potest fieri aliquis furiosus, nisi post farorem hēat ratam professionem expresse, uel declarationem habens per annum, post q̄ furor decessit. in c. sicut tenor. nu. 1. & 4. de reg. fo. 203
- 6 Monachi cōguntur per ep̄scopum loci, quando Abbās eil uel ne gligens, uel dissolutus. in c. relatum. nu. 2. ne ele. nel mona. fo. 301
- Monachi & alii religiosi male inuenientes in monasterio & incorrigibiles sunt reuocandi a monasterio, & alii in locū eorum pōndi. ibi. nu. 2
- 6 Monachi si in mortuo ad regimen alterius ecclesię ex autoritate obedientiā Abbatis, si non ecclesiā non erat subiecta monasterio, alias secus. in c. si nu. 2. de cap. mona. fo. 237
- 6 Monachus cogitur quis fieri qui habitum monachalem portat, uel illum desinat portare. in c. ut clerici. nu. 1. & 5. de reg. fo. 197
- Monachus q̄ ingressus est religionē, ut esset abbas, licet nō consecratur intencū suā, n̄ hominēs remanet monachus. ibi. nu. 2
- 1 Monachus non debet quis fieri, ut postea creetur abbas. in c. cum ad nostram. nu. 3. de elec. fo. 187
- Monachi possunt habere dignitates seculares curatas, sed non curatas non abbas. nu. 4. fo. 188
- 1 Monachus in monasterio electus abbas in alio monasterio, non habet ampliū uocem in primo monasterio, s̄t si ex cōsensu capituli hoc sibi reseruauerim c. constitutus. nu. 1. & 2. de elec. fo. 201
- Monachus non pōt hīre locū in duplici monasterio. ibi. nu. 3
- 1 Monachus non potest acceptare ep̄iscopatum sine licentia Abbatis. in c. ecclesia nostra. l. 2. nu. 16. de cle. fo. 217
- 6 Monachus non acquirit sibi rel. cta uel legata, sed acquiritur monasterio in eum ad monasterium. nu. 2. de sta. mona. fo. 228
- Monachus electus ep̄s, an possit comedere carnes remissine. ibi. nu. 3
- Monachus non dī habere propriū, q̄ ad aliam stat uel expendit auid ex permissu, puta si est in studio uel alio modo. ibi. nu. 9
- Monachus ex cōsensu Abbatis potest comedere carnes, qui ex causa potest concedere. ibi. nu. 10. fo. 228
- Monachi q̄ reperiunt comedere carnes, q̄a diu in ip̄sōrū monasterio utus carnū fuit in usu, p̄sumunt licite carnes comedere. ibi. nu. 18
- 5 Monachi pōt cōueniri de gestis ante monachātū, nec liberat per ingressum monasterii, & si cōdēnat, dēt sata terrā personā utriusq̄ vcs & monachi & monasterium. in c. cū l. & A. nu. 27. de re iud. fo. 97
- Monachus pōt esse p̄curator alicuius laici, q̄ ex hoc possit resultare

- ret utilitas monasterii. Item ex alijs causis de quibus. ibi. nu. 29
- Monachus non potest recipere literas, quantuncunq̄ priuatas sine licentia superioris. ibi. nu. 31
- 6 Monachi retinent iura sanguinis, & succedunt proximioribus, sed acquiritur monasterio. in c. quia uos. nu. 2. de testa. fo. 146
- 5 Monachus prosequendo causam propriam, & contumax non condemnatur in expensis, quia nihil hēet, sed confidera quō monachus potest prosequi causam propriā. in c. Nicolaus. nu. 3. de appell. fo. 166
- 6 Monachus potest fieri in masculis in etate 14. anno femina uero in etate 12. an in c. nullus. nu. 4. regu. fo. 196
- 4 Monachus an obligetur naturaliter & cum consensu Abbatis, an obligetur ciuilit̄. in c. ex rescripto. nu. 1. de iur. iur. fo. 163
- 3 Monachus habet interdictum recuperandę, quia possidet nomine monasterii, per se autem nihil possidet etiam cappam quam habet. in c. cum uenissent. nu. 5. de restitutione spolia. fo. 221
- 2 Monachus an possit esse adiunctus in causa, quę in consequentiam potest esse utilis monasterio in c. 2. nu. 3. de postu. fo. 178
- Monachus potest aduocare pro amico monasterii cum licentia Abbatis. ibi. nu. 3
- 6 Monachus alicuius monasterii quo casu possit p̄esse curę animarū, & remanere sub obedientia Abbatis in c. 1. n. 5. de capel. mo. fo. 236
- 1 Monachus electus in abbatē, an & quando requirit cōsensum in electione a superiore. in c. cum dilectus. nu. 2. de consue. fo. 116
- Monachus in causa monasterii, non agit sine mandato. ibi. nu. 9
- 3 Monachus an possit esse in iudicio sine licentia Abbatis. in c. intelleximus. nu. 16. de iudi. fo. 29
- Monachus factus dolo, & matrimonium contractum dolo, non uitiatur in c. cum dilectus. nu. 7. de emp. & uend. fo. 106
- 4 Monachi uel moniales defenduntur per syndicum monasterii. in c. causam. nu. 3. de proba. fo. 41
- 6 Monachi magis tenentur obedire Abbati, quā ep̄scopo. in c. 1. n. 2. de sta. mona. fo. 225
- 6 Monachus promotus in ep̄scopum uel Cardinalem nō mutat habitum monachorum, neq̄ regulam quo ad illa tria subit initialia, & non acquirit sibi, sed ecclesię cui p̄latus in c. clerici. nu. 5. & 19. de uita & honesta cle. fo. 10
- 7 Monachus p̄ ingressum religionis nō liberat a cōtra. s̄n, uel delicto ante ingressū perpetrato in c. n. 3. de eo q̄ furtiue ordinē rece. f. 166
- 1 Monachus hodie non potest esse de egatis, nisi papa ex certa scientia sibi deleget. in c. per inquisitionem. nu. 3. de cle. fo. 172
- 2 Monachi an possint p̄sentare monachum ad ecclesiā subiectā monachi, quę consuevit regi per clericos seculares. Ant. in c. 2. nu. 4. de sup. negli. p̄la. fo. 44
- 5 Monachus magis dēt obedire Abbati, quā ep̄o. in c. 2. n. 6. de ap. fo. 109
- 6 Monachus quē de cōsensu Abbatis & capituli stat in studio, cōfetur habere licentiam faciendi elemosinas congruentes de sibi concessis a superiore. in c. nouum genus. nu. 5. de deci. fo. 181
- 3 Monachus debet magis obedire Abbati, quā ep̄scopo in concernētibz regulam. in c. ceterum. nu. 8. de iudi. fo. 23
- 3 Monachus minus monasterii promotus abbas ad aliū monasteriū, si postea renūciat, an possit repetere locum in primo monasterio Ant. in c. ex transmissa. nu. 7. de renun. fo. 29
- 6 Monachus transfertur in monasterium omnia bona, & iura, & realia & personalia in c. nemiens. nu. 5. de conuer. conu. fo. 214
- 6 Monachi d̄uerforū habitū, licet sint eiusdē ordinis, non pūt stare in eod̄m monasterio, sed in diuersis in c. ex parte. n. 1. de deci. f. 184
- 1 Monachus si uocatur ad aliquā dignitatem, quis dispensabit cum eo? Ant. in c. translationem. nu. 14. de renun. fo. 39
- Monachus an impediatur eligi ad illam dignitatem, quam dimisit, ut efficeretur monachus. ibi. nu. 2. & 24. fo. 40
- 5 Monachi non p̄uant ius succedendi in c. relatum. n. 6. de sepul. f. 169
- 2 Monachi magis tenentur obedire corū Abbati, quā ep̄o. in c. cum ab eel. eiarum. nu. 10. de offi. ord. fo. 145
- 6 Monachus clerici & p̄latus non d̄finunt esse ciues loci originis, licet efficiantur ciues locorum ubi habitant, & ubi habent dignitates & p̄laturas in c. si nu. 7. de paro. fo. 180
- 6 Monachus religiosus potest sine licentia sui Abbatis se defendere, & elemosynam facere in casu necessitatis, & si non potest licentia cōmode petere. in c. 2. nu. 9. de ui. & ho. cle. fo. 4
- Monachus non h̄t p̄ mortuo circa ea, q̄ sunt iuris naturalis. ibi.
- 6 Monachus potest fieri quis post 14. ann. inuitis parentibus in c. q̄s autem. nu. 2. de regu. fo. 196
- Monachus h̄t pro mortuo, & liberatur a patria potestate. ibi.
- Monachus non potest quis fieri inuitis, etiā oblatas a patre nec monasterium debet recipere. ibi. nu. 9
- Monachus impubes oblatas a patre non obligatur perpetuō monasterio, sed usq̄ ad etatem annorum. 14. & tunc potest remanere uel exire p̄sent mult. ibi. nu. 10
- 6 Monachus est antiquior, q̄ institutio aliorum religionum. in cauaritix

In Panormitani Commentaria.

- 3 Mors non est alicui danda diebus festiuis, ubi aliqui excipiuntur, q. possunt cōdemnari. in c. 1. nu. 2. de fer. fo. 174
- 6 Mors e uilis, an & quibus casibus, equiparetur morti naturali. i. e. cū fis. nu. 5. de conuer. conu. fo. 209
- 7 Mortis pena quando reperitur in canonibus, intelligitur de excoicatione. in c. 1. nu. 4. de furtis. fo. 141
- Mortuus in aliquo facinore, præsūmitur mortuus in peccato mortali, nisi appareant aliqui signa contritionis. c. lures nu. 1. eo. tit.
- 7 Mors ubicunque in canonibus nominatur, intelligitur de civili. in c. 1. nu. 2. de homi. fo. 125
- 7 Mortuus resuscitatus an reciperet uxorem, filios, & alia bona. in c. fraternitatis. nu. 22. de fr. & male. fo. 45
- Mortuus resuscitatus an sit baptizandus, uel iterum ordinandus, & an soluantur religio. ibi.
- 7 Mortuus quis non præsūmitur, licet habita diligenti inquisitione ignoret, ubi sit in c. an presentia. nu. 4. de sponsa. fo. 10
- 3 Mori melius est q. peccare. i. c. lites. n. 25. de test. fo. 233
- 7 Mora ultima nocet in c. ut significasti. nu. 8. de duor. fo. 38
- 7 Mora interpellat pro homine in foro contentioso, sed non punitur talis in c. h. nu. 19. de p. r. p. fo. 36
- 7 Mora purgatio non committitur, ubi est facta executio a iure. Anto. in c. lites magister. nu. 2. & 3. de supplen. neg. p. r. fo. 45. & uide in c. h. in 2. nota. eo. tit.
- 7 Mora ultima nocet, quādo prima est purgata, alias secus in c. constitutus. nu. 4. de p. r. fo. 201
- 3 Mora quādo est periculi, multa concedunt, q. alio nō concederentur in c. ad reprimendam. nu. 3. de offi. ordi. fo. 148
- 6 Mora potest incontinenti purgari in dispositione p. nali, si i. ipso iure post lapsum temporis non committitur, alia secus i. c. potuit. nu. 6. de locato fo. 121
- 1 Mores alicuius sunt inquirendi in loco, ubi diu ille fuit uersatus. in c. scriptum. nu. 2. de elec. fo. 160
- 5 Moratoria facta alicui ut intra tantū tempus non molesteret, habet inclusam conditionem, si interim caueat de soluendo in termino, nisi ille qui obtinuit, possideat immobilia, in c. q. d. constitutionem. nu. 23. de re iud. fo. 20
- 6 Motus proprius principis, tollit omnem surreptionem. in c. cum nostris. nu. 19. de concess. p. r. fo. 75
- 7 Motus proprius papae, tollit surreptionem & obreptionem, in c. quia circa. nu. 7. de const. & ass. fo. 41
- 1 Motus principis, non confirmat gram cōtra intentionem principis. in c. per inquisitionem. nu. 7. de elec. fo. 172
- 1 Motus proprius principis, ad rescribendum excludit surreptionem. in c. ad aures. nu. 3. de res. p. fo. 59
- 1 Motus proprius cadit in interiori a papa. Ant. in c. tuam. nu. 11. de ata. & quali. fo. 60
- 5 Motus proprius principis, nō firmat gram contra præsūptam intentionem concedentis. in c. cum olim. nu. 5. de re iud. fo. 74
- 2 Multa siue pena est applicanda fisco, & non iudici ipsonē. i. c. irre fragabili. §. exeret. nu. 1. de offi. ordina. fo. 153
- 6 Multa que imponitur clericis pro delicto, an applicetur multanti. in c. quā diuersitate. nu. 14. de concess. p. r. fo. 74
- 3 Multa p. nali, quā imponitur iudici, an habeat locum de iure canonico in c. 1. nu. 3. 4. 5. 6. 7. & 9. de conu. fo. 243
- 1 Multa an possit imponi per iud. eum delegatum, uel subdelegatum in c. de causis. nu. 12. de offi. deleg. fo. 97
- 2 Multa quid est, & quando imponatur. ibidem.
- 2 Multa p. mitterentur incidenter, q. alii non permitterentur. in c. cau fa restitutionis. nu. 3. & 7. de rest. in integ. fo. 211
- 6 Multa licet, que tamen non decet. in c. magna. nu. 3. de no. & uo. reuemp. fo. 222
- 7 Multitudo hominum, si cōmiserit aliquā cōiurationē, facit q. delictū mi eus p. p. feudum uicini puniatur, principales uero grauius puniuntur in elatores. nu. 3. & 4. de de. excom. fo. 162
- 7 Mulier pauper, & pupillus regulariter non admittuntur ad accusandum, nisi forte prosequendo iniuriam propriam. in c. 1. nu. 6. & 10. de acc. fo. 66
- 7 Mulier p. quantum tempus matrimonium differre debeat post mortem uiro, solum de honestate. in c. h. nu. 3. de secun. nup. fo. 65
- 1 Mulier transiens ad secunda uoca post paucos dies a morte primi mariti, an puniatur propter sanguinis cōiusionē. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 15. de consti. fo. 38
- 3 Mulier committens adulterium, perdit dotem suam. in c. 1. nu. 3. ut lit. non concessa. fo. 134
- 6 Mulier rēpore appropinquans partus an possit petere & accipere corpus Xpi, si est i. ciuitate interdicta, & sic an als. nilei monētibz, in c. quod in te. nu. 8. de p. n. & remis. fo. 207
- 7 Mulier an sit credendū de copula uidelicet an fuerit añ, uel post q. condito. defecit. in c. per tuas. nu. 5. de condi. appo. fo. 24
- 6 Mulier tuta exceptione Velleiani, non tenetur in foro animæ. in c. quia plerique. nu. 27. de immu. eccle. fo. 293
- 6 Mulier non admittit in testē de iure canonico, quādo de crimine agitur criminatē. in c. quoniam. nu. 2. de testi. fo. 45
- 4 Mulieres duæ fuisse ad perhibendum testimonium super cōtra hēdo u. d. dissolūdo m. m. in c. sup. eo. il. 2. nu. 2. de testi. fo. 67
- Mulieres nobilitantur ex personis uirorum fuorum, & talē honorem retinent etiam in uiduitate. ibi. nu. 3. fo. 63
- 7 Mulier superinducta a tertio uiro an possit contra aliam oppone re de iure suo. in c. eueniens. il. 1. nu. 9. de sponsa. fo. 8
- 6 Mulier quæ prohibetur contrahere sine certa solennitate, nō p. habet adire hēd. t. n. e. n. etiam sine illa solennitate. in c. cum ecclesia. nu. 7. de immu. eccle. & cau. fo. 245
- 6 Mulier quæ sine causa incidit sibi capillos, est excoicanda. in c. si qs ex clericis. nu. 1. de m. & h. de. fo. 104
- 4 Mulier nondū a uiro cognita, an sit uiro restituenda, cessante causa monachatus. in c. causam. nu. 1. de prob. fo. 41
- 7 Mulier effici potest mater spiritalis, sed non legalis. in c. eueniens. nu. 3. de cogn. spiri. fo. 35
- Mulier adoptare non potest, nec arrogare. ibi.
- 7 Mulier si per iudicium eccle. se separata a primo, uiuere illo p. trahat cum secundo, legitima eius proles, q. ex illo suscepit. in c. per tuas. nu. 1. 4. 5. qui h. l. i. n. legi. fo. 50
- 7 Mulier non excusatur a fornicatione etiam propter paupertatem in c. si ualeat. nu. 3. de duor. fo. 17
- 7 Mulier asserenti se cōmisse adulterium cum aliquo, non credit, in c. significasti. nu. 4. de adul. & ita. fo. 136
- 7 Mulieris inspectio quomodo per matronas fiat. in cap. fraternitatis. nu. 4. de fr. & male. fo. 44
- 4 Mulier potest intrare religionem inuito marito, si matrimonium nō consummasum in c. proposuisti. nu. 16. de proba. fo. 10
- 5 Mulier non pōt regulariter esse p. curatrix aut arctrix, aut iudex in c. cum dilecta. nu. 7. de contr. n. u. in i. nu. 1. 67
- Mulier potest habere iurisdictionem, quando succedit in aliquo regno, uel comitatu. ibidem.
- Mulier regulariter non est procuratrix ad iudicia, sed negotia sic de quo uide remissio. ibidem.
- 3 Mulier ā possit reuocari re uelleiano. i. c. si diligēt. n. 7. d. fo. 39. p. 91
- q. Conu. Adde q. d. rōis opi. quo seruatur, est hęc, q. pōt, d. imodo mulier fuerit cōsecrata, & uide do. Anto. & do. Imo. i. c. si diligēt. in gl. 1. & uide do. Alex. post Bar. in d. l. h. & Bar. in l. si q. i. cōscrib. do. C. de pac. Adde in singulari. ter. q. licet mulier reuocauerit cum iuramento Velleiano, nihilominus nō intelligit reuocasse pōt. p. tōn, quo mulierē p. i. n. reuocat. d. quo f. u. h. e. nulli iudic. §. sed illud, uerita. modo. uoluit Bald. i. l. 1. C. me uxor pro mari. & in l. 1. C. ad uelleian. l. 1. an requiratur certioratio Bal. n. ut q. n. i. l. si mulier. & ad uelleian. sed lo. An. i. c. cū cām. de emp. & uide tenet q. requiratur. allegat gl. 1. h. §. p. e. l. ad uelle. & ibi p. gl. an p. m. i. n. certioratio, ad q. uide Ale. de suo i. l. 2. i. reuoc. uēd. & p. h. i. intelligi fo. And. et si iuram. sed do. Anto. i. c. cura contingat. de iur. iur. dicit, q. si interueniat iuramentū, p. m. i. n. certioratio. uide Bar. in l. si quis pro eo. f. de fideiuss.
- 7 Mulier cogatur ex officio iudicis donata sibi uiro propter nuptias per consecrationem illiciti matrimonii relaxare, si talis donatio praestat impedimentum dissolutioni talis matrimonii. in c. & si necess. nu. 1. de dona. inter uir. & uxo. fo. 61
- 7 Mulieri quę negat in m. m. cōsēssisse, non creditur, si maritus probat cōtrariū. secus si pbat se per metum cōsensisse, qui pōt ea dere in constantem. in c. consultationi. nu. 1. de sponsa. fo. 13
- 7 Mulier potest inuita cognosci. in c. discretionem. nu. 3. de eo qui cog. confang. fo. 38
- 7 Mulier si est arcta, & non appareat q. absq. periculo corporali habitis reddi possit, separatur matrimonium. in c. fraternitatis. nu. 1. & 6. d. fr. & male. fo. 44
- Mulier ab uno cognita, præsūmitur q. sit cognoscibilis a quocunq. ibid. nu. 7
- Mulier impotēs separata a primo uiro, si postea ab alio cognoscit, an sit restituenda primo. ibi. nu. 19. 20. & 45
- 6 Mulier quę transiit ad secunda uoca, dicitur caste uiuere. in c. ut clericem. nu. 5. de uita & hone. clerici. fo. 8
- 4 Mulieres eūx cōtinentes de filio, si decedant, an utriq. n. n. u. r. i. uel qui succedere debeat iste filius. in cap. asserit. nu. 7. de p. r. f. u. m. p. fo. 141
- 7 Mulier petens separari p. impotentia, non tenetur specificare cām impotentia. in c. h. nu. 4. & 7. de fr. & male. fo. 45. & seq.
- 7 Mulier asserens se concepisse ex aliquo, si ille dicat contrariū, cui Reperto. in Panor. Commentaria. N. est

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- est credendum remissive. in c. sicut. nu. 4. & c. de homi. fo. 132
- 6 Mulier non excusatur ab ignorantia iuris in aliquo casu. in c. ueniens. nu. 3. de connex. contu. fo. 214
- 7 Mulier si corrumpatur iniuria, non dicitur corrupta quo ad Deum in c. super specula. nu. 4. de prim. fo. 158
- 3 Mulier potest uendicare maritum suum. i. c. 1. nu. 2. de ord. cogni. fo. 180
- 6 Mulier pro dote sibi restituenda agit contra quoscunque bona mariti possidentem. in c. ex literis. nu. 1. de pigno. fo. 120
- Mulier an prateratur in dote repetenda creditoribus habentibus expressam hypothecam sibi. nu. 8. fo. eo.
- Mulier an habeat obligata bona mariti respectu donationis propter nuptias, & an in ea prateratur anterioribus creditoribus, & quid in bonis paraphernalibus. nu. 9. & 10
- 1 Mulieres non possunt in decore consuetudine. i. c. fin. 8. d. consue. f. 12
- 6 Mulieres quo casu peccant mortaliter, in colorando eam facies. in c. 1. nu. 11. ne cle. uel mona. fo. 297
- 7 Mulier non excusatur per coactionem modicam. in c. insinuante. nu. 5. qui cle. uel uo. fo. 27
- 7 Mulier non reclamans contra matrimonium post 12. annum, non auditur postea. in c. insuper. nu. 4. qui matri. accu. poss. fo. 56
- 7 Mulier nubens intra annum lugubrem, hodie infamia non incurrit. in c. insuper illa. nu. 1. de fecu. nup. fo. 65
- Mulier debet lugere uirum defunctum per annum, & uestes lugubres deferre. sed hodie aliud est ibi nu. 2
- 7 Mulieres cuiuscunque gradus & generis sint, si pcutiunt clericos, possunt absolui ab episcopo loci. in c. mulieres. n. 2. de sent. excō. fo. 21
- 4 Mulier sine iuramento non obligatur etiam naturaliter nendēdo re dotale, nec etiam fideiussor. in c. cū contingat. n. 2. de iurei. f. 191
- 3 Mulier etiam maritata dicitur in potestate patris, nisi sit emancipata. in c. literas. nu. 27. de res. spo. fo. 233
- 6 Munera quæ dicantur tam realia, q̄ personalia, uel mista, & similia, & quæ teneantur ad ea. in c. non minus. nu. 1. de immu. ecclē. & comē. fo. 233
- Munera personalia sunt, quæ labore corporis explicantur, sine rerum detrimēto. ibi. nu. 12
- Munera personalia iurisdictionem non habentia, non possunt subire feminæ. alias secus. ibi. nu. 13. fo. eo.
- 6 Munera ordinaria sunt illa, quæ imponuntur a lege, uel a principe in c. licet. nu. 4. de cens. fo. 251
- 7 Munera an inducāt simoniam cōsiderat p̄sona dātis, & recipiētis qualitas, & quæritas muneris. in c. si quōies. nu. 1. de simo. f. 97
- 7 Munerum receptio, amplexus, oscula, & nixus ad copulam, nisi plene cognoscatur, non faciunt transire sponsalia in matrimonium. in c. 1. nu. 3. de ma. contrac. fo. 36
- 2 Mutatio palij tempore iuuentutis, discernit ius, periculi, seu belli uidetur periculo. in c. 1. nu. 2. de renun. fo. 12
- 6 Mutuum factum sine temporis p̄fixitione non potest incontinenti reuocari. in c. fin. n. 1. de precariis. fo. 100
- 6 Mutuum acceptū per religiosum, si nō sit uerum in utilitate ecclesie, nō tenetur ecclesia. in c. quod quibuscūq. n. 1. de fideiuss. f. 126
- 4 Mutuum uel depositum pecuniarium, an debeat restitui in eadē forma & materia, uel an possit restitui in diuersa forma, uel in diuersa materia. in c. quanto. nu. 15. de iurei. fo. 174
- 6 Mutuus ad hoc, ut tali tpe recipiat frumentum, dēt sibi xij. annis frumenti sedm tps solutionis. i. c. 1. n. 3. ne clerici. f. mona. f. 296
- 7 Mutuum probat, si testis dixerit, nisi pecuniā sibi numerari licet non dicat, noīe mutui. in c. si quæstionis. nu. 3. de simo. fo. 84
- 7 Mutuarius si sit in mora restituendi mutuatā pecuniā, poterit queri ad interesse sine metu usury. i. c. nauigat. n. 13. de usury. f. 151
- Mutuans frumentū, qd̄ ualebat tunc decem, si tēpore receptionis ualeat uiginti, an possit cū cōsentientia recipere, si plus ualeat. ibi. n. 20
- 6 Mutus, sine uerbis potest contrahere matrimonium. in c. tuæ frat. ternitati. nu. 2. de sponsa. fo. 12
- 7 Mutus & surdus, & quicunque qui expresse non prohibetur, matrimonium contrahere potest. in c. cum apud. n. 1. de sponsa. fo. 11
- Mutus & surdus possunt explicare omnem contractum qui solo cōsensu contrahitur. ibi. nu. 4
- Mutus, & surdus, & cæcus simul, nunquid possint matrimonium contrahere ibid. nu. 6
- ¶ De litera N.
- 7 **N**arrata in impetratione, probari debent per impetrantē, & opposentē, ea probare non tenentur. in c. quia circa. nu. 3. de confan. & ass. fo. 41
- Narratorū ueritas cōsiderat̄ tēp̄ impetrationis, quia nō sufficeret, q̄ essent uera antea, uel post. ibi. nu. 4
- 3 Narras superflua in libello ultra eius cōclusionē nō subiciūntur necessitati probandi. in c. 1. nu. 2. de lit. contest. fo. 133
- 4 Naturalis excludit substitutum, quando persona instituta non potest habere filium legitimum. in c. in praesentia. nu. 14. de p̄s. fo. 18
- Naturalis non excludit substitutum, si testator erat honestus. ibi. nu. 18
- Naturalis an excludat a successione matris per substitutum. ibi. nu. 1
- 7 Natus ex libera, uel lib. rta, liber est in c. 1. nu. 1. de natis ex lib. fo. 32
- 1 Natus ex concubina in comitatu, dicitur esse cinis. in c. Rodolphus. n. 1. de refer. fo. 10
- Natus ex concubina per aliquem locum transeuntibus, non dicitur filius. ibi. nu. 9
- 4 Natus ex adultera praesumitur natus ex legitimo patre, non aduersario. in c. per natus. nu. 1. de proba. fo. 31
- Natus ex concubina praesumitur natus ex concubinario. ibi. nu. 1
- 2 Nepos legitimus filius illegitimus, non succedit aui in c. ex tenore. f. 10
- ¶ Qui filius legit. fo. 54
- 7 Nepos proprie dicitur filius ex filio, uel filia; ex fratre uero uel sorore dicitur nepos etiam, sed improprie. in cap. accedens. au. 2. de test. fo. 82
- 2 Ne notes ex filio presbyteri an possint interuiri in ecclesia. 290
- An ex ad extirpandis. nu. 8. de fil. presby. fo. 71
- 6 Necesitas quando minuet & periculum est in mora, p̄or. ad iur. p̄ cari sine solennitate alicuius requiritur. in canon. minus. nu. 19. de test. fo. 82
- 6 Necesitas licet resiliat iuris solemnitates in c. tua nos. nu. 8. de adu. fo. 278
- 7 Necesitas excusat quem a furto tam respectu p̄onae, quam coe. in c. quoniam. nu. 1. de simo. fo. 14
- Necesitas tempore omnia sunt communia. ibi.
- 7 Necesitas aliquando necessitat, si subiecta materia patitur. in c. 1. nu. 2. de senten. excom. fo. 224
- 1 Necesitas facit aliqua, quæ extra necessitatem non essent facienda. in c. uenerabilem. nu. 4. de cle. fo. 183
- 7 Necesitate urgente uel p̄prie euidētem necessitate, recedendū a dispositione iuris cōm in c. nō debet. nu. 3. de confan. & ass. fo. 40
- 6 Necesitas nō subiacet legi & peccatum commissum tpe necessitatis, non est punibile. in c. quod non est. nu. 1. de reg. iur. fo. 246
- 3 Necesitas si cogit aliquem ad rem alicuius illicitam, debet illi remissionem facere aliquam elemosinam in c. licet tam. nu. 4. testis. fo. 176
- 7 Necesitate urgente, uel pro bono pacis, potest quandoq; recedēdū a dispositione in c. ubi non. nu. 3. de despon. impu. fo. 16
- 7 Necesitas & militas acquarantur in iure. in c. n. super. nu. 150
- re. eccle. non alie. fo. 97
- 1 Negatiua quæ habet in se affirmatiuam, non est proprie negatiua. in c. qm. nu. 1. de proba. fo. 12
- Negatiua an possit probari ibi. nu. 2
- 7 Negatiua quæ probatur, quando est probata affirmatiua, & quædam tibi probatur. o. m. c. ad nostram. nu. 3. de proba. fo. 39
- 7 Negatiua coarctata loco & tpe, potest per testes probari in eadem. ibi. nu. 1. de purga. cauo. fo. 192
- 7 Negatiua non adiecta loco & tpe, licet nō p̄betur per testes, tñ. quādo probatur per iuramentum partis negantis, quando non p̄betur al. n. in contrarium in c. accedens. nu. 3. de purga. cauo. fo. 192
- 7 Negatiua debet probare fundans super illa. in c. fin. nu. 1. de p̄s. fo. 12
- 1 Negatiua an & quando possit probari. in c. bonæ memorie. d. 1. n. 13. & 16. de cle. fo. 167 & seq.
- Negatiua an & quando transferat onus probandi in aduersariū, uel negantem ibi. nu. 4. fo. 166
- 3 Negatiua p̄posita uerbo potest, importat necessitatem, in c. si contra. nu. 1. de foro. compe. fo. 69
- 3 Negatiua coarctata loco & tempore, potest probari. in c. cum ecclesia. nu. 28. de cau. poss. fo. 197
- 4 Negatiua quæ quando faciat affirmatiuam, & quando negent. in c. si Christus. nu. 3. de iurei. fo. 159
- 7 Negatiua quæ habet implicatam affirmatiuam, est probabilis in c. super hoc. nu. 6. & 13. de renun. fo. 16
- 3 Negatiua quomodo probatur in c. consanguinei. nu. 6. de re iud. ta. fo. 72
- 3 Negatiua probatur, quando est coarctata ad certum qualitatem in c. 1. nu. 2. de lit. contest. fo. 130
- 6 Negatiua ab initio iusta, ex p̄s. facta uero non, an sit licita in c. 1. nu. 1. ne de. uel mona. fo. 293
- Negotatio in ueneno uendendo, est licita, idē in armis. ibidem.
- 7 Negotiorum gestor, uel factor alicuius si faciat commodum, p̄prie dicitur per se uel procuratorem comparere, in d. licet iur. executio, dō nec reddat ratones, in c. ueniens. nu. 13. de accu. fo. 73
- Negotatores

In Panormitani Commentaria.

- 6 Negotiatores qui sint, & qui artifices. in c. ex literis. nu. 14. de uita & hone. cle. fo. 12
- 6 Negotiorū gestor non acquirit dominium absenti, antequam ille ratificet. in c. accedens. nu. 4. de prab. fo. 43
- Negotiorum gestor potest interuenire, etiam in spiritualibus. ibi.
- Negotiorum gestor non acquirit neq; dñum, neq; possessionem illi, cuius negotia gerit ante eius ratihabitionem. ibi. nu. 4. & 8
- 7 Negligentia praelati, est peccatum mortale. in c. illa prapollitorū. nu. 3. de accu. fo. 67
- 3 Negligentia iudicis, facit transire iurisdictionem in alium. in c. ex transmissa. nu. 7. de fo. comp. fo. 78
- 1 Negligentia non præsentantis literas ad beneficia, quando incipit currere, siue habentur computatoris, siue non. in c. capitulum sctæ M. nu. 4. & 7. de refer. fo. 92. & seq.
- 7 Negligentia praelati uel alterius officialis, in administrando iustitiam, an sit aliquo casu punibilis. in c. dilecti. nu. 1. de priu. fo. 177
- 3 Negligentia iudicis ecclesiastici in nō recognoscendo an traslerat iurisdictionem in iudicem laicū. in c. uerum. n. 16. de fo. compe. fo. 79
- 7 Negligentia uel ignorantia in praelato, imputatur culpæ. in c. quā m. nu. 1. de reg. iu. fo. 147
- 7 Negligentia alicuius antequam accusetur, debet præcedere monitio. in c. prohibeas. nu. 3. de magi. fo. 109
- 2 Negligentia affectata æquiparatur dolo. in c. quæsitum. num. 2. de pæ. & remiss. fo. 205
- 6 Negligentia sup. roris, potest aliquo casu per inferiorem suppleri in c. nulla ecclesiastica. nu. 6. de concef. prab. fo. 11
- 3 Negligentia in pto, est peccatum mortale. in c. 2. n. 4. de pser. f. 27
- 2 Negligentia non cadit in ignorantem. in c. 1. nu. 2. de præcri. f. 26
- 2 Negligentia, est delictum in praelato. Aut. in c. 2. quæ. nu. 1. de offi. archi. fo. 85
- 6 Nemo potest in facto proprio auctoritatem interponere. in c. fi. nu. 5. de iust. fo. 70
- 3 Nemo potest subijpsi dicere, nisi quando non inueniat iusticiam ab alio. in c. qualiter & quando. nu. 2. de iud. fo. 51
- 7 Nixus ad copulam, non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium. in c. adolefens. nu. 1. de spon. fo. 15
- 6 Nobiles literatæ & sublimis psonæ magis honorantur ab ecclesia & praelatis, quā alia. in c. de multa. nu. 5. & nu. 7. de prab. fo. 47
- 7 Nobilitas quid sit, & an tollatur per ingressum religionis. in c. 1. nu. 1. & 5. de pur. cano. fo. 139
- 7 Nobilitas siue conglum militiæ sit dñi per principem etiam alicui mortuo in c. a nobis. il. 2. nu. 7. de sen. excom. fo. 122
- 6 Nobiles minus puniuntur, quā plebei in i. uis interendis in psona. in c. pastor. nu. 5. de of. del. fo. 120
- 6 Nobilis quis dicitur. in c. 1. nu. 1. de dona. fo. 131
- 6 Nobilis & plebeus si sint pares uirtutibus, quis præferatur remissive in c. uenerabilis. nu. 8. de prab. fo. 63
- 1 Nobilitas attenditur in clericis secularibus, secus in religiosis; & uox nobilium est maioris auctoritatis aliis in c. dudum. il. 1. nu. 2. de cle. fo. 164
- 7 Contra nobiles nirijs proceditur, quā contra alios etiam de iure canonico in c. grauem. nu. 4. de pænis. fo. 101
- 1 Nolo hoc facere, non importat nolle facere in futurum, sed in præsentem. in c. ab excommunicato. nu. 17. de præscrip. fo. 101
- 2 Nolens, non dicitur non posse. in c. prudentiam. §. adiciamus. nu. 2. de of. deleg. fo. 110
- 3 Nonne sententia, uenit diffinitua. in c. fi. nu. 10. de sequest. pos. & fruct. fo. 128
- 4 Nonne distinctionis ecclesiasticæ, quid ueniat. in c. 1. nu. 14. de iur. retur. fo. 157
- 1 Nonne religiosorum, quæ personæ ueniāt. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 3. de constit. fo. 36
- 4 Nonne instrumentorum, an ueniant testes. in c. peruenit. il. 1. nu. 1. de testi. cog. fo. 111
- 1 Nonne filiorum non uenit nepos de cōi usu loquendi, licet de p. p.rio significatu ueniat. in proæ Greg. nu. 9. fo. 4
- Noie nepotis uenit nepos ex sorore uel fratre, de cōi usu loquē. de etia in odiosis, licet secus sit de proprio significatu. ibi. n. 10. f. e
- 7 Nonne sponsa an ueniat uxor, & e contra. in c. si inter uirum. nu. 2. de spon. fo. 15
- 7 Nonne beneficiorum ueniunt et maiora beneficia, puta episcopatus & similia. in c. tua nobis. nu. 2. & 3. de uer. sig. fo. 244
- 4 Nonne filiorum ueniunt naturales, si expresse uel tacite apparet de uoluntate testatoris, in c. i præferria. nu. 17. de p. b. fo. 18
- 1 Nonne filiorum non ueniunt naturales in emphyteusi ecclesiastica. ibi. nu. 25. fo. 19
- 1 Nonne uerum, in retransmissibili ueniunt extranei, nisi aliqua iniquitas resularet. ibi. nu. 26. fo. eo.
- Nomine deflorum & magistrorum, non ueniunt scholares. in c. 1. nu. 5. de locato. fo. 109
- Nomine magistrorū, ueniunt doctores cuiuscunque facultatis. ibi.
- Nomine scholarum, an ueniant doctores. ibi. nu. 6
- 6 Nomine beneficii, non uenit dignitas uel rectoria, nec beneficiū curatum, nisi non reperiretur aliud beneficium, quā curatum. in c. fi. nu. 1. 3. 6. & 7. de prab. fo. 63
- Nomine ciuium, an ueniat cōtatiui, uel econuerfo, remissive. ibi. n. 8
- Nomine ciuium, ueniunt suburbia. ibi.
- 1 Nomine notorii uenit notorium facti, & non iuris. in c. dudum. il. 1. nu. 7. de cle. fo. 165
- 6 Nomine beneficii, uenit feudum precarium, & similia. in c. ad aures. nu. 2. de pænis. fo. 202
- 2 Nomine partis uenit dimidia, nisi fuerit adiecta dictio, aliqua. in c. pastoralis. nu. 9. de offi. deleg. 120
- 1 Nomine iuris, an ueniant statuta & consuetudines. in rub. nu. 2. de consue. fol. 107
- 3 Nomine iuris, an ueniat consuetudo, & idem statutum saltem iuri contrarium. in c. cum uenissent. nu. 4. de eo qui nit. in pos. fo. 274
- 6 Nomine doay? si uenit, nec arca, nec hortus. i. c. 1. n. 3. d. cōb? f. 251
- 2 Nomine matricis ecclesie continetur cathedralis, non plebanalis. Aut. in c. si. nu. 1. de archiep. fo. 91
- 7 Nomine filii, in lata significatione, ueniunt omnes de descendentes, in stricta autem secus in c. nam & ex. nu. 3. de uer. sig. fo. 234
- 7 Nonne matrimonii, quid ueniat. in rub. nu. 4. de spon. fo. 2
- 6 Nonne dioecani, ueniunt inferiores, habentes in loco mra episcopali. prout sunt abbates, quando sumus in materia, ubi uenit. mltiter ponderatur potius iurisdicō episcopali, quā officium episcopali. in c. leannes. nu. 2. de testa. fo. 163
- 6 Nonne clericorum non ueniunt episcopi, in materia odiosa, sed secus in materia fauorabili. in rub. nu. 4. de uita & hon. cle. fo. 2
- 2 Nonne ecclesiæ parochialis, non uenit illa, quæ est parochia & collegiata. ibi.
- 7 Nonne uxor, an ueniat sponsa in materia odiosa. in c. fi. uero. il. 1. nu. 9. de sen. excom. fo. 112
- Nomine patris, non ueniunt alii ascendentes, in odiosis. ibi.
- Nomine filiorum, non ueniunt nepotes, in materia stricta. ibi.
- Nomine scholarum rector uenit, in proæ Greg. nu. 21. fo. 10
- Nomine capituli praelatus non comprehenditur. ibi.
- 7 Nomine monachorum, in materia mere pœnali & odiosa, ueniunt conuersi, secus in materia simul & fauorabili & odiosa, in c. non dubium. nu. 3. de sen. excom. fo. 113
- Nomine ecclesiæ parochialis, non uenit ecclesia, quæ sit collegiata & parochialis, in materia odiosa. ibi.
- 2 Nomine dignitatis, an ueniat episcopatus. in c. solui. n. 6. de ma. & cle. fo. 162
- 6 Nomine monachorum, in odiosis, nō ueniunt canonici regulares. in c. quod Dei. nu. 2. de lla. mona. fo. 127
- 1 Nomine canonis, uenit omnis constitutio ecclesiastica. in c. canonū nu. 1. de consti. fo. 18
- 2 Nomine nepotis, uenit et filius fratris et in materia odiosa, & hoc propter communem uisum loquendi. in c. 2. nu. 1. de arbi. fo. 15
- 1 Nomine beneficii an ueniat præbenda, uel beneficium curatum. i. c. postulasti. nu. 2. de refer. fo. 86
- 2 Nonne filii, non ueniunt nepotes in materia odiosa. Anto. in c. ad extr. pandas. nu. 8. de fil. presby. fo. 71
- 6 Nomine capellæ, uenit etiam ecclesia parochialis. in c. exposuisti. nu. 6. de prab. fo. 60
- 2 Nomine secularium, non ueniunt clerici seculares. in c. licet. n. 5. de offi. ord. fo. 151
- 1 Nomine Bononiensium, uel huiusmodi, an & quando ueniant Comitatus. in proæ Greg. nu. 27. fo. 10
- 4 Nonne suorū, qui ueniant. in d. c. de cetero. nu. 7. de testi. f. 59
- 1 Nomine filiorum, non uenit nepos. de cōi usu loquendi, licet de proprio significatu ueniat. in proæ Greg. nu. 6. fo. 4
- 3 Nonne diacess, non uenit ciuitas, in materia odiosa, alias secus in c. cum contingat. nu. 1. de fo. comp. fo. 95
- 5 Nomine populi, non ueniunt clerici in materia stricta, & quid in materia priuilegiata. in c. 1. nu. 1. de ui. & hon. cle. fo. 2
- Nomine laicorum, ueniunt famina. ibi. nu. 4
- Nomine laicorum, an ueniant clerici coniugati. ibi. nu. 6. fo. 3
- Nomine religiosum uenit Abb. in c. de uxo. nu. 5. de sepul. fo. 171
- 6 Nomine bonorū, ueniunt mobilia, immobilia, iura, actiones, seu nomina debitorum in c. relatum il. 2. nu. 2. de testa. fo. 152
- Nomine ecclesiæ, non semper uenit ipsum corpus inanimatū ipsi ecclesiæ, sed aliquādo capitulum. aliquando successor. ibi. n. 15. f. 3
- 1 Nonne capituli, non uenit Episcopus ex propria & stricta significatione. in c. eam te. nu. 1. 3. de refer. fo. 58

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 6 Nomine penitus stricto modo sumptus, non uenit nisi pena corporalis. in c. inter alia nu. 4. de immu. eccl. & corne. fo. 286
 - 2 Nomine heredis, an ueniant heredes heredis in c. compromissum. nu. 10. de arb. fo. 230
 - 1 Nomine iuris, regulariter uenit in comune, licet aliquando ueniat specialiter, uenit etiam consuetudo in c. humana nu. 11. de electio. fo. 505
 - 6 Nomine proprietatis, uenit al quando plenum dominium in c. cum ad monasterium nu. 1. de stat. mon. fo. 228
 - Nomine possessoris uenit aliquando plenum dominium. ibi
 - 6 Nomine distractionis, quid ueniat in c. pro floribus. nu. 2. 2. no. uer. no. 2. de prob. fo. 41
 - 6 Nomine populi, non uenit clerici in c. 1. nu. 2. de prob. fo. 10
 - 4 Nomine exceptionis non uenit recusatio iurata, sed large licentia. quoniam nu. 14. de prob. fo. 34
 - 2 Nomine ordinarii, uenit non solum episcopus, sed quilibet alius habens ordinariam potestatem in c. cum olim. nu. 2. de prescripto. fo. 51
 - 1 Nomine ecclesie uenit capitulum, & non episcopus in c. cum is. nu. 3. de rescri. fo. 17
 - 6 Non honoris, uenit in patronatus i. c. ex heredis. nu. 12. de iurep. fo. 241
 - 6 Nomine ecclesiarum, uenit ecclesia cathedralis, quando iura indistincte inquirunt de ecclesiis & hoc in fauorabilibus, secus in odiosis in c. cum super. nu. 2. de sepul. fo. 172
 - 2 Nomine mortis, uenit excommunicationis in c. 2. nu. 4. de maiorit. & obe. fo. 161
 - 2 Nomine electionis, an ueniat postulatio. Ant. in c. post translationem nu. 5. de iur. iur. fo. 49
 - 7 Nomine partis, uenit medietas in c. super eo. nu. 3. de eo qui cognoscit. fo. 37
 - 7 Nomine clericorum, ueniunt canonici in c. cum tibi. nu. 1. 3. 4. 5. de uerb. sig. fo. 238
 - 7 Nomine clericorum, uenit omnis persona in totum translata in obsequium dei in c. de monachibus nu. 2. de sen. exc. fo. 223
 - Nomine monachorum, ueniunt moniales ibi
 - 2 Nomine comitum, an ueniant comites palatini. in c. legabatur. nu. 3. de iur. & obe. fo. 161
 - 3 Nomine prelatorum, ueniunt abbates in c. 2. nu. 2. de iudi. fo. 9
 - 6 Nomine sacerdotum in materia odiosa, uenit tantum presbyter, in materia uero fauorabili, ueniunt omnes constituti in sacris in c. 2. nu. 2. de coha. cler. & m. c. fo. 12
 - Nomine clericorum, ueniunt in quacunque dignitate constituti in materia fauorabili. ibi. nu. 3. fo. 13
 - 7 Nomine beneficiorum, in materia stricta, comprehenduntur tantum beneficia simplicia, & non curata, uel dignitates in c. si. nu. 4. de coe. preb. fo. 81
 - 2 Nomine clericorum, ueniunt omnes in ordinibus sacris constituti. Ant. in c. clericos nu. 1. de offi. uic. fo. 93
 - 7 Nomine monasterii, non uenit Abbatissa, uel Priorissa, uel aliter prelati in c. quoniam. nu. 2. de simo. fo. 104
 - Nomine monasterii, non ueniunt monachi. nu. 2
 - 2 Nomine populi, non ueniunt clerici in c. cum ab homine nu. 21. de iur. fo. 34
 - 2 Nomine sententiarum, uenit etiam interlocutoria, ubi non surgit absurditas in c. causam nu. 3. de off. del. g. fo. 103
 - 3 Nomine fructuum, ueniunt pensiones domorum. in c. grauis. nu. 3. de rescri. spo. fo. 223
 - 1 Nomine ecclesiarum, an ueniant monasteria, uel alia loca pia in c. 2. nu. 1. de consecr. fo. 109
- ¶ CORRE. Vide plenissime per dom. meum Barb. & Abb. in c. si de test. & io. And. in c. 1. & 2. de integ. rescri. lib. 6. & in c. gaudi de suppl. negligen. Prelatorum. eo. li. & ibi Ioan. de tantu. & alios, & per doc. in l. omnia privilegia C. de epis. & cle. & Host. in c. conuentus de fo. compe. Abbas in c. accedentibus de prauis. scribentibus. in c. de quarta de prescri. Bal. in arch. licentia C. de epis. & cle. Ang. in Arch. de ali. & emph. si hunc quidam Bal. in l. si quis ad dec. nandam. C. de epis. & cle. Arch. 17. q. 4. c. dist. 1. uia. & Bal. a tra hoc us porrectum. C. de fac. san. eccl. Inn. in c. cum ad sedem. de rescri. spo. & ibi Abbas & u. de eundem Abb. in c. cum sit generale. de fo. compe. Pet. de Arch. in clem. de pend. osam de m. & in clem. de integ. rescri. & in clem. causam. de de Pau. in d. clem. de pen. osam. & in d. de constitutionem Lap. in c. si hec autem. de elec. lib. 7. Dom. de lan. Gem. in d. c. grand. li. & in c. sciant eum. de elec. lib. 7. Dom. de lan. Gem. per hoc dist. ignas hoc modo aut materia in qua preferuntur, est proportionabilis alteri eorum, & tunc id comprehenditur cum proportionatur. Vnde appellatione monasterii comprehenditur etiam presbyterialis tantum, ut est casus sim. intellectum glo. in c. m. om. nu. 10. q. 7. & no. gl. pen. in c. 1. de ele. & sic econuerso appellatione ecclesie comprehenditur monasterium tantum, ut est tex. de cens. qu. no. Aut mater a est equaliter proportionabilis, & tunc aut proferitur in materia stricta, & appellatione ecclesiarum, non includuntur monasteria, quia de propria significatione uocabuli unum differt ab altero, & ideo monasteriorum appellatione in materia stricta non comprehenduntur ecclesie seculares ut no. glo. in d. c. in uerbo. non. monasteris. quia proprie intendo monasterium, non includit ecclesiam secularem. ut no. Arch. x. q. 1. sic appellatione ecclesie non comprehenduntur monasteria. & ita possit intelligi iura, quae per se grand. & in d. de consue. & de elec. sciunt eundem. Ant. per ferunt in materia iura. & tunc appellatione ecclesiarum comprehenduntur etiam monasteria, & ita possent intelligi iura, quae per se grand. & in d. de consue. & de elec. sciunt eundem. De de sancto G. in post alios.
- 6 Nomine ecclesiarum provinciarum, ueniunt ecclesie exemptae. ibi per illorum. nu. 6. de prob. fo. 11
- 6 Nomine mortis in uenit civilis, an naturalis, in c. nisi effectus. 11. de prob. fo. 40
- 5 Nomine rei, nec honorum, ueniunt iura & actiones. in c. si uer. de prescrip. fo. 56
- 7 Nomine nepotum, ueniunt filii fratris, uel sororis in c. tuacos. 2. de consan. & affi. fo. 21
- 5 Noie processus, an ueniant filia in c. cu. l. & A. nu. 5. de re iud. fo. 10
- 4 Nomine partium, ueniunt testes & confessiones legitimorum & euidentium, in c. quoniam nu. 8. de proba fo. 39
- 7 Nomine clericorum ueniunt canonici in c. ad abolendam nu. 9. h. re. fo. 117
- 2 Nomine monachorum, an ueniunt canonici regulares. Ant. in c. 1. de sup. negli. prela. fo. 34
- 6 Nomine aliter uis, quid continetur. in c. nulli. num. 1. 4. & de reb. eccl. alie fo. 95
- Nomine immobilium, uenit res mobilis destinata p. immobili. ibi
- Noie mobiliu uel immobilium, an ueniat iura & actiones ibi
- Noie reru mobiliu, uel immobilium, an ueniat seruitutes ibi
- Nomine rerum immobilium, ueniunt annui red. nu. 1. ibi
- 6 Nomine uxoris, continetur illa, cum qua facta est copula carnalis. ibi q. p. uxor de sacro. & desponsa. in c. n. c. de cle. cong. fo. 10
- 7 Nomine diuorum, uenit baptismus & penitentia in c. 1. nu. 5. de sponsa. fo. 7
- 7 Nomine monachorum, uenit Abbas, quia per abbatiam non debet esse monachus, & hoc procedit in fauorabilibus, secus in odiosis a. comandato no. 1. & de simo. f. 106
- Nomine scholarium, uenit rector, quia per rectoratum non debet esse scholaris, secus in materia odiosa ibi
- Nomine beneficiorum, non ueniunt dignitates nisi rectoribus in c. de ecclesia parochialis in materia odiosa, non uenit ecclesia parochialis collegiata ibi nu. 4
- 6 Nomine regularium uel religiosorum, non ueniunt fratres, uel heredes terti ordinis sancti & re. & hoc in odiosis, secus in fauorabilibus. in rub. nu. 2. de reg. fo. 10
- Noie religiosorum, an ueniant rectores hospitalium portantes crucem b. uel uel certi eorum, & gaudere privilegio fori ibi. nu. 4. f. 104
- 6 Nomine clericorum, ueniunt monachi fauorabilibus, secus in odiosis, quodammodo ueniunt in c. 1. nu. 7. de ele. uel monach. fo. 10
- Nomine ecclesiarum, an ueniant monasteria, non fluere. ibi
- 1 Nomine scholarium, non comprehenduntur doctores et in materia sacra & scholastica in c. ad m. d. ubi si proq. Greg. nu. 4. & 9. fo. 7 & 9
- 6 Nomine clericorum, quandoque intelligitur de capitulo ecclesie cathedralis. ne cum apostol. ca. nu. 3. de his qui si a prela. fo. 88
- Nomine episcopi, non uenit capitulum ibi. nu. 14
- 2 Nomine sacerdotum, ueniunt omnes habentes sacrum ordinem, cum pastore nu. 5. de postul. fo. 179
- 2 Nomine fratris, uenit frater iunctus uinculo sanguinis, non tantum uinculo civilis in c. hec. nu. 2. de off. leg. fo. 119
- 6 Nomine dignitatis, non uenit episcopatus in odiosis. in c. uenera. b. nu. 5. de prob. fo. 62
- 6 Nomine bladi uel truci, uenit id quod in terra, uel in agro constituitur in c. ex multiplici. nu. 3. de decim. fo. 18
- Nomine frummenti, uenit omne id, quod habet aristas, sed de cibum ubi loquendi, uenit granum solum ibi
- Noie simoniarum, ueniunt adherentes. in c. 1. nu. 8. l. possu. prela. f. 10
- 6 Nomine clericorum & ecclesiarum, non ueniunt monachi, nec monasteria in c. 1. nu. 3. de m. nu. fo. 66
- 5 Nomine sacerdotum, ueniunt episcopi, sed non in materia parochiali in c. non potest nu. 2. de re iud. fo. 62
- 6 Nomine presbyterorum, ueniunt clerici inferioris ordinis in c. 1. nu. 2. de pig. fo. 113
- 4 Nomine clericorum in materia odiosa, non ueniunt scholares, statim in eadem domo, secus in materia fauorabili in c. inter dilectos. nu. 1. 8. de fide. in l. fo. 127
- 6 Nomine presbyteri, uenit aliqui episcopi in c. si quis. nu. 2. de cens. f. 10

In Panormitani Commentaria.

- 7 Nomine heredis, quandoque ueniunt filii legitimi tantum. in c. nuper a nobis. nu. 4. de do. inter uir. & uxo. fo. 62
- 4 Nomine legitimorum documentorum, ueniunt testes & confessiones partium. in c. quoniam. nu. 3. s. de prob. fo. 39
- ¶ Cora. Adde, q. acta pnt probari per testes ut dicit glo. in l. quoties. §. si. ff. de proba. idem gl. in l. etiam. C. de testib. & gl. in l. quoniam. C. de here. Pau. de Cast. conf. 2. idem tenet alleg. Inn. & Io. And. in c. de quoniam contra falsam. de prob. Item tenet Ang. in l. testimonium. C. de testib. dummodo acta fuerint deperdita, & q. interfuerint actis. & ita dicit intelligendas esse p. allegatas. gl. idem Bal. in l. gesta. C. de re iud. & in l. licet oportet §. oportet. ff. de excusa. iuro. Bar. in l. etiam. & in l. ne in arbitris. C. de arbitro. Abba. & do. mens do. And. in d. c. quoniam contrariam prope suu.
- 2 Nomine heredis, an ueniant usque in infinitum. Ant. in c. ex transmissa. nu. 4. de fil. presby. fo. 69
- 1 Nomine suspensionis, an intelligatur de maioribus. in c. cum dilectus. nu. 1. s. de consue. fo. 118
- 1 Nomine decemtionis, an ueniat ciuitas. in c. Rodolphus. nu. 1. & 5. de referri. fo. 99
- Nomine comitatuum, an ueniant illi de comitatibus. n. 6. f. 100
- Nomine comitatuum, an ueniant eues. ibi. nu. 7.
- 3 Note clericali, an ueniat monachi. in c. 1. nu. 9. de iura. cal. fo. 136
- Note ecclesiasticis, aliquando ueniunt monasteria, & nō contra ibi.
- 6 Nomine locatiuonis, non uenit nisi locatio constituta in pecunia, in materia stricta. in c. propter. nu. 1. s. de locato. fo. 111
- 7 Note oblationis, qd ueniat. in c. cum inter uos. n. 3. de uerb. sig. f. 243
- 6 Nomine nulli, aliquando comprehenditur ciuitas, licet nō ex proprio significato uocabuli. in c. uenerabili. nu. 1. de censu. fo. 259
- 6 Nomine poenitentiarum, quid ueniat remissio. in c. cum uenerabilis. nu. 5. de relig. dom. fo. 234
- 4 Nomine nepotis, uenit filia fratris ex usu loquendi, qui p. s. t. r. e. p. r. e. s. t. i. t. u. t. p. r. i. x. significatione uocabuli. in c. per tuos. nu. 6. de proba. fo. 38
- 7 Nomine heredium, ueniunt extranei, nisi ad uoluntatem testator, uel quando sumus in materia non transmissibili ad extraneos. in c. in quibusdam. nu. 3. de penis. fo. 205
- 2 Nomine prepositi, qui comprehendantur. Ant. in c. ad aures. nu. 4. de temp. ord. fo. 48
- 6 Nomine membri, uenit omne membrum habens officium distinctum. in c. clericis. nu. 3. ne de. uel mona. fo. 300
- 1 Nomine dignitatis, non uenit dignitas episcopalis in materia stricta in c. cum uinton. nu. 8. de electo. fo. 71
- 2 Nomine diocesis, an ueniat ciuitas. in c. 1. nu. 2. de of. ord. fo. 141
- 2 Nomine monachorum, ueniunt omnes religiosi regulares etiam canonicos regulares, nisi ex aliqua qualitate appareat q. intelligatur de monachis tantum. in c. 2. nu. 3. de postu. fo. 178
- 6 Nomine domus, an ueniat porticus in c. 1. nu. 4. de deci. fo. 180
- 1 Nomine studentium, comprehenditur doctor, in fauorabilibus, secus in odiosis. in proce. Greg. nu. 6. fo. 4
- 3 Nomine cause spiritualis, non uenit ius patronatus in odiosis, secus in fauorabilibus. in c. 2. nu. 5. & 7. de iura. cal. fo. 138
- 2 Nomine famulorum, comprehenduntur serui. Ant. in c. de famulis. nu. 1. de fer. non ord. fo. 75
- Nomine ecclesie conuincitur prelatus. ibi. nu. 2
- 1 Nomine religiosorum, an ueniant clerici seculares. in c. dilecti. n. 4. de ma. o. & obe. fo. 165
- 2 Nomine religiosorum, an ueniant illi milites gaudentes, & isti de tertio ordine S. Francisci. Ant. in c. 1. n. 6. de obligat. ad rationem. f. 78
- 3 Nomine cautionis, quid ueniat, siue simpliciter, siue sufficiens fuerit postulata. in c. ex transmissa. nu. 6. de testi. fo. 102
- 6 Nomine capruli, an quando ueniat prelatus. i. c. post electionem. nu. 8. & 9. de consec. prab. fo. 76
- 6 Nomine sacerdotis, an ueniant clerici in sacris uel minoribus constituti. in c. clericis. nu. 8. ne de. uel mona. fo. 300
- 6 Nomine oblationum uel oblationum, quid ueniat. in c. ad audientiam. nu. 14. & 15. de eccle. g. d. ficat. fo. 276
- 1 Nomine beneficiorum, non ueniunt stricte habentes canonicatus si ne prebendam in c. nostra. nu. 1. de referri. fo. 95
- 6 Nomine agricultoris, uenit etiam hortolanus in c. ex parte. nu. 2. de decimis. fo. 188
- 1 Nomine clericorum regulariter non ueniunt canonici. in cap. bonie memorie. il. 1. nu. 2. de postu. prela. fo. 130
- 5 Nomine mercatorum, qui ueniunt. il. 1. nu. 3. de iudi. fo. 9
- 2 Nomine excessus, continetur delictum in committendo & omittendo. Ant. in c. 2. nu. 3. de sup. neg. prela. fo. 44
- 5 Nomine dignitatis, non uenit episcopatus in odiosis, secus in fauorabilibus in c. dilectus filius. nu. 1. de consec. prab. fo. 80
- 6 Nomine sanguinis, uenit modicum sanguinis, nisi dicatur effusio sanguinis in c. propofuit. nu. 3. de consec. eccle. uel al. fo. 261
- 5 Nomine officii ordinarii, non uenit inquisicio in materia stricta. in

rub. nu. 3. de ind. fo. 2

- 5 Nomine fratrum, an ueniat prior. se. cu. oli. n. 5. de re iudicata. f. 74
- 6 Nomine ecclesiarum, uenit illa quæ nondum est consecrata. in c. ecclesie. nu. 2. & 4. de immu. eccle. fo. 295
- 5 Nomine ciuium, ueniunt clerici & ibi beneficiati, & omnia collegia ciuitatis. in c. cum causa. nu. 4. de re iudi. fo. 68
- 7 Nomine legis, uenit consuetudo in c. 1. nu. 2. de sponsa. fo. 2
- 6 Nomine rei, non ueniunt iura, & actiones. i. c. quia monasterium. nu. 3. de reli. dom. fo. 232
- 3 Nomine fratrum, non ueniunt monachi in statutis odiosis. in c. causam. quæ. il. 1. nu. 2. de iudi. fo. 30
- 6 Nomine armorum, non uenit cultellus paruus, aptus ad incidendum panem & moderandum pennas. in c. 2. nu. 7. de uita & honesta. clericorum. fo. 4
- ¶ Cora. Quæ ueniunt appellatione armorum. uide tex. in l. armorum appellatione. ff. de uerb. sig. & Insti. de interdi. in §. qui autem & quod no. in c. quorundam. de iud. & in c. si perfodiens. de hom. & quod no. Paul. & doc. in c. ne in agro. de statu nona. & ff. de publi. iud. l. item. l. Cornel. & de ui publi. l. armatos. & de ui. & ut arma. l. idem. §. 2. C. quæ res expor. non possunt. l. 2. & ibi per Aibe. de ro. Concl. de, q. appellatione armorum, ueniunt fustes, ligna, & lapides, & ita procedunt glo. i. d. c. si perfodiens, & i. d. c. ita quorundam. quod intellige in larga significatione, prout habet i. d. l. armorum appellatione, stricte uero nō ueniunt, nisi ea quæ naturaliter sunt inuenta ad offendendum. Causa est in l. si pignore. §. si fust. ff. de iur. & ibi per Bar. & Ang. Arc. insi. de publi. iud. §. item lex Cornel. Bar. in l. 1. ff. ad leg. iul. de ui publi. dixit, q. appellatione armorum, non uenit gladius ad praprandas pennas. glo. est sing. in Auth. de ar. in §. penult. col. 6. de qua Ang. fecit festum in d. l. si pignore. & i. d. §. p. & i. d. l. 1. nec uenit et pelta, id est bucculieri. Bar. in loco extraneo. i. l. pediculis. §. argenteo. ff. de aur. & arg. leg. ubi dicit, q. ubique quæ uiceretur armis defensibilibus ad offendendum, ueniunt appellatione armorum, & si pelta. Quod tene menti pro limitatione limitationis. si quod appellatione armorum, non ueniunt arma defensibilia, quia illud uerū, nisi ueris eis ad nocendum. secus si ad defendendum, ut dicit Bar. i. d. l. 1. & i. l. si ueritas. C. de his, qui ad eccle. confa. Gul. de monte land. i. ele ne in agro. in uerbo arma. dixit q. prohibetur et monachis portare arma. monachi in porta tenet lapides & gladium, attēdi debet secū dum eum, ad quam finem tenet ibi, an ad penas, & pro defensione an ad alud. & alio modo. Adde Flo. de sancto Petro. i. l. si ferus terminat. ff. ad legem Aquil. referentem Ludo. ro. dicentem, & loā. i. l. ius reportatis glo. dicit clem. ne i. agro. in uerbo arma. singulariter notabat, q. illud, quod dicitur appellatione armorum continet lapides & c. illud procedit post factū in aliehm, secus autem dicit esse ante factū & commissum, quia tūc nō cōtinet. Quod facit ad iurata facientia mētionem de armis, puta si q. fuerit inuētus cū armis, & subdit do. Flo. q. statutum nō habet locum in paruis armis, puta in moderatorio. per gl. in rub. C. de fab. l. 1. & i. Auth. de ar. §. p. Facit quod uoluit Bald. in l. p. alias si. C. de ad. ac. & do. flore. in l. ex hie legat. ff. quod. pau. feci. dica. Item præd. cū statutum nō habet locum in calcaribus text. est notabi. in c. l. ne in agro. §. i. iuncto. §. præfate. & ibi glo. de statu monacho. nam appellatione armorum, calcaria nō cōtinētur, ut ibi maxime quādo quis uenit de foris ad claustrum, non animo tenēdi. Adde etiā, q. appellatione armorum, cōtinētur dētes, ut est tex. notabi. i. c. nō i. de poen. dist. 1. sed Bar. consuluit in cōsilio suo incep. statuto ciuitatis cauetur. ubi dicit, q. statutum puniens uulnerantē cū armis nō habet locum in uulneratē cum dētibz, quia armorum appellatione dētes nō cōtinētur. Sed salua ipsūm, quia loquitur de cōmuni usu loquendi, qui semper debet inspicui. ut in l. labeo. §. idē Tubero ff. de sup. leg. & i. c. ex literis. il. 1. de sponsa. cū sim. De quo usu non uidetur, q. appellatione armorum cōtinētur dētes. Secus autem, si de iure communi, in c. noli. Vel dic hoc procedere in larga significatione, secus in stricta, quo casu procedit doctrina Bar. & qualiter puma rullricus, uide tex. i. c. 1. §. si q. rullricus. & pace tenen. & uio eius ubi ēt no. per illum text. an licitum sit eq. cantari per ciuitatē arma ad sellā & q. portare, & ibi gl. dicit quod ille q. portat arma uetita debet p. d. e. arma. & ille q. portat arma, p. sumitur habere animū malū, nisi portaret ea alligata, & ibi Bal. dicit illam glo. esse in §. seq. Itē no. quod leu. est portare arma, ut q. d. fendat se a latrone. ut ibi dicit Bal. & gl. i. d. c. clericis. Itē no. q. ad palatū cōis Florentie, quod est i. Italia magnæ excellētiæ ne mo pōt portare arma, sicut nec ad palatium Comitū, Ita cōcludit Bal. in d. §. si q. rullricus. & §. si q. alū cūfide. c. tene menti tex. q. q. pilas capillos punitur pœna. x. lib. applicandarum de iure pnu. ni patri offensæ. & in xx libris auri applicandis fisco. Ita singulariter dixit do. Flor. in d. l. si ferus feruum. & quo ad primū, uide

Repertorium rerum ac sentent. selectiorum.

- glo. in clerici. 23. q. ult. lo. de lig. & alios in d. clem. ne in agro, & an clericus debeat iurare papam cum armis. vide do. Abb. i. c. ego. N. de iureiur. & vide glo. in c. seiscritaris. 7. q. 1. & vide Ioan. de Ana. in d. c. ita quorundam. in glo. 2. & in 2. col. de iuda.
- 7 Nominē rerū, ueniunt ēē incorporalia. in c. 1. nu. 1. de re. iur. l. 145
- 7 Nominē contractus, an ueniant contractus matrimonii. ibi. nu. 4
- 7 Nominē monachorum, an ueniat Abbas. in c. uniuersitatis. nu. 12. de sen. excom. fo. 210
- 4 Nominē uxoris, an ueniat illa, cum qua contractum est matrimonium per uerba de presenti, & non est traducta ad domum, nec carnaliter cognita. in c. tertio loco. nu. 5. de præs. fo. 149
- 6 Nominē liberorum an ueniant bastardi remissiue. in c. Raynal. nu. 1. r. de testa. fo. 162
- 4 Nominē romanæ ecclesiæ, an ueniant cardinales & papa. in c. ego. N. nu. 1. de telli. fo. 159
- 7 Nominē membri quid ueniat. ibi. nu. 2
- 7 Nominē degradationis, uenit aliquando depositio. in c. ad audiē. tiam. nu. 2. de cri. fal. fo. 153
- 6 Nominē laicorum, ueniunt Reges & Imperatores. in c. tua. nu. 1. de decimis. fo. 189
- 1 Nominē beneficii, non uenit annua pensio. in c. ad audiē. tiam. nu. 1. de rescrip. fo. 93
- 2 Nominē prælatorum, etiam comprehenduntur inferiores episcopo. Ant. in c. h. nu. 1. de ele. pere. fo. 84
- 4 Nominē sententiæ, uenit diffinitua. in c. cū olim. n. 3. de telli. f. 81
- 6 Nominē clericorum, qui ueniant. in rub. nu. 4. de ui. & hon. cler. f. 2
- 2 Nominē urbis, quæque sola comprehenditur ciuitas, & appellatione parochiæ diocesis. Ant. in c. 1. nu. 2. de offi. Archi. fo. 85
- 7 Nominē prælatorum, uenit Archidiaconus. in c. 1. nu. 2. de eo qui fure. ordi. rece. fo. 166
- 2 Nominē arbitrorum, ueniunt etiam arbitratore, nisi in eis detur ratio diuersitatis. in c. uno delegatorum. nu. 4. de of. dele. fo. 135
- 1 Nominē iuris, uenit consuetudo & statuta. in c. cum nobis. n. 6. de ele. fo. 159
- 6 Nominē legentium, an ueniant scholares. in c. non magno. nu. 3. ne. ele. uel mona. fo. 298
- 2 Nominē prælatorum ueniunt non solum superiores, sed et inferiores habentes iurisdictionē. in c. cū ab ecclesiā. n. 1. de of. ord. fo. 44
- 7 Nominē patriæ, ueniunt omnes accedentes in lata significatione. non autem de propria significatione. in c. nam & ex. nu. 1. 3. & 4. de uerbo. sign. fo. 234
- 2 Nominē paruulorum comprehenduntur minores. 14. ann. Ant. in c. indecorum. nu. 1. & 2. de etate & qual. fo. 56
- 7 Nominē fratris, ueniunt omnes Christiani, qui unum patrem hnt. i. f. Decum. in c. gaudemus. nu. 4. de diuor. fo. 59
- 3 Nominē sacerdotum, an uenit clericus uel econtra. Ant. in c. h. nu. 1. de temp. ordi. fo. 52
- 2 Nominē ecclesiæ, an & quādo ueniat alia ecclesiā, ultra cathedra lem. Ant. in c. 1. nu. 1. de autho. & usu pal. fo. 26
- 6 Nominē matrimonii, aliquando intelligitur de consummato, & alio quando non, secundum subiectam materiam. in c. uerum. nu. 7. de conuer. coniu. fo. 203
- 6 Nominē psbyteri, an ueniat eps. in c. presbyter. n. 2. de peru. ele. f. 128
- 2 Nominē ecclē, an ueniat cathedralis. in c. 1. n. 3. de an. & usu pal. f. 9
- 6 Nominē diocesis, an comprehendatur provincia. ibi. nu. 9
- 6 Nominē ecclesiæ, uenit i materia fauorabili basilica, quæ est ecclesiā non consecrata. c. h. ecclesiā. nu. 2. de cōse. eccle. uel alta. fo. 262
- 4 Nominē actorum, uenit finia. in c. quoniam. nu. 5. de proba. fo. 33
- 6 Nominē clericorum, ueniunt clerici cuiusque ordinis, in fauorabilibus in odiosis se remittit. in c. 2. nu. 2. de proba. fo. 30
- 6 Nominē dignitatis, non uenit episcopatus in materia odiosa. in c. cum nostris. nu. 4. de conel. proba. fo. 74
- 2 Nominē sententiæ, non uenit laudum in materia restringibili. in c. 1. nu. 2. de arbi. fo. 25
- 2 Nominē cunuchi, ueniunt tam castrati a natiuitate, q̄ non a natiuitate. Ant. in c. ex parte. nu. 3. de corpore uir. iur. fo. 80
- 1 Nomina uerbalia habent duplicem significationem. f. actiuam & passiuam. in rub. nu. 2. de ele. fo. 137
- 1 Nomina debitorum, an possint emi minori precio, quā sit in ipso fori exactione. in c. ex parte. n. 6. de alie. iudi. mut. cau. fac. f. 214
- 1 Nomina propria debent emi magno pretio, si uiderentur. in p. Greg. nu. 7. fo. 8
- 6 Nominis proprii mutatio uoluntaria, in seruo prohibetur, in libero secus cessante dolo. ibi. nu. 9
- 6 Nomen appellatiuum seu impositum ab euentu, durat durare potentia & habitu non omnino remoto. ibi. nu. 11. & 12. fo. 8
- 6 Nomina uerbalia ex quo actibus uerificentur. in c. clerici. nu. 11. de ui. & hon. cle. fo. 10
- 3 Nomen proprium alicuius si requiritur in aliquo actu, sufficit si primatur per euidens appellatiuum, maxime quando proprium non potest in c. 2. nu. 49. de ord. cog. fo. 187
- 1 Nomen pape in terris ecclesiæ, & imperatoris in terris imperii, temporalibus si non inferatur in instrumentum, instrumentum conuulsi aliud inducat confectudo in prog. Greg. nu. 14. c. 10. 5. & 6
- 7 Nomen si dolo mutatur p̄ contrahentē in propria p̄sona, non uenit contractus ex quo de corpore cōstat. in c. tua. nu. 3. de ele. sponsa. 1
- 5 Nomen collectiuum potest adiungi uerbo plurali numerum, & significauerunt. nu. 2. de exco. fo. 9
- 6 Nominatim expressi in penalibus dicuntur illi, qui nomine proprii uel per indubitas circumstantias exprimentur. f. quando pena currit ipso iure, secus, quando incurritur pena ipso facto. in c. Lateranensi. nu. 7. de preb. fo. 60
- 4 Nominatio & cōis reputatio excludunt nominantem, dicentem trarium etiam cum iuramento. in c. per tuas. nu. 9. de proba. fo. 32
- 1 Nominatio non acquirit aliquod ius nomi nato, & quocumque capod ficut. §. super. co. nu. 1. de ele. fo. 175
- 1 Nominatio si acquirit aliqd ius nominatio. i. caudis n. 3. d. electi
- 1 Nominatus primo, presumitur dignior. in c. cum dilecta. nu. 4. de rescrip. fo. 79
- 3 Nominatus in iudicio, debet citari. f. uerum. n. 4. de fo. cōse. fo. 7
- 3 Nominatus in iudicio si in termino sibi dato, non comparuit, non potest primatur iure suo. in c. super. nu. 23. de re. iud. fo. 85
- Et iudicium contra aduocatū, an p̄giū dicit parti principali uocare & p̄sentari. nu. 24
- 2 Nominis proprii expressio in materia concernente dignitatem si est dispositionem realem q̄ privilegia concessa p̄lato acquiritur dignitati in c. 1. nu. 2. de transla. epi. fo. 2
- 1 Nominatus primo presumitur magis dilectus & dignus. in c. solo. Apollonia. nu. 5. de rescrip. fo. 68
- 4 Nominatio sola incidenter facta, an consistat quem in qualis p̄fessione filiationis, donec contrarij probetur, qui sit in actu. quicquid conuenit filio, q̄ extraneo. in c. per tuas. nu. 6. 7. 8. de proba. fo. 31
- ¶ Cor. Tu aduerte q̄ Bar. in l. 1. §. Iulianus ff. de libe. agno. nouatur tenet, q̄ sic, ēē i nato extra domum ar l. quidem. ff. de proba. & cum sequi d. Ant. in d. c. per tuas. de probat. quod tamen d. Ant. in d. c. per tuas ubi supra non credit procedere. per tex. in c. si summus Pontifex in 2. respon. de sen. excom. & opi. Abudemus quod mouet Bar. in d. c. per tuas sed do. Fian. ar. ibi uidetur. c. p. n. Bar. & domi. Ant. per text. in l. 1. §. ad questionem. ff. de quer. Non ob. re. in d. c. si summus quia nominatio cum tractatu probi in praiudicium tractatus, sed non ad praiudicium tertium. nam siu assertionem summi Pontificis probatur aliquis esse praelatus hoc iudicare ecclesiæ uel tertiū. in c. ex ore. de his. q̄ p̄t. a. n. p. ar. c. ubi q̄ si aliquis tractat aliquem, uti praelatum praelatum contrarij pro praelatu, ponderat etiam tex. in c. licet ex quib. de test. q̄ q̄ tractatus duorum, qui se habent pro consanguineis probat eorum praiudicium, tñ non probat in praiudicium de iudicium ex eis, nisi aliud concurrat & sic concludit, q̄ si aliquis nominatur filius in actu proportionabili solo filio, tunc per talem nomenclaturam probatur filio. per d. l. 1. §. ad q̄nē. & ita ibi residet. co. Ego pro opi. Abb. adduco tex. in l. de adop. in fi. ubi si domus actus interuenientibus nominatur filium suum, licet ecclesiæ uel tertiū liber tamen per hoc non acquirit ius filiationis, nec sufficit hoc ad accipiendum ius filii. Et tamen prima facie uiderentur, q̄ illi uerba prolata in iudicio, ueni huc fili mi, deberent operari oīm effectum, non solum libertatis, sed et filiationis, & tamen contrarium de cadit. Tamen iudicio meo opi. Bar. & Ant. possit procedere, ob ex euidētissimā coniecturā appareret testatorē seu nominantem hoc uoluisse in tali actu, p̄portionab. li magis filio quā extraneo per iura allegata per eos. & arg. eorum quæ no. in c. per tuas. qui si filio q̄ illas in dubio procedere opi. Ab. quia uerba gñalia & simpliciter prolata nō obligant in c. ueniissent. de insti. & no. in l. 6. Ruffini C. de test. mil. cum talia uerba aliquando dicantur ad cōplacētū. Nec ob. d. §. si quia cum ibi possit agi de praiudicio aliorum, debemus in terpetrari uerbum, ut minus ledat, & sufficit ut aliquod operetur libertatem & non ius filiationis. It. in qua. ibi non sumus i actu p̄portionabili magis filio, secundum opi. Bar.
- 3 Nominatio facta in iudicio de domino, habet locum, etiam si sit per res mobiles. in c. h. §. in aliis. nu. 22. ut lit. non cont. fo. 150
- 1 Nominatio an possit fieri in iudicio de domino, si nominans habet a quod ius in re. ibi. nu. 23
- 1 Nominatio debet fieri ante lit. cont. ibi. nu. 24. fo. 60
- 1 Nominatio si est facta in iudicio, ualeat processus contra illum, qui non nominauit, non contra dom. nu. 1. ibi. nu. 25
- 1 Nominatio per quem debet notificari nominato. ibi. nu. 27. fo. 151
- 1 Nominans aliquem in iudicio, non iurat de calumnia. ibi. nu. 32. f. 151
- 1 Nominans aliquem in iudicio, an debeat probare se possiderem nominat.

In Panormitani Commentaria.

nominati. ibidem. nu. 46

Nominatio non habet locum in iuribus incorporalibus. ibi. nu. 50

Nominatio habet locum, etiam, si agitur possessorio. ibi. nu. 51. fo. 154

Non refert, an aliquid publice, vel occulte fiat in his, quæ concernunt publicam utilitatem. in c. in ceteris. nu. 13. de iudi. fo. 29

Notarius an possit per alium scribere instrumentum, & postea se subscribere. in c. inter dilectos. nu. 7. de fi. instr. fo. 123

Notarius non debet se rogare de aliquo, quod necesse sit in commodum suum in c. fraternitati. nu. 8. de clerici. non ref. fo. 24

Notarius tenetur edere instrumenta communia, propter materiam quæ in eis continetur in c. 1. nu. 10. de proba. fo. 3

Notarii habent iurisdictionem ordinariam inter consuetos tantum, inde est q. præcipiunt per garantiam. & can. c. p. & G. n. 14. de offi. deleg. fo. 13

Notarius pot. ita alteri stipulari & ei acquirere, circa aliquam cessione nem, licet in uno casu fecerit. in pro. Greg. nu. 22. fo. 10

Notarius damnatus de falso, an & quando possit se rogare de instrumentis conficiendis. in c. fraternitati. nu. 1. de hære. fo. 16

Notarius excommunicatus an possit conficere instrumenta, & ab eo confecta, an teneant ibid.

Notarius a quibus debet esse rogatus, ut in instrumentum uel eat. in c. 1. nu. 4. de fi. instr. fo. 118

Notarius qualiter debeat esse rogatus. ibi. nu. 5. fo. 10

Notarius, an teneatur scire iura. ibi. nu. 7

Notarius natus fuisse q. exemplar, & non requiruntur plures. in c. 1. nu. 4. de fi. instr. fo. 119

Notario affertur in instrumentum aliquid se fecisse, non creditur ei. Nam creditur notario in eo quod est gestum coram eo, non in eo quod ipse fecerit in c. cum causam. 12. de emp. & uendi. fo. 108

Notarius si condempnatus de falso instrumentum, non præditur illi ad cuius instanciam fuit factum instrumentum in c. quamvis. n. 26. de re iudicata. fo. 104

Notarius causam delegantis debet habere salarium, secus si est notarius ordinarius, cui est delegata causa. in c. cum ab omni. nu. 13. de iura & hone. clerici. fo. 7

Notarius siue sacerdos, qui semper pro talibus habiti sunt, si moueantur quæstio q. non sit notarius, vel sacerdos, quid agendum in c. si. nu. 6. de eo qui fur. ord. rec. fo. 167

Notarius præsumitur bene & diligenter exercere officium suum, & non præsumitur aliter scribere nisi id quod testes dicunt. in c. ad audientiam. nu. 6. de prescrip. fo. 39

Notario afferenti hoc esse factum nomine universitatis, ei an credatur in c. quanto. nu. 7. de his, quæ si a præla. fo. 86

Notarij scribentes instrumenta falsi quo casu puniuntur pena falsi. ibi. n. 8

Notarius attestatur tantum de duobus, de uis. & auditu. in c. cum causam. 1. nu. 11. de testi. fo. 83

Notarius non potest conficere instrumentum de facto suo, sed de eo, quod faciunt partes ibi. nu. 12

Notarij q. in depositione testium scripsit, talis intratus &c. facit fidem, quod talis testis iurauerit in c. sicut nobis. nu. 12. de re iudic. fo. 83

Notarius in actibus spiritualibus non requiritur, q. sit clericus, nisi si aliquibus. in c. quia propter. nu. 10. de elec. fo. 105

Notarius constitutus per statum loci potest inter liberos in alio territorio instrumenta conficere. in c. sicut te. nu. 14. ne clerici uel mona. fo. 308

Notarius si in strumento afferat quid fore factum ab omnibus de collegio, creditur sibi dicenti contrarium incumbit onus probandi. in c. inter dilectos. nu. 2. de dona. fo. 134

Notarius episcopus si accipiat aliquid temporale circa peccatum simonia co. q. scribit clericis ordinatos in c. 1. nu. 3. de simo. fo. 88

Notarius creatus a laico factus de consuetudine, potest conficere multa in terris ecclesiæ, ut in spiritualibus. in c. sicut te. nu. 12. ne clerici uel mona. fo. 302

Notarius unus ad hoc, ut publicetur initium de quo tunc rogatus alius notarius, quæ requirantur. in c. cum p. nu. 1. de fi. instr. fo. 137

Notarius quomodo publicat rogationes mortui, si abbreviat sunt scriptæ per dictionem &c. ibi. nu. 5. fo. 138

Notarii subserptionis forma, q. publicat rationes alterius. ibi. nu. 6

Notarius an possit conficere instrumentum extra territorium illius, qui ipsum constituit notarium. ibi. nu. 9. fo. 139

Notarius an p. alij possit conficere instrumentum. ibi. n. 10. fo. 140

Notarius debet deponere de his, quæ percipit sensu corporis, non autem iudicio intellectus, & idem in teste. in c. unico. nu. 8. de syndi. fo. 192

Notarius an possit abradere instrumentum. in c. ex aliquo. nu. 3. de fi. instrum. fo. 122

Notarius mandato iudicis debet scribere uacillationem. in c. quoniam. nu. 6. de proba. fo. 38

Notarius non potest facere fidem de eo, quo non est rogatus, sed de p. ditione coram eo facta, sic. in c. cum in iure. n. 6. de offi. deleg. fo. 125

Notario afferenti in actis talem esse procuratorem, talis non adhibetur fides, nisi de mandato ipse fuit rogatus. ibi. nu. 9

Notaria ponuntur, nulla monitione præmissa. in c. illud. nu. 3. de cle. excom. fo. 162

Notorium facti fit per confessionem, uel probationes in iudicio admittas, notorietas iuris quæ sit. in c. in litem. nu. 29. de restitutione spoliatorum. fo. 218

Notarium potest appellari, postquam est conclusum in causa. in c. dudum. 1. nu. 8. de elec. fo. 165

Notarium iuris uel facti, an requirat probationem, & quam, in c. ueltra. nu. 19. de coh. cle. & nu. fo. 16

In notorius quis potest esse index in facto proprio, quando poena uenit terminanda a iure, secus si ab ipso iudice. in c. proposuit. nu. 8. de appella. fo. 115

Notorium dicitur omne id, quod est in iudicio probatum. in c. si. nu. 7. de tempo. ordi. fo. 53

Notorium probatur ex eo, quod omnes de uicina sciunt. in c. cum dilectis. nu. 6. de purga. cano. fo. 191

Notorium non infertur ex sola negatione. in c. si clericus. nu. 4. de foro compe. fo. 75

Notorium potest opponi a iudice, licet opponatur a patre. ibi. Notarius excusat quæm ab onere probandi. ibi. nu. 11. fo. 76

Notorium uel publicum præsumitur, quo quis sciat, nisi ille probet se in tali loco fuisse, quod uerumiliter potuit ignorare. in c. pallois. nu. 7. de excep. fo. 6

Notoria non debet index pati deduci in iudicium. in c. interpositi. nu. 5. de appella. fo. 111

Notoria si exigit cæconquisitionem c. nouit. n. 3. de offi. leg. fo. 139

Notorium facti probatur, si requirit etiam probationem, uel testimoniatem in procedendo. in c. ead. quæ. n. 10. de restitu. spoli. a. fo. 219

Notorium facti perueniens, & facti interpellati, procedunt a prima eum in dictione. nu. 5. de iur. fo. 119

Notorium quare sufficit ad statum dissolvendum matrimonium. in c. porro. nu. 9. de iur. fo. 57

Notorium non infertur, licet pars aduersa negauerit factum. in c. super eo. nu. 1. de testi. cog. fo. 111

Notorium quando dicatur esse crimen adulterij, uel incestus. in c. cum directis. nu. 4. de purga. cano. fo. 193

Notorium illud dicitur, quod sit coram papa. in c. nu. 1. ne clerici uel mona. fo. 196

Notorium facti perueniens non requirit aliquam probationem, sed notorietatis, uel facti transiens, secus in c. licet. Helmi. nu. 12. de iur. fo. 91

Notorium dicitur illud, quod sit in iudicio. in c. cum olim. nu. 2. de uerbo. signi. fo. 140

Notorium inducitur per probationes in iudicio factas, post tamē conclusionem in causam. ibi. n. 2

Notorium aliquo casu potest infirmari. ibi. nu. 3

Notorium unus potest reprobare per contrarium notorium. ibi. n. 4

Notoria circumstantia licet non fiat notoria, non impediunt effectum notoria. in c. quanto. nu. 11. de transla. epi. fo. 7

In notorius an requiratur cautio, uel tentatio. in c. ad rostram. 1. nu. 4. de iur. fo. 176

Notoria si debet uenire in iudiciu in c. si. nu. 1. de lib. oblatio. fo. 114

In notorius non requiruntur ordines in c. ex parte. nu. 4. & in c. qualiter. nu. 6. de elec. non ref. fo. 125

Super notoria, non est de facili procedendum ante, quam conllet an sit in ueritate notoria. in c. eo. nu. 1. de appella. fo. 121

Super notorio non debet pati iudex, quando fiat processus. nu. 3

Notorium infertur ex sententia, ex confessione in iudicio facta, & operis euidencia in c. ueltra. nu. 3. de coh. clerici & nu. fo. 14

Notorium iuris inducitur ex spontanea confessione in iure facta probatione, & sententia. ibi. nu. 1. fo. 15

Notorium præsumptionis est, quoties ius aliquid indubitanter præsumit. ibi. n. 2

Notorium facti, q. d. amosa locutio ex euidencia rei. puenit. ibi. n. 3

Notorium facti perueniens, facti transiens, & non redeuntis, & facti interpellati, quid sit ibi. nu. 15

Notorium inducitur ex fides ad minus decem hominum, & res debet fieri in loco non secreto de die, & aliis modis prout diuina iudicis considerat. ibi. nu. 16. fo. 16

Notorium probatur per duos testes, sicut fama. ibi. nu. 17

Notoria iuris uel facti an requirat ordinem iuris, i. co. p. b. do. ibi. n. 18

Notorium dicitur illud esse iudicij, quando p. d. facti est probatio & in causa conclusum. in c. 2. nu. 5. ut sit. penden. fo. 77

In notorius non requiritur dissentio iudicis, uel probatio testium. secus in manifestis. Autan & quoniam. nu. 12. & 3. de fil. presby. fo. 71

Notorium inducitur ex privilegio aliquo imperato uel indult, item ex probationibus factis in iudicio. in c. inter monasterium.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- nu. 21. & 23. de re iudica. fo. 93
- 5 Notoria licet excusent ab onere Probandi, tamen non releuant ab onere proponendi. in c. ut debitus. nu. 1. de appell. fo. 157
- 7 Notorium & fama probatur per duos testes in c. cum olim. il. 1. n. 8. de priu. fo. 180
- 6 Notorium illud censetur, quod constat ex instrumento. in c. cum olim. nu. 9. de censu. fo. 257
- 5 Notorium dicitur illud, quod constat ex tenore bullarum papae. in c. 1. nu. 8. de confirmati. fo. 175
- 3 In notoriis non requiritur accusator uel tellis, sed iudex ex officio potest punire. in c. ueritatis. n. 9. 18 & 15. de do. & con. h. 241 & le.
- 1 Notorium de necessitate non recipit probationes. in c. bonae memorie. il. 1. nu. 4. de elec. fo. 166
- Notoria an & quando indigeant citatione. ibi. nu. 5
- Notorium licet aliquid sit, tamen non constat iudici, debet ipse super hoc accipere probationes. ibi. nu. 12. fo. 177
- 6 Notorium non redditur dubium, si negetur. in c. tua nos. nu. 4. de cohabi. cleri. & nu. fo. 16
- 5 Notorium causatur ex attestationibus factis, si contra eas oppositum sit. in c. cum specialis. §. porro. nu. 4. de appell. fo. 162
- 3 In notoriis ordo est, ordinem non seruare. in c. conuenerunt. nu. 2. de restitu. spol. fo. 220
- ¶ Corse. Adde ad Abh. gl. reputat. sing. in c. significauerunt. in uer. l. quere. d. testa. Ang. in l. h. unus. §. pactus ne peteret. circa h. su. p. gl. in uer. opponendo. ff. de pac. ubi alle. dist. 1. l. i. ex. in statuatio. ne. & Bal. in auth. ad l. re. C. de uisur. u. 4. col. ubi p. hoc dicto l. i. no. a. Hec et ex in l. pro sententia. C. de p. n. facit gl. in c. bonae memorie. de postu. prela. & in c. euidencia. de accu. oia. in q. constat ex actis dicitur notoria; & in omni notorio iudex de facto supplet, & procedit iuris ordine non seruato, quia i notoriis iuris ordo si requiritur. i. 3. d. tellis. eogen. ead. uostit. il. 3. d. iurciur. c. bonae memorie. l. de elem. gl. in l. i. C. qui & aduersus quos. per Inno. in c. cum in tua. qui. matri. accu. pos. & adduco Ang. in c. 1. §. 9. l. b. 1. ubi dicit, quod acta faciunt rem notoriam, & possint acta principis cause produci notario cause appellationis, & ita seruat eorum nis consuetudo mundi, ut ibi per eum.
- 7 In notoriis licet non seruatur ordo iuris, tamen quando factum potest esse notorium & non potest tunc secus. Item, si aliqua facta sine notoria, aliqua non. in c. olim. nu. 6. de iur. fo. 197
- 3 Notoria non requirunt sententiam, nisi minus solennem. in c. cum uenissent. nu. 8. de indi. fo. 38
- 5 In notoriis i quibus nulla potest competere defensio, potest de ueniri ad sententiam sine citatione alius secus. i. c. olim. 20. de re iud. f. 75
- Innotoria potest fieri sententia sine libello, & litis constitutione ibi. nu. 21
- 6 Notorium inducitur etiam per inspectionem actuum. in c. ex inspectione. nu. 1. de appell. fo. 146
- 7 Nouum non dicitur esse aliquid post annum. in c. si. nu. 1. de priuile. fo. 189
- 7 Noua non dicitur res, nisi sit tota noua, nec sufficit, quod aliqua pars sit noua. in c. 1. nu. 2. de uerb. signifi. fo. 238
- 6 Nouario tollit omnia priuilegia actionis praecedentis, & fideiussores & pignora si est uoluntaria, secus si est necessaria in c. examinata. nu. 14. de indi. fo. 48
- 7 Noualia quae dicantur. in c. quid per nouale. nu. 1. de uerbo. signifi. fo. 238
- 6 Nouicius debet stare per annum ante professionem, tam ut ipse experietur austeritatem monasterii, quam monasterium morem suum. in c. ad Apostolicam. nu. 3. de regu. fo. 203
- Nouicius potest prohiberi facere professionem, si mores eius non placent monasterio. ibi. d.
- Nouicius non potest de iure aliqui proficere ante triennium. ibi. d. 2
- Nouiti? q. fiat in religione p sex menses, & postea exiit, & ex iter uallo redit, & iterum p sex alio menses, & de fuisse p. sessione. ibi. n. 9
- 6 Nouicius potest iterum ante probationem ad seculum redire, nisi appareat uoluisse omnino mutare vitam, & quae sint signa, quod uoluerit mutare uitam. i. c. consulit. n. 12. & 6. in c. statumimus. c. h. d. regu. fo. 107
- Nouicius siue receperit habitum nouitiorum, siue professus sit, intra annum probationis exiit monasterium, an possit contrahere postea matrimonium, & an liceat possit stare in seculo, & an sit obligatus alieni religioni in genere. ibi. n. 3. & 4
- Nouitii qui exiuerunt relig. omnino non prohibentur recipere nefites, quibus intraverunt, nisi sit nimis salene, quas non debent portare in signum antiquae probationis. ibi. n. 5
- Nouitius qui intra annum probationis redit ad seculum, potest licite ad beneficia, & ad ordines promoueri. i. c. postulat. n. 1. & 2. c. in.
- 5 Nouitius non debet proficere ante annum, tamen professus teneat stare licet Abbates hoc permittente, puniatur. in c. quia in insu-
- lis. nu. 4. de regu. fo. 198
- 6 Nouus sponte se gerens in actibus professorum, censetur professus, nec potest retrocedere, aliter se non fecisse animo profectum. in c. in d. nu. 1. 2. 6. & 7. de regu. fo. 197
- Nouus non debet interesse in capitulo cum professis. ibi. n. 2
- 6 Nouus maior. 14. ann. si acceperit habitum professorum, & intrado per se inuentum, obligatur professioni. i. c. ad nostram nu. de regu. fo. 199
- 6 Nouus non censetur professus, si ultra annum portat habitum monachalem in c. ex parte. nu. 1. de regu. fo. 206
- Nouus intra annum probationis, potest libere redire ad seculum, nisi appareat ita mutare uoluisse, uel tacite uel expresse in c. h. d. mus. nu. 1. & 3. c. 1. fo. 207
- Nouus qui exiit intra annum monasterium, an recipere debeat denarium, uel aliter alienari. ibi. d. nu. 4
- 6 Nouus accipiens habitum nouitiorum potest intra tempus ad seculum redire, si uero acceperit habitum professorum, compellitur permurare, nec ad aliam religionem transire, etiam laxiorum. in c. super eo. nu. 1 & 2. de regu. fo. 199
- Nouus potest probare regulam alienius religionis etiam in habitu seculari, licet de hoc sit tantum consuetudine. ibi. nu. 7. fo. 200
- 7 Nos quando d. ca. ut eff. ad hoc uel fecit, quod delictum sit contra finem de nocte, uel de die in c. si peritodis. nu. 2. d. homi. fo. 111
- 3 Nullum & minus uel, quando equiparantur. in c. si proponere. nu. 2. de test. fo. 103
- 1 Nullum dicitur illud, quod potest annullari, sed largo modo. in c. rerum. nu. 5. de test. fo. 103
- 7 Numerus pluralis quandoque ponitur ad exclusionem maioris, quandoque minoris. nu. 1. in c. gaudi. nu. 13. de dinor. fo. 101
- 3 Nunciatus o ad superiorem, an aliquid expectetur. i. caudat. nu. de test. fo. 102
- 7 Nunciatus non potest etiam praestita cautione de demolendo, immo in addicare, si d. immo non uult i. c. significantibus. nu. 1. de op. nuncio. fo. 16. l. 2. in c. in seque. d. tu.
- Nunciatus non opus est intra tres menses docere de iure suo, & nunciatus addicat dati cautione de opere demolendo. ibi. d.
- 6 Nunciatus ad uocandum aliquos, possunt t. i. i. i. i. i. super uocari ne factum delectis nu. 6. de capel. mona. fo. 235
- 2 Nunciatus in illos pro pallo si moratur in via, uel in insidit, etiam si iuratur ad priuam curiam, q. nunc. cum semel misit. in c. ad h. nunci. nu. 9. et antio. & ubi pallo. 11
- Nunciatus nullus pro pallo si equat debet habere. in c. mandatis. ibi. n.
- Nunciatus in ius ad iudicem, ut ponat cred. totum i. possit. om. b. i. ruit, & ipse assignat unam pro alia, non transfert possessionem i. ipsam et si totum in c. cent. aliquibus nu. 8. de re iud. fo. 68
- 4 Nuncio publico committitur credum in c. qui nu. 10. de proba. fo. 12
- 5 Nunci accedentes pro alia sedem Apostolicam, gaudent in iura, & partibus molestari. in c. 1. nu. 5. de peregr. fo. 174
- 2 Nunciatus, & quando datur fides in c. prudenter. nu. 3. d. de offi. leg. fo. 110
- 2 Nunciatus non alius creditur, non solum si assentiant aliquem citat, sed etiam si assentiant alia, quae sunt uicaria, & proxima ipsi citatione, in c. cum parat. nu. 2. & 1. de appell. fo. 123 & seq. Et cui magis credatur nuncio, uel parti, uel nuncio uel notario, & quanta fides adhibere. ibi. d. nu. 2. fo. 114
- 5 Nunciatus si dixerit te esse ad domum, non intelligitur, q. prius perquisierit personam in c. cautam. nu. 3. de do. & conu. fo. 231
- 5 Nunciatus si fuerit nullus ad superiorem, an operetur aliquos effectus in c. debitus. nu. 18. de appell. fo. 158
- 7 Nuncio an sit credendum in c. praesentia nu. 6. de sponsa. fo. 10
- 1 Nunciatus publicus creditur sine liti in c. sceleratus. nu. 1. de test. fo. 64
- 5 Nunciatio noui operis sufficit, si fiat uni ex pluribus dominis in c. deputari. nu. 10. de iud. fo. 50
- 6 Nuncio noui operis habet locum etiam quando ecclesia edificata, & opus post denunciat omni constructioni debet delictu expensis qd. filantes in c. 1. nu. 4. de noui operum. nu. fo. 174
- Nunciatio noui operis non operatur, q. adificum postea confirmat destruat, quando notorium est nunc ante nullum ius habet esse cum si dubitatur. ibi. nu. 10. fo. 173
- 7 Nunciatio noui operis non debet, nec potest fieri illi, qui est in aequa dignitate uel in magistratu, nisi dignitas uel magistratus sint per petui. in c. cum ex intentione. nu. 1. de noui op. nu. fo. 175
- Nunciatus si uelit ostendere sibi esse ius guidandi, potest nunciare ex ipse q. non audatur, nisi de nullo additio, quod est uerbi si excipit ante huc coactum, post uero non admitti talis exceptio. ibi. nu. 3
- Nunciatio noui operis an transeat in fidei iudicio ante an. ibi. n. 1. 76
- Nunciatio noui operis, non habet locum in operis rusticis, uel ubi in dilacione esset periculum. ibi. nu. 9. fo. 100

In Panormitani Commentaria.

- 7 Nuptiæ simulatæ tenent in foro iudiciali, quia ibi iudicatur secundâ extrinsecâ, secus in foro pœnitentiâli. in c. tua nos. num. 8. de sponsa. folio 12
- 7 Nuptiæ imitæ in multa procreant mala. in c. requisivit. n. 4. de sp. fo. 9
- 7 Nuptiæ secundæ non bene dicuntur, & benedicens puniendus est. in c. 1. n. 1. & 3. de secun. nup. fo. 64
- 7 Nutritor non tenetur nutrimentum ut filium institueret. in c. transmissi. fo. 2. qui fil. sine legi. fo. 47

De licta O.

- 2 **O**bedientia an & quando, & in quibus est præstanda per subditos prælato, uel alteri superiori. Ant. in c. ad aures. nu. 1. de temp. ordi. fo. 18
- 3 Obediens alieni an præstare facere tanquam superiori, an ex timore, uel quomodo. in c. olim inter. nu. 9. de res. sp. fo. 243
- 5 Obedientia propriæ quæ criminata est deneganda prælati. in c. cum non licet. nu. 2. de præscrip. fo. 37
- 6 Obedientia solius prælati n. abbatibus exempti præstari superiori nō præiudicat ad transferendum subiectionis possessionem, nisi interveniat consensus capituli. in c. cum dilecti. n. 7. de relig. domi. f. 233
- 4 Obedientia non est præstanda superiori mandanti id, super quo ipse potest dispensare. Ant. in c. dilecti. n. 3. de temp. ordi. fo. 31
- 3 Obedire c. de his qui non cogitur, nec debet quando ex tali obedientia resultaret peccatum in c. l. teras. n. 3. de res. sp. fo. 273
- 4 Obedientia etiam naturalis non nascitur ex simpliciter promissione, de solvenda usura in c. de debitoribus. nu. 1. de iur. iur. fo. 160
- 3 Oblatus ad aliquid si in termino dato, non facit, quia impeditus, tenetur post terminum facere an. c. cum dilecti. nu. 8. & 12. de do. & contri. fo. 259
- 5 Oblatio iurata quæ sita alteri non potest etiam per papam tolli. in c. cum parat. nu. 9. de appell. fo. 124
- 5 Oblatio bonorum si sit facta primum uni sub condi. & postea alteri pure, veniente condici. pœnitetur prima. in c. pœnitentia. nu. 6. de app. fo. 136
- 6 Oblatio succedit ad interese in obligationibus facti etiam de iure canonico. in c. accedens. nu. 4. de consec. præben. fo. 80
- 7 Oblatio non inducit ex licite geitis. in c. quod latenter. nu. 1. de reg. iur. fo. 226
- 2 Oblatio nulla potest esse inter monachum & abbatem, uel dominum & servum. in c. præter. n. 1. nu. 4. de transac. fo. 177
- 7 In obligatione generalis de contrahendo matrimonio, subintelligitur nisi si qua re turpe superueniat in c. lictas. nu. 1. de coniug. p. fo. 31
- 6 Oblatio non succedit ad interese in obligationibus facti, quando est electa in lictis personarum in c. lator. nu. 2. de pigno. fo. 118
- 6 Oblatio si nō sit p. n. i. ex partibus adimpleta altera nō tenet et adimplere. Intell. q. q. quia una lictis obligationi est respectu ad alteram, alias si sunt separare, secus in c. an sit differendum. 6. de ap. f. 139
- 6 In obligatione generali non veniunt ea, quæ specialiter quis nō subieci obligaturus. in c. 1. nu. 4. de pignoris. fo. 118
- 7 Oblatio bonorum simpliciter facta intelligitur de futuris & præsentibus. in c. cum aliquibus. nu. 4. de reind. fo. 66
- 6 Oblatio conditionalis uel in diem non est sufficiens ad agendum ante diem, uel conditionem, nisi talis obligatio a principio electa putat, sed in ea subintelligitur tacite dies, uel conditio. in c. cum super quæstione. nu. 6. de consec. præben. fo. 77
- 7 Oblatio omnium bonorum in de iure facta concernit etiam bona futura. in c. quia circa. nu. 3. de priu. leg. fo. 185
- 5 Oblatio naturalis non oritur ex sententia in iustitia, qua non extitit appellatum. in c. quod ad consultationem. nu. 7. de re iudi. fo. 79
- 5 Oblatio in obligationibus facti, quare succedit ad interese, & in obligationibus dandi. in c. cum uenerabilis. nu. 1. 8. de excep. fo. 12 Et in obligationibus facti, post mortem interese est in obligatione, secus in obligationibus dandi. ibi. nu. 19
- 2 Oblatio defuncti, an transeat in hæredem. in c. promissu. nu. 2. de arbitrio. fo. 229. Et in obligationibus facti, an succedat obligatio ad interese, quando lo interuenit iuramentum. in c. per tuas. nu. 12. de arb. f. 225
- 6 Oblatio naturalis oritur ex contractu ipso iure unilo, ratione solennitatis non seruatur. in c. quia plerique. nu. 3. de immu. eccl. fo. 294
- 6 Oblatio an & quomodo queratur ex diuturna protelatione alicuius rei. in c. peruenit. nu. 3. de censu. fo. 251
- 7 Oblatio non oritur ex facto a iure improbatum. in c. super eo. nu. 8. de conditio. apposi. fo. 24
- 6 Oblatio, promissio, stipulatio, incerta ualeret de acquireta canonica, & erit taxanda arbitrio boni iuris. in c. x. parte. n. 5. de censu. fo. 236
- 4 Oblatio ad interese, an succedat in obligationibus facti, quando factum potest adimpleri in c. ueniens. nu. 9. de iur. iur. fo. 171
- 6 Oblatus rē restituere illi qui potest integritatem restituere, an teneatur in foro an. max. illā rē restituere. in c. q. plerique. n. 2. de immu. eccl. f. 293
- 4 Oblatio me sub certa conditione uel sub spe, quod consequendi, si nihil nō seruatur fides, ego nō teneor aliter. Item in c. peruenit.

il. 2. nu. 3. de iur. iur. fo. 158

- 6 Oblatus naturaliter tantum peccat, nisi adimpleat, quod promissit in c. quia plerique. nu. 1. de immu. eccl. fo. 291
- 6 Oblatus civiliter tantum putatur in chirographo ultra biennium uō tenetur in foro animæ. ibi. nu. 18. fo. 292
- 3 Oblatus ad aliquā rē tradendā, nē ē illā tradere liberā, & a nemine occupatā. in c. ecclesia S. Mariæ. il. 2. nu. 4. ut lit. pendu. fo. 280
- 6 Oblatus se deo sponte magis meretur, q. ille, qui necessitatus se obligat. in c. magnæ. nu. 3. & 6. de uoto & uoti redemp. fo. 222
- 6 Oblatus se ad faciendum aliquid opus pro certa mercede, quo tempore potest petere illā mercedem in c. quia p. p. nu. 19. de locato. fo. 11
- 6 Oblatus ad se ruit dum aliquibus sub nomine collectio, puta, uni collegio, debet secundum quod numerus crescit, uel decreuit. in c. quanto. nu. 3. & 9. de censu. fo. 155
- 7 Oblatus potest se aliquis ad perdendum causam, uel beneficium, si aliquid non facit in c. si. nu. 3. de censu. fo. 154
- 2 Oblatus ad aliquid faciendum si ingreditur religionē, quomodo succentur creditor. Ant. in c. unico. nu. 8. de obl. ad ratio. fo. 78
- 6 Oblatus se & quando possit quis non emere, uel non uendere. in c. super. nu. 2. de decimis. fo. 193
- 1 Oblatus se quis non potest ad pœnam beneficii perdendi. in c. cum dilecti. nu. 14. de elect. fo. 182
- 6 Oblatus ad dandum fideiussorem non liberatur dando clericum in c. 1. nu. 3. & 6. de fideiuss. fo. 123
- 7 Oblatus ad certam quantitatem certo die, sub pœna solvenda, si parte intra terminum soluit, non tenetur ad integrum pœnam. in c. tam ad. nu. 1. de pœn. s. nu. 202
- 6 Oblatus dimidia uel dimidia, quæ dicatur ibi. nu. 5
- 6 Oblatus ratione oneris realis, potest se exonerare, dimittendo ipsam rem oneratam in c. de terris. nu. 4. de decimis. fo. 186
- 6 Oblatus qui potest per se uel per alium obligationis in expellere, si non potest per se, tenetur per alium. in c. l. cet. n. 13. de no. & uoti redemp. fo. 227
- 6 Oblatus facit causam cum ad hæredes & executores ipsarum lib.
- 6 Oblatus quæ sit imago depicte in muro alicuius parochie cedunt ecclesie parochiali, & idem si sunt capellæ existeret intra parochiam. in c. pastoralis. nu. 2. de his quæ sunt a prælato. fo. 89
- 6 Oblatus al cuius ecclesie debet alicui ex præscriptioe, non faciunt quille teneatur ad onus fabricæ illius ecclesie. in c. cum inter. nu. 3. de uerb. signi. fo. 243
- 6 Oblatus uel elemosine facit al cuius imago, uel picture existit intra limites parochie, nec in domo alicuius primati cedunt lucro presbyteri parochiali. in c. quoniam. nu. 1. de decimis. fo. 184
- 6 Oblatus facit alicui capellæ cedunt lucro ecclesie parochialis, sub qua est capella. in c. 1. nu. 4. de sta. mona. fo. 224
- 6 Oblatus quæ sunt imago, quæ est intra limites parochie, cedunt lucro presbyteri parochialis. Idem si sunt capellæ, uel altaris fundatis intra parochiam. in rub. nu. 2. & 4. parochus. fo. 177
- 6 Oblatus facit in aliqua ecclesia censetur facit contemplatione ecclesie & non celebrantis in ea. in c. pastoralis. nu. 2. de his quæ sunt a prælato. fo. 89
- 7 Oblatus quæ sunt quæ proprie dicantur, de quibus rebus, & a quibus debeant fieri, & quando debent fieri in c. causa. nu. 1. de uerb. signi. fo. 236
- 5 Oblatus quæ sunt capellæ suis intra aliquam parochiam cedunt de iure ecclesie parochiali sub qua sunt sitæ. in c. ex transmissa. nu. 3. de præscrip. fo. 35
- 6 Oblatus alicui monasterio dicuntur illi, qui se & sua obtulerunt habi in non mutato. in c. non est. nu. 2. de reg. fo. 199
- 7 Oblatus non tamen plene alicui religioni non gaudent priuilegiis illius religionis in c. cum & plantare. nu. 4. de priu. leg. fo. 177
- 6 Oblatus alicui monasterio dando se & sua, incertum efficitur seruus illius monasterii, ut non possit transire ad strictiorem religionem. in c. quod a te. nu. 3. de coniug. fo. 18
- 6 Oblatus facit in aliquo altari censetur facit contemplatione ecclesie, secus presumitur facit contemplatione ipsius altaris, & idem in aliis rebus. in c. 1. n. 1. de successio. ab intestato. folio 163
- 2 Oblatus cadit etiam in papam in c. ex parte. il. 1. n. 1. de offi. delega. fo. 101
- 1 Obreptio in iur. processum ipso iure. in c. cum dilecti. nu. 7. de rescript. fo. 79
- 4 Obsequium possit dari in obsequiis. in c. ex rescripto. nu. 7. de iur. iur. fo. 165. Et monachi & clerici, an & quando possint dari in obsequiis. ibi. nu. 8
- 7 Occasio caprandi mortis dari non debet, tum in matrimonio, q. in promissione beneficiorum. an. uacat. in c. si. nu. 2. de eo, qui dux in ma. fo. 30
- 7 Occidens illi, q. de iure positio ueniebat occidendus, teneat in foro aie fecus

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

secus si de iure uel naturali uel diuino, quia in nullo foro puniuntur in
c. interfecisti. num. 2. de homici. fo. 125

- 1 Occidens parentem uel filium puniunt. *Eni leges etiam in terris ecclesiarum, quia secundum canones non reperiuntur in hoc aliqua pena in c. 1. nu. 3. de his qui filios occiderunt fo. 124.*
- 2 Occidere non est licitum alicui seipsum ex aliqua causa etiam ad uitandum peccatum. *in c. ex parte. nu. 2. de sepultis. fo. 175.*
- 3 Occidere an possit pater inuentum cum filio in actu uenero. *in c. uniuersis. il. 2. nu. 8. de spon. fo. 9.*
- 4 Occultans se, ut impediatur citatione, quo casu h. r. pro preceptorio citato. *in c. fin. §. porro. nu. 6. et u. lit. non contest. fo. 145.*
- 5 Occultum dicitur aliquid esse, etiam q. aliquibus sit notum. *in c. que situm nu. 4. de peniten. & remis. fo. 209.*
- 6 Odium fit concurre cum favore, consideratur fauor. *in c. in l. terris. nu. 3. de testi. spo. fo. 218.*
- 7 Odium priuatum, & non publicum repellit quem a testimonio. *in c. quoties. nu. 4. de testi. fo. 47.*
- 8 In odio 100. & 100. centum, non faciunt 200. *in c. ad apostolicam. nu. 9. de reg. fo. 203.*
- 9 Oeconomus specialis æquiparatur procuratori. *in c. Imperatorum. nu. 6. de iur. cal. fo. 161.*
- 10 Officio licita est propter defensionem persone alterius iniuriata in persona, uel rebus in c. olim. il. 1. nu. 18. de testi. spo. fo. 230.
- 11 Officiales uel consilarii an teneantur potius dimittere officium quam al ad constituere uel consentire, q. non sit bonum. *in c. aduersus. nu. me. 1. 9. & 21. de immunitate ecclesiarum. fo. 297.*
- 12 Officialis an, & quo casu teneatur finito officio de gestis in officio, & usq. ad quiti ips. in c. aduersus. nu. 14. de immunitate eccle. fo. 289.
- 13 Officiales si capiunt clericum uiolenter de mandato p. scopi, non incurrit excommunicationem. *in c. t. nu. 5. de offi. ordi. fo. 142.*
- 14 Officiales possunt puniri & inquiri de male gestis etiam, finito officio. *in c. ea que. nu. 4. de statu mona. fo. 230.*
- 15 Officialis iniiciens manus in clericum, incedit in excommunicationem, & si uero. il. 1. nu. 13. & 6. de sen. excom. fo. 212.
- 16 Officialis capiens clericum de nocte, & illum ducens ad curiam episcopi non incurrit excommunicationem, uel si fecit. *ut d. mandato episcopi. ibi. 6. & 7.*
- 17 Officialis capiens clericum euntem de nocte, non incurrit excommunicationem. *in c. ut fame. nu. 6. de sen. excom. fo. 226.*
- 18 Officialis an licite possint aliquid munus accipere in c. & si questiones. nu. 8. de simo. fo. 94.
- 19 Officialis non possunt cognoscere inter suos subditos in alieno territorio, nisi consensu partium expresso, & de licenti a iudice similis territorii. *in c. P. & G. nu. 15. de offi. deleg. fo. 133.*
- 20 Officialis non debent habere aliquid premium si capiunt excommunicatum, quia ratione officii tenentur licet capienti sit statutum excommunicatum. *in c. ecclesiis. nu. 1. de censu. fo. 235.*
- 21 Officialis ultra debitum exigens, tenetur in foro conscientie restituere. *in c. quia pleriq. nu. 33. de immu. eccle. fo. 294.*
- 22 Officialis an possint per substitutionem seruire remissive. *in c. fin. §. is autem. nu. 4. de offi. deleg. fo. 135.*
- 23 Officialis an possit conueniri tam ciuiler quam criminaliter donec est in officio. *in c. legatur. nu. 3. de maio. & obe. fo. 161.*
- 24 Officialis electus ante, qui accipiat possessionem officii, non administrat eadem extra territorium. *in c. significauerunt. nu. 6. de iudi. fo. 13.*
- 25 Officialis electus ad aliquid officium si non exerceat ex aliqua causa, an currant sibi tempora. *ibi. nu. 8.*
- 26 Officialis cui aliquid opponitur, interim non administrat. *ibi. nu. 10.*
- 27 Officiali iniuste exequenti, an & q. liciti sit restituere impune lue pars grauata appellet, siue non in c. si q. nu. 2. de offi. deleg. fo. 98.
- 28 Officialis negligens deponitur ab officio. *Ant. in c. 1. nu. 1. de offi. cu. fo. 92.*
- 29 Officialis excommunicatus uolens constingere clericum, etiam in minoribus legere uel dicare sententiam sanguinis, uel ut sit minister iustitie. *in c. sententiam. nu. 9. de offi. uel mona. fo. 340.*
- 30 Officialis an teneatur dimittere officium, si non potest alicui iniuste rei obuiare. *remissive. in c. consuluit. nu. 6. de appell. fo. 131.*
- 31 Officialis secularis si condemnat clericum, & ex hoc ipse clericus passus fuerit damna, tenetur ipse officialis rescarcere omnia damna, & ei de iniuria satisfacere. *in c. olim. nu. 1. de iur. spo. fo. 197.*
- 32 Officialis si sunt in loco extranei, qui eorum preteritur. *in c. 1. nu. 4. de maio. & obe. fo. 160.*
- 33 Officiali iniuste exequenti potest resisti, etiam per tertium. *in c. ex literis. nu. 2. & 5. de offi. deleg. fo. 123.*
- 34 Officium iudicis datur contra quemlibet possessorem, ex naturali æquitate in c. bonæ memorie. nu. 16. de appell. fo. 148.
- 35 Officio duplici incompatibilibus non potest fungi, in c. qualiter & q. il. 2. nu. 7. de accu. fo. 83.
- 36 Officium iudicis, & actio, an sint idem. *in c. iudicis officium. num. 2. de offi. iudi. fo. 159.*

Officium iudicis quando imploratur, a requiratur in libello contestatio, & quomodo. ibi. nu. 6. fo. 160

Officium iudicis extenditur ad accessoria, quæ uenerunt post
contest. secus ante. ibi. nu. 4.

Officium iudicis nubile & mercenarium, qđ sit, & eius exēpla. b. 4.
Officium iudicis non perpetuatur per lris contestationem. b. 5.

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

- quam deliberatè uideat tener e, puta q a repetit in pluribus locis per
tex. in l. diui fratres ff. de iurepatro. & unde Io. An. in c. fi. super glo. ut
quia, de fen. ex co. lib. 6. & in c. pe. eo. li. Bal. dicit, q illa psumitur esse
opi. doct. uel Iuriscōsul. q reperitur ultima in scriptura, ut ipse no.
in ci. in apud do. qō seu. ter. de uis. seu. & psumitur qō determinata
p illa parte, & opinio, si alter nō cōlat, de expressa decisione, ut
no. p. cū. in d. l. bona fides, ubi ergo in gl. reperitur contrariæ. opi. ul-
timā tenenda est, ut ipse not in l. si matertera. C. ne de statu. defunc.
Quare in dubio ultima opi. magistrorū vī approbata, ut ibi no. p. cū.
in l. in fi. ff. de consti. princ. & gl. in d. l. qui filium. in § Sabinus
- 1 Opinio communis doctorum inducit probabilem errorem, & iudi-
cans secundum eam, non tenetur ad penam. in c. i. nu. 24 de postu.
prælati. fo. 127
- 2 Opinio glōsæ, nec etiam communis, quæ est falsi euidenter, nō est
sequenda. in c. capellanus. nu. 3. de ieris. to. 177. De autoritate glō.
uide supra in uer. in litera G.
- 6 Opinio communis non est tenenda, si apparet euidenter falsa. in c.
scientes nu. 4. de censu. fo. 231
- Opiniones diuersæ quando sunt inter doctores, est tenenda opinio
media ibid.
- 3 Opiniones plures si reperiuntur in aliquo præcepto, non peccat, q
non seruati illud præceptum in c. capellanus. nu. 6. de feriis. fo. 177
- 5 Opiniones doctorū quotiescumq; reperiuntur cōtrariæ, difficile est
proferre sententiam. in c. cum sint. nu. 3. de decimis. fo. 137
- Opiniones communes doctorum si est euidenter falsæ potest
contemni, & contra eam debet iudex iudicare. ibi.
- 3 Opinio communis doctorum inducit iustam causam litigandi. Item
opinio singularis alicuius doctoris, quæ sit probabilis in c. in nem. nu.
me. 23. & 26. de dolo & contu. fo. 137
- 4 Opinio leuiss, quæ sit in c. liceat. nu. 8. de proba. fo. 27
- 7 Opinio cōis doctorum si est falsa, non est admittenda, & cōtra ipsā
legitime pronuntiatur. in c. tua nos. nu. 9. de usu fo. 146
- 7 Opinio a pluribus approbata, in dubio est sequenda. in c. nouimus.
nu. 1. de uerbo signi. fo. 242
- 1 Opinio communis doctorum, est seruanda, si non est euidenter fal-
sa. in c. 1. nu. 15. de consti. fo. 20
- 1 Opponens aliquas solentates desuisse in aliquo actu, habet probare
in c. cum dilecti. nu. 13. de electi. fo. 182
- 1 Opio an detur iudici, uel parti in remediis alternatiue a iure indu-
ctis. in c. prore. nu. 22. de do & contu. fo. 254
- 7 Oratio generalis q sit pro mortuis, an tñ prosit defunctis, qñ oratio
specialis. in c. fraternitatem. nu. 4. de sepul. fo. 169
- Oratio que fit pro defunctis, si eis non prodest, prodest saltem aliis
defunctis, uel fac. ent. ibi.
- 7 Oratoria priuata nō gaudet priuilegio ecclesiarum in c. parenti-
bus. nu. 3. de priuileg. fo. 179
- 6 Oratorium ab ecclesia, quomodo differat, & in quibus. in c. si. nu. 3.
de cens. fo. 239
- Oratorium non gaudet immunitate ecclesiastica, nisi sit constructū
pontificis autoritate. ibi. nu. 4.
- Oratorium constructū autoritate pōt ficiis, non pōt ulterius ad hu-
manos usus deputari, secus si autoritate priuata ibi
- 4 Ordinarius an possit produci in testem coram suo uicario, uel offi-
ciali, uel iudice foraneo. in c. dilecti. nu. 1. de testi. fo. 92
- 4 Ordinarij auctoritas an sit semper necessaria in publicatione p aliū
notarium facienda in c. cum P. nu. 2. de fide instr. fo. 137
- 3 Ordinarius an possit regulari, si assessor est suspectus. in c. 1. nu. 14.
de iudi. fo. 4
- 4 Ordinarij appellantur episcopi, & etiam inferiores. in c. post ces-
sionem. nu. 1. de proba. fo. 13
- 1 Ordinarius ex quibus impedimentis priuatur iurisdictione. in c. sci-
ficateus. nu. 7. de rescrip. fo. 63
- 7 Ordinarius potest interdicerē sponsalia clandestina. in c. cum inhi-
tio. nu. 6. de clande. desponsa. fo. 21
- 3 Ordinarius potest, qñ uult cōmissam iurisdictionē reuocare. in c. acce-
dens. il. 2. nu. 9. ut lit. non contest. fo. 141
- 4 Ordinarius potest iudicare ultima die iug iurisdictionis. si successor
non uenit, delegatus uerō indistincte potest. in c. & si Christus. nu.
7. de iur. iuran. fo. 189
- 2 Ordinarius censet effectus delegatus, si papa sibi referibat, tanquam
quilibet extraneo. in c. graue. nu. 5. de offi. ordi. fo. 158
- 7 Ordinarius habet potestatem ligandi & soluendi in habitu, in actu,
in c. 1. nu. 7. de simo. fo. 88
- 7 Ordo iuris non requiritur in notoriis, & ideo accusans notorie cri-
minosum, non se inhibet, nec requiritur clamosa infamatio. in c. licet
Heli. nu. 3. de simo. fo. 99
- 2 Ad ordines quilibet præsumitur idoneus, nisi probetur contrarium
Ant. in c. ex parte. il. 2. nu. 2. de corpo. uiti. fo. 79
- 2 Ordines sacri possunt per solū epm conferri, nō tñ tolli. Anto. de
- But. c. inter corporalia. nu. 3. & 4. de transla. præla. fo. 23
- Ordines sacri conferuntur per solū epm, intellige remotis aliis epis,
non tamen remoto consensu sui capituli. ibi. nu. 8
- 2 Ordo iudiciarius pōt remitti in totū cōuentionem partiū, & tñ pnun-
ciatio facta per iudicem, ualebit in uim passi, in parte uero non pōt
remitti in c. de causis. nu. 8. de offi. deleg. fo. 96
- 2 Ordines sacri intra quod tempus possunt uel debent accipi. Ant. in
c. præterea. nu. 3. de gra. & quali. fo. 57
- 7 Ordines plures sacri non possunt uni eadem die conferri. in c. cū sit.
nu. 1. de conse. eccle. uel alta. fo. 261
- 2 Ordines nō possunt conferri in die natiuitatis domini. Anto. in c. 1.
nu. 2. de temp. ordi. fo. 46
- Ordinatus nō cōgruo pcepit recipia charactere, non tñ recipit
ordinis executionem. Ant. in c. 2. nu. 2. eo. ti. fo. 60
- Ordinis extra tpa ordinandi, priuatur potestate ordinandi. ibi. nu. 3
- 3 Ordinis iudiciarii omisio respiciens nullitatem sententiæ, an recipi-
at probationem contrariam. in c. cum ad sedem. nu. 32. de restitue.
spoliato. fo. 230
- 2 Ordo subdiaconatus, ē ordo sacer. Ant. in c. 1. n. 4. de ord. ab epi. fo. 54
- 2 Ordines sacri, a quibus casibus liberent filios a patria potestate.
Ant. in c. decorum. nu. 4. de xci. & quali. fo. 61
- 1 Ordines sacri non debent conferri extra quatuor tempora. in c. q si-
cut. § super eo. nu. 13. de electi. fo. 173
- 3 Ordo iudiciarius quo a forū laicorum, non potest tolli a papa. in
c. quod clericis. nu. 6. de fo. comp. fo. 83
- 6 Ordines plures sacri extra quatuor minores non possunt eadē die cō-
ferri. in c. cum H. lator. nu. 1. de eo qui furti. ordi. recep. fo. 166
- 2 Ordo clericalis, an sit dignitas. Ant. in c. eo ibentibus. nu. 1. de fer. nō
ordi. fo. 76
- 2 Ordinarij au debeant ad ordines sacros administratores bonorū al-
terius. Ant. in c. 1. nu. 1. 2. 3. 7. 9. 10. de obli. ad ratioci. fo. 77
- 2 Ordo episcopalis an imprimat caractere. Ant. in c. post transla-
tionem. nu. 25. de remu. fo. 40
- 5 Ordinis ea que sunt episcopalis, non præscribitur. in c. ueniens nu.
me. 4. de præscrip. fo. 52
- Ordo episcopalis quis sit. ibi. nu. 5
- Ordines sacri etiā prima consensu non debent capi, nisi a proprio epi-
scopo, nisi in casibus, de quibus ibi. nu. 6
- 1 Ordo absolutionis ab excommunicatione. in c. exco. muniato. nu.
me. 19. de rescrip. fo. 103
- 7 Ordines sacri non debent recipi a prælato simoniaci. in c. per tuas.
il. 2. nu. 1. de simo. fo. 102
- Ordines sacri non sunt recipiendi a simoniaci prælato, uel excoica
to, aut deposito & suspensio. ibi. nu. 10. fo. 103
- 6 Ordines sacri dicuntur a subdiaconatu supra, per excellentiam, alii
et sunt sacri, sed non illo modo. in c. nu. 2. de clericis cōiugatis. fo. 11
- Ordo si non seruatur in aliquo actu, an reddat actum nullum. c. uni
ueris. nu. 10. de sen. exco. fo. 220
- 2 Ordines sacri qñ & quibus diebus conferantur, & an omnes simul
possint conferri. Anto. in c. de eo autem. num. 1. de temp. ordina.
folio 46
- 3 Ordo iudiciarius seruatur in modo sententiandi, quādo etiam inter
certas personas quis habet iurisdictionem, licet in decidendo seruetur
confusio rei super qua legatur. in capitu. ceterum. num. 24.
de iudi. fo. 25
- 3 Ordo iudiciarius quod duplex sit, & quo casu in eo requiratur libel-
lus. in c. uenietis. nu. 17. de do. & contu. fo. 264
- 1 Ordo iuris appositus in rescripto, an in lucat nouam formam. in c.
cum dilecti. nu. 11. de rescrip. fo. 80
- 6 Ordines sacri quo casu possunt conferri infanti. in c. nullus. num. 3.
de reg. fo. 196
- 2 Ordines plures uni eadem die conferri non possunt, etiam de consen-
su Metropolitani. Ant. in c. dilectus. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 51
- 5 Ordo iudiciarius an sit seruandus, qñ agitur de nullitate. in c. inter
ceteras. nu. 12. de re iudi. fo. 70
- 3 Ordinis omisio in processu, an uiciet processum. in c. cum dilectus.
nu. 8. de cau. post. & proprie fo. 206
- 5 Ordo iudiciarius seruatur in interdicto, unde ui, etiam contra con-
tumaciam, si eius si agitur uia attentati. in c. hon. memorie. n. 17. de
appella. fo. 148
- 7 Ordines sacri non pnt recipi ab alieno epe, nisi obtenta licentia a
proprio. c. h. nu. 1. de eo. qui iur. ordi. recep. fo. 166
- Ordines plures sacri non possunt eadem die uni conferri, tamen
collati tenent, licet eorum administratio sit prohibita, & quando.
in capitu. sima. numero 3. 4. & 5. de eo, qui furti. ordi. recep. fo.
166
- 7 Ordo sacer habet annexum uotum continentie. in c. unico. nu. 3. de
de. per fal. promo. fo. 166
- 3 Ordo pcedendi in causis spiritualibus, uendicat sibi locum in causis
ipfis

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- ipsis connexis in c. quanto. nu. 3. & 6. de iudi. fo. 1. & seq.
- 3 Ordo iuris si in aliquo casu remittitur non censetur remissa citatio. in c. 1. nu. 4. de cau. pos. & proprie fo. 194
 - 1 Ordines referuati epis. in c. quanto. nu. 3. de consue. fo. 112
 - 2 Ordo iuris seruandus est in quolibet possessorio. in c. consultationibus. nu. 9. de offi. deleg. fo. 103
 - 2 Ordinatus ad ordines, nullum beneficium habes, potest agere contra ordinantem, ut sibi de beneficio provideat. Anto. in c. ueniens. nu. 3. de fil. presby. fo. 68
 - 2 Ordinatus a papa, an possit per inferiorem deponi. in c. per tuas. nu. me. 2. de maio. & obe. fo. 162
 - 2 Ordinatus extra quatuor tempora, recipit characterem, non tamen executionem ordinum, nisi fuerit cum eo per Episcopum dispensatum. Anto. in c. consultationi. nu. 1. 2. & 3. de temp. ordi. fo. 51
 - 7 Ordinatus a schismatico est ab officio repellendus, nisi probauerit fuisse cum ipso postea dispensatum. in c. fraternitati. 1. de schisma. f. 121
 - 7 Ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de non petendo ab ordinatore, punctione per aliquod tempus, uterque puniatur ad tempus, & praterquam a papa non reuertitur. in c. si quis. nu. 1. & 2. de simo. fo. 106
 - 2 Ordinatus ab excoicato, recipit characterem, sed non executionem. Anto. in c. cum clericis. nu. 1. & 3. de ordi. ab epi. fo. 34
 - Ordinatus ab excommunicato, a quo dispensatur. ibi. nu. 2
 - 7 Ordinatus sine examinatione & consensu superioris, recipit ueros ordines, tamen non habet eorum executionem, siue dispensationem in c. 1. nu. 1. de eo qui furti. ordi. rece. fo. 166
 - 6 Ordinatus in aliqua ecclesia, debet consequi alimenta in illa ecclesia, et si sint plures ordinati. in c. postulasti. n. 2. & 3. de iure patron. f. 30
 - Ordinari possunt plures in eadem ecclesia, non tamen possunt esse omnes: electores eiusdem ecclesie. ibi. nu. 3
 - 2 Ordinatus si non habet beneficium, potest ordinantem compellere ad promouendum de beneficio & eius successor. Anto. in c. accepimus. nu. 2. 3. & 4. de eta. & quali. fo. 62
 - 2 Ordinatus contra mandatum Apostoli, recipit characterem & habet cum ordinis. Anto. in c. 2. nu. 2. & 5. de biga. fo. 30
 - 7 Ordinatus ad titulum ecclesie alterius clerici, cum consensu tamen suo, debet uenire ex redditibus ipsius ecclesie dummo ibi in diuinis seruiat, alias secus, uel facultates ecclesie non sufficerent. in c. per tuas. 1. nu. 1. & 2. de simo. fo. 103
 - 2 Ordinatus a papa, non potest per inferiorem promoueri, & licet habeat multa privilegia, tamen non eximitur a potestate sui epi. in c. cum in distribuendis. nu. 1. de temp. ordi. fo. 50
 - Ordinatus ab uno, cetera papam potest per alium promoueri ibi. nu. 2
 - Ordines fieri quibus diebus conferendi sint. Anto. in c. literas. nu. 3. eo. tit. eo.
 - Ordinatus prius ad ordines, prius pater conferendi ordines, non tamen ipso iure, sed per titulum. Ant. in c. uel non est. nu. 1. & nu. 2. eo. ti.
 - Ordinatus in inabili etate ad ordines sacros, recipit ordines, & eorum executionem, nisi suspendatur. ibi. nu. 3. & nu. 9. fo. 51
 - 2 Ordinatus primo, paterferendi sunt ceteri paribus. in c. 1. nu. 1. & 3. de maio. & obe. fo. 160
 - 6 Ordinatus ad maiores ordines, non est obligatus seruire in minoribus nisi ex necessitate. in c. quisque. nu. 4. de uita & honesta. cle. fo. 4
 - 4 Ordinandus tenetur oino proderca, que impediunt ordines executionem. in c. cum causam. 1. nu. 14. de testi. & attesta. fo. 86
 - 2 Ordinatio alicuius in presbyterum, quo & cum qua solennitate fieri debeat. Ant. in c. nec epi. nu. 2. de temp. ordi. fo. 49
 - Ordinans & ordinatus extra tempora puniuntur. Ant. in c. cum quida. nu. 1. eo. ti. fo. 60
 - Ordinatus extra quatuor tempora, caret executione, nisi per papam dispensetur. ibi. nu. 2. 3. 4. 5. fo. 60
 - 2 Ordinatio presbyteri cum qua solennitate fieri debet, uel aliorum. Ant. in c. si. nu. 2. de sacra. non ite. fo. 66
 - 7 Ordinatio uel consecratio non cessetur simoniaca si ordinatori aliquod fuerit donatum, non tamen ex pacto. in c. si quaestiones. nu. 1. & 4. de simo. fo. 93. & seq.
 - 4 Originale ostenditur iudici, ut uidet, sufficit tamen quod copia remaneat in iudicio. in c. 1. nu. 3. de proba. fo. 5
 - 5 Ad originale recurritur, si transumptum discordat cum originali. in c. cum uenerabilis. nu. 7. de excep. fo. 11
- ¶ De licita P.
- P**actum apponi an possit in contractu matrimonii, quod uxor non teneatur sequi uirum, & quod uir teneatur stare in certo loco. in c. 1. nu. 5. qui matri. accu. poss. fo. 55
- Pactio & promissio potest appellari fides & ueniens contra promissionem, dicitur uenire contra fidem praestitam. in c. 1. nu. 2. de sponsa. duo. fo. 21
- 6 Pactum contra accidentalia contractus ualet, contra substantialia uero non. in c. uni. nu. 6. de commoda. o. fo. 101
- Pactum appositum contra naturam contractus, possibile est, quod faciat ipsum transire in uim alterius contractus. ibi. nu. 10
- 6 Pactum de futura successione, an & quod ualeat, & an firmetur iuramentum. in c. nulla ecclesiastica. nu. 10. de conce. prob. fo. 71
- 7 Pactum licite fit de eo, quod a lege permittitur. in c. de infidelibus. nu. 6. de consan. & assi. fo. 40
- 4 Pactum nudum sine causa, an ualeat. in c. si cunctio. nu. 2. de f. instrum. fo. 135
- 7 Pactum, quod periculum spectet ad recipientem pecunias, an sit sanum. tituli c. per ueltras. nu. 8. de dona. inter ui. & uxo. fo. 62
- 7 Pactum de non petendo se ad iniuriam, factum inter maritum & uxorem, non impedit restitutionem petitionem, si quando unus duxerit ab alio. in c. l.teras. nu. 10. de resti. spo. fo. 231
- 3 Pactum de non diuidenda societate, non ualet. in c. si diligenti. nu. 6. de foro. comp. fo. 92
- 2 Pactum nudum ligat de iure canonico in c. 1. nu. 1. & 5. de pact. fo. 190
- Pactum nudum quid sit, & quibus modis uelutur. ibi. nu. 4
- 1 Pactum positum in compromisso, ut eligatur unus, non ualet inter quos propter. 5. uel saltem nu. 3. de elect. fo. 195
- 6 Pactum de non petendo sibi in futurum competitur, ualet in casu multiplicitatis. nu. 7. de decimis. fo. 182
- 7 Pactum quod monachus habeat proprium, an ualeat. in c. infirmum. nu. 6. qui de uel uo. fo. 27
- Pactum contra naturam contractus, quid operetur. ibi.
- 6 Pactum uel contractus contra naturam contractus, non ualet, nisi per appositionem pacti uel contractus transcat in uim alterius contractus. in c. h. nu. 4. de precariis. fo. 100
- 7 Pactum de lucranda dote & donatione propter nuptias, soluto matrimonio, ualet dummodo sit aequale, & quomodo fieri debeat. in c. donat. o. nu. 11. de dona. inter ui. & uxo. fo. 64
- 7 Pactum de reuendendo facit praesum contractum usurarium, contra quod modicatur precii, & emptor consequitur uisuras excoicatus in c. conuictus. nu. 7. de usur. fo. 146
- 6 Pactum de lucrandis fructibus positum in contractu emptionis, reddit ipsum suspectum, quia natura talis contractus est lucrari fructus. in c. si uos. nu. 6. de pigno. fo. 120
- 1 Pactum de futura successione iuratum quo casu ualeat. in c. uenerabilis. nu. 24. de elect. fo. 185
- 6 Pactum legis committitur, an habeat locum in pignore. in c. si quis. te. nu. 1. & 6. de pigno. fo. 121
- Pactum legis committitur quare regulariter improbat in pignore, sed non in contractu emptionis. ibi. nu. 7. fo. 122
- 3 Pactum nudum est iustitiae ad agendum, nec ualet si auctum in contractum. in c. dilecti. fili. nu. 9. de iudi. fo. 27
- 6 Pactum de retrouendendo cum modicatur precii, an faciat praesum contractum feneratorum. in c. ad notitiam. nu. 4. 8. 9. fo. 11. & 12. de emp. & uendi. fo. 107
- 3 Pactum nudum & iuramentum non producit actionem. in c. si in tale. nu. 10. de iudi. fo. 45
- 2 Pactum uel iuramentum de non cedendo bonis, an ualeat. in c. si in talis. 3. de pactis. fo. 172
- 7 Pacta per dissolutionem matrimonii, non tenent. in c. si necesse. nu. 3. de dona. inter ui. & uxo. fo. 61
- 7 Pagani coniuncti in gradu prohibito lege canonica tamen, conueniunt fidem non separantur. in c. gaudemus. nu. 1. de diuor. fo. 59
- 7 Pagani conuersi ad fidem, qui plures prius habebat uxores adhaerere primae, & si repudiata uxore cum secunda contraxit, secunda dimittat, & adhaerere repudiatae etiam si repudiata cum alio contraxerit, secus si effectus repudiata. ibi.
- 6 Palatium episcopi gaudet immunitate ecclesiastica, etiam quod sit extra circuitum ecclesie. in c. ecclesie. num. 9. de immunita. ecclesie. fo. 295
- 2 Pallium quid sit in trib. nu. 2. de autho. & usu pal. fo. 9
- Pallium scribendum per e, & unde dicatur. ibi. nu. 4
- Pallii forma quomodo debet esse. ibi. nu. 5
- Pallium habent concedere patriarchis archiepiscopis sibi subiectis. ibi. num. 3
- Quid designant cruces in palteo. ibi. nu. 6
- 2 Pallium significat plenitudinem pontificalis officii. in c. ad honorem. nu. 2. de an. & usu pal. fo. 10
- Pallium instantur est petendum, & debet peti intra tres menses a die consecrationis de iure, nisi fuerit impeditus. ibi. nu. 8
- 2 Pallium an possit accommodari. in c. 2. nu. 6. de au. & usu pal. fo. 10
- Ante traditionem pallii non transfertur plenitudo pontificalis officii. in c. p. specialis. nu. 1. eo. ti.
- Quae post archiepiscopis confirmatus ante acceptionem pallii. ibi. nu. 3
- 2 Pallium quid sit, a quo concedatur, & unde dicatur, & quae sit eius forma. Ant. in rub. nu. 1. & 2. de anchori. & usu pal. fo. 26
- 6 Papa siue Cardinalis si reperiantur habere uxores, facere debent ut intrent monasterium. in c. sane. nu. 3. de conuer. con. uo. fo. 210

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Papa non potest causa cessante, transferre Episcopum inuitum de uno episcopatu, in alium, sed cum causa potest ibi nu. 13 fo. 180
- 1 Papa nil potest disponere 3 Evangelium in c. significasti. nu. 2. de elec. fo. 9
- Papa quando citat, & in quibus contra concilium, & in quibus concilium contra papam. ibi nu. 3
- Papa qui est in notorio & incorrigibili peccato, & in eo persistit, potest tanquam hereticus puniri. ibi nu. 4. fo. 142
- Papa non potest quem absoluerit a iuramento sine legitima causa ibi nu. 9
- 6 Papa solus potest conferre beneficia iurata, licet de honestate non debet facere in c. proposuit. nu. 4. de concess. prax. fo. 72
- Papa potest dispensare contra statuta concilii generalis. ibi nu. 6
- Papa in quibus casibus non dispensat. ibi nu. 9
- Papa non dispensat in concernentibus si se ibi. n. 10. & 20. fo. 72. & fo. 73
- Papa in totum potest tollere uocem ex causa, alias non, episcopus uero non potest tollere in totum, sed potest ipsum commutare. ibi nu. 12. fo. 72
- Papa potest facere oia, quae potest ipse Deus, clausum tamen errantibus. ibi
- Papa sine causa non potest quem absoluerit a iuramento, neque seipsum in d. c. proposuit. nu. 13. de concess. prax.
- Papa non potest dispensare circa uniuersum statum ecclesiae, nisi ex aliqua iusta causa. ibi nu. 14
- Papa non potest dare potestatem principi seculari, ut possit iudicare inter clericos, nisi ex magna causa ibi
- Papa non dispensat in secundo gradu, in linea inaequali, sed in linea equali, licet. ibi nu. 16. fo. 70
- Papa non potest iudicare, nec ab Imperatore, nec a toto clero, nec populo, nisi de se la heresi, quo casu est deponendus non a semetipso, sed ab alio. ibi nu. 17
- Papa exiles in peccato mortali, debet moneri sibi denunciatorem euangelicam, & si erat peccatum notorium, per ecclesiam scandalizatur, & monitus non desistit, poterit priuare, quia sapit heresim. ibi nu. 18
- Papa est obediendum circa omnia illa quae praecipit, nisi contineat peccatum mortale. ibi nu. 16. fo. 73
- Papa in omnibus potest dispensare, praeterquam in articulis fidei, uel praeceptis, quae sui natura sunt maiora. ibi nu. 20
- 6 Papa solus potest dispensare circa plures dignitates, personarum, & beneficia curata, quia principaliter conceduntur in honore patriarum, quo casu legatus de latere non potest in c. exten. panden. in re. 3. qui uero. nu. 38. & 39. & seq. de prax. fo. 57
- Papa licet possit tollere ius positum pro libito uoluntatis, procedit quo ad ecclesiam militante, sed quo ad D. n. non potest quia est fundamentum super bono & aequo. ibi nu. 44. fo. 58
- Papa de sola heresi potest iudicare, de aliis uero non, quia papa iudicat omnes, & a nemine iudicatur. ibi
- Papa committit simoniam, recipiendo pecuniam de beneficiis uel de titulis. opiorum. ibi nu. 53. & 58. quia gratia sunt conferenda, pecunia etiam conuertenda in usus pios. ibi nu. 54. fo. 59
- Papa peccat si committit aliquid, quod sit contra Dei iuramentum. ibi nu. 34
- Papa non potest facere ea, per quae denigratur status ecclesiae. ibi nu. 56
- 7 Papa hereticum in terris imperii, ratione delicti ecclesiastici, & eius uigore imponere potest penam confiscationis bonorum in c. uergens. nu. 2. 5. de heres. fo. 181. Et uide in seq. in 3. nu. co. ti
- 2 Papa non dispensat, uel non est confectus dispensare in gradibus consanguinitatis diuina lege prohibitis, secus si humana. in c. leras. in c. 4. & 12. de resi. spo. fo. 231
- Papa tenetur legem diuinam usque ad animam & sanguinem defendere. ibi
- Papa non dispensat contra praecepta moralia negativa. ibi nu. 1. & 12
- Papa non potest dispensare circa uniuersum statum ecclesiae sine rationabili causa. ibi nu. 13. & 14. fo. 70
- Papa an possit ardua attentare sine consilio Cardinalium. ibi
- Papa non possit concedere principi seculari potestatem iudicandi & condemnandi clericos suae prouinciae. ibi nu. 14
- Papa non potest dispensare in secundo gradu ascendendum, & descendendum, sed in secundo collateralium sic, dummodo sit in linea equali, puta inter filios duorum fratrum, non autem inter nepotem & patruum. ibi nu. 17
- Papa ita ut possit dispensare in secundo gradu diuina lege prohibito, dispensat prout ex nunc, non prout ex tunc, adeo quod si ante nati, non erunt legitimi. ibi
- 5 Papa potest ecclesiam uni episcopo subiectam exemptam facere, & illam ita eximendo censetur priuare per episcopum omnibus iuribus episcopalibus, quo ad ecclesiam. in c. cum inter. nu. 25. de re iud. fo. 77
- 7 Papa condens conditionem contra legem diuinam, si potius errare, quam legem condere in c. quilibet & quia. 2. nu. 2. de accu. fo. 83
- 1 Papa non habet dominium rerum ecclesiasticarum, sed bene habet iurisdictionem administrationem in c. constitutus. nu. 9. de rescript. fo. 78
- 1 Papa uacante regno in quo habet proprietatem, ipse succedit, & succedit in iura uxoris rebellis, uel schismatici. in c. cum inter. in uersis. nu. 7. de elect. fo. 148
- 7 Papa quare appellat episcopos fratres, alios uero filios in c. quam graui,
- nu. 3. de cri. fal. fo. 153
- Papa scribens Cardinalibus episcopis, appellat ipsos fratres, alios uero filios intelligit de illis episcopis, prout est Sabinenfis, Portuenfis, & similes. ibi nu. 4
- Papa referens infidelibus, an appellat eos filios. ibi nu. 5
- 1 Papa referens pro notorie indigno, an sit obediendum ei in c. quando nu. 2. de rescript. fo. 36
- Papa non habet potestatem peccandi. ibi
- 6 Papa non potest facere quum clericus dicant officium, sed bene potest dare facultatem mutandi officium in c. 1. nu. 3. de celeb. amitt. fo. 181
- 6 Papa potest in hac re strictiorem uitam in religione, quam euestigula exposcat, puta quod religiosi non exeat claustrum & similia. in super. co. nu. 6. de regu. fo. 200
- 6 Papa dispensat super reducta a iure diuino, & talis dispensatio est contra facta auctoritate diuina
- Papa tenet locum Dei in c. non est nunc. c. de uoto & uo. re. fo. 211
- 1 Papa debet eligi saltem a duobus partibus Cardinalium, alias electio est nulla in c. licet de mandata. nu. 1. de elect. fo. 143. & seq.
- Papa potest facere constitutionem super electionem sui successoris, quem tamen non potest eligere ipse. ibi nu. 2
- Papa si reperitur, quod tempore suae electionis erat uxoratus, & adhuc remanere in papatu. ibi nu. 4. fo. 144
- 6 Papa non ardet seruare formam iuris in c. puenit. n. 14. de fidei. in
- 1 Papa quo casu debet uel potest uti plenitudine potestatis. in cap. quodiana. nu. 2. de elect. fo. 139
- 7 Papa non uidetur uti potestate absoluta, nisi expresse dicat in c. si nu. 3. de matr. contracto. contra inter. eccle. fo. 47
- 3 Papa & Imperator debent adinuicem in necessitatibus adiuuare in c. nouit. in c. 2. de iudi. fo. 19
- Papa habet nullum onem in infideles, peccantes contra legem notatam, uel contra eorum legem. ibi nu. 3
- Papa an habeat potestatem in palatibus, & in palatibus. ibi nu. 11. fo. 40
- Papa si est aduersus in necessitatibus, siue facti, siue iuris. ibi nu. 6. fo. 41
- Papa succedit deficienti imperio. ibi
- Papa criminolus debet denunciatore euangelica. ibi nu. 38. fo. 58
- 2 Papa non est obediendum in concernentibus peccatum a ligat. in c. 1. de offi. ordi. fo. 146
- 3 Papa uel alius praedictus an possit esse iudex in causa propria, uel in causa alius, possit esse testis, & quibus casibus papa habeat iurisdictionem cum uenissent. nu. 9. de iuri. fo. 38
- Papa non potest accusari, nisi de crimine heresim, uel de delictis contra iuramentum. ibi nu. 7
- Papa non est dominus rei ecclesiae, adeo quod non est ei licetum alienare rem eius. ibi nu. 8
- Papa in dubio sequi facit, praesumit facere ex c. rationabili. ibi
- 1 Papa non potest aliqui d. facere contra dispositionem diuinam. in c. 1. 5. uero. nu. 1. de sum. t. & li. catho. fo. 6
- 2 Papa non possit clericos subicere potestati laicali. in c. 2. n. 2. de ma. fo. 1. & de offi. fo. 160
- 2 Papa si referat episcopo aliquid, prout uidetur a. cui de beneficiis potest episcopus sibi prouidere de beneficiis, alias exempto a iurisdictione episcopi in c. graue. nu. 1. de offi. ordi. fo. 158
- 7 Papa si a beneficiis suis uocare potest contra conditionem laicam, & regem diuinum interpretari in c. licet. nu. 3. de spon. duo. fo. 11
- 1 Papa non potest committere non sacerdotem, ut consecrat corpus Christi in rep. ecclesiae S. Mariae. nu. 6. de conu. fo. 40
- Papa potest se iurare iudici simpliciter sacerdotis in confessionibus. ibi nu. 7
- 2 Papa an dicatur pergere illud, quod praecipit eius legatus. An. in c. collectus. nu. 5. de h. presby. fo. 72
- 5 Papa quando refertur pro aliquo beneficio, an admittantur exceptiones propositae contra executores, contra beneficiandum, & contra rescriptum. in c. de cetero. nu. 4. de re iud. fo. 63
- 6 Papa solus potest dispensare non residente in perpetuum in beneficiis, sed ad tempus ex causa quilibet superior potest in c. exten. panden. in rep. 3. qui uero. nu. 2. de prax. in. fo. 51
- 5 Papa post iudex ordinatus omni, & nullus potest eius forum dedicare in pontificali. Idem Imperatore in c. h. nu. 4. de fo. comp. fo. 116
- 6 Papa an possit solus dispensare contra constitutionem concilii. in c. ex parte tua. nu. 3. de capel. mona. fo. 237
- 1 Papa non cognoscit superiorem, ad quem recurratur in c. postulat. o. nu. 4. de postu. prax. fo. 135
- 3 Papa potest committere causam iudicii suspectis, & praedare uiam reculandi in c. ex transmissa. nu. 5. de fo. comp. fo. 70
- 6 Papa non potest tollere obligationem alteri quae sit in c. uenit. nu. 4. de uoto & uo. re. fo. 219
- 3 Papa ligatur collatione capituli, ois utriusque sexus de p. n. & remiss. q. a. in iure diuino in c. significasti. nu. 13. & 14. de fo. comp. fo. 100
- Papa an ex necessitate submittat se iurisdictioni alterius. ibi

In Panormitani Commentaria.

- 1 Papa non ligatur constitutionibus per ipsum, nec predecessores suos factis. in c. 1. nu. 3. de cons. fo. 19
- 7 Papa rōe delicti ecclesiastici, habet iurisdictionem in laicos, et tempore iurisdictionis alterius & inferiorum bona in c. excommunicamus. il. 1. nu. 2. de her. fo. 110
- 8 Papa quibus casibus potest indicare iussu bellum in principes seculares. ibi. nu. 8
- 6 Papa si reperitur ante papatum hīe uxorem, tenetur vel ei reddere debitum, vel renunciare p papatum in uxorem nūm 8. de conuer. coniug. fo. 211
- 7 Papa habet iurisdictionem in laicos, in concernentibus decorem fidei. i. c. ita quorundam. nu. 2. le iudic. & fira. fo. 111
- 4 Papa in concernentibus decorem Christiane religionis, habet in laicos iurisdictionem in c. iudic. nu. 1. de test. fo. 67
- 5 Papa an commutat causas temporales clericorum, vel laicorum ipsius laici, & sic an laici possint esse delegati papae. in c. tua nobis. nu. 4. de app. fo. 164
- 7 Papa dispensat cum laicis super impedimento publicae honestatis, eo quia de iure positum est in c. carente. nu. 3. qui si sint leg. fo. 83
- 8 Papa dispensat cum laicis super legitimat. 6. c. ubi super matrimonio dispensantibus. nu. 4
- 6 Papa si appellat in iudicio de reo clausulam irritum & inane, non potest contra illam contraveniri, etiam per illos, in quorum fauorem factum est in c. dilecto. nu. 2. de prax. fo. 44
- 5 Papa non est obediendum, quā ex tali obedientia herosimiliter timentur tantum laici, vel aliquod malum futurum, nec si praeceptum contra statum vniuersalis ecclesiae. in c. cum parati. nu. 9. de app. fo. 124
- 7 Papa in dubio praesumitur moueri ex iusta causa. ibi. nu. 11
- 7 Papa consensus an requiratur, si talis tacitus in consuetudine. in c. nra. autem. nu. 4. de fecun. nup. fo. 63
- 3 Papa an praescribat imperium eo uacante. in c. cum contingat. nu. 11. de fo. comp. fo. 96
- 1 Papa non potest tollere, quod est de iure diuino, & iurando obligatur. in c. 1. nu. 7. de cons. fo. 19
- 1 Papa electus non potest confirmari, quia non habet superiorem, a quo confirmetur. in c. nihil. nu. 10. de elect. fo. 199
- 7 Papae non est obediendum contra legem conscientiae, vel contra legem positiuam. in c. in qua. fion. nu. 3. & 8. de sen. excom. fo. 210
- 2 Papa referens pro malis, ex certa scientia u. detur ipsi in habilitate, & est talis recipiendus in fauorem alius scilicet Ant. in c. ca. te. nu. 7. de ara. & qual. fo. 36
- 6 Papa non potest in totum tollere, quod decimis non soluantur, quibusdam tamen personis potest remittere. in c. nobis. tua. nu. 4. de decimis. 9
- 9 Papa non dispensat circa ux. diuinum, in quo uelatur honor Dei ut remissibilis, nisi utilitas publica in dispensabilis. ibi.
- 9 Papa non potest alterare vniuersum statum ecclesiae. ibi. nu. 3
- 1 Papa seu princeps an possit totaliter appellationem tollere, etiam p uiam querelae. in c. 1. nu. 2. de refer. fo. 31
- 7 Papa in temporalibus non dēt iurisdictionem suam inter laicos exercere. in c. causam. nu. 2. & 6. qui si sint leg. fo. 30
- 8 Papa delegat causam clerici contra laicum. ibi.
- 8 Papa pronunciat super hereditate cum uenit accessorie ad causam legitimatam, secus si principaliter agitur. ibi. nu. 3
- 8 Papa potest punire Imperatorem, si deliquerit. ibi. nu. 6
- 7 Papa an possit soluere matrimonium nō dēt psumat p p suauentem impotē. am coeundi. in c. ex lictis. nu. 3. de fr. & malef. fo. 43
- 7 Papa an dispenset cum clerico percussore, cum magna sanguinis effusione. in c. 1. nu. 8. qui de. uel uo. fo. 26
- 2 Papa solus potest dissoluere uinculum spiritualis matrimonii inter electum & ecclesiam in c. inter corpora. nu. 4. de trans. epif. fo. 4
- 2 Papa solus utitur pallio in missarum solennis, in omni loco in ca. ad honorem. nu. 1. de an. & usupal. fo. 10
- 5 Papa potest statere ut clerici laici possint accipere uxores, nisi alias ipse essent excommunicati ex uoto tacito uel expresse. quo casu papa non dispōt facit magna causa. in c. cum olim. nu. 3. de elec. conu. fo. 20
- 1 Papa potest facere laicos capaces spiritualium. in c. si. nu. 13. de consue. fo. 124
- 3 Papa potest punire delicta per quencumque modum sibi cognita. in c. cum super. nu. 11. de consue. fo. 289
- 3 Papa est omnium ordinarius, etiam immediatus. in c. ecclesia S. Marig. il. 2. nu. 6. ut. pen. fo. 289
- 8 Papa non potest ad se auocare causam, quae neritur inter duos laicos coram iudice laico. ibi. nu. 7
- 8 Papa hodie de stylo curie ex pompa ecclesiae augmentata, se ante pontificem illud, quos scribit, alias inter non uenit, nec olim ex nuntia humiliter se postponeret. in proo. Grego. nu. 1. fo. 7
- 8 Papa uolens non ab ordine, sed a dignitate denominari, appellat se episcopum. ibi. nu. 2
- 1 Papa an confirmet, & sequatur gesta per predecessorem in clericis

- nu. 3. de refer. fo. 102
- 6 Papa de potestate ordinaria non potest exigere decimas, sed de potestate absoluta potest. in c. nouum genus. nu. 9. de deci. fo. 181
- 6 Papa potest soluere consuetudines & leges ciuiles in locis sibi specialiter subiectis, in aliis uero non, nisi ubi imminet peccatum. in repe. c. cum esles. nu. 4. & 5. de testa. fo. 147
- 8 Papa non potest uenire contra generale statutum ecclesiae. ibi. nu. 9
- 8 Papa potest limitare & restringere ius diuinum in una re, ad conuentionem ipsius in aliis rebus. ibi. nu. 14. fo. 148
- 8 Papa potest conuincere duobus testibus. ibi. nu. 16
- 8 Papa an possit indulgere potestatem clericis testandi de bonis intuitu ecclesiae acquisitis. ibi. nu. 29. & 30. fo. 131
- 8 Papa recipit a Deo potestatem, & dignitatem pontificatus, non autē potestatem peccandi. ibi. nu. 30
- 3 Papa licet deleget causam sceleris iudici suspecto, non tamen per hoc tollit parti facultatem recusandi. in c. 2. nu. 6. uel non conuict. fo. 138
- 8 Papa an possit tollere facultatem recusandi iudicem. ibi.
- 7 Papa non potest dare potestatem absoluedi non sacerdoti. in c. fur. nu. 2. de furtis. fo. 141
- 6 Papa solus potest praesentare in ecclesia patronata laicorum, in ecclesia uero patronata clericorum potest praesentare et legatus de latere, alius uero non, in c. illud praesentandum. nu. 8. de iur. epa. fo. 242
- 3 Papa cum sua praesentia supplet omnem defectum. in c. 1. nu. 20. de h. coate. fo. 133
- 3 Papa non habet iurisdictionem temporalem in laicos ad libitum suum, & non potest tollere iurisdictionem Imperatori. in c. licet ex suscepto. nu. 2. de fo. comp. fo. 88
- 8 Papa in quibus casibus utat iurisdictione temporali in laicos. ibi. nu. 3. & 6
- 8 Papa an succedat uacantibus regibus, & principatibus. ibi. nu. 8
- 6 Papa si mandat ut pūdeat alicui de beneficio, & beneficium illud pūndatum alteri conferat, dēt mandator illi, pro quo papa mandauit, de suo prouidere. in c. dilectus. nu. 1. 4. & 5. de prax. fo. 45
- 8 Papa mandans ut alicui pūdeat de beneficio, non facit quin beneficium uideat possit alteri conferri, secus si mandet ut recipiatur in tali beneficio, quia tunc illud non poterit alteri conferri. ibi. nu. 3. & 13
- 8 Papa si scriptum sit aliquid quod est cūderet iniustum, uel quod fieri nō potest sine peccato, non est & obediendum. in c. cum tenemur. nu. 2. de prax. fo. 31
- 7 Papa non dispensat contra legem diuinam. in c. siue dignum. n. 11. de homi. fo. 126
- 2 Papa potest ligari & solui a simplici sacerdote, in actu confessionis. i. c. tunc quia. nu. 8. de oīn. dele. fo. 101
- 8 Papa tenetur confiteri peccata sua uni sacerdoti, quem ipse elegerit. ibi. nu. 9
- 7 Papa tenetur singulis annis confiteri peccata sua & potest ligari a sacerdote, cui se subicit in confessione, quia in illo actu est maior ipso papa. in c. omnis utriusque. nu. 19. de poe. & remiss. fo. 208
- 8 Papa non ligatur dictis sanctorum, nec aliorum pontificum. ibi.
- 7 Papa solus dispensat in gradibus prohibitis. in c. quod dilectio. nu. 3. de consan. & affi. fo. 40
- 2 Papa potest tollere las tentis, & compellere aliquem sine causa. in c. admonet. nu. 13. de renun. fo. 15
- 4 Papa loquens in lictis in numero singulari, reddit illas falsas. in c. 2. nu. 5. de prax. fo. 27
- 1 Papa non potest recusari, ut suspectus. in c. querelam. nu. 7. de elect. fo. 159
- 1 Papa an habeat totam potestatem ipse solus, an unā cum uniuersali ecclesia. in c. Olinus episcopus. nu. 2. de cle. fo. 138
- 7 Papa potest dispensare super uoto continentiae & castitatis. in c. ueniens. nu. 6. qui de. uel uo. fo. 27
- 7 Papa communicando cum excommunicatis, non incurrit excommunicationem, licet male faciat cum eis participando. in c. si aliqui. nu. 5. de sen. excom. fo. 229
- 2 Papa sine magna causa non dēt se impedire circa temporalia. in c. uenerabilis. nu. 6. de cle. fo. 183
- 8 Papa non potest tollere ius questum tertio. ibi.
- 1 Papa non potest puniri, nisi de sola heresi. in c. quia diligenti. nu. 2. de elect. fo. 143
- 6 Papa solus, nec alius circa eum, potest dispensare contra conciliū. in c. dilectus. nu. 10. & in c. seq. nu. 4. de prax. fo. 79
- 7 Papae non est obediendum in illicitis. in c. uniuersitatis. nu. 3. de sen. excom. fo. 220
- 6 Papa non potest dispensare quo ad Deum prohibito suae uoluntatis quo ad ecclesiam militarem sic, quia nulli licet de suo iudicio indicare. in c. de multa. nu. 9. de prax. fo. 47
- 1 Papa potest omnia quae potest Christus, clauem, clauem non errante. in c. cū uenerabilis. nu. 18. de cle. fo. 184
- 3 Papa & imperator sunt cōsulendi super ardua interpretatione & intelligentia aliquorum iurū, & super quibus grauioribus. in c. 1. nu. 2. de iura.

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- de iura. calum. fo. 153
- 1 Papa præsumitur grauiare ecclesiam in minus, q̄ possit, in mandata apostolicum. nu. 1. de refer. fo. 101
 - 5 Papa non potest tollere ius civile, in concernentibus animā. in c. fin. nu. 1. de præscrip. fo. 33
 - 1 Papa dans motu proprio aliquod beneficium non expressā qualitate non ualeat gratia in c. ad aures. nu. 4. de refer. fo. 59
 - 7 Papa omnia potest, clauē non errante in c. a nobis. il. 2. nu. 3. de sent. excom. fo. 222
 - 1 Papa si mandat laico sibi non subiecto, non t̄netur laicus sibi obedire. in c. quæ in ecclesiis. nu. 16. de consil. fo. 29
 - 1 Papa uel alius index superior, si incipit cognoscere super aliqua causa, an uideatur illā de manu inferioris tollere, adeo ut processus coram inferiore, non teneat. in c. cum M. nu. 3. de consil. fo. 33
 - 7 Papa potest dispensare super simonia, quia est prohibita iure tantū positio. in c. mandato. nu. 7. de simo. fo. 107
 - 3 Papa potest dispensare circa dispositionem ueteris testamenti. in c. licet tam. nu. 3. de feris. fo. 175
 - 1 Papa ex dilectione subditos filios, & de stylo curie in literis nō ponit in Christo, nisi scribat ad abbatissim. in præ. Greg. nu. 3. fo. 7
 - 1 Papa potest partes litigantes in beneficialibus compellere ad compositionem. in c. cum inter. R. nu. 1. & 7. de elect. fo. 156
 - 1 Papa an possit confirmare electionem absentis & ignorantis. in c. Innotuit. nu. 3. de elect. fo. 161
 - 1 Papa non debet generaliter uti plenitudine potestatis. ibi. nu. 23. fo. 152
 - 2 Papa potest dispensare etiam contra apostolum, dummodo nil sitatur contra fidem. in c. post translationem. nu. 26. de remu. fo. 49
 - 7 Papa participans cum excoicato, non incurrit aliquā excoicationē, licet aliter peccet. in c. cum desideres. nu. 3. de sent. excom. fo. 217
 - 6 Papa potest dispensare generaliter ut unus possit h̄re plura beneficia curata cum causā tñ, alias ille dispensatus non teneret cū conscientia, & papa non deceretur dispensator, sed dissipator in c. ext. p̄d̄e. in re. p̄. qui uero. nu. 29. & nu. 43. de p̄d̄. fo. 35. & 38
 - 7 Papa habet amplam facultatem super matrimonio non consummato in c. ad dissoluendum. nu. 9. de desponsa. impu. fo. 20
 - 5 Papa potest sententiam etiam iniunctam sine ordine iudicario prolatam confirmare, nisi deficiat iniuncta naturalis, quo casu papa non potest supplere in c. ea quæ. nu. 9. de re iudi. fo. 64
 - 2 Papa potestas a quo, & potestas Imperatoris. in c. 1. nu. 6. de trasla. episcopi. fo.
 - 2 Papa an possit tollere uni ecclesie, & dare alteri ecclesie. in c. dno simul. nu. 4. de offi. ordi. fo. 149
 - 6 Papa non potest quem eximere de potestate sua. in c. cum instantia. nu. 6. de cens. fo. 236
 - 3 Papa habet potestatem pronunciandi ultra uires libelli. in c. cum super. nu. 9. de cau. pos. & proprie. fo. 200
 - 6 Papatus non recipit duos papas, quoniam aliud sentire, est heret. cū. in c. 1. nu. 3. de paroch. fo. 178
 - 2 Papa non potest se submittere iurisdictioni alicuius hominis de nūdo in c. p. & g. de offi. deleg. fo. 134
 - 6 Papa potest conferre ecclesiam etiam laico patronatam patrono inrequirit, sed debet facere mentionem de patronatu laici, alias collatio est surrepticia, quia papa non solet conferre talia beneficia. in c. cum dilectus. nu. 11. de iur. pa. fo. 249
 - 6 Papa non potest disponere id, quod Deus non disponeret. in c. unico. nu. 2. ut eccle. benefic. si. de. con. fo. 93
 - 2 Papa non ligatur suis legibus, nec prædecessorum suorum. ibi. nu. 12
 - 7 Papa recipit potestatem immediate a Deo, & materia canonū p̄ocessit ex autoritatib⁹ veteris & noui testamēti. in c. 1. de trasla. episcopi. fo. 2
 - 7 Papa non arctatur sequi distinctionem prædecessorum in c. discreto. nu. 7. de eo qui constan. fo. 38
 - 1 Papa debet sequi distinctionem, non iuridicam prædecessorum. ibi.
 - 7 Papa uendit car. sibi p̄nā in Reges, & princeps non recognoscens superiorem. in c. si necesse. nu. 8. de do. inter. n̄r. & uxo. fo. 61
 - 6 Papa potest prouidere de ecclesia patronata laicorū, sine presentatione patronorum, alius uero citra papam nemo potest in c. quoniam. nu. 2. de iure patro. fo. 239
 - 2 Papa non potest multum de facili dispensare contra legem Apostoli uel concilii, citra papam uero nullus dispensat. Anor. in c. 2. num. 4. de biga. fo. 80
 - 1 Papa dispensat, ut quis possit plura beneficia retinere, intelligitur si canonice retinet in c. dudum. il. 2. nu. 16. de elect. fo. 218
 - 7 Papa an inuoluatur crimine simonia. in c. 1. nu. 6. de simo. fo. 88
 - 6 Papa potest aliquid mandare filio sub p̄na maledictionis. in c. licet. nu. 2. de uoto & uo. re. fo. 221
 - 1 Papa potest priuare laicum, ratione peccati aliqua dignitate, uel iure succedendi in c. ibi. nu. 4
 - 2 Pontifices duo eodem tempore non possunt esse, sed duo Imperatores. in c. quoniam. nu. 4. de offi. ordi. fo. 154
 - 6 Papa non potest priuare clericum suo beneficio sine cā. in c. 1. nu. 1. de clerici agro. fo. 63
 - 1 Papa non est tolerandus, uolens turbare statum ecclesiasticum, sine causā rationabili. ibi.
 - 6 Papa habet potestatem in omnes gentes, licet de facto aliqui non obediant. in c. fin. 3. de baptis. fo. 272
 - 3 Papa potest excommunicare etiam principes seculares, q̄ nō subueniunt ecclesie indigent. in c. exposuit nobis. nu. 3. de dilato. fo. 131
 - 1 Papa, & nullus alius prælatus, tenetur personaliter pugnare. ibi.
 - 5 Papa non potest sine citatione procedere in causis notoriis, ubi potest aliqua detentio competere, etiam procedendo contra suos subditos in c. cum olim. nu. 22. & 24. de re iudi. fo. 75
 - 7 Papa est sup̄ ius, & potest sine cā contrarius dispensare, & etiam tunc tollere, nisi ex hoc decideretur uniuersus status ecclesiasticus. in c. nulli. nu. 4. & 4. de sent. excom. fo. 213
 - 1 Papa an possit tollere dispōnē canonis, si quis suadente. ibi. nu. 1
 - 1 Papa partem cum excoicato, nō incurrit excoicationem. ibi. nu. 2
 - 2 Papa an possit compellere præfite partes ad compositionem. in c. eum p̄dem. nu. 6. de pact. s̄to. fo. 171
 - 1 Papa ubi interuenit, cessat omnis presumpcio uiolenti. ibi. nu. 11
 - 3 Papa solus potest ultra contrarium in bello pronunciarē in c. ex quo. quib. onem. 13. de testi. s̄to. fo. 224
 - 2 Papa an possit matrimonium iam contractum dissoluere. Anor. in c. inter corporalia. nu. 2. & 14. de trasla. pla. fo. 122. & 123
 - 1 Papa non licet decedere, cur. ita. facis. 3. nu. 22. fo. 24
 - 3 Papa si conuincit alium regulari peccatum in loco, ubi abb. potest & tenet uelut ad nunc, an potest ipse Abbas & alium, & quib. collationem a papa, remouere in c. ad nostram audientiam. nu. 7. de consue. ut. uel. inu. fo. 177
 - 1 Papa cōcurrit in collatione beneficiorū eū oīus ordinis. ibi. nu. 1
 - 6 Papa solus dispensat, quoniam possit h̄re plura beneficia curata, & de ep̄. seopo in c. de multa. nu. 19. de p̄. fo. 48
 - 7 Si duo contendunt de papatu, debet concilium generale fieri, concit. de hoc, de cōfio uel d. fin. to. 3. congregabunt Cardinales & fraternitates. nu. 2. de heret. fo. 116
 - 5 Papa solus potest componere & super decimis minuendis in c. ueteribus. nu. 5. de consue. ut. uel. inu. fo. 178
 - 5 Papa solus inuadere potest bona ad Romanā ecclesiam p̄nētia, s̄c̄t̄a hoc possit facere sine cā. remissio in c. aduandem. nu. 1. de p̄f̄. fo. 1
 - 1 Papa non habet superiorem in orbe. ibi. nu. 13
 - 1 Papa assertio in dubis plenissime creditur. ibi. nu. 18
 - 6 Papa non potest facere, ut monachus habeat proprium. in c. monachum. nu. 8. de ita. m. na. fo. 226
 - 6 Papa non potest dissoluere matrimonium consummatum in c. inter. les. in c. ex publico. nu. 1. de conu. conu. fo. 211
 - 1 Papa non potest tollere ea, quæ sunt de iure diuino. ibi.
 - 7 Papa de heretici accensur, non autem de simonia, nisi concurrens tribus de quibus transline. in c. quous. nu. 2. de simo. fo. 89
 - 1 Papa an possit dispensare, ut quis teneat plura beneficia. in c. doli. il. 2. nu. 30. de elect. fo. 212. licet an peccet non aliter tenens plura beneficia, etiam simplicia. ibi.
 - 3 Papa uel alius princeps superiorem non recognoscens præiurisdictionis, recusari non potest in re. p̄. si quis contra clericum. nu. 2. & 21. de fo. compe. fo. 69
 - 1 Papa potest cognoscere de causa propria, etiam si criminaliter agatur, & quando ab alio iudicari possit. ibi. nu. 21
 - 6 Papa si reperitur habere uxorem, potest per eam a papatu reuocari in c. constitutus. nu. 16. de conu. conu. fo. 214
 - 1 Papa quem iudicem habet. ibi.
 - 6 Papa solus & nullus alius citra eum, potest imponere collectionem subditis. in c. cum Apostolus. nu. 2. de cens. fo. 252
 - 3 Papa potest reuocare, quod fecit præfior suis indebite in papatu. in c. 1. nu. 10. de seque. pos. & fruct. fo. 252
 - 7 Papa ex causā dispensat contra testamentum nouum. in c. fin. nu. 4. de duor. fo. 60
 - 5 Papa si referauit sibi promissionē alicuius abbatis, & ante tale reservationem aliquis erat electus & confirmatus, non censetur uelle derogare iuri tū electi. in c. ut nostrum. nu. 4. de appell. fo. 163
 - 6 Papa non potest dare potestatem non facit dotē, cōdicē cōdi corpus Christi. in c. aqua. nu. 4. & 8. de consue. eccle. uel. ita. fo. 762
 - 3 Papa solus potest sanctorum corpora canonizare, non autem episcopus etiam in sua diocesi. in c. fin. nu. 4. de feris. fo. 178
 - 6 Papa prouidendo uel eligendo inhabilem, uidetur cum eo dispensare, inferior uero non. in c. diuersis fallaciis. nu. 3. de de. conu. fo. 19
 - 4 Papa non nans aliquem nomine dignitatis locent, non uidetur illum approbare in c. per tuas. nu. 7. de proba. fo. 32
 - 4 Papa h̄t potestatem in episcopis habitis. in c. 1. nu. 4. de proba. fo. 3
 - 6 Papa omnia licet, nisi sint contra fidem. in c. magna. nu. 17. de iur. to & uo. re. fo. 227

In Panormitani Commentaria.

- Papa non ligatur suis constitutionibus. ibidem
- 6 Papa non potest appellari princeps. in c. si quis ante, nu. 3. de regulis. fol. 296
- 4 Papa Cardinali legato de latere, episcopo, & iudici an credatur? in c. cum a nobis, nu. 2. de testi. fo. 73
- 4 Papa propter suspicionem committit alteri causam propriam. in c. dilecto, nu. 10. de testi. fol. 92
- 5 Papa exercet iurisdictionem in laicos, etiam infideles in cōseruētibus decorem Christiane religionis, etiam peccato cessante, in c. consul. u. 2. & 3. de appell. fo. 130
- 5 Papa licet inuadet episcopo, vt prouideat alicui de praebeunda, & tñ si pñe pñon det alter, valet collatio, licet veniat puniendus, in c. cum ex officio, nu. 23. de prae. sup. fo. 46
- 6 Papa non potest tollere statuta sanctorum, in c. cum esset, nu. 3. de testa. fol. 145
- 6 Papa potest impedire ingressum religionis, in c. licet, nu. 13. de regula. fo. 203
- 6 Papa licet repugnet habere vxorē, pōt remanere in papatu, & reddere debitum vxori, in c. Iohannes, nu. 7. de regu. fol. 198
- 7 Papa an possit monachum a religione & voto liberare? in c. cum sit proprium, nu. 8. de condi. appo. fo. 23
- 5 Papa si vult, pōt cōteri etia bñficia de mūdo, & in collatione bñficio rñ cōcurrere cum quolibet ordinario, licet nō sit honestū, q̄ autē rñ alius potest latere, in c. quia dicitur, in m. 3. de conce. prae. fo. 73
- 6 Papa est ordinarius totius orbis. ibidem
- 7 Papa potest inducere novum articulum fidei, in cap. cum Christus. nu. 1. de here. fo. 117
- 5 Papa debet seruare iuris ordinē, & rigore, & requirere, & cōtra iustitiam nulli parere, in c. in causis, nu. 1. de re iudi. fo. 90
- 6 Papa pōt deponere Cardinales absque generali cōsilio, itē Reges, Imperatores, & alios, in c. 2. nu. 3. de de non resi. fo. 22
- 7 Paraphernalia bona dicuntur illa, quae mulier vltre dotē habuit, in c. plerumque, nu. 8. de dona inter vir. & vxorem. fo. 61
- 4 Parentes an admittantur testes in matrimonio spirituali? in c. super eo, nu. 2. nu. 11. de testi. fo. 68
- 7 Parentes & propinqui in matrimoniali causa pñt esse testes super eo sanguinitate & cōtra, siue agatur de infimomo cōiungendo, siue separando, in c. videtur, nu. 1. 2. & 6. qui matri accu. post fo. 55
- 5 Parentes & propinqui praesumuntur habere plena notitia cōsanguinitatis & contractus matrimonii, ibi. nu. 2
- 7 Parentes non succedunt filijs in illis casibus, in quibus filijs non succedunt parentibus, in c. tunc, nu. 13. qui filijs sine legi. fo. 49
- 7 Parentum cōsensu non requiritur in matrimonio, in c. veniens, il. 1. nu. 3. de sponsa. fol. 8
- 7 Parentes carnales nō debēt filios ppios de sacro fonte, vel cōsuetudine leuare, in c. si vir vel mulier, nu. 2. de cogn. spm. fol. 33
- 7 Parentum dicto etiam cum iuramento super filiatione non iacent, si etiam sit praecedens, & fama viciniæ habet contrarium, in c. per tuas, nu. 3. 5. 6. & 8. qui fil. sine legi. fo. 51
- 7 Parenti negatiua praesudicat filio, nisi cōtrarium indicijs & testibus probetur, in c. transmissa, nu. 4. 5. & 10. qui fil. sine legi. fol. 47
- 7 Parentes in casu necessitatis possunt filios baptizare, si iur. fil. vir vel mulier, nu. 2. de cogn. spm. fol. 33
- 6 Parentes licet proprie sint ascendentes, tamen verificantur quique in collateralibus, & hoc secundum vulgarem modum loquendi, in c. fraternitatem, nu. 1. de sepul. fol. 169
- 7 Par. a delicta, siue adulterii mutua compensatione tolluntur, in c. si significasti, nu. 10. de diuor. fol. 38
- 3 Paria sunt appellare frustratorie, & non appellare, in c. cum venisset, nu. 10. de eo, qui mit. in poss. fo. 274
- 2 Paria sunt aliqui non esse, & esse inutiliter, in c. inter corporalia, nu. 16. de transla. episco. fol. 3
- 1 Paria sunt non venire, & venire, & non stare vsque ad linum, in c. cum nobis, nu. 10. de elec. fol. 160
- 1 Paria sunt non excipere, vel excipere, & a reiectione non appellare, in c. ceterum, nu. 9. de testi. sup. fol. 34
- 6 Paria sunt aliqui non fieri, vel non rite fieri, in c. veniens, nu. 1. de presby. non bapti. fol. 272
- 4 Co. 8. 8. Adde ad Abb. gl. in l. 2. incip. l. si pñ. C. ne de sta. defun. q̄ litis contestatio nulla non dñr litis contestatio, & qd̄ voluit Bal. in l. si vt propositio, l. 1. C. q̄uo, & q̄ iudex q̄ nullum cit non debet aliquid operari, vt citatio nulla, alle. d. l. si pr. & l. r. cōtēst. nulla, vt in auth. cōtēstatur. C. de lit. cōtēst. & adduco tex. aureum, in l. accu. tatus, ff. de adul. gl. bellus inualidus non dñr libellus, & tex. est sing. & in Bal. ubi in l. 2. C. de cunuchis, q̄ contractus inualidus non dñr cōtractus, voluit Bal. in l. nō dubiū. C. de leg. statuto (inquit) cauetur, q̄ de cōtractu solat gabbella, intelligitur de valido, & nō de nullo, vt in l. 2. facit gl. in l. 2. C. de here. q̄ falsus denarius nō dñr denarius, & Bal. in l. h. in cōputatione. C. de iudi. statuto loquens de

- instro habet locum in instro valido, & vide do. Barb. & Io. de Ana. in cle. 2. de cri. fal. vbi. litera falsa non meretur dici litera, fm̄ eos ibi allegant. c. super literis, de refer. p. ex quo sunt ipso iure nullae, & sententia nulla non meretur habere nomē sententiae, nec executionem, vt ff. de re iudi. l. 4. §. condēnatū, & c. si eo. ti. lib. 6. 2. q. 1. in primis, & nō gl. in cle. vñ. super ver. non oblate de seq. pos. & fruc. & tex. in cle. 2. cōiuncta gl. de testa. q̄ accitatur. omes publicare indifere te & non rite, non habemur pro publi & gl. in 73. dist. q̄ falsa iustitia non est iustitia, & q̄ Sal. in rub. C. de proba. q̄ falsa probatio nō est probatio, & paria sunt ecclesiam non habere praelatū, vel inuēlē habere, tex. est in c. inter corporalia de transla. pla. & paria sunt nō habere maritū, & inuēlē habere, & nō dicit solū vidua, q̄ est priuata mar. sed ēt que hēt nūclēm gl. est sing. in l. si. C. ad l. itam. de pla. & ibi Sal. in si vbi dicit idem qd̄ summopere nō pro statuto taci. tibus mentionē de viduis, & adduco gl. iuncto text. in l. nō putat, in §. non q̄is. ff. de bo. pos. contratab. vbi non q̄libet exheredatū, sed q̄ rite & solēmniter facta est, priuāt filium a bonorū pos. cōtra. & ibi Bal. statuto (inquit) cauetur, q̄ bannitis possit impune offendere, si sic bannitus banno inualido non poterit offendi, & adduco Domini in c. pia, de exce. lib. 6. vbi dixit, q̄ paria sunt quid nō esse, vel esse, & non posse probari, & vide tex. in c. adus. 13. q. 6. vbi Rex Frācorum fuit depositus p̄p̄ vtilitatem eius circa regnum, & facit text. in c. si de ara. & qualita. vbi quidam fuit priuatus episcopatu suo, quia ignorabat donatū, & facit vulgatus tex. in l. quocies, ff. qui facit d. cog. vbi paria sunt non cauere, vel inutiliter cauere.
- 6 Paria sunt excipere, & nō probare; & non excipere, in c. cum super quaestione, nu. 3. de conce. prae. fol. 77
- Paria sunt bñficiū nō hēre, vel habere, & minus sufficiens. ibi. nu. 5
- 3 Paria de dicta mutua compensatione tolluntur, quando respicitur inter esse partium, secus si inter esse publicum. in c. olim, il. 1. nu. 23. de reitu. spolia. fo. 230
- 1 Paria sunt, non consueui facere, & non p̄cessit facere, in c. bona in me. 2. il. 1. nu. 12. de postu. prae. fo. 131
- 7 Paria sunt non habere actionem, vel inuēlēm habere. in c. ad aures nu. 3. de prae. p. fol. 32
- 6 Paria sunt exp. intere nomina propria, vel per indubitatam circumscriptionem, in c. quanto nu. 1. de bi. quae sua. prae. fo. 86
- 5 Paria sunt non probare, & in nu. sufficienter probare. in c. cū Bertoldus. nu. 28. de re iudi. fo. 89
- 6 Paria sunt aliquid fieri tempore habili vel inhabili, dummodo eius effectus conferatur ad tempus habile, & conuenit. in c. de vxore. nu. 2. de sepul. fo. 171. Limita tamen, vt nu. 4
- 7 Paria de cō. mutua compensatione tolluntur, qñ agitur ad priuatā vtilitatem secus si ad publicam, vt ad intelligendā pā nam legalem, & quandoq̄ in c. intelleximus nu. 3. 8. & 9. de adul. & stup. fol. 136
- 5 Paria sunt non facere, & male facere. in c. 1. nu. 27. de re iudi. fo. 61
- 3 Paria sunt aliquid fieri tempore permissio, vel fieri tempore prohibito, & ceteri in tempus permissum, hoc quomodo intelligitur. in c. si nu. 20. de re iudi. fo. 180
- 2 Paria sunt aliquid facere tpe inhabili, vel tpe habili, si effectus conferatur ad tempus inhabile, vt in c. accepimus. nu. 2. de pact. fo. 72
- 6 Parochianus pōt percipere sacramenta, non solum in sua parochia, sed etiam in ecclesia cathedrali apud proprium episcopum, etiam sine aliqua licentia parochialis sacerdotis, quia episcopus concurre cum quolibet curato. in c. cum super. nu. 9. de sepul. fo. 172
- 6 Parochiani compelluntur prouidere necessitatibus eorum sacerdoti nō habent. vide vnam in c. de rectoribus. nu. 6. de elec. agro. fo. 64
- 6 Parochianus si eligit sepulturā in alia ecclesia, debet p̄sbytero parochiali canonica portio de relictis sacis ecclesiae huius sepulcrum. in si p̄sbytero testator aliquid reliquerit, in c. officii. nu. 3. de testa. fo. 134
- 6 Parochianus tenetur ex vni d. spoliatioe aliquid relinquere p̄sbytero parochiali. ibidem
- 1 Parochiani verū p̄sumant patroni, si sunt in possessione p̄sentandi, & non reperiatur alter patronus, in c. ecclesia. nu. 9. de elec. fo. 10
- 6 Parochiani tenent in detenta ecclesia ad refectionem de proprio patrimonio. in c. si quis. nu. 8. de reb. eccles. ale. fol. 96
- 6 Parochiani pñt militare, vt habet certū p̄sbyterū eis gratum, itē vt deponatur qñ est male vice, in c. qd̄ dicit. nu. 1. de itam. mo. 0. 227
- 7 Parochianus vel prius p̄ntagere de crimine cū 3 clericis, vt prius illa ecclesia in c. super his. 0. 4. & 21. ad si. de accu. fo. 74. & seq.
- 1 Parochiani non habent ius praesentandi, nisi sint patroni, vel nō sint in quā possessione. in c. quare clam. nu. 2. de elec. fo. 169
- 6 Parochiani tenent in subsidio ad refectionē ecclesiae, vbi diuina p̄cipiunt, & pñt reuocari vltin ecclesiae in c. 1. 4. de cele. adu. l. 276
- 7 Parochianus potest denunciare suum praelatum, nam inter est sua, nō habet iupum pro pastore. in c. qualiter, & quando. il. 1. nu. 23. de accu. fo. 84
- 1 Parochiani nullum habent ius in praesentando, vel eligendo, nisi sint patroni. in c. sacrosancta. nu. 8. de elec. fo. 206

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 2 Parochiani etiam laici admittuntur ad denunciandum platum suspectum de dilapidatione. in c. venerabili. nu. 9. de off. dele. fol. 130
- 6 Parochianus si eligit sepulturam extra suam parochiam, & in ecclesia sepulture aliquid reliquit, debetur de tali relicto canonica portio ecclesie parochialis. in c. 1. nu. 1. de sepul. fol. 168. sic quid si parochianus sumebat pariter sacramenta ex duobus ecclesiis. ibi. nu. 3
- 6 Parochiani debent se confiteri presbytero parochiali, licet habitent in aliquo monasterio ad seruendum eius, nisi consuetudo sit contraria. in c. h. nu. 1. de censu. fol. 200
- 4 Parochiani, an & quoniam debeant dare quid loco beneficii pro administratione diu. noru. ecclesiarum in euentibus ad nos. nu. 3. de proba. t. 35
- 6 Parochianus vouit se aliam monasterio, tunc in vita, tunc in morte, tenetur certam partem honorum suorum relinquere ecclesie parochiali. in c. relatum. nu. 1. & 6. de sepul. fol. 169
- 6 Parochiani quo casu sub precepto peccati mortalis debent audire missam in propria parochia in c. vt dominicus. nu. 1. de parochis. fol. 178
- 6 Parochiani non possunt recipere sacramenta ab aliis religiosis in aliena ecclesia, nisi ex licentia proprii sacerdotis, & illi religiosi, qui a ter minant ipsi sacramenta, sunt ipso facto excommunicati. ibi.
- 6 Parochianus alienus si in contemptum vult audire missam ab alio parochiano, potest per ipsum de ecclesia expelli, etiam contra eundem namque violentiam iniicere, & non incurreret irregularitatem, etiam quod ille esset clericus. ibi. nu. 2
- 7 Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistie ex consilio proprii sacerdotis, secus alienum. in c. omnis vtriusque. nu. 3. de parochis. & remissio. fol. 207
- Parochianus non potest confiteri peccata sua alteri sacerdoti, nisi petita & obenta licentia a proprio, non solum in confessione semel in anno, sed in omni alia confessione. ibi. nu. 5
- 6 Parochiani compelluntur subuenire presbytero, si aliter non habet unde viu. in c. significatum. nu. 8. de preben. fol. 33
- 7 Parochiani & patroni ecclesie possunt agere similiter contra prelatum de crimine, vt praeuenit ecclesia, quia interest ipsorum habere bonum platum, alii vero non admittuntur. in c. illa spoliatorum. n. 3. de accu. fol. 67
- 6 Parochia quid sit, & unde dicatur. in rub. nu. 1. de parochis. fol. 177
- 7 Parochiani non tenentur sponte facere oblationes presbytero parochiali, nisi sit coheredus, & nisi indigeat, quo casu possunt compelli ab episcopo, non autem quod presbyter possit cessare ab administratione diuinorum. ibi. n. 3
- 3 Pars interrogata ab adversario non tenetur respondere, sed si respondens, tenetur respondere in eum causam. nu. 13. & nu. 2. de iur. calum. fol. 165. & seq.
- 3 Partes non possunt facere, quod index cognoscat super aliqua re, de qua index non potest cognoscere. in c. 1. nu. 29. de iur. p. ca. fol. 128
- 3 Pars non potest cogi praedisse, vt licet confitetur in eum causam. nu. 27. de iur. calum. fol. 164
- 3 Pars non potest compelli ad aliquid faciendum de nocte. in c. quoniam. nu. 4. de feriis. fol. 176
- 7 Pars aliqua quid importat in e super eo. nu. 3. de eo q. cog. con. f. 37
- 3 Partes possunt dare potestatem iudici, vt procedat iudiciario ordine non seruato. in c. 1. nu. 12. de iur. cont. fol. 132
- 6 Pars vna vel duae aliquis rei, an intelligatur habito respectu, quia illa res potest diuidi in duodecim partes, vel quomodo? in c. cum homines. nu. 2. de decim. s. fol. 183
- 3 Partes non possunt renouare solennitatem iudicarij. in c. 1. nu. 4. de iur. cont. fol. 130
- 7 Partus sequitur de iure conditionem ventris; valeret statutum & consuetudo in contrarium. in c. licet. nu. 2. de comu. seruo. fol. 32
- 7 Pars sequitur conditionem matris in cap. t. name. 3. de nat. ex lib. ven. fol. 32
- 2 Pars in parent aliquando habet imperium. Anto. in c. ad sup. plicationem. nu. 3. & 7. de renun. fo. 36. & seq.
- 7 Pastor tenetur ad emendam ouium quos comedit lupus, quia tenet ad custodiam in c. quamuis. nu. 2. de reg. iur. fo. 247
- 7 Paternitas non contrahitur, nisi animo & certa scientia precedentiibus. in c. si vir vel mulier. nu. 4. de cogn. spir. fol. 33
- 4 Pater in omnibus casibus, in quibus potest filium exheredare, potest ei denegare alimenta. in c. quoniam. nu. 3. de iur. iur. fol. 178
- 7 Pater pro filio impubere contrahit sponsalia, pro pubere vero non, nisi contentat in c. 1. nu. 1. de despon. impu. fol. 16
- Pater an teneatur filiam dotare, quae matrimonium contraxit sine suo consensu. ibi. nu. 6
- 6 Pater si efficitur monachus, statim desinit habere filios in potestate in c. si quis ante. nu. 2. de reg. iur. fo. 196
- Pater potest offerre filium impubrem, vel ipsum a monasterio reuocare in iure tuo sub cuius potestate est pater & filius. ibi. n. 7. f. 197
- 7 Pater non tenetur dotare filiam maritatum, si nullam ab initio promisit dotem; sed si filia, quando se maritauit, promisit dotem, tenetur pater illam solui. in c. cum causa. nu. 5. de rapto. fol. 140
- 7 Pater contrahendo cum filio videtur sibi dare consensum stare & statuere quod sine consensu patris filius non possit contrahere. in c. cum dilectus. nu. 2. de consue. fol. 117
- Pater mortuo filius an possit, & debeat legitimari in praedictum agnatum. in c. per venerabilem. nu. 29. qui filii sunt legi. fo. 34
- 6 Pater cogitur alere filium per filium iudicis, nisi si ius possit ex industria sepulchrali alere, dum tamen non sit sibi de decoro operaturus. in c. ex literis. nu. 5. de conuer. inf. fol. 218
- Pater denegans alimenta filio perdit patris potestatem. ibi.
- Pater qui negat alimenta filio, qui ob hoc mortuus est, potest iurare, ac si propriis manibus interfecisset. ibi.
- Pater si nominat filium suum in testamento, vel alibi legitimari illegimus esse auctorem. in c. per tuos. nu. 5. & 8. qui filii sunt legi. fol. 34
- Pater volens ingredi monasterium, non potest priuare decedentes, vel ascendentes legitimam. in c. in presentia. nu. 53. de proba. fol. 21
- Pater per ingressum monasterii perdit in edictatibus vultustructis. ibi. nu. 1
- 7 Pater licet habeat filios in potestate sua, non tamen potest illi vireu. recinere, mo compellitur illam sibi restituere. in c. non est. nu. 1. de sponsa. fol. 7
- 7 Pater priuatur patria potestate, & dominus dominica, si filios vterus exposuerunt, vel ratum habuerunt, vel alimenta eis denegauerunt, si fuerint languidialias secus in c. unico. nu. 1. & 2. de n. l. & lang. expo. fo. 124
- 7 Pater non tenetur pro delicto filii, etiam in legitima de iure communi in c. reuerente. nu. 3. de delict. p. ne. fo. 158
- 7 Pater licet non possit filiam obligare ad matrimonium, sed si iura videtur promittere se curaturum quantum in eo erit. in c. ex litteris. nu. 1. & 6. de sponsa. fol. 6
- 4 Pater an sit idoneus testis pro filio in c. in omni. nu. 3. de testa. fol. 10
- 7 Pater potest in vita hereditatem filii cedere aliquo sibi retento. in c. transmissa. nu. 7. qui filii sunt legi. fo. 47
- 7 Pater licet generaliter in causa filii non testificetur, nec filius in causa patris; saltem in quibusdam. in c. vi. nu. 4. qui mar. accu. pos. fo. 53
- 7 Pater alius debet esse carnalis, alius spiritualis. in c. si vir vel mulier. nu. 2. de cogn. spir. fol. 33
- 7 Pater uentus sit, & ille praesumitur pater quod nuptiae demonstrant, & hoc procedit, si maritus erat praesens, secus si absens tempore conceptionis. in c. transmissa. nu. 9. qui filii sunt legi. fo. 47
- 7 Pater non tenetur dotare filiam iam maritatum, nisi ipsa dum maritabatur clam promissit dotem marito, quo casu debet ipsam solui. in c. 1. nu. 6. de adul. & stu. fol. 135
- 1 Pater non tenetur dotare filiam maritatum, si nullam ab initio promissit dotem; sed si filia, quando se maritauit, promissit dotem, tenetur pater in re. in c. ecclesia S. Mariae. nu. 10. de consue. fo. 42
- Pater potest contrahere cum filia spirituali filii sui. in c. 1. nu. 4. de cogn. spir. fol. 33
- Pater vendit filium pro famulo, in c. ex literis. nu. 7. de duor. fol. 31
- 6 Patria potestas non est penes illos, qui non subsunt Romano imperio. in c. ex literis. nu. 6. de conuer. inf. fol. 218
- 6 Patria potestas non soluitur per sacros ordines, nisi per episcopum in eum voluntate. nu. 8. de senten. ex com. fo. 233
- Patria potestas non curatur in spiritualibus. ibi.
- Patria potestas soluitur per ingressum religionis. in c. officium. de elect. fol. 188
- Patria potestas dissoluitur per professionem religionis in c. ex parte. nu. 1. de restitu. spo. fol. 254
- Patrie quis magis obligatur, quam parentibus. in c. 1. nu. 9. de conuer. inf. fol. 217
- Patria potestas soluitur per ingressum monasterii factum per patrem. in c. cum finis. nu. 5. de reg. fol. 202
- Patria potestas soluitur per dignitatem episcopalem, & per introitum cuiuscunque religionis approbatam. in c. constitutus. nu. 2. de n. l. in integ. fol. 209
- 6 Patria potestas non consideratur in spiritualibus. ibi.
- Patrimonium clerici in quo ipse fuit ordinatus non habens aliud beneficium, an possit per eum alienari sine solennitate, qua alienatio bona ecclesiastica in c. tuus. nu. 8. de preben. fol. 42
- 1 Patrimonium sufficiens habens, an cum bona conscientia teneat beneficium in c. postulasti. nu. 4. de rest. rip. fol. 26
- 6 Patientia non operatur tacitum consensum, quando quis non potest alium contradicendi impedire. in c. peruenit. nu. 8. de emptio. & vendi. fol. 106
- Patientia tunc est causa acquirendi iura incorporalia, quando patientis circa actum patientiae potius illa iura alias concedere. in c. 1. de iur. iur. nu. 15. de restitu. spo. fol. 254
- Patientia in incorporalibus habetur pro iusto titulo. in c. cum ecclesia. nu. 43. & 49. de cau. pos. & proprie. fo. 198
- Patientia illorum, ex quorum voluntate transfertur possessio, vel quasi iurium incorporalium, habetur pro iusto titulo. ibi. nu. 43. & 49
- Patientia & tolerantia superioris quid operetur. in cap. preterea. nu. 4.

In Panormitani Commentaria.

- nume. 4. de sponsa. fo. 3
- 5 Patientia illius contra quem præscribitur, per quam debet probari in c. de quarta. nu. 22. de præs. fo. 30
- 5 Patriarcha est supra Archiepiscopos in prouinciis sibi decretis, & ita habet aduersus Archiepiscopos, sicut ipse aduersus suos diocesanos. in c. si. nu. 3. de confirm. vii. vel iur. fo. 179
- 3 Patriarcha est maior Archiepiscopo. inc. exposuit nobis. nu. 4. & 15. de dilato. fo. 173. & seq.
- 1 Patriarcha est maior Archiepiscopo. in c. scriptu. nu. 16. de cle. f. 191
- 6 Patriarcha est ordinarius omnium archiepiscoporum, qui sunt in sua diocesi, non tam. n. habet iurisdictionem in subditos ipsorum. inc. antiqua. nu. 3. de priu. fo. 188
- 2 Patriarcha non habet iurisdictionem in subditos Archiepiscoporum vel Episcoporum, nisi per appellationem ex privilegio. in c. duo simul. nu. 1. de off. ordi. fo. 149
- 7 Patriarcha facit crucem ante se deferri in omni loco, prater quam in loco, ubi sit summus pontifex, vel eius legatus. inc. antiqua. nu. 1. de priu. fo. 185
- Patriarcha habet plures provincias sub se. ibi. nu. 5. & 6
- Patriarcha prae dicit oēs Cardinales, & vadit immediate post papam, qd est verum, si est de illis quatuor, de quibus in d. c. ant. qua. ibi. nu. 6
- 6 Patroni noui non debent, nec possint mutare illos, qui ante erant p'sentati & instituti in c. quierimoniam. nu. 1. & 2. de iurepa. fo. 242
- 6 Patroni possunt inter se ordinare, vt alternis vicibus habeant ius præsentiendi. ibi. nu. 3
- 6 Patronus potest Rectorem institutum ab episcopo sine eius licentia mutare. ibi. nu. 6
- 6 Patronus ecclesie principalis, an habeat ius patronatus in ecclesia vnica. in c. quia monasterium. nu. 6. de religio. domi. fo. 232
- 6 Patronus vergens ad inopiam, an debeat alimentari ab ecclesia patronata, & an patronus pauper habeat actionem contra ecclesiam. in c. nobis. nu. 1. & 6. de iurepa. fo. 147
- 6 Patronus largo modo dicitur eligere. ibi. nu. 4. fo. eo.
- 6 Patronus in acquisitione iurisdictionis non potest transferre institutionem in inferiore prelato episcopo. ibi. nu. 3
- 6 Patronus habet potestatem denunciandi superiori presbyterum dilapidatorem, vel alias inhonestum. ibi. nu. 7
- 6 Patronus quo casu habet p'ntationem prelati. ibi. nu. 10. fo. 248
- 6 Patroni si sunt in discordia præsentiendi aliquem in ecclesia, episcopus loci statuit, ne interim exerceantur diuina officia in ecclesia. in c. 1. nu. 1. & 9. de iurepa. fo. 238
- 6 Patronus possit iure fac conuenire alternis vicibus, vt habeant ius præsentiendi. ibi. nu. 6
- 6 Patroni non possint inter se diuidere fructus ecclesie, in qua habet ius patronatus, nec aliquid ab ea exigere. ibi.
- 6 Patroni si non præsentiunt Rectorem in ecclesia intra tempus constitutum, episcopus loci instituit Rectorem. ibi. nu. 9. & in c. quoniam. nu. 6. vbi aliud statuitur in electionibus. eo. tit.
- 6 Patroni & epi, si sunt in discordia circa Rectorem, qd agendum. ibi.
- 6 Patronus laicus, si intra quatuor menses, vel ecclesiasticus intra sex non præsentaueit, poterit episcopus instituire rectorem in ecclesia patronata. in c. eam. te. nu. 1. & 2. de iurepa. fo. 246
- 6 Patronus currit tempus ad præsentiendum a tempore vacationis, nō autem litis motae. ibi. nu. 3
- 6 Patronus ecclesiasticus dicitur, qd hēt ius patronatus nomine ecclesie, non autē qd sit clericus, & haberet noie patrimonii, quo casu censetur laicus. ibi. nu. 4. & in c. cum autem. nu. 3. eo. tit. fo. 246
- 6 Patronus nō potest ius patronatus propria auctoritate alienare, nec pro eo aliquid temporale exigere, nisi doctur personae ecclesiasticae ratione ecclesie. in c. praterea. nu. 1. & 2. eo. tit. fo. 246
- 6 Patronus non potest exigere aliquid temporale, etiam minimum a rectore p'ntato, & instituto in recognitionem ius patronatus, nisi sibi reliquerit in fundatione ecclesie, cum auctoritate tamen episcopi ad petitionem patroni. ibi. nu. 3. 4. 5. & 6
- 6 Patronus an possit vendere fructus, vel redditus quos percipit ab ecclesia patronata. ibi. nu. 8
- 6 Patronus non potest vendere ius se alimentandi in casu inopie, qd habet in re patronata. ibi. nu. 11
- 6 Patronus, si vnus post alium præsenteat, potest epi secundum institueret. in c. pastoralis. nu. 1. & 2. de iurepa. fo. 249
- 6 Patronus ecclesiasticus si p'ntauerit scdm qui fuerit institutus, talis institutio nō valet, quia prima p'ntatio habet vim electionis. ibi. nu. 4.
- 6 Patronus dicitur aduocatus ecclesie, quia tenetur eam defendere. in c. quia clericus. nu. 1. de iurepa. fo. 240
- 6 Patronus vendens ius patronatus, licet non acquirat emptori, an ipse priuatur. ibi. nu. 8
- 6 Patronus præsentiendū indignum, an sit priuatus potestate præsentiendi. in c. cum vobis. nu. 1. & 5. de off. ordi. fo. 145
- 6 Patronus laicus non habet custodiam ecclesie vacantis, nisi ex con-

- suetudine per sedem apostolicam approbata, patronus vero clericus habet. ibi. nu. 4. & 8. fo. 145. & seq.
- 6 Patronus si fuerit negligens in præsentiendo, deuoluit potestas p'sentiendi ad illum, ad quem pertinebat institutio. ibi. nu. 6
- 6 Patroni si super iure patronatus cōtendūt, debet interim episcopus providere vacanti ecclesie, salvo iure vinctis. ibi. nu. 7
- 6 Patronus habet ius præsentiendi intra sex menses, intra quos si non præsentaueit, prelatus habens ius instituendi, vel de iure cōi, vel speciali poterit conferre, & habebit sex menses ad conferendum. in c. nulla ecclesiastica. nu. 13. & seq. de concel. præs. fo. 71
- 6 Patronus si semel præsentaueit vnum, non potest postea alium præsentrare ad beneficium vacans, & quid ad vacaturum. in c. inter cetera. nu. 6. de præs. fo. 37
- 6 Patronus etiam ecclesiasticus non potest sibi vindicare fructus beneficii, vel ecclesie referuata exigua portione rectori, nec valet consuetudo in contrarium in c. extirpand. nu. 2. de præs. fo. 49
- 5 Patronus an possit petere, qd clericus ecclesie patronatus assignet, qd & qd expedit p' suo victu. in c. cū venerabilis. n. 44. de exc. 14
- 6 Patroni non possunt plures rectores instituire in eadem ecclesia. in c. quocunque. nu. 2. de iurepa. fo. 238
- 6 Patroni habent ius p'ntandi, non autem eligendi, licet largo modo dicantur eligere, & sic non vitabitur libellus, si dicatur qd patroni elegerunt. ibi. nu. 3. & 4
- 6 Patroni eligentes, siue præsentes non idoneum, an sint priuati potestate eligendi, remissum. ibi. nu. 5
- 6 Patroni si discordant in p'ntando, p'sertur p'ntatus a maiori parte, nisi ex tali p'ntatione oriatur scandalum in c. qm. nu. 1. 3. 4. & 5. eo. di. f. 239
- 6 Patronus consequitur ius patronatus ex tolerantia & gratia Papae non, qd ipse sit habilis, cum sit ius spirituale, ibi. nu. 2
- 6 Patronus si non præsenteat intra tempus, quia contenditur super idoneitate præsentiendi, vel qui a est contentio inter ipsum & episcopum non priuatur iure præsentiendi. ibi. nu. 7
- 6 Patroni an in præsentiendo debeant omnes insimul interuenire, an sufficiat, vt omnes de per se interueniant ibi. nu. 14
- 1 Patronus eligens aliquem potest rescilire ante præsentionem. in c. querelam. nu. 6. de cle. fo. 169
- 6 Patronus cui est mota lis super iure patronatus, an interim possit p'sentare rectorem in ecclesia te p'idente. in c. ex literis. nu. 6. & 8. de iurepa. fo. 241
- 6 Patronus laicus p' plures p'ntare, videlicet vnū post aliū, & est locus gratificationis, patronus vero ecclesiasticus non potest, nisi vnum præsentrare. in c. cum autem. nu. 1. 4. 5. & 7. de iurepa. fo. 246. & seq.
- 6 Patronus ecclesiasticus non potest, nisi semel præsentrare, cuius præsentatio habet vim electionis. ibi. nu. 3. fo. 247
- 6 Patroni si variant in præsentiendo in pari numero. Episcopus habet optionem instituendi quem vult. ibi. nu. 8
- 6 Patroni si non concordant in præsentiendo, Episcopus potest instituire extraneum. ibi. nu. 9
- 6 Patronus si præsenteat vnum post alium, potest Episcopus instituire secundo præsentiendum. in c. cum dilectus. nu. 1. de iurepa. fo. 248
- 6 Patronus si consensit, potest quis institui in ecclesia patronata absq; alia præsentione. ibi. nu. 8. fo. 249
- 6 Patronus ecclesiasticus hēt pinguius ius in ecclesia, quam patronus laicus, & ideo potest exigere rationē administrationis temporalium, qd non potest laicus. in c. in Lateranensi. nu. 3. de præs. fo. 59
- 7 Patroni nullā alā iurisdictionē hēt in psbyteros ecclesie patronate, nisi qd possint ipsos p'ntare, & postea ab eis qd hēt rationē temporalū exigere, & Episcopo referre in c. cum & plantare. nu. 6. de priu. fo. 177
- 2 Patroni si non præsenteat intra terminum determinatum, ius p'ntandi transit in superiorem. Ant. in c. 2. nu. 2. de sup. neg. praela. fo. 44
- 6 Patronus præsentiens scilicet indignum, priuatur potestate præsentiendi. ibi. nu. 3. fo. eo.
- 5 Patronus aliquis ecclesie ipsa vacante potest percipere omnes fructus, & ipsos successoribus referuare, vel in vltatē ecclesie conuocare. in c. bonae memoriae. nu. 2. de app. fol. 147
- 6 Patronus in fundatione ecclesie potest facere, vt imponatur cēsus per solutendus, vel sibi, vel alteri tertio. in c. quanto. nu. 1. de censu. f. 35
- 7 Patroni, vel similes p'sone hntes aliquid iuris in ecclesia, si interfecerint per se, vel per alios rectores, vel clericum ipsius ecclesie, priuatur oibus iuribus qd habent in ea & corū descendēs, vsque ad quartā generationem prohibent clericari in c. in quibusdā. de p'uen. fo. 203
- 3 Patronus vno præsentiendo, an possit alium præsentrare. in sub. nu. 4. & 17. de indi. fo. 2
- 6 Patroni laici, siue ecclesiastici non possunt neuum censum imponere in ecclesia patronata, licet ab initio in fundatione possint. in c. grauis. nu. 1. & 2. de censu. fo. 255
- 6 Patronus non potest conferre ecclesiam patronatam clerico, & nō obstante tali collatione potest in ea rectorem præsentrare. in c. cum laici. nu. 1. de iurepa. fo. 242

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

Patronus etiam ecclesiasticus uon potest alicui conferre ecclesiam in titulum, bi. nu. 2
 Patronus non poterit per iudicem seculari priuari inter patronatus, nisi cum uenerit bonorum. ibi. nu. 3
 Patronus si commiserit crimen lese maiestatis, eius filius clericus non priuatur ecclesia patronata quam habet. ibi. nu. 4
 Patronus non habet aliud usum ecclesia patronata, quam ius presentandi in illud praterendum nu. 1 de iurepa. fo. 141
 Patronus simpliciter concedendo ecclesiam patronatam, quid celsatur concessisse. ibi. nu. 7
 Patronus presentando indignum, an priuatur potestate presentandi illa vice. ibi. nu. 8
 Patronus uerus qui non est in possessione presentandi, non habet ius presentandi in e consultationibus nu. 9 de iurepa. fo. 245
 Patronus in fundacione, vel donacione ecclesie, quo casu possit aliquid epale cu auctoritate epi sibi reseruare. in c. 1. n. 1. de censu. 250
 Patroni qui habent ius patronatus, non possunt aliquem presentare singulariter. in c. cum omnes. nu. 8 de consi. fo. 26
 Patronus ecclesie non potest epale quo fundatur, disponere de iuribus ecclesie in pruium epi, sed bene hoc potest episcopus ad requisitionem patroni. in c. cum dilectus. nu. 4. 5. & 11. de consue. fo. 117
 Patronus an possit conditionem apponere, quod ecclesia non subiacet epi. in c. h. nu. 8. de condi. appo. fo. 25
 Patronus non preuendicare ex consuetudine ius intercedendi in electione epi, quia consuetudo non facit eum capere iuris spirituales regulariter. in c. quod licet. § super eo. nu. 6. de elec. fo. 175
 Patroni plures an debeant oēs consentire in presentando aliquem, vel sufficit maior pars. in c. in genesi. nu. 8. de elec. fo. 214
 Patronus etiam si sit clericus non habet ius instituendi, vel designandi, vel bona ecclesie patronate administrandi, sed tantum presentandi. in c. preterea. nu. 1. de iurepa. fo. 239
 Patronus i. qui habet ius patronatus in aliqua ecclesia, non habet alia iura, nisi denunciatione male administrationis, & defensionem, & ut ei subueniat, ne uergat ad inopiam. in c. ad sedem. 12. de rest. spo. 217
 Patronus si intra tempus statutum non presentat ecclesie vacanti Rectorem, episcopus loci suppleat. in c. si uero. nu. 1. de iurepa. fo. 243
 Patroni laici habent quatuor menses ad presentandum, clerici uero sex menses. ibi. nu. 2
 Patroni si contendunt super iure patronatus, debet episcopus expectare usque ad tempus statutum, quando scilicet constituit ecclesiam esse patronatam, alias secus. ibi. nu. 3
 Patroni consensu non requiritur in pmissione superioris, in qua principaliter non ordinatur, sed ex aliqua causa. in c. appositum. n. 4. 1. 69
 Patronus ecclesiasticus non potest ecclesiam patronatam vacantem alteri conferre, & si contulerit ad eam, nihilominus poterit presentare, quia illa prima collatio non habet vim presentacionis. in c. transmissa. nu. 1. & 2. de iurepa. fo. 250
 Patronus non solum debet eligere presentandum, sed electum actua-liter presentare. ibi. nu. 4
 Patrono ignorant ecclesiam patronatam vacare, currit tempus ad presentandum. ibi. nu. 6
 Patroni si non presentauerint rectorem in ecclesia intra tempus statutum episcopus ordinabit sine praiudicio patronorum. in c. cum propter. nu. 1. de iurepa. fo. 248
 Patrono litiganti super iure patronatus, currit tempus presentandi, patrono uero ignorant, vel aliter impedito secus. ibi. nu. 2
 Patronus ecclesiasticus, & patronus secularis in quibus differant in iure patronatus, quod habent. ibi. nu. 5
 Patronus laicus non habet ius eligendi praelatum in ecclesia, neque de iure, neque ex pacto, neque ex consuetudine, in c. sacrosancta. nu. 2. de elec. fo. 206
 Patroni presentant aliquem, & ualeat presentatio, licet non fuerit maior pars patronorum. in c. ecclesia ueltra. nu. 5. de electio. fo. 202
 Patroni plures possunt esse in eadem ecclesia in c. ad audientiam. nu. 4. de elec. ad fi. fo. 276
 Patronus non potest reseruare in fundacione ecclesie, ut ius instituendi presentatum pertineat ad inferiorem episcopo. ibi. nu. 15. fo. 277
 Patronus laicus licet possit variare, tamen presentat secundum, accumulatiue, nec potest ex toto recedere a primo in c. cum autem. nu. 2. de iurepa. fo. 246
¶ C O N S E. An laicus possit successiue ultra duos accumulare, & de quoniam, quia licet iura dicant laicum patronum posse plures accumulare, debet intelligi de duobus, quia pluralis locutio duorum numero est concentra, regina pluralis de reg. iur. lib. 6. ubi non est testis. Italis uariatio est odiosa, ideo restringenda de reg. iur. lib. 6. hodie ad hoc opime de preb. c. cui lib. 6. Item infinitas est uicanda de refer. lib. 6. c. cum in multis Item si uideantur iura de hoc loquentia, clare insid in nunt. unde capitulum quod autem. dicit postmodum. aliud capitulum cum dilectus. dicit sed in pastoralis. dicit aliud & secundo

loco. ex quibus omnibus apparet aperte, quod huiusmodi variatio fieri potest successiue de duobus, & non de pluribus, & per hoc rite ad id quod non in c. de iurepa. n. 5. 21 super verbo, plures. intendit. n. quod mul plures quia duo presentant, & unus ex eis per ipsum eligat, ut dicitur. & idem est quod duo presentant, & facit successiue fuerunt, & sic dicitur. Item si quis sequens super verbo, presentat & si bene inspiciatur, idem est in effectu illo casu, sicut dictum est, quia fit presentatio, ut uisus est, sed ultra duos non possit fieri tertia presentatio, nec ob id quod reputat nouam cum alius doctor hoc non dixerit, quia non repetitur aliquem contrarium dixisse. na. concludit Io. Cal. in consi. 16 in c. an datus in tit. de iurepa. facit si quis iurandum. C. de rebus ecclesiasticis ibi Bal. in auth. habita in 12. col. in ver. tertio quorro. C. ne filius presentat, non obstat quod uoluit do. Abb. in c. de bonis, quia loquuntur de possessione, & non in presentacione. Item loquitur quando nullus est acquiescent presentator, saltem ad rem c. cum de rebus. de Abb. in contrarium facit gl. in c. plures in verbo presentare. de rebus. p. 2. c. cum aut. eo. ut prima pars sent. ut per Abb. in c. cum uisus est. off. ord. facit non in dilectis de off. dele. hanc partem tenet Io. Cal. sequitur dom. Bartho. de Balen. nis auditor. Rot. in c. non de iurepa. & ita in facto consili. Ferraria, & obtinui.
 Patronus non potest ecclesiam patronatam pro se recedere, vel aliter eam sibi concedere. in c. consiliat. nu. 1. & 2. de iurepa. fo. 243
 Patronus licet non possit se ipsum presentare, potest tamen alium suum, donec presentat. ibi. nu. 3
 Patronus non potest presentare plures variando, sed cumulatiue. in c. cum Benoit. nu. 10. de rebus. fo. 87
 Patronus an possit se ipsum presentare, & an possit institui ab episcopo in c. per nos. nu. 1. 4. & 4. de iurepa. fo. 248
 Patronus non potest promittere se presentaturum aliquem ad beneficium vacatum, nec potest dare alii potestatem presentandi antequam vacet. in c. si. nu. 1. & 6. de consi. preb. fo. 81
 Patronus non habet ius presentandi praelatum in ecclesia collegiata, sed habet ius presentandi ad praebeatas, quae sunt in ipsa ecclesia collegiata. ibi. nu. 1. fo. 82
 Patronus presentando dicitur donare ibi. nu. 5
 Patronus potest dare qualem potestatem in presentando cui uult. ibi. nu. 6
 Patronus laicus habet ius ecclesie collegiate an habeat consensum electionis praelati. in c. hoc. nu. 10. de timo. fo. 91
 Patronus presentans aliquem pretor vel dono, committit simoniam in c. ex inquisitione. nu. 1. de iurepa. fo. 244
 Patronus alienus ecclesie datus, qui iurauit, vel donauit. in c. si. in rub. nu. 1. de iurepa. fo. 245
 Patronus debet presentare episcopum in ecclesia, in qua habet ius patronatus, nec episcopus, uel alius praelatus potest aliquem presentare sine licentia patronorum. ibi. nu. 4
 Patronus si deuenit ad inopiam, est audiendus ex rebus ubi ecclesia in qua habet ius patronatus, dum tamen ipsi redditus remaneant ultra necessarios. ibi. nu. 4
 Patronus an possit presentare clericum peregrinum sine licentia communitatis sui episcopi. in c. significasti. nu. 3. de iurepa. fo. 245
 Patronus potest variare in presentando autem institutionem episcopi. faccumulando, non autem profus recedendo a prima. in c. quod autem. nu. 3. de iurepa. fo. 240
 Pauca consideratur in parua, vel magna quantitate. in c. in materia. in c. 1. nu. 1. ne de. vel mona. fo. 296
 Paupertas non excusat quem allegando, sed an respectu fidelitatis seu procuratoris. in c. olim. al. nu. 6. de rest. spo. fo. 241
 Paupertas excusat procuratorem, si non appellauerit. in c. non in ista. nu. 12. de procu. fo. 189
 Paupertas non impedit quominus clericus non possit promoueri ad beneficia. in c. 1. nu. 2. de pecu. cle. fo. 137
 Paupertas an excuset a promotione appellationis. in c. ex ratione. nu. 3. de ap. fo. 116
¶ C O N S E. Et quis dicatur pauper, die qui relinquatur arbitrio iudicis. in c. Bar. & alios legistas in l. si coherens. ff. sol. mar. & in l. 1. ad. & alios. in c. significasti. de off. dele. c. ubi per Id. in c. in Bar. & ibi Abb. dicit, quod uidua pauper potest trahere seculari ad iudicium ecclesiasticum. & uidet gl. 2. q. 1. c. prohibentur. & gl. in l. nonnulli. ff. de ac. cu. q. ille d. pauper, qui non habet in bonis suis, quantum ad causa, & uidet gl. in Auth. de herede. & fil. in prin. q. dicit, quod ille pauper, non habet quinquaginta in bonis, & gl. in l. de excu. tuto. 3. p. paupertate, & adduco b. tex. in c. illa. 16. q. 1. q. paupertas non est de gign. malorum, & adduco gl. in c. in primis. 2. q. 1. in prin. q. primo. ubi dicitur, quod ille d. pauper, qui non habet in bonis, & gl. in l. de decem. nandam, sed male f. ratur, quia hodie dicitur. Si in l. de attor. s. ibi. Ho mere foras, & adduco Vin. relatum ab Abba in c. si quis scilicet. in fine. de testi. q. iudex ordinarius dabit expensas pauperibus actibus, & de excu. praelati. in c. si uisus, & adduco c. in l. de excu. tut. in §.

In Panormitani Commentaria.

in §. sed pp paupertatem. vbi paupertas excusat a tutela. & in l. pau-
peras. ff. eo & adduco Bal. in c. sedes apostolica. de referi. vbi dixit,
q̄ per ista clausulam gñalem, & quidam alii, nō includuntur paupe-
res, qui pp paupertatem non possunt se defendere, quia paupertas
excusat allegat. l. Titius. ff. de procu. & adduco Ray. de Forl. in l. nō
facile. in §. i. si cui plus q̄ per leg. sale. q̄ pauperi remittit onus satisfi-
dandi, & adduco Bal. in c. 3. de referi. vbi dixit, q̄ si pp paupertatē,
vel metū tyranni, quis non fuit protestatus, excusatur, quod intelli-
git verum ibi do. mens Barba. si in protestatione scienda erant inces-
sarie expensae faciendae. arg. l. si procuratorem §. si ignorantes si. m. a.
& adduco Bal. in l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. vbi refert se li-
berasse quendam a pōna furtarū, qui appellauerat, & pp paupertate
tem non poterat proficui appellacionē, & per consequens appella-
tio erat deserta, qui excusabatur. per d. §. si ignorantes, & ibi et vo-
luit Bal. in l. cū quidam. C. de cōdi. inst. r. & in l. acceptam. C. de vfur.
Inno. Abb. & alii in c. ex ratione. de appel. & adduco eundem Bal.
in c. sedes apostolica, vbi dixit, q̄ inopia, seu paupertas repensam dē
casus fortuitus l. si res pupillorum ff. de admini. tuto. subd. t. q̄ in
clausula indifferenti bene includitur pauper, & adduco eundem Bal.
in d. c. si qui testium. & in d. c. sedes. & in c. p. de consue. & in c. q̄
in ecclesiarij de consili. vbi dixit, q̄ pauperes noct q̄ ex capione p-
uenit, & ex culpa, allegat bonum tex. in l. pen. ff. de iure do. & adduco
bonum tex. in l. iudices. C. de epis. au. quod index teneatur re-
expensas carcerato pauperi. & adduco Bal. in l. magis puto. §. i. ff. de
re. corum, q̄ si pauper contendit cum Rege, seu alia potenti perso-
na, quod Rex renebitur providere pauperi de expensis, & adduco
Arch. in d. c. decimas. 1. 6. qd. 1. quod pauperes excusantur a de-
cimis, adeo quod si constitutione synodali eaueatur, q̄ qui non solue-
rit decimas sit excommunicatus, q̄ non includuntur pauperes, facit quod
voluit do. Ant. post. Inn. in c. pen. & Goffr. de off. del. & in c. olim. il
2. de testi. spo. & vide do. Abb. in c. 2. nu. 3. de testi. cogen. & adduco
bonum tex. in l. forma. §. quemquam ff. de consi. quem tex. alleg.
Bal. pro singulari in l. acceptam. C. de vfur.

- 6 Paupertas voluntaria non reprobatur in clericis, sed necessaria sic.
in c. eius. nu. 8. de prob. fo. 42
- 7 Pauper excommunicatus an teneatur ire pro absolutione ad papā.
in c. ea noscitur. nu. 3. de sen. exco. m. fo. 216
- 4 Pauper quis sit, & an repellatur a testimonio. in c. cum causam. il. 1.
nu. 15. de testi. fo. 86
- 7 Pauper constitutus in maxima necessitate potest implorare officium
iudicis contra diuitem, vt sibi subueniat, & ille non subueniendo
peccat mortaliter, secus si non sit magna necessitas. in c. si quis, nu.
7. de furtis. fol. 141
- 1 Pauper potest officio iudicis compelli de iure ad faciendum sibi
elemosynam. in c. cum causam. nu. 8. de elec. fo. 174
- 6 Pauperes non sunt obligati ad victualia, n. cum instantia. nu. 7. de
cenibus. fo. 256
- 6 Pauperes licet nō habeant actionē contra diuites ad victualia ecclē-
da, possunt tamen implorare officium iudicis, vt eos compellant ad
communicandum. in c. 1. nu. 7. de emp. & ven. fo. 103
- 4 Pauper propter paupertatem non repellitur a testimonio, & ad eū
debet m. tē, si propter paupertatem verecundatur exire domum. in
c. si qui testium. nu. 8. de testi. fo. 54
- 2 Paupertas excusat quem a pōne solutione. in c. nisi specialis. nu. 6.
de off. leg. fo. 137
- 6 Pauperes non teneantur ad solutionem decimarum. in c. cum dicat.
nu. 4. de eccl. adifi. fo. 276
- 7 Pauper, an & qñ repellat ab accusando, & q̄ dicat pauper, & multa
in hoc relinquuntur arbitrio iudicis. in c. 1. nu. 11. de accu. fo. 66
- 3 Pauperes sunt sub protectione ecclesiastica. in c. cum sit generale.
nu. 3. 6. & 7. de fo. com. pe. fo. 81. & seq.
- 6 Pauper potest intentare officium iudicis contra quēcunque diuitē,
vt sibi subueniat in c. 1. nu. 3. de cle. arg. fo. 64
- 2 Pax vel treuga, si fuit rupta per vtranque partem, an vtraque pars
possit agere ad pnam in c. 1. nu. 3. de treu. & pa. fo. 169
- 1 Pax facta inter principales, an extendatur ad adherentes ipsorum.
in c. 1. nu. 29. de poslu. pra. fo. 127
- 1 Pax facta sub certa pōna, si vnus rumpit, & postea alius, intelligitur
rupta a primo tantum. in c. bonae memoriae. il. 1. nu. 3. de elec. fo. 166

in obscuris. in 6. facit ad praedicta quod not. Bal. in c. t. in prin. de pa-
ecenen. vbi alleg. Host. in c. si de immu. eccl. facit et quod no. Pet. de
Ancha in repe. de iureiu. Addo bonum arg. in c. cum voluntate. de
sen. exc. & Bal. in c. t. in prin. qui. mo. seu. amit. & lo. And. in regula
frustra. de reg. in 6. in mercu. per Pau. de Cast. in l. qui seruum. ff.
de ver. ob. nihilominus. d. Bar. vī cōtrariari. l. pen. iuxta si de plag. vi-
de lo. de Ana. in rub. de adul. in 3. col. in ver. iuxta praedicta quæro.
& in practica teneas opi Bar.

- 4 Pacem si duo fecerūt, & vnus rumpat, primus rumpens pōt accusa-
ri, & non accusari. in c. quēadmodū. §. illud ait n. 3. de iureiu. f. 187
- 7 Pacis bono, & scandali evitandi causa, receditur a dispositione iuris
positi. in c. quia circa. nu. 2. de confan. & affi. fo. 41
- 3 Pax cuius culpa sit violata, pertinet ad papam cognoscere, qui rōne
peccati potest compellere ad paces, vel treugas faciendas. & idē in
epi. spo. in c. nouit ille. nu. 9. de iudi. fo. 40
- 3 Pax si fuerit facta, pertinet talis cognitio ad iudicem ecclesiasticum.
in c. cum sit generale. nu. 28. de fo. comp. fo. 84
- 2 Pacē faciens cū aliquo, & promittens non offendere sub certa pō-
na, talis promissio restringitur ad casum offendēti tōne inimicitie
præsentis, vel præteritæ. in c. cum inter. nu. 10. de renun. fo. 13
- 7 Peccati evitandi causa multa conceduntur, quæ alias non concedē-
rentur. in c. præterea. nu. 7. de dispo. fo. 7
- 1 Peccatum originale non remittitur remanente actuali. in proœnu.
Grego. nu. 6. fo. 8
- 2 Peccatum patris, an & quando noceat filio. Ant. in c. l. iteras. nu. 5. de
de fili. presby. fo. 72
- 6 Peccata plura magis aggrauant, quā pauciora, nisi pauciora sint
grau. ora in c. de hom. ne. nu. 4. de celeb. miss. fo. 266
- 7 Peccatum vbi pōt esse, & non esse, debemus potius præsupponere
q̄ sit. in c. cum d. sideres. nu. 6. de sen. exco. m. fo. 217
- 7 Peccatum ē minimum non debet quis committere, vt cuitetur ma-
ius. in c. qui scandalizauerit. nu. 1. de reg. iur. fo. 245
- 7 Peccatum quando aliquid potest in dubio esse, & non esse, semper
debemus interpretari, q̄ nō sit peccatum, vt vitemus illud. in c. esto
te. nu. 5. & 7. de reg. iur. fo. 245
- 5 Peccatum mortale non est male intelligere legem, vel canonem. in
c. cum ex officii. nu. 29. de prax. fo. 47
- 5 Peccatum an incurritur, qui petendo rem suam non pōt eam sine
scandalo consequi. in c. 2. nu. 2. de prax. fo. 27
- 7 Peccatum vbi potest esse, & non esse, potius est censendum q̄ sit, q̄
q̄ non sit, licet sit, vel fiat du. ior interpretatio in c. latores. nu. 7. de
cleri. exc. fo. 162. Et vide in c. si q. nu. 4
- 5 Peccatum non incurrit, qui operatur bonum, & potuit optimū ope-
rari in c. constitutis. il. 2. nu. 7. de appel. fol. 143
- 6 Peccatum factum in ecclesia est magis graue & punibile. in c. cū ec-
clesia. nu. 9. de immu. eccl. & c. me. fo. 283
- 7 Peccatum dimittit dies hominis. in c. licet. Heli. nu. 1. de simo. fo. 99
- 5 Peccatum est causa, q̄ quis separaret a gratia Dei. in c. pastoralis. §.
verum. nu. 12. de appel. fo. 151
- Peccatum vel periculum animæ ad vitandum tutior via eligēda est,
licet videatur durior. ibi.
- 6 Peccatum an quis incurrat, qui rem male possidet in c. cum aposto-
lica. nu. 3. de his que fi. a. pra. fo. 87
- 7 Peccatum committens propter paupertatem nō excusatur, quando
illud est semper, & omni tempore malum, alias secus, vt in furto. in
c. quoniam. nu. 3. de simo. fo. 104
- 7 Peccatum in spiritum sanctum quid sit, & an remittatur in hoc secu-
lo. in c. statum. nu. 10. de maledi. fo. 161
- 5 Peccatum mortale non semper quis incurrit in contrauentione ca-
nonis. in c. 2. nu. 4. de appel. fol. 109
- 7 Peccatum, vel delictū, vel irregularitas vbi in dubio pōt esse, & non
esse, sp. ad cautelam in foro animæ debemus considerare, q̄ sit, se-
cus in foro contentioso. in c. ad audient. am. nu. 2. de homi. fo. 128.
Et in c. significat. il. 2. in 4. no. & in c. sicut. nu. 7. co. tit.
- 7 Peccatum reiteratum aggrauat, licet fuerit alias punitum. in c. 1. nu.
2. de cleri. pen. fol. 159
- 6 Peccati grauius committitur phantes notitia legis diuine, quā igno-
rantes. in c. non minus. nu. 2. de immu. eccl. & c. me. fol. 182
- 4 In peccato mortali existens an debeat remoueri a beneficio, & an
temerarie iurzus remouendus sit a testimonio, & ab electione. in c.
sicut nostris. nu. 3. de iureiu. fo. 190
- 7 Peccatum non dicitur, si non est voluntarium. in c. quod nō est. nu.
1. de reg. iur. fo. 246
- 7 Peccatum non debemus committere, vt vitemus damnum. in c. si
vere. nu. 7. de sen. exco. m. fo. 126
- 7 Peccata venialia non indigent confessione speciali, nisi sint conti-
nuata, & redacta in consuetudinem, quia tunc cōuertuntur in mor-
talia. in c. omnis vtriusque. nu. 10. de peni. & renun. fo. 208
- 7 In peccato mortali bonæ operationes factæ, ad quid profunt in c.
Reper. in Panor. Commentaria. O 3 quidam.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- quidam. nu. 2. de pœni. & remis. fo. 205
- 7 Peccatum mortale non omne repellit quem a testimonio. in c. inquisitionis. §. tertius. nu. 8. de accu. fo. 80
- 8 Peccatum aliquid esse præsumitur, quando agitur de præiudicio animæ. Ant. in c. unico. nu. 7. de iur. iur. ordi. fo. 33
- 7 Peccatum luxurie an sit maius cuni pulchra, vel turpi. in c. i. veniens. nu. 2. de eo qui cog. con. fo. 38
- Peccatum an in ius committatur cum sorore sponse, ante, quam post contractum matrimonium, vel ipsa sponsa post affirmatam sub sequentem in uxorem ducta ibi.
- 4 Peccatum mortale omne an repellat a testimonio. in c. test. moni. nu. 3. de testi. fo. 105
- 1 Peccatum nullum est adeo veniale, quod non fiat mortale ex consuetudine in c. nam concupiscentiam. nu. 5. de consuet. fo. 24
- 7 Peccatum committitur sub spe veniæ multum aggrauat. in c. illud. nu. 5. de cle. excom. fo. 162
- 7 Peccatorum remissio duplex est, culpæ. & pœnæ, & quæ peccata remittantur, & an ex sola contritione. in c. inter opera. nu. 3. de spō. fo. 20
- Peccatorum remissio, siue indulgentia plenaria papæ qd operet ibi.
- 7 Peccatū quando dubitatur, an sit, vel non sit, debemus potius inter pretari pro salute animæ, quod sit peccatum, & abstinentium. in c. in ciuitate. nu. 4. de iur. fo. 145
- 7 Peccatum non debet quis committere pro scandalo vitando. in c. ex mun. fo. 7. de no. op. nuncia. fo. 176
- 6 Peccatum veniale, si est in consuetudine, conuertitur in mortale. in c. relatum. nu. 7. ne cle. vel mona. fo. 301
- 7 Peccatū nō curat ille qd facit malū ad bonū finē, sed ei debet alienari poenitentia. n. c. significauit. nu. 1. de pœn. & remis. fo. 204
- 6 Peccatū originale qd est in c. maiores. §. verū. n. a. de bap. fo. 270
- 7 Peccatum non remittitur ex eo solo, quod quis restituit in furatam in c. sicut dignum. nu. 7. de homi. fo. 126
- Peccatū tanto magis est punibile, qd magis in eo pœneratur ibi. nu. 9
- 7 Peccatum ubi potest esse & non esse, si agitur ad pœnam imponendam, debemus potius considerare non esse, si vero ad poenitentiam secus. in c. significasti. nu. 2. de homi. fo. 130
- 7 Peccata venialia dimittuntur per simplicem benedictionem prælatorum. in c. ant. qua. nu. 10. de priu. fo. 186
- 7 Peccatum non excusatur, licet emanauerit ex voluntate turbata in c. Mattheus. nu. 3. de simo. fo. 95
- 7 Peccatum ubi potest esse & non esse, quo ad conscientiam debemus potius attendere, quod sit peccatum, quo ad forum vero contentiosum secus. in c. nauiganti. nu. 9. de iur. fo. 151
- 6 Peccatum veniale, si sumitur in consuetudinem, efficitur mortale. in c. i. nu. 2. de reli. & vene. san. fo. 275
- 5 Peccatum, vt cuitur in dubio, minor pars est eligenda. in c. tenor. nu. 8. de re iur. fo. 71
- 2 Peccatum, vt cuitur, debet quis pati mortem. in c. sceleris. nu. 1. & 7. quod metus cau. fo. 196
- Peccatum veniale conuertitur in mortale ex nimia frequentatione. ibi. nu. 9. fo. 197
- 2 Peccat mortaliter loquens etiam veritatem contra conscientiam. Ant. in c. i. nu. 4. de iur. in ordi. fo. 33
- 6 Peccans prætextu veniæ sœtis delinquit quā alii. in c. immunitatem. nu. 2. de immu. eccl. fo. 296
- 7 Peccator in extremis constitutus vocans sacerdotem, si moriatur antequam sacerdos veniat non oportet, qd amplius absoluat, si ap parebat eius conuersio in c. a nobis il. 2. nu. 9. de sen. exc. fo. 222
- 7 Peccator notorius compellit ad pœnam. in c. i. nu. 6. de despon. fo. 2
- 4 Peccans publice an magis grauetur de peccato, quā percans occulte. in c. eum quidam. nu. 3. de iur. iur. fo. 168
- 7 Peccare non licet etiam venialiter ad hoc, vt alius vitet mortem, vel peccatum mortale. in c. super eo. nu. 3. de iur. fo. 144
- 7 Peccator, si ipsum poeniteri, an careat ecclesiastica sepultura in c. super eo. nu. 4. de iur. fo. 138. Et vide in p. mo. no. co. tit.
- Peccatum si fuerit condigne punitum in hoc seculo, & fuerit pœna patienter recepta, non punitur amplius in alia vita. ibi. nu. 5. Et vide in secundo no. co. tit.
- 6 Pecunia data, vt iudex ferret iniquam sententiam, non potest a parte repeti, quia turpitudine est ex parte vtriusque, sed a fisco sic in c. ab omni. nu. 8. de vi & hone. cle. fo. 7
- Pecunia data iudici, vt ferat iustā sententiā, quo casu sit repeti. ibi.
- 7 Pecunia deposita apud mercatorem licet potest capi pars honesta lucrari. in c. per vestras. nu. 6. 7. & 8. de don. inter vir. & vxor. fo. 62
- 5 Pecuniam dari qd est in obligatione, habetur ratio lucri cessantis. in c. eum venerabilis. nu. 17. de exc. fo. 12
- 7 Pecunia simoniace accepta per regentes ecclesias, quō distribuitur, & qualiter accipientes puniatur. in c. de hoc. nu. 1. de simo. fo. 91
- 7 Pecunia si fuerit data alicui, ne dante de facto molestaret, recipitur si molestet. in c. de electis filiis. il. 1. nu. 1. de simo. fo. 97
- 6 Pecunia connumeratur inter res mobiles, & potest alienari per solatium in c. nulli. nu. 1. de reb. eccl. ale. fo. 95
- Peculium quod est penes laicos est aduentum, apud clericos non natur castrense, vel quasi. in c. quia nos. nu. 5. de testa. fo. 145
- 6 Peculium quid sit, & quibus modis finatur in rub. nu. 1. de pœn. clerici. fo. 157
- 2 Periculum mortis ubi est, est optima causa faciendi aliquid alicuius alias prohibitionem. Ant. in c. ad supplicationem. nu. 1. & 2. de decret. fo. 35
- 6 Pedagia noua licitum est imponere solis principibus & Regibus, ferioribus vero non, in c. in nouis. nu. 1. & 6. de cens. fo. 253
- Pedagia male & indebite extorta subiacent restitutioni. ibi. nu. 2
- Pedagium, vectigal, Tributum, & census, in quibus differant ibi.
- 6 Pedagia ex gentes a clericis sunt ipso facto excommunicatæ, etiam nulla præcedente monitione, in c. non minus. nu. 7. de immu. eccl. & exime. fo. 282
- 2 Pœna potest exigi non solum per laicos, sed etiam per clericos, in c. dilecti filii. nu. 6. & 12. de arb. fo. 218
- Pœnam non soluens non tenetur in foro conscientie, nisi sit ipsa re imposita. ibi. nu. 12. o. co.
- Pœna an, & quando in utroque foro possint exigi etiam a religiosis, & quot sint pœnarum genera ibi.
- Pœna an sit exigenda ultra quā inter sit temporis, ibi. nu. 13. & 14
- Pœna an, & quot censetur a pœna in fraudem usurarum, ibi. nu. 1
- 2 Pœna debet esse commensurabilis delicto, in c. nisi specialis, nu. 1. de offi. leg. fo. 137
- Pœna, an & quando possit remitti a iudice sine principe, & quæ venit applicanda fisco, quā parti ibi. nu. 6
- Pœna statuta potest per iudicem minui, & moderari ibi.
- 5 Pœna imposita per iudicem indebite, vel alter incongruenter potest per iudicem reduci, sed oportet quod princeps aduertat. cap. labora. nu. 12. de iudi. fo. 94
- 6 Pœna apposta in vno ex contrariis, videtur apposta in altero eadem ratione. in c. quia clerici. nu. 7. de iur. p. fo. 240
- 6 Pœna quando imponitur a statuto, vel lege alternatur electio est iudicis, nisi verba statuti, vel legis dirigantur ad reum. in c. a caput. nu. 4. de vi. & ho. cle. fo. 9
- 7 Pœna an omnino sit prohibita in sponsalibus matrimoniis, & inter ipsos contrahentes & eorum parentes, ac propinquos in c. in una. 9. d. spon. fo. 14
- 2 Pœna statuta a potest per iudicem moderari ex causa. in c. si. nu. 3. & 10. de trans. fo. 177. & seq.
- 5 Pœna an habeat locum in foro animæ, in rub. nu. 16. de appella. fo. 195
- 3 Pœna quæ imponitur ipso iure pro aliquo delicto, debet illud delictum esse consummatum, alias pœna non imponitur, idem si imponitur a statuto. in c. i. nu. 13. de eo qui in c. n. p. fo. 172
- 7 Pœna duas uxores, vel duos viros habentis. in c. eum haberet. nu. 3. de eo qui du. in mat. fo. 29
- 2 Pœna vbiq; est apposta a statuto, iudex nō debet recedere ab illa, alias puniatur arbitrio iudicis. in c. de c. s. n. 4. & 11. de off. del. fo. 145
- Pœne plures, si reperiuntur positæ pro eodem delicto, quæ pœna erit eligenda. ibi. nu. 14. fo. 97
- Pœna statuta an & quando tollat pœnam iuris communis. ibi.
- Pœna a iure, vel statuto imposita, an possit minui, vel augeri, vel in totū ab ea recedi, & per iudicem ordinari, quā delegatum ibi. nu. 16
- 7 Pœna quæ non reperi in vno iure, recurrit ad illud alii. ibi. nu. 17
- 7 Pœna quæ soluitur pro iniuria tria alicui præbitero, an apparetur efo, vel heredi ipsius iniuriarum c. presbyteri. nu. 1. de pœn. fo. 159
- 7 Pœna quando imponitur ipso iure attinet delinquentem quantumcumque occultum. in c. si. nu. 2. de hare. fo. 120
- 1 Pœna imposita alicui an sit perpetua, vel temporalis. in c. ex latria. nu. 10. de consil. fo. 47
- 6 Pœna pecuniaria est solucunda de pecunia, quæ visitatur in illo loco, in c. statu. nu. 12. de male. fo. 16
- 7 Pœna quando non reperitur limitata, est imponenda secundum circumstantias delicti, ex quibus pœna vel augetur, vel minuitur. in c. sicut dignum. nu. 1. de homi. fo. 126
- 4 Pœna applicatur parti, si pro illo delicto lex introducta actionem in c. ex heredis. nu. 14. de prob. fo. 8
- Pœna applicatur fisco, si pro illo delicto lex introducta accusacione. ibi. pœna applicatur fisco. in dubio. ibi.
- 6 Pœna vbi sunt positæ plures pro aliquo delicto, electio est iudicis. in c. cum tu. nu. 8. de iur. fo. 143
- 1 Pœna an sit imponenda secundum quod dicitur statutum tempore commissi delicti, an secundum statutum tempore sententiae vigens. in c. si. nu. 12. de consil. fo. 50
- Pœna imposita posteritati an sit optima cōpre hendit et descendentes ex linea feminina in c. quibusdam. nu. 2. de pœn. fo. 203

In Panormitani Commentaria.

7. Pena quæ potest imponi pro aliquo delicto, potest per ipsum iudicem moderari. in c. Deus qui. nu. 4. de peni. & remil. fo. 206
3. Pena in dubio intelligitur de minori in foro iudiciali, secus in foro penitentiali. in c. i. nu. 3. de iudi. fo. 8
7. Pena perpetua carceris æquiparatur morti, & debet rarissime infligi. in c. tunc discretio. nu. 5. de peni. s. fo. 201
6. Pena mortis ubi a iure canonico imponitur, debet exponi pro finis excommunicationis in c. per venerabilem. nu. 2. i. qui filii sunt legi. fo. 53
7. Pena corporalis potest imponi p iudicē ecclesiasticū, dumō nō trāseat in euanat onē sanguinis. in c. in archiepu. nu. 4. de raptu. fo. 139
7. Pena corporalis etiam vltimi supplicii, an, & quando possit commutari in penam, pecuniariam. ibi. nu. 5
5. Pena iur s ciuili an habeat locum de iure canonico, quod in sim li casu statuit alias penas in c. x. de debitis. nu. 33. de appel. fo. 139
5. Pena corporalis repeti de iure canonico. in c. 2. n. 2. de appe. f. 109
1. Pena transiens ad secundam vocem, etiam favore filiorum est subla- ta. idem si testat dubium turbationis prohi, secus in penis quas mu- lier incit ex facto suo culpa. in repeti. c. ecclesia sancta Maria. nu. 29. de constituto. fo. 41
6. Pena appposita in vno ex correlatiis, an extendatur ad aliud. in c. 1. nu. 13. de locato. fo. 110
6. Pena quam quis patitur in isto mundo propter aliquod delictum, est autem in alia vita pro illo delicto puniatur. in c. ex parte. nu. 4. de sepulch. fo. 175
7. Pena de cō cōmiserabilis delicto. in c. si q. nu. 6. de sumo. fo. 106
7. Pena potest agari per quēunque in licet de crimine cognoscit dum pronuntiat, postea vero non in c. lict. nu. 6. de penis. fol. 199
7. Pena si non reperitur determinata a iure, vel consuetudine, erit ar- bitrio iudicis imponenda. ibi. nu. 4. & 7
7. Pena pecuniaria potest imponi per episcopum laico, etiam sibi tē- poraliter non subiecto, si per aliquod crimen est factus de sua iurisdic- tione. ibi. nu. 8
7. Pena quam soluit et imolui cui acquiratur ibi. nu. 9
7. Pena promissa in contractu a partibus, potest per utrāque partem exigi si utraque pars contrahent, etiam de iure canonico. in c. con- siliatus. nu. 1. & 2. de penis. fo. 201
7. Pena si fuerit petita vigore contrahentionis cōtractus, an per hoc tollatur, qd est promissum in contractu ibi. n. 5. Et vide in c. tuā. n. 4
7. Pena an toties incurritur, quoties contractus contrahentibus ibi.
7. Pena appposita in contractū non incurrit ex co, qd vna pars venit cō- tra contractum extrajudicialiter, non autem in iudicio. ibi. nu. 6
7. Pena confiscationis imponitur contrahentibus matrimonium in gradu prohibito. in c. necesse. n. m. 7. 9. & 10. de dona. inter virum & vxor. fo. 61. & 164
7. Pena imposita contrahentibus contra legem, an habeat locum in contrahentibus contra canones ibi. nu. 10
6. Pena impletur postea pro aliquo delicto, censetur perpetua. in c. si quorundam. nu. 5. de iuratio. fo. 128
7. Pena vbiq; non est in iure expressa, est arbitraria. in c. qualiter & quando. l. 2. nu. 32. de accu. fo. 85
7. Penæ in foro animæ non sunt soluendæ. in c. audimus. nu. 2. de sumo. fol. 105
7. Pena corporalis in subsidium penæ pecuniariæ nō soluē habet locum et de iure canonico. in c. ad liberandum. nu. 1. de iud. fo. 115
3. Pena iuris potest purgari usque ad sententiam in c. si. nu. 19. de iuramen. calum. fo. 106
6. Pena est arbitraria vbiq; non est a iure expressa. in c. grauis. nu. 4. de cens. fo. 255
3. Pena triplici an possit peti de iure canonico. in c. i. nu. 9. de plus peti. fo. 193
2. Pena an exiatur, si fuit adimpletum factum sibi iniunctum, licet huiusmodi factum non durauerit, in c. ad audientiam. nu. 4. q. me- tus cau. fo. 196
6. Pena non vitatur per satisfactionem rei. in c. si quis. nu. 10. de re- bus ecclie. non alie. fo. 96
7. Pena bñdicentis secūda nuptias, est suspēnsio ab offiō & benefi- cio, & nunqd sit ordinaria. in c. i. nu. 4. & 5. de secund. nup. fo. 54
6. Penæ quando variæ reperiuntur pro vno delicto, electio datur iu- dici in c. 2. nu. 7. de coha. cleri & nu. fo. 13
3. Pena pecuniaria quæ imponitur pro delicto, an applicetur sisco, vel parti. in rub. nu. 6. de iudi. fo. 2
5. Pena corporalis potest aliquo casu inferri pro iniuria. in c. cum te. nu. 5. & 4. de re iudi. fo. 97
7. Pena exili & vberu, citra tñ sanguinis effusione, reperi de iure canonico, et in per sonas clericoru in c. i. nu. 3. de calumnia. fo. 83
7. Pena imposita per statum in matrimoniis, an valeat in c. i. nu. 8. de sponsa. fo. 2
7. Pena delicti imponitur habito respectu ad tempus delicti, non ad tempus sententia. in c. i. nu. 2. de senten. ex com. lo. 234
5. Pena appposita in quasi contractu, non habet locum in contractu, nec e contra in c. qua fronte. nu. 2. de appella. fo. 127
1. Pena vbiq; imponitur a iure ratione alicuius delicti, debet il- lud delictum esse consummatum ad hoc, vt pena committatur. in c. cum in cunctis. §. de iudici. nu. 3. de elec. fo. 149
7. Pena flagitationis est permilla per ius canonici, dum tamen nō sit crudeliter facta. in c. preterea. nu. 2. de ele. percul. fo. 159
1. Pena imposita alternatiue a quo debet eligi, & si consuetudo fuit, q- semper imponatur vna pena, an potest altera imponi, non obstante consuetudine. in c. inter ceteras. nu. 5. de rescrip. fo. 33
6. Pena indēta a iure communi, vel ab alia regula, an possit p con- suetudinem alterari. in c. ea quæ. nu. 2. de statu mona. fo. 230
6. Pena quando apponitur negat ut, non committitur, nisi precedat monitio, scilicet quando apponitur affirmatiue in c. extirpade. §. qui vero. nu. 10. & in 10p. nu. 16 & 19. de preben. fo. 50 & 53
6. Pena statutaria potest ex causa per iudicem mutari, vel diminui. in c. i. nu. 6. de voto & vo. res. fo. 219
7. Pena alternatiue imposita, iudicis est electio in c. sicut iudex. nu. 4. de iudic. fo. 112
4. Pena non ita imponitur ignominiosa nobilioribus sicut vlioribus in c. cum quidam. nu. 5. de iurcir. fo. 108
7. Penam impositam a iure, vel statuto propter aliquod delictum, an in iure ille, qui delictum tantum inchoauit, nisi periciat in c. adde scens. nu. 2. de sponsa. fo. 51
1. Pena appposita contrahentibus matrimonium, non extenditur ad con- trahentes sponfalia. in c. i. nu. 32. de postu. prela. fo. 128
6. Penæ & damna, an in foro animæ sint soluenda. in c. quia perier. nu. 41. de mimum. eccl. fo. 284
2. Pena an & quando censetur appposita in fraudem vsu arum. in c. tuam ad. nu. 2. de penis. fo. 202
7. Pena in loco penitent alii non debet solui ibi. nu. 3
7. Pena si excedat interdictum, an peti potest. ibi.
7. Pena an censetur remissa ex co, quod pars post terminum recipi- forem, siue quid simile ibi. nu. 4
7. Pena solum dēet de iure canonico, qñ cōtractus non obseruatur, & committitur aliquando in totum, aliquando pro parte. ibi. nu. 6
7. Pena qñ est posita in electione iudicis, debet iudex eligere etiam quæ magis timeatur. in c. quæ termin. 3. de verb. signi. fo. 218
6. Pena non imponitur ipsi reo, nisi hoc in iure expresse canteatur. in c. i. nu. 6. de cler. non rescrib. fo. 29
1. Pena vbi est apponenda a iudice iudicis, an debeat esse temporalis. in c. ex lictis. nu. 11. de consil. fo. 27
4. Corse. Adde, qd clausula arbitrio, facit quod si statutum di- sponat, quæ ex oēs p. a. v. imponat, tas fusi ar. t. iro habeat, quod potest iudex vsque ad penam capitulū inclinare. tñ si gl. habes sin- gularem Inl. de iur. in s. in summa. qu. m. no. 10. Inl. ff. de re. diu. Lud. Ro. in repeti. rub. de arbi. in 1. col. d. ut illa gl. reproban- dam fm do. Ant. in c. de causis de off. del. q. actum statutu intel- le de pena, quæ imponitur pro simili delicto ad delictum cuius pena est arbitraria gl. si sing. l. ardo Ant. in c. inquisitionis in fi. de accu- ta. vel fm Roma in preal. loco intelligitur de illa pena, quæ consu- eta est apponi pro simili fm gl. in l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de infā. & in l. fenerator. C. eod. & hoc confirmatur, per id qd voluit Balan l. quicunque C. de fer. fugi. & in l. conuenticulam. C. de epif. & de. & in l. 2. C. de probatio & in l. si possit in s. col. in l. lectu- rā ff. si quis cau hanc partem tenuit do. Car. in d. de causis, vbi dicit, qd licet iudex possit arbitrari penam, tñ intelligitur de pena tē- porali, & non de pena mortis per tex. singu. in l. i. an ver. tempera- ti. ff. de fur. balig. sed opm. eius reprobat Abb. in d. c. ex lictis. de consil. & do. meus Barb. in d. c. de causis. vbi allegant gl. in d. in summa pro qua facit text. in l. sacrilegi. ff. ad legem Iul. pecula. Nec obit. text. in d. l. i. quia debet restringi casu suo, vt procedat, vbi ius in speciali crimine imponit penam arbitriam iudicantis, quasi ius tunc sentit de pena temporalis, qui si iussit imponere penam p- petuam, sed vbi ius specificè non disponit de crimine, in dubio cred- dit Abb. qd pena possit esse perpetua, & hoc opin. Abb. mihi placet, vt dicamus gl. dict. §. in summa debere intelligi, vt procedat, si qua- litas delicti, & quantitas patitur, vt tunc sit imponenda pena mor- tis alias pena temporalis. Item intelligatur procedere, nisi precedē- tia verba restringant sequentia. pone exemplum. Statutum dicit, qd conuictus tale quid, puniatur pena cēnium, vel alia extraordina- ria pena tunc dicto, qd debet intelligi qd de alia pena temporalis citra mortem, ad hoc adduco tex. in c. i. in c. i. gl. in l. si fingant. C. de seru. s. tu- g. p. p. dictum, m. alius, alia, aliudq; implicat similia, & ex quo p- mitit penam pecuniar. an debet intelligi verbum sequens de pe- na finis, vel temporis, si gl. ita intellecta procedet, licet aliquid di- cam quod gl. non dicit luc. ad quod allegatur, & non bene, quia l. 2. s. ius, cum dicat extraordinaria, tñ debet capitis status &c. ad hoc facit l. 2. de publicand. cum simi. Et quid de clausula habes liberari

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- arbitrium iudicandi, vide de ea Ro. in repet. l. 1. in fin. ff. de arbit. & quod voluit Bal. in l. 1. in fi. C. de insti. & vide Bal. in extranag. ad reprimen. in ver. videbitur & in l. 1. ff. de testa. mol. & in l. 1. ff. de do. na. & adduco tex. opt. in l. magis puro. ff. de alieni. in ver. non enim Prætori liberum arbitrium datum est (vide re. co. ubi probatur, quod illa verba excludunt iuris scientiam) sicut quod voluit do. Card. in c. ad hæc de testi. domi. & vide plen. do. in m. Balban. c. 1. verbo libe ram prætem de off. ord. ubi allegat a. a. iura, & motum in contrariu, quod per talia verba non videatur circumscripta, & sublata solennitas iuris, tamen concludit in hoc attendendum fore materiam subiectam. ar. l. si vno ff. loca. unde si factum est compromissum in pures, quod ha beat liberum arbitrium iudicandi, talis clausula inducere videtur, quod a se potestas subibet in solitum iudicandi, videtur enim tunc actum fuisse, quod vnas possit alio irrequiritur iudicare secundum Bal. in d. l. 1. & hoc videtur verum virtute talis clausule, licet aliud esset de iure communi, si talis clausula non apponeretur, licet Ro. in præle loco dixit super hoc cogitandum.
2. **Pœna pecuniaria** potest imponi per prælatos, quam debent in usus pios convertere, in c. de agibili & ceterum nu. 1. de off. ordi. fo. 153
7. **Pœna** varieg imponebatur pleges mulieri nubenti intra annum luctus, & an hodie p capituli finale de secū nup sunt sublata. ab nu. 3. fo. 65
7. **Pœna** ratione iniurie debita potest per clericum iniuriam peti in eum pro causa nu. 3. de sen. excom. fo. 221
6. **Pœna** quæ apponitur in aliqua conventionione committitur ex conu sione facta, licet non habuerit, quod est not. maxime pro compro missis. in c. Raynaldus nu. 17 de testa. fo. 161
6. **Pœna** quæ soluitur personæ ecclesiasticæ, debet converti in pios usus. in c. quia plerique nu. 4 de immu. eccl. fo. 291
7. **Pœna** pecuniaria non datur de facili imponi p platos, quia cœsentur ex cupiditate quadam illi imponere. in c. licet. nu. 2. & 4 de pœnis fo. 199
7. **Pœna** corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pœna mortis, est pœnis prohibita, ne per iudices ecclesiasticos imponatur. in c. ad audientiam nu. 4 de crisi. fo. 152
5. **Pœna** certo modo terminata a iure potest minui, vel augeri p ipsum iudi cem pro aliquo dei iure. reperi. in c. de i. nu. 8. ac appell. fo. 129
7. **Pœna** sine pœnalis dispõ, quo casu ligat aliqui ipso iure, vel oportet, quod præcedat monitio. in c. extorcionum. nu. 2 de rapto. fo. 139
2. **Pœna** dirigat hominem ad virtutem, & eus tunc more quæ deficiat a malo in ead. reprimendam. nu. 1. de off. iud. ordi. fo. 148
6. **Pœna** a lege ipso iure imponitur, non debet extendi ex identitate ra tionis. in c. transmissio nu. 8. de iure patro. fo. 230
7. **Pœna** talionis quæ sit, & vñ deat. in c. super his. nu. 8. de sec. f. 74
7. **Pœna** transfertur per episcopos sine licentia Papæ, & illorū qui translatio ni conferunt in c. inter corporalia nu. 24 de translat. ep. scilicet. fo. 5
7. **Pœna** talionis indubitanter habet locum in acti. satione, sed in denū ciatione, tunc demum quando extat denunciatione potest quis de poni etiam ab ordine in c. inquisitionis. nu. 6. de accu. fo. 79
6. **Pœna** imposita in actu a iure prohibito non consumatur cœtra imbibitione attentum. in c. licet. nu. 1. de nece vel ino. fo. 302
7. **Pœna** capitalis in duobus non intelligitur de morte naturali. in c. ac si clerici. nu. 38 de iudi. fo. 18
- Pœna** linguæ quomodo permittitur ab ecclesiasticis.
3. **Pœna** trahentis clericum ad iudicē secularē quæ sit, & an inferatur ipso iure, an per sententiam, & quando committatur, & prætea cō mittendū in c. si diligenti nu. 6. l. 19. & 20 de fo. comp. fol. 91
7. **Pœna** non potest imponi nisi p iudicē. in c. si in 6. de adul. & su. fol. 137
7. **Pœna** non debetur in foro confessionalium in c. parochiano. num. 6. de sepulto fo. 177
7. **Pœna** sanguinis an imponatur de iure canonico. in c. 1. nu. 9. de col. lu. det. fo. 156
1. **Pœnam** ultra sortem non tenetur quis solvere de iure cano. in pœ mio Grego. in ver. rex pacificus. nu. 6. fol. 13
7. **Pœna** quæ imponitur alicui ipso facto, non requiritur quod apponatur in sua condēnatoria in c. inter dilectos nu. 12 de excess. prela. fo. 171
7. **Pœna** irrogans mortem non reperitur de iure canonico in c. noui mus nu. 4 de verb. signifi. fo. 242
6. **Pœna** quæ imple p apponitur debita de iure canonico. in c. quia plerique nu. 6. de immu. eccl. fo. 291
6. **Pœna** damnatorum possunt per orationes alleviari, non tamen in totum tolli secundum vnam opi. quæ reprobat. in c. cum Marthe. nu. 9. de celeb. mil. fo. 266
2. **Pœna** si est imposita sine quantitate, relinquatur arbitrio iudicis. in c. cum clericis nu. 4 de pœnis. fo. 172
7. **Pœna** si est apposta in pacto inualido, an & quando possit peti. in c. plerique nu. 2. co. tu & fo. 10.
- Pœna** quæ datur est apposta in aliquo contractu, an possit agi, tam ad rem quam pœnam ibi.
6. **Pœna** non sinit in consideratione in foro penitentiali, sed in foro iudiciali sicut in c. Raynaldus nu. 25 de testa. fo. 162
7. **Pœna** quando sunt plures in vno delicto, iudex potest eligere quæ vult. in c. prætea nu. 4 de vsur. fol. 146
- Pœna** illa est primo intelligenda, quæ verisimiliter plus timeatur. ibid.
7. **Pœna** in foro aie non debentur in c. tu nos. nu. 12 de vsur. fol. 147
7. **Pœna** apponi potest in matrimonio, dummodo non sit cœtra libe tatem matrimonii. in c. 1. nu. 4. qui matric. accu. pos. fo. 55
3. **Pœna** pecuniaria applicanda etiam parti resolutur in corporalem, quando debitor non est solvendum. in c. 1. nu. 3. de cona. fa. 20
3. **Pœna** quas irrogat ius canonici. in c. cū non ab homine nu. 2 de iud. fo. 34
7. **Pœna**, quæ pro eodem delicto imponuntur a diuersis consuetu nibus, ambæ inminent contrafacientibus, ita quod ipso facto eligi tur. in c. quod olim. nu. 2. de iud. fo. 113
7. **Pœna** non extenduntur ex maiori ratione, puta quod pœna magna ponatur pro paruo delicto, ad quod homines sunt propen ses in c. perpendimus nu. 8 de sent. excom. fo. 220
6. **Penitentia** imposita peccanti per canon. in potest per sacerdotē terminari. in c. 2. nu. 1. de emptio. & vendi. fo. 105
6. **Penitentia** ex consensu penitentis potest agi in loco angusto & paruo. in c. veniens nu. 3 de regu. fo. 205
7. **Penitentia** non datur penitenti in morte, si debet sibi notificari in c. licet. nu. 5. de rapto. fo. 140
7. **Penitentia** imponitur pro voluntate, sine affectione, siue effe ctu & cōtracto. nu. 4 de cogn. spm. fo. 34
7. **Penitentia** iteratur, sed non solenniter. in c. vir autem. num. 5. de fe. c. nu. 1. sup. fo. 65
1. **Penitentia** a quam quis agit pro peccato, respicit Deum, & non ni dum in c. qui diliget a. n. 6. de elec. fo. 143
1. **Penitentia** non prodest delinquentibus in foro cōtentioso in c. qui propter. S. nisi. nu. 3. de elec. fo. 195
7. **Penitentia** non causat cognationem spiritualem, licet ille dicatur in bus spiritualis sacerdotis. in c. ex literis nu. 7 de cogn. spm. fo. 34
7. **Penitentia** an in casu necessitatis possit ab hæretico recipi. in c. qui est. nu. 9. de spm. fol. 7
2. **Penitentia** licet a pœnis legalibus vsque ad sententiam. in cap. 1. nu. 7. de plus peti. fo. 192
7. **Penitentiam** agere non semper quis compellitur, & hoc et mātū malum cuiuslibet iurum. in c. consuetudine nu. 3. de sponsa. fo. 9
7. **Penitentia** alicuius criminis, si tunc appellata illicita, & inopportu cerdotem minus d. ferretur, an peccator sit tunc in conscientia ex di. genti. nu. 5. de simo fo. 93
6. **Penitentia** potest commutari ab illo, qui penitentiam iniunxit, ad a. liore iure in c. 1. nu. 6. de voto, & vo. red. fo. 219
7. **Penitentia** a qualis dēt iniung. seruandū in c. 1. nu. 4 de conu. sen. fol. 9
7. **Penitentia** quæ fit imponenda pro mēsu & violatione publi. in iusticiis. in c. veniens nu. 5 de ro qui cog. condo. fo. 36
7. **Penitentia** iniungenda est a sacerdote fm qualitatē peccatorum, & cōtrō nē cōfiteat. in c. Deus qui nu. 1 & 3. de par. & remiss. fo. 205, & seq.
2. **Penitentia** non est iniungenda illis, qui non possunt illam agere, ita c. significat. nu. 2. de pœni & remissio. fo. 204
6. **Penitentia** iniuncta p sacerdotē, si nō potest exequi, debet fieri cōmutatio, sui redemptio in c. quod super. nu. 6. & 16 de voto & vo. re. fo. 223, & seq.
7. **Penitentia** potest imponi a sacerdote, etiam in longa peregrinatione. ibi. 7
7. **Penitentia** publica imponitur accepto sponfam alterius in vxorem, & ambo infames efficiuntur, & sacrilegium committunt. in c. accipi. nu. 3. de sponsa. dno. fo. 22
7. **Penitentia** a p quolibet peccato mortali datur septē annorum, nisi sacer dos est abbreviauerit, & quid pro tali penitentia agatur. ibi. nu. 4
7. **Penitentia** imposita a sacerdote, potest regulariter commutari. in c. ex multa. nu. 12 de voto & vo. red. fol. 224
4. **Penitentia** quæ imponatur pro periurio, & peccato mortali. in c. 6. cut nobis. nu. 4 de testa. fo. 54
7. **Penitentia** publica vel solennis, an imponatur propter oppressio nem sibi iurum in c. quæsumus. nu. 1. de pœni. & remiss. fo. 205
7. **Pensio** an sit soluenda in fine, vel in capite annuū. c. peruenit. nu. 5. de arbit. fo. 217
7. **Pensio** debet solui de moneta, quæ currebat tempore contractus, q si non est in vsu, debet solui eius æstimatio. in cap. cum canoni cis. nu. 1. de censu. fol. 259
1. **Pensio** annua non habet aliquid spiritualitatis. in c. ad audientiam. nu. 2. de reft. fo. 93
7. **Pensio** rei conductæ est soluenda in fine anni in c. propter. nu. 4. co. & 18 de locato fo. 111
7. **Pensio** alicuius beneficii si quæ augmētari, & clerici noluit, quo cā pōt superior sine eis facere augmētū in c. avaritiæ. nu. 6. de pœb. fol. 33
7. **Pensio** constituitur pro pluribus rebus censetur distributa in singu las res, vt sic quilibet restenatur pro rata ad pensionem. in c. con stitutus. nu. 8. de reli. domi. fol. 233
1. **Pensio** quæ recipitur ex aliqua re, trāsferit possessionē illius rei in accipē.

In Panormitani Commentaria.

- tem.in.c.ex.ligeris.nu.7.&15.de.confue.so.110.&seq.
- 7 Percutiens clericum etiam uolentem incidit in excommunicationē,
& quando.in.c.coniug'e.nu.1.&5.de.fen.excom.so.272
- Percutiens clericum an incurrat tot excommunicationes, quot per-
cusiones dat.ibi.nu.8
- 7 Percutiens clericum zelo charitatis uel consanguinitatis, & multis
aliis casibus hic non est excommunicatus.in.c.cum uoluntate.nu.2.
de.fen.excom.so.233
- 5 Percutiens clericum qui dimisso habitu clericali portat arma, est ex
communicatus,nisi ille clericus tertio monitus non desisterit.in.c.in
audientia.nu.1.2.3.&5.de.fen.excom.so.222
- 7 Percussus uel uulneratus,siue alter debilitatus, potest agere ad suū
interesse uel expensas contra illum,q. dedit causam debilitatiōis,et
si non iacuerit in lecto in c.1.nn.5.de.iniur.so.196
- 5 Percutens uel uerberans clericum non potest absolui, nisi a papa,
nisi iniuria fuerit leuis.in.c.peruenit.1.nn.1.de.appe.lo.120
- Percutens clericum ipso facto inducitur in excommunicationem
maiores.ibi.nu.4.so.121
- Percutens clericum an debeat ipso facto pronunciari excommuni-
catus,an uero debeant primo recipi probationes.ibi.nu.5
- Percutens clericum non debet absolui,nisi prius satisfaciat lexo, &
nisi ipse uoceat ibi.nu.9
- 7 Percutens episcopum perdit omnia bona sua.in.c.eum illorum.nu.
5.de.fen.excom.so.225
- 7 Percutiens uel interficiens clericum qui contempto clericali habitu
enormitatibus se immiscet exco. catus non est, nou tamen impune
interfici.in.c.eum non ab hōe.nu.1.&8.de.fen.excom.so.216
- 7 Percutiens clericum loco uel causa correptionis non est exco. catus,
si uero percutiens sit impubes, & habet animum iniuriandi absoluitur
ab episcopo si est maior, requiritur absolutio papæ.in.c.1.nn.1.
&2.de.fen.excom.so.211
- Percutiens clericum ad hoc ut incidat in excommunicationē,requi-
runtur ea de quibus.in.d.c.1.nu.4
- 7 Percutiens commercium alicuius religionis exco. catus est.in.d.c. du-
bium.nu.1.de.fen.excom.so.213
- 7 Percutiens clericum de mandato iudicis ecclesiastici etiam causa di-
scipline, & mandans & mandatarius sunt exco. catus, nec absoluentur
nisi per papam, & q. in c. uniuerfita.1.nu.2.de.fen.excom.so.220
- 4 Percutit aliquem quidam minatus fuit, & ille reperit percutus.
ignotum a quo, an presumatur q. fuerit ille qui minatus est.in cap.
scribam.nu.2.de.praesumpto.145
- 7 Percutens clericum qui dimisso clericali habitu immiscet se enormitati-
bus nō incurrit exco. cationē.in.c.pendinus.n.1.de.fen.exco.so.219
- 7 Percutens clericum quantuncumq. occulte requirit absolutio. nē a pa-
pa.in.c.pori.0.nu.1.de.fen.excom.so.214
- 7 Percutiens clericum causa correptionis non est excommunicatus.in
c.ex.tenore.nu.4.de.fen.excom.so.215
- 6 Percutiens unum credens percutere alium, debet puniri.in.c.1.nu.
2.de.custo.eucha.so.273
- 7 Percutiens clericum ad defensionem, uel inuentum cum propinqua, nō
est exco. catus in c. i. uero.1.1.nu.1.4.&5.de.fen.excom.so.212
- 7 Percutiens clericum ignoranter, quia forte ille clericus nō ibat in ha-
bitu, non est exco. catus, nisi recuset iurare se ignorasse illum cler. cū.
in.c. i. uero.1.2.nu.1.de.fen.excom.so.212
- Percutiens clericum debet ire pro absolutione ad sedem apostolicā,
nisi sit de personis de quibus in c. mulieris in.c. de cetero. in.c. ea no-
scitur in.c. peruenit in.c. q. de his. & in.c. illorū ubi plene. ibi.nu.5
- Percutiens laici credens clericū, non incidit in exco. cationē. ibi.nu.7
- 7 Percutiens clericum etiam uolentem incurrit in excommunicationem
in.c. tua. nu.1.de.fen.excom.so.218
- 7 Percutiens clericum potest absolui a legato papæ in.c. ea nō scitur. nu.
me.1.de.fen.excom.so.216
- 2 Peregrini & a foris uenientes q. diu moram trahunt in ciuitate, sunt
sub cura epi loci, & si alibi eligant sepulturā quarta debetur epo. An
to.in.c. officium. nu.1.de.offi. Archipresby. fo.91
- 7 Peregrinis tutum est quod habeat licentiam a proprio episcopo ad
hoc, ut gaudeant indulgentiis quæ reperiuntur in locis, ad quæ ha-
bent peregrinari.in.c. quod autem. nu.7.de.peni. & remis. fo.204
- 6 Peregrini & hospites hec sumunt sacramenta in parochia, ad quā
conflunt.in.c.1.nu.1.de.cole.mis.fo.263
- Peregrini si eligunt sepulturā extra parochiam in qua moriuntur,
cui debetur quarta portio relictorum ecclesie cathedrali uel pa-
rochiali ibi.nu.2
- 5 Peregrinantes non possunt capi pro prelatiis.in.c. si. nu.4.7.de foro
comp. fo.116
- 5 Peregrinantes ad sedem apostolicā, uel ad limina apostolorum, an
possint interim a partibus in aliquo molestari.in.c.1.nu.1.3.&4.de
cleri peregrin. fo.174
- Peregrinantes ad sedem aposto. quomodo gaudeant priuilegio, ne

- interim molestentur in partibus, & an contra ipsos possit fieri mis-
sio ex primo decreto ibi. nu.6
- Peregrinantes etiam ex causa uoluntaria gaudent priuilegio istius
capituli. ibi. nu.7
- Peregrinantes siue nuntii accedentes ad sedem apostolicā non pos-
sunt excommunicari, nec cōtra eos aliquo modo procedi, & si secus
agatur, nullum erit. ibi. nu.8
- 1 Periculum quando timetur ex dilatione actus, potest explicari sine
aliquo consilio, qui alias esset necessarius in.c. ex parte. nu.4. de con-
silio. fo.48. Et consilium uel consensus si debet haberi in aliquo actu
explicando, si non interueniat, an uideatur actus. ibi. nu.5
- 3 Periculum si cessat, non annullantur actus gesti per timorem dicti
periculi. in.c. si. nu.8 ut lit. non cont. fo.143
- Periculum absentie testium unde consideratur, an a domicilio tes-
timii, an a loco ubi iudicium exercetur. ibi. nu.13. & 15
- Periculum mortis an dicatur quis subire per peregrinationem lon-
gam, uel navigationem per mare. ibi. nu.14. & 17. fo.144
- 4 Peritis in arte statur sine iuramento in.c. proposuisti. nu.6. & 12. de
proba. fo.9. & seq.
- Periti debent plures adhiberi in causa ardua & in loco, in quo non
reperitur nisi unus. ibi. nu.5
- Peritus unus sufficit in paruo præiudicio, & ubi non exigitur magna
industria. ibi. nu.6
- Peritus unus sufficit in re magne industrie, sed parui præiudicii. ibi. nu.7
- Peritus in arte est eligendus per iudicem. ibi. nu.10. fo. co.
- 7 Periti in arte illa consulendi sunt, de qua dubitatio seu questio ner-
tatur, & ideo index de peritis in arte illa prouidebit in.c. frater mitatus.
nu.11. de frigi. & malef. fo.44
- Periti in arte per iudicem ad aliquid faciendum deputati, an iurare
debeant prout testes. ibi. nu.12
- 7 Periti in aliqua arte an sint habendi plures uel unus, ut iudicent ali-
quid spectans ad artem ipsorum, & quid si non reperitur nisi unus.
in.c. significasti. il.2. nu.3. de boni. fo.150
- 2 Peritium an sit maius delictum, quam homicidium Ant. in.c. si. nu.
6. de temp. ordi. fo.32
- 1 Peritius clericus remouetur a beneficio in.c. ex parte. nu.2. de re-
scrip. fo.53
- Peritius nunquā amplius admittitur ad iurandum, nisi in sui præiudicium.
in.c. eum ecclesiis. nu.4. de ma. & obe. fo.164
- 4 Peritius an sit infamis, & an quilibet peritius repellatur a testifican-
do in.c. testimonium. nu.7. de testi. fo.107
- 4 Peritius ratione certi beneficii priuatur omnibus beneficiis. in.c. tua
nos il.1. nu.2. de iur. e. u. fo.167
- 4 Peritius est iurans uerum, qui credebatur falsum. in.c. quanto. n.3. de
iureiuran. fo.172
- 3 Peritium punire pertinet ad papam in.c. nouit ille. n.17. de iud. f.41
- 4 Peritius non dicitur qui ob necessitatem non adimplet iuramentū.
in.c. querelam. nu.6. de iureiur. fo.166
- 1 Peritius an sit, qui petunt sententiam arbitri reduci ad arbitrii bo-
ni iuri nō obstant iuramento in.c. beui. sciscitatus. n.3. de iureiur. 171
- Peritium impeditur ex difficultate, & an difficultas impediatur obli-
gatione. ibi. nu.4.
- 3 Peritium cognitio an sit secularis, uel ecclesiastica. in.c. cum sit gene-
rale. nu.21. de fo. comp. fo.83
- 5 Peritium repelluntur ab agendo uel ab accensando sicut alii criminosi,
ab excipiendo uero nō repelluntur. in.c. dilecti filii. nu.4. de excep. fo.16
- 3 Peritius non prohibetur stare in iudicio, & non prohibetur alias
iurare, quando iuramentum uertitur in eorum præiudicium. in.c. n
telleximus. nu.14. de iudi. fo.29
- 2 Peritius punitur ab ecclesia, ne habet solum Deum ultorem, ut est
de iure ciuili. Ant. in.c. dilectus. nu.4. de temp. ordi. fo.51
- 6 Peritium penam incurrit dans causam peritio. in.c. dilecti. nu.13.
de præben. fo.44
- 4 Peritius non nec excommunicatio impedit contractum matrimonii.
in.c. mulieri. nu.2. de iureiur. fo.203
- 4 Coniuctus de peritio in una causa, probatur peritius in qualibet
causa in.c. ex parte. nu.3. de testi. fo.50
- 2 Permissio transiit ad maiorem dignitatem, nō est permissum ad mi-
norem. in.c. si. nu.8. de transla. epi. fo.8
- Permissum sub ratione ponere non intelligitur permissum sub ratio-
ne gratia. in.c. inter corpora. a. nu.19. de transla. epi. fo.3
- Permissa de iure singulari nō sunt extendenda ad alios actus. ibi. n.20
- 6 Permutatio beneficiorum & dignitatum non est iusta, neq. præben-
darum etiam simplicium, & soli episcopo uel habenti iura episcopa
ha datur facultas permutandi personas de beneficio ad beneficium,
& hoc propter utilitatem beneficiorum. in.c. querelam. n.1.2.4.5.6.
& 10. de rerum permu. fo.114
- Permutatio beneficiorum quo casu solet fieri ex iusta & necessaria
causa, etiam inuito beneficiario. ibi. nu.6.7. & 10

Permutatio

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Permutatio beneficiorum licet possit ad alium, q̄ ad episcopum spectare, tñ non potest fieri sine consensu episcopi, si uero ad quē spectat, habet cogere, episcopus uero consentire ibi. nu. 9
- Permutatio beneficiorum continet in se quādam remaneat a iōnem. ibi.
- Permutari possunt ad unum eandem ecclesiam quae habentur iure proprietatis, & eorum possessionis & primum uia. entibus pretiū suppleri. in c. 1. quēl. ones. nu. 1. 2. & 3. de rerum permut. fo. 11
- Permutatio an dicatur, si ab utraq; parte interuenit species, tamen ab una interuenit etiam certa quantitas. ibi. nu. 4
- Permutari qui auctoritate possunt beneficia possessione iure proprietatis, uel in titulum ibi. nu. 5
- Permutatio inter rem ecclesiae & rem alterius ecclesiae ualeat etiam daequalitate iur. & ratio potest esse, q̄a priuilegiatus non utitur privilegio contra priuilegiatum. in c. 1. nu. 5. de rerum permut. fo. 113
- Permutatio beneficiorum si est completa ex una parte, & per alterā stat, quo minus non datur, restituitur pars ad suum beneficium. in c. cum uniuersorum nu. 1. de rerum permut. fo. 116
- Permutatio praeendarum licet sit prohibita, tamen tractatus habitus de permutando non prohibetur, nam tractatus non concludit deliberatum consensum. ibi. nu. 2. & 6
- Permutatio beneficiorum facta praecedente aliquo pacto, sapit simoniam. ibi. nu. 4. & 5
- Permutatio beneficiorum ex sola expedientia & utilitate personarū potest fieri. ibi. nu. 7. Et clericus qui resignauit beneficium in manu superioris ex causa permutacionis sciendū cum tertio, si ille certius nouit postea resignare, uel quia mortuus est ille qui resignauit, restitutus est ad beneficium suum cum noua tamen prouisione. ibi. nu. 8
- Permutatio inter rem principis & ecclesiam licet sit, dummodo ecclesia recipiat rem meliorem uel aequalē etiam praelato contraliceret, qui ad hoc potest cogi. in c. 1. nu. 1. 2. & 4. de rerum permut. fo. 113
- Permutans dignitatem uel beneficia sine auctoritate superioris perdit illa. in c. cum olim. nu. 1. de rerum permut. fo. 113
- Permutatio omnium dignitatum uel beneficiorum est licita, dū tamen fiat cum auctoritate superioris. ibi. nu. 2. 3. & 4
- Permutari non potest episcopus sine consensu papae, sine quo episcopus non potest dimittere suum episcopatum. ibi.
- Permutatio an possit fieri cum alio, q̄ cum domino. in c. cum uenerabilis nu. 2. de excep. fo. 210
- Permutatio facta de re ecclesiastica non seruata solennitate potest reuocari. in c. ut communicat ones nu. 1. de rerum permut. fo. 113
- Permutatio inconsulte facta dicitur illa, quae non fuit facta in casu licito. ibi. nu. 2
- Permutatio de spiritualibus ad temporalia est prohibita. in c. exhibita. nu. 1. de rerum permut. fo. 116
- Permutare non possunt inter se canonici domos sibi assignatas sine licentia superioris. in c. 1. nu. 4. de reb. eccl. alie. fo. 94
- Perseuerantia triui post statum an conualidet gesta ante statum. in c. tux nobis nu. 6. de despon. impu. fo. 20
- Persona honesta & religiosa praesumitur habere iustam causam liti gandi. in c. si nu. 2. de do. & contu. fo. 237
- Personae quae non possunt torqueri in c. cum in contemplatione. nu. me. 10. de regu. iur. fo. 246
- Personae graues quae dicantur in elict ex quadā nu. 7. de testi. fo. 98
- Personae quae possunt per procuratores respondere. in c. pastoralis. nu. 5. de iudiciis. fo. 46
- Persona suspecta dicitur, uel quia nil aut parum habet in bonis, uel propter malos mores, uel quia consuevit dilapidare. in c. dilectus. nu. 9. de sequest. pos. fo. 288
- Persona una tingitur uice duarum, quando in ipsam concurrunt duae diuersae qualitates. in c. Raynuius. nu. 26. de testa. fo. 160
- Persona una & eadē consideratur, ut diuersae aliqui. in c. dilecti filii. il. 2. nu. 2. de appel. fo. 167
- Persona in quam concurrunt duae diuersae potestates, non adstringitur illas unico actu expedire. in c. cum inter uniuersas. nu. 6. de electio. 1. 5. & Et uide in c. cum inter canonicos. nu. 9. eo. ti.
- Personae cum quibus oritur spiritualis cognatio, sunt uiginti. in c. maritus nu. 9. de cognat. spir. fo. 34
- Personae religiose an possint esse tutores? remissum in ca. ex parte. nu. 8. de appel. fo. 169
- Personae quae gaudent priuilegio fori. in c. nullus. nu. 5. & 6. de foro compe. fo. 61
- Personae indultae ex quibus uerbis censetur electa. in c. si. §. aut. nu. 1. 2. & 4. de offi. deleg. fo. 135
- Personae seculares possunt statuere contra leges, ecclesiasticae uero non, & quae est ratio. in c. si nu. 9. de consue. fo. 123
- Persona adita personae per carnis copulam, mutat genus non gradū in c. heretici nu. 4. de testi. fo. 69
- Personae indultae ubi est electa, non potest actus per alium explicari. in c. si §. autem. nu. 3. de offi. dele. fo. 135
- Personaliter comparere tenetur quis in causis criminalibus. in c. 1. nu. 39. de testi. spo. fo. 233
- Personaliter non dicitur aliquid fieri, quod sit aliquo medio. in c. licet. nu. 3. de decimis. fo. 185
- Personaliter si aliquid debet fieri, non ualeat si sit per alium. in c. si §. autem. nu. 1. 3. & 6. de offi. dele. fo. 135
- Pecupiorum potest in tria prima uice, maxime pp distantiam temporis dummodo percipit totum habeat terminos competentes. in c. tum ex inter. nu. 14. de reman. integ. fo. 206
- Pertinere dicitur aliqui d. al. cum ab antiquo, quod pertinet rigore sermone. in c. cum contingat nu. 2. de decimis. fo. 192
- Pertinere ad se dicitur etiam ad quod praescriptum. ibi.
- Pertinax dicitur ille qui uult persistere in suo errore, & non uale se corrigere. in c. qualiter & qm. nu. 1. de accu. fo. 76
- Pertinentiae quae dicantur esse unius ecclesiae, castri, uel hospitalis iuris episcopalis, quomodo probantur istae pertinentiae. in c. ad seum. nu. 11. & 14. de testi. spo. fo. 237. & 169
- Petis est legitima causa non comparandi in iudicio, & se absenti in c. propter nu. 8. de o. fo. 111
- Petis quo casu inducit legitimam causam non comparandi, uel prosequendi causam tam per principalem, q̄ appellacionis. in c. cum et nu. 10. de dolo & conu. fo. 260
- Petitorium si est intentatum potest iudex tueri reum in possessione si in processu negotii constat tibi reum possidere. in c. cum uenerit nu. 20. de insti. fo. 69
- Petitorium & possessorium si simul intententur, unica sententia bene terminari, nisi prius constitueretur de possessione, quo casu promouetur super possessione. ibi. nu. 21
- Petitorum suspensio in hac locum in causa appellacionis. in c. p. ronalis nu. 3. de cau. pos. & pro. fo. 204
- Petitorium potest prodelle etiam respectu possessionis in c. 2. ut utat non cont. fo. 138
- Petitorium requirit maiores probationes, q̄ possessorem in causis. in c. 1. de testi. spo. fo. 216
- Petitorium succedente, an audiatur uolens agere possessorem. in c. p. ronalis nu. 24. de cau. pos. & pro. fo. 203
- Petitorium suspendens an conueniatur in expensis factis super. ibi. nu. 3. fo. 204
- Petitorum suspensio an possit fieri publicatis attestacionibus, non tamen est conclusum in causa. ibi. nu. 3. fo. 203
- Petitorum & possessorem si simul intentantur, potest iudex super possessione pronunciare, si super eo uideretur clariora petitorum uero ad ulteriora procedere in c. suborata nu. 7. de cau. pos. & pro. fo. 204
- Petitorium & possessorem si sicut a principio possunt accusari, si nulla recusat contrarietas, ita & ex possessione in c. pastoralis. nu. de cau. pos. & pro. fo. 203
- Petitorium si sit iurisdictionatum & obtemperum, consequitur obtemperum fructus a tempore defectus, & qui per capi. potuerunt, & omnia hila etiam aliena, si est in rem mandatorum. ibi. nu. 26
- Petitorium si suspendatur ab auctore uel ante interueniente possessione an possit reus petere, ut procedatur super utroq; ibi. nu. 30. fo. 204
- Petitorum includitur sub commissione facta sub tali forma, cogit scilicet super spoliatione & detractione talis rei, quam Taus dicitur pertinere in c. 1. nu. 16. de sequest. pos. & tunc. fo. 213
- Petitorium & possessorem si simul a diuersis intententur, agitur per possessorem suspensio petitorum in c. ex consequentione. nume. 1. de testi. spo. fo. 222
- Petitorium si est intentatum ante conclusionem in causa, potest agi possessorem, & an conuero in c. pastoralis nu. 1. & 17. de cau. pos. & pro. fo. 201. & seq. Et an sufficiat renunciatio in causa. ibi. nu. 8
- Petitorium & possessorem utrum simul concurrant, uidelicet reuocato petitorio uel non, & quid de aliis interdictis, & quando adnotatur suspensio petitorum post conclusionem in causa. ibi. nu. 17. 18. & 25. fo. 202. & 169
- Petitorium & possessorem pnt simul ab eodem intentari. ibi. nu. 18
- Petitorio si sit renunciatum in beneficiis, an possit intentari. ibi. nu. 18
- Petitorium utrum possit suspendi per plures in eadem instantia. ibi. nu. 21. fo. 203
- Petitorium an suspendatur, an uero in totum tollatur cum iusto possessorem in c. significauerunt nu. 3. de testi. fo. 83
- Petitorum renunciatio tollit effectum licet contrit. respectu relictis & nis fructuum. ibi. nu. 7
- Petitorium & possessorem siue utrumq; possessorem intentatum a diuersis super eadem re, uel super diuersis rebus in uno iudicio, an uero repellat aliud. in c. si nu. 8. & 14. de ord. cog. fo. 191. & seq.
- Petitorium succumbente non potest postea agere possessorem, nisi succubuerit, quia agens petitorio non potest probare in c. lre. 23. nu. 11. de testi. spo. fo. 233

In Panormitani Commentaria.

- 1 Petitorium quādo est dubium, potest renunciari super possessorio. in c. 2. nu. 16. de ordi. cog. 184
- 2 Petitorū & possessorum possint ab eodē, & contra eundē simul intentari, & pronunciari primum super possessorio, sed executio fiet primo in petitorio & quā in eū dilectus. nu. 1. & c. de cau. pos. & p. p. fo. 205. & seq. Et quid si pervertitur ordo istius pronuntiationis, an uideatur iudicium. ibi. nu. 8
- 3 Petitorium & possessorium si simul concurrunt, debet pronunciari pro petitorio. in c. cumana. nu. 7. de elec. fo. 204
- 4 Petitorium attrahit ad se possessorium. in c. 1. nu. 14. ut lit. contr. fo. 135
- 5 Peticio iuris episcopalis est uniuersalis, & non generalis. in c. 2. nu. 34. de libel. obla. fo. 123
- 6 Peticio matua quādo dicitur. in rub. nu. 1. de mutu. peti. fo. 124
- 7 Petrus habebat uxorem, & puerum est in papa. Conuenientia autē a constitucione ecclesie processit de elec. c. licet de nitanda. nu. 4. fo. 144
- 8 Pignoris sub pacto legis commissoriū iuratum, si uisite impeditus in tra tempus redimit, poterit post tempus redimere. in c. significante. nu. 1. de pigno. fo. 121
- 9 Pignus si perdatu uel cuiquatur, periculū est debitoris. in c. quāuis. nu. 7. de re iudi. fo. 102
- 10 Pignus an possit interuenire pro securitate matrimonii contrahendi, & quid iuris sit, si interueniat in c. gemma. nu. 10. de spon. fo. 24
- 11 Pignus potest consistere in re propria respectu iuris, quod alius habet in ea. in c. conq. testis. nu. 3. de usu. fo. 146
- 12 Pignori capere prohibitus an possit uideere, phibitus emere an possit re pignori capere remissus. in c. tua nos. nu. 12. de eccl. ad. fo. 278
- 13 Pignus debet restitui sub pœna excoicationis computatis fructibus. in fortm. in c. quoniam. nu. 2. de usu. fo. 143
- 14 Pignus possidet per creditore ad oēs effectus, præterq̄ ad præscribē dum. in c. si in aliis. nu. 44. in l. c. non cont. fo. 133
- 15 Pignus si fuerit pignori alteri, & ille alter pignoraucit uni tertio, & ille tertius discesserit cum re, quod remedium dabitur pignoranti? in c. cum contra. nu. 8. de pigno. fo. 121
- 16 Pignus si deterioretur, tenetur creditor de re comodata, uel locata deteriorata aliter statuatur. ibi. nu. 11
- 17 Pignus petitorū non consistit ex sola iussione prætoris, nisi actus liter fiat missio, & c. est in pignore conuentionali, quod solo consensu contrahitur. in c. cum aliquibus. nu. 1. & 3. de re iudi. fo. 66
- 18 Pignus conuentionale quo ad possessionē, non transferretur in creditore sine actuali traditione. ibi. nu. 5
- 19 Pignus potest alteri pignori, sed non in maiori quantitate q̄ creditor habeat ipsam rem non potest pignori ultra tertiam uicem. in c. cū contra. nu. 4. & 7. de pigno. fo. 121
- 20 Pignus quo probatur uenditū a creditore ex pacto debet probari, q̄ illam res pignoriata fuit uendita, non autē quod talis res fuit uendita. in c. auditis. nu. 26. de præscrip. fo. 44
- 21 Pignori non debent ecclesie, nisi ex aliqua iusta & rationabili causa, quo casu possunt et laico pignori. in c. 1. nu. 1. & 3. de pigno. fo. 118
- 22 Pignori que res ecclesie possint cum solennitate, & quæ sine solennitate. ibi. nu. 4
- 23 Pignoris datio etiam prohibetur alienatione prohibita. ibi. nu. 4
- 24 Pignore utens contra uoluntatem domini committit turtum. in c. 1. nu. 2. de depofi.
- 25 Plenitudo potestatis in quo consistat, & quid importet. in c. illa quod tidiana. nu. 2. de elec. fo. 189
- 26 Peno iure intelligitur, quā nullus alius habet facere nisi ipse. in c. que rellam. nu. 4. de elec. fo. 169
- 27 Pluralitas resoluitur in singularitatem. in c. ut priuile. num. 2. & 3. de priuile. fo. 186
- 28 Pluralitas quo casu resoluatur in singularitatem. in c. accepta. nu. 3. de appel. fo. 133
- 29 Plures quando sunt adhibiti ad scribendum, sufficit q̄ unus scribat, & alii subscribant. in c. quoniam. nu. 32. de proba. fo. 37
- 30 Plus petere quomodo quis dicatur, & qualiter puniatur. in c. 1. nu. 1. & 3. de plus peti. fo. 192
- 31 Plus petentem an possit pœnitere usq̄ ad sententiam. ibi. nu. 6
- 32 Plus petens in quibus casibus non puniatur. ibi. nu. 8
- 33 Plus petens non incurrit pœnam nisi conuincatur. ibi.
- 34 Plus petere dicitur etiam ille qui petit ex rebus obligat' rem uiliorē. ibi. nu. 11. fo. 193
- 35 Plus quā aliquis petit, an differatur iudicium in totum, an feratur sententia distinctiua cum pœnis, de quibus ibi. nu. 12
- 36 Pontes rescire est actus pius, quod est notandum pro testamentis ad pias causas. in c. quod autem. nu. 2. de pœni. & rem. fo. 204
- 37 Populi tenentur ex facto principis. in cap. non est. num. 4. de spon. fo. 107
- 38 Populus potest statum, uel per uiam consuetudinis tollere tēpus datū iudicatis in act. onibus personalibus. in c. uenientes. nu. 5. de iure iur. fo. 175
- 39 Populus non potest sibi eligere aliquem in prelatum. in c. Oñs epi scopu. nu. 4. de elec. fo. 139
- 40 Populus potest habere ius presentandi. ibi. nu. 5
- 41 Populus hic ex decem hominibus, idē in plebe, idē in gente, quid in familia, turba, & cœtu inc. 1. nu. 7. de elec. fo. 138
- 42 Populus si non consentit electioni factæ in aliquē ep̄m, illa electio irritatur, si ex hoc oritur scandalum. ibi. nu. 8
- 43 Populus quomodo statuit contra legem Imperialem. in c. 1. num. 7. de transla. episc. fo. 3
- 44 Porticus dicitur esse de domo. in c. ecclesie. nu. 10. de immu. eccl. fo. 295. Et insulans ad porticum domus, an censetur insultasse in domo, adeo q̄ cadat sub itatuto puniente insultantem in domo. ibi.
- 45 Possē dicitur ille, qui potest facere ut possideat c. fina. num. 2. de electio. fo. 219
- 46 Possē dicimur, q̄d de iure possumus, de iure. f. communi non extraordinario in c. super eo. nu. 2. de sen. excom. fo. 232
- 47 Possē non dicitur quis ea, quæ sunt contra honestatē, uel bonos mores, uel legem famam, estimationem, uel opinionem. in c. iuxta. nu. 1. de offi. ordi. fo. 136
- 48 Possessio canonica quomodo probatur. in c. in genesi. nu. 3. de elec. fo. 214
- 49 Possessio eligendi acquiritur exercitio eligendi citra aliū titulū, & nō sufficit interuenire in electione, nisi det uocē scilicetibus, & patetibus illis ad quos pertinet. in c. cum ecclesia. nu. 3. & 21. de cau. poss. & proprie. fo. 169. Et intellige ut in nu. 35
- 50 Possessio uel quali iurium incorporalium perditur, quā quis excluditur a loco ubi talia iura exercentur, & sic non semper animo retinetur. ibi. nu. 7. & 10
- 51 Possessio iurium incorporalium & quot, & quibus actibus acquiritur. ibi. nu. 22. & 30
- 52 Possessio incorporalium non acquiritur sine licentia dñi, q̄ an præsumatur relinquatur arbitrio iudicis. ibi. nu. 27. fo. 197
- 53 Possessio incorporalium an acquiritur, licet acquirens non intendat ut tanq̄ iure suo. in d. c. cum ecclesia. nu. 26. eo. ti.
- 54 Possessio iuris eligendi acquiritur mala fide quo ad agēdū interdēto recuperandū, non quo ad ualiditatem electionis. ibi. nu. 31. & 34
- 55 Possessio iuris eligendi an acquiritur per illos, qui interfuerunt in postulatione. ibi. nu. 34. fo. 199
- 56 Possessio ciuili perditur spatio 10 ann. puta quæ eam neglexi per decem annos, uel quia scio alium ingressum, & suspicor possē repelli. in c. nigilanti. nu. 4. de præscrip. fo. 1
- 57 Possessio in beneficiis quo casu transferatur per inrōnem de beneficio factam. in c. cum Beroldus. nu. 3. de re iudi. fo. 87
- 58 Possessio an capatur per perceptionem pensionis alicuius rei. ibi. nu. me 37. fo. 59
- 59 Possessio in beneficiis transferatur per inuestiturā factā post electionē & confirmationē in c. constitutus. nu. 5. de appel. fo. 143
- 60 Possessio commodum quas utilitates afferat. in c. consultationibus. nu. 9. de offi. deleg. fo. 100
- 61 Possidens releuatur ab onere probandi dominium. ibi.
- 62 Possessio alicuius rei an perdat per renuntiationem metu factam. in c. super hoc. nu. 44. & 46. de renun. fo. 109. & seq.
- 63 Possessio non datur illi qui nunquā habuit eam, nisi prius ostendat de suo uulso. in c. post electionem. nu. 14. de conce. preb. fo. 77
- 64 Possessio longi temporis probat proprietatem matrimonii, secus regulariter in prophanis. in c. constitutus. nu. 1. de spon. fo. 13
- 65 Possessione p̄dita non perdit dominium, nec e contra, nē posita possessione nō ponit dominium, nec e contra. in c. l'epu. nu. 6. de re iudi. fo. 244
- 66 Possessio quomodo probetur tradita alicui in c. cum nobis. nu. 3. de præscrip. fo. 40
- 67 Possessio an probetur per solutionem pensionis, uel census. in c. bonæ memorie. nu. 13. de appel. fo. 148
- 68 Possessio non auferenda alicui sine causæ cognitione. in c. inter quatuor. nu. 4. de maio. & obe. fo. 163
- 69 Possessio rei transferatur per inuestiturā, quæ sit de illa re. in c. auctoritate. nu. 4. de instita. fo. 67
- 70 Possessio cum proprietate, uel contra, an habeat aliquod commune in c. 2. nu. 6. de iura. calum. fo. 138
- 71 Possessio aliquando capitur pro ipsa proprietate, & possessor p̄ domino. in c. qui cum fur. nu. 4. de iuris. fo. 142
- 72 Possessio quo casu acquiratur sine actu corporalī remissus. in c. ex ore sedentis. nu. 7. de h. s. que h. a. maio. par. ca. fo. 92
- 73 Possessio præiunetur penes illum, qui probauit semel possedisse. in c. olim inter. nu. 5. de re iudi. fo. 242
- 74 Possessio rerum incorporalium, an perdat sine animo. ibi. nu. 14. & 16. fo. 243
- 75 Ad possessionem perdendam, an requiratur necessarius animus, & sicut in acquirenda in capitulo primo. numero 5. de regulis iur. 2. fo. 243

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 1 Possessio iurii incorporaliu ad hoc, ut queratur, quæ sunt necessaria in e. bonæ memoriæ il. 2. nu. 20. de postu. præla. fo. 134
- 6 Possessio colorata uel non colorata, quæ, & quæ dicantur in e. cum non sitis. nu. 23. de concess. præb. fo. 75
- 1 Possessio iurii aucto cogit alteri dicere, nisi iudici, & hoc intelligitur in beneficiis in quibus exuberat suum officium. ibi. nu. 24. fo. 10. co.
- 3 Possessio non probatur probato dominio. in e. cum 24. sedem. nu. 17. de resti. spo. fo. 238
- 1 Possessio uerū probet dominium in iuncta fama uiciniæ, & sic qui possidet, an præsumatur dñs. ibi. nu. 20. fo. 139
- 6 Possessio iurii debet quasi articulari super exercitio actui, si tñ com petunt quasi possidentibus illud ius, qd intendit probare aliquis ad se pertinere in e. dilectio. nu. 7. de præben. fo. 44
- 3 Possessio ex mandato iudicis potest apprehendi per ipsum principalem, intellige quando iste actus sit coram iudice in e. cum dilectio. nu. 3. de do. o. & contuma. fo. 29
- 6 Possessiones minus utiles ecclesiæ possunt de consensu capituli permu tui, uel alienari, uel uendi, & ex preio utiliores emergere in e. cum su super. nu. 1. 2. 3. & 4. de reb. eccl. alio. fo. 95
- 5 Possessio non est alicui aufertur sine causæ cognitione in e. de ex tecto. nu. 7. de re iudi. fo. 65
- 1 Possessio bonorum adiudicatorū qñ capit, requirit citatio per ibi. nu. 2
- 1 Possessio tantis epis cuius non extat memoria, hēt uiam tñ qñ dat capacitas in exerceat in e. quanto. nu. 2. de consue. fo. 111
- 5 Possessio bonorum adiudicatorum transfertur in creditore per nun tium a longe stantē, & bona ipsa uidentem secundum ueram opm. Abb. in e. cum aliquibus. nu. 8. & 10. de re iudi. fo. 67
- 1 Possessione unius beneficii qñ quis uult accipere, debet oium rerū ipsius beneficii possessionē accipere, & non sufficit si accipiat posses sionem unius pro omnibus, si consuetudo sit in contrarium. ibi. nu. 9
- 1 Possessio beneficii acquiritur in conspectu beneficii, licet non intra uerit actualiter etiam si alius sit in possessione, dummodo contra eū sit lata sententia. ibi. nu. 10
- 3 Possessio non transiit in alium per traditionem fustis uel alterius rei, nisi si de hoc sit specialis consuetudo in e. cum uenissent. nu. 16. de resti. spo. fo. 222
- 1 Possessio caput uel alterius dignitatis, quæ ex consuetudine acquiritur per installationem in aliqua sede, non potest acquiri per installa tionem factam in alia sede. ibi.
- 3 Possessione alterius tñ quis non priuatur, nisi dicatur, qñ potest eo petere poss. illorū aliqua dñs. in e. accepta. nu. 6. de resti. spo. nu. 2. fo. 213
- 1 Possessionem alicuius rei non licet accipere illi, cui illa res est collata, uel per sententiam adiudicata. ibi. nu. 6
- 5 Possessio naturalis aliquo casu sufficit ad præscribendum. in e. illud autem. nu. 7. de præscrip. fo. 32
- 3 Possessio an perdat si fuerit occupata per clandestinum possessore domino absente, & quæ remedia habeat dominus isto casu. in e. ne cum quis. nu. 4. de resti. spo. fo. 218
- 1 Possessio an acquiritur ecclesiæ sine traditione, si de hoc non sit con fuctudo in e. ex literis. nu. 6. de consue. fo. 110
- 1 Possessio in pluribus casibz transiit sine apprehensione. ibi. nu. 9. fo. eo.
- 1 Possessio siue inuestitura beneficii tam absente, qz præsentis quomo do fiat. ibi. nu. 10
- 1 Possessio beneficii utrum possit accipi propria auctoritate ab habente tantum in beneficio. ibi. nu. 1. fo. 111
- 1 Possessio transfertur per constitutum. ibi. nu. 14
- 3 Possessio, uel quasi proprietates, uel quasi datur super istis incorpora tibus in e. cum olim. nu. 6. de cau. pos. & pro. fo. 207
- 4 Possessionem si quis ingrediat præsentem domino, an dominus præ sumatur consentire in e. nonne bene. nu. 3. de præsump. fo. 143
- 6 Possessio uera potest haberi in beneficiis sine iusto titulo, licet talis possessio non crit iusta in e. cum nostris. nu. 6. de concess. pb. fo. 74
- 1 Possessio quando dicatur habere plurimum iuris & plurimum facti, uel multum iuris & multum facti. ibi. nu. 14. fo. 75
- 2 Possessio in beneficiis potest legitime haberi sine titulo, benefi cium uero non in e. contingit. nu. 13. de do. & contu. fo. 269
- 7 Possessio beneficii ecclesiæ in etali potest accipi absqz alia licentia epi, sed datur in proprietatem fecus in e. pastoralis. nu. 5. de priui. fo. 184
- 3 Possessio rei uoluntariē sequestratæ est penes illum, penes quem est res ipsa in e. dilectio. nu. 11. de sequest. pos. & fruct. fo. 285
- 5 Possessio alicuius rei si probatur æqualiter fuisse apud duos, est utri que res illa adiudicanda in e. cau. dis. nu. 18. de præscr. fo. 43
- 6 Possessio facta a minore 14. annis non obligat usqz ad illud tempus. in e. ad nostram. nu. 1. de regu. fo. 199
- 4 Possessionē alterius intrans dicitur aut uiolentiam committere, aut iniuste possidere in e. licet. nu. 10. de prob. fo. 27
- 3 Possessio rei sequestratæ penes quem sit in e. i. nu. 19. de sequestra. pos. & fruct. fo. 183
- 5 Possessionis commodum maximum est, & parit multos effectus cum super. nu. 18. de re iud. fo. 85
- 6 Possessio non est penes conductorem in e. cum venerabilis. nu. 7. de relig. dom. fo. 234
- 1 Possessio præsumitur penes detinentem. ibi.
- 3 Possessio potest haberi in beneficiis sine canonica inscriptione in can. l. teris. nu. 4. de resti. spo. fo. 215
- 1 Possessio emittitur in iura non parit possessoriū. ibi. nu. 14. 16. 21. fo. 165
- 1 Possessio beneficii iniusta uel detur postea approbata, si superior non sit posidentem ad aliquem actum, ad quē beneficii admittitur ibi. nu. 1. fo. 217
- 1 Possessio antiquissima præsumitur iniusta uel colorata. ibi. & nu. 21
- 1 Possessio caput, uel alterius beneficii potest uolenter acquiri, & ea constituit remedium possessorum. ibi. nu. 21
- 1 Possessio beneficii quæ quis est priuatus, potest retineri. ibi.
- 1 Possessio rei spirituali non potest teneri per laicum sine titulo, licet qñ beneficiarius non habet interdictionem recuperandæ. ibi. nu. 24
- 1 Possessio uel quasi iurum incorporalium qualiter acquiratur, & retineat. ibi. nu. 32. fo. 218
- 6 Possessio quæ hēt p se constitutus, non solum transferri per constituta, sed quam hēt per colonum uel alium in e. si. nu. 9. de præca. fo. 110
- 3 Possessio si non potest probari a spoliato, quid est ab eo agendum, ut possit in ea restituatur in e. olim. l. 1. nu. 14. de resti. spo. fo. 229
- 1 Possessio præsumitur de præsentem probando se aliquē possidisse. ibi.
- 6 Possessio non debet alteri conferri: non uocato possessore etiam in flo. in e. cum nostris. nu. 19. de concess. præb. fo. 75
- 6 Possessio an transiit a penitente in e. p. illorū. nu. 12. de pb. fo. 2
- 7 Possessio sumi aliquando pro tota substantia rei, puta pro propo tate in e. officio. nu. 1. de penitent. & remiss. fo. 306
- 2 Possessio alicuius dignitatis pbai p exercitio alicuius actus specia ad plon dignitate. Ant. in e. nostrū. nu. 2. de offi. Archid. fo. 87
- 1 Possessio antiquior habet præsumptionem pro se in e. cum ecclesiā. nu. 3. de cle. fo. 179
- 7 Possessorum recuperandæ datur etiam pro iuribus, licet non habi tui commodum illorum iurum, puta si quis est expulsus præsentem uocem in capitulo & in e. olim. nu. 11. de accusa. fo. 86
- 1 Possessorū dai est pro iuribus incorporalibus, quibus aliquis est spoliatus in e. querelam. nu. 2. 12. de cle. fo. 168. & 170
- 3 Possessorum ubi tractatur an debeat tractari petitorium in e. lig. canerunt. nu. 14. de iudi. fo. 58
- 6 Possessorum recuperandæ competit fructuario in e. n. 6. de iuris eccl. & come. fo. 279
- 6 Possessorum recuperandæ potest intentari ad cadauer sublatum, si qui intentat tale remediū ad hoc oportet qz probet saltem appu ter iustitiam in e. cum librum. nu. 2. de sepul. fo. 171
- 1 Possessorum recuperandæ competit ad personas liberas, detentat ad hoc ut competat, probari per ipsum agentem titulus appareat iustus, nec admittuntur exceptiones concernentes intersecā defectū tituli, sed referuntur in comuni proprietatis. ibi.
- 6 Possessorum remedium competit pro cadauere restituendo in e. parte. nu. 2. de sepul. fo. 170
- 2 Possessorum recuperandæ, an elidatur per exceptionē defectus propo tatis. Ant. in e. constitutus. nu. 3. 7. 10. 11. 12. de fil. presb. fo. 70
- 1 Possessorum recuperandæ, datur non solum ad rem principalem, sed etiam ad fructus. ibi. nu. 6
- 6 Possessorum recuperandæ, non datur expulso a simpliciter detentatio ne in e. propter. nu. 11. de locato. fo. 111
- 3 Possessorum recuperandæ uel retinendæ, concurrit cum petitorio in e. pastoralis. nu. 5. de cau. pos. & pro. fo. 201
- 1 Possessorum recuperandæ, quotuplex sit, & pro quibus rebus con petat, & est idem qz interdictionum unde ui. ibi. nu. 15. fo. 202
- 1 Possessorum retinendæ, quotuplex sit, & pro quibus rebus datur, & est idem qz interdictionum uti possidetis. ibi. nu. 16
- 3 Possessorum, an excludat petitorium in e. si. nu. 14. de ord. cog. fo. 191
- 6 Possessorum recuperandæ, datur contra quamlibet personam non præstantem obedientiam de facto superiori in e. dilectus. nu. 2. de capel. mo. fo. 236
- 3 Possessorum recuperandæ, an competit illi, qui fuit missus in posses sionem causa rei seruandæ, & ex inde fuit deiectus in e. i. nu. 15. de sequestra. pos. & fruct. fo. 383
- 3 Possessorum adipiscendæ, si intentatur in beneficiis, an admittuntur exceptiones concernentes defectum tituli in e. cum olim. nu. 15. de cau. pos. & pro. fo. 208
- 3 Possessorum recuperandæ, competit et contra spoliationem factam a iudice ordinarij non seruato in e. ecclesiæ S. Mariæ. il. 2. nu. 1. nu. 11. penden. fo. 279
- 3 Possessorum retinendæ, potest concurrere cū petitorio, an aut ab eo non possint accumulari, & a diuersis, & quid de aliis interdictionibus in e. cum dilectus. nu. 5. 6. & 7. de cau. pos. & pro. fo. 205

In Panormitani Commentaria.

- 3 Possessorio obtinens & succumbens in petitorio, & ob hoc appellas, an appellat. one p. precedente exequatur sententiam super possessorio? ibi nu. 12. fo. 207
- 3 Possessorium recuperandæ n. admittit aduersariū uolētē incōtinēti pba re dñi, sed in aliis possessoribus, & quare? in c. 1. n. 5. de rest. spo. fo. 210
- 3 Possessorium solum semper potest intentari, licet causa sit cōmissa cognoscenda tam super petitorio, quam possessorio. in c. cum ad sedem nu. 7. & 22. de rest. spo. fo. 237. & 239
- 3 Possessorium recuperandæ, an sit idem cum remedio canonis reintegranda, & quid differant inter se. ibi nu. 25
- 3 Possessorium prius dicitur, quam petitorium. in c. exhibitio. nu. 9. de iudicis. fo. 54
- 3 Possessorium retinendæ vel recuperandæ, an de depositario, uel conlono & similibus, qui non possident tam contra cum a quo hnt rē, q̄ contra alium. in c. contingit. nu. 20. de do. & contu. fo. 270
- 3 Possessorio si agat in iudiciali, n. audiū, pponēs de p̄prietate, nisi iudicanti paratus sit probare. in c. ueniens. il. 1. nu. 10. de spō. fo. 8
- 3 Possessorio si agat p̄prietarius, quomodo excluditur in odium spoliantis. ibi.
- 3 Possessorium recuperandæ datur contra illū, qui scienter successit in iudicio. in c. ecclesia sancte. Martia. il. 2. nu. 8. ut lit. non cont. fo. 280
- 3 Possessorium & petitorium si simul sint intentata, & fuerint recepte pba tones sup̄ utroq; prius cognoscit sup̄ possessorio, secus si nō fuerint sup̄ utroq; q̄ nō pot. tunc index accipere tñ p̄bationes super possessorio. in c. ad uitium. nu. 1. & 3. de cau. pol. & p̄prie. fo. 193
- 3 Possessorium recuperandæ uel ad iudiciandæ si intentatur, an admittatur exceptio de p̄prietate uel de crimine. ibi nu. 4
- 3 Possessorium an competat p̄prietatibus p̄sonalibus. c. sicut nobis. nu. 2. de re iudi. fo. 22
- 3 Possessorium recuperandæ, an detur spoliato possessione, cuius erat penitus incapax? in c. ex parte. nu. 19. de rest. spo. fo. 235
- 3 Possessorium caufatur non solum ex ciuili, sed etiam ex naturali possessione. ibi nu. 20
- 3 Possessorium recuperandæ, dum intentatur, obseruari debet ordo iudicialis in c. 2. nu. 20. ut lit. non cont. fo. 139
- 3 Possessorium & petitorium in quo casu cumulantur in c. cum super. nu. 1. & 5. de cau. pol. & p̄prie. fo. 199. & seq.
- 6 Possessorium intentatur non solum si desinit quis possidere, sed et si possidet, tñ non liberam. c. si nu. 2. ne fide uacant. fo. 83
- 3 Possessorium datur p̄ iuribus incorporalibus. ibi.
- 3 Possessorium recuperandæ super iure subiectionis potest intentari p̄bata possessione, uel quasi, & quod nunc subditi nolunt ei obedire, quo casu censetur ipsi spoliare iure subiectionis quod in ipsos habet. in c. suborta. nu. 2. de re iudi. fo. 94
- 3 Super possessorio quādo agitur de subiectione, quomodo pronuntiabitur? ibi nu. 3
- 3 Possessorium quare potius suspēdit petitorium intentatū circa eādē rē, q̄ circa diuerfas res. in c. ex co. quest. one. nu. 7. de rest. spo. fo. 223
- 3 Possessorium habet p̄uilegium suspensionis siue opponatur ante, siue post lit. cont. ibi nu. 8
- 3 Possessorium nō competit illi, qui fuit expulsus a dño de sua possessione, cum possessio aiqua non esset penes expulsū. in cap. olim. il. 1. nu. 1. & 5. de rest. spo. fo. 228
- 3 Possessorium retinendæ potest intentari p̄ seruū absente dño, si turbatur in possessione quā deuenit nō dñi. c. cum teneamur. nu. 3. de appell. fo. 122
- 3 Possessorium recuperandæ datur propter spoliacionem iudicialē. Ant. in c. ueniens. nu. 4. 9. 10. & 11. de hl. presby. fo. 68
- 3 Possessorio recuperandæ datur q̄ quilibet in iudicio succedat. ibi nu. 4
- 3 Possessorium incumbit p̄ iuribus incorporalibus. in c. om̄i inter. nu. 4. de rest. spo. fo. 242
- 3 Possessorium recuperandæ competit spoliato a iudice non iudicialiter procedente. in c. cum causa. il. 1. nu. 4. de offi. dele. fo. 112
- 3 Possessorium recuperandæ non datur illi, qui tñ deiectus in continenti quod incipit in iudicio possidere, secus si ex interuallo reuincatur. in c. 2. nu. 6. de rest. spo. fo. 211
- 3 Possessorium recuperandæ competit probata possessione & spoliacione. in c. consultationibus. nu. 1. de offi. deleg. fo. 99
- 3 Possessorium reintegrandæ, quando de iuratore uigore sententię nullæ. in c. ex infinuacione. nu. 4. de procu. fo. 181
- 3 Possessorium recuperandæ an detur illi, qui possidebat rem contra ius commune. ibi nu. 10. & 11. fo. 182
- 3 Possessorium recuperandæ datur et contra singularem successorem, sed secus interdictū unde uiu. in c. xpe. nu. 5. de rest. spo. fo. 244
- 3 Possessorium recuperandæ non solum competit ad restitutionem omnium & possessionis, sed etiam ad restitutionem liberę possessionis. in c. p̄lanis. nu. 1. 5. 12. & 13. de rest. spo. fo. 245. & seq.
- 3 Possessor non constituitur in mala fide propter solam reclamacionē contra cum factam in c. cum olim. nu. 5. de cau. pol. & p̄prie. fo. 207
- 3 Possessores et uolenti spoliari habent interdictum recuperandæ, sed non interdictum ne uiu. fiat ei ad exhibendum. in c. in lictis. nu. 5

- de rest. spo. fo. 215. Et rationem uide ibi nu. 3
- 3 Possessor non tenetur ostendere titulum possessionis suę, quando possessor non habet contra se p̄sumptionem aliquam, alias secus. ibi nu. 18. fo. 217
- 6 Possessor non cogitur ostendere titulum suę possessionis, nisi possessio sit contraria in c. quanto. nu. 8. de censu. fo. 235
- 3 Possessor male fidei nō excusat, q̄ n. teneatur restituere fructus post lit. cont. p̄ iustā cām litigandi. in c. grans. nu. 15. de rest. spo. fo. 227
- 3 Possessor male fidei quis p̄sumitur post lit. cont. ex p̄sumptione iuris & de iure. ibi.
- 3 Possessor an constituitur in mala fide ex eo, quod fuit sibi denuncia tum rem, quam possidet, esse alienam. ibi nu. 16
- 3 Possessor male fidei an quis efficiatur, qui aerrat in iure. ibi nu. 17
- 3 Possessor uolentus potest. n. continenti repelli, quomodo intelligat in continenti? in c. olim. il. 1. nu. 10. & 13. de rest. spo. fo. 229
- 3 Possidens per alium quo casu perdit possessionem, & quam ex de fectu uel morte illius per quem possidet. ibi nu. 11
- 3 Possessor a nemine molestatus non potest petere ut declaratur dñs, nisi ab alio postea molestetur. in c. cum causā. nu. 6. de re iudi. fo. 68
- 3 Possessor bonę fidei sine titulo facit fructus suos industriales & naturales cōsumptos, secus si habet titulum, quia et non cōsumptos, itē fructus ciuiles facit suos in c. grauis. nu. 4. & 5. de rest. spo. fo. 225
- 3 Possessor bonę fidei q̄ n. teneatur restituere fructus, quos bona fide percepit, siue sit factus locupletior, siue nō ex qua actio, & si nō restituit p̄ spaciū triū annorū, p̄scribitur ipso. ibi nu. 6. & 11. fo. 226
- 3 Possessor male fidei sine titulo tenetur ad restitutionem fructuū perceptorum, etiam si sint cōsumpti & percipiendorum rei uend. sine causa & offi. iudi. ibi nu. 7
- 3 Possessor male fidei cum titulo tenetur de perceptis, de percipiendis nero excusatur propter titulum ibi.
- 3 Possessor bonę fidei in dubio p̄sumitur usque ad lit. cont. & non condemnatur in fructibus, n. si appareat postea ab initio fuisse in mala fide. ibi nu. 8
- 3 Possessor bonę fidei si ab initio & postea incipit esse in mala fide, an teneatur restituere fructus, & ad quos, & qua actione tam de iure ciuili, quam canonico. ibi nu. 9
- 3 Possessor male fidei ab initio si superuenit bona fides, an faciat fructus suos. ibi nu. 10
- 1 Possessor male fidei antequam declaratur esse male fidei, omnes fructus debet recolligere in c. humana. nu. 12. de elec. fo. 205
- 3 Possessor male fidei qui tenetur de fructibus, qui percipi possunt, an intelligatur qui percipi potuissent a possessore, uel p̄tore. in c. grauis. nu. 13. de rest. spo. fo. 224
- 3 Possidere se negans si cōueniatur de mediacione, an perdat possessionem. in c. cum causam. nu. 18. de iura. cal. fo. 163
- 3 Possidere pacifice non dicitur quis beneficium, in quo patitur cōtro uersiam iudicalem. Ant. in c. 2. nu. 4. de rennu. fo. 28
- 3 Possidens nōne alieno & deiectus potest intendere remediū possessorium, nō mine tñ illius cuius possidet. in c. ex parte. nu. 21. de rest. spo. fo. 235
- 3 Possides nomine alterius & molestatus, potest agere interdicto uti possidetis. ibi.
- 1 Possidens beneficium minus canonice non dicitur proprie committere furtum, sed in fructibus uerē committit furtum. in c. dudum. il. 2. nu. 19. de electio. fo. 211
- 3 Possidere dolo de finens habetur pro possessore. in c. aduersario. nu. 6. de excep. fo. 22
- 3 Possessor qui a principio fuit in dolo, uel in mala fide tenetur reperē p̄ta, n. si sine dolo deiecit posse possidere. ibi nu. 7
- 3 Possessor q̄o probabitur dolo deiecit posse possidere. ibi nu. 8. fo. 24
- 3 Possessor qui rem, ad quam cōueniebatur, de se lit. possidere, an cō demnabitur, & quid, & quomodo, & an teneatur ad fructus, si rem non possidet sine culpa. ibi nu. 12
- 3 Possidens per alium precario potest illam possessionem cum uolentia capere, quia dicitur potius se defendere, quam uolentiam inferre. in c. de cetero. nu. 23. de re iudi. fo. 66
- 3 Possidens p̄sumitur iuste possidere, nisi aliud appareat in contrarium. in c. ueniens. nu. 3. de p̄scriptio. fo. 44
- 3 Possidere in p̄tū q̄o q̄s plumat, siue sit uiuus, siue sit mortuus si p̄batur semel possidisse tā in re mobili, q̄ in immobili, tam si negat se possidere, q̄ si asserat in c. ad h. de. nu. 15. de rest. spo. fo. 238
- 3 Possidere p̄sumitur q̄s coispo q̄ probatur de iure. ibi nu. 21. fo. 239
- 6 Possidens pendente iudicio p̄prietatis est teneandus in possessione suā. in c. cum uenissent. nu. 1. de iustitio. fo. 68
- 3 Possessio alicuius remota uera p̄sumptione sufficit ad repellendū p̄prietariū illius rei, nisi de iure de fectu uel p̄sumptione, licet regulariter sola possessio non proliet contra p̄prietatē. in c. in n. nu. 1
- 3 Possidens aliquam rem uiolantem p̄sumatur scire & uoluntate in c. xpe. nu. 14. de rest. spo. fo. 244
- 3 Possessor male fidei spoliatus hēt remediū de c. xpe. ibi nu. 17. fo. 245

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Possessor bonæ fidei quo remedio tenetur restituere rem, quam bona fide habet priori possessori. *ibi. nu. 8*
 Possidere quiete quis dicitur, quā nō stimulari in iudicio. *ibi. nu. 1*
 Possidere rem pacifice quis non dicitur, super qua est mota sibi questio. *in c. 2. nu. 3. de constit. uti uel. in c. 1. fo. 174*
 Possidens res ecclesiæ præsumitur in mala fide. *in c. si clericus. nu. 2. de fo. comp. fo. 75*
 Possidens per alium quo mortuo ingreditur possessionem, & repellatur potest intentare interdictum restituendæ. *in c. cum uenissent. nu. 1. de restit. spo. fo. 221*
 Possidens per alium quo casu habet interdictum recuperandæ, si ille per quem possidebat fuit decessus. *ibi. nu. 6*
 Possessio naturalis postea adinfecta cum ciuili, non dicitur de nouo acquisita sed continuata. *ibi. nu. 7*
 Possessio acquiritur per actum æquipollentem actui corporeo. *ibi. nu. 13*
 Possessio acquiritur per constitutum. *ibi.*
 Possidens ciuiler si sit alium naturaliter illam rem possidere, an perdat, & per quantum tempus sitam ciuilem? *in c. cum uenissent. nu. 16. de restit. spo. fo. 222*
 Possidens iure resistentem possessor male fidei appellatur, & est, in causa consulationibus. *nu. 8. de iure patro. fo. 145*
 Possidere pacifice beneficium non uult, qui patitur controuersiam iudicalem super ipso beneficio. *in c. cum inter. nu. 6. de renun. fo. 13*
 Possidens immobilis quo casu tenetur satisfacere de iudicio suo? *in c. fin. §. an alius. nu. 2. ut lit. non contest. fo. 148*
 Possidere si quis dolo deserit, quando habeatur pro possessor? *in c. 1. nu. 5. de alie. iudi. in c. cau. fo. 213*
 Positionibus respondetur per uerbum credit, uel non credit. *in c. 1. nu. 27. de lit. contest. fo. 133*
 Positio partim uera, & partim falsa, an possit in totum negari. *in c. 1. nu. 15. de plus peti. fo. 193*
 Positionibus respondetur per uerbum, credo. *in c. 1. nu. 1. de sum. tri. & fide catho. fo. 14*
 Positiones, siue articuli si sint imperitentes, an reus cogatur respondere saluo iure suo? *in c. cum contingat. nu. 13. de offi. dele. fo. 129*
 Positionibus et minoris utrum pars, uel teilis teneatur respondere? *in c. cum super. nu. 16. & 19. de conf. fo. 239* Et an & quæ quis teneatur respondere positioni criminosa? *ibi. nu. 10*
 Positiones et minoris pars teneatur respondere, quando est de crimine publice uitæ. *ibi.*
 Positiones producentes, an uideatur contenta in eis confiteri? *in c. exa. m. ra. nu. 3. de iudi. fo. 47*
 Positionibus pars debet respondere, non autem eius aduocatus, quæ respondenti iudex debet repellere, nisi pars sit simplex. *in c. parito. rais. nu. 8. de iudi. fo. 46*
 Positiones, cōfessiones, & interrogationes possunt fieri ante, & post lit. contest. *in c. si nu. 5. de conf. fo. 290*
 Positionibus iuris scripti non est respondendum, secus iuris nō scripti, ut est consuetudo. *in c. si pe. contingit. nu. 3. de app. fo. 140*
 Positionibus criminosis an quis teneatur respondere? *in c. dudum. il. 2. nu. 7. de ele. fo. 210*
 Positiones producentes uideatur in eis contenta confiteri, secus producentis interrogationes. *in c. cum causam. nu. 16. de iur. cal. fo. 163*
 Positiones possunt fieri usque ad conclusionem in causa, nā succedunt loco probationum. *ibi. nu. 20. & 21. fo. 164*
 Positiones superfluas & impertinentes potest iudex cancellare. *ibi.*
 Positio omnibus est clare respondendum, aliter responsio interpretabitur contra respondentem. *ibi. nu. 23*
 Positionibus uel interrogationibus non respondens, an habeatur pro confessor? *ibi.*
 Positiones possunt fieri ante & post lit. contest. *ibi. nu. 25*
 Postulatio admissa per superiorem habet uim electionis, & confirmationis. *in c. gratum. nu. 13. de postula. præla. fo. 129*
 Postulatio dependet a gratia, & debet humiliter peti. *in c. 1. nu. 4. de postula. præla. fo. 125*
 Postulationem cassatam innouantes, priuantur potestate eligendi. *in c. gratum. nu. 2. & 3. de postula. præla. fo. 128*
 Postulatio uenit sub nomine electionis, etiam in materia panali. *in c. in causis. nu. 10. de ele. fo. 178*
 Postulantes possunt a postulatione recedere, antequam papæ præsentetur, secus in electoribus. *ibi. nu. 1. fo. 179*
 Postulantes non possunt a postulatione recedere, si esset præsentata papæ, nisi cum uoluntate superioris. *in c. bonæ memoriæ. il. 2. nu. 1. fo. 10. & 12. de postula. præla. fo. 132 & seq.*
 Postulatus utrum poterit repetere expensas, quas facit sequuta uariatione? *in c. bonæ memoriæ. il. 2. nu. 13. de postula. præla. fo. 133*
 Postulatio potest confirmari ex cōsensibus singulariter superuenientibus. *ibi. nu. 18. & 27. fo. 133. & seq.*
 Postulatio solemnis habet uim electionis & confirmationis. *in c. 1. nu. 1. de ele. fo. 137*
 Postulatio solemnis si est admissa, habet uim electionis. *in c. 1. nu. 1. de postula. præla. fo. 128*
 Postulatus uigore indulgentiæ de qua in c. si de transla. episcop. potest tunc postulationem, cui non poterat, alias poterit petere coram primo superiore, & approbata postulatione sine licentia papæ potest sine ad aliam ecclesiam. *in c. si nu. 15. fo. 116*
 Postulatio & electio non procedunt a pari, nec arguitur de uno aliud. *in c. publicato. nu. 6. de ele. fo. 218*
 Postulatio nullum us acquiritur per postulationem, & quæ sit præsentata papæ, & tunc non possunt partes a postulatione recedere, ne superior in c. postulationem. *nu. 1. de postula. præla. fo. 133*
 Postulatio non admissa, an & quando interueniat pro postulatione, uel postulantibus? *ibi. nu. 2.*
 Postulare quid sit in rub. *nu. 1. de postula. fo. 175*
 Postulari, uel eligi quæ personæ debeant. *in c. si. 3. de postula. præla. fo. 17*
 Postulantes aliqui debent omnem defectum postulari exprimere. *ibi.*
 Postulantes non uoluerit. *ibi. nu. 9. fo. 137*
 Postulantes an debeant consentire suæ postulationi. *ibi. nu. 11*
 Postulantes amittunt ius postulandi, si patuntur postulationem confirmationem administrare, sed non eligentes. *in c. bonæ memoriæ. il. 1. nu. 2. de ele. fo. 166*
 Postulatus & electus administrantes ante confirmationem ipsos tō sunt priuati. *ibi. nu. 2*
 Postulantes & eligentes aliquem per impressionem laicorum. *in c. priuati. ipso facto potest eligendi. ibi. nu. 2. fo. 168* Limitatur Abb. ne cum uintonen. uel colner. sed contra. *co. it.*
 Postulatio quid sit in rub. *nu. 1. de postula. præla. fo. 125*
 Postulatio facta a minori quam a tercia parte collegi non ualeat. *bonæ memoriæ. il. 1. nu. 1. de postula. præla. fo. 129*
 Postulatio per quæ priuata utilitas præferatur communis, non ualeat. *ibi.*
 Postulatio siue nominatio si sunt legitime facta, acquiritur uis postulationis. *ibi. nu. 8. fo. 130*
 Postulantibus non licet a postulatione recedere, si postulatio repensata est superiori. *ibi.*
 Postulatio utrum debeat admitti, si numerus postulantium non maior duplo. *ibi. nu. 12. fo. 131*
 Postulatio debet admitti, si est necessaria & iusta. *ibi. nu. 15*
 Postulantes debent providere de aliquo stipendio illi, quem fecerint ordinari ut postulent, & non postulant. *ibi. nu. 16*
 Potentiam coeundi non declarat nixus ad copulam. *in c. anellatim. nu. 2. de despon. impu. fo. 18*
 Potentia coeundi probari potest per aspectum corporis. *in c. si tu de eo qui cog. constan. fo. 39*
 Potentia si apparet post separationem, an matrimonium sit reuocandum & quæ iuris si ad alia uota sit deuotus. *in c. 1. nu. 7. de frigid. & mal. fo. 10*
 Potentia coeundi si sit cum alia muliere, & non cum uxore, quid agendum sit. *ibi. nu. 7*
 Potentia coeundi quæ cognoscitur. *in c. de illis. il. 2. nu. 4. de despon. impu. fo. 18*
 Potestas uel alius officialis in temporalibus, non potest eligi in perpetuum. *in c. si quis uenerint. nu. 9. de iudi. fo. 58*
 Potestas eligendi remanet penes non delinquentes, licet numerus maior. *in c. si uero omnes delinquant, deuoluitur ad superiorem. in c. ad uintonen. nu. 2. & 12. de elec. fo. 170*
 Potestas an possit cognoscere de delicto commissio inter, uel contra familiam suam. *in c. propositus. nu. 9. de appella. fo. 126*
 Potestas uel quicunque alius officialis, an habeat potestatem in subditos, si sint extra prouinciam. *Ante in c. ex tunc. nu. 2. de aucto. & usu pal. fo. 27*
 Potestas tenetur ex facto suorum officialium. *in c. 1. nu. 7. de rest. spo. fo. 220*
 Potestatem minuendi habens in causa diminutionis reddituum, non potest habere potestatem augendi in causa augmentationis reddituum. *in c. si. nu. 3. de uerb. sig. fo. 245*
 Potestatem habens aliquid facienda, si illud sibi committat sub certa forma, potest illum actum expedire, & ualebit licet forma non sit seruata, nisi in commissione fuerit processum ad ulteriora. *in c. cum in ueteri. nu. 19. de ele. fo. 207*
 Practica probandi uel reprobandi insita antiqua, & qualiter probetur, quæ scriptus fuerit notarius. *in c. si quis. nu. 7. de rest. spo. fo. 220*
 Practica probandi quæ non possit in aliquo loco secum moueri, in c. ad supplicationem. *nu. 2. de renun. fo. 35*
 Practica quomodo tractentur causæ in conuentione, & reuocatio ne in c. 1. nu. 7. de muer. pec. fo. 125
 Præbenda si fuerit collata duobus, quis præferatur. *in c. cum M. nu. 14. de constit. fo. 33*
 Præbenda non debet diuidi pro integratione alterius. *in c. cū tu. fam. nu. 1. de præben. fo. 62*

In Panormitani Commentaria.

- 6 Prebenda licite potest diuidi in duas, si facultates suppetunt, alias reintegrabit, & qñ pñ fieri diuisio in e. uacac. n. 1. 3. 5. de preben. fo. 45
- Prebende debiles reintegrantur ab aliqua alia pñguntur ibi. nu. 4
- 6 Prebendarum uel canoniarum uacatio non statim in ecclesiis non numeratis iubi nō est certus numerus canoniarum uel pñbendarū, & sic eorum collatio non transit de uno in alium superiorem in e. ex parte attensis nu. 1. de concef. preben. fo. 8
- 6 Prebenda siue beneficium an possit conferri clerico alterius diocesis sine licentia commendatitius proprii episcopi in e. fraternitati. n. 2. de clerici. non resti. fo. 23
- 6 Prebenda annexa canonici est quid spirituale, separata uero nō. in e. maior. bus nu. 4. de preben. fo. 32
- 1 Prebende minuantur, si redditus ecclesie minuuntur. in e. ex parte. nu. 2. de constit. fo. 48
- 4 Prebendarum concurrentium procuratore ecclesie, est praxferendus in e. ex literis nu. 3. de proba. fo. 7
- Prebendarum habet legitimam administrationem, sicut alius Rector ecclesie ibi. nu. 6
- Prebendarum non potest obligare prebendam ultra tempus uite sue ibi. nu. 7
- 6 Prebenda annexa canonice dñ quid spirituale, alias seculus, & poterit laico conferri ad ipsius subuentionē in e. dilecto. nu. 6. de preben. fo. 43
- Prebenda non dicitur uacare in ecclesia, si in ea non est certus numerus prebendarum ibi. nu. 9. fo. 44
- 4 Prebende sacerdotales sunt quae habent onus celebrandi annexum in e. dilecto. nu. 3. de testib. fo. 91
- 6 Prebenda non habet in se onus sacerdotii annexum de iure cōmuni in e. constitutus nu. 2. de concef. preben. fo. 79
- 6 Prebenda inuita & tenuis, quomodo reintegratur. in e. cum causam nu. 3. de preben. fo. 62
- 7 Prebenda quae constituit in bonis temporalibus potest esse penes laicum, si est annexa in e. tua nos. nu. 3. de sumo. fo. 102
- 1 Prebenda quae postea inficiuntur in ecclesia, nō debent esse minoris natoris, q̄ prebende antiquae in e. cum M. nu. 7. de constit. fo. 32
- Prebendum in neutro genere non conceditur ad certum determinatum tempus, etiam si pactum interuenerit, sed precar 2 in fennino. nō ficiat. n. 1. de precariis fo. 99
- Precaria in foeminino genere quid sit, & quomodo fiat. ibi. nu. 3
- 6 Precaria indefinite facta per praedecessorem reuocatur per successorem in e. 2. nu. 1. de precariis. fo. 99
- 6 Prebendum constituitur per ista uerba, commodum tibi hanc rem ad talem usum precario in e. unico. nu. 10. de commodato. fo. 101
- 6 Prebendum extinguitur ad uoluntatem concedentis, uel si succedentis, etiam quod sit appositum contrarium pactum in e. fin. nu. 1. 3. de precariis. fo. 100
- Prebendum tacite reuocatur morte illius, cui fuit concessum & alienatione ipsius rei. ibi. nu. 2. 5. & 8
- 6 Prebendum licet reuocatur ad libitum concedentis, tamen eius morte non reuocatur. ibi. nu. 6
- 6 Prebendum potest concedi ad certum tempus, tamen illo finito potest reuocari. ibi. nu. 11 & 13. fo. 101
- 6 Prebendum concessum ad certum usum si ante reuocatur, potest agi contra reuocantem actione de dolo, si hoc ille patitur damnum ibi. nu. 13. fo. 100
- 6 Precario rem habens dicitur possidere. ibi. nu. 7. fo. 101
- 7 Prebendum affirmatum ligat semper, sed non ad tempus, sed loco & tempore debito in e. omnis utriusque. nume. 20. de peni. & remiss. fo. 209
- 3 Prebendum impossibile non ligat in e. 1. nu. 14. de dñ. fo. 168
- 2 Prebendum iudicis impossibile non ligat in e. cum dilecto. nu. 20. de dolo & contu. fo. 260
- 7 Prebendum iudicis non habet uim diffinitiuam in e. ex parte. 1. nu. 7. de uerbo. sig. fo. 240
- Prebendum quando dicitur fieri cum causa cognitione. ibi
- Prebendum iudicis cum clausula iustificatoria ne minem grauat, & resoluitur in simplicem citationem parte comparentis & petente reuocari. ibi. nu. 8
- 2 Prebendum iudicis sine causa cognitione factum, & iniuriam nō trahit in rem iudicatam in e. 2. nu. 3 & 13. de resti. in integ. fo. 201
- Prebendum iudicis iniquo non tenetur quis obtemperare ibi
- 3 Prebendum quod iudex facit, uel committit, an sit sententia, & que in rub. nu. 7. de re iudi. fo. 59
- 3 Prebendum iudicis omne est interlocutoria in rub. nu. 5. ut lit. non contestata. fo. 135
- 6 In preceptis multa reperiuntur ex multis sanctorum patrum, q̄ tamen non reperiuntur scripta in e. 1. nu. 6. de celebra. missi. fo. 203
- 3 Prebendum iudicis debet de iure causari, ut uidetur colligi in e. proposuisti. nu. 1. 1. de fo. comp. fo. 110
- 3 Prebendum de citando est quaxuā sententia interlocutoria in e. si.

- nume. 20. de feriis. fo. 180
- 6 Preceptum siue mandatum superioris sine distinctione factum admittit executionem probabilis causae in e. quod super. nu. 3. de uo. & uo. re. fo. 223
- 2 Preceptum de papae factum extra iudicium & sine causa cognitione non ligat, quando est factum super causa quae requirit suam & causae cognitionem in e. cum ex literis. nu. 9. de resti. in integ. fo. 205
- 3 Precepta non solent fieri sine clausula, & si sententia te grauat, & ideo habet uim simplicis citationis in e. 1. nume. 6. de cau. pos. & pro. pñ. fo. 194
- 6 Preceptum, statutu, uel lex, quorum interpretatio est dubia, non ligat non obseruatur cum in peccato mortali in e. 1. nu. 2. de deci. fo. 120
- 1 Preceptum iudicis non debet obseruari, si est difficile uel periculosum, & potest ab eo pars appellare, & quod dicatur facile statui arbitrio iudicis in e. accepimus. nu. 1. de i. instrumentorum. fo. 123
- 3 Preceptum papae quamuis durum, est seruandum, si non continet peccatum ibi. nu. 2
- 5 Preceptum factum circa ea quae concernunt animam, non suspenditur per appellationem uel sic in e. ad hanc. 1. de appel. fo. 134
- Preceptum factum de non intrando aliam possessionem, suspenditur per appellationem. ibi
- 3 Preceptum impossibile non ligat in e. p. & g. n. 9. de offi. deleg. fo. 133
- 7 Preceptum sub poena excommunicationis factum, non inducit excommunicationem in contrafacientem, si ad ulteriores non fuerit processum, nisi dicatur quam ex nunc profert, uel alia similia uerba in e. ex literis. nu. 5. de matr. contra. contra inter. eccle. fo. 46
- 7 Preceptum iudicis mandans aliquid fieri sub tanta poena, si illud nō fuerit factum, non per hoc incidit in poenam, quia est cōmonitio quidam de poena infligenda in e. sicut uis. nu. 6. de sumo. fo. 102
- 6 Pretium rei prohibet alienari non debet esse nec penes emptorem nec uenditorem, sed penes illum cui est facta iniuria in e. de iure. nu. 3. de iure patro. fo. 244
- 3 Pretium succedit loco rei in uniuersalibus, secus in particularibus, nisi succedat auctoritate superioris, uel alius casibus specialibus, de quibus remissio in e. ecclesia S. Mariae. 1. nu. 2. ut lit. pen. to. 278
- 6 Pretium rei est estimandum non sciendum quod ualeat ipsa res libera, sed cum onere quod habet in se, cum aliquibus. n. 3. de deci. 1. 194
- 6 Pradia sunt tacite obligata pro decimis, & tributis non solutis in e. tua nobis. nu. 10. de decimis. fo. 190
- Pradium emptum ex pecunia non decimata subiaceat decimae respectu illius pecuniae. ibi. nu. 13
- Pradium ex quo ueniebat soluenda certa gabella, si fuerit locatum onus solutionis gabellae incumbit conductori & nō domino. ibi. nu. 14
- 9 Pradia de quibus sunt soluenda decimae, sunt danja collenda talibus, a quibus sine contradictione possit ecclesia decimas consequi, in e. cum aliquibus. nu. 1. de decimis. to. 194
- 3 Pradio est restituendus in possessione, nisi consistat in iudicio cum esset praedonem in e. cum ecclesia. nume. 26. de cau. pos. & proprie. fo. 197
- 3 Pradio semper est in mora in e. grauis. nu. 14. de resti. spo. fo. 229
- 3 Pradones restituuntur in possessione, etiam si consistat eos esse pñones, nisi in beneficiis. in e. cum literis. nu. 9. 11. & 14. de resti. spo. fo. 226
- 3 Pradio si fuerit spoliatus habet interdictum unde ui, contra spoliante, licet spoliatus fuerit dominus in e. 2. nu. 13. de ordi. cog. fo. 183
- 3 Predicatores licite possunt petere temporalia, pro sustentatione in e. cum ex officio. nu. 7. de praerip. fo. 43
- 6 Predicare dicitur officium, & ualeat ad multa in e. quod Dei. nu. 3. de ita. mona. fo. 227
- 1 Predestinatio quid sit, & quid sit praescientia in pro. ibi Rex pacificus. nu. 7. uerfici. in gio. n. r. l. disposit. to. 103
- 2 Preeminentia in canonicis uel aliis, quid operetur, uide per totum in e. 1. nu. 2. de maiore & obediencia. fo. 160
- 6 Prelationes indicant quid sit actum in conclusionem, intellige dubia in e. ex multa. nu. 6. de uoto & uo. redem. fo. 224
- 6 Preferri quis debeat, an praefratur a marito, an ab uxore circa inspatrouatus, quod est in dote in e. si nu. 8. de concef. preben. fo. 32
- 6 Praefratur a pupillo praefratur praefratur a tutore. ibi. nu. 9
- 3 Praefratur potest praefratur ecclesie in acquiritis, secus in acquisitis in e. nec in. nu. 2. 8. de fo. comp. fo. 80
- 6 Praefratur magis peccant delinquendo, q̄ alio propter malum exempli quod alii dant in e. relatum. nu. 1. ne de neci. mona. fo. 31
- 6 Praefratur potest imponere penam pecuniarum dicitur pro delicto in e. ut delictum. nu. 1. de m. & hone. de fo. 9
- 3 Praefratur absens citatus per edicta, uel aliter ut respondat de iuribus suis, per quantum tempus debet expectari intra quod compareat in e. cum olim. nu. 10 & 12. de do & e. ntu. fo. 202. & seq.
- 2 Praefratur non potest in praefratur tua eligere sibi successorem, nisi ex consensu solius papae in e. accepimus. nu. 2. de pactis. fo. 172
- 1 Praefratur negligentia est peccatum mortale in e. nihil. n. 3. de elect. 102

In Panormitani Commentaria.

- Prælati inferiores institutionem beneficiorum de iure cōi uel priuilegio speciali simpliciter indulto obtinentes, clericis in eisdem institutos propter simplicem administrationem, seu non residentiam destituere quāntū ac eorū resignationē recipere, secus si ex p̄scriptioe uel cōsuetudine ius comp̄et it, nisi beneficium plene iure eidē sit subiectum. ibi. uer. 7. cō. l. i. fo. 110
- 3 Prælati an noceat ecclesiis in delictis commissis in iudicio. in c. 1. nu. 36. ut lit. non contēst. fo. 137
- 2 Prælati præiudicat ecclesiæ p̄tendēdo rem ecclesiæ p̄scribi. in c. cum ecclesiā nu. 19. de cā p̄fessionis & proprietatis. fo. 199
- 6 Prælati potest in iudicio donare fructus & decimas, quos facit suos, residuum uero non, nisi interueniant requisiti. in c. ceterum. nu. 4. de donatio. fo. 12
- 2 Prælati & maritus non possunt se absentare ab ecclesiā, & uxore siue cā, & absentiando p̄sumuntur facere malitiose. in c. hū. s. por. nu. 2. & 13. ut lit. non contēst. fo. 145. & 147
- 6 Prælati an possit solus repulsiare legem ecclesiæ factam. in c. tua imper. nu. 9. de his que sūa p̄lati fo. 39
- ¶ Cōverse. Vide Fede de se. cōf. 9. Bal. i. an. h. i. qua mulier. C. de sacrosanctis. & l. pupillorū. C. de rep. i. herē & l. magis puto. § fundū. ff. de reb. co. & l. cōtra iuris. § si curator. ff. de p̄c. l. uer. cōf. 18. in c. uis quæ narrat i. factū Pet. d. an. do. Car. lo. d. lmo. & d. mēu. Barb. in c. ut sup. reb. eccl. nō alie. do. Car. in c. de mul. cā. d. p̄b. & in c. eleg. de refer. Inu. in c. admonet. de renū. & in c. nēd. de cōd. ap̄s. Abb. in c. ut de his q̄ sūa p̄la & in c. q̄n de de. c. l. p̄. alio. 26. l. p̄. Abb. & d. de sancti. G. in c. de reb. eccl. nō alie. lib. 4. Ro. in l. i. s. q̄ heres. § nēq̄. illius. ff. de acqu. h̄r. Dy. l. a. de are. Bal. & Inno. l. i. s. nēq̄. ff. de leg. 1. Pand. ca. & domi. Alex. de Imo. in l. legatū. ff. de iur. uer. qd. autē p̄lati. an sine cōsensu cap. tūli & c. si licet. d. Alex. i. d. legatū. deat magis eōm opt. cē. q̄ nō possit Mihini. q. cō. sōp. in c. cōcariū. q. Prælat. hoc possit. facit glo. & qd. noluit do. Car. ubi in c. notat. de loca. & facit bonos tex. opt. arg. in l. q̄ autē. ff. de his q̄ in frau. eccl. & in l. h. spon. sū. maritus. ff. de d. inter uir. & uxor. & l. sēn. & qd. noluit Sal. C. de p̄c. & q. i. noluit Bal. i. clerici. de iudi. & Sal. in l. p̄lati in ratoris. C. de p̄c. s. in l. 1. C. q. admit. & uidet. mēu. h̄r. i. c. h. d. ord. eug. & in d. ut sup. & plene p̄ emend. in repe. rob. de cā p̄f. & p̄p̄ic. & Abb. in d. c. uer. ubi supra. Et uidet. oino i. addi. p̄xi. seq.
- 3 Prælati an possint in iuriam sibi factam punire in e. cum uenissent. nu. 11. de iudi. fo. 38
- 7 Prælati inferiores a papa dum scribunt subditis, debent appellare ipsos locos, aut fratres, dum autem ipsi a subditis rescribunt, debent appellari patres. in c. q̄nā n. graui. nu. 1. de cōf. f. 153
- 6 Prælati qui acquiritur ex industria sua aliqua bona ecclesiæ potest liberius disponere d. bonis ipsius ecclesiæ, quā alius qui nihil acquirit. in c. cōfensus. nu. 2. de reb. eccl. alie. fo. 94
- Prælati possunt exigere sententia a subditis, que consueuerunt p̄stari dominis temporalibus. ibi. nu. 3
- Prælati potest remunerare de bonis ecclesiæ illos, qui se adhibuerunt pro seruitiis ecclesiæ. ibi. nu. 4
- 6 Prælati licet debeat subuenire potius suis indigētibus, q̄ aliis, tū grauius peccat, si facit eos diuites, non subueniendū aliis indigētibus. in c. inquirendum. nu. 4. de pecu. ele. fo. 139
- Prælati licet possunt præstare consilium & auxilium dominis temporalibus, pro ipsorum statu confermando. in c. non est. nu. 4. de uo. & uoti. re. fo. 221
- 3 Prælati quando per confirmationem, acquirat potestatem administrationis, & quando possessionem beneficiorum in e. cum super. nu. 14. cum plur. sequen. de cau. p̄f. & pro. fo. 200
- Prælati agēs p̄ iuribus ecclesiæ, quo nō agit suo uel ecclesiæ, & an teneatur ostēdere titulū suæ p̄tatis. ibi. nu. 21. & 22. f. 201
- 5 Prælati non est remouendus et ob notoriam infamiam, si parat⁹ est ipsam purgare. in c. quia nos. nu. 2. & 3. de ap. fo. 131
- Prælati iure alius superior, non tenetur ob aliquod delictum deponere prælatum in manibus aliquorum, nisi superioris, nisi cōiunctum sit in contrarium. ibi. nu. 5. & 6
- 7 Prælati si receperit pecuniam ex p̄cō pro ordine conferendo, comittit simoniam. in c. ex tua. nu. 1. de simo. fo. 94
- 3 Prælati cum capitulo potest præiudicare ecclesiæ in c. si diligenti. nu. 24. de fo. compe. fo. 94
- 6 Prælati cum maiori parte capituli, p̄t statuerē, ut q̄libet teneatur contribuere pro necessariis ip̄sū. ecclesiæ, & aliquibus contradicentibus. in c. hū. nu. 1. & 2. de his que sūa p̄lati. fo. 92
- 6 Prælati inferior episcopo, potest de iure speciali habere institutionem uel collationem p̄bendam, & dignitatē ecclesiæ cathedralis, sed de iure communi non habet. in c. hū. nu. 2. de illi. fo. 70
- 7 Prælati tenetur si potest acquirere ecclesiā, & non acquirit. in c. conquestus. nu. 9. de iur. fo. 145
- 6 Prælati & capitulū possunt bñficiū uacātū certū onus imponere. qd

habeat subire ille, cui bñficiū cōferet, & ista oneris impositio debet cōfirmari a papa. in c. significatū. nu. 1. & 2. de p̄ben. fo. 13

6 Prælati sustinentes clericos suspensos celebrare p̄uati⁹ beneficiis & deponuntur. in c. cler. eorum. nu. 1. & 4. de ui. & hone. cle. f. 8

6 Prælati quilibet circa episcopum, p̄t dimittere prælaturam, & intrare religionem in c. quid. Dei. nu. 11. de illa mona. fo. 128

5 Prælati excommunicati etiam occulto simoniaci, in ordine & notorie fornicatori, impune non paritur, secus aliter criminosis, in ead. probandum. nu. 17. de re iudi. fo. 101

6 Prælati & tutor si potuerunt acquirere ecclesiā, uel pupillā, & non acquisierunt, tenentur eis ad interesse, quia sunt obligati acquirere ratione officii suscepi. in c. extramissa. nu. 2. de deci. f. 188

3 Prælati & miles, nullo cala cogitur cedere bonis. in c. olim. l. 2. nu. 8. de restit. spolia. fo. 242

6 Prælati potest emittere uotū pro subsidio terræ sanctæ, & sine licētia superioris. in c. hū. nu. 1. & 2. de uoto & uo. re. fo. 225

6 Prælati non dicitur dominus rerum ecclesiasticarum, sed administrator, & habet longiores habenas, quā procurator. in c. frater unitatem. nu. 2. de dona. fo. 131

Prælati qui ex sui negligentia patiū⁹ re ecclesiæ p̄scribi, tenet de suo ad interesse in quantum ecclesiā est damnificata. ibi. nu. 4

5 Prælati p̄dicat ecclesiæ sūg. i. omittēdo. puta i. p̄mittēdo re ecclesiæ p̄scribi, tenet i. de suo relaxare. i. ca. uis. n. 34. d. p̄terit. p. 44

5 Prælati an possit esse iudex inter ipsū & subditum, dam agitur de causa subiectioms, in causa uero ecclesiæ suæ, potest esse iudex. in ead. audientiam. nu. 7. 8. de ap. fo. 132

7 Prælati q. concedit aliquod ius spirituale laico, uel alienans inde bñc. re ecclesiæ, deponit i. p̄petuū & excoatur ad t̄p̄s quousq̄ red diderit ecclesiā indemnitatem in c. quāuis. nu. 5. de deci. f. 186

6 Prælati nendens rem ecclesiasticā, non potest facere, uel habere idem de p̄cō. Idem in procuratore fisci. cōfessionē uero de p̄cō recepto possunt facere in c. 2. nu. 6. de p̄c. in. fo. 100

6 Prælati omnes alienum prouincia, faciunt inueneritatem. in c. nō ell. nu. 1. de reg. fo. 199

6 Prælati si sine iusta causa acquisierit ecclesiā, tenetur de suo satisficere in c. tua. nu. 9. de his que sūa p̄lati. ca. fo. 89

¶ Cōverse. Tu adde. quod Abbas seu prælati solus p̄t repudiare legatū factū ecclesiæ, maxime de rebus immobilibus, ita concludit Fed. d. se. cōf. 9. & monet principat̄, qd. dominiū nō ē nēre acquisitū ecclesiæ an acceptationē legatū, uel repudiatio p̄t nō acquiri, q̄ alienat, sed i. nā qd. nō i. nēq̄ solūitas, p̄ hoc facit c. eū apollo. de his q̄ sūa p̄la ubi solūitas requirit, cū alienat res, q̄ possidet ab ecclesiā, & nō ell. par eademq̄ ratio, licet i. nā cā. & debita seu q̄sta p̄dere. l. i. sp̄sū. § si maritus. ff. de do. inter uir. & uxor. & in l. n. C. de codicil. uer. bo. tex. tenet t̄p̄lati. facit facere de sūo, quādmōdū tutor tenet, si potuit acquirere pupillō & nā acquirit. l. c. arbit. l. q̄q. l. & ell. hō. tex. cū glo. l. 2. q. 3. in c. 1. & glo. 1. 6. § si q. dicit. q. in acquirendis p̄lati p̄t facere conditionē ecclesiæ oteriorē, idem dicit Inno. in c. 2. de do. Ad idē, qd. notat ipse in c. q̄n de deci. potest t̄p̄ in contrariū adduci. l. magis puto. § tanēns. ff. de reb. co. i. ubi d̄t q̄ pupillū sūp̄t repudiare si dū sūnt legatū, cū nō possit alienare sua. ut ergo q̄ ex i. repudiatio. ne, si quā alienatio. p̄t d. et q̄ i. § si fundus, sequit̄ in pupillō & q̄ nō trahet administrationē rei suæ, sicut prælati, in rebus ecclesiæ. In contrariū facit Et. l. qui actiōnē habet. ff. de reg. iur. ubi dicitur. q. habens actiōnē ad rem, nō habet habere ipsam actiōnē, ergo si cū prælati non potest alienare solus rem, ita nec ipsam actiōnē. do. Abb. in d. c. tua. in uer. ul. scias. in fi. monet. illam. q. Et dicit p̄t. q. uoluit p. c. cū apollo. cod. l. & facit. q. i. i. casus & dubi. dico ad p̄teritū, q. p̄p̄ie alienat res q̄ possidet, & nō res, quæ nōdam ell. acquisita, & lateor quod nō potest alienare actiōnē, sei licet acquisitam, sed acquirendam; tamen si prælati sine causā. repudiā. t̄p̄t compelli, ut satisfaciāt ecclesiæ de sua, & hinc cōclusionem puto uerissimā, & adduco rationem, quia facilius abdicatur a nobis ius quærendū, q̄ quæsitū. Tex. est ad hoc celebris. in l. qui autē. ff. de his que in frau. ere. ubi prælati aut creditorib⁹ in quærendis, non tamen in quæstis. Et adduco dom. Cad. in dem. gratiæ. de refer. in prima oppo. in uerbo oppono. q. non tenet renunciatio. ubi concludit, q. renunciatio ad rem, potest fieri siue superioris auctoritate, secus de iure i. re. Idem uoluit in c. de mul. ca. de p̄ben. & opt. Ad hoc iste tex. in ele. gr. tra. & adduco Bal. in authen. si qua mulier. C. de sac. san. ec. ubi idem sentit. & in l. Imper. ff. de p̄c. & in l. pupillorū. C. de rep. i. herē. & in c. clerici de iud. & in l. uibemus. ff. ad Treb. & in l. cum proponas. C. de h̄rē. in l. i. & in l. qui. § neque. ff. de acqu. h̄rē. & in l. magis puto. § fundū p̄xalle. do. Car. Petr. de Anch. & d. mēns. d. And. Barb. plenissime in c. ut super. de reb. eccl. non alie. Inu. o. in c. admonet. de renū. Sal. in l. p̄lati in ratoris. C. de p̄c. ubi dicit, q. tutor aut curator potest præiudicare pupillō. & adultor. in quærendis gl. & dom.

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- 1 Prælatum vel administrationem habere, quis proprie dicitur. in c. requiritur. nu. 14. de testa fo. 156
- 2 Prælati folus non potest remittere aliquid, per quod sit quæsitum in ecclesiâ, & querelam in. 1. de fimo. fo. 92
- 3 Prælati qui habet sciētiam rei alienę, quam noie ecclesię possidet, an teneatur illam restituere in c. nu. 11. de præscripto. 158
- 4 Prelato solo non creditur, etiam ut testib. nu. 43 & 44. fo. 159
- 5 Prælati potest agere, & conveniri sine consensu capituli, & cum deputat. nu. 8. de iudi. fo. 150
- 6 Prelati delictum sine negligentia, an noceat ecclesiæ in c. uerum. nu. 3 de cond. appo. fo. 22
- 7 Prælati qui ex privilegio, vel ex consuetu. sine, aut præscriptione, possunt portare insignia episcopalia, an possint illa portare extra locum privilegii, in c. nu. 8. de v. & de clerico. 10
- 8 Prælati ut sitantes diocesi non possunt recipere aliquid genus munerum, & si recipere non possunt absolvi a peccato, nisi restituant duplum, & percuratores, nu. 6. de censu fo. 28
- 9 Prælati potest præbicare ecclesiæ in omni cōdo, pñ. tñ tuncur de satisfactione omni. dñm, ad quod per negligentiam suam pertinet. in c. si de trans. 1. de primi. fo. 178
- 10 Prælati & notarij criminosi, ecclesiæ non est a subacti, nisi in quibusdā casibus ipsi iudici in c. de p. ord. nu. 2. & de ep. fo. 181
- 11 Prælati potest notare bona ecclesiæ, p. e. u. si fuerit uti, nec si non habet iudicium in c. de rector. bus. nu. 6. de dec. ago fo. 64
- 12 Prælati habet licentiam administrationis, an possit aliqua donare in c. cum olim nu. 1. de p. uis. fo. 182
- 13 Prælati qui dicuntur in c. m. h. in 2. not. de elec. fo. 198
- 14 Prælati excedens modum in corrigendo, ut: quando clericum, incidit in excommunicationem, in c. universitat. sum. de sent. nu. 4 excomm. fo. 220
- 15 Prælati ecclesiæ collegiatæ pōt agere nomine dignitat. sue, & conveniri sine mandato capituli. in c. inter dilectos nu. 1. de hie. infra. fo. 124
- 16 Prælati male alienant bona ecclesiæ, deponitur. in c. si quis. nu. 10. de rebus. eccl. non alie. fo. 96
- 17 Prælati si tempore promotionis erat pauper, quicquid habet, præsumitur de bonis ecclesię acquisitum, admittitur tamen probatio in cōtrarium. in c. nu. 1. 5. 3. de pecu. c. fo. 137. Et idem c. p. in 2. no. c. fo. 138
- 18 Prælati habet coadiutorem tuncur in adm. i. f. rat. on. habere c. i. consensum. in c. encrabi. nu. 1. de elec. c. fo. 130
- 19 Prælati cogitur causas criminales delegare laicis in c. 2. nu. 7. de iudi. fo. 9
- 20 Prælati qui dicuntur. ibi. nu. 15
- 21 Prælati iusticiarii prout in x. an & quando debeant habere expensas. in c. si quis olim nu. 3. de accu. 105
- 22 Prælati plures si concurrant in eadem iustificatione, an unus impediatur alium. ibi. nu. 5
- 23 Prælati mala dicta in iudic. malā præsumptione cōtra totam ecclesiā, contra ipsum toleraverunt. in c. per inquisitionem. nu. 2. de dec. fo. 172
- 24 Contra prælatum bona dilapidantem in cūo. procedatur, & an debent ei dari coadiutor remissive. in c. nu. 4. de accu. se. 86
- 25 Prælati sine iusta causa, non potest bona ecclesiæ vendere etiam cū consensu cleri, & populi, alias tenetur de suo. in c. quod fidei. §. fu.

Prælati iniuste alienans res ecclesiarum enicabitur, et q. uel
cliam indemnem conferuare. b. m. c. 10. 176

7 Prelatus habens ecclesiam sub cetera pleno iure, an possit solus
bona alienare eam cum & plantare n. l. de p. u. 10 167

beneficio provida: fili, acomm: nati: baronem, dancord: here:
fium: nati: nati: fili: filium: pratum: quod: prum:

Prælati non debet inlicitum et inhumane etiam hunc obsequium
 aut ab eis propter non amicitiam etiam in pueri Gregorii.

Prælati debet conſultare cum illo, de rebus eccleſiæ, a quo ſibi
maiorẽ nutu ſentit. *Idem.*

per un. 8. & 16. co. r. 10. 96.

Prigatus solus pater, et non vere emphiteutani, qui per nō soluti
per canonem, sed etiam per hoc, quod in illis lib.

3 Interiori an pregătatur episcopo cu sfecm loci, incog-

Præstat ut maiores habentes iurisdictionem in personis compellat
ad hanc in potestate detrahendi quoniam a beneficio suo.

5 Paxianus non est idem, a lex in causa ecclesiae sac, in libro 10.

Prædictum factum a quo cat ecclesiar ibi ou 12

1. Placatus rōtundus: corp. c. oct. lat. caput. in co, qd. ipso

Prælat⁹ an possit iudicare hæred. u. r. v. l. e. g. an de lat. i. c. de h. p.

1 Prælati non potest de alia prælaturam eligere potestatem
m. 1. 4. 5. de potest. prælati. l. 136

§ Prelatus licet possit in promouenda causa a regimine repelli, tamen non
sufficit levis causa in eadem. nu. 5. de ap. to. 69.

5. Exclatus inferior et rra episcopum potest habere iurisdictionem
clericos et monachos ex cluto in e. d. i. c. t. u. nu. 3. de ap. 153.

3 Prelatus an possit praeiudicare eccliae faciendo & distrahendo rē
 confertur in a. eccl. 8. Major. d. 1. nu. 11. & 12. ubi. l. pen. fo. 279

3. Prælati prædicat ecclesiam omittendo. in c. imperatorum. nu. 3

1. 2. 3. & 4. de reb. ecc. al. c. 93 & seq.

1. Prædictus solus tenetur admi. nistrare ex officio sibi munito, nego-
tia communia inter ipsum, & capitulum. in c. docet. n. 2. de re. l. 76

Prelatus solus potest alienare ex causa licita. ibi. Prelatus

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Prescriptio non extenditur de casu ad casum. in e. cum inter. nu. 16. & 17. de re iudi. fo. 77
- Prescribens unum actum prescriptionis, non censetur prescripsisse alios actus. ibi.
- Prescriptio, qua prescribitur reservata principi requirit tempus, & cuius initio non est memoria. in e. cum te. nu. 21. de re iudi. fo. 99
- Prescriptio currit contra excommunicatum, quia non potest interiri pere, cum non agat. in e. ad nutes. nu. 1. de sumo. fo. 96
- Prescriptio contra bona episcopi, ut episcopi, non currit minor quadragenaria. Idem contra bona capituli debita canonicis, ut canonicis. in e. de quarta. nu. 5. de prescrip. fo. 28
- Prescriptio non currit sed vacante, etiam circa bona communia prelato & capitulo. ibi. nu. 6
- Prescriptio contra bona ecclesiarum vel legata pia, vel alia loca pia, non currit minor quadragenaria. ibi. nu. 7
- Prescriptio non currit tacente hereditate. ibi. nu. 8. fo. 29
- Prescribere an possit emens res ecclesiarum vel a solo prelato, vel sine solennitatibus requisitis. ibi. nu. 12. Et in prescriptione servitutis discontinuam causam habentium duplicatur tempus in alius prescriptionibus determinatum, & an in hoc sit differentia interius canonicum & civile. ibi. nu. 13. & 14. fo. 60.
- Prescriptio circa bona patrimonialia clericorum, non est minor quadragenaria. ibi. nu. 15. fo. 60.
- In prescriptionibus fere nulla differentia est interius canonicum & civile. in d. de quarta. nu. 14. & 16. co. tit.
- Prescriptio contra iura ecclesiarum habentia causam discontinuam, currit, non duplicatur tempore contra priuatum. ibi. nu. 18
- Prescriptio contra laicum habentem rem communem cum ecclesia est quadragenaria, nisi esset datus casum, & ius ecclesiarum remaneat illatum. ibi. nu. 19. fo. 20
- Prescriptio inchoata contra priuatum, cui succedit ecclesia, non finitur tanquam contra priuatum, sed contra ecclesiam. ibi. nu. 20
- Prescriptio inchoata contra aliquem, dormis, si in eadem succedat pupillus. ibi.
- Prescriptio servitutum habentium causam discontinuam, requirit tempus de cuius initio non extet memoria. ibi. nu. 22
- In prescriptione iurium quando scilicet prescriptio est contra ius commune, requiritur titulus. ibi. nu. 26
- Prescribens usufructum, debet habere titulum, alias non prescribet. ibi. nu. 27
- Prescriptio usufructus equiparatur rei immobili, licet usufructus competat ad rem mobilem. ibi.
- In prescriptione iurium respectuum & obligationum ipsam personam, requiritur titulus. ibi. nu. 28
- In prescriptione iurium requiritur necessaria scientia & patientia illius contra quem prescribitur, scilicet in prescriptione aliarum rerum, quae vere possidentur. ibi. nu. 29
- Prescriptio non currit contra ecclesiam carentem administratore immediato, si habeat platum in e. si. porro. nu. 5. ut in e. cont. nu. 145
- Prescriptio iurium incorporalium qualiter interruptatur. in e. illud. autem. nu. 21. de prescrip. fo. 33
- Prescriptio libertatis qualiter interruptatur. ibi. nu. 22
- Prescriptio qualiter interruptatur in criminalibus. ibi. nu. 23
- Prescriptio non currit, nec cum titulo, nec sine circa confinia ducesum episcopatum, provinciarum, & parochiarum, nisi ubi legatione non constaret de finibus. in e. super co. nu. 1. & 3. de par. chris. f. 179
- Prescriptio circa illa, quae sunt ad publicam utilitatem, non valet in e. extirpanda. in re. p. qui vero. nu. 27. de prob. fo. 54
- Prescriptio contra privilegium procedit. in e. fin. 6. ut in pen. f. 281
- Prescriptio non currit contra potestatem papae in e. novissime. nu. 16. de iudi. fo. 41
- Prescriptio interrupta per citationem, adhuc remanet interrupta licet instantia iudici perest. in e. compromissum. nu. 1. de arbi. f. 259
- Prescriptio non currit contra tributum vel censum debitum, in si gnum subiectionis. in e. significavit. nu. 6. de censu. fo. 24
- Prescriptio presumitur possessione probata in principio, & in fine quae presumitur & in medio intervenisse. in e. accedens. nu. 4. de conuer. coniu. fo. 21
- Prescriptio siue lapsus temporis facit, quod amplius de delicto inquiri non possit. in e. cum haberet. nu. 4. de co. qui du. in ma. fo. 9
- Prescriptio siue lapsus temporis non minuit peccatorum penitentiam in foro conscientiae. ibi.
- Prescriptioni valida non potest quis renunciare. in e. uigilanti. nu. 2. de prescrip. fo. 30
- Prescriptio si habet alia substantialia currit contra ignorantem & absentem, nisi ignorans vel absens retineat civilem possessionem illius rei quam quis vult prescribere. ibi. nu. 3
- Prescribens si finita prescriptione noviter rem fuisse alienam, non tenetur in foro conscientiae, nec alii restituere. ibi. nu. 6. fo. 31
- Prescriptio tantum centenaria currit contra romanam ecclesiam, sed de rebus ad ipsam principaliter spectantibus, scilicet, si sequatur in e. ad audientiam. nu. 12. de prescrip. fo. 39
- Prescriptio an currat adversus praestationem census, aut tributum. nu. 18. fo. 40
- Prescriptio praesupponit potestatem papae, nunquam currit. ibi. nu. 1
- Prescriptio currit adversus ignorantes, licet contra eam debeat institui. in e. si de ter. a. nu. 7. de priu. fo. 178
- Prescriptio non interruptitur ex sola contradictione. ibi.
- Prescriptio ex ratione, qua non currit contra pupillum, cadit ratione, nec contra maiorem habentem rem communem cum pupillo inducitur, non diuiditur. in e. quamvis. nu. 14. de re iudi. fo. 99
- Prescriptio circa unam rem, an extendatur ad aliam connexam in e. accedentibus. nu. 7. de priu. fo. 133
- Presumptio & privilegium non semper procedunt a pari in e. instantia. nu. 3. de censu. fo. 256
- Prescribens non tenetur rem prescriptam restituere, si postea pervenit notitia rei alienae. in e. illud. autem. nu. 2. de prescrip. fo. 33
- Prescriptio quid & quomodo interruptatur. ibi. nu. 4
- Prescriptio aliquando non currit, aliquando dormis, & aliquando interruptitur. ibi. nu. 5
- Prescriptio indistincte interruptitur, si prescribam rem tantam quam putabam. in e. pronii. ibi. nu. 9
- Prescriptio an & quando interruptatur ex defectu tituli. ibi. nu. 1
- Prescriptio vel usucapio quomodo interruptatur per litis contestationem, vel per alios actus civiles in d. illud. autem. nu. 1. de prescrip. fo. 33
- Prescriptio statuta interruptitur per solam citationem. ibi. nu. 4
- Prescriptio 30. annorum cum bona fide, & sine titulo, quomodo interruptatur. ibi. nu. 13
- Prescriptio non interruptitur per lit. cont. coram incompetente dice factam, vel per alios actus civiles in malis. ibi. nu. 14. fo. 33
- Prescriptio interruptitur per contestationem factam coram iudice si compromissum ipsum factum sit validum. ibi.
- Prescriptio non interruptitur per contestationem factam coram arbitratore, vel amabili compositore, nisi per talem contestationem acquisitum incipiat esse in mala fide. ibi. nu. 17
- Prescriptio interrupta siue naturaliter, siue civiliter, in cessante citatione iterum incipit currere. ibi. nu. 18 & 19
- Prescriptio an interruptatur per exceptionem spoliationis. in e. 2. nu. 20. de ord. co. fo. 184
- Prescriptio cum bona fide, non interruptitur per solam missionem nunciis nec per petitionem extrajudicalem. ibi. nu. 1
- Prescriptio requirit titulum in e. cum ecclesia. nu. 6. de elect. fo. 9
- Prescriptio super decimis, an & quando currat. in e. statum. nu. 7. de trans. fo. 174
- Prescriptio 10. & 20. annorum est communis laicis & clericis in e. quoniam clericis. nu. 5. de soc. co. fo. 86. & in re. p. ecclesia sancta. nu. 4. de cons. fo. 45
- Prescriptio rei suae valet respectu illius iuris, per quod petitor obligat rem restituere. in e. gravis. nu. 12. de resti. fo. 216
- Prescriptio 40. annorum, currit contra iura episcopalia in capitulo causam. nu. 6. de censu. fo. 358
- Prescriptio non currit contra supremam potestatem papae in e. missum. nu. 2. de censu. fo. 241
- Prescriptio interruptio respectu certae rei, non extenditur ad alias, etiam confines. in e. auditis. nu. 6. de prescrip. fo. 42
- Interruptio, pueniens post finitam prescriptionem, non nocet. in e. 10. & 11
- Interruptio causata ex sola iniquitate, si petitis currit etiam contra laicum, si unam opinionem. in e. cura pastor. nu. 7. de iurep. fo. 41
- Prescriptio an currat cum mala fide, contra creditorem negligenter petere debitum. ibi.
- Prescriptiones temporales qualitercumque inducitur, non currit contra minorem, nisi induceret mentis lucrum vel nisi finit testamento vel conventionales in e. p. tutus. nu. 6. de resti. in integ. fo. 130
- Prescriptio in casu currit minoribus. in e. in super. nu. 4. qui m. 1. fo. 56
- Prescriptio currit contra servitutem, & quantum temporis requiratur ad eius extinctionem. in e. licet. nu. 3. & e. co. nu. 1. fo. 33
- Prescriptio si interruptitur, an postea pro ea sentienda reintegratio temporis, quibus in fine possedit. in e. dilectio. nu. 4. de iure. fo. 33
- Prescriptionem articulan, non debet se praestare ad ipsam actionem ad finendam prescriptionem, sed ad maius tempus quod deducitur aliquam tempus si ipsi sciens remaneat. in e. auditis. nu. 27. de prescrip. fo. 44
- Prescriptio 10. annorum non probatur, si testis dicat possedit. an & p. in e. l. tere. tu. nu. 14. de dila. fo. 172
- Prescriptio 30. annorum probetur, si testis dicat, possedit. 30. annorum & l. tra. vel plus. ibi.
- Prescriptio tanti temporis, cuius non extat memoria, presumenda facta cum titulo. in e. 1. nu. 9. & 10. ut in pen. fo. 277

In Panormitani Commentaria

1. Prescriptio temporalis non habet locum contra minorem, etiam non pupillum. in c. 1. nu. 10. de resti. in integ. fo. 199
2. Prescriptio est uetustissima non puidet, qui pferibens non est capax illarum reru, quas uult pferbere. in c. quanto nu. 2. de cõsue. fo. 111
3. Prescriptio rerum, quæ sunt dignitatis, uel iurisdictionis episcopalis, ualere facta a clerico. ibi.
4. Prescriptio centenaria currit contra papam in iuribus romanæ ecclesiæ. in c. 2. nu. 6. de præscri. fo. 27
5. Prescribi non potest res uisita uisio reali, et per singularem successorem, quia uisum reale sequitur quemlibet successorem. ibi. nu. 7
6. Prescriptio interruptitur ciuilitate per prolationem, uel querelam factam coram iudice, uel episcopo, notario, uel honestis uiris ibi. nu. 9
7. Prescriptio currit 40. ann. contra res debitas incertis personis, pura pauperibus, uel pro capitis redimentis & et ad alias pias causas. ibi. nu. 10
8. Prescriptio currit contra minorem et curatorum habentem, item contra ecclesiam ex negligentia curatoris, uel prelati. ibi. nu. 11
9. Prescriptio nunquam currit contra potestatem papæ, sed contra potestatem Imperatoris sicut in c. quomodo. nu. 1. de consi. fo. 49
10. Prescriptio contra potestatem papæ nunquam currit, secus contra ea, quæ competunt sibi in signum specialis privilegii in c. quod translationem nu. 2. de offi. leg. fo. 118
11. Prescriptio uel consuetudo inducitur ex solo cursu temporis, cum tacito consensu illius, contra quem præiudicatur. in c. Abbate. nu. 9. de nec. sig. fo. 241
12. Prescriptio largo modo, potest appellari consuetudo. ibi. nu. 12. Et ualde in c. seq. nu. 9. et fo. 242
13. Prescriptio contra ecclesiā, regulariter est annorum 40. tamen si ipse agat aliquæ actionibus, sicut uel alio modo in proprio spatio, sicut in illo spatio non aget. in c. cum causa. nu. 10. de emp. & uen. fo. 108
14. Prescriptio quid sit in rub. nu. 1. de præscri. fo. 25
15. Prescriptio non est tur contraria iuri naturali. ibi. nu. 2
16. Prescriptio diuina, ut capio uero fauorabilis ibi. nu. 4. fo. 60.
17. Prescriptio non potest per actum renunciari, sed in aliquibus sic. ibi. nu. 7
18. Prescriptio quanto tempore currat aduersus res, quæ spectant ad papam ex speciali sua prerogatiua, in c. cum nobis. nu. 1. de præscri. fo. 40
19. Prescriptio centum annorum quomodo probatur. ibi. nu. 5
20. Prescriptio contra romanam ecclesiam, non semper requiritur centenaria. ibi. nu. 7. 9. 10. fo. 41
21. Prescriptio centenaria an requiratur tam contra bona data tantum romanæ ecclesiæ quam incorporata. ibi. nu. 10. & 11
22. Prescriptio aduersus Imperatorem uel filium, quando tempore finatur. ibi. nu. 11
23. Prescribere an possit papa contra ecclesias inferiores, uel alter contra ipsam. ibi. nu. 12
24. Prescriptio non currit contra pupillum, furiosum, aut prodigum, & quatenus currat, restituitur in c. cum non liceat. nu. 11. de pñ. 138
25. Prescribere non possunt colonus habens precario, usufructarius, creditor pignoris, & similes personæ ibi. nu. 11
26. Prescribere potest ille, qui bona fide emit rem a colonis, sed si is ignorans aduersus hanc prescriptionem restituitur. ibi. nu. 12
27. Prescribi licet, si facit subditus pedit sine possib. de. ibi. nu. 13
28. Prescribere licet quis possit iura imperii in territorio suo, tamen non potest prescribere uel nemini subditus. ibi. nu. 6
29. Prescriptio rei ecclesiasticæ immobilis, alio casu potest currare per spacium trini annorum, cum mala fide, quod est fauore religionis. in c. 1. nu. 1. de præscri. fo. 25
30. Prescriptio non currit contra pupillum, et habentem tutorem, nec contra ecclesiā uacantem, licet habeat episcopum. ibi. nu. 2. fo. 26
31. Prescriptio non currit contra iura imperii, uacante imperio. ibi. nu. 3. & 5
32. Prescriptio an currat contra bona pertinentia ad capitulum, uel ad capitulum, & episcopum. ibi. nu. 4
33. Prescriptio incorporalium non requirit quasi possessionem, sed scientiam & patientiam aduersarii, uel possessoris. ibi. nu. 6. fo. 60.
34. Prescriptio non currit contra ecclesiā, excusatam placitum. ibi. nu. 7
35. Prescriptio non currit contra excommunicatum. ibi. nu. 8
36. Prescriptio & consuetudo non causantur ex solo cursu temporis in c. duo simul nu. 3. de offi. ordi. fo. 149
37. Prescriptio non currit in rebus dotalibus, consilium matrimonio. in c. peruenit nu. 3. & 9. de emp. & uen. fo. 606
38. Prescriptio ecclesiæ requirit iustum titulum, & bonam fidem, quia est contra ius uel tempus, de eius contrario non est memoria in c. cum ecclesia. nu. 43. 44. 47. de cau. pos. & pro. fo. 198
39. Prescriptio non currit contra ecclesiam non habentem rectorem specialem, licet habeat prelatum, qui potest ipsam defendere. in c. cum deputati. nu. 14. 17. 19. 22. de iudi. fo. 51
40. De prescriptione facta contra ecclesiā uel iura ipsa subducuntur tpa quibus ecclesia fuit sine pastore. in c. auditis. nu. 1. de pñ. fo. 42
41. Prescriptio contra ecclesiam uacantem, non currit. ibi. nu. 3
42. Prescribi an possit per inferiorem placitum certa pars diocesis cum territorio, excludendo prorsus episcopum. ibi. nu. 7
43. Prescribens iurisdictionem excludit illum, ad quem pertinebat, non autem cum illo concurrat. ibidem.

44. Prescribens iurisdictionem respectu certorum articulorum, non certum effectum suum ad alios etiam consimiles. ibi. nu. 9. & 33
45. Prescriptio iurium incorporalium, puta iurisdictionalium, quomodo interruptantur. ibi. nu. 13
46. Prescriptio iurium episcopaliū, quō interruptatur per ipsum episcopum. ibi. nu. 14
47. Prescriptio an currat, aduersus debitum annuum, si creditor cessauit petere. ibi. nu. 36. fo. 44
48. Prescriptio an & quando interruptatur per litis contestationem. in c. ut de bitis nu. 10. de ap. fo. 137. Et in mala fide non constituitur prescribens per interpretationem extrajudicalem uel per actum in iudicio nullum gestum. ibi. nu. 11
49. Prescriptio non currit contra ecclesiam. in c. cum contingat. nu. 11. de fo. comp. fo. 96
50. Prescriptio currit contra ecclesiam, in iuribus sibi competentibus in aliquo castro, uel loco. ibi. nu. 13
51. Prescriptio in quibus currat contra principem. ibi. nu. 14
52. Prescriptio eorum, quæ sunt dignitatis, episcopalis, procedit, secus eorum, quæ sunt ordinis in ceteris. nu. 8. de resti. ipso. fo. 231
53. Prescriptio non currit siue interruptitur contra ecclesiam ipsa uacante. in c. auditis nu. 3. de resti. in integ. fo. 203
54. Prescriptionem non allegans necessitate allegare bonam fidem. quia præsumitur. in c. si nu. 54. de præscri. fo. 37
55. Prescriptiones temporales iudiciales, currunt contra minores, sed non alix temporales. in c. beneficio. nu. 3. de resti. in integ. fo. 212
56. Prescriptio rei ecclesiasticæ requirit titulum prima fronte iustum, uel tunc tempus, de quo non erat memoria. in c. dudum. nu. 10. de decr. 193
57. Prescribens an sit obligatus restituere in foro animæ, maxime si ueniente scia rei alienam e petique. nu. 23. de immu. ec. fo. 292
58. Prescribens an teneatur oblato filii precio, quo emit, rem ipsam uel domum restituere. ibi.
59. Prescribi non potest omne, quod potest concedi per privilegium. in c. accedens nu. 3. de præscri. fo. 36
60. Prescribere an possit una ecclesia, ne teneatur ad onera, de quæ reuocatur totus clericus. ibi. nu. 6
61. Prescribi an possit illa, ad quæ tenentur ecclesiæ pro consecratione episcoporum suorum. ibi. nu. 10. fo. 37
62. Prescribitur contra ecclesiam, propter prelati negligentiam. in c. 1. nu. 23. de do. & cont. fo. 229
63. Prescribens præiudicat, unde prescripsi suum accessorium. in c. cum uenit. nu. 21. de insti. fo. 63
64. Prescribuntur res clericorum, sicut res principum. in c. sanctorum. nu. 6. de præscri. fo. 28
65. Prescribi possunt per inferiorem ea, quæ sunt meri imperii, & superius potestatis. in c. de lictis. nu. 17. de ap. fo. 134
66. Prescribens decimas certorum fructuum abiciis prædij, censetur prescribere etiam super omnibus fructibus cuiusunque generis. in c. cum in ma. nu. 8. & 3. de decr. fo. 193
67. Prescriptio iurisdictionis non extenditur de persona ad personam. ibi. nu. 8
68. Prescribitur an teneatur docere de titulo, remissum in c. cum. nu. 7. de pñ. f. 35
69. Prescriptio iurium currunt ex negligentia non petentis. ibi
70. Prescriptio libertatis in si ratiōibus urbanæ tū pñ. non currit, cū prescribens uenit factio sua, unde et alius tollendo ad eas suas, sed prescriptio seruientis sufficit cū ex mera negligentia non petitis. ibi
71. Prescribens non tenetur restituere re prescriptam in uisio foro, si post prescriptioem superueniat mala fides. ibi. nu. 7. fo. 37
72. Prescriptio longissimi temporis sine titulo, æqualis est i fauore prescripenti. in c. 1. ibi. nu. 28
73. Prescriptio de iure ciuili, nunquam currit cum mala fide, quæ pariat actionem, sed exceptionem sic de iure canonico, nec exceptionem parit. ibi. nu. 33. fo. 60.
74. Prescriptio si fuerit capitulata, censetur fuisse capitulatum de titulo quando requiritur. ibi. nu. 34
75. Prescriptio an possit tolli per privilegium. ibi. nu. 21
76. Prescriptio an currat, uel interruptatur si prescribens habuit aliquando conscientiam laicam, sed in finem non. ibi. nu. 38
77. Prescribens iurisdictionem, si in loco exercuit aliquos actus, tacite extenditur ad alios actus in genere, in c. cum inter uos. nu. 4. de uen. sig. fo. 243
78. Prescribens ius exco. di. an interim possit exco. ad eo, quod exco. catio teneat. in c. cum olim. inter. nu. 13. & 19. de resti. ipso. fo. 243
79. Prescribuntur iura imperitorum, per Reges in eorum regnis in c. in nouamus. nu. 6. de censu. fo. 24
80. Prescriptio contra ius principis, requirit tempus, de quo non sit memoria. ibi
81. Prescribi non potest res emptæ a solo prelato, si creditur ipsum solum posse uendere, secus si credatur, quæ alix solemnitates interueniant. in c. 2. nu. 10. de his quæ fi. a prelato. fo. 88
82. Prescribens eligendi, prescribit etiam ius postulandi in c. bonæ memoriz. il. 2. nu. 4. de post. prelato. fo. 132
83. Prescribens impeditur possidere, an habeatur per possessorem ad cōplendam prescriptionem intelligo, quoniam possidebat ex primo decreto, non autem

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- te in alio pferibente, nā tunc nō est dubiū, q̄ pferipio intermpti p
trā in natural. cer. illā tunc in c. conting. n. 9. de do. & 2. f. 268
- Prescriptio in spiritualibus operatur acquisitionem fructuum, non
autem ut acquiratur titulus, uel ius praesentatur. ibi. nu. 11
- Prescriptio in spiritualibus causat titulum, neque acquirat do
minium, sed hūc auctor auctor illi bñficiū, ut legib. n. 13. f. 69
- 4 Prescribi possunt iuxta praesentant ad dignitatem episcopalem ab in
teriore ab epi. copo, & tēle nācane pferant ad capitulum. in c.
Abbas. nu. 1. de test. f. 95
- 5 Prescribiens potest excedere, nō censetur pferibere potest ab
idolacandi aut interdicendi. in c. cum olim nu. 7. de praescri. f. 51
- Prescriptio non extenditur ad casum etiam omnino similem. bi.
- 6 Prescribens contra ius debet habere titulum & bonam fidem, &
q̄ tanto tempore possiderit, de cuius initio non sit memoria. in c.
significaverit. nu. 5. de cens. fo. 43
- 7 Prescribi si non potest principale, nec accessorium est prescriptibi
le. in c. cum ex officio. nu. 5. de praescri. fo. 5
- 8 Prescribi utrum illi atur consuetudo. in c. huius. 7. de consue. fo. 13
- Prescriptio non minuitur in tempore, ea iure consuetudo, licet fiat
sciēte illa contra quem praescribitur. ibi. nu. 14. fo. 114
- 9 Prescribi non possunt per laicum spiritualia, & eis annexa in ca.
causam. nu. 4. de praescri. fo. 32
- 10 Prescribi potest id, quod ex privilegio queri potest, nisi id, quod
de iure possid. nō potest in c. causam. nu. 3. de praescri. fo. 60
- 11 Prescribens ius cōfessū, nō cōfessur pfer. p̄fili: ius desistendi, uel re
monendi instituit per ipsum. in c. ubi ex in iura. n. 1. de hā. fo. 119
- 12 Prescribere non potest ille, qui alieno nomine possidet. in c. si di
ligenti. nu. 1. de praescri. fo. 48
- Prescribere potest quis rem, quam per alium possidet. ibi. nu. 6. fo. 60
- Prescribi possunt civitates ad ecclesiam romanam pertinetes spatio
centum annorum & non minori. ibi. nu. 9
- Prescriptio centenaria quomodo probatur. ibi. nu. 10
- Prescribere possunt nō, quia in c. 2. bonae fidei possessor, licet
ego sciam alienam. bi. nu. 18. fo. 49
- Prescribi tunc extra ecel. sū spatio. 30. anno. cum bona fide, & sine ti
tulo, si p̄scriptio nō ē cōtra ius, alius requiritur titulus. b. n. 31. f. 50
- Prescribitur bona patrimonialia clericis, sicut priuatis. in c. 6
- 13 Prescribi si impetrantur privilegium super re, quam praescribit,
constituitur in mala fide, & non potest tēle erius praescriptione
iurare. in c. ueniens. nu. 7. & 18. de praescri. fo. 52
- Prescriptio interruptur per solam interpretationem priuile
gii an neco requiritur, q̄ privileg. oatur. ibi. nu. 16. fo. 52
- 14 Prescribens dicitur tollere in c. ad aures. nu. 1. de praescri. fo. 31
- Prescriptio q̄ntur de iure canonico dñi nris, & dñe cōfessio.
- 15 Prescribitur contra ex p̄fili, & immediate subiecta. p̄fili, nō in
40. an. q̄ quatenus p̄scriptio posset p̄filiatē p̄fili, q̄ntur tēle
rī cōfessio anno in c. ubi dilecti. nu. 1. de consue. ad m. 1. f. 6
- Prescriptio centum annorum, requiritur non solum aduersus res p̄
filiatē, sed & aduersus res quas facit liberas ip̄la to
naria ecclesia. ibi. nu. 12
- Prescriptio centenaria, an possit per testes probari. ibi. nu. 13
- Prescribens si sit si nonens, debet institui per sapientiores. in c. ex
m. p̄filiatē. nu. 1. de insti. fo. 67
- 16 Praesentatus oratio si fuerit repulsus ab ep̄o malitiose, debet ab ip̄o
cōfessio tēle bñficio honorari. in c. p̄filiatē. nu. 1. & 9. de iurep. fo. 249
- 17 Praesentatus per modum loci, si non instituitur ab ep̄o, p̄filiatē, si causa
legitima potest appellari. in c. p̄filiatē. nu. 5. & 9. de iurep. fo. 250
- Praesentatus non instituitur ab ep̄o, q̄to p̄filiatē in dñi ius nō. 7
- 18 Praesentare se qui. proprie dicitur, quando exhibet se conspectui
al. epi. in c. p̄filiatē. nu. 9. de ap. fo. 111
- 19 Praesentatus si sint duo a patrono p̄filiatē ille, qui fuit missus in pos
sibilibus & insti. tunc, licet alius reperatur ante ipsum insti. tutus in
c. quod aures. nu. 1. & 8. de iurep. fo. 239. & seq.
- 20 Praesentatus ab illo, qui bona fide est in in quasi possessione iuris
p̄filiatē, obdinet, licet praesentatus non habeat ius praesentandi. in
c. ex literis. nu. 3. & 6. de iurep. fo. 141
- 21 Praesentatus non acquirit aliquid ius per praesentationem, sed ele
ctus sic in c. quacunque nu. 3. de iurep. fo. 238
- 22 P̄filiatē non acquirit aliquid ius per praesentationem in c. nobis.
nu. 4. de iurep. fo. 247
- 23 P̄filiatē an q̄ntur aliquid ius in ecclesia ex sola praesentatione. in
ca. quod autem. nu. 1. & 7. de iurep. fo. 240
- 24 P̄filiatē debet interim p̄filiatē ab illo, qui obtinuit super iurep̄atio
natus in c. cum propter. nu. 4. de iurep. fo. 248
- 25 P̄filiatē a patrono ecclesiae acquirit aliquid ius, sed mutabile per
p̄filiatē in c. p̄filiatē. nu. 4. de postu. p̄filiatē. fo. 135
- 26 Postulatus & institutus non potest sine licentia patroni alium in
titulum ordinari facere in ecclesia illa patronata. in c. postulati.
nu. 1. & 4. de iurep. fo. 250
- 27 Praesentatus ab eo, a quo ius patronatus est cōfessum nō est
plus remouendus. in c. consultationibus. nu. 1. de iurep. fo. 251
- 28 Praesentari potest quis ab illo, qui est in quasi possessione iuris
praesentandi. ibi. nu. 1
- 29 P̄filiatē a possidere mala fide ius p̄filiatē debet remoueri. ibi. nu. 1
- 30 Praesentatus a possessoribus, & praesentatus a neco patrono, qui nec
est in possessione, quis praesentari. ibi. nu. 9
- 31 P̄filiatē q̄ p̄ntet ad collegiū, nō p̄ntet her. p̄filiatē p̄filiatē coas
si collegiū uel capituli. in c. ea nolent. nu. 4. de his, q̄ h. a p̄filiatē. fo. 252
- 32 Praesentatio, institutio, collatio, & inuestitura quid sit, & ad quā
pertineant. in c. auctoritate. nu. 5. de insti. fo. 67
- 33 P̄filiatē si est si nonens, debet institui per superiorem. ibi. nu. 6. & 7
- 34 Praesentatio per patronum, quomodo debeat fieri. in c. transmissa.
nu. 5. de iurep. fo. 250
- 35 Praesentatio an acquiratur per aliquod ius. in c. cum Beroldus. n.
9. & 11. 12. de re iud. fo. 87
- 36 Praesentari possunt plur. s. per patronum, sed unus ipsorum tantum
instituitur ad librum ep̄i. ibi. nu. 10
- 37 Praesentari possunt implorare officium superioris, ut ep̄iscopus et
la. unum ex ipsis institui. ibi.
- 38 P̄filiatē qui ex cā legitima non fuit institutus ab ep̄o, habet contra
ipsum actionem personalem, ut sibi promittat de beneficio. ibi. nu. 11
- 39 Praesentatio facta a non patrono, nec aliter p̄filiatē sit institutus,
est ip̄o iure nulla, maxime, si ius patronus impinget, quip̄t
dicta praesentatione non obstante aliam praesentationem. ibi. nu. 13
- 40 Praesentatio facta de nō h. q̄. potest per ep̄iscopum expelli. An
in c. ex transmissa. nu. 1. de fil. p̄filiatē. fo. 69
- 41 P̄filiatē an sit ius, uel gratia in c. p̄filiatē. nu. 1. de of. del. fo. 104
- 42 Praesentatus in materia p̄filiatē non dicitur illi, qui sunt neco
ciuitates, nō donellū habentes, & d. quanta in 30. d. p̄filiatē. fo. 253
- 43 P̄filiatē si iure dñi ille, qui exhibet praesentatum suum. ip̄o
nō aut per nunciū uel ep̄iscopū. in c. cū parati. n. 5. de sp̄. f. 13
- 44 Praesentatio alicuius in alio quo acta, an indicat illius auctoritatem
in cōfessio in c. d. lecti filii. nu. 1. de arbi. fo. 218
- 45 Praesumptio non fit pro claudicatio matrimonii in c. 1. nu. 1. de
claudicatio. d. p̄filiatē. fo. 20
- 46 Praesumptio q̄nterenerit solennitas, tollitur per aliam p̄filiatē
p̄filiatē. in c. ueniens. nu. 5. de re iud. fo. 87
- 47 Praesumptio ex futuro, ut ad p̄filiatē in c. auctoritatis. nu. 6. de
legib. male. fo. 34
- 48 Praesumptio creditur notetati in c. per ius. n. 12. de sen. ex. fo. 19
- 49 Praesumptio transferit onus probandi in aduersarium. in c. ueniens.
14. de ele. fo. 109
- 50 Praesumptio quando contrit ex facto illius, de cuius fauore agitur
debet allegari. in c. ueniens. nu. 4. de p̄filiatē. fo. 141
- 51 Praesumptio iuris & q̄nter aduersum probatorem in contrarium,
constituitur in c. cum contingit. nu. 1. de iure. fo. 191
- 52 Praesumptio iuris & q̄nter aduersum probatorem in contrarium ex p̄
filiatē patitur, quā p̄filiatē. nu. 23. & 39. de immu. ec. fo. 291
- 53 Praesumptio iuris, & de iure cōfessio operatur, quantum uentum
foro ind. etiam in c. quoniam. 2. de p̄filiatē. fo. 14
- 54 Praesumptio. 3 quod sunt species, & probatio contra eas, quomodo
admittatur. ibi. nu. 4. fo. 15
- 55 Praesumptio quid sit. ibi.
- 56 Praesumptio facultas datur iudici a iure, ita quod si dñm illam p̄filiatē
p̄filiatē si est uolens, potest ferre sententiam, & quomodo. ibi.
- 57 Praesumptio fortis & ma. or, tollit aliam. in c. p̄filiatē. nu. 1. de
concl. p̄filiatē. fo. 81
- 58 Praesumptio iuris. de morte mariti, & exulat uxorem, si con
trahat. in c. in p̄filiatē. nu. 5. & 7. de p̄filiatē. fo. 10
- 59 Praesumptio inhumitatis tollitur per exercitium actus non comp
sibilibus cum iustitiam in c. tener. nu. 2. & 1. de re iud. fo. 11
- 60 Praesumptio est iudicialiter per iudicem agens, si agat extra
iudicem actum, qui solum iudicialiter expeditur. in c. conueniente.
nu. 37. 15. de test. fo. 10. 10
- 61 Praesumptio iuris est, quem sensibile impedimentum, quod nunc de
nunciare intendis, potest tamen iurare de nouo d. distille. c. h. nu.
6. qui mat. accu. p̄filiatē. fo. 56
- 62 Praesumptio eliditur per p̄filiatē in c. super hoc. nu. 28. de ren. f. 13
- 63 Praesumptio iuris & de iure, est quando lex propter talem p̄filiatē
p̄filiatē aliquid certum statuit. in c. 10. et alia. nu. 7. de immu. ec.
cle. & com. fo. 286
- 64 Praesumptionem in matrimonio non inducit cohabitatio sola ma
riti & tenentia in c. illud quoque. nu. 1. de p̄filiatē. fo. 116
- 65 Praesumptio transferit onus probandi in aduersarium.
in c. ueniens. nu. 1. de p̄filiatē. non bap. fo. 72
- 66 Praesumptio uolens admittere probationem in contrarium, quā
probatio debet esse euidentissima. ibi. nu. 4
- 67 Praesumptio uno tollit alia, quādo illa ē magis fortis, quod reliq̄.
nu. 2

In Panormitani Commentaria.

- in iudicis arbitrio, si vero sunt aequales, una non elidit aliam. in c. accedens nu. 14. de crisal. fol. 154
- 6 Præsumptio iuris, & de iure, non admittit probationem in contrarium, nisi per confessionem partis, & de eius comodo agit. in c. 1. nu. 5. de cōf. p. b. fo. 70
- 4 Præsumptio triplex oritur ex facto de præfenti, & triplex ex facto de futuro. in c. scribam. nu. 1. de præsump. fo. 145
- 1 Præsumptiones plures quando adinuicem concurrunt, adinuicem se elidunt, nisi una sit potentior altera, & hoc stat in iudicis arbitrio. in c. cum inter R. nu. 5. de elec. fo. 156
- 7 Præsumptio violenta sufficit ad probandum adulterium & homicidium, quod directe probari non possunt. in c. maritus. nu. 1. de adul. & f. nu. 135
- 3 Præsumptiones tolluntur per probationem in contrarium. in c. fin. nu. 21. de cōf. fo. 293
- 4 Præsumptio iuris tantum, quid sit, & quid iuris & de iure, quomodo cognoscatur. in c. quanto & infra. nu. 3. de præsump. fo. 144
- Præsumptio hominis quæ dicatur, quæ an probet, iudex arbitratur, & si male, appellatur ibi. nu. 3
- 7 Præsumptiones variae coniungi possunt ad sententiam proferendam. in c. a nobis. nu. 2. qui mat. accu. pos. fo. 55
- 1 Præsumptio transfert onus probandi in aduersarium. in cap. bonæ memoriæ. il. 1. nu. 14. de elect. fo. 167
- 7 Præsumptio probabilis orta ex infamia, transiit in violentam, cum reus deficit in se purgandum. in c. infinuatum. nu. 4. de fin. fo. 92
- Præsumptio non est sufficiens ad aliquem condemnandum, nisi sit violenta. ibi.
- 2 Præsumptio iuris & de iure, non admittit probationem in contrarium, nisi ex partis confessione, vel nisi talis probatio fuerit admissa parte non appellante. in c. cum contingat. nu. 10. de off. deleg. fo. 129
- 4 Præsumptio levis non excludit quem a facultate opponendi peremptoriam, vel quasi. in c. licet. nu. 6. de proba. fo. 26
- 5 Præsumptio si est contra aliquem, ne veniat contra iuramentum, debet ab eo exigi sufficientis cautio. in c. quæstioni. nu. 11. de ap. fol. 126
- 4 Præsumptiones dux paræ potentie, inuicem se collidunt. in c. mulier. nu. 3. de iur. iur. fo. 203
- 6 Præsumptio iuris tollitur per probationes & coniecturas, dumtæ coniecturæ sunt vehementiores illa, super quas præsumitur. in c. requisiti. nu. 20. de test. fo. 156
- 3 Præsumptio iuris & de iure, admittit probationem in contrarium ex confessione partis. in c. nouit ille. nu. 20. de iudi. fol. 41
- 4 Præsumptio quælibet nunquid de se per se, inficiat ad probandum fornicationem. in c. de re. loco. nu. 4. de præsump. fo. 148
- 7 Præsumptio iuris habet contra se habens inhonestos familiares, vel locos. in c. nulli ep. copiorum. nu. 1. de accu. fo. 67
- 1 Præsumptio quod quis sciat statuta, non est iuris & de iure. c. 1. nu. 12. de post. præla. fo. 126
- 7 Præsumitur quis talis, qualis est habitus, quem portat in c. in audientia. nu. 7. de sen. excom. fo. 221
- 6 Præsumitur quis durare in codæ consensu, & allegans voluntatem mutata hæc probare. in c. maiores. Sat. queritur. nu. 3. de bapt. fo. 270
- 4 Præsumatur ne pro processu iudicis, si iudex illum receit in sententia. in c. quoniam. nu. 26. de proba. fo. 36
- Præsumitur pro laudo, nisi pendat reclamatio. ibi. nu. 28. fo. 37
- 1 Præsumitur, quod aliquis habeat aliquid iure suo, non de gratia, nisi in casu, quia gratia non presumitur in bonæ memoriæ. il. 2. n. 19. de post. præla. fo. 153
- 7 Præsumitur pro sententia iudicis, si non fuerit appellatum. in c. olim. nu. 4. de verb. signi. fo. 240
- 6 Præsumitur pro validitate matrimonii in c. tenor. n. 4. de re iud. fo. 71
- 7 Præsumitur quis scire generalem legem suam, & ignorantiam allegans non auditur. in c. videtur. nu. 3. qui mat. accu. pos. fo. 55
- 2 Præsumitur an sp. deat. p. laudo. Ant. in c. in pñcia. nu. 13. de renun. f. 34
- Pro actib. q. gerunt p. modum voluntarie iurisdictionis an presumat. ibi. n. 14
- 4 Præsumitur de interioribus p. exteriora. in c. ex illudis. n. 1. p. sumat. f. 142
- 5 Præsumitur magis dilectus primò nominatus. in c. Nicolao. nu. 1. de appell. fo. 166
- 5 Præsumitur pro processu principis contra subditum, sed non contra illi, qui dubitatur an sit subditus. in c. cum olim. nu. 23. de re iud. fo. 75
- 2 Præsumitur semper pro sententia, non tamen est præsumptio iuris & de iure. Ant. in c. in præfentia. nu. 4. 10. 11. de renun. fo. 33
- 6 Præsumitur p. scripturam, nisi pars velit probare aliud fuisse actum, & aliud scriptum. in c. odium. nu. 7. de conu. conu. fo. 216
- 6 Præsumuntur omnia solemniter acta in factis antiquis. in c. ea noscitur. nu. 9. & c. seq. nu. 12. de his que fi. a præla. fo. 87
- 7 Præsumitur quis habere noticiam de his, quæ palam sunt in ciuitate. in c. fin. nu. 2. qui mat. accu. pos. fo. 56
- 2 Præsumitur an debeat pro actis extrajudicialiter gestis, vel p. viam voluntarie iurisdictionis. Ant. in c. 1. nu. 6. de cle. pre. fo. 84
- 5 Præsumitur pro sententia, quæ transiit in rem iudicatam. in c. lator. nu. 3. de re iud. fo. 67
- 5 Præsumere an quis debeat de se bonum, vel malum. Ant. in c. vnico. nume. 7. de seru. in ordi. fa. fo. 53
- 2 Præsumitur pro viris literatis, prouidis, & honestis. in c. in nostra. nu. 3. de procu. fo. 153
- 4 Præsumendum an sit contra permittentes beneficium tenue cum pingui. in c. quia verisimile. nu. 1. de præsump. fo. 145
- Contra presumptiones admittitur probatio in contrarium, & debet esse clarissima, sed contra presumptionem iuris, & de iure non ibi. nu. 2
- 4 Præsumendum est pro eo, qui se offert iustitiam, & contra illum, qui subterfugit iudicium. in c. nullus dubiet. nu. 1. de præsump. fo. 142
- 5 Preuentioni locus est inter ordinarium loci, & legatum. in c. cum in ecclesia. nu. 5. de ap. fo. 134
- 5 Preuentioni locus est in pluribus ordinariis, quæ inducitur per solam citationem. in c. v. debitor. nu. 22. de ap. fo. 158
- 1 Princeps an possit statere contra ea, quæ sunt de iure gen. vel naturali. in c. quæ in ecclesiis. nu. 11. de consil. fo. 28
- 7 Principali reseruatæ, non acquiruntur per inferiorem, nisi per priuilegium, vel consuetudinem, de cuius initio non sit memoria, in contrarium. in c. q. translationem. nu. 3. de off. leg. fo. 138
- 1 Princeps sciens p. mouens indignum, motu proprio v. ipsum habitare, scens si ignoraret, & quare. in c. p. inquisit. on. nu. 7. de elect. fo. 116
- 6 Princeps si tollit statum quod ignorat esse iuratum, non p. hoc censetur tollere iuramentum. in c. 1. nu. 7. de his que fi. a. m. par. cap. fo. 90
- 4 Princeps non potest dare fidem ex post facto scripturæ non authenticæ de potentia ordinaria. in c. 1. nu. 1. de fin. instru. fo. 116
- 3 Princeps non potest facere legem contra ecclesiam, nisi lex illa expresse approbetur a papa. in c. 1. nu. 15. de do. & conu. fol. 248
- 7 Principi reseruata in signum supreme potestatis, possunt præscribi spacio, de cuius initio non sit memoria in contrarium. in cap. super quibusdam. nu. 2. de verbo. signi. fo. 242
- 3 Princeps non debet rescribere cum præiudicio alterius. in c. ex tenore. nu. 8. de fo. compe. fo. 91
- 1 Princeps sciens dispensans cum inhabili, videtur illum habitare. in c. quisquis. nu. 2. de elect. fo. 196
- 4 Princeps concedendo motu proprio priuilegium, inscius de iure tercia, non v. tertio præiudicare. in c. causam. il. 2. nu. 3. de testi. fo. 66
- Principis motus proprius excludit omnem furtionem, & si aliud ibi. n. 4
- 5 Princeps non tollit ea, quæ sunt de iure naturali sine causa in c. cum inter. nu. 9. de excep. fo. 8
- In principe semper præsumitur iusta causa. ibi.
- 5 Princeps non potest tollere, quin possit iudex re cursari in c. secundo requiritur. nu. 9. de app. fo. 139
- 1 Princeps non potest priuare suum vasallum feudo, sine causa in c. quæ in ecclesiis. nu. 15. de consil. fo. 29
- Princeps potest statueri contra ius positium, tamen si facit sine legitima causa, peccat ibi. nu. 17
- 5 Princeps præsumitur confirmare ex certa scientia, quæ inferit tenore rei confirmata. in c. ven. tablis. nu. 2. de confir. v. vel inuti. fo. 178
- 1 Princeps vtrū possit statuere circa ius diuinum. in c. quæ in ecclesiis. nu. 9. de consil. fo. 28
- 5 Princeps potest tollere appellationem, siue quæ ab eius sententia non appellatur, vel quia committit causam appellatam remota, & ratio est; quia pro principe multum præsumitur. in rub. nu. 7. de ap. fo. 107
- 1 Princeps presumitur iusta causa motus, adeo, quod non admittitur probatio in contrarium. in c. quæ in ecclesiis. nu. 14. de consil. fo. 29
- ¶ Cor. se. Adde, quod presumitur pro principe, quod iusta causa facit quicquid facit, nec admittitur probatio in contrarium, non Cy in l. rescripta. C. de p. im. p. off. & voluit gl. sing. in c. relegati. f. de p. Limita hoc non procedere, quod princeps est obligatus ex suo contractu alias de facili posset princeps euacuari contractum cum eo in matum, vel non. in c. 1. de prob. nam princeps non potest a suo vasallo feudum auferre sine cause cognitione, cum feudum sit contractus vtero quoque obligatorius. c. de forma. 22. q. 3. l. Labeo. l. 2. ff. de ver. sig. Limita secundo, ut presumatur pro principe respectu subd. totum suum duntaxat, non respectu aliorum, ut no. p. Inn. in c. inquisitioni de sen. exc. & in c. quanto de consu. per Abb. in c. cum adeo, de refer. facit de pastoralis de re iudi. Limita tertio, ubi ex mandato principis timeatur scandalum futurum, seu turbatio Christianitatis, vel si amittet peccatum, tunc non est principi obediendum, nec presumitur legitima causa, ut not. Inn. in c. inquisitioni, & Abb. in c. q. in ecclesiis. um. de consil. in 6. col. Limita quarto, quia princeps in dubio non presumitur derogare iuri tertii, nisi singularis & notabilis expressio fiat, ut voluit Alex. de Imo. in consil. incip. p. uisio th. mat. ante p. s. primo, dicendum restantem vltimum, in quo Thomas testatoris traxit & c. allegat Ange. in consil. 313. incip. quædam nomine Nanna vxor & c. ubi dicit 8 m. em. ita intelligere gl. in l. causas. C. de trāsa hanc partem tenuit lo. lemnis doct. do. Ant. de prato veteri, in consil. suo incip. & si plura de hac re consueuerunt & c. ita alias consilii, & obtinuit.
- 3 Princeps sp. presumitur moueri ex causa in c. n. 4. de cau. pos. & pro. f. 194
- 2 Princeps potest rescribere contra sententiam. in c. ex l. teris. nu. 10. & nu. 11. de testi. in integ. fo. 204
- 7 Principes non recognoscunt superiores in temporalibus possunt

In Panormitani Commentaria.

bonis extra territorium statuti flantibus. in c. qđ clerici. nu. 8. de fo.
comp. fo. 73. Et in rep. c. ecc. c. 15. Mariz nu. 48. de tonit. fo. 46
Primo genitus ex forma tamen excludit hđo genitū hđ locū tñ,
qđ fuit factū anteqđ fecit logenitus effi. c. et c. clerici. ibi. nu. 39. fo. 87
Primogenitus dicitur eam ille, qđ nūc natus est, & si nullus se-
quatur. in c. Ioseph nu. 1. de uerb. signi. fo. 235
Primatus uel patriarche nihil iuris prae ceteris debent habere, n̄ si
in quantum canones illis permittat, & cōsuetudo illis cōtulit. ab anti-
quo. in rep. c. si quis contra clericū nu. 4. t. de foro comp. fo. 72
Prior fit in loco monasterio, uel pōsitus, qđ non habet bñarē,
in oibus fingit hoc o Abbas, adeo quod cōstitutio loquēs de Abba
te, cum talis prior uel pōsitus in c. cū illorū n. 13. de sen. ex. 6. t. 23
Prior & oēs clerici alicuius ecclesie pnt sñ testes, & ad cōmodū &
utilitatē ipsius ecclesie. in c. cum inter. nu. 6. de re iud. fo. 76
Prior cōtēnualis hñs collegiū sub fe, uel hñ bñs ex cōsuetudine cu-
ram annuatim, debet esse annorum 25. & non minus alias potest
esse in maiori aetate in c. super inordinata nu. 9. de pben fo. 62
Prioratus alicuius monasterii potest concedi a papa, ut possideatur
toto tempore uirgilio, cui contra dicitur, & alius citra papam, nō pos-
sit. in c. cum inter. nu. 2. & 10. de elec. fo. 136
Priuator nō tenetur praeferre bonū publicū suo commodū, licet iud-
ex sic in c. bone memorie il. nu. 2. de postu. prela. fo. 131
Priuari si fuerit aliqui aliqua potestate, illa potestas remanet pnes pri-
uatos, licet numero pauciores qui representent eum collegium, & si
fuerit unus, in c. gratum nu. 4. & 6. de postu. prela. fo. 119
Priuatio p̄sumptio habetū in c. de in iudeli. n. 3. de cōlin. & affi. fo. 40
Priuatio p̄sumptio habetū in c. ad diffoluēdū. n. 3. de dispō. impu. fo. 19
Priuator & restitutus non recuperat priuatiuā, & restitutio non re-
trahitur. Ant. in c. ex transmissa nu. 4. de renun. fo. 28
Priuari potestate eligendi, an & quando possint, p̄ alio uocari ad eli-
gendū. in c. cum unum. nu. 3. 9. & 11. de elec. fo. 170. & seq.
Priuator aliquo honore, si restituitur, an recipiat ipsum honore. in
c. ex transmissa. nu. 3. de renun. fo. 14
Priuari potestate eligendi, transferunt illam in alios suos de colle-
gio. in c. bone memorie. il. nu. 2. de elec. fo. 166
Priuilegium & beneficium an extendatur. in c. si. num. 22. de transla.
c. p̄slo. fo. 9
Priuilegium quando ex postfacto incipit esse uocum, an sit reuo-
candum. in c. quid per nouale nu. 2. de uer. sig. fo. 239
Priuilegium concessum respectu certae rei uel loci, nō extenditur ad
aliū rem, uel locū. in c. cum capella. nu. 2. 6. de priui. fo. 183
Priuilegiū innouatū, an & qđ iudicat nouū ius. in c. q. n. 1. de pri. fo. 188
Priuilegiū cit quibus totentatibus innouatur. ibi. nu. 2
Priuilegium concessum personae, collegio, uel ecclesiae, an tollatur p
unicam controuentionem in c. pro florum. nu. 3. de pben fo. 41
Priuilegium si perdat & conset de eius tenore & perdione per
testes, innouatur. in c. cum olim. il. nu. 1. de priui. fo. 180
Priuilegia & etiam instrumenta non debent reuocari, sine citatione
illorum quorum interet. ibi. nu. 3
Priuilegium quod potest esse partim fauorabile, & pro tēpore o lio
fui, restringitur, in quantum est odiosum, & aliter praeiudicat. in c.
licet uobis. nu. 3. de pben. fo. 60
Priuilegium concessum a principe, non intelligitur derogare consue-
tudi loci, nisi in eo fiat expressa ment o de consuetudine, quā p̄ce-
psit dubio non praeiur. tunc uelle tollere consuetudinem. ibi. nu. 7
Priuilegium concessum personae respectu certis loci, non sequitur p-
sonam extra illum locum. in c. quoniam. nu. 2. de priui. fo. 183
Priuilegia & consuetudines si inducant damna ecclesiae renouantur
& quando in c. cum ad hoc. nu. 2. 3. & 4. de cle. non deb. fo. 29
Priuilegiū qđ incipit esse nocūm ecclesiae uel tertio, an possit reuoca-
ri per inferiorē ipsius, qui concessit, an sit ipso facto nullum. ibi. nu. 7
Priuilegiū a papa non potest interpretari inferior a papa. ibi.
Priuilegium nocuum alteri, si de hoc documento non fiat mētio in
eo, est surreptit. um. ibi. nu. 8
Priuilegium, indulgentia, licentia, concessum alicui concessa alicui,
an expirant morte concedentis, uel expiratio eius officio. ibi. nu. 9
Priuilegiū innouat o operatur tantum conseruationem iuris, si
competebat. in c. cum dilecta. nu. 1. de consir. uti uel inui. fo. 176
Priuilegiū unū tñ hñe, est periculosum, qđ si perderet forte p̄ uia-
ti discrimina, perdit in effectu ius in eo cōtēti, & iō de eo pnt fieri
plures copiae solēnter, qđ faceret fidē de p̄dito originali. ibi. nu. 2. Et in
renouatione priuilegiorū, pōt p̄ari modis merere, cōtradecet. ibi. nu. 3
Priuilegia praef. prione uel alio modo subiecta, non debent reuoca-
ri, ne praesent matiam litigandi. ibi.
Priuilegium quo legi non potest propter uetustatem uel consum-
ptionem non debet reuocari, secus si legatur sed cum difficultate. ibi.
nu. 6. Et in renouatione priuilegi an debet p̄ari citari. ibi. nu. 23
Priuilegium non transit in successorem, si mortuus est tempore da-
tae is cui conceditur. in c. significata. nu. 7. de rescrip. fo. 101

1 Priuilegiu reale trāfit in quēcūq; ad quē peruenit ipſa res , perſo-
nale uero non egreditur perſonam. in c. ex parte. nu. 5. de deciſ. 154
3 Priuilegium datum alicui, nec excommuniatur ab ordinario, nō ua-
lebit tunc excommuniatio lata ab ordinario priuilegium ignorante
in e. caudita. nu. 14. de reſcripto. fo. 214
1 Priuilegium conceſſum a papa, non poteſt per legatum de latere ſol-
li in e. cum ueter. nu. 1. de cle. fo. 207
6 Priuilegium continens actionem tertii, reuocatur in totum, non ta-
men modificatur in ſuggeſtium. nu. 4. de decimis. fo. 184
Priuilegiū conceſſum ex cā, nō reuocatur ex cā ceſſante, qñ priuilegium
habuit ſua perfectionem, ſeuus ſi habet eā cām lucentes. ubi. nu. 5
3 Priuilegium ex qñbus calibus perditur ex poſtſcripto. ibi. nu. 6
Priuilegium quod tranſiit in contradium, uel quaſi, conceſſum non
ſubdico, non poteſt ex poſtſcripto reuocari. ibi.
7 Priuilegium legitime conceſſum per antecellorem, extenditur ad ſue-
ceſſorem in e. qua circa. nu. 2. de priui. fo. 185
Priuilegiū in quātiū cōcernit tñ priuilegiū cōcedētis, eſt latiffime inter-
pretādū, ſed quatenus cōcernit p. iudiciū tertii, ſtrictè interpret. ibi. n. 3. 4
3 Priuilegium ſori ſupremi, nō em, an trahatur ad licem pendentem in
e. propoſuiſti. nu. 1. & 13. de comp. fo. 110
1 Priuilegio ab uterq; priuilegiū qñdō ipſi? i. e. grati. n. 4. & poſtu. pl. 29
7 Priuilegium ſeu principis beneficiū debet late interpretari in cap.
quod dilectio. nu. 6. 7. de conſan. & aſſi. fo. 40
3 Priuilegio imperatoris cōtinent. cōm fauorē quo caſu licet renūciare
uel ab imperatore uel ab alio. in c. ex coſque. nu. 11. de reſcripto. fo. 224
7 Priuilegia & ſtatuta ſunt intelligenda, ut aliquid addant iuri commu-
ni in his. nu. 2. de priui. fo. 188
Priuilegiū nō facit emendat qñ ſuper qua uult priuilegiū, ſit poſ-
ſeſſa ab altero non pūdicat poſſeſſoriam. e. dudum. nu. 1. co. ut. fo. 60
Priuilegium d. bet intelligi, ut non præiudicat enormiter iuri alteri.
a. ſ. ubi. nu. 2. 4. fo. 60
6 Priuilegium conceſſum alicui ſi p. arduitate regulæ, perditur
ſi regula non obferuatur. in e. recolentes. nu. 1. de ſty. mona. fo. 226
1 Priuilegium uel reſcriptum de uicinis a comuni ſty. curiæ, præſu-
mitur ſuſceptum, & non mandatur executioni, ubi principis ſecus.
do reſcribit. in c. ex parte. nu. 4. de reſcripto. fo. 53
7 Priuilegiū non ſunt uiolanda etiam indirecto modo. in e. quanto. nu.
1. de priui. fo. 187
Priuilegium non extenditur ex identitate rationis. in c. canonica. nu.
1. de ſty. n. excom. fo. 232
7 Priuilegium ſi quis allegat, debet illud offendere, aliter ſibi non cre-
datur in e. porro. nu. 1. de priui. fo. 178
7 Priuilegium tenens in præiudiciū tertii, debet ſtrictè intelligi, ut
minus laedat tertium. in e. dictio. nu. 2. & 4. de uerbo. ſign. fo. 243
7 Priuilegium doris mar. totū ſubmittit, & c. aliquando, & non tranſit
ad heredes mar. i. extranei. in c. 1. nu. 4. de donat. in c. iuxto. fo. 60
2 Priuilegiū poteſt concedi, ut archiep. ſcopus uicarij pallio extra pro-
uinciam. in c. ex tuarum. nu. 4. de aucto. & uſu. p. 4. fo. 11
Priuilegium debet interpretari ſine alterius præiudicio. ibi. nu. 5
Priuilegium qñ archiep. ſcopus poſſit uti pallio extra prouinciam, an
tranſcat ad ſueceſſores. ibi. nu. 13
6 Priuilegium tangens præiudiciū tertii, & conceſſum ex cauſa piete-
tis, eſt ſtrictè intelligendum in e. cum d. et. n. 3. de eccl. xdi. fo. 276
Priuilegium quod ex poſtſcripto incipit eſſe nocuum tertio, reuocatur
ſed ad ipſo iure, uel ante in e. ſuggeſtium. nu. 1. de decimis. fo. 184
Priuilegium conceſſum a principe eſt interpretandum, ut præiudi-
cium interat tertio. ibi. nu. 2
Priuilegiū, an in ſcriptis aſſerte enormè legi. nō eſt in ſuſtinatione principis,
qñ dubitat, alias qñ libet uideat pōt per hoc diſcernere. ibi. nu. 4
1 Priuilegiū qualiter ſit interpretādū in e. cām qñ. 7. de reſcripto. fo. 72
6 Priuilegia conceſſa multis ſeculis, extenduntur ad clericos, ubi eſt
eandem ratio, alias ſecus. in c. 1. nu. 3. de cle. g. fo. 64
3 Priuilegia ſedis apo. dubia ſolus papa interpretatur. in e. cum uni-
ficent. nu. 1. & 3. de iud. fo. 37
6 Priuilegiū cōceſſū priuilegiat trāſcat ad filios. in c. licet. n. 4. 5. de cēſi. 251
Priuilegia ſine beneficiis principis, latiffime interpretantur. in e. olim
nu. 1. 3. & 7. de uer. ſig. fo. 257
Priuilegiū principis, an & qñ ſit latiffime interpretādū. ibi. n. 3. 7. f. c.
Priuilegium contra ſus commune, eſt latiffime interpretādū, quā-
do uerba per aliquē hoc permittunt. ubi. nu. 4
Priuilegium indutum contra ſtatutum, uel contra conſuetudinem,
quod tamen ſi iuri communi conforme, eſt latiffime interpretādū
ibi. nu. 3. Et uide in e. cum t. b. n. oppo. fo. 238
Priuilegiū reſcriptū & beneficiū, qñ ſunt, & qñ interpretent. ibi. n. 7
6 Priuilegia ſtudi. Bono cōceſſa ſtudio Senenſi, an extendant ad priuilegi-
atū ſtudi. & an ſubſtat priuilegiū ſtudi. Bono. ſine ſubſtat priuilegi-
atū ſtudi. Senenſi. in e. ſuper ſp. u. nu. 3. de cle. uel mona. fo. 306
Priuilegia conceſſa primis, an conceduntur ſecundis, quæ ſunt re-
uocata a primis, an cenſentur reuocata a ſecundis. ibi.

Privilegium

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 1 Privilegium papæ facit fidem de contentis in eo, etiam contra laicum tertium possessorē. in c. ad audientiam. nu. 3. & 9. de præscript. fo. 39
- 6 Privilegium extenditur ad causam non expressam, ex mente privilegiantis. in c. sane. nu. 2. de cele. miss. fo. 267
- Privilegium concessum militibus secularibus, extendit ad clericos. ibi.
- 6 Privilegium concessum scholabus, ceteris et concilium eorum famulis, & cum eis habitantibus in c. nu. 9. de loca. fo. 110
- 6 Privilegium cōcernens præiudicium tertii, est stricte interpretandū in c. licet. nu. 2. de deci. fo. 185
- Privilegium de non soluendis decimis concessum persone ecclesiasticæ, extenditur ad decimas novarum, nisi privilegium concedatur laico. in c. ex parte. nu. 1. & 4. de decimis. fo. 191
- Privilegiū alteri nocuū nō extendit ēt ex maiori tate rōnis, sed bene prohibetur, ne restringatur ultra propriū significatū uel bonū. ibi. n. 3
- Privilegium alteri nocivum, & contra ius commune, est intelligendum, prout uerba sonant sine uerborum improprietate. ibi. nu. 4
- Privilegium idem concessum diuersis personis, recipere potest diuersas interpretationes. ibi.
- 3 Privilegia confirmatoria alicuius actus non ualent, si actus ille confirmatus erat nullus in c. cum inter. nu. 19. de re iudi. fo. 77
- 1 Privilegium an possit concurrere cum iure communi. in c. cum dilectus. nu. 3. de consue. fo. 117
- 6 Privilegium an conferatur, qui adhuc non est. in c. ad audientiam. il. 2. nu. 1. 4. & 5. de eccl. xdi. fo. 278
- 7 Privilegium unum non tollit aliud, etiam impetratum super eadem re. in c. cum olim. il. 2. nu. 17. de priui. fo. 182
- 4 Privilegium uel rescriptum contra solitum morem privilegiorum, uel rescriptori, est de falsitate suspectū. in c. am. il. 2. n. 1. de test. f. 66
- 6 Privilegium non tollit specialem conuentionem initam inter partes nisi de ea fiat specialis mentio. in c. ex multiplici. nu. 3. de deci. fo. 182
- 6 Privilegium concessum ecclesiis, extenditur ad ecclesias nondū consecratas in c. eccl. fix. nu. 4. de imm. eccl. fo. 295
- Privilegia concessa ecclesiis, extenduntur ad hospitalia. ibi. nu. 6
- 7 Privilegium non restrictum ad certum locum, nō perditur propter delictum commissum, secus si esset ad certū locū, in quo si deliquit, gatus, perdit ipsum. in c. ad abolendam. n. 1. 4. de hære. fo. 118
- 4 Privilegium uel instrumento utens in iudicio, non tenetur originale dimittere apud acta. in c. congingit. nu. 1. de i. instr. fo. 123
- 1 Privilegium ut quis possit in quacūq; causa appellare, uel ut possit quis libere appellare, quid importet. in c. 1. nu. 4. de referi. fo. 51
- Privilegiū nō tollit aliud privilegiū, nisi sit clausula derogatoria. ibi. n. 6
- Privilegium concessum secundum ius commune, an debeat operari aliquid ultra ius commune. ibi. nu. 9. & 1. fo. 51. & seq.
- Privilegia plura si sunt impetrata a diuersis super eadem causa, qd eorum erit potius. ibi. nu. 14. fo. 52. Et in privilegiis quod tempus attendatur, an tempus præsentationis, an tempus datæ. ibi.
- Privilegiū & rescriptū si simul cōcurrant, qd præcatur. ibi. n. 16. fo. 53
- 2 Privilegium concessum prælato, acquiritur dignitati. Ant. de But. in c. 1. nu. 1. de transla. præla. fo. 22
- 7 Privilegiū renouatio an requirat citationem partis. in c. ex parte. nu. 3. & 7. de priuile. fo. 181
- 7 Privilegium non extenditur ad alias res, uel personas in eo non expressas, licet in non expressis sit eadem ratio, secus est in lege. Ratio differentie ponitur. in c. sane. nu. 1. & 3. de priui. fo. 179
- 1 Privilegium quanto tempore perdatur, uidet pulchram distinctionē usq; ad finem. in c. cum accessissent. nu. 6. de conti. fo. 30
- 4 Privilegiū si tendit in suam uel cōpositionē, faciēda est mētio finis, uel cōpositionis in privilegiis in c. inter dilectos. n. 14. de i. instr. f. 127
- 7 Privilegia ecclesiæ præscribuntur spatio 40. anno. in c. accedentibus. nu. 14. de priui. fo. 183
- Privilegium reuocatum potest peti corrumpi per rationē suprascriptam. in c. 2. nu. 1. ut lit. non cont. fo. 138
- 7 Privilegium si est fauorabile, est large interpretandum, secus si tendit in præiudicium tertii. in c. tua nobis. nu. 4. de uerb. sig. fo. 244
- 6 Privilegium alteri nocivum, licet stricte interpretetur, tamen non tantum, ut recedat a propria significatione uocabuli. in c. ad audientiam. nu. 1. de decimis. fo. 185
- 6 Privilegium introducto in fauorem duorum, non potest unus inuito alio renunciare. in c. ad apostolicam. nu. 10. de reg. fo. 203
- 6 Privilegium debet stricte interpretari, quatenus tangit præiudicium tertii. in c. dilecti filii. nu. 2. de decimis. fo. 183
- Privilegium continens enormem læsionem alterius, reuocatur in totum, non autem modificatur. ibi. nu. 4
- 7 Privilegium innouatum nō tribuit nouum ius, sed antiquum conferuat, adeo qd si primum non ualebit, nec secundum innouatum ualeat. in c. ex parte. nu. 1. & 4. de priui. fo. 181
- 3 Privilegio fori gaudent illi, qui sunt de familia episcopi. in c. cum nō ab homine. nu. 2. de iudi. fo. 32
- 2 Privilegium semper est intelligendū, ut aliquid addat iuri cōi. Ant. in c. licet. nu. 9. & 10. de transla. præla. fo. 25
- Privilegium uel beneficium an & quando patiatur interpretationē extensiuam. ibi. nu. 11
- 1 Privilegia super spiritalibus concessa laicis potest papa ad libitum reuocare. in c. uenerabilem. nu. 19. de electo. 183
- 6 Privilegia de non soluendis decimis concessa alicui locoreligioso, non extenduntur ad decimas prædiorū de nouo acquisitorū, ex quibus ante de cima soluebantur. in c. nuper. n. 1. & 4. de decimis. fo. 191
- 7 Privilegium concedens potestatem instituendi, alicui in beneficio, an & quo casu non extendatur, p. habet etiam potestatem destituendi uel remouendi. in c. cum ex imuncto. nu. 3. de hære. fo. 119
- Privilegium concessum ab eo, cuius iuri detrahatur, est latissime interpretandum, secus si detrahatur iuri alterius, quia isto casu iuris iuris me inter pretatur. ibi.
- Privilegiū nō faciēs mētiōē de alio privilegio alteri concessio, an ualeat etq; primum privilegium partim sit super iure cōi, & partim super iure specialiam c. ueniens. nu. 12. & 13. de præscript. fo. 52. & seq.
- Privilegium an debeat facere mentionem de alio privilegio ipsius privilegio. concessio. ibi. nu. 13. & 17. fo. 53
- Privilegiū cōtra ius cōe, an deat facere mētiōē de iure cōi. ibi. nu. 18
- Privilegium & præscriptio an possint simul concurrere circa eadē rem, & unum præiudicet alteri. ibi. nu. 18
- 6 Privilegiū odiosum, debet stricte intelligi. in c. tua. nu. 7. de deci. f. 183
- 1 Privilegium concessum alicui a papa, non potest turbare legatus lateris. in c. uenerabilem. nu. 3. de elec. fo. 183
- 5 Privilegia non debent extendi ad personas in eis non comprehensas. in c. si diligenti. nu. 3. 6. de præscript. fo. 50
- 5 Instantia in causa fiscali & ecclesiastica, nō perit triennio. in c. si diligenti. nu. 3. 7. de præscript. fo. 50
- 3 Privilegium plus operatur, qd consuendo, quandoq; tamen uidetur a pari. in c. noui ille. nu. 22. de iudi. fo. 41
- Privilegium concessum non subdito, non potest per concedentem amplius reuocari. ibi. nu. 23
- Privilegium concessum alicui, an possit per concedentem reuocari. ibi. nu. 26. fo. 42
- 7 Privilegiorum uerba an debeant latam significationem. in c. Abbat. te. nu. 1. & 2. de uerb. sig. fo. 240
- Privilegium quantumq; contra ius commune, nō debet stricte interpretari, ut nihil addat iuri communi. ibi. nu. 6. fo. 241
- Privilegium dicitur, quasi priuans legem communem. ibi. nu. 7
- Privilegiū datū alicui loco, si ille locus sit delictus, & postea reuocatus, uel reuocatus, an remaneat ualidū huiusmodi privilegiū. ibi. nu. 16. fo. 240
- Privilegium an tollatur cessante causa privilegii. ibi. nu. 17
- Privilegiū nō tollit per nō ius necessarium, secus uoluntariū. ibi. nu. 18
- Privilegium non debet concedi, licet pendente super illa causa in c. tua. nu. 7. de iura. cal. fo. 165
- Privilegium quod est clausum in corpore iuris, comprehendit causas similes, non per uiam extensiuam, sed ex tacta uoluntate concedentis, alia uero privilegia s. c. s. ibi. nu. 8
- 6 Privilegiū qd papa, p. misit nō reuocare, nisi in reuocatione faceret mentionē de eo, de uerbo ad uerbū, an cesset sublatū, si papa dicit, nō obstat alio privilegio, et si de eo esset fida mētiō de uerbo ad uerbū, & aliter eius uerba nō exprestit. in c. cū in ista. n. 3. de test. f. 258
- 3 Privilegiū de ualiditate donec agit, uel si privilegiū fuerit cōstitutū prius sua possessione, et si sit in ius. in c. 1. nu. 4. ut lit. pen. fo. 277
- Privilegia concessa cōtra communem cursum privilegiorum, præsumuntur falsa. ibi. nu. 6
- 7 Privilegium concessum capellis suis, non extenditur ad capellas postea acquisitas. in c. cum capella. nu. 3. de priui. fo. 183
- Privilegiū exēptionis circa unā rē, non extendit ad aliā. ibi. nu. 11. & 6
- 6 Privilegio an censetur quis renunciare, ueniendo contra ipsum. in c. peruenit. nu. 23. de immu. eccl. & c. rēmi. fo. 181
- 6 Privilegium concessum ab excommunicato, an ualeat. in c. aduersus. nu. 13. de immu. eccl. fo. 289
- Privilegium non extenditur ad casus non expressos, nisi in quantum in iure reperitur extensum. in c. ex literis. nu. 1. de ui. & ho. de f. 12
- 2 Privilegium debet stricte intelligi, quando uertitur in præiudicium tertii, alias secus. in c. super eo. nu. 2. de offi. deleg. fo. 104
- 6 Privilegium concessum non subdito, non potest ulterius reuocari. in c. inter alia. nu. 19. de immu. eccl. & c. rēmi. fo. 181
- 6 Privilegium concessum clericis, comprehendit omnes clericos, cuiusq; ordinis seu dignitatis sint. in 1. ubi. nu. 4. de ui. & ho. de f. 2
- 2 Privilegium semper intelligitur, ne alteri præiudicet. Ant. in c. ex tuarum. nu. 1. & 3. de aucto. & usu pal. fo. 27
- 3 Privilegium concessum motu proprio, ex certa scientia, idem operatur, ac si dixisset, non obstantibus & c. in c. si. n. 4. ut lit. pen. fo. 281
- Privilegium quantumq; generale, non extenditur ad item pendentem, si de ea facit mentionem. ibi. nu. 5
- Privilegiū concessum licet pendente non faciēs de eamentionem, an quo

In Panormitani Commentaria

- quo ad omnes esse huius sit nullum. ibi. nu. 9
- Privilegium non est opus, quod faciat mentionem de iure comuni, ad eius militatem, secundum terminos, de quibus. ibi. nu. 10. fo. 10.
- Privilegium non extenditur ad ius incognitum. in c. 1. nu. 1. de consuetudine. nu. 1. fo. 175
- Privilegium iurisdictionis quod sine in c. causam. nu. 2. de proba. fo. 41
- Privilegium iurisdictionis ecclesie per imperatorem, non potest per ipsam amplius reuocari. in c. super. nu. 4. de appell. fo. 119
- Privilegiatus an utatur privilegio suo contra pariter privilegiatum. in c. auditis. nu. 8. de restitu. in integ. fo. 203
- Privilegiatus ne possit committere nisi in certo loco, potest ex uno contractu in alio contrahi, et quod intelligatur tale privilegium. in c. d. in lecti filii. nu. 1. 2. & 9. de hoc. in p. fo. 105. & 106.
- Privilegium concessum hominibus alicuius loci, transit etiam in clericos ibi. nu. 3
- Privilegiatus quo casu utatur privilegio contra pariter privilegiatum. in c. ad aures. nu. 3. de prescript. fo. 31
- Privilegiatus non debet parere suo superiori contra tenorem sui privilegii in c. lene si episcopus. nu. 1. de exco. pra. fo. 168
- Privilegium libertatis, vel immunitatis potest concedi per papam ecclesie etiam in preiudicium episcopali. ibi. nu. 2. fo. 10
- Privilegia ecclesiastica violans, dicitur nemine contra libertatem ecclesiasticam. ibi. nu. 3
- Privilegiatus ut tempore interdicti possint in ecclesia spelari, ut utere tali privilegio, si sunt excommunicati, vel nominati interdicti. in c. qui privilegii. nu. 1. de privi. fo. 186
- Privilegiatus non tollit, si casus super quo est concessum non emittit, sicut si querat, et tunc tollit per ipsos de quo in c. ante privilegiatum. nu. 4
- Privilegiatus de aliquo non faciendo, si illud potius fecerit, perdit suum privilegium in c. si de terra. nu. 1. 6. de privi. fo. 178
- Privilegiatus an perdat privilegium suum, si per multum temporis uset contra illud, ignorat. ibi. nu. 7
- Privilegiatus in causis, praefertur privilegiato in genere. in c. ante praefertur. nu. 3. de proba. fo. 21
- Privilegiatus habens potentiam privilegium, praefertur alicui privilegiato in suis potentibus. ibi. nu. 39
- Privilegiatus non utitur privilegio contra privilegiatum pariter potentem. ibi. nu. 40
- Privilegiatus qui pariter duo reperitur, remoto privilegio quo ad unum non extenditur ad alium. in c. super. nu. 3. de decimis. fo. 195
- Privilegiatus non astringitur ut servetur privilegia clericorum, privatur tamen. in c. dicitur. nu. 1. de privi. fo. 177
- Privilegiatus non utitur privilegio contra pariter privilegiatum in c. cum causam. nu. 2. de proba. fo. 41
- Privilegiatus non astringitur ut servetur privilegio, contra privilegiatum, in c. si nu. 2. de ord. cog. fo. 181
- Privilegiatus de exco. non tenet extra suam diocesim, si uti suo privilegio non alium extra diocesim si ex alibi, si privilegium non sit concessum in propria in c. prius. nu. 9. de mar. per. fo. 129
- Privilegiatus non alio quo casu possit et iusticia denegari in causa quod scilicet. nu. 12. de appell. fo. 128
- Privilegiatus citatus contra privilegium suum, tenetur comparere & allegare privilegium suum in c. cum causam. nu. 4. de test. fo. 167
- Privilegiatus a iudice non testatur, an & quo casu possint compelli, et qui peccent non testificando. in c. 1. nu. 4. de test. cog. fo. 110
- Privilegiatus an utatur privilegio contra privilegiatum in c. cum pro causa. nu. 2. de sen. exco. fo. 221
- Probare volens se ignorasse statuta, an admittatur in c. cognoscere. nu. 9. de test. fo. 22. Et quod probatio admittatur ibi.
- Probans absentiam a provincia, an legitime probet ignorantiam constitutionis, vel statuti. ibi. nu. 10. fo. 10.
- Probare volens se ignorasse statuta, an admittatur cum iuramento. in c. 1. nu. 12. de postula. pra. fo. 126
- Probati possunt per servos quod domi aguntur, quando agitur inter virum & uxorem, in c. in lictis. nu. 2. de test. fo. 69
- Probati quomodo potest, quod accusatio fiat propter quod situm in c. si diligente. nu. 5. qui matrimonio. accu. post. fo. 6
- Probare quis non admittit tur, quod probatum non releuat. in c. ad id quod. nu. 2. de sponsa. fo. 10
- Probandum transfert in adversarium ille, qui habet intentionem fundatam in c. cum apostolica. nu. 12. de his. quae in pra. fo. 105
- Probati possunt per forinsecos qui inceptum agunt, an conveniunt. nu. 4. de test. fo. 28
- Probare dicitur ille, qui habet intentionem suam fundatam de iure communi in c. 1. nu. 10. quod met. cau. fo. 103
- Probare quod habet in causa appellationis, appellans, an appellatus in c. per tuas. nu. 6. de appell. fo. 150
- Probare non admittitur quod sit, quod probatum non releuat. in c. contingat. nu. 6. de offi. deleg. fo. 128
- Probatur an sufficiat confirmationem ad probationem prius concessam, in c. inter dilectos. nu. 9. de fide instrum. fo. 126
- Probati potest quem esse filium adulteri, hec mater cum uno moretur in c. causam. nu. 2. qui filii sint leg. fo. 48
- Probati potest non consentus, ut pueri per absentiam, vel minoritatem atatis in c. consulationi. nu. 6. de sponsa. fo. 13
- Probati vel factum sufficienter dicitur, quod nil aliud requiritur ad eius validitatem. in c. cum dilectus. nu. 12. de succed. inst. fo. 166
- Probatio legitima quae dicitur in c. si clericus. nu. 32. de iudi. fo. 17
- Probationes inducere ad unum effectum, faciunt fide ad alium effectum in c. eadem personas. in c. ad reprimendam. nu. 14. de offi. ordi. fo. 149
- Probatio in ius legitima admittitur ex defectu probationis legitime ex natura communionis. in c. si nu. 2. de test. cog. fo. 116
- Probatio contra unum ex pluribus inculpatis de eodem crimine, non facit fidem contra alios. in c. significasti. nu. 6. de adul. & stu. fo. 136
- Probatio manifesti si non causatur ex iuramento patris. in c. si neminem. nu. 2. de dolo & contu. fo. 256
- Probatio quae sit per instrumentum, dicitur patens & notoria. in c. cum olim. nu. 9. de test. fo. 257
- Probatio admittitur contra probationem famam, & si facta est clarior, ostendatur effectus prioris in c. cum in tua. nu. 3. de sponsa. fo. 13
- Probatio contra admittitur contra probationem de infamia, & si per secundam probatur bona fama, tollitur prima probatio. ibi.
- Probatio admittitur alio non integra, ubi facultas probandi dicitur. ibi. nu. 7
- Probatio consanguineorum an admittatur super non consanguinitate contra famam. ibi. nu. 9
- Probationes non possunt amplius reprobari post conclusionem in causa in c. cum olim. nu. 3. de test. significasti. fo. 250
- Probatio evidens vel requiritur, non sufficit probare per iuramentum in c. ex ratione. nu. 1. de appell. fo. 117
- Probatio instantialis dicitur expressa, & patens, non solum in illis, quae dicuntur continetur in iudicio, sed et in illis, quae in iudicio probantur ex instrumento in c. cum olim. nu. 12. de test. fo. 257
- Probationes factae ad excipendum, non profunt ad agendum. in c. 2. nu. 2. de test. cog. fo. 155
- Probationes factae in causa summaria, non faciunt fidem in plenaria ibi.
- Probationes factae contra adulterium, non possunt adversario absenti, quia si esset praesens multa posset obtere. ibi. nu. 34. fo. 186
- Probationes factae in uno iudicio, tamen civilis, & criminalis, an profineant, nocent in alio ibi. nu. 4. fo. 183
- Probationes aperte si maxime requiruntur in aliquo casu, non sufficit unus testis cum iuramento. in c. super. nu. 42
- Probatio facilis de illis, qui in praesentibus sunt, vel testes praesentes, vel comites. in c. ante praefertur. nu. 3. de appell. fo. 140
- Probatio plena non admittitur contra plenam probationem Ant. in c. nostrum. nu. 1. de offi. a. de. fo. 1
- Probationes adversario habundantes, an debeat perdere causam in c. in tantum. nu. 4. de test. fo. 66
- Probationes debet esse lucidiores contra clericum, quam contra laicum. in c. licet. nu. 1. de test. fo. 63
- Probare non dicitur, qui probat per unum testem, quod sumpsit in se onus probandi super alia quae praesentia est dilecti. nu. 7. de elec. fo. 181
- Probatio est etiam dicitur per argumenta ostensiva. in rubr. nu. 1. de proba. fo. 102
- Probatio est probatio. ibi. nu. 2
- Probatio iuramentum dicitur quidem in c. cum dilecti. nu. 2. de do. fo. 133
- In probationes diverse differetes in modo, & convenientes quo ad intentionem agens, an colligi debeant in c. in iudicio. nu. 9. qui filii sint leg. fo. 47
- Probatio citatur namque per violentas praesumptiones. in c. si. S. portoro. nu. 2. in l. et non cont. fo. 146
- Probatio dubia non releuat probantem, etiam quod sit ecclesia in causa dicitur. nu. 4. de rest. in integ. fo. 202
- Probatio evidens si est quae sit per indubitata instrumenta in c. licet. nu. 12. de proba. fo. 27
- Probatio partis dilatare a iudice non data, valet. ibi. nu. 17
- Probatio talitatis testium non retrahat finem, quando iudex non fuerit iustus coram dilecti. ibi. nu. 22. fo. 28
- Propositi factum quod certum ad utrumque probandum videtur se adtingere, sicut si non est qualificatum. ibi. nu. 31. fo. 26
- Probans factum sine qualitate, non probat id, quod intendit. ibi. nu. 23. fo. 25. & nu. 32. fo. 30. Et duo ad quae non sufficit quis admissus distribuitur debet utique probare de duobus in libello. ibi. nu. 33
- Probatio plena requiritur in crimine simoniae, etiam quando agitur contra non convenientes ad nos nu. 4. de test. fo. 35
- Probationes dicitur in contrarium offerri, quando non petuntur dilationes multum longinqua quas offerre exhibitorum. in c. licet. nu. 6. de test. fo. 231
- Probatio dubia recipit interpretationem ex partium confessione. in c. cum venerabilis nu. 17. de exco. fo. 14
- Probatio potest quis si ad plura probanda in suo preiudicium non autem in preiudicium publicum in c. licet. nu. 34. de proba. fo. 30

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Роснугос

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Procurator

In Panormitani Commentaria.

- 3 Procurator qui stipulat ex re domini, acquirit domino utile, si non ex re domini, tenetur domino cedere. i. c. si clericus. n. 13. de fo. p. f. 77
- 2 Procurator admittitur in criminalibus ciuilibus intentatis. in c. iux. nu. 3. de procu. fo. 181
- 6 Procurator si non facit fidem de mandato suo, potest dominus tamen contumax accusari. in c. ueniens. nu. 1. de presby. non bap. f. 72
- 2 Procuratores plures, an unus, sint constituendi, qui sint plures actores, uel plures rei litigantes. in c. non iniuste. nu. 10. de procu. f. 189
- Procurator qui habuit sententiam contra suum principalem tenetur appellare, & non expectare, q. dominus appellet, licet sciat sententiam contra se latam. ibi. in d. c. non iniuste. nu. 11. & 12. fo. eo.
- 2 Procurator ad repellatur si eius dominus excommunicetur. in c. licet undiq. nu. 9. de offi. deleg. fo. 124
- 2 Procurator de cuius mandato dubitatur, debet cauere de rato, & auditur etiam si sit procurator in spiritualibus. in c. coram. nu. 2. 7. 9. & 12. de offi. deleg. fo. 127
- Procurator ad agendum, an admittatur sine mandato cum cautione rati. ibi. nu. 5. & 7
- Procurator ad negotia, non potest esse testis, quando ex tali testimonio resultaret aliquod suum commodum. in c. fraternitati. nu. 8. de clerici. non testi. fo. 124
- 3 Procurator ad negotiandum suae ad causas, an possit dominum nominare. in c. si. in alius. nu. 54. ut lit. non conte. fo. 151
- 4 Procuratoris persona inspicitur in his, quae spectant ad ordinem litis. in his uero quae spectant ad perceptionem litis, inspicitur persona domini. in c. 2. nu. 17. de testib. q. 5
- Procuratores duo esse tuti sunt ita, q. conditio unius praecedens non si melior, unus praecipuat, alter producit testes. pro dudio tenet. ibi. nu. 8
- Procurator debet solus citari, si effectus dominus litis, & in eius persona debet scia ferrat, si secus in c. am. nu. 2. de dolo & cotu. f. 251
- Procurator qui prima uice potest ipse citari & non dominus, & q. sit praesens in his quae sunt praui praedicti, absente. nu. 1. f. 1. c.
- 1 Procurator generalis nunquid possit interpretare rescriptum. in c. nonnulli. f. sint & alii. nu. 3. de rescrip. fo. 89
- 6 Procurator an possit interuenire in causa criminali. n. c. cum te. nu. 7. de re iudi. fo. 97
- 2 Procurator uel aduocatus ostendens aduersario iura partis, puniatur ut falsarius in c. quanto. nu. 4. de censu. fo. 355
- 7 Procurator mandato domini opponens exceptiones prohibitas obligat dominum ad poenam. in c. nulli res. nu. 10. de sent. exco. f. 114
- Procuratores ad agendum, possunt super hoc literas impetrare extra aliud mandatum. in c. si. nu. 4. de excep. fo. 124
- 2 Procuratoris negligentia nocet domino, quia meliorem debuit eligere, nisi sit minor uel ecclesia, secus uero doli. in c. 2. nu. 7. & 15. de rest. in integ. fo. 201
- 6 Procurator obligatus ad procurandum dominum tenetur procurare per ueritatem. in c. quanto. nu. 4. de censu. fo. 355
- 3 Procuratorum constitucione tenetur impedire comparere p se, tam actor q. reus, tamen in causa ardua, q. non, tamen in impedimento longo q. breui, tam iusto, q. non, tam ante, q. post lit. contestat. tam in causa expostionis celeritatis, q. non. in c. cum dilecti. n. 13. de do & p. u. f. 259
- 5 Procurator uel prelati si fallant in litteris, non debet puniri eius uel ecclesia. in c. uenerabilis. n. 8. & 27. de excep. f. 1. & seq.
- 7 Procurator quae debet episcopo ratione uisitationis, an possit aliquo casu componi. in c. constitutus. nu. 3. de penis fo. 201
- 6 Procuratorum non debet petere prelatum, nisi in casibus in iure expressis uel his similibus. in c. cum sit romana. n. 1. de simo. f. 90
- Procurator debetur episcopo non solum si uisitat, uel consecrat loca remota, sed etiam uicina. ibi. nu. 2
- Procuratio non debetur episcopis ab ecclesiis pauperibus. ibi.
- 5 Procuraciones, quae debentur nunciis sedis apostolicae, nullo tempore praestantur, non solum contra ipsos nuncios, sed etiam alicui Clerico p totu clericum. in c. accedentes. n. 1. & 6. de p. scrib. f. 36
- Procuraciones debitas legatis & nunciis sedis apostolicae tenent contribui omnes ecclesiae & episcopus loci. ibi. nu. 2
- Procuraciones debite legatis & c. possunt privilegio remitti. ibi. n. 3
- 4 Prodigus & furiosus tunc non consentientes in iure, possunt cessari sine curatore, nolentes ingredi monasterium. in c. praesentia. nu. 45. de prob. fo. 23
- 7 Prodigus suae famae, & inimicus sui ipsius dicitur quis, quando non curat de infamia rui, uel quando agit contra propriam honestatem & utilitatem. in c. si. nu. 3. de accu. f. 86
- 4 Prodigus an obligetur a inamento. in c. cum contingat. nu. 1. de iureiur. nu. 16. f. 14
- 4 Producens scripturas publicas contrarias, uel priuatas, uel unam publicam, & aliam priuata, est lib. contrarius, & non audiatur. in c. imputari. nu. 4. de hie. in l. fo. 125
- 5 Producent instrumentum falsum uel minus solenne in sui fauore,

- an debeat secundum illud falsum uel inualidum iudicari ipse producent. in c. cum uenerabilis. nu. 31. & 39. de excep. fo. 12
- Producent instrumentum, censetur approbare & confiteri eam in eo contenta. ibi.
- Producent instrumentum falsum ignoranter, non censetur in eo contenta confiteri nec potest secundum illud iudicari, et omne processu e refutatur contenta in instrumentum esse uera. ibi. nu. 3
- Producent instrumentum non solenne, censetur in eo contenta confiteri. in c. cum uenerabilis. nu. 27. & 38. de excep. fo. eo.
- Producent instrumentum pro seculi statum uel legem, si potest ea appareat contra se, an possit condemnari. ibi. nu. 36
- Producent pro se sciens instrumentum falsum, non potest contra illud allegare falsitatem, secus si ignoranter. ibi. nu. 54. fo. 15
- Professio religionis facta, tenet, quia censetur bonus de uer. c. terea. nu. 5. de offi. deleg. fo. 97
- 6 Professio religionis fit & fieri potest per illa uerba, trado me tibi in monachum & in fratrem, dummodo recipiat ab habite praeterea recipiat ad in religione in c. porrectum. n. 35. 9. 11. & 13. de reg. i. f. 18
- Professio religionis potest fieri extra monasterium & habitum non tunc, & tunc professus compellitur aenathice uenerat. n. 1. f. 1. c.
- Professio aliquo casu potest fieri in manibus episcopi praesentem non cogantur religio ipsum acceptare. ibi. nu. 12
- Professus in manibus episcopi, non uenit appellatione religioso in materia stricta. ibi.
- Professio an fuerit facta uel non, per regularem statum suo iuramento, si haecat contra eum plenam pronuntiationem, quia non apparet contrarium plene in c. causa. nu. 7. de iur. f. 10
- Professus si exiit ordinem & accepit uxorem, an inquit processu procedere contra ipsum in c. cum quidam. nu. 4. de iur. f. 10
- 8 Professio intra ten per legitimum, non debet recipi, si facta tenet in c. ad apostolicam. nu. 1. de reg. fo. 203
- Professio nouitiorum oportet, q. acceptetur per Abbatem, uel per alium loco ipsius. ibi. nu. 4
- 7 Professio praesumitur semper continuata probatis extremis si principio & fine, quibus probatis medium praesumitur. in c. accedenti. nu. 6. de p. u. fo. 183
- 7 Professio religionis quomodo fiat. in c. consiluit. nu. 2. qui cle. uel uo. fo. 161
- Professionem recipere seu dimittere, qui possit. ibi. nu. 5
- Professio potest fieri per nouitium, licet non sit in claustris, & licet bonus ius sit uti, & ita professus compellitur ad perseverantiam regulam. in c. sicut nobis. nu. 1. & 3. de reg. fo. 204
- 6 Professio monachi potest recipi per solum Abbatem, q. habet potestatem incorporandi. in c. cum de conuer. conu. fo. 208
- 6 Professio non potest fieri extra claustrum, sine causa. in c. ex publico. nu. 10. de conuer. conu. fo. 210
- 6 Professio quae obligat professum non in specie ad aliquam religionem sed in genere, dirimit matrimonium postea contractum. in cap. cum unum. nu. 9. de reg. fo. 101
- 7 Professio an liceat fieri in manibus alicuius religiosi c. infirmante. nu. 2. qui cle. uel uo. fo. 17
- Professio emitti an possit in domo propria, in manibus episcopi, uel Abbatis. ibi. nu. 5
- Professio in domo propria, potest de licentia superioris bona sua persequi ibidem.
- 6 Professus alicuius religionis contra dispositionem legis, tenetur, nisi lex ultra praedat actu annulla. in c. q. in infirmo. nu. 1. de reg. f. 193
- Professus qui non est non potest eligi ad regimen ecclesiae regularis, nec ualet consuetudo in contrarium. in c. cum cam. nu. 1. & 6. de elec. fo. 173
- Professus alicuius religionis debet tamen professionem facere in scriptis. ibi. nu. 7. fo. 174
- Professus tacite, potest compelli monasterium ut cum recipiat expressis. ibi. nu. 9
- Professus nisi expresse profiteatur, non potest promoueri ad aliquam praesentiam. ibi.
- 6 Professus in una religione, quo casu potest intrare in aliam etiam laxiorem. in c. significatum. nu. 6. de reg. fo. 201
- 5 Professio in dubio, non praesumitur, licet probeatur ingressus, & monasterium non potest agere possessorio, nisi probeat professionem. in c. nuper nobis. nu. 4. de testi. fo. 103
- 9 Profiteri an & quo casu per dilationem alicuius religionis, qui dicitur. in c. ex parte. nu. 3. de reg. f. 207
- 6 Prohibitio assumi ad maiorem dignitatem, censetur prohibitus assumi ad minorem. i. c. ex parte. il. nu. 2. de decimis. fo. 11
- 2 Prohibitio an censetur omnia illa, quae non reperiuntur concessa in regula prohibitoria, & contra Ant. de But. in c. inter corpora. nu. 20. de transla. pra. fo. 24
- 7 Prohibitum ad tps prohiberi dicitur. in c. si. nu. 2. de sec. nup. f. 66
- 6 Prohibitus aliquid habere, non censetur prohibitus succedere habere.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- in c. 1. nu. 8. ne cler. uel mo. fo. 297
- 3 Prohibitus aliquid de nouo facere, non prohibetur illud, si est antiquum, rescindere. in c. Pisanis. nu. 15. de re iudi. fo. 237
- 2 Prohibitum per unam uiam, an censetur prohibitum per aliam. in c. eug. nu. 4. de procu. fo. 183
- 7 Prohibitus clericare, non prohibetur ingredi religionem. in ca. quibusdam. nu. 1. & 4. de pign. fo. 203
- 7 Proles illegitima est quam uiro uiuente uxor ex adulterio concepit, siue cum uiro moraretur, siue cum adultero. in c. causam que. nu. 1. qui filii sint leg. fo. 48
- 6 Promissionem nullam non obseruans, est obligatus ad interesse. in c. accedens. nu. 2. de concess. preben. fo. 80
- 6 Promissio sola non ligat, nisi sit facta cum proposito se obligandi. in c. literaturam. nu. 3. de uoto & uoto. fo. 219
- 7 Promissio facta sub certa pena, quod aliquis certum contractum ratificabit, an & quando tenet. in c. gemma. nu. 9. de spon. fo. 14
- 6 Promissio facta donandi aliquid, si matrimonium uel alium contractum contraxerit, an obliget uel teneat. ibi.
- 6 Promissio beneficii uacaturi, non ualeat, si est interposita scriptura, uel sit interpositum iuramentum. i. c. ex tenore. n. 1. 2. & 3. de concess. preb. fo. 20
- 6 Promissio obedientie facta per unum prelatum, obligat alios successores, pro quibus promissum est ueritatis. n. 4. de iureiur. fo. 169
- 1 Promissio canonicatus uel prebende, non ualeat, sed si primo recipit iuramentum, tenet. promissio prebende. in c. ci. M. nu. 29. de collat. 34
- 6 Promittens aliquid donare, illud tanquam debitum tenetur adimplere. in c. 1. nu. 1. de donato. 131
- 6 Promissio generaliter facta, puta, promitto tibi frumentum, & non expressit quantitatē, ualeat de equitate canonica, ut fiat solutio arbitrio boni iuri. in c. 1. nu. 5. de decimis. fo. 180
- 7 Promissio beneficii uacaturi, non debet heri nec etiam futuri matrimonii. in c. h. nu. 2. de eo qui du. in ma. fo. 30
- 2 Promissio de non offendendo, non extenditur ad futuras inimicitias. Ant. in c. 2. nu. 10. de renunc. fo. 28
- 3 Promittens cum iuramento stare assensu uictoris, improprie expeas uel lituiusmodi, an obligetur quod non possit reuocare. in c. finc. nu. 37. de dolo & contri. fo. 238
- 3 Promittens & iuras stare taxationis actoris, poterit ipsum perire & si ante peruenientiam taxauerit, poterit petere reductionem boni iuri. in c. dilecti filii. nu. 11. de foro. comp. fo. 106
- 2 Promittens dare scholam cum pedona, an satisfaciatur, si dabit eam pedona facta regina. in c. quoniam. nu. 15. de offi. dele. fo. 104
- 1 Promittens etiam absenti aliquid amore dei, puta puella maritandam & efficiat obligatur. in proce. Greg. nu. 26. fo. 10
- 7 Promittens factum alienum, an & quomodo obligetur in c. ex lit. eris. nu. 6. de spon. fo. 6
- 2 Promittens aliquid, non tenetur super eo scripturam facere. in c. elegatur. nu. 2. de maio. & ob. fo. 161
- 3 Promittens solvere S. n. s. Florentie, & ubicunque pecuniam fuerit an possit in predictis locis conueniri in c. 1. nu. 22. de iudi. fo. 6
- 4 Promittens stare mandato alicuius, uidetur illum elegisse ut bonum uirum, & amabilem compositorē in c. ueniens. nu. 3. de iureiur. fo. 170
- 4 Promittens solvere cum iuramento, si compensat, non est perurus in c. ad nostram. il. nu. 3. de iureiur. fo. 162
- 4 Promittens factum alienum cum uiro obligatur: ac si se obligasset curatorem & factum. in c. ex re scripto. nu. 10. de iure. n. fo. 163
- 5 Promittens non facere querimoniam de aliqua re, sub pena incidendi in poenam, simpliciter exponendo querelam iudici, & si antea licet contest. in c. 1. nu. 2. de appel. fo. 208
- 1 Promittens scribere librum, uel textum, tenetur scribere rubricas, in proce. Gre. in uer. rex pacificus. nu. 2. fo. 111
- 5 Promoueri potest notus sine examinatione. in ca. constitutis. il. 2. nu. 4. de appel. fo. 143
- 1 Promouendus aliqua dignitate, iurari tenetur dicere defectus suos & non reuelans suos defectus, an possit eam bona conscientia beneficiū possidere i. c. motus. n. 6. de elec. fo. 161. Et i. habilis, promissus a papa ad dignitatem, est effectus habilis si ab alio, quod a papa. ibi. nu. 7
- 7 Promouendus scilicet aliquem homicidam, uel aliter irregularem, puniatur, & promouendus deiecit. i. c. accepimus. n. 6. de purga. cano. f. 194
- 1 Promouendus ad dignitates inferiores, uel ad ecclesiam curatam an debeat esse sacerdos in sacris tempore promotionis, in c. cum in cunctis. S. inferiora. nu. 12. de cle. fo. 143
- 7 Promotus per papam ad aliquos ordines, non poterit ad alios per inferiores in a papa promoueri, ex quo ipse semel manum imposuit. in c. postulasti. nu. 10. de cler. excom. fo. 163
- 6 Promoueri possunt siue examine illi, quorum uirtutes sunt notae. in c. fraternitati. nu. 3. de cler. non resi. fo. 23
- 7 Promonem meum, tuum, & suum, iurificentur tantum in presenti in c. cum c. pella. nu. 3. de priui. fo. 183
- 7 Pronunciatio iudicis, talis exceptio. n. bus quid opereatur. in c. ad dif. sol. uendum. nu. 4. de despon. impub. fo. 19
- Pronunciatio super re non petita, facta est. ibi. nu. 5
- Pronunc. an possit super una parte, si plura sunt petita, & resque per iudicem reuocantur. ibi.
- 1 Promulgatio edicti satis apparet, si uidetur obseruari in c. 1. nu. 13. de postu. prela. fo. 125
- 3 Proprietas & possessio rerum ecclesiasticarum penes quem dicitur esse. in c. cum super. nu. 18. de cau. pol. & prop. fo. 200
- 3 Proprietas caput pro domino. in c. 1. n. 2. de cau. pol. & prop. fo. 114
- 3 Proprium qui dicitur non haberi, ad uitandum poenam, de qua in c. reprehensibilis de app. ibi. nu. 16. fo. 119
- 7 Propositum & mens multum attenditur in delictis. in c. cum uoluntate. nu. 3. de len. excom. fo. 233
- 2 Prorogatio debet fieri durante primo termino, non autem finito. in c. de causis. nu. 7. de offi. dele. fo. 96
- 7 Prorogari non potest id, quod non est in communis utriusque. n. 14. de priu. ten. & remissio. fo. 208
- 5 Prorogari tunc aliquid dicitur, quoniam quod est prorogatum, dicitur esse finitum, alias dicitur noua concessio, non autem prorogatio. i. c. obligat. n. 9. de ap. fo. 114
- 4 Protestatio an & quomodo facit, quod quis possit perducere testis per publicationem, & an cum protestatione requiratur iuramentum. in c. present. nu. 4. de testi. fo. 76
- 7 Protestans si uelle reprobat testis, an possit uti coram testamento pro se, & an possit renunciare protestationi. ibi. nu. 12. fo. 77
- 4 Protestatio non excusat ad quod idem dicitur sit. i. c. ea. n. 2. de iur. iur. fo. 114
- 4 Protestatio facta tempore publicationis, non reuocatur. i. c. cum in ma. nu. 7. de testi. fo. 96
- 2 Protestatio an tollatur per contrarium factum postea sequentem. in c. 1. nu. 5. & 14. quod mens cau. fo. 192. & si q.
- 5 Protestatio an & quando tollatur per contrarium actum. in c. eadem. nu. 5. & 8. de appel. fo. 152. & seq.
- 1 Protestationis materiam uide plenius in c. cum M. n. 15. de consilio. 33
- 4 Protestatio quo tollit poteratū actum. i. c. 1. nu. 17. de lit. coact. fo. 131
- 7 Protestatio turpis & contraria facto non reuocatur in c. per uias. nu. 6. de cond. appo. fo. 25
- 7 Protestatio quod carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium, non ualeat ibi.
- 5 Protestatio si est contra factum, factum praeualeat. in c. cum ex officio. nu. 27. de prescrip. fo. 47
- 3 Protestatio non reuocat protestantem in his, quae ueniunt ex dispositione legis. in c. 2. nu. 28. de libel. oblat. fo. 123
- 1 Protestatio non extenditur ad iurata uerisimiliter cogitata in c. M. nu. 16. de consilio. fo. 33
- 7 Protestatio an & quando tollatur per actum contrarium. ibi. nu. 19
- 1 Protestatio uenit ad tollendum non aduersariū, an nocet protestatio tacita. in c. humana. nu. 5. de cler. fo. 203
- 7 Protestatio contraria facto, an ualeat. ibi. nu. 8. fo. 204
- 7 Protestatio non reuocat protestantem in his, qui peracti sunt de iure faciente. ibi.
- 7 Protestatio facta ante matrimonium ualeat, si iuxta causam fuerit, sed si carnalis copula fuerit, uidetur recessisse a protestatione. in c. cum nos. nu. 6. de spon. fo. 12
- 7 Protestatio facta ab uno iudicio alterius, quoniam contra factus deperdit potestatem utriusque contra factum non ualeat. ibi. nu. 10
- 4 Protestatio iuri contraria non ualeat in c. ex tenore. nu. 6. de testi. fo. 114
- 4 Protocolum an faciat per se probationem. in c. cum. p. nu. 3. de fide. instr. fo. 137
- 2 Proverbia possunt allegari in causis. Ant. de but. in c. inter corporalia. nu. 19. de trans. prela. fo. 24
- 4 Proxime & continentes, quae dicantur in c. ultra tertiam. n. 8. de testi. 109
- 5 Proximus an sit uisus, si ignoranter prouideatur alicui non idoneo. in c. 1. nu. 29. de re iudi. o. 61
- 1 Proximus superioris de aliquo pastore in ecclesia habet uim electionis, & confirmationis. in c. ne pro defectu. nu. 4. de elec. fo. 192
- 6 Proximus in equalibus conceptus in uerani personam, non extenditur in representatam uel fictam. in c. graue nimis. nu. 7. de preb. fo. 49
- 6 Proximus papae facta alicui de aliqua dignitate, habet uim electionis. in c. tua uir. nu. 2. de his que fi. a prela. fo. 88
- 3 Proximus si quis in tantum an habeat locum de iure cano. & an in minoribus, uel ecclesiis, & in personis clericorum. in c. 1. nu. 11. & 20. de dolo & contri. fo. 248. & seq.
- 7 Proximus si non habet locum, quando quis mutaret rem suam propria autoritate, quia non potest haberi copia iudicis. ibi. nu. 10
- 7 Proximitas non est idoneus testis, propter affectum quem quod habet, ut contra tractus perficiat. in c. hec. Heli. nu. 16. de simo. fo. 100
- 2 Proximitas potest esse testis in instrumentis, in quo fuit immediata uen non potest testificari uoce uiua. in c. ex literis. nu. 3. de trans. 175
- 7 Proximus uel prope suum alicuius a tatis, quo esse quis dicatur in c. attestaciones. nu. 4. de despon. impu. fo. 18
- 7 Pubes qui cum impubere contraxerit, postmodum cum pubere contraxerit, nec solum in testimonio, licet teneatur expectare donec perueniat aetatem legitimam. in c. consultationi. nu. 2. de frigi. & male. fo. 43

In Panormitani Commentaria.

- 7 Pubes factus, an teneatur expectare alium sp̄sum impuberem, do nec ad statum peruenierit legitimam. in c. de illis. l. 1. nu. 3. de despon. impube. fo. 17
- Pubes cum in pubere contrahens, resilire non potest, sed impubes factus pubes bene ibi.
- 7 Puberes sunt quo ad matrimoniu, q̄ ex habitu corporis cōcipere & generare possunt. in c. puberes. nu. 1. de despon. impu. fo. 16
- Puberes, dicuntur a pudicitia ibi. nu. 2
- Pubertatis signa plura sunt. ibi. nu. 3
- 6 Pubertas plena dicitur vsque ad annum 18. in c. quia in infulis. nu. 2. de regula. fo. 198
- 7 Pubertati proximus dicitur, si ab illa distat per sex menses; & in a de aliis etatibus intelligendum est, sed in hoc varia est opinio. in c. continetur. nu. 9. de despon. impu. fo. 17
- 7 Pubertas potest multum praecurari. in c. si. nu. 2. de eo, qui cog. con. fan. vxor. sive fo. 39
- 4 Publicatio non impedit quominus alii testes producantur. in c. iura ut. nu. 6. de proba. fo. 13
- 4 Publicatio quid sit, in c. si. nu. 1. de fid. instrua. fo. 139
- 7 Publicatio bonorum, non extenditur ad bona post delictum acquisita. in c. quia circa. nu. 3. de prout. fo. 185
- 4 Publicatio vel renūciatio attestatio non excludit productiōe te stiu circa noua capitula dependēcia, vel circa antiqua, super quibus testes non fuerint examinati. in c. causam. l. 2. nu. 2. de testib. fo. 16
- 1 Publicatio electionis qualiter fieri debeat, in c. quia propter §. electiones. nu. 1. de elec. fo. 196
- 7 Publice qñ dicit aliquid fieri in c. statu. nu. 7. de maledi. fo. 161
- 7 Publice honestatis est, q̄ dotes saluē mulieribus remaneant. in c. p. vestras. nu. 3. de dona. inter vir. & vxor. fo. 63
- 7 Publice dicitur aliquid fieri, qñ sit coram duobus vel tribus. in c. si quis. nu. 2. de purg. cano. fo. 189
- 6 Publice potest dici illud, quod est notorium, vel famosum. in c. tua nos. nu. 2. de coha. de. & mulie. fo. 16
- 1 Publica nā cōpetit ceteris, si sibi nō ē tradita possessio, q̄ a publiciana ad hoc, vt cōpetat, q̄ rrit possessio, licet p̄cellat cōtractus habilis ad translationē domini. in c. ex lictis. nu. 8. de consue. fo. 110
- 7 Puncta decem annorum quandoque pōt mature cognosci in c. si. nu. 2. de eo, qui cogno. consan. fo. 39
- 7 Puella circa 12. annu p̄stituta, nō ē habilis ad infirmoū cōtrahendū, nisi alr sit potēs ad cōcipiēdū. c. tua nobis. nu. 2. de despon. impu. fo. 20
- 7 Puer non p̄sumitur, qui generare potest. in c. quod sedem. nu. 2. de frigi. & male. fo. 43
- 7 Puer dicitur vsque ad 14. annos ibid.
- 6 Pueri dicuntur proprie vsque ad 14. annum in c. quia in infulis. nu. 2. de regu. fo. 198
- 6 Pueri non possunt habere beneficia requirentia residentiam. in c. su per inordinata. nu. 2. & 12. de p̄reb. fo. 61
- 7 Puer percipiens vel interficiens aliquem, debet puniri s̄m consuetu dinem loci in c. referent. nu. 1. de deli. pue. fo. 158
- 7 Puer verberans clericū, incidit in p̄na canonis, si quis suadente, li cet pro absolutione non debeat ire ad sedem apostolicam. ibi. nu. 4
- 7 Pueri dicuntur illi, qui sunt intra decennium. Antio. in c. 2. nu. 1. de eta. & qualia. fo. 55
- 6 Puer dī q̄s post 7. annos. in c. veniens. nu. 2. de voto & vo. re. fo. 219
- 7 Puer doli capax, dicitur proximus septēmo, vel post septennium. in c. omnis vtriusque. nu. 9. de poeni. & remis. fo. 208
- 7 Puer dī vsq; ad annū 14. in masculo; in femina vsq; ad annū 12. aliqñ tñ sumit vsq; ad annū 17. & 18. in rub. nu. 1. de deli. pue. fo. 157
- 7 Pueri puniuntur ex omni delicto, prater quam vitio carnis. in c. 1. nu. 1. & 2. cod. titu.
- 7 Puer non potest accusari de adulterio. ibi. nu. 2
- 7 Pueri ex eorum delictis non puniuntur ita grauer, sicut maiores. ibid. nu. 3. Et vide in c. seq. nu. 4. eo. titu.
- 7 Puer potest esse capax regulariter supra septennium; sed etiam intra aliquando. ibi. nu. 4. & 5
- 6 Puniri non debet quis corporaliter ex p̄sumptionibus vehemētib; in c. auditis. nu. 3. 2. de p̄scrip. fo. 44
- 3 Punitus p̄iudicē secularē, vel eē, an possit p̄iudicē ecclesiasticū, vel cōtra iterum puniri. in c. cum sit generale. nu. 1. de fo. compe. fo. 81
- 7 Punitur quis ingerendo se actui, quem exercere non potest. in c. si. nu. 3. de conu. seruo. fo. 32
- 2 Punitus p̄iudicē ecclesiasticū, potest etiam pro eodem eodē delicto puniri per secularē in c. 1. nu. 1. de offi. ord. fo. 143
- 7 Punitus a iudice ecclesiastico de crimine, potest etiam puniri a iudice seculari de eodem crimine, quatenus versetur p̄na civilis. in c. de his. nu. 4. de accusa. fo. 68
- 3 Pupillus & minor, an subeant iuramentū calūniæ, vel veritatis in c. cum causam. nu. 9. 10. & 11. de iura. calum. fo. 163
- 6 Pupillus obligatur ex cōmodo, si est effectus locupletior. in c. vni.

num. 11. de commo. fol. 101

- 6 Pupillus non potest repudiare solus legatum sibi factum. in c. tua; nu per. nu. 9. de his quæ s̄ia p̄ala. fo. 89
- 7 Pupillus tenetur stare contra iuramentū per tutorem. in c. querelam nu. 3. ne p̄ala. vices suas fo. 108
- 4 Purgationes an sint arbitrarie. in c. iuramentum. §. sanc. nu. 3. de iur. iururan. fol. 208
- 3 Purgare se volens diffamatus elapso termino, an vterius audiatur, & nōleus se purgare, an habeatur p̄io conuictio. in c. veritatis. nu. 28. de dolo, & conu. fo. 263
- 7 Deficiens in purgatione an puniatur scilicet, vt cōuictus. in c. significasti. nu. 3. de adul. & stupro. fo. 136
- 7 Purgatio in amia vel calūniæ, quomodo fieri debeat. in c. cum dilectus. nu. 7. de calūniæ. fo. 88

¶ De litera Q.

- ¶ **Q**uadragesima est tota feriat, tam in ciuili, quam in criminali, de iure canonum, sed non obseruatur. in c. si. nu. 2. de dolo & conu. fol. 270
- 6 Quat. gesimali tempore possunt licite comedi carnes p̄p necessitatem famis in c. consilii nu. 2. de obseru. fo. 275
- 3 Qualitas quæ tribuit iurisdictionem iudici, an sit exprimenda in libello. in c. ceterum. nu. 12. de iudi. fo. 24
- 3 Qualitas super qua quis fundatur, debet per ipsum probari. in c. cū ad fidem. nu. 28. de reit. spo. fo. 239
- ¶ **C**or s̄e. Et adde, q̄ qualitas vltimo loco apposta debet intelligi repetita in omnibus p̄cedentibus tex. est in l. 1. nūctal. 3. §. q̄d ait. ff. de ien. rui. nau. hoc voluit Barto. in l. 4. §. etia. ff. vbo. rap. & in l. doli. ff. de fer. corru vbi verbū, dolo malo, refert ad omnia; q̄d dicit facere ad statutu, q̄ si q̄s fecerit sic, vel sic, postea subditur de nocte, q̄ illud verbū, de nocte, refert ad vtrumq; facit q̄ ipse nor in l. 1. ff. de publi. & adduco do. Ant. de But. in cle. vnde de sup. negl. pia vbi tenet hanc partē, & sequit cū Io. de Imo. ibi prope finē. Falit, nisi re- futaret contrarietas, seu iurū correctio, si qualitas repeteret in om nibus s̄m eos nā debemus cu tate iurū correctionē. l. sancimus. C. de testa. l. p̄cipimus. C. de ap. nec p̄ sentus subauditos debemus indu ducere iurū correctio. nem, vt est gl. sing. a. c. p̄p. entes. §. q̄d si per viginti. de cle. lib. 6. in p̄ sculis subauditos debemus ipsam cuta- re. gl. est sing. s̄m Lud. Rom. in auth. ex testō. C. de colla. Fallit secū- do, qñ p̄cedētia salua rōne rect. s̄m omis possunt intelligi sine re- p̄tione qualitatē vltimo loco posite, & ita s̄m Io. de Imo. proce- dit tex. iuncta glo. in d. cle. vnica. & tex. in c. cum singula de p̄reb. lib. 6. sed dic verius, q̄ si aliter diceremus in casu. d. cle. vnica sequeret correctio c. de multa. de p̄reb. s̄m do. Domi. de san. Geni. in d. c. cū singula. & Fran. Arca. in l. talis scriptura. ff. de leg. 1. & hanc regu. q̄ qualitas refertur ad omnia, tenuit do. Alex. de Imo. in cōsi. 48. alias 30. in l. vol. consilii & dō. Felin. c. causam quæ. de referip. hoc voluit Io. An. in c. vbi periculum. §. nulli. de elec. lib. 6. & ibi Domi. de san. Geni. nā ibi. tex. loquitur de in tēte nūciū, vel epistolam, vel de loquere secrete, nunquid illud verbū, secrete, refertur ad omnia p̄- cedētia, de iur. m̄mē q̄ sic, q̄ ibi plura sunt prohibita, & vltimo p̄bi- to adiciat qualitas, & q̄ illa qualitas refertur ad omnia. hoc v̄ ap- probare Ang. de pe. in consilii. 28. q̄d vbi in aliqua dispōne ap- ponit genus, & deinde subiūcti species, cum apponitur aliqua quali- tas, illa qualitas refertur ad genus. Hanc partē tenet Fran. de Are. in cōsi. 144. Hoc idē v̄ s̄m tenet glo. in cle. an verbo. de appell. ex qua gl. dicit ibi. do. Abb. in apol. q̄ qualitas in fine posita, concernit omnia p̄cedētia. alle. Bar. in d. l. 4. si vbi bo raptō. Et ita hoc anno, cū occurreret q̄d facti, interpellatus a famosissimis causarum patronis do. Fran. de Gliffenis, & do. Alex. de But. gariis, super incuau statutu Bononi. punientis comitatum, siue districtualē comitatus Bononiæ, siue forensē t̄ratiū. laboratorē h̄b. tatorē percutorē eius Bononi. l̄xi per p̄dicta, q̄ illa qualitas terrarum laborator concer- nebat omnem comitatum exilientem cum illa qualitate; q̄ si aliter diceremus forensis com. tationis terrarum non laborator t̄slet melioris conditionis, quam sit comitatus districtualis, quod esse non debet. Item ponderam statutu illud, vbi s̄m p̄per facit mencio nem de colonatu. Item ponderam statutu antiquum, in quo dice- batur de comitatibus, & aliis terrarum lab. ratoribus, p̄p dictionem alius, quæ de sui natura est implicata, vt not. in c. sedes. de referip. & in l. iungit. an. C. de fer. fugi & maxime, cum qualitas apposta sit in eadem orat. onē, debet pariformiter intelligi, & ē in p̄nalibus benigniorē viā sequi debemus, p̄ iura vulga. l. si p̄ses. l. si interpreta- tione. ff. de poen. s. codia & c. in poenis. de reg. in. 6. & in l. cū q̄d, ff. de libe. & posthū. & h̄c allegationes m. rii in modum p̄ acere ma- gnifico domino Pratori, & eius vicario. & ita in facto obtinui. tene- menti illa pro intellectu statutu & sim l̄ium.
- ¶ **Q**ualitas alicuius rei, si mutauit, non alteratur status, vel obligatio eiusdem rei. in c. comm. s̄m nu. 2. de dec. fo. 182
- ¶ **Q**ualitas superioritatis quatuor videlicet diuitiarum, nobilitas, poten- tia,

Reper. in Panor. Commentaria.

Q. tia,

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- via, & honor. in c. super eo. il. 2. nu. 5. de testi. fo. 63
- Qualitates diuersae pnt in eodē homine concurrere, q̄ faciunt, vt vi
ces plurimorū sustineat in c. p. venerabile. n. 13. qui. h. int. legi. fo. 52
- Qualitas incērata in libello, vel accusatione dēt specifice probari ali
ter reus absoluitur in c. conuictus. nu. 6. de fo. compe. fo. 105
- Qualitas semel posita, q̄ ex cursu ep̄is n̄ tollit, sp̄ p̄sumitur existere,
n̄ si probetur sublatā in c. proposuit. nu. 4. de cō. excom. fo. 164
- Quando aliquid committitur, ad instar aliorū, capitur illud quod
est magis rationale. in c. cum olim. nu. 3. de consue. fo. 118
- Quarta portio decimarū, vel functiō debita ep̄o, p̄t per ep̄m in
alium transferri, & sic alenari, & alteri concedi, an aut̄ requiratur cō
sensu capituli. in c. de quarta. nu. 4. & 11. de p̄scri. fo. 28. & seq.
- Quis non possint fieri directe, conceduntur indirecte in c. si cler
ici. §. de adulter. s. nu. 15. de in di. fo. 21
- Quis o natiuitas opposita petenti hereditatem coram iudice lai
co, est ad ecclesiasticum iudicem transmittenda. in c. lator. nu. 1. 3. &
7. qui. h. int. legi. fo. 48
- Quæstiones p̄uiciales q̄o, & quibus resp̄ct. bus, & casibus dic
antur in c. tuam. nu. 6. de ordi. cog. fo. 189
- Quæstio, an aliquis sit filius vnus, vel alterius, potest cognosci corā
laico ibi. nu. 10
- Quæstio facti non dirimuntur forte. in c. licet. nu. 3. 7. de proba. fo. 30
- Quæstio possessoria iuris spiritualis, an dicatur mere spiritualis in c.
2. nu. 6. de iura. calum. fol. 138
- Quæstio sp̄ialis in iudicē, donec inuēns q̄ terminetur per
iudicem ecclesiasticum. in c. lator. nu. 3. qui. h. int. legi. fo. 48
- Quæstio h̄cē non decisa per ecclesiam, est decidenda per Papam.
in c. quod translationem. nu. 6. de off. legi. fo. 138
- Quæstio debet esse dubia, p̄t tamen responderi ad sat. sciendum
querent. in c. rursus. nu. 3. qui. de. vel. vocen. fo. 27
- Quæstiones elemosynarum non admittuntur sine literis papalibus
aut ep̄i loci q̄ p̄tunt elemosynas, tanquam misit ab Abbate san
cti Antonii, vel simili. secus si nomine proprio. in c. cum ex eo. nu. 1.
& 7. de p̄scri. & rem. fo. 210
- Quæstiones elemosynarum sancti Antonii, si attentauerint aliquid
cōtra cōst. auctoritatem, p̄t puniri per ep̄m loci ibi. nu. 2. & 3
- Qui non potest per se, non p̄t per alium, q̄uo intelligatur ista re
gula. Ant. de Bnt. in c. 1. nu. 6. de transla. ep̄i. fol. 22
- Qui non p̄t per se, non p̄t per alium, nisi ille alius de per se possit.
in c. suffraganeis. nu. 2. de elec. fo. 152
- Qui p̄lati habeant iurisdictionem in clericos, in c. vt famē. nu. 6.
de s̄ntē. excom. fo. 226
- Quicquid est certum nature, est certum legi. in c. pastoralis. §. verū.
nu. 14. de appell. fo. 131
- Quod spectat ad aliquem de iure speciali, dicitur illud spectare de
iure. in c. licet. nu. 2. de proba. fo. 26
- Quod est nullum, conuadatur ex tractu temporis. in c. prudentia.
§. sexta. nu. 10. de off. deleg. fol. 111
- Quod prohibetur directe, cēsetur esse prohibitu indirecte. in c. qd̄
quibusdam. nu. 5. de fideiuss. fol. 126
- Quod non p̄t fieri per actū, non p̄t fieri per statutum, & similia.
in c. sacrosancta. nu. 3. de elec. fo. 206
- Quod sit uenime discrepante, concorditer dicitur id fieri. in c. in sin
gulis. nu. 4. de statu mona. fo. 230
- Quod cōc. est, an dicatur meum in c. ratio nulla. nu. 2. de p̄scri. f. 30
- Quod inanis est, aliquo respectu potest esse inuus. in c. si. nu. 12. de
translatio. ep̄i. fo. 8
- Quodcunque h̄ganis super terram, erit ligatum & in celis, q̄uo
intelligatur. in c. a nob. §. il. 2. nu. 12. de senten. excom. fo. 222
- Quotidie dicitur fieri illud, quod et am licet aliquo intervallo tempo
ris. in p̄uoc. Greg. in ver. rex paciens. nu. 1. fo. 11
- De licta R.
- R**apiens bona ecclesiæ, an sit ipso iure excoicatus in c. cōque
sti. nu. 2. de sen. excom. fo. 219
- Rapiens sponfam suam de eius consensu, non incurrit ali
quam p̄nam, secus si non esset sponsa, & et cum eius voluntate ra
peret in c. cum causa. nu. 1. & 4. de rapto. fo. 140
- Rapiens an puniatur hodie ex eo, q̄ inter raptoem & raptam est
contractum matrimonium. ibi. nu. 4
- Raptores qui rapuerunt incertis p̄sonis, puta q̄ aliqua ciuitas fuit
sp̄s submissa, debet restituere pauperibus quocunq; vel vbi
que sunt. in c. cum en. nu. 4. & 14. de viur. fo. 144. & seq.
- Rasura paucarū literarum in loco non suspecto, non reddit iteras
falsas. in c. si. nu. 1. 2. & 4. de crim. al. fol. 134
- Rasura instrumenti reddit ipsum suspectū, licet fuerit in super scri
ptum manu proprii notari, n̄ si adhabetur cautela, de qua in c. cum
venetabilis. nu. 8. de reli. domi. fo. 234
- Rasura in narratione facta, & in nominibus possessionum, an vitiet
rescriptum in c. ex literis. nu. 4. de fid. instr. fo. 122
- Ratificatio non fit ab ignorante in c. consilium. nu. 2. de conuer. con
iuga. fol. 212
- Ratificare actum, an quis dicatur coipso, q̄ potest contradicere &
non contradicere in c. 1. nu. 13. quod me. cau. fo. 193
- Ratificatio, an & quando retrahatur ad actum nullum. in c. p̄u
dentiam. nu. 19. de off. dele. fo. 110
- Ratificatio nō p̄t rescriptū sine mādato impetratū, secus gesta p̄u
fimi procuratorem in c. non aulli. §. sunt alii. nu. 4. de refen. fo. 59
- Ratificatio non p̄t acta per alium, q̄ sunt ipso iure nulla ibi. nu. 5
- Ratificatio potest fieri absente illo, qui actum gessit, in c. nonne de
ne. nu. 2. de p̄scri. fol. 143
- Ratificatio non trahitur ad ea, quæ non pendēt ex voluntate p̄u
cas. in c. 1. nu. 24. de re iudi. fol. 64
- Ratificatio, an & quando confirmet actus p̄cedentes, vel delicta
in c. cum nos. nu. 6. de his quæ si a p̄la. fo. 85
- Ratificatio, an equiparetur mandato in delictis in c. 1. nu. 10. de cō
uer. int. de. fol. 17
- Ratificatio retrahitur etiam in maleficiis, in c. 2. nu. 10. de ordi.
cognitionum. fo. 183
- Ratificatio habet locum in spiritualibus. in c. quod sicut. §. super
nu. 10. de elec. fol. 175
- Ratificatio in delictis, q̄ possunt alium explicari, & equiparari mā
dato, vt est homicidium, secus si delicta non p̄t per alium explicari,
vt vicia carnis. in c. mul. c. 1. nu. 8. de s̄u. excom. fo. 213
- Ratum habere an possim illud, quod non meo gestum nō est,
in c. sicut. tus. nu. 8. de simo. fo. 102
- Ratio licet non reperitur expressa in aliqua dispositione, tamen
la coniecturari debet, quæ potuit mouere iurislatorem. in c. in nu
16. de re iudi. fol. 106
- Rō q̄ alia nō p̄t cōiecturari in lege vel statuto, est cōsideranda
tio naturalis in c. ex publico. nu. 8. de conuer. coniug. fo. 210
- Rō vbiunque ē expressa in aliqua dispōc̄, dēt illa dispō. restitue
& ampliari ad limites rōnis in c. q̄ in infalis. nu. 3. de reg. fo. 198
- Ratio si non potest nisi vna assignari in lege, illa habetur pro
expressa. in c. mil. nu. 9. de elec. fol. 199
- Ratio naturalis restituit ḡnalem dispositionem legis, licet ipsa
ratio non sit in lege expressa. in c. proposuit. nu. 4. de appell. fo. 126
- Ratio naturalis potest allegari, vbi deficit ius scriptum. in c. si
nu. 4. de deci. fo. 187
- Ratio naturalis potest allegari, vbi deficit lex. in c. in cingenti. nu.
3. de cle. fo. 213
- Ratio legis restituit, & ampliatur dispositionem, etiam in odiosis in
c. 1. nu. 8. de iura. calum. fo. 136
- Ratio an sit reddenda de omnibus in c. si q̄. nu. 4. de refen. fo. 56
- Ratio naturalis potest allegari ad decisiones causarum. in c. secundū
requirit. nu. 8. de appell. fo. 138
- Ratio si non potest reddi, nisi vna, illa habetur pro expressa. in c. si
inter vniuersas. nu. 8. de elec. fo. 158
- Ratio q̄ non potest reddi, nisi vna illa habetur pro expressa. in c.
quia nonnulli. nu. 1. de rescript. fo. 106
- Rationale qd̄ sit in c. ex tuarum. nu. 6. de antho. & vsu pal. fo. 11
- Recedi non debet a proprio significato verborum in odiosis in c. in
lateranensi. nu. 7. de p̄scri. fo. 60
- Receptus sub protectione papæ, non per hoc dicitur exemptus. in
c. ex parte. il. 2. nu. 1. de prim. fo. 184
- Receptus in canonicū, n̄ dēt aliqd̄ iniuriæ dare et minimū alius
canonicis, et si esset prandium, stante de hoc consuetudine sed b̄ p̄
teneri ad dandum aliquod paramentum, vel q̄l. simili, dummo nō
tendat in utilitatem canonicorum. in c. facobus. nu. 2. de simo. fo. 106
- Receptus in canonicum, an & quando possit compelli aliquid dare
vel conuictum in utilitatem aliorum canonicorum, vel in suo
rcm cultus diu. in ante vel post receptionem, stante vel non de hoc
consuetudine ibi. nu. 3
- Receptus in canonicum, debet habere p̄bendā ex qua possit viuere,
& vi. q̄ canonicus p̄t quis esse, licet non sit beneficiatus, de quo de
bet sibi p̄scri. p̄uideri, & interim habet vocem in capitulo, & fa
cit omnia sicut alii. in c. relatum. nu. 1. 2. & 3. de p̄scri. fo. 32
- Canonicus potest esse quis in vna ecclesia sine p̄benda, quando
habet in alia ecclesia p̄bendam, imo non possit habere duas p̄
bendas, etiam ex dispensatione ep̄i. c. p̄. nu. 3
- Canonicus si vnus fuit primō receptus a capitulo, alter postea a pa
pā, vtique sine p̄benda, p̄benda primō vacatura est danda se
cundo recepto, quā a papa ibi. nu. 7
- Canonicus receptus auctoritate capituli, non potest excipere con
tra receptum auctoritate papæ, quod non fecerit mentionem de re
ceptione sua, & sic surreptit impetrasse. ibi.
- Recipere aliquem in protectionem, non p̄iudicat iuri aliorum. in
cap. accepimus. nume. 3. de p̄uul. fol. 179

In Panormitani Commentaria.

Receptiens aliquē in p̄dictionem, non tenet ipsum defendere, si sibi
monetur guerra, q̄n̄ est iussus, secus si iniuste opponitur. ibi. nu. 4
7 Reclanans, dicitur q̄ voce & alio signo ostendit animi desistentiā.
in c. vñmens. l. 1. nu. 4. de despon. fol. 8
2 Reconuentio non habet locum coram arbitro, nisi forte sit arbiter
iuris. in c. cum dilectus. nu. 1. de arbi. fo. 220
Reconuentio habet locum coram delegato, nisi sit impetratus exco-
sensu partium. ibi. nu. 6
3 Reconuentio an habeat locum contra pupillum. ibi. nu. 9
Reconuentio nō tribuit iurisdicōnem in c. ceterum. nu. 3. de iudi. fo. 23
4 Reconuentio dicitur fieri coram illo iudice, ubi est facta conuentio.
in c. significauerunt. nu. 14. de iudi. fo. 38
5 Reconuentio regulariter fit secundum naturam conuentionis. in c.
prudentiali. nu. 2. de mu. p̄fo. 129. Et vide in c. q̄. nu. 19
6 Reconuentio potest fieri super pluribus, licet conuentio sit facta su-
per vna tantum causa. ibi. nu. 1
Reconuentio an habeat omnia priuilegia, quæ habet conuentio, et
q̄ illa sint concessa motu proprio. ibi. nu. 7. & 10
Reconuentio an possit fieri coram delegato, de actione orta post im-
petratum respectum. ibi. nu. 12. fo. 135
2 Reconuentio habet locum coram iudice delegato in c. cum olim
Abbas. nu. 11. de offi. dele. fo. 126
Reconuentio est secunda conuentio in rub. nu. 1. de mu. p̄ti. f. 124
Reconuentio p̄ fieri a reo, corā eodem iudice delegato, & cāx l̄re
terminabunt vna sententiā, q̄m sit vna, vel plures. in c. 1. nu. 1. 4. &
9. de iur. p̄ti. fo. 125. Et quid si iudex hoc non faciat. ibi. nu. 11
Reconuentio quare debet fieri coram illo iudice, coram quo sit con-
uentio. ibi. nu. 2
Reconuentio non potest fieri coram iudice ex consensu partiū electo
ibi. nu. 3. & 5. fo. 129
Reconuentio non potest fieri coram arbitro electo a partibus. ibi.
Reconuentio an possit fieri corā arbitro iuris. ibi. nu. 33. 39. fo. eo.
Reconuentio est fauorabilis ibi.
Reconuentio an tribuat iurisdicōnem, alias non habet. ibi. nu. 4. 21.
23. 28. & 37. fo. 125. & 126
Reconuentio an debeat fieri statim, an quandoque durante cau-
sa conuentionis. ibi. nu. 12. fo. 126
Reconuentio an habeat locum in causis summariis, & celeritatem
exposcentibus. ibi. nu. 17. 25. & 35. fo. 126. & seq.
Reconuentio an habeat locum in causa criminali. ibi. nu. 22. fo. 127
Reconuentio si non p̄ fieri corā iudice conuentionis, p̄t fieri corā
iudice, qui sit cōp̄tens et durante primo iudicio. ibi. nu. 34. fo. 129
Reconuentio de quo iure est, & quomodo coram eodem iudice de-
bet fieri. ibi. nu. 27. fo. eo.
Reconuentio non operatur, q̄ iudex inferior coram quo sit ipsa re-
conuentio, possit cognoscere de causis arduis & p̄iudicialibus. in
d. c. 1. nu. 30. de mutuis p̄ti. fo. 128
Reconuentio tollit priuilegium personæ, & non priuilegiū cāx. ibi.
Reconuentio an habeat locū in causa appellatiōis, id est an appel-
lans possit conueniri coram iudice ad quem. ibi. nu. 31. fo. eo.
Reconuentio quo casu h̄t locū, q̄n̄ imploatur offiū iudicis. ibi. nu. 32
Reconuentio p̄t fieri, cā corā ordinario, quā coram delegato, nō tñ
ad vnum determinatum articulum. ibi. nu. 35. & 36. fo. 129
Reconuentio si fit corā iudice ceteri, & determinati articuli. ibi. nu. 36. 39
Reconuentio an habeat locum coram iudicibus alicuius artis. in d.
c. 1. nu. 37. de mutuis p̄ti.
6 Reconueniri an possit clericus coram iudice seculari, remissive. in c.
relatum. nu. 6. de iure p̄a. fo. 246
3 Reconuētiō & conuentio, an terminet vna sententiā, & qd si non sunt
terminatæ vna sententiā, & an sententiā lata super vno, & non super
alio mandetur executioni. in c. 2. nu. 14. de ordi. cog. fo. 184
6 Rectores collectantes ecclesias, sunt excoicati, et hinc officio. in c.
aduersus. nu. 3. de immu. eccl. fo. 259
3 Rector scholarii mero iure inspecto suā sententiā et actuat̄ exeq̄
potest. in repeti. c. si quis contra clericum. nu. 35. de fo. comp. fo. 69
7 Rector ecclesiæ potest locare fructus ecclesiæ suæ toto tpe vitæ suæ. in
c. querelam. nu. 4. ne p̄la. vices suas. fo. 108
6 Rector alicuius ecclesiæ dicitur tutor, & administrator ipsius, & iō
consuetur habere maius, quam canonicus, qui dicuntur habere p̄-
bendas, vt inde viuunt, non vt habeant administrationem. in c. nouum
genus. nu. 6. de decimis. fo. 181
6 Rector studii p̄cedit ep̄os scholares, licet sint digniores, q̄a nō sunt
ibi tanq̄ ep̄i, sed tanq̄ scholares. in c. postul. nu. 8. de cōcō. p̄b. fo. 81
1 Rectores alicuius collegii non habent iurisdicōnem habent, & a
quibus debent eligi. in c. 1. nu. 2. de elec. fo. 138
6 Rector ecclesiæ an habeat potestatem ordinandi, vel instituendi ali-
quem in ecclesiā, quam ipse habet in titulum, adeo, q̄ post mortem
reitoris taliter p̄sentati, vel ordinati remaneant in ecclesiā. c. po-
stulati. nu. 3. de iure p̄a. fo. 250

Rector ecclesiæ, si intulauit in ea, an vltius requiratur p̄sentatio
patroni. ibi. nu. 6
2 Rector scholarii etiam clericus, si fuerit electus ab vniuersitate
scholarii laicorum, non habet iurisdicōnem in clericos schola-
res in c. cum ab ecclesiis. nu. 6. de off. ordi. fo. 144
Rector scholarii clericorum, an h̄at iurisdicōnem in ipsos. ibi. nu. 7. f. 145
3 Rector alicuius collegii, licet habeat iurisdicōnem inter personas ip-
sius collegii, nihilominus non auferit iurisdicōnem ab ordinario, et
super eisdem causis. in c. ceterum. nu. 7. de iudi. fo. 23
6 Rector ecclesiæ leprosus remouet ab officio administrationis, quo
ad exercitium tñ; sed debet de redditibus ecclesiæ sustentari. in c. tua
nos. nu. 1. & 4. de cle. agro. fo. 64. & seq.
6 Rector ecclesiæ solus habet tantam potestatem, respectu alienati-
onis, vel alterius contractus, quantum habet p̄tator ecclesiæ colle-
giatæ cum capitulo, in c. potuit. nu. 14. de loca. fo. 113
6 Rector ecclesiæ, si est leprosus, datur ei coadiutor, q̄ d̄t habet e q̄ por-
tionē de facultatibus ecclesiæ, & dat p̄ inferiorē a papa, nisi sit ep̄s, n̄
tunc solus papa dat. in c. de rectoribus. nu. 1. & 2. de cle. agro. fo. 64
6 Rectores ecclesiæ p̄t cōpelli ad reparatiōem ecclesiarum, de reddit. b̄
uificiis, q̄ sup̄sunt, & ubi opus ē de nouo facere, n̄ aut tenent de re-
ditibus p̄monialibus in c. de his. nu. 1. 2. 3. & 4. de eccl. xdi. fo. 277
6 Rector ecclesiæ, si p̄ facto p̄prio obligauit re ipsius ecclesiæ, an te-
neat eius heres redimere. in c. ex p̄ti. nu. 1. 3. 4. & 6. de p̄gi. fo. 119
Rector ecclesiæ, si pallus est re ecclesiæ p̄scribi, tenet de suo p̄prio san-
tificare. Idē si potuit acquirere, & n̄ acquirit, & idē ē in tutore. ibi. nu. 3
4 Rector ecclesiæ non potest se obligare ad soluendū censum, vel ad
augendum solutum. in c. tua nos. nu. 1. de iure iur. fol. 167
7 Rector alicuius ecclesiæ, si fuerit impetratus, aut ep̄galiter, aut p̄petuo,
d̄t sibi adiūgi vicarius ex p̄uisione, & cōsensu ep̄i, alicui p̄tator
p̄pria auctoritate faciat. in c. q̄n̄ l. 2. nu. 1. ne p̄t. vices suas. fo. 108
2 Rector ecclesiæ, p̄t exp̄las quas fecit in reparatiōe ipsius, repetere
re, & de ipsis ad h̄o. m̄ disponere in c. cum p̄ cā. nu. 1. de proc. fo. 184
7 Rector vltra p̄tator noue alium meq̄, vel p̄sules mercatorū cui ta-
tis perusit, q̄ ibi p̄sunt, an habeant iurisdicōnem in scholares cā sapienti-
re domū delinquentes. in c. canonica. nu. 2. de iur. exco. fo. 232
4 Rector ecclesiæ potest compelli, vt recipiat clericum. in c. fi. nu. 2. de
p̄xiump. fo. 151
3 Rector alicuius collegii, non potest vltra biennium confirmari. in c.
significauerunt. nu. 10. de iudi. fo. 15
6 Rector ecclesiæ, p̄t locare & vendere fructus ecclesiæ suæ titulo
penes ipsum remanente. in c. p̄tator. ca. nu. 12. de iure p̄a. fo. 245
1 Rector scholarii de consuetudine nō requirit confirmationem.
in c. nihil. nu. 10. de elec. fo. 199
6 Rector ecclesiæ, cui debentur decimæ, potest prohibere colonos, ne
fructus colligat, nisi p̄tente ipso rectore, vel eius nuncio. in c. ex
parte. nu. 6. de decimis. fo. 188
2 Recusatio iudicis, coram quo est probanda in cap. super q̄n̄om s̄.
quum vero. nu. 2. & 3. de off. dele. fol. 119
3 Recusationis causæ legitimæ, quæ sunt remissive. in repeti. c. si quis
contra clericum. nu. 24. de fo. comp. fo. 69
7 Reditus, siue fructus ecclesiæ, possunt concedi alteri sub annua pen-
sione, & etiam obuentiones ecclesiæ cum moderamine. in c. quere-
lam. nu. 1. & 9. ne p̄la. vices suas. fo. 108
3 Reditus ecclesiæ sunt communes ep̄scopo & capitulo. in c. de quar-
ta. nu. 6. de p̄xiump. fo. 28
6 Reditus, vel legata ad fabricam, non debent conuerti ad ornamen-
ta ecclesiæ. in c. de his. nu. 2. de testa. fo. 164
6 Reditus ecclesiæ, plurimuntur tot, quot sufficiant duobus, & dicens
contrariū habet probare in c. vi quisque. nu. 1. de vi. & ho. de. fo. 4
Reditus ecclesiæ, vel p̄bendarum, si augmentantur, an augmētē-
tur p̄bendæ, vel numerus earum. in c. 1. nu. 5. de insti. fo. 66
4 Reditus ep̄iscopatum, non omnes integri debentur p̄latis. in c. cum
ex officio. nu. 10. de p̄xiump. fo. 45
1 Reditus excrecentēs ecclesiæ, debent deputari pro canonicis noui-
ter receptis, vel ex eis fiant nouæ p̄bendæ, vel conuertantur in
utilitatem ecclesiæ. in c. cum M. nu. 8. de consi. fo. 32
3 Reductio ad bonum virum, coram quo iud. ce. petitur. in c. cum sit
generale. nu. 1. de fo. comp. fol. 82
4 Reductio pendente ad arbitrium boni viri, impeditur executio
arbitramenti. in c. quantal. nu. 41. de iure iur. fo. 185
Reductio ad quem iudicem. fit. ibi. nu. 38. 39. fo. 184
Reductio ad arbitrium boni viri, an partes possint per pactum re-
nunciare. ibi. nu. 32. fo. 182
Reductio ad arbitrium boni viri, p̄ quā l̄xione det. ibi. nu. 33. fo. 183
Reductionem ad arbitrium boni viri petens, si succumbit, an inci-
dat in p̄nam compromissi. ibi. nu. 34. fo. 184
Reducens ad arbitrium boni viri, si pro parte succumbat, & p̄ parte
obteneat, an incidat in p̄nam totam, an excusetur. ibi. nu. 35
Reductio ad decem p̄tator, & iudex reductionis s̄natiatur in quinq̄;
Reper. in Panor. Commentaria. Q 2 in uon

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- si non vult solvere quicquid, an incidat in poenā cōpromissibili. ibi. n. 16
2 Regitrum Papa dicit fidem, si privilegium per Papam cōcessum est
solum in eam existeris. nu. 8. de re. in integ. fo. 203
1 Regnum cuius est determinatum, si non reperitur aliquis de domo reg-
um, est venabile. nu. 16. de elec. fo. 184
6 Regularibus dicuntur illi, qui proficiunt in terra subalternācia regum &
religionis, videlicet paupertatem, castitatem, & obedientiam, in rub.
nu. 1. de reg. fo. 193
6 Regularibus quod acquiritur, est monasterium, & nil sibi appropriat in
ca. a. non habent audent. nu. 2. & 3. de co. re. vi. vel uniu. fo. 177
Regularis licet possit esse canonicus ecclesie cathedralis, tunc canonici
ecclesie cathedralis non illi potest. ibi. nu. 4
Regularis remissionis ab aliqua dignitate sine causa, an habeat aliquod
remedium. remissionis. ibi. nu. 12
7 Regularis in de rebus habuit, incidit in excommunicationem, in c.
fi. nu. 2. de ap. fo. 123
Regularis sicut aliquid monasterium, licet sit magis largum, non di-
ctum apostata. ibi. nu. 4
Regularis quod facit peccare, quod restituitur ex, in quibus causis licet
cum in c. in l. ibi. nu. 7. & 27. de re. spo. fo. 211. & 169
3 Regula semper habet, ubi equitas suadet non cōtra. nu. 5. de iud.
fo. 28
7 Regula magis foras approbata, debet etiam ante approbati. in c.
fi. nu. 2. de consan. & aff. fo. 42
7 Regula antiqua alicuius religionis potest reformari per maiorem par-
tem, inuita in non relictis reformetur in modum strictiorem, & res-
pectu omnes, ut singulos in c. super cōm. ad. de reg. fo. 200
7 Regulam strictiorem mutare volens, sufficit peccare licentiam a su-
periore, licet non obtineat. in c. quā. si. nu. 4. de iud. fo. 112
3 Regulatore non phante, reus absoluitur, quod interloquitur, an cō-
pro. nu. 23. de do. & con. fo. 234 & vide in c. seq. in l. 17
2 Regula posita per aliquem canonem, non est restringenda per ius
cuius in c. 1. nu. 12. de re. in integ. fo. 199
4 Regula, cum tenet a omem, & c. & regula dolo facis, & c. an pro-
fit, qui in solvere vltimus in debitorum. nu. 4. de iure. fo. 161
6 Regula aliqui reputat siue exceptionem alicuius in c. de reg. fo. 203
6 Regulas non sunt inuēntes, & ex ceteris, peccant mortaliter, nisi cō-
siliatur a Romano Pontifice, & hoc quia tunc diuersas religioni
inducit scilicet in infidelibus in c. deus qui. nu. 1. de vi & ho. de. fo. 7
2 Regula ista, cuius est ligatus, si quis est solutus, non semper est vera.
Ante. de Bat. in c. inter corpora. nu. 4. de trans. ep. fo. 23
6 Regula an & quando obliget ad peccatum ipsam non seruancem, in
c. reatum. nu. 6. de elec. vel mona. fo. 301
4 Relatio nunc potest fieri notario, vel iudici, etiam sedenti pro tri-
bunalibus & quoniam. nu. 12. de prob. fo. 34
3 Relatum quis, vel qui, restringit in c. nouit ille. nu. 13. de iud. f. 41
6 Relatum, quod vel qui, restringit precedentia in c. de cetero. nu. 4.
de de. non re. fo. 24
6 Reclatatio certis pios usus, si in illos non potest conuerti, conuertuntur
in alios, in c. etia. no. nu. 1. de testa. fo. 160
6 Reclatatio oē quod sit, per an. magis ad pias causas, & si fiat p. sanguine pau-
perum, fecit si dicit, p. an. magis in rub. nu. 9. de testa. fo. 146
6 Reclatatio factum ep. ad extraneum, vbi factum contemplatione eccle-
siae in c. pastor. nu. 2. de ius. qui. h. a. prela. fo. 89
6 Reclatatio factum amico suo nomine dignitatis, censetur factum in
iura personam. in c. requi. si. nu. 24. & 25. de testa. fo. 136
6 Reclatatio factum cuius alicuius civitatis, censetur factum ipsi civi-
tati. ibi. nu. 27
6 Reclatatio factum religioso cum conditione, ut non quærat mona-
sterium, an valeat. in c. monachi. nu. 2. de illa mona. fo. 226
6 Reclatatio p. testatorem, si non sufficiens ad sum destinatum per testa-
torem, non sunt caduca, sed in alios similes usus de tenentur, nec p.
hoc sunt caduca, in c. quod. nu. 6. & 14. de testa. fo. 141. & seq.
6 Reclatatio ad pias causas, & debentur in gratia cum fructibus mediis epis, si
tempus sit appropinquatum in fauorem p. a. causae. ibi. nu. 7
6 Reclatatio factum pauperibus sub commemoratione alicuius loci in quo ha-
bitant, censetur factum loco, alias fecit, in c. officium. 7. de testa. fo. 135
6 Reclatatio factum, vel donatio ep. an censetur factum contemplatione perso-
narum, vel ecclesiarum, & quid de relictis factis clericis inferioribus in
c. requisiti. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 23. 24. & 26. de testa. fo. 135. & seq.
6 Reclatatio factum illi, qui non potest proprium possidere, censetur
factum ecclesie. ibi. nu. 12
6 Reclatatio factum amico, vel alteri administrationem non habenti censetur
factum personam, nisi ex cōiecturis p. betur contrarium. ibi. nu. 13. & 27
6 Religiosi qui habent ius patronatus in aliqua ecclesia, nihil aliud ha-
bent plus quod sit in ecclesia, nisi quod habent cultodiam ecclesie vacantis,
& exigunt rationem de fructibus ecclesie. in c. de monachis. nu. 6.
de prob. fo. 34
7 Religiosi tenentur ad decimas solvendas. in c. si de terra. nu. 2. de

In Panormitani Commentaria.

- præfice compelli ad reafumendum habitum. Idem in clericis in minoribus beneficiis, si vero non sint beneficiati, causatiue tantum compelluntur. ibi. nu. 4
- 7 Religiosi non tenentur obedire episcopis precipienti aliquid contra corum regulam a sede apostolica approbatam. in c. nimis. nu. 1. de excep. pl. l. 73
- Religiosi a quibus gratiam inibus sint exempti. ibi. nu. 4. Et vide in c. seq. in tex.
- 8 Religiosi non pnt administrare temporalia, et ex confirmatione papæ, qz cefent, aut furreptitia, aut nulla, & si cõfirmant ex certa fcientia papæ, nõ poterit remoneri, in aliis vero remanent fub obedientia fupioris, & qñ in c. ad nram audientiam. n. 1. & 4. de cõfir. vel inu. l. 177
- Religiosi in abfentia prælati poffunt conueniri, & maxime fi funt in ftudio in c. cum dilecti. nu. 12. de referi. fo. 80
- Religiofus electus a monafterio, potest petere fe leftiui in monafterium. ibi. nu. 12
- Religiofus q. plicet fub condõne, vt poffit recinere bona fuaf, intelligit quo ad vfum fructum. in c. monachi. nu. 7. de ftatu mo. fo. 226
- Religiofus factus, q. per metumpot qñctique recedere, & talis metus facit actum ipfo iure nullum. in c. nullus. nu. 1. de reg. fo. 196
- Religiofi, an & quo cafu debeat obfcurare oia in regula cõferta, fub præcepto peccati mortalis in c. relatu. nu. 6. ne de. vel mona. fo. 301
- Religiofi, qui dicantur, & quibus modis capiantur. in rub. nu. 3. de regu. fol. 196
- Religiofi p fubfidio terræ fanctæ poffunt vouere fine cõfufi eorū Abbatis, vel fupiorum. in c. multa. nu. 8. de vo. red. fo. 214
- Religiofi an impediuntur pueniri ad facos ordines ex fola phibitione fupioris, alia cõfi apparet. in c. ex tux. nu. 6. de fim. fo. 64
- Religiofi non impediuntur exe qui facos ordines fufpectos ex fola phibitione, alia caufa non apparet. ibi. nu. 7
- Religiofi peccat, q. p abftinentia de trahunt neceffaria corpori, & plus debito corpus macerant in c. non eft. nu. 6. de regu. fo. 199
- Religiofi fi cõuenitur ex eo, q. ipfe fecerit ante ingreffum, potest monafterium, etiam eo inuito opponere exceptiones. in c. veniens. nu. 5. de conuer. coniu. fo. 214
- Religiofi fi conuenitur ex gellis ante religionis ingreffum, poterit iudicium fundari in perfona fua. ibi. nu. 6
- Religiofus chirurgicus, fi pietatis cã chirurgiam exereuerit, ex qua mors fecuta eft irregularitate tñ euadit. in c. tua nos. n. 1. de homi. l. 131
- Religiofi pfecti non poffunt audire leges, nec phyficam, fi audiunt debent intra duos menses reuerfi fub excommunicationis pena, nec poffunt promoueri fine papæ licentia, & q. de aliis fcientiis. in c. non magno. nu. 1. & 6. ne clerici. vel mona. fo. 298
- Religiofi vel regulares, dicuntur proprie illi qui proficetur tria fub ftantiali regulæ. ibi. nu. 2
- Religiofus vel monachus, potest de monafterio extrahi, vt efficiatur cubicularius alicuius epi, vel quod fubeat onus alios docendi. in c. clerici. nu. 1. o. de vi. & ho. de. fo. 10
- Religio noua eft phibitū, q. conflituat, et q. fit pia, vel religiofa, citra voluntatē folus papa. in c. fi. nu. 1. 2. & 3. de reli. dom. fo. 233
- Religiofus potest promoueri ad vicariā alicuius epi. in c. fi. nu. 2. de clerici. agro. fol. 65
- Religiofi non peccant ius fuum profequendo in iudicio, licet fit honeftum, vtfyndicum conflituant. in c. 2. nu. 1. de præfcri. fo. 27
- Religiofus pfectus in vno monafterio, fi poftea ingreditur aliud, oportet, q. iterū ibi phiceatur. in c. Abbate. nu. 5. de verb. fig. fo. 241
- Religio appellatur ordo. in c. ex literarum. nu. 2. qui de. vel vo. l. 26
- Relinquendo ecclefie aliqui d. refpectu fepulture, an poffit apponi cõditio, vt dicatur certum officium. remisfue. in c. filius nofter. nu. 2. de testa. fo. 143
- Reliquiæ, fi tollantur ex aliqua ecclefia, non per hoc ecclefia exccratur, nifi fint reliquæ, quæ funt in tabula altaris, quo cafu altare exccratur. in c. quecunque. nu. 1. de iurepa. fo. 238
- Reliquiæ de nouo inuenerunt non debent venerari in publico, fine licentia fedis apostolicæ. in c. cū ex co. n. 1. de reli. & vene. fan. fol. 273
- Religium extraordinarium celfat, quando competit ordinarium, nifi extraordinarium fit pinguis. in c. cum dilecti. nu. 5. de emp. & ven. fol. 105
- Remedium ordinarium non femper tollit remedium extraordinarium. in c. cum ex literis. nu. 18. de refcri. in inte. fo. 206
- Remedium l. a quo. ff. de rei. vendi. habet locum in fpiritualibus. in c. veniens. nu. 7. de testi. fo. 88
- Remediū canonicum, reintegrandæ, dat contra quolibet poffefforē, et non vitiofum rerū ecclefiafticarū, vel clericorū, vel et laicorum, fm vnam opi. in c. cum ad fedem. nu. 26. & 27. de refcri. fo. 239
- Remediū l. fi qñ in tantā. C. vñ vñ hēat locū, qñ ecclefia, vel platus cõmittunt aliquā violentiā. in c. cū liberū. nu. 3. de fepul. fo. 171
- Remediū, q. creditores compelluntur remittere iuramentum, an fit fubfidium in c. 1. nu. 7. de iureiur. fo. 156
- Remediū canonicum, reintegrandæ datur et contra bona fide poffidentē

- pbatā antiquiori poffefforē aduerfariū. in c. fi diligēti. nu. 17. de pñ. l. 49
- Remedium ordinarium, an & quando concurrat cum extraordinario. in c. ex parte. nu. 9. de referi. fo. 62
- Remedia prodita contra illum, qui non mittit aliquem in poffeffionem fecundum mādatum iudicis. in c. tuæ fraternitatis. nu. 5. vt. lic. non contet. fol. 140
- Remedium attenuat, non folum datur contra fpoliantem, fed etiā contra illum, qui fuccelferit fpolianti. in c. bonæ memoriæ. nu. 6. & 18. de appell. fo. 147. & feq.
- Remediū, c. fignificauit de testi. an competat reo, vel auctori, & qualiter procedat. in d. c. fignificauit. nu. 4. fol. 93
- Remedium vnum extraordinarium non tollitur per aliud. ibi. nu. 6
- Remifio penfionis fit p. opter fterilitatem grauem, fine culpa colorum contingentem, nifi poffit fieri compenfatio cum vbertate præcedentis, vel frequentis anni in c. propter. nu. 1. & 3. de locato. fo. 111
- Remifio propter fterilitatem non fit in contrahū emphyteutico. in c. propter. nu. 3. de loc. fol. 100
- Remifio q. dici folet, est edictum illud, q. fit penæ & culpe, vigore quarundā indulgentiarū. in c. ad liberandum. nu. 5. de iud. fo. 115
- Remifio in criminalibus ad locū delicti valet, maxime quo ad executionem. in c. pafforal. § præterea. nu. 7. de off. dele. fo. 121
- Remifio caufa ad fuperiorem, priuat remittentē potestate ipfam vterius cognofcendū, nifi ipfam de voluntate partium reafumatur. in c. licet. nu. 3. de off. lega. fo. 139
- Remifio non debet fieri ad iudicem fufpectum, vt cognofcat, fed bene, vt ita faciat. in c. ab excōcato. nu. 14. de referi. fo. 104
- Remittere, an fit dare. in c. veniens ad nos. nu. 6. de testi. fo. 55
- Remittere & dare, idē est. an c. ex infirmatione. nu. 5. de iurepa. l. 244
- Remittere, est dare. in c. per tuas il. nu. 7. de iur. fo. 104
- Remoti quis dicantur, fi in aliqua difpofitione fit mentio de remotis. in c. nihil. nu. 8. de elec. fo. 199
- Renunciatio & iuramentum in dubio reftringunt ad ius competēs tempore renunciatio. on. s. in c. cum inter. nu. 3. de renun. fo. 12
- Renunciatio beneficii nõ potest fieri fine licentia fuperioris, fed bene pactū de nõ mouendo quæftionem fuper illo. in c. audita. nu. 3. de testi. fo. 10. 213
- Renunciatio beneficii in cuius manibus debet fieri. in c. ex infirmatione. nu. 3. de fim. fo. 96
- Renunciatio fimplex attestationum habetur pro publicatione. in c. conflituus. nu. 4. de testi. fo. 98
- Renunciatio beneficii quomodo probabitur, q. fuerit fpontē facta. in c. fuper hoc. nu. 29. & 38. de renun. fo. 18
- Renunciatio beneficii facta in manibus alterius, quam prælati fui, præiudicat renunciatio, fed non præla. o. ibi. nu. 41. fo. 19
- Renunciatio non facta in prefentia partis, tam in reali, q. in perfonali, an præiudicat. ibi. nu. 39. in fi. nu. 49. fo. 19. & feq.
- Renunciatio quando præfumat faéta, quo ad ius reale, vel perfonale. ibi. nu. 42. & nu. 50
- Renunciatio fuper iure futuro, non valet, nifi fiat in prefentia iudicis, vel partis in c. ex multiplici. nu. 7. de deci. fo. 182
- Renunciatio fimpliciter facta, non extenditur ad futura, nifi hoc caueatur in renunciatio. ibi.
- Renunciatio beneficii non valet fine licentia fuperioris, fed lris ad bñ ficia præ ad libitū renūciari. in c. ad audientiam. nu. 5. & 7. de referi. fol. 95
- Renunciatio, fiue iuramentum refpiciens aliquam rem, intelligitur fecundum terminos, in quibus tunc huiusmodi res reperitur. Ant. in c. 2. nu. 1. 8. 9. 10. 11. & 12. de renun. fo. 28
- Renunciatio iurium, an extendatur ad futura. ibi. nu. 11
- Renunciatio nõ extendit ad cās, vel res, q. non erant epe. renunciatio nis, nifi fit facta mentio de futuris. in c. fi. nu. 12. de fenis. fo. 179
- Renunciatio beneficii fuit licitis fuper beneficio per pecuniā facta, an fit fimoniaca. in c. cū pridem. nu. 1. de pac. fo. 170. & nu. 8. 9. fo. 171
- Renunciatio licit, videtur renunciatio omni iuri fibi competenti in illa caufa. ibi. nu. 2
- Renunciatio beneficii facta in manibus illius, qui non potest recipere, non valet. ibi. nu. 3
- Renunciatio licit an poffit placus, qñ est lis in caufa ecclefie. ibi. nu. 4
- Renunciatio licit, potest cogi ad refignandum inftrumenta ad caufam illam facientia. ibi. nu. 5
- Renunciatio facta de o. iure, qñ q. s. hēt, vel habere fperat, fu p. aliqua re, an trahat ad ius, poftea fu pueniens. in c. cū inter. n. 12. de ren. l. 3
- Renunciatio cum iuro facta de beneficio occasione iuris in pofterū fibi querendi, an indilincte fibi præiudicet. ibi. nu. 13
- Renunciatio beneficii fuo, non potest illud repetere, nec tacite, nec exprefse. in c. ex transfuilla. nu. 1. & 8. eo ti. fo. 14
- Renunciatio exceptionis, fimulationis, vel fictionis, non valet. in c. cum contingat. nu. 19. de iureiur. fo. 195
- Renunciatio priuilegi inducitur propter fragilitatem perfonæ, nõ valet. ibi. nu. 20

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 6 Renunciatio beneficii cum aliquo pacto, dicitur simoniaca, aliter est licita. in c. dilecto. nu. 3. de prax. fo. 43
- 6 Renunciatio generalis non firmatur iure, quia respectu non expreforum non cadit consensus. in c. vnico. nu. 19. de commo. fo. 102
- 2 Renunciatio beneficii facta in manibus laici, non tenet, tamen renuntians est beneficii priuandus, nisi fuisset metu facta. Ant. in c. quod in debilis. nu. 1. & 2. de ren. fo. 55
- Renunciatio beneficii non facta in manu superioris, tenet in praxi dicunt renuntiantes, sed non superioris. ibi. nu. 3. & 8
- Renunciatio beneficii acquirendi, quomodo fiat. ibi. nu. 4
- Renunciatio beneficii, an requirat consensum solius praelati, an et capituli. ibi. nu. 4
- Renunciare an quis possit beneficio sine consensu praesentantis, vel eligentis. ibi. nu. 6
- Renunciatio an possit fieri cum consensu cap. sede vac. ibi. nu. 7. fo. 10.
- 2 Renunciatio facta in mortis articulo, an valeat. Ant. in c. elect. nu. 2. de renun. fo. 42
- Renunciatio facta ad persuasionem alterius fraudulenter suadentis, an valeat. ibi. nu. 3
- Renunciatio sine cessio an possit fieri in manibus legati. Anto. in c. si nu. 4. eo. tit. fo. 43
- Renunciatio facta in manibus inferioris, an possit ratificari per superiorem. ibi.
- 2 Renunciatio beneficii facta cum iuramento, vel sine, obstat clerico illud repetenti in c. super hoc. nu. 7. de renun. fo. 16
- Renunciatio beneficii non praesumitur sponte facta. ibi. nu. 11. & 13
- Renunciatio facta absente parte, an noceat quo ad perdendum dominium, vel possessionem, vel ius reale, vel personale. Ant. in c. veniens. nu. 6. & 7. de renun. fo. 42
- Renunciatio facta laici, an intelligatur, tam de iure quaesito, quam quaerendo. ibi. nu. 6
- 7 Renunciatio beneficii non potest fieri in manibus illius, qui hunc ius instituendi in eo, de iure speciali in c. cum ex iniuncto. nu. 7. de h. r. fo. 119
- 6 Renunciatio beneficii facta sine consensu superioris, an valeat, adeoque superior non possit reuocare, vel qui renuntians non possit se retractare. in c. quod dei. nu. 4. de sta. mona. fo. 227
- 6 Renunciatio beneficii facta, ut coheretur a iure ex consanguineis pacifice, tamquam simoniaca non valet. in c. cum vniuersorum. nu. 5. de re. per. fo. 116
- 2 Renunciatio beneficii non debet, nec potest fieri hoc pacto, ut conferatur certa personae in c. ex parte. il. nu. 4. de off. dele. fo. 101
- 3 Renunciatio in causa fit a parte, conclusio vero in casu fit a iudice. in c. pastoralis. nu. 8. de cau. pos. & pro. fo. 201
- 4 Renunciatio & publicatio attestati non excludunt probationem fiendam per instm. & allegationem. in c. licet. nu. 18. de prob. fo. 27
- 3 Renunciatio beneficii ad hoc, ut iudicet renuntians, oportet, quod fiat in iudicio, vel in manibus superioris in c. a. n. 10. de test. spo. fo. 212
- Renunciatio beneficii facta minus legitime, intantum est inualida, quod non potest eam superior ratificare. ibi.
- Renunciatio beneficii facta post spoliacionem, praesumit sponte facta, si an spoliacionem constituit procuratorem ad restituendum. ibi. nu. 11
- 2 Renunciatio beneficii metu facta, an teneat. in c. 2. nu. 9. quod met. cau. fo. 194. Et vide in c. ad aures. nu. 1. 7. & 8. eo. tit. fo. 195
- 7 Renunciatio non potest rei, quam quis ignorat. in c. vnico. nu. 3. de cle. per. fal. promo. fo. 166
- 2 Renunciare an possint beneficio sine licentia superioris omnes illi, qui propter aliquod crimen patiuntur aliquem defectum in titulo beneficii. Ant. in c. nisi. in prin. nu. 5. de renun. fo. 36
- 6 Renunciare beneficio suo clericus non potest, neque tacite, nec expresse sine licentia superioris in c. ex ore sedentis. n. 10. de his qui. f. a. ma. par. cap. f. 92
- 5 Renunciare iuri introducto in odium alterius nemo potest in rub. nu. 7. de prax. fo. 25
- 2 Renunciare beneficio non potest quis, nisi in manu sui praelati. in c. ad monet. nu. 1. 3. 4. 8. & 14. de renun. fo. 14. & seq.
- 4 Renuntians beneficio per metum, non indiget alia collacione. in c. si vero. nu. 1. de iure i. fo. 163
- 3 Renuntians iuri suo super vno articulo causae, non valet in aliis renuntiare. in re. per. c. si quid contra clericum. nu. 29. de fo. comp. fo. 65
- 5 Renunciari non potest quin sententia transeat in rem iudicatam. in c. saepe contingit. nu. 10. de app. fo. 141
- 2 Renuntians literis, non censetur renunciare iuri, per ipsas quaesito. Ant. in c. sane. nu. 1. 2. & 3. de renun. fo. 34
- 3 Renunciare an quis possit fauori publico principaliter, vel secundario. in c. si diligenti. nu. 4. de fo. compe. fo. 91
- Renunciare an & quando quis possit fauori suo. ibi. nu. 7
- Renunciari potest Velleiano, sicut Macedoniano. ibi. nu. 9. & 11
- Renunciatio Velleiani, an valeat, etiam quod mulier sit certiorata de tali fauore. ibi. nu. 9
- 2 Renuntians sponte electioni de se factae, super ea non auditur ulte- rius. Ant. in c. in praesentia. nu. 1. de renun. fo. 33
- 7 Renunciari non potest appellationi a diffinitiva sine consensu appellati, sicut ab interlocutoria, & de ratione. in c. accepta. nu. 4. de app. pel. fol. 133
- 7 Renunciare an quis possit privilegio suo. in c. si de terra. nu. 3. de priuileg. fol. 178
- 1 Renuntians liti & causae, vel liti & iuri, non venit ius futurum, & quod si simpliciter renuntiat liti. in c. dudum. 2. nu. 17. de cle. fo. 111
- 4 Renunciatur non solum per conclusionem probationibus, sed et allegationibus. in c. cum dilectus. nu. 8. de fide. in l. fo. 130
- 5 Renunciari censetur iuri suo, quod sponte breuiorem dilationem recipit, a iure disponatur. in c. quod ad consulationem. nu. 9. de re. iudi. fo. 10
- 3 Renunciari, an sit donare, in c. 1. nu. 28. ut li. non cont. fo. 136
- 3 Renunciare in causa est, quando partes renuntiant probationibus factis. in c. palloza. nu. 7. de cau. pos. & pro. fo. 201
- 3 Renuntians iuri suo super articulo causae non videtur in aliis renuntiare. in c. si quis contra. nu. 24. de fo. comp. fo. 70
- 3 Renunciare quis non potest fauori sibi & alteri indiuidue concessio in c. si nu. 6. de feris. fo. 199
- 2 Renuntians beneficio, potest adducere testes, quod coacte renuntiavit, alter vero non potest probare, quod sponte renuntiavit. in c. super hoc. nu. 1. & 2. de ren. fo. 15. & nu. 14. 23. 24. & 38. fo. 16. 17. 18. & 19
- Renuntians rei suae tacite vel expresse illam amplius repetere non potest. Ant. in c. ex transmissa. nu. 1. de ren. fol. 28
- 6 Renuntians fauori suo cum iure, non oportet, quod certioretur ad quod computat talis fauor. in c. cum causa. nu. 11. de emp. & ven. fo. 108
- 7 Renuntiare nemo potest privilegio indulto principaliter in fauorem publicum, sicut in consequentia in fauorem priuatum. in c. con- tingit. nu. 4. de sen. excom. fo. 227
- 6 Renunciare non potest quis fauori suo, si principaliter est concessus in publicam utilitatem, sicut in c. ad apostolicam. nu. 10. de reg. fo. 205
- 1 Renunciare potest partes et tacite fauori in ipsarum utilitatem introducto, sicut in utilitate publica. in c. si. nu. 2. & 5. de off. del. 135
- 5 Renunciare non potest quis iuri introducto in odium alterius, ut per descriptionem & Macedoniano. in c. si nu. 10. de prax. fo. 55
- 6 Renunciare vbi quis iuri, quod habet in aliqua dignitate, quod ex hoc reuerentia alieni in eodem introfuit, tanquam legitime constituto in c. ex ore sedentis. nu. 5. 8. & 9. de his, qui sunt a maiore. par. cap. fo. 92
- Renunciatio primi beneficii inducitur per acceptacionem secundum, potest superior ipsam reuocare, ad primum beneficium. ibi. nu. 10
- Renunciatio beneficii tacite facta, potest tacite per superiorem acceptari. ibi.
- 6 Renunciare quis potest iuri, quod est ignorat sibi competere, quod cupit & vult in omnem euentum obligari. in c. ad apostolicam. nu. 6. de reg. fo. 203
- 2 Reuocatio, quam quis debet alicui digne, an inducat iustum metum in c. cum dilectus. nu. 7. quod me. cau. fo. 197
- 7 Reuerentia parentum, vel mariti, an causat iustum metum. in c. in- nuante. nu. 8. qui deri. vel vouen. fo. 28
- 1 Reuocatio potestatis alicui tributa, de expresse, sicut aliqui tacite fieri. in c. in causis. nu. 14. de ele. fol. 179
- 2 Reuocatio procuratoris facta et ante litem contestatam, debet notari iudici & parti in c. in procu. nu. 5. & 6. de procu. fo. 183
- 2 Reuocatio procuratoris an debeat peruenire ad notitiam iudicis, & aduersarii. in c. ex infirmatione. nu. 5. de procu. fo. 182
- Regressus sunt mercedi, nec per coronacionem, aut vnctionem recipiunt aliquem ordinem ecclesiasticum. in c. dudum. nu. 5. de decimis. fo. 191
- Reges an possint eligere praediales & personales. ibi. nu. 4
- Reges tenentur ad decimas praediales & personales. ibi. nu. 4
- Refr. Franciae, & Rex Hispaniae an subiacent Imperatori. in c. super specula. nu. 3. de priuileg. fo. 188
- Rex vel alius princeps, si est minor. 14. anno. an debeat sibi daturus qui habeat iurisdictionem administrare, factus vero maior ipse solus administrabit. in c. cum vicissimum. nu. 3. de off. dele. fo. 134
- Reges non possunt facere alienacionem de bonis & iuribus regni in c. intellecto. nu. 1. de iur. in. fol. 202
- Rex tunc coronacionis, iurat non alienare bona regni. ibi. nu. 3
- Rex non iuratur non alienare, sed post alienacionem iuratur non reuocare, iuramentum non est obligatorium. ibi. nu. 4
- Reges sunt per successiorem, non per electionem. ibi. nu. 5
- Rex Franciae non cognoscit superiorem in temporalibus. in c. per venerabilem. nu. 9. 37. qui fi. sint. legi. fo. 52. & 54
- Rex Hispaniae an cognoscit superiorem in temporalibus. ibi. 57
- Reges & Principes qui cognoscunt superiorem, non possunt legitime. ibi. nu. 26. fol. 53
- Rex Francorum & Rex Hispaniae, & Rex Angliae an potuerunt prescribere contra imperium, & an peccent si non obediendo Rex Angliae an subieci Imperatori. ibi. nu. 37. fo. 57
- Regina an aliqua dicatur, mortuo marito Rege. in c. ex parte B. nu. 2. & 14. de fo. comp. fo. 103. & seq.
- Retrotractio, an & quo tempore, & ad quod tempus fieri possit in c. prax. re. il. 2. nu. 7. de ap. fo. 136

In Panormitani Commentaria.

- 1 Retractatio actus, an & quando dicatur damnosa, vel pœnalis. in c. cognoscens. nu. 5. de consili. fo. 21
- 6 Restitutio in integrum, competit non solum ecclesiis, sed et omnibus aliis p̄ locis. in c. relictum. l. 1. nu. 7. de testa. fo. 132
- 6 Restitutio in integrum, & omne remediū extraordinarium, competit vsq; ad quadriennium. in c. cum causa. nu. 9. de emp. & vendit. l. 108
- 2 Restitutio aduersus additionem, requirit quod creditores hereditarii ceterum. in c. iudicis officiu. nu. 7. & 10. de offi. iudi. fo. 160
- 7 Restitutio in integrum, aduersus sententiam non conceditur, nisi a solo principe. in c. significantibus. nu. 6. de pur. vulga. fo. 195
- 3 Restitutio in integrum potest peti etiam pendente iudicio sup̄ principali. in c. 2. nu. 18. vel. non contest. fo. 139
- 3 Restituitio in integrum non potest renunciari, nisi a maiore factio, & quid ab ecclesia. in c. diligenti. nu. 12. & 13. de fo. comp. fo. 92
- 2 Restitutio in integrum a iuribus sententiam, an possit dari per illū, qui ipsam sententiam tulit. in c. 2. nu. 3. de offi. leg. fo. 137
- 3 Restituitio in integrum petiti an sufficiat probare nudam possessionem. in c. in literis. nu. 23. de resti. spo. fo. 217
- 3 Restitutio in integrum an dicatur causa necessaria ad effectum, de quo in c. 2. nu. 4. de fo. comp. fo. 117
- 5 Restitutio in integrum non habet locum in criminalibus. in c. pasto ralis. nu. 6. de excep. fol. 6
- 7 Restitutio non facta, non auditur vir petens dotem, qui uxorem a se expulsi, sed distinguendum est. in c. per vestras. nu. 9. de dona. inter virum & vxor. fo. 63
- 7 Restitutio ablatorum an debeat fieri per ep̄m loci, an vero per illū, qui extorsit in c. quia in om̄ibus. nu. 8. de viur. fo. 144
- 7 Restituitio in integrum petenti obstat exceptio proprietatis, siue de factis notorie concludens ad executionem notorie proprietatis. in c. significantibus. nu. 3. de diuor. fo. 57
- 7 Restitutio in integrum petenti obstat exceptio de adulterio, non retardat, nisi sit notorium. ibi. nu. 10. fo. 58
- Restitutio materia est valde priuilegiata. ibid.
- 2 Restitutio in integrum, est petenda coram iudice illius, in cuius pre iudicium petitur. in c. constitutus. nu. 1. de resti. in integ. fo. 209
- Restitutio in integrum conceditur minori, & ecclesiis etiam in lucro captando, quod per facilitatem & incuriam fuit neglectum. ibi. nu. 5
- Restitutio in integrum, an rescindat totum contractum, an inquantum quis reperit læsus. ibi. nu. 10. fo. 210
- 7 Restitutio in integrum male ablatorum, an ep̄s, vel is, qui confiteretur, aut cōfessor possit facere. in c. cum sit. nu. 4. & nu. 7. de iudic. fo. 114
- 6 Restitutio in integrum sicut conceditur ecclesiis læsis, ita & omnibus aliis p̄ locis. in c. de his. nu. 3. de testa. fo. 164
- 7 Restitutio in integrum aduersus sententiam petitor hoc modo, dico sententiam nullam, & si qua est, peto aduersus eam restitui. in c. cum olim. l. 2. nu. 10. de priuile. fol. 182
- 7 Restituitio in integrum petenti non obstat notorius defectus iuris. in c. ad petitionem. nu. 11. de accu. fo. 81
- 7 Restitutio in integrum petere p̄ alter conitūgū, et ante consummationem ad sui quasi possessionem in c. de lrecone. nu. 2. de eo qui cog. cōsant. l. 37
- 3 Restitutio non dat aduersus dolum. in c. 1. nu. 3. de cōsue. fo. 137
- 5 Restitutio in integrum nō datur p̄lato & capitulo, nisi in contrahendo fuerint decepti in c. significauit. nu. 8. de appel. fo. 146
- 1 Restitutio in integrum an possit peti a clerico, tam in bonis patrimonialibus, quam redditibus sue p̄bēdæ. in c. 1. nu. 3. de cōsue. fo. 108
- 6 Restitutio in integrum ex illa causula generali &c. an detur impedito ob illū defectū. in c. quia diuersitate. n. 1. & 13. de cōfess. p̄bē. fo. 73
- 5 Restitutio in integrum aduersus p̄scriptionem intra quantum tēpus debet peti. in c. auditis. nu. 15. de p̄script. fo. 44
- 5 Restitutio aduersus p̄scriptionem datur etiam minori per ignorantiam. in c. 1. nu. 1. & 13. de p̄scri. f. 26. Et aduersus quadriennium, quod datur ad petendam restitutionem in integrum, nō restituitur quis, nisi ignorauerit p̄scriptionem. ibi. nu. 12
- 2 Restitutio in integrum aduersus sententiam, infra quantum tēpus potest peti ab illo met, qui sententiam tulit. in c. cum ex literis. nu. 10. de resti. in integ. fo. 205
- Restitutio in integrum ex quacunque causa petat, debet intra quadriennium peti. ibi. nu. 11. & 12. fo. 205. & seq.
- Restitutio in integrum, an requirat litis contestationē, & alium iuris ordinem. ibi. nu. 15. fo. 206
- Restitutio in integrum, qñ peti, an requirant plenæ p̄bationes. ibi. nu. 16
- 2 Restitutio in integrum, an possit peti per procuratorem sine sp̄ciali mandato. in c. coram. nu. 4. de resti. in integ. fo. 209
- 2 Restitutio in integrum cōpetit ecclesiis læsis, quia eius procurator non produxit sua iura. in c. 2. nu. 17. de in integ. resti. fo. 201
- 2 Restitutio in integrum cōpetit ecclesiis aduersus probationes omittas in processu. ibi. nu. 8. & 19. fo. 201
- Restitutio in integrum, qñ fit iure sp̄ciali, fit cessante oī actione, sed illa q̄ peti ex clausula, si qua mihi &c. peti intentando actionē. ibi. nu. 18
- 7 Restitutio male ablatorum in certis p̄sonis, sufficit quod fiat pauperibus, & p̄ illū, q̄ abstulit & occupauit in c. sicut dignū. nu. 8. de hom. f. 126
- 2 Restitutio in integrum coram quo iudice potest peti, vel ueniri. in c. causa restitutionis. nu. 7. de resti. in integ. fo. 211
- Restitutio in integrum semel denegata, vltiori non conceditur, nisi ex noua causa. in c. beneficio. nu. 1. & 3. de resti. in integ. fo. 212
- Restitutio in integrum p̄ peti corā iudice appellationum. ibi. nu. 6
- 7 Restitutio in integrum petenti obstat exceptio defectus proprietatis notorie. in c. porro. nu. 8. de diuor. fo. 57
- Restitutio in integrum petenti obstat adulterium notorium mulieris. ibi. nu. 9
- Restitutio in integrum petenti obstat, licet habeat contra se ius commune, dimodo tollat p̄sumptionem, propter quam est contra se ius commune. in c. cum ecclesia. nu. 52. de can. pol. & proprie. fo. 199
- 2 Restitutio in integrum conceditur maioribus legemā causam probantibus. in c. ex literis. nu. 3. & 7. de resti. in integ. fo. 210
- Restitutio in integrum, an possit concedi per iudicem contra propriam sententiam. ibi. nu. 11
- 2 Restitutio in integrum an possit peti p̄ ecclesiā enormiter læsam, aduersus oīm p̄tactū, quē fecit. in c. 1. nu. 1. & 3. de resti. in integ. f. 199
- Restitutio in integrum quando cōceditur læso, debet læsus restituere parti omnes expensis, quas in ea re facit. ibi. nu. 3
- Restitutio in integrum competit castis, villis, collegiis, & piis locis. ibi. nu. 15. fol. 206
- Restitutio in integrum cōpetit ecclesiis læsis, et q̄ prelatus iurauerit, nolle petere restitutionē, scilicet est in minore iurante. ibi. nu. 16
- Restitutio in integrum petenda, vel ab ecclesia, vel priuatis coram quo iudice petatur. ibi. nu. 18
- Restitutio in integrum petenti obstat, si quis acquirat cum peccato, vel cōtra p̄rium iuramentum. in c. diligenti. nu. 7. de p̄script. fo. 148
- 2 Restitui quis non potest contra sententiam superiorem, per inferiorem. in c. cum ex literis. nu. 3. de resti. in integ. fo. 205
- 6 Restitutus in integrum debet habere rem cum fructibus, nisi suu aduersarius fecisset necessarias impensas in re. in c. ad nostram. nu. 4 & 8. de re. eccle. alie. fo. 98
- 2 Restitutus an censeatur de nouo dare. in c. ex transmissa. nu. 11. de renuncia. fo. 14
- Restitutus ab Imperatore, vel ab alio, an censeatur restitutus ad sp̄ritualia. remisit. in c. tua. nu. 4. de deci. fo. 189
- Restitutio in integrum concessa ecclesiis, videtur concessa omnibus locis piis. in c. 1. nu. 22. de iur. calum. fo. 158
- 2 Restitutus a principe, intelligitur quo ad plenariam & omnimodā in iudicem. in c. venerabili. nu. 2. de off. deleg. fo. 129
- 2 Restitutus a principe, non recuperat bona alienata. in c. inter quatuor. nu. 3. de maio. & obe. fo. 163
- Responso facta per superiorem ad consultationē, p̄sumitur facta de iure. in c. si nu. 2. de clerici. p̄reca. fo. 160
- Responso de credulitate, ita p̄iudicat rēdenti in facto proprio, sicut rēdenti de veritate. in c. cum causam. nu. 6. de iur. calum. fo. 162
- Rēdenti affirmatiua, vel negatiua facta positione, vel libello, quo casu referatur ad omnia cōtenta in eis in c. 1. nu. 16. de plus peti. fo. 194
- Rēdenti de credulitate, tantum p̄iudicat respondententi in facto proprio quantum responso de veritate, & est notandum propter positiones. in c. 2. nu. 13. de iur. calum. fo. 159
- Rēdenti per verbū nō credit si incidit in periurium, licet probeat q̄ritū, secus si rēdenti de veritate. in c. ex literis. nu. 12. de iur. calum. fo. 202
- Respondens contraria, et suspectus de falsitate. in c. vincto. nu. 12. de eccle. benefi. sine dimission. fo. 93
- Reseruata Deo, sunt seruata pape in c. q̄to. n. 2. de trāslat. epi. fo. 7
- Rei vōdicatione dat ē cōtra simplicē detentatorem, nisi nominauerit domum in iudicio. in c. aduersario. nu. 3. de excep. fo. 23
- Rei voluntarii æquiparantur in multis casibus. in c. cum ecclesiasticis. nu. 13. de excep. fo. 5
- Rei vendicatio potest competere pro rebus sacris ipsi p̄latis, vel rectoribus, licet non sint domini rerum sacrarum. in c. cum venerabilis. nu. 3. de excep. fol. 11
- Rei vendicatio competit etiam pro iuribus, quæ quis habet in re in c. examinata. nu. 17. de iudi. fo. 49
- Res emptæ per clericū de bonis & fructibus ecclesiæ, nō est sua, sed ipsius ecclesiæ. in re peti. cum effes. nu. 21. de testa. fo. 149
- Res emptæ per p̄latū ex emolumentis ecclesiæ, efficitur ecclesiæ, licet p̄latū emerit nois suo. in c. inq̄rendū. n. 4. de pecu. fo. 138
- Res emptæ ex pecunia militis, minoris, ecclesiæ & clerici, efficitur ipsi forum, et q̄ instrumentum canter in persona alterius. ibi. nu. 3
- Res emptæ de pecunia non decimata, est communis inter ecclesiam & emptorem pro parte, quæ erat debita ecclesiæ pro decima in c. pastoralis. nu. 5. de decimis fo. 191
- Res emptæ non emittit de pecunia ecclesiæ, clerici minoris, vel militis, & de ipsorum & nō emittit, secus forte, si pecunia eēt aliorū ibi
- Res emptæ ex pecunia ecclesiæ efficitur ipsius, licet clericus emittit de

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- proprio. in c. 1. nu. 4. de pecu. cle. fol. 137
Res emptæ ex pecunia alicuius, non efficitur illius, sed euentis nomine proprio ibid.
- 5 Res inter alios acta, quare aliis non præiudicat. in c. quâvis. nu. 1. de re iudi. fo. 101
Res inter alios acta, nõ nocet, nec prodest aliis, nisi quo ad semplem probationem, quod relinquitur iudicis arbitrio ibi. nu. 2. & 3. fo. 101
Res inter alios acta, præiudicat tertio si de re sua litigatur, & potuit aut impedire, aut procellari, aut iudicium in se assumere, & non fecit. ibi. nu. 8. 12. & 14. fo. 102. & seq.
- 4 Res inter alios acta, aliis non præiudicat, quomodo intelligatur in terminis. in c. inter dilectos. de fide instr. nu. 1. fo. 127
Rem ponens sub clauibus, non potest redargui de negligentia, vel incauta custodia. in c. 1. nu. 1. de custo. eucha. fo. 273
- 6 Res propter nuptias donata vxoria marito non potest ab eo alienari, et vxore consentiente, nisi interueniat secundus consensus vxoris post biennium, item q. vir habuerit facultates, ut indemnitati vxoris possit consuli in c. petuenit. nu. 2. & 6. de emp. & ven. fo. 106
6 Res tantum valet, quantum communiter vendi potest. in c. 1. nu. 3. de emp. & venditione. fo. 104
- ¶ C O R R E. Ego adduco casum peregrinũ & expressum fm vnam lec. q. sequitur ibi. Bar. in l. septem. C. de erog. m. lianno. lib. 12. q. quantum valet frumentũ, vel alia res, nunquam debet inspicere, nisi in loco publici fori, & quito ibi vendi potuisset, vnde si res potest vendi multo plus, vel minus alibi, sed non in foro, debemus locũ fori inspicere, & sic considerare debes estimationem fm locum publici fori. vide quæ dixi in singula. meis, in vers. ven. itio.
- 1 Res inter alios acta, licet non faciat plenam fidem in alio casu, tamẽ facit præsumptionem, quæ trãfert onus probandi in aduersarium. in c. cum inter canonicas. nu. 8. de elec. fo. 164
- 1 Res quando est tempore peritura, possunt partes cõpelli venire ad iudicium in c. si. nu. 13. de feris. fo. 179
- 5 Res inter alios acta, ratione indiuidui alteri nocet in c. quamuis. nu. 1. de re iudi. fo. 103
- 6 Res vitiosam locans, vel videntis et ignorat, tenet non solũ ad restitutionem precii, sed et ad interese in c. vno. nu. 22. de commo. fo. 102
- 7 Res an possit esse plus, vel minus valitura, statut cõsuetudini, & et attenditur id quod frequentius accidere potest. in c. nauiganti. nu. 10. de vfuris. fo. 151
- 6 Res permutata, si euincatur, datur regressus contra illum, qui talẽ rem dedit. in c. cum venerabilis. nu. 22. de excep. fo. 12
- 7 Res perperas accipiens in naufragio, an & quando faciat suas, vel cõmiciat furtum. in c. cum dilecti. nu. 1. de accu. fo. 77
Rem alterius reperiens si ignorat dñm, & putauerit ipsam habuisse ilam rem pro derelicta, potest vsu capere, si vero nõ putauerit, debet erogare inter pauperes. ibi. nu. 12
Res inuenta ex naufragio, an psumatur habita p derelicta. ibi. nu. 11
- 3 Res aliena donata ecclesie, & cõsecrata, nõ potest amplius ad dñm reuerti, sed donas tenet ad interese. in c. verum. nu. 26. de to. cõpe. fo. 80
5 Res mea non potest esse mea ex pluribus cõtariis acquisitionibus. in c. auditis. nu. 24. de præcri. fo. 44
- 7 Res aliena, si fuerit inuota, vel ignorante domino consecrata, nõ debet desacrari, sed est laicificandum domino de interese suo. in c. 1. nu. 12. de no. ope. nuncia. fo. 175
- 6 Res aliena, si pignoretur ignorante dño, potest ab ipso vendicari, et non satisfacto creditori. in c. ex præsentium. nu. 7. de pigno. fo. 119
- 3 Res inter alios acta non præiudicat, etiam habentibus cõsimilem causam. in c. causam. quæ. il. 2. nu. 3. de iudi. fo. 53
- 2 Res acquisitæ per contractum, vel testamentum, in quo non sunt adhibite sollemnitates iuris ciuili, in foro conscientie, licet retinentur. in c. 1. nu. 19. de testi. in integ. fo. 200
- 6 Res debita perempta apud debitorem, an pereat sibi, vel creditori. in c. cum illis. nu. 4. de deci. fo. 182
- 2 Res dñ dubia p negationem partis in c. cora. nu. 9. de off. dele. fo. 127
- 2 Res retinere quis potest, donec fuerit sibi satisfactum de expensis, quas in ea fecit. in c. 1. nu. 3. de testi. in integ. fo. 199
- 5 Res prohibita alienari p legem, vel statutũ, vel cõsentũ, siue p pactũ, an possit præscribi. in c. cum non liceat. nu. 7. de præcri. fo. 37
- 1 Res integra non dicitur vltius, quando substantia negotii incipiunt tractari. in c. in causis. nu. 7. de elec. fo. 178
- 6 Res laicalis data ecclesie, si subiicit amplius oneribus, qbus subiiciebatur, ante q. est et tradita ecclesie. in c. dilectus filius. nu. 3. de pb. fo. 61
Res, q. peruenit ad manus exempti priuilegio exceptionis gaudet. ibi.
2 Rescriptum ad lites, uon extenditur ad futuras. in c. non iniuste. nu. 2. de procu. fo. 189
- 4 Rescriptum contra ius, non est seruandũ, nisi dicatur, non obstante tali iure. in c. pastoralis. nu. 4. de fide instr. fo. 129
- 6 In rescriptis non est necesse facere mentionem de iure communi. in c. cum dilectus. nu. 4. de cle. non refi. fo. 28
- 7 Rescripta, & priuilegia nõ renouat alia rescripta, nisi de ipsis faciat specialem mentionem. in c. veniens. nu. 11. de præscrip. fo. 32
- 2 Rescriptum debet facere mentionem de iure, quod prohibet huiusmodi rescriptum fieri. Acta in c. eam. te. nu. 3. de eta. & quali. fo. 46
- 7 Rescriptum ad lites, vel ad beneficia, non extenditur ad futura. in c. quia circa. nu. 2. de priuileg. fol. 185
- 1 In rescriptis solum, habentur pro appositis in c. mandatum. p. stolium. nu. 4. de rescript. fo. 102
- 7 Rescriptum delegatorum est surreptitium, si in eo non sit mentio, q. causa erat cõcepta coram ordinario, etiam per solam citationem in c. vt debitus. nu. 20. de appel. fol. 158
In rescriptis ad lites, an attendatur tempus datæ, an tempus præfationis. ibi. nu. 22
- 7 Rescripta principis, sunt perpetua, & non tolluntur, nisi per alios rescriptum. ibi. nu. 23
- 1 Rescriptum, si producitur, an requiratur alius libellus. in c. dudum. il. 2. nu. 39. de elec. fo. 213
- 3 Rescripta non extenduntur ad casus in eis non expressos, & q. in 1. nu. 15. & 17. de leque. posses. & fru. fo. 283
- 1 Rescripta ad lites, stricte interpretantur. in c. Rodolphus. nu. 1. de rescript. fol. 99
- 1 Rescripta qd. est, & qbus modis sumatur. in rub. n. 1. de rescript. fo. 31
- 7 Rescriptum a priuilegio quomodo dignoscitur. ibi. nu. 3
- 6 Rescripti i quo mandati alicui. p. uideri de beneficio, n. claudia dignitate, vel rectoria, nisi fuerit dicta de beneficio cõcepte, quo casum illi quatuor personarum. in c. si. nu. 1. 2. & 6. de præben. fo. 63
- 7 Rescripti p. n. p. s. recipiunt interpretationem ab inscriptione sua. ibi. nu. 4
- 7 Rescriptum non faciens mentionem de excoicatione impetrantis, est surreptitium. in c. dilectus filius. nu. 1. de rescript. fo. 83
- 1 Rescripta duæ. 1. p. vnu, & super eodẽ, & ad duos iudices impetrata, & impetrans vtroq. vtatur, nõ valet, q. impetrans p. n. t. cõmodo vtatur. q. in c. ex tenore. nu. 1. & 5. de rescript. fo. 69. & seq.
- 7 Rescriptum quod est effectum cõe, non tollitur, nisi per cõsentium communem. ibi. nu. 2. fo. 70
- 7 Rescriptum secundum non faciens mentionem de primo, non est ipso iure nullum. ibi. nu. 3
- 7 Rescriptum alias validum, irritatur dolo impetrantis ibi. nu. 4
- 7 Rescriptum primum quod potest huius exceptione, an requiratur, q. de eo fiat mentio in secundo. ibi. nu. 6
- 7 Rescriptum secundum tollit primum, si de eo fiat mentio, alias secus. in c. eadem. nu. 2. & 3. de rescript. p. fo. 34
- 7 Rescriptum impetratum de cõ. consensu vnius partium, nisi de cõ. cõsensu primi rescripti fiat mentio in secundo, non valet. ibi. nu. 3
- 7 Rescriptum p. n. s. g. ias, surreptio in vna nõ valet alias. ibi. nu. 7
- 7 Rescriptum secundum, an tollatur, si primus impetrans obicit exceptionem, an vero requiratur, q. appellet si index non admittit obiectiõnem. ibi. nu. 6
- 7 Rescriptum secundum faciens mentionem de primo, an tollat primum ipso iure, adeo q. procul factus super primo, sit nullus. ibi. nu. 10
- 7 Rescriptum ipso iure nullum, si impetrat ab excoicato. ibi. nu. 12. fo. 33
- 7 Rescriptum sedm facies mentionem de primo, an sit ipso iure nullum. ibi. nu. 3
- 7 Rescriptum ad beneficia, debet facere specialem mentionem, nõ solum de beneficio, quod quis habet, sed de eo, quod quis expectat in c. in nollis. nu. 2. & 7. de rescript. fo. 93
- 7 Rescriptum debet facere mentionem de alio in specie, & non in genere. in c. cum dilecta. nu. 2. de rescript. fo. 78
- 3 Rescriptum & priuilegium an extendatur ad alias personas in c. prudentiam. nu. 3. de mu. peti. fo. 129
- 1 Rescriptum nullũ assumit vigore, si index pronunciauit validũ, & ob hoc non fuit appellatũ in c. ex parte decani. nu. 1. de rescript. fo. 97
- 1 Rescriptum respectu psonarum eligendarum p. c. i. in c. eadem, sed non respectu iudicium, in c. quoniam autem. nu. 1. de rescript. fo. 66
- 3 Rescripti copia an faciat tantam fidem, quantam ipsum originale. in c. 2. nu. 4. de dila. fo. 169
- 1 Rescriptum speciale derogat generali prius impetrato, licet de g. n. li non fiat mentio in speciali. in c. 1. nu. 3. & 10. de rescript. fo. 31. & seq.
- 1 Rescriptum faciens mentionem de primo, non in diffinitẽ tollit primum, & non faciens mentionem de primo, & tamen aliquando tenet, in c. pallorali. nu. 2. de rescript. fo. 65
- 7 Rescripta duo si inueniantur sup eadẽ datã, quid sciendum ibi. nu. 3
- 7 Rescriptum secundum debet specialiter de primo facere mentionem, & non in genere, & hoc quomodo procedat ibi. nu. 4
- 7 Rescriptum ad lites, surreptitium est, si in eo non fiat mentio de processu causæ & sententiæ, in c. per uelitas. nu. 10. de dona. inter uirum & uxorem. fo. 63
- 7 Rescriptum impetratum per excommunicatum, an saltem ualeat post absolutionem, in c. apostolicæ. nu. 6. de cle. excom. fo. 164
- 7 Rescriptum licet dicatur surreptitium, p. n. allegari in fauore aduersarii, inquantũ in conrarietate aliqua in suũ fauorem, in c. cum uenerabilis. ibi. nu. 3

In Panormitani Commentaria.

bis nunc. 37. de excep. fo. 13

4 Rescriptum an uideatur ex defectu literarum, dictionis, uel syllabarum. in c. exparte. nu. 1. & 2. de fid. instr. fo. 133

3 Rescriptum an uideatur ex falsitate narrata ex qua surgit exceptio p. temporaria, an referatur talis cognitio in meritis causae. in cap. exparte. B. nu. 12. de fo. comp. fo. 104

1 Rescriptum impetratum sine mandato, an sit ipso iure nullum. in c. nonnulli. §. sunt & alii. nu. 6. de rescript. fo. 89

3 Rescriptum produens uel presentans, uidetur in eo contenta confiteri. in c. examinata. nu. 4. de iudi. fo. 47

1 Rescriptum impetratum contra praelatum, ualeat, licet super bonis cōibus plati & capituli. in c. edoceri. nu. 1. & 5. de rescript. fo. 76. & seq.

1 Rescriptum per quod incerti iudices dantur, ut futura negotia committuntur, non ualeat in c. ad hanc sumus. nu. 1. & 5. de referi. fo. 60

1 Rescriptum de iuribus ab omni honestate, non praesumitur ueniale a curia principis ibi. nu. 2

1 Rescriptum impetratum ad lites, dicitur odiosum, respectu quia praesumit ordinari potest statim ibi. nu. 3

1 Rescriptum ex cōi. stylo, nō dēt extendi ad negotia futura. ibi. n. 6. fo. 61

3 Rescriptum impetratum cōtra uiciorum possessionem, cōtendit cōtra successorem in iudicio illius rei molietur possessionem. in c. sepe. n. 9. de rescript. fo. 144

1 Rescripta uel privilegia in praedictum possessionem lite pendente, praesumuntur surrepticia, & ex certa scientia principis non emanant. in c. 1. nu. 6. ut lit. pendens. fo. 277

1 Rescriptum non redditur nullum ipso iure ex eo, quod sit impetratum super suspecto iudice. in c. cum inter. nu. 23. de excep. fo. 10

1 Rescripti forma est, ut procedat iudex secundum narrata in eo. ut expediantur primo narrata, & post reliqua per ordinem. in ca. cum dilecta. nu. 4. de rescript. fo. 79

1 Rescriptum dubium debet reduci ad ius commune, etiam quod uerba improprie in c. causam. quae. nu. 1. de rescript. fo. 71

1 In rescriptis quod tempus attenditur, ante tempus datae, an tempus praesentationis. in c. exterum. nu. 1. de rescript. fo. 54

6 Rescripti emanati contra ius, praesumuntur falsum, aut per occupatio nem in iudicio emanant. in c. ex parte tua. nu. 2. de capel. mona. fo. 237

1 Rescripta debent habere clausulam derogatoriam ad rescripta cōtraria, uel ad eius contrarium saltem in genere ibi.

1 Rescripti primi quod potest per exceptionem elidi, non requiritur quod de eo fiat mentio in secundo. in c. ex parte. nu. 4. de rescript. fo. 62

1 Rescriptum impetratum contra religiosos, ualeat et quod non fiat mentio cuius monasterii sit in c. ordinem. nu. 1. de rescript. fo. 56

1 Rescriptum impetratum contra privilegium, an debeat facere mentionem de privilegio. ibi. nu. 3. fo. 57

1 Rescriptum non tollit privilegium in c. 1. nu. 6. de rescript. fo. 51

1 Rescriptum siue privilegium continens id, quod ius commune, tollit per secundum absoque alia clausula derogatoriā. a. ibi. nu. 7

1 Rescriptum siue privilegium impetratum contra ius cōe, ualeat, licet de iure canonico non fiat mentio. ibi. nu. 8. 12. & 15. fo. 51. & seq.

1 Rescriptum non praesumitur falsum, si non deuiat a consuetudine curiae. ibi. nu. 13. fo. 52

1 Rescriptum quod sit surreptitium, quod hē pbat. i. c. cōstitut. n. 4. de refc. 72

1 Rescriptum facies mentionem de statu, an deat dicere de statu iurato si statutum iuratum, an sufficiat simpliciter facere mentionem. ibi. n. 7. 1. 73

2 Rescripta diuersa sub eadem data concessa, faciunt iudicem superiorem donec consulat scribentem. in c. 2. n. 1. de offi. deleg. fo. 95

2 Rescriptum surreptitium tribuit iurisdictionem, licet elidibilem. in c. significantibus. nu. 8. de offi. deleg. fo. 131

2 Rescriptum ex certa scientia, non ualeat, si non seruetur forma a iure tradita, quod est, si rescriptum ius dans certam formam rescripto. in c. nonnulli. nu. 9. de rescript. fo. 88

1 Rescriptum uel privilegium aut constitutio an & quod debeat facere mentionem de iure, contra quod emanat. ibi. nu. 10

1 Rescripto abutentes, priuantur commo dō ipsius. in c. quia nonnulli. nu. 1. de rescript. fo. 166

1 Rescripta non possunt aliis cedi, quia sunt personalia. ibi. nu. 3

1 Rescriptum impetratum ad unam rem, non extenditur ad alias res creatas post impetrationem. ibi. nu. 4. & 8

1 Rescriptum corrumpit, si impetrans moritur tempore datae, & ille cōtra quem impetratur. ibi. nu. 8

1 Rescripto abutentes, an possint puniri criminaliter. ibi. n. 18. fo. 107

6 Rescriptum papae quod mandat, puidet alicui de beneficio curato, est surreptitium, si ille cui mandat, puidet, & pē datē erat minor, licet tpe uocationis beneficii esset maior. in c. lectus. n. 8. de prae ben. fo. 43

1 Rescriptum nō extendit ad lites ortas post eius impetrationem. ibi. n. 10. f. 46

1 Rescriptum in quo impetratur iudex aliquis qui tempore datae erat notorie excommunicatus non ualeat, uel licet esset occulte exco matus tamen impetrans sciebat cum esse excommunicatum. ibi. nu. 11

1 Rescriptum ad beneficia, debet facere mentionem de aliis beneficiis si quae habet impetrans in c. cum adeo. nu. 1. de rescript. fo. 70

2 Rescriptum impetratum super causam inchoatam, est surreptitium, nisi in eo fiat mentio de processu coram alio iudice inchoato. in cap. prudentia §. sexta. nu. 9. de offi. deleg. fo. 111

1 Rescriptum impetratum ab excommunicato, est nullum ipso iure, adeo quod non conuallidatur sequuta absolutio. ibi. nu. 10

1 Rescriptum ad lites, transit in successores illius, cōtra quem fuit impetratum, si ipse fuit conuentus, & sic re non integra. in c. significauit. nu. 1. & 6. de rescript. fo. 100. & seq.

1 Rescriptum impetratum contra ecclesiam, an extendatur ad praelatum promotum post impetrationem. ibi. nu. 4

1 Rescriptum non uideatur, si papa scribens uniuersitati, appellat omnes filios, licet in ea sint aliqui episcopi. in prae. Greg. nu. 5. fo. 7

7 Rescriptum in quo impetrant aliquis iudex, debet praesentari ante citationem coram alio iudice factam. in c. 2. nu. 4. de offi. leg. fo. 137

7 Rescripta nō extendunt ad personas nō expressas, nisi ex dispo nō iuris personae nō expressae comprehendant. in c. Michael. n. 5. de usuf. f. 150

4 Rescriptum papae, ut cā inter laicos cognoscatur ab ecclesiastico, an sit ipso iure nullum, in c. licet ex fultep. nu. 5. de fo. comp. fo. 88

7 Rescriptum est impetratum ad iudices delegatos super aliqua cā, non potest pars cōtra quae est impetratum, illi renūciare, sed pars quae impetrat, sic, re integra. in c. cum dilectis. nu. 10. de purgatione canonica fo. 194

3 Rescriptum concessum contra unam personam, an extendatur ad aliam. in c. quia. v. nu. 3. & 5. de iud. fo. 35 & seq.

7 Rescriptum impetratum cōtra aliquē q. tpe datae erat in humanis, hē uires cōtra eius haeredes re integra in c. tua nos. n. 5. de usu fo. 146

6 Rescripta ad lites, sunt latissime interpretanda, quia agit de ut comprehē sua, scilicet si agit de ut exē sua. in c. epi. nu. 3. de reb. eccl. alie. fo. 95

7 Rescriptum siue privilegium concessum cōtra cōem stylo & cōtra cōsuetudinem principis, plūmū falsū. in c. ex parte. 2. nu. 7. de offi. dele. fo. 102

1 Rescriptum si facies mentionem de primo quo nō fuit usus impetrat, intra annū, uel nisi interueniat dolus. in c. plerunq. nu. 1. & 7. de i. scr. f. 31

1 Rescriptum non tollitur per non usum, privilegium sic. ibi. nu. 4

7 Rescriptum impetratum ab excō. cato, & excō. catione suppressa, an & quo calu sit ipso iure nullū. in c. excō. camus. 1. nu. 9. de hēre. fo. 116

7 Rescriptum si facies mentionem de exceptione uel exceptione perēptoria patris, nō est nullū, nisi sit de stylo curiae, licet si nō faceret mentionem de exceptione dilatoria. in c. ex parte. nu. 2. de priu. fo. 181

4 Rescriptum quid sit, & quid privilegium, & facilius plūmū falsū in priuilegio q. in rescripto. in c. ex literis. nu. 2. de fid. instr. fo. 122

4 Rescriptum directum alicui, ut faciat sibi exhiberi acta in una causa an possit dici surreptitium. in c. si. nu. 3. de prob. fo. 42

2 Rescripta extenduntur ad accessoria illorum, quae exprimentur in rescripto. in c. cum olim Abb. nu. 7. de offi. deleg. fo. 126

1 Rescripta extenduntur ad omnia, ad quae extendi possunt ex lato si gnificatu uerborum. ibi.

2 Rescriptum an extendatur ad personam in eo non exprēssam. in c. 1. nu. 2. & 3. de ali. mut. iud. cau. fac. fo. 212

1 Rescriptum plures gratias continens, surreptio in una non uideatur re liquam in c. ad dissoluendū. nu. 6. de despon. impu. fo. 19. Et quod tē pus attenditur in rescriptis, an tps datē, an tempus praesentationis. in c. capitulum sanctae. nu. 3. de rescript. fo. 92

1 Rescripta quando mutuo se impediunt, recurrendum est ad priuilegium qui concessit. ibi. nu. 4. fo. 100

1 Rescripta ad lites, sunt strictius interpretanda, q. ad beneficia. ibi. n. 6

2 Rescriptum principis quod dicitur ab honestate deuiare, nō tenetur subditis immediate mandare executionem, sed debet expectare secundum iurisdictionem. in c. si quando. nu. 2. de rescript. fo. 56

1 Rescriptum de iuribus ab honestate, continens non obseruant excō. cationē iurēda ipso facto, an sit immediate mala dū execut. ibi. n. 2

1 Rescriptum secundum non faciens mentionem de primo, ualeat si primus impetratus non est uisus suo rescripto dolo, uel negligentia. in c. si autem. nu. 1. de rescript. fo. 60

1 Rescriptum surreptitium, non est ipso iure nullum. ibi. nu. 2

1 Rescriptum ad lites, perditur data negligentia impetrantis, q. negligentia non consideratur, nisi alius secundum impetrat. ibi. nu. 3

6 Rescriptum impetratum ad beneficia, si surreptitium, si non facit mentionem, q. illud beneficium saltem de facto ab alio tenebatur. c. cum no stris. nu. 1. 7. 13. 16. & 20. de conce. prae ben. fo. 74. & seq.

1 Rescriptum surreptitium ad beneficia est adeo nullum, ut processus inde secutus sit nullus. ibi. nu. 5. & 11

1 Rescriptum surreptitium ad beneficia, est ipso iure nullum, ad lites uero est annullandum ope exceptionis. ibi. nu. 11

1 Rescriptum ad beneficia non faciens mentionem de primo, licet inualido, uel ope exceptionis, uel ipso iure non inualidatur. ibi. nu. 12

5 Rescriptum quod impetratur, debet impetrans facere mentionem plenē de processu & serie negotii, alias esset surreptitium, nisi talis processus sit factus post appellationem, quo calu de eo non est fienda mentio per causas hic politas. in c. dilecte. nu. 3. de excep. fo. 18

1 Rescriptum nō dēt facere mentionem de alio rescripto, qd est nullū. ibi.

Rescriptum

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- 1 Rescriptum missum capitulo sede uacante, debet mandari executioni per episcopum postea electum. in c. eam te. nu. 1. de rescript. fo. 57
- 7 Rescriptum ab excommunicato impetratum, est ipso in e. nullum. nisi fuerit impetratum in causa absolutiois, uel defensionis. in c. dura sepe. nu. 1. de rescript. fo. 133
- 1 Rescriptum non extenditur ad personam in eo non expressam. in c. sign. ficante. nu. 1. & 4. de rescript. fo. 98
- 7 Rescriptum ante impetratum per idoneam personam, attendit tempus impetrationis, & non tempus presentationis. in c. cum dilectus. nu. 3. de accusa. fo. 79
- 5 Rescriptum an detur in iudicio a tempore datæ ipsius rescripti, uel a tempore presentationis. in c. super. nu. 7. de appell. fo. 119
- Rescriptum in quo causa committitur decidenda intra tantum tempus impetratum de communi partium consensu, an si presentem malitiose per rescriptum, acurrere tempus in preiudicium actoris. ibi. nu. 21
- 3 Rescriptum papæ, ut causa laicorum pauperum cognoscatur apud ecclesiasticum, an sit ipso iure nullum. in c. ex tenore. n. 5. de foro comp. fo. 90
- 5 Rescriptum impetratum ab excommunicato, non ualeat. in c. ad probandum. nu. 14. de re iudi. fo. 100
- 5 Rescriptum secundum non detur rescriptum, si non facit mentionem de primo, quod erat nullum. in c. suggestum. nu. 2. de iur. ep. fo. 245
- 5 Replicatio partis criminis repellit excipientem. in c. cum ecclesiasticus. nu. 1. de excep. fo. 4
- Replicans non ualeat confiteri, quæ continentur in replicatione. in c. cum uenerabilis. nu. 27. de excep. fo. 13
- 5 Replicans quid sit. in c. a nobis. nu. 14. de excep. fo. 4
- Replicatio cui competat. ibi. nu. 15
- Replicatio quando competat. ibi. nu. 16
- Replicationis effectus. ibi. nu. 18
- Replicatio imperitens repellitur. ibi.
- Replicatio quomodo tollatur, uel utiatur. ibi. nu. 19
- Replicatio an sit primo probanda, an exceptio. ibi. nu. 20
- 5 Replicatio ubi elidit exceptionem, debet primo probari, quæ probata remanet exceptio inefficax. in c. dilecti filii. nu. 5. de excep. fo. 16
- Replicatio debet elidere exceptionem. ibi. nu. 8. & 9. fo. 17
- 7 Replicatio criminis non admittitur contra excipientem de crimine in c. super his. nu. 11. de accusa. fo. 75
- 2 Replicatio cõcessæ p. Petulinos, nõ extendunt ad Petulinos in hac ciuitate Fulginei habitantes in c. qm. nu. 2. de offi. ord. fo. 154
- 6 Repugnancia non uiciat actum qui exacta conclusione potest sustineri. in c. sicut tenor. nu. 2. de regu. fo. 203
- 1 Repullus ratione alicuius incapacitatis, an presumatur semper in illa incapacitate permanere, an onus probandi transferatur in excipientem. in c. inter canonicos. nu. 7. de elec. fo. 164
- 7 Repudium factum in infidelitate, non ualeat. in c. gaudemus. nu. 9. & 10. de diuor. fo. 59
- Repudiata secundum ritum paganorum, contrahendo cum alio nõ committit adulterium. ibi. nu. 10
- 3 Reus si probauit rem ab actore petita esse suam, actore nihil probante, an non solum absoluetur ab instantia, sed pronuntiabitur pro eo. in c. ex conuentione. nu. 13. de re iudi. fo. 224
- 3 Pro reo iudicandum est in dubiis. in c. eum tu. nu. 6. de testi. fo. 62
- 4 Reus cõuenus reali siue mista, siue in rescripta, cõtinue mittitur actor in possessionem rei petite, qm recuperat a reo, & ad qd audiatur reus. in c. si in aliis. nu. 1. 3. 10. & 52. ut lit. nõ cõf. fo. 148. Sed si missio est facta ex alia causa, non auditur reus nisi satisfecerit. ibi. nu. 4
- Reus conuentus personalis, si est contumax, subuenitur actori si cum dum distinctionem positam. ibi.
- Rei uendicatio datur etiam contra simplicem detentatorem, qui liberatur nominando dominum in iudicio. ibi. nu. 6
- Reus conuentus hypothecaria & contumax, an sit idem, ut est quædo conuenitur reali, uel personali ad effectus, de quibus in d. c. fin. §. in aliis. nu. 1. eo ti. fo. 149
- Reus, contra quem est facta missio, potest compelli, ut intra annum recuperet possessionem. ibi. nu. 47. fo. 154
- 5 Reus contra quem fuit actum, absoluitur, si nihil probetur contra eum. Si uero ipse probet se dominum, non solum absoluetur, sed declarabitur dominus. in c. cum causa. nu. 6. de re iudi. fo. 68
- 2 Reus in una causa, & coram uno iudice, non potest conuenire actorem in alia causa & coram alio iudice, nisi prima sit finita, fallit utin e prudentiam. §. si uero. nu. 3. de offi. deleg. fo. 112
- 4 Reus dato qd possit in criminalibus iurare, an actor incurrat poenā rationis, uel poenā Turpillianam. in c. iusm. nu. 14. de iure. u. fo. 208
- 3 Reus an debeat habere nouas inducias mutato uel emendato libello. in c. 2. nu. 33. de libel. obla. fo. 123
- 6 Reo aliqui incumbit onus probandi ratione alicuius emendationis qd est contra eum in c. unico. nu. 17. ut eccle. benef. si. di. con. fo. 93
- Reus bene faceret, si probaret intentionem suam et actore nil probante, quia non solum absoluetur, sed pronuntiabitur dñs si agitur reali. ibi.
- 5 Reus potest cõdēnari sub cõdōne, si se nõ purgauerit, qm p̄stet reperiunt aliquæ presumptiones, & an talis sententia sit interlocutoria, uel non. in c. qd ad cõsultationē. nu. 2. & 12. de re iudi. fo. 79. & seq.
- 3 Reus licet cõtineatur, tamen absoluitur si actor nil probauit in c. cura super. nu. 9. de cau. pos. fo. 200
- 4 Reus excõcatus potest esse in iudicio. in c. post cessionē. n. 14. de proba. fo. 36
- 4 Reus potest reculare iuramentum, si actor nil probauit incurramtum. nu. 6. de iure iur. fo. 208
- 4 Reus potest licite reculare iuramentum sibi delatum, actore nõ probante in c. 2. nu. 1. de preba. fo. 5
- 5 Reus si fuit absolutus, quia non uenerat dies uel conditio, non potest sibi exceptio rei indicatæ adueniente die uel conditio. in c. ad nerlario. nu. 4. de excep. fo. 25
- 5 Reus cõuenus si cõfiteri nullius hñe n. se petita, actor aut hoc nõ probat, nõ potest illa instantia per aliquem cõdēnari nisi a solo papa, qd supplet ex plenitudine potestatis. in c. cu super. nu. 9. de cõfess. fo. 131
- 3 Reo existente contumace an actor sine alia cognitione se mittenda in possessionem in c. si in aliis. nu. 3. ut lit. non contell. fo. 111
- Reus si propter eius contumaciam amisit possessionem, postea auditur super proprietate intra tempus, de quo. ibi. nu. 33. fo. 112
- 4 Reus teneatur edere actori si est usurus et ad coadiuuandum inueniorem actoris, & replicationem fundandam in c. 1. nu. 15. de pba. fo. 3
- Reus non teneatur edere actori ad intentionem fundandam. ibi. nu. 15
- Reus teneatur edere actori ad intentionem fundandam, sed nõ in casus criminalibus. ibi. nu. 18
- Reus in matrimonio & in aliis causis fauorabilibus, tenetur edere actori ad intentionem fundandam. ibi. nu. 19
- Reus teneatur edere actori ad fundandam intentionem, ubi arguitur peccatum, si non edere. ibi. nu. 20
- 5 Reus quio dicat actor ut excipiendo. in c. cum inter. n. 11. de excep. fo. 1
- Reus uoluntarius aut necessarius qui proprie dicatur. ibi. nu. 12
- 3 Reus quæ remedia habet ad faciendū se absolueri, qm actor delinquit a iudicio. in c. causam. nu. 17. de do. & conu. fo. 242
- Reo cõtinue post lit. contell. p̄uidetur actori uel p. diffiniri, uel p. missionē uerā in bona rei, & qm in c. put. n. 1. & 17. c. n. f. 233. & supra
- 4 Reus non auditur super poss. illorū condemnatus, si uult agere super petitorio, si refert expensis & relictis fructibus, & idem econuerso in c. signat. auarum. nu. 8. de testi. fo. 83
- 5 Reus si est pirata dare alia pignora, a iudicio bonorum non impeditur. in c. cum aliquibus. nu. 2. & 12. de re iudi. fo. 66. & seq.
- 1 Reus nõ potest cõueniri extra sua directum ultra duas dietas, nisi de consensu partiū in c. nonnulli. n. 1. 3. 12. & 13. de refra. fo. 87. & de
- 3 Reus cõdēnari in expensis, quas actor p. p. eius contumacia fecit, quā sequestrabitur res petita. in c. 2. nu. 1. de do. & conu. fo. 249
- 3 Reus absoluitur actor et non probat, qd reus assumptum in se non probandi & non probauerit in c. ex parte. nu. 8. de rescript. fo. 35
- 4 Reus an p̄ducendo duo iustitias, audiat in c. imputari. n. 5. de fide iust. fo. 93
- 3 Reus cõtra quæ est facta missio si offenderit se nõ fuisse cõtinue tenet reuocari in iudicio, & nõ condemnabit in expensis, put. di. in c. cõnensent. nu. 1. & 6. & 12. de eo qui in p. pos. fo. 274. & seq.
- 6 Reus fugiens ad ecclesiā, an & qm possit amplius puniri in corpore. in c. inter alia. nu. 1. 2. 3. 6. 8. & 14. de immu. eccle. & com. fo. 236
- 3 Reus plus negando, an incidat in aliquam poenam, quando etiam actor plus petit in c. 1. nu. 17. de plus peti. fo. 194
- 3 Reus qui non admittit mittendum in possessionem ex mandato iudicis, auditur intra annum cum cautione de stando iuri. in c. 1. nu. 1. de do. & conu. fo. 247
- 3 Reus conuentus non tenetur respondere actori, donec actor reconuentus non offerat respondere reo. in c. 1. nu. 8. de mut. pet. fo. 125
- 5 Reus non potest compellere actorem in excõcatum, ut prosequatur iudicium contra ipsum uel incipiat. in c. exceptionē. n. 29. de excep. fo. 23
- 6 Reus conuictus in una exceptione potest transire ad aliam etiam contrariam in c. is qui. nu. 3. de sol. fo. 129
- 4 Reus non tenetur aliquid probare ad absolutionem consequendam in c. iuramentum. §. sane. nu. 2. de iur. iur. fo. 208
- 4 Reus quin debeat solui, non facit excessus modicus in probationibus actoris in c. ex licitis. nu. 1. de proba. fo. 7
- 5 Reo in dubiis fauendū est potius, qd actori in c. h. nu. 2. de re iudi. fo. 5
- 3 Reus qualiter debeat se habere in proponenda & probanda sua exceptione. in c. 1. nu. 10. de ord. cog. fo. 181
- 2 Ritus quis dicat. Ant. in c. cū secundū. nu. 1. de tempo. ordi. fo. 49
- 3 Roboria facta in territorio unius dñi, uel uilleg tenebunt ipsi si potuerunt & noluerunt providere, & imponetur collecta hominibus uel lazi si ipsa non est soluendo. in c. 1. nu. 8. de refra. fo. 210
- 7 Romæ diuinitus apostolica sedes est collocata, & an papa possit exinde sedem transire. in c. per uenerabilem. num. 18. qui fuit in legi. fo. 52
- Romana ecclesia quid significat. in c. bonæ memorie. d. 1. num. 7. de post. fo. 1

In Panormitani Commentaria.

postula. praela folio 139

1 Rubrica sunt authentice, qñ habent perfectā orationē in prae. Gre. in ner. rex pacificus nu. 2. fo. 11

2 Rubrica, an a rubro sit licita argumentatio, & quid si rubrū est gñalius nigro, uel contra in prae. Greg. ner. rex pacificus nu. 8. fo. 13

3 Rubricae ad quos effectus possunt allegari. ibi.

4 Rubrica aliqui est gñalior nigro, & eñ in rub. nu. 1. de dilatio. fo. 167

5 Rumor uiciniqz quid sit in e. super eo. nume. 3. de eo qui cog. e. osan. folio 37

6 Rusticorum uerba capiuntur grosso modo, ut dispositio ualeat. in c. quoties nu. 9. de testi. fo. 47

7 **CORSE.** Vide Inn. in e. cum clamor. de testi. & in c. pertuas. eo. tit. & Ang. in l. 2. ff. de duo. re. Bal. in l. 1. C. de confes. in 2. col. ubi dicit, qñ si testis deponit de sensu uisus, & debet deponere de sensu auditus, ex quo est grossus homo, toleratur, alleg. rex. sing. de hoc in c. cum dilectus. de inc. ab intest. facit glo. fin. in c. testes. 3. q. 8. q. dicit, qñ uerbū uisus, large sumit, gl. in simili. in l. 2. ff. de orig. iu. & in l. quoties. C. fimi. c. c. sed Bal. in c. praeerea. de testa. tenuit contrariū eius, quod dixit in d. l. 1. qñ si testis deponit de usu, & uolebat deponere de auditu, qñ non uolebat dictum eius, tu potes concordare qñ dicit Bald. in d. c. praeerea. procedit data pericia testis, facit ad hoc glo. in l. quid si nepotes ff. de exc. tu. & in d. l. 1. data ruditate, facit quod uoluit Hosti. in c. ad dissoluendū, de despon. in pub. ubi dicit, ponit qñ libellās dixit, accuso uel denuncio, si crimen erat committendum, libellus necessarius super uerbo denuncio, si commissum, super uerbo accuso, facit quod uoluit Inno. in c. in praesentia. de renun. & Abb. in c. pertuas, qui fil. siue legi. cum fimi.

8 Rustici uel qui recipit precium ab aliquo uiatore, ut tute illam ducat, an peccet in c. super quibusdā. nu. 7. de uer. sign. fo. 242

¶ De litera S.

9 **S**acerdotes licite recipiunt mercedē diuinarum operarum, non tamen ratione diuinarum, sed ratione laborum, aliter esset si monia. in c. 1. nu. 2. de sepul. fo. 168

10 Sacerdos notorie fornicator si celebrauerit, an incurrit irregularitatem in c. si nu. 4. de cler. excom. fo. 164

11 Sacerdos confessor pōt reuelare dictū sibi confessorū de uoluntate confitentis, alias secus in c. Mattheus. nu. 2. de simo. fo. 95

12 Sacerdos p̄p̄ter qñ dicat ad hoc, ut qñ possit ei p̄tā cōfiteri, si petita uenia p̄p̄ter qñ parochiali. in c. ois ueriusqz. nu. 12. de p̄e. & re. 208

13 Sacerdos parochialis qñ dicit liniam parochiano suo. ut p̄tā cōfiteri, uel itaqz excedat ut ē in p̄fessione possit cōfessorē eligere. ibi. nu. 15. f. c.

14 Sacerdos an teneat reuelare peccatā, qñ intēdit cōmittere ille, qñ est sibi cōfessor, qñ ex tali peccato refutat scādā. ibi. nu. 24. fo. 209

15 Sacerdos qui reuelant delictum alicuius, sed negat illud habuisse in confessione, deliquens uero dicat sibi dixisse in confessione, ipse sacerdos habet probare contrarium. ibi. nu. 26

16 Sacerdos qui nō dormit post cōnam, potest de mane celebrare, qñ dignitas est perfectā. in c. ex parte. nu. 4. de celebra. mis. fo. 265

17 Sacerdos non prohibens matrimonium interdictū per triennium, a beneficio suspenditur. in c. cum inhibito. nu. 1. de claudell. de despon. fo. 21

18 Sacerdos depositus an possit restitui per inferiorē a papa. in c. clerici. nu. 3. de den. excom. fo. 162

19 Sacerdos suspensus si celebrauerit perpetuo, deponi pōt, ēt qñ non fuerit monitus. in c. latorēs. nu. 1. eo. ti. & fo.

20 Sacerdos alicuius ciuitatis interdictus si cogantur metu dñi temporalis celebrare, an sint omnes irregulares. ibi. nu. 4

21 Sacerdos de adulterio infamatus, debet purgare, alias ab officio suspenditur. in c. significasti. nu. 1. de adul. & stu. fo. 136

22 Sacerdos pōt p̄dere delictū sibi cōfessū ex cōsensu cōfiteris. ibi. nu. 5

23 Sacerdos excōicatus si celebrat diuina, debet deponi, ēt qñ non p̄fesserit aliquam monitionē. in c. fraternitatis. nu. 2. de cle. excom. fo. 163

24 Sacerdos potest absoluerē cōcubinā suā. Ant. in c. cum clericis. nu. 5. de ordina. ab episc. fo. 55

25 Sacerdos depositus si celebrauerit, excōicatur. in c. 1. n. 1. de cle. ex. 161

26 Sacerdos depositus, non perdit characterē sacerdotale, adeo, qñ si celebrauerit, conficit eucharistiam. ibi. nu. 2

27 Sacerdos pōt si parolari alteri in his qñ cōcernit officii sacerdotis & ad utilitatē animā. in c. dudū. nu. 10. de conuer. conui. fo. 216

28 Sacerdos si celebrauerit in loco interdicto, priuatur beneficiis & cessat irregularis, & ineligibilis, & per solū papam dispensatur. in c. postulatist. nu. 1. & 3. de cle. excom. fo. 163

29 Sacerdos ois incōuenienti qñ ordinatur, h̄et potestatem litigādi & sol uendi, licet habeat potestatem ligatam propter distinctionem parochiarū. in c. 1. sūna uero. nu. 2. de sum. tri. & si. ca. fo. 16

30 Sacerdos an possit cessante consuetudine aliquid pro excōicatis mortuū uel similibus petere in c. suam nobis. nu. 9. de simo. fo. 97

31 Sacerdos si non h̄et unde uiuat, nec pōt aliunde honeste uiuē qñ rere, ep̄s dēt sibi prouidere, uel populus poterit cōpelli ad p̄lāndū sibi necessaria, qui poterit subtrahere, si sibi nō offerant. ibi. nu. 1. fo. 98

Sacerdos siue pauper siue non, pōt suas operas spirituales extraneo locare. ibi. nu. 12

32 Sacerdos malus ex officii potestate, pphetare pōt. in rub. n. 7. de ui. & hone. de. fo. 2. Et an sancti & boni sacerdotes, spiritū sanctū perpetuū habeat, an uero interim ab eis ad tps secedat. ibi. Et qñ differētia sit inter sanctos & Christum, respectu spiritū sancti. ibi.

33 Sacerdos nō potest deponi ab inferiore ep̄o consecrato in c. non pōt. nu. 3. de re iudi. fo. 62

34 Sacerdos uel alius praelatus an possit in subditos alterius praeferbere curam animarū. in c. fin. nu. 5. de p̄m. & remis. fo. 210

35 Sacerdos si fuerit iniuriatus, cesset facta iniuria ep̄o, adeo, qñ ipse poterit agere actione iniuriarū in c. presbyteri. nu. 1. de p̄m. fo. 199

36 Sacerdos si decedat ab intestato nullis consanguineis relictis, eius bona debent diuidi inter pauperes Christi. ibi. nu. 2

37 Sacerdos inductus in testē, non debet testificari de eo quod habuit in confessione, intellige de cōfessione facta pro salute animā, secus si sciat tanqz amicus in confessione. in c. qualiter & qñ. nu. 7. de acc. f. 76

38 Sacerdos degradatus si celebrauerit, nō incurrit excōicationem, si prius non sint monitus in c. si quis presbyter. nu. 3. de cle. ex. f. 161

39 Sacerdos suspensus nō solū nō pōt celebrare, sed nec epistolam uel euāgelium dicere, nec aliis ordinibus se immiscere. ibi. nu. 4. & 7. & 10

40 Sacerdos degradatus perdit oē priuilegium immunitatis, non autē perdit potestatem conficiendi eucharistiam. ibi. nu. 6

41 Sacerdos excōicatus uel depositus tenetur dicere officium, aliter gra uiter peccat intellige priuate, non publice in ecclesia. ibi. nu. 8. Et uide in seq. in 2. nota. eo. ti.

42 Sacerdotes habentes curam animarum, debent esse literati in c. cum ex in iuncto. nu. 1. de h̄ere. fo. 119

43 Sacerdos baptizans, licet hoc ex debito officii faciat, nihilominus efficit p̄ sp̄ialis, & p̄p̄ea oriē cognatio sp̄ialis in oibus, & per oia, p̄ut ex persona leuantis. in c. ex literis. nu. 2. de cogn. sp̄itu. fo. 35

44 Sacerdotes etiā criminosi conficiunt uerū corpus Christi. in c. Deus qui. nu. 2. de p̄m. & remis. fo. 206

45 Sacerdos si imponit confesso p̄nitentias minores solito, an ipse cōfessus sit tuus, quo ad Deum. ibi. nu. 4

46 Sacerdos pōt p̄nitentiam peccatori imponendam, moderari secū dum arbitrium suū. ibi.

47 Sacerdos ēt simplex p̄t absoluerē ab homicidio & adulterio, & aliis magnis criminibus exceptis quibūdā ep̄o referuatis. ibi. nu. 3

48 Sacerdotes, qbus est diminuta potestas absoluedi per ep̄m, possunt recurrere ad superiorem. ibi.

49 Sacerdos non debet imponere p̄nitentiam non ualentē ipsam agere, ne inducat ipsum in desperationē. ibi. nu. 6

50 Sacerdos si aliquid fecit tanqz Deus puta in cōfessione, ēt si sit papa, & reuelauerit, sibi non creditur. in c. ex tu. nu. 2. de simo. fo. 94

51 Sacerdos grauius peccat nō consecrando dñi celebrat, qñ cōsecrando in peccato mortali. in c. de homi. nu. 1. de cele. mis. fo. 266

52 Sacerdos existens in peccato mortali & celebrans, nō offendit populum, sed Deum, & conficit uerū sacramentum. ibi. nu. 3

53 Sacerdos non debet celebrare, nisi prius confiteatur, licet sit contritus, pōt tñ celebrare ante p̄fessionem p̄nitentiam. ibi. nu. 7. fo. 167

54 Sac̄s dos potest ferre testimonium de reconciliatione & p̄nitentia peccatoris in c. nemo. nu. 5. de simo. fo. 92

55 Sacerdotes graui possunt uti matrimonio in c. ut clericorū. nu. 5. & nu. 6. de ui. & hone. de. fo. 9

56 Sacerdotes qñ sunt in peccato, magis peccāt dando aliis p̄nitentiā, licet absoluit ab ipsis facta ualeat. in rub. nu. 2. de ui. & ho. cle. fo. 2

57 Sacerdotū malorū p̄es an profint, uel uocāt illis, p̄ quibus fuit. ibi.

58 Sacerdos grauius non potest habere ecclesiam inter latinos, si uult obseruare mores patrie suae scilicet accipere uxorem. in c. cum olim nu. 2. de cle. conui. fo. 20

59 Sacerdotes graui quare non ligantur lege canonica in hoc, qñ non possunt esse coniugati. ibi. nu. 3

60 Sacerdos pollutus in somno, non debet celebrare pro illa uice. in c. c. significatum. nu. 4. de p̄ben. fo. 33

61 Sacerdos recipiens pecuniam qñ celebrauerat ad instātiā alicuius, peccat, non tamen committit simoniam. ibi. nu. 8

62 Sacerdos nō pōt licite a suis parochianis pecuniam accipere, p̄ sp̄ualibus, ēt in casu necessitatis, in qua maneret ipse sacerdos. ibi.

63 Sacerdos qñ habet siue bonus siue malus, conficit corpus Christi, nō tñ exaudiuntur preces mali sacerdotis, sicut boni. in c. extirpand. x. in repe. §. qui uero. nu. 4. de p̄ben. fo. 31

64 Sacerdos pōt p̄nam in canonē postea limitare in confessione. in c. a clerici §. de adulteris. nu. 5. de indi. fo. 20

65 Sacerdos nullomodo pōt cōpelli reuelare illud, qñ ipse scit in confessione, ēt si papa diceret, uel adduceretur in testem. in c. dilectus. nu. 2. & 4. de ex. p̄la. fo. 172

66 Sacerdos celebrans, ut Deus perdat aliquē, debet deponi, qñ abutiū tanto sacramento. in c. quidam. nu. 2. de cele. mis. 264

Sacerdotes

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- Sacerdotes & canonici q. dñt missas p. lucrū, uel p. distributiones quotidianas uadūt ad officium cōmūtēt simoniā mēdē, & debēt exigere pñiam, licet nō teneant ad rēssōnē. in c. cōsultu. nu. 2. co. ti.
- 7 Sacerdos dēt deponi uel in stricō carcere detrahi, si solū si reuelauerit peccatōrē, sed ē pñia, & oīs utriusq. in s. de pñi. & remiss. 2. o. 8
- Sacerdos parochialis qñ cū in missis parochiam, qd habet facere parochianus, si nūc cōstiterit. ibi. nu. 11
- 2 Sacerdos nō dī scire p. certo illud, qd scit in cōfessione, qā potuē ille nō uerū dicere in c. sacerdos. n. 1. & 12. de of. ord. fo. 143. & seq.
- Sacerdos pōt in gñe crimen sibi cōfessū redarguere. ibi. nūm. 3
- Sacerdos pōt sine pēto ministrare corā excoīcato, & eisdē Eucharistiā tradere, si solus scit eū esse excoīcatū, & si pōt aliter. phar. lib. n. 3. & 6
- Sacerdos adductus in testē, pōt libere uia & se nescire, licet illud sciat in cōfessione, secus si scit in penitentia circa cōfessionem. ibi. nu. 7
- Sacerdos si intendebat cōsecrare singulas hostias, quas habebat in cōspectu, quas in putabat esse decē, & in ueritate erant plures, an omnes uel quæ erant cōsecratæ. ibi. nu. 13. fo. 144
- 6 Sacerdos deponitur ex crassa ignoratiā. in c. si n. 3. de cele. miss. 2. 68
- Sacerdos concubiniarius si toleratur, ab eo licite audiuntur diuina, & percipiuntur sacra, a notorio uero est abstinendū. in c. uestra. au. 1. de coha. de & m. nu. 14
- Sacerdos pollutus non pollut facramenta, quæ ministrat. ibi. nu. 2
- 7 Sacerdos si p. babiliter ignorat se suspensum & celebrauerit, non incurrit irregularitatem. in cap. sollicit. nu. 1. de cle. excom. fo. 164
- 6 Sacerdos nō pōt retinere feminā in domo, & matrē, & amicos p. periculū peccati, & qñ. in c. 1. nu. 1. & 3. de coha. cler. & m. fo. 12
- 7 Sacerdos excoīcatus, si celebrauerit, est deponendus, sed si dubitauerit se esse nō esse excoīcatum, non ita grauius puniatur. in c. illud. nu. 1. & 4. de cler. excom. fo. 162
- 1 Sacerdos incontinenti q. assumptus est ad ordinē sacerdotale, teneē dicere officium. Ant. in c. eum. si rars. nu. 1. de a. & quali. fo. 63
- 7 Sacramenta aīa fuerunt instituta a deo, sed post peccatum. in c. fin. nu. 3. de frigi. & male. fo. 46
- 1 Sacra referuata solis pontificibus, nō delegant nisi papa, nisi delegetur ali. s. pot. scibus. i. ep. in c. quanto. nu. 7. de consue. fo. 112
- 6 Sacra percipiens a notorie suspensio notoritate iuris, qā est cōcubiniarius, qā uenit contra pceptū ecclesiæ, & quid de notorie suspensio notoritate facti. in c. cūtra. nu. 3. & 6. de coha. de & m. fo. 14
- Sacra an & quo casu recte percipiant a clericis pētoribus. ibi. n. 9. fo. 15
- 6 Sacramentū baptismatis licite recipitur ab hæretico in casu necessitatis, & ē ab aliis criminosis, ut a simoniacis & similibus. in c. u. c. illa. nu. 10. de coha. de & m. fo. 15
- 7 Sacram quod de necessitate debet conferri, si dubitatur, an inte. me. ne rit. debet ad cautelā conferri, & conferri. in c. uni. nu. 2. & 6. de cle. per. fal. promo. fo. 166
- 7 Sacramentū non est iterandum. in c. 1. nu. 6. de secun. nup. fo. 64
- 1 Sacra ministrare non potest incidens in peccatū notoriū, sine dispensatione. in c. quia diligentia. nu. 6. de cle. fo. 143
- 7 Sacra ecclesiastica non sunt deneganda homini quantuncq. facinoroso, ut sunt isti qui suspendunt, uel decapitant, si in morte appareant contriti & confessi. in c. fures. nu. 1. & 3. de fur. fo. 141
- 1 Sacramenta ecclesiæ aliqua sunt necessitatis, & aliqua uoluntatis. in c. quanto. nu. 4. de consue. fo. 112
- 7 Sacra recepta ignoranter ab hæretico, tenent, secus si scienter, in c. fraternitatis. nu. 7. de here. fo. 116
- 7 Sacram matrimonii permissum est muto & surdo, & an sic de aliis sit in c. eum. apud. nu. 5. de spon. fo. 11
- 2 Sacramentum matrimonii an imprimat gratiā? Ant. in c. uni. s. scire. nu. 4. de sacra. unio. fo. 64
- 2 Sacra quid est, & unde dicatur, & quot sunt sacramenta. Ant. in rub. nu. 1. de sacra. non iter. in. fo. 65
- Sacrosancti p. prietates q. sint, & ad quid fuerunt instituta sacra. ibi. nu. 3
- 7 Sacrilegiū est crimē ecclesiasticū, ad q. iudex ecclesiasticus pōt de eo imponere pñā t. p. alē. in c. ad aures. nu. 1. de pñis. fo. 202
- 3 Sacrilegiū cōmittitur, non solū si bona ecclesiæ occupantur, sed etiā si ecclesiā in eis turbatur. in c. conuictus. nu. 2. de fo. compe. fo. 104
- Sacrilegius an sit ipso iure excommunicatus. ibi. nu. 7
- 3 Sacrilegiū est crimen missū, & pōt cognosci in utroq. foro. in c. eum. generale. nu. 1. & 16. de fo. com. p. fo. 81. & seq.
- 3 Sacrilegiū ē in casu dubii, cognoscitur cū ecclesiastico. in c. Pisanis. nu. 2. de resti. spo. fo. 245
- 6 Sacrilegiū incurrit, qui aliquid sacrum accipit de manu laici, ut retineat. in c. dudum. nu. 7. de decimis. fo. 193
- 6 Sacrilegiū cognoscitur per iudicem ecclesiasticum. in c. aduersus. nu. 1. de in iur. eccl. fo. 229
- 6 Sacrilegiū puniatur per iudicem ecclesiasticum. in c. immunitatem. nu. 1. de in iur. eccl. fo. 229
- 3 Sacrilegiū est utriusq. fori, & uterq. iudex ecclesiasticus & secularis pñt cognoscere & pñā imponere. in c. accepisti. n. 3. d. spō. duc. f. 22
- 6 Sacrilegiū cōmittitur in cœmeterio, sicut in ecclesiā. in c. de cele. fia. nu. 2. de in iur. eccl. & c. eum. fo. 285
- 6 Sacrilegiū potest cognosci in utroq. foro in c. quidemus. nu. 9. de conuer. conu. fo. 215
- 6 Sacrilegiū & iurum simul cōmittitur in iurando res ecclesiæ in c. in quendam. nu. 3. de pecu. cle. fo. 138
- 6 Sacrilegiū facit, q. laicus & ficiatur de foro ecclesiastico. in c. relati. nu. 3. de iure parro. fo. 146
- 6 Sacrilegius non est excoīcatus ipso iure, nisi fregit ēt ecclesiā. ibi. n. 4
- 3 Sacrilegiū cōmittitur ēt per insinuationem rei patrimonialis. si pñt dñer in c. egerum. nu. 17. de iudi. fo. 75
- 3 Sacrilegius ēt q. in lae. pōt cōueniri coram ecclesiastico iudice. in c. olim Abbas. nu. 2. de offi. deleg. fo. 125
- 7 Salarium licite capunt alii scilicet, uel aduocati, & similes locates op. ras suas. in c. 1. nu. 4. ne parla. ui. suas. fo. 107
- 3 Salarū qd pilari debet p. aliqd opus, an pñt ēt in fine, uel in pñio pio operis. in c. fin. nu. 3. de fo. compe. fo. 114
- 6 Salarium debetur adhuc heredibus, si potestas moritur. in c. 1. nu. 9. de cen. agro. fo. 64
- 6 Salarium non debetur famulo in suo mo, qñ illud salarium subdebetur rat. one lux personæ tñ, secus si datur contemplatione aliorum in c. 1. nu. 9. de cle. agro. fo. 60
- 6 Salarium debetur officiali, qñ ex defectu superioris nō pōtseruit in c. aduersus. nu. 18. de in iur. eccl. fo. 290
- 6 Salarium licite debetur etiam administratores rerū ecclesiasticarū in c. 1. nu. 1. de syndi. fo. 91
- 6 Salarium totius tp. s. uel p. rata an debeant habere doctores uel aduocatus, qui moriuntur ante eorum exercitium finitum. in c. a. nu. 10. de cler. agro. fo. 64
- 1 Salomon an sit damnatus, an saluatus in c. ne in iur. eccl. nūm. 2. de consil. fo. 24
- 3 Salus condūctus est remedium fragile, & qui non cōfide in cōb. in c. am. in c. accedens. 2. nu. 3. ut licet non cōfide. fo. 141
- 2 Salus condūctus concessus alicui, intelligitur ut ducatur ad locum, ubi possit secure morari. in c. accedens. nu. 2. de procu. fo. 186
- 3 Salus condūctus datus alicui ad neniendum ad aliquē locū, intelligitur q. possit ibi secure morari, & sic e. t. adire. in c. aqua diuersitate. nu. 6. de conce. p. gb. fo. 73
- 2 Salus condūctus datus alicui ad emendi, intelligitur ēt datus ad deandum in c. in nouamus. nu. 1. de iureg. & pa. fo. 170
- 3 Salus condūctus an tollatur per priuam uicem. ibi. nu. 22
- 2 Sandalia, sunt calciamenta depicta, uel aurea, quibus unitur ep. qui do celebrat. in c. si. nu. 3. de transla. c. pi. fo. 12
- 3 Sanguis si minuitur. 15. die Februarii, non pōt illo anno ex fide perire. in c. eum. deputat. nu. 11. de iudi. fo. 30
- 3 Sanguis plebotomatus non uenit in statutum pñies quē de sanguine in c. solite. nu. 1. de maio. & obe. fo. 161
- 3 Satisfactio de indicatum soluendo, datur ab illis, qui uolunt aliquem defendere, & non habent in mandatum. in c. eum. deputat. nu. 11. de iudi. fo. 30
- 1 Scandalum magnum ubi conq. timeatur, si mandatum executioni scriptum principis non est fienta talis executio. in c. si quando. nūm. 2. de refer. fo. 56
- 7 Scandalum qui potest obuiare, & non obuiat, an pñsumatur in dolo in c. quante. nu. 8. de ienten. excom. fo. 231
- 6 Scandalum si pōt interuenire si obediunt literis papæ, licet quis potest non obedire, etiam si papa referat scandalum non obstante in c. eum. teneantur. nu. 2. de praxen. fo. 31
- 2 Scandalum sp. est uitandum, qñ pōt uitari sine periculo uitæ æternæ alias secus. Ant. in c. nisi. s. pro gram. nu. 12. 1. 3. de renun. fo. 37
- Ob scandalum uitandum an debeat onerari iustitia. ibi. nu. 13
- 2 Scādālū ut mteat, an sit omittendum iustitia. in c. 2. n. 4. de rē. ord. fo. 46
- 6 Scandalum quo casu est iusticiens, q. priuatur iure suo. in c. de rectoribus. nu. 3. & in c. seq. nu. 3. de cle. agro. fo. 64
- 2 Scādālū si uehementer timeat ex contractu mrimoniū pōt & debet iudex mrimoniū interdicere. in c. eum. in c. 1. nu. 4. de spon. fo. 13
- 1 Scādālū ut euitet, multa cōcedunt. in c. cōfideramus. n. 3. de cle. 152
- 2 Scādālū ut euitetur, recedatur aliquando a iure rigoroso. in c. super eo. nu. 2. de sen. excom. fo. 232
- 2 Scādālū ut euitetur, non debet quis desistere ab operatione boni. in c. ad aures. nu. 3. de temp. or. fo. 48
- 7 Scientia iuris, scientia est, licet mutabilis. in c. non debet. nu. 2. de con. san. & affi. fo. 42
- 7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem & æternitatem. in c. fin. nu. 3. de magi. fo. 116
- 7 Scientia pñsumpta non puniuntur in delictis, sed uera. in c. dilectus filius. nu. 9. de simo. fo. 98
- 7 Scia qualis requirit in epō uel plato. in c. 1. n. 10. de cōsan. & affi. 39
- 7 Scientia nō emineas non requirit in bñficiis, maxime in simplicibus. in c.

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- Scriptura de qua fit comparatio, qualis debeat esse, & q quis potest compelli ad scribendum, ut fiat comparatio. ibi. nu. 13. fo. 121
- 7 Secreta possunt reuelari pluribus modis, & quomodo cumq; sit reuelata reuelans tenetur ac si uerbali ter & exprime reuelauit. in c. omnis uirumq; nu. 7. de peni. & remissio. fo. 208
- 2 Securitas promissa alicui intelligitur q si sit securum ab exceptione iuris. in c. quoties. nu. 2. de pte. fo. 171
- 5 Semel si aliquem approbauit, uerum pollum eundem reprobare in c. a nobis nu. 7. de excep. fo. 3
- 4 Semiplenam probationem qm faciat scriptura domestica & suga rei in c. iuramentum § laus. nu. 13. de iurem. fo. 210
- 2 Sencctus & ignorantia sunt causae, propter quas conuincit peti cessio. in c. 1. nu. 1. de reuoc. fo. 12
- 7 Sencctus potest dici infirmitas in c. quamuis n. 2. de sen. ex com. fo. 233
- 7 Senibus indulgentia est potestas ad oporand; ut in solatium uix possint filios acquirere in c. unico nu. 4. de cogn. lega. fo. 36
- 3 Senes uel ualitudinarij, q dicant in c. si a. 13. & 19. ut l. n. c. 1. 44
- 7 Senex qm possit mironiū dheri c. qd sed. n. 3. de fri. & mal. 43
- 4 Sencs an compellantur ferre testimonium, & qui dicantur senes. in c. si qui testium nu. 7. de testi. fo. 54
- 6 Sencctus est species infirmitatis, si ualeat ad statuta loquentia de infirmitas in c. magnu. nu. 8. de uoto & uo. refo. 222
- 7 Sententia reuocari potest, si error probabilis delegatur, in c. fratrem tatus. nu. 17. de fri. & mule. fo. 44
- Snia notorie iniusta, nulla est, uel salte reuocari pte si si fit appellata. ibi. 16
- Snia in cārimoniali qm possit in re trāsire iudicatā. ibi. n. 2. 1. 43
- 1 Sententia lata contra extraneagates, an sit ipso iure nulla, in pte. Grego. in uer. rex pacificus nu. 11. fo. 13
- 5 Sententia corporalis an possit mandari executioni intra decē dies, datos ad appellandum. in c. 2. nu. 2. de re iud. fo. 62
- Sententia lata per iudicem, non ualeat, qui ita celeriter pronunciauit q potest praesumi q non ita celeriter fuerit institutus. ibi. nu. 4
- 2 Sententia arbitraria lata super delicto etiam famosam, an infamet. in c. cā restitutionis nu. 8. de resti. in integ. fo. 211
- 5 Pro sententia iudicis, a quo fuit appellatum, an praesumatur in c. cū specialis § porro. nu. 9. de appel. fo. 163
- 3 Sententia lata contra monachos ligantia sine licentia abbatis, est nulla, secus lata in corū fauore in c. cām quae. il. 1. nu. 11. de iud. fo. 31
- Sententia lata in fauorem non citati est nulla. ibi.
- Snia lata cōtra tutore, q adhuc in cāuit, est nulla, secus si p tutore. ibi.
- 1 Sententia principis lata sine causae cognitione, non habet praesumptionem ualiditatis. in c. inter. nu. 6. de dec. fo. 156
- 2 Snia lata cōtra delinquentē, nō ualeat. in c. mādato. nu. 5. de procu. fo. 183
- 1 Sententia in causa beneficii, non transit in rem iudicatā, maxime qm fuit lata contra absentem, licet contumaciter & indefensum. in c. cum olim. nu. 1. & 9. de do. & conu. fo. 261. & seq.
- 3 Sententia lata in causa matrimoniali an impediatur agens petitorio. in c. literas nu. 11. de testi. fo. 231
- 5 Snia hēc praesumptio est pro se, qm transit in rem iudicatam, & scus si ab ea est appellatum in c. cum ad sed. nu. 3. de resti. fo. 240
- 2 Snia notorie iniusta, est nulla. in c. si qm nu. 1. de offi. deleg. fo. 98
- Sententia lata super re facit plenam fidem super fructibus, et q sententia si iniusta in c. grauis nu. 18. de resti. fo. 227
- Snia lata super principali, facit ius in alia instātia super fructibus. ibi.
- 3 Sententia diffinitua licet non feratur lite non cont. tū fallit in c. causa status & in c. ex tua fraternitatis. nu. 4. ut lit. non contest. fo. 140
- 3 Sententia potest ferri per ista uerba, mihi uidetur, & quid in teste & in aliis dispositionibus. in c. 1. nu. 12. de iud. fo. 4
- 2 Snia sub qua cōdōne lata ualeat. in c. literis. nu. 4. 5. de of. dele. fo. 99
- 2 Sententia in possessione recuperandā, an sit interlocutoria, uel diffinitua. in c. consultationibus. nu. 3. de offi. deleg. fo. 100
- Sententia contra absentem contumaciter, an possit ferri. ibi. nu. 8
- 3 Sententia lata a nō suo iudice, an possit per suū iudicem haberi rāta. in c. significasti nu. 19 & 21. de lo. comp. fo. 109
- Snia nulla cōfirmata a paribus ualeat in uim pacti tantum. ibi. nu. 22
- 1 Sententia lata ab illo, qui reputatur iudex, ualeat et si appareat q non erat legitimus iudex in c. nihil. nu. 12. de ele. fo. 199
- 5 Snia a qua fuit appellatū, pōt confirmari si per appellante nihil docet cōtra eā, respectu uero tertij pōt infirmari, qui pro suo interesse ab ea appellauit. in c. cum super. nu. 1. & 9. de re iud. fo. 84
- 7 Snia cōdenatoria lata p iudicē loci, ubi ē cōmissū delictū, mandabit executioni per ipsum si est corporalis, si uero est exequenda in rebus mandabit executioni per iudicē originis. in c. 1. n. 6. de rapto. fo. 137
- 5 Sententia in notorijs ferri in non citatum & absentem, qm certum est sibi nullam competere defensionem, & an creatio requiratur in c. cum sit romana. n. 1. 7. 3. 1. & 32 de appel. fo. 112. & seq.
- 2 Sententia limitata ad certum tempus, uel cām, an cesset finito tpe, uel causa Ant. in c. cum bonae. nu. 3. de eta & qual. fo. 39
- 2 Sententia potest ferri per uerba, quae equipollant uerbo absoluto,

- uel condemnatio. in c. in his. nu. 2. de uerbo. sig. 237
- Snia lata a iudice loci, ubi delinquitur, mandatur executio ubi delictū fuit facta bona. in c. postulatā. nu. 1. de fo. comp. fo. 101
- Snia uel statuti an porrigat effectū suū extra territorij. ibi. nu. 9
- Snia lata a iudice minus territorij, an possit man. l. ar. executione iudice alterius territorij, ubi sunt bona condemnata. ibi. nu. 18. fo. 101
- 3 Sententia potest ferri partim pro uno, partim pro alio, etiam super eodem articulo in c. 1. nu. 4. de seq. pos. & fruc. fo. 182
- Sententia a super expensis, an possit esse necerta, & generalis, nulla praemissa taxatione. ibi. nu. 21. & 23. fo. 283. & seq.
- Sententia contra uirum an ualeat reuocari. ibi. nu. 30. fo. 284
- 3 Sententia super priu. ipso petito debet esse certa, sed super accessorijs potest esse incerta in c. si. nu. 7. de do. & conu. fo. 255
- Snia super expensis, ualeat et nō declarata quādo expensarū. ibi. nu. 1
- Sententia lata super conditione, ualeat, licet sit praeter ius. ibi. nu. 9
- 1 Sententia continens iuris errorem, ex mente uel interpretatione, pōt esse nulla. in pte. Grego. nu. 13. fo. 3
- 2 Snia duorū tertio absente, nō ualeat regulariter in c. 1. n. 3. de arb. 215
- 1 Sententia a non suo iudice lata, non ualeat, & q consuetudo sit contrarium in c. ad nostram. nu. 1. & 2. de conue. fo. 111
- 4 Snia q trāsire in re iudicatā, retractatur ex confessione partis, pro qua fuit lata, si afferat ipsam iniquā. in c. cū inter. nu. 8. de iud. fo. 36
- 3 Corae. Adde q licet qm in re iudicatā trāsire, nulla exceptio hēat locū de iure. ut nō. in c. 1. de re iud. Fallit tñ cō exceptio peruenit, post finem ut in l. si filio de cōdictio. sine cā. R. o. q. p. 18
- exceptio in iure iudicio nō potuit excludi nec in l. de iur. iud. c. de iur. post. Itē fallit, qm exceptio ē reseruata a iure post finem in casu in iure expressis, in quibus concurrat rō fauoris, uel odij, ut notat in l. tametsi. ff. ad Macedonianū. Itē fallit in causis in quibus cōceditur restitutio iudicis ministerio, ut quando cū obiectū in probatione, uel l. seruo inuētū § cum prator si ad uellianū. Item fallit, quādo exceptio non opponitur sententiae, sed actioni prius demonstratae, ut nō in l. duobus si de except. iud. nō. Bal. in l. 1. C. de iur. & sic igno. & p. in c. 2. de purga uuln. fin.
- 6 Snia contra ius lata, dī nō solum lata contra uerba legē, sed et cōtra mentem iuris in c. ex parte tua. nu. 1. de capel. mona. fo. 117
- 1 Snia contra sententiam, an ualeat in c. cum M. nu. 36. de cōfilijs. 4
- Sententia retractatio quae non tenet ob falsitatem, sit officiosa de eis, quod dicitur triginta annis. in c. licet nu. 25. de proba. fo. 49
- Sententia retractatio ob falsitatem quae tenet & an cōtra sententiam sit per integrum restitutionem. ibi. nu. 26
- 6 Sententia lata in causa matrimoniali, nūquam transit in rem iudicatam in c. 1. nu. 4. de concess. prob. fo. 10
- Snia lata in cā bñficiali, nō transit in rem iudicatā, quādo ad illi cōtra quē fuit lata, sed nō quādo ad illi, pro quo fuit lata, pōt tñ uel contra quē datur agere contra iustitiam de iure per uia de iur. omis euagat. ibi.
- Sententia non dat iussum causam retinendi illi, pro quo fuit lata, si sit sententia an esse iniusta. ibi.
- Sententia non tollit illi, contra quem datur dominium directiui
- Sententia dans beneficium alicui sine titulo, potest officio aduersi retractari, & beneficium potest per uia reuocari. ibi.
- Sententia licet iniusta transeat in rem iudicatam, sed potest retractari si pars pro qua est lata, iuratur eam iniustam. ibi. nu. 3
- 1 Sententia, qua quis pronunciauit se esse iudicē, est interlocutoria in c. ex parte decani. nu. 6. de refer. fo. 97
- 5 Sententia lata contra absentem, retractatur docto de legitimā abfentia, alias secus. in c. cum Bertoldus. nu. 1 & 3. de re iud. fo. 87. & 88. Itē illud dicitur constare ex sententia quod constat ex attestationibus, ad quas se refert sententia. ibi. nu. 6. fo. 87
- Sententia in qua dī Titium non probasse, & tamen apparere q probauit, non est nulla, si dī praesumitur iudicem contestasse. ibi. nu. 7
- Snia lata contra legitimū impediūt, an sit ipso iure nulla. ibi. nu. 17
- Snia in causa beneficii, nūq; transit in rem iudicatā, sicut in causa matrimoniali, nisi respectu illius, qui succubuit. ibi. nu. 29. fo. 89
- Snia lata errore iuris probabilis, nō est ipso iure nulla. ibi. nu. 30. fo. 90
- Snia lata, q a iudice fuit dolose circumuēsus, an sit ipso iure nulla. ibi. n. 31
- Sententia licet transeat in rem iudicatā, tñ retractatur ex confessione ne partis pro qua fuit lata, afferens ipsam fore iniquam. ibi. nu. 34
- Sententia lata contra priuilegium principis, et am iudicis ostendit ualeat, & iudex censetur illud priuilegium reprobasse, ex aliqua causa in c. suborta. nu. 4. de re iud. fo. 94
- Snialata cōtra ecclesiā, q transeat in rem iudicatā, non retractatur per instātia de nouo reperta, nisi per uiam restitutio. omis. ibi. nu. 5
- Snia lata in cā publica, retractat per instātia nouiter reperta. ibi. nu. 6
- Snia postq transeat in rem iudicatā, non retractat per instātia de nouo reperta tñ in cā civilij, q criminali, & de ratione. ibi. nu. 10. 13. & 17
- Sententia continens notoriam iniustitiam, potest retractari, licet transeat in rem iudicatam. ibi. nu. 12
- Sententia licet transeat in rem iudicatā, potest retractari si pars p

In Panormitani Commentaria.

qua est lata, confiteatur eius iniusticiam. ibi. nu. 13
 Sententia rescinditur, si pars ex legitimo impedimento non potuit probationes adducere. ibi. nu. 16. fo. 95
 5 Sententia est nulla, si error iuris est expressus. in c. 1. n. 1. 4. de re iud. 39
 Sententia lata contra legem civilium, est nulla, etiam in foro canonico, secus, si est lata contra statuta laicorum. ibi. nu. 2
 Sententia nulla, non potest dici sententia. ibi. nu. 3
 1 Sententia lata contra ius, an & quo casu sit ipso iure nulla. ibi. nu. 6. & 12
 Sententia continens plura capitula, vel iurum, si in aliquo casu sit erratum, an saltem respectu residui valeat. ibi. nu. 8
 Sententia lata contra legem, in habentem plures intellectus, non est ipso iure nulla. ibi. nu. 9
 Sententia lata contra extraneas non incorporatas, non est nulla, si extraneas sine iuramento non adducunt. ibi. nu. 12 & 16
 Sententia lata contra ius commune, non expresse sed intellectus, non est nulla ipso iure. ibi. nu. 13
 Sententia lata contra rationem legis, quae licet loquatur in alii terminis, est nulla, si sit lata contra sententiam alicuius legis. ibi. nu. 14
 1 Sententia lata contra statuta particularia alicuius loci, an sit nulla. ibi. nu. 16
 Sententia in causa bene fiscalis non transit in rem iudicatam, nisi post decem si quod non est indistincte nunciat. cum c. de i. nu. 3. & 6. de elec. 10. 151
 Sententia lata super causa matrimoniali, nunquam transit in rem iudicatam. ibi. nu. 1
 Sententia nutrita per eam, nunquam transit in rem iudicatam. ibi. nu. 1
 5 Sententia contra consuetudinem, non est nulla, nisi consuetudo sit notoria. in c. 1. nu. 17. de re iud. fo. 90
 Sententia lata contra privilegium, valet, quando sumus in privilegio cui pars potest renunciare, alias scilicet. ibi. nu. 18
 Sententia ad iudicationem ex fecu de decreto, si interdictoria ex eo, quia potest reuocari, quia patet quod non liberat debentem. ibi. nu. 2. fo. 91
 Sententia lata in prima pignificatione appellacionis. ibi. nu. 22
 Sententia lata contra fallam pignificationem non habentem mandatum est nulla. ibi. nu. 1
 Sententia nulla ex defectu iurisdictionis, potest confirmari per partes, quia valet tanquam pacta, & non tanquam sententia, sed non per viam appellacionis. ibi. nu. 23
 5 Sententia sub conditione an possit firmari. quod ad consulationem. nu. 2. de re iud. fo. 79
 Sententia non appellatur, si acquiescere, & ipsam approbare. ibi. nu. 16
 Sententia in consensum, non fertur, sed est dat tempus ad solvendum. ibi. nu. 2. fo. 90
 7 Sententia lata de consilio peritorum, quae transit in rem iudicatam, an reuocetur si apparent periores adherentes contrarium in aliquo fiscalis. ibi. nu. 3. de homi. fo. 130
 Sententia in fiscalibus non transit in rem iudicatam, quia superior se possit pignificare de defectu illius, per quo lata est, sed in pignificatione illius, per que lata est, transit in rem iudicatam. c. cum contingit. n. 1. de do. & con. u. fo. 269
 7 Sententia notoria in nulla, est nulla, cum ad quorundam. nu. 1. de excep. pra. fo. 168
 Sententia lata an retractetur praetextu occulti impedimenti, quod erat tempore sententiae, quod si impedimentum erat manifestum, non tamen fuit oppositum in c. de i. factis. nu. 11. de re iud. fo. 63
 1 Sententia non potest ferri de futuris, si obligatio non est orta de praesenti. in c. de i. uand. nu. 9. de elec. fo. 144
 Sententia lata a non iudice, non dicitur sententia. ibi. nu. 1. fo. 143
 1 Sententia in causa matrimoniali licet non transeat in rem iudicatam, transit tamen de die in diem non potest ab ea appellari. in c. ex parte. nu. 13. de re iud. fo. 234
 3 Sententia etiam principis, potest dici nulla, nisi interueniant tolerancia saltem in iuris naturalis. in c. 1. nu. 3. de i. p. & pro. fo. 194
 3 Sententia non parit naturalem obligationem illi, per quo est lata, licet condennatus non appellatur, si quis contra. nu. 23. de fo. compe. fo. 63
 5 Sententia est nulla, vel quod de sui natura non transit in rem iudicatam, non confirmatur ex eo, quod pars non appellatur. in c. tenor. nu. 6. de re iud. fo. 71
 Sententia quae non transit in rem iudicatam, tunc demum retractatur quando equeum videbitur iudici. ibi. nu. 1
 Sententia in matrimoniali non transit in rem iudicatam, quia nutritur peccati. ibi. nu. 1
 Sententia in dubio an presumatur lata parte citata. ibi. nu. 10
 7 Sententia duorum licet sit nulla, cum sit ad alia uota tractatur, si in eadem sunt septem legitime iurati per legatum. nu. 4. qui filii. l. fin. leg. 30
 3 Sententia lata, absolute vel condono, per quam quis uenit absolvendus, vel condemnandus, ut ex actis patet, valet, quia iudex non potest acta uidere & tempus sibi currit. in c. uenerabilis. nu. 20. de iudi. fo. 36
 1 Sententia lata contra ius, ita demum est nulla, si est contra ius clarum, secus si illud ius est dubium. in c. cum dilectus. nu. 13. de iudi. fo. 118
 7 Sententia excitationis est late interpretanda. in c. cum in partibus. nu. 2. de iur. sign. fo. 138
 3 Sententia lata absolute, quia bona fide erat in quasi possessione iurisdictionis, valet, licet proprietatem non spectaret ad eum, in c. cum dilectus. nu. 3. de re iud. fo. 233
 3 Sententia an debeat confirmari, & si confirmatur, quid operetur. in c. 1. nu. 7. de eo qui mittit in possessionem. fo. 271
 Sententia excommunicationis lata ad instantiam partis, non potest reuocari parte non citata. ibi. nu. 13. fo. 272

Sententia in causa criminali potest aggravari propter delictum inchoatum, processum commissum, licet de eo non fuerit actum, & quando in c. iurisdictionis. nu. 9. & 23. de do. & con. u. fo. 263. & 265
 Sententia est ferenda cum invocatione diuinis nominibus. ibi. nu. 1
 Sententia lata per dicta peritorum vel sapientium, an retractetur per peritiores, affirmantes contrarium. in c. proposuisti. nu. 1. de proba. fo. 10
 1 Cor. 1. Adde quod communis opinio est, quod sententia lata ad consilium peritorum, non transit in rem iudicatam, & potest retractari, licet quod non per ant. de Bar. & do. meum. in c. si pro debilitate. de offi. dele. & intellige quod potest retractari bis. fm. gl. fin. & in d. c. si frater natus, & si dubitatur an nullus sit letalis, aut mortalis, recurritur ad indicium medicorum. ut in c. significasti. l. 2. de homici. si de pericia scholaris recurritur ad suum doctorem. l. in c. in. C. de adno di. iudi. & uide tex. in gl. in c. 1. 2. q. 1. si de finibus ad agrimenfore. ut in c. quia indicant de prescri. l. 4. C. si regu. & sic creditur peritis in arte lilepimo uel scilicet de ita. ho. l. hac edicti. l. si his illud. & ibi Ang. C. de sec. nup. l. comparationes. l. plures apochis. C. de fid. m. l. 1. §. si de uerb. ob. l. fem. C. de re mil. l. 12. in Auth. ut praeposatur nomen Imperatoris §. 1. & in 1. consilium. & per philosophum primo topico. & an sufficiat attestatio unus periti in arte illa, uel requirantur plures. in de Abin. l. c. proposuisti post Bal. & alios & et per do. meum ibi & per Ang. in d. l. hac edicti. §. si his illud. & in d. l. si de uer. ob. & Bal. in d. causam matrimonii si fieri quod non. t. id. Bal. in l. iuris ignorantia. C. qui admittit & an medici debeant deponere iurati de pericia suae, ut in d. Abb. in d. c. proposuisti in 7. col. in uerbi uenio nunc ad secundum principale. & doct. ibi. Nade Neap. in l. 1. ff. de iur. iur. post gl. & in l. iurisdictionis. C. de test. & in d. comparationes. s. & in d. l. hac edicti. & in Auth. de non alie. §. quod autem. & tex. cum gl. in d. c. fraternitatis. & ibi Io. An. post Host. & Bar. in praesentium. & facit tex. in d. l. ueniam & uide Ang. in prima constitutione s. forum in 3. col. ubi d. l. si n. q. aut deponunt super tali acta suae artis, qui non potest colligere nisi presumptum, & iurati de credulitate, & de ueritate. & ita intelligantur glo. quae tenent quod debent iurare, aut deponunt super acta, qui potest consistere de ueritate secundum Cy. & in d. l. in c. m. post Bal. Adde quod not. in Spe de proba in §. fin. uer. hoc quoque & uide in c. his illud. & Ang. in d. §. quod autem. l. 1. d. 1. mo. & d. 1. Ant. de Bar. & do. meum in d. Barb. in d. c. proposuisti. l. ego distinguem super hoc passim hoc modo. Aut index adhibet peritum in arte ad informandum se, & tunc potest recipere iuramentum illa est gl. singularis in d. c. 1. §. si dum de pac. tenent. in uili fendo, quod nolit, quod quando index recipit testes ad informationem curiae, potest illos non iuratos recipere. Can. allegant singulare dictum Iuno. & Host. in c. 1. de postu. pra. & ideo dicit Bal. eleganter in prima consilium. quod index adhibet peritum in arte, ut consilium, quia tunc uidetur adhibere ad se informandum, non requiritur iuramentum, quod est singulare. Si uero index adhibet cum in tellem, & tunc aut iuratur in principio officii fideliter exercere officium suum, quia ad hoc deputatus erat a communis rate, ut in l. quaedam. §. numerarios. ff. de eden. & tunc sufficit, quod temeratur hoc fuit non dictum Nic. de Neap. in l. 1. §. 1. si de uen. in spi. Aut non iuratur in principio officii, & tunc dicitur quod tenetur iurare praetextu de eo, quod oculis fide uidere potest, puta si mulier praegrans sit, uel an sit remanens cicatrix. hoc fuit notabile dictum Bal. in l. hac edicti. §. si his illud. C. de secum uer. ut oculis fide uidere non potest & deponunt de iuramento iuratis, & iurare non tenentur, aut de uero credulitate, & iurare tenentur
 1 Sententia in beneficiis subreptitiis, nunquam transit in rem iudicatam respectu illius, pro quo lata sunt, secus respectu illius, contra quod est lata. in c. ad audientiam. nu. 1. de refer. fo. 94
 3 Sententia lata super deducit per modum causae, praedicta, si postea illa causae deducuntur principaliter in c. cum ecclesia. nu. 18. de cau. pos. & pro. fo. 196
 5 Sententia qua sunt appellati, si confirmet iudicem ad quem, an possit ab utroque executioni mandari. in c. cum in ecclesia. nu. 3. de appel. fo. 134
 7 Sententia etiam iniusta transit in rem iudicatam ex eo, quia habet presumptionem iustitiae pro se in c. per tuas. nu. 12. de sen. excomm. fo. 229
 Sententia iniusta, nunquam transit in rem iudicatam. ibi. nu. 1
 4 Sententia diffinitiva lata post appellationem ab interlocutoria, non est exequenda in c. ueniens. nu. 3. de testi. fo. 88
 3 Sententia cum electoribus, praedicta electio, si fiebat. ibi. nu. 14. fo. 89
 Sententia principis non potest irritari ab inferiore a principe. in c. cum super. nu. 12. de cau. pos. & pro. fo. 200
 2 Sententia lata per inferiores indices tam ecclesiasticos, quam seculares, an possit per ipsos latamur executioni. in c. cum ecclesiarius. nu. 4. de offi. ordi. fo. 144
 3 Sententia non debet ferri de nocte in die sabbatis, uel aliis uigiliis, super quo tamen seruatur consuetudo in c. 1. nu. 1. de feriis. fo. 174
 6 Sententia requiritur in notoriis. & ueltra. nu. 18. de coha. c. e. & in u. f. 16
 1 Sententia utrum debeat concipi in personam procuratoris, uel domini in c. querelam. nu. 10. de ele. fo. 169

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- legatus,

In Panormitani Commentaria

legatis, & qd si arbitris. in c. fin. nu. 1. §. 6. 7. 21. de re iud. f. 104. & seq.
Sine contraria super eodem facto, si detur una ab ordinario, & alia
a delegato collegio, quæ illarum preualere debet. ibi. nu. 15. fo. 105
Sine contraria super eodem facto lata a duobus delegatis ad uni-
versitatem casuum quæ illarum preualere debet. ibi. nu. 18
Sine contraria si reperitur lata a delegato pape & a delegato
ordinario, recurritur ad papam, quæ illi habet potestatem. p. parte. ibi. nu. 20
Sine potestatem p. parte absolutam, & pro parte condemnatoriam, quæ li-
bellus continet duos articulos. in c. Raynald. nu. 6. de testat. fo. 161
Sine partium condemnatoria & partium absolutoria iurium est absolu-
toria, propter approbationem, & inquantum condemnatoria, appellatur. ibi. nu. 7
Sine criminalis etiam corporis afflictio, trahit in rem iudicatam.
in c. de his. nu. 1. de accus. fo. 68
Sententia criminalis post decem dies non retractatur, sed si appareat
de innocentia nisi ex specialis gratia principis. ibi
Sine nihil iniquitatis continens, venit in eam appellatam, licet sit
lata contra illum. p. quæ i. ad extitit. p. huius. i. c. am. n. de re iud. f. 78
A sententia lata a iudice partium consensu electo, vel eam in iudi-
cio fuit prorogata per partes, potest appellari, licet de iudice pro-
rogato recipiat limitationem. ibi. nu. 2
A sententia episcopi lata inter laicos non potest appellari, sed in-
ter clericos. sic. ibi. nu. 3
A sententia lata secundum consilium sapientis consensu partium assumpti,
potest appellari. ibi. nu. 4
Sine a qua fuit appellatum præsumitur iniusta. ibi. & nu. 8
Prosententia iudicis electi ab utraque parte magis creditur, quam
electi ab una parte. ibi. nu. 6
Sententia potest pro parte valere, & pro parte non in eam placet. nu.
8. de com. conig. fo. 213
Sine potestatem ad quæ pro parte confirmari, p. parte infirmari, &
p. parte moderari etiam circa idem capitulum vel annexum. ibi.
Sententia non irritatur propter transgressionem ordinis. i. c. 2. nu.
14. de ord. cog. fo. 184
Sine si lata est super conventionibus, & ab ea statim est appellatum,
an incontinenti potest fieri eadem super reconventionibus. ibi. nu. 15
Sententia quæ continet unam causam contra ius, & aliam quæ non
est contraria, infirmatur. ibi. nu. 5 fo. 108
Sententia eorumque nunquam trahitur in rem iudicatam ad effectum inre-
tractabilitatis. in c. de re iud. n. nu. 6. & 7. de iur. ordi. fo. 143
Sententia quæ non transit in rem iudicatam post decem dies, non retra-
hitur per appellatorem, sed per unam querelam. ibi & nu. 2
Sententia sine citatione est ipso iure nulla, & quæ in ecclesia san-
ctæ Mariæ. nu. 8. de consi. fo. 36
¶ Cor. Fallit i notoriis ubi nulla cõpetit defensio. de quo plene p.
Abb. c. uia. de cohabe. & mulie. & in c. olim. 2. de re iud. f. 11 & in c.
bonæ. l. 1. de ele. & in l. 2. §. qd si de frumentaria. ff. de adm. re iud. c. i.
ui. p. i. & in l. iud. f. iud. ff. de his q. no. inf. & uroib. q. per Bar. fa-
ciat text. & ibi p. Inn. c. quæro. de tras. pla. sed si illi desitum absen-
ti possit cõpetere defensio, sine requiritur citatio, alioquin noceret sententia, &
sic intelligitur. c. e. de offi. dele. l. 6. & Inn. in c. tua. de cola. cie. & mulie.
& Abb. c. fide si romana. de ap. in c. fallit. f. nisi pars sit p. s. in
iudicio, tunc cum non requiritur citatio, quæ ad hoc sit citatio, ut pars sit
p. s. ut. nu. 10. An. i. c. fide. de ele. l. 6. & plene per Abb. & dñm
meum do. Barb. i. c. 1. de iud. f. 7. ¶ Tertio fallit quæ iudex recipit
telles ad sui informationem, ut fin. uoluit Inn. in c. 1. de postu. præ-
lat. ¶ Fallit quarto secundum Bal. in l. certum. Cum cogn. q. n. aliqui de
re iud. q. oleicitur alicuius, non tenetur pars citari. Fallit quinto
quæ procedit contra cõtumacem ad diffinitum obis; alia citatio. ut
leg. & no. in c. e. cum. de re iud. & in c. e. qui. de do. & cotu. l. 6.
¶ Fallit sexto i cõdensatione expensarum si cõtra absente citatur
cõtumacem, non est necessaria alia citatio. & sic in accessibilibus non re-
quiritur citatio. uide Bar. & alios in l. 1. sancimus. C. de iudi. post Cy.
& Bar. l. 1. si finita. §. iud. ff. de d. i. inf. l. inn. & Pe de an. & do. Car. in
c. calumnia. de pe. & Inn. in c. consilium. de of. dele. & plene p. Barb.
in c. 1. de iud. 40. col. ¶ Fallit septimo ubi iudex monet quæ admo-
nito iudicis sedentis pro tribunali, habet nimis rixam monitionis. ut
est gl. nota. in c. consilium. de of. dele. & ut text. secundum cõm. intellectu.
C. q. q. & q. iudex. l. 2. Si uero citatio fuerit facta, sed iudex
cessit non data copia parti ad se defendendum, sententia est nulla. ita di-
cit Inn. in c. tua. de cola. cie. & mulie. ita cõcludit Abb. in d. eccle-
sia sanctæ Mariæ. nu. 3. cum istis fallentibus per me interpositis.
¶ Siua potest p. parte infirmari, & p. parte confirmari per iudicem
appellationis. in c. cum Ioannes. nu. 9. de fide iudi. fo. 132
Sine retractari potest ad petitionem appellantis. ibi. nu. 17. fo. 133
Sine lata a delegato suspecto retractatur, si postea apparet, & dete-
gatur suplicio. in c. si quis contra. nu. 16. de fo. compe. fo. 64
Sententia lata utraq; parte presente, ualeat, licet non appareat, quæ
iudex p. tulerit ad instantiam partis, si uero pars est absens, iudex
non supplet, nisi petente parte presente. in c. bonæ memorie. l. 1.
nu. 10. de postu. præla. f. 131

1 Sententia in qua quis se pronunciat non indicem, est interlocutoria habens uim diffinitiuam, quoniam non potest ipse reuocare. in c. significantis. nu. 3. de of. dele. fo. 110

2 Sententia, est q. fit iniuncta, et mandanda executioni, si ab ea non fuit appellatum, quia tunc transit in rem iudicatam, in c. pasc. ralis. §. quia nero. nu. 2. 4. 5. et of. dele. fo. 122

3 Sententia in causa matrimoniali transit in rem iudicatam, quo ad inflammatum, uidelicet, contra non potest amplius fieri dicta causa procedi ex primis actus in c. ex literis. nu. 13. de res. in integ. fo. 204

4 Sententia non retractatur ex co. p. dicitur lata a iudice suspecto, et si suspecto postea detegatur in c. cum inter. nu. 23. de excep. fo. 10

5 Sententia lata a iudice excoicatus, est ipso iure nulla, nisi sit co. r. et toleratus. in c. eaderus. nu. 11. & 12. de immu. e. cle. fo. 289

6 Sententia ualeat lata contra ius litigatoris, si ab ea non existit appellatum. in c. cum inter. nu. 1. de re iudi. fo. 76

7 Sententia diffinitiva non potest ferri, ubi non praecessit litis cotestatio. in c. dudum. li. 2. nu. 25. de elec. fo. 212

8 Sententia interlocutoria habens uim diffinitiuam, an reguletur secundum naturam diffinitiuam. in c. peruenit. n. 8. & 9. de app. fo. 130

9 Sententia est iniuncta est executioni mandanda, et imputetur non appellanti. in c. ueneruntis. nu. 7. de sen. ex com. fo. 220

10 Sententia lata super impotente appellandi est interlocutoria habens uim diffinitiuam. in c. tu nobis. nu. 3. de app. fo. 63

11 Sententia generalis aliqui ualeat, et quid de sententia lata super expensis in c. nu. 1. de lib. obla. fo. 120

12 Sententia dimissoria non retractatur ex eo, quod ille, in cuius fauorem sit lata, asserat nullam. in c. sanguini. nu. 25. de re iudi. fo. 72

13 Sententia natura peccati, et qui possit per quolibet de populo accusari et post lapsum decem dierum ibi. nu. 7. & 9. fo. 73. Et ibi obtrahens nullam sententiam, licet ab ea non sit appellatum, peccat. nu. 3

14 Sententia excoicationis, aut alterius censurae, transeat in rem iudicatam adeo, quod post decem dies non possit peti absolutio ibi. nu. 9

15 Sententia lata sine causa expressione, ualeat et tenet. in c. sicut nobis. nu. 1. 9. & 10. de re iudi. fo. 82

16 Sententia quae apparet, placet, presumitur oia solennia praecessisse, et asseritur contrarium, nec ibi omni probandi, siue sit in facto antiquo, siue notabili. nu. 4. sit in quibus sententia sit exprimens causa. nu. 11

17 Sententia appellatiois an debeat vincere causam ibi. nu. 10. & 12. fo. 60

18 Sententia debet exprimi c. quando ex generalitate sententiae possint dici diuersae causae diuersos effectus operantes. ibi. nu. 13

19 Sententia cum expresse causa, an reddatur nulla, si est falsa ipsa causa, maxime si est adiecta de o. praetertim? uel praecipuis in d. c. sicut nobis. nu. 12. de re iudi.

20 Sententia cum expressione duarum causarum, quarum alia est contra ius, & alia non sustinetur ex illa, quod non est contra ius. ibi. nu. 15

21 Sententia quae transeat in rem iudicatam, non retractatur per inllementa de nouo reperta. ibi. nu. 16 fo. 60

22 Sententia in qua dicitur condemnauit Titius quia fuit, probatur contra ipsum & c. non reddatur nulla, si actus non appareat. probatur contra Titium, non transit in rem iudicatam, nec retractatur p. limentum de nouo reperta. ibi.

23 Sententia iudicis qui condemnauit in minore quantitate, quam taxauerit, non ualeat. in c. huius. 10. quod met. cau. fo. 195

24 Sententia vigore primariu litteraru non reuocatur, si emanarit secundum litteras praecipientes, ut reuocetur, quicquid est actum in causa. in c. andia. nu. 1. 2. 9. 12. & seq. de res. fo. 212. & seq.

25 Sententia an feratur contra dominum absentem, uel contra peccitorem praesentem, in c. suscitata. nu. 4. de res. in integ. fo. 107

26 Sententia a super impedimento lata, transit in rem iudicatam i. e. finalia. nu. 4. de leg. 1. & male. fo. 45

27 Sententia lata post del. citationis, est nulla, in c. cum d. lecti. nu. 19. & 21. de do. & conu. fo. 250

28 Sententia interlocutoria transit in rem iudicatam, si ab ea non appellatur. in c. nu. 14. de res. in integ. fo. 201

29 Sententia lata super petitorio an iudicet agere uolenti possessorio, & quid eodem? in c. pastoralis. n. 25. 28. de cau. pos. & p. p. fo. 203. & seq.

30 Sententia interlocutoria quae sic. in rub. nu. 4. ut licet non cotest. in c. 134

31 Sententia lata in possessorio non prauidet in petitorio. in c. inter dilectos. nu. 1. de don. fo. 134

32 Sententia super accessoriis & perinentiis potest esse generalis ibi. nu. 4

33 Sententia an praefinatur in dubio lata a iudice competenti. in c. cum in iure. nu. 8. de of. del. fo. 125

34 Sententia debet legi ab illo, qui eam dat, nisi sit al. qua excellens persona. in c. nu. 1. de iudi. fo. 110

35 Sententia lata non requiritur consilio sapientis, est ipso iure nullum, siue statuto, quod iudex debeat ferre sententiam ad consilium sapientis. in c. pro debilitate. nu. 7. de of. del. fo. 95

36 Sententia interdicti potest suspendi an ipso interdicente. in c. dilectus. nu. 22. de app. fo. 154

37 Sententia excoicationis non suspenditur, nisi per solum Papam. ibi. nu. 2

38 Sententia diffinitiva an feratur contra contranaces. in c. nu. 9. ut liceat Reper in Panor. Committaria. R. contra

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum

- 7 Separatio totius permittitur propter crimen fodicomicum, uel manua-
lem pollutionem. in c. maris. nu. 3. de adul. & stup. fo. 133
6 Sepultura debet carere, qui decedit cum peccato mortali, nisi in pun-
to mortis appareat aliqua contritio. in c. cum ad monasterium. nu.
14. & 15. de ita. mona. fo. 229
6 Sepultura non potest eligi in loco priuato. & electio aliter facta est
spemenda. in c. tractatitum. nu. 2. de sepul. fo. 169
Sepultura si fit corpore de fundi in loco non suo potest uendicari ab ecclesia ubi
de iure debet. ibi. Sepultura cum oibus obligationibus ibi. factis. ibi. nu. 3
6 Sepelire parochiani alieni tenentur relictore corpus cum oibus obla-
tionibus. quoniam ipsius obuenerit, in c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 170
7 Sepelire uisum non, nел excommunicatum manifestum incurrit ex
communicat. onem. in c. cum & piam. nu. 1. de priuile. fo. 177
2 Sepeliri non potest clericus cum uelibus sui ordinis, nec laicus cum
uelibus preciosis in c. 2. nu. 4. de auct. & usu. pal. fo. 10. Et ibidem co-
tra effod. ex eis sepultura est statuta pena sacrilegii. ibi. nu. 5
6 Sepeliri in qua ecclesia ciuitatis debeant scholares, pretergum, & adue-
ne in c. 1. nu. 4. de sepul. fo. 168
6 Sepultura ecclesiastica & preciosa magis nocet, quam proficit impio, &
peccatori. ibi. Sepul. in c. facris. nu. 1. de sepul. fo. 173
7 Sepulturam an, & quando possint filii eligere religiosi morientes ex
tra monasterium in c. minus. nu. 2. de exco. prela. fo. 173
6 Sepultura ecclesiastica non debet carere moriens sine confessione,
qui morte priuatus non potuit confiteri, nisi cotempnisset per an-
num confessionem in c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 173
7 Sepeliri debent in sacro condemnati in penam mortis ex illa morte
defuncti, si habuerunt ecclesiastica sacramenta. ibi. nu. 4
7 Sepultura an debeat denegari ei, qui decessit in peccato mortali. in c.
ad audientiam. nu. 1. de tornea. fo. 133
6 Sepeliri non debet in sacro decessens in peccato mortali, nisi de hoc
fuerit confessus in c. ex parte. nu. 3. de sepul. fo. 160
6 Sepeliri debet in sacro decessens cum multis debitis tam ratione ma-
litiis quam alia ratione. ibi.
7 Ad sepulturam promouetur ducendis nihil exigi potest. in c. eum no-
bis. nu. 1. de timo. fo. 95
6 Sepultura p. p. & clericis, & alii eligere, ubi eis placet et in inferior-
ibus ecclesiis, exceptis regularibus, q. debent in eorum monasteriis
sepeliri, si comolet fieri potest in c. apostolicis. nu. 4. de don. fo. 135
6 Sepultura quid fit in rub. nu. 1. de sepul. fo. 168
6 Sepeliri non debet in loco sacro corpus non catholicis & si de sacro
fuerit sepulchrum, debet exhumari & proici. ibi. nu. 2. fo. eo.
6 Sepeliri debet in cimiterio ecclesie mories in pto mortali. nu. 3
Et mortui si sunt portati ad sepulturam cum nimio luctu & platu, ne
hoies ita fletus uideatur deperare et credulitate alterius uideat. ibi. nu. 4
6 Sepeliri ubi debet illi, qui in a ecclesia hie sepulchrum patrem, &
auum, & in alia proauum, & auum. in c. 1. nu. 5. eo. t. t.
6 Sepulchro non debet in ecclesia ille, qui ipse fecit preceptum de aliquo
loco adeo, q. mortuus est. in c. ex parte. nu. 1. de sepul. fo. 173
6 Sepultura potest sibi eligere mulier nupta, ubicunque uult in ca. de
uxore. nu. 1. de sepul. fo. 171
6 Sepulchrum an possit sibi eligere monachus uel seruus, an eius est. Etus
conferatur in tps, quo ipsi sunt solui a pte alterius ibi. nu. 4
6 Sepeliri an debeat maritus i loco ubi sepulta eius uxor. ibi. nu. 3
6 Sepultura i. locus sepulture si potest esse q. consuetudo si i contra-
riu, & huc cōsiderant ep. loci ubi. ibi, nisi talis consuetudo lo sit pe-
nes exēptos a iura iurisdicōe i abo. de. n. 1. 2. & 3. de sepul. fo. 166
6 Sepulchrum uel ius sepulchri, an quis possit habere in cimiterio uel
ecclesia. ibi. nu. 3
6 Sepelientes scilicet excommunicatos incurrunt excommunicatione
ipso facto in c. ad hē. nu. 1. de priuile. fo. 178
3 Sequestratio fit quando reus appellat & post appellationem fructus
tam naturales quam ciuiles dilapidat. ut illo de appell. diffinitua,
secus ad interlocutoria in c. si. nu. 1. de seque. pos. & fruct. fo. 286. &
sequen.
Sequestratio fructuum an fit, quando dilapidator sue in causa ap-
pellationis, siue in causa principali. ibi. nu. 7
Sequestratio quare fit in causa appell. an fiat a iudice, a quo, uel a iu-
dice ad quem ibi. nu. 11
3 Sequestrum utrum transferat possessionem in tenentem res seque-
stratas in c. examinata. nu. 14. de iud. fo. 48. Et ibidem an habens in
sequestrum insuperatus possit presentare. nu. 15
3 Sequestratio fructuum fit, quando habens illos in custodiam dissi-
pat, quā dissipatione, siue dilapidatio debet primo probari. in c. dilecti-
on. nu. 1. & 2. de seque. pos. & fruct. fo. 284.
Sequestratio est phibita, sed fallit in casibus de qbus ibi. num. 7. & 16
Sequestratio mobiliū cōcedit, qm pecuniā a psona suspecta. ibi. num. 9
Sequestratio uoluntaria quare fit in c. 1. fo. eo.
Sequestrum si est finitū, qm agit ad ipsum recuperandum, item qd si possi-
des re sequestratā non uult amplius tenere, qm faciet. ibi. num. 5
Sequestratio aliquarū rerū pte fieri ex officio iudicis nobili, qm uidet sup

Servizi

In Panormitani Commentaria.

- 7 Si uir uel mulieris separatur a matrimonio quo ad torum. in c. 1. nu. 4. de diuor. fo. 57.
- 2 Si non ualeat quod ago, ut ago, an ualeat ut ualere potest. in c. cum super. nu. 12. de of. deleg. fo. 114.
- 4 Sigilla quinque ignota uel unum notum, an probet. in c. quod super. nu. 4. de si. instr. fo. 128.
- 6 Sigillum an pbat pcuratorē. in c. si quorundam. nu. 3. de solu. f. 127.
- 5 Sigillum eporū & Abbatū est authenticū. de aliis uero aliorum inferiorū remissum. in c. cum dilecta. nu. 3. de confir. uti uel inu. fo. 176.
- 3 Sigillis pluribus potest quis uti ad diuersos actus uidelicet unūquodque sigillum destinatum ad suum actū, & tunc unū destinatum ad unum actū non facit fidem in alio, nisi dixerit proprium sigillum non habere pre manibus. in c. significauit. nu. 4. de app. fo. 143.
- 4 Sigillare quis potest cum alieno sigillo, et in rebus ecclesiasticis. ibi.
- 4 Sigilla quale debet esse, ut fidei faciat. in c. 2. n. 14. de si. instr. fo. 127.
- 4 Sigillum an sufficiat, quod sit in charta impressum sine eo, quod pars dicit se posuisse. ibi. n. 13.
- 4 Sigilla hinc propriū dicit sigillare, & non alieno, nisi ex causa. ibi. nu. 16.
- 4 Sigillum appositum charte uacue dat, postea auctoritate commissarii, ut scribat quicquid uoluerit, an probet. ibi. nu. 18. fo. 122.
- 4 Sigillum quando dicitur suspectum, & quare faciat sigillum suspectum in c. inter dilectos. nu. 4. de si. instr. fo. 124.
- 4 Contra. Aduerte, si ego nēdo unū alienū, & ille imprimit suum sigillum in uetere, & sit actū, cedit periculo imprimētis sigilli, quia p̄ impressiōē sigilli transiit possessio, ita pulchre dicit Bald. in rub. C. de per. & cō. rei uel ubi dicit esse casum. in l. qd si neque sit. co. tit. ubi trabes uidentur tradite, quas emptor signauit, facit quod uoluit Bald. in auth. dos da. C. de do. an. nup. ubi dicit, qd ex signis & sigillis mercatorū in impressis fidei est, & mercantiis suis probatur qd sint illorum mercatorū, qd tempera, nisi probetur q̄ritum & adduco Dy. & Gui. de suz. quos refert Tan. de cor. in sua cōpē. in 1. rub. q. ult. ubi dicit, qd ex sigillis & signis q̄ imprimuntur animalib. maxime in regno Sicilie, Calabria, & Apulia quo ad ratas equorū, qd licet p̄u mpro sit, qd sint eorum quorum sunt sigilla & signa, nihilominus potest probari contrarium, qd si aliter diceremus, sequeretur munim inconueniens, qd p̄ in p̄sone sigilli dolose factū quis priuaretur domino rerū suarū, qd tene mentis, quia est quoddam triticum ad doctrinā Bald. sed in do. incum Barb. in c. tertio loco. de proba. & de illo sigillo uide qd uoluerunt do. de Ro. dec. 13. & dec. 161. & qd uoluit Bald. & do. Ant. in c. post cessionē de prob. & Bald. in ci. raur. co. tit.
- 5 Sigillum aliquis dicitur authenticum saltem in p̄sententibus ad factum illius cuius est. in c. significauit. nu. 3. de app. fo. 143.
- 2 Sigilla ueritatis ubi facit p̄sumere actum de cōsensu uniuersū, & alterentē cōtrariū reitib. onus p̄bat di. in c. unico n. 9. de syn. f. 192.
- 1 Sigilla si cōpositum aliquo in isto publico & postea sigilla corrumpant, non p̄ hoc hīdes in istis deficit. in c. innotuit. nu. 13. de cle. fo. 162.
- 4 Sigilli fractura uel perditio non uitiat instrumentum, quando est publicum in c. inter dilectos. nu. 3. de si. instr. fo. 124.
- 4 Sigilli fidei si detrahant, & faciant sigillum uacillare. ibi. nu. 4.
- 2 Sigillum alienum an, & quā faciat fidē. Ant. in c. 1. n. 1. de cle. pe. fo. 83.
- 7 Signum alienum si quis portauerit alteri ad hoc, ut sibi credatur, licet ille cui tale signum deferretur credit, & ei restituitur licet rē in ea ex literis. nu. 9. de tut. fo. 142.
- 4 Signum equinocum ad plura non probat, nec p̄sumptionem facit pro altero tantum. in c. illud quoque. nu. 3. de p̄sum. fo. 146.
- 6 Simonia non committitur, si episcopus uendit suam iurisdictionem tē poralem quam habet in diocesi. in c. 1. nu. 1. ne p̄rel. ui. fo. 107.
- 7 Simoniacus in conferendo est ipso facto suspensus a collatione ordinum. in c. si quis. nu. 2. de simo. fo. 106.
- 6 Simoniace cōfiter ordinatus a solo Pa. dispensatur, secus si ignoranter. ibi. nu. 3.
- 6 Simoniace in ordine ordinatus deponitur non solum ab ordine simoniace habito, sed ab aliis. ibi. nu. 9.
- 6 Simoniace cōfiter ad ipm ordinē si dispensatur, nisi a pa. ibi. n. 6.
- 7 Simonia committitur, si quis fuit ideo in ordine receptus, & assumptus, quia aliter assumptus promittit nil ab ordinatore ulterius petere. in c. per tuas. nu. 7. de simo. f. 103.
- 6 Simonia committitur in spiritualibus & connexis. in c. de iure. nu. 2. de iur. ep. fo. 244.
- 2 Simonia an, & quā do in ducatur propter preces. uide plene Ant. in c. tuam. nu. 3. de acta & qual. fo. 60.
- 2 Simonia committitur siue detur pecunia, siue promittatur, uel aliud temporale. in c. super hoc. nu. 12. de ren. fo. 115. & nu. 52. fo. 21.
- 3 Simonia est quando pro aliquo obsequio promittitur beneficium ecclesiasticum. in c. cum essent. nu. 1. de simo. fo. 91.
- 5 Simoniace aliquam gratiā obtinentes uel clerici uel laici utriusque sexus, sumptio iure excoicati & nō pnt absolui, nisi in mortis articulo a Roma. Pontifice. in c. de cetero. nu. 14. de re iud. fo. 66.
- 6 Simonia non committitur cum Deo, quia omnia sunt Dei. in c. scripturæ. nu. 3. de no. & uo. re. fo. 229.
- 3 Simonia est res, quæ cognoscitur in foro ecclesiastico tantum. in c. cum sit generale. nu. 20. de fo. com. fo. 83.
- 7 Simonia quæ habet communionem cum hæresi, uidelicet quia credit gratiam spirituantem posse cui, est forte maius crimen quā in perituri, alias simonia quæ in communi solet committi, habet alia crimina maiora. in c. per tuas il. 1. nu. 10. de simo. fo. 191.
- 4 Simoniaca ipso iure quæ sunt, & quæ per constitutionem ecclesiæ. in c. & si Christus. nu. 11. de iur. iur. fo. 190.
- 6 Simonia interueniens in aliquo contractu uitiat ipsum ipso iure. in c. conlinitas. nu. 4. de reli. dom. fo. 233.
- 7 Simonia an possit committi circa sacramentum matrimonii. in c. cum in ecclesiā. nu. 2. de simo. fo. 90.
- 6 Simoniā non committit ille, qui est necessitatus dare pecuniam pro spiritali. ibi. nu. 5.
- 6 Simonia non committitur, si quis dat, uel pollicetur pecunias alicui pagano, ut faciat se Christianum, nisi ille paganus efficeretur Christianus ob illas pecunias. ibi. nu. 7.
- 6 Simonia committitur ex parte recipientis, si accipit pecuniam, ne conferat spiritualia simoniace. ibi. nu. 8.
- 7 Simoniace recipiens, & simoniace receptus deponitur. in c. de electis filius. l. 2. nu. 1. de simo. fo. 93.
- 6 Simonia nō committit in his, q̄ gratis dāt, nisi p̄cesserit taxatio. ibi. n. 5.
- 6 Simonia non committitur, si receptus in canonicum aliquid soluit uigore statuti hoc disponentis. ibi. nu. 6.
- 6 Sententia an committatur de iudo pecuniam infidelibus, ut conuertantur ad fidem. ibi. nu. 7. Et an in simonia tam procedatur contra clericos seculares, quā contra regulares. ibi. nu. 8.
- 2 Simonia commissā ab arbitris, an ualeat uitare laudum. in cap. 2. nu. 10. & 13. de arbit. fo. 216.
- 3 Simonia incidenter probata & deducta, an sit punibilis. in c. cum super. nu. 14. de conf. fo. 289.
- 7 Simoniacus notorie uel de simonia infamatus, si se non purgauerit deponitur. in c. infamatus. nu. 1. 3. de simo. fo. 91.
- 6 Simoniā bñficio ū deponitur ab ordine sed priuatur bñficio. ibi. n. 2.
- 6 Simonia punitur ex sola p̄sumptione p̄cedentibus aliquibus signis notabilibus. ibi. nu. 3.
- 6 Simoniace ignoranter debet beneficio priuari, nisi hmo simonia sit commissā in fraudem illius electi uel beneficiati, & qualiter traus cognoscatur. in c. nobis fuit. nu. 1. de simo. fo. 96.
- 6 Simonia commissā per unum alius ignorantibus uitiat actum respectu omnium. ibi. nu. 1. Et in c. de q. nu. 6. co. tit.
- 6 Simonia induitur ex sola p̄sumptione dāti pale. p̄ spirituali. ibi. n. 3.
- 6 Simonia an, & quando committatur ob donationem pecuniæ electoribus uel ordinatibus, uel eorum amicis per ipsum eligendum, uel p̄ alium etiam si absq̄ pecunia debebat eligi. ibi. nu. 5. fo. 97.
- 6 Simoniace committit imperator, si exigit pecuniam a clericis p̄ ordina da sibi licentia cunctis Rudum. i. c. p̄mō. beas. n. 2. de mag. f. 107.
- 7 Simonia committitur si aliquis dat bona sua sub conditione alicui ecclesiæ ut in ea recipiatur in canonicum, & ipsa bona p̄ sua p̄benda retineat, secus si nō p̄cessit p̄cessu. i. c. tuam. nu. 1. & 4. de si. fo. 102.
- 6 Simonia nō committitur, si quis emit preces, uel dat aliqua bona tē poralia ex mera liberalitate pro aliquo bñficio cōsequēdo. ibi. n. 2.
- 6 Simonia an iudicatur per solam simoniace intentionem. ibi. n. 5.
- 6 Simonia conuentionalis non remittitur nisi p̄ restitutionē rei dātæ & acceptæ, simonia uero mētalis p̄ sola p̄nitentiā absoluitur. ibi.
- 6 Simoniā cōmittit, si q̄ corripit iudicē uel tēllē i. c. sp̄mā. ibi. nu. 6.
- 6 Simonia committit, q̄ p̄mouendus i. rectorē alicuius ecclesiæ pacificetur collatori soluere maiore pensionē solito, & tamen p̄mittit de bet priuari illa ecclesiā, & q̄ in c. cum clericis. n. 1. & 3. de pac. f. 172.
- 6 Simoniace p̄mouens ad ecclesiā dēt illa spoliari, & aſt punitur. ibi. n. 2.
- 3 Simonia committitur non solū actualiter aliqd accipiendo, sed recipiendo aliquā obligationem. in c. cum super. nu. 2. de conf. f. 288.
- 6 Simonia committitur p̄ illum, q̄ aliquo recepto dat uocē suā. ibi. n. 4.
- 6 Simoniace mediator punitur, & patitur panas simoniaceorum. ibi. n. 3.
- 6 Simonia committitur, si aliquid accipitur ex consecratione episcopi rum uel ex bñdictione Abba. uel ordinatiōe clericorū non obſtāte aliqua consuetudine, qd p̄cedit, & si ex p̄fecto accipitur. i. c. sicut pro certo. nu. 12. de sim. f. 104.
- 6 Simoniā ē si ad ordines p̄supti cōpellunt aliqd p̄ fabrica dare illāte de hoc aliqua cōſſōne, dīmō primus ordo libere cōferatur. ibi. n. 2.
- 6 Simonia non est, si tempore chrismatus datur episcopo census alias sibi debitus stante de hoc consuetudine. ibi. nu. 3.
- 6 Simoniace an dispēsetur ad bñficia ecclesiastica p̄ aliū, q̄ principem in c. ex dil. gēti. n. 7. de sim. f. 93. Et p̄t esse, qd q̄ nō sit simonia. tñ eius electio, ut collatio sit simoniaca, qd forte facta cognoscit ibi.
- 7 Simoniā cōmittit dādo pecuniam p̄ aliqua re sp̄uali, quā habere nil p̄ dēt. i. c. Matthei. 3. 4. de sim. f. 91. Et nide i. sim. i. c. nobis. i. h. co. tit.
- 7 Simoniace in ordine, si grediat monasteriū, nō habilitatur ad exercendū talē ordinem simoniace receptū. i. c. ex tu. n. 4. de sim. f. 94.

In Panormitani Commentaria.

- hinc c. olim. l. 2. nu. 6. de rest. spo. fo. 228
- 7 Simoniacus non tenetur restituere quicquid consecutus est re simoniae acquisita in e. mandata. nu. 6. de simo. fo. 107
- 7 Simonia non committitur in datione episcopatus puta officiorum & nisi habeat aliquam conexitatem spirituales. c. qm. n. 2. ne prela. ni. fu. fo. 107
- 7 Simoniacus potest per quemlibet Christianum accusari per alium uero non in c. si dominus. nu. 1. 2. 3. de simo. fo. 83
- 7 Simoniacus electus non dicitur ille qui prohibetur pecunia fuit data, & an autem tenetur beneficium dimittere in c. sicut tuus. nu. 7. de simo. fo. 101
- 7 Simonia committitur et ille, qui pro alio promouendo pecuniam soluit. ibi. nu. 4
- 7 Simonia committitur ille, qui pro precio vel favore elicit peccatorem vel ante penitentiam reconciliat. in c. nemo. nu. 1. de simo. fo. 92
- 7 Simonia committitur, quotiescunque committitur, uel omittitur aliquid spirituale pro temporalibus ibi. nu. 2
- 7 Simonia est studiola cupiditas emendi, uel uendendi spiritualia. ibi. nu. 6
- 7 Simonia non committitur ex sola uoluntate. ibi.
- 7 Simonia quomodo diffiniatur? ibi.
- 7 Simonia quomplex fit? ibi.
- 6 Simonia non committitur in temporalibus, sed solum in spiritualibus. in c. cum ab omni. nu. 7. de ui. & ho. clerici. fo. 7
- 7 Simonia non committitur per dationem pecunie pro iure quesito non seruando, sed pro querendo, in c. dilectus filius. nu. 2. 3. de simo. fo. 97
- 7 Simonia a. an, & quando committatur pro iuribus temporalibus uel spiritualibus querendis, uel quæstione conferuandis? ibi. nu. 4
- 7 Similitudo sufficit? sic in ratione, licet in facto sit diuersitas ad hoc ut comprehendatur sub expresso casu, in c. si. §. in aliis. nu. 33. uel in c. cont. fo. 154
- 7 Similitudo facit, quod idem iuris fit in casu simili, & si expresse in e. quoniam frequenter. nu. 6. de simo. in c. cont. fo. 142
- 7 Simulatio approbatur in c. consilium specialis. nu. 3. de iur. & usu. pal. fo. 10
- 7 Simplicitas quæ est dolo contraria, commendatur & ex studiis. nu. 2. de prelat. fo. 142
- 7 Simpliciter dicta quæ aliquid dicat. Ant. in c. 1. nu. 3. de seru. in ord. fal. fo. 53
- 7 Simpliciter uel subiectas quibus c. lib. app. approbatur in c. dilecti filii. nu. 1. de iur. l. 10. fo. 7
- 7 Simplicitas sine dolo commendatur, contraria dationi reprobatur in c. meritis. nu. 1. de iur. in c. 1. fo. 169
- 6 Simplicitas et attendens ad bonum finem, non debet esse sine ratione. in c. Deus qui. nu. 1. de iur. & ho. clerici. fo. 7
- 7 Simplicitas utrius ex parte a suspensione in beneficiis? in c. super litteris. nu. 3. de rest. spo. fo. 75
- 7 Simplicitas nuda est doli factus & est c. dilecti filii. nu. 3. de iur. l. 10. fo. 7
- 7 Simplicitas quæ caret ratione est reprobata & impedit promotorem prelati. in c. pallores. nu. 1. de iur. fo. 46
- 7 Synagoga antiqua funditus diruta, non licet de nouo in eodem loco synagogam edificari in cap. consilium. nu. 3. de iur. in c. 1. fo. 112
- 7 Syndicus uniuersitatis potest esse et aliquis, qui non sit de illa uniuersitate. in c. 1. nu. 3. & 4. de synd. fo. 191
- 7 Syndicus quando creatur ab aliqua uniuersitate, an necessario requiratur decretum iudicis illius loci? ibi. nu. 3
- 7 Syndicus monasterii potest per solum Abbatem reuocari. ibi. nu. 6
- 7 Syndicus, an deatut ille, qui est constitutus ab uniuersitate ad unam causam tantum in c. 1. nu. 2. de synd. fo. 191
- 7 Synodus quid sit, & quid concilium in c. ego. nu. 5. de iur. in c. 1. fo. 159
- 7 Societas ex causa superueniente dissoluitur ante tempus. in c. 1. nu. 5. qui. matri. cau. pos. fo. 55
- 7 Societas interponentem pecuniam & operam, quomodo sit licita, & periculum ad quem debeat spectare, & licet in quomodo dimidatur & certa pars pecunie loco in c. an possit deputari. in c. per ueltras. nu. 8. de iur. in c. uxo. fo. 62
- 7 Societas ex excoicatione an teneat. in c. si uere. n. 10. de sent. exco. f. 226
- 7 Societatis occultæ non caret serupulo qui manifeste facinorosi definit obuiare in c. qui alios. nu. 1. de hare. fo. 116
- 7 Societates coita ut a iunum tantum spectet periculum sapientiam naturam usurariam ideo non ualet in c. nauigant. nu. 1. de iur. fo. 151
- 7 Societas potest adhiberi reuocari ex iusta causa. c. nostri. nu. 3. de ele. fo. 151
- 7 Socius malus? corripitur uero alteri? socii. c. ad huc. n. 1. de iud. f. 112
- 7 Socii priuilegiati gaudent eodem priuilegio, quo priuilegiatus. in c. quam sit. nu. 1. de iud. fo. 112
- 7 Socii criminis an admittantur in testes? in c. qm. nu. 3. de testi. fo. 45
- 7 Socii criminis an, & quando admittantur in testem contra focum. in c. teniens ad nos. nu. 7. de testi. fo. 55
- 7 Socius criminis presumitur, qui cum possit, non obuiat delicto. in c. sicut dignum. nu. 5. de homic. fo. 126
- 7 Socius potest recurrere iudex in causa cõsocii in c. cum. R. canonicus. nu. 2. de offi. dele. fo. 128
- 7 Socii dicuntur illi, qui habent materiam conueniendi in iunum. ibi. n. 3
- 7 Socius unius si patitur damnum occasione societatis, imputatur socii. in c. postulat. nu. 5. de concess. preben. fo. 81
- 7 Sodoma punitur pariter abutendo masculis uel feminis. in ca. in ar
- chiepiscopatui. nu. 1. de raptu. fo. 139.
- 7 Sodoma quomodo puniatur de iure canonico tam perpetrata per clericos quam laicos in c. clerici. nu. 1. de excess. prela. fo. 167
- 7 Sodoma est crimen ecclesiasticum. ibi. nu. 2
- 6 Solennitas extrinseca non presumitur etiam in factis antiquis. in c. si significauit. nu. 2. de consi. fo. 254
- 7 Solennitas extrinseca in factis antiquis, an probetur per iuramentum. in c. licet. Heli. nu. 2. de simo. fo. 100
- 4 Solennitas refulas ex actu probato tollit probationem nisi in gratia & sana mente presumpta in c. in presentia. nu. 33. de prob. fo. 20
- 3 Solennitates testamentaræ, uel aliter ductæ a lege civilis ligant et si personæ ecclesiasticæ instituantur in c. qd. clericis. nu. 29. de fo. compe. fo. 86
- 2 Solennitas intrinseca aliqui presumitur in c. 1. nu. 9. qd. me. can. f. 152
- 3 Solennitas iudicialis non presumitur, nisi appareat in actis scripta. in c. 1. nu. 3. de lic. cont. fo. 130
- 7 Solennitas iudicialis, si non potest probari, quia acta sunt deperdita, statim confitenti patitur. ibi. nu. 4
- 7 Solennitates circa matrimonium inductas per statutum, non seruantes an peccent. in c. 1. nu. 9. de sponsa. fo. 2
- 4 Solennitas probatur per illud, qui stat pro solennitate non per excipiem ubi ius requirit scripturam. in c. quoniam. nu. 20. de proba. fo. 35
- 6 Solennitas extrinseca an presumatur. in c. ea. noluit. nu. 9. de his quæ h. a. prela. fo. 87
- 3 Solennitates iudicialis non possunt per partes remitti, in c. dilecti filii. nu. 3. de iud. fo. 26
- 2 Solennitas presumitur in actu emanato a uiro magne discretionis. in c. 1. nu. 3. de elec. pere. fo. 84. l. 1. uel in c. tuar nobis. in 1. oppo. codem. tit.
- 3 Solennitates quæ sine quæ non possunt consensu partium remitti. in c. 1. nu. 11. de libel. obla. fo. 118
- 4 Solennitates defectus an impediat obligationem ex iuramento. in c. cum contingat. nu. 26. de iur. fo. 197
- 6 Solennitas requisita in alienatione rei ecclesiasticæ, an possit tolli per consuetudinem in c. 1. nu. 4. de his quæ h. a. prela. fo. 84
- 1 Solennitatis ommissio ex sola consuetudine inducitur uicariæ actum. in proce. Greg. nu. 14. fo. 8
- 6 Solennitates in alienatione rei ecc. in c. nulli. n. 6. de re. ecc. alie. fo. 95
- 7 Solennitas quæ requiritur in alienatione rei ecclesiasticæ, requiritur in alienatione aliorum locorum prout ibi. nu. 14. fo. 96
- 2 Solennitas an, & quando presumatur tam in factis antiquis, quam recentibus. Ant. in c. in presentia. nu. 14. de iur. fo. 34
- 6 Solennitates ciuiles citius de necessitate non obseruantur, quando litigatur coram papa in c. cum uenissent. nu. 23. de iur. fo. 69
- 7 Solennitas. c. ueluti terreni de test. seruatur in concessione secundæ, tertæ, & quartæ dilatoris, & debet probare se fuisse impedimentum in al. a. d. l. ont. in c. in causis. nu. 2. fo. 60
- 2 Solennitas quæ requiritur aliquo facto. requiritur et additione, uel supplementatione quæ sit ad illud factum. Ant. in c. unico. 1. prin. nu. 1. de facta. uel. fo. 64
- 5 Solennitas uerborum si non requiritur in dictis testium, sufficit quæ exprimitur effectus rei. in c. ad audiendam. nu. 2. de appel. fo. 152
- 7 Solennitates maiores anni quæ sunt, & faciunt statuta. in ca. licet. t. nu. 4. de iur. fo. 175
- 7 Solennitates quæ requiruntur in aliquo actu, si non seruati actus, tollunt aliqui ipso iure. quæ per sententiam in c. si. nu. 10. uel in c. de test. fo. 143
- 7 Solennitates quæ debentur legitimatione adhiberi in c. per uenerabili. nu. 27. qui. h. iur. legi. fo. 53
- 9 Solennitas extrinseca presumitur in actis gestis ab aliquo probato uiro. in c. nisi esset. nu. 3. de preben. fo. 40
- 7 Solennitas extrinseca presumitur, quando de ea non replicatur in dubium. Ant. in c. constitutus. nu. 8. de fil. presby. fo. 70
- 2 Solennitas si non requiritur in aliquo actu, si fuerit adhibita minus iuridice, an teneat actum. in c. si. nu. 9. de proce. fo. 191
- 5 Solennitas sententiæ uel instrumenti an, & quæ presumatur, si in eis de dicta solennitate sit mentio in c. si. nobis. nu. 17. de re. iud. f. 82
- 7 Solennitas intrinseca non presumitur in dictis testium, nisi referantur ad dictum seu factum iudicis in casu, in quo proinde presumetur circa talem solennitatem. ibi. nu. 19. & 20
- 2 Solennitas intrinseca an indilincte presumatur. ibi. nu. 22
- 6 Solennitas extrinseca presumitur ex lapsu longi temporis in c. peruenit. nu. 7. & 10. de emp. & uen. fo. 106. & seq.
- 2 Soli in iure presumuntur pro aereis. in c. conquirente. num. 6. de offi. ordi. fo. 156
- 7 Solutio cõsensus an faciat presumi subiectionem. in c. qm. n. 4. de priuileg. f. 183
- 7 Solutio ubi est destinata ubi uidetur esse contrarium. in c. dilecti filii. nu. 3. de foro compe. fo. 106
- 3 Solutio non potest fieri de nocte, & pars non compellitur recipere. in c. quoniam. nu. 4. de feriis. fo. 176
- 7 Solutio facta illi qui non erat talis, non liberat soluentem. in c. cum super. nu. 22. de cau. pos. & proprii. fo. 201
- 3 Solutio facta alicui non probat soluentem esse uasallum regulariter. in c. in causa. nu. 5. de cau. pos. & proprii. fo. 209

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

- Solutio lōgi epis d' aliqua pecūia n̄ subicit solutē futūre soloni nā. ex ea n̄ cāt titul³, sed ex solutione lōgissimi epis sic. ibi. n. 6. 7. 3
- 2 Solutio n̄ pōt fieri cōiūctā glonā. i. c. corā. nu. 1. de offi. d' leg. f. 127
- 3 Solutio, licet sit destinata in certo loco, potest tamen in pūne peti in loco domicilii debitoris, secus in alio loco, nisi promittens sit in mora. in c. 1. nu. 4. 5. de plus peti. fo. 192
- 1 Soluens procuratori reuocato, an liberetur? in c. ex parte Decani nu. 13. de rescrip. fo. 93
- 3 Soluens boni fidei possessori liberatur, maxime si habuit iustam causam soluendi, item soluens malae fidei possessori, si ei tenebatur ex contractu. in c. grauis. nu. 5. & 8. de rescrip. fo. 226
- 1 Soluens omni anno certum quid, utrum per hoc incidit in obligationem aliquam. in c. querelam. nu. 14. de elec. fo. 170
- 4 Soluens uni sponte quod alteri est debitum, non liberatur. in ca. ca. est. nu. 1. de iure. ut. fo. 177
- 1 Sontis campanae an sufficiat ad uocandos dominos de iurisdictione in c. in causis. nu. 5. de elec. fo. 178
- 7 Soror an obligatur ex sponsalibus contractis per fratrem ex sola penitencia, nisi expresse uel tacite per aliquam signa consentiret. in c. 1. nu. 2. de ma. contrac. con. inter. eccle. fo. 46
- 7 Sorte dirimi quando sit prohibitum, etiam inter laicos. in ca. si. nu. 6. de sortileg. fo. 155
- 7 Sortilegium est crimen ecclesiasticum, non tamen mere adeo, qd est locus prauectioni inter ecclesiasticum & secularem. in c. 1. nu. 1. & 2. de sortileg. fo. 155
- Sortilegium quo puniuntur scdm canones, qd scdm leges. ibi. num. 2
- Sortilegium nisi contineat haeresim manifestam, non puniuntur inquisitores haeresis. ibi. nu. 4
- Sortilegium quando sapienter haeresim, uel non ibi d.
- Sortilegi sunt istae, si aut intelligat illi qd ludu ad ludu sortilegi quasi illi se committat sorti, nec d' sorte dirimut aliquam rē. ibi. n. 5
- 7 Sortilegiis non debet quis uti, etiā sub specie consequendi salutē. in c. ex lit. erarum. nu. 1. de apostol. fo. 122
- 7 Sortilegium si commissit presbyter, suspenditur ad tempus ab administratione altaris, aliquando tamen priuatur officio & beneficio. in c. ex tuarum tenore. nu. 1. & 4. de sortileg. fo. 155
- Sortileg. uel committitur, etiam quando quis uult inuenire furtum etiam factum alicui ecclesiae. ibi. nu. 2
- 7 Spado carens uno testiculo cōtrahere potest, secus est si caret am bobus. in c. quod sedem. nu. 5. de frigi. & male. fo. 43
- 6 Spes ad aliquam rem, non est sufficiens ad agendum ad ipsam. in c. eum super questionem. nu. 6. de concess. praeb. fo. 77
- 7 Species una qd in aliam transmutatur, solus Deus potest facere. in c. ex tuarum tenore. nu. 8. de sortileg. fo. 155
- 2 Species ubique ponit aliquid ultra genus suum, non comprehendit sub illo genere. i. c. bonae memoriae. il. 1. n. 2. de postu. praeb. fo. 130
- 2 Species an derogat generi. i. c. ex parte. il. 1. n. 6. & 7. d' offi. del. fo. 101
- 7 Specialis promissio solet plus timere qd generalis. i. c. 1. n. 2. d' sigill. fo. 14
- 7 Specialis non comprehendit sub dispositione generali, sed requiritur qd specialiter exprimantur. in c. si clerici. nu. 4. de iud. fo. 16
- 3 Spiritualia non estimantur sed interesse ex eis recipit estimationem. in c. 1. nu. 21. de eo qui mit. in poss. fo. 273
- 2 Spiritualia an facilius contrahantur, quam dissoluantur? Ant. de but. in c. inter corporalia. nu. 13. de translat. praeb. fo. 23
- 3 Spiritualia non praesumuntur, nisi allegentur & probentur. in ca. conquirente. nu. 16. de rescrip. fo. 220
- 1 Spūalia n̄ cōcedūt sub annuo censu. i. c. dudū. il. 2. n. 37. de elec. fo. 211
- 7 Spūalia qbus modis capiāt iūre. i. c. consilere. n. 3. de finio. fo. 104
- 4 Spūalia n̄ pnt occupari, licet uacata. in c. cū cām. n. 3. d' pba. fo. 40
- 3 Spolator si postea spoliatur non erit ab condemnatione, qd ab initio fuit in culpa. in c. o. li. il. 1. n. 3. de rescrip. fo. 241
- 7 Spoliatus iudicialiter non potest agere possessorio. in c. si constituit. nu. 7. de accu. fo. 71
- 3 Spoliationem petens habet probare possessionem. in cap. ex parte. nu. 4. de rescrip. fo. 224
- 3 Spoliatus a possessione sua negligētiā, si gaudet priuilegio canonis rei tēgrā, nisi sit eccle. minor, ut abbas. i. c. 2. n. 10. ut li. nō cōtest. f. 138
- 3 Spoliatus beneficio an restituitur, licet opponatur, qd renuntiavit in c. 2. nu. 1. 8. de rescrip. fo. 211
- Spoliatus ante omnem contentionem restituitur, quando excipitur super petitorio, secus si excipit directe contra possessorium. ibi. n. 5
- Spoliatus si postea renunciet rei spoliatae, an sibi praedictet agendo possessorio recuperanda. ibi. nu. 9. fo. 212
- 3 Spoliatus agens possessorio recuperanda, non tenetur respondere suis spoliatoribus, nisi ipsi opponant questionem spoliationis, & idem si egerit interdictum unde ut. in c. si. n. 1. de ordi. cog. fo. 190
- Spoliatus antequam restituitur, habet priuilegium contra spoliatorem, non contra alium comparentem pro interesse suo, durata le priuilegium, donec restituitur. ibi. nu. 3. & 4. fo. 191

- Spoliatus ante omnia debet restitui non solum in re principalis, sed etiam in fructibus & expensis. ibi. nu. 4
- Spoliato pignori certum? ita quod pignori de sua spoliatione. ibi. nu. 6
- Spoliatus potest conueniri super proprietate, nisi exoptat. ibi. nu. 7
- Spoliatus agens possessorio, & recouens possessorio, potest spoliatio ne intentari per uiam actionis p. obae & per uiam exceptionis, & tunc tenens, potest pariter excipere de sua spoliatione. ibi. nu. 8. & 9
- Spoliatus cōtēns an possit recoueri de spoliatione. ibi. nu. 10 & 11
- Spoliatus si est excōcatus, an sit restitutus in d. c. si. n. 12. cōt. fo. 60
- Spoliatio potest intentari etiam tempore si uisio. ibi. nu. 13
- Spoliatus si in agendo succubuerit, non poterit amplius excipere de spoliatione, secus contra. ibi. nu. 15. 16. fo. 192
- Spoliatus cōtra quē fuit actū p. certis reb³, succubens i exceptione poterit iterum excipere, si agatur cōtra eū p. aliis reb³ d' iuris. ibi. nu. 17
- Spoliatus habet remediū recuperad³ aduersus illi, qd fecerit receptiō a spoliatore, et si scia postea iteruenerit, & si per millemanus gerit, & hoc sciatur in utroq; foro secus si ignoraret succubisse in utroq; qd tunc tenetur cōdiciōne. c. reintegrad³. pōt tū si uult. si spoliatus agere cōtra spoliatorem, & nō cōtra detinentē rē, & una actio non tollitur p. alia in c. de p. n. 1. 12. 13. 14. 15. de rescrip. fo. 243 & seq.
- Spoliatus agit cōtra spoliatorem & nō possidetentē, uel et qd dolo nō fieri possidet, quia si mel fuit in culpa spoliando. ibi. nu. 10. & 11
- Spoliator spoliatus habet remediū possessorio cōtra spoliatē, tū cōtra tēnu qd fecerit rē illā accepit a sedo spoliatore. ibi. nu. 16. fo. 243
- Spoliatus potest agere tam contra spoliatorem, quam contra tēnu possidentem, nec electio sibi praedictat. ibi. nu. 21
- Spoliatus si egerit per toro, potest postea transire ad possessionem c. p. aliorum. nu. 20. de cau. pos. & proprie. fo. 203
- Spoliatus an possit agere ad fructus perceptoros, & qd percipi potuerint tempore spoliationis usque ad tēpus lit. conte. nu. 2. fo. 200
- 3 Spoliatus potest agere contra possidentem, qui non spoliatus officio iudicis in c. cum ad sedem. nu. 24. de rescrip. fo. 239
- Spoliatus pōt super re spoliata cōmittere. in c. 2. nu. 3. de arbi. fo. 215
- Spoliatus sua naturali possessione a tertio habet remediū restitutiōis, & si scia ab habente eundem. in c. olim. il. 1. nu. 9. de rescrip. fo. 239
- Spoliatus tunc demum habet interdictum recuperad³, si probat deiectionem, & possessionem habu. ibi. nu. 14. fo. 200
- 3 Spoliatus nō obtinet in possessorio recuperad³, si ante spoliationē pbat spore ecclesiae ab utroq; in c. accepta. nu. 14. de rescrip. fo. 215
- Spoliatus restituitur absq; hoc, qd probet titulu rei spoliatae. ibi. nu. 2
- 3 Spoliatus si fuerit criminaliter accusatus a spoliatore, an poterit excipere qd accusans ipsū spoliatur. in c. accedens. il. 2. n. 3. ut li. nō cōtest. f. 141
- Spoliatus non tenetur respondere super petitorio, nisi prius psequatur re principalē & accessoriā, puta fructus & expensas. ibi. nu. 5
- Spoliatus antequam restituitur, non debet replicare de proprietate. Ant. in c. constitutus. nu. 12. de h. l. presby. fo. 70
- Spoliatus agens possessorio & per toro, & probat spoliationem, sed non dominium, cadit a petitorio, & obtinet in possessorio. in c. cum re electa. nu. 1. de cau. pos. & proprie. fo. 193
- Spoliatus nō restituitur ante omnia, nisi intentauerit simpliciter possessorium, & per modum conuentionis. ibi. nu. 15. & 17. fo. 169
- Spoliatus possessioe quam habebat uel clam, uel precatio, non restituitur aduersus uerum dominum. ibi. nu. 2. fo. 197
- 3 Spoliatus et a iudice iuris ordine nō seruato, oia restituit, sed si sit cerit iuris ordinē seruato. i. c. cōquēte. n. 16. & 7. de rescrip. fo. 210
- Spoliatus in beneficiis probata possessione, non tenetur super possessionis titulum iustificare. ibi. nu. 4
- Spoliatus beneficio an agat contra spoliatorem, uel contra possidentem. ibi. nu. 13. fo. 200
- Spoliatus si agat ad restitutionem, non auditur reus opponens petitorium, nisi spoliatus consentiat, sed an iudex possit huc consensum contradicere in c. 1. nu. 1. & 3. de rescrip. fo. 210
- Spoliatus ante omnia restituitur etiam contra recclesiam. ibi. nu. 4
- 3 Spoliatus in beneficiis probata possessione, non tenetur super possessionis titulum iustificare aliquo modo docere de suo tit. & quomodo in c. in literis. nu. 12. de rescrip. fo. 216
- 6 Spoliatus non est restituendus quando erat in possessione contra ius in c. significauit. nu. 4. de cens. fo. 254
- 1 Spoliatus dicitur uerus dominus rei, non ille qui fuit deiectus in ea. ex parte. nu. 4. de rescrip. fo. 52
- Spoliatus quibus casibus ante omnia non est restituendus in c. 1. nu. 13. ut li. nō conte. fo. 139
- 1 Spoliatus non potest cum effectu ad iudicium uocari, nisi primò restituitur. in c. nouit ille qui. nu. 9. de appell. fo. 139
- 2 Spoliatus debet restitui nihil audito contra eum ante restitutionem in c. uenerabili. nu. 3. de offi. deleg. fo. 129
- Spoliatus restituitur tanto tempore, nil potest obici contra ipsum super illa re, quanto ipse steterit spoliatus. ibi. nu. 7
- Spoliatus de facto non perdit titulum beneficii, sed possessionem tantum. in c. in nostra. nu. 10. de rescrip. fo. 96

In Panormitani Commentaria.

- 7 Spoliatus potest intentare possessorium recuperandæ, licet renun-
tauerit, secus petitorium. Ant. in c. 2. nu. 3. de renun. fo. 28
- 7 Spoliatus si conueniat a spoliatore super petitorio, potest opponere
exceptionem spoliationis antequam contestetur. non autem post in c. cū
eximius. nu. 3. de no. ope. nuncia. fo. 175
- 3 Spoliatus primo audiat, si opponit contra actorem, si uero agit se-
cus. in c. 2. nu. 1. de ordi. cog. fo. 182
- Spoliatus repellit actorem etiam agentem super alia re, & non tenetur
ei respondere, nisi re prius restituta. ibi. nu. 3. & 4. fo. 183
- Spoliatus agit uel excipit contra spoliatorem, licet non possideat rem
spoliatam. ibi. nu. 5
- Spoliatus quando statim probata spoliatione restituatur, & aduersa-
rii expellatur. ibi. nu. 7. 18. fo. 183. & seq.
- Spoliationis quoniam præiudicat quæstioni iuræ per aduersarium in-
distinguitur tam in causis quæ in criminalibus. ibi. nu. 17. fo. 184
- Spoliatus recuperat fructus et qui percipi potuerunt, & uidet dāna re-
stituuntur, & de iure satisficit. in c. gran. s. nu. 1. & 2. de rest. spo. fo. 225
- 3 Spoliatus ante omnia debet restituere in c. bonæ memoriæ. il. 2. nu. 19.
de postu. prela. fo. 133
- 7 Spoliatus per uiam iuris non potest agere remedio possessorio. in c.
si. nu. 3. de adul. & f. fo. 137
- 3 Spoliatus aliquando non debet incontinenti restituere in possessionem
in c. de lectu. filius. nu. 4. & 7. de rescrip. fo. 85
- 7 Spoliatus per iudicem ordine iudiciorum non seruato, potest petere
restitutionem. in c. ad petitionem. nu. 6. de accu. fo. 81
- 3 Spoliatus iuribus incorporalibus habet interdictum restitutorium.
in c. ex co. quæstione. nu. 9. de rest. spo. fo. 223
- 7 Spoliatus inter laicos non cognoscitur per iudicem ecclesiasticum, seu
papam, nisi sit persona miserabilis in c. am. nu. 4. q. 1. si sint legat. 30
- 6 Spoliari nemo debet. propria autoritate in c. quāto. nu. 7. de censu. 255
- 6 Spoliare quem de facto non est permittitur, nisi de facto & notorie
aliquid iniuste teneat. in c. quia clerici. nu. 3. de iurepa. fo. 240
- 6 Sponsalia cum uno contracta, tolluntur per matrimonium carnale. et cum
alio consummatum in c. nulla ecclesiastica. nu. 2. de conce. prælo. fo. 71
- 7 Sponsalia carnali copula subsecuta non soluitur per affirmatam post
subsequentem in c. eueniens. nu. 6. de eo qui cog. consan. fo. 36
- 7 Sponsalia postea sub conditione contrahi etiam de futuro. in c. de il-
lis. nu. 2. de condi. appo. fo. 23
- 7 Sponsalia sub honesta conditione contrahens, & ante condit. onis
eueniunt desponsatam cognoscit, a conditione recedit. in c. per tuas.
nu. 1. de condi. appo. fo. 24
- 7 Sponsalia quid sint, & unde dicantur. in rub. nu. 3. de despon. fo. 2
- 7 Sponsus & sponsa quare, & qui dicantur ibi.
- Sponsus de futuro, an dicatur mulier maritata ibi. nu. 5
- 7 Sponsatorum talitas requiritur septem in c. s. ueniens. nu. 1. de despon. fo. 3
- 7 Sponsalia etiam iurata post uocum simplex, non ualent. in c. rufus.
nu. 3. qui de. nel. no. fo. 27
- 7 Sponsalia de futuro non tolluntur per notum simplex caritatis se-
quens. in c. eueniens. nu. 4. qui de. nel. no. fo. 27
- 7 Sponsalia non iurata solunt facilius quæ iurata. in c. prætea. nu. 5. de spō. fo. 7
- 7 Sponsalium contractus quamplures tacitas habet conditiones. in c.
prætea. nu. 1. de despon. fo. 3
- Sponsalia seruare compelluntur, si infirmum non interuenit. ibi. nu. 4
- 7 Sponsalia etiam iurata per partes solui possunt. ibi.
- 7 Sponsalia et non iurata non seruans peccat. in c. 1. nu. 3. de spō. du. fo. 21
- 7 Sponsalia pura siue sub aliqua conditione contracta semper tolluntur
per matrimonium de presenti. ibi. nu. 7
- 7 Sponsalia quatuor modis contrahuntur, & exprimiunt. in d. c. lib. n. 8. fo. 22
- 7 Sponsalia de futuro, si secuta est copula, non soluntur per matrimo-
nium de presenti, secus est si, copula non est, nisi per metum possit
cadere in constantem, contrahi sit. in c. eueniens. il. 2. nu. 1. de despon. fo. 7
- 7 Sponsalia contracta a parentibus obligent filios expresse, uel tacite
consentientes, uel præfentes & non contradicentes facto, facta uero
ab aliis actinentibus non ligant, nisi consentientes expresse uel tacite.
in c. ex parte. nu. 2. de rest. spo. fo. 233
- 7 Sponsalia facta cum minore impugnantur si adueniente ætate recedat
a nuptiis, uel si eo non conferatur, alias indenter ratificata. ibi. nu. 6
- 7 Sponsalia inter maiorem & minorem, quoniam dissoluantur. ibi. nu. 9
- 7 Sponsalia de futuro dissoluitur ex impedimento futurum. ibi. nu. 2. f. 236
- 7 Sponsalia nunquam transiunt in matrimonium, nisi per copulam
perfectam, secus per nixum copule. ibi. nu. 26
- 7 Sponsalia de futuro etiam iurata soluntur per secundam sponsalia de
presenti, sed non per secundam de futuro. in c. si. nu. 1. de despon. fo. 11
- 7 Sponsalia de futuro pure contracta non soluntur per lapsum temporis. ibi. nu. 2
- 7 Sponsalia iurata ubi sunt, ab eis resiliere licetum non est. ibi. nu. 5
- 7 Sponsalia primo et non iurata non soluntur per alia sponsalia iurata. ibi. nu. 7
- 7 Sponsalia etiam si non iurata, non est licitum ab eis recedere, licet
alia iurata superueniant. ibi. nu. 9
- 7 Sponsi an teneantur expectare ultra biennium, & quid agendum,

- ubi, & quando terminus est præfixus. ibi. nu. 10. & 11
- 7 Sponsalia de futuro an idem iuris sint, put. matrimonium, si clandestine
sint. in c. cum in b. bicio. nu. 6. de clandest. despon. fo. 21
- 7 Sponsalia clandestina contrahentes peccant. ibi.
- 4 Sponsalia de futuro cum carnali copula inducunt matrimonium. in
c. ex tenore. nu. 1. de testi. fo. 82
- 7 Sponsalia de presenti non soluntur per sequens matrimonium car-
nali. copula consummatum. in c. licet. nu. 1. & 4. de despon. du. fo. 22
- 6 Sponsalia facta a patre non obligant filium, nisi tacite uel expresse
consenserit. in c. si quis ante. nu. 6. de regu. fo. 197
- 7 Sponsalia de futuro per se, non compellunt ad matrimonium contrahendum le-
proso lepra post sponsalia superueniente. in c. lras. nu. 1. de co. u. lepro. 31
- 7 Sponsalia de futuro soluntur lepra, & quacumque alia enormitate. ibi. nu. 2
- 7 Sponsalia contracta per uerba de presenti cum impubere non matrimo-
nium, sed sponsalia de futuro iuris interpretatione dicuntur. in
c. ex literis. il. 1. nu. 2. de eo qui cog. consan. fo. 38
- 7 Sponsalia contracta cum minore septimo per cohabitationem mutui post
septennium conualescunt, & inducunt per hoc iust. soluntur tamen
matrimonium de presenti. in c. dno pueri. nu. 1. de despon. impu. fo. 19
- 7 Sponsalia nulla ex defectu consensu conualescunt tacito subsequente
consensu ex communis habitatione. ibi. nu. 2
- 7 Sponsalia contrahere ut quis possit septimus annus copulatus esse debet, &
ibi. intelligitur de al. 15 annis ad matrimonium contrahendum. in c. lras.
nu. 3. de despon. impu. fo. 17. Et in capitulo accessu. nu. 3. co. ti
- 7 Sponsalia si aliqua inuita maior sit cum minore, non tenet illi expectare,
donec ad ætatem legitimam peruenit. in c. ex literis. nu. 1. de despon. impu. fo. 19
- 7 Sponsalia soluntur per religionem, professionem, si per professionem caritatis res
uata in seculo in c. ex prelo. 2. nu. 1. 3. & 9. de conce. conu. fo. 213
- 7 Sponsalia non dissoluantur, si sponsa efficitur de tertio ordine san-
cti. Francisci, quoniam non proficitur habitaculo regulari. ibi. nu. 6. fo. 20
- 7 Sponsalia de presenti dissoluantur per superuenientiam lepro. ibi. nu. 11
- 7 Sponsalia de presenti non soluntur per sequens matrimonium, & carnali
copula consummatum in c. si inter uirum. nu. 1. de despon. fo. 13
- 7 Sponsalia de futuro et iurata soluntur per sponsalia subsequente de presenti. ibi.
- Sponsalia dupliciter contrahuntur, alia uidelicet de presenti, & alia de
futuro, & quare illa de presenti sponsalia dicantur. ibi. nu. 3
- 7 Sponsa et dicitur uxor de presenti ante consummationem nuptiarum. ibi.
- 7 Sponsalia de futuro et iurata non impediunt matrimonium cum alia. ibi. 3
- 7 Leg. q. 3. prælo. deat, & interrogari in contractu m. monii masculus uel
femina & dic. q. stat. consuetudinaria in c. si inter uirum. nu. 3. de spō. fo. 15
- 7 Sponsalia sine causa solui debent. in c. 1. nu. 7. de ma. cor. p. inter. eccl. fo. 4
- 7 Sponsalia de futuro et accedente interdicto ecclesie, non dirimunt nuptiarum
cum alia postea. ibi. nu. 1. de ma. cor. p. inter. eccl. fo. 46
- 7 Sponsalia inuita confirmantur per copulam carnalem ex uoluntate pro-
uenientem, secus si per uiam in c. clator. nu. 8. de re iudi. fo. 67
- 7 Sponsalia de futuro transiunt in matrimonium per receptionem mu-
nerum localium, & amplexus. in c. adolefcent. nu. 4. de despon. fo. 13
- 7 Sponsalia si non sunt iurata, an compellantur pars præfata ad contra-
hendum in c. ex literis. nu. 3. de despon. fo. 6
- 7 Sponsalia contracta per immixtionem annuluntur, an tollantur per matrimonium
carnali copula cum alia consummatum in c. tenor. nu. 4. de re iudi. fo. 71
- 7 Sponsalia presumuntur facta per uerba de presenti per immixtionem annuluntur. ibi. 5
- 7 Sponsalia an sequeantur nuptiarum. in c. ex parte. nu. 3. de rest. spo. fo. 234
- 7 Sponsalia libere potest monasterium ingredi, si uult. ibi. nu. 2. fo. 236
- 7 Sponsa impedit a sponsulo, ut fiat m. monii. in c. prætea. nu. 2. de spō. fo. 7
- 7 Sponsa quæ per nuptiarum cegnia a sponsulo, potest intrare religionem
eo uicito, nec per hoc dicitur matrimonium carnaliter consummatum
in c. uerum. nu. 9. de conuer. coning. fo. 203
- 7 Sponsus cognoscens sponsam carnaliter, & præfata quoniam nobilem per hoc con-
trahit matrimonium, an ualeat talis. præfata. o. i. c. M. n. 20. de cost. 33
- 7 Sponsus & sponsa, an & quando compelli debeant ad contrahendum
in c. ex literis. nu. 8. de sponsa. fo. 6
- 7 Sponsa libere cum alio contrahit, si sponsus ad remota loca accedit,
secus est in sponsa de presenti. in c. de illis. nu. 2. de sponsa. fo. 4
- 7 Sponsa non tenetur sequi uirum. ibi. nu. 4
- 7 Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus uirum absentem.
& nota quod iud. est secundum canones. ibi. nu. 8
- 7 Sponsa si labatur facilitatibus, an licet possit a sponsulo dimittere, in c.
quemadmodum. si illud autem. nu. 10. de iur. em. fo. 180
- 7 Sponsus an possit dimittere sponsam de futuro per uiam fornicata si
est. ibi. nu. 12. fo. 180
- 7 Sponsa de presenti an propter fornicationem subsequentem, uel de
fornicationem possit dimittere. ibi. nu. 13
- 7 Sponsus, an & quando cogi debeant ad matrimonium contrahendum.
in c. requisit. nu. 4. & 6. de sponsa. fo. 9
- 7 Sponsa si plura contrahens, etiam aliquos infamatus efficitur. ibi. nu. 5
- 7 Sponsalia renunciare, an & quando liceat. ibi. nu. 6
- 7 Sponsa et uocatur uxor de presenti ante carnalem copulam, seu traditio-
nem ad donum uiri. in c. accepti. nu. 2. de despon. du. fo. 22

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

- 2 Sponsi non debent cogi ad matrimonium contrahendum, ubi sponsalia non sunt iurata in e. gemma. nu. 4. de sponsa. fo. 14
- 2 Sponsa de presenti nondum cognita, si fornicatur cum alio, potest u. r. ab ea quo ad totum separari, sed non in totum matrimonium separari in e. fraternitatis. nu. 9. de frigi. & male. fo. 44
- 2 Sponsa de futuro si fornicat cū alio, p. spūs ab ea in totū separari. ibi.
- 2 Sponsa de futuro utrum peti possit, & ut matrimonium contrahat compelli, in e. super co. nu. 2. de consan. & affi. fo. 39
- 2 Sponsa alia sunt futurarum nuptiarum promissio. ibi.
- 6 Sponsa nondum cognita potest ingredi religionē, quæ debet compelli, ut intra certum tps. n. r. et alias adhærebit marito. in e. ex publi. co. nu. 1. & 4. de conu. con. u. g. fo. 210
- 2 Sponsa pot. per uim adduci ad domū mariti, & p. uim cōpelli. ibi. nu. 2
- 2 Sponsa an possit cogi ad contrahendum matrimonium, ubi iuramentum non interuenit in e. de ill. s. il. 2. nu. 7. de despon. impu. fo. 18
- 1 Spuriū an dicatur coniunctæ personæ in e. nonnulli. s. fune. & ali. nu. 11. de rescrip. fo. 90
- 7 Spurius non potest sine dispensatione ad sacros ordines promoueri q. autem sit ratio, quare spuriū non promouetur. remissio. in e. accedens. nu. 2. de purg. cano. fo. 193
- 3 Spuriū non possunt promoueri ad sacros ordines, & quare. in e. uenerabilem. nu. 12. de elect. fo. 124
- 3 Spuriū proprie qui dicantur, & isti in nihilo succedunt parentibus. in e. tanta. nu. 13. qui. si. sint. legi. fo. 49
- 4 Spurius nō excludit substitutū in e. in presentia. nu. 19. de prob. f. 18
- 7 Spuriū etiam illegitimi, licet a parentibus non possint heredes institui, possunt tamen ab extraneis, quia non sunt prohibiti, nisi parentes in eum habere. nu. 13. de co. qui. du. in m. 1. fo. 30
- 7 Sponte quando dicatur aliquid fieri, remissio. in e. ad abolendam. nu. 6. de hære. to. 117
- 6 Sportulæ q. l. i. in e. cum ab oī. nu. 9. de uita & hone. clerici. fo. 7
- 6 Sportulas accipere non possunt index ordinarius ecclesiasticus, nec delegatus, sicut laici ordinarii. ibi.
- 3 Sportulæ an p. tiant in foro ecclesiastico in e. 1. n. 9. de plus. petis. 193
- 2 Status in choro, & locus in capitulo cēsentur partes beneficii canonici. in e. cum inter. nu. 2. de re. nu. fo. 12
- 6 Statim celeriter, & similia relinquuntur arbitrio iudicis in e. potuit. nu. me. 12. de locato. fo. 112
- 3 Statutū q. filia femina non succedat, non habet uires in bonis extra territorium statuentis in e. postu. alt. nu. 11. de foro. compo. fo. 101
- 1 Statutum q. delinquens in subditum extra territorium, rā puniatur in territorio statuti, non ualet. ibi. nu. 15. fo. 102
- 1 Statutum uel consuetudo q. delinquens perdat bona patrimonialia clericorum an ualeat. ibi. nu. 16
- 3 Statutū q. domus delinquentis destruat, an procedat, si domus delinquentis sit cum alio cōs. in e. in l. teris. nu. 34. de rescrip. fo. 218
- 6 Statutum uel consuetudo an tollatur per unicam cōtrauentionem in e. illorum. nu. 5. de præben. fo. 41
- 2 Statuta dubia non possunt statuentes, sed principes declarare. in e. cum olim. nu. 1. de arbi. fo. 223
- 2 Statuta & alie dispositiones sunt reducendæ ad concordiam & per subauditō intelligēt in e. gratum. nu. 2. de offi. deleg. fo. 107
- 7 Statutū epi cōtra canones non ualet in e. sup. specu. 1. de priui. 188
- 2 Statutū q. destruat domus delinquentis, quid operatur, si delinquens habet partem inferiorem, & alius partem superiorem. ibi. nu. 2
- 1 Statutum q. stantibus masculis filia excludatur & q. extendatur ad præterita, an habeat locum, si hereditas sit diuisa inter fratrem & sororem in e. si. nu. 10. de lit. contest. fo. 50
- 7 Statutū dicens q. scholares, seu alii debeant tractari tanquam ciues, per hoc uidetur, q. sint creati ciues in e. ex parte. nu. 2. de spon. fo. 5
- 6 Statuta, & ceteræ constitutiones, & priuilegia interpretantur t. m. consuetudinem loci ubi sunt in e. certicari. nu. 2. de sepul. fo. 172
- 3 Statutum quod de contractu soluitur gabella, habet locum, licet alibi sit de statuta solutio in e. si. nu. 30. de foro. compo. fo. 114
- 2 Statutum q. subditus ibicunq. deliquit, ligetur tali pœna, an ualeat. ibi. nu. 4. fo. 116
- 7 Statuta & omnia alia favorabilia ecclesiis, non tolluntur minori spatio 40. annorum in e. accedens. nu. 5. de priui. fo. 183
- 6 Statutum q. offendens aliquem in domo, an uerificetur in porticu in e. 1. nu. 4. de deci. fo. 180
- 3 Statutū q. in dāno dato scti iusto dñi possessionis, de quo dñō intelligit, an possessionis uel p. prietatis in e. si. nu. 55. uel. non cōt. f. 155
- 2 Statuta intelliguntur improprie, qñ non pñt intelligi proprie. ibi.
- 5 Statutum tollens defensionem, tam circa personam, quam circa res an ualeat in e. dilecti filii. nu. 13. de excep. fo. 117
- 2 Statutum q. bannitus possit impune offendi ualeat. ibi. nu. 15
- 2 Statutum m. epi, uel capituli annullans electionem, in qua non fuerūt uocati abscitones, est nullū in e. quia propter. nu. 12. de elect. fo. 194
- 2 Statutū inferioris non pñt in aliquo immutare statutū superioris. ibi.
- 7 Statutum potest fieri, q. non liceat ignorantiam statutorum allegare, & quando in e. ad falsarium. nu. 2. & 7. de cri. fal. fo. 154
- 4 Statutum papæ, uel concilii dicitur ius humanum, non diuinum in e. licet ex quadam nu. 4. de testi. fo. 98
- 5 Statutum in lucens præscriptionem debiti non tollit naturalem obligationem in rub. nu. 3. de præscri. fo. 25
- 2 Statuta que post certum tps. non admittunt creditore ad agendum, an nalcant, quin saltem possēt agi in foro ecclesiastico. ibi. nu. 6. & 8
- 7 Statutum alicui præiudicatum est strictissime intelligendum, cōt. si sit appositum iuramentum in e. in nostra. nu. 3. de iur. fo. 197
- 2 Statutum an possit fieri præiudicatum iurium, quæ respiciunt omnes de uniuersitate ut singulos. ibi. nu. 5
- 2 Statutum si transiit in uim contractus, an sit amplius reuocabile & circa subditos ibi. nu. 6. fo. 198
- 3 Statutū q. cōtra m. l. m. publicū nō admittat exceptionem uel p. sententiā, uel cōtra infirmū & cōfessionatū, poterit opponi cōtra infirmū nō publicū uel non cōfessionatū, uel nō esse lata finiam, sed an possit opponi. m. l. m. esse simulatū in e. citē cū quis nu. 6. & 7. de rescrip. fo. 219
- 2 Statutum excludens omnem exceptionem, non tollit officium iudicis, sicut si i. o. l. ac omni defensionem. ibi. nu. 8
- 2 Statutum tollens omnem defensionem non tollit quin possit solutionem quis possit repetere. ibi.
- 7 Statutum est intelligendum ita, ut minus laxat q. sit possibile tertiū in iure communi in e. ex parte. 3. nu. 2. 3. 4. de uerbo. sig. fo. 244
- 2 Statuta debent intelligi, q. aliquid addant iuri communi. ibi. nu. 3
- 2 Statuta sunt stricte intelligenda, ne quis damnum inde patiarur ibi. nu. 4
- 2 Statuta si red. dūct dubia statuentes nō pñt illa interpretari, q. sunt cōtra ipsorum offi. sed recurrit aut ad populum, uel ad iudicē. ibi. nu. 7
- 1 Statuentes, an & qñ pñt a statuto a superiore confirmari & dēdere, & red. ad ius commune in e. cum accessissent. nu. 2. de conscrip. fo. 30
- 2 Statutū si conceit fauorē publicū, non potest illi remitti. ibi.
- 2 Statutum tollitur si per statuentes, uel eorum successores fiat aliquis actus contrarius ipsi statuto, etiam q. sit unus actus. ibi. nu. 3
- 2 Statutum quando transiit in uim contractus, nun potest amplius reuocari in e. nonnulli. nu. 2. de iud. fo. 42
- 7 Statuta condere est qd qd potest delegari in e. grauem. nu. 1. de sen. ex om. to. 232
- 2 Statuentes contra libertatem ecclesiasticā, sunt ipso iure priuati. f. d. ecclesiasticus. ibi. nu. 4
- 7 Statuta facient a mentionē de cōfēt. s. nō uerificant in defensionē purpure. licet illi reputentur cōueniri in e. infirmatū n. 6. de simo. fo. 51
- 2 Statuta non recipiunt interpretationē, uel f. d. os intell. eius. ibi.
- 2 Statuta recipiunt interpretationem a iure communi, nisi uis procedat p. r. improprie. in e. uel hētem. ibi.
- 2 Statuta, an & quando, & qualē recipiunt interpretationem ibi.
- 4 Statutū q. fama p. bet, intelligi d. i. fama q. traxit originē a quibū indicis, q. mouerunt populum in e. uen. ens ad nos. nu. 9. de testi. fo. 6
- 3 Statutū q. contumax habeatur pro confesso intelligitur simpliciter de iure communi in e. ueritat. s. nu. 29. de dolo & contu. fo. 26
- 4 Statutū q. succedat naturalis, nō ualet in e. in pñtia. nu. 2. de pb. fo. 18
- 1 Statutum si uelox nō terminat uel causam intra certum tempus natus, non habet locum, si hoc non fuerit petiūm a parte. l. uero terminetur. in e. quia nonnulli. nu. 16. de rescrip. fo. 107
- 6 Statutū puniens faciētes tractatū hēt locū, licet tractatus ille nō pueniat ad effectum in e. tina nupt. nu. 6. de his q. fia. p. ala. fo. 88
- 6 Statutum quod foramina non possit testari, uel alios contractus facere sine consensu duorum proximorum, non habet locum, quando foramina disponent ad pias causas in e. relatum. il. 1. nu. 5. de rescrip. fo. 112
- 2 Statutū laicorum impediens liberā dispōnē pro anima, nō ualet. ibi.
- 2 Statutum q. bona non possint alienari in forenses, uel in non subditos non ueniat sibi locum, dum alienant in ecclesiam. ibi.
- 2 Statutum q. nisi testis infirmetur intra sex menses, sit nullū, q. non habet locum, quando uel clericus uel ecclesia instituitur. ibi. nu. 6
- 1 Statutū factum a capitulo continens priuilegiū ut illi arē tollat antiquā cōsuetudinē cōtinentē fauorē ecclesiæ in e. cum m. nu. 2. de cōfēt. 1
- 1 Statutum laicorum etiam peccatum mortale nō nutriendum, nullo modo in nullo foro debet feruari cōtra clericos in e. ecclesia sancte Marie. nu. 1. & nu. 24. de conscrip. fo. 36
- 2 Statuta laicorum respectu ecclesiasticorum solus papa potest confirmare, & non alius prælati. ibi. nu. 5
- 2 Statutum præsumens contractum esse usurarium ex certis coniecturis, non ualet. ibi. nu. 18. fo. 38
- 2 Statutum laicorum comprehendit clericos in fauorabilibus, sicut in præiudicialibus. ibi. nu. 25. fo. 39
- 2 Statutum q. stantibus masculis filia femina non succedat, an & quādo excludat monialem. ibi.
- 2 Statutum dicens q. primogenitus succedat patri, an excludat secundogenitum, qui est clericus. ibi.

In Panormitani Commentaria.

Statutum q. stantibus masculis feminae non succedant, comprehendit clericos masculos. ibi.

Statutum laicorum inducens iterum favorē clericis, valet. ibi. nu. 26

Statutum d. c. i. q. verba debent intelligi nullo extrinsecus intellecto, intelligit q. verba debent intelligi ex proprio significato, non finem unum loquendi, sed finem ut q. debet intelligi, putat, nā tunc intelligit finem unum loquendi. in p. c. Greg. nu. 10. in fin. & c. 2. fo. 5

Statutum iniqua q. sunt, pōt unāquāq. contrarietate appellare, si ut praeferat inter esse, si ut non. in c. cōsult. nu. 3. de appel. l. 31

Statutum quod si uir certam partem dotis lucretur uxore decedente sine liberis, nō habet locum in sponsa mortua. in c. ex publico. nu. 7. de conuer. coniug. fo. 210

Statutum largissime interpretatur ad hoc, ut evitetur correctio iuris cōis. in c. cum dilectis. nu. 6. de consue. l. 17

Statuti verba dubia debent interpretari, ut minus laedant ius cōis, q. sit possibile. ibi. nu. 21. fo. 118

Statutum q. si quis personaliter fecerit, non verificatur in faciente faciente. in c. expositio. nobis. nu. 12. de dila. fo. 175

Statutum puniens delictum contentum in ecclesia, non vendicat si ibi locum in basilica, quia prima est consecrata, secunda non. in rub. nu. 5. de consecra. eccles. in alia fo. 260

Statutum excludens omni exceptione cōtra ius in publicum, vel cōtra sententiam nō excludit, quin possit excipi, q. ius in publicum, vel q. finis non est finis in c. licet. de uicanda. nu. 1. de cle. fo. 143

Statutum q. licet occidit ex sanguine ad uindictam, limitata. in c. h. nu. 1. de consue. fo. 121

Statutum q. bannitus possit impune offendere, valet. ibi. nu. 1

Statutum praesumit in quem q. statutus noluit obstruere in c. cum omnes. nu. 2. de consue. fo. 25

Statutum cōtinens iniquitatem, an sit ipso iure nullū, & sunt opi. ibi.

Statutum vel lex ad hoc ut liget, an requirat lapsum duorum mensū. in c. cognoscere. nu. 7. de consue. fo. 21

Statutum dicens q. eligendus in canonicū soluat aliquid, est in iurisdictione, q. eligunt tpe receptionis. in c. cum M. nu. 25. de consue. fo. 34

Statutum q. potestas teneat in principio officii aliquid facere, pōt illud facere usq. ad dimidū tps. in c. q. n. 5. de feris. fo. 175

Statutum utrum ualeat, q. p. necessitate quis possit vendere rem laici non ecclesiae, quam forte habet in emphiteusim. in c. quae in ecclesia. nu. 8. de consue. fo. 28

Statutum q. uicini teneantur capere malefactorē sub certa poena, intelligitur sententia possit adhiberi eorū diligencia, alias secus. in c. cum sicut. nu. 7. de eo qui in e. in pos. 274

Statutum quod intra tñ tps. debeat causa expediri sub certa poena, intelligitur si non est impeditus ex causa exped. re. ibi

Statutum q. credatur instrumentum primati, non valet. in c. cum P. nu. 8. de fid. in l. 1. fo. 138

Statutum q. si dotea &c. nō habet locū in illa, q. nupti sine dote initio patet. in c. accedens. nu. 6. de proci. fo. 186

Statutum q. aliquis citet psonaliter vel domi non intelligitur de alternatim ordinis, sed de alternatim electio, fecit si hoc dicat aliqua lex. in c. causam. nu. 9. & 5. de dolo & consue. fo. 251

Statutum debet intelligi secundum ius commune. ibi. nu. 10

Statutum quo casu debet intelligi, ut aliquid addat iuri cōis ibi

Statutum debet intelligi in casu uero & proprio. in cap. 1. nume. 13. de eo qui mittit. pos. fo. 272

Statutum imponens poenam uicenti, imponit etiam ementi. in p. c. Greg. nu. 20. fo. 9

Statutum tollens exceptiones non tollit officium iudicis. in c. ex parte. il. 2. nu. 6. de offi. deleg. fo. 101

Statutum secundum non tollit primum, ubi cautetur aliquid p. c. p. c. obseruandum non ualeat, nisi de primo sit specialis mēto. in c. ex parte. nu. 4. de rescrip. fo. 33

Statuentes possunt nemine cōtra statutū ēē per superiorem cōfirmatū, licet contineat tñ mater. a. p. sine superiore statutū nō ualisset. in c. cum M. nu. 6. de consue. fo. 32

Statuta cōis nō ualent sine cōsensu capituli, sufficiat tñ cōsiliū capituli sine cōsensu expresso. in c. quantū. nu. 4. de his quae fi. a. p. l. 1. fo. 86

Statuta intelliguntur secundum communem usum loquendi. in c. causam. quae. il. nu. 2. de iudi. fo. 30

Statutum an & quantum debeat interpretari finis cōis. in c. causam. quae. nu. 6. de rescrip. fo. 72

Statutum q. causa tractetur contra r. q. ueritatem canonicam, nō ualeat. in c. dilecti. fili. nu. 9. & 10. de iudi. fo. 27

Statutum p. c. p. c. nō ualeat nisi cōsilio p. b. i. n. & non cōdōnalis obligant p. c. p. c. omni tpe in rub. nu. 2. de decimis. fo. 180

Statutum annullans iuramentum an ualeat, & an obligetur iurans stante dicto statu. in c. cum coniugat. nu. 10. de iur. iur. fo. 193

Statutum laicorum non ualeat, q. ex nōt. que facta uel gesto contractus praesumitur usurarius. ibi. nu. 12. fo. 194

Statutum laicorum specificē disponēs de ecclesiis, seu ecclesiasticis personis, seu rebus earū non ualeat etiam in fauorem p. larum, si quis q. statutum in genere loquitur. in repetitio. c. ecclesia sancta. Mar. nu. 26. de consue. fo. 45

Statuentes cōtra libertatē ecclesiasticā, quas poenas incurrat. ibi. nu. 27

Statuta illa sunt contra libertatem ecclesiasticam, ex quibus clerici efficiuntur timidiore. ibi. nu. 28

Statutum si ponit extra protectionem cōis oēntē declinante forum potestatis, an sit contra libertatem ecclesiasticam, & an intelligatur de clericis. ibi. nu. 28

Statutum q. clerico declinante iurisdictionē potestatis, consanguinei teneantur soluere poenam, non ualeat. ibi. nu. 29

Statutum laicale dans licētā cōductoriū p. possessionū, uel bere possint eas dimittere, nō extendit ad cōductores rerū eccl. alt. c. n. ibi. nu. 30

Statutum laicorum nō pōt minuire utilitatē p. laratorū, uel ecclesiarū, quā percipere cōsueuerunt ab ipsis laicis per liberum accessum ad eorum molendina, talis enim libertas non potest statuto laicorum impediri, nō recte subditos aggrauandos. ibi. nu. 31

Statutum laicorum q. pri. & fratres sanctae trinitatis possint petere, & exigere, & distribuere legata ad pias causas, ualeat. ibi. nu. 32

Statuto illate q. clericus litigat in foro seculari, id licet & non plus, q. licet laicus in foro ecclesiastico, si in foro seculari sint statuta inter laicos favorabilia, q. b. de sacro nō possint ut. clerici p. p. statuta, an illud dicat cōtra libertatē ecclesiasticā, ubi q. nō ibi. nu. 33. fo. 43

Statutum excludens a successione secundum legem filium illicite nati, excludit filium etiam clericum cum cōsuetudine. ibi. nu. 34

Statutum q. ingre. iens monasteriū non succedat, nō ualeat. ibi. nu. 35

Statutum quod primogenitus succedat, non praedicitur tunc adogenito, qui erat clericus ante statutum. ibi. nu. 36

Statutum non loquēs specialiter de ingreditibus non ingressis monasterium, si d. generaliter q. mulier non succedat ex parte mascula, & excludit etiam mulierem monacham, si aliusque monachatum post statutum, secus si ante ibi.

Statutum q. non petens debet per tñ tps. non possit amplius petere, quomodo intelligatur, & an liget eos. ibi.

Statutum laicorum inducens merum ius clericis, q. ualeat. ibi. nu. 37

Statutum p. sententia non possit testari, uel se obligare sine praesentia duorum agnatorum, non comprehendit casum, q. mulier testatur ad piam causam, uel donare ecclesiae. ibi. nu. 38. fo. 45

Statutum, q. nisi testamentū infirmus intra sex menses, sit nullum, nō habet locū, q. clericus uel ecclesia infirmum. ibi. nu. 39

Statuta loquēta de instrumentis guaranteeis ex cōtatione mandatis, an habeat locum ueroq. foro, & c. p. i. o. n. s. ecclesiasticis. ibi. nu. 40

Statutum q. solutio debiti nō possit p. b. i. per testes, nō ligabitur clericus uolens debitū probare per testes, etiam si causa tractetur in euria seculari. ibi. nu. 41. fo. 60

Statutum si cōtinet solennitatem a. c. u. adhibenda tpe contractus, siue sit statutum clericum, siue laicum, uel ab i. a. t. n. solennitate nō seruata. ibi.

Statutum trans cessionē, & actionē factā nobis cōtra populum, erat h. i. ad cessionem factam nobis per ecclesiam. ibi.

Statutum quod res dotalis non ualeat alienari, extenditur ad alienationem etiam in clericum, quia concernit rem. ibi. nu. 46

Statutum cōtinet psonā iubēdo ut aliquid faciat post cōtractū, puta ut app. chēdat possessionē, uel q. d. simile, nō ligabit clericū. ibi. nu. 47

Statutum q. d. n. s. rei p. g. n. o. r. a. t. e. i. p. s. o. i. n. s. c. i. o. n. o. r. e. c. u. p. i. t. a. t. a. l. u. d. r. o. n. i. s. i. s. t. i. f. o. r. m. a. d. b. u. o. n. o. n. o. c. e. t. e. r. i. c. o. s. n. e. c. a. l. e. r. i. c. i. n. o. l. u. b. i. d. i. t. o. i. b. i. t. u. 46. f. 46

Statutum laicorum in mō procedendi in causis non ligat iudicē ecclesiasticum, t. a. n. q. u. a. n. d. o. l. a. i. c. u. s. l. i. g. a. t. c. o. r. a. m. c. o. i. b. i. n. u. 47

Statutum qd non ligat clericū, non ligabit in eis t. a. n. c. i. b. i. n. u. 48

Statutum de lucranda dote, uel donatione propter nuptias, an ualeat. in c. donatio. nu. 6. de dona. inter ni. & i. x. fo. 63

Statutum q. h. s. nō trahatur ultra certum tempus, trahatur ulterius per examinationē testium commemorantium ne longinquis patribus. in c. venerabilis. nu. 10. de iudi. fo. 56

Statutum q. u. i. s. u. i. c. t. o. r. i. c. o. n. d. e. m. n. e. t. a. r. i. n. e. x. p. e. n. s. i. s. o. p. e. r. a. t. u. r. u. l. t. r. a. i. n. s. t. i. l. l. e. e. x. p. e. n. s. e. p. e. t. a. n. t. u. r. p. r. i. n. c. i. p. a. l. i. t. e. r. e. t. i. a. m. p. o. s. s. i. t. s. e. n. t. e. n. t. i. a. m. i. n. c. t. u. 10. de plus peti. fo. 193

Statutum si catur, q. uel iuramento alicuius officialis super maleficio, intelligendum est, n. si per testes probetur conuictum. in c. continebatur. nu. 7. de c. p. s. o. n. i. m. p. o. f. o. 17

Statuta fori seruantur in iudiciis p. p. r. a. p. a. r. a. t. o. r. i. i. s. n. b. i. i. u. d. i. c. i. u. e. x. e. r. c. e. t. u. r. i. n. c. q. u. a. l. i. t. e. r. & q. u. a. n. d. o. n. u. 3. de iudi. fo. 52

Statuentes si faciunt t. o. c. e. n. t. e. r. a. d. u. m. c. o. n. t. r. a. r. i. i. s. t. a. t. u. t. u. r. u. d. e. u. r. t. u. r. i. l. l. u. d. s. t. a. t. u. t. u. r. e. u. o. c. a. s. s. e. i. n. c. a. d. a. u. d. i. c. i. a. n. u. 9. de ele. non. e. f. i. s. t. o. 28

Statutum q. pro cōtractu soluitur gabella, si ab una parte soluitur, & ab alia non, cōtractus ualeat pro parte quae soluit. in c. fin. 12. ut lite non contest. fo. 143

Statutum dubium recipit interpretationē a cōibus regulis suis. in c. ad audiendum. nu. 9. de eccle. x. d. i. f. i. fo. 277

Statutum

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

- 1 Statutu pantiens legentem instrumentum, an comprehendat illum, qui legem mentaher. in proce. Greg. nu. 16. fo. 5
- 2 Statutu prohibes acquirit onē, non prohibet acquista retinere. in c. Rud. xi. nu. 1. de iud. & sarrate. fo. 111
- 3 Statutum uel constitutio ab inferiori ab Imperatore siue contineat damno, siue fauorem ecclesie nō cōfetur approbata, nisi expresse approbetur. in c. is qu. nu. 20. de solu. fo. 150
- 4 Statutu noue pōnē inductū non extenditur ad subditos extra territoriu delinquentes in c. 1. nu. 8. de rapt. fo. 138
- 5 Statutu nō pōt incidere in pōnas statuti, qd ipse fecit. ibi. nu. 12
- 6 Statutu non ualet disponens, qd ciuitas non obliget dare ecclesie illud quod consueta erat dare, puta oblationes & similia. in c. ab oīend. de. nu. 8. de sepul. fo. 176
- 7 Statutu loquens de honestate regulariter non ligat contrafaciētes, in c. 1. nu. 7. de ut. & hone. cleri. fo. 3
- 8 Statuentes contra ecclesiasticam libertatem sunt in ipso facto excoīcati in c. cum laicis nu. 2. de reb. eccl. alie. fo. 99
- 9 Statutum laicorum, licet non sit contra libertatem ecclesie, adhuc non ligat clericos. ibi. nu. 3
- 10 Statutum quod disponit ne quis psumat, intelligit nomine proprio, secus alieno. in c. 2. nu. 6. de iudi. fo. 9
- 11 Statutu qd pōna applicetur haredibus offēsi, habet locū in pssello offēso, & applicabitur uel filio, si erit hares, uel monasterio, si erit hares. in c. in pñsentia. nu. 47. de proba. fo. 22
- 12 Statutu faciens mentionem de cōmittente delictū, non comprehendit pñstantem opem in c. si culpa. nu. 2. de iniur. fo. 198
- 13 Statutu uel cōsō cōtines id, qd continet ius cōe, excludit illos casus, quos excludit ius cōe, in c. dīlectus. nu. 5. de ele. non res. fo. 28
- 14 Statutu pñter uel contra ius cōe, nunquā uerificatur in casu ficto, alias aliquando sic. ibi & in c. seq. in 2. no. fo. 60
- 15 Statutu iusto firmatum, an possit per statuentes tolli, & an incidant in periculum in c. dīcō. nu. 10. 17. & 19. de pñben. fo. 44
- 16 Statuta aliorum collegii, licet sint confirmata a superiore, nihilominus possunt collegii controuenire. ibi.
- 17 Statuta contra libertatem ecclesiasticam, qñ dicantur. in c. nouerit. nu. 2. de sen. excom. fo. 232
- 18 Statutu scire qd mulier nō possit pñere sine pñsū duorū pñpinqurorū, nō potuerūt nisi pñtere ad corū cōmōdū i. c. sicut nris. n. 5. d. ierem. 101
- 19 Statutu an plus optinet aliqñ, quam consuetudo. in c. ex parte a lēsis. nu. 6. de conel. pñben. fo. 78
- 20 Statuta recipiunt interpretationem a iure communi. in c. mulieres. nu. 15. de sen. excom. fo. 214
- 21 Statutu pñes delictū intelligit de delicto consummato. ibi. nu. 14
- 22 Statuta laicorum mere fauorabilia comprehendunt et clericos. in c. constitutus. nu. 4. de res. in integ. fo. 109
- 23 Statutu laicorū qd extrahit masculis &c. nō excludit masculos clericos. ibi.
- 24 Statutum uel consuetudo qd pro oīi delicto imponatur pōna pecuniaria, non ualet in clericis. nu. 5. de pñ. fo. 199
- 25 Statutum qd agnati excludant feminas, habet locum, si agnatus sit clericus. in c. 1. nu. 3. de ope. no. nun. fo. 175
- 26 Statutu loquens de quibsdā religiosi, an extendatur ad alios si extensio fiat per super. oīē in c. quod quibsdā. nu. 2. de fideiuss. fo. 126
- 27 Statutu qd si qñ nō petierit debiti intra tñ tps, qd cadit iure suo, uel ulterius audiat, an ualet. in c. si. r. 9. 13. 18. & seq. de pñ. fo. 45. & se.
- 28 Statutum dicens qd in tali casu nulla currat pñscriptio, nō excludit pñscriptioem longissimi temporis. ibi. nu. 5. fo. 57
- 29 Statutum an ualet super dotum restitutione. in c. de prudentia. nu. 6. de do. inter uir. & ux. fo. 60
- 30 Statutu imponens pōnā iudici non terminant causās intra tñ tps debuit intelligi, si pars hoc petiit. in c. sine. n. 3. 4. de do. & contu. f. 239
- 31 Statutu quod transit in contrāctum, nō potest reuocari, nisi ex magna causa. Ant. in c. dīlectus. nu. 7. de temp. or. fo. 51
- 32 Statuta laicorū quantūcūq; gñalia nō ligāt clericos, exēplum qd infra gñarentiata statim exequuntur. nā laici contra clericū nō potest hmoi executionē obēnere. in c. tua. nu. 9. de decimis. fo. 189
- 33 Statutum uel cōsōluto disponens id, quod ius cōe, an tollatur subla to iure cōi. in c. si. nu. 4. de obserua. ieu. fo. 275
- 34 Statu. allegans nō tenet illud pducere, nec extrauagantē publice notā, sed cōsuetudinē debet probare. in c. pñstora. nu. 2. de fid. in str. f. 119
- 35 Statutu qd ualet testm cū duobus testibz ualet. in c. 2. nu. 9. de pba. fo. 6
- 36 Statutu qd declinans iurisdōnem pñtis puniatur, nō cōprehendit clericos. in c. si diligenti. nu. 3. 4. de fo. comp. fo. 95
- 37 Statutu epī per quod conuincatur usurarius per unum testē, uel per plures de auditu, uel per eius confessionē extra iudicialē, nō ualet. in c. eum dīcē. nu. 7. de usur. fo. 149
- 38 Statuta loquentia in pñore non habēt locū in hypotheca in factis odiosis. in c. cū aliquibus. nu. 3. de re iudi. fo. 67
- 39 Statutum tollens exceptionē debet intelligi, nisi pars uellet incontinenti probare. in c. super. co. nu. 7. de offi. dele. fo. 105
- 40 Statutu quo cauē, ut excoīcatus soluat certū quid singulis mēibz quibus steterit excoīcatus, an ualet. in c. ad aures. nu. 5. de simo. fo. 56
- 41 Statutum exigens pñnam pecuniariam pro homicidio est ueniale. in c. referent. nu. 2. de delict. pñ. fo. 158
- 42 Statutu pñes cōmictū tali pōna nō cōprehendit illū, qui reputat on uictus ex hoc, qd non se purgatur. in c. inter. nu. 6. de purg. fo. 191
- 43 Statutum pñes delictum intelligitur de delicto pñfecto. ibi.
- 44 Statutu qd pōt esse fauorabile & odiosum respectu fauoris causatū, respectu uero odii restringitur. in c. 1. nu. 10. de locato. fo. 110
- 45 Statutum et pñnale cōcernens executionē actūs potest uirescere etiam ad actūs pñteritos. in c. eum tu. 3. 7. de usu. fo. 44
- 46 Statuta legati durant etiam legatione finita. in c. si. n. 1. & 2. de coll. fo. 141. Abb. in c. irrefragabili. §. 1. in gl. pe. de offi. ordi.
- 47 Statuta facta ab habētibus iurisdōnē ad tps durāt et finito tpe iurisdōnis Statuta legati epī, marchionis, & similia sunt ius pñtorū, & non ius ciuile, & actiōes ex eis descendentes sunt annales. ibi. nu. 8
- 48 Statuta facta a populo sunt ius ciuile. ibi.
- 49 Statuta facta a prioribus aliqñ sunt ius ciuile, & aliqñ ius pñtorū. ibi.
- 50 Statuta laicorum contra ius canonicū nō ualet in ecclesie pñd. inter. ge circa cōnēctia animas & fauorē ecclesiasticū, quia talia statuta in nullū loco mūdi ualērent in c. si duobus. nu. 7. de appell. fo. 115
- 51 Statutu qd donec restituant dos mulieri soli. matri. teneat hīs mōdo certū qd dare, ut possit inde se alere, ualet eo casu, quotēct hīs qd alere, donec restituerit dotē, alias sic. in c. salubriter. n. 5. d. ufo. 49
- 52 Statutu intelligit factū a populo, si interrogat populus, an sit iudicanda aliqua res & acquiescat. in c. Oīus epī. nu. 1. de elect. fo. 138
- 53 Statutum disponens illud idem, qd ius commune, an sit statutum. in rub. nu. 4. de reg. fo. 196
- 54 Statutum loquens de actu iterato uerificatur in geminatione actus in c. tua nobis. nu. 5. de appell. fo. 166
- 55 Statutu pñes id, qd ius cōe excipit plures casus, nō p hoc includit alios casus a iure exceptos. in c. ad audiciā. n. 2. de ele. non res. fo. 21
- 56 Statuta quantūcūq; odiosa sunt interpretanda, ut aliquid operetur iura ius cōe. in c. pastoralis. nu. 2. de appell. fo. 149
- 57 Statutu tollens appellationē a snia, intelligitur a distinctione uñ, quā appellatione sententię uenit distincta, si uero tollit appell. simpliciter, tunc intelligitur ab omni sententia. ibi. nu. 6
- 58 Statuta laicorū contra leges Imperatoris ualent, sed statuta clericorū contra canones nō ualent. Ant. de Bai. in c. nu. 3. de trasla. pñ. fo. 21
- 59 Statutu faciens mentionem de appellatione non comprehendit appellationem extraiudicialem in odiosis, secus in fauorabilibus. in c. eum sic Romana. nu. 5. de appell. fo. 112
- 60 Statutum quantūcūq; gñale restringitur ad habiles & subditos ratione potestatis statuti. in c. a nobis. nu. 4. de sen. excom. fo. 218
- 61 Statutum laicorum imponens pñnam prorogant iurisdictionem temporis non extenditur ad clericos. ibi.
- 62 Statutum qd non possint uendit immobilia in non subditos, non extenditur ad clericos non subditos. ibi. nu. 5
- 63 Statutum certi loci apponens certā pñnam, an sufficiat non subditos delinquentes in loco data sententia statuti. ibi. nu. 6
- 64 Statutum an liget non subditos delinquentes in loco statuti, & igno rantes statutum. ibi. nu. 9. fo. 219
- 65 Statutum uel sententia an habeat uires ultra tempus disponens, si tuentis, uel iudicantis. ibi. nu. 12
- 66 Statutum factum a capitulo sede vacante durat, etiam creato epōpōi expresse reuocet. ibi.
- 67 Statutum qd mulier non contrahat sine consensu propinquorum, si nolunt consentire non moti ex iusta cā, potest iudex pñterire consensum. in c. tua fraternitas. nu. 3. de ele. non res. fo. 27
- 68 Statutum recipit interpretationem a iure cōi, & si est ecclesiasticū, recipit interpretationem a iure canonico, si est laicorum a iure ciuili. in c. ex lictis. nu. 5. de consil. fo. 46
- 69 Statutum pñnale extenditur etiam ad additionem factam pñdicto statuto. in c. de multa. nu. 18. de pñben. fo. 48
- 70 CORSE. Ego adduco Lapiū qñ refert & sequit do. Car. in c. statu tu in 3. col. in uer. ter. oppo. ubi dixit qd si alicui statuto sit aliqua additio, idē iuris intelligit receptū in additione, qd erat in statuto quo ad pñam & quo ad alia. qd fin. est notā. km do. Car. ibi. & est rō, qd id qd uenit per modū addendi, sit pars illius cui additur. I. sed si manent. ff. de preca. ibi dīr in iurisdōne, pñrogata, quia hēt naturam primā, ut nō de offi. deleg. c. P. & G. Ego alias in notabilibus meis in litera. A. super uerbo additio, dixi qd hoc uidebat ualde durū & rigorosum & allegabā gl. in c. de qñ. §. si. in uer. sanctioni. ubi factio illa est pñnalis, & Papa facit additionē illi sanctioni, & tñ gl. ibi dicit, qd illa additio nō erit pñalis, quasi uelit qd cū factio sit pñnalis, additio non erit pñnalis, adeo qd pñna apposta in factioe non uidet habere locum in additione, per nos 5. distin. in summa, erit autem in additione locus pñne arbitrarie, ex quo certa non statuitur. de offi. deleg. c. de causis. l. 1. §. ait pñtor. ff. de iure delibera. l. 1. §. expi.

In Panormitani Commentaria.

§. expilatores. ff. de effra. & expilla. nā pena nō dēt excedere pprū
caſum §. pōna. de pēni. di. i. & odiola rēſtrīgū dēbēt nō ampliari ff.
de rēiur. li. 6. c. odia. l. cū qdā ſi. & poſth. cū ſi. Ad dō qd ſing. dixit
Io. An. in c. diſpēdia de rēſer. li. 6. q. ex idēitate rōnis dēt extēdi con
ſiō, ſed nō pōna cōſiōnis, reſert. & ſequit. dō Ab. in c. i. de loca. n. 13.
Itē pōna nō dēt imponi nīſi a iure expri. gl. & ibi Abb. in c. ſi. de
irrepa. n. s. i. q. 8. in ſum. rex. in l. at ſi q. ſi dē Labco. in u. ſi. cū in
eū pēna ſtatuta nō ſit. ff. de rēli. & ſi. ſu. opē. ſacit. rex. in auct. de non
eli. ſcēdū nū. in prin. uer. nō eſt l. tale qd dīcēs & dixit dō. Ah. nē ſi.
q. pōna nō dēt extē. li. p idēitate rōnis per d. §. pōna. ſacit. qd. not.
Io. An. in regula odia. in rſa. in panis. de reg. iur. li. 6. cū ergo in addi
tione ſacta ad ſtatutū nulla mē. io ſit de pōna, ergo nō dēt imponi.
imponit ergo pōna extraordinaria p. d. c. de cā. s. cū ſi. tū. p cōcordia
putari ſic poſſe dīci, q. aut ſtatutū apponit aliquid uerbū in additi
one, q. eſſet repetitū oim pcedētū & exiſtētū in ſtatuto, & tūc pōna
vlt. repetita & et alia. & ita pcedat gl. & cōs. opē. ſcribētū in d. c. de
mul. & opē. Lap. & Cavin. d. c. ſtatutū. aut nō apponit aliquid uer
bū repetitū, & tunc ſecū, & p. cedat opē. gl. & doc. in d. c. qū. §. ſi.
in uer. ſanctio. & credo hūc cōcordiā iuri & requiriti cōſonā eſſe, &
vir. cū ſentire dō. in c. de mul. & de uerbo adie. nide. Ab. de
ſa. in ſuo dīctionario. in uer. ad de cū cōcor. de qbus ut ibi p. cū.

6 Statuta diſpenſantia circa iuramentum ſunt ipſo iure nulla. in c. tua.
nu. 8. de deci. fo. 139

1 Statutum laicorum conuincens uſurarios ex ceteris conſuetudinibus non
ualet. in c. quæ in ecclesiâ. nu. 10. de conſuet. fo. 28

1 Statuta cōdere eſt uſ. ſiōnis. in c. cū cōſuetudinibus n. 6. de cōſue. ſi. 20

4 Statutum allegans non tenetur edere totum uolumen ſtatutorum,
& quid in ſtrumento cō. & conſ. n. 2. de hie. mltu. fo. 124

3 Statuta requirunt ſolenitates in contractu non habent locum in
contractu ad pias cauſas celebrato, ſed an in geſtis per clericos. in c.
quod clericis. nu. 16. 2. 2. 29. de ſo. compe. fo. 87, & ſeq.

Statuta loquēda de iuris gūarētis executione. mādīs habent
locū in uerq; foro & in pſon. s. eccliaſiis in d. c. q. clericis. n. s. c. ti.
Statutum prohibens quosdam contractus, ligat etiam clericos cum
laico contrahentes. ibi. nu. 28. & 30. fo. 86

Statutū loquēs d. reb' n. extēdi ad res clericorū nec forſū. lib. 33. 34

Statutū laicorum in mo. lo procedendi in cauſis, non ligat iudicē ec
cleſiaſticū, etiam quod laicus liget coram eo. nu. 32. & 33

Statutū qd nō ligat ecclēſiā minime in eius fauorē ligabit. ib. 38. 87

Statutum quod emanat ante clericatum, ligat clericos, quādo ius
agendi cauſatur ex ſacto clericū in n. 13. & 39

Statutum quod ſtatutibus masculis femina non ſuccedat, an habeat
locum in femina ingreſſa monaſterium. ibi. nu. 40

Statutum q. ingrediens religionem non ſuccedat, non ualet. ibi.

Statutū q. ſtatutibus masculis uſq; ad talē gradū femina nō ſuccedat,
habet locum et ſi ultra illum gradum reperitur masculus. ibi. nu. 42

Statutum laicorum in fauore ecclesiâ. nū. an ualet. ibi.

Statutum q. non petens debet in p. tū tps non poſſe amplius pe
tere, qdō intelligatur, & an liget clericos, & quid de ſtatuto præſu
mens ſimulationem contractus. ibi. nu. 43. & 44. fo. 87

6 Statutorum transgreſſores & ea non obſeruant ex contemptu peccat
mortaliter in rub. nu. 12. de obſer. iei. fo. 274

7 Statutum q. quicunq; duxerit hominem ligatum licet uer. tū, nō ua
let, niſi ille ſit hoſtis cui talis ſtatutū. in c. i. nu. 1. de iur. fo. 121

5 Statutū q. declinās iuriſdīcē ſeculārē tanq. clericus dētrahit tū tps
docere de ſuo clericatu, nō ualet. in c. ſi ſit Romana. n. 11. de ap. t. n. 2

7 Statutarium pōnam an incurritur, qui miſius punitur ex aliquo
delecto. c. reference. nu. 4. de de. pue. fo. 158

5 Statutū loquēs de muliere ut nō poſſit ſphere, nō extēdi qū poſſit
quaſi cōtrahere, & ſi hereditatē adire in c. quaſi dō. n. 4. de ap. f. 127

6 Statutū puniens delictū cōmiſſum intra decem annos, an comprehendit
daſ qui eſt in decimo anno. in c. i. nu. 4. de cler. conſ. fo. 17

6 Statutū nec conſtitutio ligans cler. cum ad quodiēdie ingreſſandū, non
ualet. in c. conſuluit. nu. 1. de eccl. mſ. fo. 264

7 Statuto renouato nō cōſet renouatus effectus iā cauſat. p. ſtatutū, nec
approbat. actus p. anteqū ſtatutū. in c. nō dē. n. 14. de cōſan. & af. 42

1 Statutum factum a non habente poteſtatem, eſt ipſo iure nullum. in
c. quæ in ecclesiâ. nu. 1. & 10. de conſi. fo. 27, & ſeq.

Statuta laicorum non poſſunt diſponere aliquid ſuper rebus ecclē
ſiæ, licet aliquo reſpectu ipſæ res ſpectent ad laicos. ibi. nu. 2

7 Sterilitas non conſideratur ex hoc, q. nō fuerit recoſcētū ſemem
ſed ſi aliter fuit ſterilitas in non recoſcētū fructus conſuetos. in c.
propter. nu. 12. de locato. fo. 111

5 Sterilitas magna uel parua quando dicitur. ibi.

5 Stylus curiæ Ro. eſt ſeruandus data contrarietate canonum. in c. il
lud autem. nu. 1. de præſer. fo. 32

1 Stylus Romanæ curiæ ſacitū in c. bonæ memoriæ. l. 1. num. 12. de
poſtu. præla. fo. 131

1 Stylus curiæ ſi non eſt ſeruatus in literis, literæ ſunt ſurrepticiæ. in

c. ſacroſan. nu. 1. de ele. fo. 205

7 Stylus curiæ ſi omittatur in literis, l. terg. redduntur ſuſpectæ. in c. ad
hæc. nu. 2. de ſen. excom. fo. 216

1 Stylus curiæ ſacit ius, & poteſt allegari in deciſionibus cauſarum. in
c. ex literis. nu. 6. de conſi. fo. 47

1 Stylus curiæ nō tradendus ſp. in exēp. qū aliquid diſpēſatiue opera
tur præter iuris regulas. An. in c. unico. nu. 5. de ſeru. in or. ſa. fo. 27

7 Stylus curiæ ſi nō ſeruatur in literis, reddunt falſe in c. 2. n. 5. de pſc. 57

7 Scipulat o. alteri facta etiam de iure canonico, non ualet. in c. ſi. n. 16.
de conſe. fo. 292

7 Supplicatio pōnæ nēdū inter ipſos contrahentes non ualet, ſed etiam
inter ipſorum parentes. c. gemina. nu. 3. 9. de ſponſa. fo. 13

1 Supplicari alteri nemo poteſt, & an hoc pcedat de iure cano. in præ.
Greg. nu. 2. 5. fo. 10

2 Supplicari alteri an poſſunt uicini preſbyteri, & prælati habētes iuriſdī
tione. in c. patoralis §. præterea. nu. 5. de offi. ord. fo. 12

2 Supplicari au quis poſſit alteri de iure canonico. in c. conſtitutis. n. 7.
de procu. fo. 188

7 Supplicari alteri poſſunt notarij, & omnes magiſtratus. in c. dudum.
nu. 1. de conuer. conſ. fo. 217

2 Supplicari alteri quis pōt de iure canonico, qū uerba ſtipulationis ſūt
cōcepta in perſonā ſtipulatoris. in c. licet. ſi. nu. 16. de arb. fo. 219

7 Sunda literaria an poſſint conſtitui in omni loco. in c. quanto. n. 3.
de magi. fo. 139

3 Sunda uel cōſulere, an ſit licitū dieb' feſtis. in c. 1. n. 4. de feſtis. ſi. 4

5 Sunda. Vide Az. ſi ſumma de ſer. Ray. de ſer. in proſa. ſer. n. 1.
de N. p. in pan. An. d. Al. de Roſ. & Raph. Fulin. l. 2. C. de ſer.
do. Car. Pe. H. ſpa. Pau. de Leu. d. 1. n. 2. de Arch. d. c. d. 1. c. u. ſu.
ma. Aug. in l. poſſi. de ſer. poſt. Gu. l. de Cuab. Pet. de An. in l. 2. C.
de ſer. ſi. ſer. reportat ſ. ubi. reſert. Io. An. poſt. Pe. in d. c. 1. de Imo.
in rub. & in c. o. i. bea. Thio. 2. 2. q. 1. 2. 2. art. 4. & q. 4. art. ſi. Ia. Alua. in
preludis. ſi. do. meū. Barb. p. n. in rub. de ſer. & c. 5. cōcluſio
d. ſer. eſt, q. licitū ſit ſtudere & legere, dummodo ceſſet lucrī ſpes,
& dīmo. ſi uacat de b. e. h. d. u. n. s. & offi. ſi. cūdo ad ecclēſiam,
& talibus libus neceſſitate ſuadete puto doctores poſſe conſulere
p. ex. p. d. n. s. h. o. r. u. b. ſi. do. Ant. in d. c. 1. putat dō. meus in d.
rub. q. ex. tal. mero talibus diebus acquiſito debet cōſulens aliquā
portionē ſacere parochiæ ſuæ, & ſi ſua parochia abundet, debet
largiri pauperibus illius parochiæ. Si pauperes nō ſunt in illa paro
chia tunc exhibere parochiæ uiciniæ uel pauperibus illius parochiæ.
ar. licet. de ſer. u. n. tū dicit Io. de Imo. in d. c. 1. q. ſi ſcholarī nō ſuſ
ſicet uel de reſe. ſi. ſi. lectas in hebdomada, q. tunc neceſſitas eſt
q. illas uideat d. e. b. n. s. Quod mihi placet, quia res non parit
dilationem, quia non nimis memoria labilis eſt, ut dicit gl. in l. pere
greſſi. de acqu. poſ. & in c. u. d. de reſer. & c. porreſta. de conſir.
ut. uel muti. & in c. u. d. de excom. m. i. ſi. ſi. omniū habe
re memoriam. & c. u. d. de reſer. ut. c. u. d. de reſer. 2. 2. diſt. in

1 Studii ſi hodie erigeretur in aliqua ciuitate, haberet omnia priuile
gia archi. hab. ta. licet in aliis illudis non ſeruentur. in c. cum olim.
nu. 8. de conſue. fo. 115

3 Studere clericū dieb' ſeriatīs in honore dei. in c. 1. 2. n. 2. de ſ. r. f. 176

7 Stuprans nūgēte tenetur eā dotare, & in uxore dūtere, uel ſi nō uac
uox em dūcere, debet dotare ſine ſponte, ſiue non hoc perpetrarit.
in c. 1. nu. 1. & 2. de adul. & ſu. fo. 135

7 Stuprum per uim commiſſum quomodo punitur tam ſecundum le
geſq. ſi. canones. in c. peruenit. nu. 4. de adul. & ſu. fo. 100

7 Stuprans nūgētem, ſi non nūgētem in uxore, m. o. p. o. al. ter puni
tur ultra dot. m. m. & peruenit. nu. 1. & 3. de adul. & ſu. fo. 100

7 Subarchat. o. eſt de ſponſa. o. ſacta m. u. u. o. conſentia. interueniente p
m. n. ſi. u. o. n. e. m. annuli in c. u. e. u. o. b. s. nu. 7. de deſpon. impu. fo. 20

2 Subdelegatus poteſt punire impediētem ſuam. an. l. d. e. o. n. m. in c.
ex literis. nu. 1. de offi. deleg. fo. 215

2 Subdelegatus a delegato Principis, non cenſetur delegatus princi
pis, & ideo non poteſt iterum ſubdelegare. in c. ſuper. quæſitiōnū §.
ſi uero. nu. 2. de offi. deleg. fo. 119

2 Subdelegatus delegati papæ non poteſt recuſari ſine legitima cauſa.
in c. ſuper. quæſitiōnū §. ſi. nu. 2. fo. 120

2 Subdelegatus ſi recuſet, an iuriſdīcē reuertatur ad delegatū. ibi. nu. 3

5 Subdelegatus utrum poſſit cauſas ſubdelegare. in c. cum Bertoldus.
nu. 19. de re. ind. fo. 88

2 Subdelegatus poſtq. exipit in cauſa cognoscere, non pōt per delegat
tē amplius remoueri. in c. cum uenerabili. nu. 1. de offi. deleg. fo. 129

2 Subdelegatus an poſſit cognoscere, an ſua ſit iur. ſdīcīo. in c. cum te
conſulente. nu. 4. de offi. deleg. fo. 106

7 Subdiaconus matrimonium contrahere non poteſt. in c. ex literarū.
nu. 1. qui de. uel. uo. fo. 26

Subdiaconatus eſt ſacer ordo. in c. nu. 6. qui de. uel. uo. fo. 26

2 Subdiaconatus eſt ſacer ordo, & impedit & dir. m. t. matrimonium.
Ant. in c. h. nu. 1. de biga. fo. 23

In Panormitani Commentaria.

Sciã liberis. ff. de leg. 2. ubi testator rogavit, ut ille qui ultimus ex hereditibus decederet, restitueret fundum, quod in illo fundo uideretur, tunc ceteri substituti sine omnes heredes, ita in casu nostro ut substituti sine filios. ¶ Quinto decimo facit, qd' non. Ang. in d. l. 1. C. de pã infer. ubi dicitur q' ita uerba, si sine liberis decesserit, adiecta gratuito, s'p uñr excludit substitutionem, quia gratia liberorum uñr adiecta, secus si apponeretur in personam tertii, quia tunc nullo modo uocatur ad hanc d'atam testat' s' uel qui ultimus s' substitui. ff. ad treb. c. Sexto decimo facit, q' in dubiis p'ponibus liberis & humaniorum sequi debemus. l. proxime. in uerbo, sed in re dubia benigniorem interpretat. omnem seq' non minus ultimus est, q' tutius ff. de his quib' in testa. acten facit. benignius fidelegibus & lica. que s' in re dubia ff. de reg. iur. c. h. de tran. cum sim. sed opinio que innuit ut libos uenire per fidei commissum, est ex quo contrariar, ergo illa est sequenda: & q' sit ex quo, ita tenet do. lo. de Imo in d. l. Lucii de hanc. s' ut optime faciat q' d' in l. in c. 2. in uerbo humanus de cognat. l. uñr dicit post Hoste. d. iur. q' ubi doctores in aliquo art. emolui uerba, si quenda e' opinio humanior, rat. onabilior, & equior. hanc opin. onem secutus est Pa. de C. onfi. 23. incip. dubitatio uere tur dicit. quondam Franc. ubi refert Balm. d. l. 1. C. de condition. infer. in repotatis antiquis tenet contra glo. d' Luc. & ibi. d. e. quod illa sententia semper uñr fuit fundata in rationibus & subd' quod glo. dicit l. Lucio tempore ex capite suo & quod in h. allegat. unde fidei edicti doctrina trahitur per Balm. in repotata. C. ex quibus cum in eo quoddam quando glo. n. h. allegat non debet ei credi, argumen. l. in m. ff. de collat. & r. Auth. de testat. & tenui s' consideremus ubi eruditissimus, quoniam sine lege loquitur. Nam omnia que dicimus, aut ge. aut rones, aut autoritate probare debemus. q' dicit ego lois. 25. diffi. deinde hanc sententiam uñr approbasse. Bar. in l. liborum. in prima questione ff. de uerbo. sign. ubi arg. s' d. l. Luc dicit quod quando testator substituit suam, si occiderit sine lib. r. uidetur uoluisse p' uide. re suis filiis, & s' non est uerum quod dixit glo. in d. & t. l. Lucius quod illi fili uideantur uocari ab intestato, & idem consilium Ludo. Roma. in consil. 34. incip. p' uñr in municipal. constitutione, & fundat se per tex. in d. l. Luc. & allegat ad hoc casum in d. l. filius meus s' cum quis ff. de lega. 1. & tex. in l. ex factis s' l. a contrario sensu ff. ad treb. incip. dicit p' q' si liber: saltem dicantur substitui: tacite saltem restitutione tati i' legali, & ad hoc adduco Bene. de plun. in reple. l. si cum dotem ff. lo. & ad hoc concludit liberos fil. ne potes in conditione potes admittendos, saltem leg. s' dispositione p' p' coniecturam mentis testatoris, s' licet a ius d' in d. cum ius est. in d. l. g'na' test. s' cum aut. cum potestate se reuocandi in eata arg. l. Fern. n. C. de f. conup. ut lib. laicus per cum, qui hunc patrem plene d' sp'ant. pro hoc etiam fecit q' in fortiori casu consilium Bald. in consil. 10. incipiens. Petrus in consilium Pauli filii sui, & suos heredes post mortem uxoris s' cur requirit infamitatem, & si Paulus d' s' s' s' sine lib. uñr substitui alios, & et uñr eunt quod, testatore mortuo heredes: uxor & paulus cum suis, q' certe filii pauli poterunt illam hereditatem tenere, & ad illam ex fideicommitto uenire, & quod uigore dictorum uerborum, si sine lib. decesserit, non tenebant dicti filii pauli adire hereditate ipsius Pauli, & q' ipsi filii d' s' pauli positi in conditione non tenebatur cred' turbis pauli, & q' potuerunt illam defendere ne uigore fideicommitto ex dicta substitutione restituant p' d. l. filius meus s' cum q's & l. ex factis s' si. p' lac. Arc. & Old. in d. l. 1. C. de cond. infer. & in d. l. Luc in d. l. 1. C. de cum t. f. l. s' l. a contrario sensu ff. de lega. 2. & in l. Gallus s. i. ff. de libe. & postea hanc partem tenuit do. Fran. de Alb. p' p' s. Arc. p' d. l. Lucius etiam dicit do. Fran. in l. 1. s' si d' s' f. cell. bono. & n. l. peto. in prin. ff. de lega. 2. & secundum hanc partem cõsiliuerunt nonnulli docto. Petulini. Senefless. & Bonon quos refert dñs Marianus Dozinus in quodam suo consilio. incipiente p' predicta cõsiliatur cõtenui materiam subtilem & difficilem, & refert Oldr. in consil. 21. cuius consilium de uerbo ad uerbum refert Io. An. in add. Specula. in tit. de testam. c. 1. in fine, licet nullam mentionem faciat de Old. vñr n. nelle Io. an. tales uocari ex tacita uoluntate, non expressa, & dicit eam sentire Bar. in d. l. Lucius & Bal. in l. 1. C. de condi. infer. in antiqua lectura, quamuis Old. non tati clare loquatur, ita ipsum intelligit Ro. in d. l. h. cū dotem facit qd' uoluit Bar. post Cy. in l. ex tribus C. de in offi. testa. hanc opinionem et tennit Raph. Cyma. in d. l. filius s' cum q's q' uideantur filii tibi uñr d' s' et positi sunt in conditione per tex. ad hoc non uident in inter forecum s' cum in ter. ff. de pãt. dota. & sic dicit, quod licet filii non uelint, uel non possint sic heredes patris, tamen possint uenire ex fideicommitto a testatore uel tacite relicto, accedat et ad hoc consilium Petri de Anc. in ordine. 71. incipiente contra Philippum. tacitū scripse per Bar. & Bald. in d. l. Lucius post gloss. & hac quo ad partem a firmatum. Sed pro parte negatiua arguitur sic, & primò que sunt in conditione non sunt in dispensatione, unde conditionalia d' s' p' s' onem rōndineunt, ut in l. cuius in testam. c. s' hęc uerba & in l. ex factis et amagito ff. de h'zredibus instituen. & in l. si quis ita heres instituitur

[illegible]

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

xix filius decesserit sine filiis tenentur hanc partē, & ibi referat
tenuisse R. bar. Ma' hoc idē voluit Old. conf. 109. in q̄dama-
tale etl'is canonum &c. d. fi. conf. 32. & conf. 21. in i. incipito
the ma tale ell, testator habebat fratres tñū. Idem Balān d. l. p̄posi-
per illum tex. ill. in sequenti. ff. de uel. & pa. & in l. cum actusim.
C. de fideiōmīan ult. col. m. li. emancipantur s. col. C. de colla-
& in l. canōtis populo. in 13. col. C. de sum trini. & in l. hereditas ad
statum ff. de heredi bus institut. Pau. de C. 2. al. ab eo. C. de de-
com. Bened. Capra conf. 2. lo. And conf. 118. in l. in Raph. Cu-
ma Pau. de Calen lecta. Bono. in d. l. filius familias. & cum quos per
illum tex. ill. de leg. 1. & ibid. cit. Raph. Cuma. q̄dita est cōs. op. op.
Raph. Fulgencij general ter. §. cum autem. Cade insti. & substi. lib. cō
dit. one tac. & c. in p̄ter leg. lecturis & refereo ita consulti. Pet. de
Anch. Bar Sab. Pat. de Neustria & dūs Fran. Zabarelli Cardine-
lia. & dicit Angim. d. l. Lucius. quod ita in facto fuit iudicatum, &
illam partem infirmus mebus consuliūt dñs meus inlegribus domi-
Alex. de Imo consili. incin lo. prallanti consili. celebrat. m. legum
doctores domi. Ang. a retin. ubi una cum dño Ang. consuliūt p̄ ha-
bitate. & ede voluit in lectu in l. i. C. de pactis. & d. l. ex factis. §. ex fa-
cto. fia. l. trebel. & conf. 109. incipit vilo themate in primo volumine
consiliorum, & conf. 109. & in consi. 132. in 2. uolu. & in consi. 195.
incipite vilo & c. m. 2. no. u. & in consi. 15. in 4. uolu. hanc partem
tenent dominus meus in canonibus d. immi Bar. in repetitio. Cum
actusim. C. de fide com. ubi dicit hanc esse communem opinionē,
licet ipse & male consulerit contrarium, & adduco Pau. de Calir.
conf. 32. incipite dubium facit, ubi consuliūt secundum commu-
nem opinionē, & in consi. 76. incipite nisi dicto puncto, & du-
bis in 3. col. & adduco etiam ad hoc Ange. Peru. in l. i. gliezi. C.
de lega. hui d. cit. quod si filius heres grauat de restituendo hereditate,
si decessit sine filiis, non uidetur tñ filii substituti, q̄ capunt heredi-
tatem, ut heredes patris nument in hereditate paternā in deci-
di gl. in d. l. Lucius. Et tamen dicit aliquos consuliuisse contrarium,
q̄ filii antea grauari substituti, & ita dicit pater coram grauaus
heredatatem hanc alienare non potest tanquam substituentem resis-
tat om̃s, quod est absurdum secundum cūm, & dicit seuta tenuisse in
d. l. Lucius. frequens communem opinionem, tamen in d. l. legans. di-
cit quod propter opinionem doctorum adhuc lis erat sub iudice.
Sed in d. l. Lucius. dicit quod fuit iudicatum fm̃ communem opin.
& adduco eundem Ange. Peru. in consi. 57. incial declaratio-
presentis dubi spramundum eit, in secunda col. quem moderati-
non allegauerunt, quod si testator dicat, Si Seius mihi heres non erit
Totus hares esto, Si Seius non reperitur, alius substituatur, & allegari
not in d. l. Lucius. ubi per uerba conditionaliter appoina de heredi-
bus, uel filiis, non vi requiritur si uel heredes, quibus nihili nomi-
natim relinquitur, ut scribit Bar. in d. l. centurio. & in d. l. fidei deleg.
3. & in d. l. Lucius. & probatur secundum eum, in d. l. si quis hares.
eo. n. & unde condemo Ang. orisi. anep. do. And. & adduco Ro.
conf. 430. incipiente in causa consulationis praefatus & c. in verbo
quo ad certum dubitationis, ut consuliūt om̃s articulum ubi tenet
quod illa uerba, si omnes filii mei decesserint absque filiis masculis,
faciunt conditionem, & non dispositionem ab eo, q̄ filii exherede-
lati de decore conditionem per se huiusmodi. §. cum quis fil. deleg.
1. secundum in intellectu quem tenuit gl. in l. ex factis. §. si fil. adit.
& idem sentit conf. 147. incipit nisi theme ac supra consultis. 158.
primò fm̃ aliquos probatur hereditatio in l. i. C. de pz. ubi habe-
tur, q̄ ille qui erat grauaus de restituendo partem hereditatis filijs
assignata in testamento sub conditione, si decessit sine liberis, faci-
at pactum & pe, quo nō habet liber os de restituenda illi dimittit
ni non parte, q̄ licet grauaus est in casu libero decessit, & contra-
rium cum postea hre filios tpe mortis, pp̄ quod delibet bar confio h
de commissi, non propter hoc minus reprobatur pactum. Et de de-
betur restitui pars, de qua fuit conuenitum non obitat q̄ existit li-
beri ex rogato de restituendo, quod non conuenerit si ipsi liberi in-
tellexerint substituti, quia tunc in praedictum eorum pactum non
tenuisset, pea q̄ hiri in l. i. §. sinautem in f. & anthen. resq̄. C. com-
munia de leg. nec ad d. d. l. i. obitat responso data per Ro. in d. l. si
cū dotē. dicente q̄ ubi grauaus alienauit per illud pactum ultra
legitimam intelligitur alienasse, cum n. essent duo frates legitima
bonorū patris non erat, nili triens in illa arthen. nouissima. C. dei-
ofici. testame. & p̄one fuisse medicata triens, que est sextans & por-
tio legitime aliē p̄as fuisse alienata, i qua n̄ intelligit. test. & l. conzedi. §.
cū filia. ff. de uul. & pu. & cum hac responsione dicit le magnifico
rem Romae hunc passum dispunatē cōsuluisse, sed illi responsio tua
nihil ualeat, quia illo iure iure nō teneas, fed quadras erat legitimā
duo duorū fratru l. cum fratr. C. de inoli. testa. & per conuenis
si ille alienauerit sex tñ totus hereditatis, & si duas unius sequen-
ter q̄ alienet legitimā suam, que erat una in d. ci dimidiarum.
& sic bi vi calus pro hac parte conuenit sex in d. l. cum guxur.

In Panormitani Commentaria

[illegible][illegible]

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

[illegible][illegible]

In Panormitani Commentaria

- de defuncto. in e. aduersus. nu. 10. 15. 16. 17. & 22. de immu. c. fo. 286
- 7 Successor in beneficio uel in alia re temporalis an teneatur stare colono durate tempore, quod habuit a predecessore. in e. querelam. nu. 1. ne prela. u. fo. 108
- 6 Successor non teneatur ad debita contracta per predecessorem nisi p benter uersa in utilitatem ecclesie. i. e. quod quibusdam. n. 7. de fide iustit. ibi. fo. 126
- 6 Successor in dignitate, potest reuocare male alienata p predecessore suum, contra quem non posset opponi defectus dominii. in e. episcopo. pi. nu. 1. de reb. eccl. alie. fo. 94
- 3 Successor in dignitate an teneatur ad ea, quae gessit predecessor dignitatis. in e. 2. nu. 17. de ord. cog. fo. 188
- 6 Successor i beneficio uel eius heres, an teneatur si clericus beneficia tus habuit patrimonium, & per ipsum contracta sunt debita pro sua sustentatione. in e. ex presentium. nu. 5. de pigno. fo. 119
- 6 Successor in beneficio teneatur soluere debita quae contraxit predecessor pro necessitate ecclesie in sui personae, maxime in finit. in e. ex presentium. nu. 5. de pig. fo. 119
- 7 Successor qui succedit in dignitate, non tamen succedit in culpa. i. e. ac cipiunt. nu. 6. de purga. cano. fo. 194
- 3 Successor coeuntur per actionem intentatam contra suum predecessorem. in e. quia. v. nu. 7. de iudi. fo. 36
- 1 Successor utis non pfectior est ex persona sua, si defunctus habuit mala fide, est sine uolentia de nullo iure. in e. 2. nu. 3. de p. fo. 27
- 2 Successor i beneficio teneatur stare uicario perpetuo per predecessorem institutio. Ant. in e. ad hanc. nu. 1. de off. iud. fo. 93
- 3 Successor singularis non succedit in utrum, & facit fructus suos, & potest praeribere. in e. grani. nu. 1. o. de res. ipso. fo. 226
- 6 Successor non teneatur stare contractui inito per predecessorem. in e. querelam. nu. 7. de iurepa. fo. 241
- Successor singularis non teneatur stare colono. ibi.
- 1 Successor potest agere de contumacia predecessoris. in e. quod sicut. Super. co. nu. 11. de elec. fo. 173
- 6 Successor in beneficio teneatur soluere debita predecessoris pro necessitate ecclesie contracta, & non requiritur probatio uerionis in ecclesia utilitatem. in e. 1. nu. 1. & 2. de solu. fo. 127
- 3 Successor teneatur ex contractu facto cum predecessore est respectu certa rei qualitate in eo contentari, licet etiam fuerit contractus cum predecessore sub nomine proprio. in e. dilecti filii. nu. 2. de fo. com. fo. 103
- Successor aliquando non teneatur de contractu predecessoris, sicut co traxerit sub nomine appellatio. ibi. nu. 7
- 6 Successor non obligatur ex contractu male gesto p predecessore, quinimo debet ipsum reuocare. in e. 1. nu. 1. de prela. fo. 100
- 2 Successor non obligatur ex facto predecessoris in delictis, sicut in aliis. Ant. in e. accipimus. nu. 5. de iur. & qual. fo. 62
- 6 Successor in dignitate non confirmat conditiones predecessoris, si ratificat & inonatur, quia confirmare spectat ad superiorem. i. e. 1. nu. 3. de loca. fo. 109
- Successor in dignitate potest tollere statuta predecessoris suis. ibi. nu. 4
- 6 Successor i dignitate teneatur satisficere & soluere debita, quod necessitate sua contraxit predecessor. in e. per tuas. nu. 2. de of. del. 13
- 3 Succedens alicui potest conueniri uigore referipti impetrati contra suum autorem. in e. qui. v. nu. 1. de iudi. fo. 35
- 3 Successor hereditaria tam secularibus, quam in ecclesiasticis beneficiis est reprobata. Ant. in e. ex transmissa. nu. 3. de fil. presb. fo. 69
- 6 Successio an habeat locum in beneficiis. in e. ex parte. il. 1. nu. 1. de of. del. fo. 101
- 3 Succumbens in causa potest cogi ad lacerandum, uel corumpendum instrumenta, super quibus se fundabat. in e. cum dilecta. nu. 15. de co. fir. uti. uel. in iur. fo. 176
- 3 Succumbens ex una causa non prohibetur ex alia eadem rem petere in e. in causa. nu. 1. de cau. pos. & proprie. fo. 209
- 3 Succumbens in causa appellations, an, & quando condemnatur in expensis tam si succumbat appellans, quam appellatus, tam ab interlocutoria, quam a definitiva. in e. finem. nu. 25. de dolo & conu. fo. 257
- 3 Succumbens in interdictione uti possidetis potest rei uendicationem intentare, uel interdictionem uel uti. in e. ueniens. nu. 29. de p. fo. 34
- 3 Summarie examinare non requirit plenam probationem. in e. non ille. nu. 18. de iud. fo. 41
- Et uidebi apostil. quae incipit, summarie & c. in nu. 30. iunct. apostil. in uersa. autoritate.
- 3 Superiores duo si repantur discordes circa regimen alicuius rei eis subiectae, debent alternis annis uel uicibus gubernare, aut regere. in e. si. nu. 3. de re iudi. fo. 105
- 7 Superior siue per se, siue per procuratorem, admittitur ad defendendum suum subditum ratione iuris, quod habet in eum. in e. ueniens. nu. 13. de accu. fo. 73
- 4 Superiorem non recognoscens potest indicare bellum, & hodie inter Christianos non observatur ius captiuitatis, & postliminii. in e. scilicet. & infra. nu. 8. de iure iur. fo. 198
- Superiorem recognoscens si iuste mouet bellum contra subditos, potest concedere, quod subditi capiuntur, & bona eorum, & ipsi capi dicuntur

- potius obsides, non captiui. ibi. nu. 9. fo. 199
- 2 Superior ceteris paribus plus peccat quam inferior. in e. cap. inter corpora. lia. nu. 25. de transla. ep. fo. 5
- 6 Superior qui non fecit delinquentes soluere integrale penam, uel fecit soluere minorem, an sit puniendus. i. e. quia plerique. n. 3. de im. eccl. fo. 251
- 7 Superior si fuit p subditum aut denunciatus, ant accusatus, non poterit in aliqua causa contra subditum procedere, maxime si denuntiatio uel accusatio impeditur. in e. cum dilectus. nu. 5. de ac. fo. 79
- 7 Superior non potest ligari, nec puniri per suum inferiorem, nec per suum parem. in e. 1. nu. 12. de raptio. fo. 138
- 4 Superioris auctoritas an requiratur in commutatione promissi iurati. in e. peruenit. il. 2. nu. 2. de iure iur. fo. 158
- 2 Superiori an sit obediendum siue iuste, siue iniuste. in e. pasto. §. quacumque. nu. 2. & 4. de off. dele. fo. 122
- 4 Superior inhabilem assumens ad aliquod officium an uideatur cum eo dispensare de inhabilitate. in e. praececa. nu. 1. de testi. fo. 114
- 4 Superioris tolerancia non inducit dispensationem in his, quae sunt contra ius. in e. cum iam dudum. nu. 5. de praeb. fo. 37
- 2 Applicatio in qua petitur reuocatio primi iudicii, incl. petitur consuetudo ad ipsum, debet facere mentionem de processu inchoato coram ipso iudice, sapienter furtionem. in e. coram. nu. 13. de of. del. fo. 127
- 2 Applicatio porrecta principi, debet facere mentionem non solum expressam, sed expressissimam de omni clausula, quae posset mouere principem ad referendum. in e. ex literis. nu. 3. de of. dele. fo. 123
- 3 Applicatio habet eundem effectum, quem habet appellatio. in e. pastor. §. uerum. nu. 8. de app. fo. 150
- 2 Applicatio debet facere mentionem de eis, qui possent mouere principem ad non referendum. in e. pasto. §. praececa. nu. 5. de of. dele. fo. 121
- 2 Applicatio quod sit. in e. ex literis. nu. 6. de testi. in integ. fo. 204
- Applicatio aduersus suam, intra quantum tempus fieri debet. ibi. nu. 12
- 2 Surreptio initia gratiam ipso iure. Ant. in e. tua nobis. nu. 2. & 3. de of. iud. fo. 93
- 1 Surreptio an uiciat ipso iure rescriptum impetratum ad lites, & quid si sit impetratum ad beneficia. in e. ceterum. nu. 6. de rescrip. fo. 54
- 1 Surreptio in beneficiis uiciat gratiam, & literas ipso iure. in e. ad audientiam. nu. 3. & 8. de rescrip. fo. 94
- 1 Surreptio quando uiciat ipso iure etiam quod non sit opposita tamen uincit processum super rescripto nullo factus. ibi.
- Surreptio uiciat gratiam, quod deditur, propter illam gratiam. ibi. nu. 13
- Surreptio uiciat omnia privilegia, & beneficia principum. ibi. nu. 14. fo. 100
- Surreptio est ignoranter & simpliciter commissa, uel lites ibi.
- Surreptionis exceptio quando debeat opponi. ibi. nu. 15
- Surreptio quare magis uiciat literas ad gratiam, quam ad lites. ibi. nu. 14
- Surreptio dolosa uel in rescriptum in totum, sed si ex simplicitate uenit, ea tenus uiciat, quatenus fuit causa concessionis. & an habeat locum in priuilegiis in e. super literis. nu. 1. 2. 4. de rescrip. fo. 74. & seq.
- Surreptio uiciat gratiam ipso facto, sed rescriptum ad lites non. ibi. nu. 5
- Surreptio procedit ex taciturnitate beneficii etiam tenuis. ibi. nu. 8. & 75
- 1 Surreptio in una re, an, & quando uiciat et in reliquis. in e. sedes apostolica. nu. 4. de rescrip. fo. 68
- 5 Surreptio uiciat rescriptum ad beneficia, uel literas ipso iure, in e. dilectio. nu. 3. de app. fo. 105
- 1 Surreptio non uiciat literas ad lites ipso iure. in e. plerumque. nu. 3. de rescrip. fo. 81
- 3 Surreptio quo casu committatur, si taceatur, quod alteri parri coeperebat exceptio dilatoria contra iudicem. in e. 2. nu. 7. ut lit. non cont. fo. 139
- Surreptio non uiciat literas ad lites ipso iure. ibi.
- 2 Surreptio non causatur ex eo, quod fuerit tacitum id, quod mouisset magis principem ad referendum. Ant. in e. nimis. nu. 3. de fil. p. fo. 74
- 1 Surreptio si ab aliquo allegatur, an iudex debeat superfluo credere. in e. cum contingat. nu. 7. de rescrip. fo. 83
- 7 Surreptio in expressione falsa causa uiciat dispensationem in ipso facto in e. quia circa. nu. 3. de constan. & aff. fo. 41
- 1 Surreptio per ignorantiam posita, an, & quando uiciat rescriptum in e. figurante. nu. 3. de rescrip. fo. 98
- 1 Surreptio si fuit opposita, an pars uideatur acquiescere literis. in e. cum dilecta. nu. 6. de rescrip. fo. 79
- 1 Surreptio siue fuerit causa finalis, siue impulsua, uiciat rescriptum in e. postulat. nu. 1. de rescrip. fo. 86
- 3 Surreptio allegata si impedit quod factum est ante ipsam, pbeatur. quod n. si allegatur crimen, uel alius defectus i. e. olim. n. 3. de of. dele. fo. 126
- 1 Surreptio uiciat gratiam ipso facto. i. e. consti. n. 1. 5. 6. de rescrip. fo. 73
- Surreptio usque ad quantum tempus potest opponi. ibi. nu. 10. fo. 73
- 1 Surreptio uiciat literas ad beneficia ipso iure, sed literas ad lites, non sed per praesentiam. in e. dubium. il. 2. nu. 13. de elec. fo. 210
- Surreptio committitur, si quis impetrans non facit mentionem de patria sua in e. si propendente. nu. 3. de rescrip. fo. 55
- 6 Surreptio in literis impetratis ad lites non operatur. quin saltem procedatur secundum iuris formam, secus in literis gratiosis. in e. super eo. nu. 2. de coha. de. & mu. fo. 114

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum

- 3 Surrogatum debet p oia sapere naturā eius, in cuius locū surrogatur, si surrogatio ē facta a principe vel de patrum consensu. in c. ecclia sancte Maria. il. i. nu. 3. 6. ut lit. pen. fo. 278
- 2 Surrogatū non sapit aliquando naturā illius in locū cuius surrogatur. in c. super quoniam. §. si uero. nu. 2. & 3. de of. deleg. fo. 119
- 1 Suspendi quis p. tell. pro uno furto magno, quod æquipollet pluribus parvis. in c. inter alia. nu. 31. de. immu. eccl. fo. 188
- ¶ Corsek. Adde celebre dictū Bal. poll. Cy. & Gof. i. l. apud antiquos. C. de fur. ubi dixit, q. licet q. non debeat furca suspendi pro furto domestico, ut i. l. respiciēdi. §. si ita domestica. ff. de pan. in si furta domestica sunt plura successine facta, debet p talibus turca suspendi, qd singulariter no. p limitatione. d. §. furia domestica. facit tex. in arg. in §. criminis. 3. §. dill. & quod uoluit Bar. in l. si cui §. si idem. ff. de accus. Ab. in c. 1. de cle. precul. facit et quod uoluit Cy. in l. interpositas. C. de trasac. quā refert & sequitur Pe. de an. cha. in c. frequens. de rest. t. spo. lib. 6. ubi idem indicatur, si est q. amissionis magni lucris, sicut si esset qd de omnibus bonis, uel maiori parte bonorū. Idem, si esset qd de meliori re, quā quis haberet in bonis, ut est tex. sing. in l. summa cum ratione. ff. de peculio.
- 7 Suspendus a iure, poterit iterum ab homine suspendi. in ca. accusatum. nu. 5. de simo. fo. 89
- 7 Suspendus ab officio, censetur etiam suspendus a iurisdictione. in c. fin. nu. 7. de cle. excom. fo. 165
- 7 Suspendus ad tempus lapsu tpe. pōt citra aliquā absolutionē suum officium exercere. in c. ex tuarum tenore. nu. 3. de fortille. fo. 155
- 5 Suspendus non potest allegare iudex, qd crimē est notoriū, & p ipso est determinata pna a iure, secus si esset arbitraria, uel esset notoriū iuris transiens. in c. proposuit. nu. 2. & 10. de appel. fo. 13
- 3 Suspendi & interdicti non prohibentur esse in iudicio. in c. intellectus. nu. 12. de iudi. fo. 29
- 6 Suspendus ab officio tantum, non potest conferre beneficia. in cap. quia diuersitatem. nu. 12. de concess. preb. fo. 74
- 2 Suspendus a beneficiis licet non possit eligi, potest tamen postulare. Ant. in c. ad abolendam. nu. 5. de h. l. presby. fo. 73
- 7 Suspendus potest f. re. tellimonium, nisi sit suspendus pro graui delicto, quod est in re. delicti in quo p. fenerat repellitur a testimonio. in c. solenn. nu. 5. de accus. fo. 86
- 5 Suspendus potest intelligere & agere, nec sunt priuati communio. in c. si quis. nu. 4. & 8. de exce. fo. 17. & seq.
- ¶ Suspendus non potest habere nomen proprio pro iuribus sui beneficii. in c. si quis. nu. 5. & 6. de h. l. 8
- ¶ Suspendus a beneficio non debet habere redditus beneficii, modicā tamē subter rationem habere. d. h. n. si non habet unde uiuat. ibi. nu. 17
- ¶ Suspendus ab officio potest aliquo casu censeri etiam suspendus a beneficiis remissive. ibi. nu. 9
- 2 Suspendus a collatione aliquis ordinis pōt conferre minores, sed non maiores. Ant. in c. uel non est. nu. 5. de tempo. ordi. fo. 51
- 1 Suspendus a collatione pōt eligere, eligi tñ indistincte non possunt. in c. si quis. nu. 6. de cle. 1. 126
- 7 Suspendus ab officio pōt etiam suspendus a beneficio. in cap. per tuas. t. 2. nu. 5. de h. m. fo. 102
- 2 Suspendus p. fumer. d. eligere, non priuatur potestate eligendi, licet n. a. i. factatur in c. r. r. R. nu. 15. de cle. fo. 157
- 7 Suspendus ab officio & beneficio simpliciter, an dicatur suspensus in perpetuū, uel quā in c. q. i. a. si graue. nu. 3. de exce. preb. fo. 159
- 2 Suspendus nō est ille, qui non est declaratus suspendus, sed tñ mandantur tñeri pro suspendo. Ant. in c. r. nu. 4. de cle. pere. fo. 84
- 1 Suspendus a quibus intell. suspensus i. c. u. d. d. d. d. n. 18. de cōf. fo. 118
- 1 Suspendus a beneficiis p. mala electionē intelligitur ab illis q. hēt in ecclesia, cōtra quā deliquit. in c. p. inquisitionē. n. 8. de elec. fo. 173
- 7 Suspendus ad beneficia habenda propter malam electionē intelligitur, q. non possit habere in illa ecclesia, cōtra quā deliquit. ibi.
- 7 Suspendi & excommunicari non sunt absoluenti, nisi primo prædicto irrorento de parendo mandatis ecclesie. in c. super eo. nu. 1. de sen. exce. fo. 332 Et uide in c. f. in. 2. not. & per totum. eo. tit.
- 7 Suspendus & excommunicatus a iure poterit iterū suspendi & excommunicari ab homine. in c. ex tu. nu. 8. de simo. fo. 91
- 7 Suspendus semel ex noua culpa, pōt iterū suspendi, & reluctant ef. f. d. de quibus. in c. ueritatis. nu. 4. de dolo. & cont. fo. 163
- 6 Suspendus maiori suspēione inducit irregularitatem, q. clericis ipedit celebrationes, scens in minori. in c. p. t. r. c. nu. 3. de iurepa. fo. 239
- 2 Suspendus iure si celebrat, incurrit irregularitatem, secus si non est ipso iure suspendus. Ant. in c. quod translationē. n. 2. de tēp. or. fo. 49
- 2 Suspendus p. f. uerans in suspensione, an sit ipso iure priuatus beneficio. Ant. in c. cum bon. x. nu. 3. & 4. de x. r. a. & quā fo. 59
- ¶ Suspendus ad quid afficiat suspensum. ibi. nu. 6. & 7
- 4 Suspendus p. p. crimen prouidetur, ut depositus, si uero p. contumacia, prouidetur ut excommunicatus. in c. pastoralis. §. uerū. n. 16. de ap. i. 51

- Suspendus a beneficio in uno loco, an possit extra illud tenitorium obtinere beneficium. ibi. nu. 21. fo. 152
- 5 Suspendus, ante q. ieratur, requirit monitionē, q. q. suspēdit eb. rōu. mae. §. fecus si p. p. delictū. in c. rep. ehen. lib. 1. nu. 3. 4. de ap. 128
 - 7 Suspendus, qd sit, & quod sit, & q. sit eius effectus, maxime circa irregularitatem incurrendā. in c. h. nu. 4. de cle. excom. fo. 165
 - 1 Suspendus a beneficiis, quos effectus pariat. i. c. cum mon. n. 10. de cle. 1. 1
 - 6 Suspendus quā incurrit prælati uel alii ipso facto, uel excommunicatione canonis, an & quo casu possit per inferiorē a papa tolli. in c. si quorundam. nu. 5. de sol. fo. 128
 - ¶ Suspendus ab administratione temporalium & spiritualium, si celebrat, non incurrit irregularitatem. ibi. nu. 8
 - 6 Suspendus iuris & suspensio hominis, inducit diuersos effectus. in c. sicut ad extirpanda. nu. 4. de coha. cle. & mulie. fo. 13
 - 7 Suspectus de dilapidatione, an deponatur tam ab administratione temporalium, quā corporalium. in c. l. 3. h. l. nu. 18. de sim. f. 100
 - ¶ Suspectus de dilapidatione debet remoueri, licet uelit dare fidelius flores de conferendo ecclesiam indemnem. ibi. nu. 10
 - 2 Suspectus de dilapidatione, an remouatur ab administratione. c. uenerabili. nu. 3. de off. del. fo. 100
 - 7 Suspectus de falso, potest de iur. & capi, donec constet de ueritate. in c. super eo. nu. 3. de cri. fal. fo. 152
 - 7 Suspectus de hæresis, si p. conuictus, si pnt annū est in sua contumacia. in c. exco. canus. il. 1. nu. 7 & 11. de hære. fo. 119
 - 6 Suspectus de fingo, non potest capi illic, qui dū cōtrahatur inceptat male uti substantia sua. i. c. propt. r. n. 9. de locato. fo. 113
 - 5 Suspicio iudicis si non allegatur, procedit iudicium coram eo factum. in c. ad audientiam. nu. 1. de p. fo. 132
 - 4 Suspicio tollitur per iuramentum, q. quis non fecerit malitiam, & non suspicio subornationis. in c. in p. sententiam. nu. 2. de tēp. fo. 75
 - 5 Suspicio iudicis non allegatur per niam appellacionis, sed per uel reculationis. in c. cum sp. c. al. nu. 6. de app. fo. 161
 - 5 Suspicio iudicis & eius cō. si non pōt sine magno f. d. d. o. allegari, l. itur in p. partis allegantis ipsum suspēdit attentā primā qualitate personæ, quæ hēt hoc iuramentum. in c. sedo requir. nu. 6. de ap. fo. 131
 - 6 Suspicio finitrix aliqua iocundat n. p. sumitur iter cōsequens, qd nō sint bonæ f. a. & cōdōnis. in c. a. nobis. n. 2. de coha. cl. & mul. 6
 - 5 Suspicio iudicis nō potest allegari, q. est utrique parti in p. g. du conuenit. in c. post. n. 10. nu. 5. de ap. fo. 133
 - ¶ Suspicionis causa si fuit allegata coram iudice, quæ corā arbitro non potest probari, non potest alia allegari. ibi. nu. 7

De litera T.

- 4 **T**abelliones creare qui possunt in c. cum p. nu. 7. de h. l. in l. 1. nu. 138
- ¶ Tabello quæ debet iurare in prin. sui officii. in c. sicut te. nu. 19. ne clerici. uel non. fo. 101
- ¶ Tabello etiam per iuramentum cōmiserit falsum, potest consistere in f. n. m. t. a. si regetur a partibus. ibi. nu. 16
- ¶ Tabello conficiens in l. ramentum super contractu illicito, debet puniri & officio priuari. ibi. nu. 20
- ¶ Tabello qui ita reputatur, & non est, an possit conficere instrumenta, & si conficit, an ualeant. ibi. nu. 21
- ¶ Tabello ois in suo territorio, debet scire p. tinentia ad sui officii, & si committit per ignorantiam aliquem errorem, tenetur. ibi. nu. 22
- 6 Tabello effectus clericus uel religiosus non perdit ipso facto officium tabellionatus. in c. sicut te. nu. 2. ne cle. uel mon. fo. 301
- 6 Tacens h. p. pro conficiente, ubi agitur de obligatione personæ q. inmentia aliquis adus de sui natura hoc requirit. in c. cum uirum. n. 3. de reg. fo. 101
- 7 Tacens cōfetur consentire in maleficio, nisi expresse dissentiat. in c. dilectus filius. il. 2. nu. 9. de simo. fo. 92
- 5 Tacens in his, quæ tenetur cōtradecere, & non contradicit, h. p. pro conficiente. in c. consilium. nu. 5. de ap. fo. 131
- 7 Tacens non habetur pro conficiente, quando si expresse uellet consentire, non posset in c. nu. 19. de reg. iudi. fo. 61
- 6 Tacens censetur consentire, q. uocatus ad cōfiliū, & nil dicit, & puniatur n. 2. cū cōfultent. mal. in c. aduersus. n. 10. de m. eccl. fo. 100
- 6 Tacens in cōu. odiofo, non p. fumiur consentire. in c. cura pallo. ralis. nu. 4. de iurepa. fo. 242
- 6 Tacens an p. fumiur consentire, uel contradicere. in c. nonne be. ne. n. 1. de p. r. sum. fo. 142
- 6 Tacentes habentur p. consentientes, quāto sunt uocati ad hoc ut consentiant uel contradiciant. in c. uetita. nu. 6. de locato. fo. 110
- 1 Tacēs quo casu habeatur p. consentientes i. c. si quis. n. 9. de cle. 1. 114
- 1 Tacēs i. reb. onerosis h. p. cōtradecent, nisi sciat aliquē alius p. r. quē uidetur approbasse illud in c. non inuile. nu. 7. de p. c. 129
- 6 Tacens in casibus in quibus tenetur loqui, habetur pro conficiente. in c. r. nu. 13. de his, quæ sua n. a. par. capiso. fo. 90

In Panormitani Commentaria.

- 1 Tacens habetur pro consentientibus in eorum preiudicium. in egratum. nu. 6. de post. praela. fo. 129
- 2 Tacens non habetur pro consentiente in re multam onerosa. in c. peruenit. nu. 10. de emp. & ven. fo. 107
- 1 Tacens non praesumitur consentire in re onerosa, & preiudiciali. in c. humana. nu. 6. de ele. fo. 204
- 1 Tacens & si peractus, an videatur consentire. in c. exterr. n. 10. de ind. f. 23
- 1 Tacens habetur pro consentiente in re meritoria & concupiscibili. in c. quia propter. nu. 13. de ele. fo. 194
- 6 Tacens hic pro consentiente, vel contradicente, quatenus tendit in eius preiudicium, si tacuit in his, in quibus de necessitate officii tenebatur loqui. in c. 2. nu. 9. de his que fi. a. praela. fo. 83
- 1 Tacens in aliquo negotio, utrum postea possit contra illud negotium aliquid defectum obicere. in c. nihil. nu. 6. de ele. fo. 163
- 1 Taciturnitas patris non operatur ad habilitandum aliquid, quem expresse non possit habilitare. in c. seculatus. nu. 12. de testi. fo. 63
- 6 Taciturnitas non prodest, ubi expressus consensus non operatur. in c. de test. nu. 13. de prob. fo. 44
- 6 Taciturnitas sine tolerantia Papae non habetur pro dispensatione, vel consensu. in c. aliquibus. nu. 8. de deci. fo. 194
- 1 Taciturnitas procuratoris habetur pro confessione in preiudicium domini, nisi confessio sit erronea. in c. 1. nu. 6. de post. praela. fo. 123
- 1 Taciturnitas non habetur pro consensu in arduis. in c. in causis. nu. 3. de ele. fo. 177
- 4 Taciturnitas non respondentis, habetur pro confessione. in c. quoniam. nu. 16. de prob. fo. 35
- 7 Tacitura si datur per formam in aliquo actu, si non interueniat, actus videtur. in c. laudabilem. nu. 3. de stig. & malef. fo. 44
- 2 Taxatio expensarum referatur ipsi iudici, et sub nomine proprio, est fienda per successorem in officio, & non per ipsum remotum. in c. nouit. nu. 7. de off. lega. fo. 140
- 2 Taxatio expensarum referatur ipsi iudici sub nomine proprio, potest fieri per successorem. in c. 1. nu. 8. quod me. cau. fo. 192
- 4 Tempus dissolutionis & assumptionis inspicitur, ut quis sit capax officii. in c. post cessionem. nu. 4. de proba. fo. 14
- 3 Tempus ad deliberandum, per peti circa facta recentia, dummodo sint implicata. in c. cum causam. nu. 7. de iura. calum. fo. 165
- 6 Tempus quod diuersimode reperitur circa explicationem alicuius actus est securum arbitrium, quod observandum. in c. ad apoll. nu. 7. de reg. fo. 203
- 2 Tempus an currat a tempore notitiae, vel a tempore, quo scire debuit. Ant. in c. licet. nu. 4. de sup. negli. praela. fo. 45
- 5 Tempus datum ad causam decidendam, incipit a die praesentati rescripti. in c. super. nu. 1. & 7. de app. fo. 119
- Tempus oē currit de momento ad momentū regnāt, ubi aliud a iure nō exprimitur, nisi qd impedit impedimento iuris. ibi. n. 12. 14. 15. f. 120
- 6 Tempus 25. an est sufficiens ad obtinendam omnem dignitatem, praeter episcopalem. in c. super ordinata. nu. 7. & 9. de prob. fo. 61
- 5 Tempus datum ad appellandum, currit a die lat. sententiae, non autē a die finis termini dati in ipsa sententia ad aliquid faciendum. in c. quo ad consultationem. nu. 1. 3. & 4. de re iud. fo. 79
- Tempus quadrimestre stre quod datur condemnatis in actione personali ad soluendum, potest per iudicem abbreviari, cum causa, alias lex supplet, si index abbreviat. c. ibi. nu. 8. & 14. fo. 80
- Tempus datum ad appellandum, currit de momento ad momentū si potest haberi copia iudicis a quo, & iudicis ad quem. ibi. nu. 3
- Tempus quadrimestre licet non possit index sine causa arctare, potest tū illud prorogare, licet a tali prorogatione possit appellare. ibi. nu. 19
- Tempus quadrimestre quod datur condemnatis ad soluendum, datur etiam confessis. ibi. nu. 21
- 2 Tempus decem dierum datum ad appellandum, currit etiam contra ecclesiam, vel minorem, quibus postea subuenitur per remedium reclusionis. in c. beneficio. nu. 2. & 3. de testi. in integ. fo. 212
- 5 Tempus datum ad appellandum, an possit ex forma statuti abbreviari, vel elongari, vel etiam ab ipso iudice in aliquo casu. in c. cū sit romana. nu. 11. 13. 14. & 16. de app. fo. 112
- 6 Tempus omne dicitur continuum, nisi aliud appareat. in repet. e. cum esset. nu. 3. de testa. fo. 151
- Tempus quando statuitur non in odium negligentis, sed in fauorē alienius, illud tempus currit ignoranti, etiam non negligenti, secus quando statuitur in odium negligentis. ibi.
- 2 Tempus non currit ad aliquid agendum, quā probabilis timor praebet impedimentum. in c. cum ex literis. nu. 10. de testi. in integ. fo. 205
- Tempus non currit, quando stat per iudicem, quominus actus expediat, vel etiam facto aduersar. ibi. nu. 13. fo. 206
- Tempus petendarum reclusionis in integrum currit negligentis, nō autem non valenti agere. ibi.
- 6 Tempus datur inspicitur in rescriptis, an vero tempus praesentationis. in c. licet. nu. 7. de prob. fo. 45
- 6 Tempus longum, dicitur decem annorum, & non minus. in c. pro-

- pter. nu. 17. de loca. fo. 111
- 2 Tempus quadriennii ad petendam restitutionem in integrum, a quo tempore incipit currere. in c. coram. nu. 7. de testi. in integ. fo. 209
- 6 Tempus vti, vel conueniunt, quod est, remissive. in c. nulla ecclesiastica. nu. 1. de consel. praela. fol. 71
- 5 Tps quod dat ad appellationem, prosequendam, currit a die interpositae appellationis, non autē a die lat. sententiae. in c. ex ratione. nu. 2. de ap. fo. 116
- Tempus datum ad appellandum, non currit, si partes eō promiserunt, vel etiam, si ita ipsi voluerunt. ibi. nu. 7
- Tempus datum a iure ad appellationem, prosequendam, non per consensum partium prorogari, sed bene super eo supercedere, & idem dicendum est de termino iurati, vel hominis. ibi. nu. 8
- 6 Tempus datum alieni ad aliquid faciendum, currit a tempore monitionis. in c. nos quidem. nu. 3. & 10. de testa. nu. 141. & seq.
- Tps quotiescumque non apponit a testatore ad faciendum illud, quod fecit mandauit, intra quod tempus illud debet fieri. ibi. nu. 10. fo. 142
- 6 Tps praefixus per negligentiam alterius, non currit impedito, quocumque impeditio iuris, vel facti, secus si tps est praefixus in fauorē alterius, quo casu currit ignoranti, vel impedito. in c. quod diuersitate. nu. 3. de cōfess. p. fo. 73
- 6 Tempus praefixum alieni non in suum odium, currit sibi ignoranti. in c. cum propter. nu. 3. de iurep. fo. 248
- 7 Temporum mutatione mutari etiam debent iura humana. in c. non debet. nu. 2. de consan. & affi. fo. 42
- 1 Tps datum aliquibus ad aliquid faciendum, potest unus accipere, licet alii velint incontinenti videre. in c. cum in veteri. nu. 5. de ele. fo. 207
- Tempus competens relinquatur arbitrio iudicis. ibi.
- 2 Tempus datum ad causam expediendam, an incipit currere a die praesentationis litterarum. in c. de causis. nu. 5. de off. dele. fo. 96
- 2 Tempus in dubio praesumitur continuum, & non vtile. in c. quareti. nu. 3. de off. dele. fo. 116
- 7 Tempus longum dicitur ultra decennium, modicum vero intra decennium. in c. querelam. nu. 6. ne praela. vi. fo. 103
- 1 Tempus quod est datum in medio alterius temporis, quod debet incipere currere, an tunc quod conceditur, vel finito illo primo tempore. in c. cum in cunctis. §. clerici sane. nu. 7. de ele. fo. 149
- 1 Tempus currit impeditis, si possunt impedimentum tollere. in c. his quibus. nu. 1. de ele. fo. 219
- 4 Tempus medium inter primam dilationem & secundam, non computatur ad videndum an inter dilationes datae excedat tempus trium mensium. in c. ultra tertiam. nu. 3. de testi. fol. 109
- 1 Tps quod dat ad eligendum, vel electioni praesentandum, quantum sit, & ad quod alia gerenda. in c. cum in cunctis §. cum vero. nu. 5. de ele. fo. 147
- 7 Tempus pubertatis anticipat potentia coeundi. in c. a nobis. nu. 3. de despon. impube. fo. 18
- 7 Tempus natiuitatis, vel conceptionis, an & quando attendatur. in c. cum inter. nu. 6. qui si sint legi. fo. 47
- 5 Tempus ad opponendas dilatorias, an indistincte sit praefigendum, tamen ius canonicum, quam secundum ius civile. nu. 25. de exce. fo. 7
- 7 Territorium quod sit. in c. licet. nu. 1. de probatio. fo. 26
- 4 Existens in vno territorio, si percutit sagitta existens in alio territorio, potest utroque loco conueniri. in c. 1. nu. 1. de psum. fo. 140
- 5 Terminus praehixus ad aliquid faciendum, in dubio praesumitur peremptorius. in c. pastora. nu. 3. de exce. fo. 5
- Terminus, an & quod debet esse peremptorius, vel trinus, remissive. ibi.
- Terminus hominis surrogatus in locum termini iuris, censetur idē cum termino iuris. ibi. nu. 13. fo. 6
- Terminus datus a iudice ad excipiendum, si sit elapsus, an perdat lacultas excipiendi, vel agendi. ibi. nu. 29. fo. 7
- Terminus datus reo ad respondendum, an velit cedere, vel contendere, quo casu extendatur, ut in eodem termino reus opponat dilatorias, alias ulterius non audatur. ibi. nu. 24
- Terminus ad opponendum dilatorias, datur reo ad instantiam actoris, vel ex officio iudicis ipsius. ibi. nu. 26
- Terminus ad opponendum dilatorias opponendas, est in iudicis arbitrio, vel in elongando, vel breuando. ibi. nu. 27
- Terminus datus ad dilatorias opponendas, hēt vim lit. cont. ibi. nu. 30
- Termini iudiciales 13. excludat partē, nō tū excludit iudicē. ibi. nu. 31
- Termini vltima dies, quid nus erit, si erit feriata. in c. pastora. nu. 3. de exce. fo. 5
- Termini praefixio habet vim litis contest. ibi. nu. 13. fo. 5
- Terminus iuris ad prosequendam appellationem nō potest restringi per appellatum, sed per appellantem, vel iudicem a quo sit. in c. oblat. nu. 7. de app. fo. 135
- Terminus hominis, sine iuris, an appellatus, vel appellans possit suauiter. ibi. nu. 12. fo. 136
- Terminus hominis datur ad prosequendam appellationem, sed terminus iuris datur, & ad prosequendam, & finiendam. ibi.
- Terminus alterius anni dat appellatū impedito, et ex facto tertiū, si nō potest agere contra tertium ad interesse. in c. significante. nu. 12.

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

de appellatio. fol. 171

- 1 Terminus si est datus alicuius aliquid faciendum, vel declarandum, si ante elapsum terminum expressit declarari, vel facit, cessat præfixio terminum. c. potuit nu. 4. de locato. fo. 112.
 2 Terminus ad appellandam appellacionem, operatur effectus, de quibus. in c. Nicolao nu. 7. de appell. fo. 169.
 3 Terminus datus ad solvendum, vel aliquid faciendum, per quem iudicem potest prorogari in e. quod ad confutationem. nu. 20. de re iudi. fo. 10.
 4 Terminus ad prosequendam appellacionem, non potest præfixi appellanti per appellatum, sed appellati libelli, potest præfixere. in c. per personas nu. 6. de appell. fo. 111.
 5 Terminus ad iter accipiendum, vel ad presentandum, quomodo & qualiter de curia, jure a iure, q. iudice, vel ab ipso appellante, siue appellato fuerit iudicem, siue extrajudiciali. ibi. nu. 7.
 6 Terminus ad proficiendum appellacionem quo satisfiat. ibi. nu. 8.
 7 Terminus ad arripendum iter qui appellatur in curia, non datur. ibi.
 8 Terminus datus ad causam expediendam de consensu partium, est censendus peremptorius, nec pars audiet petes terminum. p. b. adu, nec ad hoc appellabit, nisi fuerit in excogito impedimento, vel de consensu utriusque partis, sed qd si de consensu vnius partis. in c. sup. nu. 16. 18. 1. 120.
 9 Terminus datus ad causam expediendam per superiorem, potest consensu partium prorogari. ibi. nu. 17.
 10 Terminus pendente vel dilator. on. iudicis ad vnum actum, non debet iudex procedere ad alium actum, maxime sine citatione. in c. cu causa. nu. 12. de re iudi. fo. 69.
 11 Terminus brevis si est datus in causa ardua, potest legitime appellari. in c. expositio nobis. nu. 7. de dila. fo. 173.
 12 Terminus non currit propter impedimentum proveniens ex facto principis in c. ex insinuatione. nu. 3. de ap. fol. 146.
 13 Terminus an & quando debeat dari per iudicem parti, vel accusatori intra quem habeat accusare, alias terminus elapsus non auditur ulterius in c. iniet. nu. 4. de purga. cano. fo. 191.
 14 Terminus præfixus capitulo ad eligendum, an possit restringi. in c. cum nobis. nu. 9. de cle. fo. 160.
 15 Terminus peremptorius datus citatis, si est nimis brevis, licite appellatur, nisi hoc sit factum ex aliqua necessitate. in c. 1. nu. 12. de dil. fo. 167.
 16 Terminus qd si natus brevis, nullus est arbitrio iudicis. ibi. nu. 163.
 17 Terminus iuris qui solent dari ex aliqua causa, ex quibus casibus non derogantur a iudicibus. ibi.
 18 Terminus probatorius, dicitur peremptorius. ibi. nu. 16. fol. 169.
 19 Terminus deliberationis non datur reo, si per citationem potuit liberari, quia inducit deliberationem non conceduntur, nisi semel. in c. 2. nu. 12. 3. de dil. fo. 169.
 20 Terminus datus a iudice an possit ab eo postea elongari, vel abbreviari. ibi. nu. 13. fo. 170.
 21 Terminus ad appellandam appellacionem, potest dari a iudice a quo, & est in arbitrio suo dare vel non, & si dat vel non dat, non grauat partes. in c. ad luez. fo. 3. nu. 2. de ap. fo. 129.
 22 Terminus pignus pro iudice ecclesiastico, intra quem incidens qd spiritualis teiminetur, in c. lator. nu. 4. & 2. qui si sint legi. fol. 48.
 23 Terminus ad appellacionem ptequendam restringi potest ex spirituali. ibi.
 24 Terminus duorum mensium, datur ad finendam incidentem qonem. ibi. nu. 8.
 25 Terminus datus ad absolvendum aliquem, an possit præteriri, & sic an terminum absolvi in c. excoicatio. nu. 17. de refer. fo. 104.
 26 Terminus si assignatur ad accipiendum beneficium, an post terminum possit acceptari. in c. capitulum sancte. nu. 8. de refer. fo. 93.
 27 Terminus datus ad prosequendam appellacionem, quæ per iudicem fuit admissa, vel a parte recepta, obtinet vim peremptorii, adeo vt et in appellatu, vel appellante absentem proceat, ac si esset peremptorie citatus. in c. fape. cont. ing. nu. 1. 6. & 9. de appell. fo. 140.
 28 Terminus ad appellacionem, ad appellacionem prosequendam, habet vim peremptorii neutro proposita appellacionem qua deserta potest iudex procedere, etiam sine citatione. ibi. nu. 13. fo. 141.
 29 Terminus hominis succedit loco termini iuris, non autem computatur in termino iuris. ibi. nu. 18.
 30 Terminus anni datus a iure ad prosequendam appellacionem, non est peremptorius, etiam qd appellatio approbatur a parte. ibi. nu. 21.
 31 Terminus iuris non possunt per iudicem brevitari, nisi in certis casibus, de quibus. in c. cum sit romana. nu. 10. de appell. fo. 112.
 32 Terminus est dandus, seu moderandus secundum locorum distantiam & personarum qualitatem. in c. ad huc. nu. 6. de appell. fo. 125.
 33 Terminus idem potest præfixi ad duos actus eodem tempore concurrentes. in c. licet. nu. 3. de proba. fo. 26.
 34 Terminus hominis succedit loco termini iuris. in c. ex parte altensis. nu. 17. & nu. 13. in fi. de concess. præb. fo. 79.
 35 Terminus ubi & qn est pfixus in aliquo contractu, an teneat qd expectare, & qd opere lapsus iuris terminum in c. licet. nu. 11. de p. fo. 11.
 36 Terminus præfixus ad aliquid fieri endum, non præcludit viam, quin lapsus termino id possit fieri, quod si non esset factum, immineret peni

culum animæ. in c. exceptione. nu. 4. de exc. fo. 21

- 7 Termino pñixio volentibus agere cõtra defunctõem, an eo elapso possit q̃s agere, & similiter de volente matrimoniu contrahere, an post terminu audiatu acculator. in c.ñ. nu. 11. qui unat. accu. p. fo. 96
2 Termini exclusiu probõnum ita currunt contra eedem, sicut cõtra priuatum. in c. audis. nu. 4. de restit. integ. fo. 203
2 Terminu qñ e datus ad al. qd faciendũ tã paret, qd iudici, sñm terminu n̄ sit, an expiret iñ actus in c. de causis. nu. 6. de of. dele. fo. 96
2 Terminu datus appellanti, quos effectus pariat. Ant. in euenia. nu. 15. de renun. fo. 42
6 Terminus datus successori in officio ad satisfaciendũ qd fecit pdecessor, an de cõ pdecessor in c. aduersus. nu. 23. de immu. eed. fo. 390
4 Tertius an compellatur edere. in c. 1. nu. 22. de prob. fo. 3
Tertius iudex, siue arbitrat datur, aut ex officio, aut partium consensu. in c.ñ. nu. 3. de of. deleg. fo. 135
4 Tertius non eligitur, si duo arbitratores discordant. in c. quintualis. nu. 47. de iureiur. fo. 186
Tertius appellat in criminalibus in iudicio condemnato. in c. cum sit romana. nu. 4. de appell. fo. 112
Tertius appellat a sua inter alios acta, p suo interesse dēt cām quibus minis expirime, p rōnes, & qbus. ubi super. nu. 5. de iud. fo. 84
Tertius qñ appellat p interesse suo a sua inter alios lata, quod pñu ciabit iudex appellantis circa illam sententiam. ibi. nu. 8
Tertius potest appellare a sententia lata in causa capitali, cõtra alii, & si obinet, prodest condemnato. ibi. nu. 12
Tertius regit non appellat a sua inter alios lata, nisi ostendat de alio quo suo particulari interesse, vel affectu one de quibus. ibi. nu. 13
Tertius an possit appellare a qualibet sententia, etiam a tertia in d. cum super. nu. 25. & 26. de re iud. fo. 83
Tertius licet non appellauerit a sententia inter alios lata, tñ potest appellatorem pro victum interpositum prosequi, licet ille victus transigerit, vel aliter composuerit. ibi. nu. 27
Tertius qui comparet pro suo interesse, ad quem effectum potest se interponere ad causam, per alium intentatam, & quos actus, & quod adiuuamenta potest facere. ibi. nu. 28
Tertius coprensus p iur. suo, tñ in primo, qñ in secõ iudicio, an teneat tibi libellu offerre, & item cõtestari, & sibi h. a. facere. ibi. nu. 30. fo. 89
Tertius potest impedire executionem sententiæ, etiam respectu fupplis possessionis, quam habet. ibi. nu. 31. to. co.
Tertius coprensus pro suo interesse, potest prosequi appellationē ab alio interpositam, & potest impedire ne sententia lata mandetur executioni in suum præiudiciu, in c. nem. cñs. nu. 1. de test. fo. 133
Tertius coprensus pro suo interesse, an admittatur ad impediendam executionem, ibi. nu. 6
Tertius coprensus p. pñeq. sui corā iudice delegato. ibi. nu. 8. fo. 89
Tertius coprensus debet summarie probare de interesse suo, ut admittatur, & non sufficit iur. ibi. nu. 9. Et in summaria probatioe tertii coprensus p. interesse suo, non admittit tñ reprobatu testiu. nec circa dicta eorū, nec circa personas, ibi. nu. 10. Et intra quānu tps tertius coprensus admittatur ad probandũ interesse suu. ibi. nu. 11
Tertius pro suo interesse, potest appellare, in c. super. co. nu. 3. de of. deleg. fo. 104
Tertius coprensus pro interesse suo, admittitur ad iudiciu, fed non ad petendũ, ne testes publicentur, in c. constitutus. nu. 1. de testi. fo. 75
Tertius coprensus pro suo interesse, potest iudicem reculari, si hiet legitimam causam recusandā, in c. cum super. nu. 2. de of. dele. fo. 112
Tertius potest appellare ab actumque extrajudiciali, quando sententia se pregrauari, in c. dilecti. nu. 2. de maio & obe. fo. 163
Testamentum querelans & fuccumbens, perdit quod acquisitum erat ex illo testamento, & sisco applicat in c. quamvis. nu. 16. de re iud. fo. 103
Testamentum laici in quo clericus instituitur non seruatis solennitatibus legis vel statutis secularis, non ualet, in repe. c. ecclesia sancte marie. nu. 45. de test. fo. 45
Testis factum corā pbytero parochiali, & duobus testibus, v3 non obstat conductu in contrariu, in c.ñ. cñs. nu. 1. de test. fo. 145
Testamentum de iure canonico ualet, etiam, p testes non sint rogati, & quod non sine masculu. ibi. nu. 3
Testis an hodie valeat sine sole nuntiatibus iuris ciuiliu. ibi. nu. 4
Testis etiam ad non pias causas, valet de iure canonico cum duobus testibus, & pbytero parochiali, iussu fecus, nisi loco presbyteri parochialis adhibeantur duo alii testes. ibi. nu. 4
Testis factu ad pias causas, valet, factu et per verba enuntiatiua, & propter aliud. placet in c. cum dilectus. nu. 1. & 7. de suc. ab inte. fo. 166
Testamentum an & quando faciat fidem sine publicatione. in c.ñ. nu. 10. de iur. test. fo. 140
Testis clericu non informatur p reuerentia filioru vel parentum licet eis debeatur certa portio, in c. quia nos. num. 4. de test. fo. 145
Testis

Tcl2-

In Panormitani Commentaria

- 8 Testamentum impugnant propter non adhibitam solennitatem iuris
causis, est excoicatus. in rep. cum effus. nu. 7. de test. fo. 147
- 6 Testamentum factum nutu, tenet de benignitate canonica. in c. cum
tibi. nu. 3. & c. de testa. fo. 153. & seq.
- Testamentum collatum in alterius voluntatem, censetur factum ad
pias causas, & ideo ille in cuius voluntatem est collatum, debet illam
hereditatem in pios usus distribuire. ibi. nu. 4
- 6 Testamentum non comprehendit in se omnem ultimam voluntatem,
puta codicillos nec donationem causa mortis, que super naturam ul-
time voluntatis in rub. nu. 1. de testa. fo. 139
- Testamenti factio censetur gratiose concessa hominibus, qui dispo-
nunt de rebus in tempus, quo non erant domini. post mortem. ibi. nu. 2
- Testari qui prohibeantur. ibi. nu. 3
- 7 Testamentum quod fecit usurarius manifestus, praestita cautione de
restituendo, an ualeat, si praedictus usurarius post testamentum exerceat
usuras, & non mandet in c. q. in oribus. nu. 10. de usur. fo. 144
- 3 Testi qd si uereri in toto ecclesiastico sunt, ut si uoluerint iuris cano-
nicis, seu in foro seculari. in c. clericis. nu. 9. de fo. comp. fo. 85
- 7 Testamentum non potest conferri in alterius arbitrium. in c. super
eo. nu. 3. de condi. appo. fo. 24
- 6 Testis ad hoc ut uat tactu cu duobus testibus, oportet q interue-
niant pbyter parochialis, & non alius pbyter, uel loco ipsius duo alii
testes in cap. c. cum effus. nu. 6. 11. & 17. de testa. fo. 147. & seq.
- Testamentum factum coram presbytero parochiali, & duobus testi-
bus, etiam ad non pias causas, an ualeat ubiq. ibi. nu. 8
- Testamentum factum ad pias causas ualeat, cum duobus testibus tñ
siue presbyter parochialis. ibi. nu. 12. & 17. fo. 148
- Testis si est minus solenne de iure civili, nementes ab intestato non
pnt sine peccato retinere apprehendentes hereditatem. ibi. nu. 15. & 10
- Testis quibus respectibus pnt dici temper pia causa. ibi. nu. 32. fo. 151
- 6 Testis factus a fur oso, et si testis tanquā quilibet fange mētis nō ua-
let etiam ad pias causas. in c. licet tenor. nu. 3. de regu. fo. 203
- 6 Testis impetū scem ē rōne uoluntatis, ualeat non solum inter liberos,
sed etiam ad pias causas in c. in u. de success. ab intest. fo. 165
- 6 Testis ad pias causas, ualeat corā duobus testibus si cū, siue sint rogati, si
ue nō, siue masculi, siue feminae. in c. relatu. n. 1. n. 1. & 3. de test. fo. 151
- 2 Testis in quo fuerit testes iniuri, nullus. in c. 2. n. 16 qd mēt cā. fo. 164
- 6 Testamentum minus solenne an pariat naturalem obligationem. in
c. quia plerique. nu. 4. de immu. eccle. fo. 205
- 4 Testamentum non rumpitur per ingressum monasterii fratrum mi-
norum. in c. praesentia. nu. 30. de proba. fo. 22
- Testamentum rumpitur per ingressum monasterii, & traditionē bo-
norum ex intervallo. ibi. nu. 31
- Testamentum rumpitur per simplicem ingressum monasterii. ibi. nu. 42
- 6 Testator comitatus suum extremam uoluntatem disposuit omi alteri-
us dicitur de eedere testamentis. in c. cum tibi. nu. 1. & 2. de testa. fo. 153
- 6 Testator pnt remittere falcidiam, sed nō cautionē usufructuaria de nō
utendo arbitrio boni iuri in c. cum consuet. nu. 4. de pignoris fin. 2
- 4 Testator qui mādāt sibi dicto unius informat. de uoluntate sua, an
pnt ille examinari absq. eo, q. pars citat. in c. 2. nu. 13. de test. fo. 44
- 6 Testator qui eligit sibi sepulchrum in aliqua ecclesia, cuius inuenti mul-
ta legauit ibi, si postea ex aliquo casu superuenient nō sepeliat ibi,
adhuc talia relicta debentur, ex quibus debetur canonica portio eccle-
siae parochialis, seu si mutauerit sepulchrum, quia censetur etiā
adempta legata in c. in nostra. nu. 4. de sepul. fo. 174
- 6 Testator qui mandat aliquid fieri, & non dicitur exequum, intelligitur
per heredem. in c. nos quidem. nu. 4. de testa. fo. 141
- Testator si mandauit construi monasterium, & non expressit locum,
uel expressit, sed in illo loco non potest commode construi, non per
hoc uitatur relictum. ibi. nu. 13. fo. 142
- 6 Testator legans rem sibi pignoratam, censetur legasse pignoris
quod habet in illa re. in c. si uis noster. nu. 4. de testa. fo. 143
- 6 Testator quo casu potest prohibere, ne cps impediatur se in execu-
tione testamenti ipsius testatoris. in c. tua nobis. nu. 6. de testa. fo. 160
- Testator usufructus qui pro male ablaris & exoris reliquit malle, si
post suam mortem non apparent debentes recipere tantam quanti-
tatem, nisi suum conuerterit in alios pios usus. ibi. nu. 7
- 6 Testator pnt granate herede uel legatario ad exhibendū penationē
annuatim in aliquibus piis locis. in c. quāto. nu. 2. de cen. fo. 255
- 6 Testator si uolebat relinquere aliquid ecclesiae, & per uisus a recto-
re & dicte ecclesiae relinquere sibi, an actor teneatur ad interitus ipsi ec-
clesiae. in c. presbyter. nu. 6. de pecu. cie. fo. 138
- Testator non potest clericus de acquisitis per ecclesiam, etiam q. sint
mobilia, sed de bonis suis propriis potest testari, potest tamen de bo-
nis per ecclesiam acquisitis aliqua feruoribus uel pauperibus cla-
gari. in c. relatum. n. 2. nu. 1. & 8. de testa. fo. 152. & seq.
- 6 Testari an possunt clerici de bonis per ecclesiam acquisitis in c. cum
in officiis. nu. 1. & 4. de testa. fo. 144. & seq.
- Testari potest clericus de bonis sibi quæsitis per successionem pro-

- pinquorum, uel per donationem, uel ex industria sua. ibi. nu. 2
- Testari potest clericus de bonis ecclesiae si ipse tantumdem de suis p-
prio contulerit ecclesiae. ibi. nu. 4. fo. 145
- Testari non possunt de iure clerici, non habentes administrationem
prout sunt canonici de fructibus perceptis usq. ad eorum mortem
licet consuetudo adoleuerit in contrarium. ibi. nu. 7
- Testari potest clericus de bonis quæsitis ob missas celebrandas, uel
quia fuit capellanus alicuius, & de istis ita quæsit non debetur cano-
nica portio episcopo. ibi. nu. 8
- 6 Testari potest clericus de illis bonis, quæ acquisiuit ratione clericalis
dignitatis, puta quæ lucratur de missis dicendis, uel quia fuit capel-
lanus alicuius domini in rep. cum effus. nu. 26. de testa. fo. 150
- 6 Testari potest clericus de bonis propriis, uel acquisitis intuitu perfo-
ng in c. quia nos. nu. 1. de testa. fo. 145
- 6 Testari non pnt et ad pias causas illi, qui nō hnt iudiciū intellectus ut su-
riosus, & similes in c. cum dilectus. nu. 8. de success. ab intest. fo. 166
- 6 Testari pnt clericus, licet sit filius in c. quia nos. n. 5. de testa. fo. 145
- 6 Testari an possit clericus de fructibus beneficii sui. in rep. cū effus.
nu. 21. de testa. fo. 149
- Testari nemo potest de rebus alienis. ibi. nu. 23
- 6 Testari non potest condemnatus ad mortem naturalem, uel ciuilem,
etiam si aufugerit manus iudicis. in rub. nu. 3. de testa. fo. 139
- Testari non potest damnatus ad perpetuum carcerem, licet de cleri-
co ita damnato dubietur. ibi. nu. 4
- Testari pnt excoicatus, q. non acquiritur de port. to. ibi. nu. 11. fo. 140
- Testari non possunt religiosi regulares, ut monachi, uel presbiteri
tra subalternantia regulæ. ibi. nu. 2. & 11
- Testari potest eremita, cum possit habere proprium. ibi. nu. 6
- Testari nō pnt hīc cus, cū nihil habeat, quinimo si post eius mortem
debeat, q. uic hīc uenit in una, pnt ora bona apprehendere. ibi. nu. 3
- Testari quo casu possit infamari. ibi. nu. 8
- Testari prohibiti a iur. an possint dispendere ad pias causas. ibi. nu. 9
- Testamentum ad pias causas, potest hereditariari. ibi. nu. 11
- Testari non potest filius tamilis de aduentitius, etiam quod habeat
utrum uicini ad pias causas sine patris consensu. ibi. nu. 10
- 4 Testes qui testificati est in una causa, non compelluntur testificari co-
ram alio iudice in c. praterea. nu. 3. de testi. cog. fo. 113
- Testes incontinenti uel corrigens, non habet de eorum errore suo, &
idem est in parte corrigentis confessionem suam. ibi. nu. 4
- Testes synodales, dicitur proprie de iur. ator. ibi. nu. 3
- 6 Testes quando sunt extra prouinciam, non debent cogi ad ueniendū
personaliter, sed debet sibi ad uicem loci, ut ipsos examinet, &
attestaciones & iuramentis remittat, referendo quanta fides sit & adhi-
berenda ne continuis. nu. 3. de testi. cog. fo. 125
- 2 Testes non solum in c. conuincuntur in defectum probationum,
in c. 2. nu. 1. de arbit. fo. 216
- 4 Testes cui obacta sunt crimina, non potest obicientem repellere
excepta ne c. in iur. potest tamen probare se innocentem. in c.
et simoniam. nu. 16. de testi. cog. fo. 128
- 4 Testes restringentes ad certū ipsi & locum reprobandur probata ab-
sentia loco & tempore. in c. ex tenore. nu. 2. de testi. cog. fo. 122
- Testes debent deponere de tempore & loco, qñ hnt sunt necessaria
ad concludendum intentionem accusantis. ibi. nu. 3 Et ad corroborat-
ionem priorum attestat omnino potest actor post publicationem p-
cessus testes producere. ibi. nu. 7
- 6 Testis unus nō probat non solum in prophanis, sed et in spū. qualib-
us in c. cum dilectus. nu. 4. de success. ab intest. fo. 166
- Testis unus ē ueritate cum confessione partis etiam incidenter ta-
cia, piene probat. ibi. nu. 6. & 15. fo. 166. & seq.
- 7 Testis qui requiritur in aliquo actu, cū certis qualitatibus, si in lo-
co ubi actus celebratur reperiri testes cū dictis qualitatibus, sunt ad
hibendi, qño reperiri in c. in iur. nu. 2. de pign. cano. fo. 152
- 3 Testis examinatus ad instantiū unius iudicis extra territorium examina-
tis, & dicat falsum, a quo iudice punitur. in c. n. 28. de fo. cōp. fo. 114
- Testes quomodo & quando tenentur respondere, uel de credulitate,
uel de scientia. in c. 2. nu. 12. de iura. calum. fo. 159
- 2 Testibus duobus deponentibus de metu magis credendum, q. mille de-
ponentibus de spontanea uoluntate. in c. 1. nu. 10. quod met. cau. fo. 193
- 3 Testis non cogitur ferre testimonium in criminalibus, nisi a parte
aduersa subrahatur in c. super eo. nu. 2. de testi. cog. fo. 111
- Testes de iure ciuili in iudiciis cogendi sunt. ibi. nu. 3
- Testes presumuntur timore aduersæ partis nolite testificari, qñ req-
si nolunt testificari. ibi. nu. 4. Et cui incumbit onus probandi, q. per
alios testes probari non possit, nisi per iuriss, quos a iudice ibi.
- 4 Testis deponens de facto iuriss, & in causa scientie dixit, quia uici-
nus, probat. in c. quosdam. nu. 1. de p. rump. fo. 144
- 5 Testes possunt facti maiores testificari de his, que uiderunt in pup-
lari xrate, nisi ius requirat maioritatem tempore actus celebrati. in
c. cum nobis. nu. 6. de p. rump. fo. 141

Repertorium rerum ac sententiarum selectionum

- 1 Testis potest repellere a testimonio, si probatum fuerit alias fuisse repulsum. in c. super eo. nu. 3. de elect. fo. 153
- 2 Testes reducuntur ad concordiam, ut evitent falsum, non ut probent. Ant in c. quare. nu. 2. de ar. & qual. fo. 37
- 3 Testis testificans in causa criminali, tunc presumitur inimicus, quia sponte veni. in c. memoriamus. nu. 8. de accu. fo. 71
- 4 Testis primum dictum in iudicio non inficitur, per secundum extra iudicium in c. sicut nobis. nu. 1. de testi. fo. 34
- 5 Testis corruptus vel falsum dicens, tenetur de perjurio, & de omni malo, quod sequitur ex dicto suo ibi. nu. 2
- 6 Testis dicens in iudicio oppositum eius, quod dixit extra iudicium, sine iuramento probat in c. per totus. nu. 11. de proba. fo. 32
- 7 Testes quoque casu in causa matrimoniali tam carnali, quam spirituali examinantur licet non contrariet. & etiam veniunt ad sententiam in c. si. porro. nu. 1. ubi. non contrariet fo. 143
- 8 Testes deponentes super iura & moribus alicuius, debent illi cognoscere, alias non admittitur eorum dictum ante sufficiat cognoscit de futuro in c. cum p. nu. 2. de purg. cano. fo. 190. Et vide in nu.
- 9 Testes duo probant in actibus gravissimi praedicti in c. quoties. nu. me. 1. de testi. fo. 46
- 10 Testimonium de credulitate, valet, ubi credulitas est proxima sensui, per quem percipitur veritas ibi. nu. 6. fo. 47
- 11 Testimonium de credulitate admittitur, ubi admittitur testimonium de auditu ibi. nu. 7
- 12 Testis asserens eam se iure sufficere, & si fidei dicat, quod credit, an probet. ibi. 9
- 13 Testes contra deponentes contra verisimile, an sit suspicio falsitatis in c. quia verisimile nu. 3. de praesump. fo. 143
- 14 Testes reprobatórios reprobatórios non est licitum reprobare. in c. licet dilectus nu. 1. de testi. fo. 100
- 15 Testis asserens se non ita de posu. se, prout notarius scripsit, an creda tur magis q. notario in ead. audientiam. nu. 7. de praesump. fo. 19
- 16 Testes deponentes super notorio, & non redolentes causam se iure sufficere, licet de causa non interrogentur, non probant. Idem, qui deponent de antiquo, quod non ita de se iure percipitur iudicio intellexit in c. consulti. nu. 1. nu. 2. de app. fo. 121
- 17 Testimonium de perjurio an valeat si dicitur dominus, qui non comparuit, & procurator non est causam. in c. 2. nu. 1. de testi. fo. 43
- 18 Testes licet approbentur a parte quae ipsos producit, tamen eorum dicta possunt per ipsam partem repudiari, qui approbavit personas, & non dictam causam. in c. 1. nu. 1. de app. fo. 170
- 19 Testes deponentes de infamia, & alii deponentes de bona fama, qui sunt praefrendendi cum oporteat nu. 10. de accu. fo. 78
- 20 Testes deponentes verisimilia, praefrenduntur aliis, etiam si sint numero plures ibi. nu. 11
- 21 Testis falsus in foro contentioso debet puniri non solum de falso, sed etiam in omni damno in iure secuto, in foro tamen annuat solum puniuntur de falso in c. 1. nu. 3. de iuris. eucha. fo. 173
- 22 Testis qui dicit se iure sufficere, sufficere coadiuvat per. Gre. nu. 14. f. 8
- 23 Testis productus a parte sine aliqua citatione, siquam fuisset, non potest recusari in c. 1. nu. 1. de testi. fo. 42
- 24 Testis qui testificatur, an necessarius debeat esse iure iuris. ibi. nu. 4
- 25 Testis monens & omni exceptione maior est illi, contra quem nulla exceptio legitur ma. potest opponi in c. 1. nu. 3. eo. tr.
- 26 Testis qui in ead. causa testis productus, iterum debet iurare, nisi super tota causa iuraverit a principio in c. fraternitatis. nu. 1. de testi. fo. 62
- 27 Testes deponentes contraria circa actum irrationabilem, & per multum tatem actus si possunt reduci ad concordiam, sunt reducendi, nisi per confessionem partis vel testium appareat de unitate actus. in c. cum tu. nu. 2. de testi. fo. 61
- 28 Concordia facienda est, quod plures testes contrariantur. ibi. nu. 4
- 29 Testimonium dignitas praefrendenda est numero, & magis creditur duobus testibus a se manibus, qui centum negantibus, & quando ibi. nu. 6
- 30 Testes si commode ad praesentem iudicem venire possunt, compelli i venire, secus si incommode in c. si quis testem. nu. 3. de testi. fo. 33
- 31 Testis non potest diebus testis iurare, sed bene deponere. in c. 1. nu. 10. de testi. fo. 175
- 32 Testes recipiuntur omnino tempore, quod periculum est in mora. ibi.
- 33 Testes non possunt compelli deponere die feriata in honorem Dei, vel hominum. ibi. nu. 10
- 34 Testis suarius & uacillans potest capi, & in carcere detineri, non tamen

- incurrit infamiam in c. super his. nu. 1. de penis. fo. 271
- 4 Testimonium dictum, quod magis congruat iuri communi, creditur in c. de. et. nu. 9. de proba. fo. 27. Et an sufficiat quod testis sit iuratus in testimonio. ibi. nu. 20. fo. 18
- 5 Testis unus facit iudicium ad torturam, si est integre & bonae fidei in c. 1. nu. 3. de testi. fo. 287
- 6 Testis examinatus quod alias debet examinari, an faciat iudicium. ibi. nu. 9
- 7 Testes in dubio praesumuntur vera dicere, nisi contrarium probetur in c. confangane. nu. 3. de testi. fo. 72
- 8 Testes idem non admittuntur ad probationem contra illud, quod deposuerunt. ibi. nu. 2
- 9 Testis unus facit iudicium, non agitur de praedictio alterius in c. propositi. nu. 6. de testi. fo. 161
- 10 Testis debet deponere in actu, qui potest percipi visu, & auditu, ubi & audiri in c. ex libris. nu. 4. de testi. fo. 109
- 11 Testis qui videt aliquid in loquente, licet non viderit, plene deponat praeferquam in testimonio. ibi. nu. 3
- 12 Testes singulares non probant in c. cum dilecti. nu. 4. de elect. fo. 181
- 13 Testimonium dictum probatur per scripturam notariam in c. cum dilecti. me. 3. de accu. fo. 107
- 14 Testes reprobatii per testes digniores in c. 1. nu. 3. de na. ex li. un. fo. 11
- 15 Testis non recusat sub iuramento contra iudicium in c. 2. nu. 2. ut licet non co. fo. 141
- 16 Testis unus corruptus sola sufficit ad retractat. onem sententiae in c. de. cer. nu. 24. de proba. fo. 29
- 17 Testes examinandi ad perpetuam remembrance coram iudice revidendi: examinantur in c. qui contra. nu. 3. de comp. fo. 63
- 18 Testes non debent examinari contra contumacem, licet non contra eam. ecce. l. 1. nu. 1. ut licet non co. fo. 140
- 19 Testes si dicuntur extra iudicium, & aliquid in iudicio, statim pro modo dicit, nisi se iuraverit per iuramentum ad complacentiam patris in c. inquisitionis. §. testis. nu. 9. de iur. fo. 70
- 20 Testimonium co. citatum in iudicio an capiat in quatuor fides si adhibenda, & inquiri arbitrio iudicis. ibi. nu. 11
- 21 Testes non examinantur contra contumacem, sed bene ipsi communi ex omni iuramento in c. 1. nu. 1. ut licet non co. fo. 134
- 22 Testis si aliter recipit de ferato, quando ueratur cause cognitio, & significaverit nu. 2. de iur. fo. 69
- 23 Testis an possit esse advocatus, vel procurator in c. cum a bonis. ra. 4. de testi. bus. fo. 4
- 24 Testis iuratus non facit sententiam plenam probationem, nisi super facto principali in c. cum de iur. me. 3. de testi. fo. 181
- 25 Testis ex libris in peccato mortali, an repellatur a testimonio. in c. licet quod. ana. nu. 1. de elect. fo. 109
- 26 Testis iuratus possit iurare in iudicio. nu. 3. de elect. fo. 131
- 27 Testes de extraneis, & reprobis parva sufficiunt in c. consultation. nu. 3. de testi. fo. 12
- 28 Testis datur in iudicio, ut iurare de dictum suum, si reuocatur, redigatur in scriptum in c. 1. nu. 22. de testi. fo. 23
- 29 Testis quando potest reuocare testimonium suum. ibi.
- 30 Testis non reuocatur ad iudicium, si iuraverit se iuratum, dummodo per se iuraverit cum causa fuerit & ceteris per hoc nu. 4. de testi. fo. 13
- 31 Testes recepti per arbitrium, faciant fidem in iudicio in c. cum dilectis. nu. 1. de testi. fo. 220
- 32 Testimonium examinatum non recipitur nisi a iudice communi in c. in. ran. nu. 3. de testi. fo. 101
- 33 Testimonium examinatum ante iudicem non facit processum in c. cum olim. nu. 4. de cau. pos. & prom. fo. 208
- 34 Testis non est maior adhibenda fides, quam extraneus in cognito. in c. repe. in c. cum es. nu. 6. de testi. fo. 147
- 35 Testes oculi dictum, valet absque publicatione sui nominis in c. praeterea. nu. 4. de testi. fo. 10
- 36 Testes alios an liceat producere facta publicatione attestatorum in c. cum uenissent nu. 3. de testi. fo. 71
- 37 Testes ubique sunt in parte longinqua, & multo pars negat ipsos aliquid scire, iudex potest partem compellere, ut per se. in c. per alia. uadat ad uidentem iuramentum ipsorum testium, ut si fiat depositio pecunie pro expensis testium in c. consuetudo. nu. 3. de fidei. fo. 123
- 38 Testes qui aliquis allegat, qui sunt extra provinciam animo differendi negotium, & loquitur longi terrarum, potest talis in differens huius provinciae remitti ad iudicem causae. ibi. nu. 10
- 39 Testes si ex aliqua causa non potest esse eximius, tunc illi admittuntur, qui in illo casu non repudiatur in c. inter. nu. 7. de purg. cano. fo. 149
- 40 Testes recepti in uno iudicio, faciunt fidem in alio, quamvis non publicati in c. causam. l. 1. nu. 2. de testi. fo. 57
- 41 Testis notarius infamia facti, admittitur in causa civilis. in c. 1. de testi. fo. 99
- 42 Testis an in totum repellatur proposita exceptio contra eum testimonium. ibi.
- 43 Testibus duobus affirmantibus plures creduntur, qui centum negantibus, si in negatione coartata in c. bonae memoriae. l. 1. nu. 3. de elect. fo. 107

Corse. Gl. et fang. in l. de p. p. et. si plures. si de arb. & iur. p. fo. 101.

In Panormitani Commentaria.

1. *Testes qui dicunt aliquē quodidie possedisse &c. non sunt falsi licet aliquibus diebus non possideant, uel aliquo intervallo. in prax. Greg. in uer. rex pacificus. nu. 3. fo. 111*
2. *Testis est et super causa examinandus, confitio de malitia subrepto ris. in c. peruenit. il. 1. nu. 2. de testi. cog. fo. 112*
3. *Testis et in criminali est cogendus pp malitia subreptoris. ibi. nu. 3*
4. *Testis reddens causam scientiz quia fuit p. alens, probat in c. peruenit. il. 2. nu. 1. co. ti. fo. 110*
5. *Testes in causis spūalibus sunt cogēdiline. ex. ex. nu. 1. co. tiru. fo. 110*
6. *Testis enormiter peccans, non p. sumitur uerum dicere, et cum iuramento. in c. 1. nu. 2. de purg. cano. fo. 119*
7. *Testes utriusq; partis cōtrarij, an & qñ sint reducendi ad cōcordiā, psumendo actū genuinū. in c. cū cōtingat. nu. 7. de offi. del. cog. fo. 123*
8. *Testes et cōtrarij si fuerint admisi post publicatas attestaciones par te pite & non appellante, ualeat talis admissio. ibi. nu. 10*
9. *Testes induciti ad probandum ualorem rei, qualiter deponāt in causa scientia. in c. cum causam. il. 2. nu. 3. de testi. fo. 94*
10. *Testis productus a parte sine citatione iudicis, nō p. sumitur susce ptus. in c. confutatus. il. 1. nu. 1. de testi. fo. 97*
11. *Testis teneatur dicere id q. alias iurauit nō dicere. in c. qualiter & qñ. nu. 7. de accusa. fo. 76*
12. *Testis loquens repentine, p. sumitur mendax, si uero loquitur mo roso p. sumitur dubius in prax. Greg. nu. 2. fo. 12*
13. *Testes an sint compellendi ad testificandum, qñ excipitur contra aliquem de crimine. in c. super his. nu. 20. de accusa. fo. 75*
14. *Testes singulares regulariter non probant. in c. bonz memoriz. il. 1. nu. 7. de elec. fo. 166*
15. *Testes irregulares dicuntur illi, qui discordant in facto. ibi.*
16. *Testis pōt inlucere ad aliquid dicēdū corā testibus, ne post modū hēat materia uariandi in iudicio. in c. dilectus. nu. 7. de capel. mo. fo. 236*
17. *Testis de aud. tu. fama, & credulitate, inducit p. sumptionē in c. cū causam. il. 1. nu. 2. de testi. fo. 84*
18. *Testis gūalis rūsio sup gūali articulo famā, q. solet in fine poni, referretur ad oēs articulos, intelligit, sup quibus testificatus est. ibi. nu.*
19. *Testis unusq; sup de p. se dēt examinari, licet duo alij pnt adhiberi, qñ examinari, dūm illi alij nō hēant examinari sup illa cā. ibi. nu. 3*
20. *Testimonium, an & quo casu sine causa scientiz ualeat. ibi. nu. 6. Et quare sit sufficiens causa in teste, & sensus nūus est generalis ad omnes sensus. ibi. nu. 7. fo. 100*
21. *Testis an teneatur respondere de suo crimine, uel quod sit talis, q. nō possit esse testis. ibi. nu. 13. fo. 86*
22. *Testis an ad hoc ut ualeat eius dictum, requiratur ut habeat notos con trahentes. ibi. nu. 16*
23. *Testes sunt interrogandi de tpe & loco, ad uidendum si concordāt, uel discordant. ibi. nu. 17. fo. 100*
24. *Testis impediens si impediendū cessare nō pōt, an perdat cām, uel an testis an habeatur pro productio. ibi. in c. cum causam. nu. 18. co. ti.*
25. *Testis secundo indūctus si dixerit contrarium eius, quod primo dixit an probet ibi. nu. 21. fo. 87*
26. *Testis dicens aliud, q. quod scripserit notarius, nunquid ipsi sit creden dum, an notario. ibi. nu. 23. fo. 100*
27. *Testis si fuit toleratus, tñ contra eum potest obici exceptio criminis in c. nihili. nu. 1. de elec. fo. 199*
28. *Testes an examinantur ante litem contestatam in causa postestorii. in c. consultationibus. nu. 9. de offi. del. cog. fo. 100*
29. *Testis qui repellitur ob aliquod crimen sibi exceptū, an possit agere actione iniuriarum. ibi. c. si culpa. nu. 5. de in iur. fo. 198*
30. *Testes examinati lite non contestat, reddunt sententiam nullam. in c. exhibita. nu. 3. 1. 14. de iud. fo. 55. & seq.*
31. *Testis tunc vñ recipi, quando admittitur iuramentum. in c. signifi. cavit. nu. 2. de testi. fo. 92*
32. *Testes coram quo iudice examinentur ad perpetuam rei memoriā. ibi. nu. 10. fo. 94*
33. *Testes possunt examinari post conclusionē in causa, & ante finem su per articulis non directo contrariis ad innocentiam in causa rei criminalis. in c. suborta. nu. 12. de re iudi. fo. 94*
34. *Testes examinati in inquisitione generali, an faciant fidē in speciali. in c. ad petitionem. nu. 2. de accusa. fo. 81*
35. *Testes non recipiuntur ante litem contestationem, nec sententia ferretur. in rub. nu. 1. ut lit. non cont. fo. 134*
36. *Testes sup exceptionibus dilatorijs recipiuntur antelitem contest. ibi.*
37. *Testis an possit scribere dictum suum. in c. a nobis. nu. 3. qui matric. accusa. post. fo. 55*
38. *Testes lite non contest. possunt recipi fauore libertatis. in c. cum olim. nu. 7. de testi. fo. 81*
39. *Testes minus idonei admittuntur, qñ ex natura negotij nō pōt haberi alia probatio. in c. cum dilecti. nu. 12. de elec. fo. 181*
40. *Testis non iudicatur idoneus, quando ex suo dicto pōt ascribi sibi*
41. *laus, uel uituperium. ibi.*
42. *Testis receptiones, de positiones, & cōfessiones, ubiq; possunt fieri, dummodo fiant de mandato iudicis. in c. qñ. nu. 31. de proba. fo. 37*
43. *Testium fides minuit, qñ uariant, uacillant, uel negatiua uolunt p. bare. in c. cum ecclesia. nu. 9. de causa pos. & pro. fo. 196*
44. *Testes si reperiuntur contrarij super aliquo maleficio, statim illis q. deponunt pro reo, licet alij sint inagni. in c. cum P. manco. nella. nu. 13. de accusa. fo. 70*
45. *Testes deponētes uerisimiliora, pferunt alijs, licet sint pauciores. ibi.*
46. *Testis sponte ueniens ad ferendum testimonium in criminali, p. sumitur inimicus. ibi.*
47. *Testis qui perhibuit testimonium contra aliquē in causa criminali, non prohibetur perhibere contra eundem in alia causa. ibi. nu. 14*
48. *Testis receptio an sit articulus in iudicialis, an uero nudum ministerium. in c. cum causam. nu. 10. de appella. fo. 164*
49. *Testis unus deponens super facto, facit indicium, sed non super iudicio in c. super eo. il. 2. nu. 6. de testi. fo. 68*
50. *Testis probat, ubi agitur ad impediendum peccatum, & de iure ter tii nō minuitur. ibi. nu. 7*
51. *Testes criminosi & etiam infames, an admittantur in crimine sin oia, sicut in haresi. in c. per tuas. il. 1. nu. 2. 3. 6. 9. 1. 12. de simo. f. 101*
52. *Testes alias inhabiles si in aliquo casu admittantur, non faciunt plenam probationem, nisi addantur alia adminicula. ibi. nu. 4. & 5*
53. *Testes criminosi si admittuntur ad aliquam probationem, non com prehenduntur periuri, nisi de eis fiat specialis mentio. ibi. nu. 12*
54. *Testis dictum non ualeat, si in actu pceptibili sensu corporeo de po nie de credulitate. in c. inquisitionis. §. que si uis. il. 1. 3. de accusa. fo. 80*
55. *Testis si primo dixerit se scire, postea dicit se credere, censetur recedere a priori dicto. ibi.*
56. *Testibus duobus affirmatibus tu ne magis creditur, quā mille negātibz, qñ negatiua nō est coarctata. in c. cū in tua. nu. 2. de testi. fo. 96*
57. *Et nunquid admittat testis deponens ut ego depono, prout in alia de positione dixi. ibi. nu. 3. Et si testes examinati in summario iudicio sint mortui, an eorum dictum debeat uale. c. ibi. nu. 4*
58. *Testes cētū deponunt p. m. monio, duo contra, q. pferantur. ibi. nu. 5*
59. *Testes producere legitimum est in cā matrimoniali p. uicatus attestatio nibus. ibi. nu. 6. Et qñ probet testis, qui secundo productus dixit con trarium e. us, quod p. mo dixerat. ibi. nu. 9. fo. 97*
60. *Testes regulariter non examinantur lite non cont. & procedit tam in causa laicorū, quā in clericorū. in c. si. nu. 1. & 12. ut lit. non. cont. fo. 142. Et quo casu recipiuntur lite non contest. ibi. nu. 3*
61. *Testes in quibus casibus non examinantur lite non contesta. ibi. nu. 6. 7. & 20*
62. *Testes in criminalibus nunq admittuntur lite non cont. ibi. nu. 5*
63. *Testis d. cū an possit pro parte recipi, & pro parte non. ibi. nu. 11*
64. *Testis ad uenit quo casu compelli reddere testimonium. ibi. nu. 16. fo. 144*
65. *Testes an possint examinari & iurare tpe festo et solenni, quando periculum est in mora. ibi. nu. 22*
66. *Testis iurati dicto scādū e, & pualer dictū iurati dicto nō iurati, nisi p dicto nō iurati sint psumptiones in c. lictas. nu. 2. de psum. fo. 150*
67. *Testis condemnatus de falso, directe an esse. atur infamis. in c. 2. nu. 8. & 45. de ord. cog. fo. 185. & seq.*
68. *Testis cuius dicto non statim propter aliquod crimen, non punitur de illo crimine. ibi. nu. 28. fo. 185*
69. *Testis defendens se ab obiecto crimine, & cōuictus pōt puniri extra ordinariē, quia gessit se pro probabili cū non esset. ibi. nu. 2. fo. 180*
70. *Testes qñ iurāt, debet citari pars, et in criminalibus. ibi. nu. 34*
71. *Testes si sint producti a utraq; parte, attenditur quis melius pba uerit, habito respectu ad dignitatem, & opinionem, & numerū tes tium. in c. super hoc. nu. 4. de renun. fo. 150*
72. *Testes super articulis directo contrariis non admittuntur post pu blicatas primas attestaciones. ibi. nu. 2*
73. *Testis an arctetur dicere cām facti relati p ipm, & ab alio gesti. ibi. nu.*
74. *Testis nō deponens de causa scientie nō pbat. ibi. nu. 27. (2. fo. 107)*
75. *Testes qui habent probare aliquid fuisse sponte factum, & non cōiactē, an teneatur, & quam causam scientie reddere. ibi. nu. 28. & 29*
76. *Testes ad probandū cōtraria si fuerint per partes adducti, an possint simul exam nari, uel quis prius. ibi. nu. 33. & 34. fo. 118. & n. 32. fo. 21*
77. *Testis an alter possit attingi ad ueritatem dicendam, q. per iur. in c. uis. quæstionibus. nu. 7. de testi. fo. 91*
78. *Testis productionem renuncians, nō vñ renunciauit productioni in struorū. in c. pastoralis. nu. 8. de cau. pos. & pro. fo. 201*
79. *Testes licet unus post alium uiderint utrum super mulierem, probant adulterium. in c. præterea. nu. 1. de testi. fo. 72*
80. *Cor. s. e. Adde q. in adulterio p. bationes sunt impossibiles, ideo iura recipiūt p. bationes uerisimiles, uisus solus cū sola, & nudus cū nuda. ut in c. lictas. de psum. & si illa probatio fieri nō pōt, recurritur ad alia p. bationē. s. proprii auditus cū fama, id est, q. testes au dierint eos committentes iuxta eorum in obscuritate nectis & audiebant*

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

audiebāt uoces eorū sibi noras an heli? iocūdōs, uenera oscula, uerba apta ad rē ipsā, indicia libidinis exiti, q̄b? sī fama adminiculat, sufficiat ad oēm effectū, & hī p̄ plena pbatione, ut est tex. & ibi Ab. in d. c. p̄terea. de testib. ubi plene de hoc, & per Bar. in l. 2. ff. de fur. & i. l. capite quinto ff. de al. l. ul. & Abb. in c. l. iteris. & Bal. in d. c. p̄terea. dixit q̄ actus copulæ carnalis licet nō p̄cipiāt p̄ uisū, tñ p̄ acē dēciā, cōiētūras & p̄sumptiones, q̄a accidēt magna partē cōferunt ad cognoscēdū, q̄d q̄d ē, q̄d allegat philosophū sc̄dō metaphysicē quem recitat Bal. in l. nō nudis. C. de pb. & in quāst. diū. q̄. q̄ illē q̄ fuit retro corinā uel tenuē parietē, hīs uoces cōtrahētū noras, p̄ deponere sup̄ p̄coitu fuis uerbis platis a tertio, ut ē gl. nō in l. in funna. sī idē Labro s. de aqua plu. arc. & in d. c. p̄terea. l. 3. q. 9. testis. alias c. n. h. l. domus, p̄ Cy. & doc. in l. testib. C. de testib.?, & p̄ canonistas in c. 2. de cōsue. licet Ang. alter fēnerit in l. si nō spālī. C. de testib. Adde idē f. m. Gof. d. c. p̄terea. in loco obscuro, sicut de cortina & pariete, & ibi do. meus in recolletis dicit ē cōsultū in cōtingēcia facti f. m. Gof. doct. in tētes erāt in domo obscura, testōr erāt in infernus, uox testōris erat nōra testib.?, fuit dubitū q̄ iuris, dicit j. in uerbo, testis. Facit p̄ primo testē, q̄d hī in c. tuz & in c. h. de coha. de. & mul. in defloratione tñ sicu ad ulterio monialū nō requirīt tā gravis pbatio, ut plene nō. Lap. sua alleg. 40. Præterea adde, q̄ licet opus carnale de facili uideri nō possit, et si agnitae uideant, ut nō in c. tertio loco de p̄sum. cōmuni cū adulteri ex solitudine & nuditate, & loco, & sexu diuersitate, ut in c. l. iteris de p̄sum. & nō in c. p̄terea. de testib. nā loco sec. ita si sp̄ctis p̄sumptione interdicunt. s. i. dist. clericus, 3. 5. q. 6. ab iho dicit, & si p̄t trīna admonitōe inueniant cōfessibulari, excoicāt. not. in c. i. q. i. q. 3. de coha. de. & mul. q̄ n. male agit, odit lucē c. cōsult. de offi. de. & iō qualitas loci p̄sumptionē corroborat Host. & doc. in d. c. in l. iteris. cōcludit, q̄ ubiq̄; est talis materia, q̄ n. poterit hī extremū certitudinis in teste, sed sola p̄sumptio credulitatis, sūc pbat testis deponēs de credulitate, licet nō exprimat de uisū, ut in d. c. p̄terea. & sic nū adus est immediate impēdibilis sensu testis, sufficiat testē redere cām p̄fectā & circūstācias p̄ximas adū cōcludēs, dū tñ adiciat se credere ita effugiat nō doc. i. d. c. l. f. s. & ibi Ab. n. i. & i. d. c. tertio loco. n. 4. & ad pbādū adulteriū, uide do. Ab. in cōf. 42. in ult. col. in fi. Tellis ad hoc ut sibi rediret, debet esse intratus, ē si testē cardinalis, uel aliqui sanctē citat. in c. cum olim. nu. 3. de priu. fo. 180

Tellis deponēs sine info facit aliquā p̄sumptionē in. ibi. nu. 6

Tellus qui habent probare tenore instrumenti perdit, an habeat p̄are omniē eius solennitatem. ibi. nu. 8

Telles deponentes de iudicio intellectus, an debeant iurare. in c. significasti. l. 2. nu. 3. de homici. fo. 130

Telles post didicta testificata non possunt examinari super directo contrariis. in c. exceptionē. nu. 13. de excep. fo. 22

Testis maior factus an possit testificari de illis, q̄ uidit in minori æta constitutus. Ant. in c. ex parte. nu. 8. de corpo. uita. fo. 79

Testium depositioes non ualent, si tela iudicii nō præcessit. in c. uni. nu. 4. ut ecclē. bene. fine di. con. fo. 93

Telles quorum unus dicit, q̄ possessio fuit tradita Martino, & alter dicit Petro, reduntur ad concordiam. f. q̄ fuit tradita uni post alterum successit. in c. translatio. nu. 2. de consi. fo. 23

Testis unus est sufficiens indicium ad torturam. in c. ad si clerici. nu. 14. de iudi. fo. 14

Telles omni exceptione maiores dicuntur illi, contra quos nulla potest obici exceptio. ibi. nu. 3. fo. 17

Testis medio iuro tenet dicere illud, q̄d fuit ibi dictū ab amico suo in secreto, et si fuerit faceris, dūmodo hoc nō fecit tanq̄ Deus, puta in confessione quo casu ēt adiectus in testē, non debet reuelare. in c. omnis utriusq̄. nu. 1. s. de p̄ni. & remi. fo. 209

Telles q̄ examinator ordinariē uel ad perpetuā memoriā, an requiratur personalis citatio partis ad domum. in c. causam. nu. 3. de do. & conta. fo. 231

Quis quo i. didicerit post publicationē, quæ proponit, probat per iuramentum. in c. p̄sentium. nu. 9. de testi. fo. 76

Telles p̄duēs, nō pot̄ eos reprobare uel dicta ipsorum. ibi. nu. 5

Telles approbās in una cā, pot̄ illos in alia reprobare. ibi. nu. 8. fo. 77

Testis unus deponentis de ueritate, dictum ualeat. in c. i. nu. 4. de con. fingi. & affi. fo. 39

Telles debent esse iurati in causā matrimoniali. ibi. nu. 5

Telles debent esse omni exceptione maiores, & p̄fessim in matrimoniali causā ibi.

Telles qui dicantur omni exceptione maiores. ibi.

Telles in matrimoniali causā produci possunt, etiam post publicationem. ibi. nu. 12

Testis exoratus per partem, ut ferat testimonium, non potest tanq̄ suspectus accusari in c. i. dominus. nu. 3. de limo. fo. 89

Telles an & q̄ p̄t compelli testificari in criminalibus. ibi. nu. 5

Telles falsos producens licet cōdēnetur de falso, non requirit q̄ ip̄ si testis fuit falsus. in c. q̄ ius. nu. 23. de iudi. fo. 104

5 Testis dicta pñt reprobat per illu, qui iplos pduxit qñ censet per
sonas ipsoru approbare, & non dicta. in c. cām. nu. 2. de re iud. fo. 71
7 Testium uariatio in uacillatio debet in actis describi tpe deposi-
tionis, & non postea ad effectum ibi. nu. 9
2 Testis potest & debet testificari de re, quam iurauit prius nemini di-
cere. in c. facies. ibi. nu. 7. de oñi. ordi. fo. 144
7 Testes qui non nult nomen suu publicari, nec iuratin pñia pñis,
an probet in c. super eo. nu. 7. de confan. & as. fo. 40
7 Testis nunt de iuramento maiorem fidem facit, qñ fama. ibi.
Testes duo in quacunque causa sufficiunt ibi.
2 Testis unus si dicat aliquid fuisse per quinq; menses, alter per sex, qñ
saluenitur. in c. inter corporalia. nu. 3. de transla. epi. fo. 6
1 Testis dicens se u. dinile legere aliquid infirm, non per hoc dicitur
intelligi scire in auditu. nu. 2. de ele. fo. 175
7 Testis deponens per uerbum, credo, non facit plenā fidē in causa
fitioni. nu. 2. de sen. excom. fo. 230
7 Testes quando sunt contrarii, statur dignioribus. in c. imputari. n. 1.
de fide instru. fo. 135
4 Testificata qui uidit, si non plene examinauit, non prohibetur iqua-
litate productione in c. ultra tertiam. nu. 1. de testi. fo. 108. Quinquele-
xit a testibus productis id, quod testes deposuerunt, non prohibet-
ur a productione aliorum testimoniu, nisi fuerit pñfens, quādo testes
deposuerunt ibi. nu. 2
7 Testimonium faminae non est ita ualidum, sicut uirorum. in c. fo-
rus est. nu. 3. de uerb. sig. fo. 236
4 Testimonium de ere dilatare, ualet in actibus propinquis rei proban-
da, & his que possunt per sensum directe probari. in c. literis. nu. 1.
de pñsum. fo. 148
7 Testis omni de iudicio, non ualet in c. ita nos. n. 4. de cōfan. & as. 41
4 Testimonium scis in pñfatur testimonio iueuris in c. quies. nu. 2.
in 3. no. de testi. fo. 47
4 Testimoniu non uidet, licet testes non recordent de die, mense, & 22
no. quibus fuit actus pñs in c. cū loānes. n. 4. de hñs. fo. 131
7 Testes qñ contendant instrumentum, pro concordia pñsumi plu-
ralitas cōtinuum, nisi partes confessa fuerint unitatem. ibi. nu. 6
7 Testium dicta obscura non releuantur per confessionem, uel articu-
lum a parte formatum, sed per confessionem adducte pñte bene
releuantur. ibi. nu. 7
7 Testes duo de illis, qui non sunt scripti in testamento omni exceptō
ne maiores, probant contra instrumentum. ibi. nu. 15. fo. 132
7 Testes descripti in infirio, si per dñum uel indirictum deponunt
contra infirm, an faciant illud uacillare. ibi. nu. 14. fo. 133
7 Testes inter rogati de tpe, si uarie rñdēt, uel induci ad pñdñdū
dicat se non recordari, non ualet corū testimoniu. ibi. nu. 15. fo. 130.
7 Testificari an possit pubes de his, que uidet in pupillari ætate in c. 1.
nu. 4. de sen. excom. fo. 234
4 Testificata discere quando dissentiat super processu causæ matri-
monialis, excludit alias probationes in c. constitutus. 1. 2. n. 1. de testi.
fo. 98. Et an idem testis possit sapienter induci super una causa. ibi. nu. 2.
Et publicatio sola etiam ante didicta testificata excludit proba-
tionem testimoniu. ibi. nu. 3
2 Testimonium credulitatis admittitur in his, in quibus non potest hñ
certa & determinata notitia. Ant in c. 1. n. 1. de seru. in ord. fac. fo. 33
7 Testis dicens se scire, quia credit, an probet. ibi. nu. 2
4 Testimonium unius in quibus causis sufficit in c. licet. 1. nu. 5. de te-
stibus. fo. 68
4 Theologia & ius canonicum fraternizant, & sunt magis priuilegia-
ta, quam ius ciuile. in cap. super specula. nume. 7. ne cle. uel mona.
folio 306
7 Theologus uel canonicus quis eorum pñferendus sit in episcoporu
electionibus in c. 1. nu. 9. de confan. & as. fo. 39
7 Timor mortis quo casu inualidet actum factum timore in c.
sicut nobis. nu. 5. de reg. fo. 204
4 Tiubans an pñscribat, tanquam sit in bona fide in c. si diligenti. nu.
32. de pñscip. fo. 50
5 Tiubans an pñscribat in c. si. nu. 39. de pñscip. fo. 57
1 Titulum sue possessionis nemo cogitur allegare, nisi habeat pñsum-
ptionem contra se. in c. constitutus. nu. 4. de ele. fo. 202
2 Titulus pñsumitur ad antiquam possessionem Ant. de But. in cap.
quanto. nu. 3. de transla. epi. fo. 24
2 Titulus pñsumitur ex antiqua possessione. Ant in c. constitutus. nu.
9. de fil. pñsby. fo. 70
2 Titulum licet quis talis non cogatur ostendere, tamen fallit, quando
quis habet pñsumptionem iuris contra se. Ant in c. eam te. nu. 6.
de erate & qualita. fo. 56
1 Titulus etiam iniustus dat causam pñscribendi in c. cum dilectus nu.
me. 12. de consue. fo. 117
1 Titulus non requiritur ad inducendā cōsuetudinem, sed solus usus,
ibi. nu. 22. fo. 119

In Panormitani Commentaria

- Titulus an excuset quæ a restitutione fructuum, et perceptorum, quæ illorum qui precipi potuerunt in eum causa. nu. 3. de offi. deleg. fo. 112**
- Titulus minus legitimus, aliquando dat causam præscribendi. in e. cura pastoralis. nu. 1. & 6. de iurpatro. fo. 143**
- Titulus cum sit ex errore, p.abili, præstat càm præscribendi. ibi. n. 6**
- Titulus non requiritur in præscriptione quadraginaria contra ecclesiam, nisi ius commune uel præsumptio est contra præscribentem, in e. si diligenti. nu. 1. de præscrip. fo. 148**
- Titulus non requiritur in præscriptione iurium, puta fructuum, sed sufficit probare, quod de hoc erat fama, & similia. ibi. nu. 19. fo. 49**
- Titulus requiritur in præscriptione, quando ius commune uel præsumptio est contra præscribentem. ibi. nu. 20**
- Titulus requiritur in præscriptione non ille, per quem transfertur dominium: sed putativus. ibi. nu. 35. f. 50**
- Titulus an indicat, requiritur, quoniam præscriptio est contra ius. ibi. n. 35**
- Titulus allegare non est necessarius in præscriptione. 50. annotati de iure civili, quam canonico, nisi præscriptio est contra ius in e. per uen. nu. 3. de empt. & uendi. fo. 106**
- Titulus regulariter in requiritur in præscriptione iurium, sed in præscriptione immobiliu, scilicet quo casu pari præstat in e. de quarta. nu. 25. fo. 30**
- Titulus quo casu requiritur in præscriptionibus. n. illud autem. nu. 6. de præscrip. fo. 32**
- Titulus putativus ex quibus causis. i. c. de quarta. nu. 10. de præscrip. fo. 29**
- Titulus causatur ex tempore, de cuius initio non est memoria in cō tractum in e. certificari. nu. 6. de sepulch. fo. 173**
- Titulum sine possessione nemo compellitur ostendere, nisi habeat ius commune contra se. in e. ex insinuatione. nu. 9. de proc. fo. 181**
- Titulus requiritur in præscriptione contra ius, uel tantum: tps, de cuius initio non sit memoria in e. ad aures. nu. 6. de præscrip. fo. 31**
- Titulus causatur præscriptione tantum temporis, de cuius initio non sit memoria in e. accedentes. nu. 7. de præscrip. fo. 36**
- Titulus prædictus cum spacio 40. anno sufficit ad præscribendum. in e. ut sit pen. fo. 277**
- Titulus requiritur in præscriptione, sed in consuetudine non. in e. annot. 10. de consue. fo. 124**
- Titulus beneficiis an probetur per literas, aut per collationem. in e. in nostra. nu. 11. de refer. p. fo. 96**
- Titulus beneficii quomodo habet probari agente possessorio recuperante. in e. in licet. nu. 13. de resti. spo. fo. 216**
- Titulus iustus habet aliquo beneficio in quo aliquis est intrusus, non potest nomine ecclesie agere, quia uidetur intrusus spoliare. ibi. n. 22. fo. 27**
- Titulus beneficii an sit ostendendus per illum, qui agit pro iuribus suis beneficii, uel si contra eum agatur. ibi. nu. 31. fo. 218**
- Titulus siue bona fides in præscribendo causari potest ex privilegio dubio. in e. auditis. nu. 8. de præscrip. fo. 42**
- Titulus de interrogatoriis actionibus, ad quid est inductus. in e. cum causam. nu. 14. de iura. calum. fo. 163**
- Titulus non præsumitur ex recenti possessione, sed ex longa. sic. in e. nihil. nu. 13. de elec. fo. 199**
- Torsura prima potest omnibus diebus conferri. Ant. in e. consultatio. nu. 5. de temp. ordi. fo. 32**
- Torsura non est de subalternis clericatus, sed est signum in e. Io. nu. 2. de elec. cōmunga. fo. 29**
- Torqueri potest clericus, si contra eum præcedat sufficientia indicia, et quod non sit infamatus in e. i. nu. 6. de depoli. fo. 103**
- Torqueri potest aliquis, si habeat unum bonum et item contra se. ibi.**
- Torqueri autem potest quæ causa civilis, quæ criminalis. nu. 3. 9. fo. 246**
- Torqueri non potest doctor, nec alii possint dignitate. ibi. nu. 7. & 9**
- Tortura non debet inferri non præcedentibus iudiciis in e. cum in contemplatione. nu. 1. de reg. iur. fo. 246**
- Tortura non debet dari, cum ueritas potest aliunde haberi, uel si non sint indicia sufficientia. ibi. nu. 2. fo. 260**
- Tortura non debet esse moderata adeo quod tortus restructur in eolum, uel ad innocentiam, uel ad supplicium. ibi. nu. 4**
- Tortura quædam genera. ibi.**
- Tortura semel data, non potest amplius repeti sine nouis iudiciis. ibi. nu. 8**
- Tractus est quædam discussio in indagatio circa rem in futurum dispositendam. in e. tua nuper. nu. 6. de his quæ fi. a prela. fo. 88**
- Translatio & quælibet eius dispensatio debet fieri in utilitatem & necessitatem. in e. quanto. nu. 4. de transla. episcop. fo. 7**
- Translatio potest fieri in causa criminali. in e. i. nu. 12. de iura. calum. fo. 156**
- Transigens uidetur confiteri. ibi.**
- Transactio quid sit, & unde d. carut. in rubi. nu. 1. de transac. fo. 173**
- Transactio tollit omnia iura & instrumenta inter partes postquam est facta in e. i. nu. 1. & 4. cō. titu.**
- Transactio generalis quæ sit, & ad quæ extendatur. ibi. nu. 6**
- Transactio in causa matrimoniali, an ualeat. in e. ex parte. nu. 1. & 3.**

de transactio. fo. 177

- Transactio uel compromissum, uel quid simile, an noceat aliis in casibus, in quibus nocet sententia. in e. quamuis. nu. 30. de re iudi. f. 104**
- Transactio super ecclesiastico beneficio, etiam firmata iuramento, non ualeat. in e. constitutus. nu. 1. de transac. fo. 174**
- Transactio illicita non firmatur iuramento. ibi. nu. 2**
- Transactio super beneficio, an ualeat facta per clericum sine episcopo. in e. de extero. nu. 1. de transac. fo. 173**
- Transactio siue compositio non admittitur super decimis futuris, super præteritis. sic. in e. ut super. nu. 6. de reb. eccle. non alie. fo. 97**
- Transactio in spiritualibus non est prohibita si datur spiritale pro spirituali, secus si datur temporalis pro spirituali. in e. statutus. nu. 3. de transac. fo. 174**
- Transactio super ecclesiastico beneficio, fieri non potest, sed maxima bilis compositio. sic. in e. super. co. nu. 1. & 3. de transac. fo. 176**
- Transactio potest interuenire super lite, etiam mota coram delegato in e. contingit. nu. 1. de transac. fo. 174**
- Transactio non potest interuenire in causis spiritualibus, nisi in opulibus, & quando. in e. i. nu. 6. de colla. dete. fo. 136**
- Transactio potest interuenire in causis, ubi uenit in iudiciis pena sanguinis præter, quam in adult. rio. ibi. nu. 7**
- Transactio in quibus causis criminalibus admittatur. ibi. nu. 8**
- Transactio quid oportet in causis criminalibus. ibi.**
- Transactio de alimentis facta inter uirum & uxorem, & partem & filium an firmetur iuramento. in e. cū contingat. nu. 10. de iur. iur. fo. 147**
- Transactio facta ultra dimissionem, si rescinditur, id est ois cōtractus bona fidei & cō. est. emphiteuticus in e. cū. nu. 7. & 8. de empt. & uendi. fo. 168**
- Transactio in rem iudicatam, est de iure per se, cui princeps potest derogare. in e. qualiter & quando. nu. 1. de accu. fo. 76**
- Trebellianica potest prohiberi per testatorem. in e. Raynal. nu. 18. de testa. fo. 161**
- Treuga largo modo potest dici pax in e. nouitille. nu. 10. de iudi. fo. 40**
- Tributa annexa possessionibus sunt, solvenda principi, etiam quod dicte possessiones transierint in clericos in e. de terris. nu. 3. de decim. fo. 186**
- Tributa nō duntaxat ex propter præterito sunt solvenda ab eis, quod postea inceptum habere solia, quæ cōsentit transire cum onere suo. ibi.**
- Tributum si soluat arguit subiectionem i. c. ois. nu. 1. & 3. de cens. f. 231**
- Tributum an soluat de re data in dotem ecclesie quæ res erat an tributaria. in e. i. nu. 1. 4. 5. 6. & 8. de cens. fo. 231**
- Tributum id est, quod datur domino temporali, in recognitione domini. in e. tua nobis. nu. 2. de decimis. fo. 190. Et an illud possit præscribi. ibi. nu. 9. & 10. fo. 200**
- Tributum quod debetur principi, dicitur onus reale, an transit in possessionem rei. in e. cum omnes. nu. 6. de decimis. fo. 183**
- Tutor qui mouit litem calumniosam & iniustam, non præiudicat pupillo. in e. si. nu. 22. de iura. calum. fo. 166**
- Tutor uel curator si quid post tutelam & curam reperiantur acquisuisse, non præsumuntur acquisuisse ex bonis pupilli adulti, sed eorum industria in e. i. nu. 6. de pecu. ele. fo. 137**
- Tutor si quid acquirat præsumitur acquisuisse de bonis suis, & in industria sua, non pupilli. in repe. n. cum esset. nu. 25. de testa. fo. 150**
- Tutor non potest emere rem pupilli a seipso, licet illa res sit omnino uenialis, fallit tamen casu. in e. cū iure. nu. 47. de elec. fo. 182**
- Tutor bene administrans, habetur loco domini, sed male administrans habetur loco furis in e. cū in uenerabilis. nu. 5. de excep. fo. 111**
- Tutores possunt esse monachi & episcopi, & clerici. Intellige, quod potest legitime, sed non cogitur inuiri acceptat i. e. ex parte. n. c. de sepul. f. 175**
- Tutor quando remouetur, an debeat inferri causa remotionis in e. examinata. nu. 9. de iur. fo. 48**
- Tutor uel curator an & quando possunt præiudicare pupillo uel adultulo. in e. i. nu. 39. ut lite non conte. fo. 137**
- Tutor potest emere rem pupilli ipso auctoritate, dum emat palam, uel iterpo. nat recte psonam ad emendam, & ipse auctorizet & idem possit facere episcopus ecclesie sua. i. c. unico. n. 20. circa si. ut eccle. bene sine di. conf. f. 93**
- Tutores habent omnes exercitium in solidum. in e. ad probandum. nu. 21. de re iudi. fo. 101**
- Tutores & curatores possunt dari, etiam in ecclesia. in e. cum ecclesia. nu. 6. de immu. eccle. & cau. fo. 285**
- Tutor potest donare iquatur expedit pupillo. i. c. extero. n. 4. d. do. f. 132**
- Tutor prælatus & quilibet alius administrator, si mouerit litem iniustam, & ob hoc condempnetur in expensis, debet illas soluere de suo. in e. reprehensibilis. nu. 19. & 22. de appe. fo. 129**
- Tutor potest conueniri sine tutela de casibus inchoatis durante tutela, nisi administratio sit translata in curatorem, uel alium. in e. ex parte. M. nu. 1. de appel. fo. 168**
- Tutor non conficiendo inuentarium redditus suspectus, nisi sit consuetudo in contrarium, ualeat in administratio. ibi. nu. 6. fo. 169**
- Tutores plures omnes exercent eorum officium in solidum, ne utilitas pupilli impediatur, secus est in pluribus iudiciis delegatis. in e.**

Repertorium rerum ac sententiarum selectiorum.

- in e. cum sicut. nu. 4. de eo qui mit. in pos. fo. 273
- 2 Tutor qui cepit facere inuentarium, & non adhuc perfectus potest agere. Ant. in e. ex tenore. nu. 5. de tempto. ordi. fo. 48
- 2 Tutores & curatores, uel eorum actores unius populi uel administrationis, an possint unius uel debeant omnes in simul administrare uel aliquem actum expedire. uide etiam de pluribus procuratoribus. in e. prudentiam. nu. 14. de offi. deleg. fo. 109
- 2 Tutor, prelati & similes non possunt compromittere super reb⁹ quib⁹ alienari non possunt per ipsos sine requisitis solemnitatibus. i. e. cum tempore. nu. 3. de arbi. fo. 119
- 2 Tutor uel curator ante litem contestatam non constituunt procuratorem, postea uero sic inueniens. nu. 1. de accusa. fo. 73
- 6 Tutor sit offeri pupillū monasterio. i. c. si q. ante. n. 8. d. reg. f. 197
- 7 Tutor pōt remoueri in generali suspitione, et nō habita qualitate nec forma suspitionis. in e. accepimus. nu. 8. de purga. cano. fo. 195
- 6 Tutores possunt constituere dotem pupillis etiam uiuo patre, qui sit furiosus. in e. Raynuntius. nu. 7. de test. fo. 157
- 4 Tutella quatuorplex sit, & c⁹ ex p⁹la. i. c. ex parte. M. n. 4. d. ap. l. 169

De litera V.

Vagabundus quis dicatur, & ubi possit puniri. in e. fma. nu. 13. de foro. compet. fo. 113

Et uide in e. quoniam frequenter. §. porro. nu. 9. ut lit. nō contest. fo. 146

Corse. Adde Io. cal. post Host. & ibi et per Io. de ana. in c. 1. in 1. col. de rapt. ubi dicunt, q⁹ uagabundi pōt puniri ubi reperiuntur, non attento q⁹ ibi deliquerit, uel non iuxta nō. i. c. si de fo. compe & allegat gl. & doc. in d. l. heres absens. & Bar. in d. l. 4. ad fi. ff. de dam. infe. & Spe. in ti. de compe. iudi. §. 1. in uer. quid si. & uer. sequenti. q⁹ uide de uagabundis, qui per nundū uagatur, nō habet certā habitationem. Ita dicit sentire Inn. in c. si. de eo qui mit. in pos. cau. rei seruā. facit et q⁹ nō. in cle. cam. de ele. & uide Bal. post Thomā de formaginis. Ang. & Sal. in d. l. heres absens. & do. Car. in d. c. 1. de rap. Adde et q⁹ si bñficiarius est uagabundus, & tandū ablit ut dubitetur an uiuat, & an mortuus sit bñficiū eius poterie alteri conferri. gl. est singularis & alibi non repta. in e. non oportet. secundo. de conferra. dist. ult. q⁹ magnificiū ibi scribētes. & in e. ex tua. de cler. n. res. & uide celebrē text. in l. q. nifi. §. ex pro uincia. ff. de ope. lib. ubi libertus nō tenetur insequi patronū uagabundū ad prællādū operas & ibi Nico. de neap. inducit ad uasallū qui tenetur seruire dñō, sed si incipit uagari p⁹ mūdū, nō tenetur & uide q⁹ uoluit idē Nico. de neap. in l. itē illa. ff. de const. pecu. ubi dixit, q⁹ debitor non tenetur inuenire creditore uagabundū & soluere ei debiti, licet alias secus facit q⁹ nō. Abb. post alios dō. in e. significāte. de pig. & adduco gl. i. c. u. d. u. q⁹ gl. magni fecit dñs meus d. An. Barb. ibiq⁹ licet usurari⁹ teneatur p⁹liare usu ras illi a quo extorsit, illud est uerū, si nouit ubi hab. tat. secus si ignorat ubi sit creditor, puta q⁹ uagaretur p⁹ mūdū, q⁹ tūc teneat iqrēdo uagari, & adduco gl. i. c. unaqueq⁹. 13. q. 2. q⁹ dicit q⁹ uxor nō tenet seq⁹ uirū uagabundū, q⁹ gl. fecit singulare l. o. de imo. i. rub. ff. sol. mat. licet p⁹ errorē allegauerit gl. i. c. ebrō. ca. cau. & q⁹ ego allego aliā. i. c. de illis. de spō. & i. c. si q⁹ necessitate in e. uentabili. 24. q. 2. & i. c. de cōiug. lepro. & i. c. 1. q⁹ matri. acula, nō possit mirare oēs has gl. nisi fecerit mulier duxisset i uirū aliquē hūmō nē, q⁹ sollet uagari quo casu tenebit seq⁹ uirū, ita dixit gl. i. c. una queq⁹. & i. d. c. si q⁹ uid q⁹ uoluit Bar. i. l. Meuiā. §. uxorē. ff. d. an. lega. & scribē. i. d. rub. & Io. de tmol. i. d. l. si cū dōrē. §. si mariti. ff. solu. ma. & ad duo Spe. i. ti. de loca. §. nūc aliqua. uer. 164. ubi dicit, q⁹ si emphiteuta cepit uagari per mūdū, & igrorā ubi sit, & an nū⁹ ut mortuus sit, nullus relictiū filiis aut nepotib⁹ dimisit tñ⁹ pcuratorē ut soluere p⁹sonē ecclesię, mō ecclesia nō uult accipere cēsū a pcuratore ppter dubiū mortis, pcurator autē uult hāre i possēssione donec certificatus sit de morte, dubitat⁹ utrū ecclesia possit sibi rē uendicare, & cōcludit q⁹ debet p⁹uari emphiteusi. Adde Bal. i. auct. q⁹ rē si. C. de fac. s. a. eccl. & ibi p⁹ Rap. Fulg. & p. d. And. barb. i. repet. rub. C. q⁹ admitt. in 66. col. & i. c. tñ de usur. & p. d. Ias. may. mediolan. i. repetitio. l. 2. i. uer. 24. q⁹ i. 37. col. C. de iure emphi. hūc p⁹siū p⁹uā dubiū publice Bononię disputauit, & argumentatus sū ad partes, subnectēs uerā conclusionē, & incipit. illud dubiū utrū emphiteuta uadens uagando per mūdū & c. ad q⁹ dubiū me remitto ubi ultra alios hūc articulū bene enūcleauit.

- 6 Valor rei an attendatur tempore emptionis & uēditionis an tpe solutionis pretii. in c. in euitate. nu. 2. de usur. fo. 145
- 1 Variatio nō admittitur in electiōe post publicationē serutini fec⁹ in postulatione, dummodo non sit presentata in e. bonę memorię il. 2. nu. 1. 10. & 13. de postu. pręla. f. 12. & seq⁹
- 1 Variatio nō admittitur ante quam ius sit alteri quęsitum. ibi.
- 2 Variatio an admittitur, si quis dixerit se non posse ad ordines promoueri salua cōfessio. Ant. i. c. quęrit. n. 9. de 2a. & qualita. f. 58

- 1 Variatio an admittatur in electionibus factis de aliquibus officialibus in e. postulationem. nu. 5. de postu. pręla. fo. 135
- 1 Variare q⁹ dicat⁹, & q⁹ uacillat. i. c. prece. n. 13. de test. cog. l. 14
- 6 Vassallus ecclesię tenetur reddere fidelitatem & ecclesię & curi pręlato. in c. 1. nu. 3. de feudis. fo. 117
- 1 Vassallus & emphiteuta & similes pōt feudo uel emphiteuti renūciare. ut se liberet a seruitio sine expressa licētia dñi. ibi. n. 4.
- 1 Vassallus alienans feudū, an ipso facto tale feudū reuertat ad dñm et q⁹ acquisierit p⁹ se & filijs. i. c. ex parte. n. 4. 5. 6. & 7. e. u. l. 1.
- 1 Vassallus potest alienare feudum, quod habet in perpetuum, et non feudum temporale. ibi. nu. 6
- 1 Vassallus perdit illā partē feudū, q⁹ a lienauit, licet maiorē. ibi. nu. 7
- 7 Vassallus si litigat cū dñō, & factū est notoriū, pōt ipse dñm et iudex secus si factū nō est notoriū. in e. grauē. nu. 5. de sen. exc. fo. 132
- 4 Vassallus plurium quis pōt esse. in e. ca. te. nu. 4. de iur. iur. fo. 177
- 4 Vassallus an sicut tenetur adiutare dominum in necessitatibus, & dominus uassallum. in c. breui. nu. 6. de iur. iur. fo. 172
- 1 **Corse.** Adde q⁹ uassall⁹ tenet iurare dñm, licet dñs uassallū nō iurē. & est rō, q⁹ uassall⁹ tenet p⁹ iuramentū, sed dñs nō tenet uassallū, nisi p⁹ urbāritatē uirū, ut i. l. creditores. & i. l. ancilla. C. de pig. nō do. i. d. c. breui. de iur. iur. ego adduco bo. tex. i. p⁹trati. i. c. 1. i. uer. dō min⁹ uero. de forma fidel. & ibi Bal. dicit q⁹ ille §. seu uer. ē nō uibilissim⁹ & sūctū i⁹ p⁹nter. nā ibi aperte p⁹bat q⁹ i. uolūntatē uassall⁹ fidelis debet et dñō, eideni debet dñs fidē uassallo, alioquin dñs uassallū cabit male fidē. Itē uassall⁹ cū pōt dissidare, q⁹ debet p⁹des p⁹prietatē feudū & hoc est mirū ēm nō. nā tale ē quale si dicerent⁹, q⁹ p⁹prietas p⁹solidet i usufructū, & subdit ibi Bal. Notē ualde hūc dñm q⁹ a terribilis ē. faciat et singulare dictū Inn. i. c. mādātū. de reuē. q⁹ ille q⁹ uenit cōtra scriptū, nō debet uer. uo. Refert Bal. & Sal. i. c. u. p⁹ponas. C. de pac. faciat et. i. q⁹ro. §. iter locatōrē. ff. loc. & gl. i. l. si nō fuerit. ff. de iur. i. & q⁹ nolu. Bal. i. auct. dñs data. C. d. dñm nūq⁹ & bonu⁹ tex. i. c. esto subiectus. 95. di. ubi cur te habet i p⁹ntipē, cū me nō habes i tenatore. Nō ob iuramentū, q⁹ debet itelligi utiliter & ēm naturā cōtra. §. sup quo apponit. ff. C. de iur. p⁹nt. Itē u⁹ p⁹st. i. dubio, ēm sanctiōes ciuiles, & canonicas. c. ad nōstū 11. 3. de iur. i. Itē u⁹ p⁹st. ubi subintelligi. q⁹ dñs idē faciat q⁹ uoluit a uassallo fieri. unde si uide nō seruat ea, q⁹ tenetur p⁹stare uassallo, credet⁹ uassallū nō teneri iure iuramentū ad p⁹stādū ei. q⁹ de re cautū est arg. optimis corū q⁹ nō. Bar. i. l. cū pater. §. l. berus. dist. leg. 2. & Ab. i. c. que admodū de iur. i. Bal. i. c. hūc. l. 2. c. 1. & Pet. de ancl. i. c. itellexim⁹. i. §. sen. 9. oppo. de adul. Hoc tñ cogitabit⁹ uero p⁹u uerum, quicquid dixerit doc. in e. breui. nā iuramentū habet in re nonnullas tacitas cōditiones. ut nō. gl. i. d. c. quādamodū.
- 1 Vassallus pōt alteri infeudare, in e. ex transmissa. nu. 4. de rēp. f. 137
- 6 Vassalli p⁹stānt obedientiam alteri domino, non p⁹stānt uero domino in e. cum dilectus. nu. 7. de religio. domi. fo. 155
- 6 Vassallus si cōmittit feloniam aduersus dominum, an heres domini agat contra uassallum ad p⁹uocationem feudū, & idem, si aliter iur. inquisito domino. in c. si. nu. 8. de do. fo. 117
- 1 Vassallus recognoscendo nō dominum in dominum an faciat aliq⁹ p⁹uicium domino. in e. uerum. nu. 30. de fo. compe. fo. 81
- 5 Vassallus an possit p⁹scribere libertatem & directum dominum, aduersus fey dñm in e. ad adiciendum. nu. 17. de p⁹scrip. f. 10
- 3 Vassallus an tenetur domino excommunicato respōdere & obedi. in e. ueritatis. nu. 19. de do. & cont. fo. 267
- 1 Vassallus an possit aduocare siue procurare contra dominum. in e. cum sacerdotis. nu. 3. de postu. fo. 179
- 1 Vassallus habet utile dominum rei feudalis, directum uero est apud dominum. in e. diligendū. nu. 3. de p⁹scrip. fo. 48
- 6 Vassallus alienans irrequisito domino, ad ecclā clausula, saluo iure domini adhuc perdit feudum, secus si adiecit hęc uerba q⁹ aliter uel alio modo alienare non intendit. i. c. n. 10. de test. i. 17
- 1 **Cor.** Ego dicerē q⁹ ista uerba, saluo iure modificat⁹ & restricta p⁹cedētia. ut est gl. reputata singularis. i. l. itē Labeo. i. uerbo. pure ff. fam. erci. & Ang. cōf. 26. & uide bonū tex. in l. si debito. i. §. si uendit. onē. ff. q⁹ modis pig. uel hypo. sol. quē tex. ad hoc allegat Ro. cōf. 89. inc. Circūfer p⁹ta actorū serie. i. 3 col. & uoluit. l. o. de imo. i. iudex postq⁹ ff. de re iudi. & Paul. de call. cōf. 160. incip. circa l. iud. q⁹ primo q⁹ritur, i. primo q⁹stio & in ult. col. ubi cōcludit q⁹ per illā dictionē declaratur arimius p⁹testatū, uel ipsius rēferta. q⁹ uoluerit modificare & limitare dispositionē p⁹cedētē, & uolūt doc. in e. p⁹uuit. de loca. de emphiteuta, qui alienat rē emphiteutiā saluo iure dñi, q⁹ nō cadat a iure suo & uoluit dñm. Alex. de imo. i. con. §. 2. incip. uero thematē. in c. 1. col. cōf. nō ob illud q⁹ p⁹testatū sit cōtraria factū q⁹ in casu nōstro ē p⁹otius dēclaratū & limitatū si cedentiū ad euitādū p⁹uā, & uerba debent aliq⁹ op⁹ari. l. si q⁹ ff. de inofficio. testamen. c. si papa. de p⁹uili. l. 6. & l. si q⁹ de leg. 1. & illud quod dicitur in emphiteusi, habebit etiam locum in feudo

Repertorium rerum ac sententiarum selectionum.

- 7 Verbum uenditio, positum cum commemoratione pretii non comprehendit alias species alienationis, alias secus i. c. h. n. 4. de ac. f. 86
- 3 Verbum inquiras, non inducit nouum modum procedendi, quando causa committitur inter partes. in c. exhibita. nu. 3. de re iud. f. 53
- 7 Verbum debet, an importat necessitatem, uel honestatem. in c. 1. nu. 7. de despon. impu. fo. 16
- 7 Verbum constat prolatum ab aliquo presupponit habere notitiam illorum, quae necessario antecedunt. in c. sacro. nu. 3. de sentent. exco. f. 231
- 6 Verbum unum aliquando sumitur diuersimode ad euitandas absurditates. in c. cum dilectus. nu. 18. de success. ab intest. fo. 167
- 4 Per uerbum hortatur connotatur aliquando iurisdictione. in c. quia indicante. nu. 1. de prescrip. fo. 33
- Verbum rogo, ponitur pro praecipio, secundum subiectam materiam ibidem.
- 3 Verbum debet, denotat regulariter necessitatem, licet aliquando honestatem. in c. 1. nu. 7. de dolo & contu. fo. 247
- 3 Verbum potest, libet, debet, & similia quid importent. in c. 1. nu. 18. de seq. pos. & fruct. fo. 287
- 4 Verbum oportet, denotat necessitatem. in c. iuramentum. §. sane. nu. 4. de iur. iur. fo. 180
- 3 Verbum nolo & non uolo, an denotent praecise contemptum & relictum. in c. finem. nu. 4. de do. & contu. fo. 255
- 7 Verbum debet de sui natura importat necessitatem, sed aliquando importat honestatem. in c. iur. nu. 3. de adul. & rap. fo. 135
- 3 Verbum confirmare, sanatur aliquando pro obsequio, & approbare. in c. 1. nu. 5. de treug. & pa. fo. 169
- 1 Verbum quod potest habere ad praesentem & futurum, exponitur prout merito continet materiam subiectam. i. e. ad hoc sumus. nu. 5. de reser. f. 60
- 6 Verbum offere non exposcit aliquam exacti onem, sed spontaneam obligationem in c. peruenit. nu. 3. de deci. f. 183
- 6 Verbum positum in dispositione odiosa habens plura significata interpretatur in significato strictiori. si autem est positum in dispositione fauorabili interpretatur in latiori. in c. ad audiendum. n. 1. de deci. f. 175
- 7 Verbum uoluntus, importat ius nouum. in c. h. n. 4. qui si sunt legi. f. 55
- 1 Verbum in lege uel statuto importans praeteritum & futurum, intelligitur de futuro. in c. quoniam. nu. 2. de consi. fo. 49
- 3 Verbum statuimus, relatum ab habente potestatem legis condenda, inducit ius nouum, licet uerbum mandamus i. e. uenerabilis n. 5. i. iud. f. 55
- 7 Verbum sufficit quod significet. in c. cum locum. nu. 3. de spon. fo. 8
- 7 Verbum moderate, sonat in diminutionem, non in augmentum. c. Deus qui. nu. 3. de peni. & remis. fo. 206
- 5 Verbum concedo non semper importat translationem dominii in eum, uenerabilis. nu. 11. de excep. fo. 11
- 5 Verbum sufficit de natura sui importat, ut nil aliud requiratur. in c. 1. nu. 6. de excep. fo. 2
- 6 Verbum relinquo, adiectum uniuersitati bonorum importat heredis institutionem etiam respectu alius personae quae debet titulo institutionis honorari. in c. Raynutus. nu. 3. de testa. fo. 157
- ¶ Corse. Adde quod uerbum relinquo, adiectum certis rebus, denotat legatum ac fideicommissum, ut plene nu. 11. de hanc. in l. his uerbis. & l. cogi. §. generaliter. ff. ad treb. & plene p. Bal. in l. h. c. f. arc. & p. Io. an. t. d. c. Rayn. ubi si testator uoluit illud uerbum rei adiectum in ratione importare insisteret illi importabit, qui uerba quaecumque legatum importancia potest testator disponere, & in ratione importat, casum singulare habemus i. l. qui indignum. C. de testi. ubi uerbis mixtis, & totum dicit, sed quolibet coheredita sententiam, ut quolibet loquendi genere formata institutio, ualeat si non per uerbum uoluntatis inuenitur, postquam hoc potuit, plurimum dicitur quod ita uoluit, ne autem dicendo testator ipsi contingat cum non presumatur quia uidetur eligere ad suam etiam subiectam, ut in l. 3. ff. de testa. mili. sed uerbum relinquo ueritatem in donatione inter uiuos, ita dicit Bndt. de plub. in l. hoc sermone. ff. si lib. inge. esse dicitur & uide gl. in c. h. de iure. in uer. relictis, quod dicit quod uerbum relinquo adaptatur ad actum inter uiuos & adduco do. meum Barb. in c. ut unusquisque de pe. cle. ubi dicit quod senel cohereditus per magnificos officiales ecclesiae sancti Petronii. cui Eugenius papa cohereditarius bulla, per de relictis ad pias causas soluatur certum quod, quod comprehendit donationem inter uiuos, sicut allegans Bndt. in l. hoc sermone & ita hoc anno allegauit, & obtinuit pro ecclesia sancti Petronii in donatione facta inter uiuos per nobilissimum Bartholomeum de gargane lis uide ad capellam sancti Petri, & uide do. meum plene i. c. requisiti. in 3. col. de testa. proprie in si debet relinquo ueritatem i. actum uoluntatis, textus est in l. 1. C. de pecu. eius quod lib. meruit. continetur ibi gl. uoluit Nt. de neap. in l. his uerbis. i. p. in. ff. de hanc. illi allegans alia gl. i. auth. quod locum. C. si mul. sedo nup. & idem Ni. de nea. i. auth. de hanc. & sal. in §. quod oia. in uerbo relictis. ubi gl. dicit. quod si testator dicit, relinquo, adaptatur ad institutionem per uniuersitatem bonorum cui adiungit unum uerbum relinquo aptum nati & comprehendere institutionem heredis, quod non per modernam consuetudinem testantem in testamento suo, dicitur, relinquo oia bona mea titio, nec dicunt heredem institui, facit d. l. cogi. §. generaliter. & dicitur Spe. i. t. de testi. §. i. uer. si quod dicat relinquo oia bona Titio, ipse uero Ni. de nea. in d. §. quod, intelligit per ista uerba alio non instituto, quod habetur loco fidei commissarii uni

- uersalis. & dicitur esse gl. sing. secundum Dy. in d. l. his uerbis. reser. Guil. de euelle casu p. illa gl. in l. 1. §. si ex fun. ff. de hanc. in l. u. de tibi Bal. & Io. de mo. in l. p. eibus. C. de impu. & Bar. in l. e. n. r. ff. de nul. & p. ut & doc. in d. c. Rayn. ubi appetit locum sunt de hoc uerbo, relinquo & uide Ale. de mo. i. c. f. 26. m. 8. col. pri. uolu. & in consi. 70. in 2. uolu. & in consi. 108. in 4. uolu. uide do. meum Barb. i. c. p. uellus de fo. cop. & in d. c. ut unusquisque & dicit Ang. quod uerbum, relinquo. in testamento importat institutionem nullus alius sit in eo institutus, uel si de buerit institui ille, cui actetur uerbum relinquo, sed in codicillis importat semper fideicommissum dicit Ang. de perusio in consi. 41. in 4. col. sed hoc uerbum relinquo adiectum parti quoties significat institutionem uel substitutionem secus est certis singularibus, sed non eundem Ang. consi. 38. circa prin. & consi. p. col. & aut sit commune uel obliquum uide eundem Ang. consi. 143. in pe. col. & dicitur quod est obliquum in consi. 109. in 1. col. & dicitur nomine uenit legatum de tolli. secundum eundem Ang. consi. 117. in 2. col. & adde Ioan. cal. in t. de testi. consi. 16. ubi dicit quod uerbum relinquo competit etiam institutioni heredis.
- 3 Verbum debet, non importat necessitatem, quando resulat in quitas. in c. intelleximus. nu. 5. de iudi. fo. 28
- 2 Verbum relaxes, quid denotat. in c. graue. nu. 10. de offi. ord. f. 151
- 6 Verbum lego adiectum uniuersitati bonorum, importat hereditariam institutionem. in c. Rayn. nu. 5. de testa. fo. 161
- 6 Verbum placet, importat arbitrium boni iuri. in c. cum uenerabilis. nu. 5. de insti. fo. 8
- 7 Verbum solus episcopus ordinat non excludit clericos suos, & potest suspenderet, licet non possit deponere in c. inter corporalia. nu. 30. de transla. episc. fo. 6
- 7 Verbum non uidetur minus, importat quantum uerbum non est, quod nota pro testibus. in c. de extor. nu. 2. de hom. fo. 28
- 3 Verbum oportet, aliquando importat necessitatem, & aliquando honestatem. in c. 1. nu. 2. de libel. obla. fo. 117
- 5 Verbum propria significatio restringitur, secundum naturam subiectae materiae in c. uobis. nu. 6. de app. illa fo. 167
- 7 Verba non considerantur quando habetur intentio preferentis. Verba intelligenda sunt secundum mentem preferentis in c. intellegit. nu. 1. de uerbo. signifi. & uide tex. eo. t. in c. praeter. ubi.
- 7 Verba sunt temporis inducunt actum fieri per sententiam, & in ipso iure. in c. in quibusdam. nu. 7. de peni. fo. 203
- 6 Verba, ratio finis, quod importat c. Rayn. nu. 17. de testa. f. 157
- 1 Verba generalia debent uerbi fieri in qualibet specie, contenta in genere, materia non odiosa. in rubri. nu. 3. de consue. fo. 108
- 6 Verba praeter t. temporis inducunt actum fieri ipso iure in c. uobis. nu. 8. de hanc. sua praes. fo. 86
- 6 Verba enunciativa per alium placitum non inducunt dispositionem ad pias causas, & in t. h. n. in c. u. d. h. c. n. 1. de hanc. ubi dicitur, licet Verba enunciativa continent in se uoluntatem, quando inducunt dispositionem. in c. uobis. nu. 1.
- 3 Verba impropraria ad ual. dicitur ibell. i. c. Fin. 7. de resp. l. 1. & Verba ita, nouent se suspensum non excommunicationem & intelliguntur ipso iure. in c. si quorum. nu. 7. de solutio. fo. 18
- 5 Verba alicuius dispositionis sunt amplius ad uel restringenda secundum mentem ipsius, quod non est consideranda ex ratione expressa, uel coniecturali potest in c. secundo requiritur. nu. 1. de appella. fo. 137
- 7 Verba imperatoria intelliguntur cum effectu in c. cum infirmus. nu. 2. de peni. & remis. fo. 109
- 7 Verba futuri temporis non important actum fieri ipso iure sed per sententiam. ubi. nu. 5
- 7 Verba de praesenti cum impubere, non matrimonium sed sponsalia de futuro faciunt. in c. ex. literis. nu. 3. de despon. impu. fo. 19
- 7 Verba dubia prolata in matrimonio ad decipiendum mulierem, & postmodum cognoscit carnaliter, iudicatur per matrimonium in foro iudiciali, si cum in penitentiali. in c. tua nos. nu. 1. de spon. l. 1.
- 7 Verba prolata in tertia persona, si contrahens loquitur de se ipso, non uincit contrarium. ubi. nu. 2
- 1 Verba prolata a peritis, an intelligantur secundum communem usum loquendi, an ex proprio significato uocabulorum. proce. Greg. nu. 1. de 1.
- 7 Verba & uocabula recipiunt interpretationem secundum subiectam materiam. in c. cum olim. nu. 2. de uerbo. signifi. fo. 240
- 6 Verba futuri temporis uel praesentis, an & quando importent actum fieri ipso iure. in c. clericis. nu. 1. ne cle. uer. mona. fo. 300
- 7 Verba uolo, si uolueris, importat liberam uoluntatem, si non tamen rationis submissam. in c. Abbate. nu. 15. de uerbo. fig. fo. 241
- 7 Verba dum tamen, & quod operentur. in c. si nu. 9. de transla. episc. fo. 8
- 6 Verba generalia prolata ad copulaciam alicuius non inducunt obligationem seu dispositionem. in c. cum uenerabilis. nu. 5. de instituta. fo. 4
- 5 Verba imperativi modi aliquando important consilium, & aliquando necessitatem secundum subiectam materiam. in c. magis. nu. 4. de uoto & uoti redemp. fo. 222
- 7 Verba, monetas & inducas, non dant potestatem praecise compelli. di. in c. ex tuar. nu. 3. de spon. fo. 94

In Panormitani Commentaria.

- 2 Verba geminata p'ata in delegatum, operantur electionem indu-
striz persone in c. h. nu. 7. de offi. deleg. fo. 135
- 3 Verba quæ possunt intelligi de iure & de facto, intelliguntur in du-
bio de iure. Ant. in c. fi. nu. 2. de biga. fo. 83
- 4 Verba enunciativa posita in aliquo instrumento, quod sit de substan-
tia actus qui geritur, an probentur pro ipso instrumento. in c. cū
in iure. nu. 9. de offi. deleg. fo. 125
- 1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris communis
in c. congregato. nu. 5. de elec. fo. 209
- 5 Verba, p'mitto ratū habere, q'quid legitime gessis procurator me⁹,
quid importent in c. expofuit nobis. nu. 13. de dila. fo. 173
- 6 Verba præceptiva, exhortatiua, uel cōia an, & qñ inducant necessita-
tem in c. relatum. nu. 6. ne de. uel mona. fo. 301
- 7 Verba dubia in contractu prolata debent intelligi secundum cōmunē
non singularē intelligentiam. in c. ex lictis. s. nu. 2. de spon. fo. 4
- Verba nō sō, hūsticē, s; communiter debent intelligi, & quō intelligen-
tur qñ contrahētes sunt eisdem, uel diuersa linguā. ibi. nu. 3. fol. 5
- Verba sophistica & p' circūlocutiōes p'ata quō intelligantur ibi. nu. 5
- Verba de presenti quomodo proferantur in matrimoniis, & quod
uerbum placet, & uolo, oportet. ibi.
- 7 Verba ista nubat in domino, significat, q' nubere possit secundum
Deum & leges Christianorum in c. super illa. n. 5. de secun. nup. fo. 63
- 7 Verba non sunt de substantia matrimonii, si alias de mutuo consen-
su constat. in c. tuæ fraternitati. nu. 2. de sponsa. fo. 12
- 4 Verba enunciativa qñ faciunt probationem, & quando coadiucent
in c. feris. nu. 3. de testi. fo. 71
- 1 Verba si tibi pia uerit, si tibi uidebitur, & similia, quomodo intelligā-
tur in c. i. nu. 13. de consil. fo. 20
- 2 Verba decernimus, statumus, & inuocamus, quid importent in c. 2.
nu. 20. de iudi. fo. 11
- 7 Verba sententiæ improprianur ad eius saluationem. in c. ex lictis.
nu. 7. de pigno. fo. 120
- 6 Verba auctoritate nra, quid importent in c. fi. nu. 4. de reg. fo. 207
- 6 Verba dubia recipiunt interpretationē sed m̄ intellectū maioris partis el-
utatis, & q' minor pars a se sentiat. in c. ex parte. nu. 6. de testi. fo. 236
- 3 Verba illa arbitrio tuo uel prudētia tuo cōmito, uel iudicio tuo, uel
tibi uisū fuerit, seu per uideris expedire, quando importent arbitri-
um boni uiri in c. non in. c. i. nu. 18. de seque. pos. & fruct. fo. 283
- 7 Verba ducere talē ut pro uxore, seu pro ciuē, idē operantur, ac si di-
ceret, ducō in uxore, & facio tecū in c. ex par. nu. 1. de spon. fo. 5
- 5 Verba de presenti & de futuro, quomodo proferantur, & quid im-
portent, quando in presenti sonant uel in futurum ibi. nu. 7
- Verba promitto q' non habeo aliam uxorem nisi te, an matrimo-
nium inducant ibi. nu. 8. fo. 6
- 7 Verba formalia non curantur dummodo substantia non mutetur. i
& si questiones, nu. 3. de sumo fo. 94
- 7 Verba euangelii possunt allegari ad decisionem casuum in c. esto
te. nu. 2. de regu. iur. fo. 245
- 6 Verba si sunt clara, nec collat de contraria intentione, non est ab eis
recedendum in c. ad audientiam. nu. 3. de decimis fo. 185
- 6 Verba promittēte defendere de iure & de facto, quid importent in
c. fin. nu. 7. de emp. & uendi fo. 109
- ¶ Cor. 5. Et qd si committit cā iudici, ut de scō pcedat, quid importat?
Dic, q' potest pcedere sine cāe cognitōe & pbatōe, s; d' his, qui no.
infamia sustinuit & sine no. in i. gl. uel de scō si iuris rigor repu-
gnat. ff. de immo. l. 4. §. de facto & ibi no. gl. super uerbo tradere seu
reducere. no. Bar. in consil. 98. incip. In gōne plicta. primo uidentum
est de p'ate & ballia domi nī cōseruatoris. sed Io. de ana. i. c. olim. in
7. col. in y. qd aut si dicat, de acc. rēf. r. Bar. i. cōf. s. i. ordine suo inc.
punctus q. Vetus inter robertum Ioānis &c. & adducit Io. de imo.
post alios in c. quantalis in 4. discreti de iureiū quādo dī, q' pos-
sit pcedere de scō in i. solā. C. d. test. in i. ubi cōcladit post
In iud. de iure illa yba importat, q' possit pcedere ad istar arbitroris a
lege deputatille no. in c. i. d. d. qd aut importat illa yba, promi-
tente defendere de iure, & de facto, uide Bar. in l. stipulano ista in
prim. ff. de p' ob & p. Bal. i. l. h. C. de acc. emp. & Pe. de an. in consil. 73.
inci. Omnis primo dubio, ubi concludit q' pcedit uerba & sista, pu-
ta defendere, cōseruare, mantere &c. sonet ius hoc ē de iure de-
fendere cōseruare &c. qñ p'mittit a priuata p'sona. ut no. doc. in diu
ri supra alle. tñ qñ p'ceptis. uel q' locis p'ceptis hoc promittit subdi-
to, uel ipm subdiu, & c' bona suscepit sub ei⁹ defensione & p'cediōe,
uē defendere ab oppressiōib⁹, & uiolētis p'ra illos, q' de scō turba-
rēt, uel inquietarent, & non cōtra illos, q' de iure, ut ibi plene per eum.
- 7 Verba promittēte, & inducas, non inducunt preciam coactionem in c.
præterea. nu. 2. 4. de spon. fo. 3
- 1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris commu-
nis in c. dudum. il. 2. nu. 38. de elec. fo. 213
- 1 Verba ubi de necessitate requiruntur, non sufficit simplex factum. i
c. ecclesia uestra. nu. 3. de elec. fo. 202
- 7 Verba assertiua, uel narratiua papæ quæ sint in c. cum oporteat,

- nu. 7. de accusa. fo. 78
- 1 Verba pro suæ uoluntatis libito, importat liberam uoluntatem fre-
no rōnis non sumissam. in c. ex parte. nu. 2. de consue. fol. 120
- 7 Verba enunciativa & per papam p'ata nō disponit, uel p'bat, nisi
sint dicta uel enarrata motu p'prio. in c. dudum. n. 3. de primi fo. 188
- 1 Verba rescriptorum intelliguntur tam de iure, quā de scō. in c.
seiscritatus. nu. 4. de referi. fo. 65
- Verbum impotentia, prolatum a lege, uel homine intelligitur tam
de impotentia iuris, quā facti. ibi.
- 6 Verba testōrum, & libellōrum improprianur ad ualiditatem ipsōrum.
in c. Raynaldus. nu. 2. 3. de testa. fo. 162
- 7 Verba nō sunt statuta certa p' cōtrahēdo mōnio, sed sufficit q' per
yba exprimat cōsensu de p'nti & si inter uirū. n. 4. de spon. fo. 15
- Verba & in loq' ualēt, nō sunt necessaria ad matrimonium dummo
signa appareant, ut puta, si mulier annuit capite, uel manu porre-
xit, & p'ata est de subari huius per ommissionem a noli. ibi. nu. 6
- Verba placet, consensio, an sufficiant ad matrimonium. ibi. nu. 7
- 6 Verba si sunt de forma substantiāli alicuius actus eorū dimissio ui-
riat actum, secus si sunt de solēritate. in c. i. nu. 2. de baptis. fo. 269
- 7 Verba promittio te ducere in uxorem, inducunt sponsalia de futu-
ro, sed si diceret, promitto te tenere in uxore contrahant matri-
monium de p'nti. in c. ueniens. il. 2. nu. 3. de spon. fo. 9
- 3 Verba futuris temporis non inducunt p'ram ipso iure, sed per se
tertiam in c. fin. nu. 11. & iura. cal. fo. 165
- 7 Verba in matrimonio cōtrahendo in loqui ualentibus, uel alia si-
gna a quip' p'ata sunt necessaria. in c. licet. n. 2. de spon. duob. fo. 12
- 3 Verba inproprianur ad saluandum sententiam, dicta testium, &
alias depositiones. in c. olim. inter. nu. 7. de testi. fo. 242
- 7 Verba intelliguntur prolata secundum consuetudinem loci. in c.
si quem. nu. 4. de sen. exc. fo. 334
- 4 Verba de futuro inducunt sponsalia de futuro nisi uerba de futuro
sint exequuta matrimonio, quo casu inducuntur sponsalia, uel ma-
trimonium de p'nti. in c. iura. nu. 1. de proba. fo. 12
- 1 Verba ista subiacent excommunicationi, intelliguntur ipso iure in
c. licet de uitanda. nu. 7. de elec. fo. 114
- Verba futurū t'p'as idigēt executione, si aut importat ipso facto. ibi.
- 3 Verba imperatiua modi idigēt p'ceptū sed nō semper ligāt si obseruā-
tē ad peccatum mortale. in c. noui. il. c. nu. 24. & 36. de iud. fo. 43
- 3 Verba pro libito uoluntatis, importat meram uoluntatē, nō autē
arbitrium boni uiri in c. dilectus. n. 4. de seque. pos. & fruct. fo. 285
- 1 Verba præceptiua exponuntur pro exhortatiuis, & contra in c.
nam concupiscientiam. nu. 3. de consil. fo. 14
- Verba imperatiua, an semper sint præceptiua? ibi. nu. 4
- 7 Verba quantumcūq; generalia siue statuta, siue iudiciis, uel cu-
iucūq; restringuntur ad habiles i. ea nobis n. 4. de sen. exc. l. 13
- 5 Verba generalia restringuntur ad terminos iuris communis in c.
præterea. il. 2. nu. 9. de p' fo. 16
- 2 Verba quæ de sui natura possunt intelligi de iure, & de facto intel-
liguntur secundum quod magis preportionatur, aut iuri, aut facto.
Ant. in c. nuper. nu. 1. & 2. de biga. fo. 81
- 7 Verba luscipit, uel leuauit aliquem de sacro fonte, idem operan-
tur in c. martinus. nu. 3. de cogn. spiri. fo. 34
- 5 Verba pleno iure, qd importent, c. 2. quæstus n. 4. d' foro p'p. fo. 104
- 7 Verba futuri temporis important actum fieri per sententiam non
ipso iure. in c. t. nu. 1. ne p'ra. in i. fo. 107
- 1 Veritas an, & quando præferat opinioni, uel econuerso? Ant. in c.
nuper. nu. 3. de biga. fo. 81
- 4 Veritatem tacere an sit peccatum in c. i. nu. 2. de testi. cog. fo. 10
- 2 Veritatem tacere regulariter non est peccatum, nisi adducatur in
testē uel ex officio teneat ipsam dicere. in c. i. nu. 1. de cri. fal. l. 15
- 7 Velibus suatis non debet homines uti debus dominicæ passio-
nis in c. in nonnullis. nu. 2. de iuda. fo. 114
- 6 Vestes sacre seu religiose non debent ēē consumptæ ad usus pro-
phanos conuerti. in c. ad huc & infra. nu. 5. de reli. do. fo. 222
- Vestes mulierum, uel uirorum non debēt cōuerri in uestes sacras
puta in planetas, uel similia. ibi.
- 5 Via illa est tenenda per quam omne uitatur peccatum, quia est tu-
rior in c. fi. nu. 16. de p'p. fo. 66
- 7 Vx si non sint tux nigre inimicorū, est legitima cā nō cōparēdi,
scus si sunt lurose & huiusmodi. in c. ueniens. nu. 6. de accusa. fo. 73
- 3 Viatores & transeuntes non conueniuntur in loco, unde tran-
sient in c. q. clericis. nu. 4. de fo. compo. fo. 85
- 5 Viatores quo casu sortiuntur forum ratione contractus, etiam si
sint exempti. in c. fi. nu. 33. & 34. de fo. compo. fo. 115
- 4 Vicarius episcopi habet ordinariam iurisdictionem in c. fi. nu. 2. de
fi. infra. fo. 109
- 3 Vicarius potest ad libitum renouari in c. licet ex suscepto. nu. 2. de
fo. compo. fo. 88
- 5 Vicarius epī siue unus, siue plures, dicuntur habere ordinariam. i

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

c. f. nu. 11. de re iudi. fo. 105

- V**icariorum quidam fuit perpetui, & quidam temporales. in c.
perpetuus. nu. 7. de offi. iustit. fo. 134
Vicarius an possit agere sine mandato pro iuribus ecclesie, uel p
iuribus specia libus ad suam vicariam. ibi. nu. 2
Vicarius episcopi potest ad libitum remoueri. in c. cum non igno
res. nu. 7. de praebe. fo. 35
Vicarius episcopi non dicitur acquirere aliquā dignitatē ex eo, qd
efficiatur vicarius, & ideo n̄ perdit beneficiū curatum, si qd habeat
quia pōt de facili remoueri. in c. de mulier. nu. 23. de praebe. fo. 38
Vicarius episcopi habet ordinariam, & non delegatam iurisdictio
nem. in c. quoniam. nu. 1. de offi. delegato. fo. 101
Vicarius pōt officium sui mortuo Epō. in c. 1. ne sede uac. fo. 82
Vicarius epi ex officio suo potest instituire illum, qui fuit praesentatus,
sed collere beneficia nō pōt. c. ex frequenter. n. 7. de offi. 67
Vicarii alii sunt perpetui, alii temporales, qui constituntur ad ser
uandū pro alio in aliqua ecclesia curata? quare sic dicantur?
in c. extirpanda. in re. §. qui uero. nu. 9. de praebe. fo. 52
Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam? in c. si quis
contra. nu. 30. de fo. compe. fo. 70
Vicarius perpetuus in aliqua ecclesia, ubi seruit pro alio, non debet
habere omnes fructus sed tibi congruentem portionem. in c.
extirpanda. §. qui uero. nu. 5. de praebe. fo. 50
Vicarius potest allegari suspectus ratione suspicionis, quae est in
persona cuius nices gerit. in c. insinuanti. n. 2. & 3. de offi. dele. l. 115
Vicarius potest constitui per episcopum regulariter, ut omnia iura
possit recipere nomine ipsius vicarii, quo negligente potest ui
carius excipere. in c. cum venerabilis. nu. 5. de con. fo. 238
Vicarius non censetur reuocatus ipso facto per dationem secundi.
in c. uolentes. nu. 2. de offi. deleg. fo. 140
Vicarius episcopo habet iurisdictionem. ibi.
Vicarius ppetuus nō primat officio, si morat Rector q ipm posuit, &
alter succedat. in c. extirpanda. in re. §. qui uero. n. 14. de praebe. fo. 52
Vicarius perpetuus aut Rector an debeat habere ius curiae in ecclesia
parochiali? ibi. nu. 15
Vicarius generalis epi habet iurisdictionem ordinariam, sive sit ad
tempus sive in perpetuum. in c. quoniam. nu. 3. ne praesentati. nu. 1. 107
Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam, in repeti
tisi quis contra clericum. nu. 35. de fo. comp. fo. 70
Vicarius ppetuus an possit institui in ecclesia patronata sine co
sensu patroni. in c. ad huc. nn. 2. de offi. uic. fo. 93
Vicarius perpetuus an possit instituere sine licentia episcopi. nu. 3
Vicarius an possit dare uicariā? Ant. in c. clericos. n. 2. co. tit. fo. 60
Vicarii instituti an cesset mortuo illo, qui fecit ipsum vicarium?
Ant. in c. tua nobis. nu. 4. co. tit. fo. 60
Vicarius papae quam iurisdictionē habet. ioi. nu. 5. fo. 60
Vicarius plures qd habere nō pōt. Ant. in c. si nu. 2. co. tit. fo. 94
Vicarius episcopi debet esse clericus, & non laicus. in c. quoniam.
nu. 3. de offi. ord. fo. 14
Vices suas si quis commiserit alicui, censetur tenuisse totū nego
tium qd habebat. in c. venerabili. nu. 1. de offi. dele. fo. 130
Vicegerēs obtinet locū illi cui mīre gerit, & qqd referri sibi ē
mandātū executōi pīllū, qd uicē gerēt qd sit creat pīllū commīs
sionē datam uicem gerenti. in c. eam te. nu. 14. de clerico. l. 58
Viceceptor si fuerit iniuriatus, censor iniuriatus ille, cuius uicet
suas sustinet, quod intelligitur, si fuerit iniuriatus respectu officij. in
c. cum olim. nu. 1. de offi. deleg. fo. 126
Vicerector ē honorātiſs, sicut rēctor. c. sane. qa. n. 2. of. del. finio
Vicini q tenentur ad refectorem alicuius putant, an possint remou
ciare ubi dicti puter ad hoc, ut non teneantur remitti. in c. 1. nu. 5.
de ecclē. x. dist. fo. 276
Vicinifaciūs qspsumit scire, tñ testis deponēs de scō uicini, & i cā
scietiz dixit, qd uicinus, pbat, in c. quoddā. nu. 1. de psūm. fo. 144
V CORRE. Ad d. ex. & qd ibi. no. i. li. uicinus. C. de imp. lib. in l. con
uenticulā. C. ad ep. & cle. & i. li. C. colui. dete. i. c. §. ues de pace
tenē. & Moderni in d. li. si cer pe. & unde Abb. i. c. cu dicit. l. prime.
de pur. cau. facit iud. qd i. c. euoli d. coue. & l. 1. §. si uicini
ff. d. d. i. fee. & l. diu. ff. tuto. & cor. ad ab. h. s. l. p. loens. in c.
C. de ann. & tr. b. lib. facit. l. duo pio. §. i. uicini. ff. de rei
ubi an alijs possident bona imobilia recurrat ad locū ubi habitat,
& qd uoluit ibi Bar. & qd uoluit i. l. decrē. de yb. ob. & i. l. illa. ff. eo.
ptor. & l. mita fed. in Pe. d. anc. ubi q. §. baret absentium ut iſt
mita ē qd tēte exequat. si signator facta in memo loco. c. emi
tua. q. mari. accu. pof. Bar. in l. si pē. ff. ad acq. her. facit. l. plane ff. d.
excu. tut. & l. fi. ff. de decrē ad ordi. qd intelligit, qd firmat ē
grauis. ar. l. §. per. nide si leuis. & l. ob. qd. ff. de gl. ed. & l. i.
q. si. ff. de rei mob. & c. si ipsi. 19. dist. & de uicinis uidē Bal. in l. fi.
C. d. his qb. int. id §. g. l. & felicias. de pa. lib. 6. & pluribz dixit
Bal. i. d. li. ter. i. ad. Statuo causę q offendēs aliquē iuxta do.

mi ſuā p pedē puniūt tāta poena, an tale ſtatutū habeat loci, & ſtal-
tus offendit aliquē iuxta domū ſua a parte poſteriori iplius domi, &
arguit qd. ſic p. ſtatutū ſi. de. referri. h. g. hñi d. determinat, qd. tale
ſtatutū e poenale, iō d. t. r. l. r. g. de. offenſa facia in antenno p. do-
mus. ar. l. cū in d. u. c. ſi. de. r. l. g. & ſum. p. iur. nec ob. d. ſtatutū ſi.
qd. loquūt in p. n. d. b. l. i. m. u. h. ob. u. ſi. c. modus loquuti ad
ter. ſi. h. c. p. ed. u. c. i. m. ar. in d. l. i. d. l. i. c. u. ſi. c. a. ſi. m. i. d. m. d. ſi. c.
de. fund. i. m. ſi. c. ſi. c. ar. in d. l. i. c. u. ſi. c. Sed cū uocet alia ſtatuta qd.
ſunt h. e. l. g. de. quibus intelligitur, de. de. cōbus ſm. Bar. ibi. ar. ſi. h.
i. c. de. p. l. u. m. b. i. & qd. de. habitāt ſm. domo cōdūtā, ad d. u. c.
i. c. u. m. i. c. de. p. ſi. c. r. o. n. p. l. e. u. a. r. i. d. nō rōne domo, ſm. Bar. in d. l. i.
c. u. ſi. c. Sed: quid ſi tēl. ſi. d. i. x. i. t. l. e. o. qd. cōſingue u. ſi. d. i. t. Bar. in d. l.
i. c. ſi. c. p. qd. u. c. l. e. t. p. q. o. ſi. c. d. l. i. c. u. ſi. c. Sufficit. g. tēl. ſi. c.
p. n. a. t. p. l. u. m. p. i. u. r. u. c. in d. n. ſi. l. o. c. ſi. c. Lucius. ſi. de. h. i. q. in ſi. c. u. c.
de. d. l. i. c. i. t. e. u. d. i. n. u. c. u. r. q. r. o. c. de. tēl. i. d. u. c. i. t. g. p. o. ſi.
tēl. ſi. c. tēl. ſi. c. h. o. ſi. c. qd. cōſingue u. ſi. c. ſi. c. N. i. c. d. e. m. a. t. i. b. q.
x. q. ſi. c. tēl. p. l. o. n. g. p. i. ſi. c. i. n. i. d. e. n. e. c. e. ſi. c. i. u. r. i. u. i. d. i. c. i. t. i. n. t. e. r. r. i.
tēl. ſi. c. tēl. ſi. c. i. n. a. q. u. d. ſi. c. u. r. q. d. e. r. u. ſi. c. p. l. o. n. g. ſi. c.

- [illegible]

In Panormitani Commentaria.

- 2 Vis quod duplex sit in ead. audientiam. nu. 2. quod me. cau. fol. 195. Et uidet in c. seq. in prin.
- 1 Vitium dicitur an, & in quem successorem transeat. Anto. in c. ex transmissi. nu. 7. de fili. presby. fo. 69
- 7 Vinere quis possit presumitur etiam per centum annos in ca. in prae sent. a. nu. 4. de sponsa. fo. 10
- 1 Vnum. ter. sic illud, quod sit nemine discrepante in c. si. nu. 2. de pos. su. prela. fo. 136
- 2 Vnum. ter. dicitur factum, quod sit nemine discrepante. Ant. in c. di lectus. nu. 2. de temp. ord. fo. 51
- 1 Vnum. inter, ista dictio importat, q. actus fiat nemine discrepante. idem de uerbo concorditer. in c. elect. nu. 1. de off. leg. fo. 139
- 1 Cor. Adde q. unanimiter factum a maiori parte capituli, seu collegii aliquibus contradicentibus potest dici unanimiter factum, colligit do. Ant. in c. ad unum. quod me. causa sed Abb. ibi dicit totum oppositum esse colligendum. ibi enim dicit, q. uno excepto electio fuit unanimiter celebrata. Nā si uerbum unanimiter, ueritatem in maiori parte collegii, iustitia fuisse dictum uno excepto, & q. hoc uerbum unanimiter, importet q. nemine discrepante, probat text. in c. bonae memoriae secunda in nero unanimit. & ibi Abb. in. 1. no. de post. praet. ad idem uerbo non nocet idem probatur. in c. & si unan. inter. co. tit. & Abb. in. 1. no. Hoc et probat etymologia uocabuli. Nam unan. inter dicitur, quasi unus animi. non ergo possunt dici electores fuisse unanimes. si eorum aliquis fuit discordans sententia communis, ad idem adduco. c. cum dilecti. de elec. & text. in o. d. proba. & d. Barb. in c. eū ecclesia futrina & ibi Abb. de cā. poss. & prop. ubi idem tenet. & dicit esse hoc no. pro eo quod solet d. in collegio, qd fuit unanimiter approbatus idem de uerbo concorditer. ut no. glo. in c. de ne. Romani. de elec. & in c. cupientes. co. tit. 6. Ab. in prae lat. locis & in c. eū pōt. de re. ud. fo. de imo. & do. Ant. in c. de ma. & obe. bal. in c. elect. de elec. ubi uideat dicere contrarium. Adde Lu. Ro. cons. 3. 12. in 4. dubio ibi quo ad quartum ubi dicit in c. cupientes. Sed hac uer. concorditer. esse ueritatem. q. concorditer importat, q. nemine discrepante, pro qua allegat text. optimum. in c. in cau. sis de elec. ubi papa huc duo s. concorditer, uel maioris partis consensu, ut dicitur in pont. sed alii noluerunt. gl. in d. eum non potest & in de Alex. de in rbo concord. re. ubi concord. glo. in cons. 127. inc. p. in causa & huc de sententia Franciscanum in. 1. col. in 2. uol. do. Domini. n. d. ead. huc glo. in c. de ne. Romani in uerbo concorditer de cie & ibi Abb. in apoll. fed. iudicio meo dictum do. Ant. & ueritatem, q. huc de natura huius uerbi, unanimiter, sit q. actus fiat nemine discrepante, tamen propter maioriā subiectam id dicitur unanimiter factum quod sit a maiori parte collegii, licet aliqui contradicant. Nam papa. in d. e. ad aures, dicit elect. omni celebratam unanimiter. & tamen minus contradicant, nam si papa stultus in proprio crimine unanimit. ter, non posset dici electio unanimiter facta uno excepto. Et sic ex p. sit ad denotandum unum uerbi, quae in casu nostro non attenditur, sed electio facta a maiori parte capituli ualeat. in c. in gen. sic eccl. 2. de elec. 1. de his quae si a ma. pa. ca. uñ d. iunguntur sic. Aut huius uerbum exprimitur a lege, & tunc id qd sit a maiori parte ual. t. q. maior. sit. ad minus, nisi electoralis casus. q. requireret omnes nemine discrepante, per in. qd sit in auth. de elec. in. 5. in uerbo nemine reluctante. unde in hoc attenditur materia subiecta arg. l. in uo. ff. lo. ca. Ant. exprimitur a statuto, & tunc actus debet fieri nemine discrepante, quia tunc attenditur u. uerbi, & statuta proprie dicitur intelligi. Constitutionibus si ad munici. 3. huc aut uerba. ff. de nego. gest. l. quicquid attingit. ff. de uer. ob. in c. in nostra. de iur. in uide. de iur. inter. concludit, q. de natura uerbi unanimit. ter. est, q. actus fiat nemine discrepante, nisi materia subiecta aliud requirat. & uide. Ab. de uerbo concorditer. in d. c. dicit de elec. & in c. eum uobis. co. tit. 1. col. & in c. 1. in si de ma. & obe. & in c. in singulis. de sta. mona.
- 2 Vnum. inter dicitur fieri, quod sit nemine uel pauci discrepantibus. in c. ad aures. nu. 1. quod me. cau. fo. 194. Et uidet in c. seq.
- 7 Vnctio extremum sacramentum ē, & tamen terarii pōt, quia p. eam charactere non imprimitur. in c. n. r. autem. nu. 4. de fecun. nup. fo. 63
- 2 Vnctio est duplex, & quid sit eius effectus. Anto. in c. unico. §. scire. nu. 3. de sacra. unt. fo. 64
- 7 Vnctio sacra a quibus est danda, & quot sufficiant. in c. quae sunt. nu. 3. de uer. leg. fo. 236
- 7 Vnguentum dicitur, si p. p. q. non habuit aliū fratrem, sed improprie dicitur etiam illi, qui habuit aliū fratrem, licet in continentem fuerit mortuus. in c. nam & ego. nu. 1. de uerbo. signi. fo. 234
- 6 Vnio unius monasterii, uel ecclesiae potest ex causa fieri per episcopum. me. quia monasterium nu. 2. de relig. domi. 2. 32
- 6 Vno qñ sit de una ecclia ad alia, n. dēt status eccliae unitate alterari, sed debet i. officari. putat unionē. c. expoliuit. nu. 7. de pb. fo. 60
- 7 Vnio ecclesiarum potest fieri per episcopum in suis diocibus, non tamen potest hoc sine consensu capituli facere. in cap. licet uni. c. nu. 2. de exco. prela. fo. 168
- 6 Vnio ecclesiarum potest dissolui, si procedente tempore appareat

damno. in c. 1. nu. 3. ne sede uac. fo. 82

Vnio quibus modis fiat de una ecclesia ad aliam, & quid resultat, & quomodo faciunt in electione praetuli ibi. nu. 5

6 Vnio ecclesiarum inducit unionē rerum & actionū tā ecclesiae unitate quam ecclesiae cui iuratur. n. c. quia monaste. nu. 4. de rel. fo. 232

6 Vnio unius dignitatis uel beneficii potest fieri propter paupertatem alterius dignitatis. in c. cum nostris. nu. 15. de conce. preb. fo. 75

6 Vniuersitas scholarum iudicatur, ut ecclesiastica, uel secularis secundū quod in ea est maior pars scholarium clericorum, quā laicorum, uel contra. in c. 1. nu. 12. de locato. fo. 110

6 Vniuersitas scholarum in qua tot sunt laici, quot clerici, dicitur ecclesiastica, quia maior dignitas attrahit ad se minus dignum. 1. c. extra pand. in re. §. qui uero. nu. 7. de preb. fo. 51

6 Vniuersitas scholarum, uel aliarum artium pōt in iuribus suis statuere, & penam imponere in c. quae in ecclesiis. nu. 7. de cons. fo. 28

6 Vniuersitas non debet excoicari pro delicto, sed illi qui fuerunt auctores delicti. in c. ad aures. nu. 8. & 22. de immu. ec. fo. 289. & l. q.

3 Vniuersitas scholarium est approbata, & potest habere rectorem. in re. c. si quis contra clericum. nu. 3. de fo. com. p. fo. 71

3 Vniuersitas non potest excommunicari. in c. tuae fraternitatis. nu. 5. ut sit. non cont. fo. 140

6 Vniuersitas potestas remanet penes nō delinquentes, licet numero pauciores. in c. t. nu. 21. de his quae si a ma. par. cap. fo. 90. Et in negotiis uniuersitatis debent esse ad minus pñces duae partes ipsius, & illarum duarum partium contentio, uel dissentire maior. ibi. nu. 16

3 Vniuersitas uel capitulum potest accusari de maleficio in ea causam quae il. 1. nu. 1. de iud. fo. 31

3 Vniuersitas uel capitulum non excommunicatur, sed singuli de ipsius. in c. 1. nu. 2. de lit. cont. fo. 130

3 Vniuersitas an possit aliquid sine Rectore dispendere. in c. fin. nu. 5. de procu. fo. 190

Vniuersitas quando constituit procuratorem uel syndicum, non requiritur autoritas uel decretum superioris ibi. nu. 10. fo. 191

3 Vniuersitas temporalis, in qua est iurisdictionis, pōt pignorari, uen. di. & locari. in c. cum Bertolus. nu. 2. de re. ud. fo. 86

3 Vniuersitas iudicium an possit regulari. in c. licet ex excepto. nu. 4. de o. comp. fo. 88

3 Vniuersitas uel collegium dicitur quoddam corpus fictum. & repraesentatum in c. nouit. nu. 2. de his quae si a ma. par. fo. 85

3 Vniuersitas uel ecclesia possunt iurare de calumnia per procuratorem. in c. cum c. fo. 1. de ma. ca. nu. 1. fo. 162

2 Vniuersitas scholarum an sit secularis, uel ecclesiastica consideratur, an iohannes facti sint plures uel pauciores in c. cum ab ecclesiis nu. 6. de oñ. ordi. fo. 144

3 Vniuersitas uel collegium potest regulariter statuere. ut non ualeat actus nisi habeatur omni consensus. ut in quod ualeat actus gerend. a pluribus de uniuersitate. in c. constitutus. nu. 8. de appel. fo. 143

7 Vniuersitas an possit compatermitatem contrahere. in c. uen. c. nu. 5. de cogn. sp. ri. fo. 35

2 Vniuersitas sine collegio tam seculare, quam ecclesiasticum, quādo constituit syndicum, uel aliquem alium actum faciunt, an requiratur de necessitate, q. instrumentum conficiendo singulorum nomina describantur in c. immo. nu. 6. de syndi. fo. 192

4 Vniuersitas non debet excommunicari, sed omnes de uniuersitate bene p. sunt. in c. cum tu. nu. 1. de test. fo. 61

Vniuersitas nō nocet retractat oia q. stant in uniuersitate, nā p. obest cōceptus unius, quam contradictio multorum. ibi. nu. 6. fo. 62

7 Vniuersitas qualiter debeat congregari, & quot de uniuersitate debeat interuenire ad hoc actus nalcatur. c. 2. nu. 10. de no. oper. nu. fo. 176. Et uidet in c. ecclesia uestra. l. 1. nu. 1. 2. & 4. de elect. fo. 202

9 Cor. Tu dic, q. conclusio legitimarum & canoniarum est ut interueniat duae partes uniuersitatis ad hoc actum nalcatur. ut il. nulli. ff. de iur. iur. no. l. nominationum. C. de decu. l. 10. & ex his duabus partibus debet ad minus consentire maior pars, & sic debet intelligi. l. p. maior. ff. ad mun. c. & in c. 1. de his quae si a ma. par. ca. hoc sententia Laliud refertur. ff. de re. iur. & gl. in d. l. nulli. & Bar. in l. oēs populi. ff. de iur. & iur. in c. 2. de no. oper. nu. tex. & ibi Abb. in c. ecclesia uestra. in. 1. col. de elec. & per Ab. in c. humana. in gl. in uer. ad maiorem partem. co. tit. probatur rōne. Duas partes repraesentat eam uniuersitatem dicti legitimi nulli & nominati. omni. ergo sufficit maior pars utrarum duarum partium. 1. Limitat primo non habere locum, ubi tractaretur de reformatione alius officialis in euitate, quia tunc non est sufficiens maior pars, sed est opus, q. oēs in unū consensat, iste est casus singularis sed omnes in auth. de sen. c. 5. & si quid. & ibi dum dicit cōi. consensu, & nullo reluctante. & illud tex. legauit Ro. in re. rubricae de arbi. in 1. colum. & Ang. de peru. in l. maiorem ff. de pact. & fo. Ant. in c. cum olim de test. c. ibi do. Ant. Barba. quo l. no. pro cōfirmatione rectoris, seu alterius officialis & unde do. meum. in c. de iud. in 14. col. ubi dicit q. quis potest confirmari in officio per biennium, dummodo fiat ne

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

[illegible]

Vniuersitas collegium fuit capitulum non possum delinquere, sicut
omittendo, quia committit de hoc mandando, fuit ratum habendum
nem an possint puniri in dilectis. il. 2. nu. 10. de simo. fol. 95.
Vnueritas est quedam persona ficta, & representata. ibi. nu. 1.
Vnueritas nō excommuniatur, quia excommunicator requiritur
corpus & animus. m. bi. nu. 12. fo. 99.
Vnueritas quando dicitur tota delinquere. ibi. nu. 13.
Vnueritas si sua punita, an postea poterunt puniri illi de uniuersi-
tate. ibi. nu. 14.
Vt ut requiratur consensus maioris partis vnuerſitatis ad faciēdū ali-
quē actū, sufficiat consensus maioris partis priuati i cōcho. ibi. 11.
Vnuerſitas, si committere bellum, an omnes hoies illius uni-
uerſitatis puniantur in e gratiam. nu. 7. de potu. prel. fo. 129.
Vnuerſitas tunc peccat, q̄ si factum est delictum collegialiter. ibi. nu. 8.
Vnuerſitas & collegiū potest remanere, & conseruari in uno solopri-
uati mortui uel priuati. ibi. nu. 9. & 11. to. co.
Vnus de uniuersitate potest opponere quicquid sit qui tñ est de uniuersi-
tate, non immisceat se in actibus uniuersitatis. in c. ex parte altenſi-
ti. u. 9. de consens. prel. fo. 79.
Vnuerſitas ūi consentiunt nō est necesse exprimere nomina propriā
in c. 2. nu. 49. de ordi. cog. fo. 188.
Vnuerſitates alijs faciūt doct. & scholares i cāsis cōcernētib. totum stu-
diū, nec alij sine illis possunt in c. ex lictis. nu. 1. de cons. fo. 46.
Vnuerſitas potest legem inponere singulis de uniuersitate. ibi. nu. 2.
Vnuerſitas, caputū, uel collegiū illius, quod habet in mandato,
an sit obseruandum per singulares personas & an contrarium po-
natur. an c. am. t. nu. 12. de rēfor. fo. 38.
Vnuerſitas tunc dicitur committere maleficiū, cum sacrificatio
consilio, alias sicus in c. erratrag. ibi. nu. 3. de ofordi. fo. 133.
Vnuerſitas nō potest de bēti singuli de uniuersitate contribuere, & an de-
beat fieri colla. p. libi. c. 1. c. de elec. n. 14. de rēfor. fo. 81.
Vnuerſitas ubiqueque est obiecta, nec habet unde satisfaciatur, pō-
singulis de uniuersitate imponi colla. etia, an habeat unde soluat. c. 1.
nu. 6. & 7. de his que h. a. ma. par. cap. fo. 62.
Vnuerſitas uel collegiū uniuersale continetur syndicum uel procur-
torem, quo casu debent deferri nomina omnium de uniuersitate
& quanto. nu. 4. de his que h. a. ma. par. cap. fo. 86.
Vnus potest agere nec plurimum personarum, & alio iure tractare
quando premitur unus. m. 3. & 20. quando de pref. nati aliam in po-
testatis. nu. 4. de cens. prel. fo. 30.
Vnus fingitur uel duorum uel plurimū, nisi impediatur impoten-
tia factū, uel iniuria, uel potius superflua cōfessionis. in c. ex lictis. nu.
12. de proba. fo. 8.
Vocati ad conciliū, & non ueniētes transcurrit potestatem omni-
nium in illos, qui uenerunt, licet numero pauciores in c. in causis. nu.
9. de cle. fo. 178.
Vocatus ad aliquam rem quis non praesumitur, nisi probetur in e q̄
fiat. §. super eo. nu. 8. de cle. fo. 175.
Vocandi illi qui non erant non possunt agere de contemptu, si neq̄
fuerint vocati in illa quodiuidia. nu. 7. de cle. fo. 159.
Vocati nolentes comparere, faciunt se alios non illo, nec compen-
tur in numero interuenientium in c. cum nobis. nu. 3. de cle. fo. 149.
Vocatus & non expectans utrū agit ad interdictū, in c. cum inter ui-
uerſas. nu. 13. de cle. fo. 149.
Vocatus ad aliquid in actum, & propter contemptum non ueniens an
sit ulterius uocandus in c. cum inter uniuersas. nu. 10. de cle. fo. 148.
Voluntas fuit affectio de quinque diuisiōe sine effectu puniuntur in c. contra-
ctio. nu. 4. de consens. prel. fo. 34.
Voluntas fuit affectus machinationis in morte coniugis effectus non
subsequente, an noceat, & quid operetur in c. si n. 6. de eo quidiu-
matrimonium. fo. 30.
Voluntas non finitur morte, & quis praesumitur perdurare in illa uo-
luntate in qua moritur. in c. si n. 6. de precat. fo. 120.
Voluntati liberę, uel propriae affectus ubi aliquid committitur intel-
ligitur de uoluntate non regulata aliqua ratione. lunc eis q̄ non pos-
sit peti reductio ad arbitrium boni iuri in cap. 1. nu. 4. de his que fi-
ciunt a malo. par. ca. fo. 90.
Voluntas coacta, uoluntas est, sed non in matrimonio, & aliis quibus
dam in c. cum locum. nu. 2. de sponsa. fo. 8.
Voluntas in dilectis non solum puniunt, sed exitus dilectionis in c. n. 2.
de cultu. eucharistie. fol. 273.
Voluntas coacta si hiet loco i matrimonii. §. d. mulier. n. 2. de sponsa. fo. 4.
Voluntas coacta, uoluntas est, & quando. in c. maiores. Sum. quar-
tu. nu. 3. & 4. de bapt. fo. 279.
ADDE ad limitationem eius, q̄ dr̄ q̄ coacta voluntas, uoluntas est,
si mulier. §. pen. ff. q̄ merus casus qualis uel utrum i uis, fine coactio-
ne conditionali, scilicet si est prescriptum capitulum sacrisse
ibi notatis, & per dictum capitulum maiores §. item queritur. Scun-
do limbo ibi habere locum, quando coacta voluntas est masculina
in quo non requiritur absoluta, & libera uoluntas, ut in matrimonio,

In Panormitani Commentaria.

- ubi requiritur omni modo libertas. ut in e. c. loci. de spon. unde coacta voluntas non sufficit, quia non est absoluta voluntas, ut concludit Ab. in d. c. maiores. in § item quiritur. in d. no. 2. ubi supra, pro quo unde n. per eundem & alios. in d. e. e. locum. Tertio limita illam regulam esse ueram in rebus propriis, seu personis propriis, sicut in administratoribus. ita pulchre dicit Bal. in rub. de controuer. inue. in h. ubi allegat ad hoc. l. c. in f. de auth. tue. quare omnia no. pro limita tione. d. l. h. mulier. § pe. ff. quod me. causa.
- 7 Voluntas bona alicuius de accipiendo corpus Christi operatur, ac si accepisset. in e. quod in te. nu. 7. de pœni. & remis. fo. 207
- 6 Voluntas attenditur, licet non sequatur effectus. in e. non magno. nu. 9. ne cle. uel mona. fo. 299
- 2 Volumas in mente retenta nihil operatur, istud brocardum quomodo procedat remissus. in e. i. nu. 1. 2. de eo qui in init. in pos. fo. 272
- 6 Volens intrare religionem an teneatur pœna. c. n. magno. ne cle. uel mona. uidelicet q. non possit leges t. vel phœna audire. in e. c. non magno. nu. 1. fo. 299
- Volens intrare religionem, an dicatur religiosus ibi. nu. 12
- 7 Votum potest commutari in aliud uotum, cum auctoritate tamen superioris, & iusta causa instante consideranda a superiore. in e. i. nu. 1. 2. de uoto & no. red. fo. 218
- Votum an, & quo casu debeat commutari in melius. ibi. nu. 3 & 5
- Voti an cogatur q. obferuare, q. superuenit aliquod impedimen tum, q. si ab initio fuisset, sine dubio quis non uouisset. ibi. nu. 4. fo. 119
- Votum nunquid possit redimi, uel commutari sine causa ibi. nu. 5
- Votum non potest commutari ab inferiore. Episcopo, nisi ille inferior habeat iura episcopalia. ibi. nu. 7
- 3 Votum factum pro aliquo non obligat illum pro quo est factum. in e. col. m. l. 1. nu. 4. de restit. spo. fo. 228
- 7 Votum castitatis de presenti impedit matrimonium contrahendum ecclesia amen quauis que permittit matrimonium contrahi. in e. ueniens nu. 1. qui clerici. uel uo. fo. 26
- Votum solenne non ualeat contra matrimonium consummatum ibi. nu. 5
- 6 Votum ultramarinum non commutatur, nisi per papam, uel per habentem ab eo in hoc speciale mandatum intellige de uoto pro subsidio terre sancte. in e. ex multa. nu. 1. & 3. de uoto & no. re. fo. 224
- Votum ultramarinum pro subsidio terre sancte per solum papam d. sp. s.atur, sed pro uisitando sepulchro per ep. ibi. nu. 4. 1. fo. 60
- 6 Votum non admittitur ex simplici proposito bonum operandi in e. in literaturam. nu. 1. de uoto & no. re. fo. 219
- Votum ad hoc ut obliget, quæ requirantur ibi. nu. 2
- Votum soluitur per ingressum religionis, etiam sine superioris auctoritate. in e. scriptura. nu. 2. & 6. de uoto & no. re. fo. 220
- Votum non obligat superueniente impedimento, propter quod uotum non potest adimpleri. ibi. nu. 3
- Et in uoto intelliguntur quædam conditiones quæ ponuntur. ibi.
- Voti a quibus, & quo possit emitti sub conditione. ibi. nu. 4. fo. 60
- Votum sub ista conditione, si sanabor, tenet, & non dicitur simoniacum. ibi. nu. 5
- Votum quibus casibus potest emitti a seruo, uel a monacho. ibi. nu. 6
- Votum euianatum tempore inhabilitatis non est de necessitate adimplendum tempore habilitatis. ibi. nu. 7
- 6 Voti si non potest exequi, permittitur dilatio, si uero impedimentum est perpetuum, inducitur i. de pœni. c. q. d. super. n. 1. de uoto & no. re. fo. 223
- Votum emissum in subsidium terre sancte non impeditur, etiam ex impedimento perpetuo, sicut in aliis uotis. ibi. nu. 5
- Votum peregrinationis emitti potest etiam per mulieres. ibi. nu. 9
- Votum quo casu per solum papam commutatur. ibi. nu. 16. fo. 224
- Votum obligat de iure diuino, & ideo obligatus ad uotum cogitur præcise ibi. nu. 2
- 4 Votum commutare de bono in melius sine superioris licentia, an licitum. sit in e. peruenit. l. 2. nu. 1. de iur. iur. fo. 158
- 6 Votum ingredi religionem, si interim eligatur i. episcopum, debet elekti omni renunciare & uotum adimplere. in e. per tuas. nu. 1. 4. & 6. de uoto & no. re. fo. 224
- Voti transgressoris, qui in termino uoti non adimplet. ibi. nu. 2
- Votum matrimonium non consonum, tollitur per matrimonium sub sequens ibi. nu. 3
- Volens intrare unam religionem, non rumpit uotum, si ingreditur aliam licet laxiorem ibi. nu. 4
- 6 Votum non obligat uouentem impuberem in e. significatum. nu. 3. de regu. fo. 200
- 7 Votum solenne impedit matrimonium, & dirimit post contractum. in e. meminitus. nu. 1. qui cle. uel uo. fo. 26
- Votum simplex impedit matrimonium contrahendum, sed non dirimit post contractum. ibi.
- Volens religionem compelli debet ad intrandum religionem, sed si matrimonium contraxit, non compellitur, & tenet matrimonium. ibi. nu. 3
- Votum religionis dicitur uotum simplex, nisi pœsio subsequatur. nu. 3
- 7 Votum non dicitur rumpi, si rumpitur propter necessitatem. in e. quod non est, nu. 2. de reg. iur. fo. 246
- Votum ultramarinum potest commutari per papam in orationes, & ieiunia ita q. expensæ quæ fierent in cundo, morando, & redeundo, mittantur in subsidium terre sancte. in e. magna. n. 1. de uoto & no. re. fo. 222
- Votum potest commutari & reuocari. b. his, qui habent potestatem etiam secundum legem ueteris testamenti. ibi. nu. 2
- Votum ob impedimentum superueniens non tollitur, sed facilius dispensatur. ibi. nu. 14
- Votum, licet sit de iure diuino, tamen etiam sine causa potest auctoritate superioris in melius commutari. ibi. nu. 16. fo. 223
- 6 Voti non obligat minor. 14. anno. in e. ad nostram. nu. 4. de reg. fo. 199
- 2 Vouere tacite de intrando religionem, an quis uideatur per petitionem habitus monachalis. in e. ex transmissa. nu. 3. & 6. de cen. fo. 14
- 6 Vouens continentiā non debet contrahere matrimonium, sed si contraxerit, tenet. in e. ex parte. nu. 5. de conuer. coniug. fo. 212
- 7 Votum solenne impedit, & dirimit matrimonium contractum. in e. insinuante. nu. 1. qui cle. uel uo. fo. 27
- 6 Vouens an possit pœnitere, & an requiratur pœuerantia tridui ad hoc, ut non possit pœnitere. in e. ad nostram. nu. 4. de reg. fo. 199
- 2 Voti metu factum, an teneat. in e. nu. 1. quod me. cau. fo. 194
- 6 Voti teneur quis obferuare absque eo, q. ab aliquo recipiatur q. pendet a uoluntate sola uouentis. i. c. pœdictum. n. 10. de reg. 1. 02
- Votum simplex non dirimit matrimonium contrahendum. ibi. nu. 12
- Vouens intrare religionem potest compelli ad eam intrandum et quod sit Episcopus, & idem in aliis uotis. ibi. nu. 14
- 2 Votum emissum in infirmitate, ualeat sicut alie dispositiones dummodo infirmitas non sit tanta, q. excludat sanitatem mentis. in e. ex transmissa. nu. 1. de cen. fo. 14
- 2 Vouere an quis pœsumatur per petitionem habitus monachalis, Ant. in e. ex transmissa. nu. 3. & 5. de cen. fo. 28
- 6 Votum ultramarinum potest ex causa differri cum auctoritate papæ sine auctoritate superioris non est licitum differre uoti executionem. in e. non est. nu. 1. de uoto & no. re. fo. 220. & seq.
- Votum transgreditur ille qui differt eius executionem. ibi. nu. 3. fo. 221
- Votum non impeditur ex difficultate adimplendi, sed talis difficultas præstat facultatem dispensandi. ibi. nu. 6
- Votum emanatum a defuncto debet exequi per heredem, qui promisit nomine defuncti adimplere, alias excommunicatur, & priuatur successione. in e. licet. nu. 1. c. o. tit.
- Voti non obligat nauent superueniente impedimento oīno impedimento, nisi uouens fuisset in mora in executione. ibi. nu. 12. 13. fo. 252
- 6 Vouens intrare religionem potest dispensari a papa, ut efficiatur presbyter parochialis, quia isto casu uotum dispensatur in melius quia si est presbyter potest sibi & aliis, si in monasterio sibi soli. in e. quod Dei. nu. 1. de sta. mona. fo. 228
- 6 Vouens non est intus quo ad Deum, si papa non dispensat de uoto sine causa in e. inter corporalia. nu. 31. de transla. epi. fo. 6
- 6 Vouens dare aliquid ecclesiæ debet & potest per ecclesiam compelli ad solvendum, licet tempore uoti facti nullus reciperet pro ecclesiā. in e. ex parte. nu. 1. 2. de cen. fo. 256
- Vouens intrare aliam religionem potest compelli illā intrare. ibi. nu. 2
- Vota interpretantur si cum cōmuni loquendi in patria. ibi. nu. 3
- Vouens præsumitur, se minus gravare, quam possit. ibi. nu. 4
- 4 Vouens simpliciter non potest compelli pro executione uoti. in e. quod super. nu. 3. de fide instr. fo. 119
- 7 Votum simplex impedit sponsalia de futuro, sed non dirimit matrimonium sequens. in e. rursus. n. 1. qui cle. uel uo. fo. 27
- Votum solenne dirimit matrimonium contractum. ibi.
- Votum castitatis si uadit est & alio si iterum tunc simplex dicitur. ibi. nu. 2. Et compelli potest quis ad uoti simplicis executionem. ibi. nu. 4
- Votum solenne & simplex, quid sit. ibi. nu. 6
- Votum solenne & simplex qualiter obligat apud Deum in genere, sed in quantitate reatus differunt ex transgressionem quia transgre diens solenne magis peccat. ibi.
- Votum solenne non dirimit matrimonium contractum, nisi ex constitutione ecclesiæ. ibi.
- Votum per quod quis promittit castitatem respectu certæ religionis, sed non nouit omnia substantialia regule, nunquid dirimat uotum post contractum. ibi. nu. 7
- Votum solenne an sit si quis profitetur aliquam regulam de non approbatis. ibi.
- 7 Votum potest esse solenne ad impediendum, & dirimendum matrimonium postea contractum circa religionis ingressum. in e. siacer natus. nu. 1. de frigi. & male. fo. 41
- 6 Votum factum in puerili etate potest papa commutare etiam si sit uotum ultramarinum. in e. ueniens. nu. 1. de uoto & no. re. fo. 219
- Votum factum a maiore septennio obligat non tamen ibi. nu. 2. & 3
- 6 Votum factum timore mortis siue naturalis. siue accidentalis, an, & quo casu ualeat. in e. sicut nobis. nu. 1. de reg. fo. 204

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

- 6 Votum quod non potest impleri ob aliquod impedimentum, an cessante huiusmodi impedimento debeat impleri: in c. quidam. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 209
- 6 Votum emissum tempore inhabili, non obligat tempore habili. in c. placet. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 213
- 2 Voces dandæ in collegio, uel capitulo possunt alteri committi. in c. licet undiq. nu. 3. de offi. deleg. fo. 114
- 5 Voces duas habens in iure proprio, alteram tanquam procurator non potest unam uni dare, & alteram alteri, & si secus fecerit non tenet. in c. constitutus il. 2. nu. 8. de appell. fo. 143
- 6 Vox unus ex collegiatis potest esse potentior, uel ponderosior ratione maioris scientie, uel dignitatis, uel temporis receptionis. in c. 2. nu. 2. de his que sunt a mai. par. capi. fo. 91
- 2 Voces dandæ in collegio quam quis habet homine proprio, & confocui, non potest illas dividere uidelicet dando ipsas pro, & contra. in c. quando. nu. 2. de offi. deleg. fo. 97
- 2 Viscapio ita currit contra ecclesiam, sicut currit contra priuatum. in c. 1. nu. 11. de restitu. integ. fo. 199
- 5 Viscapio est quedam alienatio. i. c. de quart. nu. 4. de præscri. fo. 28
- 5 Viscapio mobilium an sit triennialis contra ecclesiam, sicut contra priuatum. in c. de quart. nu. 17. de præscri. fo. 29
- 5 Viscapio quid sit, & an comprehendat pignori. in c. contra. in rub. nu. 2. de præscri. fo. 23
- 5 Viscapio: quæ inchoatam non interumpit interruptio, uel protestatio extrajudicialis, secus si non est inchoata, uel nisi inchoauerit sine c. tu. in c. 2. nu. 9. & 12. de præscri. fo. 28
- 5 Viscapio triennialis non habet locum in rebus mobilibus Romane ecclesie, an autem idem sit inferioribus ecclesiis remissum. in c. cum dilecti. nu. 12. de consi. uni. uel inu. fo. 176
- 2 Viscapio si sit in foro seculari tractabitur seruatō ordine iudiciali, sicut in foro canonico tractaretur simpliciter. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. nu. 20. de consi. fo. 38 & in repe. nu. 25. fo. 43
- 2 Viscapio quæ sit, & an quo casu possit compromitti. in c. contingit. nu. 2. de arbi. fo. 224
- 7 Viscapio possit remitti usurario sponte. ibi.
- 7 Viscapio est prohibita, & si quis ea excuset, p. alio pio opere faciendo. in c. 4. p. o. nu. 1. de usur. fo. 143. Ille q. tunc p. pecunias sub usuris, an, & quo casu peccet, & dicitur committere uitias, ibi. nu. 4
- 7 Viscapio an committat deponens pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cum pacto, quod capitale sit suum. in cap. per uersas. nu. 2. de dona. inter uirum & uxorem. fo. 62
- 7 Viscapio non committit, si qui necessatur accipere pecunias sub usuris. in c. cum in ecclesia. nu. 6. de simo. fo. 90
- 4 Viscapio solvere quando quis simpliciter iurauit, quæ remedia competant. in c. 1. nu. 6. de iure. iur. fo. 136
- 7 Viscapio solvere iurant, quæ remedia competant ibi. nu. 8
- 7 Viscapio quando sunt solutæ quæ remedia competant, & q. iurauit non repetere, & nullius questionem in eum reuocari. ibi. nu. 9
- 7 Viscapio possunt repeti coram iudice seculari, uel ecclesiastico ad libitum in c. post miserabilem. nu. 2. de usur. fo. 147
- 7 Viscapio tunc cognoscitur in foro ecclesiastico, quando dubitatur, an sit usura uel non. ibidem.
- 7 Viscapio exercere cum hostibus est prohibitum ibi. nu. 5
- 7 Viscapio est prohibitum de iure dimisso. ibi.
- 7 Viscapio an sit si p. dote pmissa numeranda cetero tpe denotat solui p. centenario singulis mensibus. in c. salubriter. nu. 3. de usur. fo. 149
- 2 Viscapio iurans solvere, potest petere absolutiōē a uiro, & p. p. uoluerit, & postea repetere in c. ad aures. nu. 9. quod met. cau. fo. 193
- 7 Viscapio qua ratione prohibetur. in c. quanto. nu. 2. de usur. fo. 150
- 7 Viscapio non est, si aliquid accedit forti loco intercessi. in c. 1. numero 6. de usur. fo. 143
- 7 Viscapio non est si mutui centum, quæ non potuisti restituere, & idem necessatur accipere centum sub usuris, si exigam a te non solum forte, sed usuram quam alteri solui. ibi.
- 6 Viscapio solues potestas repetere i. cap. is q. nu. 1. de solut. o. fo. 130
- 5 Viscapio petunt, ut mercede hodie in actionibus bonæ fidei post mortem quatenus interest in c. cum uenerabilis. nu. 16. de excep. fo. 112
- 7 Viscapio an sit prohibitum de iure ciuili. ibi.
- 7 Viscapio non debet nec possunt exerceri non solum per singularem personam, sed et per uniuersitatem. in c. conquestus. nu. 2. de usur. fo. 146
- 7 Viscapio non committitur, si aliquis ponit pecunias in banco, & inde accipit aliquod lucrum honestum, uel si mutuatarius non restituit in termino, & aliquid petunt ab eo intercessi. ibi. nu. 6
- 6 Viscapio & concubinitus sunt prohibiti hodie etiam de iure ciuili. in c. cum uenerabilis. nu. 26. uer. & per hanc. de inli. fo. 70
- 7 Viscapio quare est potius crimen ecclesiasticum, quam furtum & rapina in c. clerici. nu. 3. de excep. prælati. fo. 168
- 4 Viscapio non solum coram iudice ecclesiastico, sed et coram seculari possunt repeti. i. c. an niam. il. 2. nu. 1. de iure iur. fo. 175. Et in processu contra usuram admittuntur in testes debitores, qui soluerunt usuras non nisi ad faciendam plenam fidem. ibi. nu. 1. fo. 176
- 7 Viscapio distinctio duplex. in rub. nu. 1. de usu. fo. 142
- 7 Viscapio committitur in his, in quibus est sitit mutui, & alius uero. ibi. nu. 3
- 7 Viscapio quare potius committitur in rebus, quæ consistunt in p. re, numero, & mensura, uel quare potius in mutuo quam in alio. in locatōe & similibus. ibi.
- 7 Viscapio non committitur, quando quis ponit pecuniam ad bancam. ibi. nu. 3
- 7 Viscapio exinde recipit aliquod lucrum. ibi. nu. 3
- 7 Viscapio committitur licet forte non accedat res consistens in p. re, numero uel mensura, sed reddatur ultra fortem aliqua species. puta equus, uel quid simile. ibi. nu. 4
- 7 Viscapio committitur doctores, qui allicunt scholares ad interdundum secum propter pecuniam, qui alia non essent intrator. ibi.
- 7 Viscapio quare est phibita in utroque testō. ibi. nu. 5. Et circa usurariam prauitatem ecclesia habet iurisdictionem in laicos. ibi. nu. 6
- 7 Viscapio quomodo dicitur committatur cognoscitur per iudicem ecclesiasticum in c. quoniam. nu. 1. de usur. fo. 143
- 6 Viscapio committitur ille, qui utitur alteri. op. p. quæ usum recipit. ibi. nu. 1
- 7 Viscapio committitur etiam in c. 1. nu. 2. de deposito. fo. 109
- 7 Viscapio in quibus casibus non committitur accipiendo ultra fortem. in c. conuelli. nu. 8. de alor. fo. 140
- 7 Viscapio non est, si quis dedit aliquid certam pecuniam quantitatē cum pacto, in ipso & suis heredibus reddant certam quantitatē singulis annis. in c. in ciuitate. nu. 7. de usur. fo. 145
- 7 Viscapio non est si quis succurrit sine re. p. quæ dat sibi tamen o. annos, & non potest ille talis fortem principalem repetere. ibi. nu. 3
- 6 Viscapio soluens usurario tenetur ecclesie denunciare, etiam q. contrarium iuratur. in c. uenies. s. nu. 7. de reg. fo. 205
- 3 Viscapio præsumitur renouari, si creditor longo tempore non petat. in c. in causa. nu. 9. de con. pol. & p. p. fo. 109
- 7 Viscapio est qui mutuat ea mente, ut inde aliquod lucrum habeat. in c. consilium. nu. 1. & 3. de usur. fo. 147
- 7 Viscapio est ille, qui debitor libere aliquid ultra fortem dedit, si ipse habebat in eadem deprauatam, uel si hoc non fuisset. a. K. mutuat, & si sperasset aliquid consequi, & tunc restituit in utroque foro. ibi. nu. 3. & 4
- 7 Viscapio debet restituere, si licet restitueret, sed creditoris remissum, quod ipse habebat in eadem deprauatam, & tunc restituit in utroque foro. ibi. nu. 3
- 7 Viscapio committitur, etiam si quid inde dicitur ultra fortem recipi. ibi. nu. 4
- 7 Viscapio est ille, qui progar terminū debitori aliquo a cepto. ibi. nu. 7
- 7 Viscapio debet & c. qui pecuniam p. p. omni extortit restituere illi, quibus extorsit, uel nec eas habere debet. q. de extortis. q. in p. p. p. r. 3. & si habet pecuniam non repetit, debet restituere possessiones empta. exa. neratam pecuniam, qui uero nullum habet modum restituendi extortit in c. cum in u. nu. 1. de usur. fo. 144
- 7 Viscapio incurritur pecunia q. si subiacent ipso iure. ibi. nu. 1
- 7 Viscapio an debeat restituere pecuniam, si extortas expensis suis, si tunc q. illi s. q. de restitutiōe. si in alio loco sit usurarius. ibi. nu. 1
- 7 Viscapio si extortit bonis, non habetur ratio deducto ne egeret, in foro penitentiali, secus in foro contentioso. ibi. nu. 10. fo. 145
- 7 Viscapio debet restituere pecuniam extortas, etiam si remaneat pauper. ad c. q. non possit restituere.
- 7 Viscapio boni non tunc tacite hypothecata illis, a quibus sunt runc pecuniam extortas. in c. c. super. nu. 12. de usur. fo. 140
- 7 Viscapio boni a in alio trāsata titulo oneroso non sunt debita illi, quibus sunt pecunia extortas, secus si sunt trāsata titulo lucrativo. ibi.
- 7 Viscapio liberatur a restitutione, si illi quibus extortas pure & simpliciter & sine dolo remissum. ibi. nu. 15
- 7 Viscapio si bona h. sit extortas obligata creditoribus usurariis, & si h. uenerunt alios quotiesq. tunc singulari h. subiacet restitutioni, nisi sint empta ex pecunia usuraria & q. tunc nos. nu. 3. & 8. de usur. fo. 146
- 7 Viscapio est etiam ille, qui recipit aliquid ultra fortem licet suscipiat in se periculum. in c. nanganti. nu. 1. de usur. fo. 150
- 7 Viscapio committitur et in modico, q. ultra fortem recipitur. ibi. nu. 2
- 7 Viscapio unde dicatur ibi. nu. 1. fo. 151
- 7 Viscapio quo ad formam contractus non committitur, nisi in contrarium mutui, sed quo ad intentionem deprauatam committitur in alio. ibi. nu. 1. fo. 151
- 7 Viscapio an sit censendus ille, qui restituit quadam mercantia, in qua erat uersis lucrativus de c. mutuatore ad preces ipsi. aliter illam pecuniam ad materiam preparatam cum hoc, q. id quod ipse in ea poterat lucrari, talis mutuatarius de ratione interesse & lucu cessantis. ibi. nu. 13
- 7 Viscapio committitur, si recipitur aliquid ultra fortem, etiam si consistat in facio, puta q. tunc do. eas nec aliquam autem, uel uas pro me. Perusum, & similia. ibi. nu. 16
- 7 Viscapio an teneatur restituere non solum usuras, sed et quicquid ex usuris lucratum est ibi. nu. 21. fo. 160
- 7 Viscapio manifesti dicitur et illi, qui licet non possint convinci testibus, continuatur

In Panormitani Commentaria.

- conduntur a iis præsumptionibus, & subiacent pœnis prout uere manifestis in c. cum directi nu. 1. de iur. for. 148
- Vfurarii dicuntur man feli ex fama iuncta ceteris aliis præsumptionibus. ibi. nu. 2. c. 6. fo. 149
- Vfurarius notorius etiam notorietate facti permansit dicitur, quod habet mensuram paratam ad mutuum omnibus ibi. nu. 4
- Vfurarium quod fuisse quomodo probabitur, quod transiit maxime de ualiditate testamenti ab eo audit sine aliqua cautione. ibi. nu. 6
- Vfurarius dicitur habere dominium rerum, quas per usuras extorsit, secus in fure qui non habet dominium reitratat. in c. ex transmissa. nu. 3. de decimis fo. 188
- Vfurarii & inimicitias habentes sunt repellendi ab oblationibus, quæ sunt altari in c. 1. nu. 3. de m. & ho. de. fo. 2
- Vfurarius non repetit usuras sibi ab alio extortas, nisi ipse restituat quas alius, uel ipse, uel suus author extorsit. in c. Michael. num. 1. 2. & 3. de iur. for. 146
- Vfurarius qui extorsit usuras nomine alterius, an & quo casu teneat ipsas restituere. ibi. nu. 6. fo. 150
- Vfurarius tenetur restituere, quicquid ultra sortem principalem habuit in c. mandato. nu. 6. de iur. for. 107
- Vfura est phibita utroque testis, sup. quâ nō pōt papa dispensare ibi.
- Vfurarius uel simoniacus an licite cōstruat ecclias, uel hospitale de pecuniis usurariis & simoniacis. in c. ex transmissa. n. 4. de decimis. fo. 188
- Vfurarii manifesti repelluntur ab eccliaistica sepultura, & altaris communione. in c. quia in omnibus nu. 1. & 2. de iur. for. 143
- Vfurarius manifestus non sepelitur in eccliaistica sepultura, et quæ eius hæres uelit facere, nisi ipse in morte sua hoc mād uerit ibi. nu. 4
- Vfurarii & ceteri manifesti peccatores non admittuntur ad oblationes, sed bene ab eis recipitur elemosyna, quia oblationes sunt publicæ, elemosyna uero potest fieri in occulto ibi. nu. 5. & 6
- Vfura est phibita in utroque testamento, & secundum leges. ibi. nu. 7. Et uide in secundo no. c. o. i.
- Vfurarii incurunt pœnas quibus subiaccit ipso iure. ibi. nu. 9. fo. 144
- Vfurarius quoque, & quibus psumptionibus dicat manifestus. ibi. nu. 11
- Vfurarii manifesti sunt sepelientes in facio sunt excommunicati ipso facto. ibi. nu. 1. fo. 143
- Vfurarii sunt illi, qui uendunt rem ad credentiam maiori pretio, & si incontinenti recipere pretium, & eorum testamentum est nullum. in c. ad nostram nu. 3. de emp. & uen. fo. 107
- Vfurarius conuincitur per solas probationes urgentes. ibi. nu. 7
- Vfurarius est infamis ipso iure citra aliquam sententiam. in c. inter dilectos. nu. 2. de excep. prela. fo. 170
- Vfurarii manifesti a q. 9. reputantur usuras nō pōt appellare qñ appellatio est trinita uel cōtra ius in c. q. per meo sum. nu. 1. & 2. de iur. for. 147
- Vfurarius monitus nō delictis si fuerit clericus ob officio, & beneficium suspēditur, si laicus exco. catur. in c. præterea. nu. 1. de iur. for. 145
- Vfura est crimen, de quo cognoscit iudex eccliaisticus etiam inter laicos. ibi. nu. 2
- Vfurarius non tenetur ad aliquam satisfactionem, si creditores libere remiserunt. ibi. nu. 3. fo. 146
- Vfurarius moritur ex coniecturis, & iudis præsumptionibus. in c. illo uos. nu. 4. de pig. fo. 119
- Vfurarius sepultus in eccliaistica sepultura, debet inde exhumari. in c. super nu. 2. de iur. mona. fo. 227
- Vfurarius potest compelli compelli non solum usuras exactas restituere, sed exigendas compelli exigere in c. tuas. nu. 3. de iur. for. 148
- Vfurarius non potest repetere usuras, quas alius sibi extorsit, nisi ipse restituat, quas alius extorsit in c. quia frustra nu. 1. 3. & 4. de iur. for. c.
- Vfurarius non repellitur a limine iudicii exercendo actiones quas sibi competunt ibi. nu. 3
- Vfurarii tenentur edere instrumenta, etiam in secreto confecta. in c. 1. nu. 9. de proba. fo. 3
- Vfurarius uolens repetere usuras non auditur, nisi restituat quas extorsit. in c. dilecti filii. nu. 19. de excep. fo. 17
- Vfurarius qui perdit suam naturalem, quia ab ea deicitur, non per hoc proprietatis perdit suam ciuilem. in c. olim. 1. nu. 12. de resti. spo. fo. 229
- Vfurarius potest uendere commoditatem usufructus iure remanente penes se in c. præterea il. 2. nu. 1. de iur. for. 146
- Vfurarius tenetur de re mobilibus reddere estimationem. in c. cum constet. nu. 1. de pig. fo. 122
- Vfurarius nō extinguitur, si usufructuarius ingrediaur religionē, intellige de religionē, in qua potest habere proprium. ibi. nu. 2
- Vfurarius si nō pōt cauere, quō subuenietur hæredi ibi. nu. 6
- Vfurarius qui non cauit a principio an fructus illi repore per ceptos faciat suos. ibi. nu. 7. fo. 123
- Vfurarius donans re ipsam uxori p. nuptias sine consensu dñi, non transfert in eam plus iuris q. ipse habeat, idem de eo, qui sub

- condicione adueniente habet rem in hæreditate, uel in studium. in c. nuper a nobis. nu. 1. de dona. inter ni. & uxo. fo. 62
- Vfurarius potius suum alteri concedere in uita sua ibi. nu. 3
- Vfurarius trahit in monasterium per ingressum. in c. in preterea. nu. 72. de proba. fo. 23
- Vfurarius bonorum undecunq; per filios clericos quæstorum, nō acquiritur patri. in c. constitutus. nu. 7. de resti. in integ. fo. 210
- Vfurarius per inuile nō u. iat. in c. cum tempore. nu. 1. & 4. de arb. fo. 219
- Vfurarius per inuile in indiuidus. in c. cum super. nu. 8. & numero 13. de offi. deleg. fo. 113. & seq.
- Vfurarius per inuile, in & quando uiuierit. in c. illa quotidianam. nu. 10. & elec. fo. 289
- Vfurarius per inuile nitiatur. in c. per tuas nu. 3. de arb. fo. 224
- Vfurarius & necessitas aliquando æquiparantur. in c. tua nos. nu. 3. de ecclie. red. fo. 278
- Vfurarius publica non præfertur priuata, qñ priuata in totū confunditur, publica parum inuatur. in fi. nu. 4. de uo. & uo. re. fo. 225
- Vfurarius magna æquiparatur necessitati. in c. uenerabilem. nu. 1. 4. de elec. fo. 185
- Vfurarius præsumitur mortuus ex eisdē uulneribus, & post octo menses, si nunq. fuit uisus conualescere, sed potius in detritus. re. in c. præterea. nu. 1. & 3. de elec. percu. fo. 159
- Vfurarius & prostrare sunt diuersa, & statum loquens in anno nō uerificatur in alio. in c. tua nos. §. ad minimum nu. 2. de homi. fo. 131
- Vfurarius si moriatur post al. quor. dies, an præsumatur mortuus ex p. cedenti uulneribus. in c. presbyterum. nu. 3. de homi. fo. 127
- Vfurarius si eandem dimittit nō debet, n. si certoratus de morte p. m. a. & certoratus si non dimittit, cōmittit adulterium in c. dominus nu. 4. & c. de iur. nup. fo. 64
- Vfurarius an & quando possit facere elemosinam sine consensu mariti. in c. si qua. nu. 4. de iur. for. 141
- Vfurarius p. dote soluto m. m. o. reitruenda, si deit aliquid pignus tenet. in c. si pignoris in forte cōputat. in c. salubriter. n. 4. de iur. for. 149
- Vfurarius nulla etiam temere a marito non exculatur, si postmodum adulterium commisit. in c. significasti. nu. 3. de iur. for. 157
- Vfurarius quæ de cedit non electa sibi. si p. lura, debet sepeliri in sepulchro mariti, & si habuerit plures in sepulchro u. t. m. & si fuerit uidua, & reuerfa ad domum patris. ad. ne est sepelienda in sepulchro mariti, & intellige prædicta, quādo maritus præcessit, si uero uxor præcedat, in quo sepulchro sit sepelienda, an in maiori mariti, an suorum. in c. de uxore. nu. 6. de iur. for. 171
- Vfurarius mariti effecti religio, an possit promittere continentiam, an uero, debeat intrare monasterium intellige, qñ consensit, q. maritus ingrediaur religionē in c. cōiugatus nu. 4. de conu. coniug. fo. 210
- Vfurarius non potest promoueri in episcopum, nisi uxor religionē professetur in c. sane nu. 1. & 2. co. n.
- Vfurarius uxor sequi tenet, sed nō semper. in c. de i. i. nu. 4. de spon. fo. 4
- Vfurarius adultera in monasterio collocata, an possit ulterius a marito repetere & gaudere nu. 7. de conu. coniug. fo. 215
- Vfurarius per dote legatum sibi factum a marito, si incontinenti uixerit post mortem mariti, n. si ante marito ignorante. in c. uxoratus nu. 2. de conu. r. coniug. fo. 211
- Vfurarius. Adde Pe. de Anch. in c. petitis. de priuile. ubi testator reliquit uxorem usufructuaria, q. d. u. cast. uixerit, si primo anno uiuit casta, secundo non t. r. i. o. redit ad castitatem ingrediendo forte reliquit m. p. non reuocatur legatum, quia suprum committendo perdit. in c. l. i. fo. 107. C. de h. s. quibus, ut indig. & in l. fides. omiffum. C. de fide. com. faciunt optime uo. an l. fi. C. de indi. m. d. tollen.
- Vfurarius non tenentur sequi uiuos ultra mare uouentes. in c. ex multa. nu. 2. de uxo. & uo. re. fo. 224
- Vfurarius quæ non sit suspecta potest sine consensu uiri nouere pro subfido. t. r. e. f. a. n. c. t. e. ibi. nu. 9
- Vfurarius pōt renuociare iuri hypothecarum in bonis mariti, sed non in sibi donat. s. in c. donatio. nu. 12. de dona. inter ui. & uxo. fo. 64
- Vfurarius uergit marito ad inopiam petit dote, & donationē sibi factā ibi.
- Vfurarius propter adulterium uiri lucratur donat. onē sibi factam ibi.
- Vfurarius prima uiuente ē non cognita, si quis cum alia licenter matri moni cōtraxerit, & cōsummauerit, prima mortua secunda hñe nō potest. an c. significasti. nu. 1. de co. qui du. in matr. fo. 210
- Vfurarius adultera exco. p. i. n. s. quod etiam maritus adulterauit, an audiat, si maritus adulterauit post sententiam latam super separatione tori. in c. h. nu. 4. de iur. for. 157
- Vfurarius potest renouare maritum a religionē, licet ipsa dederit licentiam m. m. in c. accedens nu. 1. de conu. coniug. fo. 214
- Vfurarius tenetur intrare monasterium ibi faciendo professionem, qñ eius maritus idem fecit, intellige cum eius consensu. ibi. nu. 2
- Vfurarius quæ præstitit consentiam marito, ut ingredieretur monasterium non compellitur ipsa intrare, si est contens & non suspecta. in c. significasti. nu. 1. & 2. co. n. fo. 215

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

- Vxor quæ præstitit consensum marito intranti religionem, siue ipsa fecerit totum continentiam, siue non, an cōpellatur intrare monasterium, & an possit petere restitutionem mariti. ibi. nu. 3
- 6 Vxor dans licentiam marito, ut ingrediatur monasterium, & an censetur ipsa uoluisse castitatem. in c. 1. nu. 4. de conu. coniug. 10. 208
- 6 Vxor quæ supponit sibi partum alienum, an & quo casu teneatur illum reuocare marito. in c. officii. nu. 3. de pœni. & remis. fo. 206
- Vxor quæ supponit sibi partum alienum, qui successit suo marito, an teneatur in foro cōscientiæ restituere illis qui alias successit tunc ab incestu. ibi. nu. 7
- 7 Vxori agenti ad restitutionem coniugis obstat exceptio adulterii notum, si per euidenciam rei uel per confessionem partis, non autem per testes probari. in c. intelleximus. nu. 3. 4. de adul. & stu. fo. 136
- 3 Vxor militis, uel Comitis non debet ab eis uocari domum. in cap. ex parte. B. nu. 15. de fo. comp. fo. 104
- 7 Vxor petens restitutionem mariti, repellitur, si notorie fornicata est, & maritus cōnuictus in c. significasti. nu. 1. 5. 7. & 10. de diuor. fo. 37. & 149
- 7 Vxor prima ueniente si quis secundam hoc ignorantem in uxorem ducit, mortua prima licite remanet cum secunda nouo interueniente consensu. in c. ueniens. nu. 1. & 2. de eo qui dux in matr. fo. 30
- 6 Vxor an perdat relictu sibi factu si caste uiuat transiendo ad secundam uxorē, & an sit castitas cō propria uxore. in c. qd a te. nu. 3. de den. cō iug. fo. 18. Et uidet. in c. ut clerici. nu. 3. de uita & hone. de fo. 9
- 4 CORSE. Alde si relinquatur mulieri ususfructus uitam bidua. serua. & ipsa nupserit cū clerico in sacris ita quod matrimonium non teneat, perdit ususfructum in Auth. de rest. & ea quæ parit. §. nunquid. q2 non debet esse melioris conditionis ea, quæ fornicatur, q2 ea, q2 nubit intra tps luctus. arg. c. qui de præben. li. 6. do. Calde in c. h. de pig. adde q2 in simili noloit Bal. in l. Deo nobis §. hoc etiam C. de epi. & cle. in §. col. Quidam relinquunt uxorem usufructuariam bonorū suo tū, donec caste & hone. uixit & uitam u. dua. serua. modo illa dominā obtulit se cuidā monasterio, & assumpsit uelum religionis, queritur utrius ualuerit dicatur u. uere, ubi determinatur q2 licet q2 licet, q2 monasterio ualuerit, non dicant uideri, quia sponsus carū est Christus, & d. magis dicitur diu mortuæ & per pñs finitum est restitutum, tamen & ceterum est u. u. r. m. quia per hoc plenius impletur mens testatoris. C. de ind. uol. col. authent. cū relictu, circa prin. nec habet q2 mortua quantum ad succedendum, ut in d. l. Deo nobis. §. hoc etiam. Item uidet. q2 quo ad mundum, quæcumq2 permanet in spā nate one prim. uiri. ut §. 4. dist. c. u. d. u. & ibi per Arch.
- 6 Vxor quæ intrante monasterio uoxit continentiam, potest compelli etiam ipsa intrare, si non continenter uiuet, scilicet si turpiter uiuat. in cap. apostolicam. nu. 3. de et nuci. coniug. fo. 213
- 3 Vxor potest petere & cau. onem a marito, si timet eius fructum etiam si cum patre maritus leuit, sed cautione non obstat. poterit ipsam maritus leuit. & caligari. in c. ex transmissa. nu. 1. 2. 3. de rest. spo. f. 221
- 7 Vxor a uiro propter adulterium separata perdit dotem. in c. plerum quo. nu. 1. & 9. de dona. inter ui. & uxo. fo. 61
- Vxor si recedit a marito p. adulterium, uel alia cām, an perdat dotē & an excusetur, si maritus eā propria auctoritate expellit. ibi. nu. 4
- Vxori dotem repetenti obstat exceptio adulterii. ibi.
- Vxor adultera & conciliata uiro non perdit dotem. ibi. nu. 5
- Vxor propter adulterium separata perdit donationem propter nuptias & quid de paraphernalibus. ibi. nu. 8
- 7 Vxor prima uiuente, qui cum alia contraxit, quam tamen non cognouit, prima mortua potest contrahere cum secunda. in c. si. nu. 1. & 2. de eo qui duxit in matr. fo. 30
- 7 Vxorem si quis credat uiuere, quæ mortua est, si cum alia cōtrahit, quo ad Deum non tenet secundum matrimonium. in c. cum in Apo stolica. nu. 6. de sponsa. fo. 10
- Vxor de morte uiri non certificata non potest contrahere, quamuis ignoret, quid sit de marito, qui longo tempore absuit. in c. in præsen tia. nu. 1. eo. to. fo. eo.
- 7 Vxor potest agere contra uirum, & petere alimenta. in c. ex licetis. nu. 4. de diuor. fo. 38
- 7 Vxor quemodo debeat certificari de morte mariti, & quæ in hoc solennitas sit seruanda. in c. in præsentia. nu. c. de sponsa. fo. 10
- 3 Vxor an teneatur stare cum marito excommunicato, & an petatur ab eo. in c. h. nu. 12. de ordi. cog. fo. 191
- 7 Vxor si n. p. h. unde uiuat, alimētari dēt ab heredibus mariti, donec dos restituatur. in c. de prudentia. nu. 6. de do. inter ui. & uxo. f. 61
- 1 Vxor utas si facit se promoueri ad sacros ordines, licet illos recipiat uere, tamen non habet illorum executionem, si uult cum uxore permanere in clericis de uitanda. nu. 4. de elec. fo. 144
- 6 Vxor eum uiuente marito alteri nupsit, non potest eo mortuo, illi cum nupsit, copulari. in c. 1. nu. 3. de conec. præben. fo. 70
- 2 Vxor teneatur marito seruire extra copulam secundum conditionem ipsius uxoris, inspiciendo, an sit nobilis, an non. in c. licetis. nu. 27. de rest. spo. fo. 233
- Vxor quo casu potest cogi a marito, ut oporetur & lucretur in domo. ibi. nu. 28
- Vxor potest cogi redire ad domum uiri, id est realiter capi, etiam si opposuerit de consangu. ibi. nu. 29
- 7 Vxor alioquin potest esse in foro fori, quæ tamen non erit uxor in foro cōscientiæ. in c. ex licetis. nu. 6. de sponsa. fo. 3
- 7 Vxor pauper quæ accusat matrimonium de cōsanguinitate, an debet habere expensas a marito. in c. ex parte. nu. 10. de accusa. fo. 70
- 7 Vxor prima uiuente maritus fidem dedit alteri de eam uxorem ducenda, & cum non cognouit, mortua prima contraxit cum alia, & stante secundo matrimonio, cognouit illam, cui fidem dederat, an mortua secunda possit eam ducere in c. h. nu. 3. de eo qui dux in matr. fo. 30
- 7 Vxor sicut dicitur potest a uiro propter fornicationem, in a & ipsa ex eadem causa uirum dimittere potest. in c. discretionem. nu. 3. de eo qui cog. cōsan. fo. 38
- 6 Vxor præsumitur acquiescisse ex bonis mariti, nisi extra dotem habeat multa bona. in c. 1. nu. 3. & 7. de pecu. cle. 137
- 7 Vxor quæ a principio contraxit cum paupere, uel uergente ad inopiam, uel substantia ita male ueniente, an possit postea dōis restitutionem petere. in c. per ueltras. nu. 1. 5. de do. inter ui. & uxo. fo. 63
- 2 Vxor accusat maritum de adulterio cuiuslibet a tori separationē, & ut incutatur donatioem p. nuptias in c. u. nu. 7. de procu. fo. 134
- 7 Vxor morte uiri a lege ipsius soluitur. in c. super illa. nu. 3. de secun. nup. fo. 63
- 7 Vxores plures simul habere non licet, successiue autem scilicet. quia demus. nu. 13. de diuor. fo. 39
- 7 Vxor accusata de adulterio, an replicabit adulterium mariti, si de eo non egit penitentiam in c. si. nu. 8. de adul. & stu. fo. 137
- 7 Vxor prima uiuente, si quis contrahit cum secunda hoc ignorante, prima mortua ad sui petem onem non separatur a secunda. in c. 1. nu. 1. & 3. de eo qui dux in matr. fo. 28
- Vxor uiuente si quis alteri fide dedit, ea mortua illam non potest in uxorem ducere, & an impediat, uel dirimat matrimonium. ibi. nu. 3
- 6 Vxor cui testator reliquit usufructum bonorum suorum, si caste uiuat, per transitum ad secundam uxorē mortuo testatore non perdit relictu sibi actum. in c. ut clerici. nu. 3. de uita & hone. de fo. 9
- 4 CORSE. Et uide cautela est fin. cū adiret si caste uiuat, & uia in qua de seruatur per d. qd no in l. 1. C. de secun. nup. Idē uoluit ab. in c. qd a te. de conu. & in c. de. ex eo. de sen. exc. hoc uoluit Bar. in l. mulier §. si proponitur si ad treb. & pro opi. ipsorum u. ualde no. & alibi non ita expressus. in c. Nec. §. 1. dist. ubi caluitate dices esse cū propria coniuge cōcubiti, de hac qōne uide plene do. Alex. de Imo. in §. si proponere tar. in 4. col. in uer. no. q. mulier d. p. uidet & caste mulier, ubi plene disputat hunc passum, & opinionem Bar. tenuit uir Ray. & Old. uide ibi per cum, tamen iudicio meo opi. Bar. abb. & sequaxium u. ueror per d. e. Nicen. Et uide caut. aduocati, & tabelliones debent ceteriorare testatorem ut addat uitam utam ualidalem seruauerit, pro cuiusmodi opi. docto. quod intelligi, si de uoluntate testatoris, uel de cōsuetudine loquendi aliud apparcat. Item uerba in dubio debent intelligi generaliter. l. si qui. ff. de seru. sed alia opinio uidetur equior, quia non est uer. simile q2 testator ita uoluerit, facit pro opinione Bar. rex in arch. de non eligendo secundo nubem. §. cum igitur. & opinione Bar. tecus est Ric. Malum. Iac. de Arc. & Ray. de for. uide Pat. de Anch. & Inn. in d. c. qd a te, ubi tenet contra Bar. & idem Ang. in §. cum proponitur. & in d. §. cū igitur, & in disputatione sua in c. pie nec. testator fundum reliquit mulieri, unde concludere in in practica et sequenda opi. Bar. Quæ quid dixerit Ang. & Bal. & sequaces per d. eum §. Nicen. & per dictum §. cum igitur, quibus rex caullatio fieri non potest, & hoc uoluit re matrimonii cum omnes pœne legales essent, pœ transitum ad secundam uxorē Apostolo dicente, nubat in Dño mulier soluta a prim. uiri. c. pe. & uiti. de secun. nup. adde Ang. are. de iust. & iur. in §. iuris percepta. ubi de hoc. Et adde si usufructuariam uxorem testator reliquit, quid caste uiuere in primo anno uiuit caste, secundo non, tertio reddit ad castitatem in ingrediendo sorte religionem, an ratiū mat. legatum? u. quod sic, quia iste dictiones donec, quoad, & quid sunt suspensiuæ, & habent temporis reuolutionē, & intercedit nup. & non inducunt conditionem per petuū exitum, ut iul. T. tius. ff. de excusato hoc uoluit Io. de Imo in clem. illa in prin. de uita & hone. de ubi dixit q2 dictio quando, est alius actus condicio extinctiua, sed reuocatur uia quo ad essentiam, & effectum re. facit rex in c. petitis de priuile. in uerbo quadiu. Contrarium determinat ibi Fet. de Anch. per no in l. si forore. C. de his quibus utitur d. g. in l. fideicommissum. C. de fideicommiss. & uide uo. in l. C. de indic. uidu. tollen. dist. supra. in uerbo uxor.
- 3 Vxor repeti potest coram ecclesiastico iudice, etiam si non agatur de ualiditate matrimonii. in c. non est. nu. 5. & 6. de sponsa. fo. 7
- 4 Vxor an sit idonea testis pro marito, uel e contra, & an compellatur testificari contra maritum. in c. licetis. nu. 7. de test. fo. 69

In Panormitani Commentaria.

- 3 Vxor si met. seu iuriam uiri etiam causatam ex facto uxoris, pōt petere a uiro cautionem de non offendendo. in c.1. nu. 7. ut lit. non contest. fo. 134
- 7 Vxor non sp. teneat sequi uirū. in c.1. n. 4. qui mat. accu. pos. fo. 55
- 6 Vxor non tenetur sequi maritum exequentem uotum peregrinationis. in c. quod super. nu. 8. de uo. & uo. re. fo. 223
- 6 Vxor quæ uouit castitatem, non potest contrahere matrimonium post mortem mariti sui. in c. constitutus. nu. 6. de conuer. cōi. u. fo. 214
- 7 Vxor prima uiuente etiam ab eo separata quo ad totum, cum alia si quis matrimonium contrahat etiam prima mortua, separabitur a secunda, sed cum alia contrahere poterit. in c. ex licitarum. nu. 1. & 2. de co qui dux. in mat. fo. 29
- 6 Vxor non repetit maritum, qui cum eius licentia ingressus est religionem, etiam q. dolo sit inducta ad consentiendum. in c. ueniens. nu. 1. de conuer. coniug. fo. 214
- Vxor consentiendo quod maritus ingrediatur religionem, an sibi præiudicat. ibi. nu. 4
- 6 Vxor si uouit continentiam, tenetur reddere debitū, licet maritus consenserit ad tempus, sed forte non tenetur exigere, uel petere. in c. clarissimus. nu. 1. 2. & 3. de conuer. coniug. fo. 212
- Vxor non potest emittere uotum ieiunandi, uel aliud uotum continentie sine consensu mariti, quinimo si maritus consensit, potest reuocare, licet peccet, non autem contra. ibi. nu. 4. & 5
- 6 Vxor illius qui ingressus est monasterium ea consentiente, tenetur & ipsa intrare monasterium, & ibi profiteri, quando est suspecta de incontinentia. in c. uxorus. nu. 3. de conuer. coniug. fo. 211
- 7 Vxoris consanguineam cognoscens grauius peccat, q. cognoscens consanguineā sponse. in c. ueniens. nu. 4. de eo qui cog. const. f. 36
- 7 Vxor uirum sibi tenetur, & uir uxorem ex causa necessaria. in c. 1.

nu. 3. de coniug. lepro. fo. 31

- 6 Vxor dū consentit, q. maritus intret religionē, an debeat certiorari, quod ipsa tenetur uouere, uel religionem intrare. in c. ex parte. nu. 4. de conuer. coniug. fo. 212
- 7 Vxor non cognita non efficitur cominater leuantis, uel baptizantis. in c. maritus. nu. 6. de cogn. spiri. fo. 34
- 7 Vxor an sit in potestate patris, uel mariti, & quæ iura habeat maritus in ea. in c. non est. nu. 6. de sponsa. fo. 7
- 3 Vxor quomodo dicatur spoliare maritum. in c. accedens. il. 2. nu. 4. ut lite non contest. fo. 141
- 7 Vxor infidelis ad fidem conuersa, an gaudeat omnibus priuilegiis dotium. in c. gaudemus. nu. 17. de diuor. fo. 60
- 7 Vxor an possit denegare debitum merito incestuoso peccati. in c. tran. miss. nu. 7. de eo qui cog. const. fo. 37
- Vxor an possit remittere marito penam petendi debitum. ibi.
- 4 Vxorē unā si duo petūt, & æqualiter probant, quis debeat obtinere. in c. in nostra. nu. 6. de testi. fo. 78
- 7 Vxor prima uiuente legitima, si quis cum secunda contrahat adultera etiam prima mortua separabitur a secunda, etiam si longo tempore habitauerit cum ea, & filios procreauerit. in c. cum habet. et. nu. 1. de eo qui dux. in ma. fo. 29
- 7 Vxor est in potestate patris, nisi quo ad debitum criminis. in c. mulieres. nu. 3. de sen. ex. com. fo. 212
- 7 Vxor potest uendicare maritum & contra. in c. quidam. num. 2. de conuer. coniug. fo. 209

FINIS INDICIS OMNIUM MEMORABILUM, quæ ab Ab. Panor. insigniter dicta sunt.

DIFFERENTIAE LEGVM, ET CANONVM DOMINI GUALVANI BONO-

NIENSIS, VIRI DIVINI AC HVMANI IVRIS CONSVLTISSIMI,

quas diligens Lector non minus necessarias, quam utiles comprobabit.

SECUNDVM canones ante sententiam potest appellari, secundum leges nō, nisi in certis casibus de appella. c. super. co. Et ut plus liqueat, dic q. secundum canones potest appellari ante sententiam a grauamine, etiam si non est expressum in iure ubi proceditur sine clausula appellatione remota, sed secundum leges solum ubi est expressum. Et sic intellige. c. non solent. 2. q. 6. & inde de appella. c. pastoralis super uerbo expresso. Index appellationis secūm leges non potest causam delegare, secus secundum canones de offi. delega. c. super quæstionum. s. intention. s. in glo. in fi. de offi. ordi. c. pastoralis & c. et. u. c. ut ligantes lib. 6. Index coram eo facit lit. contestari, ut per se ferat sententiam, medium tantum committit secundum leges, secundum canones omnia committit & princip. um tantum, & finem tantum, ut in eo. c. super qñdū. in glo. il. ud oportet.

¶ Secundum leges committit examinationem consiliariis, secundum canones circūquæ uult ut in c. pastoralis. c. supra dicto.

¶ Secundum leges testis repellitur a testimonio, si est damnatus de aliquo crimine secundum canones repellitur, siue sit damnatus p. sententiam, siue aliis prohibetur de testi. c. super co. in gl.

¶ Secundum leges actio est proponenda, secundum cano. non de iudic. dilecti, & de ut in glo. sic patet.

¶ Secundum leges locum habet rigor legis, ut in l. si quis in tantam. C. unde ui. secundum cano. non. nisi in rebus ecclesiarum. de dolo & contu. c. 1. in glo.

¶ Secundum leges missus in possessionem propter contumaciam statim est uerus possessor, secundum canones mittitur in possessionem causa rei seruanda. ut de do & contu. c. 1. in glo.

¶ Secundum leges filius retinet tantum unam salidiam, secundum cano. retinet duas. si debita iure naturæ, & trebellanicam. de testa. c. Raynucius. in glo. retinebunt.

¶ Secundum leges testamentum non ualeat, nisi habet subscriptionē septem testium, secundum cano. sufficit, si coram presbytero & aliis testibus duobus aut tribus fiat. ut de testa. c. cum elles.

¶ Secundum leges, si testator legauerit rem alienam, heres cogitur solvere, secundum canones secus. de testa. c. filius in gl. 2.

¶ Secundum leges non tenetur heres de delicto defuncti, nisi in quantum ad ipsum peruenit de ipso delicto, secundum cano. tenetur, licet nil ad ipsum perueniat, & quis lis non fuerit contest. de sepul. c. fi.

¶ Secundum leges qui non habent continentiam causam ad præscribendum, requirunt duplicatum tempus, secundum cano. secus ut de cau. pos. & proprie. c. cum ecclesia. in glo. circa prin.

¶ Secundum leges præscribitur, q. mulier mecum habitans sit mea uxor, secus in cano. de præsump. c. illud. in gl. sed quæritur.

¶ Secundum leges iudex datus ut cognoscat de proprietate, non pōt cognoscere de possessorio. C. si a nō cōp. in l. si proprietate. fm. cano. cognoscat et de illa de cau. pos. c. pastoralis. in gl. 2. & antep. de sequestratione. c. 2. Et intellige ut not. ibi per Bar. uel dic, si hoc non placet, q. priuatorum consensu potest constituere quem, alias aliquem iudicem qui præsit iurisdictioni, secundum cano. non, nisi de consensu sui episcopi. de so. comp. c. significasti.

¶ Secundum leges qui offert se l. e. condemnatur ac si possideret, secundum cano. non, ut lit. penden. c. ecclesia. in gl. fi.

¶ Secundum leges in causa appellationis noui testes super eiusdem capitulis recipi possunt, secundum cano. non, de testibus. c. fraternitatem. in gl. pen. supra eo. et in ele. de testibus.

¶ Secundum leges non admittitur quis ad possessionem, nisi ex toto renunciat iudicio proprietatis, secundum cano. secus. de testi. c. significauerunt & de cau. pos. c. pastoralis.

¶ Secundum leges bonum est aliquid facere ad ostensionem uirium secus secundum canones de tota. c. 1.

¶ Secundum leges non possunt committi, quæ sunt meri imperii, secus secundum cano. de offi. ordi. q. se de appel. in gl. pe. de rap. in c. Archiepiscopo. in glo. fi.

¶ Secundum leges possessor male fidei spatio trium, uel quatuor annorum præterbit, secus secundum cano. de præscrip. c. u. gilandi. in 1. gl. de re ind. c. possessor lib. 6.

¶ Secundum leges instantia iudicii perit lapsu triennii, secus secundum cano. de iudi. c. pen.

¶ Secundum leges ad Imperatorem non potest appellari omisso medio, secundum cano. secus. de appel. c. fi. duobus. in glo.

¶ Secundum leges differentia est inter æconomum, procuratorem, & syndicum, secundum cano. omnes hic comprehenduntur sub p. curatore, de procu. c. petitioni. in gl. 3.

¶ Secundum leges concipitur finia in personam procuratoris, quandoq. in personam domini, uel contra eum qui producit, secus secundum canones de proba. c. licet. in gl. pen. de ele. c. quærlam. in gl. 4.

¶ Secundum leges pater uolente tenetur filia recipere maritum, nisi ei dare pater uoluerit turpem moribus suis indignam, secus secundum cano. quia secundum eos eam compellere non potest. de despo. impa. c. 1. in gl. 1.

¶ Secundum leges mulier admittitur in testimonium in cā criminali, secundum canones non. de ner. sig. c. foris. in gl. hæc intellige.

¶ Secundum leges ar. the. dantur pro sponsalibus percipiendis, secundum canones non. de spon. c. gemma. in gl. fi.

¶ Secundum leges testes inu. i. sunt cogendi, secundum canones non;

Repertorium rerum ac senten. selectiorum

non, nisi sit timore partis aduersæ, ut si se odio, gratia, uel timore subtraxerit. de testi. cog. e. super eo. in fi. & c. pe.
 ¶ Secundum leges si unus primo percussit, & uulnerauerit, & alter occiderit, primus non tenet nisi de peusione & uulnere, secundus tenet de occisione, secus si in canones de homi. e. significasti. 2. in gl. tandē.
 ¶ Secundum leges lata interlocutoria super exceptione poterit appellari secundum cano. poterit appellari de feri usq; ad eueniunt negotii principalis. de appel. in fi. in gl. perem. in de men.
 ¶ Secundum leges in ordinariis non potest compromittere, secus secundum cano. de arb. cum e. tempore 2. q. 6. § quod de arb. in gl. 2.
 ¶ Secundum leges cum agitur de computatione graduum in linea equali, quoto gradu quis distat a stipite, toto duplicato distat inter se, & sibi tantum secundum canones simpliciter, & non duplicato, ut in arbore consanguinitatis uer. nunc uidendum est.
 ¶ Secundum leges in linea equali quoto tunc psonæ de pto stipite, tot sunt gradus: sicut canones uero quoto gradu remotior distat a cō. stipite, distat inter se, ut in eadem arbore. uer. nunc uidendum est.
 ¶ Secundum leges affinitas contrahitur ex legitimis nuptiis, secundum cano. ex omni coitu, ut in arbore consanguinitatis, in princip. & idem est de consanguinitate. de proba. c. per uias.
 ¶ Secundum leges non potest fieri denominatio siue denunciatio, nisi super qui busdam criminibus, ut no. in gl. 4. c. ut notru. ut in ecclesiastica bene ficia, sicut cano. super oibus criminibus. 2. q. 1. si peccauerit de iudi. c. nouit 4. q. 4. § aliqui. Et est lex de testi. c. h. super uerbo accusatoris, uel si appellans frustratoris puniatur de duabus libris argenti in cuiuslibet, sicut canones in expensis 2. q. 6. omnimodo. in gl. 1. & C. quoniam appel. non recit. ab exco. & extra eo reprehensibilis.
 ¶ Secundum leges non ualeat citatio, nisi assignetur terminus. ff. de de uerb. obli. l. stipulans secundum Pet. de B. laper. secundum canones secus de appel. cum parati. in fi.
 ¶ Secundum leges non omnia crimina sunt publica, sed que publicā infamiam irrogant, sicut adulteria, homicidia, & similia, secundum canones omne crimen censetur publicum, de collusione de test. c. 1. in gl. pe. 2. q. 2. in omnibus de iudi. c. nouit.
 ¶ Secundum leges mulier si intra tempus ductus nuptiarum, uenerit in matrimonium secundum canones non de fecim. uup. c. h.
 ¶ Secundum leges cō. religionis, debet cō. nega. a sola, sicut cano. non.
 ¶ Secundum leges non possunt parentes de nega. & spm. alimen. ta, secus sicut leges, ut q. fili. sint leg. per uenerabilem. u. fi. & de eo qui duxit in ma. e. cum habere in glo.
 ¶ Secundum leges infans potest esse procurator, sicut canones non. de iura. calum. c. Imperator. in glo.
 ¶ Secundum leges usura permittitur, sicut cano. non. de iura. c. 3.
 ¶ Secundum leges raptor cum rapta matrimonium contrahere non potest, secundum canones contrahere potest. de rap. c. ult. de hare. c. cum secundum leges glo. lib. 6.
 ¶ Secundum leges stuprans uirginem per uirum, capite punitur, si tamen per uirum hoc non facit, relegatur, & uerberatur, secundum canones recipitur in uxorem eam, aut uerberetur, & postea destruitur excommunicatus in monasterium, de adulteris c. 2.
 ¶ Secundum leges concubitus est licitus, secundum cano. non. 22. q. 4. c. nemo in gl. fin. de appel. c. de prior.
 ¶ Secundum leges delegatus ab ordinario non potest suam executioni demandare, secus sicut cano. de foro comp. c. si quis in gl. pe.
 ¶ Secundum leges iurisdic. non persequitur, nisi per lites contestationem, sicut cano. per solam citationem. de offi. deleg. c. gratum, & c. relatum.
 ¶ Secundum leges arbitri qui cognouit de causis suspicionis, illa probata etiam cognoscit de causa principalis, secus secundum cano. de offi. deleg. c. suspicionis.
 ¶ Secundum leges mulier auditur contra alienationē rei dotalis et iuratā, secundum canones non. de iure. c. contingat. in gl. 2.
 ¶ Secundum leges filius non conuenit de patre in cā. criminali, uel civilis, nisi si castrensis peculio, sicut cano. cō. querit de uerac. 2. q. 7. c. queritur.
 ¶ Secundum leges ludere cō. cō. iui. possumus, sicut cano. non. de excel. pla. c. cum inter. in gl. 4. & 44. dist. commellationes. & c. non debet.
 ¶ Secundum leges inducitur dilator, sicut d. erum dari debet. 3. q. 3. c. offeratur, sicut cano. c. arbitrium de proc. c. dilectus in gl. fin.
 ¶ Secundum leges delegatus habet spm. potestas. l. duos autem in principi. & duos in fine, secundum cano. nihil datur. de refer. statutum. lib. 6. de uita hone. clerici. cum ab omni.
 ¶ Secundum leges foemina non potest arbitrarī, sicut cano. potest. hoc uerum si est consuetudo. de arb. c. dilect. & c.
 ¶ Secundum leges epalis dignitas tñ. liberat a patria potestate, sicut canones tñ. c. subdiaconatus liberat de aza. & quali. c. iudicioris, qui filii sine legi. & per uenerabile circa prin. de sen. ex c. cum uoluntate.
 ¶ Secundum leges heres filius, non autem impubes hereditate patris priuatus referatur sibi legitima portio, sicut cano. non feruatur. de testi. c. si heredes.
 ¶ Secundum leges mulier non potest esse procuratrix, sicut cano. po-

test. de confir. uti. uel inuici. c. cum dilecta. in gl. si agitur.
 ¶ Secundum leges si tres sunt arbitri, & tertius legitime requisitus non uenit inter dilecti non potest diffinire, sicut cano. secus. de arb. c. lib. 6.
 ¶ Secundum leges pona mortis uel sanguinis infigitur, sicut cano. non. de rap. c. Archiepiscopus & ibi textum inuenies. si morte moriantur de fir. c. 1. & de homi. c. 1. Exponit moriantur. l. exco. centur. nec obli. uer. de laronibus, quia mors alia spiritualis, ut in criminosis, alia civilis, ut contra seculares, alia affectualis, alia naturalis, alia eterna. per Arch. 4. q. 7. c. placu. t. Sed quid sit mors & quomodo agitur mor. Est enim mors alia acerba, alia matura, alia immatura. uide c. presentente de preben. secundum Arch. & per Io. And. in nouel. lib. 6. & de pmi. dist. 2. ualida per Arch.
 ¶ Secundum canones absens ex iusta causa auditur, & tractatur quicquid contra eum factum est, secundum leges uero distinguendum est, an ex causa necessaria & probabili simul, an ex causa necessaria tñ. aut probabili tantum. uide 2. q. 6. c. biduum. in gl. & c.
 ¶ Secundum leges extinguitur pronuntiatum per appellationem, secundum canones suspenditur.
 ¶ Secundum leges posteriores renouant primas leges, non sicut diuini de conte. dist. 4. c. celebratam in gl. in legibus. sed non est proprie differentia quoad canones imo idem. de consi. c. 1. lib. 6.
 ¶ Secundum leges non est infamia, qui mortale peccatum committit, secundum canones sic in prelat. celebrat. & hanc intellige, ut no. in c. omnes & c. illi qui. 6. q. 2.
 ¶ Secundum leges si quis committatur, & occulte de posuit libellum famosum de capat. & sicut canones uerbis subicitur. 6. q. 1. in sum.
 ¶ Secundum leges impubes non iurat, quia non potest de iurare. 3. q. 4. c. testes, secundum cano. potest de deie. pue. c. 1.
 ¶ Secundum leges si quis longissima preceptio non differunt, sed bene, sicut leges, de deca. & diuini in gl. aperte. 16. q. 1. in sum. & tane. intellige per c. 1. de p. c. script. h. 6. & quod no. de confute. h.
 ¶ Secundum leges canones qui obligantur ex nudo pacto 12. q. 2. c. e. cum q. h. strago. de pa. c. 1. secus secundum leges.
 ¶ Secundum leges canones qui alteri stipulantur, secus secundum leges. 1. q. 1. c. quot. es. inde contrarium glo. ibi.
 ¶ Secundum leges canones per iuramentum, sicut cano. & similia, solo animo committuntur, secundum leges non. 3. q. 2. c. qui uiderit.
 ¶ Secundum leges bona heredes eorum de uoluntate ad heredes, sicut secundum canones de hare. c. uer. gent. 3. in gl. pen.
 ¶ Secundum leges existentes in potestate patris non obligantur alio quo mori, secus secundum canones 3. q. 2. c. mulier. Et de uotis sicut per arch. hic scripti.
 ¶ Secundum leges non tenetur qui s. denunciare, secundum cano. si no. ar. 2. q. 7. c. qui propter. super glo. hic et quod no. 1. q. 3. c. ex his de ac. c. ex p. te.
 ¶ Secundum leges adultera licite occiditur per maritum, secus sicut cano. nam sic amittit dotem. u. no. gl. 3. q. 2. c. inter.
 ¶ Secundum leges qui praxit cō. o. compulsiuiter agere uelurare de cō. iura. secundum cano. non. de i. c. iura. c. Imperator super glo. c. adde de testi. c. presentium. lib. 6.
 ¶ Secundum leges in d. ex incidenter potest cognoscere de causa maior, quam compet. iuxta iurisdic. in iuris secundum cano. quoad causas spirituales de ord. cog. c. pe. n. gl. fi.
 ¶ Secundum leges exceptio adulteri non prodest uxori, cum accusatum ad p. nam c. u. lem, sicut secundum cano. si agatur in foro ecclesiastico ad separationem tñ. de ord. cog. c. 2. in gl. pene. adde q. no. de procu. c. tur.
 ¶ Secundum leges mulier in paucis casibus admittitur ad accusandum, in multis uero ad testificandum, sicut cano. est aliud. no. q. 3. in sum.
 ¶ Secundum leges nend. tor praxit non tenetur dare rem uenditā, sed sufficit q. de inter. c. secus secundum canones, quia praxit secundum Hostien. de similit. c. cum Ioannes in gl. 1.
 ¶ Maxima media, & minima capit. diminutio al. ter accipiuntur, & aliter secundum canones. de acen. c. qualiter si de pig. l. h.
 ¶ Secundum leges interlocutoria, quæ præcipit aliquid dari uel restitui, uel non dari, uel non restitui, reuocari non potest, alia interlocutoria possunt reuocari ex causa de appel. c. cum cessante.
 ¶ Secundum leges spm. non repelluntur a dignitatibus, secus secundum cano. de fi. presb. c. 2. in glo. ante. lib. 6. uel uerbum secularibus additum dignitatibus tollit differentiam, unde potest illam recipere per me. de ap. c. pastoralis. super gl.
 ¶ Matrimonium non est inter se uis, sed contraubernium secundum leges, sed sicut cano. de conu. iur. c. 1. de iudice de leg. alias differentias tamen recipere potes de his, quæ no. de offi. deleg. c. super quibus non. s. porro in glo.
 ¶ Secundum leges nunq. procedunt super crimen contra absentem, sicut non. cont. nisi contra apparitorem, secus secundum canones de do. & conu. c. ueritatis. in glo. hic enim patet.
 ¶ Secundum leges arbitrarī est tempus in personaribus actionibus, p. c. t.

In Panormitani Commentaria.

nece est necesse interuenire post decretum primum uel ante sit con-
test. secundum canones aliter si tenes opinionem Inno. de qua uti-
lit. non cont. e. quoniam. in fine.

¶ Secundum leges omnis periturus non est infamis, secundum cano-
fic. de test. e. testam. cont. & c. quanto. in gl. 6. q. 1. e. quicunq;. Ad
hoc quod praescripto longi temporis locum habet requiritur, &
sufficit bona fides tradentis & accipientis, secundum canones, cum
bona fide semper requiratur longissima temporis praesentia. de praescri-
c. si diligenti in gl. illud. de re iudi. c. Abbate in gl. 4. li. 6. Et potest etiam
recipi alia secundum canones. ex gl. praedicta de libello alternatio,
quod non approbo, alii recipiunt etiam aliam de petitione generali
ex superueniente causa. ut eo. c.

¶ Secundum leges laicus in criminali potest laicum iudicem substi-
tuere, secus secundum cano. secundum opinionem Guilli. de fo. com.
pe. c. si diligenti. iuxta fi. i. glo.

¶ Secundum leges in praescriptione habere consecrationem dubiam de
bona fide dicitur habere bonam fidem, secus secundum cano. de pri-
c. si diligenti. in gl. i. in fi. secundum H. est. super ipsa glo.

¶ Secundum leges iudex si de fecit causam, singens se dubitare, ubi
dubitandum non est, efficitur infamis, & in 30. libris auri punitur,
si secundum cano. aliter punitur. de re iudi. c. 1. li. 6. & no. de appell.
c. intinasti. super glo.

¶ Secundum leges clericus potest rem & patriam cum armis defendere,
sem cano. no. de homi. c. suscepimus gl. 1. & c. significasti iuxta fi.
gl. & c. petio. Et ista differentia est plus in personis q. in rebus.

¶ Secundum leges punitur qui dat causam aborti. om. & si non erat
fecus iustificatus, secundum cano. fecus de homi. c. sicut. 2. in glo. 1.

¶ Secundum leges ad superiorem precesse deuoluunt promissio eccle-
siae cum patronis laicus praesentat indignum, secundum cano. no.
ita praedicta. de offi. ordi. c. cum fas. in fi. gl. 2.

¶ Secundum leges legatus principis cum mittitur ad provinciam, de-
bet uiuere de rebus suis, uel Imperatoris, secundum cano. legatus pa-
tr. aliter recipiuntur. de offi. ordi. c. inter. in gl. li.

¶ Secundum leges ordo non liberat a criminali fortuna, secus secun-
dum cano. 1. 74. dist. c. si fecus sciens. in glo. quidem.

¶ Secundum leges in debilitato solium consideratur membrum im-
pedimentum in usu non det. etas uel augmentum, secus secundum ca-
no. de cor. mti. c. 2. super glo. li.

¶ Secundum cano. maritus accusans uxorem, etiam de iure suo se
inscribit. de proc. e. uix, secus secundum leges, hoc no. Bar. brix. 2. q.
2. c. in publico, & per Host. de accu. c. super his super gl. 2. Et potest
ma. differ. ena haberi per ibi. not. super glo. 2. hoc generale. & alia.
eo. sic ad petitionem in prin. inigne additione. & aliam. c. quater.
2. de accu. ibidem est de cap. tis diminutione.

¶ Secundum leges in libello accusatorio ponuntur nomina Impera-
toris & consilii, & secundum cano. loco illorum ponuntur nomi-
na papae & episcopi. 2. q. 8. c. libellorum & ibi. n. gl. 1. per Archi.

¶ Secundum leges proponens plures actiones in libello si sunt conuer-
sa, tunc certas de iure suo eligere debet, secus secundum cano. si cum quos
plures admittuntur. de elec. c. querelam super gl. 2. Differentia sumi-
tur per not. de a. tul. c. pen. super glo. pen. Et de usu. cum tu. in glo.
licet. Alia per not. de forti. c. 1. Item alia per not. de male. c. 2. in gl.

1. Alia per not. de excep. praedicta. c. clor. in glo. fin. Alia per not. 7. q. 1.
c. sacre legum. c. quisquis & de pen. c. si quis. in not. b. 6. Alia per
no. de iudi. c. si non. Alia de poenis. c. de sent. nra. Alia de senten-
tia excommunicationis c. 2. super glo. c. nunquam. Alia per not. 1. 17.
q. 3. c. placuit in glo. 3. Alia per no. de sen. excomm. c. auct. et tu. pr.

ter. Alia per no. de spon. e. in praesentia super glo. 2. Alia per not. de
restitu. integ. c. 2. super gl. & sic uidetur. Alia de hare. c. extraneus.
Seredentes. super uerbo accedat. Alia de pig. c. 2. in gl. 2. Alia de do.
c. si. & per not. 3. q. ult. Alia de iurepa. c. nobis. super gl. non uidetur.
Alia per no. de despon. impu. c. puberes. super gl. 2. ad finem & ca. se.
super glo. 3. Alia de diuor. c. 1. de dona inter ui. & uxo. cap. pen. su-
per glo. pen.

¶ Has differentias inter leges & canones menti commendes & licet
plures alia possunt referri, tamen his ego Guaiuanus contentus pro-
pter multos, qui uno collatio omnium oculis uolunt curare semper
pro solutione dicentes. Aliud est de iure cano. aliud de iure ciuili,
uel aliud est de iure antiquo, & aliud de nouo ut no. 3. dist. c. si in
gl. pe. ut aliud in ultimis uoluntatibus. ut no. de concess. praebec. c. 1.
in glo. communis lib. 6. qui saltem recurrere possunt ad Specul. de dis-
putatione. & alleg. §. post hoc per to. & maxime doc. utriusq; iuris ue-
rius nullius, de quibus mirabilem modum iustitiae audiri, quomo-
do per sophisticas rationes simplices, & nouos scholares subtilitati-
bus legalibus inuenientes arguere omni canonis textum possiden-
tur, & nouo genere mercuria. 4. ut ualcant uideri rabi. ibi allegare
fatigant tamen modo canones, ubi sunt periti in iure ciuili & conuer-
so. Et ut sic scholares ipsi quos a ueritate uia auertunt, & ad fabulas
conuertunt, super sunt adficientes, & nunquam ad ueritatem scien-
tiae peruenientes, ut 2. q. 1. c. nec mirum, ubi hoc pacto in opinionibus
in quibus per sunt, & debet imitari canones, sunt legum. ut no.
qui si sunt legum. in c. per uenerabilem uer. rationibus. Et qui in-
uenerunt aequitatem regularis discipline, legis & gori lubi. uentur de ca-
lun. c. 1. de re iudi. c. Abb. iuxta fi. li. 6. Obsecro igitur, & summe de
precor Dei, & proximi dilectione, prim. q. paratis amore, ut ipsa
legent. horum quae uel sunt, participes existant, praesentis opusculi
collectionem diligant. de praedicta. c. charitas. uer. proximos, & an-
tequam intelligant non comprehendant. 1. q. 3. c. corum saltem, in-
uenerunt. Daboli nuntium est 2. q. 4. equum magnum. Nec dicant, q.
habita uia contraria glo. habetur, & alia ac ipsius. gloss. solu. Quia
hoc uenerunt in multis proculdubio saltem fore, recipiant ergo gra-
tante opusculum quod in ista & libramini rationis sub. etum. 7. q.
1. §. cum ergo. uer. formari de sententia. & re iudi. in clem. pastoralis.
uer. uer. um. Et satis sit, q. in paucis per laborem amicus consiliorum.
si de adu. tu. tutores. §. q. sunt in fi. & c. de neg. gest. li. tutorii de ho-
mi. super rub. in ult. op. in nouel. per hos autem & in alio laboris
sciet. in hoc seculo acquiritur, ut Regnum coeleste tribuatur quod
nobis praestat. & dignetur omnipotens Deus, quoniam ex ipso sunt
omni a, et honor & gloria in secula seculorum. Amen.

FINIS DIFFERENTIARVM INTER

Leges & Canones de Guaiuan Bononi Iuris Cano. Docto-
ris eminentissimi, quas hac uisura recentiori editione suis
in materias, & ubi melius quadrare uidebantur,
restituere fideliter curauimus, quo facilius
cas minorae sermone comuen-
daret Lector.

Index quaternionum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T.

Quorum T ternus, reliqui quaterni.

ABBATIS PANORMITANI COMMENTARIA

In clementinas Epistolas, & earum glossas ;

Quæ Typographorum incuria , uel dolosa alicuius solertia , ut hæc sibi in
futurum ascriberet , pene interciderant ,

Hac postera verò editione a M. D. LEONARDO a LEGE recognita , atque ab innumeris
erroribus , quibus ob temporis vetustatem , & libratorum recentem iniuriam
ubique deprauata , mutila passim , & plerisque in locis decurtata usque
ad eo deprehendebantur , nullus ut plane sensus elici posset ,
tam in textu , quàm in allegationibus summo eiusdem
studio uindicta , & integritati suæ restituta.

*SVMMA RIIS eiusdem ubique instaurata , atque decisio inde
Repertorio feliciter aucta .*

SVMMA RIIVM.

- 1 Iuris appellatio quid ueniat, ut cum aliquid secundum ius deci-
di mandatur, sciamus de quo intelligatur.
- 2 Machinatio quid sit.
- 3 Papa unde dicatur.
- 4 Proclivis, quid significet.
- 5 Obrepere, quid sit.
- 6 Sors sumitur multipliciter, & quomodo.
- 7 Constitutiones quando incipiant ligare, siue dispensatine, siue decla-
ratione, siue privilegiatione finit.
- 8 Privilegiū pure concessū, & in nim constitutionis concessū, differenti-
que sit in tempore effectus consequendi.
- 9 Papæ pontificatus a quo tempore incipiat.

PROOEMIUM CLEMEN.

APPELLATIONE iuris uenit + ciui-
le, canonicum , & synodale seu municipale.
no. glo. in proœmio cle. in uerbo. [Iuris] se-

cus in naturali uel diuino, ut ibi. quod intelligo, ubi ma-
teria subiecta nō paritur, seu sequeretur absurdū, aliis se-
cus, ut in c. humanum genus. dist. 1. § Faciunt prædicta ad
quæstionem, quādo causa mandatur decidi fm ius, ut nō
solum intelligatur de cōi, sed etiam de municipalī, & de
consuetudine. Nā & consuetudo est ius. 1. di. c. consue-
do. de hac tamen quæstione uide quod late scripsi in ca.
2 quinquauallis. de iure iu. & super rubri. de cōsue. f Machi-
natio, idem quod asintum ingenium , & sonat in malam
partem. uide glo. in proœmio cle. in uerbo, machinatio-
nis. 1. § Papa dicitur a papē, quod est interiectio admirantis ;
& idem est q̄ admirabilis, sed fm etymologiam dicitur
papa, quasi pater pauperum. glof. in eodem proœmio in
uerbo, papa. 1. § Proclivis idem est, quod preceps seu pro-
ptus, tactus, uel inclinabilis. uide hic glo. in proœmio su-
per uerbo, proclivis. 1. § Obrepere idem est, quod laten-
ter subintrare. uide hic glof. in uerbo, obrepit. 1. Verbum
fortis. huius multipliciter. Quandoq; pro fortuna, uel e-
uentu. Quandoque pro sortilegio. Quandoque pro capi-
tali. Quandoque pro parte uel portione. glof. in eodem
proœmio in uerbo, fortis. 1. Quando incipiunt ligare cō-
stitutiones, siue sint dispositiue, siue declaratorie, siue pri-
uilegiatiue. 1. § an sit differentia in tempore effectus cō-
sequendi, inter privilegium pure concessū , & privile-
gium concessū per uiam constitutionis , uide bonam
glo. in proœmio amedico in uerbo, de cetero, prope fi-
nem. & inter extera notabiliter uidetur uelle , ut ad in-
ijciendum uinculum non sufficiat constitutionis princi-
pium, si postmodum illa occultatur ; sed est necesse ut
fiat copia in communi. quod intellige nisi aliud appa-
reat ex uerbis constitutionis, ut puta quia mandatur,
quod statim debeant obseruari, ut ex eadem glof. col-
ligitur. 1. § Pontificatus papæ incipit a tempore be-
nedictionis, consecrationis, & coronationis, prius e-
nim dicitur electus. glo. in dicto proœmio in uerbo pon-
tificatus.

DE SVMMA TRINITATE. Rub.

SVMMA RIIVM.

- 1 Clementinarum rubricæ non sunt continuandæ.
 - 2 Chr. sius tempore conceptionis homo perfectus fuit, eique anima ra-
tionalis statim infusa, & quare.
- Abbas super primo clementi. A Anima

Abbas super Primo Clementinarum.

- 3 *Anima ut infunderetur, operet quod fetus recipiat suam dilationem & extensionem in membris; quod per 40. dies in matris expectetur, in facini per 80.*
- 4 *Christus passibile corpus assumpsit, quia passibilitate, & quare.*
- 5 *Christus ad salvandas gentes quia humanam carnem assumere voluit, & non prius, nec tardius.*
- 6 *Christus Dei filius quare de Maria, & non de alia uirgine voluit incarnari.*
- 7 *Christus quare mortem crucis elegit, & non aliam passionem.*
- 8 *Evangelii ista quare diversimode figurantur.*
- 9 *Anima rationalis & intellectiva informat corpus humanum, non tamen per omnia se habet, sicut alie forme; & quare.*
- 10 *Resurrectio in stirorum corporum ad quid fiet, & quare.*
- 11 *Peritiam quis proprie dicatur.*
- 12 *Gratia informans, & uirtutes, qualiter paruulis non sentientibus infundantur.*
- 13 *Virtutes unde dicantur, & quare sint theologice.*
- 14 *Virtutes morales que sint, & an per baptismum infundantur, an uero per modum per hominem acquirantur.*

CAPITVLVM I.

FIdci. quod Rubricæ elementinarum non sunt continuandæ, sicut nec rubricæ Sexte, uide glo. supra rubricæ de summa tri. Quod statim tempore conceptionis Christus fuit perfectus homo & fuit anima rationalis infusa; quia incongruum fuisset, filium dei corpus assumpsisse non formatum. glo. in uer. unitas, allegatur Aristoteli in primo physicorum. frustra sic per plura, quod potest fieri per pauciora. In aliis autem non infunditur anima statim, cum sit conceptio, sed oportet prius, quod fetus recipiat suam dilationem & extensionem membrorum, ut sic disponatur ad animam recipiendam. & dicitur, quod in femina expectatur per 80. dies a conceptione embrionis, in masculo per 40. uide glo. in clementi. 1. de summa tri. in uer. unitas. & in decre. 5. dist. 5. 1.

¶ **¶** Corpus Christi erat passibile, unde poterat pati iri-
gus, calorem, famem, sitim, & omnes alias poenalitates humanas, præter ignorantiam & peccatum. & si non fuisset in cruce in ortu, ad ultimum senio decessisset. uide glo. in clement. de summa tri. in uerbo passibile. & ibi etiam redditur ratio, quare uoluit assumere corpus passibile. ¶ **¶** Quare Christus tempore incarnationis uoluit assumere carnem humanam ad salvandas gentes, & non uoluit assumere prius, uel tardius, glo. in clement. prima de summa tri. in uerbo. ex tempore. ¶ **¶** Quare de Maria, & non de alia uirgine uoluit filius dei incarnari. uide glo. dicta clement. prima de summa trinitate, in uerbo uirginali. quæ reddit tres rationes. Prima, quod ex superbissimam, scilicet zua natus est morbus, sic per contrarium ex humillima debuit inchoari medicina, & beata Maria humillima fuit, unde in psalmo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ. Secunda, quia ad summam humilitatem filius Dei uoluit incarnari, sic summe humile eligere debuit, in qua & a qua deberet tanta humilitas inchoari. Item ut refert quædam hystoria, beata Maria fuit prima quæ uirginitatem Deo obtulit & ext. & ibi cauetur etiam in eadem glo. quare beata uirgo consensit in coniugium

7 **I**oseph. ¶ **¶** Quare Christus mortem crucis elegit, & non aliam passionem. uide quatuor rationes, quas ponit glo. in dicta clement. 1. de summa tri. in uerbo cruci. ¶ **¶** Quare euangelistæ figurantur diuersimode. uide glo. in dicta clement. 1. in uer. Ioan. And. quæ post beatum Grego. dicit Mattheum per hominem figurari; quia suum euangelium incepit ab humana ratione. Marcus uero per leonem figuratur; quia incepit per clamorem in deserto. Lucas per uitulum; quia a sacrificio. Ioannes autem per aquilam; quia incepit a diuinitate Christi, ut ibi. ¶ **¶** Quare anima rationalis & intellectiva informat corpus humanum, non tamen per omnia se habet, sicut alie forme. Nam anima hæc per se substantiam sine corpore; & illud

esse, in quo subsistit, communicat materix corporis; & quia materia & anima intellectiva sic unumita, quod illud esse, quod est totius compositi, est etiam ipsius anime. quod non est in aliis formis, quæ non sunt per se sue aliqua substantia subsistente; & propter prædicta anima humana remanet in suo esse distracto corpore, non autem alie forme uide latissime per dictam glo. clem. 1. in uerbo. [Intellectiva]. ¶ Et ibidem etiam habetur, ad quid resurgent corpora nostra. Nam sicut resurrectio; quia anima non habet sine corpore perfectam beatitudinem & requiem, quod est, cum appetat uniri corpori, cum ex eo & anima fiat unum compositum. & ibidem habetur de anima sensitua & uegetatiua. ¶ **¶** Quis dicat proprie pertinax, & quid pertinacia. glo. hoc enunciat. in dicta clement. 1. in uerbo. [Pertinax]. ¶ **¶** Qualiter paruulis non sentientibus infundantur per baptismum uirtutes & gratia informans. & de huiusmodi opinione antiquorum uide per glo. in dicta clementi. 1. in uerbo. [Opinio].

13 ¶ **¶** Quod per baptismum infunduntur uirtutes theologice, quæ sunt tres, fides, spes, & charitas. & dicuntur uirtutes, quasi uirtutem tuentes, & præferentes a uitiis. c. illa anima, & c. seq. de poe. dist. 1. ¶ An autem uirtutes morales infundantur per baptismum ut prudentia, temperantia, fortitudo, iustitia, & similes. An uero postmodum acquirantur per hominem, sunt opiniones inter theologos, & qualis & qualiter gratia infunditur in baptismo, uide ad prædicta glo. in d. clementi. 1. in uerbo. [Primus]. Iteum se.

DE RESCRIPTIS. Rub.

SPM MARVM.

- 1 *Dispositio pœnalis extenditur propter identitatem rationis, uerum inter etiam & indubitanter præsumpta.*
- 2 *Constitutio etiam pœnalis loquens de religiosis habet locum in clericis secularibus, ubi fuit eadem ratio non solum expressa, sed indubitanter etiam præsumpta.*
- 3 *Iudices ordinarii circa papam & legatum possunt citare & causam committere ultra unum diem.*
- 4 *Index, qui posset ratione suspicionis recusari agente administrante ecclesia immediato, poterit recusari agente superiore mediato in iuribus ipsius ecclesie inferioris.*
- 5 *Priores, etiam obedientiarum, possunt agere pro suis prioribus in tante eorum administratione.*
- 6 *Misio in possessionem fieri non debet ob unius contumaciam, quando cunctis res defenso pluribus competit, imo omnes sunt citandi.*
- 7 *Ecclesia & alia loca quælibet, & quomodo possint fieri de mensa prælati, uel capituli; & tunc non semper habent specialis gubernatores.*

CAPITVLVM I.

Abbates. Quod dispositio pœnalis extendatur propter identitatem rationis, uide bonam glo. in hac clem. in uerbo. [Presidentem]. Et aduerte, quia colligitur ex ista glo. hoc procedere, licet ratio non sit in text. sed uerisimiliter & indubitanter præsumpta. Nam hic in text. non exprimitur ratio, sed glo. illam ibidem præsumit. & quod loquatur in constitutione uel dispositione pœnali, patet; quia ibi in pœnâ inducitur retractatio processus, & condemnatio ad expensas, & interesse, ad quod text. iuncta glo. no. in uer. [Processus]. de immuni. eccle. c. de cet. lib. 6. & probatur per tex. no. in c. dispensia. de refer. eod. lib. in fine. plene dico in c. 2. de conf. in antiquis. Et uide ad materiam, quod dixi post glo. in clementi. 1. in fine, de elect. ¶ Quod constitutio loquens de religiosis etiam pœnalis habet locum in clericis secularibus, ubi subest eadem ratio, licet non expressa, sed indubitanter præsumpta.

pra est gloss. in d. clemen. i. in uerbo. [Præfidentes] in fine. Et uidetur gloss. in contrarium. de sup. neg. prælato. clemen. i. in uerbo [Regulares] Sed uide quod ibi dixi. in hac tamen materia extensionis Ioan. Andr. fuit sibi multum contrarius in gloss. suis. & specificè notabo contrarietatem ubi cadet. & uide per eum in d. capit. dispensatio. in nouella. ubi uoluit. quod haberet locum dispositio per identitatem rationis. sed non pœna. sed aliter sensit in clemen. i. infra de electio. ubi dicam. & in capitulo. in fidei fauorem. de here. lib. 6. & in capitulo. constitutionem. de regu. lib. 6. & in regula odia. de reg. lib. 6. in mercu. [Quod in ordinariis citra papam & legatum uô habet locum prouiso. capitulo. statutum. de rescrip. lib. 6. quod est ualde notandum possunt ergo isti citare seu causam committere ultra unam dietam. quod uidetur probari in capitulo. ut litigantes. & capitulo. cum episcopus. de offi. ordinarii. lib. 6. Sed aliqui docto. antiqui. cum quibus uidentur transire docto. moderni. tenent oppositum. in capitulo. sane. de foro. compe. sed primum ibi tenui. licet non ssem memor huius gloss. & ibi latius nidendum pro prædicta conclusione gloss. in d. clemen. i. in uersu. [Legatorum] [Quod index. qui possit ratione suspitionis regulari agente administratore ecclesie in mediato. poterit regulari agente superiore mediato de iuribus ipsius ecclesie inferioris. gloss. in d. clemen. i. in uerbo [Seruam quibus.] ¶ Quod priores etiam obedientiarum. qui scilicet ad nutum superioris possunt reuocari. ualent agere pro suis prioratibus. quando dicitur eorum administratio. & idem in ipsis superioribus. uide text. cum gloss. in d. clemen. i. in uerbo. liceret ¶ Vbi plures eiusdem rei competit defensio licet in solidum. non debet propter contumaciam unius fieri missio in possessionem. sed oportet quod omnes citentur. gloss. notabilis in d. clemen. i. in uerbo [Liceret] dixi plenius in capitulo. cum deputari. de iudi. in additione. ¶ Quod loca. que sunt de mensa. non semper habent speciales gubernatores. uide gloss. in d. clemen. i. in uersu. [Habere] plenius per gloss. in clemen. i. de exce. præl. ubi etiam habetur quando ecclesie etiam dicuntur de mensa. & quo iure possunt effici de mensa prælati. uel capituli. ¶ Quod idem est dicere. non ualeat ipso iure. quod sine opo exceptionis. glo. i. in d. clemen. i. in fin. in uerbo ipso iure.

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus potest in ciuitate plures habere officiales. & in solidum.
- 2 Quatuor ad actum requisita non est necesse ut duret. si solum existat in principio actus.
- 3 Nomen proprium & dignitatis si exprimitur. an uideatur contemplata pe. sona. uel dignitas.
- 4 Officiales episcopi multiplex nomine auerantur. quique possint esse delegati papæ.
- 5 Collegium debet de iure commun. eligere sibi prælatum immediatum. secus de consuetudine.
- 6 Prior ecclesie conuentualis. licet sit remouibilis ad nutum. dicitur habere dignitatem. secus si sit claustralis. & quare.
- 7 Vicarius episcopi an possit remoueri ad nutum ipsius episcopi. & an. re. uel excommunicatione iurisdictionis uarij effect.
- 8 Monachus simplex an possit esse uicarius episcopi. uel uicarius al. se. ius prælati.
- 9 Vicarius episcopi. uel prior conuentualis an possit deputari confer nator per romanum pontificem.
- 10 Vicarius episcopi dignitas unde esse dicatur.
- 11 Foraneus officialis episcopi quis dicatur. nam ab eo ad episcopum appellatur. secus a generali.
- 12 Ex certa scientia principem quando aliquid fecisse dicitur. cum id testis probari non possit.

13 Legatus quem delegatum facere non potest. etiam ex certa scientia.

CAPITVLVM II.

ET si principalis. ¶ Quod episcopus potest habere in ciuitate plures officiales. & in solidum. Item quod unus sit principalior. & tunc principalior potest esse delegatus papæ. & alii non. uide glo. 2. in nōto illo tex. ¶ Si causa delegatur uicario episcopi expressio nomine proprio. non desinit esse delegatus. licet remoueat a uicariatu. satis enim est. quod commissio tempore erat uicarius. Idem not. in canonico per gloss. notabilem in capitulo. statutum. §. i. eod. titu. lib. 6. in uerbo. Canonici. Et ex utraque gloss. tene menti. non esse necesse qualitatem requisitam ad actum durare. si solum exigitur in principio actus. Nam capitulo. statutum. solum requirit. quod commissio fiat habenti dignitatem uel canonicatum. satis est ergo. ut tempore commissionis subsistat illa qualitas. ad hoc quod not. Bartol. in l. ex factis. de vul. & pup. & l. præcipimus. C. de ap. ¶ Quod autem si exprimitur simul nomen proprium & appellatum. ut quia dicitur. Antonio uicario episcopi sened. an uideatur contemplata dignitas. uel persona & dic ut plene dixi in capitulo. quoniam Abbas. de off. deleg. ¶ De multiplex nomine officialis episcopi. uide bonam gloss. d. clemen. & si principalis in uerbo [Officialis.] Et ibidem etiam notatur. quod uicarius episcopi in spiritualibus. quia alius officialis non est. non potest esse delegatus papæ. ¶ Officialis seu uicarius archidiaconi. uel alterius prælati inferioris ab episcopo. non potest esse delegatus papæ. uel ipsius legati. Secus tamen est in officiali capituli sede uacante. uel in uicario electi in episcopum & confirmati nondum consecrati. gloss. in d. clemen. & si principalis. in uerbo [Episcopi.] ¶ Potest consuetudine in troduci. ut in prioratu conuentuali constituitur per superiorem. & non per electionem collegii. prior obedientiarum. qui possit ad libitum superioris remoueri. Nec dicitur talis prior claustralis. cum præsit in monasterio tanquam abbas. ex quo ille locus non habet abbatem specialem. & habet administrationem omnium bonorum durante officio tanquam abbas. sic intellige gloss. in clemen. 2. de rescrip. in uerbo [Per electionem] dixi de consuetudine. quia de iure communi debet collegium sibi eligere prælatum immediatum. ut in capitulo. 2. de electio. facit quod legitur & not. in capitulo. 2. de electio. facit quod legitur & not. in capitulo. 2. de electio. ¶ Quod prior ecclesie conuentualis dicitur habere dignitatem. licet sit remouibilis ad nutum superioris. Secus dicendum in priore claustrali. & dicitur claustralis. quia consiliuntur tantum. ut præsit claustro. habet enim in eodem monasterio abbatem supra se. ad quem pertinet immediate cura totius monasterii. sic intellige gloss. in d. clemen. & si principalis. in uerbo. [Per electionem.] ¶ Iuncta alia gloss. in uerbo. [Claustralis.] Et idem in sacrista. custode. uel canerario monasterii. ut not. in gloss. proxime allegata. ¶ Quod ad esse dignitatis non requiritur necessarium. ut quis debeat ibi esse perpetuus. sed satis est. quod potest esse perpetuus. ideo dicitur. quod claustrarius episcopi. & prior conuentualis obedientiarum. habent dignitatem. uide gloss. in nōto text. in d. clemen. & si principalis. in uersu. [Per electionem.] ¶ An uicarius episcopi possit remoueri ad nutum ipsius episcopi. uide glo. supra al. que tenet quod sic. & dic quod mortuo eo. qui de dicit uicarium. cessat officium uicarii. si autem excommunicatur seu suspenditur. manet etiam suspensa iurisdicatio uicarii. uide glo. fin. in clemen. ult. de procura. ¶ An simplex monachus possit esse uicarius episcopi. uel esse adiutor alicuius prælati. uide remissiones. quas ponit glo. in d. clemen. & si principalis. in uerbo. [Per electionem] in fin. & per Ioan. de lig. ibidem. scilicet in clemen. & si Panor. super pri. Clemen. A 2 prin-

Abbas super Primo Clementinarum.

- 9 principalis. ¶ An vicarius episcopi, vel prior conventua-
lis, possit deputari conservator per romanum pontifi-
cem. vide per gloss. in dicta. clemen. & si principalis. in
versicu. [Delegatus] & ibidem habetur, unde dicatur esse
dignitas vicarii. Et dicit quod descendit ex dignitate
episcopi iure connexionis, & per hoc videtur inclinare,
ut possit esse conservator, de priore certum est, quod
non, ut ibi &c. ¶ Officialis foraneus episcopi non habet
ordinariam, sed delegatam iurisdictionem; & ab eo ap-
pellatur ad episcopum; & dicitur officialis foraneus,
qui constituitur in aliqua parte diocesis. & ibidem gerit
vices episcopi. Nec talis constituit unum consistorium
cum episcopo, sed solum vicarius generalis, quem tenet
in ciuitate. vide bonam gloss. in d. clemen. in versu. For-
aneo. secus dic in vicario principali, qui facit unum con-
sistorium cum episcopo, ille enim habet ordinariam,
nec ab eo appellatur ad episcopum. vide gloss. in c. ro-
mana, de appella. lib. 6. in versicu. [Generaliter] & in ca-
pitu. licet de offi. vicarii. lib. 6. & 25. dist. c. perfectis. per
Inno. in c. siam, de offi. vica. ¶ Quod prior claustralis
sed simplex religiosus potest deputari delegatus per pa-
pam ex certa scientia, hoc not. gloss. in d. clemen. in ver-
sicu. Obseruari. ¶ Et not. singulariter ex illa gloss. quod
tunc princeps dicitur facere ex certa scientia, cum hoc
exprimitur, non ergo potest probari per testes, quod te-
net Bald. in capitu. 1. per quos fiat inuclli. colla. 10. in
contrarium tamen vide per. Do. de Rota. decis. 331. Et
ad materiam. vide bonam gloss. in clemen. 1. de iudi. in
versicu. ex certa scientia. hoc intelligo, nisi ex verbis res-
cripti seu priuilegii possit apparere ex certa scientia
scribentis, tunc enim non est necesse, ut apponatur speci-
fice illa clausula, ex certa scientia, ita notamur voluit
Innocentius in c. presenti. quod hodie incipit, statutum. co-
titu. lib. 5. fa. quod not. Ioan. Andr. in c. nonnulli. co. titu.
12 ubi satis hoc idem sentit. ¶ ¶ Legatus autem papa non
potest etiam ex certa scientia delegatum facere religio-
sum simplicem, uel alium non habentem qualitercumque re-
quisitam. in d. c. statutum. ut not. gloss. fin. in d. clemen. &
¶ principalis.

S V M M A R I V M

- 1 Auditor camere, alique auditores, an habeant ordinariam, uel de-
legatam iurisdictionem.
- 2 Beneficium largo modo sumptum comprehendit dignitatem.
- 3 Dignitatem appellatiue quid ueniat.
- 4 Beneficium an sit meum, aliud est, & aliud, an sit mihi debitum. hu-
ius dist. vide exempla.
- 5 Index si aliquid ex officio facere potest, & non faciat, non potest
ab eo appellari.

C A P I T V L V M III.

- 1 **A** Vditor. ¶ An auditor camere, uel contradic-
torum, seu alii auditores, habeant ordinariam uel
delegatam iurisdictionem, sunt opiniones. vide
2 gloss. in hac eadem clemen. ¶ Quod beneficium largo
modo sumptum comprehendit etiam dignitatem, vide
gloss. in ista clemen. auditor. in versicu. [De beneficiis] unde
tamen in materia gloss. notabilem. in capitu. 2. de pre-
ben. lib. 6. in versicu. [Dignitatum] quare dicit, quod appel-
latione dignitatum non uenit episcopatus, quia episco-
patus non est dignitas, sed dignitatum culmen. ut in ca-
pitu. nenerabilis. de preben. quod intelligo, nisi materia
sit larga. argu. in capitu. 1. & 2. 22. dist. unde & papa-
tus potest dici dignitas. ut in c. 1. 40. dist. ¶ Differentia
4 est, an beneficium sit meum, an mihi debitum, & eodem
modo, an habeant ius in beneficio, an ad beneficium;
post enim prouisionem mihi factam & acceptam, seu col-

lationem, beneficium dicitur meum, & per consequens
habeo ius in beneficio. Ante vero collationem seu prouisi-
onem si habeo aliquod ius ad aliud beneficium obtinen-
dum, dicitur mihi debitum, & habeo ius ad beneficium.
vide gloss. cum iuribus allegatis in ea. in d. clemen. audi-
tor. in versicu. Debitum ¶ Si datur facultas seu potestas
iudici aliquid faciendi, non per hoc compellitur illud
facere, si non vult. vide gloss. in d. clemen. auditor. in ver-
sicu. poterit. ¶ Ex qua arguitur, quod si index non vult face-
re id, quod ex officio facere potest, non potest ab eo ap-
pellari, quod aptius tenet Specu. in titu. de officio. in
§. impedit. & sententia Innocentii. & alii doctores in capitu.
exceptionem. de excep.

S V M M A R I V M.

- 1 Litigans super certo beneficio, si beneficium aliud receperit, quod
dicitur primo renunciare.
- 2 Beneficium simplex requirens continuam residentiam si quis ren-
deret, an faceret expirare gratiam beneficii curati, etiam si in
cepto renunciaret, uel prius profestaretur.

C A P I T V L V M III.

- 1 **G** Ratia. ¶ Quod litigans super certo beneficio ui-
detur illi renunciare, si recipit secundum, quod
cum alio super quo litigat, non potest de iure te-
nere, dummodo pacifice fuerit possessionem adeptus,
uel per eum steterit, quominus nanciscatur. vide gloss. in
ele. gratia, in versicu. [Renunciare] iuncta gloss. in verbo
[Pacifice]. ¶ Quod is, qui cōsequitur beneficium simplex
requirens continuam residentiam etiam de iure specia-
li, uidetur renunciare gratia, uigore cuius debebat in si-
bi beneficium curatum uel dignitas, ac si receperit bene-
ficium cum cura uel dignitate. vide gloss. in d. clemen.
gratia in versicu. [Beneficium] Ex quo inferitur nouum sin-
gulare, quod secundum beneficium sine cura requirens
continuam residentiam facit uacare primum curatum,
uel simplex requirens residentiam, uel dignitatem, seu
personatum, uel officium, quod a pari debeat in hoc iu-
dicari ratione impotentia simul tenendi beneficium cu-
ratum, & non curatum requirens perpetuam residen-
tiam, quod multum ualeat ad extendendum. capitu. de
multa, de preben. nam si tale beneficium facit expirare
gratiam, eodem modo debet induci vacationem primi,
cum eadem & lonior sit ratio in adepto, quam in
adipiscendo. Nec prodest, si dicatur hoc hic procedere
ratione renunciationis presumptæ ex iuris presumptio-
ne, seu dispositione, quia ut hic dicitur in gloss. non ua-
leret protestatio, quia esset contraria factio. & sic uide-
tur, quod hic inducitur priuatio ratione impotentia si-
mul retinendi illa beneficia. in hoc tamen sunt opinio-
nes, & plene examinari in capitu. fin. de clerici. non resi-
de. unde etiam per se. conf. 115. ¶ Licet quis uelit dimittere
secundum beneficium, uigore cuius uacauit primum, non
tamen per hoc recuperat primum, quia ius semel extin-
ctum non reuiuiscit, potest tamen de nouo, uel noua col-
latione illud consequi dimittendo secundum uide. gloss.
pe. & ultimam in ele. gratia, de rescip.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio loquens de beneficio nouiter creato an habeat locum in
beneficio prius extinguito & nunc renouato.
- 2 Alter suam intentionem plene probans debet obinere, licet res
per exceptionis probationem reddiderit illam dubiam.
- 3 Beneficium exstans tempore data litterarum impetratarum ad be-
neficium uacatarum, potest in prauitatum impetrantis sup-
primi seu extinguere.

Beneficium

4 Beneficium cum cura si conferri mandatur, potest prouideri de beneficiis cui collata fuit cura.

5 Canonice potest vigore canonice petere prabendam creatam post eius receptionem.

non dicuntur tamen habere certum habitum nec respectu coloris, nec formam.

CAPITVLVM I.

CAPITVLVM V.

1 **L**iteras. l. Quod dispositio loquens de beneficio nouiter creato, non habet locum in beneficio prius extincto & nunc renouato, tenet glo. in clementi. fina. in uerbo *Creatum*. quidam tamen ibi contra, si prorsus erat extinctum. & dicit ibi not. f. Actor suam intentionem plenè probans debet obtinere, licet reus per exceptionem & ipsius probationem reddat illam dubiam impetrandi est. n. ei ideo, q. suam exceptionem clare & plene non probauit. uide glo. notabilem in clementi. fina. de rescript. in uer. creatum. in uer. sed quid si dubitatur. & uidetur probari in capitulo. in presentia, de probatio. & uide omnino quod ibi scripsi. & per Bartol. in l. non solum in §. sed reprobari. ff. de nou. ope. nuncia. 2
3 f. Quod beneficium existens tempore datæ literarum impetratum ad beneficium uacaturum, potest in præiudicium impetrantis supprimi seu extingui. hoc mirabiliter sentit gloss. fina. in clementi. ultima, de rescript. in uerbo. Nec uidetur ponderandum tempus datæ. Quidam tamen ibi tenent oppositum, sed potest sic distinguui, quod aut beneficium existebat tempore datæ, nondum tamen uacabat, & tunc illud ante uacationem poterat supprimi per unionem, uel ordinationem episcopi & capituli. nec habet de quo conqueratur expectans, cum ante uacationem non habebat ius in illo, nec ad illud beneficium, quia gratia refertur ad beneficium uacaturum, sed illud non uacabat propter ordinationem factam & suppressionem tempore quo non uacabat; & sic intelligo & saluo illam glo. quam in hoc reputo singularem. facit clemen. 2. de reb. eccl. non aliter. Aut beneficium uacauit post datam, uel tempore datæ, & tunc non puto quod aliquis citra papam possit in præiudicium alterius expectantis supprimere tale beneficium, si saltem gratia est concessa secundum titulum hodiernum, per clementi. unicam, de concess. præbend. & sic procedit opinio Lapi. qui uoluit tenere contra illam gloss. f. Si mandatur conferri beneficium cum cura, seu spectas ad collationem episcopi, potest prouideri de beneficio cui fuit collata cura post datam literarum. Idem de illo, qd pertinet ad episcopum post datam, quoniam in his spectat tempus collationis, & non datæ. uide gloss. fina. in dicta clementi. fina. de rescript. f. Quod canonice potest vigore canonice petere prabendam creatam post receptionem suam, uide gloss. in dicta clementi. fina. in fine.

DE ELECTIONE. Rub.

SYMARIUM.

- 1 Dispositio loquens de hominibus & religiosis, habet locum in feminis & monialibus.
- 2 Constitutio loquens de feminis non extenditur ad masculos.
- 3 Prælati appellati ueniunt habens officium, a quo potest remoueri ad nuntium.
- 4 Coloris diuersitas quo casu inducit diuersitatem habitus.
- 5 Color ubi non est de habitu, quibus casibus possint religiosi uti colore, ut placent.
- 6 Eligi prohibetur an possit postulari.
- 7 Laicus an possit postulari in prælatum religiosum.
- 8 Constitutio odiosa seu penalis an possit extendi nedum ex ratione expressa, sed etiam ex tacita subintellecta.
- 9 Religiosus an possit eligi in prælatum ecclesiasticum secularis, & ex ins.
- 10 Clerici seculares, licet teneant formam & colores, ut sibi prohibetur.

1 **C**um Romani. Dispositio loquens de hominibus & religiosis, habet locum in feminis & monialibus; ratio primi, quia homo est communis generis. ratio secundi, quia masculinum concipit femininum. gl. hoc tenet in cle. 1. in uer. homines in prin. secus dic in di. spofitione loquente de monialibus, illa enim non extenditur ad monachos, quia femininum non concipit masculinum. f. Et idem eadem ratione dicendum in constitutione loquente de abbatissis, ut non extendatur ad Abbatesses. ut est glo. notabilis in cle. ar. dentes. de sta. reg. in uerb. eccidisse. f. Appellatione prælati ueniunt habens officium, a quo potest remoueri ad nuntium. ut est prior, minister, custos, uide glo. in cle. 1. in uer. prælatum. facit text. in c. 1. de eta. & qual. f. Quod diuersitas coloris uisitat non inducit diuersitatem habitus, nisi color ex dispositione regule esset de habitu. f. Item, quod ubi color non est de habitu, possunt religiosi seruata forma habitus uti colore, ut placet. no. glo. in uer. *Vel habitus*. quod intelligo, dum tamen color sit honestus. ar. c. clerici. de ui. & honest. cler. Item limito dummodo omnes in eodem monasterio sint in superiori habitu se conforment in colore, ne uideatur inter eos diuersitas. ar. in c. deus qui, de m. & honest. cle. An prohibitus eligi, possit postulari. gl. in uer. *Eligatur*. f. sic. & no. in eo quod dicit, religiosum posse postulari in prælatum alterius religionis uel habitus, licet non possit eligi; & hoc ideo, quia talis non prohibetur eligi propter crimen, sed propter diuersitatem religionis, uel habitus. f. An autem laicus possit postulari in prælatum religiosum. uide no. in c. cum monasterium, de elect. & de materi. generaliter, an prohibitus eligi possit postulari. uide plene no. in c. si de postu. prælati. f. Item no. ex eadem gloss. talem possessorem a papa postulari. Ratio quia nullas citra papam potest dispensare contra concilii constitutionem, qualis fuit illa clement. 1. Et in hoc not. illam gloss. sic intellectam. & idem uidetur uelle glo. in cap. cum dilecti. de elect. facit text. in cap. dilectus. de præben. plene examinato in capitulo. at si clerici. §. de adulteris. de indi. f. Quod constitutio odiosa seu penalis debet extendi per similitudinem rationis ratione expressa, notat eadem gloss. in uerbis eligatur. Et ad uerum, quia tolet allegari hæc gloss. quod talis extensio fieri non debet, nisi quando ratio est expressa; sed certe hoc specifice non requirit hæc gloss. sed allegat rationem ibi expressam; idem igitur dicendum, ubi est tacita & subintel. cta, quia taciti & expressi non est differentia, ut in l. cum quid. ff. si cert. petat. etiam in ratione constitutionis, ut in regula fin. de regul. iur. libr. 6. & in l. non dubium. C. de legibus. Et quia hoc fuerit de mente Ioan. Andr. patet in gloss. sua. in clement. 1. supra de rescript. ubi dixi. ad idem uide bonum text. in l. 2. §. quid si curatores. & in uerbis quid ergo si non sunt. ff. ad Trebel. & in l. libertum. §. senatus. ff. de ritu nup. & l. si. 1. respol. ff. qui pe. tu. per Bar. in l. si constanter. ff. sol. mal. in §. & q. & in l. 2. §. 1. ff. de his qui no. ant. per Bal. in l. maximum initium. C. de lib. præ. & in l. si c. §. sufficit. ff. de excu. tu. uide etiam de materia pro, & contra, per gl. in c. in fidei fauorem. de hære. lib. 6. & in c. constitutione, de regularibus. eo. lib. & in regula. odia, in Meren. & in c. 1. de temp. ord. lib. 6. per do. Ant. in d. c. si de consue. & in multis aliis locis tractatur. sed ista occupant mihi de presentia absque alia librorum reuolutione. f. An possit religiosus eligi in prælatum ecclesiasticum secularis collegiatum non episcopalis. uide per gloss. in uerbo secularis, & uidetur post multa inclinare in partem affirmatiuam. f. Et ex eadem gloss. not. quod clerici seculares non dicuntur habere certum habitum, nec respectu Abbas super primo clementi. A 3 coloris

Abbas super Primo Clementinarum.

coloris, nec respectu formæ, licet sint eis certi colores, & certæ formæ prohibiti. Iam tamen modo dicitur habitus clericalis conueniens & clericis non prohibitus, quod not. Item ex eadem glo. nota, quod habitus certus discernitur ratione formæ, aut ratione coloris. si ergo non aliter quis ad portandum uestis sub certa forma, uel colore, non potest dici, quod habeat certum habitum, licet certæ formæ sint sibi prohibitiæ, uel colores. quod tene menti, quia facit ad multa. uide ad prædictam glo. notabilem. 21. quæstio. 4. in qua summa tractat. an clerici possint uiri uestibus preciosis, maxime sericis, secundum consuetudinem regionis, & quid de zindato.

S V M M A R I V M.

- 1 Concilium generale licet regulariter non possit tollere uel corrigere constitutionem papæ, quibus tamen casibus id possit, uide.
- 2 Inferior in iurisdictionem habens an possit innuere legem superioris apponendo, uel arguendo penam.
- 3 Cardinales quod faciunt collegium, non debent censeri iure singulorum, licet singulariter sint in eorum titulis collocati.
- 4 Constitutio superioris, septem modis, & quibus tangi dicitur.
- 5 Constitutionem qui non potest tollere, non ualet circa illam dispensare.
- 6 Dispensationis definitio.
- 7 Vicarius ecclesiæ uniuersalis solum Petro et successoribus apostolicis fuit datus, nec transit ad alium sede uacante, nec morituro eo ecclesiæ est sine pastore.
- 8 Vicaria, sede etiam uacante, non transit ad concilium generale.
- 9 Cardinales possunt in actu electionis ordinare, quod nominatus a pluribus numero sit papa, non expectatio consensu duarum partium.
- 10 Cardinales mortuo papa Cardinalem creare non possunt sed tantum que pertinent ad certum collegium.
- 11 Camerarii papæ officium quale sit.
- 12 Cardinalis non solet esse maior penitentiarius, officio tamen in conuocantibus non potest.
- 13 Cardinalium quod maior pars facit, ualet, u. si aliud iure caveatur.
- 14 Facta ubi plura iunguntur in eadem dispositione, qualitas posita uni non qualificat aliud, licet ambo facta eodem regulentur uerbo.
- 15 Camerarius papæ, auditor cameræ, & marscallus quam iurisdictionem habeant.
- 16 Inquisitor heretice prauitatis delegatam, non ordinariam habet iurisdictionem, officium tamen mortuo papa non expirat.
- 17 Concorditer, unanimiter, & nemine discrepante, idem significat.
- 18 Dispositum in morte naturali, habet locum in civili, ex identitate rationis.
- 19 Territorium, districtus, & diæcesis, quid proprie significent.
- 20 Cardinalibus mortuis, uel de conuocantibus ex omnibus præter unum, apud illum solum remanens ius eligendi papam.
- 21 Citatus ad curiam auctoritate papæ tenetur nihilominus ire uel mittere etiam mortuo papa, sicut prius.

CAPITVLVM II.

NE romani. ¶ Quod concilium generale non possit tollere uel corrigere, uel aliter uiolare constitutionem papæ, etiam sede apostolica uacante. glo. est, quam reputo singularem, in uerbo inferiorum, in fin. quod limito, nisi in his in quibus concilium est supra papam. & hoc profecto fuit de mente illius glo. relicta ad text. exclusit enim concilium tanquam inferius, & ut habens potestatem a papa, secus ergo ubi

est superius, & potestatem habet a Deo, quod quando contingat, uide quod legi. & nota. in c. anastasi. 15. dist. 8. & in c. n. papa. 40. di. plenissime dixi in quadam mea disputatione, in qua tractaui de potestate concilii & papæ. ¶ Nāquid inferior habens iurisdictionē possit innuere legem superioris, apponendo, uel augendo penam? dic. q. sic, not. gl. in uer. tolli. probatur in c. animatum. §. 1. de consuet. 6. ¶ Quod Cardinales faciunt eorum seu collegium, nec debent censeri iure singulorum, licet singulati sint in eorum titulis collocati, uide bonam glo. in uer. certum. facit quod not. Innocen. in c. eum te de re iudi. ubi prosequitur, an collegium cardinalium possit reuocare famam. ¶ Not. septem modos quibus, aut per quos constitutio superioris possit tangi, quorum quilibet prohibetur regulariter subdito. Primus modus est modificare, secundus corrigere, tertius mutare, quartus quicquam ei detrachere, quintus aliquid addere, sextus dispensare quolibet circa ipsam, seu aliquam eius partem, septimus illi renunciare, glo. iuncto text. in uerbo modificare. ¶ Ex qua not. quod regulariter is, qui non potest constitutionem tollere, non ualet circa illam dispensare, ita argui, si bene consideretur text. ille iuncto principio, cum uer. opinionem & probatur rationes, quia per dispensationem uulneratur constitutio quo ad illam causam. 22. q. 4. c. displicet. ¶ Et inde bonam gl. quæ ponit definitionem dispensationis. 1. q. 7. c. requiritur. §. nisi rigor. quādo ergo inferior dispensat, hoc facit ex potestate sub ipsa ceteris permissa, ut in c. dilectus. de tempo. ordi. & in c. at si clerici. in §. de adult. de iudi. hic tamen possit nota ri, q. si iuncto modo aliud est tollere constitutionem, aliud circa illam dispensare, quia text. in d. ele. ne roman. possit illa ut diuersa, & hoc notat gl. notanda in uer. dispensari. & dic. q. tollere est in totum enervare, dispensa re uero quo ad certum eam relaxare. ¶ Quod maior pars ecclesiæ uniuersalis solum Petro & successoribus apostolicis fuit datus, nec transit in alium sede apostolica uacante, nec propterea morituro, uel cedente papa grex fidelium est sine pastore, uel ecclesia sine sponte. quia sponsus, rector, & pastor, est Christus, & caput ecel. sig. quæ est ipsius corpus. hoc ponit gloss. notabilis in uerbo non conuocant. ¶ Ex qua notabiliter argue, quod etiam ad concilium generale non transit iura sed uacante. & sic non poterit concilium exercere potestatem expectantem ad papam. De eorum uero cardinalium est dubium per text. dicitur clementi. ne Romani. uide tamen, quod dixi in disputatione, quam super hac materia feci, & ad primum dictum facit capien. ita dominus. 19. distinctione. & capien. hoc est fides. 24. quæstio. 1. In contrarium facit capien. quod eumque ligaueris. ea. causa. & q. gloss. tamen ibi facit pro prima opinione, cogit. ¶ Cardinales possunt in actu electionis statuere, seu ordinare quod nominatus a pluribus numero, sit papa, non expectato consensu duarum partium. gloss. in uerbo repro bamus. & idem ibi Pau. quod tamen dixi hoc non posse fieri uno ex cardinalibus contradicente. argumen. in l. fabinus. ff. communi diuid. facit quod not. docto. in cap. scriptum, de electio. & pro primo inde glo. notabilem in capien. sicut in uer. præter, de electio. lib. 6. ¶ Quod cardinales non possunt creare Cardinalem etiam mortuo papa, glo. in uer. potestatis. Ex qua inferitur iuncto text. quod creare Cardinalem spectat ad solum papam. Ea, quæ spectant ad collegium cardinalium sine papa, possunt exerceri sede uacante, non obstant constitutione illius clementi. ne Romani. glo. in uerbo. [Peruenit.] ¶ Ad officium camerarii papæ pertinet temporalia pauperibus erogare, & hodie est magnum officium, & iurisdictionem exerceat circa omnes debentes cameræ apostolicæ, & auditorem habet ad hoc, quem poterit habere etiam sede uacante. uide gloss. in uerbo. [Camerarium.] ¶ Cardinalis solet esse maior penitentiarius, tempore tamen inclusionis in conuocantibus maior penitentiarius fuit Card.

Cardinalis, non potest uti officio; si tamen noller in
 13 glaustra manere, etiam personaliter utitur officio, ut
 in uerbo [M. t. m. c.] & ibi gloss. f. ¶ In perimentibus
 ad certum seu collegium Cardinalium ualet quod fit a
 14 maiori parte ipsorum, nisi aliud iure caueatur. gloss.
 in uerbo. [C. m. r.] & ex ea. gloss. not. innot. text. f. quod
 ubi plura facta iunguntur in eadem dispositione, qua-
 litas apposta inter aliqua unius facti, non qualificat
 aliud factum, licet ambo facta regantur eodem uerbo.
 quod bene notabis. facit ad notata per Bartol. in l. ta-
 lis scriptura, de lega. 1. & l. prator. ff. in bon. rap. o. uide
 etiam quod dixi in capitulo secundum requiritur de appella-
 15 tio. f. ¶ An camerarius papae, auditor camerarum, & mari-
 scallus habeant ordinariam iurisdictionem, uel delega-
 16 tam, uide glo. in uer. [Expira. e.] Ex qua nota in fine,
 quod inquisitor heretice prauitatis habet delegatam, &
 non ordinariam; & speciale est, quod officium ipsius
 non expirat etiam mortuo papa, de quo uide quod legi-
 tur & notatur in capitula. ne aliqui. & capitula. per hoc. de
 17 heret. lib. 6. ¶ Quando aliquid debet fieri a pluribus col-
 legialiter & concorditer, oportet quod nullus illorum
 discreper, ex quo non significatur huius aduersum, con-
 corditer. Idem est ergo fieri concorditer, quod unanimit-
 ter, & nemine discrepante. uide glo. & tenetis mentem in
 uerbo. Concorditer. Idem notat gloss. in capitulo. cu puen-
 res. eodem titulo. libro 6. & uidetur probari in c. quorum-
 dam code. in titulo. lib. 6. quod plene dixi in capitulo. non po-
 test. de re iudic. ubi gloss. uidetur innuere contrarium.
 18 ¶ Ex identitate rationis dispositam in morte naturali,
 habet locum in morte civili. uide glo. in uerb. Merente.
 leg. & not. in l. Deo nobis. C. de episc. & clem. de quod
 nota in capitulo. cum sis. de conuersione. conuersione. sic
 limita quod not. glo. 16. quod ill. c. placuit, quod dicit mor-
 tem civilem non equiparari in morte naturali in casibus iure
 19 expressis. f. Territorium, & districtus, proprie sumpta,
 differunt a diocesi. Nam districtus seu territorium est,
 in quo quis habet iurisdictionem, licet sit alterius diocese-
 sis. uide glo. in uer. [Diocesis.] facit. l. i. pupillus. §. territo-
 rium, ff. de uerbo. significat. Quandoque tamen positor
 pro diocesi, ut dicta clementine Romani. & uide gloss. in
 20 in uer. hoc casu. ¶ Quod mortuus, uel excommunicationis de con-
 clauit omnibus Cardinalibus preter unum, apud illum so-
 lum remanet ius eligendi papam, sicut seruatur in aliis
 collegiis, quod bene not. & tene diligenter mentem. uide
 uide glo. in uerbo. [Omnes.] ¶ Quod si omnes Cardinales
 recedunt de loco, ubi esset facienda electio papae, uide glo.
 in uer. diocesis. in fine. & in uer. Compellat. ¶ Et ibidem
 habetur, quid si aliqui Cardinales nolunt intrare in
 21 conclauit mentes iustum metum mortis. ¶ Citatus ad
 curiam auctoritate papae tenetur nihilominus ire, uel
 etiam mittere mortuo papae, sicut prius, not. glo. in uer.
 Quacunque causa. per tex. §. sua. huius clementine.

S P M M A R I V M.

- 1 Intimatio appellantis uel alterius scriptura quando fit; eius
 expensis dari debet, cuius nomine fit intimatio.
- 2 Intimatio debet fieri ad domum solite habitationis.
- 3 Intimatio alicuius actus ubi requiritur, quo casu sufficit scien-
 tia eiusdem actus intimandi, & quibus.

CAPITVLVM III.

1 Causam. ¶ Cum intimatur appellatio in causa ele-
 ctionis, postulationis, uel partitionis interposita,
 debet dari tenor appellationis expensis ipsius
 appellantis, notat gloss. in uerbo [Porreito.] & idem ni-
 detur dicendum in aliis casibus, in quibus facienda est ali-
 cuius intimatio. argumen. illius clementine in fine. prælle.
 gloss. simile in libello, cuius copia irraditur expensis ip-
 sius actoris, & nota singulariter utrunque dictum. Cir-

capitulum quidam tenuerunt ibi contrarium dicen-
 tes, quod lectio seu perlectio bene fit expensis ipsius in-
 timantis, copia uero fit expensis appellanti. Ego dico,
 quod si text. ille bene ponderetur in uerbo. [Porreito.]
 hoc intendit: quia aut uolens appellationem interposi-
 tam intimare non curat ipsius tenore, perlegi facere in
 præsentia ipsius appellanti, & tunc tenetur illi dare co-
 piam expensis suis, argumen. in capitulo. appellatio, de ap-
 pellatio. lib. 6. Aut facit sibi illam perlegi, & tunc fa-
 tis est, quod illi copiam transferendi faciat sub forma
 publica. Quo ad secundum de libello, uide aliam gl.
 in clementine. l. xpe. de uerbo. significat. in in uerbo, pronun-
 ciatio, que idem tenet, sed uide Bartol. in l. i. ff. de eden.
 & quod scripsi in cap. 1. de libelli oblatione. ¶ Intima-
 tio, uel citatio debet fieri ad domum, in qua quis com-
 munitur habitare consuevit, & dicitur illa in qua plus,
 quam alibi habitauit, licet ultra dimidium anni ibi non
 habitauerit: & si equaliter habitauit in duobus locis,
 poterit in quolibet illorum locorum fieri intimatio, seu
 citatio. uide text. iuncta glo. in uerbo. Communiter. &
 de materia uide Bartol. in l. 4. §. prator ait. ff. de dam-
 n. infest. & quod scripsi in capitulo. causam. de dolo & con-
 tumacia. Paul. tamen in dicta clementine. dicit quod glo. pro-
 cedat: quando prius in utroque loco habitabat. Si uero
 tempore intimationis habitabat in alio loco, tunc ibi
 3 debet fieri intimatio. ¶ Vnicuique requiritur alicuius
 actus intimatio, etiam cum solennitate, sufficit scientia
 seu notitia certa plena illius actus intimandi; non ergo
 requiritur necessitas intimatio data notitia. uide bon.
 text. iuncta glo. in uer. Certa. in dicta clementine. causam.
 quod intellige quando intimatio est facienda ad finem sim-
 plicis notitiae habendae, ut in casu dictae clementine. secus
 si requiritur etiam ad alium effectum, puta, ut ueniat ad
 defendendum denunciandum. de quo nota Dynum in
 regula. cum qui. lib. 6. & per Bartol. in l. emptor. C. de
 emptio. per canonillas in capitulo. fina. de empti. & uend.
 Vel dic, quod aut requiritur non solum intimatio, sed
 etiam requisitio ad aliquod sciendum; & tunc non suf-
 ficiat notitia sine intimatione. & ita loquitur capitulo. fina.
 de empti. & uenditio. & hoc uoluit gloss. fina. hic in
 principi. quam bene nota. & requiritur sola intimatio &
 sufficiens notitia sine intimatione, ut hic.

S P M M A R I V M.

- 1 Confessio nel probatio illius ualet, qui cum ex aliquo defectu ad-
 missus non debebat, suis de facto admissus.
- 2 Confessio facta in processu nullo, ualet.

CAPITVLVM IIII.

1 C Onstitutionem. ¶ Si is, qui non debet admitti
 ad probandum ex defectu aliquo, fuit de facto
 admissus, ualet confessio, seu probatio alias
 legitime facta. uide bonum textum in dicta clementine.
 iuncta glo. penult. ¶ Et facit quod notat Innocent. in
 in capitulo. fina. de restitutio. spoliato. ubi singulariter
 dicit ualere confessionem factam in processu nullo. &
 ibi text.

S P M M A R I V M.

- 1 Constitutio papalis si aliquod sacramentum conferri prohibet, si
 contrariatur, non impeditur character.

CAPITVLVM V.

1 I N plerisque. ¶ Licet constitutio papalis prohibeat
 consecrationem, uel ordinem, uel aliud sacra-
 mentum certo casu conferri, & decernat irritum con-
 tra factum, non per hoc si contrariatur, impeditur cha-
 racter. Abbas super Primo Clem. A 4 eter,

Abbas super Primo Clementinarum.

ter, & si ipsius impediatur executio. no. gl. in uerbo. Vel aliquod, uide quod not. in c. quanto. de confue.

ni, etiam prius de co. s. l. a. ipso ignorante. & quare.
6 Abbas ne malefaciat, quibus casibus ad soluere possit mandatum, ut aliud intret monasterium.

S V M M A R I V M.

1 Voces absentium non uocandorum, quæ pro non discordantibus habeantur.

CAPITVLVM VI.

Quod circa. ¶ De uocibus absentium non uocandorum, uel uocandorum, qui uenire uoluerint, aut expresse renuocauerunt, non debet haberi ratio, etiam in casu quo requiritur plena concordia omnium de collegio. Et idem de illis, qui certo respectu uocem non habent, ut sunt in collegio marium non constituti in sacris ordinibus, uel in monasteriis non professi monachi. unde etiam considerato mero facto non habentur isti pro discordantibus. uide bonam glo. in uerbo. Quæ in facto circa fi. & bene nota.

S V M M A R I V M.

- 1 Quota litis an possit ex consuetudine deberi pro munere indicandi.
- 2 Consuetudo semel a iure demnata, an possit iterum introduci.
- 3 Iurisdictio episcopalis licet seculi uacante deuoluatur ad certas personas ex privilegio, consuetudine, uel statuto; non tamen per hoc deuoluitur iurisdictionis emolumentum.

CAPITVLVM VII.

Statutum. ¶ An ex consuetudine possit deberi pro munere iudicandi quota litis. uide glo. cum suis remissionibus in uerbo. [Ex iurisd. tunc.] ¶ Verum consuetudo semel a iure damnata possit iterum introduci de glo. notabilem & semper menti tenendam. in uerbo. [Consuetudine.] in fi. quæ sentit, quod sic. & pro illa gloss. optime potest adduci ratio. cap. non debet. in prin. de co. sangui. & asin. recipit enim mutationem secundum diuersitatem temporis, facit 4. distinctio. cap. tunc. autem lex. Contrarium uidentur sentire Paul. & Ioann. de Ligna. in clemen. 2. de reb. eccle. non alienau. & Bartol. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. & in l. de quibus. ff. de legi. & uide per Ioann. Andr. in additio. Specu. de instru. edi. §. compendio. uersu. sed nunquid. de consuetud. per Bald. in capitu. primo. de capi. Corra. collatione decima. ubi dicit, quod aut consuetudo habebat id, quod ius commune, & potest iterum præscribi, alias secus. quia primo casu est potius iuris obseruantia, quam consuetudo. iuxta nota. in c. 1. de constit. uide tamen quod plenè dixi inc. 2. de proba. ¶ Quod licet sede uacante deuoluatur iurisdic. episcopalis ad certas & singulares personas ratione ipsarum dignitatum ex privilegio consuetudine, uel statuto, non tamen per hoc deuoluit ipsius iurisdictionis emolumentum, nisi specificè hoc habeat consuetudo. quod nota. quia facit ad multa. de quo uidetur hic tex. iuncta glo. in uerbo emolumento. nec uenit emolumentum ratione accessorii, tum quia hoc est priuilegium in alterius præiudicium. ideo restitgendum. tum propter rationem notatam hic in glo. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Provisio, dictio que in se comprehendat.
- 2 Species quando adiungitur generi, tunc genus comprehendit omnes species, præter expressam.
- 3 Electio an comprehendatur sub uerbo provisionis.
- 4 Religioso non potest dari licentia consentiendi electioni, uel provisioni, si quam conueneret de eo fieri. & quare. & num. 7.
- 5 Religiosus uigore licentia generalis non potest consentire electioni.

CAPITVLVM VIII.

Concessa. ¶ Verbum provisio est satis latum & comprehendit in se nominationem, postulationem, præsentationem, & collationem. uide gloss. in uer. [Provisio.] Et idem dic de electione par ratione. sed glo. hic non fecit mentionem de electione, quia tex. hic ad maiorem declarationem de ea fecerat specialem mentionem. ¶ Nam quando species adiungitur generi, tunc genus comprehendit omnes species præter expressam. ad hoc quod legiunt & nota. in cap. 1. de constit. ¶ Vel dic melius quod electio non comprehenditur sub uerbo provisionis. text. est in capitulo cum in illis. 1. responsio. de præbend. libr. 6. & ibi gloss. super uerbo, electionem. & hoc in materia stricta. in materia uero larga tene, quod prius dixi, argument. hic. & ex notatis in d. capi. cum in illis. ¶ Non potest dari religioso licentia consentiendi electioni, uel provisioni, si quam conueneret de eo fieri, etiam in certa ecclesia; & hoc propter uitium ambitionis exprimendum, ut not. gloss. in uerbo. [Si quam.] Oportet quod prius uocentur, & postea licentia concedatur, sic intellige. capitu. si religiosus. de electione libro 6. ¶ Quod uigore licentia generalis non potest religiosus consentire electioni etiam prius de eo facta ipso ignorante. Ratio, quia talis licentia non subsistit uiribus; uide tex. iuncta glo. in uerbo. [Nullus.] ¶ Male facit abbas abfoluens monachum, ut possit intrare aliud monasterium, nisi illud habeat paratum, & constet quod illum recipere uelit; tamen ualet, si hoc facit. uide gloss. in uerbo. [Firmat.] ¶ Secus tamen est, quando dat licentiam, ut possit consentire provisioni de eo facta, ut in dicta clementi. fina. quia tunc non ualet talis licentia, ut ibi. & hoc, quia maior tunc notatur ambitio. In clemis tamen secularibus bene ualeret talis licentia; quia maior notatur ambitio in professo. uide gloss. in uerbo prælegat. & nota eam.

DE RENUNCIATIONE. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Renuocatio procuratoris facta post petitam cedendi licentiam, nondum tamen obtentam, quando teneat, & quando non.
- 2 Procurator unus uel plures, clericus uel laicus, in solidum uel conuinctim, constitutus potest ad cedendum beneficium, & pontificalis dignitatis.
- 3 Renuocatio procuratoris an & quando ualeat, re non integra, & absque eius certificatione.
- 4 Renunciatio beneficii an possit fieri in manibus collatorum, uel confirmatorum.
- 5 Renuocatio mandati generalis ad cedendum, cui debet iniurari.

CAPITVLVM I.

Cum illusio. ¶ Tenet renuocatio procuratoris facta post petitam licentiam cedendi nondum obtentam, si renuocatio notitia peruenit ad procuratorem, uel ad superiorem. secus dic, si iam erat obtenta licentia. uide gl. in uerbo. [Cedendum.] ¶ Quod ad cedendum beneficium, etiam si sit pontificalis dignitas, potest constitui unus procurator uel plures. Item clericus, uel laicus; & si plures constituentur, non est uis an in solidum an conuinctim. uide gloss. in uerbo. [Procuratorem.] & nota eam, quatenus dicit de laico. ¶ Si

¶ Si quis per iustum metum constituit procuratorem ad cedendum, potest illum etiam ignorantem reuocare, tenebitque reuocatio, licet reuocationis noticia non peruenerit ante renunciationem ad ipsum procuratorem, uel ad superiorem. uide text. in c. gloss. in uer. sponte. ¶ An & quando ualeat procuratoris reuocatio absque ipsius certificatione. uide plures opiniones positas in gloss. in uer. tentat. & uide quod dixi in cap. ex parte decani. de rescrip. ¶ An in manibus collatorum uel confirmatorum possit fieri renuntiatio beneficii. uide gloss. in uer. [Manibus] quæ primò dicit, quòd sic, licet ille non sit episcopus. ponit opin. Innoc. quæ eomuniter uidetur tenere, quod renuntiatio debet fieri in manibus illius, qui potest inuitum destituere. Et tene menti hanc opinionem. uide quod plene dixi in repetitione. cap. si quis contra clericum. de foro comperen. ¶ Si mandatum de cedendo erit generale, puta ad cedendum in manibus eius, qui recipere de iure potest, cui debet tunc fieri reuocationis intimatio die quòd procuratoribus, uel omnibus, qui de iure possent talem cessionem recipere. uide gloss. in uer. facienda.

DE SUPPLEN. NEG. PRAEL. Rub.

SUMMARIUM

- 1 Ius nouum, uel privilegiorum derogantium disponens de regularibus, non extenditur ad clericos seculares, licet in utrisque eadem sit ratio.
- 2 Collatio beneficii ad ecclesiam inferiorem pertinet, per eius negligentiam non ad diocesani loci, sed ad prælatum capituli deuoluitur.
- 3 Eligere uel presentare debentium ex negligentia deuoluitur potestas ad confirmantem.
- 4 Beneficium licet ex consuetudine non collatio, sed commissio fieret, talis tamen commissio ultra tempus laterani concilii prætermissa deuoluitur ad superiorem.
- 5 Prioratus, si in ecclesia est principalis prælatura, & ei per uiam electionis prouidetur, prius mensum tempus datur ad eligendum, iuxta cap. ne pro defectu, de elect.
- 6 Exemptio prælati habentis ius conferendi non impedit deuolutionem collationis ad diocesani in beneficiis non exemptis.
- 7 Potestas conferendi ad deuoluitur ratione negligentie in beneficiis exemptis, quæ auctoritate papæ diocesani habet conferre, & ad quem.
- 8 Executor si notorie indigno confert, an collatio teneat, uel ad quem deuoluitur.
- 9 Conferre indigno, & nulli conferre, quibus casibus parificentur, & quibus non.
- 10 Beneficia solita conferri clericis secularibus, non possunt conferri regularibus, nisi sint curata.
- 11 Patronus ecclesiæ curatæ potest presentare ita religiosum, sicut seculares, dummodo non presens eum ut claustralem.
- 12 Succedens in potestate conferendi ratione negligentie, uel defectus, debet conferre talibus personis, quibus prius tenebatur.
- 13 Pensiones noue imponi, & ueteres augeri possunt per episcopum ex causa, non per habentem potestatem conferendi.
- 14 Beneficia que propriè de mensa prælati, uel capituli esse, & an uacare dicantur.
- 15 Insuetus in ecclesia ut claustralis, debet habere sorium, sicut si tanquam quilibet clericus.
- 16 Monachus, cui episcopus contulit prioratum propter negligentiam abbatis, non desinit esse claustralis & obedientiaris.
- 17 Annalia, quæ sunt de mensa, uacant per mortem uel reuocationem illorum, qui illis præsident.

Quia regulares. ¶ Ius nouum uel privilegiorum derogantium disponens de regularibus non extenditur ad clericos seculares, licet in utrisque eadem sit ratio. uide gloss. & tene eam menti super uerbo [Regulares.] sed in contrarium uidetur gloss. in cle. i. s. de rescrip. in uerbo præfidentes, ubi dixi; concordando potest dici dupliciter. primò istud procedit in dispositione iuris noui, uel in iure derogante privilegio, quæ debent restringi nec extendi etiam ex similitudine rationis. iuxta not. per Bartol. in authen. quas actiones. C. de sacrosan. eccles. facit l. præcipimus in fin. C. de appel. uel secundo dicas, quòd contra regulares specificè sit dispositum, quia ipsi frequenter in his excedebant, ut dicitur in litera. ideo non debet odium ad alios extendi, quia in his non ita de facili commitebant, ut uoluit in simili. Ioan. Andr. in regula odia, in 6. ¶ Si beneficii collatio pertinet ad capitulum ecclesiæ collegiatæ inferioris cura cathedralis, per ipsius negligentiam in non conferendo deuoluitur collatio non ad diocesani loci, sed ad prælatum loci seu capituli, gloss. est notabilis in uerbo, prælati. Et not. illam gloss. quia nescio alibi, ex qua inferitur, quòd sicut a capitulo ecclesiæ cathedralis sit deuolutio ad episcopum. ut in cap. 2. de concess. præben. & in cle. si de beneficio. eod. titul. ita dicendum in inferioribus collegiis, ut deuolutio primò fiat ad prælatum immediatum. in contrariū facit, quia isti inferioris habent collationem de iure speciali, ideo debet fieri deuolutio a. episcopum, ad quem de iure communi pertinet collatio; quia res de facili redit ad naturam suam. facit e. cum contingat, de deci. 35. distinct. cap. ab exordio. Primum tamen dictum est ualde æquum propter coniunctionem, quæ est inter prælatum & suum capitulum. Et idem eodem ratione dixerunt quidam e contra. ut de prælati inferiori fiat deuolutio primò ad capitulum, & postea ad diocesani. & text. illius cle. quia regulares. intelligunt quando prælati habebat conferre de consensu sui capituli. quo casu in dubio sit deuolutio ad episcopum propter negligentiam utriusque, & hoc tenuit ibi Pau. tamen in contrarium uide hic not. per doct. & pro dicto gloss. & Pau. allego text. optimum in cle. ne in agro. uer. abbates, de statu regu. ¶ Ex negligentia debentium eligere uel presentare deuoluitur potestas ad confirmantem uel instituentem, siue sit diocesani, siue sit alius. gloss. est singularis hic in uerbo, dispositionem. ex qua not. quòd potestas non deuoluitur ad episcopum, nisi ad eum spectet potestas confirmandi, uel instituendi. ad hoc bene facit in argumentum. e. si uero, de inrepatron. quod not. ¶ Quòd licet in certis beneficiis secundum loci consuetudinem non fiat collatio, sed commissio; nihilominus si talis commissio non sit infra tempus laterani concilii, deuoluitur potestas ad superiorem gl. est notabilis in uerbo, committere. quod intellige quando ex tali commissione constituitur specialis administrator. ut in fin. præmissa. quidam tamen intellexerunt hic, quòd idem sit committere, quod conferre. unde text. in princip. ponit disiunctam inter committere, & conferre. & hoc forte uerius. ¶ Si prioratus est principalis prælatura in ecclesia regulari collegiata, & ei per uiam electionis prouidetur, habet locum in eo. e. ne pro defectu, de elect. ut detur tempus trium mensium ad eligendum. uide gloss. in uerbo, Lateranensi. ¶ Exemptio prælati habentis ius conferendi non impedit deuolutionem collationis ad diocesani in beneficiis non exemptis ratione negligentie in non conferendo. uide bonam gloss. in uerbo, sua, in princip. ¶ An deuoluitur potestas conferendi ratione negligentie in beneficiis exemptis, quæ auctoritate papæ diocesani habet conferre iuxta dispositionem huius cle.

Abbas super Primo Clementinarum.

DE AETATE ET QUALITATE. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 *Cardinalis nullus est, qui saltem non sit diaconus.*
 - 2 *Conuersi laici, cum non sint in sacris, an sint exclusi a capitulo.*
 - 3 *Canonici si non uult promori ad sacros, necessitate ecclesie uergerent potest canonicatu priuari.*
 - 4 *Constitutio respicit praeuicta respectu actus futuri pendens a iam gestis de praeterito.*
 - 5 *Propensius, unde dicatur.*
 - 6 *Canonici ante aetatem legitimam promouendi ad sacros, an habeant uocem in capitulo.*
 - 7 *Canonici si non est in sacris tempore uacationis ecclesiae, tempore aetate electionis de eadem reperitur in sacris, an possit interesse tali electioni.*
 - 8 *In sacris si nullus de capitulo reperitur, & imminet negotia, per quem expediri debeant.*
 - 9 *Prælati electi si imminet, nec aliquis de capitulo est in sacris, que priores sint superiores.*
 - 10 *A iure sacrorum, dignitatum, uel beneficiorum quatuorplex fit, quia & ordinis, & quæ amittantur, diffinit, & ad finem.*
 - 11 *Dispensatio, cum sit stricti iuris, non extenditur ad eam separabilem, & quare.*
 - 12 *Prælati negligens promoueri ad ordinem dignitatis (sæ annuuntur) priuatur uoce in eadem ecclesia.*
 - 13 *Capituli appellati non an ueniat prælati.*
 - 14 *Canonici non constituti in sacris, licet sit exclusi a uoce capitulo, ornati tamen alibi obinet, & ex uoce capitulo promouentur.*
 - 15 *Capellania uel altari eorum ordinem annexum habentibus priuatur iuxta hanc clem. penam, si illum ordinem prætermiserint.*
 - 16 *Canonici remittens promoueri ad ordinem annexum si dimidia distributionum subrahatur, & alia non sufficiat ad sustentationem, an ei remittatur.*
 - 17 *Dimidia distributionum remittentibus ordinem annexum subtrahatur, quibus ueniat applicanda.*
- ele. & si deuoluitur, ad quem fiat deuolutio, uide de utraque questione in eadem gloss. quæ tandem uidetur sentire, quod non habet locum in talibus deuolutio; quia habentibus conferre auctoritate papæ non currit tempus, ut in executoribus datis ad beneficia. not. gloss. in cle. si de beneficio. de præben. Et præsupposito quod fiat deuolutio, recurrent ad papam, non ad inferiorem.
- ¶ *1 Quid autem si executor confert notorie indigno, an teneat collatio, & si non tenet, an deuoluatur potestas ad papam, an uero remaneat apud ordinarium, apud quem prius consistebat. uide pulchre per Innoc. in c. inter dilectos, de excess. prælat. ¶ An potestas conferendi deuoluatur ad diocesinum in beneficiis exemptis, si collatio fuit facta indigno, sicut obseruatur cum collatio negligitur, uide gloss. in uerbo, negligentiam. quæ concludit quod non. hæc clementina ponit ius nouum, & præiudicat privilegii exemptionis. ¶ Ex hoc nota, quod in iure restringibili non participant conferre indigno, & nulli conferre; secus in iure non restringibili, cum paria sint nullum prælatum habere, uel indignum, ut in cap. 2. de trans. prælat. & pro primo uide Innoc. in cap. cum nostris. de concess. præben. ubi inter hæc duo ponit diuersitatem. ¶ ¶ In beneficiis sicut conferri secularibus clericis non possunt religiosi habentes præsentationem seu collationem præsentare regularem, seu conferre regulari, si illi beneficium non est curatum, uel illum uolunt præsentare, uel claustralem, uide gloss. in uerbo [See la. b. i.] Ex qua nota, quod tantum clericum clericum possunt præsentare religiosum, si beneficium est curatum, & dicuntur præsentare ut claustralem, quando uolunt possit eum remouere ad libitum, ut tunc remaneat claustralis, sicut prius. Secus ergo, quando illi præsentant uel conferunt ut penitus rectoratur ab obedientia monasterii, & sic perpetuus*
- ¶ *1 Rector ecclesie curatæ potest præsentare ita religiosum, sicut secularem, dummodo non præsentet eum, ut claustralem. de quo uide quod planè not. in capitul. quod d. timorem. de statu reg. & hoc tene iurati.*
- ¶ *2 Si ecclesie in potestate conferendi ratione negligentia uel delicti, non potest libere conferre, cui mult. sed cum succedit in ius illius, debet uti eodem iure, quo ille; & sic debet conferri talibus personis, quibus prius tenebatur conferre. uide text. notabilem, quem semper tenebis menti, hic iuncta gloss. in uerbo, religiosus, cum sequent. & idem tenet Paul. de Liara. ¶ ¶ Ex causa possunt ecclesie pensiones nouæ imponi, & ueteres augeri per episcopum, tamen non per habentem potestatem conferendi. uide gloss. in uer. imponant.*
- ¶ *3 Beneficia de mensa non dicuntur uacare, uide gloss. in uerbo, de mensa, iuncto text. Sed tu hoc limita, prout dicit gloss. not. infra de excess. prælat. cle. 1. in uerbo ad mensam in fin. & ibi opime not. quæ beneficia uel bona dicantur proprie de mensa prælati, uel capituli.*
- ¶ *4 Institutus in ecclesia ut claustralis, debet habere socium, secus si habet rectoriam tanquam quilibet clericus secularis. uide gloss. in uerbo, reuocari. & meliorem de statu reg. cle. ne in agro. §. ad hæc. ¶ ¶ Quod non definit esse claustralis & obedientiarum monachus, cui episcopus contulit prioratum propter negligentiam abbatis, quia nec plus nec aliter confert supplet quam negligens. unde sicut si ipse abbas contulisset, potest illum reuocare ad libertatem; nunc licet episcopus supplendo illius negligentiam contulerit. uide gloss. & tene eam menti in uerbo, reuocari. dicit tamen hic quidam, quod illis, qui sine eâ reuocatur, potest implorare superioris officium. de quo uide quod hic not. & ita continuante. qui cle. uel uo. & per Io. An. in c. cum singula. de præb. li. 6.*
- ¶ *5 in nonella. ¶ ¶ Quod manualia, quæ non sunt de mensa, uacant per mortem uel reuocationem ipsorum, qui illis præstant. uide in gl. proxima alle. iuncto text.*

CAPITVLVM I.

V T hi qui. ¶ ¶ Quod inter cardinales nullus est, qui saltem non sit diaconus, not. primam gloss. ¶ ¶ An conuersi laici sint uirtute huius cle. exclusi a capitulo, cum non sint in sacris, ut text. iste requirit die quod si omnes in collegio sunt tales, certum est quod non excluduntur, cum text. iste loquatur de his qui mancipantur diuinis officiis. alias sequeretur, quod moniales non haberent uocem in eorum capitulo. ad hoc uide gloss. in uerbo, emancipati. & gloss. penult. & ult. in c. ex eodem de electio. lib. 6. si autem aliqui sunt clerici, aliqui conuersi laici, dicit hæc eadem gloss. quod in conuersis laicis nihil hic immutatur per hanc constitutionem; quia, ut supra dixi, ista cle. loquitur de mancipatis diuinis officiis, quales sunt conuersi laici. ideo dicit hæc gloss. in eis standum ei, quod not. in d. cap. ex eo. Sed aduerte, quia ibi solum dicitur tales non debere interesse electioni ut a cum clericis. de aliis uero actibus nihil dicit. sed in omnino uide per Feder. consilio. 206. & per Spec. in tit. de syndico. uer. quid de conuersis. & per Io. An. Andr. post Egre. in c. 1. de procuratore. aliquid per Immo. in c. 2. de consil. & quæ tales non sint de capitulo, facit in arg. c. & si Christus. de iureiur. iuncta subscriptione cum simili. uide tamen in locis præallegatis. ¶ Non constitutus in sacris potest habere uocem in aliqua ecclesia collegiata clericorum, uel religiosorum,

ligioforum, dummodo non habeat ratione canonix, sed habeat alio iure, puta consuetudine, statuto, vel privilegio gloss. in verbo mancipati in fin. & teneam menti.

¶ Si canonicus non vult promoueri ad sacros, necessitate ecclesie urgente potest canonicatus priuari. vide gloss. in verbo in posterum. Ex qua iuncto text. ac iuncta gloss. in verbo Annexi. no. quod canonicatus de iure communi non habet annexum certum ordinem sacrum, exigente tamen utilitate seu necessitate ecclesie potest moneri per superiorem, ut faciat se promoueri ad ordinem necessarium. quod si tenuerit sacre sine legitima causa, poterit priuari &c. Vide de materia quod notat in cap. licet canon, de electio. lib. 6. in gloss. antep. quae est notabilis plene distinguens, an & quando ex non promotione ad ordines possit quis priuari beneficio. ¶ Constitutio respicit praeterita respectu actus futuri pendens a iam habitis seu gestis de praeterito. vide bonam gloss. & teneam in verbo in posterum in fin. pro cuius concordantia & limitatione vide aliam bonam gloss. in cle. 1. de testa. in verbo. deputatus. ¶ Propensio, dicitur a propere, vel prope, quod idem est, quod uolenter, vel festine, no. gloss. in verbo propensio. ¶ Canonicus in sacris non constituitur solum perdit uocem in capitulo, & alia quae ueniunt ex uoce, statim uero in choro retinet, praebendaeque, & dominum obtinere potest, sicut alius canonicus in sacris constituitur, dummodo consuetudo sibi non obstat. Delegatus a papa dari potest, & cetera facere, sicut quislibet alius canonicus. qui uero dependent a uoce capituli, vide bonam gloss. in verbo. In capitulo. & hoc facit ad ea quae supra dixi, nide licet quod canonicatus non habet ordinem sacrum annexum a iure communi, sed canonici debent promoueri secundum utilitatem & necessitatem ecclesie. Canonicus non in sacris admitti non potest, etiam si hoc ad alios canonicos sibi concedatur, ad actus capitulares, etiam ad actum electionis, nec etiam ipsi possunt super hoc dispensare. vide bonam gloss. in verbo. Conceda. ut. Et no. ex eadem gloss. quod per haec uerba, nullo modo &c. interdicitur dispensatio inferiori circa papam. ad idem uide gloss. in verbo. Nullo modo. ¶ Quid autem si de facto talis admittitur in capitulo, an electio uel illius actus conuatur? dic quod non. de quo per Io. An. in regula, quod aliam, in meren. lib. 6. ¶ An canonicus promotus ad sacros ante aetatem legitimam debeat se possit habere uocem in capitulo durante minore aetate. vide gloss. no. in verbo. [Constitutus] in prin. quia tenet, quod non. & uide in simili aliam gloss. in c. 1. de praeben. lib. 6. quae concludit, quod promotus ante aetatem legitimam non possit consequi beneficium requirans illum ordinem ante aetatem legitimam suscepti. teneam in utraque gloss. ad multa. & uide ad idem gloss. 2. prope finem eodem generalem in verbo Obseruanti. Paul. tamen ibi tenet contrarium. & forte hoc casu certius, quia hic non requiritur ordinis executio, ut habeat uocem, nec est ipso iure suspensus, sed suspendendus. ¶ Si canonicus non est in sacris tempore uacationis ecclesie, tempore autem electionis si eadem reperitur in sacris, an debeat se possit electioni interessere. vide gloss. in verbo. [Constitutus] quod sic, quia debemus in hoc considerare habilitatem tempore electionis fiendam, & bene loquitur, & ultra in ea allegata adduco bonum text. in c. 1. de praeben. lib. 6. Item dic secundum eandem gloss. si tempore uacationis non erat canonicus, sed tempore electionis fienda sic, Si canonicus in sacris non existens tempore uacationis ecclesie uult promoueri ad sacros in quatuor temporibus occurrentibus infra terminum iuris ad eligendum, an canonici teneantur illum expectare. gloss. in verbo constitutus quod non. pari modo secundum eam non tenentur expectare excommunicatum, qui se uult facere absolui, uel abscentem in loco, in quo uocandus non erat, dicentem uelle redire; imputandum est enim sibi. non est enim

habilis tempore electionis, cum uirtus capicularis sit poenae habiles, possunt illi quando uolunt, infra terminum iuris ad electionem procedere; pro hoc quod legitur & no. in c. cum nobis, de elect. & in c. uni, ne sede uac. li. 6.

¶ Quid si nullus de capitulo est in sacris, & imminet negotia, quae debant expediri per praelatum & capitulum? dic quod solus praelatus expediet. ar. illius c. uni. ne sede uac. quod teneam menti. & no. gloss. in verbo constitutus praell. Ex quo collige, quod tota potestas consistit poenae praelatum, quando nullam habet in collegio alias non habilem ad uocem dandam.

¶ Quid si imminet electio praelati, & nullus de capitulo est in sacris? dic quod superior debet expectare per totum terminum iuris, quod cum ipse uatur iure deuoluto, debet expectare per totum tempus praefixum capitulo. uide bonam gloss. in dicto verbo. constitutus in fin.

¶ Quid certi ordines sacri, uel non sacri, certis dignitatibus, uel personatibus, uel officiis, uel beneficiis, de iure communi, uel primaria institutione beneficii, seu antiqua consuetudine, uel statuto, possunt esse annexi. Et aduerte quod annexio potest esse duplex, seu dupliciter facta; quando enim annexio fit, ut talis dignitas seu beneficium non possit conferri, nisi constituto in tali ordine, quo casu non potest quis illud beneficium obtinere, licet habeat aetatem ad illum ordinem; & uel: se ad illud facere promoueri. Sed oportet, quod prius sit promotus. pone exemplum in eligendo in episcopum, qui debet esse promotus in subdiaconum ad minus, ut in c. accipimus. de aetate & qualitate. Item pone exemplum in commendata ecclesie parochialis, quae non potest fieri nisi sacerdoti, ut in cap. nemo deinceps. de electio. lib. 6. & uide bonam gloss. in cle. una, infra titulum proximum, in verbo promouendus. Quandoque fit annexio, ut obtinens illud beneficium, puta, debet esse sacerdos, seu sit praebenda sacerdotalis, & tunc non requiritur, quod i tempore electionis uel provisionis sacerdos, sed satis est quod habeat aetatem legitimam, & uelit se facere promoueri, ut phatur hoc in verbo. Ille uero, qui se debet intelligi in c. cum in cunctis in §. inferiora. de electio. iuncto cap. 1. de aetate & qualitate. & melius in cap. 2. de infir. lib. 6. & in c. si pro clericis pauperibus eoli. hae uidentur de mente gloss. huius cle. in verbo. Annexi iuncti gloss. praecedenti & seq. post princ. quam bene notabis. Consideranda igitur sunt uerba annexionis, ex quibus poterit deprehendi, an ordo requiratur tempore provisionis, an sufficiat quod superueniat. ¶ Quod obtinens beneficium nigore literarum papalium, non obstat quod non habeat ordinem illi beneficio annexum, non per hoc eximitur a poena huius cle. in §. illi. nisi aliud habeat litera papae gloss. in verbo.

[Annexi] in fin. ex quo no. quod dispensatio, cum sit stricti iuris, non extenditur ad casum separabilem, ex quo sine illo potest dispensatio finem esse etiam operari. uide gloss. in c. quia in tantum. de praeben. & quod dixi in cap. acti clerici. in §. de adulteriis, de indic. ¶ An praelatus, habens dignitatem in ecclesia collegiata, negligens promoueri ad ordinem illi dignitati annexum, priuatur uoce in eadem ecclesia, sicut priuatur canonicus, uel habes dignitatem inferiorem, personatum, uel officium in eadem ecclesia. uide bonam gloss. in verbo. [In istum] quae tandem uidetur concludere quod non. & uide ipsi rationem, ex qua not. quod appellatione capituli non uenit praelatus, cum praelatus & capitulum sint diuersi, ut patet de his quae filia praet. sine consensu ea in rub. & nig. nisi forte ex fortissima significatione uerbi, quae debet fieri in iure poenali, seu no. iuris antiqui corre. c. u. quod singulariter notabis, quia ad hoc quodammodo allegat.

¶ Item ex eadem gloss. not. quod licet praelatus & capitulum faciant unum corpus, seu unam ecclesiam, non tamen includitur praelatus sub appellatione capituli.

¶ Canonicus non constituitur in sacris, licet absque alia annexione sacrorum ordinum sit exclusus a uoce capituli,

quod papa non pouit ibi casum faciendo in alijs ius de nouo. sed uoluit forte ita miter procedere cum illo, qui fuit ante pubertatem ordinatus. & sic ratione tenet ætatis, forte sic fuit cum illo processum. hinc est, quod ibi sit suspensio in pœnam, & iniuria ordinatoris, & non ordinati. sed illud capitulum, si subdiaconus, disponit de pœna in odium ordinati. ergo non est recedendum a iure antiquo. ar. l. precipimus in fin. C. de appel. cogita.

- ¶ Vtrum episcopus possit dispensare super ætate ordinandorum. gloss. hic in uerbo anno. in fin. quod non. & tene eam semper menti. facit. c. dilectus de tempo. ordi. & quod dixi in c. at si clericus in §. de adulteris, de indi.
- ¶ Quæ ætas requiritur in minoribus ordinibus, unde hic gloss. si. quam tenebis uenit, quæ dicit quod maior infantia. & sic post. 7. annum potest quis promoueri ad minores ordines. pro hoc dicit gloss. in c. si eo tempore de rescrip. libr. 6. quod maior septennio potest habere beneficia sine cura, ex quo potest ordinari. de hoc tamen ultimo unde quod dixi in c. super inordinata. de præben. & unde ad utrumque dictum text. iuncta gloss. 1. in cap. de his. 28. distinet.

DE OFFICIO VICARII. Rub.

SYMMARIUM.

- 1 Cura animarum appellatione quid ueniat.
- 2 Vicaria perpetua ecclesie curata uenit appellatione beneficii curati.
- 3 Commenda ecclesie curata quare non potest fieri nisi actualiter sacerdoti, & uicaria sicut & rectoria conuectantur etiam non sacerdoti.
- 4 Beneficium sex uicariis perpetuis obtinens cum cura, potest infra annum compelli, ut fiat sacerdos, non obstante pœna ipsi iure apposta per lapsum anni.
- 5 Rectoris appellatione non uenit uicarius perpetuus in constitutione penali.
- 6 Episcopus an dispensare possit cum uicario perpetuo ecclesie curata, ut ratione studij infra septennium non teneatur promoueri ad sacerdotium.
- 7 In materia dispensationis sit extensio per identitatem rationis.
- 8 Constitutio disponens super obtinens in ecclesijs, comprehendit uicarios.
- 9 Episcopus non potest dispensare cum assignando in rectorem, uel uicarium ecclesie curata.
- 10 Vicariorum duplex est species, alios ut dispositio super uicariis perpetuis non habeat eum in temporalibus.
- 11 Dispositio super ecclesijs parochialibus non uendicat sibi locum super non parochialibus.
- 12 Pœlo, in dispositione positum, nouum ius inducit, non autem declarat antiquum.

CAPITVLVM I.

- ¶ Vnde de ecclesijs. ¶ appellatione curæ animarum uenit cura nedum in foro pœnitentiali, sed etiam in foro contentioso. unde gloss. in uerbo curam per Innoc. in c. dudum. 2. de elect. & not. ex eadem gloss. iuncto text. quod habens curam animarum licet in foro contentioso ratione beneficii ecclesiastici teneatur esse sacerdos, siue habeat illam ut rector, siue ut perpetuus uicarius. ¶ Quod extrauagans Ioannis, quæ incipit, execrabilis, habet locum in uicariis perpetuis. unde gloss. in uerbo, amittendis. & not. ex eadem gloss. quod appellatione beneficii curati uenit uicarius perpetuus ecclesie curata. ¶ Licet commenda ecclesie curata non possit fieri nisi ei, qui actualiter sit sacerdos, ut in c. nemo deinceps. de electo. lib. 6. uicaria tamen sicut rectoria potest concedi non sacerdoti, dummodo sit talis, qui possit effici sacerdos. not. gl. in uerbo [Promouendus] diuersitatis ratio potest esse iudicio meo, quia sæpe in fraudem fiebat commenda, non propter curam, sed propter fructus recipiendos. Item quia cum commenda daret modico

tempore, ut d. cap. nemo deinceps. oportet quod fiat penes idoneum de presentis, sed cum rectoria uel uicaria durent toto tempore uitæ instituti, satis est quod de proximo possit in sacerdotem promoueri; habetur enim pro sacerdote, ex quo in breui speratur promotio. l. fin. de test. mili. Et no. ex hac gloss. iuncto illo c. nemo, quod ubi requiritur quod collatio, siue commenda fiat sacerdoti, oportet quod tempore collationis, seu commendæ sit sacerdos, nec sufficit, ut possit de proximo promoueri, pro hoc, quia qualitas posita in aliqua oratione refertur ad tempus uerbi, ad quod refertur. vide quod dixi in cle. 2. de rescrip. ¶ Quod obtinens beneficium seu uicarium perpetuum cum cura potest infra annum compelli, ut fiat sacerdos, non obstante pœna ipsi iure apposta per lapsum anni. unde bo. gl. in uerbo [Promouendus] in fi. & in c. licet canon. de elect. lib. 6. in glo. antepenult. in prin. ex quibus no. quod per constitutionem apponentem pœnam ipsi iure non tollitur constitutio, quæ mandat pœnam per iudicem imponi citius quam faciat alia constitutio posterior, facit. l. quotiens. ff. de actio. & oblige.

- ¶ Appellatione rectoris non uenit uicarius perpetuus in constitutione penali, aperte hoc sentit glo. in uerbo [Sacerdotium] in eo quod dicit opi. Archi. corrigi per illum text. in eo quod tenebat illud c. licet canon. non habere locum in uicario perpetuo, cum loqueretur de rectore; nõ enim dicit, quod reprobat, sed quod corrigitur, quasi hoc sit ius nouum, & idem sentit hoc gl. si. & facit pro hoc titulum diuersitas. item c. extirpanda. §. qui uero, de præben. ¶ Vtrum episcopus possit dispensare cum uicario perpetuo ecclesie curata, ut ratione studij non teneatur promoueri infra septennium ad sacerdotium, iuxta c. cum ex eo. unde bo. gl. super uerbo [Sacerdotium] quæ tandem concludit quod sic, cum quia ratio permissionis expressa in d. c. cum ex eo. est communis rectori & uicario, tunc quia illud c. loquitur de his qui obtinent ecclesias, quæ uerba includunt uicarios sicut rectores. ¶ Et ex illis rationibus singulariter collige, quod in materia dispensationis sit extensio per identitatem rationis, quod tenebis semper menti, & unde quod dixi in c. at si clericus in §. de adulteris. de indi. ¶ Secundo no. quod constitutio disponens super obtinentibus ecclesias comprehendit etiam uicarios, & sic uicarius perpetuus dicitur obtinere ecclesiam. Item no. ex eadem glo. quia uicarius non potest dare uicarium. unde quod no. in c. clericos. de offi. uica. ¶ Quod episcopus non potest in ætate dispensare cum assignando in rectorem, uel uicarium, ecclesie curata. gl. in uerbo [Aetate.] Quod uicariarum quidam sunt perpetui, quidam temporales; perpetui uero dicuntur, qui assumuntur, ut habetur in c. extirpanda. §. qui uero. de præben. & ut no. glo. in c. ad huc. de offi. uica. unde glo. in uerbo [Perpetuis.] Ex qua etiam not. quod dispositio super uicariis perpetuis non habet locum in temporalibus. ¶ Dispositio super ecclesijs parochialibus non uendicat sibi locum super ecclesijs curatis non parochialibus, unde gl. super uerbo [Parochialibus] ex qua no. quod ad esse ecclesie curate nõ requiritur, quod habeat parochiam, quando quis dicitur habere animarum curam. unde bonam glo. in cle. dudum. infra de sepul. in uerbo [Impendant.] unde omnino per Innoc. in c. non satis. de offi. Archi. & c. dudum. il. 2. de elec. per Host. in cap. omnis. de pœ. & re. per Pau. in cle. una, de baptis. Item no. ex glo. pe. quod perpetua uicaria habet locum in ecclesijs parochialibus annexis dumtaxat, & non in simpliciter curatis. unde tamen hic per Pau. ¶ Verbum, uolo, nouum ius inducit, non autem declarat antiquum. unde bo. gloss. in uerbo [Voluntas] prope medium. Idem no. gloss. in fi. in clemen. una, de rerum permi. quandoque tamen non importat ius nouum, ut in c. ex ratione, de appel. unde tamen quod ibi no.

Abbas super Primo Clementinarum.

DE OFFI. ET PO. IVDI. DELE. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Index, nudus minister seu examinatur quando quis efficitur, qui testium receptioni deputatur.
- 2 Examinatio ieiunium nuda potest fieri diebus feriatis.
- 3 Testium receptio non debet committi in causa criminali.
- 4 Executor deputatus ad providendum de beneficio cum clausula, an, & quibus casibus teneatur assumere partes iudicis, & quibus non.
- 5 Condicio in rescripto apposta, si vera non est, non tenet provisio, nec excommunicatio inde lata.
- 6 In rescripto si exprimitur id, quod tacite inerat, non facit mandatum conditionale.
- 7 Delegatus, qui prius cognovit plene de iure parium, si alteram in possessionem induci mandat, talis est merus executor, & nullam debet admitti exceptionem.
- 8 Executor, ubi aliqua non est expressa clausula, potest iudicis partes assumere, & quare.
- 9 In commissione provisionis si dicitur licet tacite illa clausula, si parva est idonea, intelligatur, tamen mandatum non facit conditionale.
- 10 Executor ad beneficia, quibus casibus merus omnino executor esse debeat.
- 11 Executor ad beneficia quibus enumeratis casibus debeat iudicis partes assumere.
- 12 Executor ad beneficia an appelletur index.
- 13 Executor an possit, uel non, iudicis partes assumere, & an teneatur exceptiones admittere, ubi elegit uiam meri executoris.
- 14 Natura negotii alterari non debet per ea uerba, quae possunt rescribi ad extrajudicalem instructionem.
- 15 Executor debet cum citari, de eius praedictio agitur, & inde exempla.
- 16 Exercicio ubi mandatur, quibus casibus ille debeat audiri, qui aliquod prestat praedictam etiam extrajudicalem.
- 17 Executor, si tertius, non principalis, se opponat pro publico interesse, an sit ab eo audiendus.
- 18 Delegatus inferior a principe an possit committere nudum ministerium, seu articulum non iudiciale.

CAPITVLVM VNICVM.

- 1 **I**udices, & deputatus super receptione testium, quandoque efficitur index, quandoque nudus minister, seu examinatur. Index enim efficitur, quando habet citare testes, examinare articulos, & alia ad hunc adum requisita explorare; ita quod iste articulus sibi simpliciter committitur. Nudus autem minister est, quando testibus prius iuratis & examinatis articulis, & interrogatoriis &c. committitur examinatio. vide glo. 2. quae est notabilis. Ex qua etiam no. quod cum efficitur index, potest committi punire testem coram eo uacillantem, seu aliter aures ipsius offendentem. Item no. ex eadem, quod nuda examinatio potest fieri diebus feriatis, & in hoc sequitur istam glossam Barto. in l. i. §. nunciatio. ff. de no. ope. nuncia. sed tu dic, ut dixi in c. i. de feriis. ¶ Quod receptio testium non debet committi in causa criminali. vide glo. in uerbo [Crimis] cum multis concordantibus. Dux negationes æquivalent uni affirmationi. glo. in ver. [Necnon] ¶ Quod executores ad beneficia conferenda dicuntur habere de legatam. vide glo. in uerbo [Executores] & in cap. li. super uidendam, cum clausula pure, teneatur assumere partem iudicis, & procedere causa cognita, uocatis quorum interest; & an teneat provisio facta per committentem, clausula in rescripto inserta non purificata, saltem re ipsa. vide & tene inmenti glo. in uerbo, [Repe. crim.] quae in effectu ponit tres opines, quae extra habentur ex dictis Innoc. in c. si. de praesum. Prima est, quod siue sit scriptum sine clausula sic ut clausula sonante in monitione, sine conditionem, nunquam teneatur executor assumere partes iudicis, sed po-

test procedere extrajudicialiter, ut merus executor; potest tamen si uult iudicialiter procedere, quantumcumque nulla clausula in mandato sit inserta, quia saltem libenter intelligitur clausula, si est idoneus, nisi sit nudum ministerium illi commissum, quod declaratur, ut infra dicam; provisio tamen facta clausula non purificata, saltem re ipsa est nulla, si clausula sonabat ibi in petitionem, nec tenet exco-
 catio lata uigore talis provisionis; secus si erat clausula sapiens monitionem, puta quia exprimebatur quod tacite inerat, ut puta si est idoneus, tunc n. tenet provisio & excommunicatio inde lata, licet sit iniusta. ¶ Secunda opinio est, quod aut clausula sapit monitionem, & non teneatur assumere partes iudicis; aut sapit petitionem, puta si de tali iudico est oriundus, uel si est doctor in theologia; & tunc aut ex provisione laxatur, seu tollitur ius alterius, puta illius ad quem spectat beneficij collatio, ut quia papa mandat providendi Titio, si est doctor, de beneficio spectante ad collationem Episcopi Tornacensis. & teneatur assumere partes iudicis cognoscendo. Idem clausula uocato illo, cuius interest. Aut non laxatur ius alterius, & tunc tenet provisio cognitione non praemissa; quia hoc casu non sunt proprie partes. provisio tunc est nulla, si forma non est facta. ¶ Tertia opinio ad sensum recitatio glo. est, quod siue clausula sapiat monitionem, siue petitionem, non teneatur examinatur assumere partes iudicis; quia actus collationis de se extrajudicialis est; & hoc uerum nisi tria concurrant. primo, quod clausula sapiat petitionem. secundo, quod apponatur uerba sapientia petitionem, puta si tibi constituit. Tercio, quod alteri ex provisione generetur praedictum. his tribus concurrentibus teneatur procedere parte uocata, & clausula cognita, alias non teneatur. & hanc tertiam opinionem habet glo. in si. approbare. Sed tu uide Innoc. in c. propositum, de pec. praeb. ubi posuit in hac materia duas opiniones. & una aperte firmat, si quoniam executor deputatus simpliciter potest assumere partes iudicis, nec teneatur audire opponentem, nisi opponeret de rescripti surreptione, & facit quod no. Innoc. in c. ad dissoluenda, de despon. impu. ubi etiam tractat de hac materia. Sed Host. in d. c. propositum, tenet oppositum, quod inno tenetur audire partes opposcentes, quantumcumque simpliciter sibi fuerint rescriptum, uide de hac materia per eundem Innoc. in c. de exco. ro. de iud. & in c. inter dilectos, de excess. prel. & etiam in c. de pecc. praeb. lib. 6. & in c. cum olim, il. 2. de priu. in omnibus his locis tractat hanc materiam, & uide quod no. Balan. in l. 2. C. quando prouo. non est necessarius dicta recitatio in c. i. de re iud. in ult. q. Et hanc materiam executorum ad beneficia plenissime & clarius exteris expediri in c. si. de praesum. ubi uideas. & quoniam per ea, quae ibi in conclusionem materiae dixi plenius, declaratur haec glo. ideo illam conclusionem hic inferam. dico. n. ut mihi uisum fuit ex multis perinde, quod quidam sunt casus, in quibus elarum est, quod executor talis non potest iudicis partes assumere; quidam uero sunt, in quibus tenetur remanere aliqua dubia, in quibus dicam, quod mihi tunc, & nunc uisum est. ¶ Primus casus est, quod delegatus non habet iurisdictionem; non enim potuit committere, quod non habebat. i. q. 7. c. d. albertum, & in c. quod autem, de iurepa. quod sentit Innoc. in d. c. si. de praesum. post prin. ex quo infero, quod illi inferiores habentes de iure speciali collationem sine iurisdictione, non possunt per se, nec per suos commissarios iudicis partes assumere; sed extrajudicialiter ad eorum instructionem poterunt informationem assumere, sicut faciunt arbitri, & arbitratores, & si in commissione dicatur, si tibi constituit &c. Nam possunt illa uerba referri & interpretari in extrajudiciali instructione, ex quo in commissione non accurrit iurisdic. ut est tex. no. in c. cum pingat de rescript. & hoc est quod uoluit gl. ista in prima solutione, seu prima opinio, dum dicit executorem posse, si uult, assumere partes iudicis, dummodo committit iurisdictionem habuerit, & in hoc no. illam gl. sic intellectam; & unde quod dixi in c. sollicit. & seq. de rescript. po. licet in contrarium faciat quod no. Ioan.

1 Ioan. Andr. in c. publicato. de elect. f. Item no. ex prima illa opin. ubi dixi, quod si conditio appositae in rescripto non est uera, non tenet prouisio, nec excommunicatio inde lata, quod excommunicatio ob causam in rescripto non comprehensam est ipso iure nulla, quod est diligenter notandum. & hunc puto uerum casum. c. fin. de prae. & inde quae ibi dixi. f. Item not. ex eadem prima opin. quod si exprimitur in rescripto id, quod tacite inerat, non facit mandatum conditionale. ad idem. c. si significasti. de elect. sed tunc omnino uide de hoc, quod dixi in c. cum dilecta. & in c. ex infirmatione. de rescrip. f. Secundus casus, quando superior delegans prius cognouit plenè de iure partium, etiam respectu executionis fiendae, & simpliciter mandat, ut conferat & indicat in possessionem, talis enim est merus executor, & nullam exceptionem debet admittere. l. executorem. & l. si ut proponis. C. de execu. rei iudi. non in la. dino pio. ff. de re iudic. & in d. c. de cetero. eod. titu. hoc est iudicio meo, quod uoluit ista glossa in prima opin. dicere in eo, quod etiam dicit

8 f. quod ubi non est aliqua clausula expressa, potest executor assumere, si uult, partes iudicis, cum subintelligatur clausula, si persona sit idonea, nisi fuerit commissum nudum ministerium. Intellego enim nudum ministerium committi modo praedicto. f. Et no. etiam ex glossa, quod in commissione promissionis fiendae intelligitur tacite illa clausula, si persona est idonea, non tamen hoc facit mandatum conditionale. unde tenet collatio secundum istam glossa, licet persona non sit idonea. sed tu limita, ut not. Innocent. in c. inter dilectos. de excessibus praela. & plenius dixi in d. c. fin. de praelum. & in c. i. de re iudic. in

10 ultima. q. ubi omnino uide. f. Tertius casus, superior prouidit seu prouideri mandat alicui ex certa scientia, remouendo aperte omnes exceptiones & reservando sibi cognitionem. ar. c. ex parte. de officio deleg. & per Host. in d. c. de cetero. & in hoc diligenter animaduertenda est forma mandati. ar. de priuileg. c. porro. in his casibus & similibus, si qui possunt occurrere, executor est omnino merus, quia non habet mixturam iurisdictionis. & in istis executoribus non habet locum glossa, not. in c. pastoralis. §. qui uero. de officio deleg. quae inter cetera dicit, quod

11 executor datus ad beneficia est mixtus. f. Casus autem, in quibus debet assumere partes iudicis, sunt isti. Primus si in literis mandat, ut citet aduersarium, uel apponitur illa clausula, uocatis uocandis &c. ut dixi in d. c. fin. & bene facit. c. exhibita. cum ibi not. de iudic. Secundus casus, quando uult dare possessionem, quam alius obtinet; debet enim illum uocare, quantumcumque simpliciter scribatur; quia non est intentionis principis, ut quis remoueatur a possessione sine causae cognitione. l. si. C. si per uim uel alio modo. & 3. q. 9. c. caueat. & c. omnia. & tenet Innoc. in c. i. de concess. prae. lib. 6. & in c. cum olim. 2. de priuileg. & Ioan. Andr. in Spe. in titu. de causa pos. & propriè. §. h. in addi. magna. & optimè facit. c. licet episcopus, de prae. lib. 6. sic respectu possessionis existens apud tertium non potest executor esse merus, sic limita istam glossa. Tertius casus, si executor fuit datus cum clausula, quae uenit purificanda ex facto tertii, de cuius praedictio agit; tunc enim uidetur tacite mandata cognitio, quia causam merita partium assertionem panduntur. ut in c. cum ex literis. de in integ. restit. & d. l. si. C. si per uim uel alio modo. Et hoc est, quod noluit no. tanter Ioan. Andr. in dicta addi. puta si papa mandat, quod si confliterit, citium tenere plura curata cetera extraneis. quod tunc commissarius conferat unam ex illis impetranti. Quartus casus est, quando executor datur ad compellendum ordinarium collatorem, ut conferat, debet enim eum monere & citare, ut conferat; & si ille opponit exceptiones legitimas, audiendus est, ut est casus cum ibi no. in c. accipimus. de stat. & quali. & in c. capitulum. & in c. constitutus. de rescrip. non enim debet quis impugnari, & defensio non audit; contra. c. inter.

de excep. In his enim & similibus casibus executor dicitur mixtus, quia habet cum executione innata mixtam iurisdictionem. quia ex quo superior non cognouit de iure executionis fiendae, uidetur suo commissario etiam iurisdictionem dedisse. ut in c. ex literis. de officio deleg. & in d. c. accipimus. & 25. q. 1. 2. c. & si non cognouit.

12 f. Non autem appellatur iste iudex, quia iurdictio datur accessorie ad ministerium exercendum, quod de sui natura est extra iudicialis, nec deputatur inter personas contententes; sed quia accessorie habet iurisdictionem ratione praedicta. tractatur eius materia in tit. de officio deleg. ad denotandum, quod habet iurisdictionem delegatam, ut not. glossa in c. super eo. de officio deleg. & in c. tibi qui. de rescrip. lib. 6. Et ex his declarat glossa cap. pastoralis. quae dicit, hunc executor cum esse mixtum; &

13 habes fundamentum huius materiae. f. Extra praedictos casus remanet dubietas, an executor possit assumere, uel non, partes iudicis; & an teneatur exceptiones admittere, ubi elegit maneri meri executoris. Et in hac dubitatione concluderem, quod est in optione ipsius, an nolit procedere iudicialiter, etiam si sint datus simpliciter, quia succedit loco delegantis, ut hic dicitur in prima opin. si autem uult procedere extra iudicialiter, dico quod etiam potest; quia cum actus de sui natura sit extra iudicialis, potest a principio procedere, ut uult; sicut ille, qui habet duas uias, potest a principio eligere quam uult. ut in c. ut quis duas. de elect. lib. 6. & no. in simili. in cap. quinquauallis. de iure in an. quod dico procedere, etiam si sit appositae clausula sonans in conditione per uerbum, si confliterit. f. quia, cum haec uerba possint referri ad extra iudicalem instructionem, ut d. c. cum contingat, non debet per uerba haec alterari natura negotii. nam si teneretur a principio citare, esset potius iudex, quam executor. nec curio de extrinseco alterius praedictio, puta quia ad episcopum pertinebat collatio illius beneficii, quod sub conditione mandabatur per papam conferri, quia sicut superior potuisset se extra iudicium infor mare, ut in iis, pro quo mandat, sit de tali loco, uel magister &c. sic poterit & iste. f. Sed ubi ageretur de iure alterius, tunc bene fateor, ut supra dixi, ut ille sit uocandus; puta si diceretur in literis, si confliterit episcopum fuisse negligentem in conferendo &c. uel si confliterit, quod talis teneat duas ecclesias curatas. nam hoc casu tacite uidetur mandata cognitio, quia causam merita &c. ut dixi. & cum hoc temperamento intelligerem & limita

16 tarem ult. opin. huius glossa. f. Si autem compareris, qui praetendebat aliquod praedictum etiam extrinsecum, sicut quod debet audiri. & tunc debet assumere partes iudicis. d. c. accipimus. & c. cum adeo. §. de rescrip. & c. si quando cum multis & probatur ratione, nam ex quo superior non cognouit de iure executionis, mandauit hoc mandasse suo commissario. ar. d. la. dino pio. & d. l. & si non cognouit. C. si contra ius uel ut. pub. canonizata. 25. q. 2. & uidetur probari in d. c. h. de praesump. in fi. & sic debet temperari prima opin. hic posita in gl. & dictum Compos. in c. capitulum, de rescrip. uidetur enim in hoc habere iurisdictionem mixtam, ut ubi expediat, etiam assumere cognitionem, quod satis uidetur expedire, ut ubi quis pro suo praedictio se opponit, ar. optimum in d. cap. ex parte. 2. de officio deleg. & c. super eo. eod. titu. & l. 2. §.

17 si quis a principe, si ne quis in loco pub. f. Sed dubium est, quid, si quis opponit se non ex praedictio priuato sed publico, ut quia compareret tertius, & dicit titu. non esse idoneum, nunquid debeat audiri? & hoc casu forte potest procedere dictum Compos. in d. c. capitulum. & Innocent. in c. propoluit. de concess. prae. ben. quod non teneatur illum audire, cum sit executor extra iudicialis. agat autem postea per uiam denunciationis, uel accusationis, sicut nec committens tenebatur admittere. ut no. in mo. in c. ad dissoluendum. de despon. impu. contrarium tamen puto uerius, licet enim fatear ordinarium hoc posse

Abbas super Primo Clementinarum.

posse, secus tamen dico in delegato; quia in dubio debemus credere ordinariam non esse, quod indigno non fieret prouiso beneficii. ar. l. si procur. ff. de condi. indeb. & maxime quando expressit illam clausulam, si est idoneus. Item sicut in confirmatione admittitur excipiens pro interese publico opponens contra electum, ut in capit. super his. de accus. l. 1. & in prouisionis actu, cum collatio habeat vim electionis & confirmationis, iuxta not. in c. cum olim. de causa pos. & proprie. & presumendum quod superior potius uoluerit a principio occurrere, quam post causam uulneratam remedium querere. iuxta consilium l. si. C. qui. cau. in neg. restit. non est ne. Et per hoc multipliciter limitatur, & declaratur hęc gloss. & multa alia ad materiam preterientia prosequere, ut dixi. in d. c. si. de præsunt. ¶ Quod delegatus inferior a principe potest committere nudum ministerium, seu articulum non iurisdictionalem. uide gl. si. & hoc limita c. cum causam. de appell. & l. a. indice. C. de indic. Ego pro dicto gloss. allego text. secundum intellectum illum, quem uidetur inscribere Innoc. in c. cum Bertoldus de re iudica. & uide quod plenē ibi dixi.

DE OFFICIO ORDINARII. Rub.

S V M M A R I V M

- 1 Ecclesia quando diffamari dicitur.
- 2 Homo quando diffamari dicitur.
- 3 Correctio clericorum ad solum episcopum pertinet de iure communi.
- 4 Insolentia quid sit.

CAPITVLVM I.

- 1 **E**T clericorum. ¶ Et ecclesia dicitur diffamari, quando de ipsa male prædicatur, seu homines obloquantur, seu nilificatur, seu de honore dicitur. uide gl. in uer. [Diffamatur] i. & idē potest dici de homine diffamato. uide plenē de infamia seu fama per. Bar. in l. minorum. §. tormenta. ff. de quaest. not. in c. cum oporteat. & c. qualiter & quando, de accus. ¶ Quod ad solum episcopum pertinet de iure communi correctio clericorum, potest tamen spectare ad inferiorem de iure speciali. uide hic text. cum gloss. super uerbo. [Episcopis] uide tu quod plenissime dixi in c. cum contingat. de foro comp. ubi dixi de iurisdictione inferiorum prælatorum. ¶ Insolentia idem est, quod morum incontinentia, satuitas, uel superbia, aut prauus usus, quasi contra solum & debitum naturæ cultum, uide gl. in uerbo Insolentia.

S V M M A R I V M

- 1 Collatio facta per legatum motu proprio, non facta mentione de aliis beneficiis, quæ obtinet prouisus, ualeat.
- 2 Mentio beneficii obtenti quando, & qualiter fieri debeat.
- 3 Beneficium spirituale quomodo cognoscatur.
- 4 Collatio beneficiorum per quemcunque ordinarium facta, licet habita beneficii mentio non fuerit expressa, ualeat, secus in Papa & eius legato. & quare. & nu. 6.
- 5 Conferendum beneficiorum potestas non uenit ex mero officio legationis, secus in legato Cardinali.

CAPITVLVM II.

- 1 **E**T si ab apostolica ¶ an collatio facta per legatum motu proprio, non facta mentione de aliis beneficiis, quæ obtinet prouisus, ualeat, uide gloss. in uerbo. Facta, quæ ponit opin. contrarias. & uidetur sibi placere opi. affirmatiua. pro qua ego allego bonum text. in ar. in clem. si Romanus. de præbend. iuncto. c. si motu proprio. eodem tit. lib. 6. ¶ Quod de beneficio obtento debet fieri mentio specialis, non autem sufficit generalis. gloss. in uer. [Specialis] qualiter autem sit scienda

mentio de beneficio obtento, & quomodo cogatur beneficium spirituale. uide plenē per lo. And. & Calan. c. in nostra. de res. script. & amano per co. de Rat. dec. l. 1. & 2. & in priori de ciuitate habetur, quid operatur motus proprius. uide etiam ad primum quod dixi in c. ad aures. de res. script. ¶ Quod ualeat collatio beneficiorum per quemcunque ordinarium facta, licet non fuerit mentio habita beneficio obtento. & idem in delegatis ab eis. fallit in papa, & in suis legato. uide hic text. iuncta glo. in uer. [Qualiter] & in uer. [Habentibus]. ¶ Quæ autem diuersitas ratio inter legatos & alios ordinarios, uide hic gloss. in uerbo. Nolumus. quam no. in en. quod dicitur, quod legati non sunt ordinarii collatores, & quod ipsorum collatio tanquam extraordinaria & superinducta & collationibus ordinariis præiudicans, est restringenda. ordinariis uero collatio & naturalis & fauorabilis, est amplianda. Aduerte ne erres. nam uidetur ita gloss. prima fronte contra. c. 2. de offic. leg. lib. 6. ubi dicitur, quod legati in papa habent ordinariam potestatem. ¶ Sed dic, quod licet potestas legati in respectu iurisdictionis sit ordinaria, ut in consistorio; tamen in respectu collationis beneficiorum est extraordinaria, quia ex proprio officio legationis non uenit potestas conferendi. hinc est, quod legati non cardinales. hanc potestatem non habent, sed cardinales legati hoc habent ex speciali priuilegio, ut probatur in c. 1. de offic. leg. lib. 6. Præterea ratio diuersitatis per gloss. posita mihi non placet. Nam papa est generalis ordinarius, etiam in respectu collationis beneficiorum. ut in c. 2. de præbend. lib. 6. & tamen ipsius collatio non ualeat, de beneficio obtento non habita mentione. ut in c. si motu proprio. de præbend. lib. 6. quod non contingit ex odio uel extraordinaria potestate per c. ad honorem. de auth. & usu. pal. ¶ Puto ergo hanc diuersitatem esse fundatam propter ignorantiam, quam de beneficiis obtentis papa & legatus ipsius præsumunt habere. ar. c. 1. de consil. lib. 6. in aliis autem inferioribus ordinariis præsumitur scientia propter præsentiam, conuersionem, & utilitatem, merito in illis non cadit scriptura. idem uulpius. ff. de excu. tu. & in c. quod si. & c. quanto de præsumpt.

DE PROCURATORIBVS. Rub.

S V M M A R I V M

- 1 Procurator per literas constituentis primas constitui potest, & quomodo tales literæ præsententur.
- 2 Recipienti epistolam aut aliam scripturam publicam, uel primatam, in qua aliquod præiudiciale continetur, quando id præiudicat.
- 3 Tacens in præiudicialibus licet regula. nec non habeatur pro non sentiente, si tamen si illa sacri uerbi a se inueniant aliqui actus tacite approbationis eorum, quæ geruntur.
- 4 Procurator etiam alienis constitutus, tenetur dominum defendere, nec sufficit soluere, si pro eo dominus causæ de iudicio solutus, alias non.
- 5 Extra iudicium quibus casibus quis possit præiudicium ad factum impelli.

CAPITVLVM I.

- 1 **I**nstrumento. ¶ quod procurator potest constitui etiam per literas primas constituentis. uide hic text. iuncta gl. 2. & intellige, dummodo constet, quod sine literis ipsius constituentis, seu ipsius mandans, per sigillum priuatum ipsius constituentis, uel per testes, si uel liget istum text. iuncta gl. ar. in l. 1. si. de procura. in princ. & quod not. in c. 2. de lide intrin. & uide bonum text. in l. si procurator. ff. de procura. ¶ Recipienti epistolam seu literam, in qua continetur aliquid præiudiciale recipienti, faciat sibi præiudicium; uidetur enim recipiendo. conferre contentis in ipsa epistola, seu instrumento publico, uel priuato. & hoc quando recipit sciens quod in illa

illa epistola seu instrumento continetur, secus si ignorabat. hoc notabiliter probatur in text. iuncta gloss. super uerbo [Sciemus] & super uerbo [Assensum] dic tamen si sciemer recipi debet, si non uult consentire, illico protestari in contrarium, alias uidetur consentire. ad hoc not. text. in l. filiusfamilias. ff. ad mace. uidetur de mente Bar. in l. quo enim ff. rem ra. ha. Sic distinguit quod ipse idem not. in l. cum taberna. §. idem queritur. ff. de pigno. & in l. Titius scimus. ff. de conti. pe. & l. procur. ff. rem ra. ha. & hæc bene notabis. Item not. ex hoc text. & pralle. glo. in uer. assensum. quod licet in praxialibus seu rebus onerosis tacens non habeatur pro consentiente, immo pro contradicente, ut l. filiusfamilias. in §. inuitus. ff. de procura. secus tamen ubi ultra taciturnitatem interuenit aliquis actus tacite approbatus eorum, quæ geruntur, ut est receptio literarum; facit optimè c. ex ore. de his quæ fi. a. ma. parte ca. & quod not. Bar. in d. l. quo enim. 1. no. & tene menti. text. itum, quia singularis est in eo, quod probat, quod si dominus constituit procuratorem etiam absentem, & pro eo absente caute de indicato soluendo, cogitur præse procurator, qui semel consensit expressè uel tacite, dominum in iudicio defendere, nec sufficit soluere & uide text. de iure iudi. non ita clarum in l. filiusfamilias. in §. fin. ff. de scus autem si dominus talem cautionem pro suo procuratore non exposuit. de quo uide latius hic per gloss. in uerbo [Cogi] 7 & est casus hic, in quo quis precise compellitur ad factum, regulariter contra, quia sufficit tollere interesse, ut in l. si quis ab alio. ff. de re iudi. & plenè de materia in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de uerb. obli. ubi not. an extra iudicium quis possit ad factum compelli precise ad agendum, uel defendendum, aliquid not. in ista gl. sed plenius per glo. no. in l. sed & h. ff. de iur. tit. in uerbo [Accipere iudicium.]

S V M M A R I U M

- 1 Procuratorium ad proponendum uel opponendum crimina & defectus contra electionem, licet requiratur speciale mandatum, non tamen necesse est, crimina specificari.
- 2 Procuratorium non requirit speciale mandatum ad opponendum contra eligentes, uel contra defectus, sed contra personam electi.
- 3 Poena c. 1. de elect. n. 6. habet locum, sine causa contra electum si in curia per appellationem, siue coram ordinario.
- 4 In procuratorio si post aliquorum casuum enumerationem subiicitur clausula generalis, an ueniant sub tali generalitate casus etiam maiores expressi, & qui ueniant, & qui non.
- 5 Ecclesia non restituit ad proponendum crimina, uel defectus, quam infra terminum sibi præfixum neglexit proponere.

CAPITVLVM II.

- 1 **N**on potest. §. 1. quod quamquam in procuratorio ad proponendum, uel opponendum crimina, uel defectus contra electionem, requiratur speciale mandatum, non tamen est necesse, ut ipsa crimina uel defectus specificentur in ipso procuratorio, ut est hic text. iuncta glo. in uer. in mandatis. limita hoc secundum cap. procura. de electio. lib. 6. ubi omnino uide. §. 1. Quod ad opponendum crimina uel defectus contra eligentes, uel providentes, uel ad opponendum contra formam electionis, non requiritur speciale mandatum, licet secus sit respectu opponendi contra personam electi gloss. in uerbo [In personam.] §. 1. Quod poena. c. primi de elect. lib. 6. in fin. habet locum, siue causa contra electum sit in curia per appellationem, siue coram alio superiore extra curiam. ar. hic. uoluit hoc gloss. in uerbo [Eligi.] §. 1. Si in procuratorio subiicitur clausula generalis post enumerationem aliquorum casuum, ueniunt sub generalitate casus etiam maiores expressi, nisi sint grauiore ratione periculi. puta quia eduntur diminutionem status ipsius constituentis, ut quia obligaret eum ad poenam in casu, quo procurator succumberet. de hoc est gl. no. & semper

menti tenenda in uerbo [Graviora] & pro hac gloss. uide aliam gl. notabilem in c. procur. de elect. lib. 6. & in c. si de procura. eo. li. in uerbo [Speciale.] uidetur tamen illa gl. contrariari huic, dum dicit, quod sub illa clausula generali non ueniunt longe maiora expressa, ut cōtrahere matrimonia, & similia. ideo alii dixerunt, quod sibi non exprimitur aliquis casus requirens speciale mandatum, sed talis, qui alias ueniret sub mandato generali, & tunc clausula generalis sequens non restringitur ad similia expressa, cum omnes casus uenirent sub generalitate uerborum, ex quo non requirunt mandatum speciale. & hoc casu procedit dictum Innoc. in c. sedes, de rescrip. & gl. hic. Aut exprimitur casus requirens speciale mandatum, & tunc non ueniunt sub clausula generali maiora expressa, licet non contineat periculum consilietis, & hoc casu procedit iste text. & hoc uidetur uoluisse do. An. in d. c. sedes. gloss. tamen hic sensit primum intellectum, sed pro intellectu. do. An. facit text. hic, qui ponit ut dimis, graviora, & maiora, ut utraque non ueniant sub clausula generali. est enim odiosum, quod comprehendantur isti casus speciales d. c. qui ad agendum, & l. illud. & l. piter. si de mino. merito debet in comprehensione illorum fieri stricta interpretatio, ut non ueniant maiora expressa, uide tamen quod not. in d. capit. sedes. & hic per doctos. §. 1. Ecclesia non restituitur ad proponendum crimina, uel defectus, quæ infra terminum sibi præfixum neglexit proponere. uide gloss. cum suis allegationibus in uerbo [Graviora] in fin. uide gl. in simili. infra tit. proximo ele. una i. gloss. 2. §. Quod si procurator habens mandatum iurandi in animam domini deierat sine culpa constitutus, non obligatur ille constitutus ad periculum. gloss. fin. quam notabis.

S V M M A R I U M

- 1 Religiosi appellatione qui ueniat, & qui non ueniant.
- 2 Religiosi appellatione non uenit prelati in materia non pariter proportionali.
- 3 Monachorum appellatione an ueniat prelati.
- 4 Prelatus potest esse procurator alterius prelati, utilitate monasterii suadeat.
- 5 Contra religiosos alterius negotia procuratores potest & post litem consisti. excepti de non licet sui prelati, licet secus sit in milite.
- 6 Iudicium cum pupillo & seruo non ualeat, & de eorum defectibus potest quandoque excipi.
- 7 Religiosus ubique per se potest esse in iudicio sine licentia superioris. potest etiam procurator sine eius licentia consistere.
- 8 Religiosus non potest esse procurator alterius, nec testamentum excoheret sine licentia superioris.
- 9 Procuratoris officium excoheret inuolabilis, an reputari debeat inhabilis etiam ad substituendum, quamuis habeat mandatum.
- 10 Frater ordinis minorum licet excoheret testamenti officium possit, pauperum tamen, in quos suas distibutio, elector deputari potest.
- 11 Religiosus non potest etiam simplex nuncios constituere ad constituendum procuratorem sine licentia abbatis.

CAPITVLVM III.

- 1 **R**eligiosus. §. 1. appellatione religiosi comprehenditur quilibet religiosus profectus, cuiuscunque religionis sit. uide gl. 1. & tene eam menti. Et intelligo de eo, qui proficitur tria substantialia cuiuscunque religionis approbare, de quibus in c. ad monasterium, in fin. de sta. regu. talis dicitur strictè religiosus, secus uidetur in his, qui aliquid proficiunt, sed non ista tria, cum tales strictè non dicantur religiosi. uide ad hoc quod not. gl. in ele. 1. de reli. do. & in ele. pe. de sen. excom. & quod dixi in Rubrica de regu. & trans. ad reli. §. 1. Itē not. ex hac gl. prima, quod appellatione religiosi non uenit prelati, sed simplex religiosus claustralis, quod int. Illo in materia non pariter proportionali. ar. op. in ele. 1. de re. eccl. non alie. & in ele. 1. de primi. in prin. & 12. q. 1. c. duo sunt genera. §. An aut appellatione monachorum ueniat prelati Abbas super Primo Clem. B tus.

Abbas super Secundo Clementinarum.

tus. uide quod legitur & not. in capitulo fin. de sim.
 4 Item not. ex eadem gloss. quod praelatus potest esse procurator alterius praelati sine alienius licentia. uide gloss. plenior & notabilem in capitulo de presentium. 16 quatio. i. quod intelligo militate monasterii suadente. ut in capitulo. 2. de potest. & quod not. in capitulo. cum. I. & A. de senen. & re iudica. ¶ Quod contra religionem procurantes alterius negocia sine sui praelati licentia potest excipere etiam post litteram contrariam, licet secus sit in milite. uide gloss. & tene menti in uerbo [super]. Et idem dic in quolibet alio, qui non potest esse in iudicio pro se. uel alio, ut in pupillo, & ieruo. in not. in talin l. filius iunioris. § uet. tam. si. de p. c. na. ubi est etiam iudicium cum talibus non ualere, quia non habuit sua substantia. & inde quod ex in capitulo. nostra. de procura. ¶ Quod ubique religio potest per se esse in iudicio sine superioris licentia, potest etiam procuratorem sine sui superioris licentia constituere, uide bonam gloss. super uerbo, [super]. & originaliter fuit dictum Innocent. in cap. cum. I. & A. de re iudica. ¶ Quod religiosus non potest sine sui superioris licentia procurator esse, nec alium substituere, licet ad hoc habeat mandatum; qui transgesserit abdicatio proprie uoluntatis. uide, & tene menti textum innot. gloss. in uerbo. [super]. ¶ Et fuit, quod si ut religiosus non potest esse executor testamenti sine licentia sui superioris, ut in capitulo. 2. de testa. l. 6. ita nec recipere potestatem alium substituendi, quod tenet hic Pan. & facit ad multa alia similia. ¶ Aut inabilis ad procuratoris officium exercendum, reputari debeat inabilis etiam ad substituendum, uide hic bonam gloss. in uerbo [super]. qua dicitur tunc in inabilis specieret, & tene illam menti. uide quod not. in capitulo. post cessionem de probat. & uide illa gloss. in effectum, quod aliquis sit prorsus inabilis ad procuratoris officium suscipiendum, pone exemplum in mal. de, ut in l. alienam. C. de procura. & in pupillo, ut in cap. 1. l. q. generaliter. de procura. lib. 6. de quo tamen uide quod dixi post doct. in capitulo. non in illo. uide. ut in l. sicut. est inabilis ad procuratoris officium suscipiendum, ita ad substituendum, licet ad hoc habeat mandatum. & dic rationem esse, quia hoc casu dicitur officium in personam suam, quod postea alteri committitur, & sic non exercet nudum ministerium, sed si est inabilis, tale mandatum recipere non potest. Aut non est prorsus inabilis, sed si lum propter auctoritatis defectum, exemplum in religioso, qui non est inabilis, sed quia non habet propriam uoluntatem, non potest suscipere procuratoris officium, & uide in not. potest substituere ratione predicta, quia prius raneatur officium in personam suam. Sed intercedente superioris auctoritate potest, ut hic. Aut non si inabilis nisi in exceptionem, exemplum in milite, & in clerico. scilicet. l. i. l. ita demum. C. de procura. & quod not. in capitulo. nostra. de procura. & hoc casu potest substituere, quia officium iam est radicatum in personam suam, nec est illi in per exceptionis conflictum, mentio potest alium substituere, facit ad predicta in arg. bonam. amul. uide. de officio deleg. l. 6. sed et l. i. ubi hanc gloss. in uerbo. tamen si nitat Bar. in l. i. § per eum. & scilicet. de acq. pos. ubi dicit, predicta procedunt, quando quis constituitur procurator, & datur sibi simplex mandatum substituendi; sed si constituitur simplex nuncius ad constituendum procuratorem pro absente, tunc inabilitas ipsius nuncii non obstat, quia exercet hoc casu nudum ministerium, sicut patet in sermo, quibus non potest acquirere possessionem, sed domino suo, quia hoc casu substitui parum facit cum animo acquirendi. nuncius hic simpliciter exponit iudicium domini absentis, facit quod le. & not. in l. cum pater. § hereditatis. de lega. 2. & quod in eleganter not. 10 Bar. qui per illum text. dicit, quod licet frater minor

non possit esse executor testamenti. per d. ex iud. dener. signi. potest tamen deputari, ut eligi pauperes, in quos hic distributio. & inde in plen. per eum. ¶ Ego tamen puto quod religiosus etiam simplex nuncius non potest constitui ad constituendum procuratorem sine licentia abbatis adeo, quod etiam litteram recipere non possit, ut in capitulo. non dicatis. l. 2. q. 1.

S F M M A R I V M.

- 1 Procurator a praelato, rectore, uel quocunque alio beneficii constituitur pro ecclesia, uel beneficio, reuocatur ipso facto morte constitutis, et ante non integra.
- 2 Reintegra in iudicio, & in negotiis, quando dicitur.
- 3 Procurator, in quibus casibus, & quare, potest reuocari sine reuocatione.
- 4 Abbas mortuus, & non in possessione agere de iuribus pertinentibus ad solum abbatem, & de rebus communibus.
- 5 Praelati nomine, quo casu continetur capitulum.
- 6 Praelato translati, depositi, uel alius a praelato reuocatus, de quibus uerbis capitulum agere possit.
- 7 Procurator praelati, si ex morte, non aliqua causa, an successores praelati in casu sua possit.
- 8 Vicarius, si suum expirat, ut reuocatus, qui dedit vicarium, & non excommunicatus, si ordinem officium.
- 9 Procurator eius, qui per se a excommunicatur, interim non potest agere.
- 10 Praelato, qui compromissum, necino, expirat compromissum.

CAPITVLVM IIII.

Procuratorem. ¶ Item not. istum text. quia singulariter est in materia, quod procurator constituitur praelato, rectore, uel quocunque alio beneficii pro ecclesia, uel beneficio, reuocatur ipso facto morte constitutis, etiam si non existente integra. ¶ Item not. gloss. in uerbo [Pro ecclesia] quod in iudicio reuocatur in integra ante litteram contrariam, in negotiis autem, antequam sit preparatum ad agendum, pronouetur dum, uide in not. aliam gloss. in l. i. mandata & item si adhuc. & quod legitur & notatur maxime per Innocent. in capitulo. eius. de elect. ¶ Item not. gloss. super uerbo [Reuocatur] quod dicitur etiam in huiusmodi. & tandem legendo Arch. facit tria membra, quod aut procurator constituitur a praelato & capitulo in casu communi, aut in causa principaliter capitulo, aut in causa praelati tantum, puta quia bona praelati & capituli sunt interdicta, seu diuisa. In primis duobus casibus non habet locum iste text. immo dicitur procurator limitari tam in glo. quod illis duobus casibus procurator uacante sed non procedit in casibus, quod illa uacante tractari non possunt, sed instructo praelato procedit ex ueteri procuratorio. In tertio uero casu habebit locum hanc clausula & non bene conclusionem gl. nam uidetur limitari dictum in Innocent. in eadem effectus. de consue. innot. eo quod ipse not. in cap. 2. de integ. restit. cum dicta refert hic gloss. ut mortuo abbate non possit hic econueniens agere de iuribus pertinentibus ad solum abbatem, nec etiam de iuribus communibus, quia de talia sunt, quae sede uacante tractari non possunt. & inde de his, quod dixi in c. in ne sede uac. & in c. edocem. de rescrip. Et idem quod gloss. illa, uidetur sentire Paul. de Laz. addit tamen unum dictum, quod mihi placeat, dicens quod si praelatus fuit principalis in constituto, siue solus, siue cum consensu, siue consilio capituli, semper habet locum hanc constitutio. arg. eo. ut c. fin. ¶ Item in terminis huiusmodi nomine praelati continetur capitulum. 7 q. 1. c. scire. & dicit hoc placuisse compilatoribus, secus si capitulum principaliter constituit procuratorem cum auctoritate praelati, uel si constituitur aequaliter a praelato & capitulo in causa ecclesiae, ut in cap. unico, ne sede uac. lib. 6. ¶ Item autem hanc clausula habet locum praelato translati, depositi, uel alias a praelato reuocato, uide

uide per domi. de Rota. decis. 354. ubi concluditur, quod sic; licet enim loquatur in pralato mortuo, procedit tamen in mortuo ciuilitate, quia per omnia eadem est ratio, ut not. in capitul. cum sis. de conuer. conu. & in l. deo nobis. C. de episc. & cler. §. ibi etiam dicunt, quid si ante dispositionem huius cle. aliqua egit mortuo pralato tanquam procurator, an successor possit illa ratificare. & tandem concludunt, quod sic, si pralatus mortuus constituit illum procuratorem tanquam pralatus; licet enim expressit nomen proprium, quia uidetur ille egisse nomine pralaturæ, ideo possunt ratificari. ar. in l. licet. ff. de iudic. & uidel. latus in decisione prædicta.

¶ Quod mortuo eo, qui dedit nomen, expirat officium iurati; si autem non moritur, sed excommunicatur, suspenditur iurati officium; ut hic iuncto. capitul. 1. de officio nica. libr. 6. uide gloss. & tene illam menti super uerbo. Contestat. ¶ Quod si pralatus, qui procuratorem agere, ar. in d. capitul. 1. de officio nica. libr. 6. & hic uide gloss. si quæ hoc fecerit in medio, quam tene menti. ¶ Quod mortuo pralato, qui compromisit, expirat compromissum. uide gloss. fin. in fin. & quod not. in capitul. si. de arbi.

DE RESTIT. IN INTEG. Rub.

S Y M M A R I U M

- 1 Ecclesia aduersus lapsum temporis restituitur intra quadriennium, quantum fuit tempus læsionis.
- 2 Tempus restitutionis in integrum est duplex, ad quod scilicet fit restitutio, & infra quod petitur & fit restitutio, an autem sit uniforme, uel uarietur, uide, & nu. 7.
- 3 Restitutio in integrum si maior petat aduersus lapsum temporis, an semper quadriennium sit sibi dandum.
- 4 Restitutio in integrum quod quis infra unam diem petere debet, si in die tantum fuit læsus, intelligitur modico tempore ad præparandum.
- 5 Tempus, ad quod datur restitutio, est uniforme cum iure Canonico, & Civilis, ut scilicet fiat restitutio pro tempore læsionis.
- 6 Restitutio in integrum quolibet peti & terminari debet infra quadriennium; & hoc est uniforme cum utroque iure.
- 7 Ius dubium declaratur a consuetudine, & fortius a iure Canonico.
- 8 Pralatus etiam sine speciali mandato potest petere restitutionem in integrum nomine ecclesie.
- 9 Persona ecclesie si lædatur in suis iuribus non audiuntur petendo rest. in integ.
- 10 Capitulum si lædatur in suis iuribus, restituitur in integrum.
- 11 Persona si principaliter lædatur, & in consequentiam ecclesia, an, & quibus detur restitutio.
- 12 Ecclesia au. competat restitutio contra prescriptionem 40. annorum.
- 13 Restitutio inducta post quadriennium an teneat.
- 14 Tempus omne dicitur continuum nisi contrarium in lege sit cautum.
- 15 Tempus, ad hoc ut uile currat, tria requiruntur, que uide.
- 16 Ecclesia si non probauit in preceptorio, propter quod passa est sententiam, quando incipit currere quadriennium, an a fine termini, an a die sententiae.

CAPITVLVM I.

AB ecclesia. ¶ primo tene menti istum text. quia singularis est in materia sua, quatenus dicit, quod etiam aduersus lapsum temporis restituitur ecclesia infra quadriennium, etiam si minus quadriennio tempus læsionis existat, restituitur tamen ad tantum tempus, quantum fuit tempus læsionis. & in hoc multum

gloss. magna laborat hic. ¶ Et ex ea & ex text. collige duas diuersitates temporis. est enim tempus ad quod fit restitutio, & tempus infra quod scilicet petitur & fit restitutio. tempus autem ad quod non est uniforme, sed uariatur secundum quantitatem læsionis. & in hoc nulla dubitatio, ut hic. & idem de iure ciuili, cum maior ex iusta causa restituitur aduersus lapsum temporis, ut est text. in l. sed si & per prætorem. §. quotiens. ff. ex quibus cau. ma. Tempus enim infra quod debet fieri restitutio, olim non erat bene clarum; quia uidebatur quibusdam quod deberet uariari secundum quantitatem læsionis, ut si læsio fuit per quadriennium, tunc infra quadriennium debet peti in integrum restitutio. si autem fuerit minoris temporis, tunc dicebatur, quod non deberet dari integrum quadriennium, sed solum tantum tempus ad restitutionem petendam, quantum fuit tempus læsionis; de hac materia plenè not. in l. fin. ff. ex qui. cau. ma. & in d. §. quotiens. Hodie autem ad hanc conciliationem cui tandem emanauit dispositio huius cle. quæ declaratandum esse quadriennium, licet læsio fuerit minoris temporis. & sic tempus infra quod, est uniforme; datur enim semper quadriennium, & hoc indubitatum hodie in ecclesia, ut hic; & in hoc est iste text. singularis, ut prædixi.

¶ sed remanet dubium, an idem sit in maiori petenti restitutionem aduersus lapsum temporis. Ioan. Andr. in gloss. magna hic sentit quod sic. & uidetur hoc habere præindubitatum per istum text. & nititur respondere ad motiua aliorum. Sed tu uide Bartol. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. ff. ex qui. cau. ma. in uer. uenio ad tertium, ubi concludit contrarium per istum text. dicens istum text. ponere specialitatem in ecclesia. in aliis autem remanet secundum eum opin. glossatorum iuris ciuilis & sequentium, quam ego supra reculi: datur igitur hic quadriennium fauore ecclesie, & uide ibi latus per Bartol. secundum quem licet debeat peti infra tantum tempus, quantum fuit tempus læsionis, terminari tamen debet infra quadriennium, ut ibi notatur. ¶ Non obstat secundum eum inconueniens gloss. quod gloss. hic inducit, quod infra unam diem habeat quis petere in integrum restitutionem, si in die duntaxat quis fuit læsus; quia debet intelligi secundum eum, quod infra unam diem, scilicet subducto quodam modico tempore, quod datur ad præparandum se. ut not. in d. §. sed quod simpliciter. uide Bald. in l. si. C. de tem. in integ. resti. ubi transit cum Bar. Bar. tamen ibi dixit, quod canoniste aliter dicunt hic. & credit eos bene dicere. ¶ Conclude igitur istum text. cum gloss. magna, & materia sua sic, quod duplex est tempus, scilicet tempus ad quod scilicet datur restitutio, & istud est uniforme secundum utrumque ius, ut supra dixi; sit enim restitutio ad tempus læsionis, ut hic. & in d. §. quotiens. ¶ Secundum tempus est infra quod, & istud duplex est. nam quoddam est, quod datur ad postulandum & terminandum, & illud etiam est uniforme secundum utrumque ius; debet enim quolibet restitutio peti & terminari infra quadriennium, ut hic in uerbo finiri. & in l. fin. C. de tempo. in integ. restitutio. ¶ Quoddam autem est tempus, infra quod debet proponi, & tunc adnerte. Aut petitur restitutio aduersus contractum, uel quasi, uel aduersus sententiam, & datur secundum omnes quadriennium. ut in d. l. fin. C. de tempo. in integ. restitutio. & in capitul. 1. & 2. eodem titul. libr. 6. Aut aduersus lapsum temporis, puta in decedendo, quod datur ad appellandum, uel in prescriptione, ut si quis fuit absens causa rei publicæ per mensem tantum, & tunc in ecclesia est clarum, ut sit uniforme, scilicet quadriennium: ut hic. in alio nero ab ecclesia, sunt opinio. ut supra dixi. opinio. Bartol. uidetur æqua prima fronte; ut tempus negligentie sequens cessante impedimento absorbeat tempus impedimenti. Sed opinio gloss. nostre forte uerior est; quia, ex quo quadriennium datur indistinctè ad postulandum & terminandum, Abbas super Primo Clem. B 2 208

Abbas super Secundo Clementinarum.

non debet esse uis quandocumque proponatur, ex quo inter utrumque tempus non exceditur quadriennium. Præterea ex quo in priuato nō habemus in hoc uis clarum, immo de iure ciuili uarij sunt opin. ut patet ex illa gloss. & de iure canonico est clarum in ecclesia. Idem ergo dicamus in alijs consimilis rationis, cum text. non fundat se hic super fauore ecclesiæ, facit quod in simili not. in c. Raynaldus. de testa. † Præterea si in dubio declaratur ex consuetudine, ut in c. cum dilectus. de consuet. & l. si de interpretatione. ff. de leg. fortius in dubio recurrendum est ad ius canonicum, quod est maioris auctoritatis, quam consuetudo. & hæc not. quia canonistæ satis leuiter se solent expedire. † Quod prælati etiam sine speciali mandato potest petere restitutionem in integrum nomine ecclesiæ. gloss. 2. hic quam bene notabis, extendit enim c. edoceri. de rescrip. ut prælati possit agere pro iure ecclesiæ, & in casibus in quibus requiritur alias specialiale mandatum. l. illud. ff. de m. cum sim. † Quod si personæ ecclesiæ læduntur in suis iuribus, non audiuntur petendo in integ. restitui. uide gloss. 2. & tene menti.

† Quid autem si læditur capitulum in suis iuribus. uide per Innoc. in c. si. de præb. ubi tenet in si. sui apparatus, capitulum restituendum, quod not. & idem dic in quolibet loco pio: ut not. Ioan. Andr. in c. 2. eodem titul. lib. 6. facit optimè. l. omnia privilegia. & quod ibi not. Bartol.

C. de episc. & cler. † Quid autem si principaliter læduntur personæ, & inconsequeutia ecclesia, uide quod not. Ioan. Andr. in c. ueniens de transac. † An contra præscriptionem. 40. annorum competat ecclesiæ restitutio, uide gloss. in uerbo. [Lapsus temporis] in fin. quæ uidetur dubitare, & potius inclinat in partem negatiuam remittere ad c. auditis. de præscrip. ubi plene not. & uide quod ibi dixi. † An teneat restitutio indulta post quadriennium, uide gloss. in uerbo. [Finis] quæ uidetur dubitare & inclinare in partem negatiuam. & tene gl. mentis, quia nescio similem in iure canonico. † Quando tempus dicatur continuu, & quando utile. uide bonam gloss. in uerbo. [Continuu] & adde gloss. iuris ciuilis super rubrica. ff. de diuer. & tempo. præscrip. quæ dicit, quod regulariter omnia tempora sunt continua, nisi inueniatur in lege contrarium cautum, & facit quod not.

Ioan. Andr. in c. super co. de appel. † dic etiam, ut ad hoc tempus utile currat, tria sunt necessaria, uidelicet quod habeat experientiam potestatem per se uel alium. Item quod habeat facultatem conueniendi reum per se, uel alium respondentem. Item quod ius reddendi copiam, ut not. gloss. in l. 1. ff. de diuer. & tempo. præscrip. & in §. rursus insti. de act. † Si ecclesia non probauit in preemptorio, propter quod sententia fuit contra eam lata, quando incipit currere quadriennium restitutionis petendæ, an a fine termini, an a die sententiæ. uide gloss. in uerbo a tempore sententiæ quàm a fine termini.

DE IUDICIIS.

Rub.

S Y M M A R I U M.

- 1 Iudicium per primam citationem confirmatur & perpetuatur, & præuenitur iurisdiclio.
- 2 Cuiusmodi an necesse sit ut perueniat ad partem, uel sufficiat quod emanauerit a iudice.
- 3 Clausula, quæcumque persona &c. in dispositione etiam odiosam, posita includit quauilibet personam quæcumque dignitate ecclesiastica, uel mundana præfulgentem, etiam Imperiali & Regali.
- 4 Papa ex certa scientia potest citare hominem quantumcumque remotum.
- 5 Papa potest per edictum citare remotum, quamuis de equitate facere non debeat.

- 6 Dies iouis septimana sancta, & dies Asensionis computantur inter dies solennes.
- 7 Iudex inferior Papa non potest regulariter citare per edictum.
- 8 Commissarius per edictum citare non potest per mandatum a Papa de citando factum, nisi specialiter & ex certa scientia iudici.
- 9 Ex certa scientia illud fieri dicitur, quod non fit per ignorantiam, uel per errorem iudicis: talis clausula non requiritur in dispositione Principis.
- 10 Citatio de iure communi debet fieri personaliter ad domum, & requirendi sunt amici, ordine successiuo.
- 11 Mandare, & iubere perferuntur in dispositione Principis.
- 12 Ecclesia maior appellatur ecclesia matris.
- 13 Citatio personarum quemadmodum constituit uerum concitium, ita citatio per edictum in casibus huius Clem.
- 14 Præfatum, in dispositione odiosa fiat pro, maxime, & non per tantum.
- 15 Citatio per edictum a superioribus potest contra impedientem non citari ad eum perueniat, nisi Papa hoc ex certa scientia mandauerit, & nu. 16.

CAPITVLVM I.

D Vdum. † et etiam per primam citationem confirmatur iudicium & perpetuatur, & præuenitur iurisdiclio, uide gloss. in clem. 1. in uerbo. [Citatioes.] Item die quo ad litis perentiam inducendam, de quo uide gloss. in clem. 1. ut lite pendente, in uerbo [Et ad partem.] & ibi not. si An & quando necesse sit ut citatio perueniat ad partem, uel sufficiat, quod a iudice emanauerit, & uide etiam quod not. in capitul. propolus. de foro competen. † Quod hæc uerba, quæcumque persona & cetera, in dispositione etiam odiosa, posita includunt quauilibet personam cuiuscunque sit status, dignitatis, uel præminentie ecclesiastica, uel mundana, etiam si imperiali uel regali præfulgeat dignitate. uide text. in d. clemen. 1. iuncta gloss. in uerbo. [Quibuscunque] iuncta gloss. † Papa potest citare ex certa scientia hominem quantumcumque remotum, cum sit uicarius illius, cuius est terra, & plenitudo eius. text. iuncta gloss. in uerbo [Poderemus] in d. clemen. 1. † Et quod plus est probatur ibidem, quod potest citare taliter etiam per edictum ad instar edictorum in albo prætoris propositorum. de equitate tamen hoc regulariter facere non debet ut in d. clemen. 6 coniungendo principium cum uer. quia uerum. † Dies iouis septimana sanctæ, & dies asensionis computantur inter dies solennes. uide text. iuncta gloss. in uerbo solennes. in d. clemen. 1. † Iudex inferior papa regulariter non potest citare per edictum. uide gloss. iuncto textu in uerbo papa in eadem clemen. † Per generale mandatum de citando a papa factum non potest commissarius citare per edictum. sed requiritur, quod papa specialiter & ex certa scientia hoc mandet. uide gloss. iuncto text. in dicta clemen. 1. in uer. specialiter.

† Quod illud dicitur fieri ex certa scientia, quod non fit per ignorantiam, uel per errorem. ex quo singulariter inferitur non esse necesse, ut hæc clausula exprimat in dispositione. satis est enim quod appareat de certa scientia disponentis, quod clarius tenet Innocen. in capitul. præfati. quod hodie incipit, statutum, de rescrip. libr. 6. uide gloss. in hac clemen. 1. in uerbo ex certa scientia. & tene istam menti. & latius dixi in clem. 10 & sit principalis, de rescrip. ubi uide. † De iure communi citatio debet fieri personaliter, uel ad domum, & requirendi sunt amici, uide gloss. in clemen. in uerbo ex certa scientia in fin. & intelligit ut primo fiat personaliter, si fieri potest, ut not. in capitul. causam quæ de de dolo & contumacia. & in l. 4. §. ait. ff. de damno infect. & an necessario requirendi sunt amici, quando persona haberi non potest, sunt opinioniones. de quo dic ut plenius dixi in dicto capitul. causam. ubi uide in lect.

1 ¶ In dispositione principis, mandare, & inhere, parifi-
cantur. vide gl. in uer. [Mandante] in eadem cle. 1. ¶ He-
clesia maior appellatur ecclesia matrix in loco, licet nō
sit cathedralis; exemplum in oppido, seu villa, uide glo.
2 iusto tex. in uer. [Maior] & in cle. de sen. exc. ¶ Quod
quemadmodum citatio personalis constituit uerum cō-
tumacem, ita citatio per edictum in casibus huiusmodi
3 cle. primā. uide gl. in uer. [Personaliter]. ¶ Quod dictio,
4 præsertim, etiā in constitutione odiosa res inuigibilis stat
pro, maxime, & non pro, tantum. uide hic tex. iuncta gl.
5 in uerbo [Resringimus] & tene menti. ¶ Quod etiam cō-
tra impediētem ne citari possit uel contra eum ante do-
micilium tūc adiri non potest, non debet fieri citatio
per edictum, nisi papa ex certa scientia committens cita-
tionis modum æstimet talem impedire, uel eius domici-
lium tūc adire non posse. hoc aperte uoluit glo. relata
ad tex. in d. cle. 1. in uerbo, non possunt. Sed aduerte, q̃a
meo iudicio nullum in contrarium facit text. in c. quo-
nam frequenter. s. porro. iuncta glo. in uerbo, siue q̃ in-
pedit, ut licet non contestat. ubi uidetur probari, q̃ contra
se occultantem, uel impediētem, ne citatio ad eum per-
ueniri posset, potest quilibet index procedere citatione
per edictum factā, & facit quod no. in u. c. ad peticio-
6 nem, de accusa ¶ Idem uidetur dicendum de illo, pro-
pter cuius metum, uel potentiam citari non potest ad lo-
cum domicilii. ar. in cle. causam. s. uerum, de elec. lib. 6.
ad de bo. tex. in cle. 1. de fo. compe. post prin. ergo uide-
tur, q̃ ista cle. temperata, ut hodie habetur, nihil nō in-
ducatur, potest dici, q̃ ista clemen. loquitur de citatione in
curia romana per edictum de homine, quantumcunque
remoto, ut in casibus hic expressis, papa ex certa scien-
tia mandante, habeat talis citatio uim citationis perso-
nalis, alij autem iudices sine licentia papæ non possunt
ita a remotis citare, sed procedere, prout no. in iudibus
alle. pro contrariis.

S P M M A R I V M.

- 1 Re. Tor hospitalis dicitur habere officium.
- 2 Monachus au si officium.
- 3 Officium quid sit.
- 4 Canonici appellati ueniunt canonici etiam regulari.
- 5 De ecclesia cum agitur ut de proprietate, illa quæstio nō dicitur
beneficialis.
- 6 Beneficialis causa non dicitur cū agitur ad remotionem a benefi-
cio propter crimen; secus, si propter sœdus matrimonij spiritualis.
- 7 Decimalis causa qua dicitur.
- 8 Decimas fructuum prædiorum non soluentes quomodo sint com-
petendi; ut emantur litigata.
- 9 Usura, in quaestio quando dicitur, & quando non.
- 10 Usura an possint repeti coram iudice seculari, an uero coram ec-
clesiastico tantum.
- 11 Usura, in quaestio non solum quando agitur, sed etiam si petitur
relaxari iuramentum de eis soluendis, procedi potest simpliciter
& de plano.
- 12 Iudici quando aliqua facultas datur, non tenetur illam exerce-
re ex partium petitione; sed ad beneplacitum suum.
- 13 Ordo iudicij in debito debet seruari.
- 14 Constitutio faciens mentionem de presentibus & futuris, quando
extendatur ad pendentes.

CAPITVLVM II:

1 **D**ispendiosam. ¶ Re. Tor hospitalis dicitur habere
officium, unde appellatione officiorum uenit
hospitalia. uide bo. gl. in uer. [Beneficiu] in prin.
2 in d. cle. dispendiosam. ¶ In recharis est officium, unde
dispositio loquens de officio, comprehendit etiā mo-
nachatum. uide gl. præalleg. in uer. [Beneficiu] ego dubito

an hoc dictum sit uerum, tum quia monachus potius
est quoddam uotum, q̃ an officium, ut not. per doct. in
cle. 2. de rescrip. tum quia officium non capitur hic ita
large. nam officium, & canonicatus, ponuntur hic in tex.
ut diuersa; & tñ canonicus habet maiorem potestatem,
3 quā monachus, & quare pro q̃ hic capitur officium,
prout diffinitur per Archiam. c. de cōsue. li. 6. uidelicet,
q̃ est administratio rerum ecclesiasticarum sine intrusio-
ne; & ponitur hoc elimū, ut differat a dignitate, exē-
plum in officio sacriste, uel custodis, & similis; sed si age-
retur de monachatu ecclesie cathedralis, posset tunc in
eo hxc decre. habere locum, quia talis monachus potest
appellari canonicus, ut est text. notabilis iuncta gl. in c.
2. s. d. dif. a quitatem tamen habet dictum huiusmodi gl.
ut sicut cum agitur de iure canonicatus, obseruatur ista
clem. ita cum agitur de iure monachatus, consimili ra-
4 tione. ¶ Appellatione canonicatus, uenit canonicatus
etiam regularis. uide glo. præalleg. in uerbo [Beneficiu] in
dicta clem. dispendiosam. ¶ Cum agitur de ecclesia, ut
de proprietate, non est quæstio illa beneficialis; & ideo
appellatione causæ beneficialis, non uenit talis causa, se-
cus si fieret mentio de causa ecclesiasticarum, est enim causa
ecclesiasticæ, licet non sit beneficialis. uide d. gl. in uerbo [Be-
5 neficiu]. ¶ Non dicitur causa beneficialis, cum agitur ad
remotionem a beneficio propter crimen; secus si agitur
ad remotionem, qui negatur sœdus matrimonij spiri-
tualis. uide glo. præalleg. in uerbo, beneficiis; ego ad hoc
allego text. optimum in simili, in c. j. ut licet non conte-
stata. ¶ Quod dispositio clemen. dispendiosam, est corre-
ctina & exorbitans, ideo non est extendenda; uide gl. in
uerbo [Decimis] in fine, quæ notabiliter facit ad id, quod
supra dixi, ut ad monachatum non extendatur. ¶ Cau-
6 sa dicitur decimaris, non solum cum agitur contra obli-
gatum ad solutionem decimarum, sed etiam cum agitur
inter duas ecclesias super ipsarum decimarum proprie-
tate. uide glo. præalleg. in uerbo [Decimis] quam no. ex qua
inferi, q̃ in utroque casu sit locus promissioni huius cle.

7 ¶ Potest generalis excommunicatio ferri contra non
soluentes decimas sanctum prædiorum, quæ habentur
in parochijs; & postea non soluentes potest ecclesia pe-
tere denunciari. uide bonam glo. in uerbo [Præmoniti] &
est hxc bona practica ad emendandum litigia, & contra
peruicaces potest inuocari auxilium brachij secularis.
ut not. in glo. sequenti, quæ incipit [Coerceri] & est bonus
tex. in c. postulat. alle. in ea. ¶ Quæstio uenit usura-
ria, cum actor dedicit illam ut usurariam, licet reus ne-
geret, si actor simpliciter petit debitum, & reus di-
cat illud usurarium, & stat in meris terminis exceptio-
nis; si autem excipit, & petit contractum declarari usur-
arium, dicitur tunc quæstio usuraria, & habet locum
ista clemen. dispendiosam. uide gloss. in uerbo [Usuris]
& not. eam, quia facit ad cognoscendum generaliter
qualitatem iudicij, cum est contentio inter actorem, &
10 reum. ¶ An coram iudice seculari possint usura re-
peti, an uero coram ecclesiastico duntaxat, uide gloss.
in uerbo [Usuris] quæ penit opiniones; & uidetur tan-
dem inclinare, quod coram iudice ecclesiastico tantum.
tu uero uide, quod plenissime dixi in cap. cum sit gene-
rale de foro compe. ¶ Non solum cum agitur quæstio
usuraria principaliter, sed etiam si petitur relaxari iura-
mentum de eis soluendis, procedi potest simpliciter &
11 de plano & c. no. glo. in uerbo [Tangensibus]. ¶ In ca-
sibus hic expressis est in iudicis facultate setuare iudi-
cium ordinem, uel non, etiam partibus inuitis. glo.
in uerbo [Valens]. Ex qua nota. quod quando datur in
aliquo iudicio facultas, non tenetur index illam exer-
cere partium petitione, sed ad beneplacitum suum.
12 uide quæ dixi in cap. exceptione. de exceptio. ¶ Vbi-
cunque dubitatur, an constitutio ista locum habeat,
consulitur iudici, ut fernet ordinem iudicialium; quia
hæc pars tutior est, uide gloss. in uerbo [Valens].
Pan. super Secundo Clemen. B 3 ¶ Con-

Abbas super Secundo Clementinarum.

14 ¶ Constitutio seu dispositio faciens mentionem de futuris & presentibus, non extenditur ad pendentia per appellationem, no. gl. si. hoc verum, nisi constitutio, seu dispositio daret modum procedendi tantum; tunc enim, etiam si non fieret mentio de presentibus, nihilominus constitutio de sui natura respiceret pendentia quo ad finem, ut no. hic eadem gl. si. & idem not. in c. licet canon. de elect. lib. 6.

DE FORO COMPETENTI. Rubrica.

S I M M A R I U M.

- 1 Inferiores episcopi de suis sedibus expulsi nequeunt contentiosam exercere iurisdictionem eis competentem in alienis diocesis.
- 2 Privilegium concessum episcopis, an & quando datur de off. in electis & confirmatis.
- 3 Dimidia licet contineatur nomine partis, utamen quando adicitur hoc verbum, aliquando verificatur in qualibet particula.
- 4 Privilegium episcopo, ut aliquid in sua diocesi possit, ubi conceditur, illud poterit explicare in loco exempto, sua diocesis.
- 5 Exempti sunt subditi ordinariarum in multis casibus.
- 6 Episcopi non possunt reddere ius, nisi in locis insignibus, et quare.
- 7 Privilegium concessum expulsi habet locum in nomenclibus ad propria loca non admissis.
- 8 Procuratorem constituere qui non cogitur in causis arduis, etiam si conveniatur occasione facta culpa contra ecclesiam & episcopum commissa.
- 9 Civitas quo casu die feriata fiat, dum populus convenit ad divina.
- 10 Episcopus non potest regulariter exercere iurisdictionem in aliena diocesi, inter suos subditos imitos, & de licentia episcopi loci, & quando possit.
- 11 Subditi non possunt appellare rem non ad iudicem sed etiam laici.
- 12 Episcopus non possit cognoscere in aliena diocesi, extraneo agente contra subditi in iudicio.
- 13 Subditorum appellatio non tenet in illis, qui sunt in foro ratione delicti, vel contractus, sed bene dimittitur tamen, licet iuris iur. 2.
- 14 Iurisdic. quot modis sumatur.
- 15 Diocesis non appellatio qui veniant.
- 16 Privilegium ex genere, aliis officialibus non potest dare extraneo licentiam exeundi iurisdictionem inter subditos ipsius non ius exercere.
- 17 Licentiam ubi quis petere, & non contingit, tenetur, potest procedere alioquin requisitione licentia, si eius presentiam habere non potest.
- 18 Episcopus deinceps in diocesi aliena, potest per episcopum diocesis suae puniri.
- 19 Episcopus diocesanus occasione contractus vel rei, potest exercere iurisdictionem in alium episcopum.

CAPITULUM I.

1 **Q**uamvis. ¶ Inferiores episcopis de suis sedibus expulsi nequeunt exercere iurisdictionem in contentiosam eis competentem in alienis diocesis. Quod est dicere, quia clem. 1. non habet locum in inferioribus praelatis, cum ponat indulgentiam episcopis concessam, not. hic gl. in ver. [Episcopis] ¶ Et electus in episcopum & confirmatus, licet nondum plebatus, gaudet privilegio huius clem. notante ponit hic gl. in ver. [Episcopis.] Ex qua singulariter not. quod privilegium concessum episcopis, videtur indultum etiam electis & confirmatis, adverte, quia peritum videtur velle gl. in clem. 2. de clem. in verbo [Pontificum] quia concludit, quod privilegium concessum pontificibus, non videtur indultum electis & confirmatis, adhuc enim ante consecrationem non possunt dici pontifices seu episcopi, ut in c. tua. de his quae fi. a prael. & clarius in c. inter corporalia, de transla. prael. sed concordando potest dici, quod aut sumus in casu, in quo eadem prolix est ratio in electis confirmatis, quae quae est in consecratis; & tunc dispositio est privilegiativa loquens de episcopis, seu pontificibus, habet locum et in electis & confirmatis, ut hic, & videtur tex. bonus, in c. inter corporalia, in 2. col. de transla. prael. datur. hic ista indulgentia in favore episcopalis iurisdictionis, quae

ita competit electis & confirmatis, sicut consecratis. in c. transmissam. de elec. secus ubi non concernit potestas eadem ratio; puta quia ad decorem dignitatis episcopalis aliquid indulgetur episcopis, certe non extenditur istud privilegium ad electos, & confirmatos tamen, cum ipsi nondum habeant dignitatem episcopalem, d. c. 2. de transla. prael. & sic loquatur gl. contraria, & hic no. ¶ Quoniam nomine partis contineatur dimidia, attamen quando additur hoc verbum, aliqua, tunc verificatur in qualibet particula, & restringitur eius significatum per illud verbum additum; ad hoc vide. bo. gl. in ver. [Aut earum parte] & tene illam menti. ¶ Exemptus locus dicitur esse in dicitur episcopi, & pars ipsius, vide tu ad hoc bonum text. ubi notatus in c. graucum. de off. or. & sic videtur, quod conceditur episcopo privilegium, ut aliquid possit in diocesi sua facere, quod illud poterit explicare in loco exempto sua diocesis, vide hic tex. in gl. in verbo [Aut earum parte] post principium. ¶ Exempti sunt quo ad aliqua subditi ordinarii locorum, in quibus degunt, vide gl. super verbo [Aut earum parte] in si. & vide multos casus, in quibus exempti sunt subditi ordinarii in clem. 2. de pœ. & rem. in h. iuncta gl. & per gl. in clem. 2. de sepul. in verbo [In fine] Et vide tex. in d. clem. 2. de pœ. & re. & de re. clem. 1. de ita. re. clem. 2. de re. clem. 2. de iur. pœ. quandoque non punit, sed iuris poenam duplicat, in clem. 1. de pœ. quandoque non punit, sed absolutum, de pœ. clem. 1. quandoque circa loca dat solum iurisdictionem super neg. prael. clem. uno, de sepul. clem. 2. generalis datur iurisdic. contra eos, de sepul. clem. 1. lib. 6. ¶ In expulsiōne episcopi de propria sede iniuria irrogatur ecclesiae suae, quam potest ipsemet hac ratione vindicare, vide tex. in gl. in ver. [Ne iniuria] iuncta gl. in verbo [Hic] ¶ Episcopi non possunt reddere ius nisi in locis insignibus, in quibus possit haberi peritorum copia, & intelligo, quia causa talis est, quae ad sui discussionem peritis viris indigeat, ad hoc facit optime in ar. iste tex. post princip. in ver. [In insignibus] Nam si talem locum debet eligere in aliena diocesi, fortius hoc debent facere in propria, & pro hoc gl. in c. cum episcopus, in verbo, loco de off. ord. lib. 6. ubi gl. supplet honesto. Inon. n. est hoc nesci tractare causas arduas in locis non insignibus, & hoc singulariter no. ad limitationem dicti c. cum episcopi, & ad extensionem, clem. 1. in prim. de rescript. lib. 6. & hic gl. in verbo [M. amtraxen.] ¶ Privilegium concessum expulsi, seu spoliatis, habet locum non solum in his qui realiter, immo possident, fuerunt expulsi, sed etiam in illis qui nementes ad propria loca non admittuntur, vide hic gl. in verbo [Ex p. hore] & quod not. gl. in col. primo, de re. sp. 1. ¶ In causis arduis non cogitur quis procuratorem constituere, etiam si conveniatur occasione suae culpae, etiam contra ecclesiam, & episcopum commissam, vide tex. iuncta gl. in verbo [Fasteribus] quam co. tabis. ¶ Vide hic casum specialem, in quo fit citatio die feriata, etiam dum populus convenit ad divina. & vide gl. in verbo [Fasteribus] & ratio specialitatis ponitur in littera ista, ut scilicet facilius talis citatio, quae fit per editum, possit pervenire ad notitiam citati. Ex hoc potest dici, eisdem dicendum, ubicunque expediret talem citationem fieri et in aliis causis, & pro hoc vide gl. in clem. 2. de elec. in verbo solenniter volumus, & adde hic gl. ¶ hic sequitur super verbo [Ad divina] ¶ Non potest episcopus iure communi regulariter exercere iurisdictionem in aliena diocesi inter suos subditos imitos, et de licentia episcopi loci, sed contentientibus subditis, & de licentia episcopi loci sic, vide hic gl. in verbo [Induimus] & idem not. ¶ gl. in c. litigantes, de off. or. lib. 5. quod no. ¶ Appellatione subditorum episcopi veniunt nedum clerici, sed etiam laici, sunt enim subditi quo ad spectantia ad forum ecclesiasticum, vide hic tex. iuncta gl. in verbo [Subditi] ego allego tibi text. satis apertum in c. inrefragabili in principio, de off. or. & no. ¶ hoc procedit etiam in dispositione

positione exorbitanti, & per consequens restringibili,
 12 qualis est ista dispositio, ut no. gl. istam allegata. ¶ An
 autem in casu huius ele. primæ possit episcopus cogno-
 scere in aliena diocesi extrauoc agente contra subditū
 summi. glo. hic præal. in uerbo [Subditos] Concludit quod
 non; quia tex. dat indulgentiam cognoscendi inter sub-
 ditos, & sic oportet quod ambo sint subditi. Ex qua
 gloss. nota, quod actor extraneus litigando coram ali-
 no iudice per illum actum litigij, non efficitur subditus;
 hoc mihi placet, sed principale dictum est satis durum,
 cum ratio dispendij propter defectum iustitiæ hic alle-
 gata, pariter militet contra extraneos, qui uolunt con-
 uenire subditos expulsi, sicut contra ipsos subditos. li-
 13 tera tamen ad corticem facit pro glo. ¶ Appellatio-
 ne subditorum non ueniunt illi, qui sortiuntur forum ra-
 tione delicti, uel contractus, sed subditi ratione domici-
 lij. vide gloss. notabilem in uerbo [Subditi] in fine. lar-
 ge tamen dicuntur omnes subditi, de quo inde bon. gl.
 in cap. nuper. de senten. excommu. & cil. quinta in or-
 dine, & facit tex. iuncta gloss. in cap. a nobis il primo. eo.
 titu. in materia ergo restringibili appellatione subdito-
 rum non ueniunt hi, qui sortiuntur forum ratione delicti,
 uel contractus, ut hic. secus in materia non restringi-
 4 bili, ut in d. cap. a nobis. & hic not. ¶ Quamquam iurisdic-
 tio sumatur, quandoque ut genus, quandoque ut
 species, iuxta plene nota. per Barro. in Imperium. ff. de
 iurisdic. om. iudic. at tamen quando adicitur uerbo,
 omni modum, sumitur ut genus, ut comprehendat sub se
 omnem speciem iurisdictionis, ut merum & mixtum im-
 perium, & simplicem iurisdictionem, & tam ecclesiasticam
 quam secularem. vide bonam gloss. in uerbo [Omni-
 5 modum]. ¶ Appellatione diocesana non ueniunt omnes
 habentes iurisdictionem episcopalem, uel quasi, in loco
 illo, vide glo. in uerbo [Diocesis] in prin. Et not. illam
 singulariter, quatenus dicit, [et quasi] uult enim per il-
 lud, in uerbo, & sequenti, quod non solum ueniunt epi-
 scopi, sed etiam inferiores habentes in illo loco iurisdic-
 tionem quasi episcopalem, id est competentem episcopis,
 dummodo habeant illam in illo loco exclusiue epi-
 scopis, ut singulariter uult hic gloss. quam uideo alibi.
 Nam in aliis locis uoluit gloss. ut solum ueniunt episco-
 pi, ut not. in clemen. 1. de iure patro. in uerbo [Diocesis]
 & in clemen. 1. in prin. de iura & honesta. clerico. sed
 limita illas gloss. secundum istam. habentes ergo iurisdic-
 tionem quasi episcopalem in loco exclusiue episcopis pos-
 sunt dici diocesani illorum locorum, & not. singulari-
 ter, quod etiam possunt dici ordinarii, ut no. glo. in c. or-
 di. in rii. de offic. or. lib. 6. & aliq. gloss. superius allegata.
 6 ¶ Vicarius episcopi ex generali officio aliu non potest
 dare extraneo licentiam exercendi iurisdictionem, etiam
 inter subditos ipsius uolentis exercere. vide gloss. in uer-
 bo [Diocesis] non ergo potest vicarius quæ episcopus.
 unde in his, quæ non consistunt in iustitia ministranda,
 sed potius in gratia impendenda, ad eundem est episco-
 pus, & non vicarius, & facit quod not. in c. si episcopus
 in prima gloss. de pœni. & remi. lib. 6. & hoc intellige,
 cum episcopus est in diocesi, uel circa illam. si autem
 est longe absens, sentit ista gloss. quod potest haberi re-
 cursus ad vicarium. quod ego intelligo in casu huius. c.
 secus puto ubi mera gratia est facienda. argu. optimum
 c. si. de offi. uic. lib. 6. & in c. statum de præben. eo. lib.
 7 ¶ Vbi cumque quis habet petere alienius licentiam in
 aliquo actu, & non tenetur eam consequi, sed solummo-
 do petere, si non potest habere præsentiam illius, potest
 procedere absque requisitione licentie, & dicitur non
 posse habere præsentiam, si est longe absens. vide gloss.
 præal. in uerbo [Diocesis]. & optime facit per locum a
 simili. c. unicuique in si. ne se. ual. lib. 6. & facit hæc ad ea,
 8 quæ habentur in c. licet. de regula. ¶ Episcopus delin-
 quens in diocesi alterius episcopi, potest per episcopū
 diocesenum puniri. vide hic gloss. in uerbo [Procedant.]

¶ Idem dic ratione consimili, ut occasione contractus,
 uel rei, possit episcopus diocesanus exercere iurisdic-
 tionem in alium episcopum. & uide ad hoc quod dixi in
 c. sane. de foro compe.

DE CAUSA POSS. ET PROPRIE. Rub.

SUMMARIVM.

- 1 Clausa beneficalis appellatione comprehenditur quilibet que-
 sitor, siue sit de maiori, siue de minori beneficio, dummodo aga-
 tur respectu tituli, secus si de ecclesia.
- 2 Petitorium suspendere, & intentare possessorium non licet in qua-
 cunque appellatione, et beneficalis, nisi ea deuoluitur ad papam.
- 3 Actor an possit suspendere possessorium, & intentare petitorium,
 secus potest econuerso.
- 4 Agens possessorio recuperandæ in causa beneficalis, an teneatur
 probare titulum, seu iustificare possessionem ex titulo.

CAPITVLVM I.

CAusa. ¶ Appellatione causæ beneficalis com-
 prehenditur quilibet questio, siue sit de benefi-
 cio maiori, siue minori, dummodo agatur de be-
 neficio respectu tituli; secus si agatur de ecclesia, ut de
 proprietate. vide hic gl. super uerbo [Beneficalis], & quod
 no. in ele. dispendiosum, supra de ind. 1 in causa appella-
 tionis iudicialis uel extraiudicialis, siue sit appellatum
 ante sententiam, uel post, non licet regulariter suspende-
 re petitorium, & intentare possessorium, etiam si sit cau-
 sa beneficalis. Falte enim causa beneficalis per appella-
 tionem deuoluitur ad papam, ut hic uoluit gloss. in uer-
 bo [Per appellatorem]. ¶ An in causa principali possit
 actor suspendere possessorium, & intentare petitorium,
 sicut potest econuerso. vide glo. hic in uerbo [Spoliatus]
 quæ tamen aperte non hincat. uidetur tamen inclinare,
 quod hoc nõ liceat. de quo latius no. in c. pastoralis. de cau-
 sa pos. & proprie. ¶ An agens possessorio recuperandæ
 in causa beneficalis teneatur probare titulum, seu iustifi-
 care possessionem ex titulo. uide hic gl. si. quæ quotidie
 allegatur aperte, tamen non hincat aliquam partem. vi-
 detur tamen magis inclinare, quod licet non teneatur stri-
 ctè probare titulum, debet tamen iustificare possessionem
 ex titulo. de quo uide tu, quod late dixi in c. in lite-
 ris. de restit. spo.

DE DOLO ET CONTUMACIA. Rub.

SUMMARIVM.

- 1 Si ante sententiam qui appellauit, iterum post eam latam appel-
 let, non uidetur priori appellationi renuocare.
- 2 In optione appellantis etiam a diffinitua est, prosequi primam uel
 secundam, nisi alio impedimento canonico impediatur; & qui
 effectus huius appellationis sit.
- 3 Appellatio ab interlocutoria quatuor modis dicitur manifeste fri-
 uola, quorum quilibet exclusus a facultate de nouo appellandi.
- 4 Contumax quis dicatur uerus, scilicet, euidentis, & manifestus.
- 5 Contumax uerus in non ueniendo, non appellat; foris nec euidentis,
 seu manifestus, si sit in eodem modo prædicto appellat.
- 6 Index a quo, & index ad quem, qualiter se habere debent, cum con-
 tumax p. assensu appellat.
- 7 Appellatio consistit in acti positione, contumacia, quæ resultat ex
 non pariendo, consistit in acti neglecto.
- 8 Contumax in non parendo quare appellet, & contumax in non co-
 parendo non.

CAPITVLVM I.

SI ante. ¶ Si is, qui appellauit ante sententiam,
 appellet iterum a sententia diffinitua contra se la-
 ta, non per hoc renunciat appellationi prius in-
 Pan. super Secundo. Clemen. B 4 tcrpo-

Abbas super Secundo Clementinarum.

terposita. vide hic glo. super verbo [Appellare.] ¶ Sed dic-
ces, ad quid ualet appellatio secundum interpositam a disti-
nctam? quia si pronuntiabitur, q. fuit bene appellatum
ante sententiam, reuocabitur sententia distincta per
modum nullitatis, uel attentati, ut in cap. non solum de
ap. li. 6. Et si apparere potest, q. male fuerit appellatum,
apparere illum prius contumacem fuisse, & sic non reuo-
cabitur, sola modo die, ut no. in gl. magna prope in-
2 in ner. [Sed secundum hic.] ¶ Ex caus solutione bene no-
tabis, q. iterum appellans a distincta non cogitur pro-
sequi primam interpositam ante sententiam, sed potest
prosequi secundam, pot. n. esse multa uile, prosequi po-
tius secundam, quam primam, forte, n. sit interposita ad
iudicem magis gratum appellanti. Item pot. esse, q. ipe
prosecutionis secundam est lapsam tempus primæ prose-
quenda, & c. ut in gl. pila se ergo, q. est in optione appel-
lantis & a distincta, prosequi primam, uel secundam, nisi
alio impedimento canonico excludatur, ut hic in hite-
ræ, & si prosequendo secundam, excipitur de nullitate
primæ, & per pñs de contumacia post appellationem, po-
terit replicare appellans de iusta appellatione, de qua in
dex incidenter cognoscat ad effectum, an si admittenda
3 secunda, uel non, ut in sigl. magna, quam no. ¶ No. ex
gl. magna in prin. quatuor modis, per quos quilibet ap-
pellatio ab interlocutoria dicitur manifeste finola, &
quilibet illarum modorum excludit a facultate denuo ap-
pellandi, & no. singulariter quatuor modis, quem nescio
alibi nisi hic, uidelicet q. si index, ad quem, pronuntiet
causam expressam in appellatione fere factam, & no. ap-
pelletr, dicitur appellans manifeste contumax, nisi co-
pareat, quasi tacendo indeat acquiescente illa pronun-
tationi. & intelligo, q. iudex pronuntiauit hoc in pre-
sentia appellantis, nam si ad hoc illum citauit, non cogitur
4 comparere, arg. in c. si iudice, de ap. li. 6. ¶ Secundæ no.
principaliter ex gloss. magna quis dicitur uerus con-
tumax, fictus, euident, & manifestus, in hoc n. pñm gl. iusta
multas opiniones, tandem approbat opinionem in glo.
communem, ut uerus contumax dicatur, quæ citatio ap-
prehendit, nisi doceat de legitimo impedimento; & idem
dicit in sigl. in citato a iudice, ut talis etiam dicatur uerus
contumax, nisi doceat de impedimento, quia fortius cadit
uera prima in citato per ius commune, quod igno-
rare non heret, quia in citato a iudice, & in hoc n. in
gl. singulariter, & unde ad utrumq. dictum q. oia no. in ca.
cause, de do. & con. in gl. p. l. iudens seu manifestus co-
tumax est, qui nuncio citanti rñt se no. le uenire, sed an
hoc sufficiat dicere extra iudicium, ut e. tex. singularem
iuncta glo. in c. venerabilibus. §. secus, de sen. ex com. li. 6.
Fictus uero contumax, quem citatio non apprehendit, ut
puta quia fuit citatus ad domum, nec comparuit in ter-
mino præfixo, quod limitat glo. nisi iudicialiter probat
posuit, q. citatio ad eius noticiam pertinet, tunc n. satis
5 potest dici uerus contumax, nisi probet de legitimo im-
pedimento, quæ no. & satis placet. ¶ Tercio ex eadem
glo. magna no. q. uerus contumax in non ueniendo, non
6 appellat, fortius nec euident seu manifestus, fictus autem
modo prædicto appellat. ¶ Not. tamen in hoc nouum &
singulare dictum gloss. qualiter index a quo & index ad
quem debent se habere, cum contumax præsentis appel-
lat. Nam index a quo, si scit illum euidentem, u. l. uerum
contumacem, appellationi non deferet, sed in causa uel
executione procedet. Iudex uero ad quem, appellationem
recipiet, & prius de hac prædiciali cognoscat, an. si po-
tuerit appellare. Et si causa cognita inuenerit illum ma-
nifestum uel euidentem contumacem, uel uerum, siue no.
iuentis, qui tamen postea citatum se nouit, nec apparet
ipsum iustum impedimentum, pronuntiabit appellationem
non denoluere, & in appellationis causa non proce-
det, si uero apparebit de contrario, pronuntiabit appel-
lationem denoluere. Sed aduertere diligenter, quia glossa
expresse non respondet ad contrarium, quod formauit

de isto tex. in prin. sui. Nam cum tex. iste requirit appel-
lationem debere esse manifeste finolam, ut appellationem
secundam excludat, apparet q. contumacia debet
esse manifeste ad exclusionem appellationis, non autem
ind. tri sufficere uera. Sed dicit quando conclusionem
glo. factam, q. tex. loquitur non in nuda contumacia in
non ueniendo, sed in illa quæ fugit ex appellationis in-
terpositione. Nam potest esse q. appellatio in se non sit
omniuo finola, & tamen possit aliquod probabile dubium
appellantis excludere a contumacia, ut sententia glo. prope
nem. Item potest dici, q. quando est manifeste finola,
nullo modo admittitur appellatio, nec per iudicem a quo,
nec per in rem ad quem, & sic intelligatur tex. sed si no.
est manifeste finola, index illam admittet ad effectum,
scilicet cognoscendi, si oppositum fuerit, an tunc uer-
sus contumax, uel non, ut puta quia non habuit ius-
tam causam appellandi, nec aliquam probabilem causam
finolam a contumacia excludat, uel dic quando quis recitat
a iudice per appellationem, & appellatio in ueritate
non tenet, aut habuit probabilem causam appellandi,
& illa excludit a uera contumacia, & per consequens ad-
mittitur ad appellandum, arg. in cap. sacro, de sen.
ex com. aut non habuit probabilem causam appellandi,
& tunc tua appellatio non potest esse manifeste finola,
& habet tunc locum huius huius text. & ideo text. iste re-
quirit, quod sit manifeste finola, & solutio forte me-
7 lior, & dimissus ratio est, q. iusta appellatio consistit in
actu positiuo, no. sic contumacia, quæ relictat, ex non co-
8 parendo, quia consistit in actu neglecto. ¶ Ultimo not.
quia ex gloss. illa magna post principium, quare con-
tumax in non parendo, appellat, scis in contumacia
non comparendo, & dicit in ca. & ex his habes summa-
tam & notatam illam glo. quæ iustitias solet reputari.

VT LITE PENDENTE NIL INNO- VETVR.

Rubrica.

S P M M A R I F M.

- 1 Sic tunc sita ad ecclesiam facta, non dicitur ecclesia uacare, sed
per se confirmationem subsecutisse.
- 2 Per si max. firmam in curia a quo, n. a. n. cuius adeptio facit
illa a quo, non facit illa a quo.
- 3 Beneficia restituta episcopis & n. in n. curia non uacant in
curia, & per consequens non possunt in illis conferre, nisi
Beneficia, quorum possessionem tempore consecrata sunt habebat ep
scopus, uacant in curia, quia sunt consecrata.
- 4 Consecrata conferre non dicitur, si ei sunt Papam suæ priora
beneficia concessisse, etiam si iussit per se in actu collationis.
- 6 Beneficium in curia per procuratorem remanentium, uacat in cu-
ria, & quare.

CAPITVLVM I.

SI duobus. ¶ Per solam electionem factam ad eccle-
siam uacantem non definit ecclesia uacare, sed per
confirmationem subsecutam sic. Ex quo inferunt,
q. si electus non confirmatus moritur in curia, ecclesia,
in qua facta est electio, no. uacat in curia, sed si ibi mo-
riatur electus confirmatus, uide gl. in ner. [c. laro] in prin.
¶ Beneficia confirmati in curia ad dignitatem, cuius
adeptio facit illa uacare, non facit illa uacare in curia,
quia per simplicem provisionem uel collationem non
uacant priora, sed per provisionem & possessionis ade-
ptionem, uel ex quo sit per eum, quomodo illam ha-
beat, ut in c. licet eps. de preb. li. 6. & c. omnia, de elec.
eo. li. & per pñs no. pnt uacare in curia, ubi fuit facta in
collatio, uel provisio, quod procedit fm opi. gl. etiam si
procurator suus, exiitente eo in curia, apprehendit pos-
sessionem in paribus, uacat n. extra curiam, ubi apprehē-
ditur possessio, cū singatur esse, ubi est procurator suus,
secus si amicus, uel negotiorum gestor apprehendisset
illam possessionem, tunc n. uacat in curia, in qua ille
habuit

De Sequest. pos. & fruc. c. Ad compescendas. 13

habuit illi litem n. quia tunc fugit possessionem apprehendit. licet omnia noluit gloss. praxile. in uerbo [Col- la.] ¶ Per istum electum in episcopum & in curia consecrati non tunc in curia, & per consequens non possunt illo consentiente confiteri quia per electionem, & confirmationem, seu permissionem, & consecrationem, non nascantur priora beneficia, sed requiritur quod apprehendatur possessio, de quo dicendum, ut habetur in capitulo. cum in cunctis de electio. §. cum uero. ¶ Sed si consecrationis tempore habebat possessionem, tunc illico nascantur in curia, in qua fuit consecratus. uide hic gloss. in uerbo collato prope finem. & tene eam menti. quia male feruatur. ¶ Et dic, quod non dicitur consecratus confirmari, licet sciat papam illa sua priora beneficia cōtuli se, etiam si fuisset presens in actu collationis, per ea quae non loan. Andrian regulas qui tunc, in mer- cu. & quia in praedictis tacet non habetur pro contentiente, ut not. Innocen. in c. in genesi de electio. & gloss. in regulis, qui tacet, praxile. Item quia uidetur tacuisse ob tuerentiam p. papae ad hoc, quod legitur & not. in l. §. qua oueranda. §. quoniam rerum ac. non da. ¶ Beneficium resignatum in curia per procuratorem, na- cat in curia, quia ibi fingitur mori, quo ad illud benefi- cium, ubi fit renuntiatio, uide gloss. praxile. in uerbo [Collato.]

SYMMA RIUM

- 1 Innotata post citationem lite pendente, & euocanda sunt in p. isti- num statim ex merito aduersus ipsam, & ut sit in p. local, qui- bus libellus, & lites con. est. requiruntur.
- 2 Possessor quando dicitur alii postea, & quando non.
- 3 Lites pendente quando incipiat, & quando desinat.
- 4 Competens, seu idoneus, iuxta quod dicitur.
- 5 Privilegia, & rescripta impediuntur per solam causae commensio- nem, licet non sit secuta citatio.
- 6 Citationem, quae ad iurisdictionem per pertinet, sufficit et transas- se a iudice, amen, quia ad lites pendente, oportet quod perue- nerit ad partem.
- 7 Lites pendente ut indicatur, copia libelli debet inferre in citatio- ne.

CAPITVLVM II.

- 1 **C**um lite pendente. ¶ Innotata lite pendente post- se habet citationem, de qua hic, reuocanda sunt in pristinum statum sine libello & contestatione lites, ex puro & merito iudicis officio, secus, ubi quis pre- tendit se spoliatum lite non pendente, quia tunc ad pre- querendam restitutionem offertur libellus, & lites constella- tur, & in hoc differunt, ut de hic gloss. primam. & diuer- sitatis ratio potest esse, quia in priori casu laeditur non solum pars, sed iudex contemnitur, in secundo uero tan- cum pars, ideo in priori casu magis exuberat iudicis of- ficiu. ¶ Non dicitur possessor aliquid innouare, si lite pendente nunc sua possessione, in prius, sed bene fieret innouatio, si ipse possessor priuaretur possessione sua, uel alienaretur res laiciosa, uel super causa imperaretur privilegium, tunc lites pendente. uide gloss. super uerbo [Innotari] ¶ Pendente lite incipit, prout ha- betur hic in text. desinit autem per sententiam, a qua non est appellatum, uel aliter, ut legitur & not. in capitulo. de lit. contesta. lib. 5. uide hic gloss. in uerbo [P. sequenti.]
- 2 ¶ Competens seu idoneus iudex dicitur, qui habet in causa iurisdictionem cum exercicio, dato quod illa iurisdic- tio possit exceptione elidi, siue exceptio contingat personam, siue iurisdictionem, ualeat enim utraque casu processus, si non excipitur, merito ante exceptionem dicitur competens, seu idoneus. & in hoc not. gloss. istam singulariter, quia potest facere ad multa, cum sepe fiat mentio de iudice competenti. ¶ Per solam causae com-

misionem, licet non sit secuta citatio, privilegia & re- scripta impediuntur. uide gloss. hic in uersicu. [Causa.] ¶ Quoniam quo ad iurisdictionem perpetuandam suf- ficiat citationem emanasse a iudice, licet non perueni- rit ad partem, tamen quo ad inducendum lites penden- tiam, oportet quod perueniat ad partem, ut hic. uide glo. Et ad partem ¶ Not. bonum consilium gloss. ultima, ut ad inducendum lites pendente, inferatur in ci- tatione copia libelli, ut pars citata posset plene instrui, super quibus sit in iudicio contentenda.

DE SEQUESTRAZIONE POS. ET FRUC. Rub.

SYMMA RIUM.

- 1 Sententia, si contra possessorem ferretur, non tamen pro petitore; & ideo non est locus sequestrationi.
- 2 Sententia diffinitiva quid sit, & quid interlocutoria.
- 3 Sententia oportet quod sit lata contra possessorum, & pro petito- re super beneficio, ut locus sit dispositioni huius Clem.
- 4 Sententia diffinitiva fertur super possessorio.
- 5 Sententia lata per auditores curiae dicitur lata apud sedem apo- stolice, & ab eis ad papam appellatur.
- 6 A sententia papam appellatur.
- 7 Sententia una satis est, quod feratur in curia, licet primo fuerit sententiam in partibus.
- 8 Fructus uedium beneficii, sed ipsam beneficium quo casu seque- stratur, & iura beneficii & beneficii exerceat sequestrer.
- 9 Possessum quod aliquid sit per tunc, nam, ubi requiritur, oportet quod remanens sit consummatum.
- 10 Lites nunc facit de iure & partem possessionem.
- 11 Sequestrari beneficium debet apud illum, qui est in ordine, quem beneficium in ius requirit.
- 12 Causa beneficii potest, nisi specificet ei prohibeatur, committeri ve- ditur hope. ex tunc, in capitulo pro auditorum ipsius beneficii.
- 13 Dispositio contraria uerba generalia excommunicatio, & e- herendi episcopi, licet de eis spiritualis non fiat mentio.
- 14 Sequestre quando sufficiens res sequestratur, & quando eorum apponitur sollicitudo.
- 15 Clausula, nullatenus absoluitur, an impediat ualiditate absolu- tionis per ordinariam factae.
- 16 Excepit nulli actus aduersus sententiam ubique tollitur, non uidetur iudicialis illa, per quam negatur iurisdic- tio afferri in- dicit.

CAPITVLVM I.

- 1 **A**d compescendas. ¶ Si feratur sententia contra possessorem, non tamen pro petitore, quia non agit dicens beneficium esse suum, uel sibi debi- tum, sed ad alium effectum puta ad priuationem, non est locus sequestrationi, de qua hic uide gloss. in uerbo [Con- tra possessorum] est enim haec dispositio restringenda ad terminos litem. ¶ Text. iste locum habet in sententia dif- finitiva, non autem in interlocutoria, dicitur autem dif- finitiva, quae principalem questionem diffinit. Interlocu- toria est, quae inter principium & finem causae fertur su- per his, quae incidunt uel emergunt. & not. bene istas dif- finitiones, quas ponit hic gloss. i. in uerbo [Diffinitiva] quae quae tunc solet allegari. ¶ Ad hoc ut sit locus dispositio- ni huius elementum, oportet quod sententia sit lata contra possessorum, & pro petitore super beneficio, ubi fertur super alia quone personalis, uel reali, licet est, putat quod in pe- titore. beneficium esse obligatum ad annuum censum, uel recitorem ad aliquod seruitiu teneri, uel quid simile, uide hic gl. in uerbo [Beneficio.] ¶ Etiam cum agitur possessorio, fer- tur sententia diffinitiva, est text. hic apertus, & quoti- die allegatur, maxime iuncta gloss. super uerbo [Possessio.] ¶ Sententia lata per auditores curiae dicitur lata apud sedem apostolicam, & ab auditoribus curiae appel- latur

Abbas super Secundo Clementinarum.

latur, scilicet ad papam; de his est tex. hic iuncta glo. in
 6 uer. [Promulgata.] Et intelligo de auditoribus quibuscu-
 que deputatus per papam in causa illa. Nam si ferretur
 sententia per papam, non esset locus huic constitutio-
 ni, quia non fieret sequestratio, sed ipsa sententia man-
 daretur executioni, cum a sententia papae non appelle-
 7 tur, ut in c. eundem per mundu. 9. q. 3. Et satis est, quod una
 sententia feratur in curia, licet primo fuerit sententiarum
 8 in partibus, ut no. hoc in eadem glo. praealleg. ¶ No. hic
 iuncta glo. in uer. [Beneficium.] casum singularem, quem
 nescio alibi: ita clarum, in quo sequestrantur nedom fru-
 ctus beneficii, sed ipsum beneficium, & iura beneficii &
 beneficiarii exerce: sequestrer, etiam si beneficium sit cu-
 ratum ut hic. & pondera glo. in eo quod dicit, sequestru
 possidere. & tamen loquitur ille rex. in sequestratione ne-
 cessaria, quae scilicet fit per iudicem auctoritate iuris, co-
 tra n. i. c. i. de sequestra. & c. examinata. de iudi. & dic-
 9 ut ibi. ¶ Vbiunque requiritur, quod aliquid fuerit pos-
 sessum seu habitum triennio, oportet quod totum trien-
 nium sit consummatum, non autem sufficit annum tertium
 fuisse inchoatum, uel maiori parte illius tertii anni fuisse
 illud possessum, uel habitum; hoc uoluit glo. hoc in uer-
 bo triennio. quam no. quia facit ad multa, quod ubi requi-
 ritur annorum etiam numerus, oportet totum tempus re-
 quisitum esse completum, nec annus ultimus inchoatus
 habetur pro completo. & uide quod no. Arch. in capit. si
 annum. de iud. lib. 6. & quod no. glo. in clemen. generale.
 supra de xra. & quali. & quod ibi dixi. & in l. ad rem pu-
 blicam. ff. de m. & ho. & gl. vii. in cap. cum in cunctis, de
 10 electio. in glossa in uerbo. [Exegerit.] ¶ Post litem mo-
 tam super re possessa non dicitur possessor pacifice possi-
 dere, motio ergo litis facit desinere pacificam possessio-
 nem. uide hic glo. in uerbo. [Antea.] & adde ad materiā
 tex. iuncta glo. notabili in uer. [Pacificam.] in cap. commul-
 11 tam, de elect. lib. 6. ¶ Aequum est in casu huius clemen-
 te, sequestrare beneficium apud illum, qui est in ordine, quē
 beneficium ipsum requirit. ita dicit gl. hic in uer. [La-
 nam.] Pau. putat, quod in uero necessarium est per litteram
 istam, quae dicit quod sequestrer debet habere plenam &
 debitam curam; & hoc puto uerum. & idem puto dicen-
 dum ubicunque beneficium apud aliquem sequestratur.
 & pro hoc allego in simili bonus tex. in cap. ex ratione.
 12 de xra. & quali. in uer. [Et clerici idonei.] ¶ Habens eni-
 slo diu alicuius beneficii potest, si sibi specificae iure
 uel a superiore non interdictum, conuertere redditus su-
 perextantes in emptionē praeiorum beneficii, uel alias
 in ipsius utilitatem. uide glo. super uer. [Reservat.] in calu
 autem huius clemen. non potest, quia hic limitatur pote-
 13 tas. ¶ Dispositio continens uerba generalia excommu-
 nicationis, sententiam comprehendit etiam in episcopos, li-
 cet de eis non fiat mentio specialis, uide glo. super uer.
 [Si quis.] & idem no. in c. quia periculosum. de sen. ex-
 14 commu. ¶ Satis est habenti rem sequestratam, quod
 restituat ipsos fructus, si extant; uel ipsorum estimatio-
 nem, si non extant. hoc uoluit hic gl. in uerbo. [Fru-
 ctibus.] quod indubie procedit, quando fructus non po-
 terant conferuari, quia tunc illos uendere debet, & pre-
 tium apud se retinere. ut in l. quem admodum. ff. de lib. 9.
 C. de agri. & censu. lib. 1. si autem poterant conserua-
 ri, non uidetur, quod sit licitum sequestrare illos uendere.
 15 de quo tamen dic ut not. in l. praealleg. ¶ An per uer-
 ba, nullatenus absolatur, impediatur ualiditas absolu-
 tionis per ordinarium factae, uide hic glo. in uerbo.
 16 Nullatenus. ¶ Vbiunque colligitur exceptio nullita-
 tis aduersus sententiam, non uidetur illa sublata, per
 quam negatur iurisdic- tio alicuius iudicis, oportet ergo
 quod constet de sententia, ubi a legatur, & per conse-
 quens de iurisdictione proferentis. Et ex quo constat
 de iurisdictione & pronuntiatione, aliam nullitas opponi
 non potest, uide hic glo. singularem quae quoties al-
 legatur in uerbo. Non obstantia in contrarium tamen

facit glossa in clementi. prima de regul. iur. & uide quod
 ibi dicam.

DE PROBATIONIBVS. Rub.

S Y M M A R I V M.

- 1 Verbis narratiuis alicuius citra papam non creditur, etiam si sit legatus.
- 2 Verba narratiua rescriptorum papalium, an, & quando faciant fidem, & quam & nu. 4
- 3 Clausula, uolumus fidem plenariam adhiberi, an, & quibus casibus admittat probationem in contrarium.

CAPITVLVM I.

Literis. ¶ Verbis narratiuis alicuius citra papam non creditur regulariter, etiam si narrans sit legatus, & de reservatione per eum facta uelit fidem facere, uide glo. in uer. [Reseruasse.] & dic, ut plene not. in cap. post cessionem de proba. & in cap. super his, de fide
 2 instum. ¶ Circa uerba narratiua rescriptorum papalium, an & quando faciant fidem, & quam, & distingue, ut col-
 3 ligitur ex glo. [Fuisse narratum.] quod aut super illis non fundatur intentio papae, & tunc non probat. & habet tunc locum. cap. si papa de priuilegiis. lib. 6. & patet exemplum ibi in glossa. aut fundatur, ut puta quia papa confert bene-
 ficium, quod dicit suae collationi prius seruasse, uel in curia uacasse per mortem beneficiarii, & tunc aut illa uerba narratiua sunt super facto alieno, & faciunt hominem, sed admittitur probatio in contrarium, exemplum secundum
 4 do loco supra positum. poterit enim quis probare illum beneficium decessisse extra curiam, nam in facto alieno de facili papa posset errare. Aut sunt de facto proprio, ut in primo exemplo, & tunc faciunt adeo fidem, ut non admittitur probatio in contrarium secundum glo.
 5 & communem intellectum. & hoc per illa uerba [Fides plenariam &c.] posita in text. & hic not. singulariter istum text. iuncta glo. quod haec uerba, uolumus fidem plenariam adhiberi, in portant ut non admittatur probatio in contrarium. Et licet a hoc uerbum secundum glo. ut non admittatur probatio in contrarium, talis scilicet quae faceret papam incontinentem si adiuuaret probantem suam
 6 narrationem papae. exemplum, papa dicit beneficium certum contulisse per renuntiationem factam in manibus suis, alius uult probare quod beneficium non peti-
 7 uebat ad renuntiantē, per hoc enim non perimitur narra-
 8 tio papae, cum utrumque esse possit. ¶ Ego limitatem secundum & tertium membrum ad ea, quae consistunt in plena dispositione papae, ut in exemplis narratis in l. l. & in similibus. & forte non sine ministerio dixit rex. uel alia similia, secus puto in aliis non dependentibus a
 9 plena dispositione papae narrantis. quid enim si papa donat uel comitatum alicuius dicens, illum comitem sibi
 10 illum donasse, uel in manibus suis illum liberē resignasse? dicemus ne talia uerba narratiua facere plena fides certe dicemus, quod non, maxime in prejudicium laye non suppositi suae iurisdictioni. faciunt not. per Innocentium in capitulo inquisitioni, de sen. excom. Item quia de iure diuino non fit fides de aliquo minori testimonio duobus
 11 q. 4. §. 1. Et idem putarem, ubi papa per sua uerba narratiua uellet, quem suo iure priuare, quem priuare non posset, nisi probata culpa. exemplum in priuatione uasali. ut in c. uno, de feudo sine cul. non amit. col. 10. cum si.

S Y M M A R I V M.

- 1 Christiani prodiculi in testes contra iudeos possunt per exceptionem criminis a testimonio repelli.
- 2 Iudei non compescuntur regulari: ex per ecclesiam, sed per iudices seculares, casus tamen exceptos uide remissi.

Iudaeos non possunt principes privilegiare in his, quae sunt approbatio fidei.

4 Exortatio quid, & quomodo reguletur.

5 Consilium reverentiae obligat, secus in consilio perfectionis.

6 Consilium reverentiae quid sit, & consilium perfectionis, & nu. 7.

CAPITVLVM I.

Cum iudaei. ¶ Christiani producti in testes contra iudaeos possunt per exceptionem criminis a testimonio repelli, quia licet iudaei sint, non tamen debet legitima exceptio eis subtrahi, unde glossa in hac de i. in uer. [Christianos] ¶ Iudaei non compelluntur regulariter per ecclesiam, sed per iudices seculares, in casibus tamen de eis iudicat ecclesia, unde hic glossa in uerbo. [Principum.] & casus in quibus ecclesia iudicat de iudaeis colligit glossa in c. iudaei. 2. de iude. & unde tu quod not. Innocentius in capitulo quod super his de uoto. unde glossa. 1. de re iudi. ¶ Non possunt principes privilegiare iudaeos uel saracenos in his, quae sunt approbatio fidei. unde de tex. hic iuncta glossa praalleg. in uerbo. [Principum] in fin. ¶ Exhortatio est quoddam consilium, unde regulatur ad infra consilium. ¶ Consilium autem reverentiae obligat, secus in consilio perfectionis. unde hic glossa in uerbo. [Exhortatio.] & glossa plenior. in capitulo ad aures. de xca. & quali. ¶ Et dic, quod potest dici consilium reverentiae, quando materia ex se est necessitatis, ideo illi est obediendum, uel princeps utitur uerbo consilium propter reverentiam illius, cui scribit, & sic dupliciter potest sic appellari. ¶ Consilium perfectionis est quando materia de se non necessitat sed disponit & intendit hominem, cui consilium, inducere ad maiorem perfectionem, ut in agis. mereatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Publicatio attestacionum impedit testes super eisdem directè contrarius produci, quando receptio & depositus illorum reuocatus, alius factus.
- 2 Testes quando adhuc produci possunt, publicatis etiam attestacionibus.
- 3 Contrarietatem in directam licet probare per testes, publicatione aliorum non obstante, si opponitur falsitas cum corruptioe.
- 4 Dispositio huius clem. esset parte consentiente.
- 5 Capitulis super ueteribus quando liceat produci testes in causa appellacionum.

CAPITVLVM II.

Testibus ¶ Publicatio attestacionum impedit testes super eisdem nec directè contrarius produci, quando receptio illorum testium seu depositio renuit, alius secus. unde hic text. iuncta glossa in uerbo. [Rrè.] ¶ Si attestacionum publicatio est indirecte facta, puta in seia uel in iuncta parte supple, ex causa rationabili contradicente, non impedit, quominus pars, si testificata non uidet, adhuc testes producere possit, unde glossa in uerbo [Bullicatis.] Indirectam contrarietatem licet probare per testes, publicatione aliorum testium non obstante, si opponitur falsitas cum corruptione. unde glossa praalleg. in uer. [Directe.] & rationem unde per not. in capitulo fraternitatis. eod. tit. ubi explicatur plenius materia huius clem. ¶ Parte aduersa consentiente cessat dispositio huius clem. not. glossa in uerbo. [Producere.] quam not. quia nescio glossa alibi ¶ Super ueteribus capitulis nullo modo probabilibus, nec probatis aliter, quam per testes, puta per instrumenta, licet produci testes in causa appellacionis. quibus casibus non habet locum haec clem. sed procedit. l. per hanc. C. de tem. ap. unde hic glo. penul.

S V M M A R I V M

- 1 Papa est Christi uicarius, et non Petri, quia uicarius uicarium dare non potest.
- 2 Apes, & apex, quia differentia noscitur.
- 3 Discordia quid significet.
- 4 Pacem reformare inter Christianos ad papam, & alios prelatos spectat.
- 5 Instrumentum ut ualeat, debet tabellio de eo esse rogatus.
- 6 Dispositio facta per uerbum, quicquid, includit etiam romanum pontificem.
- 7 Forma, secundum quam constituendi sunt nuntii Romanorum regis petentis approbationem, & coronationem ab ecclesia, uel a papa.
- 8 Diadema, corona, & sericum, quomodo differant.
- 9 Examinatio persone pronenda quando sit necessaria, & quando non.
- 10 Liber pontificalis est approbatus ab ecclesia.
- 11 Imperator non debet appellari ex sola electione in imperatorem ab ecclesia etiam recepta, nisi interueniat.
- 12 Pacem, & sollicitudinem quomodo differant.
- 13 Auditorium, multiplex significat. unus est.
- 14 Imperator licet fidelitatis iuramentum praestet Romano pontifici, subdit tamen Imperatoris de temporalis domino ecclesia non sunt.
- 15 Imperator incoronatur triplici corona, de qua materia, a quibus & in quibus locis, unde ueniss.
- 16 Electus in imperatorem non tunc coronatus an possit privilegia concedere, & aliter iura imperis exercere.
- 17 Electus duobus in diebus, inter quos administrat omnem imperii iurisdictionem, donec alterius electio per papam fuerit approbata.
- 18 Donatio per Constantinum ecclesiae Romanae facta an uoluerit, & an possit per successorem reuocari.
- 19 Rex Romanorum ante coronationem non utitur bulla, sed sigillo.
- 20 Archius quid significet.
- 21 Imperator triplex iuramentum praestat: Papae tribus diuersis locis.

CAPITVLVM III.

Romani. ¶ Papa est christi uicarius, & si alicubi reperitur quod est Petri uicarius, illa est impropria locutio, uel exponitur, id est gerit uicariam, quam gessit petrus. uicarius enim non dat uicarium. de offic. m. c. clem. hic uoluit glossa. hic in uerbo [Vicarius.] ¶ Differentia inter apes apes, & apex apicis. unde hic glossa in uerbo [Apicem.] ¶ Discordia significat diuersitatem cordium. glossa hic in uer. discordia ¶ Ad papam spectat reformare pacem inter christianos. Item & ad alios prelatos, glossa hic in uerbo [Pace.] ¶ Quod tabellio debet esse rogatus de confessione instrumenti text. hic iuncta glossa in uerbo. [Rogatus.] & unde quod not. in capitulo. 1. de si. instru. ¶ Dispositio facta per uerbum, quicquid, includit etiam romanum pontificem. unde de hic text. iuncta glossa in uerbo cuiquam. ¶ Formam, secundum quam constituendi sunt nuntii Romanorum regis petentis approbationem, & coronationem ab ecclesia, sen a papa, unde hic in uer. [Dilectus namque Henricus] iuncta glossa in uerbo [Exponendi] ¶ Differentiam inter diadema, coronam, & sericum. unde glossa hic in uer. [Diadema] ¶ Non est necessaria persona examinatio, cum de ea plena habetur notitia, secus, si habetur non plena, sed aliqualis notitia, tunc enim non debet sine examinatione promoueri. unde de tex. hic iuncta glossa in uer. [Alioqualem] ¶ Liber pontificalis est approbatus ab ecclesia. unde hic glossa in uer. [Pontificalis] ¶ Electus in imperatorem non debet appellari ex sola electione imperator, etiam si sit approbatus ab ecclesia, & eius electio recepta, sed assumit nomen imperatoris post coronationem & consecrationem, quas recipit a papa, uel ab alio de eius mandato, unde ex hic in uer. [Henricus] iuncta glossa in uer.

Abbas super Secundo Clementinarum.

1 uer. [*Fenruus*.] ¶ Differentiam inter pactum, & pollicita-
tionem, nide hic per glo. in uer. [*Pollucio*.] & eil tex. in l.
3 q. iem glo. allegat. Cum papa alium papam dicit in te-
3 stem, nide hic glo. in uer. [*Bonifacius*.] ¶ Pro multiplici si-
gnificatu in huius uerbis, antido tum. nide hic tex. iuncta gl.
4 in uer. [*Audiodur*.] ¶ Licet imperator præter fidelitatis
iura nentum romano pontifici, non per hoc sequitur, quod
subditi imperatoris sint de temporali dominio ecclesie,
5 nide hic tex. iuncta glo. in uer. [*Exister*.] ¶ Quo Imperator
coronatur triplici corona, de qua autem materia, &
a quibus, & in quibus locis, nide gloss. in uer. [*Vestigis*.]
6 † An electus in imperatore nondum coronatus possit
cedere privilegia, seu aliter exercere iura imperii, nide
7 glo. hic in uer. [*Reges romanor*.] Et inter externa non, solum
lariter illam gl. quatenus dicit, quod de antiqua consue-
tutine approbata per tolerantiam papæ habet, confite-
8 ris ut ad posset per succellorem reuocari, nide gl. in uer.
[*Conflantini*.], quæ tandem concludit per hunc tex. & c.
fundamenta, de electib. sc. eam tenuisse, & irreuocabili-
9 tem esse? Ante coronationem Rex romanorum non utitur
bulla, sed sigillo, sed post coronationem utitur bulla,
& quandoque aurea, nide rex. hic iuncta gl. pe. q. incipit
10 [*Aurea*.] ¶ Archinus est librarii, seu scripturarum locus,
& deriuat ab archa, nide gl. fi. hic, alibi ille loc' appel-
latur gazophylacium, ut in c. cui causam, iuncta gl. i. de pro-
11 ba. ¶ Vltimo collige ex tex. & glo. i. form in trinum iura-
mentorum, quod ipse pape prestat imperatori, Primum tempo-
re sine approbationis. Secundum cum ingreditur in ita-
liam in ipso ingressu. Tertium tempore coronationis.

de fide in ſtru. ubi plene ſcripſi. ¶ Terminuſ præfixuſ ad
proponendaſ dilatoſ intelligitur peremptoriuſ, ſicet
non exprimatur, unde gloſſ. in verbo [Peremptoriuſ] quam
not. & facit. l. ſi. ſi. de ſeruiſ.

DE RE IVDICATA. Rubrica.

S P M M A R I V M

Executio fieri debet, antequam avar r de nullitate sententiarum, quod ē: habet locū in causa criminali, cuius executio p. modum retractari potest.

Executio ut fieri possit priusquam de nullum agatur, utitur
iunctur sententiae super eodem articulo. §. iii. 7.

*Sententia tres in re locatori, sufficientem, ut prius execution fiat, i
de nullitate ipsarum aratur.*

Scientia verificatur tam in diffinita, quàm in infinita,
ubi scilicet eadem ratio.

*Executio in civilis fieri non debet antequam de nullitate agatur,
si talis executio esset in retractabilis.*

Si necesse sit de his in minima parte eius, quod pronunciamus
est, non potest aut de nullare.

Executio iurum sententiarum non impeditur, quamvis quibus
de eorum nullitate agere, reportaverit, bene per eum appellari.

Excepcion nullat: is ubi remota est, quo causa & remaneatur illa,
per quam negatur iudicis iurisdic.

CAPITVLVM I.

VT calamitatis. ¶ Etiam in causis criminali locum
habet dispositio huius cle. i. ut fiat executio
etquam agitur de illicitate sententiarum. Et vo
de hic notabilem glo. in uer. [Quatuor] sed intelliges
dum pau. hic in tali causa criminali, cuius executio pos
telli postmodum retrahit iri. puta qui condemnatio iuri
pennaria secus si non p. hic retrahit, qui tunc de
bet prius desenti de nullitate, alias frustra postea desenti
retur, quod est de mente iurum tex. in uer. [Dicitur] unde
gl. super eodem uerbo. ¶ Non habet i. uni dispositio hui
us cle. nisi tres sententie ferantur super eodem articu
lo, et successiue, unde hic glo. in uer. [Et est] placet nihil
quod dicit de eodem articulo, qui si super diuersis arti
culis, cessat ratio calamitatis, super qua se fundat iusticia
sed quatenus requirit, quod successiue ferantur lxx, non
placet. tex. enim iste solum requirit, ut tres sententie fiant
contra aliquem lxx, unde licet alius pars habuit aliquam
iniquam sententiam. Cum tamen ex aliis tres habuit equalem

DE EXCEPTIO. Rubrica.

S V M M A R I V M.

I Excommunicationis exceptio opponi potest dilatorie & peremptorie, & quomodo in utroque casu.

2 Excommunicationis exceptio potest opponi in qualibet liti parte.
3 Terminus an p. effigi possit ad proponendum omnes perempto-

Y. 22.

♦ *Terminus praefixus ad dilatorias proponendas, intelligitur per emptorium.*

CAPITVLVM I.

Excommunicationis. ¶ Excommunicationis exco-
ptio opponi potest dilatorie, & peremptorie, pri-
mo casu potest opponi in qualibet parte litis,
tam contra actorem, quam eius procuratorem, seu iudi-
cem, non obliante lapsu termini præfixi ad proponen-
dum omnes exceptiones delatorias, & declinatorias, hoc
noluit tex. hic in d. glo. in ner. [Dilatorie] ¶ Quod pro-
cedit, ut scilicet possit opponi in qualibet parte litis,
etiam si fuisset præfixus specificè terminus ad excommu-
nicationem proponendam, & hoc nolum notabiliter gl.
pe. hic. in si. quam tenebis menti, peremptorie non pos-
set opponi, cum proponitur ad litem peritendam, puta
contra petentem beneficium opponis, quod tempore
collationis vel electionis fux erat excommunicatus, &
sic non ualuit collatio, vel electio, & hoc casu non habet
locum ille tex. quia non opponitur talis exceptio inter
dilatorias, sed opponitur loco & tempore peremptoria-
rum. ¶ Antem possit præfixi terminus ad proponen-
dam omnes peremptorias, uide glo. hic in ner. [Dilato-
rias] iu. de t. glo. in cle. sepe de uer. sig. in uerbo [Pares];
quæ querit an iudex possit statuere terminu perempto-
riæ ad exhibendum omnia, quibus partes tueri in iudicio
usurget, & dic ut ibi, & uide qd. no. doc. in c. cum dilectus.

positio prius partis huius elem. locum habet etiam
tres sententia fuerint interlocutorie, cum tex. esse im-
prie parte loqui ut simpliciter de sententis, & non ad-
cit, diffinitivis, sicut facit in. s. similiter hoc voluit gloss.
hic in verb. [Sententia.] Ex qua singulariter not. quod
4 uerbum, sententia, non habeat tam in d. diffinitiva, quam in
interlocutoria, cum contrarium not. gloss. in c. cum olim,
de testam. quod ibi dixi. Item motum gl. pessi impu-
gnari per l. qui filius ab. de leg. i. ubi habetur, quod si
in aliqua parte testamenti est facta commemoratio de
posthumis, tunc appellatione filiarum, nonneque etiam
posthumorum, ita dicamus hic, quod cum in. s. similiter, spe-
cifice faciat mentionem de diffinitivis, nec apparetur
quare magis requiratur, quod sint diffinitiva in. re-
sponso, quam in primo, intelligamus ergo primum re-
sponsum etiam in diffinitivis, maxime cum verba sint
capienda in ponendi significatio in. s. quociens. in. de
iure na. gen. & ci. & facit quod no. glo. i. 6. q. i. c. p. cum
cogita in. Vel p. t. d. c. i. saluando gl. d. c. i. c. u. olim. & t. i. i.
q. in odiosis habeat locum illa ratio. sed in aliis procedit,
gl. illa, ubi tamen subest eadem ratio in diffinitiva & in-
terlocutoria. H. habens tres finis p. se non p. agere de mul-
titudine ipsarum, anteq. dicta sint executioni mandet, si
victor

uictor petat executionem illarum. potest ergo uictor ante executionem repellere agentem de nullitate per uiam exceptionis. nocens ergo agere de sententiarum nullitate ante executionem factam, offerat se iuro executioni, & sententia pareat, quantum in se est. uide glo. in uersu. admittatur, quam not. ¶ Post executionem trium sententiarum potest uictus agere de nullitate illarum, & si in causa nullitas obtinebit, renouabitur executio. hoc uoluit gloss. in uerbo. d. nec, quam not. Ex qua inferitur, quod etiam in ciuili non debet fieri executio, antequam agatur de nullitate, si talis executio esset irretractabilis, cum frustra postea ageretur. quod est contra mentem huius tituli. ¶ Etiam si desit executio in minima parte eius, quod pronunciatum est, non potest agi de nullitate in casu huius clem. unde gloss. in uerbo. [Plenarie.] Ex qua inferitur, quod non refertur expensis, super quibus facta est etiam condemnatio, non debet admitti nolens agere. ¶ Not. quod iste §. similiter, non habet cum nisi quando tres sententiae lacerantur contra aliquem late merent. hoc uoluit gloss. in uersu. fuerunt & idem dixit gloss. supra allega. quo ad primum responsum, sed ego non uideo, quare hoc gloss. requiratur. cum text. de hoc nullam mentionem faciat, unde puto sufficere supra, quod tres sententiae late fuerint contra aliquem, licet aliqua medio tempore fuerit lata pro uicto. & hoc ratio ne presumptæ calumnie, ut in priuilegio. ¶ Text. iste in uersu. similiter, procedit etiam, si appellatio interposita ab aliqua interlocutoria sit finita in fauorem ipsius uolentis nunc agere de nullitate, ut quia fuit pronunciatum bene per eum appellatum, tamen ante istam pronuntiationem reportauit diffinitum per eundem iudicem contra se, & sic cum aliis sententiis habet tres diffinitus contra se, hoc uoluit gloss. hic in uerbo. [Pendere.] mouetur ad hoc dicendum per text. in primo responsio, ubi remouetur exceptio nullitatis ad finem impediendi executionem sententiarum, ac ille in casu predicto allegat nullitatem, quia ex quo fuit pronunciatum eum bene appellasse, constat iudicem, a quo fuit appellatum, diffinitum ferre non potuisse, sic not. singulariter hanc rationem gloss. per hanc enim sentit aperte, quod ubi remouetur exceptio nullitatis, uidetur remota etiam illa, per quam negatur iudicis iurisdictio, quod uidetur contra gloss. in clem. una, supra de f. quest. poss. & fric. & ideo multi tenent in hoc illam gloss. & istam non admittunt, ut not. hic & in d. clem. unica. posset iudicio meo dici, quod de equitate gloss. ista fulciri posset, ut dicamus quod ubi tres sententie late sunt super eodem articulo contra aliquem, tunc nulla nullitatis exceptio admittitur, etiam si resultat iurisditionis defectus, & hoc propter presumptionem, quæ relucet ex trium sententiarum prolacione, super qua præsumptione text. iste fundatur. & hoc casu procedat text. iuncta gloss. præalleg. Sed ubi unica sententia lata tollit nullitatis exceptionem, non intelligitur de illa, quæ resultat ex iurisditionis defectu, quo casu procedat gloss. contraria, sed de rigore procedit gloss. contraria indistincte ista reprobat per rationem, quam ponit illa gloss. quia uon potest dici sententia illa, quæ lata est a iudice non suo, sed iste text. fundat se super prolacione trium sententiarum, quæ in casu nostro non concurrunt, ex quo is, qui tulit unam ex illis, non habebat iurisditionem, ergo cessat dispositio huius text. Nam ut dicit Barto. in l. i. ff. quod ui aut clam, ubi cum statum fundat se super aliqua qualitate, potest semper opponi exceptio, per quam remouetur illa qualitas, & dixi plene in c. item cum quis. de restitu. spo. & facit text. iuncta gl. in c. notificasti. 3. q. 5. quomodo cum que litatum remoueat omnem exceptionem. ut in d. l. 1. not. præterea text. ita remouet exceptionem in casu illius clem. unica, sicut in casu istius. sicut ergo ibi admittitur nullitatis exceptio respectu iudicis, ita & in casu isto debet admitti. Item facit notabile dictum Bald.

in l. una. C. ne liceat in una eademque causa. ubi dicit, quod exceptio nullitatis notorie bene admittitur in casu huius clem. quia tunc cessat presumptio calumnie, super qua iste text. se fundat, ut patet in prin. Ita dicendum, quando notorie constat unam ex illis sententiis non tenuisse, ut est in casu nostro, quando tempore petite executionis reperitur pronunciatum pro uicto in causa appellationis ab interlocutoria. Et si diceret, nonne & quando appellatio ab illorum iudicem aliter pendet, & de hoc opponitur, disceptatur de nullitate ex iurisditionis defectu, quia si appellatio fuerit legitima, constat illico fuisse iurisditionem iudicis suspensam, & an fuerit, uel non, pendet ex futuro euentu, ut in c. non solum iuncto c. si a iudice. de appell. lib. 6. & tamen hoc casu non obstat talis oppositio ad impediendum executionem, ut in hoc text. 2. responso. Respondeo, quod licet contrarium uideatur urgere, potest tamen se respondere, quod i. glo. in clem. una, de seque. loquitur quando negat prius proferentis habuisse iurisditionem, sed in casu huius §. similiter, non negabatur, imo dicitur, quod erat index, sed quod fuerat a sua interlocutoria leni grauiamine appellatum, & per aliam partem negatur appellacionem fuisse legitimam, & ex quo iudex appellacioni non detulit, sed ad ulteriora processit, præsumitur magis pro iudice, quam pro parte. argum. c. nisi, de præben. & capiti. ad audientiam de præcip. ideo talis oppositio pendente appellacionis non enaturat presumptionem trium sententiarum, inaxime cum sententia diffinita illius, a cuius interlocutoria dicitur appellatum, concordat aliorum iudicum sententiis. secus autem quando tempore oppositionis fuit pronunciatum pro appellante, quia tunc cessat omnis presumptio, & constat de iurisditionis defectu, & per consequens de nullitate unius, & hoc not. pro hoc facit quod not. hic in gloss. pe. quam uide.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia non compellitur regulariter iudicari.
- 2 In, ponitur quando ne pro ualde.
- 3 Index in facto notorio procedens debet prius illud factum pronuntiare notorium.
- 4 Littere signum, quem sol ingreditur in mense Septemb. h. i. se appellatur, quia tunc dies & noctes aequantur.
- 5 Causa in sententia non est exprimenda, & quare.
- 6 Citatio, si sit ad locum notorie non intum, sine etiam appellacione non ardeat citatum.
- 7 Admodum, ponitur pro ualde.
- 8 Confessorium unde dicatur.
- 9 Iuramentum non est seruandum, si sine periculo mortis seruari non potest.
- 10 Mortis se quis offerre potest propter iniustitiam auerendam, sicut Ambrosius, & Augustinus fecerunt.
- 11 Ins commune fundat inuentionem Imperatoris in toto orbe, Episcopo porum uero in eorum diocesisibus.
- 12 Remissio criminosa ad locum debiti, an ex u. banitate, an ex necessitate fiat, & an sine cause cognitione.
- 13 Homelignus, & uasallum, qui sit & quomodo fiat.
- 14 Forum quod sortitur ratione originis tam præprie, quam paterne & amæ.
- 15 Sententia non ualeat, ex cuius tenore uidens deprehenditur iniquitas.
- 16 Imperator potest ratione criminis absolvere omnes uasallum a fidelitate, quia tenentur criminosi.
- 17 Iusticiarius non perditur per donationem, uel confiscationem iudicis secularis.

CAPITVLVM II.

Pastoralis. ¶ Quod regulariter ecclesia non compellitur iudicari, unde hic gl. iuncto text. in uerbo [Christiani] & quod notatum fuit in clem. 1. supra de testi.

Abbas super Secundo Clementinarum.

1 testi. ¶ Qd dictio, in, quq; ponit pro ualde, ut innigilare. 17
2 i. ualde uigilare glo. in uerbo. [Inuigilare.] ¶ Vile confi-
3 lum est, ut in facto notorio iudex procedens declaret
4 prius illud factum esse notorium, sicut fecit hic impera-
5 tor, ut non possit retrigari in dubium de ualiditate pro-
6 cessus, uide glo. hic in uer. [Declaratio] & facit ad mate-
7 riam quod no. Innocen. in cap. tua in fin. de cohab. cler.
8 ¶ In mense septembris sol ingreditur signum libræ, &
9 sic appellatur, quia tunc dies & noctes æquantur glo. in
10 uer. [Libramini.] & ponit etiam illa glo. quid sit librare,
11 & hoc sit pro iuuenibus, ut sciant allegare glo. ad scien-
12 dum æquiuocum. ¶ Ex causa in sententia inserta, facile
13 deprehenditur ipsius sententiæ iniquitas, ideo datur con-
14 silium, ut causa in sententia non exprimatur. uide glo. in
15 uer. [Causis.] iuncto text. ¶ Si citatio fit ad locum noto-
16 rie non tutum, non solum potest exceptione non opposi-
17 ta appellari, sed etiam sine appellatione talis citatio nõ
18 arctat citatum. & sic nõ est opus appellare. uide hic tex.
19 iuncta glo. notabili in uer. [Notorio.] & tene illam men-
20 ti. ¶ Admodum, ponitur pro ualde, uide glo. in uerbo.
21 [Admodum.] ¶ Consistorium dicitur a consilio consistis.
22 uide glo. in uer. [Consistorii.] ¶ Si capitulum ad penam
23 uel periculum mortis relaxatur cū iuramento suo de re-
24 dcundo ad carcerem certa die, si mors erat iniuriiosa, re-
25 dire non tenetur, alias tenetur, gloss. est singularis hic in
26 uerbo. [Per uolensiam.] & tene semper menti, & probatur
27 iure, quod iuramentum non est seruandum, si sine pericu-
28 lo mortis seruari non potest. 22. quæst. 2. §. fin. no. in cap.
29 si uero. de iureiurand. & an sit peccatum fugere carcerē
30 hostis, uide glo. in capitulo. ius gentium. 1. distin. & de ma-
31 teria uide quod plenius no. Bald. in l. adoptio. C. de ado-
32 ptio. ¶ Quis potest se offerre ad mortem per iniustitiā
33 inferendam ex multa patientiæ merito, sicut fecit Am-
34 brosius. uide glo. in uer. [Offerre.] & idē fecit beatus Tho-
35 mas de Aquino. ¶ In us commune fundat intentionem
36 imperatoris in toto orbe, sicut intentionem episcopo-
37 rum in eorum diocesisbus, glo. in uer. [Districum.] ¶ Au-
38 remisio criminosa ad locum delicti, fiat ex urbanitate,
39 an ex necessitate. Item an petens talem remissionem
40 possit animaduertere in iudicem, si non renitit, & an iu-
41 dex sub quo degit, teneatur illum remittere sine aliqua
42 li causæ cognitione. uide de his tribus quæstionibus bo.
43 glo. hic in uerbo. [De mere.] quæ quotidie allegatur. ¶ Et
44 circa primam quæstionem uidetur tenere, quod talis re-
45 misio fit ex necessitate. ubi delictum fuit graue. ¶ In se-
46 cunda uero concludit, quod nolens remittere debet pu-
47 niri per iudicem suum, non autem per petentem remis-
48 sionem, nisi sit alias iudex suus. In tertia uidetur inclina-
49 re in partem, ut remissionem præcedat aliquis cogni-
50 tio, ne remissus sine causa legitima infametur. tu uide ad
51 materiam plene per Cald. in capitulo. 1. de rapto. & ibidem
52 per alios, dixi plene in cap. fin. de foro compe. ¶ Disse-
53 rentiam inter homologium & uasallaticum seu fidelitatem
54 uidetur hic in uerbo. [Homologium.] ubi glo. concludit,
55 quod homologium fit actori, uel regi nullus alterius
56 fidelitate salua, & præstans iuramentum dicitur homolo-
57 gus, quasi ligatus uel legalitatem seruans. Vassallatium
58 uel fidelitas fit seruata saltem imperatoris fidelitate, seu
59 auctoritate. & ideo concludit glo. quod quis non potest
60 esse ligus duorum, sed bene potest esse ligus unius, &
61 uasallus alterius. ut hic in text. de isto ligio habetur uel
62 uasallus plurium ut in li. sue. in leg. imperiali & no. hanc
63 glo. ¶ No. quod ratione originis quis sortitur forum,
64 facit text. hic iuncta glo. in uerbo. originem. tu tñ de ori-
65 gine proprii, quàm paterna, uel auita, uide per Bar. in l.
66 assumptio. ff. ad municip. ¶ Non ualeat, sententia ex cu-
67 ius tenore deprehenditur euident iniquitas. uide hic bo-
68 nam glo. in uer. [Non habet.] & uide quod plene dixi. in
69 cap. quoniam, de proba. ¶ Potest imperator absolvere
70 ratione criminis omnes uasallos a fidelitate, qua tenen-
71 tur criminosis, ut hic, si habet iurisdictionem in causa. ui-

de glo. super uer. [Fidelitate] ¶ Quod per donationem, uel
confiteationem iudicis secularis non perdit quis iurisdic-
tionem. hoc arg. colligit hic gl. in uer. subiecta. uide la-
tius per glo. in c. illis. 1. 6. q. 7. & in c. satis per uerum. §. 6.
dist. & distingue ut ibi.

DE APPELLATIONIBVS. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio ualeat coram maiore parte plurium iudicum, siue sint ordinarii, siue delegati, siue ad causas, siue ad gratias excusatores, siue arbitri iuris sint, & in quacumque appellatione.
- 2 Appellare licet: quis possit a pluribus iudicibus separatim, tamen non ab uno, sed ab omnibus appellare debet.
- 3 Appellari a solo iudice potest, quando ex pluribus ille solus processit.
- 4 Appellandum est in præsentia iudicis, si haberi potest, alias etiam honestis personis.
- 5 Clausula in fine posita concernit omnia præcedentia.
- 6 Appellatio non est necessario interponenda in præsentia appellati, sed sibi ignoranti est postea intimanda, & quomodo. r. 7. Appellari licet possit separatim coram pluribus iudicibus, ipsi tamen conuenire debent ad deferendum, uel non, seu ad præfixionem terminum.

C A P I T V L V M I.

1 **S**I a iudicibus. ¶ Dispositio huius clemen. primò lo-
2 cum habet, siue iudices, a quibus est appellandum,
3 sint ordinarii, siue delegati, siue sint ad causas, siue
4 executores ad gratias, siue sint arbitri iuris, uide glo. 1.
5 ¶ Item siue sit appellandum in iudicio, siue extra, siue
6 sententia, siue a grauamine, uide hic glo. 2. ¶ Licet quis
7 possit appellare a pluribus iudicibus separatim iuxta for-
8 mam hic contentam, tamen cum appellat, non debet ab
9 uno sed ab omnibus appellare; quia ex quo omnes pri-
10 ter procedunt, non potest unus solus grauare, uide glo.
11 in uer. [Simul] prope fin. ¶ Si autem unus solus ex plu-
12 ribus processit, tunc ab illo solo poterit appellari, ut habe-
13 tur in eadem gloss. ¶ In præsentia iudicis est appellan-
14 dum, & si sint plures, & non possunt haberi omnes uel
15 maior pars, etiam separatim tunc præmissa protestatio-
16 ne appelletur coram illis, uel illo, qui haberi potest. Et
17 si nemo haberi potest, appelletur coram iudice ad quē,
18 si eius præsentia haberi potest. 2. quæstio. 6. capitul. bi-
19 duuni. alias coram honestis personis. uide hic glo. in uer-
20 bo. coram. iuncta glo. in uer. maiori. ¶ Tam appellatio
21 quàm apostolorum petitio potest separatim coram iudi-
22 cibus fieri. uide glo. hic in uer. appellare. Ex qua no. q.
23 qualitas in fine posita concernit omnia præcedentia, de
24 quo uo. per Bar. in l. prætor. ff. de ui. bo. rap. ¶ Appella-
25 tio non est necessario interponenda in præsentia appel-
26 lati, sed sibi ignoranti est postea intimatio scienda, secus
27 si scit appellatum fuisse, uide hic text. iuncta glo. in uerbo.
28 ignorant. ¶ Sed an ista intimatio sit scienda, quando ta-
29 lis est appellatio, quæ ipso facto non deuoluit causam,
30 ut appellatus ire teneatur, nisi citetur. uide hic per doct.
31 & in clemen. causam, de elect. & communiter tenetur, q.
32 uon in contrarium tamen facit quod no. hic gloss. final.
33 quæ uidetur sentire hoc ultimum, cogita. ¶ Licet coram
34 pluribus iudicibus possit separatim appellari, ipsi ta-
35 men iudices debent postea simul conuenire ad deferen-
36 dum, uel non, seu ad præfixionem termini. gl. hic in uer-
37 bo præfixionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Terminis 30. dierum ad petendum apostolorum quo tempore ini-
2 piaz currere.
- 2 Deservimus, inducit in sonum.

- 3 Apostoli, quomodo aliter uocentur, quid sint, unde dicantur, & de quadruplici eorum specie, uide remiss.
- 4 Apostoli dantur, ut index ad quem infrauitur.
- 5 Appellans, qui petit apostolos, an teneatur iterum comparere, si index alium dederit terminum?
- 6 Terminis statutus a iudice an, & quibus casibus possint praenueniri a p.p.e.
- 7 Apostoli etiam expressis sunt tradendi.
- 8 Libellum actio- suus expensis debet offerre res.
- 9 Appellans non teneatur amplius comparere coram iudice a quo appellatus sit, si de se sit.
- 10 Apostolos petens si index de e obtulit infra terminum iuris, potest petentem tenere impeditum per totum terminum.
- 11 Appellans, & index, quibus casibus in materia appellationis puniuntur, & qua pena.

CAPITVLVM II.

- Q**uamuis ¶ Tempus 30. dierum ad apostolos petendum & tradendum a iure praefixum currit a tempore sententiae, uel ab eo tempore, quo incipit currere decedendum appellacionis interponende, id est a tempore sententiae latae, uide hic gloss. 3. & plenus per glo. & Ioan. And. in nouell. in cap. ab eo. condit. tit. 1.
- ¶ Verbum, de. criminus, inducit ius notum, uide glo. in uerbo [Decriminus] & not. eam pro his quae not. in capit. decriminus de iud. ubi aliqui seipsum contra iuramentum, sed primum ibi tenet, ¶ Apostoli, qui petuntur in causa appellationis, interdum uocantur epistole, interdum dimissoriae, & quid sint apostoli, unde dicitur, & de qua duplici ipsorum specie, & eorum formis, uide in Specn. eodem tit. quarta parte, per sequitur, & glo. in cap. eodem condit. tit. lib. 6. in i. ubi operat apostolos, & uide glo.
- hic in uerbo [Apostoli]. ¶ Et dantur apostoli, ut saluatur index ad quem in dicit hic glo. in uerbo [Decriminus].
- ¶ An appellans, qui semel petit apostolos, & de iure in termino sibi per iudicem praefixum peti, teneatur iterum & tertio comparere & petere, si index praefixit secundam uice alium terminum infra tamen terminum iuris uide bo. glo. hic in uerbo [Fideatur], quae uidentur de terminis, quod ultra secum tam uicem non tenetur appellans pro hac & infra comparere; dicit tamen tutius esse, ut terminum in termino prerogato compareat, ex quo est infra terminum iuris. ¶ No. bene glo. in uerbo [Infra de finem] ex quo habes, quod si terminus certus praefigitur ad recipiendum apostolos, seu ad comparandum, uel aliqui in iudicio faciendum, non potest terminus praenueniri. Sed si terminus praefigitur sub hac incertitudine, scilicet infra terminum iuris, seu infra terminum 30. dierum, satis est, quod infra terminum id fiat quodcumque, dum tamen congruo loco & tempore. Et no. ex eadem glo. aliud est, si index ad recipiendum apostolos statuat terminum iuris, aliud si dicat, infra terminum iuris, nam primo casu non potest comparere ante ultimum diem termini iuris, in secundo uero quandoque, modo tamen praedicto.
- ¶ Cuius expensis sunt apostoli tradendi, an appellantis, an iudicis, uide bonam glo. in uerbo [Obtinet] quae uidentur uelle, quod de mente iuris est, ut ipsorum dano sit gratuita sed contrarium dicit feruari, ut scilicet de ut expensis appellantis, quod dicit aequitatem habere, saltem in delegatis, & dicit etiam incidenter, quod actor debet suis expensis offerre libellum reo, de quo uide latus per glo. in clemen. sepe. infra de uerb. sign. in uerbo [Personam] & credo etiam super alio uerbo ibi [Queras] dixi in cap. 1. de libel. obla. ¶ Si index a quo instantur petitur apostoli per appellantem, nihil respon. teneatur amplius appellans coram iudice comparere, quemadmodum contingit, quando respondit de daturum nullo termino assignato, uide tex. cum glo. in uerbo [Am si].
- ¶ Si index dicit se uelle apostolos dare infra terminum iuris, infra quem postea appellans comparuit, & petit,

non tamen index illico dare tenetur, sed potest tenere impedimentum appellantis per totum terminum iuris. uide hic tex. iuncta glo. in uerbo [Infra de finem]. ¶ Nota ex tex. iuncta glo. ultima, quatuor casus contra appellantes, & quinque contra iudicem in materia petitionis & excommunicationis apostolorum, poen. uero contrarietatem facientem in appellante est, qui uideatur suae appellationi renunciasse, in indice uero, nullitas processus, & dicit in glo.

S P M M A R I V M.

- 1 Dies, in qua interponitur appellatio, non computatur in termino ad prosequendum praefixo.
- 2 A iuncta numero dierum excludit illum diem, cui iungitur.
- 3 Appellatur extrajudicium annum, a futuro grammine, & tempus anni a die solum illi grammini currit.
- 4 Anno elapso, qui ad prosequendum & finitum appellacionem tam iudicalem, quam extrajudicalem datur, utraque remanet decerta, cessante impedimento.

CAPITVLVM III.

- S**icut. ¶ Dies, in qua interponitur appellatio, non computatur in termino, nisi ad prosequendum & finitum praefixum, hic in uerbo [A die]. Ex qua etiam nota quod dictio, &, coniuuncta numero dierum excludit illum diem, uide i. d. iungitur, ex quo hic in uerbo [A die] & c. simile non a cap. statutum de praebend. lib. 6.
- ¶ A futuro grammine appellatur extra iudicium in d. taxat. & tunc tempus anni currit non a die interpositionis ipsius, sed a die illi grammini, uide tex. hic iuncta gloss. [A futuro]. Et nota singularem duo ex hoc licet. ¶ Primum, quod uenit l. et annus in appellacione iudiciali, & ex causa biennium, i. in extrajudiciali. Item, quod tempus anni datur ad prosequendum & finitum in utraque appellacione. Et quod cessante impedimento, utraq. appellatio per ipsam anni remanet decerta. ¶ Er circa impedimentum uide hic gl. pe. & dicit latus, ut no. in c. ex ratione. de app.

S P M M A R I V M.

- 1 Tempus appellationi praefixum ut non currat, partium conuentione impeditur.
- 2 Mortalitas uel alia pestis an excuset a comparatione iudiciali.
- 3 Appellatio iuris, prosequenda tempore, a ut non currat, non sufficit tacitus appellans & appellatus consensus.
- 4 Appellationis in causa procedatur, quod casibus possit iudex supplere, non obstante partium conuentione.

CAPITVLVM IIII.

- Q**uamdiu. ¶ Possant appellans & appellatus conuenire, ut tempore mortali tatis, seu alius pestis imminens, non currant tempora appellationi praefixa, uide tex. hic iuncta gl. in uerbo [Fid. obla.].
- ¶ Ex quo glo. si singulariter not. quod cessante conuentione iudiciali, & prosecutione appellationis, & per contumaciam citatus ad locum mortalitatis teneatur comparere, si nullo tunc contumaciam, contrarium sentit ibi art. in l. de arate. ff. ad Trebell. ubi uide, & latus reperi post glo. in cap. cum a lectus. de dolo & contumacia de hoc.
- ¶ Tacitus consensus appellantis, & appellati non sufficit, ut appellationis prosequenda temporis non currat, ut puta si simul ad domicilium redeant, requiritur enim expressus consensus, ut hic in tex. iuncta gloss. in uerbo.
- ¶ Expressus. ¶ In matrimonio spirituali, & carnali, & in aliis causis, quae celeritatem desiderant, potest in lex supplere, ut procedatur in causa appellationis non obstante partium

Abbas super Tertio Clementinarum.

partim dispositione in contrarium, uide hic glo. in uer. [Imminere] quam no. quatenus generaliter dicit. [De causis celeritatem &c.]

S V M M A R I V M.

- 1 Appellans ab interlocutoria uel gravamine non potest causas nominatum in appellatione non expressas persequi.
- 2 Notorie as non reuenit ab onere proponendi, licet reuenit ob onere probandi, cuius terminum intelligentiam & exempla uide la e.
- 3 Appellatio ab interlocutoria licet non possit nisi ex defectu causis iustificari, secus tamen in diffinitiva, quae ex nouis etiam causis iustificari potest.

C A P I T V L V M V.

- 1 Appellans. ¶ Appellans ab interlocutoria uel gravamine non potest causas nominatum in appellatione non expressas persequi, etiam si sint notorie. & no. singulariter hoc ultimum, & rationem glo. dum dicit rationem esse, quia notorietas non releuat ab onere proponendi, licet releuat ab onere probandi. ut dicit hic glo. in uer. alias. ¶ Et quia not. q. habens causam seu exceptionem quantumcumque notoriam tenetur illam exprimere, si uult ex illa iuari, licet illam sic proposui: am probare non tenetur, quia notoria non indigent probatione, hoc intelligo in eo qui est praesens in iudicio, sicut contingit in appellato; sed absens citatus, cui notorie competit exceptio declinatoria, uel alia contra partem, non tenetur comparere, nec aliter proponere, si non uult: quia talis citatio tanquam temeraria non habet arctare citatum. exemplum patet in citato ad locum notorie notatum, ut dixi post glo. in cle. pasto. §. tit. prox. & uide quod no. Inn. in c. 2. de dila. facit. l. non uis. ff. de iudi. sed q. est praesens, & non proponit, ut illi tacite renunciare. sed absens non comparendo ut illam tacite proponere. & in hoc cogita. ¶ Licet appellatio ab interlocutoria non possit iustificari nisi ex causis nominatum deductis in ipsa appellatione, secus tamen est in appellatione a diffinitiva. illa non potest iustificari ex nouis causis. uide hic glo. in uer. nec processus, quia not. tu canonista, sed rex. est expressus de hic ultimo. in l. scio. ff. de co. facit quod legitur. & not. in c. cum Ioannes. de fi. instr. Duo requiruntur ad appellationem ab interlocutoria iustificandam, uidelicet q. gravamen praecessit appellatione, ut hic & quod gravamen fuerit expressum in ipsa appellatione, ut hic in secundo responso. uide glo. in uer. [Ex uer.]

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio, quae ab initio non tenuit, non conualescit, appellante & appellato simul, uel appellatio tantum eam persequente, & de ratione uide nu. 2
- 3 Appellatus post appellationis desertionem appellantis negligentia non possit persequi ut promittitur male appellatum, & sententiam transiisse in rem iudicatam.
- 4 Sententia nulla, a qua tamen fuit appellatum, non transit in rem iudicatam, licet appellatio desinatur.

C A P I T V L V M VI.

- 1 Si applon. ¶ Appellatio, quae a principio non tenuit, ut puta quia interposita tertio, uel post x. dies, non conalescit, licet appellans, & appellatus sit prosequant ipsam, uel appellatus tantum, uide glo. hic in uer. [Desertant] idem si post renunciationem fiat per eos prosecutio.
- 2 ¶ Quare non ualeat sententia lata a iudice appellationis, utroque appellante & appellato prosequente, si appellatio erat desertoria. uide glo. magnam prope medium, q. reddidit rationem hanc, uidelicet lapsus temporis prosecutio

nis sende ratificat sententiam, & facit perinde ac si non fuisset appellatum; inia ergo postea lata, quae ceperunt a suo non iudice lata, merito non ualeat. & uide circa hoc quod dixi in c. quoniam, de prob. ¶ Nunquid post appellationis desertionem per negligentiam appellantis possit appellatus prosequi petendo pronuntiat male appellatum, & si iam transiisse in rem iudicatam facit textum ar. q. sic, in quantum dicit, appellatum prosequi huc nihilominus non minus censetur transiisse in rem iudicatam, & uide hic glo. magnam in uer. [Sui iuris ratio] quae hoc sentit: ut tamen in fine dubitare, nungd illa duo simul accumulari possint; mihi tamen plus placet, q. non possit, sed satis est q. pronuntiet super desertione & transiisse in rem iudicatam. ¶ Sententia nulla, a qua tamen fuit appellatum, non transit in rem iudicatam, licet appellatio deseratur. uide glo. fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellationis locus est, si index exceptionem non recipit, uel ad alia riora procedit.
- 2 Sententia super peremptione an ita ferri possit, ut in ea exprimat, quod obstat, & an habeat tunc vim diffinitivam.

C A P I T V L V M VII.

- 1 C Vm a repulione. ¶ Si index exceptionem non recipit, uel ad alia riora procedit, uidetur illi repellare ita, q. appellationis locus est, uide glo. cum dicitur. ¶ Ex cuius fine etiam colligit, q. sententia lata peremptoria non est diffinitiva, sed interlocutoria, dicit tamen illa glo. in fi. p. sententia lata super peremptoria, q. obstat, habet vim diffinitivam, quia non dicit tamen, q. non est necesse sic pronuntiare, cum pronuntiandum sit super principali, ut in c. 1. de oro. cog.

DE VITA ET HONE. CLE. Rub.

LIBER TERTIVS.

S V M M A R I V M.

- 1 De acesanorum appellatione an ueniant ordinarii, qui in locis habent restrictionem.
- 2 Per uerba generalis constitutionis, quae praecipitur ordinari locorum, ut in aliquo procedant contra clericos, non uidetur dari potestas contra exemptos.
- 3 Constitutio super certis criminibus poenam inferent non habet locum super aliis delictis etiam grauioribus.
- 4 Taberna, carnisce, & macellarij, unde dicantur.
- 5 Constitutio fundans super aliquibus qualitatibus, et uel earum alteratione cessante, cessat & ipsa.
- 6 Qui per alium facit, per se facere uidetur, etiam ad incurrendam poenam.
- 7 Clerici ne priuari possint privilegio clericali ab ordinariis, speciatim nominibus expressis sunt moneudi, non generaliter.
- 8 Nominatum, dictio quid importet.
- 9 Peremptorium unum non sufficit, quando intra ad poenam incurram dami exigunt, ut quis tertio, seu tribus edictis moneatur.

C A P I T V L V M I.

De acesanis. ¶ Appellatione de acesanorum non ueniunt inferiores ordinarii, licet in loco iurisdictionem habeant, sed tantum epi, uide glo. i. in fi. Aduerte, quia in prium uidetur glo. in cle. unica. de fo. comp. quam ibi notam, & soluendo istam potest dici dupliciter. Primo q. ista glo. procedit in habentibus ordinariam, non tamen quasi episcopalem; scilicet in habentibus quasi episcopalem, quo casu procedit illa glo. & facit quod no. glo. in cle. 1. de reb. ecc. non alic. in uer. [Propri] Vel sic aut in loco suo.

- sunt ordinarii inferiores episcopis habentes quasi episcopalem iurisdictionem in ipso loco exclusis episcopis, & habeat locum glo. contraria, quæ ita loquitur. aut habent, sed non exclusis episcopis, quia concentrantur cum eis in iurisdictionis exercitio, & procedat glo. ista, quia ex quo est in loco etiam episcopus, debet verba sumere in suo proprio & potiori significatu, & hæc plus placeat. Nec obstat ratio huius glo. quod hoc sit ius nouum, & tex. in d. cle. unica de foro compe. ponit ius nouum, & est privilegiatum, quod plus est, etiam in alterius præiudicium. Item tenendo contrarium remaneret in loco illo excessus incoherens, quod non est dicendum, cum publice utilitatis sit &c, de sent. exco. c. ut faw. & hæc not. ¶ Per uerba generalia constitutionis, quæ præcipitur ordinariis locorum, ut in aliquo procedant contra clericos, non videtur data potestas super excoptos, nisi de eis fiat specialis mentio, uide gl. in uer. [Clericos.]
- ¶ Constitutio emanans super certis criminibus poenâ pro illis inferens, non habet locum cum aliis delictis etiam grauioribus. uide glo. super uerbo [Macellariorum] & potest esse ratio, quia constitutio comprehendit quandoque certa delicta, quia homines sunt promptiores ad illa committenda. 33. quaestio. 2. cap. admonere. & cap. lator. & l. aut facta in fine. ff. de poenis. ¶ Unde dicitur taberna, unde carnifices, & unde macellarii, uide glo. hic in uerbo [Tabernaculum] & uer. [Macellariorum] & uer. [Carnificum.] ¶ Vndeque constitutio fundatur super aliquibus qualitatibus, eis uel earum altera cessante, cessat constitutio. Glo. hic in uer. [Publice] & persona lter præsupposita est quibus cessantibus, eo cessat prius peccatum; constitutio illa cessat. ¶ Constitutio puniens facientem certum quid personaliter non habet locum in eo qui per alium facit, licet in faciente per alium non esset peccatum, uide glo. hoc notabile in uer. [Publice] & personaliter. ¶ Ex qua collige, quod qui per alium facit per se facere uidetur etiam ad incurrendam poenam, ut in c. mulieres. & de sen. exco. hoc uerum nisi constitutio requirat quod personaliter fiat. ¶ Nota quod ad incurrendam poenam huius constitutionis non sufficit quod admonitio fiat in genere, sed oportet quod specifice nominibus delinquentium expressis fiat monitio, de qua hic, uide glo. in uerbo. [Nominatum.] ¶ Ex qua primò collige argumentum optimum, quod cum ordinarius intendit procedere contra clericos incedentes sine habitu, uel cum armis, ad priuationem privilegii clericalis, nisi deficiant, non debet clericos monere generaliter, sed specia liter ipsorum nominibus expressis. & tene menti. ¶ Secundo nota quid importat uerbum, nominatum, & uide per Innocen. in c. lateranensi, de præben. ¶ Vbiunque ad poenam incurrendam iura exigunt, ut aliquis tertio seu tribus edictis inonetur, non sufficit unum peremptorium. uide hic glo. notabile super uerbo. [Tertio] & sic est casus, in quo unum peremptorium non æquiualeat tribus edictis, & uide quod not. in cap. ex tuz. de ele. non resid. ubi dixi latius.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericorum appellatione ueniunt clerici primæ tonsuræ tantum, quamuis materia sit penalis.
- 2 Vestes rubæ & nirdes licet clericis sint prohibiti, in instanti non habet locum poena in aliis uelutibus expressis.
- 3 Indefinita æquipollens numerus salubris, etiam in penalis.
- 4 Poena ubi imponitur corpori, neque monitione, neque sententia est necessaria ad illam poenam incurrendam.
- 5 Suspendus a suorum beneficiorum fructibus, si eos percipiat, non incurrit irregularitatem, neque beneficium priuatur.
- 6 Fructus, a quibus clericus est suspensus, cui accrescant.
- 7 Inhabilitationis ad beneficia poenam præstare imponere episcopus aut legatus tam clerico quam laico, in perpetuum, & ad tempus.

- 8 Clericus in minoribus, secularibus uelutibus & sine tonsura incedens, etiam monitus non incurrit priuationem privilegii clericalis.
- 9 Tonsura, clerica, & corona, qualiter sint diuersa, quid significant, & quibus dentur.
- 10 Religiosus habitus sub habitu clericorum secularium portans an incurrat apostasiam.
- 11 Infulus, & pillens, quid significant.
- 12 Ora, & hora quid designent.
- 13 Talaris, uestis clericali, qualis esse debeat.
- 14 Monachus quando & quam elemosynam facere potest, & quando non.
- 15 Poena in constitutione apposta, an intelligatur repetita in fine, quæ alteri constitutioni additur.

CAPITVLVM II.

- Q**uoniam. ¶ Appellatione clericorum ueniunt clerici etiam primæ tonsuræ tantum, quamque materia sit penalis. uide hic gl. in uerbo [Clericos.]
- ¶ Licet uestes rubæ & nirdes sint clericis prohibiti, in eis tamen non habet locum ista constitutio, sed in uestibus hic expressis tantum. uide glo. in uerbo [Poena] in si. ¶ Indefinita æquipollens numerus salubris, etiam in penalis, & eadem ratio est in omnibus in genere comprehendens. uide glo. iuncto tex. in uerbo [Beneficiorum.] ¶ Vbi poena imponitur corpori, non est necessaria monitio, neque sententia ad poenam illam incurrendam, uide glo. in uerbo [Corpori.] ¶ Si suspensus a beneficiorum suorum fructibus suspensionem non seruat fructus recipiendo, non pro hoc incurrit priuationem beneficiorum suorum, aut irregularitatem; fructus tamen sic perceptos restituere tenetur, uide glo. in uer. [Suspendus.] ¶ Cui autem intales fructus restituendi, seu cui accrescant tempore suspensionis beneficiati, dic ut in eadem glo. quam nō. & tene menti.
- ¶ Ex causa potest episcopus aut legatus imponere poenam inhabitationis ad beneficia tam clerico quam laico in perpetuum, & ad tempus. uide gl. in uer. [Inhabilis] quam nō. ¶ Constitutus in minoribus, secularibus uestibus utens sine tonsura, non incurrit hanc priuationem poenam privilegii clericalis, licet præcesserit contra eum monitio. uide hic text. iuncta gloss. in uerbo [Et tonsuram] Ego fateor quod contra talem in minoribus constitutum non est huius constitutioni locus, sed an episcopus possit ex suo officio contra talem procedere ad reassumptionem habitus sub poena perditionis privilegii clericalis, uide tex. cum ibi notatis. in c. contingit. 2. de sent. exco. ¶ De tonsura, clerica, & corona, qualiter sint diuersa, & quid significant, uide bonam glo. in uerbo [Et tonsuram] post principium. Et in eadem glo. habes, quod conuelli non portant clericam ex parte superiori, sed tonsuram sic ex parte inferiori usque ad aures. Item quod monachi debent portare maiorem clericam, quam clerici seculares. ¶ De religioso portante habitum sub habitu clericorum secularium, an incurrat apostasiam, uide glo. in uer. [Extrinfecus] uide tu plenius per Io. de Lig. in c. 11. deus qui eo. mibi dixi. ¶ Pro significato infulus & pillule, uide hic gl. super uer. [Infulam.] ¶ Ora sine aspiratione designat finem uel extremitatem rerum præcipue regionum & illium. cum aspiratione uero designat tempus ut hora tertie. uide glo. in uer. [Ora.] ¶ Vell superior clericorum debet esse talaris. usque ad talos longa. uide gl. in uer. [Videatur] quæ in uo. in eo quod dicit superior, uo. ergo dēt esse ita breuis, ut uestis inferior uideat. uide hic. ¶ Monachus adiuuans auone carens, elemosynam facere non potest, nisi sit in studio, uel peregrinatione de licentia abbatis. n. moderatam elemosynam facere potest. uide hic bonam glo. in uerbo [Conuertendum] & quod nō.
- ¶ Gl. 1. 2. q. 1. non dicatis. ¶ Poena in aliqua constitutione apposta non intelligit repetita in si. qui addit ad cōstitutionem præcedē, et si eodem tpe fiat adiectio. uide gl. singu. Abbatis super Tertio Clemen. C larem

Abbas super Tertio Clementinarum.

larem hic in uerbo [Sanctioni] sed contrarium allego tibi glo. Ber. in c. de multa, in fi. de præb. in uerb. in eadem, & uide quod ibi scripsi.

DE PRAEBEN. ET DIGNI. Rub.

SVMMARIUM.

- 1 Prouisio facta de beneficio uel dignitate motu proprio ualeat, licet de cura illi annexa non fiat mentio.
- 2 Motus proprius non firmat contra intentionem scribentis, nec supplet qualitates intrinsecas beneficii.
- 3 Gratia facta de beneficio, de cura non habita mentione, non extenditur ad curatum, licet in fine addatur illi clausula. Quod animarum curam si illi imminet, nullatenus negligatur.
- 4 Gratiam impetrans ad beneficium curatum, uel non, an teneatur & quibus casibus, facere mentionem uedum de beneficio, quod obtinet, sed etiam de cura illius.
- 5 Gratia impetrans an teneatur facere mentionem de qualitatibus beneficii habiti, de cura, ordine illi annexo, & quantitate reddituum.
- 6 Gratia necessaria si non in eius confessione, sed in executione ipsius ad conseruationem indemnitas beneficii ponatur, per talē expressionem non ualidatur gratia.
- 7 Dispositio loquens de dignitatibus habet locum etiam in beneficiis.
- 8 Generale uerbum adiectum alicui speciei licet illam speciem amplectatur, aliam tamen speciem non includit.
- 9 Si mandetur prouideri alicui de dignitate uacante, uel uacatura, an ueniat dignitas, cui prouidetur per electionem.
- 10 Prouideri alicui de aliqua dignitate si mandatur in ecclesia, ubi unica tantum & principalis dignitas est, an illa debeat.
- 11 Prouideri alicui de aliquo beneficio si in ecclesia mandatur, ubi unum tantum sit, de illo prouideri non potest, & quare.

CAPITVLVM I.

- 1 **S**I per dignitationem. ¶ Valer prouisio facta de dignitate, uel beneficio motu proprio, licet de cura illi annexa nulla fiat mentio, uide glo. in ista clem. in uerbo [Mandamus] iuncto text. in uerbo [illi uel alteri] Sed aduerte in diligenter, quia text. quem allegat gloss. hic non probat. nam clementi. si romanus, loquitur cum non fit mentio de cura beneficii prius habiti, non autem loquitur de beneficio nunc motu proprio concesso, nā de cura beneficii concessi uidetur, quod omnino fit habenda mentio, quia non est de intentione papæ provide re de beneficio curato, nisi de cura fiat specialis mentio, ut probatur in c. cum in illis, de præben. libr. 6. Motus autem proprius non firmat contra intentionem scribentis, nec supplet qualitates intrinsecas beneficii, de quo ui de omnino in c. si motu proprio. eo. rit. lib. 6. ubi Io. And. si bene recolo, uidetur sentire contrarium eius, quod hic sensit in glo. ista. ¶ Gratia facta de beneficio, de cura mentione non habita, non extenditur ad curatum, licet in fine addatur illi clausula, quod animarum cura si illi imminet, nullatenus negligatur, uide hic gloss. in uerbo [Dispensantes] & per hoc declarat istum text. procedere etiam in casu, in quo non fit dispensatio super pluribus retinendis, sed simpliciter fit gratia de beneficio obtinendo, quod nota. & pro hoc facit ratio posita in fine huius clementi. quæ pariter militat in utroque casu. ¶ An impetrans gratiam ad beneficium curatum, uel non, teneatur facere mentionem uedum de beneficio, quod obtinet, sed etiam de curata illi annexa. Et aduerte ad unū casum indubitabilem. habenda est enim mentio curæ beneficii, quod nouiter impetratur, quia papa non intendit prouideri de beneficio curato, nisi de cura illi annexa mentionem faciat, ut in c. cum in illis. eodem tit. libr. 6.
- 2 Sed dubiū est, an de qualitatibus beneficii habiti sit fa-

cienda mentio, ut de cura, ordine illi annexo, & quantitate reddituum, & profecto iste text. in primo responso multum stricte facit, ut de cura fit mentio, uide glo. hic in uerbo [Vel alteri] multum late hoc disputat ponendo tres lecturas ad istum text. ¶ Prima est, quod de illis menti orem facere non tenetur, & hanc fit mat in fine, & nota. hoc singulariter; & ad istum text. respondet, quod non ualeat dispensatio, ut utrumque possit retineri; sed si multo dimittit primum, & tenere secundum, potest, & fortius hoc procedit secundum glo. quando nullam dispensationem impetrant, sed solum impetrant beneficium curatum, faciens mentionem de beneficio, quod obtinebat, non tamen de cura illi annexa. ¶ Secunda lectura est, ut hoc nouum inducat hanc clementiam etiam qualitas curæ inuincens, quod habet impetrans, exprimentida sit in impetratione. ¶ Tertia lectura, quod aut quis simpliciter impetrat beneficium, & non tenetur facere de cura beneficii habiti mentionem, aut impetrat etiam dispensationem, ut primum possit cum secundo impetrato obtinere, & tunc mixtura dispensationis & gratie prouisionis in eadem litera concessarum utriusque, hoc tamen non placet gloss. per regulam, utile per inutile. de reg. iur. li. 6. ego alle. text. singularem in cap. si eo tempore, de rescript. libr. 6. ubi probatur, quod si in eadem litera continetur duplex gratia, in quarum altera sit commissio surreptio, non miratur utraque gratia per hanc mixturam, sed tantum illa surreptitia. & nota singulare hoc dictum gloss. Et circa principale dictum uide quod plene scripsi in capitul. ad aures. der rescript. ubi plene scripsi, an, & quando fit mentio de qualitatibus beneficiorum habitorum, & obtinendorum; & multum facit ille text. ut etiam illo iure debeat impetrator exprimere nomen dignitatis. ¶ Si necessaria ad utilitatem gratie non ponatur in confessione ipsius gratie, sed in executione ipsius ad conseruationem indemnitas beneficii, per talē expressionem non ualidatur gratia, licet ponantur illa uerba in litera gratie, uide hic text. quem nescio alicui in primo responso, in fin. & clarus in secundo responso, in fin. iuncta gloss. in uerbo [Curam] Dispositio huius clementi. loquentis de dignitatibus habet locum etiam in beneficiis, quibus prouidetur per electionem; & idem quo ad capitul. cum in illis, de præben. libr. 6. est dicendum. uide gloss. in uerbo [De dignitate]. ¶ Verbum generale adiectum alicui speciei licet illam speciem amplectatur, aliam tamen speciem non includit, maxime in materia restringibili; exemplum patet hic in text. in uerbo [Quamuis dispositionem] nam istud uerbum, dispositio, non includit electionem, licet fit ei adiectum istud uerbum generale [Quamuis &c.] & uide hic gloss. in uerbo [Quamuis]. ¶ Er not. ex eadem gloss. quod regulariter in iure indefinita æquipollēt uniuersi falli. ¶ An si mandetur prouideri simpliciter de dignitate uacante, uel uacatura, ueniat dignitas, cui prouidetur per electionem, uide glo. præalleg. in uerbo [Quamuis] quæ uidetur dubitare, inclinatur tamen in partem affirmatiuam, quam no. & plotea facit. c. dilectus. de offi. leg. ¶ An si mandatur alicui prouideri de dignitate in aliqua ecclesia, & ibidem non est nisi una & principalis dignitas, utrum illa debeat. uide hic gloss. notabilem in uer. [In ecclesia] quæ arguit, & ponit opiniones contrarias, & uidetur in fine inclinare in partem negatiuam, aperte tamen non firmat. ¶ Si mandatur alicui prouideri de aliquo beneficio in ecclesia, & ibi non sit nisi unicum, de illo prouideri non poterit, quia illud relativum, aliquo, supponit diuersitatem beneficiorum, & sic non potest uerificari in loco, ubi est tantum unicum beneficium, uide hic bonam gloss. in uerbo [In ecclesia] quam no. quia facit ad multa ratione sui.

S V M M A R I V M.

- 1 Hospitalia non ueniunt in prouisione clericorum per literas beneficiales. & ne. 6.
- 2 Motus proprius non ampliat gratiam, & nim uerborum.
- 3 Motus proprius efficitur, quanta sit uide remissum.
- 4 Monasteria habent officia hospitaliorum, quæ tamen non ueniunt sub literis beneficiis.
- 5 Ecclesiæ, decimæ, & alia iura spiritualia quibus hospitalibus, & quomodo accedere possint.
- 7 Legatus etiam de latere non confert hospitale in titulum, etiam si habet ecclesiam annexam, nec confert ecclesiam ad præsentationem laici patroni pertinenciam.
- 8 Papa cūferat hospitale, & ecclesiam spectantem ad præsentationem laici patroni, si de hoc in eius lite. fiat mentio, cū omnes alie probationes non sufficiant.

CAPITVLVM II.

- P**er literas. ¶ Sicut non ueniunt hospitalia in literis directis super prouisione clericorum, ita nec in literis confectis super reservatione fructuum beneficiorum, uide hic tex. iuncta glo. in uerbo [super prouisione] & rationem literæ & huius glo. uide hic per glo. in uerbo [Eleemosynarius] quia scilicet cum loca ista sint deputata ad certum usum, ad alium usum sine licentia papæ conuerti non debent, iuxta de relig. domi. clemen. 2. non ergo ueniunt sub literis beneficiis. Et idem dic de fabricis, eadem ratione, secundum glo. proxime allegatam in fine sui. ¶ Motus proprius non ampliat gratiam, uel nim uerborum, licet excludat surreptionem eius, pro quo scribitur, uide gloss. notabilem hic in uerbo [Directas] per quam rationem gloss. hic concludit, text. illum habere locum, & si motu proprio literæ emanassent, quod bene nota. ¶ & uide quod de efficacia motus proprii not. Ioan. And. in cap. si motu proprio. eodem tituli. 6. & quod dicam infra eodem. c. si romanus. ¶ Multa monasteria habent officia hospitaliorum, ut eleemosynarius &c. quæ non ueniunt sub literis beneficiis, uide de gl. in uer. [Eleemosynarius]. ¶ Ecclesiæ, decimæ, & alia iura spiritualia, possunt accedere hospitalibus religiosis, id est auctoritate episcopi & diaconi, ita quod ueniunt iure accessorii, & ipsa hospitalia sunt principalia; & tales ecclesiæ non debent in titulum conferri, sed sequuntur naturam hospitalium, secus autem si hospitalia ipsis ecclesiis accederent, quia tunc ecclesiæ sunt principales, & disponuntur, sicut alia ecclesiæ & hospitalia ueniunt iure accessorii. Si uero hospitale & ecclesia sunt annexa ita, quod nentrum est principale, habet adhuc locum ista clemen. ut talis ecclesia non comprehendatur in literis beneficiorum. Idem si nescitur quid sit principale, quia impetrans debet suadere intentionem suam; uide de omnibus illis text. hic iuncta glo. nota. in uerbo [Ecclesiæ] quam not. ¶ Verbum, decernimus, inducit ius nouum, uide hic glo. in uerbo [Decernimus] etiam in casibus, in quibus hospitalia possunt in titulum conferri, de quibus in clemen. 2. de relig. domi. in uer. nisi in fundatione, non ueniunt in literis beneficiorum, nisi de hospitalibus fiat specialis mentio, uide hic bo. glo. in uerbo [P. orinde]. ¶ Legatus etiam de latere non confert hospitale in titulum, etiam si habet ecclesiam annexam, nec etiam conferre potest ecclesiam spectantem ad præsentationem laici patroni; papa autem utrumque conferre potest, dum tamen hoc exprimat, uide hic text. in fin. iuncta gloss. in uerbo [Apostolicis] quam bene notabis. Et aduerte, quia non fufficit mentio generalis, ut puta de quibuscunque beneficiis, dignitatibus, officiis, &c. uide hic glo. si. Nec fufficit probare intentionem papæ, quod uoluit de talibus hospitalibus prouidere, per testes, uel aliam proba-

tionem; sed oportet, quod in literis apostolicis de hoc fiat mentio, uide hic tex. iuncta gl. in uer. [Literis] quod colligit in hoc casum specialem, in quo ad probandum intentionem papæ etiam in gratia facta requiritur litera apostolica, non autem sufficiunt testimonia. sed tu uide, quia ex illo curæ non potest fieri probatio per testes, sed tantum per literas, ut plene not. per Arch. & Io. An. in proemio. 6. uide quod plenius dixi in clem. & si principalis, de re scriptis.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia plura quo casu per receptionem alterius uacant.
- 2 Dispensatio super duobus beneficiis specificè nominatis, non extenditur ad aliud comprehensum alteri simile; secus si dispensatio generaliter fit.
- 3 Beneficium curatum non uacat per ademptionem secundi simplicis cui ecclesia curata annexa est.

CAPITVLVM III.

- S**i plures. ¶ Si habenti plura beneficia curata, etiam ex dispensatione legitima conferatur aliud consimile, ad quod non extenditur dispensatio, non ualet collatio istius ultimi, & priora nihilominus uacant ipso facto, nec secundi beneficii adipiscitur possessionem, secus si per eum steterit quominus possessionem consequeretur, tunc enim non uacant priora. Nec obstat, cap. licet episcopus. eodem tituli. lib. 6. & cap. commissus, de electio. eodem lib. ubi paria iudicantur, quod quis recipiat possessionem secundi, uel per eum steterit quominus eam consequatur, illa enim procedunt, quando tenet collatio ultimi, secus ubi non tenet, quia humanitas iuste poenitendinis non est deneganda; forte enim poenitet, ideo cessat a perceptione possessionis. & uide de predictis glo. hic in uerbo [Vacare] maxime in fin. & eam not. & inducit nullitas collationis secundi, per cap. ordinarii in fin. de offic. ordi. lib. 6. & fortius dic collationem secundi esse nullam, si prouisus in iuste tenebat plura curata, cum tunc sit inhabilis ad aliud beneficium consequendum, ut in dicta decreta. ordinarii in fin. & hodie clarius per extrauagantem, execrabilis, de qua hic in gloss. fin. ¶ Et quod supra dictum est de pluribus beneficiis curatis, idem dic in habere plures dignitates, uel personatus, uel alterum cum altero, cum eadem sit ratio, uide hic gl. in uer. [Dispositio]. ¶ Dispensatio super duobus beneficiis curatis specificè in dispositione comprehensis, non extenditur ad unum ex illis, & ad aliud, quod postea consequitur, imo eo ipso quod adipiscitur aliud consimile, uacant omnia priora, uide hic tex. iuncta glo. magna. Si autem dispensatio sit generaliter, ut possit tenere duo beneficia incompasibilia, intelligitur de duobus, quæ alias canonice conferuntur, uide bo. gloss. hic præallega. & tex. singularem. in c. non potest, de præben. lib. 6. ¶ Quod in casu, quo per ademptionem secundi non uacat primum curatum, puta quia consequitur quis beneficium simplex, etiam si ei est annexa ecclesia curata, ut in c. lupercod. titu. lib. 6. uel in casu, c. si tibi concessio. eod. tit. & lib. nec etiam uacant plura priora beneficia curata, quæ obinebat prouisus ex dispensatione, uide hic text. iuncta glo. in uerbo [Sunt].

S V M M A R I V M.

- 1 Motus proprius Papæ ualidat gratiam contra nitium surreptionis & quid de alia invaliditate.
- 2 Beneficii collatio motu proprio facta non inducit dispensationem si alias de iure remittere non poterat.

Abbas super Tercio Clementinarum.

CAPITVLVM III.

SI Romanus. ¶ Motus proprius ualidat gratiam contra nitium surreptionis, aliam autem inhabilitatem illius, pro quo scribitur, non tollit, nisi aliud exprimitur, & si illa inhabilitas surgat ex detentione plurium beneficiorum incompasibulum. uide de hoc glo. notabilem. in uerbo [falsam] quam tene menti. Et maxime in eo quod posita dicit satis esse illi dare, quod certum oportet effectum, scilicet de quo supra, nec alium operabitur prater intentionem illius. Et adde hic aliam glo. quae habetur. 5. eo. elem. 2. in nec. [Dre. las] quae dicit, quod moius proprius non ampliat gratiam, uel nim uerbotum, licet excludat surreptionem. & de hoc plenius per Ioan. And. in c. si motu proprio co. titu. lib. 6. & Io. Cal. in c. uisita. de rescrip. & per do. de Ro. in eorum decisionibus, dicit tamen, q. gratia motu proprio facta recipit in dubio praeuocantem interpretationem, quam si fuisset ad instantiam alterius facta, ut est tex. singularis in c. si pluribus, eod. titu. lib. 4. ¶ Gratia seu collatio beneficii motu proprio facta alicuius beneficii obtinenti non inducit dispensationem, ut simul illa retinere possit, si alias de iure retinere non poterat, sed solum surreptionem excludit. uide hic text. multa glo. fin. quemadmodum nec illorum beneficiorum mentio dispensationem inducit, ne est text. notabilis in capitul. non potest. de praebend. lib. 6.

S P M M A R I P M.

- 1 Semest. e. tempus praefixum ordinariis ad conferenda beneficia, non currit executori, quo minus c. i. iure iussit.
- 2 Executor, cui mandatur ut provideat de beneficio, spectat e. ad collationem certi episcopi, de illo provide. e. non pot. si qd. tempore praefixi non deuolutum est ad alterius collationem, licet semper datae pertinet ad priorem episcopum.
- 3 Executor, cui mandatur provide. de beneficio spectante ad collationem episcopi, an possit provide. de eo, cuius electio est deuoluta ad ipsum episcopum per negligentiam inferioris, confirmatio uero spectat ad eum in e. proprio.
- 4 Executor papae potest provide. de beneficio ad papam deuoluto negligentia illius, in praedictum cuius papa mandauit provide. uisus de deuoluto ex alterius negligentia, uel dissimulata deuolutione.
- 5 Legatus papae potest provide. de beneficiis deuolutis ad papam, in illis tamen, quae in mandato continentur executor papae praesentur ipsi legato.
- 6 Interpretatio licet fiat stricta in beneficalibus, contra tamen concedentem sit larga.
- 7 Executor provide. de beneficiis ad papam deuolutis per negligentiam illius, in cuius praedictum scribitur, si originaliter ad eum spectantibus sed quod, si per negligentiam inferioris ad ipsum essent deuoluta, & finaliter ad papam?

CAPITVLVM V.

SI de beneficio. ¶ Negligentia executoris in non conferendo beneficium, cuius post sex menses a tempore uacationis, non obstat ei, quominus possit de nouo conferre. & sic tempus semestris praefixum aliis ordinariis ad conferendum non currit executori, uide hic glo. notabilem. in uerbo [Ex. iura] quod limitat, ut in ea not. ¶ Si mandatur executori, ut provideat de beneficio spectante ad collationem certi episcopi, non potest executor de illo provide. quod prouisionis tempore deuolutum est ad alterius collationem, licet tempore datae pertineret ad collationem illius episcopi. uide hic glo. in uerbo [Ex. iura]. ¶ An, si mandatur prouideri de beneficio spectante ad collationem episcopi, possit prouideri de beneficio, cuius electio est deuoluta

ad ipsum episcopum per negligentiam inferioris, in iustitia uero seu confirmatio spectat ad eum iure proprio, uide hic glo. in uerbo [Capitulum] quae uidetur dubitare, quia electio non includebatur in literis, per clem. primam, supra eodem, & in hanc partem uidetur inclinare, ego dubito, quia tempore prouisionis spectat ad collationem episcopi, cum possit ipse episcopus procedere per uiam collationis, licet diuerso iure electio & confirmatio ad ipsum pertineat, ut not. in capitul. ut circa. de electio. lib. 6. sed cogita circa hoc. ¶ Executor a papa deputatus potest provide. de beneficio ad ipsum papam deuoluto ex negligentia illius, in praedictum cuius papa mandabat prouisionem fieri, secus si fuit deuoluta facta ex alterius negligentia. Item provide. non potest executor de beneficio spectante ad collationem papae cellate deuolutione, ut sunt beneficia in curia uacantis, uide hic glo. bonam in iudicio tex. in uerbo [Sue ad nos]. ¶ Item not. ex eadem glo. quod legatus papae potest provide. de beneficiis deuolutis ad papam in illis tamen executor papae praesentur ipsi legato propter specialem mandatum quo ad ea, quae competunt ipsi executori, quod not. ¶ Licet in beneficalibus fiat aliter stricta interpretatio, ut in capitul. quauis de praebend. lib. 6. tamen contra ipsum concedentem sit larga. uide hic bonam glo. in uerbo [Sue ad nos] prope finem. ¶ Executor provide. de beneficiis deuolutis ad papam per negligentiam illius, in cuius praedictum scribitur, si originaliter beneficium spectabat ad illius collationem, secus, si per negligentiam sui inferioris ad ipsum erat deuolutum, & finaliter ad papam. hoc uoluit glo. in uerbo [Ex. iura] Ego autem dubito an hoc dictum sit uerum, cum satis sit q. saltem tempore datae spectaret ad illius, in cuius praedictum scribitur, collationem, licet per alterius negligentiam, argum. eius quod hic no. super glo. Ex. iura] cogita.

S P M M A R I P M.

- 1 Rescripto papae si cui de dignitate praebendae mandatur, an possit prouideri nisi de dignitate habente praebendam annexam?
- 2 Dignitatem, quae nullam habet praebendam, si cui confertur iussu, an de habente annexam praebendam prouideri possit.
- 3 Canonici habentes, & ius ad praebendam, ac ad dignitatem, quam diceret acceptandam, si unam sine dignitate uacantem nullam, simul totam habere uelle praestant, iusta causa est ad negligentiam excludendam.
- 4 Praebendam ex gratia apostolica expectans non potest acceptare praebendam dignitatis annexam, secus si dignitatem expectaret.
- 5 Praebendae adeptione in eadem ecclesia uacat ipso iure prima, quae etiam alias legitime adipsam pertinet.
- 6 Episcopus non potest dispensare, ut quis duos canonicatus habeat in eadem ecclesia, licet possit dispensare in canonici, & persona in uel officio.

CAPITVLVM VI.

SI iuxta. ¶ Si mandatur prouideri per referiptum papae alicui de dignitate, an prouideri illi possit de dignitate habente praebendam annexam, uide de bonam glo. in hac clem. in uerbo [Mandatum] quae uidetur in hoc dubitare. & primo dicit, q. egeret declaratione; in fin. uero sentit, quod debeat, sed loquitur, cum mandatur prouideri de dignitate aliis habentibus praebendam a capitulo. ¶ Quid autem si mandatur prouideri illi de dignitate, quae nullam habet praebendam? glo. non aperit, sed idem ego puto eadem ratione, nam nec in praedicti casu posset prouideri de illi dignitate, si in rescripto saltem per uiam accessorii non comprehenderetur praebenda annexa. ad idem clem.

etiam facit. c. super. eod. titu. lib. 6. ¶ Si habens canonica-
tum, & ius ad præbendam primò uacantem, & ad di-
gnitatem quam duceret acceptandam, præbendam, quæ
sine dignitate uacauit, noluit protestari, quòd hoc facie-
bat, quia omnes dignitates ecclesiæ præbendas habent
annexas, & totum simul consuequi uolebat, satis est in
ista causa ad negligentiam excludendam. uide hic gloss.
in uerbo. [Acceptandam] quam not. pro limitatione. capit.
si clericis. eodem titu. lib. 6. ¶ Expectans præbendam
ex gratia apostolica, non potest acceptare præbendam
dignitati annexam; quia dignitas, quæ est principalis, nõ
est debita; secus si expectat dignitatem. tunc enim potest
illam acceptare, licet præbenda sit ei annexa. inde text.
hic iuncta gloss. in uerbo. [Annexa] & not. ipsius ratione.
¶ Per ademptionem præbendæ in eadem ecclesia uacat
ipso iure prima, etia in secunda sit annexa dignitati,
quam alius legitime adipiscitur. text. singularis est hic,
nuncta glo. penult. ¶ Non potest episcopus dispensare,
ut quis habeat duos canonicatus in eadem ecclesia, li-
cet possit dispensare in canonica & personarum, uel offi-
cio. uide hic glo. fin. & plene in c. licet, de concess. præ-
bend. ego dixi plenus sum. in capitul. cum iam dudum, de
præbend.

DE CONCESS. PRÆB. Rub.

S V M M A R I V M.

1. Examinatorum super prom. uti de sufficientia deputatorum rela-
tionibus creditur, & qualiter sint ista examina in.
2. Executor ad beneficium sub conditione, si. epe existens esse uita & lau-
dabilis &c. de p. r. a. u. s. de c. s. l. i. c. n. d. i. c. i. t. u. r. u. t. c. o. n. s. i. d. e. r. e. q. u. o. d. o. l. o
se habere debeat.
3. Dispositio conditionalis cum clausula de presenti, puta decernentes ex
nunc &c. non operatur esse in suis, nisi post conditionis e. u. e. n. t. u. m.
4. Ex nunc, ista u. e. b. a. in aliqua dispositione apposta exponitur, u. t. u. a. l. e. a. t. e. x. t. a. n. t.
5. Decretum papæ afficiens, uel irritatorium, afficit & ignorantes.
6. Gratiam habens conditionalem ad beneficium obtinendum, an p. a.
feratur secund. p. n. e. i. m. p. e. t. r. a. n. t. i. u. i. u. e. l. s. u. b. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. q. u. i. p. r. i. m. u.
sunt purificata, maxime si ista secunda impetratio fuit in forma
gratiæ.
7. Gratia duabus pendens in eadem ecclesia super consimili bene-
ficio, quarum prima est sub conditione nondum purificata, sed in
forma huius elem. secund. uero est purificata, & talis quæ as-
sicit manus ordinarij, cuius tale beneficium esse debeat.
8. Consensus, si. ad uerbum quibus modis capatur, & quado inducat
ius nouum, & quado non.
9. Constitutionis ratio quando est antiqua, tunc consensio ipsa exten-
ditur etiam ad præterita.
10. Gratiam habens expectatiuam cum beneficio acceptandi infra
mensem &c. an possit beneficium uacans acceptare post men-
sem.
11. Gratiam habens, ut sibi provideatur de beneficio, quod infra men-
sem duxerit acceptandum, non potest acceptare beneficium uac-
antem, sed uacans solum.
12. Gratiam habens ad beneficium, potest acceptare beneficium uacans,
etiam si uacabit tempore gratiæ.
13. Vacans, ista dictio potest referri & ad p. æ. s. e. n. s. u. t. e. m. p. u. s. & ad s. u.
i. u. r. u. m.
14. Gratiam habens, ut provideatur sibi cum beneficio acceptandi,
potest acceptare sine executoris presentia, quamuis cautus sit
cum illius presentia.
15. Gratiam habens cum beneficio acceptandi, potest accipiens actum
per procuratorem explicare, & quomodo id exequatur.
16. Beneficii locus si caret habitatoribus, debet attendi uacatio
nis apud locum uicinarum.
17. Terminus mensis, qui hodie communiter praefigitur hic habenti-
bus gratiam expectatiuam, cuius est illi, qui non sunt in c. l.
p. a. & quomodo, & quare.

Cum ei, quem. ¶ Creditur relationibus examinato-
rum per superiorem deputatorum super promo-
uendi sufficientia. & sit ista examinatio in forma
pauperum, quomodo legant, cantent, & construunt, uide hic
glo. in uerbo. [Examinamus]. ¶ Vile consilium est, ut execu-
tor deputatus ad providendum sub conditione, si reperit
illum esse uitæ laudabilis &c. super sufficientia pronun-
ciat, uel quòd facta mentione de illa iubeat, uel saltem
suam potestatem infuset, alias non facile conditionem
extare constabit, uide glo. in uerbo. [Exiit]. ¶ Dispositio
conditionalis cum clausula decreti affectiua per uerba
de presenti, puta, decernentes ex nunc &c. non operatur
effectum suum, nisi post conditionis euentum. ¶ & illa
uerba, ex nunc, exponuntur cum suppletionem uidelicet
ex nunc, ut ualeat extant, uide text. hic iuncta glo. in uer-
bo [Ex nunc]. ¶ Decretum papæ afficiens, seu affectiuium,
uel irritatorium, afficit & ignorantes. uide text. hic iuncta
gloss. in uerbo [Assentati]. ¶ An habens gratiam ad be-
neficii obtinendum conditionalem præferatur secun-
do impetranti pure, uel sub conditione, cuius gratia fuit
prius purificata per conditionis euentum, maxime si ip-
sa secunda impetratio sit in forma gratiæ. uide bo. gloss.
hic in uerbo [Exequere] quæ hoc examinat, & uidetur
satis dubitare, tandem concludendo dicit, æquum fore,
quòd si conditio primi impetrantis extitit ante collatio-
nem tactam secundo, debet præferri ipse primus impe-
trans secundo impetranti, siue habeat formam gratiæ, siue
pauperum, siue sua gratia sit pura, siue sub conditio-
ne, quæ prius extitit, quam conditio primi; & pro hac
conclusionem optime facit text. hic in uerbo. [Antequam
exiit &c.] & hic dicit uerum, quando conditio primi de-
pendet ex rei existentia, uel ex uoluntate ipsius, cuius fa-
cta est gratia; & in istis casibus procedat iste text. secus
autem si conditio gratiæ primi dependet ex alterius ar-
bitrio, tunc enim præferatur secundus pure impetrans, ex
quo sua grā præcesit existentiam conditionis primæ al-
teri factæ, per c. si pro te, de refer. lib. 6. ubi bonus text.
isto enim casu gratia illa prima est multum tenuis, et ni-
hil ualet alio, ex cuius arbitrio pendet, recedente dicto
c. si pro te. & hæc not. uide tamen tu in hoc ultimo casu
text. in d. c. si pro te. loquitur enim quando secundus im-
petrans fuerat receptus in canonicum antequam gratia
primi esset purificata per conditionis existentiam, sed du-
bium mihi facit, quid si re. existente integra purificetur
gratia primi, quæ pendebat ex alieno arbitrio, an debeat
præferri secundus, qui pure obtinuit gratiam pendente
conditione primi impetrantis? pondera text. dicti. capit. si
pro te. ¶ Si pendens duabus gratiis in eadem eccle-
sia super consimili beneficio, quarum prima est sub con-
ditione nondum purificata, sed in forma huius elemen-
ti in prima parte. secunda uero est purificata & talis, quæ
afficit manus ordinarij, ipse ordinarius beneficium uac-
ans contulit tertio, demum extante conditione primi
executor secundi illud beneficium contulit eidem secun-
do, postquam collationem executori primi contulit pri-
mo, quaritur cuius sit dictum beneficium? uide glo. præ-
alleg. in uerbo. [Exequere] in uersic. [Sed fingas] quæ con-
cludit, quòd est primi impetrantis. Nam si collatio ordi-
narij fuerit impedita per gratiam secundi, quæ erat pura
& affectiua, collatio secundi non ualuit, quia fuit facta,
postquam gratia primi fuit purificata, & sic contra
hunc text. in uerbo [Antequam exiit] a contrario sen-
su, & per consequens primus est potior, qui uincit ordi-
narium non ex persona sua, cum tunc sua gratia non
esset purificata, sed ex persona secundi. ¶ Verbum,
consensus, ex le. uidetur inducere ius nouum, si tamen
ratio constitutionis est antiqua, non causat tunc ius no-
uum. nec omnino resistit etymologia uocabuli, quia
secundum deriuatores ponitur pro insu deliberatio-
Abb. super Terrio clementi. C 3 ne

Abbas super Tertio Clementinarum.

ne estimatione & prolatione sententia, vide hic bonam glo. in uer. [Censens]. Ex qua etiam not. quod quando constitutionis ratio est antiqua, extenditur tunc constitutio etiam ad praeterita, quod bene not. ¶ An habes gratiam expectatiam cum beneficio acceptandi infra mensē &c. possit beneficium uacans acceptare post mensē? unde hic plene per gloss. super uerbo [Infra mensē] in ner. [Sed q. m. n. r.] quae tandem dicit, se credere, quod si clausula reservationis, & potestas executoris adiungitur beneficio uacato, quod acceptabit impetrans intra mensē, ut ponitur hic in tex. & in forma hodie in enri. rom. in i. sol. i., quod non possit per expectatiam acceptari, uel ei tale beneficium vigore illius gratiae conferri. Secus si reservatio est dimissa a spatio temporis, ut puta, si dicatur, beneficium, quod in tali loco uacauerit quod duxerit acceptandum, tibi conferendam collationis nostre praesentibus reservamus, Inhibentes, ne infra mensē postquam tibi de uacatione cōstituerit, aliquis de illo praesumat quacunque auctoritate disponere &c. uel per similia uerba, quod not. & uide latius hic in gloss. hae omnia uidetur gloss. limitare, nisi papa promississet de canonicatu, & circa praebendam de dicit beneficium acceptandi infra mensē, tunc enim licet reservatio & executoris potestas adiungatur praebendae infra mensē acceptandae, & hac ratione non possit executor providere post mensē, quia tamen canonicus est, poterit executor ex ui canoniciatus, si nullus ibidem expectat, etiam post mensē illi impetranti & canonico de illa praebenda providere. Nec ob. c. si clericus de praebend. l. 6. ubi in tali casu data negligentia reuertitur ad ordinarium, quia ibi expirauerat in totum potestas executoris, cum esset restricta ad primam uacaturam, sed in terminis nostris durat, saltem quo ad aliam uacaturam, quam infra mensē acceptabis quare ratione & monitionis poterit nunc executor conferre illam uacantem nulli debitam cogita tamen, quia passus

11 est satis d. ibius. ¶ Habens gratiam, ut sibi provideatur de beneficio, quod infra mensē a uacationis notitia duxerit acceptandum, non potest acceptare beneficium uacaturam, si uacans duxerit, nam illa uerba, a uacationis notitia, non putantur, quod uacaturam acceptet; secus, quando in gratia, ut ei provideatur de beneficio, quod duxerit acceptandum: tunc enim potest acceptare primam uacaturam, quod uacabit, uel ulterius de quo tamen dicendum, ut habetur in capitulo ne capiunda de concess. praebend. l. 5. & uide de utroque dicto gloss. hic

12 in ner. [Notia.] Ex qua etiam not. quod habes gratiam sibi primam formam potest acceptare beneficium uacans, etiam si uacabat tempore gratiae. ¶ quia id uacabit, quod uacans reperitur, unde illud uerbum, uacans, potest ad utrumque tempus, scilicet praesens, & futurum, adaptari.

14 quod bene not. ¶ Habens gratiam, ut provideatur sibi cum beneficio acceptandi, potest acceptare siue executoris praesentia, uide h. glo. hic in uerbo. [Executoris] cōsilius tamen est, ut fiat in praesentia executoris, ut sic euitetur opinio contraria, de qua in fine huius

15 gloss. ¶ Habens gratiam cum beneficio acceptandi potest acceptationis actum per procuratorem explicare, qui quidem procurator petendo beneficium sibi conferat per executorem, uel illud ab executore recipiendo, uidetur illud satis acceptare, sicut hic disponitur in ipso principio. uide hic bonam gloss. in uerbo [Praesentia]

16 ¶ Si locus beneficii caret habitatoribus, debet attendi notitia uacationis apud locum uiciniorum. uide hic glo. in uerbo [Loco] quae nota in simili materia. Satis tamen est, quod uacationis notitia sit in ecclesia, ubi est beneficium, licet non sit in illo loco ecclesiae, puta in oppido, seu citra, in quo consistit illa ecclesia. sic uoluit hic glo. in uerbo [Vae ecclesiae] quod intelligo quando ecclesia habet habitatores per itam dicta. ¶ Terminus mensis, qui hodie cōmuniter praefigitur habentibus gratiam ex-

etiam currit etiam illis, qui non sunt in culpa, ut puta quia erant ita distantes a loco beneficii, quod uerisimiliter uacationis notitiam habere non poterunt, ita tamen quod per se uel per alium uacationis notitiam habere poterint, alias secus, ut huc colligitur hic in fine litterae iunctae i. gloss. pe. coniungendo principium cum fine. Et hoc est speciatim hic secundum gloss. ut talis ratio obseruetur per rationem, quae in littera exprimitur. Secus autem est in aliis casibus, in quibus requiritur notitia alicuius facti, non enim imputatur ei, qui non fuit in culpa, & uide latius per glo. praedictam, quam bene notabit.

DEREBVS ECCLE. NON ALIE. Rub.

SYMMA RIV M

- 1 Constitutio quandoque quo ad penam dicitur non iniri edita, quae non trahitur ad praeterita.
- 2 Constitutio edita contra religiosos etiam in materia concernente pariter clericos seculares, non extenditur ad ipsos clericos.
- 3 Constitutio edita contra religiosos, an includat religiosos translatos ad ecclesias seculares.
- 4 Reditus & fructus a fructibus, & quomodo.
- 5 Penalis constitutio licet sit restricta, quibus tamen casibus deficiat non quipollant uniuersali.
- 6 Concessio facta aliis ad eum unum, quibus casibus dicatur propter a.
- 7 Abbas habens ecclesiam pleno iure sibi subiectas, praesentibus sunt auctoritate alienationibus reuocari illa tamen ecclesiam loco episcoporum.
- 8 Praeterea seculares habentes ecclesias, seu sedulos plenarie inuictos, quae iura episcopalia possunt in illis exercere.
- 9 Exemplum prelati p. opus est Papa.
- 10 Abbatem immediatē episcopis subiectum non adueniunt sine ipsius consensu, & auctoritate.
- 11 Penam simpliciter applicatam, etiam si sit suspensio ab officio, ligatur perpetua.
- 12 Alienatio, obligatio, & vendere prohibitus, potest locare ad modicum tempus, contra Accu. si opus.
- 13 Prelatus potest ad modicum tempus locare, uel fructus vel decimas suas superius, uel proprii capituli a florare, & consensu.

CAPITVLVM I.

Monasteriorum. ¶ Constitutio quādoque quo ad penam duxerit dicitur non iniri edita, uide glo. in uerbo [Prohibitionem] ex qua interuenit, quod licet materia constitutiue sit antiqua, tamen ex quo pena de nouo additur, non debet ad praeterita extendi, facit ad not. 5. in proce. & in c. 2. de pñ. & in c. fin. eod. tit. ¶ Constitutio edita contra religiosos etiam in materia concernente pariter clericos seculares, non extenditur ad ipsos clericos seculares gloss. notabilis est in uerbo [Religiosus] sed uide gloss. contrariam in clem. a. de rescript. & quod ibi dixi, huic tamen gloss. concordat glo. in clem. 1. de sup. ne. pra. l. & in clem. infra de deci. in fin. de priuile. ¶ An constitutio edita contra religiosos includit religiosos translatos ad ecclesias seculares, uide hic gloss. in uerbo [Cuius] in fine, quae uidetur uelle, quod non, quando ex tenore constitutionis potest comprehendere, quod imitator uoluerit consulere monasterio seu administrationi religiosae, sicut colligitur hinc principio, secus patet, ubi constitutionis causa concernit personas religiosorum, quocumque se uertant, & ad hoc uide gloss. in clem. 1. de deci. in principio ergo constitutionis causa, & si non est expressa, conueniunt naturae ratio ipsius constitutionis, iuxta not. per Cyn. in l. non dubium. C. de legi. ¶ Redditus differunt a fructibus uide hic gloss. iuncto tex. in uerbo [Redditus] & quod not. in c. pastoralis, de deci. ¶ Nota hic glo. in uerbo [P. s. s. s. n. s.] quae tex. exponit, idem certas, uel omnes. Ea quae non

- Et tex. singulariter not. quod licet constitutio pœnalis sit restringenda, & indefinita æquipollat uniuersali præsertim ad pœnam euicandam, tamen quando surgat absonus intellectus, seu constitutio redderetur parui effectus, indefinita non æquipollat uniuersali, etiam quo ad pœnam uitandam, ut hic singulariter probatur in tex. in uerbo [Possessiones] iuncta gloss. si enim tex. intelligeretur generaliter in alienante possessiones, id est omnes possessiones non essent raro aut nunquam hæc constitutio haberet effectum, & hæc puto rationem quare gloss. exposuit, id est certas, uel omnes, & hoc est notandum.
- ¶ Concessio facta alicui ad eius uitam duratura, potest dici perpetua. uide hic gloss. in uerbo [Ad eius] sed declaratur habes glo. plenior. i. o. q. 2. c. perpetua. ¶ Nota ex gloss. super uerbo [Propri] quod abbates habentes ecclesias pleno iure sibi subiectis, præstare possunt auctoritatem alienationibus rerum illarum ecclesiarum loco episcoporum. Et idem dic de aliis prelati inferioribus habentibus iurisdictionem episcopalem, uel quasi, eadē ratione. & facit quod dixi post glo. in cle. t. supra de iura & hoc. cle. t. h. ex hoc etiam not. quod prælati inferiores habentes ecclesias seu subditos pleno iure subiectos possunt in illis exercere omnia iura episcopalia, quæ tamen sunt iurisdictionis, & non ordinis episcopalis, quia illa non possunt acquiri non habent illum ordinem episcopalem, ut in c. quanto, de pœne. & uide ad primam, quod plene dixi in c. significalli de foro compe.
- ¶ Item nota quod proprius prælati exemptorum est papa, & intellige de exemptis immediate papæ subiectis.
- ¶ Item quod abbates immediate episcopis subiecti non alienant sine consensu & auctoritate ipsorum, de quo uide text. in capitu. abbatibus. 1. 2. questio. 2. & c. in uenditionibus. 17. questio. 4. ¶ Porro simpliciter appositæ, etiam si sit suspensio ab officio, intelligitur perpetua. uide gloss. hic in uerbo [Pœna] & dic in plene not. in c. ex literis, de constitutio. ¶ Prohibitus alienare, obligare, uel uendere, potest locare, & hoc uerum ad modicum tempus, licet Accur. dixerit, quod potest locare ad centum, seu mille annos, quod iure non probatur, uide hic
- ¶ Item iuncta gloss. notabili in uerbo [Locaciones] ¶ Potest prælati ad tempus modicum locare, uel fructus uenue re, sine sui superioris, uel proprii capituli auctoritate, & consensu. uide hic tex. in fine iuncta glo. notabili in uerbo [Modicum]. ¶ Modicum tempus dicitur infra decennium. uide hic bonam gloss. in uerbo [Modicum] & teneam menti. cum allegatiouibus suis.

SUMMARIVM

- 1 Abbates licet habeant ecclesias pleno iure subiectas, illas tamen unire, uel unam alteri subicere, non possunt, & quare.
- 2 Ecclesiarum unendarum, uel unius alteri subicendiarum an præscribi possit per superiores episcopos.
- 3 Ecclesia una non potest alteri uniri, si in subiectis, uel loco religioso dānari per episcopum sine sui capituli consensu, qui est imper scriptibilis.
- 4 Grauius omnia debent cum consensu capituli per episcopum expediri.
- 5 Ecclesia licet rectore eius non uocatus possit per episcopum uniri, immo tamen de ea sine prælato fieri non potest, & de diuersitatibus ratione.
- 6 Ecclesia inferior uacans sicut uniri alteri per episcopum, defensore non dato, potest, sic & ecclesia cathedralis, uacans per papam alteri episcopatus.
- 7 Vno sicut una & dissolutio sede uacante an fieri possit.
- 8 Ecclesia uacans quare, defensore non dato uniri potest, & non sic eius bona alienari.
- 9 Ecclesia uacante an episcopus cum capitulo possit aliqua statuere in præiudicium ipsius uacantis ita ut rector futurus teneatur illa obseruare.
- 10 Episcopus sicut ecclesiam mens. sua, uel capituli non potest, ita & fortius non potest unire mens. communem.
- 11 Decimam antiquam, quam habes in feudum, non potest laicus do-

nare episcopo, capitulo autem sic, & quare.

- 12 Dignitas non firmatur per papam an possit de ecclesia cathedrali tolli per episcopum & capitulum.
- 13 Ecclesiastica res ut alienetur, quibus casibus auctoritas episcopi cum consensu capituli non sufficit, non ad archiepiscopum, sed ad papam recurritur.
- 14 Ecclesia sicut præbend. & ecclesie cathedrali per episcopum cum capitulo uniri potest, quare & non ipsi capitulo?
- 15 Episcopus abundans an possit aliqua de bonis suis mens. donare ipse capitulo?
- 16 Dispositio damnans consuetudinem extenditur ad præterita, & quare.
- 17 Constitutio damnans consuetudinem per uerba generalia, omnem consuetudinem, cuius casum memoria non fit, datatur uidentur.

CAPITVLVM II.

- 1 **S** I una. ¶ Licet abbates habeant ecclesias pleno iure subiectas, illas tamen unire, uel unam alteri subicere, non possunt. hæc enim sunt episcopalia, & sic per solum episcopum explicanda, uide hic gloss. notabilem in uerbo [Episcopum] ego de hoc dubito, per ea quæ not. per gloss. in clemen. supra proximi. in uerbo [Propri] & quod ibi dixi. ¶ An autem per inferiorem episcopum possit præscribi hæc facultas uniendo, uide per gloss. in cle. ne in agro. de statu regni. § ad hæc. ¶ Vna ecclesia non potest alteri uniri, seu subicere, uel loco religioso donari per episcopum sine sui capituli consensu. & talis consensu est per episcopum in præscriptibilis. uide hic text. in fine iuncta gloss. notabili super uerbo [Consensu].
- 2 Et idem dic quo ad facultatem alienandi bona ecclesie sue eadem ratione, & satis sensit hic gloss. in fine. ¶ Et dic quod omnia grauius debent cum consensu capituli per episcopum expediri. ut not. Innocen. in capitu. edoceri, de rescrip. ¶ Licet ecclesia possit alteri per episcopum uniri, etiam rector ipsius ecclesie non uocatus, ut hic, tamen sine consensu illius prælati, cui illa ecclesia subest, unio fieri non potest, uide gloss. bonam super uerbo [Rector]. Et diuersitatis ratio inter rectorem & prælatum potest sumi ex his, quæ habentur in gloss. sequent. super uerbo [Vocatus]. Nam rectori nullum facit præiudicium unio, quia sortitur effectum post mortem ipsius, ut in capitu. consultationibus, de dona. sed prælato superiori generaret præiudicium saltem in potestate prouidendi.
- 3 Sicut ecclesia inferior uacans uniri potest alteri per episcopum defensore alteri non dato, sic & ecclesia cathedralis uacans potest per papam alteri episcopatus uniri. 16. questio. 1. c. & temporis. uide hic glo. in uerbo [Vacabat] ¶ Quæ etiam incidenter tractat, an sicut unio, ita & dissolutio unionis fieri possit sede uacante. & sensit quod sic, quo ad ecclesiam inferiorem, sed quo ad episcopalem dubitat, per cap. 1. ne sede uacat. & uidetur concludere quo ad illam, quod non; ego idem dicere quo ad ecclesiam inferiorem quo ad ecclesiam sibi unitam, ut illa ab ea dissolui non possit ea uacante defensore non dato, quia talis dissolutio pertinet ad alienationem, quæ fieri non potest defensore non dato. ut in capitu. 1. eod. titu. lib. 6. sed ubi dux ecclesia non esset unitæ principaliter, posset procedere opinio huius gloss. quia tunc ex nulla parte sequitur alienatio. ¶ Quare autem potest una ecclesia uacans alteri uniri etiam defensore non dato, & non sic ipsius aliqua bona alienari, uide hic gloss. sequentem in uerbo [Defensor] ¶ An ecclesia uacante possit episcopus cum capitulo aliqua statuere in præiudicium ipsius uacantis, ita ut rector futurus teneatur illa obseruare, uide hic gloss. præallega. in uerbo [Defensor] quæ refert opiniones, & uidetur tandem inclinare, quod licet ad tempus tamen, & ex causa, sed non quo ad perpetuum præiudicium, supple defensore non dato, quali sit quædam species alienationis

Pan. super Tercio Clemen.

C 4

iurium

Abbas super Tertio Clementinarum.

10 in iurium ipsius ecclesie, quod nota. ¶ Sicut non potest episcopus ecclesiam unire in rose sue, vel capituli, ita & fortius non potest illam unire in mente sua, quia tunc uterque disponderet & auctorizaret in facto proprio, unde hic glossa in verbo [Mense suo] ¶ Non potest laicus donare decimam antiquam, quam habet in tendu, episcopo loci, quia auctorizaret in facto proprio, sed capitulo donare potest cum auctoritate episcopi, quia hoc casu non requiritur consensus capituli, & sic non auctorizet in facto proprio, unde hic glo. praelegata. in verbo [Mense suo] ¶ Dignitas non confirmata per papam potest de ecclesia cathedrali tolli per episcopum & capitulum, si bona non sunt illis communia, secus si sunt communia; hoc fuit dictum Host. ut refert hic glossa in verbo [Mense] sed glossa non firmat. dicit tu de hac materia, ut

13 not. in capitulo cum accessissent, de consuet. ¶ In casibus, in quibus in alienatione rei ecclesiasticae non sufficit auctoritas episcopi, etiam cum sui capitali consensu, in puta quia ambo vel alter auctorizaret in facto proprio, debet ad utilitatem alienationis recurri ad papam, non autem ad archiepiscopum; quia non est ille de casibus, in quibus archiepiscopus impedit se in diocesis suorum suffraganeorum. unde hic glossa. notabile in verbo [Mense] in fine, & c. tunc meti. ¶ Quare ecclesia potest uniri per bened. canonici etiam ecclesie cathedrali per episcopum cum consensu capituli, & non ipsi capituli; unde hic glossa in verbo [Ipsi] in fine, quare reddit rationem, quia in secundo casu capitulum auctorizaret in facto proprio, non autem sic in priori. Et not. ex hac ratione, capitulum consentiendo alienationi dicitur auctorizari.

15 re. ¶ An episcopus abundas possit aliqua de bonis suis mercede donare ipsi capitulo, unde hic glossa in verbo [Ecclesie] quare notabiliter concludit quod sic, quia non est proprie alienatio, cum remaneat in dominio ecclesie, ita quod etiam iuramentum de non alienando non obstat rei tali donationi, quod singulariter nota, dicit tunc meti.

16 tutius esse, ut fiat cum superioris auctoritate. ¶ Dispositio damnans consuetudinem extenditur ad praeterita, quia consuetudo notat tempus praecedens. unde hic glo.

16 notabile in verbo [Decernimus.] ¶ Constitutio damnans consuetudinem per verba generalia, puta quamvis consuetudinem &c. videtur damnare omnem consuetudinem, etiam illam, cuius initium non est memoria, unde hic glossa. fin. quam not. Item dicit de verbis similibus, puta consuetudinem quancumque tempore observatam &c. unde tex. in nota glossa in verbo [Quancumque] de consue. lib. 6. ex quo videtur secus dicendum, si simpliciter damnatur consuetudo, ut non intelligatur de illa tanti temporis, cuius initium memoria non existit, sic in simili dicimus in praescriptione, quod damnata praescriptione non intelligitur damnata omnis praescriptio, ut in c. 1. de praescrip. lib. 6.

DE RERVMPERMVTA. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Permutatio facta in fraudem expectantis non praedicit ipsi expectantibus.
- 2 Hospitalia, & alia loca quibus casibus in beneficium conferuntur, possunt etiam cum aliis beneficiis permutari.
- 3 Beneficium non potest permutari nisi cum alio beneficio.
- 4 Renuncians ex causa permutacionis licitum est talem causam exprimere in ipso actu, & de utilitate talis expressio.
- 4 Permutatus tractatus potest licite procedere inter permutare volentes sua beneficia.
- 6 Permutata beneficia nolumibus episcopus solus potest auctoritatem praestare.
- 7 Permutacioni beneficiorum capitulum sede vacante auctoriorem praestare potest, & quibus non.

8 In praedictum renunciantium permutacionis causa, non habet locum aliter, si alia, nec electio, seu praesentatio.

CAPITVLVM I.

NE concessione. ¶ Permutatio facta in fraudem expectantium non praedicit ipsi expectantibus. n. c. etiam si habet locum in te. quia aliis, quam permutare volentibus, possunt illa beneficia permutata conferri, cessat enim hoc casu. ratio huius licet. unde hic tex. in nota glossa in verbo [Item] quare not. ¶ Hospitalia & alia loca similia in illis casibus, quibus in beneficium conferuntur, possunt cum aliis beneficiis permutari, & alia loca, quae sic conferuntur, veniunt appellatione beneficiorum, secus ubi non conferuntur in titulum, tunc enim non possunt cum beneficiis permutari, nec veniunt appellatione beneficiorum. unde hic tex. in nota glossa in verbo [Item] Et not. finem glossa. quare not. dicit, quod beneficium non potest permutari, nisi cum alio beneficio. ¶ Ergo licitum est ex causa permutacionis renuncians in renunciations actu exprimere, quod renunciat permutacionis causa, & dato quod hoc non exprimitur, satis est ad gaudendum beneficio huius clem. quod constat ex consuetudine, vel prius actis. unde glossa in verbo [Ex causa] & nota. ¶ Inter volentes sua beneficia permutare potest licite procedere permutacionis tractatus; permutatio tamen expeditur superioris officio, unde tex. in nota glossa. notabile in verbo [Volentes] ¶ Permutare, seu permutacionibus auctoritatem praestare, pertinet ad episcopum dumtaxat, licet beneficiorum collatio vel electio pertinet ad inferiores, ipsi tamen inferiores, quorum est conferre vel eligere, habent consentire, unde hic bonam glossa in verbo [Conferantur] ¶ Capitulum sede vacante permutacioni auctoritatem praestare potest, & hoc nisi in illis beneficiis, quorum collatio, seu praesentatio, vel electio pertinet ad solum episcopum, quia cum in illis non liceat capitulo directum, ut in capitulo. unde de sede vacante. lib. 6. ergo nec inde debet permutari permutacionis se in pedire potest, unde glossa. praelegata. in verbo [Conferantur] quam bene nota. ¶ In praedictum renunciantium permutacionis causa, non valet collatio alteri facta, nec electio, seu praesentatio, unde glo. proxima. allegata.

DE TESTAMEN. ET VLT. VOLUNTATIBVS. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Constituta quemodo & quando concernat futura negotia, quod ad actus gerendos.
- 2 Voluntas codicillaris dicitur ultima voluntas.
- 3 Religiosi claustrales, alii, qui praesentati sunt ecclesiis secularibus, tuncquam seculares, claustrales non sunt. & quare.
- 4 Constitutio loquens de religiosis non comprehendit religiosos ecclesiis secularibus profectos.
- 5 Religiosi non claustrales, nisi alias exempti sint, rationem legatis papae vel suo superiori reddere compelluntur.
- 6 Licentia superioris tacta non sufficit in casibus, in quibus veniunt subditi perire licentiam, & ebire.
- 7 Licentiam suscipiendi executionis officium quod superior dedit, potest illam renovare.
- 8 Constitutio loquens de religiosis exemptis in praedictum exemptionis, non habet locum in clericis secularibus, licet eadem rationi utriusque.
- 9 Ratio executionis suscepta, de qua in hac clem. quibus reddenda sit.
- 10 Executor testamentarius an teneatur reddere rationem, si testator ab onere reddendi eum liberaverit.

Executores

CAPITVLVM I.

- 11 Executor testamentarius quibus casibus teneatur rationem reddere ordinario, etiam non petenti.
12 Pœna ubi in iure non est expressa, iudici est arbitraria.

Religiosis. ¶ Nota ex glo. prima huius clem. i. in verbo [Deprecari] quod constitutio concernit præterita negotia quo ad actus gerendos in futurum, & hoc quando actus futuri sunt separabiles ab actibus de præteritis; si autem non sunt separabiles, non regulantur ab ea constitutione, sed relinquuntur dispositioni antiqui iuris, quod no. singulariter. ¶ Etiam uoluntatis codicillarius dicitur ultima uoluntas. uide hic glo. in uerbo [Cuiuslibet] ¶ Text. iste locum sibi uideat in religiosis claustralibus duntaxat, uide hic gloss. in uerbo [Quodunque] & idem no. glo. in c. fi. eo. iii. lib. 6. quasi uelut gl. dicere, quod ad religiosos non claustrales, quales sunt religiosi, qui præteriti sunt ecclesiis secularibus, tanquam seculares, locum non habet constitutio illa; illi enim non sunt claustrales, cum nullam amplius habeant communionem cum monasterio. i. 6. q. i. cap. ne pro cuiuslibet, & uide bonam gloss. infra de illa. mona. cle. i. §. ad huc. in uerbo, ad claustrum. in istis enim sic præfectis non habet locum ratio litteræ illius. c. fi. nec illius, cum non subsint abbatibus. ¶ Ex quo nota, quod constitutio loquens de religiosis non comprehendit religiosos ecclesiasticos secularibus præfectos. de quo tamen uide, quod dixi in cle. i. de rebus ecclie. non alie. ¶ Et in istis, in quibus non uideatur sibi locum hæc constitutio, habebit locum finis glo. 2. ut licet reddat rationem papæ legato, uel suo superiori; non enim compelluntur reddere rationem ordinariis locorum, si exempti sunt, cum ipsam exemptionem non derogat per illam constitutionem ratione prædicta. ¶ Non sufficit tacita superioris licentia in casibus, in quibus tenetur subditus petere licentiam, & obtinere, uide gl. in uerbo [Obtenta]. ¶ ¶ Superior, qui dedit licentiam religioso suscipiendi executionis officium, potest illam reuocare, etiam re non integra, uide hic bonam glo. in uerbo [Omnem] quæ bene ne notabis in similibus questionibus. ¶ ¶ Not. ex glo. in uerbo [Tales] quod constitutio loquens de religiosis exemptis in præiudicium exemptionis non habet locum in clericis secularibus, licet in utrisque eadem reperitur ratio. Idem ego puto, si constitutio non ueniat in præiudicium exemptionis, sed alias sit restringibilis; facit quod dixi post glo. in clem. i. de rebus ecclie. non alienan. & in clem. i. de rescrip. Ex his infert glo. ista, quod ista constitutio non habet locum in clericis secularibus exemptis; & dic, quod in eis seruabitur huius glo. 2. prædictæ. ut illi reddant rationem papæ, aut legato, uel eorum superiori; & loquitur hic contra gloss. de exemptis, quia in clericis secularibus non exemptis, non est dubium quin teneantur reddere rationem locorum ordinariis, cum illis subsint. u. questio. j. cap. de persona. ¶ ¶ Ratio ista, de qua in text. non solum reddenda est episcopis locorum, sed etiam ordinariis inferioribus habentibus iurisdictionem episcopalem in illis locis, cum text. hic faciat mentionem de ordinariis, & non de diocesanis, uide hic gloss. in uerbo [Locum ordinariis]. ¶ ¶ An executor testamentarius teneatur reddere rationem, si testator enim liberant ab onere rationis reddendæ. glo. hic in uerbo [Redde. e. rationem] remittit ad not. in cap. Ioannes. cod. tit. in antiquis. ¶ ¶ Executor testamentarius, de quo hic, tenetur reddere rationem ordinario loci, & non petenti. uide hic gl. in uer. [Fugere]. ¶ ¶ Si constitutio mandat imponi pœnam debitam, & illa non reperitur in iure expressa, uenit imponenda pœna arbitraria. uide text. hic iuncta glo. in uerbo [Debita] Et quia nota, quod pœna est arbitraria, ubi in iure expressa non est.

- 1 Verba generalia constitutionis ecclesiasticæ in materia sibi subiecta comprehendunt clericos, & laicos, & etiam mulieres.
- 2 Clauium plurimarum materiam uide remiss.
- 3 Excommunicationis pœnam ubi ista clem. i. nullam non incurrit sepelientes in campis excommunicatos, usus a iuris, & interdites.
- 4 Excommunicatis post mortem etiam non est communicandum.
- 5 Interdicti tempore quatuor possunt diuina celebrari alia uoce in quatuor festis anni, non tamen licet tunc mortuos in cimiterio sepelire, uel sacramenta prohibita ministrare.
- 6 Excommunicati minori decedentes non debent in cimiterio sepeliri, quod si de facto sepeliantur, pœnis non est locus.
- 7 Excommunicationis prohibitio potest esse duplex, & quomodo.
- 8 Interdictus non non. in iure potest in cimiterio sepeliri, dummodo locus non sit in. er. d. illis.
- 9 Excommunicati nominati qui dicantur.
- 10 Si scieris manifesti quibus casibus possit sepeliri in cimiterio.
- 11 Pœnam sepeliensium in cimiterio sepeliri prohibitos, ut quis incurrit, requiritur scientia sepelientis.
- 12 Pœna sepeliensium in cimiterio prohibitos sepeliri, quos liget etiam non sepelientes.
- 13 Sepelientes unum hominem, in quo existunt omnes qualitates prohibentes sepulturam ecclesiasticam, an unum tantum, an plures incurrant excommunicationes.
- 14 Sepelientes in. er. d. illis cimiterio sepeliri, an teneantur satisfaccere illis, quibus usus etiam resistendæ, & alius damnum & iniuriam passi.
- 15 Furari manifesti, publice excommunicati, & interdicti, sepulsi in cimiterio sunt exhumandi, pœcorum ossa ab aliis dignoscuntur.
- 16 Sepulsi tempore interdicti an debent exhumari.
- 17 Pœnitens, qui propter interdictum loci non fuit in cimiterio sepultus, debet relaxari in. er. d. illis in cimiterio sepeliri.
- 18 Privilegiati subiciuntur ordinario loci, quo ad quatuor casus in hac clem. contentos.
- 19 Verba generalia & derogatoria sufficiunt ad derogationem privilegiorum.

CAPITVLVM I.

Eos. ¶ Verba generalia constitutionis ecclesiasticæ in materia sibi subiecta comprehendunt clericos, & laicos, & etiam mulieres. uide gloss. in hac clem. i. in fin. primæ gloss. ¶ ¶ Pro pluralitate clauium no. tex. hic iuncta glo. 2. ¶ ¶ Non est locus pœnis huius cle. si excommunicati, usurarii, uel interdicti, sepeliantur in campis, uide gl. hic in uerbo [Cimiterius] ¶ Excoicatus tñ non debet etiam post mortem coicari, alias communicans incidit in excommunicationem. uide gl. in uerbo [Gulare] in c. ad huc, de primle. facit tex. in cap. a nobis. 2. de senten. excommu. & uide quod no. per docto. in d. c. ad huc. & ad ibi notata remittit hic glo. in uerbo [Publice] in fine. ¶ ¶ Quamquam tempore interdicti possint celebrari diuina alia uoce in quatuor festis anni, de quibus in c. fin. de sent. excom. lib. 6. non tamen licet in illis mortuos in cimiterio sepelire, uel sacramenta aliis in terdicta administrare. uide bonam glo. in uerbo [A iure] ¶ ¶ Excommunicati minori in illa decedentes non debent in ecclesia, uel cimiterio sepeliri, si tamē de facto sepeliantur, non est locus pœnis huius cle. uide gl. hic in uer. [Excommunicatos] & nota eam. ¶ ¶ Pubicitas excommunicationis potest dici dupliciter. Primò, respectu notorietatis iuris, ut quia index aliquem excommunicat ut in baco præsentibus officialibus suis, & paribus, uel altera

Abbas super Tertio Clementinarum.

altera contumaciter absente, & hoc casu procedat glo.
in cap. exceptionem, de exceptio. Secundo respectu no-
torietas facti, ut puta, quia tunc lata presentibus tot
hominibus, qui sufficiunt ad notorium facti inducen-
dum, licet postea non intercesserit denunciatio, & illo
modo capitur hic secundum glossam, notabilem in uerbo
[Publice] & hoc tenet glo. ex mente iuris. non enim est
uerisimile, quod ius uoluerit punire probabilius igno-
rantem, quod posset contingere, si caperetur hic publi-
citas modo primo; & hoc singulariter nota ad alias ma-
terias, & iura facientia mentionem de publico excom-
municato, ut si ius consideret publicitatem, seu noto-
rietatem ad presumendam scientiam aliorum, tunc su-
matur secundo modo, alias primo modo; puta quia ita
tutum dicit, quod publice excommunicatus perseueras
in excommunicatione per sex menses, sit ipso facto pri-
uatus omnibus beneficiis suis; satis enim dicitur publi-
ce excommunicatus, ex quo in iudicio; quia publicitas
hic non requiritur in odium aliorum, sed ipsius pericue-
rantis in excommunicatione, & sic reduco ad concor-
diam illas duas glo. praealle. & tene bene mentem eas sic
concordatas. ¶ Interdictus non nominatum potest in
coemeterio sepeliri, dummodo locus interdictus non
sit, ita uidetur hic ex text. colligere glossam. hoc super uer-
bo [Nominatum] sed certe, & iudicio meo hoc non colligi-
tur ex isto text. sed solum colligitur, quod in non no-
minatum interdictio non est locus huic poenae, non ta-
men sequitur, quod licite possit in coemeterio sepeliri; simi-
le in excommunicato non publice, in quo non est locus
huic poenae, & tamen licite non sepelitur, ut supra dixi,
quod autem licite non sepeliatur in coemeterio, si constet
quod sit interdictus, licet non nominatum, facit text. in c. is
cui, de sent. excom. lib. 6. ¶ Qui autem dicantur nomina-
tim interdicti, uide per doc. in c. in lateranensi, de prae-
ben. ¶ Usurarii manifesti non debent sepeliri in co-
emeterio, nisi in iura mandauerint usuras restituere, & cau-
tio saltem per eorum haeredes post mortem de illis resti-
tuendis praestetur, nec sufficit haeredum cautio, nisi in iura
sua mandauerint usuras restituere. uide in glo. in uerbo
[Manifestus] nec per poenam huius elem. sublata censetur
punitio poenalis. c. quia in omnibus, de iust. sed concur-
runt, ut dicit finis glossae. praealleg. ¶ Ad incurrendam
poenam huius elem. requiritur scientia sepelientis, secus si
ignorabat illum excommunicatum usurarium &c. uide
text. iuncta glossam. in uerbo [Scienter.] ¶ Quoniam ille
text. excommunicat sepelientes in coemeteriis tempore
interdicti in casibus a iure non permissis, uel excommu-
nicatos publice, uel nominatim interdictos, uel usura-
rios manifestos, dubitatur an istam poenam incurrant hi
duntaxat, qui talium cadauera humo, seu tumulo con-
dunt, cum isti dicantur proprie sepelire; an uero etiam
portantes ad sepulturam, qui tamen non sepeliunt. Item
comitantes funus. Item fodientes, fabricantes, uel ape-
rientes sepulchrum. Item praetati, clerici, uel ministri
ecclesiarum, in quarum coemeteriis sepeliuntur, qui id
non prohibent, uel patiuntur. Item quid de his clericis
uel laicis, qui portant cruceos, cereos, & similia. glo. hic
in uerbo [Sepelire] multum dubitat, & non immerito.
uidetur tamen in fine uelle, quod absurdum esset dice-
re, primos duntaxat ligari, cum posset esse hae constitutio
iudicis, cum talis traditio nudae sepulturae posset
fieri per uilem hominem, qui non curaret de excommu-
nicacione. non tamen aperit, an omnes praedicti ligen-
tur, cum periculosum sit ex unius hominis sepultura tot
homines ligari; sed dicit, quod ista magis indigent prin-
cipis declaratione, quam glossantis opinione. Ego pu-
to, quod clerici facientes officium sepulturae satis ligen-
tur. Nam tales dicuntur tradere sepulturae in materia
nostra, etiam quo ad poenam incurrendam, ut probari
uidetur in cap. quia in omnibus, in fin. de uiti. ubi dicit
text. quod qui tradiderit manifestum usurarium ecclesia-

sticam sepulturae, ab officij sui maneat executione suspen-
sus, certum est enim, quod illa poena suspensionis ab of-
ficio est proportionabilis ipsi clerico tantum, & non
illis laicis uilibus, qui solent corpus tumulare. Ergo,
quod omnes auctorizantes & cooperantes ad sepulturam,
incidant in poenam huius elem. coram, quae leguntur,
13 & non in c. de offi. deleg. ¶ An sepelientis unum homi-
nem, in quo concurrunt omnes istae qualitates, de quib-
us in text. ut quia est publice excommunicatus, nomi-
natim interdictus, & manifestus usurarius, & tempore
interdicti, incurrat unam excommunicationem tan-
tum, an quae triplicem, cum quilibet istarum qualita-
tum concurrens in uno, sufficiat ad poenam incurren-
dam, uide hic glo. in uerbo [Subiectae] quae remittit ad no-
tata in quaestione Qualitatis, & hodie est super regula de
licet, de re. iur. lib. 6. in nouella, & uide tu in similibus
quaestione glo. in c. utrumlibus. 27. q. 1. & per Bart. in l. 2. q. de
14 punit. deli. & in l. senatus, de accusa. ¶ An sepelientes
publice excommunicatos, uel nominatim interdictos,
uel manifestos usurarios, seu quosque tempore in-
terdicti, teneantur satisfacere illis, quibus usurae trant re-
stituende, si uillis ad quorum instantiam fuerint excom-
municati, uel laici erant interdicti &c. uide glo. hic in uer-
bo [Eis quibus] quae in principio sui sentit quod sic, & not. glo.
quae satis placet. facit. c. quia in omnibus, in fine, de uiti.
& c. quia quia. eo. in lib. 6. in §. ceterum, uersu. [Ipsam] Item
tenentur ipsi sepelientes ad satisfactionem his cle-
ricis, quibus molestiam intulerunt in actu sepulturae, ut
in eadem glo. subiicitur, hae probantur per text. istum ge-
neraliter disponentem super satisfactione iniurie. ¶ An
manifesti usurarii, uel excommunicati, seu interdicti, sepul-
15 crati in coemeterio debeant exhumari, glo. praealleg. in uer-
bo [Eis quibus] prope medium, quod sic. si eorum ossa possint
ab aliis discerni. quod non. contra usurarios. Et pondera
bene finem huius elem. tollit enim privilegia exemptionis
16 omnia circa concernentia materiam hic praentam. ¶ Quod
autem de sepulchris tempore interdicti, qui tamen non
erant interdicti glo. praealleg. uidetur dubitare, concludit
tamen, quod saltem post relaxatum interdictum non de-
beant exhumari. in his glo. est in c. si ciuitas, de sen. ex. lib. 6.
17 ¶ An penitens, qui sepultus non fuit in coemeterio
propter interdictum loci, debeat relaxatio interdicti in
coemeterio sepeliri. glo. supra alleg. scilicet in uerbo [Eis
quibus] concludit quod sic, quia cessat causa &c. Et an licite
ab eo mortuaria recipiantur, concludit etiam quod sic; de
18 quo dicit, ut plenius habetur in glo. ¶ Etiam privilegia-
ti contra decre. priuilegia, de priuilegiis. lib. 6. subiungunt loci
ordinario quo ad quatuor casus hic contentos. uide glo.
in uerbo [Priuilegio] & optime probat text. in uerbo,
[Nullo] &c. ¶ Quod etiam uerba generalia & derogato-
ria iusticiarii ad derogationem privilegiorum, uide
text. hic iuncta glo. si quam nota, & uide alium text. in de.
proxi. in uer. nos etenim. ubi bonus text. posset tamen pri-
uilegium habere talia uerba derogatoria, ut opus foret
in derogatione facere maiorem expressionem, de quo
uide quod scripsi in c. cum instantia, de censu. & per Fel.
in opere consiliorum suorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Concilia generalia fieri quare non expedit priuilegiis & exemptionis.
- 2 Cathedra, solium, tribunal, & sedes, quid significent.
- 3 Alueus quid significet.
- 4 Torrens, & flumen, quid sint, & quomodo differant.
- 5 Gratus quod est, debet prius expediri.
- 6 Vepres quid designent.
- 7 Anfractus quid sint.
- 8 Antefines qui sint, & unde dicantur.
- 9 Zanzania quid sit.
- 10 Periculum unde dicatur.

1 Prælati qui sunt.

2 Prælatorum appellatione non comprehenduntur rectores ecclesiæ
suarum, sine curati.

3 Vicarius debet gaudere prærogativa illius, cuius uices gerit.

4 Studium generale constituitur ex privilegio, uel consuetudine
tantum temporis, cuius non sit memoria.

5 Predicandi facultas non competit fratribus de iure communi,
sed prælati, & curati solum.

6 Vicarij perpetui uel temporales ab episcopo dati possunt fratri-
bus dare licentiam predicandi in ecclesiis, in quibus sunt ui-
carij.

7 Priores conventuales prædicatores, & guardiani minorum non
habent optionem pro eligendis confessoribus, sed ad prælatos
eorum maiores hoc pertinet.

8 Confessionem sacerdos prius a digne debet, secundo penitentiam
impungere, tertiò absolutionem facere, qui ordo an sit de substan-
tia, nu. 20.

9 Sacerdos ante peractam penitentiam potest celebrare cum pro-
posito peragendi.

10 Sacerdos deputatus ad audiendas confessiones debet sex habe-
re qualitates, alias a prælati non admitti debent.

11 Prælati, qui de negligentia, aut malitia committuntur, non suffici-
unt unica monito.

12 Præsentatio personarum ubicunque requiritur, debet fieri corpo-
raliter, nec aliter sufficit.

13 Prædicare, & confessiones audire, licet sint de cura animarum,
non propter hoc dicuntur isti fratres curati, & qui ueris sint.

14 Non electus ad officium, si confessiones audierit, confessus est ab-
solutus quo ad Deum.

15 Confessor electus ad eorum confessiones, ipse ex iuramento, uel alienæ
diæcesis uenientes audire non potest.

16 Fratrum confessiones audire uolentium numerus qualiter taxari
debeat.

17 Licentiam fratribus super confessionibus audiendis concessam non
potest episcopus sine causa revocare.

18 Episcopus potest ex causa fratres sibi præsentatos pro confessioni-
bus audiendis, reuocare, cum scilicet non habeant qualitates re-
quisitas.

19 Religiosi an ualeant fratribus ad confessiones laicorum deputa-
tis sua conferri peccata.

20 Fratribus ad confessionem laicorum deputatis an clerici uel laici
confiteri possint si per parochi licentiam?

21 Libere isti licet importari, non exigatur alterius licentia?

22 Confessio fratribus ad confessiones deputatis, an sentiat pro-
prio sacerdoti conferri?

23 Fratres ad confessiones deputati an possint in casibus episcopo re-
seruatis absolvere confitentes?

24 Episcopi an possint sibi reseruare alios casus prætor expressis in
hæc clementi.

25 Episcopi & alij superiores possunt ex speciali gratia concedere
aliis absolutionem casuum sibi a iure, uel ab homine reserua-
torum.

26 Ecclesie populum non habentes, non habent de iure communi se-
pulturam.

27 Quarta parochia debita, ex quibus relictis, & a quibus sibi de-
beatur, & nu. 41.

28 Quarta non debetur ex collatis per executores ad aliquos usus
privilegiatos, ac si ipse testator reliquisset.

29 Funeraria que dicantur.

30 Quarta debetur, si testator legatum soluit in uita.

31 Quarta debetur, licet testator petat sepeliri in ecclesia fratrum
cum eorum habitu.

32 Quarta an debeatur de relictis singularibus fratribus ad ipso-
rum commoditatem.

33 Prædicatores & minores ad quartam relictorum per illos, qui
apud eos sepulti non sunt, minime debetur.

34 Parochi possunt quartam relictorum fratribus uendicare, &
inhibere heredibus, ne fiant.

35 Quarta ecclesie parochiali adeo integra debetur, ut propter ob-
uentiones, quas habuit parochus ipse, non possit minus.

36 Privilegium sine gratia apostolica ualeat, de qua constat, licet

scriptura super ea non fuerit confecta.

Lex noua non extenditur ad causam pendentem, uel decissam,
etiam si ad prædicta referatur.

CAPITVLVM II:

Dudum. ¶ Quod non expedit priuilegiatis, &
exemptis fieri concilia generalia; quia sæpe per
illa derogatur eorum priuilegiis, uide hic glo.

in uerbo [Instante], quæ etiam colligit multas clemens, in

quibus fuit in conciliis derogatum priuilegiis. ¶ Cathedra est nomen græcum, & de significato ipsius, ac

etiam de folio, & tribunali, & sede, uide hic gloss. in uer-
bo [Cathedram]. ¶ Alius dicitur uenter minorum,

& ponitur hic pro curia romana. Item dicitur uas fa-
ctum ad modum alui fluminis, uide hic text. in dicta gloss.

in uerbo [Aluicem]. ¶ Torrens dicitur fluuius, uel aqua
ueniens cum impetu, & cetera. uide gloss. in uerbo [Tor-
rens.] uide text. in l. j. in principio. ff. de flumi. publi. ubi

dicitur, quod fluminum quedam sunt perennia, quæ-
dam torrentia; perenne est, quod semper fluit, torrentis

quod hinc non semper. Et subiicit ibi text. quod si
flumen perenne aliqua astate exaruit, non ideo minus

perenne est. Et ita per contrarium dicendum est in-
torrente, ut ibi dicit gloss. & hæc ultima not. ¶ Ha-

bens ad multa intendere, ad id, quod grauius est, debet
manum apponere. uide hic text. in dicta gloss. in uerbo

[Inflammas]. ¶ Vepres dicuntur spinæ, quæ lacerant
carnes, & uestes. uide hic gloss. in uerbo [Vepribus].

¶ Anfractus dicuntur uia plene dinerticulis, circum-
flectionibus, & riuinis; sic dicti, quia undique fran-

gunt. uide hic gloss. in uerbo [Anfractus]. ¶ Antisti-
tes solent dici episcopi, quasi ante alios stantes, uide

hic gloss. in uerbo [Antistes]. ¶ Abstine te a lite, & mi-
nues peccata. Ecclesiastici. 28. cap. & uide hic gloss. in

uerbo [Abstine]. & præterea text. hic contra dissen-
siones, & scandala, in uer. [Scimus], & etiam contra

querentes uindictam, & linguam dolosam, uide ple-
ne & pulchre in dicto capitulo. 28. Ecclesiastici. ¶ De

rizania uide gloss. hic in uerbo [Rizania] est enim her-
ba peruersa, scilicet lolium, & quandoque ponitur pro

10 sorde omnium segetum. ¶ Perniculum dicitur a pe-
reo, peris. uide gloss. in uerbo [Perniculum]. ¶ Præla-
ti appellantur, habentes iurisdictionem, siue de iure com-
muni, siue ex consuetudine. uide hic gloss. in uerbo

[Prælati] in dicto text. & gloss. in uerbo [Superior].

¶ Appellatione prælatorum non comprehenduntur
rectores ecclesiarum sine curati. uide hic text. in dicta

gloss. in uerbo [Prælati] quod est uerum stricte, secus
largi sumpto uocabulo, uide text. in cap. tunc, de cleri.

13 egrotant. ¶ Vicarius exercens uices sui superioris, debet
gaudere prærogatiua ipsius superioris, uide hic text.

in dicta gloss. in uerbo [Prælati] in fine, quam nota. sed

uide hic per doctorem. ¶ Studium generale constitui-
tur ex privilegio, uel consuetudine tantum temporis, de

cuius initio non est memoria; uide hic gloss. notabi. in

15 uerbo [Generalibus] & tene eam menti. ¶ De iure
communi fratribus non competit facultas predicandi,

sed solum prælati, & curati; istis autem fratribus
datur hic illa potestas ex speciali priuilegio, & in cer-
tis locis, ideo quilibet locus est eis interdictus, qui

non reperitur eis permissus. uide hic bonam gloss. in

16 uerbo [Ecclesiis] in fine. ¶ Vicarij perpetui, uel tem-
porales dati ab episcopo in casu licito possunt dare li-
centiam fratribus predicandi in ecclesiis, in quibus sunt

vicarij, uide hic gloss. in uerbo [Sacerdotibus], Ex qua

etiam not. quod cura spectat ad uicarios. Item quod
in pertinentibus ad curam, id possunt isti uicarij,

quod ipsi principales rectores. ¶ Quamquam fra-
tres isti mendicantes non habeant loca in certa

diocesi,

Abbas super Tertio Clementinarum.

diocesani, possunt tamen ad illam deputare certos fratres pro audiendis ibidem confessionibus, seruando tamen quod hic dicit in text. unde hic text. iuncta gloss. in verbo [Non habentur.] ¶ 17 ¶ Not. ex text. in §. statim. iuncta gloss. in verbo [illud] quod priores conuocantes prædicatores, & guardiani minorum, non possunt etiam optionem facere apud prælatos pro fratribus eligendis, ut liceat eis confessiones audire & cetera. sed hoc pertinet ad prælatos eorum maiores, de quibus in præller ga. §. statuimus. & not. illum text. pro diuersitate nominum prælatorum inter prædicatores, & minores. Item aduerte, quod licet uicarii priorum provincialium & custodes possint se conferre ad præsentiam prælatorum pro obtinenda licentia pro fratribus eligendis. non tamen possunt ipsi fratres ipsos eligere, sed electio pertinet ad magistrum seu generalem provincialem & monachos; & intelligo, quod quilibet illorum possit in ordinis suo. ad hoc gl. in verbo [Ministri] iuncto text. ¶ 18 ¶ Præter debet sacerdos audire confessionem, secundum imponere poenitentiam, tertio absolutionem facere; nec debet illum ordinem perturbare, ut sic absolutionem præcedat cordis contritio, oris confessio, & operis satisfactio saltem affectu. unde hic text. iuncta glo. in verbo [Audire.] Ex cuius sine nota, quod ante peractam poenitentiam 15 in iunctam tamen fieri potest absolutio. ¶ Et per consequens inferunt, quod instante causa potest sacerdos ante peractam poenitentiam sibi in iunctam celebrare, debet tamen propositum habere peragendi post celebrationem; quod uidetur tenere Innocentius in cap. omnis. de poenitentia. & remissio. & per glo. in cap. de his. §. o. distin. ¶ 20 ¶ Quid autem si sacerdos non seruauit ordinem in principio propositum, ut puta quia absoluit ante in iunctam poenitentiam? unde hic per docto. & tenent plerique, quod iste ordo non sit de substantia. ¶ 21 ¶ Nota ex §. statim in verbo [de demer] iuncta gloss. in verbo [Probat] text. qualitates requisitas in istis fratribus eligendis, & deputandis ad confessiones audiendas, debet enim esse sufficientes, idonee uir, probare, discreti, modesti, atque periti. Et si tales non sunt, possunt per prælatos non admitti, & alii debent subrogari; sed si hinc causa prælati nolent admittere, succedit papæ licentia, ut hic in text. in verbo [Quod si forte] & clarum per gl. in ver. [Quæquam] & in ver. [Subrogari] & no. §. non requiritur in hoc per prælatum causæ cognitio. ut 22 hic in gloss. in verbo [Nolent] ¶ ¶ Quid autem si prælati per licentiam expresse ipsam non dant, nec denegat, sed negligit, uel malitiose differt? unde hic bonam gloss. in verbo [Recusant] quæ concludit, quod post in iunctam monitionem, uel requisitionem, habebit locum priuilegium illud eis concessum in verbo [Si uero.] Et nota singulariter hanc gloss. ad multa similia, & maxime ad probandum, quod quando inferior habet conuincere superiorem de negligentia, non sufficit unica requisitio, sed requiritur tria. allegat. capitul. 1. de suplen. neglig. prælati. quod bene tacit. & nota pro intellectu & extensione illius. cap. secus dic. quando pars requirit partem, & fortius si superior minorem. unde bonam gloss. quæ sic debet intelligi in clemen. prima de hære. in verbo, requisierunt, iuncta gloss. & text. in capitul. si episcopus 23 p. 18. distin. 1. ¶ Vbiunque requiritur per sonarum præsentatio, debet fieri corporaliter, & non per literas, seu procuratorem; quia præsentat dicitur, qui præbent sensibus corporis; & ideo isti fratres electi pro confessionibus audiendis debent corporaliter præsentari prælati locorum, de quo unde hic text. iuncta glo. notabiliter in verbo [Præsentari] & tene eam menti. Ex quo infero, quod ecclesiæ patronus debet instituendū corporaliter præsentare habenti institutore, ipse tamen patronus potest illum præsentare per procuratorem suum, uel per literas. ut est text. notabilis in c. ea noscitur. de his q. si. a. pla. & in clemen. 1. de exce. prælati in uer. [Et in eib.] ubi etiam cla-

re hoc ultimum probatur, quia præsentari debet institutus, & non patronus. ipse enim habet præsentat. & institutionem petere in c. uno. de iure patronatus. l. 6. & c. culti. eo. tit. in antiquis. ¶ 24 ¶ Quid licet prædicat. & confessiones audire sint de cura animarum, non propter hoc dicuntur isti fratres curari, seu habere animarum curam, ratio quia ipsi non sunt astricti ad executionem, uel exercitum illorum actuum, nec fideles sunt astricti, ut in his ad eos recurrant. hoc singulariter uoluit hic gl. in uer. [Impendat.] si qua not. plura. Primum, quod etiam per exercitum aliquorum actuum pertinentium ad curam, dicitur quis habere curam animarum, dummodo iste talis ex necessitate habeat illos actus exercere, & alii de necessitate habeant ad eum recurrere, alias secus. facit ad illam quaestionem, an ecclesiæ habeat solum fontem ad baptizandum dicatur habere curam animarum. de quo uide quod no. in clem. unica. de bapt. Secundo, no. quod isti fratres non tenentur prædicare, nec confessiones audire, si nolunt. Item puto ad tertium hic eis concessum, scilicet quo ad sepulcrum, ut non teneantur admittere aliquem ad sepulcrum, cū text. hic eos non astringat, sed det facultatem, ut probatur hic in uer. [Huiusmodi] & in uer. [Valent] & not. quod quid potest committitur iuris necessitati subiectum, non quicquid. ff. de iudi. & c. consuluit. de offi. deleg. & l. a. p. ff. de offi. præf. ¶ 25 ¶ Si aliquis ex fratribus non electus ad hoc officium confessiones audiendis, se ingerit bona fide, talis confessus absolutus est quo ad Deum. Et idem in eo, qui fuit confessor electus ad certam ciuitatem uel diocesim, extra quam confisit tempore confessionis. unde hic bonam gloss. in verbo [Audire] & tene menti. ¶ 26 ¶ Item puto quod isti fide electi ad certam ciuitatem & diocesim non ualeant etiam illic consistentes absolueri homines aliunde uenientes, nisi in casibus, in quibus possent curam illorum locorum, cum isti fratres non recipiant maiorem potestatem, quam habeant curati, probatur hic in uer. [P. obtemus] pro hoc, quia isti petunt licentiam a prælati locorum, qui non habent in tales peregrinos regulariter potestatem, etiam respectu peccatorum commissorum in ipsorum diocesim, ut est glo. singularis 16. a. 1. cap. placui. hæc tamen sanè intelligis, secundum quod not. gloss. singularis in clemen. 1. de priuilegiis. & per Innocentium. ¶ 27 ¶ & alios in cap. omnis. de poenitentia. & remissio. ¶ Quia numerus illorum fratrum uolentium audire confessiones debet taxari secundum quantitatem cleri, & populi illius loci, ut hic in verbo [Numerus] ex quo glo. hic in verbo [Exigu] notanter colligit numerum prædicentium deputari debere secundum subiectorum quantitatem, ubi deputari contigit. Quid si episcopus loci contendit cum fratribus super numero, quia episcopus dicit sufficere minorem numerum, gloss. hic prælati in verbo [Exigu] concludit episcopum debere recipere numerum, de quo sibi uidetur. de reliquis dicit recurrendum ad arbitrium boni iuris, id est iudicis. argum. in l. continuus. ff. de uerb. obligat. sed glo. non declarat, quis erit iste iudex. ego puto quod poterunt fratres adire metropolitanum, qui est iudex ipsius episcopi. argum. bonum in cap. multis. cum ibi nota. de iure patro. uel communi consensu poterunt eligere arbitros. arg. in i. quæstio. 1. cap. si clericus. Et nota diligenter quod supra dixi de ueritate cleri, & populi, ut secundum ipsorum paucitatem, uel multitudinem fratres constituantur, ex hoc enim text. inferunt manifeste, quod etiam clerici possunt istis fratribus confiteri, quod nota. ¶ 28 ¶ Quid licentiam concessam istis fratribus super confessionibus audiendis non potest episcopus sine causa reuocare. unde glo. super verbo [Confiteri.] ¶ ¶ Quid episcopus potest ex causa omnes fratres sibi præsentatos pro confessionibus audiendis resutare, puta quia omnes præsentati sunt indigni non habentes qualitates hic requisitas, de quibus

supra hoc uoluit gloss. hic in uerbo [*Quamquam*]. Et ex ratione gloss. not. quod dicto, quisquam, tanquam inde finita requipollet uniuersali. uide ad materiam quod not.

20 Bartol. in l. hoc articulo. ff. de hare. insti. ¶ An religiosi ualeant illis fratribus sic deputatis confiteri peccata sua, uide hic gloss. nota. in uerbo [*Potentium*], quæ sub dubio forte dicit, quod tales hic non includuntur, qui secundum suorum ordinum statuta suis prælati confiteri debent. aliqui doct. hic tenent contrarium, ideo uideas hic not. alii dicunt, tutius esse, ut confiteantur illis cum licentia suorum prælatorum. Ego credo, quod illi, qui non possunt confiteri sacerdotibus curatis, nec illis poterunt confiteri, cum illi fratres non habeant maiorem potestatem, quam habeant curati, ut hic in uerbo [*Per huiusmodi*]. Idem clericus autem secularibus clarum est, quia illis poterunt confiteri, ut supra dixi, & probatur hoc in uerbo

31 [*Numerus*]. ¶ An illis fratribus sic electis & deputatis possint clerici, uel laici confiteri sine suorum sacerdotum parochialium licentia. gloss. notabiliter hic in uerbo

32 [*Libere*] colligit, quod sic, per uerbum illud, libere. ¶ Ex quo not. quod istud uerbum, libere, importat, ut non exigatur alterius licentia, ut not. in c. de multa, de præbend. & in c. licet episcopus, eodem tit. lib. 6. aliqui hic contra. satis mihi placet dictum gloss. cum illi fratres in hoc æquiparentur curatis, ut in præalleg. ner. [*Per huiusmodi*].

33 ¶ Nunquid confessus illis fratribus deputatis ad actum confessionis teneatur etiam proprio sacerdoti confiteri? gloss. hoc in uerbo [*Impatiens*]. concludit, quod non, & not. gloss. quæ satis mihi placet, & eam sequitur Paul.

34 ¶ An in casibus episcopo reſeruat, de quibus not. in c. si episcopus, de poen. & remiss. lib. 6. & plenius per Host. in summa. eodem tit. lib. 6. cui confitendum possint illi fratres absolvere sibi consistentes. uide hic gloss. in uerbo [*Præmissa*]. quæ concludit, quod non, per istum text. in præalleg. ner. [*Per huiusmodi*]. quia uon habent potestatem

35 maiorem, quam habeant curati. ¶ Sed eadem gloss. refert in dubium, an possit episcopus de nouo, scilicet post hanc de. reſeruare sibi aliquos casus, in quibus non possint illi fratres absolvere. & uidetur tandem concludere, quod sic, quia decurtando potestatem curatorum sibi subiectorum, per consequens decurtatur istorum potestas, quæ commensuratur ad illam; & uide in omnino ad materiam quod not. maxime per Bald. in l. homina priuilegia. C. de episc. & cle. & tene menti istam gloss. ad

36 similes questiones in ratione sui. ¶ Possunt episcopi & superiores concedere illis fratribus ex speciali gratia, casus sibi reſeruatos a iure, uel ab homine, hoc uoluit text. in uerbo [*Ubi perſam*]. & clarus gl. in uerbo [*Prælati*].

37 ¶ Ecclesie populum non habentes non habent de iure communem sepulturam; unde illi fratres hoc habent ex priuilegio speciali, uide hic gloss. in uerbo [*Sepulturam*]

38 quam nota. ¶ Quarta debetur rectori parochie non solum de his, quæ directè relinquuntur fratribus a parochiano alterius in ipsorum ecclesiam sepulto, sed etiam si detur eis aliquid ab executore dato seu deputato ad certam summam suo arbitrio distribuendam, uel si sibi aliquid fuit legatum distribuendum, & ipse distribuit in eosdem fratres, hoc uoluit hic gloss. in uerbo [*Obueni. mibus*]. & nota suam rationem. tu etiam uideas bonum text. cum ibi not. in l. unum ex familia. ff. de leg. 2. ubi patet quod illud, quod fit ab executore, factum uidetur ab ipso defuncto, qui illum deputauit. Et ex hoc & ex ratione gloss. colligit quod ex collatis per executorem sic generaliter deputatum ad aliquos usus priuilegiatos, non debetur quarta, ac si ipse testator reliquisset, de quibus in c. fin. de testa. istud. c. fin. non habet locum quo ad istos fratres, ut infra patebit. Idem dicit præalleg. gloss. quod in primo casu, si testator mandat executori, ut ipse det, seu

40 aliquid permittat ipsis fratribus. ¶ Illa dicuntur funeralia, quæ cum funere deferuntur, uide hic gl. in uerbo [*Funeralibus*]. Idem dicit secundum doct. hic quo ad effe-

ctum, ut debeat quarta de his, quæ occasione funeris obueniunt per istum text. in uerbo [*Perum*] qui generaliter loquitur. ¶ De candelis quæ dantur ipsis fratribus ad manus, & de relictis pro missis dicendis, debetur quarta presbytero parochiali. uide gloss. in uerbo [*Funeralibus*] post principium. ¶ Constitutio ista est ueteris iuris correctoria, cum debeat quarta uigore eius etiam de relictis priuilegiatis contra. c. fin. de testa. ideo est restringenda, & ad alios, quam prædicatores & minores,

41 non extendenda. uide hic gloss. in uerbo [*De iure*]. ¶ Si testator legauit solum in uita, nihilominus debetur quarta, uide hic gloss. in uerbo [*Datum*] & satis hoc probat text.

42 in uerbo [*Reuocari*]. ¶ Quamquam testator petat sepeliri in ecclesia fratrum cum ipsorum habitu, nihilominus debetur quarta. Idem si transierit in agritudine constitutus,

43 de qua decederet. uide gloss. in uerbo [*Decesserit*]. ¶ An ex relicto facto singularibus fratribus, seu eis dato in infirmitate, de qua decesseſt testator, debeat quarta ecclesie parochiali? & intellige, ut sit dubium, de relicto facto singularibus fratribus ad ipsorum commoditates, puta emptiones librorum, uel uestium. uide hic gloss. notabiliter in uerbo [*Indirecta*]. quæ concludit, quod sic, quia in effectum acquiritur communiter, sicut per monachum monasterio; & nota bene rationem gloss. & maior ad hoc est dubitatio, quando relictum fuerit a consanguineis ipsorum fratrum, maxime parentibus, de qua questione uide hic satis latè per Ioan. de Lig. & per Oldr. in suis allegationibus, & Feder. de Sen. in suis consiliis, & satis facit text. iste pro opinione gloss. quam uidetur sequi Ioan. de Lig.

46 & Feder. licet Oldr. contra. ¶ Prædicatores & minores ad quartam relictorum per illos, qui apud eos sepulti non sunt, minime tenentur, nisi in fructum alibi sepultura ecclesia fuerit, quod ex coniecturis poterit iudicari. uide gloss. & tene eam menti in uerbo [*Quartam*]. puto etiam quod de relictis & donatis per alibi sepultos, uel sepellierdos, occasione tamen in ecclesia eorum sepulorum forte parentum, filiorum, uel consanguineorum debeat quarta; quia omnia ista pponuntur occasione sepultura, ob quam debetur hæc quarta, ut satis colligitur hic in uerbo [*Perum*]. & in cap. primo, eodem tit. in antiquis, text. tamen iste in dicto uer. [*Perum*] uidetur resistere, ideo diligenter cogita; primum tamen habet

47 requiratem, & uide not. hic per doct. ¶ Rectores ecclesiarum parochialium possunt quartam relictorum fratribus uendicare, & inhibere hæc edibus, uel per fideicommissum grauat, ne illa fratribus soluant, maxime cum habent eos suspectos. hoc ita uoluit gloss. notabiliter in uerbo [*Largiri*] quam uer. ¶ Quarta debita ecclesie parochiali adeo integrè debetur, ut diminui non debeat propter obventiones, quas habuit parochialis sacerdos in massa funeris dicta apud suam ecclesiam, antequam finis portetur ad fratres, hæc fuit opinio Ioan. Mon. hic, qui etiam dixit finis prius portandum ad ecclesiam parochialem, ut ibi dicatur missa, & recipiat ultimum uale. maxime si hoc habet consuetudo, & hæc omnia recitat gloss. in uerbo [*Integre*] quam no. diligenter, licet fratres possint ad quartam exhibendam ecclesie parochiali coerceri propter exemptionem, tamen non possunt per ordinarios locorum compelli, de quo clerus satis conuenitur, uide gloss. in uerbo [*Coerceri*], quam not. ¶ Valeat priuilegium, uel gratia apostolica, de qua constat, licet scriptura super ea confecta non sit, uide hic gloss. singularem super uerbo [*Verbo*] & satis probatur in text. in ner. [*Verbo*] aduertendum tamen, quia gloss. loquitur de gratia, de qua constat, text. tamen hic non utitur istis uerbis, unde dico, quod gratia in se ualet, licet de ea non constet, nisi forte ipsi, cui fuit facta; ad hoc uide per Bald. in l. humanum. C. de legi. ff. de dubium est, nunquid possit illa uti in aliorum præiudicio, non facta de illa fide, præsertim per scripturam; & certum est, quod fides fida est, quia alias non creditur asserenti, ut in cap. cum iure de offi.

Abbas super Tertio Clementinarum.

offi. deleg. sed dubium est, an possit probari quam per literas apostolicas. de quo uide quod not. Arch. in proemio Sexti. uide & in d.l. humanum per Bald. & per dominos de Rota in suis decisionibus numero. 332. & uide quod dixi in clem. 2. de rescrip. & tene semper menti istum text. iuncta gloss. ut in conscientia satis sit entus, qui habuit gratiam a papa, licet scriptum inde facta non sit. Idem dic de statuto papæ, ut singulariter probatur per c. 1. de renunc. libr. 6. & uide per Ioan. And. in regula, nemo ad impossibile. de reg. iur. lib. 6. in meren. ¶ Licet hic tollatur pactum, non tamen intelligitur sublatum pactum sententia confirmatum, & idem dic in similibus, quod not. uide gl. in uerbo [Pacta.] ¶ Ex cuius sine not. quod noua lex non extenditur ad causam pendentem, uel decisam, etiam si ad præterita referatur.

DE DECIMIS. Rub.

S Y M M A R I V M

- 1 Dispositio concepta contra religiosos non habet locum in clericis secularibus, uel laicis excedentibus contra illam; secus in religioso translatio. & num. 2.
- 2 Constitutio edita contra religiosos includit etiam feminas in materia proportionabili.
- 3 Constitutio concernens fauorem ecclesiarum non extenditur ad priuatas personas.
- 4 Privilegium concessum de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, quæ animalia comprehendat.
- 5 Famuli seu familiares religiosorum tenentur soluere decimas animalium, licet ipsi, quibus seruiunt, sint exempti seu si essent monasterio donati.
- 6 Armentum, & grex, quomodo differant, eorumque decima quomodo, & cui debeantur.
- 7 Privilegiati de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, admissentes alia animalia an perdant privilegium in suis.
- 8 Privilegium de non soluendis decimis laborum, & de non soluendis decimis, an extendatur ad terras, & animalia, quæ aliis excoluntur, & nutrienda traduntur.
- 9 Coloni censuales, uel partiarum privilegiatorum an & quibus casibus gaudeant dominorum privilegio.
- 10 Pæne decimas non soluendis infligæ quibus casibus procedant.
- 11 Contumacia parit, uel superioris, ut conuincatur, an unica sufficiens.
- 12 Constitutio suspendens quem ab officio, an intelligatur de officio a diuinit, an uero de temporalis.
- 13 Suspendens, donec satisfecerit, non indiget absolutione, requiritur tamen declaratio super ipsa satisfactione; secus in sic excommunicato.
- 14 Dispositio super certo casu contra privilegiatos, apposta in fine clausula, privilegium non obstantibus quibuscunque &c. non tollit privilegia, nisi quæ ipsi dispositioni ob stare possent.
- 15 Oblatus plene monasterio, uel ecclesie seculari quis dicatur.

CAPITVLVM I.

- 1 **R**eligiosi. ¶ Clementina ista disponens contra religiosos non uendicat sibi locum in clericis secularibus, uel laicis, licet similia, seu talia hic expressa commutatur; hoc G. o. uoluit prima hic. Ex qua not. quod dispositio concepta contra religiosos, non habet locum in clericis secularibus, uel laicis excedentibus
- 2 contra illam dispositionem. ¶ In religioso autem translatio ad ecclesiam secularem dicit hæc glo. dispositionem locum habere; quod bene notabis. uide tamen in hoc quod dixi in clem. 1. de re. eccl. non alie. & in clem. 1. de rescrip. ¶ Constitutio edita contra religiosos includit etiam feminas religiosas. uide hic gloss. in uerbo [Quicunque] intellige in materia eis proportionabili; quia masculinum &c. uide gloss. in clem. attendentes. infra de statu. re. ¶ Constitutio concernens fauorem ecclesiarum, non extenditur ad priuatas personas idem ius, quod ecclesie, præterentes. uide hic gloss. in uerbo [Ecclesie.]

5 Privilegium concessum de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, intelligitur de animalibus, quæ ipsi privilegiati nutriunt per se, uel alios. uide hic, gloss. in uerbo [Animalibus.] ¶ ¶ Familiales religiosorum tenentur ad decimas etiam animalium, licet ipsi religiosi, quibus ipsi seruiunt, sint a præstatione decimarum exempti, nisi ipsi familiares sint plenè obligati, ut puta quia donauerunt se & sua monasterio, uide hic text. maxime in h. iuncta gloss. in uerbo [Familiarum.] ¶ ¶ Verbum, greges, stricte sumptum differt ab armento, quod est maiorum animalium, ut aquorum, & bouum, grex uero minorum, ut porcorum, caprorum, & ouium. large tamen sumptum sumitur pro maioribus & minoribus quæ gregantur. uide hic gloss. in uerbo [Gregibus.] Et cui debeatur decimæ de fructu gregis, gloss. remittit ad notata. 13. q. 1. §. 2. & c. ad apostolicæ, de deci. ¶ ¶ An privilegiati super decimis non soluendis de nutrimentis animalium admissentes aliena animalia suis debeant perdere privilegium etiam in suis? uide hic gloss. in uerbo [Inseruntur.] quæ uidetur tenere, quod no. quam no. ad similes quæstiones, ¶ ¶ Sicut privilegium de decimis laborum non soluendis non extenditur ad terras, quæ aliis excoluntur traduntur, ita privilegium de nutrimentis animalium non extenditur ad animalia, quæ traduntur aliis nutrienda; uide hic text. iuncta gloss. in uerbo [Tenenda.] & intellige quando tenentur per alios, non tamen expensis ipsorum privilegiatorum; nam si ipsorum expensis, ipsi uidentur illa nutrire, ad hoc quod le. & not. in cap. ex parte, & c. dilecti de deci. & e. licet, & de hoc uide quod h. not. in gloss. sequenti in uerbo [Excolenda,] quæ satis bene tractat istum articulum, concludens, quod tunc dicuntur isti privilegiati suis sumptibus colere, cum pro cultura tradunt, dato quod nihil ex prædio proueniat: secus si sunt coloni censuales, uel partiarum; quia isti submittunt se fortunæ. ¶ ¶ An coloni censuales, uel partiarum privilegiatorum simpliciter super decimis non soluendis tenentur ad decimas, uide bon. gloss. prælle. in uerbo [Excolenda,] quæ concludit ponderata uerba privilegii. Si enim privilegium eximit eorum terras ab hoc onere, tunc coloni colentes illas participant illi privilegio. Si uero eximit personas, tunc licet illi de sua parte non soluant, coloni tamen non exempti de sua soluent; quod bene nota ad similia. ¶ ¶ Religiosi decimas non soluentes non incurrunt pœnas hic contentas; in quibus autem casibus procedunt pœne hic statuit, uide bonam gloss. in uerbo [Pr. luberna.] ¶ ¶ Ubique requiritur requisitio contra parem, uel inferiorem ad conuincendum eius contumaciam, sufficit unica. hoc colligitur hoc ex text. iuncta gloss. in uerbo [Exclam,] uide quod latius dixi, supra de sepul. cle. dudum. ¶ ¶ An constitutio, uel dispositio suspendens simpliciter quem ab officio, debet intelligi de officio a diuinit, an uero de temporalis, puta quia est sacrista, camerarius, &c. uide hoc bonam gloss. in uerbo [Officiis,] quam not. uide hic latius per docto.
- 14 ¶ Suspendens donec satisfecerit, non indiget absolutione, intercedente satisfactione, requiritur tamen declaratio super satisfactione; secus in sic excommunicato, debet enim indistinctè absolui. uide gloss. in uerbo [Dicitur,] quam semper menti tenebis. ¶ ¶ Dispositio concepta certo casu contra privilegiatos, apposta clausula in fine dispositionis, uidelicet privilegium non obstantibus quibuscunque &c. non tollit indistinctè privilegia quo ad omnia, sed solum quo ad ea, quæ prædictæ dispositioni obuiare possent. hoc uoluit gl. hoc in uerbo [Quibuscunque] ¶ ¶ Non dicitur quis plenè oblatus, nisi donauerit se & sua ecclesie, & eum effectum, id est cum non sit appositum aliquod pactum, uel conditio, quæ habeat ipsius obligationem tenere in suspensio; uide hic text. in n. iuncta gloss. penul. & ult. & de his oblati tam monasterio, quam ecclesie seculari, uide bonam & notabilem gloss. in c. uel ex continentie. 27. q. 1.

S V M M A R I V M

- 1 Decima fructuum beneficiorum non debentur indistincte, & semper Papa; sed solent imponi a papa ex causa, & ad tempus.
- 2 Hospitalia, & huiusmodi loca pia an includantur in dispositione de decimis beneficiorum loquente.
- 3 Fabricæ ecclesiarum an veniant sub decimis beneficiorum.
- 4 Prioratus, grangias, & pensiones an veniant in dispositione decimarum beneficiorum.
- 5 Distributiones quædam, & oblationes minutæ an subiacent oneri decimarum.
- 6 Capellæ & beneficia altarium an in dispositione de decimis beneficiorum intelligantur.
- 7 Decimas fructuum beneficiorum potest papa ad tempus & ex causa concedere principi, vel alteri.
- 8 Decimas quando Papa sibi, vel alius indici solvendas, debentur secundum taxationem constantem, & monetam currentem; secus si papa aliud exprimat.
- 9 Decima solutio quomodo fieri debeat, quando beneficia sunt taxata, & quando non.
- 10 Expensæ quæ, & quibus casibus sint deducendæ ante decimarum solutionem.
- 11 Papa si de beneficio alicui provideri mandet usque ad certam summam, certi monetæ inspicienda est taxatio decimæ in partibus observata, licet plus, vel minus in veritate percipiantur.
- 12 Papa si simpliciter mandet alicui provideri de beneficio usque ad certam summam, an verus valor, an vero communis taxatio inspiciantur.
- 13 Beneficium certe summe ad certam monetam si conferri mandatur, & illa monetæ non currit in illis partibus, quomodo satisfaciatur mandato.
- 14 Decima solutio, non de ipsis rebus, sed in pecunia numerata fieri debet.
- 15 Monetæ si plures in loco currunt, potest beneficiatus, de qua nullo, solvere decimam.
- 16 Libri, calices, & alia ornamenta divinis officiis deputata quamvis capi non possint pro solutione decimæ, secus tamen est in aliis libris, atque iocalibus.
- 17 Decima beneficiorum non solvitur an per secularem potestatem constringi possint.

CAPITVLVM II.

- 1 **S**I beneficiorum. ¶ Decima beneficiorum idest fructuum ipsorum beneficiorum non debentur indistincte & semper ipsi papæ, sed ipsas solent papæ imponere sibi, vel aliis, solvendas ex causa, & ad tempus, unde hic gloss. i. in princip. & gloss. in verbo [Tempus]. ¶ Circa istam decimam beneficiorum gloss. i. hic querit de quaque quæstionibus. ¶ Prima, an includantur hospitalia & huiusmodi loca pia. ¶ Secundò, quid de fabricis ecclesiarum. ¶ Tertiò de his, qui habent prioratus, grangias, pensiones &c. ¶ Quarto de quotidianis distributionibus, & de minutis oblationibus.
- 2 ¶ Quintò de capellanis & beneficiis altarium; & de eis, ut hic in præalle. gloss. i. habetur. ¶ Potest papa illas decimas ad tempus & ex causa cuius concedere, ut principi, vel alteri; & in regno Franciæ sæpe casus iste practicitur, unde hic gloss. in verbo [Cuius]. ¶ Dispositio huius cle. habet locum cum papa simpliciter imponit huiusmodi decimas sibi, vel alii solvendas, ut tunc debeatur secundum taxationem decimæ in illis partibus consuetam, & ad monetam currentem; sed si aliquod certum exprimat papa in concessione, illud servabitur, unde hic gloss. iuncto text. in verbo [Simpliciter]. ¶ Vbi beneficia sunt taxata in communi estimatione proventuum, fiet solutio decimæ secundum illam estimationem in partibus consuetam, ut si taxati sit beneficium in centum, soluat. 10. licet plus colligat, quam centum, vel minus; ubi autem nulla est taxatio, tunc ratione decimæ plus, vel minus soluit beneficiatus, secundum quod plus,

- uel minus singulis annis recipit, soluendo, scilicet veram decimam omnium reddituum beneficii. unde hic gloss. in verbo [Taxationem]. ¶ Et adverte quia hoc casu debent deduci expensæ factæ pro fructibus percipientis, & sine quibus fructus haberi non poterant, licet scius sit in communibus decimis, quas quisque solvere debet ex prædis suis, ut in cap. cum sint homines. eodem titulo. & hoc voluit notanter hæc gloss. supra alleg. quam vide.
- 11 ¶ Si papa mandat alicui provideri de beneficio usque ad certam summam certæ monetæ secundum taxationem decimæ, habet locum quod hic dicitur, ut inspicatur illarum partium consuetudo in taxatione decimæ, idest, ut provideatur de beneficio illius valoris expressi secundum taxationem decimæ, quæ solet esse in partibus, licet plus, vel minus singulis annis in veritate percipiantur; debet enim attendi æstimatio, quæ habetur in communi. hoc voluit gloss. hic in verbo [Consuetam]. Sed adverte, quia gloss. loquitur quando papa in rescripto se restringit ad certam summam secundum taxationem decimæ. ¶ Quid si simpliciter mandaret alicui provideri de beneficio usque ad certam summam, an debeat attendi verus valor, idest quod in veritate singulis annis percipitur; an vero communis taxatio ibi solita? ceris, si quæstio illa referatur ad text. idem erit dicendum, etiam cum simpliciter scribitur; quia in text. non fit mentio de aliqua taxatione, sed loquitur cum simpliciter sit concessio decimæ, & tamen deciditur eam deberi secundum æstimatorem solitam; in beneficio tamen in titulum concessio forte aliud esset dicendum, cum debeat fieri stricta interpretatio, ut in cap. quammus, de præben. li. 6. & ideo deberet attendi verus valor; & hanc quæstionem, si bene reminiscor, expressè tangunt domini de Rota, & credo tenuisse in capitul. ad aures de rescript.
- 13 ¶ Qui tamen si mandatur conferri beneficium certæ summe ad certam monetam, & illa monetæ non currit in illis partibus? unde hic gloss. in verbo [Consuetam]. prope finem, quæ notabiliter dicit, quod fiet comparatio monetæ ibi currentis ad illam, quæ in literis exprimitur iuxta pondus & consuetudinem cambii, quæ communiter esse solet, & non iuxta casualem christianitatis, vel veritatem, quæ propter casum acciderent; quæ verba diligenter nota ad similes quæstiones. ¶ Solutio decimæ beneficiorum debet fieri non in ipsis rebus, sed in pecunia numerata, unde gloss. in verbo [monetæ] iuncto text.
- 15 ¶ Si plures monetæ currunt in loco, potest beneficiatus solvere decimam de qua monetæ multæ, dummodo illa communiter currat; electio ergo est solventis, unde bonam gloss. in verbo [currentem] & valet ad alias quæstiones. & unde gloss. fin. in c. 2. de male. & de materia plenè per Bartol. in l. creditor. ff. de solut. & in c. olim, de censu.
- 16 & in c. quanto, de iureiur. ¶ Quamquam libri, calices, & alia ornamenta divinis officiis deputata capi non possint pro solutione decimæ; alii tamen libri, atque iocalia aliis usibus deputata capi poterunt, & distrahi. unde hic text. a contrario inneta gloss. in verbo [Deputata]. ¶ An non soluentes decimam beneficiorum, prout tenentur, possint constringi per secularem potestatem, unde gloss. fin. hic nisi contemnat censuram ecclesiasticam.

DE REGVL. ET TRANS. AD RE. Rub.

S V M M A R I V M

- 1 Dispositio indistincte loquens comprehendit omnes, etiam qui aliàs distinctione aliqua dignescuntur.
- 2 Constitutio de masculis loquens etiam pænalis habet locum in feminis.
- 3 Transiens de uno ordine ad alium, quibus casibus vocem in capitulo amittat, & ad dignitates inhabilis fiat.
- 4 Transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes, an aliqua officia habere possit, & qualia.

Transien

Abbas super Tertio Clementinarum.

- 5 Transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes auctoritate etiam sedis apostolicæ non euitat penas huius clem.
- 6 Transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes assummi non potest ad officium prædicandi.
- 7 Vicarius licet vicarium substituere non possit, ex causa tamen potest ad modicum tempus ponere alium loco sui.
- 8 Decretum irritans quibus casibus non operatur effectum suum inuifibile.
- 9 Constitutio concilii, seu Papæ licet aliquid inhibeat cum clausula, quolibet privilegio non obstante, non tamen per hoc ligatur potestas Papæ, vel successoris, quo minus possit concedere privilegium in contrarium.
- 10 Papa etiam cum concilio non potest imponere legem Papæ.

CAPITVLVM I.

VT professores. et dispositio huius cle. habet locum etiam in illis, qui fecerunt professionem infra 15. annum suæ ætatis, uel altius infra probationis annum in monasterio mendicantium, & postea intrauerunt ordinem non mendicantium, cum litera ista loquatur indistincte in principio sui, de quo uide hic per gloss. 1. post principium. ¶ Constitutio istius cle. 1. locum habet etiam in feminis ordinum mendicantium si transierint ad non mendicantes. uide hoc gloss. in uerbo [Quilibet]. ¶ Si mendicans transit ad alium ordinem mendicantem, uel non mendicantem, non habet locum hæc constitutio. solum ergo habet locum in uno de quatuor casibus, scilicet cum mendicans transit ad ordinem non mendicantium. uide hic text. in uerbo [Non mendicantium.] ¶ Siquis de ordine mendicantium transiit ante hanc constitutionem ad ordinem non mendicantium, licet ibi obtineret tempore huiusmodi constitutionis prioratum, uel aliquam administrationem, non tamen habere debuit post hanc constitutionem uocem in capitulo, nisi forte fuisset in illo ordine principalis prelati; hoc uoluit gloss. secundum unum intellectum in cle. 1. prælat. in uerbo [inbi.] ¶ An is qui de ordine mendicantium transiit post hanc constitutionem ad ordinem non mendicantium possit habere aliqua officia ibidem, quæ non sunt subiecta ecclesiasticæ regulæ, sed consistunt in facto, ut officium œconomatus &c. uide gloss. super uerbo [Officia] in principio, quæ uidetur dubitare nam de primis officiis non est dubium, quod ad illa etiam extra monasterium assumi non possit, ut in §. prioratus. et not. quod procedit iste text. etiam si auctoritate sedis apostolicæ transiit, ut patet in text. ¶ Transiens de ordine mendicantium ad ordinem non mendicantium non potest assumi ad officium etiam prædicandi, uide hic gloss. notabilem, in uerbo [Officia.] Et nota ex ipsius ratione, quod prædicare est officium curæ; competit enim de iure communi solis curatis, de quo uide text. cum gloss. in clem. dudum de sepul. ¶ Licet vicarius substituere alium non possit in uicaria, ex causa tamen ad modicum tempus potest alium ponere loco sui, uide gloss. hic, & tene menti in uerbo locum illorum. & plenius per Archi. in c. perlectis. 25. dist. 8. & aliquid per gloss. in cle. una de offi. uic. ¶ Decretum irritans non operatur effectum suum indistincte, illa enim cadunt in decretum, quæ sunt retractabilia. sunt enim quedam de officio curæ, quæ non possunt cadere in decretum, quia non sunt retractabilia, ut baptizare, eucharistiam dare, & his similia. Item est in his, quæ consistunt in facto, & nequeunt non fuisse, sicut prædicare, castaldia, & similia. uide gloss. in uerbo [Irritum.] & tene menti. ¶ Licet constitutio concilii, seu papæ cum approbatione concilii aliquid inhibeat cum clausula, quo nis privilegio non obstante, non tamen per hoc ligatur potestas papæ, uel successoris, quominus possit concedere privilegium in contrarium. uide hic gloss. notabilem in uerbo [Privilegium] quam

10 singulariter nota. ¶ Ex qua habes quod papa etiam cum concilio non potest imponere legem papæ, & uidetur probari in c. cum in cunctis iuncto. c. innotuit. de electi. quod tamen limica, ut not. Spe. in tit. de electi. sub rubrica. de dispen. in §. tunc breuiter. prope fi.

S P M A R I V M

- 1 Habitus assumptio, uel delatio an, & quando tacitam inducat professionem.
- 2 Habitus delatio patenter distinctus, ut in colore, scissura, uel forma, quantumcunque tempore non inducit professionem.
- 3 Habitus delatio, quo profecti, nouitii, & uitam communem ex gerentes nuntii, non inducit professionem in eo, qui in pupillari ætate illam assumpsit, quantumcunque tempore deferat in religionem.
- 4 Habitus delatio extra religionem quantumcunque tempore non inducit professionem.
- 5 Habitus etiam indistincti delatio inducit intra annum post pubertatem professionem tacitam.
- 6 Habitus distincti latenter, puta per benedictionem, delatio inducit per annum professionem in monasterio, in quo delatus est.
- 7 Habitus professorum assumptio inducit professionem in genere, & traditio professuæ.
- 8 Professio tacita, si expressè scienda exigit in masculo annum 14. in femina uero 12. nec sufficit malitia ad supplendum ætatem.
- 9 Annus, per quem causatur tacita professio debet esse completus.
- 10 Per ista dicta denotatur professio.
- 11 Habitus nouitiorum delatio per annum tacitam inducit professionem, si post pubertatis annos quis portauerit.

CAPITVLVM II.

Eos qui. et an & quando assumptio, uel delatio habitus inducat professionem tacitam. uide hic plenius per gloss. 2. ex qua collige aliquas conclusiones, quia propter casuum uarietatem uidetur inueniendis intricata. ¶ Prima conclusio, delatio habitus patenter distincti, ut in colore, scissura, uel forma quantumcunque tempore non inducit professionem. hoc probatur hic in fine literæ. in uerbo [Sed maxime] in fin. ¶ Secunda conclusio, delatio habitus indistincti per modum de quo in c. eodem tit. lib. 6. ut, quia non solum profecti, & nouitii illo utuntur, sed etiam gerentes uitam communem cum eis, non inducit professionem in eo, qui in pupillari ætate illum assumpsit, quantumcunque tempore deferatur; ut probatur in d. c. 1. eodem tit. lib. 6. nec hodie corrigitur per istum text. ut no. hoc gloss. super uerbo [Portauerit] secus autem in eo, qui illum assumpsit in pubertate. inducit enim in eo tacitam professionem post annum, ut probatur in d. c. 1. §. qui uero. ¶ Tertia conclusio, delatio habitus extra religionem quantumcunque tempore non inducit professionem. hoc uoluit scire iste text. in uerbo. [In aliqua religione &c.] ar.umptio per contrarium, & expressus tenet hic gloss. in uerbo [In aliqua.] quam singulariter notabis. & facit. c. ut clerici. de regu. ¶ Quarta conclusio, delatio habitus indistincti, ut est ille, quo utuntur pariter nouitii & conuersi, inducit infra annum post pubertatem professionem tacitam, ut in c. 1. eodem tit. lib. 6. ¶ Quinta conclusio, delatio habitus distincti latenter, puta per benedictionem, inducit per annu professionem in illo monasterio, in quo habitus fuit delatus. hæc conclusio probatur singulariter per istum text. ¶ Assumptio habitus professorum inducit professionem in genere, si datur perfectiora triduis de quo tamen dicendum, ut habetur in c. constitutorum. eodem tit. lib. 6. in fin. etiam si talis habitus latenter distinguatur ab habitu professorum, ut probatur in d. c. 1. in fin. nec in hoc ille text. imitatur per istum text. qui loquitur in alio casu, ad quem litera ista restringitur; ut no. hic in gloss. magna in uerbo. [Hic uero] quo

[Quo ad hunc casum &c.] Et ex prædictis & ex glo. ista magna in ner. [Ex his] no. triplicem habitum novitiorum distinctum, & hoc dupliciter, ut s. dixi, & patet hic in tex. indistinctum, & indistinctissimum. ¶ Ad professionem faciendam tacite uel expressè requiritur pubertas, ita quod in infans debet esse. 14. annorum, forma uero. 12. nec infans ad istum effectum, quod prudentia uel militia suppleat ætatem. hoc uoluit hic glo. in ner. [Aetate] quam no. Ex qua habes unam differentiam inter professionem, & matrimonium carnale; nam in illo malitia supplet ætatem, ut in cap. puberes. de despon. impub. ¶ Text. iste locum habet etiam in fratribus mendicantibus, uide hic glo. in uerbo [Religione.] ¶ Annus, per quem censatur tacita professio cum delatione habens novitiorum in liliante, uel latenter distincte, debet esse completus. uide hic glo. in uerbo [Per annum.] Ex quo not. q. ista dictio, p. denotat perfectionem anni. facit. l. urbana. ¶ S. perno. tate. ff. de uerbo. signific. ¶ Per delationem habitus novitiorum tempore annali inducitur tacita professio, dum modo post discretionis annos quis ratem habitum portauerit, nec habet obflare quod illum assumpit ante pubertatem. uide hic glo. in uerbo [Portauerunt] & uide text. in c. 1. co. in lib. 6.

DE STATU MONACHO. Rub.

SYMMA RY M.

- 1 Monachorum habitus nigre lo quare fuerit inuena.
- 2 Infirmitatem quid designet.
- 3 Vetus superior monachorum habitus proxima debet esse nigri bruni, uel albi coloris.
- 4 Regula unde dicitur.
- 5 Regum unde dicitur.
- 6 Monachi uis, pluresque bonos in uerbo proxima habitus portare non debet.
- 7 Vetus omne prohibuitur: & monachi pro foderaturis curia ueluti.
- 8 Conuersio excusat monachos, si meliori panno utuntur in uno monasterio, seu provincie, quam in alia.
- 9 Abbas, prior, uel alius presbiter, quibus casibus teneatur portare stolum, cucullam, & scapulare, & nam. c. 1.
- 11 Monachi non possunt uti scapulari sine cappam, nisi cum induuntur a l'fer uentum in diuina.
- 12 Cucullus, stolum, & cap. & rotundellus quid sint.
- 13 Isteles non avertantur regulariter ad confutationem, & corpus Christi a fumentum, nisi singulis annis; Monachi uero singulis mensibus.
- 14 Novitiorum appellatio que ueniat.
- 15 Penam, uel accusationem non debent religiosi personaliter intendere, cum si a eis habentur rebus.
- 16 Monasterio natus, uel abbat, suspensio, beneficiorum collatio ad que denotantur.
- 17 Monachi cum seculum habent, & canonicis regularibus prohibent esse accedere a curiam principum secularium absque speciali prelatum licentia.
- 18 Abfones 12 clausi, & 12 seculi, unde remiss.
- 19 Monachi, & canonici regulares utraque curiam principum animo distinguendo monasterium, uel prelatum, in curiam excommunicationem ex solo etiam accessu.
- 20 Monachi tenentes arma intra septa monasterii sine abbatis licentia sunt ipso facto excommunicati.
- 21 Armarum appellatione quid ueniat, tam iure communi, quam stricte.
- 22 Arma in stricta significatione restringuntur ad maiora secundum sibi hactenus materiam.
- 23 Dispositio loquens simpliciter de monachi habet locum in omnibus, & nigri, quam albi, & reliquis.
- 24 Prior ut habeat in priorat duos monachos, si redditus non sufficiant, non est necesse.
- 25 Prioratus non sufficiens priori & socio sit unum per ordinatum loci.
- 26 Abbat, an possint unire propria aut orate ecclesias pleno iure sibi subiectas.
- 27 Abbat, an possint prescribere potestatem uniendo ecclesias, & beneficia sibi subiectas.
- 28 Monachos non posse habitare sine socio in capella, in quos monacho habeat locum, & in quo non.
- 29 Clerici secularis habens ecclesiam debet habere clericum in minoribus, & quo aduenient in diuina.
- 30 Prioratus commendam non potest monachus obtinere nisi 25. annis at tegeris, & quid in non commendam curato, & non curato. nu. 31.

- 32 Prior ecclesie commendam, qui non facit se infra annum in sacerdotem promoueri, priuatur ipso facto.
- 33 Monachalem ordinem non professus non potest præfici alicui prioratu regulari, uel administrationi.
- 34 Professus præfatus non debet stare in monasterio principali, sed in suo prioratu, seu administratione teneatur residere.
- 35 Monachus uelum simplex, sed etiam prior non potest se ad fundam conferre sine sui abbatis licentia.
- 35 Monachus, si ultra iuris debitum grauatur a superiore suo, potest ad superiorem superioris supplicare, uel appellare.
- 37 Abbat negligente officium suum explere, etiam non monachi in primitiis scientiis inuoluntur, & ipsi aut corrigere eum, aut supplere debet.

CAPITVLVM I.

NE IN AGRO. ¶ Nigredo habitus monacho in signum mortificationis carnis, & uiciorum, fuit inuentus; sed utinā hodie deficientibus meritis non significet meritorum & uirtutum obfuscationem. uide hic glo. in ner. [Sacro.] Conflō illius ele. hēt locum in monachis nigri duntaxat, laluo qd no. j. in s. lane. & s. quia uero. cum s. se. Et potuit esse rō, quia alij monachi cōter habent corpus & caput maris ut ceteros, camaldulentes, & his similia, quo capie. carent nigri monachi; aduerie, quia in prium facit tex. post princ. ibi [Nigri, bruni, uel albi coloris &c.] & sic aperit ut comprehendere monachos et albos. & facit qd j. no. in gl. in uerbo [Albi] cogit i. Vi die sequendo gl. q. tex. loq. non de ipso habitu, sed in st. p. xima ipsi habitu, ut est tunica, qua si inuat, q. monachi nigri debent portare uellem. p. xima habitus de nigro, bruno, uel albo colore, ut colligi ut ex principio iuncto uer. [Statu] uel loquit de superiori ueste p. xima habitui. scapulari. & tūc itat primū dictū. & p. hoc dicto optime facit hic text. in uerbo [Si etiam] qui clare loq. de superiori ueste. ¶ Locustetium cōponitur a lecto & sterno, & ponit p. lecto sitato & parato & o. ipsius paramēto. uide hic in ner. [Lecteternis.] ¶ ¶ Ve stis superior monachorū habitui p. xima dēt esse nigri, bruni, uel albi coloris iuxta morē apud eos seruati soliti in regione, qua degunt. Et dī habitus flos, cuculla, uel scapulare. Et no. cū illi tres colores p. mitterantur hic, alij oēs uir prohibiti, qd multi non ponderant; & ergo dicit ita, q. de colore non causent monachi, non intendit q. oibus coloribus possint uti. sed q. non causent inter colores p. miltos, dicendo q. iste sit sanctior, & pulchrior, uel melior. huc uoluit hic text. post princ. in uer. [Statum] iun. gl. in uer. [Habitu] & in uer. [Albi.] ¶ Et not. ex tex. & gl. q. si alij oēs colores p. ter istos tres phibent monachis in ueste habitui p. xima, totius uir phibiti quo ad ipsam habitū principale, & hoc apte sentit p. al. gl. in uerb. [Albi.] ¶ ¶ Regio regionis dī a regio regis & est patris, quā rex regit, & hēi diuinitum, regula, quā p. xima regio. uide hic gl. in uer. [Regione.] ¶ ¶ Pugna dī clausa manus compunctione digitorū, & dī a pugno, qui. n. uult pugnare stringit pugnum, hoc ponit gl. in uer. [Pugnum.] Monachi non debent portare unū, uel duos bonos, seu plures in ueste p. xima habitui. ut hic in uerbo [Si etiam ipse uer] &c. iuncta gl. in uer. [Quamodo libet.] Et aduerie, q. a respū uelutis superioris, hoc est cucullæ, uel floci, hoc est in dubitatus; sed quo ad tunicā pōt dubitari, sed idē p. nō di cendū, cum illa portent frequenter sub scapulari, & sic est habitui p. xima. Et arguendo a spāli uir, q. in aliis uestimentis inferioribus non sit eis prohibitum portare bonos. ¶ ¶ Appellatione cendati uenit omne sericū, uide hic glo. in uerbo [Cendatum] & no. ex illa glo. iuncto text. in uerbo [In uestibus] q. nil de serico debent monachi portare in uestibus pro foderaturis. ¶ Quod monasterium dicitur habere certum numerum monachorum, quando talem numerum habet incluso etiam prelati. uide hic text. in uerbo [Rursus] iuncta glo. in uerbo [Dico decem monachorum] quam nota. quia facit ad multa. ¶ Septum dicitur a septio sepiis, & idem est quod clausura. uide gl. in uer. [Septa.] ¶ ¶ Consuetudo excusat monachos, si meliori panno utuntur in uno monasterio, seu

Abb. super Terrio Clemen.

D

in una

Abb. super Tercio Clementinarum.

in una provincia, quam in alia. uide text. in uerbo [Rer-
sus] iuncta glo. notabili in uerbo [Consuetudo] quam glo.
intelligo, dummodo nimium non excedatur regularis
modestia in qualitate panni. argument. huius text. post
9 principium ante uersiculum [Si enim.] ¶ In monasterio,
in quo fuerit congregato 12. monachorum, aut supra,
abbas, prior, uel alius praesidens intra septa monaste-
rij portare debet flocum; in alijs autem monasterijs,
ubi non est tanta congregatio, cucullam; cum uero ab-
bates, priores, aut alios praesidentes, & monachos extra
monasteria proficisci contigerit, flocum, cucullam, aut
cappam clausam habeant, & subeas cappam, si eam por-
tauerint, cucullam deferant, aut, si maluerint, scapula-
re. Et aduerte, quia licet sub cappa sit portandum sal-
tem scapulare, sub flocum, uel cuculla non, quasi illa sint
10 habitus, sed non cappa. ¶ Et dicitur cappa a capite,
siue a capio capis, quia totum caput hominem, non ta-
men habet caputium appensum, sicut cuculla, uel flo-
cus; ideo portatur sub illa scapulare. rotundelli tamen,
qui nunc sunt in usu, non sunt proprie cappae. haec uoluit
tex. isti in uer. [Rerfus] cum sequenti. iuncta glo. nota-
bili in uerbo [Cappam] quam not. hoc procedunt regu-
lariter. Sed cum adferendum in diuinis officijs albis
uel sacris uestibus induerunt, aut cum occupabuntur
in operibus, nisi eis liceat scapulari, ut hic in uerfic. se-
quenti qui incipit [Cum autem ad seruiendum] & uide glo.
11 in uerbo [Abas]. ¶ Ex quo text. nota, quod secun-
dum dispositionem huius cle. monachi non possunt ui-
scapulari sine cappa, nisi cum induuntur ad seruiendum
in diuinis officijs albis aut uestibus sacris, seu cum occu-
pantur in operibus, sed debent portare uestes, prout su-
12 pra dictum est. ¶ Et aduerte, quia nomine cucullae uenit
habitus longus & amplus manichas non habens; nomi-
ne uero floci intelligitur habitus habens longas & am-
plias machinas, ut hic habetur in uerbo [Verum] de cap-
pa non habetur hic propria significatio. glo. tamen supra
allegata ponit eam ut distinctam à rotundello, & non
declarat differentiam, puto quod de mente gloss. fuerit,
quod rotundellus dicatur mantellus longus apertus ta-
men ante, sicut multi solent uci hodie; cappa uero est ma-
tellus rotundus cooperiens totum hominem non aper-
13 tus, sicut uentur hodie praetati. ¶ Licet fideles non ar-
deantur regulariter ad consistendum, & ad corpus Chri-
sti summenlum, nisi singulis annis; monachi tamen tenen-
tur singulis mensibus, prout hic in uerbo [Sane] continen-
tur. de quo etiam in uerbo [Singulis]. ¶ Et an hoc compre-
headat etiam alios monachos non nigros, gl. praallega-
ta uidetur dubitare, uidetur tamen concludere honestu
14 esse, quod sic. ¶ Appellatione notitiorum ueniunt non so-
lum nouiti non professi, sed etiam professi nouiter rece-
pti non bene instructi in obseruantia regulari, seu diui-
nis officijs; hoc uoluit hic gl. in uer. [Nouitijs] & istis no-
uitijs debet deputari fidelis instructor &c. ut hic in uer.
[Nouitijs]. ¶ Nota differentia inter uenationem, & aucu-
pationem. uenatio fit ad bestias, & aucupatio ad aues,
inde aucupator auium captor, uide hic text. in §. porro.
iū. gl. in uer. [Venationibus]. ¶ Canes ad custodiam apti pos-
sunt hodie teneri intra monasterii septa, secus de canibus
& auibus uenaticis &c. uide text. in d. §. porro. iuncta gl.
15 in uer. [Venaticos]. ¶ ¶ No. quod religiosi non debent intende-
re personaliter uenationi, uel aucupationi, etiam si in his
habeant redditus, uide rex. in d. §. porro in uerbo [Perso-
nalem] quem non maxime in fine sui. ubi habetur quid di-
16 cendum in clericis secularibus. ¶ Monasterio uacante,
uel alias abbate suspensio, beneficiorum collatio ad ab-
batem pertinens non deuoluitur ad priorem claustrale,
& capitulum monasterii, sed debet obseruari quod hic in
c. uno, ne se. ual. li. 6. m. casus hic contentus est specialis, &
ad alios casus non extendendus. uide hic bo. gl. in uerbo
[Si quis autem] in fi. in uerbo [Et praemissum]. quani no. bene.
¶ Iustus & bonis obseruantia regularis est suae iugum

quibus est claustrum quasi aqua piscibus. 16. q. 1. c. pla-
cuit. 2. Aliis est. carcer de sent. exc. c. ut famz. & ad uerum
que. 28. di. de his no. uide text. in §. quia uero iuncta glo.
in uerbo [Suaui]. ¶ Et dicitur iugum a iungo iungis, & sic
solet uocari instrumentum, quo hones iunguntur. ut no.
17 hic in gl. sequenti in uerbo [Iugo]. ¶ ¶ Constitutio ista in
§. quia uero. ligat monachos cuiuscunque habitus & ca-
nonicos regulares, ne accedant ad curiam principum leu-
larium absque speciali praetorum suorum licentia &c.
Nec mirum cum liget etiam canonicos regulares. hoc
uoluit gloss. in uerbo [Canonici]. ¶ Et hoc specialiter dicit
gloss. hic. quia supra uoluit constitutionem istam non
extendi regulariter nisi ad monachos nigros propter uis-
ba posita in principio, sed dicit ut supra dixi latius.
¶ Monachi a administrationem habentes possunt impu-
ire ad curiam principum, cum saepe eos ire oportet
propter causas suarum administrationum. uide hic text.
18 iuncta glossa. in uerbo [Non habentes]. ¶ ¶ Duodecim
abusiones claustrum, & 12. abusiones seculi uide not. hic
19 per gloss. in uerbo [Curias] & nota illam. ¶ ¶ Monachi
cuiuscunque habitus & canonici regulares intrantes curi-
am principum, animo da uindicandi monasterium, aut
praetatum incidenti ipso facto in sententiam excommu-
nicationis, siue habuerint a praetato licentiam eundi, si-
ue non. Item siue damnificauerint, siue non, sufficit
enim animus cum accet; uide hic text. iuncta gloss. in
20 uerbo [Ips] c. q. ¶ ¶ Monachi tenentes arma intra se-
pta monasterii sine licentia abbatum suorum sunt ipso
facto excommunicati. text. unicus est hic in §. quia uero.
praetate quoque. Et nota, quia punit tenentes. Si ergo
monachi ueniunt de foris ad claustrum cum armis not.
animo tenendi in claustro, non ligantur; nec etiam
simplici delatione. hoc uoluit hic gl. in uerbo [Tenent].
21 ¶ ¶ Quid uenit appellatione armorum tam in communem
quam strictam. uide hic gloss. in uerbo [Arma] quam nota
praecipue quo ad duo. Primum, quatenus dicit, quod sim-
plice arma dicuntur, quibus defendimus tela, quibus im-
pugnamus. Instru. de publi. iudi. §. item lex cornelia. Se-
cundo in eo, quod dicit, quod licet armorum appellatio
sintiles, & lapides comprehendat, & omnes, quod manu &
archu mittitur, ut in praedicto §. item lex, putat tam en-
quod d. auctor non sic late hoc intellexit, sed solum ma-
22 iora, ut loricas, clipeos, lanceas &c. ¶ ¶ Ex qua singu-
liter nota, quod armorum appellatio non capitur hic la-
ge indifferenter, sed secundum si. beneficium materiam re-
23 stringitur ad maiora &c. ¶ ¶ Quotiens dispositio loque-
tur simpliciter de monachis, habet locum in omnibus si-
nigris, quam albis. & reliquis, uide text. in §. [Ad hac] iun-
cta gl. in uerbo [Monachi] quam no. Ideo concludit gl. hic
§. [Ad hac] habet locum in omnibus monachis, ut non ha-
buerit singuli in administrationibus, si u prioratibus &c.
24 ut in text. ¶ ¶ Non est necesse, ut prior habeat in prioratu
duos socios, si redditus non sufficiunt, sed satis est. g. ha-
beat unum uide hic gl. in §. [Ad hac] in uerbo [Duobus]. Si
autem non sufficiunt priori & socio providebitur, ut in
25 litera habetur. ¶ ¶ Prioratus non sufficiens priori & so-
cio, poterit uniri per ordinariū loci officijs monasterii,
ad quod perinet, puta elimosynarum, sacristiarum, cellarum, &
similibus uide hic text. notabili in §. ad hac iuncta gloss.
in uerbo officijs. & dicit, ut latius in text. continetur, &
in gloss. in uerbo [Assensu] ubi habetur, an debeat inter-
uenire consensus abbatum, & capituli ecclesiae cathedra-
26 lis ¶ Quod abbates non possunt propria auctoritate uni-
re ecclesias etiam pleno iure sibi subiectas gloss. est hic
singularis in uerbo [Ordinarios]. Ego dubito eo casu
quo essent pleno iure subiectae, nam tunc potest in illa
exercere episcopalia iurisdictionalia, ut notat gloss. sin-
gularis in clementi. prima. de rebus ecclesiarum non a-
lienandis. & facit quod plene dixi in capitulo si-
27 gnificasti. de foro competenti. in lectura. ¶ ¶ An au-
tem abbates possint praescribere potestatem uniendo
ecclie.

ecclesias, seu beneficia sibi subiecta, seu spectantia ad col-
lationem suam, unde hic gl. in uerbo [ordinarios] post prin-
cipium, quæ ponit opiniones, & finaliter concludit, &
bene, q. sic quia hoc est dignitatis & iurisdictionis, non
autem ordinis; ad hoc c. accedentibus, de excess. prala. &
quod ibi no. in gl. & in c. literas, de resti. pol. requiritur
tamen titulus, cum sit contra ius, nisi sit tanti temporis,
28 de cuius initio &c. ut in gl. quam no. q. iura dicentia, q.
monachi non debent singul. inter habitare in capellis,
sed debet ad minus hère quilibet unum socium, cum quo
possit aliquam stabilitatem claustru seruire, debet intel-
ligi in monachis claustralibus, qui possunt ad libitum ab-
hatis ad claustrum reuocari, secus autem in monachis
seu canonicis perpetuo institutis ad aliquam ecclesiam
curatam; quia cum tales nullam habeant amplius cum
monasterio communionem. 6. q. x. s. i. capitu. ne pro
cuiuslibet non tueretur talis habere socium sui ordinis,
nec abbas illi socium dare tenetur, ex quo non est am-
plius sub eius cura: unde hic glossam notabilem in uer-
bo [Ad claustrum] quam tene menti, quia quotidie est
29 in practica. ¶ Clericus secularis habens ecclesiam
debet habere seruitorem, puta clericum in minoribus,
qui eum adiuuet in divinis, non autem tenetur habere
locum, sicut monachus claustralis; unde talis locus
sufficere potuit presbytero & seruitori, qui non suffi-
ciat duobus monachis, unde hic bonam glossam in uer-
bo [Sernitum] iuncto text. ¶ Prioratum conuentua-
lem nō potest monachus obtinere nisi 25. annū attigerit.
& dicitur conuentualis in quo sunt plures collegialiter
non ut singuli: est hic text. in §. ceterum. iuncta glossam
in uerbo [Conuentualis]. Prioratum autem non conuentua-
lem habentem tamen curam animarum, si cura ipsa non
per sit, sed per presbyterum secularē exerceatur, po-
test monachus habere, postquam peregerit. 10. annū,
& non prius. Sed si cura exerceri debeat per priorem, de-
bet attigisse 25. annū. de hoc est text. hic in §. ceterum.
iuncta glo. notabili in uerbo [Et si] dicit tamen prædicta
glo. quōd licet ita conditionaliter uideatur loqui text.
non tamen uidetur de mente, ut claustralis exerceat cu-
ram per se cap. i. de cappel. mona. dicit in hoc dictum pro
cedere in eo iure comuni inspecto, tamen ex consuetu-
dine potest claustralis curam per se exercere, ut notan-
ter uoluit hic do. & dixi in dicto capitu. i. de cappe.
31 monacho. ¶ Quid autem si prioratus non est con-
uentualis, nec habet curam animarum, text. autem glossa
non aperit hic text. tu dic ut plene scripsi in super mor-
dinata, de præb. c. quamquam. c. licet canon. de elec. lib.
6. locum non habeat in ecclesiis collegiatis, & assumptis
ad ipsarum regimen, ut eodem titulo. c. statutum, lib. 6.
32 ¶ In prioribus tamen conuentualibus & religiosis, &
ipsorum prioribus locum habet, ut probatur hic in §. ad
h. ec. & uide glo. in uerbo [Ifor] priuatum enim ipso fa-
cto prior etiam ecclesie conuentualis, qui non facit se
33 infra annum in sacerdotem promoueri, ut hic. ¶ Non
professus ordinem monachalem non potest præfici alicui
prioratui regulari seu administrationi alicuius mona-
34 sterii. ¶ Et professus præfectus non debet stare in mona-
sterio principali, sed in ipso prioratu seu administratione
tenetur facere residentiam quacunque consuetudine
non obstante, nisi studiorum, uel alias rationabili causa
ab huiusmodi residentia excludat, text. est hic singularis
35 in §. sine prioratu. ¶ Et nota ex illo, q. nedum simplex
monachus potest de sui abbatis licentia ad studium se-
conferre, ut in c. 2. de cler. uel mo. lib. 6. sed etiam prior,
qui alias tenetur ad residentiam, ut hic. Et idem dic de ab-
bate. A quo autem abbas debet habere licentiam, unde
per Io. And. in d. c. 2. & in §. ad ampliationem, hic prope
finē ubi ponit q. locū habet in quibuslibet monachis, &
hoc propter uerbi. [Quilibet] in text. positum, hoc uoluit
glo. in uerbo [Quilibet] tenetur ergo quilibet monachorum
se facere promoueri ad omnes sacros ordines, ad moni-

tionem sui abbatis &c. ut in litera. Et profecto mihi sa-
tis placet, ut ille text. in totum sibi uendicat locū in oībus
monachis cuiuscunque habitus; tum quia eadem est ratio
in omnibus, nec uerba bene pon. iterum refutunt; tum
quia non uideo, quare in parte habeat locum in omni-
bus, & in parte non. Et facit quod uo. gl. in cle. i. s. de re-
36 feri. & quod ibi dixi. ¶ Si monachus ultra iuris debet
a superiore suo grauatur, potest ex legitima causa ad su-
periorē superioris supplicare, uel appellare, ad instar
serui supplicantis contra dominum. C. de preci. in p. off.
l. i. de appe. c. de priore. hoc uoluit gl. in uerbo [Legitima.]
37 ¶ Si abbas non constituit magistrum in monasterio, ut
monachos instruat in primitiuis scientiis, legitima causa
nō subsistente, debet episcopus opus illud ad hoc cogere, uel
ipse illum constituere, hoc uoluit glo. hic in uerbo [Facul-
tates.] Ex qua nota, quod abbas negligente explere offi-
cium suum, debet episcopus supplere modo prædicto.
& facit quod leg. & no. in c. quanto. de offi. or. & de hoc
dic ut ibi generaliter legitur & notatur.

S Y M M A R I V M.

- 1 Celebris unde dicatur.
- 2 Monachum monasteria, quomodo, quando, & per quos uisitari de-
beant.
- 3 Visitatores impediunt, nisi moniti respiciant, excommunicationem
i. fo. facto incurrun. & mon. 25.
- 4 Temporum monasteriorum quos sint species, & ex quibus uisi-
tentur.
- 5 Monachum monasteria ubi subsunt alii monasterii monachum, quar-
do, & per quos uisitari debeant.
- 6 Monasteria singulis annis uisitari, quomodo intelligatur.
- 7 Monasteria an uisitari possint pluries, quam semel in anno, & quan-
do, & in quibus habeat locum.
- 8 Monachum monasteria prædicta non uisitare singulis annis pec. ant.
- 9 Capitula super quibus uisitatores monasteriorum inquirunt, quomodo
sint formanda.
- 10 Abbatissæ, Abbates, monachum, & monachorum appellatione inclu-
duntur.
- 11 Monasteria an possint nutrire com. m.
- 12 Monasteria etiam exempta tenentur ad procuracionem, quando uisi-
tantur.
- 13 Constitutio noua prouidens in certis casibus extenditur ad casus si-
miles expressis.
- 14 Abbatissæ quæ necessario benedicienda sint, & quæ, & quando non.
- 15 Consecratio legitimo tempore firmata, in & quando a contraria obser-
uantia ueritur, & liget.
- 16 Benedictio abbatissæ est simplex, & quare, & quid hoc importet.
- 17 Benedictio abbatissæ nimis est, quam abbas, & quibus diebus mira-
que benedictio dari debeat.
- 18 Benedictio abbas, & abbatissæ an iterabilis sit.
- 19 Abbatissæ non potest eligi que corrupta sit, & a papa talis promouet, be-
nedicti non debet.
- 20 Abbas non faciens se mira annum benedicti, an exeat a iure suo, siue ab-
batissæ.
- 21 Dispositum in abbatibus & monachis habet locum in abbatissis & mo-
nasteriis in his, quæ congruere possunt, secus e contra.
- 22 Clausula, si contentus tali re, quid importet.
- 23 Ecclesiæ cathedralis, q. alia inferior siue diceps, pot. dici ipsius epi.
- 24 Episcopi moniales uisitari licet certus numerus personarum sit. Statutus,
non tamen p. hoc petitorum numerus statui intelligi restrictus.

CAPITVLVM II.

Attendentes. ¶ Celebris dicitur a celo, & ponitur
pro sancto, pro solenni, pro festiuitate, pro frequen-
tato, unde glo. hic in uerbo [Celebris]. ¶ Singula mona-
chialium monasteria debent singulis annis per ordinarios
uiscari non exempta propria, exempta uero, quæ sedi
apostolicæ immediate subiant auctoritate apostolica.
exempta uero alia, per eos, quibus subiant, text. est hic
singularis iuncta glossa in uerbo [Ordinarius]. ¶ Et impe-
dientes ipsos uisitatores, nisi moniti respiciant, ex-
communicationis sententiam ipso facto incurrun, ut
hic in fine singulariter & optimè probatur. ¶ Mon-
Abb. super Tertio Clemen. D. 2. nasse-

Abb. super Tertio Clementinarum.

naſteriorum dux ſunt ſpecies. Aliqua ſunt ita exempta, quòd non recognoſcunt ſuperiorem, niſi papam. Aliqua ſunt exempta, quia ſunt de ordine exemptorum, ſicut monaſteria ordinum ciſterciën. camaldulſenſium, & ſimilia. Iſta ultima non viſitat nec corrigit ordinarius loci, ſed abbas, uel prior, cui ſubſunt: priora uero, quæ immediate ſubſunt pape, viſitantur auctoritate apoſtolica per ordinarium loci; & ſic ordinarius loci in hoc eſt delegatus pape, per illa uerba, [*Auctoritate apoſtolica*] hoc uoluit text. hic multa gloſſ. in uerbo alio. & in dicto text. in capitulo cum aliquibus de reſcriptis. libro ſexto. ¶ Sed dubium eſt, quid ſi monaſteria monialium ſubſunt aliis monaſteriis monialium? dubium facit, quia maior prælata non poteſt exire clauſuram, ut in capitulo unico. eodem titulo libro ſexto, & per conſequens non debet poſſe per ſe viſitare, & ſic loci ordinarius deberet ſupplere. Archi. hoc tractat in dicto c. unico. & tenet, quòd illa maior prælata per ſe viſitare non poteſt; ſed, cum ſit iuſte impedita, uiſitabit per alium. 10. quæſt. 1. c. episcopum. facit de offi. ordi. c. ſi episcopos, lib. 6. & ſecundum hoc ceſſabit ibi officium ordinarii ſecundum glo. hic præalleg. in uerbo [*Alia*] prope medium. ¶ Quomodo intelligitur, quòd annis ſingulis monaſteria uiſitentur, an ſufficit quòd in fine unius anni, & an principio ſecundi. uide hic gl. in uerbo [*Annis ſingulis*] quæ remittit ad notata. in capitulo. in ſingulis. in principio. de ſtatu regu. ¶ An monaſteria poſſint uiſitari pluries quàm ſemel in anno. uide hoc gloſſ. in uerbo [*Annis ſingulis*] quæ dicit, quòd ſic, per nota. in capitulo. mandamus. de offi. archi. & in capitulo. cum uenerabilis. de ceſſi. & hoc dicit indubitanter in non exemptis. Idem tamen putat in exemptis, cum hæc littera huic dicto non contradicat. & hoc nota. ¶ Peccant prælati non uiſitantes monaſteria monialium ſingulis annis, cum eis hoc præcipiatur hic per uerbum [*Debeat*] quod importat neceſſitatem, licet aliquando ſapiat honeſtatem, ſed illud eſt ſpeciale. & ſic intelligitur. c. 1. de deſon. impu. Ex hoc ſingulariter notaſt glo. quæ quoniam ſic ſolet allegari, quod uerbum, debet, ex proprio ſignificatu importat neceſſitatem. & idem Barto. in l. credentes. C. de pign. ubi plenius per eum. ¶ Capitula, ſuper quibus inquirunt uiſitatores non ſeciorum, formauit Gallus Specu. de inq. ſ. 1. nunc tractemus. per licet autem ad quem remittit hic glo. in uerbo [*in eadem*] ubi uide. ¶ Quod appellatione monialium includitur abbaſſa gloſſ. hic in uerbo [*Moniales*]. Reg. cap. ſ. 1. c. ſimo. ubi appellatione monachorum includitur Abbas. de die, ut ibi plenius nota. ¶ An moniales poſſint nutrire coniam, an uero teneantur ſibi crines præcidere, uide hic bonam gloſſ. in uerbo [*Et comitis*] quæ primo per copulam text. arguit quòd ſic, quia text. præhi. et comas comitas; ſecus ergo ſi non ſunt comite. & hoc optime. c. n. l. Lan. 20. quæſt. 1. 4. cap. 2. quia clericis & non monialibus prohibentur comæ. gloſſator dicit, quòd apud nos moniales communiter tondentur. & hoc putat plus monialibus expedire, ut deformato capite deo uiuant potius; quàm crines poliendo humani generis hoſti deſcruiant; & hoc mihi plus placet. argumen. rationis text. cap. duo ſunt genera. 12. quæſt. 1. & uide quod dixi in c. clerici. de uita & honeſta. clerico. ¶ Moniales etiam exemptæ, quæ uiſitantur per ordinarium auctoritate huius conſtituti. tenentur ad procuracionem, licet in text. hic non dicatur, uenit hic bonam gl. in uerbo [*Alia*]. ¶ Ordinarii poſſunt coercere moniales etiam exemptas non ſolum ut deſinant ab his, quæ exprimiuntur hic, ſed etiam a ſimilibus, argu. c. translatio. de conſtitu. Ex quo nota, quòd conſtitutio noua providens in certis caſibus, extenditur ad caſus ſimiles. facit optime quod nota. gloſſ. in l. 1. C. de conſtitu. indebi. & text. in capitulo. cum dilecta. de confirmatio. nulli. ¶ Non omnes abbaſſiſſæ neceſſario benedictæ ſunt, ſed

illæ duntaxat, quæ præficiuntur monaſteriis, in quibus abbaſſiſſæ benedicti ſolite ſunt. Si autem aliqua fuerint benedictæ, aliquæ non tunc ſi de more ſeruato per quadraginta annos patere poſſet, ille ſeruandus eſt, licet prius uel poſtea ſeruatum ſit prius. arg. de præb. c. cum de benedictio. li. 6. in de. text. iuncta glo. in l. aliud. §. temporalis. ff. de regu. iur. & quod uol. Ioan. And. in capitulo. ſi de conſtitu. lue. ¶ Conſuetudo enim iam firmata debito tempore non uariatur, licet poſtea, uel prius prius ſit ſeruatum, niſi tanto tempore poſtea contrarium fuerit ſeruatum, quòd triginta ſit inducta contraria conſuetudo, ut ibi notatum. & hoc notanter uoluit gl. hic, ubi autem negatiua uel affirmatiua tanti temporis probari non poteſt, eſt ſa. pœna hic appoſita ſuper benedictione percipiendæ, quaſi ex uaria obſeruatione uideatur i. l. uoluntarius. hoc notabiliter uult glo. in uerbo [*Solus*]. Et ex hoc uult nota, quòd uaria obſeruantia ſcilicet actus non ligat ad obſeruantiam, ex quo non eſt inducta conſuetudo per ſpacium legitimum temporis. ¶ Benedictio abbaſſiſſæ eſt ſimplex, non autem eſt miſta inter ſimplem & ordinatam, ſicut benedictio abbaſis; quod patet ex eo, quia abbas benedictus monachos benedicit. de ſupplenda negligenti. prælato. cap. 1. & corſert minores ordines. de ara. & qualia. cap. cum contingit. & 19. diſtinctio. cap. 1. quæ abbaſſiſſa ex ſi. gilitate ſexus non facit de pœ. & remiſſio. noua. cum ſim. ¶ Et ſi minus habet benedictio abbaſſiſſæ, quàm abbaſis. Ex hoc inferitur, quòd licet benedictio abbaſis, a quo pender ordinandi poteſtas, his uerbis dari debeat, qui uſus dandus eſt etiam ſecundum Hoſtien. qui dicit hoc uſus in capitulo. cum contingat. de arate & qualia. de benedictione tamen abbaſſiſſæ, a qua prædicta poteſtas non dependet, non uideatur dubium, quin quolibet die dari poſſit; & ſatis eſt illi, uel ſuis dependentibus certum tempus non eſt præfixum. hæc notabiliter uoluit hic gloſſ. in uerbo [*Prædicta*] & de hac benedictione abbaſis, uide quod notatum in dicto capitulo. cum contingat. & in capitulo. tuam. non aliqui uoluerunt eam eſſe omnino ſi. plicem, ſed ex privilegio competentis abbaſi benedictio, in poſſit minores ordines conferre, uen autem ex ut benedictionis, communiter tamen tenentur, quod hic notatur in gloſſ. & forte propter prædicta, quia benedictio abbaſſiſſæ eſt ſimplex. Non neceſſitatur quilibet abbaſſiſſa ad eam ſuſcipiendam, ſed ſi conſuetudo monaſterii duntaxat hoc habet. ¶ An autem iſta benedictio ſit iterabilis, uide hic in gloſſ. præalleg. quæ ſentit, quòd iterari non debet, ad iſtā benedictionis nuptiarum & cetera. ¶ Corrupta non poteſt eligi in abbaſſiſſam; ſi tamen promoueretur per habentem poteſtatem, puta per papam, non debet benedici. ut in c. in uenculas. 20. quæſt. 1. hoc nota. gloſſ. hic in uerbo [*Rationabilis*]. Et pro hoc quod dixi de papa, uide quod in ſimili nota. glo. in clem. de electione. ¶ An abbas non faciens ſe benedici infra annum eadat a iure ſuo, ſicut de abbaſſiſſa cauetur hic? Solus glo. hic in uerbo [*cecidit*] notabiliter dicit, quòd non, quia hoc non exprimitur in eis, ſed ſolum in abbaſſiſſis. licet enim maſculinum comprehendat ſeuiminum, non tamen econtra. ut l. ſi ita ſcriptum. ff. de lega. ſecundo. hæc gloſſ. præalleg. quam nota ſingulariter, quia facit ad multa. Et primo nota eam, quod ad principale dictum. ¶ Secundo, quòd diſpoſitum in abbaſſibus & monachis habet locum in abbaſſiſſis & monialibus in his, quæ eis congruere poſſunt, ſecus econtra. uide tamen quod nota. in l. ſecunda. ſeu finali. C. de in di. uidi. 10. ¶ Quod iſta uerba, ſi quis contentus tali communitate ſeu tali re & cetera. intelliguntur negatiue, ut ultra non habeat, & hoc innuit uerbum, contentus. ita nota gloſſ. in uerbo [*Dubium*] quam nota. ¶ Quòd tam eccleſia cathedralis, quàm alia inferior ſuæ diocceſis poteſt dici ipſius episcopos, uide hic text. iuncta glo. in uerbo [*Sine*] quam nota. ¶ Licet in iſta clem. præfiguratur episcopos ſeu ordinarius

S V M M A R I V M.

dinario certus numerus personarum in institutione monialium, non tamen per hoc intelligitur restrictus numerus procurandorum itatus, in capitu. cum apostolus, de cens. litera autem ista debet intelligi de numero in-
 5 trumittendorum in capitu. tempore visitationis, hoc uoluit notanter hic gloss. in uerbo [conueniri] ¶ Non est locus puenae excom. nunicationis hic posita contra impedientes uolentes uisitare monasteria monialium, nisi praecedat monitio, ut desistant ab illato impedimento, hoc uoluit gloss. in uerbo [Impedire] quae etiam quaerit an requiratur monitio specialis, an uero sufficiat generalis, & non firmat.

DE RELIGIOSIS DOMINI BVS. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Ordines Beati Francisci tres sunt.
- 2 Primus ordo Beati Francisci est masculinum, qui omnia religionis substantialia profitentur.
- 3 Secundus ordo Beati Francisci est monialium sanctae clare, quae licet omnia profitentur habent tamen proprium in commun.
- 4 Tertius ordo Beati Francisci est mixtus & femininus communis, promittentibus tamen obedientiam, & non regulam, sed quandam modum uiuendi habere dicuntur.
- 5 Religiosi uia substantialia non profitentur, non proprie regulares, nec quae sanctae religionis dicuntur.
- 6 Praedicare non licet feminis nec laicis maribus, nec clericis non curatis, nec priuilegiatis.
- 7 Praedicare an possint feminae, & laici masculi ex commissione habentium curam.
- 8 Humilitas, quid sit, unde dicatur, & de tribus eius gradibus.

CAPITVLVM I.

Cum de quibus. Tres sunt ordines Beati Francisci. ¶ Primus masculinorum, qui profitentur omnia substantialia religionis cuiuslibet, & iste est restrictus noster, de quo in cle. exini, de uerbis signifi.
 2 ¶ Secundus est sanctae clare sortis, quae etiam profitentur illa substantialia, sed differunt a primo, quia illae habent proprium in communis, quod non habet primus ordo minorum. ¶ Tertius est ordo masculis & femininis communis, in quo existentes promittunt obedientiam, & habent quandam regulam non proprie quod ad irra substantialia, sed quandam modum uiuendi per sedem apostolicam approbatum. Et hoc uoluit glo. hic in uer. [obedientiam] quae solet quotidie allegari. Sed tu uide aliam pleniorum in cle. cum ex eo. infra de fem. excom. quae dicitur exera dicitur, quod iste tertius est pro uiuentibus in coniugio, tamen secundum modum uiuendi eis datum abstinent certis diebus qualibet septimana a toro. ¶ Et not. ex praedictis, quod non profitentes tria substantialia non dicuntur proprie habere regulam, sed quandam modum uiuendi, & per consequens non dicuntur proprie regulares, nec etiam proprie & stricte religiosi, nisi per Rubricam, de regula, & hoc tene ment. ¶ Nedum tamen & laici maribus praedicare non licet, sed nec etiam clericis qui non sunt curati uel priuilegiati, arg. in capitu. cum ex inuincto de heret. iuncta cle. dudum, de sepul. uide hic gloss. in uerbo [Praedicare] & quod not. gloss. in cle. i. capitu. regula, ubi aliquid tetigit. ¶ An autem laici masculi & femininae possint praedicare ex commissione habentium curam, uide quod not. gloss. in capitu. adiciamus. 16. quaestione. 1. ¶ Quid sit humilitas & unde dicatur & de tribus humilitatis gradibus aide hic bonam gloss. in uerbo [Humilitatis.]

- 1 Occupatores & usurpatores rerum ecclesiarum, & hospitalium possunt super illorum repetitione conueniri coram ecclesiastico, & qua actione.
- 2 Hospitalium rectores ultra metum & uictum non possunt redditus & fructus in usus suos conuerti.
- 3 Papa solus quomodo & quando possit alterare usum eorum, quae per fideles locis ecclesiasticis & religiosis donata sunt.
- 4 Hospitalia religiosa ad alium quam ad ordinarium pertinere non possunt, nisi fundator de consensu ipsius ordinarii hoc statuerit, uel consuetudine legitime praescripta fuerit indultum, & nu. 5
- 6 Consuetudo non inducit contra ius alterius, requiritur titulus, quae ratio mea uoluit praescriptio est.
- 7 Episcopi licet possint aliqua iura remittere ecclesiis uel hospitalibus, visitationem tamen & correctionem a se abdicare nequeunt.
- 8 Hospitali praesidentis negligentia episcopus supplere potest, & quibus modis de tali negligentia constet.
- 9 Imago, & oportet ista uerba sapienter praecipere.
- 10 Hospitalibus praefici possunt, non tamen in titulum, nedum clerici seculariter, sed etiam laici fideles uel uxores habentes, nisi sint suspecti de dilapidatione.
- 11 Hospitalium rectores quales esse debeant, alias eorum electio est inchoate nulla.
- 12 Hospitalibus religiosi praefici non possunt, & quare.
- 13 Hospitalibus monialibus subiecti qui praefici debent.
- 15 Hospitalia ut clericis secularibus in indulum conferantur, consuetudo non ualeat, nisi in duobus casibus.
- 16 Hospitalia rectoribus an in perpetuum, an quoadmodum placuerit, committi possint.
- 17 Rectores hospitalium ad instauratorem & curatorem quae praesententur.
- 18 Titores & curatores quae iuramenta praesentent.
- 19 Inventarium non solum de rebus mobilibus, sed etiam immobilibus debet confici.
- 21 Rectores hospitalium antequam reddere rationem etiam non petant.
- 22 Praesentia facta clericis de hospitalibus in beneficium est ipso iure nulla.
- 23 Hospitalia militarium ordinum & aliorum religiosorum a quibus sint exempta, & a quibus non.
- 24 Consuetudine in hospitalibus si qua introducta fuerint, seruari debent, & ea cellare uel conuerti sub parochia, in qua sita sunt.
- 25 Hospitalia in si religiosum & perpetuum, aliterque & camerarium habeat, requiruntur auctoritates episcopi.
- 26 Hospitalia sine auctoritate episcopi edificata, religionum non est, imo potest erectorem quandoque penitere.

CAPITVLVM II.

Quia contingit. Occupatores & usurpatores bonorum ecclesiarum seu hospitalium possunt super illorum repetitione coram iudice ecclesiastico conueniri, hoc uoluit gloss. hic super uerbo [conueniri] allegat. capitu. cum sit generale, de so. compe. & uide titulum de materia, & qua actione sit agendum coram iudice ecclesiastico, cum laici sint rei, & in capitu. si clericus laicum, de so. compe. & in d. capitu. cum sit. ¶ Hospitalium rectores non possunt ultra metum & uictum fructus & redditus conuerti in usus proprios, etiam si fructus sint a solo separati, uide hic tex. iuncta gloss. in uer. [Vsu suorum]. ¶ Solus papa potest alterare usum eorum, quae per fideles locis ecclesiasticis & religiosis donata sunt, tex. est hic ualde notabilis qui quodid. allegatur iuncta gloss. in uerbo [Non ad alium.] quod intellige, si ad alium usum illa bona conuerti possunt, si autem conuerti nequeunt, uide quod leg. & not. in capitu. nos, de testa. & hic per doct. & per lo. de Ligna, post Bar. super cle. exini de paradi. ¶ Hospitalia religiosa pertinent ad alium quam ad ordinarium non possunt, licet fundator aliud statuerit in fundatione, sed oportet, quod hoc statuatur per ordinarium de consensu patroni, & idem de aliis oneribus hospitali annexendis: hoc a parte sentie gloss. hic in uerbo [Apposito] alleg. bonum tex. in capitu. cum dilectus, de conuictu. & alia alleg. in ea, & uide quod in illis iuribus nota. ¶ Hospitalia possunt Abb. super tertio Clem. D 3 sunt

Abb. super Tertio Clementinarum.

sunt pertinere ad alium, quam ad ordinarium loci, ex consuetudine legitime prescripta, si sunt obseruata spacio. 40. annorum cum titulo, nisi sit tanti temporis de cuius initio &c. uide hic gloss. in uerbo [Legimus] Et ex ea. not. quod ad consuetudinem inducendam contra ius requiritur titulus: sed tu dic melius, quod hic non loquitur text. de consuetudine proprie sumpta, sed improprie, quae potius est prescriptio, cum per eam detrahatur iuri ordinarii, & applicetur speciali personae, simile in capitulo. non est, de consuetu. lib. 6. iuncta gloss. & uide omnino quod ibi de hoc notatur per Ioan. An. ¶ Li cet episcopi possint aliqua temporalia iura remittere uel conferre ecclesiis uel hospitalibus, uisitationem tamen & correctionem a se abdicare non possunt, uide hic gloss. in uerbo [Sedis apostolice] & dic, ut plenè legitur, & notatur in capitulo. cum uenerabilis, de cens. ubi per Ioan. An. sed not. gloss. respectu hospitalium. ¶ Ordinarium loci supplet negligentiam praesidentis hospitali etiam exempto, & constare potest de negligentia ex facto notorio, de cens. capitulo. romana. §. notoria, uel per assignationem termini ad hoc praefixi, & clausi. facit quod in simili not. in capitulo. ex parte alter. de concess. praeben. hoc notat gloss. hic in uerbo [Negligentia] iuncto text. ¶ Verbum, iniungo, sapit praecceptum, uide gloss. hic in uerbo [Iungimus] Idem dic de uerbo oportet, ut in l. c. de iur. iur. & per Barto. in l. admonendi. ff. eod. titulo. ¶ Hospitalibus praefici possunt, non tamen in titulum, clericis seculares, ut innuitur satis in text. in uerbo [¶ autem praemissa] in prin. ipsius. §. ad idem. 8. quaestio. 2. capitulo. quidam. laici etiam eorum administratio deputari poterit, licet rector habeat curam pauperum, & familiae hospitalis extra potestatem clauium. d. caditu. quidam. Et in prima editione huius concilii fuerat prohibitum, ne laici habentibus filios, uel uxores, ex quibus possent uerisimiliter filios procreare, talia loca conferrentur, quod postea fuit sublatum, ut notanter dicit gloss. hic, in uerbo [Secularibus] in fin. Ex quo inferitur, quod etiam talibus laicis hospitalia conferri possunt, quod credo uerum, nisi sit uerisimile, quod per filios uel uxores bona hospitalium dilapidarentur. ar. in capitulo. de syraeusa. 28. dist. in. ¶ Nota tamen hic singulariter text. in uerbo [Sed eorum] quales debent esse rectores hospitalium, debent enim esse iuri prouidi, idonei, & boni testimonii, qui sciant, uelint, & ualeant loca ipsa, bona eorum, ac eorum iura, uiliter regere, & eorum prouentus & redditus in personarum uelum miserabilium fideliter dispensare, & quod in usus alios bona praedicta conuerti praesumptio uerisimiliter non existat. & no. singulariter hanc ueliam uerba, probatur enim quod supra dixi, quod talibus inspectis non debent talia hospitalia conferri, quod expresse tenet hic gloss.

12 in uerbo [¶ autem] in fin. ¶ Et aduerte ad aliud singulare, quod si non de talibus personis fuerit facta promissio, est ipso iure nulla, ut hic in dicto uerbo [¶ autem] in fin. iuncta gloss. ut in uerbo [¶ autem] Religiosi autem talibus hospitalibus praefici non possunt, nisi habeant curam animarum, quae consistit in potestate clauium, quia religiosus non potest extra monasterium, intinuari, nisi propter curam de regul. c. super eo. & hic

14 not. gloss. praesallega. quam tene menti. ¶ Quid autem si hospitalia talia sint monasterio subiecta, uide per Fed. in consiliis suis, & tetigi in capitulo. quod Dei timorem, seu. in capitulo. cum ad monasterium, de statu. regu.

15 ¶ Non ualeat consuetudo ut hospitalia conferantur clericis secularibus in titulum, text. singularis est hic in uerbo [¶ autem praemissa] iuncta gloss. in uerbo [Reprobamus] in duobus tamen casibus contentus in d. uerbo. [¶ autem] possunt in titulum conferri. Primus est, cum illorum fundatione fuit hoc statutum. Secundus cum per electionem, prouideretur hospitali de rectore, tunc tamen electio est per superiorem confirmanda, ut no-

16 tat gloss. hic in uerbo [¶ autem] ¶ Quomodo autem dicatur in titulum conferri, uide gloss. hic in uerbo [¶ autem] ¶ An ista hospitalia committantur rectoribus in perpetuum, id est ad uitam ipsorum rectorum, an uero ad tempus, scilicet quamdiu placuerit committentibus, uide hic bonam gloss. in uerbo [¶ autem] quae ponit opiniones. nam quidam ut Inno. quod ad tempus ad instar tutorum, & curatorum, & ideo prohibetur hic ut conferantur in beneficium, quia beneficia de sui iurata sunt perpetua. 55. dist. c. praeccepta. Glossator dicit, quod hanc lectionem non recepit consuetudo, & quod hodie, sicut olim, insistentur perpetui rectores in talibus locis, uide hic per Ioan. de Ligna. qui dicit, quod ex causis leuibus possunt tales remoueri, & laius per cum hic.

17 Rectores hospitalium ad instar tutorum & curatorum iuramentum praestare, & de locorum ipsorum bonis inuentaria conseruare, & his quibus subsum; loca huiusmodi, uel deputandis ab eis, annis singulis de administratione sua tenentur reddere rationem. ut est text. hic notabilis in uerbo. [¶ autem] in fin. ¶ Quia autem iuramenta praestant tutores & curatores, uide hic in uerbo

19 [¶ Tutorum] ¶ An rectores hospitalium teneantur satisficere, uide per gloss. hic in uerbo [¶ iuramentum] quae concludit, quod non ad instar tutorum, qui ex inquisitione dantur. Et si tales essent suspecti, non debent eis hospitalia conferri, ut hic in text. & gloss. praesallega. ¶ Non solum de bonis mobilibus, sed etiam immobilibus, debent inuentarium conseruare, uide in Specu. de instru. ed. §. fin. ad quod rem gloss. hic se remittit in uerbo [¶ iuramentum]

21 ¶ An isti rectores hospitalium teneantur reddere rationem etiam non petitam, uide hic bonam gloss. in uerbo [¶ autem] quae concludit, satis esse, quod requisiti rationem reddant, quam gloss. bene not. iuncto text. ad similes questiones, cum quis ardeat per statutum reddere annis singulis rationem. Et aduerte, quia hanc rationem non tenentur reddere orphanis leu pauperibus, sed ordinariis quibus subsum; ut in text. & in

22 gloss. in uerbo [¶ et ceteris] ¶ Promissio facta clericis secularibus de hospitalibus in beneficium duobus casibus hic exceptis est ipso iure nulla. Idem si sit non in beneficium personis non habentibus qualitates hic in text. contentas quis supra retulit, ad hoc uide text. hic in uerbo. [¶ autem] iuncta gloss. in uerbo [¶ autem] hanc not. ¶ Quod hic caueatur de supple. ne ordinarij, &

23 quod hospitalia non conferantur in titulum, de iuramento praestando rectoribus, & ratione reddenda, & inuentario conseruando, locum non habet in hospitalibus militarum ordinum, & aliorum religiosorum, debet tamen in eis obseruari, quod hic dicitur in §. praemissa, uide hic gloss. in uerbo [¶ praemissa] ¶ Hospitalia, quae conseruauerunt ab antiquo habere alterare nel altar, & coemeterium, nel presbyteros celebrantes, & sacramenta ecclesiastica pauperibus ministrantes, defendi debent, & conseruari in illa antiqua consuetudine, cessante autem antiqua consuetudine, tunc hospitalia, & ipsorum familiae, & pauperes inibi degentes, sunt de parochia ecclesiae, in qua sita sunt, ita quod parochia les rectores de iure communi ministrant sacramenta, uide hic text. not. in fin. iuncta gloss. in uerbo [¶ praemissa]

25 ¶ An hospitale possit erigi & edificari sine auctoritate episcopi, uide hic bonam gloss. in uerbo [¶ aliter] quae concludit, quod ad hic ut sit religiosum & perpetuum, requiritur auctoritas episcopi, praesertim ut habeat altare uel altar, & coemeterium, & aliquod ius parochiale. Si enim intercessit episcopi auctoritas, tunc cum sit religiosum, ut in e. ad huc, & in e. quia, de relictis, poterit concedi per episcopum altare, coemeterium, & ius parochiale, ar. in e. supra de praeb. in cle.

26 Si autem non intercessit auctoritas episcopi, tunc non est religiosum nec perpetuum, sed est in libera facultate

facultate edificantis, potest enim quilibet domum suam uel partem domus ad hospitalitatem pauperum dispo- nere, & pœntere quando cunque, & uide de hoc notabi- liter per Inn. in c. inter dilectos de dona. & facit. c. uni- cuique fidelium, de conle. dist. 1.

DE IVRE PATRONA. Rubrica.

SYMARIUM.

- 1 Dixerunt appellatio licet regulariter in materia noua non ne- niat inferioris prelati, limita tamen dupliciter ut per Abb.
- 2 Presentandi ius habentes ut presentatio congruum fructuum portio- nem assignent iuxta dispositionem huius cle. in quibus presentandi- bus habet locum, & in quibus non.
- 3 Electionis alius actus perditio potest dici pana.
- 4 Classius, Consuetudinem tuam oneramus, licet operetur, ut de iniuria- uel iniuria commissa causa qua si reuerenti non possit, nec commis- sarium appellatio deferre teneatur, superior tamen, ad quem emen- dabit male factum.

CAPITVLVM I.

- V**T constitutio. Appellatione diœcesium in materia noua non ueniunt inferioris prelati, licet habeant ordinariam, uide hic gl. in uer. (Diœcesis) quæ quotidie solet allegari, similis gloss. est in cle. 1. de m. & ho. cle. sed in limita minino, ut dixi in cle. 1. de fo. compe. & si aliqui per legem minino, aut mortuam, sub certa forma siue clausula decreti irritantis mandatur alias habenti potestatem, transgressio præcep- ti non nititur actum, sed si sit nō habenti potestatem, sed ex nouo mandato illam recipi, ita singulariter no- luit hic gloss. in uerbo (Inhibentes). Et primum distictio- nis membrum probatur in capitulo d. lectus. 2. de preben- & capitulo si soli, de concess. preben. lib. 6. §. Secum tunc pro- batur in d. capitulo si soli, & capitulo cum dilectis, de refer. & capitulo uenerabilis, de offi. de lega. hoc uerum, ut si pro- hibitio habeat perpetuam prohibitionis causam, ut in l. non dubium, C. de legi. & in l. tituli, capitulo maius, & hoc noluit præallegari gloss. in fin. sui, quam not. multum, & de hoc ultimo uide quod not. glo. in capitulo 2. de spon- do. §. Dispositio clericus locum non habet in quibus libet religiosis & clericis habentibus ius presentandi diuitas, quia rector non partem, sed omnes prouentus habere, sed locum obtinet in habentibus presentatio- nem, ita cum domino temporalium, ut in §. facit, l. ius inuener, & hic noluit gl. in uerbo (ut presentandi). Et per dicto electionis alienius actus potest dici pana illi, qui talem optionem perdit, hoc innuit iste tex. iuncta gloss. in uerbo (In panam) & hoc not. habes enim unum mo- dum, per quem dispositio potest dici pœnalis. Item dic in reiteratione actus in odium agentis inducta, ut est tex. iuncta gloss. in capitulo cognoscentes, de consuet. & in capitulo decet, de immunita. eccle. lib. 6. §. Vt quicunque super aliquo actu operatur per superiorem conscientia commissarii, non potest de iusticia uel iniusticia actus re- ferri sibi quaestio, & si appelleretur, non teneatur eum mis- sarium appellationi deferre, ut est gloss. notabilis in uer- bo (Oneramus) & idem not. gloss. in capitulo statum, §. assel- solem, de rescrip. lib. 6. unum tamen singulariter addit gloss. hic, quod licet appellatio isto casu non deferat, seu deuoluat causa in ad superiorem, nec suspendat po- testatem commissarii, ex quo sua conscientia restitutum est, superior tamen, ad quem est appellatum, emen- dabit, quod male factum est. ar. capitulo pastoralis, de elec- tio. & sic appellatio non est omnino frustratoria hoc casu, & habes modum singularem in pugnandi proces- sum iniustum illius, cuius conscientia negotium com- missum fuit. Et nescio alio itam glo.

SYMARIUM.

- 1 Patronus in efficiendis, qui aliquam posuit ad dotem ecclesie, sicut

qui plus contulit.

- 2 Patroni minus uocem unam habentis heres uocem unam habebit, & duorum heres duas, & sit de similibus.
- 3 Patronus an habeat presentare clericum, sicut presentare rectorem.
- 4 Patroni plures possunt inter se conuenire de presentando rectorem al- ternis uicibus.
- 4 Libere, siue electio excludit alterius consensum, & siue uacet ecclesia, siue non.
- 6 Patroni plurium ecclesiarum possunt inter se in illa diuidere, ut sci- licet unus sit patronus in una, alius in alia, secus in patronatu liber- torum, & quare.
- 7 Episcopi consensus non requiritur in permutatione iuris patronatus, si- cet si sit in donatione ienda in seculari persona.
- 8 Patronus potest presentare uel plures successores, sed etiam simul, optio tamen eligendi episcopi est.
- 9 Patronus plures presentando non potest magis pro uno inflare, quam pro alio, secus tamen si ratione ecclesie presentare.
- 10 Patronus plures potest presentare alternis, licet electio alternati- ue fieri non possit.
- 11 Plures, si dictio licet ad minus comprehendat duos, potest tamen quoscunque comprehendere, in quibus sit eadem ratio.

CAPITVLVM II.

- P**Lures, si quis ad dotem ecclesie aliquid posuit, ita patronus effici uidetur, sicut ille, qui plus contulit, ita dicit gloss. magna hic, & principaliter posuit gloss. notabilis. 63. dist. capitulum. puto tamen, quod pinguior sit nox illius, qui plus contulit, sicut in si- mili dicit gloss. in pluribus hereditas unius patroni ex inæqualibus partibus, ut pinguior sit illius uox, qui plus habet in hereditatem, quod not. §. Heres unus, si pa- troni habens unam uocem habet unam uocem, si autem est heres duorum habentium duas uoces, habebit prout duas uoces, & sic de similibus, uide hic per glo. magnam iuncto tex. §. 1. A patronatus habeat presentare clericum, sicut presentat rectorem, uide hic gloss. in uerbo (Rectoris) qui sentit, & sic, licet dicat de hoc esse opiniones in c. postulat, c. tibi uide. Plures patro- ni possunt inter se libere conuenire de presentando re- ctorem alternis uicibus, ut est hic tex. singularis. Et per hoc uerbum libere, posuit in textu arguitur hic glo. notabilis in uerbo (Libere) quod hic fieri poterit sine su- perioris auctoritate. Item siue uocat ecclesia tempore conventionis, siue non. Et hæc nota pro intellectu ha- ius uerbi, libere, re excludit alterius consensum, & solen- nitates, de not. in c. licet episcopus, de preb. li. 6. & in c. de mul. uerbo. §. Patroni plurium ecclesiarum inter se pos- sunt illa iura diuidere, ut si unus sit patronus in una, alius in alia, licet scens sit in patronatu libertorum, talis cum patronus inter patronos diuidi non potest, licet al- mentorum prelationes diuidere possint, ff. fam. her- cili, quod am. & ff. de adimen. leg. l. 3. Et hoc ideo, quia fortius est in patronatu libertorum, quam ecclesiarum. Vnde illud non alienatur, istud sic, illud transiit in suos etiam non heredes, ff. de in pa. l. filii, istud non licet notan- ter noluit hic gloss. præallegari in uerbo (Libere) & uide quod notatur de prædictis in capitulo 1. & capitulo cum eundem, de iure patro. Et pro priori dicto laici, quia si- cut permittitur patronatus cum patronatu, ut not. in di- cto. c. cum secundum, ita pars patronatus minus ecclesie cum parte quam habet comparatus in alia, ut quod in- ris est de toto &c. & hoc uoluit præallegari gloss. in fine quam nota. Et pro his omnibus facit iste tex. in secun- da parte. Et aduerte, quia in permutatione non re- quiritur consensus episcopi, licet secus sit in donatione sien- ta in seculari persona, & pro hoc capitulo primo co- tit. lib. 6. & uide hic bonam gloss. in uerbo (Religiosis) quam nota, & satis facit iste tex. in argumentum in secunda parte iuncta gloss. in uerbo (Libere) §. Patronus potest hodie presentare uel plures successores, sed etiam si- mul, optio tamen eligendi unum ex illis datur episcopo, nec potest patronus magis inflare pro uno, quam pro alio Abb. Super tercio Clem. D. 4. uide

Abb. super Tertio Clementinarum.

uide tex. singularem, iuncta glo. in uer. [Presentare,] & hoc intellige in patrono laico, uel in clerico presentante iure patrimonii, secus si presentatur ratione ecclesiastica, tunc enim non admittitur in eo talis uariatio, uide hic gloss. praelegata in fin. iuncto text. in c. cum autem. 10 eod. titu. ¶ Potest patronus plures presentare alternatim licet electio alternatim fieri non possit. ut in c. 2. de electio. lib. 6. uide gloss. hic in uerbo [Presentare,] ¶ Dicitur, plures, licet ad minus comprehendat duos, ut in regula pluralis, de ia. lib. 6. potest tamen comprehendere quotcumque, in quibus sit eadem ratio, ut notanter hic dicit gloss. in uerbo [Plures] tam in principio. c. quam in fine, de dictione, plurium, uide bonum tex. in c. christiano. 34. distin. comprehendit enim ex proprio significato ultra duos &c. dic ut ibi.

DE CENSI. PROCURA. ET EXA. Rub.

SVMMARIVM.

- 1 Constitutio noua loquens de religiosis non uendat sibi locum in aliis, licet eadem sit ratio.
- 2 Episcopalis iuribus qui est obnoxius, tenetur etiam ad procuratorem.
- 3 Censuum Viennen. in quo fuerunt edite plures clementinae, non durauit nisi per sex menses.
- 4 Priuilegium ecclesiis concessum potest papa tollere, seu decurtare.

CAPITVLVM I.

- 1 **C**um sit. ¶ Constitutio noua loquens de religiosis non uendat sibi locum in aliis, supple licet sit eadem ratio quia aliis non foret dubium, uide hic gloss. in uerbo [Religiosis] quam nota. sed uide tu gloss. 2 & quod ibi dixi in cle. 1. de rescrip. ¶ Qui ex parte tenetur ad iura episcopalia, tenetur etiam ad procuratorem, uide hic tex. in ar. iuncta gloss. in uerbo [Episcopalia] 3 sed uide rex. in c. conuenerunt, de offi. ordi. ¶ Nota, quod concilium Viennense in quo fuerunt edite plurimae ex istis clementinis, non durauit nisi per sex menses. & parum ultra, uide hic gloss. in uerbo [In postrema,] ¶ Potest papa priuilegium ecclesiis concessum tollere seu decurtare, ut hic in fin. iuncta gloss. fin. uide tamen, quod legitur & no. in c. nulli, de sen. excom.

SVMMARIVM.

- 1 Visitatio sicut per compositionem tolli non potest, ita nec procuratio.
- 2 Compositio facta super modo procurandi, uel modo procurandis, ualeat.
- 3 Pastori boni est tondere pecus, non declinare.
- 4 Fragmentorum appellatione que ueniant.
- 5 Praelatus procuratorem ex debito recipiens an possit pauperibus erogare fragmenta, quae tam in mensa sua, quam familiarium suorum colligunt.

CAPITVLVM II.

- 1 **A**d nostrum. ¶ Non ualeat compositio, per quam tollitur procuratio debita uisitationi, sicut enim uisitatio per compositionem tolli non potest, ita nec ipsa procuratio uisitationi annexa. ar. in c. cum 2 ex officio, de rescrip. ¶ Sed compositio facta super modo procurandi uel numero procurandorum uenit, & hoc modo potest intelligi tex. iste, hoc uoluit gloss. notabilis hic super uerbo [Compositiones,] quam nota. ¶ Boni pastoris est tondere pecus, non declinare, hoc rescripsit quidam sapientissimus iherosolimitanus suadentibus praesidiibus provincias onerari tributo, uide hic gloss. supradictam. In contrarium tamen facit text. iuncta gloss. in c. constitutionem, de regula, lib. 6. gloss. tamen in clementine in agro, de statu reg. facit pro & contra ¶ Pro ita illorum prouerbio uide hic gloss. in uerbo [Gratiae] quae

dicunt non respiciendum deum equi donati, & facit quod in simili habetur in l. ad res donatas. ff. de adl. edic. ¶ Appellatione fragmentorum non uenit ea quae integra remanserunt in mensa, dicuntur enim fragmenta a frango frangis, & sic comprehendit ea, quae fracta sunt, uide hic bonam glo. in uerbo [In mensa,] ¶ Praelatus procuratorem recipiens ex debito, potest pauperibus erogare fragmenta, quae tam in mensa proprii, quam familiarium suorum colliguntur. Si autem procurator gratiose, quia non inclinat ad locum praestituti officio exerceendo, est dubium nunquid hoc idem possit gloss. tamen sub dubio forte, uidetur tenere, quod idem sit quod in praecedenti casu, quasi fragmenta ipsa uideantur esse largita, hoc uelut gloss. notabilis hic super uerbo [In mensa,] ¶ Hic quo uideatur idem dicendum in priuatis familiariter & gratiose receptis ex identitate rationis. Sed ego dico tam in praesentis, quam in priuatis, quia recipiens gratiose id prandium, uidetur uelle totum donare quod recepti contulerunt per se, non autem omnia quae apponantur in te eos, cum plura soleant causa honoris apponi, quae siue necessaria ad comestitionem, unde dum uideatur quod inuitatus seu gratiose receptus possit dare pauperibus fragmenta, quae superflua sunt, cum uxor, quae uidetur domina domus, non possit dare elemosinam de rebus mariti inuito marito, ut not. hic in capien. admonet. 33. quæstio. 2.

SVMMARIVM.

- 1 In hoc, hoc uerbum est preceptum, & obligat ad peccatum.
- 2 Vestigalia etiam laici soluere non debent pro rebus, quas ad usum proprium deserunt, & in multis aliis casibus.
- 3 Vestigalia soluere tenentur clerici pro rebus, quas deserunt faciemus sine nece uicendi.
- 4 Publicanus inter, & deserens rem ecclesiae si contentio oriam super illis rebus, uel personis ecclesiasticis, quibus casibus uicendi deseruam sit standum.
- 5 Vestigalia recipiunt a clericis, sicut solentibus non in eadem mensa, quae quibus sit.
- 6 Italia tota quae in interdicta sit, & quare clerici in ea celebrare sint irregulares.
- 7 Index non debet declarare e quem incidisse in peccatum constitutionis gloriose non uocato.
- 8 Appellare quamuis a papa legitime liceat, & sententia tamen declarans quem incidisse appellatur.
- 9 Citatur sub pena in comparat certa die, potest si non comparat declarari contumax, & aliquae aliae citationes afficiuntur pena.
- 10 Continuas ueritas qui dicatur.
- 11 Citatio facta non praesumitur, ex quo de ea actus non apparet.
- 12 Notarium id dicitur, quod constat ex actis.
- 13 Publicanus superior declinare potest in penam incidisse, etiam non conuenerit eo, qui exactus soluit.
- 14 Restituere ubique quod aliquod tenetur, non sufficit canere de iuramento.

CAPITVLVM III.

- 1 **P**raesenti. ¶ Verbum iubet, est preceptum, & obligat ex precepto, uide gloss. hic in uerbo [Iubemus,] Et per consequens inferitur, quod praelati non obseruantes huius clementinis dispositionem, peccant mortaliter, ut in c. quod praecipitur. 14. quæstio. 1. iuncto capien. 2. de maiori, & obedi. ¶ Etiam laici soluere non debent uestigalia pro rebus quas ad usum proprium deserunt, ut in l. in uerbo, C. de uestiga. & conui. & uide gloss. in uerbo [Proprii] die tamen, quod in fauorem laicorum non sunt poenae hic adiectae, & in capitu. quamquam, de censi. lib. 6. prodita, sed in fauorem clericorum & ecclesiarum tantum, ut hic & in d. capitu. quamquam. Et multos alios casus, in quibus uestigalia non soluuntur, uide per not. in l. 4. ff. de publi. ad quam gloss. hic se remittit. Ecclesia

- 3 ¶ Ecclesi & clerici tenentur soluere uestigialia pro re-
bas quas deferunt seu deferri faciunt causa negociandi,
videtur hic tex. a contrario, & in c. quamquam, de
cens. lib. 6. & bona gloss. hic in uerbo [Non negociandi] vi-
de tantum per Fed. de sein opere consiliorum suorum.
- 4 ¶ Si inter clericorum deferentem propria uel ecclesie,
& leuatorem prædigni est contentio, ut quæstio negat
eum clericum, uel dicit res deferri negotiationis causa,
quia graue esset iudicem semper adire pro fide huius
rei faciendæ, debet huius contentio committi iuramen-
to deferentium uel fierum nunciorum, si qualitas per-
sonarum non distinet, uel nisi de contrario fides ha-
beatur in promptu, facit. capit. fin. de iure iur. & quod
met. c. in. capit. utri. & quo ad personam uidetur iusti-
ficere, si sit in habitu & tonsura clericali, per dect. si iu-
dex, de senten. excomm. lib. 6. hoc uult gloss. nota. hic
in uerbo [Non negociandi.] Ex prædictis nota singulariter
casum, in quo stat iuramento patris absque alia pro-
batione, & hoc propter difficultatem probandi. ¶ Re-
cipientes uestigialia à clericis sponte solutionis non in-
cidunt in poenas de quibus hic, in capit. quamquam.
cod. tit. lib. 6. per text. ibi, [Exigent quæ exorgerent.] & hoc
uoluit hic gloss. in uerbo [Exorgerent.] Quod forsitan tota
Italia interdicta est, quia in ipsis ciuitatibus exiguntur
uestigialia a clericis & ecclesiis contra dispositionem
istius cle. & de capit. quamquam, cod. tit. lib. 6. hoc uoluit
gloss. hic in uerbo [Interdictis] quam singulariter not.
Et per consequens etiam infero, quod omnes clerici palam
celebrantes in dictis ciuitatibus sic interdictis sunt iure
gulares per capit. is qui, de senten. excomm. lib. 6.
- 7 ¶ Non debet iudex quem declarare incidisse in po-
nam constitutionis, illo prius non uocato, nisi scilicet ha-
beat facultatem se defendendi, si nescit negare se in pec-
nam inci. fuisse, uide hic tex. i. uel gloss. in uerbo [Con-
fiteretur] & consimilis gloss. est in cle. 2. de penis, in uer-
bo [Confiteretur] Et scias, quod licet alias a poena legis li-
cium non sit appellare, ut in capit. quia, de appell. ta-
men a sententia in iudicis declarare quem incidisse in po-
nam leg. appellari potest, quia ista est sententia homi-
nis, & non legis, ut dicit. gloss. ubi nota. h. in c. cupientes.
§. quod si per. 2. de electio. lib. 6. Et quod frequenter de
claratio, aut quam si legis executio, est tex. notabilis,
in capit. cum secundum leges, de heret. lib. 6. & per
Barthol. in de. defatorem, ff. de iure fidei. hoc puto uerum
si constare possit iudici saltem præsumptione legitima
illum incidisse in poenam, ut puta, quia citatus sub po-
na, ut compareat certa die, non comparuit, nam præsu-
mitur contumax, & illico poterit iudex eum non compa-
rente in termino declarare illum contumacem, & po-
na contumacie efficere absque alia citatione, licet ille
posset se defendendo allegare causam probabilem qua-
re comparere non potuit, hæc probatur in capit. cer-
tum. 1. quæstio. 3. & in capit. 1. de iudi. & capit. qua-
restam, de procurato. & optime facit quod not. Barth. in l. si
fiant. §. iustitias, ff. de dam. infec. ubi dicit non ualuisse
pensionem contumacis per iudicem factam, quia in
actis non constabat illum fuisse citatum, cum nuncius
non omnimodum fecisset relationem. ¶ Nam dicitur contumax
uerus, qui apprehensus per citationem in termino præ-
fixo non comparuit, ut not. in cle. unica, de dolo & con-
11 tu. in gloss. ubi plene dixi. Et ex quo in actis non appa-
ret de comparitione, præsumitur non facta, iuxta ea,
quæ sequuntur & not. in capit. quoniam contra, de pro-
12 batio. ¶ Et id, quod constat ex actis, dicitur notorium,
ut in capit. cum olim, de uerbo. signi. facit. l. pen. C. de
sent. quæ sine certa quant. faci. ad prædicta, capit. olim,
de re iudi. cum ibi not. & quod not. Barth. in l. si cer-
13 pet. & hæc not. ¶ Etiam non conueniente eo, qui ex-
actus soluit, uel digni, potest superior uocato exactione
procedere ad declarationem præsentium huius contentio-
14 rum, uide gloss. hic in uerbo [Confiteretur.] ¶ Vbi quæ

quis tenetur aliquid restituere, non sufficit cauere de re-
stituendo, uide hic gloss. in uerbo [Restitueris.]

DE CELEBRATIONE MIS- SARVM. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici non beneficiati in minoribus tantum constituti non obligantur ad horas canonicas.
- 2 Missa non est de septem horis canonicis, quæ ex necessitate per clericos præstari debent quolibet die.
- 3 Episcopus non peccat, non audiendo missam quolibet die, & quare.
- 4 Missa quamvis non sit de horis canonicis, distributiones tamen pro missa constitutæ sunt.
- 5 Temporum duorum cura habenda est secundum Pythagoram, mane scilicet & uespere, eorum uidelicet quæ acturi sumus, & eorum quæ gessimus.
- 6 Chororum exendi cause rationabiles quæ sunt ante finem officii.
- 7 Missæ layci audientes exire non debent ante finem & benedictionem sacerdotis, diebus scilicet dominicis & solemnibus.
- 8 Chorea uide de catur.
- 9 Vestimenta, & cetera ornamenta ad diuinum cultum necessaria, debent esse pretiosa pensatis ecclesiæ facultatibus.
- 10 Dialectici non se intrumittunt de iurisdictione minorum prelatorum, nisi in excommunicatione.
- 11 Canonice hora præstari debent debitis horis in ecclesiis Cathedralibus, & collegiatis, alij autem ecclesijs sufficit, quod officia diuina debite dicantur, licet non canantur.

CAPITVLVM I.

- 1 **G**raui. ¶ Quod clerici non beneficiati non obli-
gantur ad horas canonicas, ar. hic in uerbo [Re-
lectionum missarum.] & uide hic gloss. in uerbo [Mis-
sarum.] quod intellige de constitutis in minoribus ordini-
bas, de quo plene, supra in capit. 1. de celebra. missa-
rum. ¶ Missa non est de septem horis canonicis, quæ ex
necessitate per clericos præstari debent quolibet
die, ut in c. 1. cum ibi not. de cele. miss. quod patet etiam
ex eo, quia etiam episcopi de honestate inuitantur ad il-
las dicendas uel audiendas, de primi. capit. fin. lib. 6.
hoc ponit gloss. hic in uerbo [Canonicas] quam singulari-
ter not. præsertim ad intellectum præallega. capit. fin.
¶ Et de honestate, non autem de necessitate, teneantur epi-
scopus quolibet die missam audire uel dicere, & per
consequens non peccat episcopus quolibet die missam
non audiendo, ad hoc quod habetur. 4. dist. in capit. de-
nique. §. h. & si legibus, & per Innoc. in capit. primo,
de ui. & hone. cle. nisi ex contemptu hoc faceret, ad hoc
gloss. not. in c. quis autem 10. dist. quæ dicit non seruan-
tem legem ex consilio loquentem, non peccare, nisi hoc
faciat ex contemptu, quod not. fortius ergo idem dicen-
dum in prælatis inferioribus, ut non peccent missam
non audiendo quolibet die. ¶ Et quamquam missa non
sit de horis canonicis, solent tamen pro missis ut pro ho-
ris canonicis distributiones institui, ut not. præallega.
gloss. hic allega. infra de religi. & ue. san. cle. 1. ¶ Secun-
dum pythagoram duorum temporum cura habenda,
est, scilicet mane & uespere, eorum quæ acturi sumus &
eorum quæ gessimus, notat hic Gloss. præallega. in uer-
bo [Canonicas] in fin. De omni uerbo ocioso reddituri
sumus in die iudicii rationem, uide hic gloss. in uerbo
[Fama] text. est. not. Hiero. in capit. pen. 22. quæstio. ul-
ti. quem uide, quia etiam pulchra alia dicit. ¶ Rationa-
bilis causa exendi chororum ante finem officii est, si spi-
ritus esset nimis fatigatus & recreationis causa. ¶ Item
si infirmitas, uel iusta occupatio superueniret, uide hic
text. iuncta gloss. in uerbo [Rationabili] quam not. iuncto
text. & uide latius not. in capit. dolentes, eod. tit. 1.
¶ Etiam layci missas audientes ante finem & benedi-
ctionem sacerdotis exire non debent de consecra. dist.
prima

Abb. super Tertio Clementinarum.

DE BAPTISMO ET EIVS EFFECTV. Rubrica.

S V M M A R I V M

prima capitu. missas; not. hic gloss. in uerbo [Exeundo] quod intellige quando ex precepto missa auditur, ut puta diebus dominicis uel solennibus, & ita loquitur. d. capitu. missas, cum sequenti, alias secus, quia cum tunc omittendo non peccat, fortius idem dicendum, si exit ante finem, ut nec. in capitu. quis. 10. dist. Seneca ad Lucillum epistola. 18. si. huius maxime diebus animo imperandum est, ut tunc a uoluptatibus solus abstinere, cum in illis omnis turba proinde uenerit, uide hic gloss. in uerbo [Regibus.] ¶ Chorea dicitur a choro, quia chorizantes in suis ludicris cantilenis, & saltibus, quodammodo tenent chorum, uide hic gloss. in uerbo [Chorea.] ¶ Vasa, uestimenta, & cetera ornamenta ad diuinum cultum necessaria non debent esse nimis nilis piccii seu estimationis, sed decentia pensatis ecclesiasticum facultatibus, uide hic tex. in § in multis, iuncta gloss. in uerbo [In decemibus.] ¶ De institutione minorum prelatorum dixerunt non se intromittunt, nisi in casu negligentia, & sic non concurreunt cum illis, uide hic bonum text. in § ne igitur iuncto gloss. not. in uerbo [Inuoluntate] quam diligenter not. & uide quod not. in capitu. quanto, & cap. ut ab ecclesiasticis, de offi. ord. ¶ In ecclesiis cathedra libus & collegiatis debent debitis horis pulsari & psallere horum canonice. In aliis autem ecclesiis non collegiatis debet conuenienter & debite celebrari officium diuinum diuturnum, pariter & nocturnum; quasi dicere uelut, quod in ecclesiis non est, opus quod officium canetur, sed quod debite alias dicatur, uide ad predicta hic tex. in uerbo [Exeiguit.] iuncta glo. in uerbo [In alius.]

- 1 *Anla dicitur sola, uel spaciofum habitaculum, communiter quatuor habens alas.*
- 2 *Princeps qui dicitur, maxime in privilegio principibus tributo, & uide dicitur, large, sicut, & similia, quod not. ad h. l. c. 1.*
- 3 *Princeps sive si nunc quod dicitur.*
- 4 *Argumentum natus ab ordine in e. u. arto, in primo nominata conceatur dignitas.*
- 5 *Dux, Marchio, Comes, Capitaneus, & uassallus, qui dicitur.*
- 6 *Princeps, aut nec large, nec sicut, sicut, qui dicitur.*
- 7 *Ve bar princeps, sicut, sicut, & similia, in dispositionibus, non sicut, capitulo, sed dicitur ex p. u. ab illis conueneris, considerat, iuncta mens, dispositum.*
- 8 *Tyrannus non includitur in dispositione loquente de principe, & quod modo Tyrannus, & princeps, & quod dicitur.*
- 9 *Libertatem appellatorem non in, nepotes, & descendentes ab eis.*
- 10 *Filium appellatorem regulari non est, prebenduntur nepotes, quoniam tam in casibus comprehenduntur, & naturales non leguntur.*

C A P I T V L V M I.

Presenti. ¶ Anla dicitur sola uel spaciofum habitaculum communiter quatuor habens alas, uide hic gloss. in uerbo [Anla] quod not. ad h. l. c. 1. ¶ Quis dicitur princeps, maxime in primo exio principibus tributo, & uide dicitur, uide hic gloss. not. & l. tit. p. c. am in uerbo [Regnum] quod in effectu dicitur quatuor, primo, quod potest fieri large, & tunc ponitur pro quolibet habere domum in seu dominationem populi, & sic quilibet habens aliquem baronem potest dici princeps, & probatur hoc ex etymologia uocabuli, dicitur enim princeps a pre & capio quod si primum capiens locum seu dignitatem, ut probatur in finali in capitu. qui uis, de uerbo, signifi. ubi dicitur, quod large secundum etymologiam uocabuli quilibet qui preest, potest dici prepositus, & c. ut ibi. hinc est, quod deus appellatur princeps, l. c. 9. ab. [De i. i. i. pater finit fecit, princeps pater] In uerbum angelus de h. dicens Ioh. 2. ¶ Ego sum princeps exercitus. Interdum papa, de consecra. dist. 1. capitu. cor pora. Interdum episcopi. In no. & ob. capitu. si quis, uel alii indices ecclesiastici. 17. quæstio. 4. capitu. assumit. Item Imperator, l. e. re. u. h. cap. u. ad apostolice, in prin. Item alios principans populo, de man. & obed. capitu. omnes principes. Item apes & graues dicuntur habere principem. 7. quæstio. prima, capitu. apibus. ¶ Se cando principaliter potest sumi stricte, prout est principatus quedam dignitas secularis, sic uocata, ut principatus Archiepi, salerni, & tarenti, & his similibus. & sic sumitur in capitu. fundamenta. § ut ergo, de electio. lib. 6. loquens enim de Imperatore Rege, & principe, submittit de Marchione, Duce, Comite, & Barone, uel alio nobili potentatui, per quod uidetur ex ordine literæ, quod princeps minor sit predictis Marchione, Duce, & similibus, & not. ex hac parte gloss. quod dicitur. ad ordine literæ, ut primo nominatur censeatur dignior, & uide aliam bonam gloss. in capitu. quorum tam, de electio. lib. 6. & ex illa litera sumpto hoc ar. potest notari, quod Marchio sit dignior Duce, cum remittitur ante Ducem, sed uide text. in lib. sen. in tit. quod dicitur Dux, Marchio, comes, capitaneus, uel uassallus, ibi tam in rubro, quam in nigro præponitur Marchioni Dux. & ibi habetur, qui dicantur tales, & per gloss. in d. capitu. fundamenta, in uerbo [Marchio] & uide etiam ibi gloss. in uerbo [Princeps] & in hoc cogita. ¶ Redeo ad gloss. istam, quæ tertio principaliter dicit, quod potest sumi principatus, nec ita largè, nec ita stricte, ut supra, pro nobili potentatu, merito comparando regis dignitati, facit præallegat. de re. fundamenta, in fin. & hoc modo putat gloss. nostra capi in isto text. quasi dicat, non esse necessarium simile;

S V M M A R I V M.

- 1 *Pontificum appellatione non ueniunt electi in episcopos & confirmati, nisi etiam sint consecrati, etiam in concessione privilegiorum.*
- 2 *Religiosi domesticus commensales cardinalium & episcoporum licet ualeant ipsi Card. & episcopi in diuinis officiis se cooptare, non tamen in aliis contra eorum regulam.*
- 3 *Religiosus prelati ecclesie secularis debet illam regere secundum officium clericale, non autem monachale.*
- 4 *Clericus domesticus alicuius prelati non potest se in diuinis officiis cooptare, nisi cardinalibus & episcopis, quibus hoc simpliciter indulgentum est.*
- 5 *Privilegium unum concessum non debet ad alias personas trahi.*

C A P I T V L V M II.

Dignum. ¶ Appellatione pontificum non ueniunt electi in episcopos & confirmati, nisi etiam sint consecrati etiam in concessione privilegiorum, uide hic tex. iuncta gloss. not. in uerbo [Pontificum] contrarium uidetur sentire gloss. not. in cle. 1. de so. compe. in uerbo [Episcopos] dic concordando, ut ibi diu. ¶ Religiosi domesticus commensales Cardinalium, & episcoporum licet ualeant ipsi cardinalibus & episcopis in diuinis officiis se cooptare, non tamen in aliis intellige contra eorum regulam, uide hic tex. iuncta glo. in uerbo [Officiis.] ¶ Religiosus prelati ecclesie secularis debet illam regere secundum officium clericale, non autem monachale, & sic cooptat se in diuinis officiis illi ecclesie, ad quæ translatus est, uide hic bonam gloss. in uerbo [Duce] quæ allegat multas alias concordantias, & optime pro hoc dicto facit ratio capitu. illa. 12. dist. [Alquibus ecclesie acceperunt, eius consuetudinem seruati, si non uideretur iniquam scandalum nec quemquam ibi] ut ibi. l. ius habetur. ¶ Clericus domesticus commensalis alicuius prelati non potest in diuinis officiis se illi cooptare, fallit fauore cardinalium & episcoporum, cum ex speciali indulgentia hoc illis concedatur, secus ergo de iure communi, ut hic in fin. l. re. iuncta gl. in uerbo [Indulgentia]. ¶ Privilegium autem unum concessum non debet ad alias personas trahi, ut in c. sane, de priuile. & c. petiti. 7. q. 1.

- rismile, quod capiatur hic ita largè, ut ueniat quilibet habens aliquam baroniam, cum nimis laxaretur hæc littera, nec uideatur de ipsius intentione, cum post reges submisit de principibus, unde uerisimile est, quod uoluit comprehendere magnos principes regibus fore æquiparandos, nec etiam est uerisimile, quod uoluerit strictè intelligere, ut solum comprehendat habentes dignitatem principatus, ut sic excludantur alii magni Duces, Marchiones, & Comites, qui meritis ex magno potentatu possunt principibus æquiparari, habuit ergo tex. respectum ad magnum potentatum, & ex his habes hanc glo. declaratam usque ad uerbum [Tyrannos] Ex qua singulariter not. quod in privilegio contra ius concessio non capiuntur uerba ita strictè, ut capi possunt, sed debet ex probabilibus coniecturis considerari tacita mensi dispositionis, & idem ergo puto in statuis, & similibus dispositionibus. ar. huius litteræ iuncta gloss. quam singulariter not. ¶ Quarto hic gloss. querit, an principes tyranni includantur in dispositione huius clem. & singulariter dicit, quod non, quia tales non merentur dici principes, nam ut libetur Isai. 1. 2. [Princeps ex, quæ sua digna principi, cogit:] & ut ait Grego [Tyrannus est, qui in re publica non iure principat.] Et philosophus. 5. Pollicorum [Cum princeps intendat ad bonum commune, tyrannus ad proprium, ergo non est princeps] & hæc singulariter not. quia faciunt ad multa, & plenissime de tyranno, uide per Barto. in tractatu, de tyranno. ¶ Quamquam appellatione liberorum ueniant filii, nepotes, & descendentes ab eis, ut l. liberorum. ff. de uerbo. signi. f. appellatione tamen filiorum regulariter non comprehenduntur nepotes, ita not. dicit hic gloss. in uerbo [liberi] allega. In si. qui da. uero. pos. in si. & not. in hoc ultimo gloss. & idem not. gloss. iuris ciuili in l. filii. ff. de uerbo. signi. sed de materia uide tu latius per Barto. in l. liberorum præ allega. dicit tamen gloss. præ allega. quod casualiter comprehenduntur nepotes, intelligendo tamen descendentes ex filiis masculis, ff. de sena. liberos, & de poenis. capitu. ubi cum que. lib. 6. quod not. An autem appellatione filiorum ueniunt filii, seu nepotes ex filiis naturales non legitimi gloss. præ allega. disputat, & tandem uidetur per iura z. legata pro & contra ponere hanc theoricam, quod quoad parentum reuerentiam bene habetur ratio naturalium tantum, sed quo ad commodum liberorum uel honores non, per l. cum legitime, & quod ibi not. ff. de sta. ho. & not. bene hanc glo. & uide ad materiam quod no. Bac. in l. provinciales. ff. de uer. sig. & l. f. c. de indi. uidi, & quod dixi in c. fi. de poenis.

DE RELI. ET VENERATIO.

SANCTO. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Sicilia regnum Urbanus papa iiii. contulit Carulo fratri Regis Francie, quod prout iuste facere, cum sit de patrimonio B. Petri.
- 2 In sacramento corporis & sanguinis multa mirabilia denotantur. Primo mirabilis productio, quia de celo productum est, & ad uocem sacerdotis aperitur celi.
- 3 Multiplicatio mirabilis in eucharistia, quia quotidie corpus conficitur, nec consumitur.
- 4 Eucharistia mirabilis ministratio est, quia, quo ad effectum, ita per malos, sicut pro bonis ministratur.
- 5 Eucharistia mirabilis confortatio, quia sicut animæ nostræ substantiam, & qui negligit sumere, debilitatur, & cadit in uitribus.
- 6 Eucharistia mirabilis mundicia est, quia, nisi digne, & a dignis sumatur, propinquat mortis iudicium.
- 7 Eucharistia mirabilis translatio, quia prece etiam iniusti fit transsubstantiatio uirtute, scilicet uerbi, non merito sacerdotis.
- 8 Eucharistia mirabilis transmissio, quia transmittitur etiam ad defunctos non summe bonos.
- 9 Eucharistia admiranda liberalitas, ubi donator uenit in dono.
- 10 Potens meritorium opus magis meretur, quam qui idem opus sine uoto facit.

CAPITVLVM I.

- S**i dominum. ¶ Urbanus papa. 4. natione gallicus regnum Sicilia contra manifestum contulit Carulo fratri regis francie, ut patet in cronica. ita not. hic gloss. in uerbo [Urbanus] & dic, quod potuit hoc ex ista causa facere, cum sit de patrimonio beati Petri, ut in capitu. ad apostolicæ, de re iu. lib. 6. ¶ Multa in sacramento corporis & sanguinis Christi mirabilia denotantur. ¶ Primo enim denotatur mirabilis productio, quia de celo nobis productum est, & ad uocem sacerdotis aperitur celi & c. de consecratione. dist. 2. c. quod est sanguis. ¶ Secundò notatur mirabilis multiplicatio, quia quotidie conficitur, nec consumitur, de consecra. dist. 2. capitu. in Christo semel, & capitu. qui manducant. ¶ Tertiò denotatur mirabilis ministratio, quia, quo ad effectum, ita per malos sicut per bonos ministratur. 1. quæstio. prima capitu. inter catholicam & capitu. sequen. usque ad 5. sed obicitur, de consecra. dist. 2. capitu. utrum. ¶ Quarto notatur mirabilis confortatio, quia fulcit animæ nostræ substantiam, & quotidie accipiendus est iste panis, ut quotidie proficit, de consecra. dist. 2. c. non iste panis. & qui de eo manducat, in æternum non deficit, ea dist. c. Chrillus panis est. & qui cominit uel negligit hunc panem sumere, debilitatur, & cadit in uitribus, de consecra. dist. 2. capitu. si quod & capitu. si quis in tract. ¶ Quintò denotatur mirabilis mundicia, quia nisi digne & a dignis sumatur, propinquat mortis iudicium, de consecra. dist. 2. capitu. qui secelebrat, & capitu. timorem, & cum bucella, quam Christus dedit Iudæ, introiit diabolus in eum, de consecra. dist. 2. capitu. efca. ¶ Sextò not. mirabilis translatio, quia et prece iniusti fit transsubstantiatio uirtute, scilicet uerbi, non merito sacerdotis. 1. q. 1. capitu. cum scriptura. ¶ Septimò not. mirabilis transmissio, quia transmittitur etiam ad defunctos non summe malos, nec summe bonos. 1. 3. quæst. 2. capitu. non æstimemus, & c. animæ. Quædam alia miranda ex sublequentibus collige, hæc post theologos ponit hic not. gloss. in uerbo [Mirabile] quæ etiam ponit figuras horum mirabilium, uariat seneca lib. 1. de beneficiis, quod cum socrati ceteri discipuli pulchra offerrent dona, eschires pauper eius discipulus seipsum solum obtulit dicens [Ceteri autem pauca dederunt, quia meliora retinebant] & c. ut ibi pulchrè habetur, & uide hic

Abb.super Tertio Clementinarum.

hic gloss. in uerbo [Datore] & facit ad propositum huius
tex. in uerbo [Singulari] & admiranda liberalitas, ubi do-
nator uenit in donum, & datum est idem penitus cum
datore, quam laeta & prodiga largitas, cum tribuit
10 quis seipsum &c. quem tex. not. ¶ Quod idem opus
meritorium laudabilis est in nouente, uel professo,
quam in alio, ita secundum theologos dicit gloss. not.
hic in uerbo [Seipsum] Ex quo inferitur, quod is, qui uo-
uit rennare, puta dei ueneris, magis meretur, quam is,
11 qui tali die ieiunat sine uoto. Item quod profectus ser-
uando continentiam laudabilior est, quam is, qui illam
sine uoto seruat, & sic de similibus. Et hanc conclusio-
nem gloss. post theologos probat triplici modo. Primi-
scilicet, nouere, est opus laetitiae, quae praecipua uirtus est in-
ter morales, opus autem nobilioris uirtutis est melius
& magis meritorium, laetitia autem est cultus &
seruicium, quod soli Deo debetur, de consecratione di-
12 stinctione tertia, capitulo uenerabiles. ¶ Secundo
probatur sic, uouens non solum quod ad actum,
sed etiam quod ad potestatem, subiicit se Deo, ut dex-
terio aliud agere non possit, ergo plus dat, & per conse-
quens magis meretur. probatur per similitudinem qui
dat fructum, & arborem, magis dat, quam qui dat
solum fructum. Tercio confirmatur sic, per uotum im-
mobiliter uoluntas firmatur in bonum. Ad perfectio-
nem autem uirtutis pertinet aliquid agere ex uoluntate
firmata in bono, ut patet per philosophum. 2. ethicorum
Et Augustinus [Ex his necessitas, quae ad maiora compellit] ergo
13 magis meritorium, & haec not. ¶ Olim antiqui non ha-
buerunt nisi. 10. menses & sic ad tempus Iulii Caesaris,
& Numa Pompili, hic mensis Novembris hic tunc di-
ctus, quia erat nonus mensis inchoando a Martio, ut in
enobant antiqui, de nouis distinctione & correctione anno-
rum facta fuit, & secundum eum solis redemptionis in
fine anni ad eundem punctum additi fuerunt duo men-
ses in principio anni, scilicet Ianuarius & Februarius.
14 ¶ Propter horas sex, quae supererant, oportuit singulis
quatuor annis ad di diem bifextilem, de quo descendit,
ut not. in capitulo, quoniam, de uerbo, significat, & tunc tem-
poris Iulius uocabatur quintilis, & Augustus sextilis,
qui postea a Iulio & Augusto denominati fuerunt, uel
propter ipsorum orum, uel propter rem prosperè ges-
tiam, haec gloss. nota hic in uerbo [Certam diem] quoniam be-
15 ne not. ¶ Nullum animal ita odorem hominis ferit,
sicut asinus. uide Isidorus ethymologiarum Gallorum
assensum in capitulo asinis clauore deprehensus est,
& sic romani debent eedere asinibus, a quibus fuerunt
defensi ne ab hostibus caperentur. Italici tamen in festo
omnium sanctorum asines deuorant propter festum,
16 uide hic gloss. in uerbo [Omnia sanctorum] ¶ Si quis as-
ferit habuisse ex reuelatione diuina aliquod, sibi non ce-
ditur, nisi aliter probet, ad hoc caput. cum ex iniancto,
de haereti. uide gloss. hic in uerbo [Reuelatum] iuncto tex.
17 ¶ Improprie uerba sumuntur pro festo, cum omnem diem
uocemus festum, uel a fando, quia qualibet die fabatur
Deus. gene. primo, uel quia singulis diebus fieri possumus
in diuinis uel humanis, similes, de uerbo, significat. ca-
pitu. forus. uide hic gloss. in uerbo [Festum] & quod not.
18 super tubrica de feriis. ¶ Pentecostes dicitur a pente
quod est quinquies, & colle decem, quia quinquē decies
dies sunt inter festum resurrectionis & pascae. itis. ui-
19 de hic gloss. in uerbo [Pentecoster] ¶ Hymni sunt cantica
lauds, sicut Trens cantica laud. uationis, uide hic
gloss. in uerbo [Hymnos] & per Ioan. And. in capitulo. non
20 nianus, de niman. ecel. ¶ Iubilare, id est est quod can-
tare uoce quadam confusa peggando, unde dicunt qui
dam, quod iubilare est gaudium, quod uerbis explicari
non potest, nec tamen penitus reticere, uide hic gloss. in
uerbo [Iubiler] & de uerbo plaudere, uide hic gloss. in
uerbo [Plaudat] quod idem est quod manus iungere.
21 ¶ Circa orationem uideas, hic gloss. sing. & plenam,

que materiam per modum summe tractat ponendo
10. questiones. Prima quid sit oratio. Secunda unde sit
camp. Tertia que sit eius diuisio. Quarta qualiter sit
porrigenda. Quinta a quo. Sexta ad quem. Septima
ad quid. Octava qualiter. Nona ubi. Decima quid sit
eius effectus. Et per ordinem poteris hic videre formaliter
in gloss. Colligam tamen quendam dictam, quam
22 h inter cetera notanda uidetur. ¶ Et primo
not. ex ea post theologos, quod sancti orationes no-
stras cognoscunt, quia in eis quilibet beatus in essentia
Dei uidet quantum perfectio beatitudinis requirit, hoc
autem requiritur ad perfectionem beatitudinis, in ho-
mo habet quicquid uult, nec uult aliquid inordin-
um, sed recta uoluntate quilibet cognoscere uult que
ad eum pertinent; ergo & sancti, cum eis nulla reser-
do desit, hoc nolunt oportere ergo, quod uota omnium
orationes, & desideries in uerbo cognoscant. nam ad
eorum gloriam pertinet, quod auxilium agentibus
præbeant ad salutem, sic enim Dei cooperatores effi-
ciuntur. & si dixerit, solus Deus est cognitor cor-
dium, de symo. capitu. 2. in fin. cum cordantis, sed
oratio consistit in corde, ergo & cetera. Respondetur,
quod eorum cognitiones solus Deus nouit per se-
ipsum, sed alii tantum cognoscere possunt, quantum
eis reuelatur, non alio modo; fatendum ergo, quod
orationes, quas ad sanctos uerbo, in corde dirigimus
10 o. manifeste cognoscunt, hæc gloss. præallega. sub
questione quarta, & unde ad materiam textu: Augustin.
in capitu. secundum. 3. questio. 2. qui generaliter tri-
23 dat, ad mortui ferant que sunt in hoc seculo. ¶ Et
ex uidetur Deus peccatores orantes salui, quod licet i.
questio. 1. capiti. ipsi in contrarium facit capitu. si quis in
quit, nescit, ad hoc omnia & capit. sacrosancti. eadem
questione. Sola, dicit gloss. præallega. post Thomam sub
quit. i. questione quod si peccator petit aliquid in qua-
tum peccator, i. licet in deum desiderium peccati, non
audiat a Deo ex misericordia, i. sed quandoque a Deo
ex auditu ad iudiciu, ut permittatur magis intrare
in peccatum; unde secundum Augustin. Deus quardam
negat propriis, que concedit iratus. sed si peccatoris
oratio procedit ex desiderio bone nature, Deus exau-
dit, non quasi ex inuita, quia talis non meretur, sed
ex pura misericordia, si tamen alii in oratione concu-
runt, de quibus infra & in actus gl. 1. ubi septima qua-
24 tio. ¶ Ex his eorum hunc autem & expedienti ut tem-
per eligis faceret in meliorem & sanctiorem; quia
oratio porrigenda est per bene dispositum, contritum,
& penitentem ipsa uisus, qui dupliciter, ad increden-
dum mittitur &c. 3. questione. 7. capiti. indicet, & capi-
ent in grauius, & 28. distinctio. 6. ubi etiam not. in ora-
tione malorum proficit his, pro quibus orant, uide et-
iam quod habetur. i. questione. 1. capitu. ipsi sacerdo-
tes. ¶ An liceat in oratione aliquid petere in specie, &
nuncquid liceat petere temporaria? Ad primum licet Va-
lerius lib. 7. capitu. 2. referat locum, quasi quoddam
humane sapientie terrestris oraculum, [Nihil ultra peten-
da dicit immortales arbitrantur, quam ut bona tribuerentur] ta-
men ut inquit gloss. præallega. in 6. questione, patet ex
oratione dominica, quod etiam aliquid determinate
petere possumus, unde Augustin. ad proban. dicit, quod
demum id licet orare, quod licet desiderare, dicens,
quod oratio dominica ostendit, etiam temporalia a
Deo peti posse, dum dicit [Pater nostrum quotidianum &c.]
unde tenent theologos, quod temporalia a Deo orando
petere possumus, non ut conficiamus in illo spem, sed ut
ut hanc adminicula beatitudinis consequamur, ut dese-
niant ad sustentationem uite corporalis, exercendæ ad
actus uirtuosos, facit. i. questio. 3. c. si quis obsecrit, &
6. hæc no. ¶ Modus orandi requirit humilitate corporis,
cordis deuotionem, attentionem & breuiloquium, de
primò ecclesiastici. 35. ubi [Oratio humilis, et penetrat nubes].

DE IMMUNITATE ECCLESIE. Rub.

SYMMARIUM.

- 1 Papa potest suam uel sui predecessoris constitutionem reuocare, & illam habere pro infecta.
- 2 Excommunicatus ex iuribus constitutionis reuocatus, qua habita est pro infecta, absolutione non indiget.

CAPITVLVM I.

Quoniam. ¶ Papa potest suam uel sui predecessoris constitutionem reuocare, & illam habere pro infecta, ut est hic text. in uer. [Nec] & per hunc text. putat hoc gloss. in uerbo [Pro infecta] quæ reputatur singularis. ¶ quod excommunicatus ex iuribus constitutionis reuocatus, quæ habita est pro infecta, prout hic contingit, absolutione non indiget; ex hoc etiam dicit perpendendum quanta est papæ potestas circa illa quæ sunt simpliciter de iure positio, quia illa reuocare potest, ut ex tunc, & tene semper menti istam glo.

LIBER QVARTVS.

DE CONSAN. ET AFFINI. Rub.

SYMMARIUM.

- 1 Monialis, religiosus, & clericus in sacris, impune contrahunt matrimonium, si cum papæ dispensatione hoc faciant.
- 2 Ignorantia iuris non excusat, quominus attentans factum excommunicationis pena damnatum, incidat in ipsam excommunicationem.
- 3 Constitutio excommunicans scienter contrahentem matrimonium, solus sciens, altero in probabili ignorantia existente, incidit in excommunicationem.
- 4 Constitutio puniens scienter contrahentem non ligat eum, qui ignoranter contraxit, licet post factum certificatus, permanens in contrahendo.
- 5 Matrimonium metu in conscientiam iurum cadente contrahentis in ea sibi prohibitis, non incidit in excommunicationem, quia matrimonium esse nullum, ex defectu consensus.
- 6 Publicæ honestatis iustitia non oritur ex matrimonio per metum contracto.
- 7 Constitutio panam ipso facto imponens contra exercitum aliquid, quod de iure tenere potest, non habet locum panæ, si actus aliquo facto non tenet.
- 8 Matrimonio inter aliquos prohibito, uidentur prohibita etiam sponsalia, panam tamen apposta contrahenti matrimonium, non extenditur ad contrahentem sponsalia.
- 9 Religiosorum appellatione etiam in materia panali ueniunt omnes et ceteræ expressæ professi, etiam si non obligantur religioni in specie, sed in genere tantum.
- 10 Communicans alicui in eo actu, pro quo excommunicationem tunc incurrit, non incidit cum illo in excommunicationem.
- 11 Panam apposta uni ex correlatiuis, an uidetur apposta alteri, licet de altero nihil dicatur in constitutione.
- 12 Statutum puniens uidentem in ciuitate, uidetur punire et emptorem, quia sunt correlatiui.
- 13 Dubitationis causa quæ dicuntur, iuris dispositione non immutatur.

CAPITVLVM I.

Eos. ¶ Monialis, religiosus, & clericus in sacris, impune contrahunt matrimonia, si cum papæ dispensatione hoc faciunt, & eunt etiam culpam, uide hic gloss. in fin. sed illam intellige, ut non in eo ad monasterium de sta. regu. per doct. & per Ioan. And. in regu. semel deo dedicatum, in mercuria. ¶ Ignorantia iuris non excusat, quominus attentans factum damnatum & prohibitum sub excommunicationis pena, incidat in ipsam excommunicationem, argument. regu. iugerantia, de iur. libr. 6. & hoc uoluit gloss. hic in uerbo

de secundo ait Aug. [Quid prodest strepitus labiorum, si minus est cor] de tertio patet de conse. distinc. 5. c. nunquam, in princip. & Cyprianus [Nihil aliud cogitet aliquis quam id solum quod precatur] de conse. distinc. 1. c. qui autem. & dicit Grego. [Istam orationem deus non audit, cui ille, qui orat, non attendit] dicunt tamen theologi hoc intelligendum, quando attentio nullo modo coniungitur. non enim requiritur quod attentio semper maneat in oratione per actus conscientiam, unde psalm. 22. [Cor meum deliquit me] satis est enim, quod maneat per uirtutem, quod est, quando cum bona intentione quis ad orationem accedit; & si in prosecutione uiuens ad aliud rapiatur, semper enim primum uirtus permanet, nisi tanta sit uacatio, quod attentio omnino deperat. & hæc not. quæ uide hic latius per gloss. in 7. quæstio. de quarto habetur matthei. 6. [Cum oraueris, nolite multum loqui &c.] facit de conse. distinc. 5. cap. non breuiloquium esse de necessitate orationis. Nam oratio non solum secundum suam causam, quæ est desiderium charitatis, sed etiam in seipsa potest esse diuturnam; nam & de Christo legitimus, quod pernoctauit orando. lucæ. 6. ¶ Item dicitur, quod prolixius orauit, lucæ. 22. Item dicitur, lucæ. 23. in prin. [Operis semper orate, & non desicere] facit 77. dist. c. nosse. ibi [Orationibus pernoctauerunt] sed quia, ut dicit Aug. nad probant [Multum loqui in orando, est rem necessariam superfluum agere uerbum, cum pleris que hic negotium plus gemitibus, quam sermonibus agatur] ideo monemur ad breuiloquium. nam ut dicunt sancti [Frequenter esse debet, & breuis oratio, pro immorantibus uobis aliud cordi uesiro] ingerat inimicus & hoc not. bene. ¶ Videtur quibusdam, quod oratio debeat fieri ad orientem, sed cum deus sit ubique, ad omnem partem possumus eum orare; æque tamen oramus, & sacrificium missæ facimus uersus orientem. de hoc. 11. dist. cap. ecclesiarum. & uide de hoc articulo bonum text. & hic per gloss. præalleg. sub 1. quæstio. ¶ De orationis effectu uide plura hic per gloss. præalleg. in ult. quæst. quæ inter cetera dicit, quod orationis effectum sumus in italia nuper experti. quando enim cum uersibus illis [Emergit deus &c.] coepit ecclesia orare, perempti, extenuati & exterminati sunt quasi subito, qui censura ecclesiastica & armis bellicis iam dudum morari non poterant. bene facit. 32. distinctione. capitul. ultim. ubi dicitur, quod orante moyses populus uinebat, uinebat cum dimittebat. & imperator theodosius Senior suis orationibus miraculosam uictoriam contra Eugenium & Arbogestem obtinuit, quorum exercitus iacula uehementissimum uentus extorquebat in ipsos, & iacula partis theodosii cum maiori fortitudine ultra mensuram humani ictus impingebant in illos. & longe latius die, ut habetur in præalleg. ultim. quæstio. & in remissionibus in ea contentis. & inter alia non unum dictum Bern. in lib. meditationum [Ex duobus uinum indubitanter sperare debemus, aut dabit nobis quod petimus, aut quod mouit esse nobis utilius.] Item nota dictum Hiero. super Math. 17. ibi. f. [Hoc genus demoniorum non eicitur nisi in oratione & ieiunio] ubi sic dicit [Non sanat oculum, quod sanat calcaneum, reuiuio sanantur pestes corporis, oratione uero sanantur pestes mentis.] ¶ Nota. gloss. hic in uerbo [Confessio] nam in eo quod text. dat indulgentias uerè penitentibus & confessis, dissidendo quod aliquis sit uerè penitens & confessus, dicit hæc uerba [Quis est hic & laudabimus eum] ecclesiastici. 31. has ergo remissiones, quibus pauci participant, amare interpretari non decet, nec expedit. ut dixi de penit. & remissio. c. quod autem. ¶ Ad hoc ut quis gaudeat indulgentiis in isto text. concessis, non sufficit interesse horis extra ecclesiam, etiam si dicantur in priuato oratorio, cum text. his faciat mentionem de ecclesia. uide hic gloss. prope finem. in uerbo [In ecclesia.]

Abb. super Quinto Clementinarum.

bo [*Sciemer*] & hoc puto uerum nisi sit ins dubium, de quo etiam iurisperiti merito dabitarent. argumen. in l. regula. ff. de iur. & facigno. iuncto. capitul. 2. de constit. libr. 6. ¶ Si constitutio excommunicat, seu aliter puni-
3 nit contrahentes matrimonium, nel quid simile, & unus contrahentium scienter contrahent, reliquis uero existens in ignorantia probabili, scilicet sciens in-
cidit in excommunicationem seu poenam. 34. quæstio. 2. capitul. in lectu. n. firmat gloss. hic in uerbo [*Sciemer*]
4 post princip. ¶ Si constitutio punit scienter contrahentem, non ligat eum, qui ignoranter contraxit, licet post factum certificatus permanens in contractu, uide hic gloss. not. in uerbo [*Sciemer*] in uer. sed quid si contraxit concordat gloss. nota. in capitul. decreuit. de
5 heret. libr. sexto in fin. ¶ Contrahentes matrimonium per metum in niram constantem cadentem in casibus hic prohibitis non incidunt in excommunicationem, quia matrimonium est nullum ex defectu consensus. per capitul. cum locum. de sponsa hoc uoluit in effectu glo. hic super uerbo [*Matrimonialiter*] quam singulariter nota. quia clare uult, quod matrimonium per metum contractum sit ipso iure nullum. & uide quod plenius dixi in
6 dicto capitulo, cum locum. ¶ Secundò singulariter ex eadem not. quod ex tali matrimonio per metum contracto non oritur publicæ honestatis iustitia. allega. capitul. unicum. de sponsa. libr. 6. quasi deficiat hoc casu consensus. & hic habet locum ille text. ¶ Item collige subtiliter tertium, quod ubi ius imponit poenam ipso facto contra exercitum aliquid, quod de iure tenere potest, non habet locum poena, si actus aliquo facto non
8 tennit. ¶ Prohibito inter aliquos matrimonio, uidentur prohibita etiam sponsalia per l. oratio. ff. de sponsa. p. una tamen appposita contrahenti matrimonium, non extenditur ad contrahentem sponsalia; quia poena non debet extendi. si hoc uoluit singulariter gloss. hic in uerbo [*Matrimonialiter*] post fin. medium, & facit quod in fin. not. Ioan. Andr. in capitul. dispensia de rescript. libr. 6. sed in contrarium facit gloss. not. in capitul. 1. de postula. prælati. in fin. & uide quo tibi dixi. & hec tene
9 menti in materia extensionis. ¶ Appellatione religioforum etiam in materia penali neniunt omnes taci-
te & expresse professi religionem aliquam approbatam, etiam si non obligat illi religioni in specie, sed religioni in genere. exemplum in capitul. non solum. & capitul. sequen. de regu. libr. 6. hoc not. uoluit gloss. hic in uerbo [*Religiosi*] quam not. & uide quod dixi in clemen.
10 1. de reuindomi. ¶ An communicans alieni in eo acti, pro quo excommunicationem tunc incurrit, incidat cum illo in excommunicationem, uide hic gloss. in uerbo [*Communicantes*] que primò per istum text. arguit quod non, quia primò excommunicat contrahentem matrimonium cum moniali, & postea excommunicat specificè ipsam monialem contrahentem; ergo non incurritur excommunicationem contrahendo cum illo, qui in currit excommunicationem propter contractum matrimonium. de hoc tamen gloss. remittit ad notata in capitu. contingit infra de senten. excommu. ubi de hoc satis plene. ¶ Secundò dicit, quod uolens tenere contrarium, possit ad text. illum respondere, quod uoluit punire seu excommunicare monialem eo casu, quo contrahens cum ea non foret excommunicatus. puta qui ignorabat illam esse monialem. dic tamen quod hoc monis text. restringit. dictum de questione principali, ut not. in dicto capitulo. contingit. & text. iste satis bene
11 facit pro dicto priori. ¶ An poena appposita uni ex correlatis uideatur appposita alteri, hec de altero nihil dicatur in constitutione, seu dispositione gloss. hic non tangit, sed in facio meo ille text. plurimum facit, & non. Nam si contrarium esset uerum, non sisset necessitas specificè excommunicare ipsas moniales; satis enim erat excommunicasse contrahentes cum eis. sed in con-

trarium facit text. in Luna. C. de cupressis li. 10. & quod ibi not. per Barro. & per eundem in l. 2. seu fin. C. de in-
dicta indu. ubi firmat istud contrarium, unde per text. illius. Lamege. ¶ dicit quod si statum punit uidentem gra-
num in ciuitate, uidentur puniri etiam captorem, quia illi sunt correlatiui; non enim potest esse uidentis sine
13 capto. ¶ Ad istum text. possit respondere, quod hic expresse de monialibus causa dubitationis tollenda, cum istud dictum non sit sine dubio; & ea, que dubitationis causa dicuntur, iuris dispositionem non immutant. qui mutuant. statum.

LIBER QUINTVS.

DE MAGISTRIS.

SYMMA RIVM.

- 1 Perpetui idem est quod ualde pati.
- 2 Per liberos arbit. non nemo, uel si saluati, sed oportet ut gratia Dei iustitiam.
- 3 Gratia Dei est duplex, uidelicet operans, & cooperans. & de his qz esset.
- 4 Possessiones in duas sua differenter specie, anima diuersitate per accidentia.
- 5 Admodum idem est quod ualde.
- 6 Bononia uide dicta sit, & a quo tempore, & Imperatore habuit finem.
- 7 Iuris non habent speciem linguam in uoluntate, nam ea emanat.

CAPITVLVM I.

Inter. ¶ Perpetui est infinitum cuius uerbi perpetui-
tor, & ponitur pro diu tolerare, uel ualde pati. quã
doque autem cum inuenitur cum uerbo cura, ponitur
tur pro perpetua, continua, & assidua. & uide hic gloss.
in uerbo [*Perpetui*] ¶ Mediante gratia Dei cognoscitur
mo quid agendum, ut tandem uel huius adiuuat ad bonum
faciendum, & conf. era. distinet. 4. capitul. grana. & in
trien. ultimus capitul. eundem dist. & prælatum uide
tu ultra gloss. hic bonum textum gloss. in dicto capitulo.
fin. ubi colligitur quod per libetum arbitrium nemo po-
test saluari, sed oportet quod gratia Dei iustitiam, &
sciens quod circa istam gratiam uel illa reperitur opo-
nio. ¶ Nam quidam dicunt, quod hac gratia est di-
plex, uidelicet operans, & cooperans. ¶ Prima præpa-
rat hominis uoluntatem, ut uelit bonum. ¶ Secunda
adiuuat ne illa uoluntas ad bonum transiret. Alii uero
dicunt, quod unica est gratia operans & cooperans, sed
per diuersos effectus distinguuntur in uerbo gratia enim,
que parat hominis uoluntatem ad bonum, cum non sit
ociosa, ut angeat, & aucta perficiatur, & adiuuat ne tra-
stra uelit, sed producat ad opus. ¶ Similis altercatio est
inter legistas, an sint duæ possessiones dist. entes spe-
cie, an una tantum diuersificata per accidentia, de qua
satis per gloss. & Barro. in l. 1. ff. de acquiren. possessio. &
Diu in regula sine possessione. de regu. m. libr. 6. hic in ef-
fectu uoluit gloss. in uerbo [*Cooperante*] & uide de hac gra-
tia, quod not. Ioan. Andr. in capitul. gratia de commoda
& hec not. ¶ Admodum idem est, quod ualde, ut
hic iuncta gloss. in uerbo [*Admodum*] & concord. clement.
Romani. uer. non itaque, de inreuerand. ¶ Bononia
dicitur quasi bona super omnia, uel bonorum uoluntati
mis amabilis, hoc uoluit gloss. hic in uerbo [*Bononiensi*] &
uide ad idem, quod not. gloss. in iuris civilis in l. unica. C.
de profe. qui in urbe const. in lib. 12. & subiungit gl. hic
quod Bononia habuit studium a Theodosio imperato-
re currentibus annis domini. 452. unde studium bono-
niense est longe uetustius quam studium Romanæ cu-
riæ, quod habuit priuilegium tempore Innocen. 4. ut in
decre

7 decre. 2. de priu. lib. 6. ¶ Iudei nō habent specialem linguam in vulgari. etiam ut cūm ipsorum lingua vulgaris. uide glo. in uerbo [Hebrayce.]

SYMMARIUM.

- 1 Doctoratus & magistratus ponuntur ut diuersa.
- 2 Doctores dicuntur in iure canonico, uel cūm in theologia dicuntur magistri, & idem in artibus.
- 3 Magister unde dicatur.
- 4 Doctoratus honorē quis sine peccato in qualibet scientia, si sit dignus, possit habere, aut cūm est peccatorum presumptio.
- 5 Doctoratus est honor, merito debet inter alios honorari.
- 6 Doctoratus insignia que sunt apud exteras nationes, & que apud nos, que tamen non sunt de substantia doctoratus.
- 7 Doctoratus habet in cancellariis finem solum uerbo triquit post examinationem per doctores factam, qui testes peritiæ illius, non autem in dices sunt.
- 8 Scientie imperfectum sicut aliquando supplet perfectio charitatis, ita nonnullorum imperfectum scientie in scholasticis doctorandis supplet perfectio expensarum.
- 9 Doctorandus non debet in suo doctoratu expendere ultra 500. libras bonis, alias incidit in perurium.
- 10 Examina priuati expensæ faciæ a doctorando non includuntur in summa taxata in doctoratu.
- 11 Examina priuati appellatione non comprehendunt doctoratus in quæ parte eius, quod facit ad futurum.
- 12 Cancellarius studij si incidit in suspensionem poenam ad sex menses, quia non dedit iuramentum, prout cauetur, & durante semestre iterum incidit in eandem poenam, secundum semestre incipit currere inuicem a tempore secundi excessus, saluti si actus fuerint nulli.
- 13 Cancellarius studij suspensus a collatione doctoratus an teneat ipsa doctoratus collatio.
- 14 Character non imprimitur per doctoratum.
- 15 Doctoratus honorem quæ habeat conferre, & ad consuetudinem immemorabili studium publicum possit haberi.
- 16 Doctoratum an aliqui conferre possint de iure communi.
- 17 Doctorandi potest. ut ad quens pertineat, suspensio, uel morio eo, ad quæ in illo loco pertinebat.
- 18 Suspensio officialis illius ad quem spectat dare licentiam seu doctoratum, ut sit suspensus ipse principalis.
- 29 Ex debito commissio per uicarium in officio mandato non uenit pueri. duo principalis committens.

CAPITVLVM II.

- 1 Cum sit. ¶ Not. quod doctoratus & magistratus ponuntur hic in text. ut diuersa, & dicuntur quidam, ut refert hic gloss. in uerbo [Doctoratus.]
- 2 ¶ quod doctores de iure cano. uel ciuili dicuntur in theologia autem dicuntur magistri, & idem in artibus. & dicit hic gloss. præ allegat. quod hoc apud italicos recipitur, sed ultramontani communiter uocant magistros. nec secundum gloss. debet alicui hæc denunciatio fore molesta, cum Christus sic a discipulis uocari uoluit. Io. 3. quod ipse acceptabat. Ioan. 12. dicens Vos uocatis me magister & domine, & bene dixisti, tuam etenim. ¶ Et dicitur magister, quasi maior in statione; sicut minister, quasi minor ibidem. dicitur etiam a monendo uel a monstrando. & de his remittit hic gloss. ad Hostien. in summa. eodem tit. §. 1. uide tu de hoc ultimo text. in l. quibus præcipua. ff. de uerbo. signific. ubi probatur maxime iuncta glo. quod hoc uerbum, magister, conuenit etiam omnibus cuiuslibet discipline præceptoribus, & ibi latius. ¶ ¶ Doctoratus honorem quis sine peccato in quolibet scientia, si sit dignus, possit habere, quia per hoc petit opportunitatem communicandi quod habet, quod est laudabile, & ad charitatem pertinet, facit. §. quæst. 1. capitul. in scripturis. indigno autem est peccatum præsumptionis. de quo per Arch. 48. dist. in §. 1. & hoc ponit hic gloss. not. in uerbo [Honorem] & not. ex hoc & ex
- text. ¶ quod doctoratus est honor. & sic per doctoratum consequitur quis honorem, merito debet inter alios honorari; facit quod legitur. & not. in l. ad personas egregias. ff. de iur. iurand. & pondera, quod non appellatur dignitas. de quo uidetur Bart. dubitare, & plene per eum in l. ex eo. ff. de testamen. mi. aliquid in proœmio. C. & in l. fin. C. de iud. uide text. in capitul. quanto, de magis.
- 6 & quod ibi dixi. ¶ ¶ Insignia doctoratus apud aliquos sunt cathedra & biretum. apud alios uero liber, annulus, osculum, supple & biretum; uide hic text. iuncta gl. in uerbo [Insignia] dic tamen quod ista insignia non sunt de substantia doctoratus ad hoc. l. magistros & in l. fecit. C. de professio. & medi. lib. 10. sed sicut calcaria deaurata & ensis dari solent militibus in signum militiæ, ita prædicta doctoribus in signum doctoratus; ¶ Cancellarius. n. lo. co. principis tribuit hodie doctoratus honorem solo uerbo post examinationem factam per doctores, qui sunt testes peritiæ illius, non autem in dices seu superiores. ut not. per Bart. in proœmio. ff. facit dicta l. magistros. & uide ad materiam quod plene scriptum in c. proposuisti. de pb. ¶ Sicut quandoque imperfectum scientiæ supplet perfectio charitatis. de renu. c. nisi. §. pro defectu. sic quandoque imperfectum scientiæ supplet perfectio expensarum. uide hic gloss. in uerbo [Excedunt] & arbitror quod gloss. loquatur hoc de iure not. ad quod dam scholasticos minus eruditos petentes hunc honorem, qui cum largitate sumptuum conantur supplere & tegere defectum literaturæ. ¶ ¶ Non debet quis in suo doctoratu uel magistratu ultra quingentas libras bonorum paruum expendere, quæ faciunt ducentos & quingenta florenos de camera. & in hoc plerique nobiles excedunt, sed caueant a perituri, cum iurent non excedere summam hic taxatam scilicet trium milium turonicensium argenteorum, qui faciunt secundum monetam nostram summam prædictam. de quo uide gloss. hic in uerbo [Argenteorum.] ¶ ¶ Dic tamen quod expensæ priuati examinis in summa prædicta non includuntur. ut not. gloss. in uerbo [Doctoratum.] Ex qua iuncto text. no.
- 11 ¶ quod appellatur doctoratus non comprehenditur examen priuatum, etiam tanquam pars doctoratus. quod not. quia facit ad statuta mentionem facientia de doctoratu. unde si statuto cauetur, ut quis putator debeat gratis doctorari, non includitur examen. facit quod de hac materia not. Barto. in l. una. C. de archiepis. lib. 10.
- 12 ¶ ¶ Si casu aliquo cancellarius statim incidit in suspensionem poenam ad sex menses, quia non dedit iuramentum, prout hic cauetur, & durante semestre iterum incidit in eandem poenam, secundum semestre incipit currere immediate a tempore secundi excessus, non autem expectabitur finis primi semestris. hoc uoluit nota. gloss. hic in uerbo [Sequentes] quam not. quia facit ad multas similes questiones. & plenius de hoc not. per Io. An. in capitul. cum in cunctis. de electio. Aduerte, hæc questio satis procedit in casu, quo doctoratus collatio tenuit secundum uices; quia tunc indubitanter incidit in poenam. sed dubium est, quid si non tenuit, puta quia fuit habita a notorie suspensio, ut infra subiicietur, nunquid incidit iterum in poenam, ex quo actus fuit nullus; quia rerum est dicere, quod non contulit doctoratum, & facit glo. not. in clemen. una. supra de consangu. & aff. quod uot. sicut non incidunt in poenam contrahentes matrimonium per metum cum consanguinea &c. quia matrimonium non tenuit, cogita bene. ¶ ¶ An cancellario suspensio a collatione doctoratus, teneat ipsa doctoratus collatio. uide hic gloss. in uerbo [Sequentes] quæ concludendo distinguit, quod aut suspensio est occulta, & renet argumen. in capitulo. ad probandum. de re iud. aut est publica, & tunc secus, ut in dicto capitulo. ad probandum. non enim in hic imprimitur character, merito inducitur ex toto nullitas uigore suspensionis; & sic oportebit, quod iterum talis doctoretur. ¶ & nota bene quod per doctoratum

Abb. super Quinto Clementinarum.

DE IVDAEIS ET SARACENIS. Rub.

S I M M A R I U M.

raturum non imprimatur character. est enim secundum gloss. præallega. quædam auctorizatio & declaratio quæ declarat illum dignum ad officium doctorum, & dat auctoritatem ut doceat, quæ verba not. diligenter habes enim ex his definitionem doctoratus. & puto quod non imprimatur character scilicet stricte & proprie, sicut per collationem ordinum; sed largo modo potest dici, quod imprimatur ad instar militis armati militæ, ut probatur de milite. in capitul. quod quidam. 1. quæst. 1. prope finem. & doctores sunt quasi milites. l. advocati.

15 C. de aduo. diuer. ¶ Quis habet contere honorem doctoratus seu magisterii, uide hic bonam gloss. scilicet fin. quæ dicit, quod aliqui conferunt auctoritate apostolica, ponit exemplum in archidiacono Bononien. aliqui de consuetudine, & not. hoc dictum quod ius conferendi doctoratum potest consuetudine queri, simile not. in clemen. dudum de sepultu. per gloss. in uerbo [Generalibus] quæ dicit, quod illud generale potest ex consuetudine haberi. & nota. singulariter illam gloss. & istam, & intelligo de consuetudine tanti temporis, de cuius initio memoria non existit, cum illud sit de seruatis principibus; & ad talia iura prescribenda requiritur perfectum tempus, ut in capitul. super quibusdam de uerbo. sign. & facit quod nota. gloss. prox. allega. in dicta clementin. dudum.

¶ Item & tercio dicit ista gloss. secundum Hostien. quod aliqui conferunt doctoratum de iure communi, ut episcopus cum capitulo. allegat. capitul. quia, de magist. dicit tamen ista gloss. quod illud capitul. parum facit, maxime ponderata decretali. 2. eodem tit. & sic tacite sentit gloss. quod illud non competit episcopo de iure communi, licet hoc non firmet. ego tamen firmo per text. in l. magistratos. C. de prof. & me. lib. 1. & facit quod no. Barto. in l. una. C. de athletis. lib. 10. & in dicto. l. magistratos. & per eundem Barto. in proximo.

17 ff. ueteris. ¶ Ad quem deuoluitur potestas doctorum in dispendio, uel mortuo eo, ad quem hæc potestas in loco illo pertinet. ¶ Solutio dicit præallega. gloss. final. hic, quod si hæc potestas competeat ex privilegio apostolico, tunc potestas deuoluitur ad papam argument. capitul. quia diuersitatem. de concess. præbend. ego allego quod in simili legitur & nota. in capitul. uerum. de foro competenti. & uidendum est quod ibi dixi. Et idem est secundum gloss. ubi archidiaconus uel alius conferret de consuetudine uel de iure, quia superior suppleret, secundum gloss. allegatam. capitul. 2. prim. responso. eodem titu. Aduerte, quia hæc gloss. non clare loquitur. nam dum primo dicit, idem esse, cum ex consuetudine & ceter. uidetur sentire, quod potestas etiam hoc casu deuoluitur ad papam, sicut dixerat in præcedenti casu, sed cum postea allegat. capitul. 2. eodem titu. sentit, quod quilibet superior suspensio etiam episcopus possit succedere. ego puto quod si ista potestas competit soli principi, quod semper deuoluitur ad principem, siue inferiori competat ex privilegio, siue de consuetudine, nisi aliud habeat privilegium. argumen. in capitul. irrefragabili. §. ceterum, & quod ibi no. de offic. ord. & in capitul. 1. de supplen. negligenti. prælati. lib. 6. & quod ibi not.

18 ¶ An suspensio officiali illius, ad quem spectat dare licentiam seu doctoratum, sit suspensio ipse principalis cum deliquerit ipse officialis in ipso officio exercendo, ut in casu huius clementin. gloss. fin. præallegat. in fin. sui dicit, quod non nisi ipse principalis ratum illud factum damnatum habuisset, argumen. capitul. si compromissarius. de elect. lib. 6. ¶ Ex qua no. quod ex delicto commisso per vicarium seu commissarium in officio commisso non uenit puniendus principalis committens nisi delictum ratum habuerit. uide ad idem gloss. in capitul. hoc etiam. 2. q. 6. & in l. 3. ff. quod quisque iur. limita tamen materiam secundum no. per Bar. in l. 1. ff. de pub. & dixi in cap. 2. de rest. spo.

- 1 Habitare seorsum, & habitare permixtum, quomodo intelligatur & num. 3.
- 2 Saraceni non prohibentur permixtum habitare cum Christianis.
- 4 Concedere ciuium fidelibus auilium su Christianis.
- 5 Saraceni habent duo genera sacerdotum, qui isti sunt ubi habent, & quomodo in eis se dignificentur.
- 6 Saraceni non inuunt campanas, quamuis eas commendat habere tamen in qualibet mesquita unum minimum ultra sacerdotem, qui supplet campanarum defectum, & quomodo.
- 7 Saraceni Maometum non Deum, sed Dei nuncium dicunt.
- 8 Saraceni omnes in seculis portant in eorum lingua hæc uerba, & c. ubi alius uisitor, nisi Deus.
- 9 Saraceni in quinque horis diei, in aurora, in tertijs, in uesperis, in completorio, & crepusculo noctis, faciunt certis gentibus leuantes, sicut uide de fero facimus ad laudem I. uirginis.
- 10 Mesquiam saraceni, iudei sinagogam, Nos ecclesiam uocamus.
- 11 Saraceni uirgines mesquiam uisunt & his pedibus, & cum certis deuotionibus, tamen ibi cum maribus non conueniunt.
- 12 Machometus fuit maritus a quodam clerico uisum non aro, qui cum tunc ore benedixit papa, quodam peccato impetrare non potuit, apostatant a fide.
- 13 Saraceni coherere spectant ad principes seculares in quorum dominio sunt, cum non sint creatura ecclesiastica.

CAPITVLVM I.

1 C Edit. ¶ Saraceni christianis subiecti quandoque habitant seorsum a christianis, quandoque uero permixtum. dicuntur autem habere seorsum, cum totam, unam terram seu uillam tenent sub principe christiano, uel habent unam extremitatem terræ uel parochiam, permixtum uero dicuntur habitare, cum in qualibet parte ciuitatis cohabitent christiani, & quodlibet istorum sentiri esse in aragonia & diuersis terris ipsarum. de hoc est text. hic iuncta gloss. in uerbo seorsum. & in uerbo permixtum. ¶ Ex quibus nota quod saraceni non prohibentur permixtum habitare cum christianis.

2 ¶ Item nota quod dicitur quis habitare seorsum, cum habitat unam extremitatem terræ, uel parochiam perse. & no. pro significato utriusque uerborum, seorsum, & permixtum. ¶ An autem sit licitum cum infidelibus comedere, uide bonam gloss. in cap. ad uentilam. 1. quæstio. 3. ¶ Saraceni habent duo genera sacerdotum. Quidam enim sunt uxorati, & manent in mesquis, ut quod qualibet mesquita habet unum de istis sacerdotibus, & unum ministrum. Quidam uero non sunt uxorati, & relinquunt mundum, & sunt a primis etiam in habitum diuersi, sicut apud nos religiosi distinguunt a clericis secularibus. uide hic gloss. in uerbis [Zabazala].

¶ Saraceni non inuunt campanas, eas tamen commendant, sed non sunt habere, ne uideantur imitari christianos, qui in eis habendis præuenerunt. quælibet tamen mesquita seu ipsum templum habet ultra sacerdotem unum ministrum qui supplet campanarum defectum, nam in quinque horis ascendit turris in mesquita, & incitat populum alta uoce obtutans ei. dignis auribus, ut uox fortius resonet, & ueniant ad orationem faciendam in reuelationem peccatorum suorum. Item in sua lingua dicit uerba hoc sonantia [Nisi aliud possit nisi Deus & machometum eius nuncios]. ¶ Ex quo not. quod saraceni non dicunt Deum machometum, sed Dei nuncium. & de hoc & aliis rebus uide hic gloss. præallegat. in uerbis [Zabazala].

¶ Omnes milites saraceni portant in seculis suis in eorum lingua hæc uerba [Non est alius uisitor nisi Deus]. Ex quo nota quod saraceni habent milites. hoc ponit gloss. supra proxime allega. ¶ In quinque horis diei uidelicet in aurora, in tertijs, in uesperis, in completorio, & crepusculo.

lo notis, saraceni faciunt certas geniflexiones, sicut de
sero nos facimus ad l. i. uem nigrinis. hoc uoluit gloss.
per d. i. uerbo *Zabazala*. Ex qua nota, q. genibus flexis
deus. m. d. s. r. o. d. e. r. e. d. u. e. m. a. r. i. & c. ¶ Quod uos
uocamus basilicam uel ecclesiam, saraceni uocant me-
squitam, indei synagoga. uide hic gl. in uer. *[Mofanitis]*
quam no. pro differentia tamen inter basilicam, & ec-
clesiam tibi. & sumenda. uide tex. cum gl. in c. de relig.
dom. ¶ Si saraceni intrant misquitam seu templum mu-
dis & lotis pedibus, & eam certa deuotione, & fertur
ab aliquibus, q. sœmna i. u. non conueniunt cum mari
bus. uide hic gl. in uer. *[Coventum]*. ¶ Methomeros fur mu-
tritus a quodam clerico nobili romano, cui cum tempo-
re Bonifacii papa 4. quidam petra immorare non po-
tisset, apostatante a fide & nutritio illam cum quadam
columna alba, que accipiebatur grana de aure ipsius ita,
q. quando uoluit M. thomeros, columna ponebat in
publico os ad aures eius. & sic dicebat, q. spiritus san-
ctus alligebatur, & iustituebat illum, & ille postmo-
dum de l. i. legem saracenis. uide hic gl. in uer. *[Methome]*
tam. ¶ Coercere saracenos spectat ad principes secu-
lares, in quorum dominio sunt. cum enim nō sit creatu-
re ecclesiasticæ ecclesia non conuenit de linor. caput.
g. uideamus. ita no. dicit hic gl. q. u. nō. & de iudic. n. te
tex. cū gl. in c. p. u. l. de iudic. & no. bñ rōnem huius gl.

DE HAERETICIS. Rub.

S E M M A R I U M.

1. *Alia unde dicitur, & est finis terminus, & c. cuiusque rei*
2. *In longum sit.*
3. *Carere, & exerceat differunt. quo l. no. pro f. u. n. i.*
4. *Arrestare personam aliquam, & eam capere, differunt.*
5. *Interd. si te ep. n. i. m. i. l. i. s. i. t. exerceat contra inuicem l. u. m.*
6. *Inquisitor hæretice præiuratus que non possit exerceat cōtra inquisitos*
sui. c. i. s. i. s. t. o. r. i. a. n.
7. *Inquisitor hæretice præiuratus & episcopus, an possit unus sine alio*
ferre sententiam absolutoriam.
8. *Se uis, que solum iudici inuicem ad uerum ad exequi, in sui cornu*
tū n. p. q. u. i. b. u. s. i. t. e. r. m. i. n. a. t. e. s. i. t. r. o. b. i. c. u. r. a. t. i. o. n. i. s. i. n. d. i. c. e. r. e.
9. *Ecclesia uel capitulum, an eam sine alio exerceat, possit iurisdictionem.*
10. *Capitulum, an possit sine alio exerceat.*
11. *Custodes in c. l. i. s. i. t. u. s. q. u. o. n. o. l. u. m. a. r. i. u. s. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. t. o. r. e.*
12. *Requisitus contra uel alius ubi inque a iure requiritur etiam in pa-*
re si l. i. t. u. r. e. r. e. n. i. t. o.
13. *Delinquenti in iure a principe licet non possit extraneo committere*
u. r. e. s. s. i. s. t. a. m. t. a. m. e. t. i. s. u. l. i. c. o. m. m. i. t. t. e. r. e. c. o. l. l. e. g. i. u. i. l. i. s. o. f. f. i. c. i. o.
14. *P. a. i. n. a. r. o. n. i. s. n. o. n. h. a. b. e. t. i. m. p. o. r. i. u. m. p. o. t. e. s. t. t. a. m. e. n. c. u. m. r. e. q. u. i. r. e. r. e*
u. r. e. s. s. i. s. t. a. m. c. o. n. s. i. l. i. e. r. a. t. i. o. n. i. s. i. n. t. a. m. a. n. a.
15. *Caveri hæretici a deb. u. h. a. b. e. r. e. d. u. o. s. e. i. s. t. o. s. n. o. n. a. n. e. p. i. s. c. o. p. o. a. l. t. e. r*
n. u. m. a. b. i. n. o. u. i. s. t. o. r. i. a. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. a. m. h. a. b. e. r. e. n. t. s. n. e. q. u. e
d. e. n. o. c. i. t. a. d. e. p. o. s. s. i. t. u. s. c. o. n. s. i. c. o. n. t. r. a. s. i. t. a. t. i. o. n. e. c. o. n. s. i. c. o. n. t. r. a. s. i. t. a. t. i. o. n. e.
16. *Custodes hæreticis carceris, & alii in i. s. i. b. q. u. a. s. f. o. r. m. a. i. n. t. r. a-*
m. e. n. t. i. u. m. p. r. a. s. t. a. r. e. t. e. n. a. n. t.
17. *Custodes hæreticis carceris non possunt officium alteri subdelegare.*
18. *In iuramentum corpore ubi requiritur non sufficit sola presentia, sed*
requiritur iustitia. & an sufficit i. u. r. e. r. e. q. u. a. l. i. b. e. t. i. s. i. n. i. u. r. a. m. i. y.
19. *Prohibetur alicui loqui in secreto sine coram persona praesentia non*
prohibetur illi loqui de non secretis sine illius presentia.
20. *Religiosi in seculis constituti possunt officium iudiciorum in causa*
hæretice exerceat, ergo in aliis actibus prohibentur. n. u. m. 22.
21. *Non minus assumpti ad officium in quo iuramentum exerceat debet,*
non debet iurare de illo fideliter exerceat, cum iuramentum in
exeratione profectum sufficere debet.
22. *Constitutio militantis ecclesie ligat delinquentem quantumcumque o-*
culis delinquent.
23. *Episcopus an & quibus casibus possit subditi absolute a sententia*
dispensare, & excommunicationis a ratione promulgata.
24. *In error ab episcopo potest u. n. q. u. i. s. a. r. t. i. c. u. l. o. a. b. s. o. l. u. e. r. e. i. n. c. a. s. a. p. a. p. e*
reformatio satisfactionis sancta. n. u. m. i. s. t. i. s. t. e. m. p. o. r. e. p. a. s. s. i. t. a. n. t.

CAPITULUM I.

MULTORVM. ¶ M. r. dicitur a metior me-
ritis, & est si i. x. t. e. r. m. i. n. i. u. l. e. l. a. g. r. i. u. l. c. u. s. i. t. e. m. q. u. e. r. i. u. i. d. e. h. i. c. g. l. i. n. u. e. r. b. o. l. i. n. d. a. y. o. ¶ Indago

quasi indagatio, inquisitio, uel inuestigatio. de iure iur. c.
quanto. post. princ. uide hic gl. in uerbo *[Indago]*. ¶ Cap-
pere, & carcerare, differunt inter se. sæpe etenim capis,
quinon carceratur, de sen. exc. c. si clericus. uide hic tex.
iuncta gl. in uerbo *[Capere]*. Statutum ergo punitis incar-
cerantem, non extendit ad capientem. quod no. ¶ Verū
arrestare personam aliquam, uel eam capere, differunt.
uide hic tex. iuncta gl. in uerbo *[Capere]* quæ uidetur senti-
re, q. non, ponit enim ista duo pro uno, dum numerat
quinque permissa inquisitori siue episcopo & e contra.
& de arrestatione nullam facit per se mentionem. ut pat-
et in gl. sequentibus. contrarium sentit Srepha. & cie-
dit q. melius dicitur. q. arrestatio sit sine manuum inec-
tione, puta per præceptum ne domum, uel alium locū
exeat. & in hoc differt a captione, & nota bene pro ar-
restanda persona. praticatur enim quotidie in curia
romana. ¶ Nota ex text. & gloss. & his, quæ proximè
dixi, quæque uel lex permissa inquisitori siue episco-
po, & e contra, & tria prohibita uni sine altero. primum
est citare, secundum arrestare, tertium capere, quæ tria
tunc eundem die mancipare, ut in ponere in carceribus
uel manibus ferreis. & in quo differant cōpenses, & nūci
exinde hic gl. in uer. *[Mancipare]* in i. q. u. i. t. e. r. e. s. i. l. o. s.,
de quibus pro huius uerbo gl. d. d. i. & iustitiam uide
in exp. d. e. ¶ Primum uero prohibitum alicui sine altero
est in carceri mancipare, q. magis ad pœnam, q. ad
ad custodiam uidetur. ¶ Ex quo sing. fr. nota, q. ambo
simul possunt pœnam ad dñm seu arcem carcerem ad
pœnam luend. in alibi d. q. hoc pōt fieri ad pœnam pa-
gerd. i. a. loquitur tex. in c. q. u. i. s. d. e. p. o. m. i. s. i. l. 6. sed hic d. r.
de pœna, quod non quia facit ad multa. Secus si est tor-
mentum, subiacere. Tertium ad sui i. p. tales inquisitos p-
cedere. ¶ An autem pro eis possit unus sine altero senten-
tiam absolutoriam ferre inde hic bonam gl. in uerbo
[Contra eos] quam nota, quæ concludit q. sic. Ex qua sin-
gulariter nota, q. o. i. s. i. a. l. i. s. i. n. d. i. c. i. i. n. h. i. b. e. t. u. r. f. e. r. r. e. i. n
certo casu sententiam contra aliquam non intelligitur
prohibens ferre sententiam absolutoriam pro illo, &
intelligitur q. ita tria non possunt alter sine alio, nisi
post lapsum octo dierum a tempore requisitionis alte-
rius & c. ut in ligera plenius dicitur. ¶ An iuramentum, quæ
solent iudici inquisitis ad ueritatem erucendam, sint tor-
menta, ut sic phibitus tormentum, nequeat talia ieiunia
inducere. uide hic bonam gl. in uerbo *[Contra eos]* quæ cōclu-
dit, q. sic, quod probat omnino per late apud. s. quæstio-
nem 1. de iuribus. ubi habetur, q. quæstio uel uerbo intel-
ligimus tormenta corporis, dolores, & malā mansionē.
secundū probat per etymologiam uerbi, dicitur enim
tormentum, quasi torquens mentem, ex quo not., q. i. e. i. u.
na possunt iudici pro tormentis. ¶ Ecclesia dicitur an
care q. o. ad hoc, ut capiat exerceat iurisdictionem, & q. n.
alium sit pñm de epau, qui nondum hēt i. s. a. s. s. i. p. p. n.
sione, quia prouisus non potest ante extrahi, ne tra-
ma iurisdictionem exerceat, ut in extra. d. g. a. t. i. o. n. i. s. a.
c. i. i. n. u. e. r. e. t. a. h. o. c. n. o. l. i. t. g. l. h. i. c. i. n. u. e. r. o. s. i. d. e. n. a. m. e. ¶ quā
no. ¶ An capitulum possit iurare si de u. n. o. c. u. s. i. d. e. h. i. c. g. l. o. s. s. n. o. t. a. b. i. i. n. u. e. r. b. o. *[Capituli]* quæ p. o. n. i. t. o. p. i. c. o. n. t. r. a. r. i. a. s. & t. a. n. d. e. m. s. e. r. u. a. n. d. o. o. p. i. n. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. q. u. o. d. i. u. s. i. t. a. t. i. o. n. e. m. g. e. n. e. r. a. l. e. m. c. i. u. i. t. a. t. i. s. & d. i. o. c. e. s. i. s. f. a. c. e. r. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t. t. & h. o. c. c. a. s. u. p. r. o. c. e. d. e. r. e. t. o. p. i. i. o. a. n. M. o. n. a. q. u. i. i. n. t. e. r. c. a. t. e. r. a. a. l. l. e. g. a. t. p. r. o. h. a. c. p. a. r. t. e. i. n. a. m. n. o. t. a. s. i. t. e. m. r. a. t. i. o. n. e. m. u. i. d. e. l. i. c. e. t. q. u. i. a. c. a. p. i. t. u. l. u. m. e. s. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. n. o. n. u. o. l. u. n. t. a. t. u. s. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. t. o. r. e. r. g. o. n. o. n. p. o. t. e. r. i. t. q. u. o. d. a. d. m. i. n. i. s. t. r. a. t. i. o. n. e. m. n. e. c. e. s. s. a. r. i. e. n. o. n. i. n. c. u. m. b. i. t. & n. o. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. e. r. h. a. n. c. r. a. t. i. o. n. e. m. q. u. i. a. f. a. c. i. t. a. d. m. u. l. t. o. s. c. o. n. s. i. m. i. l. e. s. c. a. u. s. n. a. m. u. t. n. o. d. i. c. i. t. g. l. o. s. s. i. c. m. a. t. e. r. i. a. i. s. t. a. u. t. i. n. q. u. i. b. u. s. c. a. p. i. t. u. l. u. m. f. u. c. c. e. d. i. t. d. e. u. a. c. a. n. t. e. g. e. t. i. n. m. u. l. t. i. s. a. r. t. i. c. u. l. i. s. d. e. c. l. a. r. a. t. i. o. n. e. i. n. s. i. s. t. a. t. i. o. n. e. m. a. u. t. e. m. s. p. e. c. i. a. l. e. m. u. e. l. i. n. q. u. i. s. i. t. i. o. n. e. m. c. o. n. t. r. a. c. i. u. i. t. a. s. p. e. r. s. o. n. a. s. u. e. l. l. o. c. a. p. o. t. e. s. t. c. a. p. i. t. u. l. u. m. f. a. c. e. r. e. & p. r. o. c. e. d. a. t. h. o. c. c. a. s. u. c. o. n. t. r. a. r. i. a. o. p. i. q. u. a. t. a. l. i. s. i. n. s. i. s. t. a. t. i. o. n. e. s. e. n. i. n. q. u. i. s. i. t. i. o. n. e. e. s. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. & h. o. c. h. i. n. c. n. o. t. a. b. i. s. ¶ V. n. i. c. u. n. q. u. e.

Ad. super Quanto Clemen.

E.

cunq.

Abb. super Quinto Clementinarum.

cunque a iure requiritur requisito extrajudicialis etiā in parem sufficit unica requisitio. uide hic bo. gl. in uer. *[Requisitum]* idem ubi superior habet requirere inferior. ut no. glo. in uer. si episcopus. 18. di. secus uidetur. ubi inferior habet requirere superiorem. & cum in mora consistere. ut in c. 1. de supp. neg. praela. & uide quod ibi no. ¶ Quod licet delegatus inferioris a principe nō possit extraneo committere uices suas. ut in l. a. iudice. C. de iudi. & c. cum causa. de appel. secus tamen uidetur cū pmittere uult collegę in illo officio. hoc ultimum uidetur probare tex. hic in uerbo *[Veni]*. Et sentis aperte Pau. de Lei. hic. amplius uidetur singulariter probare iste tex. quod ista commissio potest fieri collegę in officio. etiam in causa criminali. de quo uide latius hic per Doc. uide tamen gl. hic in uer. per literas. quę aperte nō tangit dubium. uidetur tamen sentire contrarium. sed

14 primum aperte probatur per istam tex. ¶ Licet par in partem nō habeat potestatem. & per consequens ipsum citare non possit. potest tamen cum requirere ad effectum constituendi illum in mora. uide hic glo. prael. in uer. *[Requisitum]* uide bonam gl. in c. cum causa. de of. del.

15 & per Inn. in c. cum nobis. de elec. ¶ Carcer hæretica lis debet habere duos custodes. quorum unus per episcopum loci. reliquus uero per inquisitorem deputandus est; quilibet eorum dēt hęc clauem carceris ab alia diuersa. nec possunt ep̄s & inquisitor de uno custode tenendo conuenire. uide hic tex. in §. sane. iuncta glo. in

16 nec. *[Dicitur]* & uide infra formam præstādam per ipsos ministros in d. §. sane. & no. q. istis custodibus providendū est de salario per ipsos iudices. qui eos deputant. ut hic

17 in §. sane. ¶ Electus & deputatus ad custodiam carceris non potest officium alteri subdelegare. cum sibi mandetur ministerium sine inuisione. in quo uidetur electa industria personę. uide hic tex. iuncta glo. no. in uer. *[Subdelegare]* in §. sane. in similibi sibi specialiter permittatur. ut

18 hic. ¶ Votumque exigitur corporale iur̄m. non sufficit 19 hoc. ¶ Votumque exigitur corporale iur̄m. non sufficit tangere quamlibet scripturam. dic q. in iuramentis. quę deferuntur a iure. uel a iudice. seu parte. ex necessitate requiritur tactura evangeliorum. ut in c. hortamur. 4. q. 9. & c. si. de iura. cal. in aliis autem sufficit tangere quilibet librum. len quamlibet scripturam. ut interpretatur italice consuetudo. ubi autem simpliciter exigitur iur̄m. & non fit mentio de tactura corporali. satis est iurare sine tactura. uidetur tamen q. plus obliget iuramentum corporale. quā simplex. ar. 1. q. 5. c. quāto. uide ad omnia prædicta aliam bonam gl. hic no. super uerbo *[Iurabunt alia tacta]* quę prædicta uoluit in effectu. quam not. semper. & adde ad prædicta aliam bonam gl. in c. ut circa. de elec. li. 6. quę uult. q. ubi dispositio aliqua pro solennitate actus exigit iuramentum cum tactura. non est illi satisfactum. si fuit præstitum iur̄m sine tactura. uide

20 etiam ad materiam. 2. q. 1. in summa. ¶ Prohibitus alicui loqui in secreto sine certę personę presentia. non prohibetur illi loqui non de secretis sine illius præsentia. uide hic glo. in uerbo *[Secrete]*. ¶ Constituti in sacris religiosi possunt officium tabellionatus in causa hæreticis exercere. uide glo. hic in uerbo *[Notarius]*. alleg. text. apertum in c. officium. §. ad conscribendas de hære. lib.

22 6. & ex illo text. & hac glossa. nota. in uer. per locum a speciali. quod regulariter religiosi & constituti in sacris nequeunt tabellionatus officium exercere. uide ad materiam quod not. in capitulo. sicut te. ne clerici. uel mona.

23 ¶ Notarius assumptus ad aliquod officium. in quo notariatum exercere debet. non tenetur iurare de illo fide liter exercendo. cum sufficere debeat primum iuramentum in creatione præstitum. de refer. c. ad audientiam. uide hic text. per locum a speciali in §. notarii iuncta glo.

24 in uerbo *[Iurabunt]*. ¶ Constitutio militantis ecclesię ligat delinquentem. quantuncunque occulte delinquat. licet de tali nominatim non iudicet. sed habeat cum p

solutio. donec de uinculo constiterit. uide hic gl. not. uerbo *[Excois]*. ¶ A sententia suspensionis a canone mulgata non pot. ep̄s subd. u. abfoluere. si talis sententia certum tps determinat. nisi scias si simpliciter laici. nisi laici perior abfoluere sibi referuasse. & sic uide in suspensio ne. qd. in excoicatione. ubi suspensio non est laici ad certum tps. uide hic gl. singularē in uer. *[Excommunicatione]*.

26 ¶ In mortis articulo potest inferior absolue in capax referuato satisfactione tñ pmissa. ut hic in si. li. 2. q. 1. limitat. ut hic no. in gl. & tñ uidelicet. si peccator satisfacere pot. & satisfacere uult cum effectu. & tēpus satisfaciendi patitur. alias sufficit p̄stare cautionem de satisfaciendo. & no. gl. ista in prin. q. aperte sentit. q. ubiunque absolutio referuat papę. dēt intelligi. nisi in mortis articulo. ille. n. casus semper excipitur. fin glo. hic in prin. pro hoc facit. quia in necessitate prodest confiteri etiam laico. ut in c. quem p̄nitet. de p̄c. di. 1. no. gl. in c. pastoralis. §. præterea. de offi. ord. & hoc not.

S U M M A R I U M.

- 1 Constitutio si contineat uerbum. ex nunc. incipit ligare a tempore publicationis. non expectato duorum mensium lapsu. quod alias regulariter presiguntur. quod intelligitur contra factum non ualeat. non autem si ignorantes obligentur ad culpam.
- 2 Ex nunc. deinceps. & similia. facient ap. parere de mente principis. quod uel si iam constitutum illico ligare.
- 3 Inquisitores hæretice prauitatis debent attingere 40. ann. etiam si deputentur per prelatos prouinciales. uel ministros alios. uel ep̄os.
- 4 Inquisitores hæretice prauitatis si de iusto minoris aetatis 40. ann. fuerint deputati. an talis commissio ualeat.
- 5 Dispositio si aliquid prohibet non appositio decreto irritante. an actus in contrarium gestus teneat.
- 6 Inquisitor hæretice prauitatis pot. est nedum citationes. sed sententiarum probationes committere. & totam causam. & nica. iur. su. substitutum dare.
- 7 Delegatus principis potest delegare causam etiam criminalm.
- 8 Delegatus ad uniuersitatem causarum pot. est nedum in eam delegare. sed etiam substitutum ad illam uniuersitatem deputare. p̄sentia sibi potestate reuocandi.
- 9 Constitutio per mittenti aliqua fieri. non uidetur negare de reliquiis materis permissa. & indifferens. secus in negatiua.
- 10 Inquisitor hæretice prauitatis & ep̄scopus licet non ualeant illiusmodi præteritis officii exigere pecunias. parati tamen pecunias uisito applicari. imponere & exigere possunt.
- 11 Te cum si prohibet. an illicite exigat pecunia capitis largi. licet centum intro sit penalis.
- 12 Ecclesiarum bona licet capiantur confiscari non deam ob delicta clericorum. bona tame ipsorum ex iusta cā capi & confiscari non p̄bent.
- 13 Ecclesiarum bona ubi capi p̄bentur. non autem propria clericali. non possunt capi bona. quæ monachis acquisiuit in iuriu persone.
- 14 Ecclesia dicitur habere p̄sentem. seu bona confiscanda. acquiritur.
- 15 Inquisitor licet possit ex causa remoueri ab officio & corrigi a suo prelatō. facta tamen iur̄m officii non pot. est alterare. sed reuocandum est ad papam. a quo dependet inuoluntate inquisitorum uisita.

C A P I T U L U M I I.

NO LENTES. ¶ Si in constitutione pponitur uerbum exnunc. incipit ipsa p̄sio ligare a tempore publicationis. non expectato duorum mensium lapsu. qui aliis regulariter p̄sigunt. quod intelligitur quod ad hoc. ut p̄factum non ualeat. nō aut. quo ad hoc q. p̄sientes hoc ignorantes obligati ad culpā sint. uide hic gl. no. quā semper tenebis menti in uer. *[Exnunc]*. ¶ Ex qua hęc. q. ex quo apparet de mente principis p uerbum. exnunc. uel p̄sio. q. uelit suam p̄sionem illico ligare. actus in p̄mum gestus ēt ab ignorante est nullus. & p̄siciens illico obligatur ad culpam. nisi probabile ignorauerit. citē. n. excusatur a culpa. sed actus remanet nullus. & hoc facit. q. decretū irritans ligat ēt ignorantes. quo ad actus nullitatem. ut in c. dndm. de p̄b. li. 6. & in clecum q. de p̄c. p̄b. & no. ex gl. pall. q. idem est dicere exnunc. q. deinceps. & nide de dictione. exnunc. gl. in c. quā sit. & c. cupientes in uer. *[Exnunc]* de ele. li. 6. ¶ Inquisitores hæretice prauitatis dēt attingere. 40. ann. & si deputent p̄ platos. p̄uiciales. uel ministros illorū ordinū. q. deput

ratio talium a sede apostolica est cõmissa, idem de de-
putandis per ep̃m, uel sede uacante per capitulum. uide
hic text. in i. iñsta iuncta gl. super uer. [Committit.] ¶ Quod
autem si fiat, nunquid teneat commissio. uide gl. p̃xal.
que arg. ut pro & p̃. uidetur tñ concludere, q̃ committit-
tes transgredientes hoc statum sunt puniendi, de quo
remitur ad gl. in c. gñali. de elec. l. 6. & q̃ hec hic nō ap-
ponitur decretum irritans, uidetur tñ q̃ si non ualeat cõ-
missio, adducit tamen pro & p̃. de elec. c. licet canon, li.
6. & quod ibi nō. in gl. 2. quam uide & nō. singulr illam
gl. & itum tñ scien. dum gñaliter, quando aliquid prohi-
betur non appposito decreto irritante, an actus in p̃rium
gestus teneat, & uide ad materiã gl. pleniorẽ in regula
que p̃ ius sunt, de rem. l. 6. & 10. di. c. iudes, & de spon.
6. d. c. li. ¶ Inq̃ uisitor hæretice prauitatis potest nedum
cicari & in iurum prolationes committere, ut h̃i, in
c. ut commissi. de hære. l. 6. sed et ad totam causam pōt
dare gñalem cõmmissariũ, quem appellamus iurariũ,
seu substitutum, ut hic & s. ele. proxima nec cõst. dictum
c. ut cõmmissi. quod solum patet de duobus, quia asser-
mitur, nō autẽ nã agatur. hoc uoluit gl. hic in uer. [st̃p
forum] quã nō. singulr ad t̃ia. ¶ Primò q̃ delegatus p̃u-
cipis potest subdelegare c̃m etiam criminale n. ¶ Sed
q̃ delegatus ad iurisdictionem c̃m potest uelam unam
c̃m delegare, sed et substitutum gñalem ad illam iurisdictionem
c̃m causam deputare retenta sibi p̃tate renoc. uidi.
¶ Tercio q̃ licet constitutio permittat aliqua fieri, non ta-
men uidetur negare de reliquis, ex quo loquitur affirmati-
uè, quod ego intelligo uerum in materia permissiua, se-
cus si materia esset negatiua, per nō. in c. 2. de trans. pla.
& hic in gl. idẽ puto si materia esset indifferens per ratio-
nem hic positam. nam ex p̃tione permissiua uon inferunt
negatiua in aliis, & sic potest intelligi uita glo. bene nō.
¶ Licet ep̃s, seu inquisitor hæretice prauitatis, non na-
leat exigere p̃textu officii illicitis modis pecunias,
p̃enas tamen pecuniarias applicandas s̃co non prohi-
beretur imponere & exigere, argum. in l. illicitas. ff. de offi.
p̃sidi. & probatur hic satis a contrario maxime in uer-
bis [Nec sciens] uide hic gloss. in uerbo [Illicitus] & in
uerbo [Eccelesiarum]. ¶ Cum pecunia prohibetur illicitè
exig. uerba pecunie capiuntur large, prout habetur. l. q.
3. p. totum. licet constitutio sit p̃nalis. unde hic text. in
c. 2. glo. in uerbo [Pecuniam]. ¶ Licet bona ecclesiãrum
non debeant capi seu confiscari ob delictum clericaliũ,
ut hic in text. bona tamen propria ipsorum clericorum
capi & confiscari ex iusta causa non prohibentur. uide
hic text. iuncta glo. in uerbo [Eccelesiarum]. ¶ ¶ Voicun-
que prohibetur capi bona ecclesiãrum & non propria
clericorum, an non possunt capi bona, que monachus ac-
quisiuit inuita personæ, licet illa acquisierit dum p̃x-
fessit ad iurisdictionem ecclesiæ secularis. quia ibi sunt eccle-
siæ, & non personæ acquisita. ut in cap. uno. 13. q. 1.
¶ Ecclesiã etiam dicitur habere s̃cũ, cui bona confi-
scanda acquirant. uide hic text. optimum iuncta gloss. in
uerbo [Eccelesie]. & per glo. in capitulo. quia diuinitatem.
¶ de concessio. p̃bend. ¶ Licet p̃xlati inquisitoris, ut
puta provincialis, possit ex causa illius ad officio amo-
uere, ut hic patet, iurisdictioni tamen inquisitoris non ab
ipso p̃xlate, sed a papa immediate dependet, solus au-
tem actus committendi uel removendi pendet penes il-
lum, ut patet in p̃uilegiis officii. ex quo sequitur quod
ille superior, qui potest amovere & corrigere amouitum,
non potest corrigere uel alterare facta per illum uirtute
officii, sed recurrendum est ad papam, a quo habetur
immediate iurisdic. uide hic gloss. in uerbo [Amovere]
& pro hoc uolumus esse bonum text. & quod ibi nō. in c.
per hoc, de hære. lib. 6.

SYMARIUM.

1. Sella est habitus anorum & propositum in malum circa falsam di-
sciplinam; & unde dicitur.
2. Ioan. Andr. studuit in sacra pagina.

3. Nemo in hac uita potest esse impeccabilis, & contrarium dicere, est
hæreticum secundum Dei potentiam absolutam.
4. Virgo beata, & Io. apostolus miraculose in hac uita peccare non po-
terat ex speciali p̃uilegio diuinitus eis concessio.
5. Caritas in quibusdam est p̃fecta, sed p̃fectissima in hac uita haberi
non potest, & contrarium dicere, est hæreticum.
6. Finis ad infinitum nunquam est finis, & comparatio.
7. P̃fectionis quocunque gradu quis non absoluitur a ieiunio, uel alijs
ecclesiæ p̃ceptis.
8. Apostoli non ieiunabant in p̃sentia Christi, & quare.
9. Homo in quocunque p̃fectionis statu sit, debet semper orare, ut diuini-
tati uirtute p̃ficeretur, ad quã p̃fectione uirtus p̃pria nō sufficit.
10. Sensualitas est in anima appetitus desiderabilis corporis, & resistan-
s iocundus, & hanc dicuntur animam sensuam.
11. Natura multas nobis dedit libidines, quas p̃leuius uirtus cohibet.
12. Ecclesiã una dicitur, quia in uita uel in ecclesiã est unum caput sup̃re-
mum, cui omnes de ecclesiã obediunt, scilicet papa.
13. Ecclesiã multas quomodo dicitur, & ex p̃la ab ecclesiã uisip̃at.
14. Ibi p̃sentat de uirtutibus, libertas, quomodo, & intelligatur.
15. Homo in malum uiam agens per Dei eiam potentiam absolutam non
uult posse obtinere omnem gratiam p̃fectionis, & uirtutis.
16. Beatus est essentialis, qui consistit in p̃fectione uirtutis dominice essen-
tialis, p̃sentat p̃uilegio Moysi, & Paulo fuit cõm q̃ a tanquam futu-
ritas aut uirtutibus geruntur.
17. P̃sentat moraliam dōs f̃or genera, nam autem sunt moralia, scilicet,
& alia p̃sentat, & p̃sentat in sensualitate hominis insensibilis,
quas sunt beatitudines, & c.
18. Osculum mulieris ex causa libidinis est peccatum mortale, etiam si
natura ad hoc inclinet, & dicere contrarium, est hæreticum.
19. Fornicatio simplex est peccatum mortale, quantumque natura ad illud
inclinet, & contrarium dicere, est hæreticum.
20. Peccatum mortale dicitur dupliciter, uno modo secundum suam spe-
ciem, & tunc potest non esse peccatum mortale modo ex mortali causa, &
malis causis, & semper est mortale.
21. Consensus deliberatus in acta peccati mortalis est mortale, sed etiam
in delictatione ei annexa.
22. Incharitas facere quomodo, & peccati tenetur nedum eccle-
siæ, sed etiam Christi p̃ceptis.
23. Negarijs assumptis ad officium, in quo notariatum exercere debet,
non debet iurare de illo fideliter exercendo, cum iuramentum in
creatione p̃sentat sufficere debeat.
24. Confessio militantis ecclesiæ licet uel quod p̃sentat occulte delinquit.
25. Episcopus an & quibus casibus possit subditum ad soluere a sententia
suspensionis, & excommunicationis a iura. nec communi.
26. Inferior ab ecclesijs potest in mortis articulo soluere in casu pape re-
seruato, sicut auctor p̃sentat, si tempus parat.

CAPITVLVM I.

AD NOSTRVM. ¶ Secti per c̃scripta, d̃f a se
co lecas, uel a se quor sequeris, & p̃prie est habi-
tus aiorum & propositum in malum circa fal-
sam disciplinam, unde tales dicunt secti & diuisi ab uirtu-
te fidei & ecclesiæ, interdum sumuntur in bonam partem. C.
de pac. l. si in fi. per. p̃. uero scripta designat claustrum. ut
in cle. ne in agro post principi. de statu regni. uide hic bonã
glo. in uer. [Septa]. ¶ Quod Io. An. ista dicit in sacra pa-
gina, nō s̃i multum, uide hic gl. in uer. uide licet. ¶ Ne-
mo in hac uita potest fm legem cõem esse impeccabilis;
& p̃rium dicere, est hæreticum, sc̃c̃s fm Dei potẽtiã
absolutam, & hoc p̃uilegio credit beate uirginis esse tra-
ditum, in alio aut seculo per beatificam Dei uisionem ef-
ficat quis impeccabilis, & hoc cõter datur beatis, hoc
uoluit gl. hic in uer. [Impeccabilis] uide tex. p. primo &
sc̃c̃o dicto in c. 2. de p̃s. di. 4. & ibi gl. not. dicit, q̃ beata
uirgo & Io. ap̃stolus miraculose peccare in hac uita
non poterant ex sp̃ali p̃uilegio diuinitus eis concessio.
¶ Caritas in quibusdam est p̃fecta, sed p̃fectissima in
hac uita haberi non pōt; & p̃rium dicere, est hæreticum.
uide hic text. iuncta gl. in uer. [Non nalebit]. ¶ Et quan-
cunque quis efficiatur p̃fectus, non posset peruenire ad
p̃fectionem Christi, quia nunquam est f̃c̃c̃da æquatio
finitu ad infinitu, ut hic in text. iuncta gl. in uer. [P̃fectior]
¶ Per nullam p̃fectionis gradu quis absoluitur a p̃cepto
reuniũ, uel alijs p̃ceptis ecclesiæ, unde semper ma-
net obediens inferioru ad superiores. quantuncunque
Abb. super Quinto Clemen. E 2 enim

Abb. super Quinto Clementinarum.

enim quis sit perfectus, semper suo superiori obedire tenetur. hinc Paulus apostolus licet perfectissimus, per ieiunia & corporalia exercitia castigabat corpus suum, dicens [Castigo corpus meum, &c.] 1 apostoli autem non ieiunabant in praesentia Christi, quia cum adhuc essent imbecilles in corporali praesentia Christi magis erant sonendi dulcedine, quam exercendi austeritate ieiunij, secundum Ioan. Chryso. hoc uoluit in effectu gloss. hic in uerbo [Sed quid ieiunare.] 1 ¶ Quantuncunque homo in statu huius seculi perfectus sit, debet semper orare, ut diuina uirtute perueniat in illa perfectione, ad quam perseverantiam propria uirtus non sufficit; unde omnibus uiaoribus quantuncunque perfectis dicere incumbit ex Dei praecepto Matthei. 6. [Et ne nos inducas in tentationem] & reliqua contenta in oratione dominica. hoc dicit Aug. in lib. de perseverantia. & glo. hic in uerbo [Orare] & satis innuit hic rex. ¶ Sensualitas est uis animae appetens desiderabilia corpori & resutans nocua. & hanc dicitur animam sensu suam. de qua uide supra de sum. tri. c. 1. 2. responso. ¶ Ea, quae uoluntas sibi uendicat honeste, plerumque negamus admittere, dedit nobis multas naturas blandicias, quas plerumque uirtus cohibet. & Onidius epistolarum. [Est uirtus placere abstinentiae bonis] uide gloss. in uerbo [Placere.] ¶ Ideo ecclesia una dicitur, quia in uni uersali ecclesia est unum caput supremum, cui omnes de ecclesia obedire tenentur, scilicet papa, & hoc statuente omnium conditore. ecclesia enim militans est diuinitus exemplata ab ecclesia triumphante; ut in auctoritatibus hic in gl. positis, unde sicut in ecclesia triumphante est unus princeps supremus, cuius obedientiae tota ecclesia perfectissime est subiecta, scilicet Deus; necessario sequitur, quod toti ecclesiae militanti unus debet praesidere, scilicet papa, cuius praeceptis omnes obedire tenentur. & est hoc de necessitate salutaris, ut in extraneis Bonifacii uia sanctam. & fortius obedire tenentur hi, qui sunt perfecti. 2. 2. cap. ne quis hoc, & similia, uide per gl. ualde not. in uer. ecclesiae. & aduerte quia gloss. hic dicit, papam esse caput ecclesiae, alibi dicit, quod. Cui illis est caput, papa autem est uicarius Christi, de quo uide glo. in clementine romani. de elect. in uer. non confusam. & illa uerborum stricte sumendo caput. Item no. gl. praed. aliud, quod papa tenetur obedire tota ecclesia militans, & sic non tantum singulares personae de ecclesia. ¶ Nor. intellegimus ad illam auctoritatem [Vbi spiritus domini, ibi libertas] intelligitur enim de libertate a seruitute peccati, non a seruitute, quia uiri quantuncunque perfecti sunt astricti praeteritis ecclesiae, uel secularibus principibus. nam leuius, quia homo subiecitur homini, ad corpus pertinet, non ad animam, quae manet libera; licet ergo in hoc seculo per gratiam a defectibus animae liberemur, non tamen a defectibus corporis, quod patet per epistolam ad Romanos 7. Filij ergo Dei per gratiam licet sint liberi a spiritali seruitute peccati, non tamen a corporali, quia ecclesia laici seu temporalibus diuini sunt astricti. de his uide hic no. in uer. [Libertas] uide ad materiam istam per Inn. in c. pallo-
15 ralis. de of. or. ¶ Quod homo mortalem uitam agens et per Dei potentiam absolutam non uidet posse obtinere omnem gradum perfectionis beatificae, loquendo de beatitudine accidentaliter. Ratio, quia ad illius perfectionis beatitudinem pertinet perfecta impassibilitas & glorificatio, quae in hoc seculo haberi non possunt. & etiam secundum legem communem, quia Deus beatificat hominem, nullus potest eleuari ad Dei essentiae uisionem, nisi totaliter moriatur, uel nisi sic abstrahatur a sensibus corporis, quod nesciat an sit in corpore, uel extra corpus, si autem cecidit paulo. ¶ Item per Dei potentiam absolutam & ipsius spalis privilegium posset quis finalem beatitudinem consequi finem omnem gradum beatificae perfectionis, & hoc quantum ad essentialem beatitudinem, quod consistit in perfecta uisione diuinae essentiae, & finem quosdam in perfecta Dei dilectione & fruitione. ad hoc inducitur illud

Aug. in li. de uidendo Deum, ad paulinum dicentis, quod mortuus ex Dei speciali privilegio adhuc mortalem uitam agens Deum per essentiam uidit, tanquam futurus iudicium doctor. unum. 12. palam, & non per enigmata uidit Deum, & facie ad faciem locutus est ei. & 7. q. 1. c. Moyses ubi de hoc. Et Paulus idem privilegium habuit, tanquam futurus doctor gentium. unum dicit secundo ad corinthios. 12. le rapit in paradysum Dei, ex quo infert Deum per suam potentiam absolutam posse omnem perfectionem beatificae uisionis & fruitionis purae creaturae possibilem eidem concedere. Perfecta beatitudo consistit in uidendo Deum, per eam sentiam illam tamen nulla creatura uidere potest, nisi Deo hoc faciente. & 16 sine gratia diuina nemo potest peruenire ad beatitudinem. uide hic glo. in uer. [Quinto.] ¶ Duo sunt genera moralium uirtutum, quaedam, n. sunt moderatae passionum insurgentium in sensualitate hominis, uel actuum occurrentium homini, sicut temperantia moderat delectationem in cibis, & fortitudinem uirtutes, & sic de aliis. Et istae dicuntur purgatoriae, quia sunt hominum nondum purgatorum a passionum insulsiis. & per consequens non summa perfectionum, sed ad id totum conatuum tendentium. Aliae uero sunt non regulantes passiones sensualitatis, sed solam tenentes animam hominis in Deo & summa perfectione, ut per temperantiam temperas concupiscentias ignores, per fortitudinem passionum uelciet, per prudentiam solis diuini inuendat. Et haec uirtutes dicuntur animi purgati, quia sunt solum totaliter purgatorum a passionum molestiis, quod est solum beatorum, uel paucissimorum in hac uita perfectorum. Item quod perfecti perfectione necessaria ad beatitudinem non licentiam a se mirentes, etiam in actu; imo se exercent in actibus uirtutum moralium, uide de his longe plenius hic per glo. in uer. 6. ¶ Mulieris osculum ex causis libidinalibus est peccatum mortale, etiam si nunc ad hoc inclinet; & dicere contrarium, est haereticum, uide hic text. in uer. [Secundo.] ¶ Et idem dicendum quod ad actum carnalem, nec in eodem sensu. Et sic habes expresse quod simplex fornicatio est peccatum mortale, quantuncunque natura ad illi non inclinet, & contrarium dicere, est haereticum. & uide etiam glo. in uer. septimo. & sequenti. & facit 32. questio. 4. capitulum meretricis, & ex praed. alleg. text. & gloss. super uer. [Septimo.] ¶ Nota quod peccatum mortale dicitur dupliciter. Uno modo secundum suam speciem, ut furtum, adulterium, perurium, & similia; de iure iuran. capitulum. & si Christus, uer. quod dant; & hoc modo, oscula, tactus, uel amplexus, non sunt mortalia, cum possint absque libidine fieri, uel ex consuetudine regionis, uel propter pacem, uel aliam necessitatem, & rationabilem causam. Alio modo dicitur mortale procedens ex inordinata & mala causa sicut dare elemosynam pauperi, ut inducamur in haerem, ¶ Item not. ex eadem glo. quod non solum deliberatus consensus in actu peccati mortalis est mortale, sed etiam in declarationem et annexam, secundum Aug. & alios theologos & per consequens consensus deliberatus in actu luxuriae, & delectationis ei annexae, est mortale. Ex quo concluditur, quod oscula libidinalia, amplexus, & tactus, quae sunt propter huiusmodi delectationem, sunt mortalia; nec mirum, cum illud idem dicatur de libidino-
22 so aspectu. 32. questio. 5. c. nec solo. & c. sequenti. ¶ Sed non solum per praeceptum ecclesiae, de poenitent. & remissio. capitulum. omnis. sed etiam per praeceptum Christi, omnes quantuncunque perfecti tenentur determinato tempore sumere corpus Christi. Ioan. 6. [Nisi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis sanguinem, &c.] uide hic glo. in uer. [Ostendo.] ¶ Ex qua collige, quod etiam laici tenentur de iure diuino sumere corpus Christi. Sed an sufficiat illi iure diuino ipsis laicis sumere spiritualiter, uide tex. cum gloss. in cap. credere, de consecra. diuini. 2. nam potest illa auctoritas Ioan. intelligi, de spiritali manducatione. ut Augustinus aperte sentit in dicto capitulo. credere & Hie-
23 ro.

24 re, in capitu. d. pliciter ca. distin. ¶ Propago propagi nis est uitis extensa sub terra. Item alius proge nics uel prospia. reperitur etiam propago propagas quod respici: producentem &c. uide hic gloss. in uersu. propagentur.

DE HOMICIDIO. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Furor quādiu quis laborat continuo, uel per internatila, & pūillus pati possunt mūmōn, sēd non facere, quia quāteuq; uel regule aequiparantur.
- 2 Furiosus siem non testatur, ita nec religionem proficitur, nec baptis mum recipit, nec irregularitatem incurrit.
- 3 Dormiens offendendo aliquem, an & quibus casibus sit in culpa, pec cecit, & pūna possit.
- 4 Irregularitatem non incurrit, qui cum sagendo potest euitare mortem, mutilat seu occidit aggressorem.
- 5 Passum ad euitandam an quis fugere teneatur.
- 6 Mutilatio quo ad irregularitatem contrahendam aequiparatur homi cidio.
- 7 Mutilatio quid sit.
- 8 Occidens an quis ad sui defensionem, si dubitatur, dicto occisus non statim in foro contentioso, & quid in pœnentiali.
- 9 Occidens aliquem ad defensionem filii, fratris, seu alterius cuiuscun que pro uita illi saluanda, quæ aliter saluari non poterat, efficitur irregularis.
- 10 Occidere pro sua defensione quis potest sine metu irregularitatis aggres sorem suum ueliam tenendo arma sed etiam uibrando contra eum.

CAPITVLVM I.

- 1 **S**I Furiosus. ¶ Quādiu quis laborat furore continuo, uel per internatila, pati potest iniuriam, sed non facere. & quod per eum sit perinde habetur, ac si casu aliquo accidisset sine facto personæ, nec tenetur aequilari, si d. innum dederit sed est perinde, ac si qua drupes fecisset, uel regula cecidisset, ad l. aquil. l. & si quæcumque, & idem dicendum in infante, & sed sit lex rationem, quia alterum excusat innocentia consilii, alterum sati intelligenctia, satis enim suo furore puniunt, si ad l. pompe. de parri. l. pe. sicut ergo furiosus non testatur, C. qui testat. fa. poss. l. furiosum, nec religionem proficitur. 17. q. 1. c. Gonfaldus, nec matrimonium contrahit, de spō. c. dilectus, nec baptizatur, de hoc. q. 1. c. eccc. nec baptismum recipit nisi in casu, de hap. c. maiores. ita nec occidendo irregularitatem incurrit ut hic. hæc om nia colligit hic gloss. l. cum suis allegationibus. ¶ & ad uerte quia de dormiente nihil dicit: extra casum positu m in tex. sed ego puto idem in omnibus pizaretis, in infante, & furioso, cum ratione æquiparationis hic fa cta, argu. l. non possunt, ff. de leg. & capiti. cum dicta, de consir. ut. tum quia dormiens dat operam rei heretæ, & in nulla culpa reperitur, cum iniquitati non consense rit: sed in cogita, quid si ille erat solus quandoque no cere dormiendo, & de hoc erat aduifatus, nuquid erat culpa, in eo, quod non aduifatum fecit ignorantem, qui secum uoluit dormire? cogita, quia non uidetur sine culpa, argu. cius quod dicimus in ebriitate, quod si asidu a sit, est peccatum morale. 25. dist. nec. §. alias ea de mum. & in eo, qui debet aduifare transientes per uiam, 4. cum aliquid ex alto iactat. 50. dist. c. 1. ¶ Si quis fa giendo seu clamēdo potest euitare mortem propriam, non euitat irregularitatem, si suum mutilat seu occidit aggressorem, uide hic tex. iuncta gloss. in uerbo [Non ualeat] & sic not. ealum, in quo tenetur quis fugere, & teli lect ad euitandum irregularitatem, que contrahitur sepe sine culpa, & ex merito, ut in iudice, 5. dist. c. 1. ¶ Sed an ad euitandam pœnam teneatur fugere si possit, ita-

rie fuerat opi. de quibus in l. 1. C. unde ui. & ibi tenet Bar. quod non tenetur fugere, ibi uide quod dixi in. c. olim il. 1. de restitutio. spolia. ¶ Mutilatio quo ad irre gularitatem contrahendam, æquiparatur homicidio, & est tex. hic iuncta gloss. in uerbo [Mutilat] & 55. dist. in capitu. si euangelica. ¶ & dic. quod mutilatio est detur catio alienius membri, iuxta ea quæ dixi in capitu. 1. qui ele. nel. uo. & ibi not. quod si membrum est debilita tum, sed non deti uicariem; & multi concludunt, quod tunc non contrahitur irregularitas, & facit pro hac opi. 1. quæstio. 1. c. sicut uergeti, & quod not. Irmo, in ca pitu. ad audientiam, de homici. ubi not. d. art. quod in dubio debemus euitare irregularitatem. ¶ Si dubitaba tur, an quis alium occiderit ad sui defet honem, non de heretari in loro contentioso dicto ipsius occisoris, sed per circumstantias occurrentes iudicari oportebit, licet in foro pœnentiali credatur hoc asserenti, de homici. capitu. significasti. hic not. dicit hic gloss. in uerbo [Non ualeat] dictamen tu, quod in dubio præsumitur contra accisorem, qui rem illicitam in se exercuit, unde dicen ti se ocedisse ad sui defensionem incumbit onus proban di, quod fecerit ad sui defensionem; & capitur con fessio in illa parte, quæ facit contra se, & reicitur ratio ne prædictæ presumptionis, quatenus facit pro se, ita not. noluit Bar. in laurehus. §. idem quæ sit. ff. de lib. leg. uide per Ioan. Andr. in mercur. facit quod in simili not. in capitu. cum uenissent, de iudici. & ibi dixi. 9. Occidens aliquem ad defensionem filii, fratris, seu alte rius cuiuscun que etiam pro uita illius saluanda, quæ aliter saluari non potest, efficitur irregularis; euitatur enim irregularitas solum, quando occidit ad sui defen sionem, mortem aliter uitare non ualens, uide hic tex. iuncta gloss. in uerbo [Suum] ieiuitur tamen in primo ca su excommunicatio, quia non præcedit in illo diabolica insasio, quæ requiritur ad excommunicationem capi tu. si quis la idente, incurrendam; sed irregularitas cau sat sine culpa etiam ex merito, ut in iudice, & hoc uo lo hic gloss. præallega. quam not. ¶ Pro defensione prop ria potest quis eui sine metu irregularitatis suum ag gressorem occidere, & mutilare nedum tenendo enssem seu gladium contra aggressorem, sed etiam uibrando cō tra illum, uide hic gloss. in. quam tene menti.

DE VSVRIS. Rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 Mutui recipiens pecuniam quāuis naturaliter mutuari obligetur ad antiochia, & sic ad mutuatam & similem quantitatem, non po terit tamen id deduci in pœnam, aliter esset usura.
- 2 Statim an qui tenetur ad antiochia, pœna ualeat.
- 3 Con finitio autem iuris declaratoria non extenditur ad præcisa quo ad pœnam, quæ de remittit, autur.
- 4 Argumentum ex flatu a contrario sensu non sumitur contra disposi tionem iuris communis.
- 5 Classis, seu centum excommunicationis inueniunt, facit in contras se eientem seruator incoementi excommunicatio.
- 6 Ceditur appellatione ueni quilibet liber, licet sit seculare nommen minus liber iuris civilis.
- 7 Rationi edicto qualiter diuersis actionibus petatur.
- 8 Librum rationum quando quis consicere teneatur, & quid si non con fecit.
- 9 Furarius uel eius heres quando rationum librum edere teneatur.
- 10 Libri usurariorum creduntur, quatenus faciunt contra eos, non autem pro eis.
- 11 Tibi primari non creditur, nisi contra conscientem.
- 12 Tibi a ius an possit præcise compelli, ad librum rationum edendum, & quibus remouetur.
- 13 Excommunicatio est micro episcopalis, quæ nulla est maior pœna in eccl. l. a.

Abb. super Quinto Clem.

E 3

Iudicis

Abb. super Quinto Clementinarum.

- 14 Inductus super eodem potest conuelli ad ostendendum rationum librum,
etiam quod ex quatuor inuenitur.
- 15 Dispositio facit materiam in debeat, etiam in eis proportionabili
et censurabili, et deinde multa de eis expressa inueniuntur.
- 16 Librum ad ostendendum promissa contra usum in eis, ostendendum a sup
positum habet in materia propria et in eis.
- 17 Infortitudo autem habet in eis infortitudo habere, vel per de se,
contra a fortitudo etiam et in infortitudo, etiam ostendendum, hereditas in
bonis et in fama conueniunt etiam et in infortitudo.
- 18 Hereditas autem infortitudo in eis percatant, et ex hoc infortitudo in her
editate per catenam infortitudo infortitudo, inter infortitudo infortitudo infortitudo.
- 19 Inductus autem infortitudo in eis percatant, et ex hoc infortitudo in her
editate per catenam infortitudo infortitudo, inter infortitudo infortitudo infortitudo.

CAPITVLVM I.

- E**X grati. ¶ Quamquam recipiens pecuniam mutua sit naturaliter obligatus mutui nisi ad artem fore. & sic ad mutuandum aliam simlem quam mutare illi mutui nisi, non tamen potest hoc deducere in pactum, efficit enim usura, quia mutans nullam spem debet habere alienius lucrare, de usuris c. columbanus nec ualere sitatum hoc dicitur etiam si disponeret, ut receptus usuras in foro ecclesiastico teneatur tantam quantitatem mutare propter mutui. unde hic gl. in uerbis *Ordinis*. ¶ Cōstitutio iuris antiqui declaratoria non extenditur ad posterita quo ad poenam, que de nouo imponitur, sed solum ad futura, unde gl. in uerbis *Decreto*. & p. loc. in c. cum tu eo tibi. & in c. si de consuet. ¶ Statutum diphonens, quoniam recipit ultra duos denarios pro libra in meritis, non uidetur cōcedere & permittere, quia in illa uel minor tibi tunc possit fieri exactio, & per consequens statum non incidit in excoicationem licet contestam, unde hic gl. in uerbis *Decreto* ex qua gl. no. singulariter: quod si uero non sumitur ac, a contrario sensu contra dispositiōem iuris communis, de quo uideatur in c. publico to. 1. ele. in auth. causa. C. de sacrosan. eccle. ¶ Quod per ista uerba, suam excommunicationem incurram, ferunt excoicatione incontinenti sine tunc intentione in contra. ¶ Iures, unde hic gl. in uerbis *Inuocem*. ¶ Verpe latione cogitans ne nū quilibet libere licet sit tunc ad nōm cuiusdam libri nū cuius, unde hic gl. in uerbis *Cocher*. ¶ Quod si uero autem petatur ratio rationis re latio, unde hic no. am gl. super uerbis *Quiniam* ex qua colligitur hanc distinctionem, quia aut petitur ab eo, qui illas conficit rationes publici officii, aut tanquam priuatus; primo casu petitur per edictum de edendo lib. quis ex argentiariis, ff. de eden. cum mutua sua, secundo casu aut petitur ratione contractus precedentis, ex cuius natura erat illi, a quo petitur, deberet conficere librum rationum. & tunc petitur ratio seu liber rationum per speciales actiones, ut a iure per actionem uetula, a socio actione pro socio, a mandato actione mandati, quia tacite uel in contra. m. i. datum, ut librum rationum conficit, de quo uide quod lib. & no. in l. qdam. ff. de eden. & l. si de tunc. & to. dist. & ibi no. ¶ Quid si non conficit librum rationum, aut non petitur ratione contractus precedentis inter eos, & tunc regulariter quis non cogitur suas rationes edere, sicut si eis impleatur, uel si petuntur a priuilegiato, ut a fisco, ff. de eden. l. 3. ¶ Item saltem in casu noniter hic edito, scilicet in edendo usurarum priuatis, teneant enim usurarius seu eius heres edere librum suarum rationum ex ista noua promissione, ante istam uero non tenebatur edere, quia sua iura & ratione priuatis ultra casus predictos non teneant quis edere. hoc uolum gl. no. p. xall. hic, ex qua no. quia in hoc ultimo text. iste petit casum noniter priuilegiatum, ego hoc intelligo in eo usurario, qui in oculis compressabat & scribebat, quia tunc uel scripsit solum ad sui instructionem, sed si compressabat publice & indifferenter, ac et publice tenebat librum, quoniam scribebat rationem de mutuat & receptis, tunc tenebatur edere.

[illegible]

DE EXCESSIBVS PRAELATO-

TORVM Rubrica.

SYMMARIUM.

- 1 Constitutio faciens mentionē de episcopis superioribus, appellatio eorum suorum comprehendit archiepiscopos, & patriarchas.
- 2 Cardinales an sint superiores episcopos.
- 3 Cardinales in dispositione restringibilis, vel perniciosa non comprehenduntur sub quacunque verborum generalitate, nisi de eis fiat specialis mentio.
- 4 Praelati facientes capi clericos seu religiosos exemptos in casibus eis a iure non concessis, & sic iniuriōse, sunt excommunicati.
- 5 Episcopus non potest prohibere subditos, ne missas religiosorum audiant.
- 6 Religiosi populum non habentes non debent celebrare missas publicas, i. hora tertiarii cum populi concursu.
- 7 Clausula, pro libito voluntatis &c. non restringit dispositionem ad voluntatem rationis solum subiectam, sed ad libertatem liberam & absolutam.
- 8 Praelati facientes capi appellantes ab eis, debent puniri.
- 9 Appellationi non deferentiam materiam uide remissam.
- 10 Praelatus non potest interdici ecclesias exemptas.
- 11 Episcopus potest ab exemptis, eorumque subditis, subsidium charitativum, moderatum tamen, exigere.
- 12 Tabellioni praelatus non potest inhibere, ne conficiat instrumentum de his, de quibus rogatur.
- 13 Exempti non tenentur praestare ordinarij locorum iuramenta fidelitatis, & obedientiae, nec in literis.
- 14 Praesentandi ius habens ad beneficium, potest praesentationem per litteras facere, quamvis praesentatus teneatur se conspectui exhibere.
- 15 Praesentans, & praesentatus potest agere ad remotionem illius, quem spreto patrono episcopus instituit.
- 16 Bona quae dicuntur esse de mensa praelatorum, capitulorum, aliarum dignitatum, & praebendarum.
- 17 Ecclesia una quibus modis possit alteri ecclesiae uniri, & quod ius exemptionis conferatur.
- 18 Beneficiorum directi appellatio ueniunt beneficia exempta in ecclesia constituta.

CAPITVLVM I.

- 2 **F**requens. ¶ Nota, q. constitutio faciens mentionē de episcopis & superioribus appellatione superiorum comprehendit archiepiscopos & patriarchas, hoc uoluit hic gloss. in uerbo [superiores] quam not.
- 3 Ex quo infero duo, quatenus non facit mentionem de cardinalibus, q. aut gl. sentit, q. cardinales non sunt superiores episcopos, quod clarius uoluit gl. 2. q. 7. c. quam quim, quae dicit patere per illum tex. q. q. ubi dicit episcopus sit maior presbytero cardinali, de quo tamen dicendum, ut no. Host. in c. ecclesia. 2. & per alios doc. de cle.
- 4 Aut gl. uoluit, q. in dispositione restringibilis cardinales non comprehenduntur sub generalitate verborum, sed oportet, q. de eis fiat mentio specialis, & hoc uidetur nelle Io. An. post Io. mo. in c. ad succedendas, de scisma. lib. 3. ubi dicitur, q. per uerba quancunque generalia canonis poenā irrogantia non includuntur cardinales, nisi de eis fiat mentio specialis, licet per alia uerba includantur episcopi, & narrat ibi Io. mo. sic fuisse in facto obtemperatum, quia maior est ratio in cardinalibus, quam in episcopis, quia quanto sunt uiciniores papae tanto minus preluuntur poenā inferri ab ipso, & est ratio secundum eam, quia cardinales uere sunt patricij scripti in diademate principis, In illi, qui. mo. uis pa. po. sol. 3. filius. & sunt pars corporis ipsius. 6. q. 1. c. si quis, C. ad. l. iul. I. quisquis, & sunt speciales fratres principis, & plus alius privilegij. de off. leg. c. officij. lib. 6. & c. q. translationem in antiquis & uide quod not. per Io. q. translationem in antiquis & uide quod not. per Io.
- 5 An in c. quia periculosa, de sen. excom. l. 1. c. Praelati facientes capi clericos seu religiosos exemptos in casibus eis a iure non concessis, & sic iniuriōse, sunt excommunicati, ar. de sen. excom. c. uniuersitatis, hoc uoluit glo. hic, & bene intellecta ad tex. istum relata in uerbo [Capitulum] quod no. ¶ 1. No. q. episcopus non potest prohibere subditos ne missas religiosorum audiant, ut hic tex. innuit primo responso, quod tamen intelligit hic gloss. in uerbo [Audiant] ut sine parochialium ecclesiarum praedictio hoc liceat, quod intelligit, ut legitur & notatur in c. 2. de parochi. ¶ die tamen, quod religiosi populum non habentes non debent missas publicas celebrare, & die publicas, quae celebrantur hora tertiarii cum populi concursu, ut. 16. q. 1. c. interdicimus, & in c. agapitus, iuncta gloss. 1. & quod ibi not. doct. ¶ 1. No. significatam horum uerborum pro libito voluntatis &c. quae saepe ponuntur in compromissis, & aliis dispositionibus, per q. datur facultas aliquid faciendi pro uoluntatis libito, non restringibilis ad uoluntatem rationis solum subiectam, sed ad uoluntatem liberam & absolutam, quod probat uerbum, libito, quod derivatur a uerbo libet, quod sapit liberam uoluntatem, de quo per Bar. in extra ad agan. 11 ad reprimendam, & in l. alio, ff. de alimen. & c. lega. hoc probat tex. hic in prima col. in fi. libi. Absque carationabili pro libito uoluntatis &c. quod no. ¶ 1. No. q. praelati facientes capi appellantes ab eis, debent puniri, ut hic in secundo responso iuncta gl. in uer. [Mancipij] & die de materia non deferentia in appellationi, ut plene dixi in c. de priora, de appel. ¶ 1. Non potest praelatus interdici re ecclesias exemptas, uide hic glo. in uerbo [interdicere] ¶ 1. ¶ Nota, q. episcopus potest ab exemptis, eorumque subditis, subsidium charitativum, moderatum tamen, exigere, ut not. probat hic tex. in §. nonnulli, & uide hic in uerbo [In exigendo] cum sequenti, & pro hoc facit, quia episcopus in multis est ordinarius exemptorum, ut not. in cle. 1. de foro compe. & in cle. 2. de pœ. & remf. unde propter curam, quam habet de eis, potest merito exigere charitativum subsidium. ¶ 1. Non potest praelatus tabellioni inhibere, ne conficiat instrumentum de his, de quibus rogatur, praesertim cum notarius teneatur ex debito iuramenti, uide hic tex. in uerbo [Tabellionis] iuncta gl. in uerbo [Conficiant] ¶ 1. Exempti non tenentur praestare ordinatis locorum iuramenta fidelitatis & obedientiae, nec etiam in eorum literis, quas ipsi ordinarii tenendum casum exigentia scribunt, obedientiam ponere in principio salutationis tenentur, ut puta dicendo, saltem & obedientiam debetam & deuotam, uel per uerba similia; non exempti uero satis est, q. a principio obedientiam promiserunt, de primo ibi uide tex. in c. cum olim secundo de priuile. in fi. de secundo & tertio, & etiam de primo, uide tex. in uerbo [In causis] iuncta gl. in uerbo [Obedientiam] quam no. & pro hoc ultimo facit tex. in c. Dei de fimo. ¶ 1. Not. q. habens ius praesentandi ad beneficium potest praesentationem per litteras facere, non ergo tenetur se personaliter conferre ad institutionem, uide tex. in praedicto uerbo [In causis] iuncta gl. in uerbo [Litterarum] concordat. c. a nosse, de his quae fi. a prael. locus die respectu praesentandi, nam ille debet exhiberi conspectui instituentis, alias non dicitur praesentatus, ut instituens possit perferri de illius idoneitate, de quo uide gloss. in cle. dudum, de sepi. ubi dixi.
- 6 ¶ Ad remotionem illius, quem spreto patrono episcopus instituit, potest agere praesentans & praesentatus. i. patronus habens ius praesentandi, & ille, quem ipse patronus ad beneficium legitime praesentauit, ut in capitulo decernimus. 16. q. 7. de iure patro. c. ex literis, & de re iudic. c. cum bertoldus, uide hic glo. in uerbo [Indignas]
- 7 ¶ Quae bona dicuntur esse de mensa praelatorum, seu capitulorum, uel aliorum dignitatum, seu praebendarum, dic, quod aut quaritur de bonis, prophanis, aut de beneficiis, seu ecclesiis, primo casu illa bona dicuntur esse de mensa, in quibus ecclesia, seu collegium, uel dignitas, seu penda, habet directum, & utile diu. si sit ec.

Abb. super Quinto Clementinarum.

eclesia habet directum dñum, sed alius utile, sicut sunt seu da, non pñt dici de mensa, cum alius fructus cepiat, & pro tanto illorum ad ecclesiam reuerforum permittitur noua infudatio, de seu. c. 2. Secundo casu cum quæritur de beneficiis seu ecclesiis ad mensam spectant. dicendum est, qd illæ seu illa dicuntur de mensa prælati, seu collegii &c. quorum fructus pertinent ad eam ecclesiam seu collegium, cui facta est annexio, ita, qd potest illos conuertere in proprios usus. hoc tamen intellige cum limitatione, quam ponit Inn. in c. pastoralis, de priuilegiis. & idē dicendum de dispositione ipsius ecclesiæ unitæ, ut illa p tineat ad eam, cui facta est unio, in tantum, quod rectorem uel perpetuum uicarium non habeat. præter illum, cui facta est annexio, unde poterit pro libito ponere ibi dem uicarium temporalem & deponere; unde talis ecclesia sic unita non dicitur unquam uacare, ut probatur hic in uerbis *Quidam etiam ecclesiæ* & in cle. 1. de sup. neg. præla. hoc autem ius potest ecclesiæ in ecclesiam competere altero de tribus modis, uidelicet p papalem pcesionem, & de hac non dubitatur, de priuilegiis. c. pastoralis. Item per unionem sic factam per episcopum de consensu capituli, ut in cle. si una de re. eccle. non alie. ubi per hoc maxime Inn. quod intellige intercedente titulo uel tanti temporis intervallo, qd eius initio non sit memoria, cum talis præscriptio sit contra ius commune, ut in c. 1. de p. scrip. lib. 6. de quo plene not. in d. c. ut super. Io. And. in mercu. & intellige quod dixi de uicario pro libito in tali ecclesia unita ponendo uel destituendo, quando ecclesia est pleno iure subiecta ei, cui annexitur, etiam si sit cutata, ut in d. uer. quidam etiam, si enim ecclesia spectat ab mensam prælati uel collegii non est pleno iure subiecta, sed recipit superioris institutionem quo ad regimen ecclesiæ, uel saltem populi, & tunc debet ibidē poni uicarius perpetuus instituendus per ordinarium loci ad præsentationem istius habentis ecclesiam unitam, ut in c. extirpandæ, §. qui uero, de præben. & ideo debet considerari modus & forma concessionis, seu incorporationis, nec tamē putes, qd ecclesia, quæ pleno iure est alicui subiecta, propter hoc dicatur esse de mensa illius; licet enim prætextu talis subiectionis habeat ius instituendi, & substituendi, & etiam uisitandi quo ad tempora, non potest tamen fructus illius ad sui utilitatem conuertere, nisi illam habeat in mensam, uel in suos usus conuertendam, de sup. neg. præla. cle. 1. de his omnibus uide hic gloss. ualde not. super uerbis *Ad mensam* & per Inn. in d. c. ut super. de re. eccle. uon alie. ¶ Appellatione beneficiorum diocesis ueniunt etiam beneficia exempta, in diocesi consistencia, nam licet sint exempta, sunt tamen in diocesi, ut in c. graue. de of. or. hæc procedunt etiam in priuilegiis concessis ordinario de percipiendis fructibus primi anni beneficiorum uacantium in sua diocesi, fortius autem comprehenduntur beneficia spectantia ad exemptos alias non exempta, uide hic tex. in §. p. terea iuncta gl. no. in uerbis *Ami* secus quo ad primum casum, si fieret mēto de beneficiis subiectis. ut in ea. gl. præla. & uide quod legitur & not. in c. p. illorum de pb.

DE PRIVILEGIIS ET EXCESSI.

PRIVILEGIATORVM. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici seculares administrantes sacramenta clericis uel laicis sine licentia diocesis non incident in excommunicationem uel in interdictum.
- 2 Religiosorum appellacione non ueniunt clerici seculares in dispositionem penali.
- 3 Eucharistia non le dicitur.
- 4 Matrimonium solennizare, quid sit.
- 5 Religiosi afferentes se habuisse licentiam a suo sacerdote recipiendi sacramenta, an sit credendum, a quibus, & in quibus sacramentis.
- 6 Scholares, mercenarii, & his similes censentur de parochia in qua pro

tempore habitant, quo ad sacramenta.

- 7 Parochie minus ut quis in uerbis subiacatur, non requiritur animus perpetui standi, uel domicilium constituendi.
- 8 Promissus de ecclesia parochiali, licet adhuc presbyter non sit, potest suo parochiano dare licentiam ut ab alio presbytero sacramenta recipiat.
- 9 Vicarius seu alius locum tenens in ecclesia parochiali potest dare parochiano licentiam recipiendi sacramenta ab alio parochiano.
- 10 Religiosi non possunt dare licentiam recipiendi sacramenta ab alio quam a suo presbytero.
- 11 Vicarius seu officialis episcopi non debet se impedire de spiritualibus in foro conscientie.
- 12 Religiosi ad hoc ut possint conferre sacramenta parochiano alterius sacerdotis, quæ requiruntur.
- 13 Verbum generale, quod potest habere multos intellectus aliter debet interpretari ante factum, & aliter post factum, ut tunc scilicet utitur pena.
- 14 Religiosi quæ sacramenta, & quæ cautione non prohibentur conferre possunt monasterio non subdito.
- 15 Penitentia sacramentum non potest, etiam cum licentia proprii sacerdotis, recipi a religioso, seu presbytero non habente curam, licet secus sit in alijs sacramentis.
- 16 Interdictum non habentium subditos in quibus casibus possit actum per alios prorogari.
- 17 Constitutio penalis concernens certos casus sine casu expressione, non debet extendi ad alios casus similes, uel maiores.
- 18 Constitutio ubi non habet causam inferam, debemus coniecturare causam illius, & si non potest naturaliter nisi una reddi, tunc ad illius limites debet constitutio extendi.
- 19 Religiosi subditi avertunt ab excommunicatione a carente indicata absoluitur quatenus incidat in penam huius clem. secus tamen si absoluit ab excommunicatione lata ab homine.
- 20 Sententia appellacione, facta ibidem mentione de absolutioe, non sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiam in materia penali.
- 21 Religiosi incurrit sententiam excommunicationis absoluto a sententia carente, uel si statui, etiam si absoluit religiosum.
- 22 Ordinarius loci potest facere religiosum quemcumque excommunicationem excommunicationem, postquam sibi confiteri eum incidisse in excommunicationem.
- 23 Præbendariis religiosi peccant grauius, & puniri debent, qui meminerunt, uel per circumlocutionem propriam nominis habentes detrahunt prælati ecclesiarum.
- 24 Episcopi compellunt multi ablatorum incertorum dispensatio.
- 25 Ab aliorum subditi non tenentur claudere in eis, nisi in eis non ea noua dispositio, ut tunc tunc in eis non ea dispositio episcoporum.
- 26 Religiosi quantumcumque exempti, & priuilegiati sunt, confessionibus audiendis, non ualent absolueri in casibus. Sed apost. uel episcopi referunt, & non a simplici peccato seu culpa.
- 27 Religiosi nunquam a religiosum, nec seculum absolueri potest in casibus referentibus subditis.
- 28 Religiosi habentes potestatem tractandi ultra diocesis diocesis cum clausula non obstantibus &c. non possunt conuenire ad plura loca, & multum uenire.
- 29 Infirmitas, & senectus, si causa probabilis dispensandi cum aliquo sa per pena delicti.
- 30 Interpellatio in quem in mora consensit, præsertim ad penam, oportet quod fiat per eum cuius interest.
- 31 Suspensio penali a iure simplici est imposita, intelligitur in dubio de suspensione ab officio, & quando ab administratione, alijungue.
- 32 Hospitalium caritatem in ualeat per suos presbyteros familiaribus, & mēstis, etiam pauperibus suis sacramenta conferre, solus papa per totum orbem, & episcopus in sua diocesi priuilegiu concedere possunt.
- 33 Consuetudine an introducti possint ut hospitalium sacerdotes familiaribus suis & pauperibus ibi degentibus sacramenta ministrare possint.

CAPITVLVM I.

Religiosi. Clerici seculares administrantes sacramenta, de quibus hic in tex. clericis uel laicis sine licentia proprii diocesis non incident in excommunicationem, sicut religiosi hoc casu inuoluuntur, uide hic tex. in cle. iuncta gloss. 1. & ex qua no. qd in dispositione penali, appellacione religiosorum non ueniunt clerici seculares, licet dispositionis ratio uideatur prima fronte in utrisque pariter militare. An autem ueniant religiosi ad ecclesias seculares translati Glo.

Glo. r. hic dicit esse dubium remittens ad not. in cle. r. de deci. & uide quod ibi dixi. ¶ Eucharistia dicitur ab eo, quod est bonum, & charis quod est gratia, quasi bona gratia, ita dicit hic glossa in uerbo [Eucharistia] remittens ad not. in cle. una de reliqui. & uene. linc. sed tu uide de tex. Greg. in capitu. multu. r. quæstio. i. prope. mediu. qui ita, ut supra, exponit. ¶ Solennizare matrimoniu. est ipsum matrimoniu. solenniter benedicere, uide hic glossa in uerbo [Solennizare] ¶ Nuptia sit a religio. lo seu alio clerico credendum assertioni alterius parochiani, qui dicit se habuisse licentiam a suo sacerdote recipiendi sacramenta, seu certum sacramentum ab ipso religioso seu clerico, unde hic bonam glossa in uerbo [Nuptia] quæ post multa concludit, quod sic, quod tamen uidetur ex sui ratione restringere ad sacramentum poenitentia, quia in foro poenitentiali est consentienti credendum, quia ibi solum agitur de periculo anime sue, unde non præsumitur immemor sue salutis, de homici. c. significasti. l. 2. & l. 7. c. sancimus, secus in sacramento ordinis, & similibus. & hanc glo. bene not. & maxime quatenus dicit aliud esse in sacramento ordinis; quia illud confertur non tantum propter se, sed propter alios, id est iur. sacramentum dignitatis i. q. i. c. sacramenta. §. licet; ergo, & not. hoc ultimum, & uide plenius in c. denique. 4. dist. ubi bonus tex. cum glossa. not. quæ dicit per illum tex. quod quilibet ordo ecclesiasticus dicitur dignitas, sine honore, & ex hoc infert clericos non esse priuatas personas, cum ille solus dicatur priuata persona, quæ non habet dignitates. 24. q. 1. capitu. qui contra pacem, quæ not. ¶ Scholarcs, mercenarij, & his similes, censeantur quo ad sacramenta de illa parochia, in qua pro tempore habitant, hoc uoluit not. glo. hic in uerbo [Parochialis] ¶ Ex qua not. quod quo ad iura parochialia non requiritur, quod quis moretur in parochia animo perpetuo ibi standi, uel domicilium ibidem constituendi, sed satis est, quod ibidem ad tempus moretur remansurus a sua parochia, quod intelligo quando tanta est a propria parochia distantia, quod ad illam commode pro sacramentorum susceptione accedere non ualeat. ar. optimum in capis qui, & c. si de sepul. lib. 6. est tamen ualde tutum, quod accedens ad partes remotas animo non transferendi domicilium, habeat licentiam quo ad sacramenta recipienda a parochiali presbytero, de quo uide quod not. in c. omnis, de poenit. & remiss. ¶ Priuilegium de ecclesia parochiali, licet adhuc presbyter non sit, potest suo parochiano dare licentiam, ut ab alio presbytero sacramenta recipiat, licet erga ipsos non ualeat illi sacramenta ministrare, potest tamen dare licentiam ab alijs recipiendi, & hoc ideo, quia primus est ordinis, quæ ipse non habet, secundum est iurisdictionis, quam habet ex prouisione ecclesie, ar. in si noli in c. suffraganeus, de elec. quod not. a similes questiones hoc uoluit in effectum glo. hic in uerbo [Presbyteri] hanc etiam licentiam potest dare vicarius seu locumtenens in ecclesia ipsa parochiali, ut in eadem glo. dicitur. ¶ Nanquid episcopus ualeat dare licentiam alicui suo subdito recipiendi sacramenta, præsertim de quibus hic ab alio quam a suo presbytero? uide hic bonam glo. in uerbo [Presbyteri] quæ uidetur dubitare propter tex. illum, qui uidetur requirere licentiam presbyteri parochialis, in eorum facit quia tota dicitur esse ipsius episcopi parochia, ut a. apostolicæ, in prim. de don. & quilibet de dicitur potest pro sacramentis recurrere ad proprium presbyterum, episcopum, & archipresbyterum ecclesie cathedralis, qui in hoc censetur uicarius episcopi, ut in c. 3. de offi. archipre. Concluditur tamen, quod ecclesia parochialis uacat, tunc sufficit licentia episcopi, & idem uidetur sentire de archipresbytero ecclesie cathedralis; sed si ecclesia non uacat, tunc ante factum consulti abstinere, ut ex licentia episcopi uel archipresbyteri ciuitatis hoc non fiat, licet ab illis talia sacramenta recipi possint, ut 3. dictum est,

sed post factum putat illum excusari a poena, qui hoc fecit de auctoritate episcopi, idem puto si de auctoritate archipresbyteri ciuitatis, qui in hoc est uicarius episcopi ut 3. dixi. & no. singulariter prædicta. ante ergo factum tantum est, ut pro licentia habenda recurratur ad proprium presbyterum dumtaxat. ¶ Itē no. quod uicarius seu officialis episcopi non debet se impedire in istis spiritualibus, in his enim censetur uicarius episcopi a iure confluentis archipresbyter ciuitatis; officialis autem episcopi habet iurisdictionem in foro contentioso, ut in c. licet de offi. nica. l. 6. quæ no. ¶ Ad hoc ut religiosus ualeat conferre parochiano seu parochiano alterius sacerdotis sacramenta, de quibus in tex. siue meti poenitentia in tex. contente, cautum est, ut habeatur specialis licentia a presbytero proprio tam de sacramentis conferendis, quam de ipso religioso conferente, & parochiano, qui sacramenta illa sunt percepturi, ut sic illa specialitas referatur ad sacramenta, ad conferentem, & recipientem; attamen post factum non videtur incidisse in poenam hanc, si fuit facta specialis mentio de parochiano, cum licentia conferendi datur religioso uel de religioso, cum licentia fuit data parochiano. ita no. dicit hic glossa super uerbo [speciali] Ex quo bene no. quod uerbum generale, quod potest habere multos intellectus, aliter debet interpretari ante factum, & aliter post factum, & post factum debemus recipere illum intellectum, per quem poena nitatur. ¶ Secundo no. ex tex. & glo. quod religiosi non prohibentur conferre sacramenta populo monasterio non subdito, dummodo habeant licentiam spacialem a sacerdote, cui ille populus est commissus, & pondera, quod possunt conferre ista tria, de quibus in tex. l. extremum iurisdictionem, eucharistiam, & matrimoniu. solennizare. r. solenniter benedicere, quæ solent in publico fieri, puto tamen, quod si uolunt omnia licite facere, debent habere licentiam proprii prælati ipsius religiosi. ar. in c. 2. de test. l. 6. & l. 2. q. 1. c. nolo & c. non dicatis. si tamen eam non habuerint, non incurrunt poenam, de qua hic, quia illa est imposita solum ex defectu licentie proprii sacerdotis, & poena non debet excedere calum, de poen. di. c. poenit. & in c. statutum de elec. l. 6. An autem a religioso possit cum iniuria prædicta recipi sacramentum prius dicitur in sequenti notula dicitur. ¶ Licet sacramenta, de quibus hic, ualeant a religioso etiam curam non habente recipi cum iniuria proprii sacerdotis, secus tamen ubi in sacramento poenitentia, prius non potest recipi etiam cum licentia proprii sacerdotis a religioso seu presbytero non habente curam, ita dicit hic glossa super uerbo [spacia] in si allegat no. in c. omnis de poen. & remiss. ubi idem tenet glossa. ex quo inferitur, quod si datur parochiano facultas eligendi sibi confessorum, quod non poterit eligere religiosum, uel presbyterum secularem, non habentem aiarum curam actu. idem videtur uelle Pau. de liaza. hic distinguit tamen quod aut sacerdos proprius committit extraneo sacerdoti, ut audiat confessionem subditi sui, & tunc non est uis, an habeat curam, uel non, quia hoc facit non iure proprio, sed tanquam delegatus, & sic gerit uices proprii sacerdotis, quia delegatus fungitur uice delegantis, ut in c. facit de off. dele. & in l. 1. ff. de offi. eius cui man. est iuris, aut proprius sacerdos dat licentiam parochiano suo, ut possit sibi eligere confessorum, & tunc procedat dictum huius glossa. secundum eum; quia tunc cum ipse eligendus parochianum non sit delegatus proprii sacerdotis, oportet quod per uiam prorogationis parochianus se illi substituat; sed cum ille non habeat per se curam, non potest fieri prorogatio, quia consensus priuatorum non potest facere iudicem, quod nulli præest iurisdictioni, ut dicit. c. signi de foro comp. & in l. priuatorum. C. de iure om. iur. & ita cōter solent transire doc. ¶ Sed ego nouissime reperi Host. in summa in ti. de poen. & remiss. §. cui, tenentem priuilegium, dicit. n. ex quo sacerdos habet potestatem clauium, hac. n. potestatem ligandi & soluendi recipi in sua ordinatione, ut in §. cccc. insufficienter, iuncto tex. c. ex auctoritate, & se.

Abb.fuper Quinto Clementinarum.

& se. 16. q. 1. exercitium at nō hēt ex defectu subiectōis unde ex quo legitime aliquis ille se subiecit, potest suam in illum potestatem exercere, & hoc mihi non sine placuit; nam iura in contrarium allegata loquuntur de nō habēte prorsus iurisdictionem, secus autem in eo qui habet illam habitum, nec exercitium est interdictum, nisi in subiectorum defectu, ad hoc adduco quod leg. & not. in l. 1. ff. de iudi. ubi patet, quod iurum iurisdicō non habentium subditos actū nō p̄ per alios prorogari. ¶ Religiōsus exerceat sacramentum pœnitentiæ in non subdito, uel baptisimū, uel al. uel hic non expressum, nō incurrit pœnam excommunicationis hic promulgatam, licet hoc fecerit sine licentia speciali proprii sacerdotis, q̄ tex. hic apponit pœnam respectu istorum uinum, uidelicet eucharistiæ, extreme unctionis, & matrimonij, ad alia ergo sacramenta iste tex. quo ad pœnam in contentam extendi non debet, hoc ita nō dixit gloss. in uerbis [Speciali] in fi. sui, quam nō in materia extensionis, ex qua notare potes, q̄ constitutio pœnalis concernens certos casus sine causæ expresseione, non debet extendi ad alios casus similes, uel maiores, nam maior deberet esse prohibitio in sacramento pœnitentiæ, uel baptisimū, quā 18 eucharistiæ, uel solemnizationis matrimonij, possit tamen dictum glo. in dubium refricari, quia ubi constitutio non habet causam insertam, debemus cōstruere rationem illius, & si non potest naturaliter nisi una red distine ad illius limites debet cōstruio extendi, ut nō. Cy. in l. non dubium, C. de legi. sed non potest reddi maior ratio in istis tribus, de quibus in tex. quā in aliis, nisi forte uelles dicere, q̄ religiosi magis excedebant in istis tribus, quā in aliis, ideo sunt in istis acrim. prouidendum, ut in simili not. in c. admoerere innoto. c. litor. 33. q. 2. & uide ad materiam huius extensionis, quod di- 19 cam in sequenti glo. ¶ Quamquam religiosus alacritus subditum ab excommunicatione a canone, uel statuti, promulgata absoluens incidat in excommunicationem hic promulgatam, secus tamen si abs. luit ab excommunicatione lata ab homine, quia casus ille non est hic in tex. expressus ar. c. statutum de cle. 6. ita nō dicitur hic in uerbo *A canone* quod nō in m̄ extensionis ad ea, quæ dixi in precedenti notitia, forte. n. in hoc casu illi religio 20 si non excedebant. ¶ Appellatione sententiæ factæ mētionē de absoluteione nēnū sententiæ excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiam in dispositione pœnalis, habet innata gl. in uerbis *Si fuerint* qd nō licet ergo notē fr̄e simp̄. prolāt intelligat de diffinitia, ut nō. in c. quōi n. i. de test. secus v̄, cum ē sit mētio de absoluteione, uel hic, & intell. qe qñ necessaria est absoluteio 21 ¶ No. q̄ religiosi si incertiūta in excommunicationis absol. uendo a snia canonis uel statuti, & si absoluit religiosum, non cōficiunt, uide hic tex. i. in dā gl. not. super uerbis *Quem quaz* & nō ex eadē glo. q̄ religiosi cōmone hēdunt sub uerbis generalibus, & in materia pœnali. 22 ¶ No. q̄ in casu iniuriæ cle. potest loci or. linariū facere religiosum q̄mquē; exceptum denunciat excommunicationem postq̄ sibi confiterit eum incidisse in excommunicationem, & qui hic, & in cōfite sibi non poterit illum incidisse, nisi faciat illū citari, ut nō. in c. e. de pœnis in uerbis *Confiterit* & in cle. p̄ti. de cens. & utrobq; gl. quare puto, q̄ quo ad hanc denunciationem faciendā poterit or. linariū facere citari, q̄ concessio confitentis, ut antecedens concessum, ut in c. cum. M. de consi. & c. prudentia, & c. p̄erea, de of. cle. uel poterit sibi cōfite p̄ informationem extrajudicalem, de qua in c. 23 cum contingat, de rescri. ¶ Peccant grauiter p̄dicatores religiosi, & puniti debent, prout hic d̄, q̄ in eorum p̄dicationibus ecclesiārum plures derahunt, quod intēgit, hic glo. nō. sup̄ uerbis *Derahunt* [cum nominatiū derahunt, aut p̄ circūlocutionem, q̄ uicem habet proprii nominis, alias in genere bene licet p̄dicatores tangere prælatorum uicia, iuxta illud euangelium [Super cathedrā

Mayh &c.] Caueant tñ ut in generali locutione lingua
referant, q̃a q̃ inconsiderate loquuntur, sentiant mala, ut
24 de hic glo. in p̃o. uerbo [Merrabit] q̃ not. bene. ¶ Episcopo
competit male ab alio rum incertorū dispensatio, ut
25 de hic glo. in uerbo [In alio rum] ex quo iuncto tex. not. q̃
fabricacit, seu claudellina usurpatio, nec alia non cōrē
nē dispensatio male oblatorū incertorum vñ tendere in
eponi in iudicium, & uolens pōnere debet illa epis
restituere, de hac tamen materia uide quod no. doctm.
26 c. 1. & rest. li. 6. ¶ Nota hic exp̃tūm, q̃ religioſi q̃m
cuiq̃ exempti, & priuilegiati sup̃ confessionibus audien
dis, non ualent abſoluere in causis sedis apostolicæ uel
ep̃is referuatis, et̃a si huiusmodi peccato, seu culpa, & cōtra
facientes peccant gratia huius, & debet puniri, prom̃ hic
27 di, uide hic glo. super uerbo [Abſoluere] iuncto ix. ¶ Et
aduerte, quia nec religioſum, nec locū, possunt in illis
causis referuatis abſoluere, q̃ probat hic tex. in uerbo
quoniam, iuncta gl. supra allega. in uerbo [Quoniam]
28 ¶ Quoniam uel q̃dā habeant aliquos consuetudo
nes, quibus ut data potestas et̃ arduū ultra duas dietas,
cum clausula non obstantibus &c. non tamen possunt
aliquos conuenire ad plura loca, & præsentim multum
remota, uide hic tex. iuncta gloss. in uerbo [Remota].
26 ¶ ¶ No. q̃ infirmus non sanctus est causa probabilis
dispensandi cum aliquo super pena delicti, uide hic glo.
30 iuncto tex. in uerbo [De officio] ¶ Ad hoc ut interpellati
constitit ut aliqui in uera præsentim ad poenitentiam
ut recurrendam, oportet, q̃ fiat p̃ illius rei interest,
31 in te hic glo. super uerbo [quis] ¶ Si suspensioſis poena
na tunc simpli. non imponitur, intelligitur in dubio de
suspensione ab officio, an autem illa includat suspensio
nē ab idem ratione, debet distinguī, de quo uide hic
32 bonā gl. in uerbo [Suspensioſis] & no. bene hanc gl. ¶ Solus
papa potest concedere generale priuilegium totum
orbem respiciens, ut hospitale non curatum ualens ut
fines presbyteros familiaribus suis, domesticis p̃sonis, &
p̃sonis in hospitali habitantibus sacramenta cōfer
re, de uen. hospitali cum iuris est sub eā p̃tētia
et̃ clerice, ep̃. autem potest tale priuilegium in sua diocē
si ex. cōf. concedere de reliq̃. ex. cōf. futuris, et̃ iuris
notatis, et̃ de cōmuni in concessione et̃ cōf. iuris, in
no. in c. in his d. o. m. uide et̃ h. c. h. glo. super uerbo
33 ¶ Ep̃o in c. q̃dā p̃ h. c. cōf. ad ne. introducti, ut la
cerdores hospitalium possint ius uindictas, & paup̃
ribus in hospitali p̃gerantur a la. cōf. cōf. ministrare, fi
cut potest p̃ h. c. m. hoc ad. c. c. c. uel de hic glo. in uer
bo [Ministrare] ¶ Et̃ ibi alio q̃dā q̃dā non sit, q̃dā per de
cōtra contrā q̃dā h. c. de c. l. d. c. postea se sit contrarium
dicens, quod illa h. c. de non probat, possit ergo priuile
gium hoc casu, q̃d non potest f̃tere consuetudo & not.
hoc ultimam ar. c. de p̃. & rem. li. 6. illud tamē c.
loquitur, cū singularis p̃sona non p̃tētiat, ut pos
sit libi d̃gere cōf. florem, quod fieri non potest, ut ibi,
& idē uidetur de cōmuni, q̃d presbyter nomine proprio
nult p̃tētiat, et̃ iam ar. amarum, ut no. in c. conque
rente, de offi. or. fca nos loquimur, cum sacerdos hospitali
s p̃tētiat nomine hospitalis, & uidetur, quod pos
sit, de quo uide quod no. per doc. in d. c. conque
rente, & uidetur calus in c. ex trans. illa, de p̃tētiatibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Archiepiscopus transiens per locum suum provincie exemplum potest
populum benedicere solemniter.
2 Episcopus per locum emptum suum diocesis potest populum solemniter be-
nedicere. & quinque alia facere prout eius delationem.
3 Archiepiscopus in locis suis provincie exemplis celebrari in pontifica
libris potest non pallas diebus sibi concessis.
4 Archiepiscopus & Episcopus aut in quibus casibus possint in provin-
cia sua diocesis alienis celebrare, vel predicare.
5 Episcopi in quando & qualiter in locis mendicantium possint celebra-
re, & iurisdictionem exercere.

CAPITVLVM II.

Archiepiscopo. ¶ Archiepiscopus transiens uel de
clinas ad locum exemptum suæ provincie po-
test ibidem benedicere populum, etiam solen-
niter per illa uerba [Sic nomen Domini benedictum] & idem
in episcopo quo ad loca exempta suæ diocesis, unde
hic glossa. super uerbo. [Benedictus] & not. ex text. quinque
quæ potest facere archiepiscopus in locis exemptis suæ
provincie, & episcopus in eisdem locis suæ diocesis per
crucis delationem, quæ non pertinet episcopo. ¶
Archiepiscopus celebrans in pontificalibus in locis exem-
ptis suæ provincie potest uti pallio, quia illud est orna-
mentum pontificale archiepiscopi, dummodo eo utatur
diebus sibi concessis, & inde gl. quam no. in uerbo [Pon-
tificalibus] ¶ An archiepiscopus seu episcopus possit in
pontificalibus in aliena provincia seu diocesi celebra-
re, uel predicare, unde hic glossa. not. in uerbo [Pontificalibus]
quæ ponit Inn. & Host. opi. contrarias, & tandem con-
cordando diluunt, quod aut nellet pontificalibus uti sine
iurisdictionis exercitio ut puta missam celebrando & po-
test etiam sine licentia diocesani, & idem predicando
nisi specialiter prohibeatur, aut uult uti cum iurisdictione
exercitio, ut ordinando, uel christumando, & non po-
test sine diocesani licentia. q. 2. per totum, sed cum licen-
tia hoc poterunt, sine tamen ipsi palli quæ uerba diligen-
ter nota. ¶ Ex quibus habes, an, & quando, & qualiter in
locis mendicantium possunt episcopi celebrare, & alia
hic posita exercere.

DE PœNIS.

Rubrica.

SYMMA RI V M.

- 26 Episcopolis dignitatis ad commendationem uide multa, & an filii, an
pariter debeant vocari episcopi.
- 27 Absolutio in articulo mortis in casibus papæ reservatis, qui superuixit
teneat quæ in casibus poterit, se papæ præsentare, alias incidit in ean-
dem excommunicationem.
- 28 Clausula, quam citius, & similes alia, intelliguntur, cessante impedi-
mento, de quo non afferentis dictum, sed iudicis arbitrio statuunt.
- 29 Excommunicationem an quis incidit, uel reincidit, nisi potest proba-
biliter dubitari, non debet iudex illam denunciaré, nisi præmissa ci-
tatione & summaria cognitione.

CAPITVLVM I.

Si qui suadente. Appellatione pœnis etiam in ma-
teria pœnali comprehenditur episcopus, etiam q.
renunciant loco, & non ordini. Sed aduerte quia
gl. uidetur ponderare textum in eo, quod ponit uerbum ge-
nerale [Quemuis] &c. & sic uidetur, quod tunc ueniat talis
pontifex, quia do. annexitur aliquod uerbum generale,
secus uidetur si simpliciter sit mutatio de pontifice, debet
cum uerba capi in potiori significato, & sic intelligantur
de pontifice, qui non renunciat nec loco nec ordi-
ni, unde glossa. hic in uerbo [Quemuis pontificem] ¶ Appella-
tione pontificis non uerunt electi et confirmati ex quo
non sunt confirmati, ad hanc enim non possunt dici ponti-
fices. ¶ Episcopi secundum glossam in uerbo [Quemuis pontificem] ¶ Ex
qua nota, quod nondum consecrati, neque pontifices dici pos-
sunt, idem nota. gl. in cle. dignum, de elec. missi. contrarium
nota. gl. in cle. unica, de foro compe. sed tu distingue ut ibi
dixi. ¶ Non debet temere percutere, quod percutit se defenden-
do, nec suadente diabolo, unde hic text. in prin. iuncta gl.
super uerbo. [Vel temere] ex quo nota, quod si quis se defenden-
do, percutit, uel et interficit, episcopus non incidit in pœnas
hic contentas. ¶ Mandans episcopum capi, peccati, occi-
di, uel banniri, maleficio non secuto, non incidit ex so-
lo mandato in pœnas hic contentas, quia uerba sunt cum
effectum intelligenda, nec est uerisimile, quod ex solo man-
dato tot pœnas mandans inuoluatur. ita not. dicit hic
gl. in uerbo [Mandauerunt] licet in principio senserit con-
trarium per illa uerba text. [Vel hoc mandauerunt] sed gl. expo-
nit hic. i. percussiones, captiones, uel banna iam facta,
& secundum hanc expositionem est singulariter notandum, quod
si in aliqua dispositione puniatur factus certum delictum,
uel illud mansens, debet intelligi de mandato cum effe-
ctu, scilicet delicto secuto, sicutem quod pœna, pro delicto
imposita est magna, de quo ego multum dubito, quia se
punitur quis ex solo mandato, etiam delicto non secu-
to, ut homines arceantur ab illo, ut probatur in c. pro
humani, de homici. li. 6. licet pœna illa sit si a longe gra-
uor, ad idem facit, c. quicunque, de sen. ex. lib. 6. unde for-
te prima pars huius glossæ, et uerborum, ut ex solo mandato
mandans incidat in pœnas hic contentas, ut a mandato
timore pœnæ abstinere facile compescatur hoc nephi
distinuit delictum. ¶ Item quia si licet intelligatur de
mandante delicto secuto, nulla uel modica esset dubita-
tio de c. mulieres de sen. ex. li. 6. ¶ Vbi conuenit ponitur
pœna ratam habenti factum, ab alio debet intelligi, quod
illud sit eius contemplatione factum, quia alias non ca-
dit rati habitio, & uerba debent proprie intelligi, unde
hic gl. super uerbo [Ratam] ¶ Socius proprie dicitur deriu-
atores dicitur propter periculi uel operis societatem, uel dicitur
locus a sequor lequeris, unde socius proprie dicitur in peri-
culo, & sic dicitur socius, qui cum quibus inuenit alieius operis
societatem, ff. de C. pro socio p. totum, cōcantes inuicē
lucra & pericula, ut ibidem. ¶ Collega dicitur in officio, unde
de talis non proprie dicitur socius, comes in itinere, consors
in proximo, sodalis in mensa uel in sedes iuribus tunc non
sumunt ita stricte, nec etiam communis usus loquendi,
unde etiam in crimine dicimus socium. 22. q. 4. c. si ad pec-
catum. ¶ Item in ecclesia de of. dele. c. cū. R. de sen. ex
com. ex tenore, c. in ordine, de pœsis. c. r. in fi. in uia,
de not. c. 2. in c. iugio. 22. q. 2. c. cū societate. In lucro

- 1 Pontificis appellatione etiam in materia pœnali uenit episcopus, & an
qui renunciat loco, & non ordini.
- 2 Pontificis appellatione non uenit electi etiam confirmati.
- 3 Pontifices dici non possunt nondum consecrati.
- 4 Defendendo se qui percutit, non dicitur temere, uel suadente diabolo
percutere.
- 5 Episcopum qui se defendendo percutit, uel etiam interficit, non incidit
in pœnas hic contentas, si quis suadente.
- 6 Mandans certum delictum, uel illud faciem, si in aliqua dispositione
punitur, an & quibus casibus pœna inuoluatur in non secuto effectu.
- 7 Ratam habenti factum ab alio ubi imponitur pœna, intelligitur, quod
illud factum sit eius contemplatione.
- 8 Socii proprie dicuntur communicantes inuicem lucra & pericula.
- 9 Collega proprie dicitur in officio.
- 10 Socius criminis qui largitur, & qui stricte dicitur.
- 11 Socius criminis in materia odiosa, & pœnali quis dicitur, unde per
putellas distat.
- 12 Consilium uel fauorem præstantem, ut aliquis pontifex capatur, uel re-
mere percutat, uel banniat, tantum sicut principaliter committit.
- 13 Consilium uel fauorem præstantem appellatione in materia pœnali
comprehenditur qui nudum consilium uel fauorem præstat, & n. 15.
- 14 Inuocans appellationem etiam in materia pœnali includitur etiam, qui fau-
orem præstat criminoso necdum ante, sed etiam post delictum.
- 15 Defensoris appellatione in materia pœnali etiam uel si non, qui crimino-
sum defendit etiam post delictum, nisi aliud non a iudicatur.
- 16 Defensor quousque modis dicat, & etiam diuini, de i. not. p. m. 2. 1.
- 17 Inuocans inferre non dicitur qui nulli capere, ut ad hoc dicitur.
- 18 Inuocans ad beneficia obtinenda retentis obtinentibus potest etiam per
mutare sua, ut alia obtineat.
- 19 Excommunicari candelis accensis si quis mandatur, debet superari, &
extinctis & pedibus conuersis.
- 20 Crassantibus multis, quomodo uerba hic exponantur.
- 21 Papa non solus, sed etiam episcopi omnes possunt in iustissimum, & quare.

Abb. super Quinto Clementinarum.

- 11 de sepul. c. 1. § 1 Item de socio criminis, de quo ad propositum vide text. in capitu. cum secundum leges, de hæreticis libr. 6. ubi appellatur consors, & alibi dicit canon, quod quis tribus, sociatur multis modis committit. n. lo, sciendo, & non corripit. lo. 23. quæstio. 4. capitu. ita plane, hinc dicitur, quod non corripitur puto societatis occulit, qui manifeste facinorosi dicit obuiare. 23. q. 3. e. q. u. potest. Illi tamen is dicitur socius in crimine, qui aliquid cooperatur ad actum percussiois, capionis, uel banni. Et ex quo singulariter nota, q. in materia pœnali & odiosa is dicitur socius criminis, qui cooperatur etiam latum criminis, non autem comprehenditur, qui tantum fauorem præstitit, uel non corripuit, & not. q. q. que in delinquendo sunt quasi plures socii, quorum nullus est principiorum, & tales in clauduntur sub agentibus, quod unus est principalis, alter cooperans, & talis, si socius in crimine in materia stricta, & ita capitur hic, ut patet, quia per se text. facit mentionem de agentibus, de socio, & de his qui dant fauorem, uel consilium, uel scienter defendunt delinquentes, uel dant mandatum, seu ratum habent delicta commissum, illi ergo strictè non dicuntur socii, cum ponantur in diuersa, etiam in materia delicti, ad hoc. l. si. idem codicillus. C. de lega. & de prædictis a de hic bonam gloss.
- 12 in verbo [Defensorem] in prima parte sui, quia no. § 1 No. ex principio text. casum, in quo præstans consilium, uel fauorem, ad delictum panitur, licet ipse principaliter committens, uidelicet cum quis præstet consilium uel fauorem, ut quis pontifex capiat, uel inuitos seu temerè percutiat, seu bannitur. § Sed aduerte quia in hac materia pœnali appellatione præstans consilium uel fauorem, non comprehenditur qui tantum consilium uel ratum fauorem præstet, text. est notabilis in c. fclis in prin. in c. 2. § illud, de pœnis. l. 6. & si nullum consilium uel fauorem, qui nil addit ad delictum, de quo uide glo. nota in d. illud, & hic in verbo [Defensorem] circa medium, debet talis consilens uel fons alius pœnis secundum modum culpæ, ut in dicto. § illud, pœnis facit riter not. & de fauore & defensore uide quod dicitur in
- 13 notula sequenti. Et aduerte quia licet glo. hic prælegata uideatur uelle, ut simplex consilens, simplex fautor, non comprehendatur hic propter uerbum in his positum in principio litteræ, quod idem uelle, q. consilium uel fautor datur circa delictum committendum, attamen ego puto, q. etiam sine illo uerbo [fclis] uideat consilens, fautores non comprehenduntur appellatione consilens uel fauoris, licet aliis essent puniendi iuxta modum culpæ, per ea quæ habentur in d. e. fclis in prin. sum. to illo. § illud. § Appellatione fautoris etiam in materia pœnali uenit is qui fauorem præstitit criminoso, nedum ante delictum, sed etiam post, nisi apponatur in dispositione aliquod uerbum, per quod appareat, q. tantum intendat includere illum, qui præstet fauorem ad delictum committendum, ut in prin. ibi [Aut consilium in his dedit, uel fauorem &c.] ita notanter uoluit hic glo. in uerbo [Defensorem] iuxta medium, scens ut prædixi si simpliciter fit mentio de fauore seu fauente, ut in c. excommunicamus. § credentes, de hæreticis libr. 6. & idem dic in defensore, ut appellatione defensoris in materia delicti alio non adiecto ueniat etiam ille, qui defendit criminolum, etiam post delictum. § Aduerte tamen si quis inter circa istum defensorem, nam quidam est defensor idest autorizator delicti, & talis grauius punit, quam agens. 1. q. 3. c. qui consentit, & 2. q. 3. c. qui aliorum. quidam est defensor post delictum, ut puta impediendo ne criminofus perueniat ad manus iudicis, uel ne fiat in eum executio, & talis comprehenditur appellatione defensoris in capitu. fclis, de pœnis l. 6. quandaque quis defendit criminolum post delictum, ne laedatur priuatio, etiam ab offenso, uel eius consanguineis uolentibus de

eo sumere uindictam, & talis defensor non comprehenditur in materia pœnali appellatione defensoris, quia non deliquit tunc illum defendendo, cum illa sit iniuria, ad quam etiam propolanda a socio quis tenetur, de sen. ex. om. c. dicto. lib. 6. ita notanter dicit hic gloss. in uerbo [Defensorem] in fine sui, quam singulariter nota, Ex quo collige, quod quis debet repellere in iuriam intendam proximo, etiam si ille prius nocuit, quia iniuria non est licita, sed est relinquenda iudici ut ad hoc emendat, quia tunc ut de fuga, in x. d. mulius. C. de iude. & no. in l. ait prætor. § si debuerem. ff. de his que in tran. cre. et id illi non ne defendere incidet in periculum, quia illa est illicita defensio. § de eo autem qui delinquit in iudicio patrocinando, an ueniat appellatione defensoris, uide quod not. lo. in. And. post.

14 Hostian. c. propositus, de clerici. ex. com. vi. § 1 Not. hic casum in §. a fclis, in uerbo [Obiungens] in quo quis redit in inuidiam ad beneficia obtinenda, non tamen priuati obtentis, & hoc est, quia illi filii priuati non ex proprio, sed ex delicto paterno, & nota, quod inuidia ad beneficia obtinenda retentis obtentis, non potest de nouo obtinere beneficia, etiam per uiam permutationis, in u. de hic gloss. not. super uerbo

15 [Obiungens] § 1 Si mandatur aliquis excommunicari cum delis accensis, debet sepolari, & eximetur & pedibus conculcari, per capitu. reb. in. 1. quæstio. 3. quia unum insuppletur per alium, & hic gloss. in uerbo [Accensis] § P. oñ dolor est inter. extio dolentis, cum aliquis in dolore loquitur, aliquid dicit, q. oñ sunt duæ partes, & de iobus accensis debent regi. § 1 Nota exp. ditionem illorum uerborum, multos exalantibus &c. facit minus se identibus, uide. lo. cum concord. hic in uerbo

16 [Exalantibus] § 1 Not. ex not. oñ. § 1 quod dicitur foliis papæ, & etiam omnes, quia com. per. in d. c. l. a consimili, & gloss. hic in uerbo [sanctissimi] alleg. a. pro con. cor. quod habetur in Aug. l. c. fclis in c. d. colla. oñ. in uerbo & ingro, & dicuntur sanctissimi, quia gerant uices dei, qui est sanctus sanctorum. Item propter officium sanctum, quod gerunt, & ea in quibus uerantur, nec mirum cum illas omnes clerici sunt appellati diu, & maxime episcopi, in c. c. a. n. ex inuicto, de hæreticis. & 11.

17 269. 1. capitu. sacerdotibus. § 1 Not. ex eodem uerbo [Episcopi enim &c.] multa ad commendationem dignitatis episcopalis, di. inter enim epi. epi. sanctissimi Christi legati, spirituales patres, fr. ures & c. episcopi papæ, & columen ecclesie. Ex qua not. q. episcopi non debent dici semper filii, cum sint spirituales patres, & columen ecclesie: de tamen, quod certo respectu possunt dici filii ecclesie, & certo respectu etiam patres, sicut papæ, de quo uide bonum text. in capitu. quorum uices

18 270. d. l. in. § 1. Voluit in articulo mortis in casibus papæ reuerentis, qui superuixit, teneatur cessante periculo se conspectui apostolice presentare q. citius commo de poterit, aliis incidit in eandem excommunicationis sententiam, ut hic & in c. eos de semen. excommunicati libr. 6. § ubi dicitur [Quam citius opportunitatem habuerit] tunc dicitur opportunitatem habuisse & commode potuisset, quando cessante impedimento & modico tempore sibi indulto, quo sibi de necessitate providere potuit, apostolice sedis conspectui se non presentauit, argumen. in l. 2. hostibus. §. fin. ff. ex quibus causis m. r. & hoc uoluit gloss. hic in uerbo [Commode] in principio, quam nota ad similes questiones, quando quis teneatur aliquid facere quam citius commode poterit, cessante impedimento, debet enim indulgeri sibi aliquod temporis ad parandum sibi necessaria, etiam impedimento cessante, & de hoc an cessauit impedimentum uel ne, & an habuerit competentem terminum ad ponendum necessaria, uel ne, & per consequens

consequens an incidit in eandem excommunicationem vel non, iudex habebit arbitrari; non enim creditur ei, qui dicitur excommunicatus, quia licet in foro autem erediatur confitenti, ut in cap. significasti, de homiciis in foro iudiciali secundum eandem glossam, quam in hoc singulariter nota, quæ etiam singulariter subicit, quod iudex non debet denunciare illum incidisse in excommunicationem, nisi eo nocato uiderit per coniecturas illum fuisse morosum. cognitione super hoc premissa summaria, argumen. in clemen. 2. eodem tit. in fi. 6
 9 in iuncta glossa in uerbis [Confitenti]. ¶ Quod ubique potest probabiliter dubitari, an quis in excommunicationem incidit, uel reincident, non debet iudex illum deueni-
 10 care, nisi eo nocato premissa summaria cognitione si confitenti saltem per coniecturas probabiles, illam in excommunicationem incidisse uel reincidentem, uide hic glossa in uerbis [Commune] in fin. ad idem uide glossa in clemen. present. de cens. super uer. confitenti. & infra clemen. sequent. in fi. super uer. confitenti. secus dic-
 11 tum de excommunicatione constat, quia ipse iudex illam excommunicauit; tunc enim ad denunciationis actum non debet de necessitate nocari, ut in c. pastoralis. de appell. quia per denunciationem amplius non li-
 12 gatur, ut ibi.

SUMMARIVM.

- 1 Constitutio etiam penalis contra obtinentes dominium temporale, extenditur etiam ad personas ecclesiasticas dominium temporale obtinentes.
- 2 Constitutio de clericis disponens non extenditur ad laycos.
- 3 Dispositio priuati beneficii obtinentis non uideatur inhiabere ad obtinendum eorum contra.
- 4 Dispositio concepta in odium potestatis secularis non extenditur ad ecclesiasticam, licet illud fiat, propter quod fuisse locus pœnis seculari.
- 5 Secularis clericum capiens, licet non animo iniuriandi, sed ne citatus natus ad curiam Romanam in excommunicationem.
- 6 Procurans suam captionem ne citatus ipse natus ad curiam Romanam in priuationis ele. sed contra eis proceditur tanquam contra contumacem.
- 7 Resignatio beneficiorum per iniuriam in carceribus facta ad istam effectum, est ipso iure nulla.
- 8 Resignatio beneficiorum per metum facta aliter quam per incarcerationem, non est ipso iure nulla, licet possit peti rescissio.
- 9 Excommunicatus quis denunciari non debet, nisi prius notatus, secus quod clarissime de excommunicatione constaret.

CAPITVLVM II.

- M**ultorum. ¶ Constitutio etiam pœnalis disponens contra obtinentes dominium temporale certis casibus extenditur etiam ad personas ecclesiasticas dominium temporale obtinentes, uide glossa. hic in uerbis [Dominium] iuncto text. qui hoc factus probare uidetur. ¶ Constitutio pœnalis de clericis disponens, non extenditur ad laycos, licet in eis uideatur eadem ratio, uide hic text. iuncta glossa in uerbis [ecclesiasticos] facit cap. si sententia, de sentent. excommu. libr. 6. ¶ Quamquam lex imponat priuationis omnium beneficiorum obtentorum pœnam, ne uerbo hoc uideatur inhiabere ad obtinenda, uide hic glossa, not. in uerbis [Obtinentes]. Idem dic in casu conuerso, inhiabilitas enim circa obtinenda, non censetur priuationis obtinentis in clemen. si quis suadente; supra eodem iuncta glossa in uerbis [Obtinentes]. ¶ Dispositio concepta in odium potestatis secularis non extenditur ad potestatem ecclesiasticam, licet illud idem faciat quod potestatis seculari faciente fuisse locus pœnis, uide hic text. iuncta glossa in uerbis [Seculari]. ¶ Secularis capiens clericum, licet non

animo sibi iniuriam faciendi, sed ne citatus uadat ad curiam Romanam, incidit in excommunicationem; quia manus sua saeva, & iniuriosa est, sed apostolica, & toti ordini clericali, argumen. in cap. contingit, infra de sentent. excommu. uide hic glossa in uerbis [Seculari] & idem dic in similibus casibus argumen. præalleg. capitul. contingit. ¶ Procurans suam captionem ne citatus ipse uadat ad curiam Romanam incidit non solum in pœnam hic contentam, sed cum de hoc consiliterit contra ipsum proceditur tanquam contra contumacem. uide hic glossa in uerbis [Procurans] quam not. & uidetur proba-
 7 ti quali in similibus terminis in cap. quoniam frequenter, post prin. ut licet non contestata cum l. 2. ff. si quis cau.

- ¶ Resignatio beneficiorum facta per intrusum in carcere ad istum effectum resignationis persequendum est ipso iure nulla, etiam quo ad renuntiantem, quamquam a resignantium ipsorum prælati recepta uel rata habita sit, uide hic bonum & singu. text. iuncta glossa in uerbis [Nullus] & in uerbis [Recepta] & ex eo dem text. & glossa. not. per totum a speciali, quod resignatio beneficiorum per metum facta aliter quam per incarcerationem, non est ipso iure nulla, licet possit peti rescissio propter metum, ad hoc quod legitur & nota in capit. abbas, quod metus causa, facit ad prædicta, l. qui in carcere, ff. eo dem tituli. ¶ Vbiunque mandatur denunciari quis excommunicatus, uel quid simile, si iudex sic & sic consulerit, debet prius pars uocari in processu sciendo, ut iudici cōfiteri; quia causarum merita partium assertionem panduntur in cap. cum ex literis, de in integrum restit. & l. fin. C. si per uiam uel alio modo, uide hic glossa in uerbis [Confinem] & similibus glossa. de cens. in clemen. present. de cens. & ex prædictis & text. & dicto cap. presenti no. quod non debet quis denunciari excommunicatus, nisi prius uocetur, quod intelligo quando potest in dubium reuocari, an quis sit excommunicatus, secus quando clarissime de excommunicatione constat, tunc enim non est opus quod uocetur, quia per denunciationem amplius non ligatur, arg. in c. reprehensibili. & c. pastoralis secundo responto, de appell.

SUMMARIVM.

- 1 Constitutio disponens contra mendicantes non includit alios religiosos non mendicantes.
- 2 Constitutio disponens in genere contra religiosos comprehendit mendicantes & non mendicantes.
- 3 Constitutio contra religiosos generaliter lata non includit clericos seculares.
- 4 Religiosi correctio spectat primo ad suum prælatum.
- 5 Satisfactio species sunt multiplices.
- 6 Ecclesia habet iurisdictionem supra illos, qui nuntia sub quadam specie religiosi, licet etiam reprobatæ.
- 7 Sufficit ad officio, an etiam si suspensus a beneficio; unde per pulchras distict.
- 8 Excommunicatio simpliciter an debeat ecclesiastici reddens subtrahi.

CAPITVLVM III.

- C**onpientes. ¶ Constitutio disponens contra mendicantes non includit alios religiosos non mendicantes, uide hic text. iuncta glossa in uerbis [Mendicantes]. ¶ Secus si constitutio disponit contra religiosos in genere, tunc comprehenduntur mendicantes & non mendicantes, uide hic glossa in uerbis [Religiosi]. ¶ Text. quæ etiam not. quod licet comprehendantur religiosi in differenter, non tamen includuntur clerici seculares, de quo uide quod dixi in ele. uide rescrip. & in clemen. reli. glossa de decim. ¶ Religiosi correctio primo spectat ad suum prælatum, uide hic text. iuncta glossa in uerbis [Religiosi] & uide de hoc quod plene no. in capitul. quanto, de offic. ord. ¶ Not. multiplices suspensionis species.

Abb. super Quinto Clemeninarum.

cies. per gloss. hic ualde not. & plenam in uerbis [Susten-
si] & per illas uarietates potest dici, quod quot sunt actus
liciti, tot possunt esse ab illis suspensiones. nil enim ob-
stat, quin ex aliqua causa possit quis suspendi ab actu
licito & legitimo in eius poenam ex illarum simili-
tudine, quae hic in praefata gloss. numerantur. & not.
inter ceteras species gloss. in eo quod dicit, quod i. suspen-
ditur status canonicorum aliamque. de elec. c. indemnita-
tibus. §. penultim. lib. 6. & clemen. attendentes. §. il-
las quoque de sta. regu. Adverte quia illa iura non di-
cunt, quod illarum status sit in suspensio, sed solum papa
certis casibus de illis disponens protegitur est quod p
illa decet erga eos edita non intendant eorum statum
regulam seu ordinem approbare. & gloss. ibi not. super
uerbo approbare. in dicta clemen. attendentes. quod di-
cit imo illarum status reprobari videtur allegat. capit.
pernitio. am. 18. quae. 2. quam bene not. & bene facit il-
le text. in cap. pernitio. am. 1. Not. etiam singulariter ex
praedictis iuribus quod ecclesia habet iurisdictionem su-
pra illos, qui uiuunt sub specie quadam religionis, seu
clericali, licet eorum status non sit per ipsam ecclesiam
approbatus, imo potius reprobus. ¶ An suspensus
ab officio sit per consequentiam suspensus a beneficio
seu debeat sibi beneficium subtrahi. uide hic gloss. ualde
medium in uerbis [Et quis supra posui] quae ponit diuersas
opinio. & tandem approbat tres ultimas, & dicit eas co-
coniungendas, aliter non declarat, sed mihi uidetur, quod
gloss. mens sit haec in coniungendo illas tres ultimas opi-
nio. quod aut quis est a iure suspensus ab officio, & cen-
setur suspensus etiam a beneficio, hoc uidetur probari
in cap. p. r. 2. distinctio. am. ad honorem, & tunc aut
in sententia exprimitur, de sententia, aut simpliciter
fit de officio mentio, & non apparet de mente pro-
ferentis an uoluerit, ut non comprehendere beneficium;
& tunc aut fertur suspensio propter crimen, seu aliam
grauem causam, & censetur suspensus etiam a beneficio
de purga. cano. cap. inter. am. fuit suspensus propter infa-
miam, seu scandalum, u. l. al. in mentem cautum; & tunc
talis suspensio non extenditur ad beneficium. argumē.
2. quellin. §. c. p. p. r. 2. §. c. p. r. 2. §. c. p. r. 2. §. c. p. r. 2.
no. quia sine magna causa beneficium subtrahi non de-
bet. 27. quell. 7. cap. inuentum. Si tamen hoc casu suspen-
sus contemneret suspensionem, seu esset in mora abso-
lutionem petendi, debet eidem beneficium subtrahi. ut in
cap. cum bonis. de reate. & qualitate, facit cap. fin. de
electio. & cap. unicuique. §. cum uero. ne sede uacat. lib. 6.
& hae nota. ¶ Quid autem de excommunicato simplici-
ter, an debeant sibi redditus ecclesiastici subtrahi uide
bonum text. in cap. pastoralis. in fine, de appella-
tion. & uide omnino quae ibi dixi. in lectura mea post
gloss.

men sine principis licentia sunt eorum corpora de se-
co instituta auferenda. uide hic gloss. in uerbis [Pernitio-
ne] quae tamen probatur per iura in ea allegata, uide-
ret per illum text. & c. fin. 13. qu. 2. & l. 1. & 2. ff. de ead. p.
put. princeps. tamen debet licentiam se in hac licentia co-
cedenda exhibere, ut in iuribus proxime allegatis. 1. 10
debet tamen princeps ecclesiastica sacramenta denega-
re. ut in hac elem.

S I M M A R I U M.

- 1 Fleemosinas per n. eadacta quae sunt inter subiacentur locorum ordinem
re. non obli. anibus eorum p. n. elegos.
- 2 Absolutio a pena & culpa, quid sit, quibus per quos, & propter quod
conferatur.
- 3 Ecclesia est illa, quae principaliter recipit ligandi & solvendi potesta-
tem.
- 4 Ecclesia representatur per sacrum concilium legitime congrega-
tum.
- 5 Quaeunque ligantur super terram & cetera illa fuerunt per Chri-
stum dicta omnibus a quo solo sunt collectis.

CAPITVLVM II.

Absolutionibus. ¶ Not. hic text. no. in multis pro-
uidendum contra istos quatuor qui multa
mendaciter praedicant, & in eorum excessibus
fabulantur locorum ordinem eorum primile. non ob-
stant. ¶ Nota. quod absolutio a pena & culpa sicut
pariter dicta, est illa plenissima peccatorum remissio,
quae conceditur etiam signatis pro subsidio ulterius man-
no. de qua p. r. not. per doct. in cap. ad liberan-
dam de iudicis. uide hic gloss. in dicto text. in uerbis [Ap-
p. & culpa] & no. bene cum in fin. quatenus dicit, quod
hanc plenissimam indulgentiam seu remissionem solus
papa concedit. ego intelligo quod gloss. intendat exclu-
dere alios praedictos inferiores. per capit. cum ex eo.
in fine. de p. m. & remissio. non autem concilium uni-
uersale. nam alibi not. quod concilium universale pos-
sit tales remissiones facere, cum representet totam ec-
clesiam, per ea quae not. Innocent. in cap. quid autem
eodem tit. & alibi hunc articulum plene examinaui.
¶ Ecclesia enim est illa quae principaliter recipit ligandi
& solvendi potestatem. ut dicitur. Hic notamus in cap. ut
omnibus. & Aug. in cap. ut. quod denique. c. & Cyprianus
in cap. loquuntur. 24. quell. 10. 1. quae representatur per
facium concilium legitime congregatum. 1. & omnibus
apostolis simul collectis fuit per Christum dictum [Quae-
cunque ligaueritis super terram, & cetera illa fuerunt per Chri-
stum dicta omnibus a quo solo sunt collectis.] Matth. 18. addu-
xi ibi multa alia.

DE SENTEN. EXCOM. Rub.

S I M M A R I U M.

DE POENI. ET REMIS. Rub.

S I M M A R I U M.

- 1 Damnatis ad mortem non est poenitentia deneganda, nec sacra com-
muniō, nec tandem sepultura.
- 2 Corpora damnatorum ad mortem de loco iustitia non sunt auferen-
da sine principis licentia.
- 3 Princeps debet se facilius exhibere in licentia corporum a loco iustis-
siae auferendorum indulgentia.
- 4 Princeps non debet damnatis ad mortem denegare ecclesiastica sa-
cramenta.

CAPITVLVM I.

Cum secundum. ¶ Damnatis ad mortem non
est poenitentia deneganda, nec sacra commu-
niō, nec tandem ecclesiastica sepultura; non ta-

- 1 Religiosorum appellatione ueniunt tam mendicantes quam non men-
dicantes, clerici tamen seculares minime, etiam si apponatur uerb.
quicunque.
- 2 Religiosi qui proprie sunt, quae equae possidentur.
- 3 Ecclesia matris quare sit dicatur.
- 4 Ecclesia matris appellatione intelligitur in dubio de cathedrali, ra-
tione autem adiuncti, uel subiecti materia de alia principal.
- 5 Excommunicationem incurrunt religiosi non seruantes uas creditum,
quod uidetur illius loci matrem ecclesiam obseruare, quoniam illa
est subiecta.
- 6 Matris ecclesiae appellatione uenit ipsa materialis ecclesia.
- 7 Seruari illud non dicitur, quod aliter seruatur, uel qui non.
- 8 Interdictum quod metropolis ecclesia seruat, religiosi qui non sunt de
illa diocesi seruare non reuerentur.
- 9 Cuius enim diocesi habet suam cathedram episcopalem.

Argum.

10 Argumentum a contrario censu cessat, ubi illius argumenti contrarium reperitur in iure.

11 Contrarium eadem est disciplina, ubi uerba & mens non resistunt, alias secus.

12 Observare aliquid id dicitur, qui abstinet ab illo animo observandi, si non illo animo.

13 Interdictum, quod ecclesia matrix observat, religiosi tenentur servare, quamvis ex aliqua iusta causa pretendatur nullum.

14 Excommunicationem expresse, & tacite quibus casibus papa reservatis quis incurrit, uide hic enumeratos.

men, quia iste text. loquitur de ecclesia cathedrali, uel matrici illius loci, sed certum est, quod ecclesia metropolitana non est cathedralis, uel matrix, nisi respectu suae dioecesis, non autem respectu suae prouinciae, sed quilibet est cathedralis respectu totius. Civitas enim cum dioecesi habet suam cathedram episcopalem, ut in cap. in illis. 30. dist. 2. hoc uoluit hic praeleg. gloss. super uerbo [Matricem] quam not. ¶ Argumentum a contrario sensu cessat, ubi illius argumenti contrarium reperitur in iure. no. hic gloss. in uerbo [Observare] remittens per uerba ad no. in cap. publicati de elect. uide per Barto. in l. omnes populi. ff. de iust. & iure & per Bald. in l. conueticula. C. de sacrosanct. ecclesi. & pro dicto gloss. alleg. tex. in cap. a nobis. 2. de senten. excommunic. aliquid de materia in cap. cum apostolica. de his que sunt a pra-

la. ¶ Contrarium eadem est disciplina, ubi uerba & mens non resistunt, alias secus. unde hic bonam gloss. super praeleg. uerbo [Observare] 10. colligitur hic, quia text. mandat, ut religiosi debeant observare interdictum, quod cathedralem seu matricem ecclesiam loci uiderint observare, nunquid si uident illam ecclesiam matricem in interdictione non observare, debeant in non observando se illi conformare. & dicit gloss. no. quod non, quia licet regulariter contrarium eadem sit disciplina, de iure iur. and. cap. intellecto. hoc est uerum nisi uerba aut mēs resistant; non enim est uerisimile, quod text. ille uoluerit, quod clericorum matricem ecclesiam excessus det religiosis materiam delinquendi. de privileg. cap. petitis. conformabunt ergo se in casu hic expresse scilicet in observando, quia nullum subest peccatum; non autem in non observando, ne detur materia uiolandi iustum interdictum. ¶ Is dicitur aliquid observare, quando abstinet ab illo animo observandi, secus si abstinet non illo animo. uide hic glo. in uerbo [Observare] in fin. & facit. l. 2. ff. de cond. & demonstra. ¶ Religiosi tenentur observare interdictum, quod matrix ecclesia observat, etiam si propter appellationem prius interpositam pretendatur nullum, uel ex alia iusta causa; non enim debent ipsi de illius ualiditate disputare, sed solum ad observantiam illius tenentur, ex quo matrix ecclesia observat. uide hic text. iuncta gloss. in uerbo [Appellationibus].

¶ Quinquaginta casus, quorum 16. sunt reuerati papae, quibus quis ipso iure excommunicationem incurrit expresse, & duos tacite per constitutiones element. in ductos. uide hic enumeratos per gloss. in uerbo [Excommunicationibus]. Hosien. autem in summa eodem titu. §. 4. in princ. colligit. 30. tales casus ueteris iuris. uide. 3. editos seu indictos per constitutionem. 6. lib. quos enumerat gloss. in cap. eos qui. eodem titu. lib. 6. Religiosi non seruantes interdictum, quod uident seu sciunt matricem ecclesiam observare, incidunt in poenam excommunicationis ipso facto per istam constitutionem, & quandoque incidunt etiam in alias poenas editas contra non seruantes interdictum, quandoque in illas, & non istam, quae in nullam incidunt. de quo distingue, ut habetur hic in gl. in uerbo [Subiacere]. Pro consilio habendo uide multas auctoritates hic in gloss. super uerbo [Comprobatur]. & tex. in c. de quibus. 20. dist.

¶ Appellatione religionum quoruncunque ueniunt religiosi tam medicantes quam non medicantes, clerici autem seculares minime comprehenduntur. uide hic gloss. super uerbo [Religiosi] iuncto tex. sed tu idem dic, si non ponatur illud uniuersale, quicunque. nam appellatione religionum simpliciter ueniunt omnes religiosi tam mendicantes quam non mendicantes, ut est gl. in clemen. suprad. supra de peccatis. in ner. religiosos. ubi dixi. religiosi in proprie sunt oēs, qui tria substantialia cuiuslibet religionis praestentur. ut non super rubrica de regula. gl. in uerbo [Obelientiam] & in clemen. 1. de relig. domi. & gl. in uerbo. tertio. clemen. penal. infra eodem titu. ¶ Appellatione matricis ecclesiae uenit maior ecclesia & baptismalis in loco, licet non sit cathedralis, quia dicitur matrix, quia sicut mater generat, sic illa baptizando regenerat. ita uidei hic text. iuncta gloss. in uerbo [Matricem] ¶ Sed tu aduerte. quia hoc dictum non est simpliciter uerum, dicitur ubi sit simpliciter mentio de ecclesia matrice, intelligitur in dubio de ecclesia cathedrali. tex. est in capitu. uenerabilis. de uerbo. significat. sed ubi non potest ratione alienius adiuncti uel ratione subiectae materiae intelligi de cathedrali, tunc habet locum quod hic dicitur in gl. ut illa dicatur matrix ecclesiae, quae in loco illo est maior & baptismalis. si autem in illo loco nulla est principalior uel putat, quia in illa uilla uel castro omnes ecclesiae sunt aequales & quilibet baptizat suos parochianos, uel ecclesia principalis, & baptismalis est in alia uilla, tunc nulla in illo loco dicitur esse matrix, nec potest habere tunc locum quod hic dicitur, ut uoluit gloss. ista in fin. quam not. ad multa similia. & secundum praedicta intelligitur. capitu. ex transmissa. de praescript. & de transact. c. praeterea. & cap. 1. de praescript. cum similibus.

¶ Ibi ubi locum ista clemen. ut religiosi incidunt in excommunicationem, si non seruant interdictum, quod uident illius loci matricem ecclesiam observare, etiam si illa ecclesia matrix subicit illis religiosi quo ad praesentationem, uel collationem, uel quod sit ipsorum uicaria. quia text. iste indistincte loquitur disponens, quod religiosi tenentur seruare interdictum, quod uident matricem ecclesiam illius loci observare. ita dicit no. hic glo. in uerbo [Matricem] quod not. quia facit ad multa.

¶ Appellatione matricis ecclesiae matricis seu cathedralis hic non comprehenduntur episcopus & clerici seu capitulum, sed capitulum ecclesiae pro ipsa materiali ecclesia. si enim observatur interdictum in ipsa ecclesia, tenentur religiosi illud observare, secus si non observatur, uel aliqui seruant aliqui non, quia uerum est dicere, quod in ipsa ecclesia non seruatur. ¶ & no. hoc ultimum, quod non dicitur ecclesia seruare, si aliqui seruauerint, aliqui non; & hoc habet locum quo ad poenam istius clem. quae cum sit odiosa, debet ad proprium casum restringi; sed quo ad poenam irregularitatis incurrendam serua antiqua iura. & de his infra dicetur. hoc uoluit hic gloss. super. d. uerbo [Matricem]. ¶ Si ecclesia metropolis seruatur interdictum, non tenentur religiosi, qui non sunt de illa dioecesi, ad illius interdicti obseruantiam uigore istius clem.

¶ Appellatione religionum quoruncunque ueniunt religiosi tam medicantes quam non medicantes, clerici autem seculares minime comprehenduntur. uide hic gloss. super uerbo [Religiosi] iuncto tex. sed tu idem dic, si non ponatur illud uniuersale, quicunque. nam appellatione religionum simpliciter ueniunt omnes religiosi tam mendicantes quam non mendicantes, ut est gl. in clemen. suprad. supra de peccatis. in ner. religiosos. ubi dixi. religiosi in proprie sunt oēs, qui tria substantialia cuiuslibet religionis praestentur. ut non super rubrica de regula. gl. in uerbo [Obelientiam] & in clemen. 1. de relig. domi. & gl. in uerbo. tertio. clemen. penal. infra eodem titu. ¶ Appellatione matricis ecclesiae uenit maior ecclesia & baptismalis in loco, licet non sit cathedralis, quia dicitur matrix, quia sicut mater generat, sic illa baptizando regenerat. ita uidei hic text. iuncta gloss. in uerbo [Matricem] ¶ Sed tu aduerte. quia hoc dictum non est simpliciter uerum, dicitur ubi sit simpliciter mentio de ecclesia matrice, intelligitur in dubio de ecclesia cathedrali. tex. est in capitu. uenerabilis. de uerbo. significat. sed ubi non potest ratione alienius adiuncti uel ratione subiectae materiae intelligi de cathedrali, tunc habet locum quod hic dicitur in gl. ut illa dicatur matrix ecclesiae, quae in loco illo est maior & baptismalis. si autem in illo loco nulla est principalior uel putat, quia in illa uilla uel castro omnes ecclesiae sunt aequales & quilibet baptizat suos parochianos, uel ecclesia principalis, & baptismalis est in alia uilla, tunc nulla in illo loco dicitur esse matrix, nec potest habere tunc locum quod hic dicitur, ut uoluit gloss. ista in fin. quam not. ad multa similia. & secundum praedicta intelligitur. capitu. ex transmissa. de praescript. & de transact. c. praeterea. & cap. 1. de praescript. cum similibus.

¶ Ibi ubi locum ista clemen. ut religiosi incidunt in excommunicationem, si non seruant interdictum, quod uident illius loci matricem ecclesiam observare, etiam si illa ecclesia matrix subicit illis religiosi quo ad praesentationem, uel collationem, uel quod sit ipsorum uicaria. quia text. iste indistincte loquitur disponens, quod religiosi tenentur seruare interdictum, quod uident matricem ecclesiam illius loci observare. ita dicit no. hic glo. in uerbo [Matricem] quod not. quia facit ad multa.

¶ Appellatione matricis ecclesiae matricis seu cathedralis hic non comprehenduntur episcopus & clerici seu capitulum, sed capitulum ecclesiae pro ipsa materiali ecclesia. si enim observatur interdictum in ipsa ecclesia, tenentur religiosi illud observare, secus si non observatur, uel aliqui seruant aliqui non, quia uerum est dicere, quod in ipsa ecclesia non seruatur. ¶ & no. hoc ultimum, quod non dicitur ecclesia seruare, si aliqui seruauerint, aliqui non; & hoc habet locum quo ad poenam istius clem. quae cum sit odiosa, debet ad proprium casum restringi; sed quo ad poenam irregularitatis incurrendam serua antiqua iura. & de his infra dicetur. hoc uoluit hic gloss. super. d. uerbo [Matricem]. ¶ Si ecclesia metropolis seruatur interdictum, non tenentur religiosi, qui non sunt de illa dioecesi, ad illius interdicti obseruantiam uigore istius clem.

¶ Appellatione religionum quoruncunque ueniunt religiosi tam medicantes quam non medicantes, clerici autem seculares minime comprehenduntur. uide hic gloss. super uerbo [Religiosi] iuncto tex. sed tu idem dic, si non ponatur illud uniuersale, quicunque. nam appellatione religionum simpliciter ueniunt omnes religiosi tam mendicantes quam non mendicantes, ut est gl. in clemen. suprad. supra de peccatis. in ner. religiosos. ubi dixi. religiosi in proprie sunt oēs, qui tria substantialia cuiuslibet religionis praestentur. ut non super rubrica de regula. gl. in uerbo [Obelientiam] & in clemen. 1. de relig. domi. & gl. in uerbo. tertio. clemen. penal. infra eodem titu. ¶ Appellatione matricis ecclesiae uenit maior ecclesia & baptismalis in loco, licet non sit cathedralis, quia dicitur matrix, quia sicut mater generat, sic illa baptizando regenerat. ita uidei hic text. iuncta gloss. in uerbo [Matricem] ¶ Sed tu aduerte. quia hoc dictum non est simpliciter uerum, dicitur ubi sit simpliciter mentio de ecclesia matrice, intelligitur in dubio de ecclesia cathedrali. tex. est in capitu. uenerabilis. de uerbo. significat. sed ubi non potest ratione alienius adiuncti uel ratione subiectae materiae intelligi de cathedrali, tunc habet locum quod hic dicitur in gl. ut illa dicatur matrix ecclesiae, quae in loco illo est maior & baptismalis. si autem in illo loco nulla est principalior uel putat, quia in illa uilla uel castro omnes ecclesiae sunt aequales & quilibet baptizat suos parochianos, uel ecclesia principalis, & baptismalis est in alia uilla, tunc nulla in illo loco dicitur esse matrix, nec potest habere tunc locum quod hic dicitur, ut uoluit gloss. ista in fin. quam not. ad multa similia. & secundum praedicta intelligitur. capitu. ex transmissa. de praescript. & de transact. c. praeterea. & cap. 1. de praescript. cum similibus.

SYMMARIUM.

- 1 Nobilium & dominorum temporalium appellatione ueniunt episcopi & alij ecclesiarum praesati, etiam in materia penali.
- 2 Dominium temporale habentium appellatione ueniunt episcopi, et alij clerici dominium temporale habentes, licet materia sit penalis.
- 3 Interdicti mentio in iure simpliciter habita, locum sibi uideat in quo licet interdictio sine laico ab homine, sine a iure.
- 4 Interdicti locum subiectum sciens, an illud seruare teneatur denunciatore a iudice prius non facta.

EXCOMMUNICATIO.

Abb. super Quinto Clementinarum.

- 5 Excommunicatus an debeat a scientibus curari ante denunciationem.
- 6 Interdictum, uel excommunicationis praeceptum clerici a diuinis celebrationibus, uel quem curare non teneantur, nisi sit facta per iudicem declaratio.
- 7 Interdictum non licet soluere nec in capellis, nec in ecclesiis insignibus.
- 8 Vocatio praeconi non obediens magis committitur quam qui campanam non obedit.
- 9 Excommunicatus, uel interdictus publice debet de ecclesiis, dum missarum solennia celebrantur, instantibus praesentibus celebrantibus exire.
- 10 Excommunicatum occultum qui sit esse in ecclesiis, eamque, si poterit, exhibere, sed si sine scandalis, non debet exire.
- 11 Peccator quilibet etiam excommunicatus potest intrare ecclesiam causa oranti.
- 12 Excommunicatus publice si non uult exire ecclesiam tempore diuini officii, debet sacerdos dimittere officium missae, licet hoc sit eum populi scandalum.
- 13 Grauitio siue compulsio multiplex est, scilicet realis, personalis, directae, & indirectae.
- 14 Dispositio penalis disponens super missarum celebratione seu interesse, non extenditur ad alia diuina officia.
- 15 Sacerdotis monitio generalis, ut excommunicatus & interdictus exeat de ecclesia tempore diuini officii, sufficit, ne ipse sacerdos incurret excommunicationem.
- 16 Interdicti uel excommunicati debent a celebrantibus nominatim moneri, ut exeat ecclesiam, ad hoc in noua incident excommunicatiorem, quae sed. Apost. reservatur.
- 17 Monitio generalis sufficit, ubi non additur nominatim, & quae dicitur nominatim monitio.

CAPITULUM I.

- 1 **G**RAVIS. ¶ Appellatione nobilium & dominorum temporalium non ueniunt etiam episcopi & alii ecclesiarum prelati, si alias sint nobiles. & habent dominium temporale etiam in materia penalis. de hic text. in princip. iuncta glossa. nota. super uerbo [Temporalis] iude ad idem de nequitia isto um. de penis. in princip. iuncta glossa. in uerbo [Dominus] ubi probatur. ¶ quod la. appellatio habentem dominium temporale tunc etiam episcopi & alii clerici dominium temporale obtinentes, licet materia sit penalis. quae nota.
- 2 ¶ Iura locutione de locis interdictis suppositis seu simpliciter de interdictis, locum sibi uendicant in quolibet interdicto, siue sit laicum ab homine, siue a iure. unde hic text. post princip. iuncta glossa. in uerbo [Suppositum] ¶ An sciens locum suppositum interdictum ab homine uel a iure denunciatione prius per iudicem non facta, illud seruare teneatur. uel hic text. iuncta glossa. nota. in uerbo [Suppositum] quae hoc dubium prosequitur, & concludit quod sic; factis enim est locum, si interdictum, licet non sit publicatum, facit e. cum non ab homine. & quod ibi nota. supra eodem, & capim. cum non desideres. primo responsio. in fin. qui enim sentit certiorari non debuit. de regula. in. c. cum qui. lib. 6. & idem tenet arch. in cap. qui. co. lib. 6. quod uerum intelligi, nisi factum esset occultum. 6. quastio. 2. cap. si tantum. & praedicta decreta, cum non ab homine. ¶ Et de excommunicatione an debeat nari ante denunciationem, idem est dicendum, quod supra de interdictis dictum est. unde quod dicam infra post glossa. in notula, quae incipit [Publice excommunicatus] expedit tamen secundum glossa. per consuetudinem providere, clericos non teneri ad observantiam interdictorum laicorum a iure, nisi prius fiat illorum declaratio. simile de heret. cap. cum secundum, lib. 6. & facit clem. praesentis, de cens. quae no. nul. um. & aduerte, quia hoc ultimum hodie statutum fuit in concilio Basiliensi. in 20. sessione. in §. ad uitandum scandalum. non solum interdictum, sed etiam in excommunicatione, ut non teneatur

quis alium evitare in diuinis, uel extra pretextu excommunicationis, aut suspensionis, aut interdictum obferuare, nisi sit facta per iudicem declaratio, nisi constituerit quem in excommunicatione ita, ut nulla possit terti uersatione clari & recte de ibi per Iohannem. ¶ Non licet soluere interdictum nec in capellis, nec in ecclesiis insignibus; grauius tamen est illud soluere in ecclesiis insignibus, quam in capellis. unde hic text. iuncta glossa. in uerbo [Capellam]. ¶ In uocatione ad licita maior deprehenditur contemptus, quam ipsi uocatio per praeconeum, si per campanam; quia licet vox praeconi paucis quandoque innotescat, ut in Auth. de litig. §. omnes. & hoc respectu fortior in uocatio per campanam, quam praeconeum; attamen qui in voce loquitur, & edictum per uis, ex parte mandantis, deo maior est contemptus, ita not. dicit hic glossa. in uerbo [Praeconeum] quam no. praesertim ad id quod dicitur, formosum esse uocationem, quae fit per campanam, quam per praeconeum, licet maior contemptus deprehendatur in uoce praeconeum, & per rationem glossa. puto quod in uocatione licita magis contemnit in non ueniendo, qui sit uocatus uoce praeconi, quam per campanam; quia praeco loquitur ex parte mandantis, quod no. ¶ Publice excommunicati uel interdicti debent de ecclesiis, dum in ipsis missarum celebrantur solennia, instantibus praesentibus celebrantibus exire; si autem sunt occultis, non debemus eos uitare in publico. 6. quast. 2. cap. 2. de sententia excomm. cap. cum non ab homine. unde dicit Ray. in lucerna huius tri. §. ubi, quod si ille, qui sit occultum excommunicatum esse in ecclesia, eamque si poterit, exhibere, si uitem in non possit sine scandalo, non debet exire, per iura praedicta, ne sit proditor. aqua. 1. cap. si peccator. unde hic text. cum glossa. in uerbo [Inductus] ad mentem per Arch. & Io. in Andam cap. episcopus cum. de priuilegiis. lib. 6. & adde hodie illud ex c. in concilio Basiliensi, de quo supra fecit mentionem. sed dargener ponit textum in eo, quod possident, quod intermissum solennia isti excommunicati excluduntur de ecclesia, facit optime pro omni glossa. no. in cap. qui studet. 1. quast. 1. ubi dicitur §. in 10. l. in. dixit & si bi sepe respondisse, quod peccator quilibet etiam excommunicatus potest intrare ecclesiam causa oranti, dummodo non interlit diuini officii, cum prohibetur non inueniatur, quod singulariter not. ¶ Si publice excommunicatus non uult exire ecclesiam tempore diuini officii, debet sacerdos dimittere officium missae, licet hoc cedat in clerici & populi scandalum, in claremuntur uel text. in uerbo [Communis] quod uerum dicit hic glossa. super uerbo [In expleta] isti am sacerdos inepellit canonem missae, de quo remittit ad not. per se in cap. nuper. de sent. excomm. & facit 7. quast. 1. c. illud & cap. nihil. & quod no. 1. quast. 4. c. sicut apostoli. ¶ Nihil triplex est compulsio, uidelicet realis, personalis, directae, & indirectae; ut si res alicuius occupatur, confargui ne grauantur in rebus, uel personis. facit de electio. capitulum. facit canonem. & cap. quicunque lib. 6. & omnes illi mo. si ueniunt, non sit mentio de quolibet compulsionem, unde glossa. in uerbo [Quilibet] ¶ Dispositio penalis disponens super missarum celebratione seu interesse, non extenditur ad alia diuina officia. unde hic text. iuncta glossa. in uerbo [Missarum] ¶ Monitio generalis, at omnes excommunicati & interdicti exeat de ecclesia tempore celebrationis diuinorum, sufficit ad hoc, ut praecipientes, ut exeat, non incurrant excommunicationem, de qua licet in fin. cuius a soluto i. uenatur sed apostoli licet. sed quo ad ipsos interdictos ten excommunicatos, in in talem excommunicationem incidunt, requiritur monitio specialis, uidelicet ut nominatim fiat a celebrantibus. & hoc innuit text. qui dum loquitur de ipsis praecipientibus facit mentionem de nominatim non solum licet, sed dum postea loquitur de ipsis in clareis & excommunicatis, ut incidunt in excommunicationem, unus absolutio

absolutio referatur sedi apostolicæ, requiritur ut nominatum moneatur. hæc uoluit gloss. hoc super uerbo
 16 [Nominatum] Ex quo singulariter no. & nescio alibi, qd
 si interdicit uel excommunicati monentur nominatum
 2 celebrantibus, ut exeat ecclesiæ, & non exeat, inci-
 dunt in nouam excommunicationem auctoritate huius
 constitutionis prolatam. & ista absolutio soli sedi apo-
 stolicæ reservatur, & sic excommunicatus potest iterum
 17 excommunicari, ut etiam colligit hic gloss. fin. & not.
 quod supra de monitione dictum est, quod ubi requiri-
 tur monitio, & non additur nominatum, sufficit moni-
 tio generalis. & quæ dicatur nominatum monitio, uide
 per gloss. in uerbo [Nominatum] supra de uita & hunc. cle.
 c. r. & melius per glo. in cap. constitutionem. c. tit. lib.
 6. in uerbo [Nominatum] quam no. & per Inn. in c. in latera
 nen. de præben.

SVMMARIVM.

- 1 Beatus Franciscus tres ordines instituit.
- 2 Ordo primus beatus Francisci est artissimus, & caret proprio.
- 3 Ordo secundus Beati Francisci est sanctus Clare, in quo licet artissi-
mo, foras tamen habent in communem proprium.
- 4 Ordo tertius Beati Francisci est maritum et feminarum in coniugio etiam
mixtum, & proprium in singulari habentium.
- 5 Regulares seu regulam habere non dicuntur, sed potius quendam mo-
dum uiuendi, qui tria substantialia non possident.
- 6 Fratres & sorores appellari possunt illi de tertio ordine, licet proprie
non sint regulares aut religiosi.
- 7 Fratres & sorores de tertio ordine sancti Francisci appellantur conti-
nenti, licet uiuant in coniugio, & quare.
- 8 Priuilegium in coniugio quantuncumque honestissime, non dicuntur serua-
re continentiam, licet castitatem sci.
- 9 Constitutio pœnalis puniens delinquentem in ecclesia sua non extendi-
tur ad delinquentem in ecclesia aliena.
- 10 Exempti, qui inciderunt in excommunicationem propter delictum in
loco exempto commissum, non possunt ab ordinario loci sine speciali
pape permissione absolui.
- 11 Papa est ordinarius in eorum.
- 12 Clerici non possunt iurisdictionem alterius se subijcere, et in foro animæ,
sine consensu sui ordinarij.

CAPITVLVM II.

CVM EX EO. ¶ Tres ordines beatus Fran-
 cisus instituit. ¶ Primus est fratrum minorum
 qui est artissimus, & caret proprio etiam in co-
 muni, & de isto satis habetur in titu. prox. clemen. ex. vi.
 ¶ Secundus fuit sanctæ Clare, qui differt a primo, quia
 ordo ille etiam feminis artissimus habet tamen pro-
 prium in communi. ¶ Est & tertius pro uiuentibus in
 coniugio maribus & feminis adiuuentis, & hunc or-
 dinem tertium professi habent proprium etiam in sin-
 gulari, & potius est modus uiuendi, quam proprie di-
 catur regula; est tamen approbatus per papam Nico-
 laum tertium. ita no. dicit hic glo. in uerbo [Tertio] & est
 quasi similis glo. in uerbo [Obedientiam] in clemen. i. de re-
 lig. domi. ¶ Ex qua glo. no. quod qui nun proficiunt il-
 la tria substantialia regulæ, de quibus in c. cum ad mo-
 nasterium. non dicuntur proprie regulares seu habere
 regulam, sed potius quendam modum uiuendi. ¶ Itē no.
 ex tex. & glo. tales possunt appellari fratres & sorores,
 & de tertio ordine, licet proprie non sint regulares aut
 religiosi. ¶ Item no. ex isto tex. in uerb. [Continentes] qd isti
 fratres & sorores de tertio ordine sancti Francisci ap-
 ellantur continentes, seu de pua. dicit tñ hic glo. in uerb.
 [Continentes] qd non promittunt illi continentiam, imo ui-
 uunt in coniugio, tamen eim modum uiuendi eis datum
 certis diebus qualibet septimana abstinent a uero, sicut
 & septimana uicis suæ abstinebant sacerdotes ueteris
 testamenti. s. 2. di. c. plurimos. qd no. ¶ Ex quo colligit qd
 uiuientes in coniugio quantuncumque honestissime, non di-

cuntur seruare continentiam, licet etiam certis diebus
 adlineat a toro, castitatem autem seruare dicuntur per
 c. m. c. 2. di. & uide quod legi. & no. in l. una. C. si se-
 cundo nup. & ad textum dic. qd non dicit, qd seruant
 continentiam, sed quod nuncupantur continentes sup-
 ple uulgariter propter continentiam quam seruant in
 certis diebus qualibet septimana. & penitentiam quam
 agunt, & ad prædicta uide bonum tex. in c. significauit.
 de conuer. coniu. ¶ Constitutio pœnalis puniens delin-
 quentem in ecclesia sua non extenditur ad delinquen-
 tem in ecclesia aliena. hoc uoluit glo. in uerbo [Suis eccle-
 10 siis] quam no. in materia extensionis. ¶ Exempti, qui in-
 ciderunt in excommunicationem propter delictum in
 loco exempto commissum, non possunt ab ordinario lo-
 ci sine speciali pape permissione absolui. uide hic glo.
 ualde no. super uerbo [Auctoritate apostolica] quam semper
 tenebis menti. & uidetur prima fronte per istum text. in
 fi. probari. aduerte quia Fede. de Senis suo cons. 14. te-
 net contrarium per c. luminoso. i. s. q. 2. & regu. qd ob gra-
 tiam. de re iu. li. 6. & plenius ibi prosequitur, curus dicta
 ponit & legitur Io. de Ligna. licet non nominet Fel. in
 cle. ne in agro. de statu re. lo. An. in regu. scienti. de reg.
 iu. lib. 4. in q. mercuriali. tenet primam partem, quam ex-
 sequitur d. Ant. in c. significasti. de fo. compe. & ibi egu-
 plene hunc ar. examinauit, & conclusi cum opi. huius gl.
 quod non, per hunc textum. hinc facile iudicio meo re-
 sponderi possit, uidelicet quod ideo papa hoc dixit or-
 dinarium debere in hac absoluteione fungi auctoritate
 apostolica; quia hæc absolutio erat prius per uerba
 præcedentia romano pontifici reservata, merito etiam
 si non fuissent exempti, non poterant a loci ordinario
 propria auctoritate absolui per caput. nuper. de sent.
 excomm. simile in c. no. de cler. agro. li. 6. & in c. irre-
 11 fragabili. de offi. ordina. t. s. uera ratio huius opi. ui-
 detur, quia papa est ordinarius exemptorum. ut glo.
 12 in c. auctoritate. de priu. lib. 6. & in c. nulla. 94. dist. tñ
 quidem priuilegio non potest clericus iurisdictioni alte-
 rius se subijcere, etiam in foro animæ, ut in cap. omnis
 utriusque sexus. de pœni. & remi. & præalle. cap. signifi-
 casti. & uide plenius in per me ubi satis ultra alios huc
 articulum examinaui.

SVMMARIVM.

- 1 Papa sicut excommunicato participando ipsum non absoluit, ita nec
aliquem euitando ipsum excommunicat.
- 2 C. In ment. q. 2. dicitur qualiter intelligi debeat.
- 3 Papa cum excommunicato scienter participando non ligatur minori
excommunicatione, quam alii participantes ligantur.
- 4 Excommunicato licet scribat et scribens minorem incidit excommu-
nicationem.
- 5 Excommunicato scienter nuncium mittens excommunicatione incidit.
- 6 Papa potest per quencumque actum absolvere excommunicatum,
dummodo absolvere intendat.
- 7 Inferiores a papa non debent absolvere nisi in forma ecclesie.
- 8 Papa licet aliquem noceat, siue tractet sub nomine alicuius dignitatis,
non per hoc censetur illi quicquam non iuris tribuere.
- 9 Episcopus licet missam audiat, uel procurationem accipiat a male or-
dinato, non per hoc uidetur secum dispensare, dato quod sit casus
in quo possit.

CAPITVLVM III.

SI SVMVS. ¶ Sicut papa participando cum ex-
 communicato ipsum non absoluit, nisi aliud appa-
 reat de eius mente, ut hic, nec aliquem euitando
 ipsum excommunicat; unde non incurrit in minorem ex-
 communicationem, si quis communicat seu participat
 2 illi, quem papa euitat. ut c. si inimicus. 93. dist. ubi dñ. qd
 debemus euitare illū, cui papa pro suis actibus non coi-
 cat. dñt intelligi, qd euitat & euitare præcipit. ita no. di-
 Abb. super Quinto Clemen. F cit

Abb. super Quinto Clementinarum.

cit hic glossa. quam not. & uide quod not. Doct. in cap. cum olim. de priuile. ¶ Papa participando cum excom-
 3 municato etiam scienter non ligatur minori excommu-
 nicatione, quia alii participantes ligantur, ita dicit hic
 4 glo. in uerbo [Participet] & not. in cap. nulli. eod. tit. ¶ Scri-
 bens literas excommunicato scienter incidit in excom-
 municationem minorem, quia per hoc uidetur fecisse
 participare, ut inuit hic text. in uerbo [Participet] & cla-
 rius hoc tenet hic glo. in uerbo [Litteras] idem & cla-
 5 rius tenet glo. 3. in c. constitutione. eo. tit. li. 6. ¶ dicens idem
 in mittendo nuncium, quia ipse uidetur loqui nuncium
 6 mittendo, uel litteras, alle. li. licet. ff. de consti. pecu. ¶ Pa-
 pa potest aliquem ab excommunicatione aboluere per
 quemcumque actum, dummodo hoc, scilicet absoluerit in
 7 tendat, sicut in inferioribus, non enim debent ipsi ab-
 soluere nisi in forma ecclesie, ut in c. cum desideres. de
 8 sent. exco. & uide quod ibi not. ¶ Not. hic text. & clarius
 ex glo. in uerbo [Tracta] quod siue papa uocet, siue tra-
 cter aliquem sub nomine alicuius dignitatis, puta quia
 cum uocat alios eiusdem dignitatis, uocat & hunc, non
 per hoc censetur illum in illa dignitate approbare, aut
 quicquam noui iuris illi tribuere, & sic etiam per actum
 positum & exteriorem congruentem illi dignitati non
 uidetur ei ius nouum tribuere in illa dignitate, quod est
 9 not. ¶ per hoc dicit not. hic glo. in uerbo [Approbare]
 quod licet episcopus missam audiat uel procuracionem
 accipiat a male ordinato uel infirmo, quod per hoc non
 uidetur secum dispensare, dato quod sit casus, in quo di-
 spensare possit. alleg. not. per Innoc. in c. ueniens. de til.
 presby. unde quod plene not. in c. 2. de festinat. & quod
 nota. Bart. in l. Barbarius. ff. de offi. praeo.

DE VERBORVM SIGNIFI- CATIONE. Rab.

S P M M A R I V M.

- 1 Similiter aliquid fieri, quod sit.
- 2 Clausula simpliciter, de plano, sine strepitibus, & figura indicij, si requi-
 ritur in aliqua dispositione a iure communi & ordinantibus, & in communi
 sione casus tota non apponitur, locum non habet dispositio.
- 3 Constitutio exorbitant a iure communi, non est extra suos terminos di-
 latanda.
- 4 Sine figura, haec uerba si apponuntur in commissione, uidentur per ea
 tolli substantia indicij.
- 5 Clausula simpliciter, de plano sine strepitibus & figura, si in commissio-
 ne aliqua ponitur cum maiorem copula in fine, operantur in
 procedentibus censetur repetita.
- 6 Copula, quando in aliqua dispositione ponitur plura diuersa, non est
 uis, ut repetatur uerba illa, in uero una copula in ultimo sonatur.
- 7 Copula, & facit copulationem uere principatorem, sicut in dictione, cum,
 quae denotat accessum.
- 8 Papa solus potest in commissione causa colloca substantia indicij, &
 mandando ut procedatur simpliciter & de plano &c.
- 9 Constitutio de sui natura est perpetua, licet in ea non exprimitur, ut
 in perpetuum sit natura.
- 10 Constitutio aliud est, aliud factio, nam constitutio est cum poena.
 Sanctio est sine poena.
- 11 Libellus an sit de substantia indicij ita, ut aliter indicium non ma-
 leat.
- 12 Offerri debet uerbi inde propria significatio.
- 13 Libellus quibus casibus omitti potest tacite, & expresse, & quibus ea
 sibi non.
- 14 Finitio finit quilibet renouare potest.
- 15 Libellus non tractatur in scriptis, uerum renouare potest tacite, & ex-
 presse.
- 16 Libellus de necessitate non exigitur, ubi mandatur procedi simplici-
 ter & de plano.
- 17 Causa quilibet regulariter est plenaria, nisi aliud specialiter canea-
 tur in iure, uel principis mandato.

- 18 Figura est alicuius rei apparens forma.
 Tacite est in qua rei substantia fingitur.
- 19 Clausula simpliciter, de plano, &c. est, quod per singula uerba dero-
 gatur.
- 20 Indicia deliberatoria an sint de forma indicij, etiam ubi procedatur
 simpliciter & de plano.
- 21 Index potest recitari in indicij deliberatoriis.
- 22 Recitatio indicij sapit defensionem.
- 23 Recitatio indicij facit an possit per principem tolli.
- 24 Causa summarij multis sunt in quibus uere non canetur, quod in eis
 procedatur simpliciter & de plano, in idem in illis requiratur ubi
 lites sunt, sicut est latius.
- 25 De plano, scilicet uerbum indicij quod possit procedi tempore festinat
 in maiorem hominum introductionem.
- 26 Summarij in causis an possit indifferenter procedi tempore festi-
 nam.
- 27 Feraxum iuxta sunt species, & quomodo differant.
 Ferax quidam sunt ob hominum necessitates introductae, ut uidentur
 vni, & messum, quia de partem confessa in causis plenarij re-
 mitti possunt, & summarij etiam procedatur manibus partibus.
- 28 Ferax quae sunt introductae in maiorem Dei, & sancti, & eius, & in
 tempore etiam partibus consentientibus nec in plenarij, nec in sum-
 marij potest potest.
- 29 Ferax quidam sunt repentinus, & de illa sententia repente ex communi
 principis coronatione, aduentum, & latere proferre gestum, &
 nec eis partes remittantur.
- 30 Sententia an possit recitari in procedendo tempore festinat in honorem
 Dei, principis, & ob hominum necessitates introductam.
- 31 Ferax in honorem Dei in maiorem a iure certa, & iuxta hominum maiorem
 in maiorem, & in maiorem.
- 32 Index datur, & procedat summarij, & exteriorem tenetur, & quod
 procedat tempore festinat, ob necessitates hominum maiorem
 in maiorem.
- 33 Index datur cum clausula, & de plano, & est index, & est
 est in festinat tempore festinat, & agitur partem ad, debet sequi
 & est.
- 34 Indicis arbitrio committitur, si per terminatur, parti laesa potest appo-
 nere, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.
- 35 Arbitri an possit procedere tempore festinat, ob necessitates hominum, &
 in maiorem.
- 36 Index debet elaborare in omnibus causis, & per festinat in summarij,
 in maiorem, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.
- 37 Exceptiones legitimae per clausulam, summarij de plano &c. non in-
 terrogantur solutae.
- 38 Testium multitudinem debet index magis refectare in causis si
 in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.
- 39 Arbitri potestate an in uerbi, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem,
 data potest condempnare pro libello, & in maiorem, & in maiorem.
- 40 Actorum, quae in indicio aguntur, & quaedam sunt acta causae seu-
 li, & quaedam acta in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.
- 41 Citatio nunquam in eligitur uenit, & in maiorem, & in maiorem.
- 42 Citatio nunquam in maiorem, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.
- 43 Iuramentum calumniae si tacite omittatur, & in causis summarij, &
 in maiorem, & in maiorem.
- 44 Perit omem fieri, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.
- 45 Sententiam suam index debet partium petitioni conformare, & in maiorem.
- 46 Positioes & articulos actor suauis debet ex petitione sua, & in maiorem.
- 47 Petitionis actoris expedit uero, ut delatetur, & in maiorem, & in maiorem.
- 48 Libellus latio actoris expensis ea fieri debet.
- 49 Conuictus in causa summarij an possit actorem reconuenire super cau-
 sa, quae sui naturae sit plenaria.
- 50 Conuictus & reconuenit simul tractum, & in maiorem, & in maiorem.
- 51 Reuocatio in maiorem, & in maiorem, & in maiorem, & in maiorem.

- 52 Reconsensio usque a l. quem actum fieri possit, an ante, an post luit con-
 53 Reconsensio rei, cum consensio actoris simul tractetur & finia-
 54 Perito an nobis, an scriptis, sienda sit, est in optioe actoris in summa
 55 libelli exemplum triplex faciunt causi aduocati & procuratores acti
 56 Positioes nile est semper formare, licet pars aduersa, neget conen-
 57 Positioem usus hic approbatus, incipit a tempore Gregorii. ix.
 58 Positioes possunt fieri tam in causis summariis, quam plenariis.
 59 Index, qui procedit sine figura &c. potest etiam inuita, altera parte af-
 60 Terminis inuit & idem potest assignari actori & reo ad produendum,
 61 Reim probare defensionem suam, nisi prius actoris intentio sit fundata,
 62 Terminum peremptorium potest index statuere partibus post litem
 63 Terminum in causis etiam summariis non potest dari ad producendum, ar-
 64 Responsio ad positionem pars releuatur in magna parte a probatione
 65 Terminum dato ad producendum testes probatorios, licet probatores, licet
 66 Terminum ad producendum testes probatorios, vel reprobatorios datur
 67 Terminum dato ad producendum instrumenta, an liceat semper produ-
 68 Terminum dato & elapsi ad producendum instrumenta, an audiatur no-
 69 Index potest tam in summariis, quam in plenariis, ex officio ad instan-
 70 Index inuero, tunc potest partes interrogare, ubi quicquid equum fuerit.
 71 Citatio non in genere, sed in specie, ad audiendam sententiam fieri de-
 72 Citatio unica etiam non peremptoria sufficit in summariis ad senten-
 73 Sententia est in scriptis & per iudicem ferenda tam in summariis,
 74 Sententiam iudex secundo ferre debet in plenariis, in summariis autem
 75 Conclusio in causa non est necessaria in summariis, quia index potest fer-
 76 Conclusio in causa duplici modo fieri potest, per partes scilicet, & per
 77 Ordo iudicarius si in otio, vel in parte seruatur partibus contradicen-
 78 Processus non natus si una tantum pars contradiceret, nec ordo iudicia-
 79 Ordinem iudicarium si de consensu partium index in causa summa-
 80 Presudicium sibi in uno actu, non impeditur quominus in reliquis, in
 81 Ordine iudicario de partium consensu non seruato licet in causis sum-
 82 maris iudicium ualeat, secus tamen est in plenariis, & inde de ratione.

CAPITVLVM I.

Sape. ¶ Simpliciter idem est, quod sine plica, uel
 inuolutione, uide hic gloss. in uerbo [Simpliciter] &
 uide de uer. simplex in c. 1. de sum. tri. ¶ Si in com-
 missione cause non ponuntur omnia ista uerba [Simpli-
 citer, & de plano, sine streptu, & signa iudicii] sed aliquod uer-
 bum uel aliqua ex eis, non habet, quo ad omnem sui par-
 tem, locum hanc constitutio, ita dicit hic gloss. in uerbo

3 [Et figura] quia cum hanc constitutio extorbetur a iure com-
 muni, non est extra suos terminos dilatanda, ut in regu-
 4 que a iure de regu. iur. lib. 6. & praeteriun hoc procedit
 habito respectu, quod inter hanc uerba, ponitur copula,
 5 & ter repetitur ad denotandum hanc esse diuersa. ¶ Si
 in commissione apponitur solum uerbum, sine figura,
 uidetur per istud tolli substantialia iudicii, ita dicit gl.
 6 licet sub dubio, in uerbo [Et figura] ¶ Si in commissio-
 ne ista quatuor [Simpliciter &c.] cum una copula in fine
 duntaxat ut puta [Simpliciter de plano sine streptu & figu-
 7 ra] dic, quod idem dicendum ut in text. & ultima copu-
 la censetur in precedentibus repetita, ita not. dicit hic
 gloss. in uerbo [Et figura] alleg. de appella. c. secundum re-
 8 quiris, & ff. de hære. insti. l. cum in testamento. §. 1. ¶ Ex
 quo not. quod cum in aliqua dispositione ponuntur plu-
 9 ra diuersa, non est uis an copula repetatur inter illa, an
 uero una copula in ultimo ponatur, nam illa intelligit
 10 repetita, & sic paria sunt, repetat an copula expresse,
 an intelligatur repetita, quæ in ultimo apponitur, ut hic
 11 in ista gloss. iuncto tex. in prin. ¶ & uide de ista copula
 12 uia gloss. in capitu. querelam, de simonia. quæ dicit, quod
 copula facit copulatum uenire principaliter, licet in di-
 13 ctione, eum, nam illa denotat accessum, ut ibi not. ¶ So-
 lus papa potest in commissione cause tollere substantia-
 lia iudicii, etiam mandando ut procedatur simpliciter,
 & de plano &c. uide hic gloss. in uerbo [Mandatum] & ple-
 14 nius per gloss. in capitu. fin. de hære. se. l. uid. tu rex. in
 capitu. fin. de transac. & quod ibi not. per Modernos.
 15 ¶ Constitutio de sui natura est perpetua, licet in ea non
 exprimitur, ut in perpetuum sit ualitura, uide hic gloss.
 16 in uerbo [In perpetuum mandata] & a lde tex. in capitu. fin.
 17 de offi. lega. ¶ Aliud est constitutio, aliud sanctio, ista
 enim clare est potius constitutio quam sanctio, ita dicit
 gloss. in uerbo [Constitutione] remittit pro differentia ipsa-
 rum ad not. 3. disti. in summa, ubi dicitur, quod sanctio
 est statutum cum poena, constitutio sine poena, dicitur
 18 men, quod saepe istis uoculis uerum promiscue.
 19 ¶ An libellus sit de substantia iudicii ita ut aliter iudi-
 cium non ualeat, uide de hoc gloss. plenissimam in uer-
 20 bo [Necessario] pro cuius declaratione eam diuido in
 quinque partes. ¶ Nam primo arguit ex tex. per locum
 a speciali libellum esse in causis plenariis de substantia
 iudicii, quia si necessario non exigitur in istis causis in
 quibus proceditur simpliciter de plano, ut hic, ergo in
 aliis est de substantia offerendus. Secundo ponit in ma-
 21 teria sex opinio. Tercio sextam approbat eam amplian-
 do. Quarto contra illam opinio. sextam approbatam
 per eam opponit de isto tex. & soluit. Quinto prope si-
 22 nem unam tacitam questionem annexit. ¶ Et gloss.
 primo not. proprium significatum huius uerbi offerri, il-
 lud enim proprie dicitur offerri, quod non petenti exhibe-
 23 tur seu offertur, de restitutio. spoliatu. capitu. literas.
 ¶ in fin. ¶ Secundo ex eadem gloss. not. in materia princi-
 pali sex opinio. Prima, quod libellus est de substantia
 iudiciorum, & sic non potest remitti nec tacite nec ex-
 24 presse, ad hoc principaliter inducitur. capitu. 1. de libel-
 oblatio. & capu. offeratur. 3. quæstio. 3. Secunda opinio.
 est hic contraria, quod libellus non sit de substantia iu-
 25 diciorum, ad hanc inducitur principaliter. 9. quæstio. 1.
 si quis cum clerico, & de dolo & contuma. capitu. prout.
 Tercia opinio, quod potest tacite obmitti. Quarta,
 quia etiam expresse remitti potest. Quinta opinio, quod
 si libellus petitur & offertur, bene proceditur, sed si non
 petitur, nec offertur, non tenet processus, licet possit
 expresse remitti, allega. pro hoc ultimo. C. de epico.
 & cleri. auth. generaliter, in fin. & C. de privileg. scho-
 26 la. l. quotiens. lib. 1. 2. in fin. non tamen tacite potest omit-
 ti secundum tenentes hanc opinio. allega. auth. offeratur.
 C. de epico. & cleri. & l. prolatam, C. de sentent. &
 & interlo. si uero petitur & non offertur, non ualeat p-
 cessus, cum nulla remissio interuenierit, si uero offertur
 Abb. super Quinto Clem. F. a sed

Abb. super Quinto Clementinarum.

sed non petitur, nec recipitur oblatum, tunc ualet pro-
 cellus, quia fauore rei uidetur inducitur oblatio. ¶ & qui
 libet renunciat suo fauori. C. de pac. l. si quis in conferi-
 bendo, uidetur autem expresse renunciare oblatum li-
 bellum non recipiendo. ¶ Sexta opi. est, quod reus re-
 nunciare potest ut libellus tradatur in scriptis, & hoc
 casu etiam tacite potest remissio fieri, sed ne ullo mo-
 do tradatur, renunciare non potest tacite uel expresse.
 alle. C. comuni diui. l. fundus, ff. de pœnis. l. si preces,
 & hanc sextam opi. amplectitur glossator dicens, se dice-
 re, solitum quod petitio est de substantia, sed si fiat in
 modum petitionis apud actam, non in modum libelli, &
 super ea liti contestetur, dicit reuere processum, quia sa-
 tis menti iuri satisfactum est, ar. hic in uerbo [Verum] par-
 te uero petente necesse est petitionem offerri in modum
 libelli per iura superius allegata. & hanc opi. not. & uide
 quod plenius dixi in c. 1. de libel. ob. p. ralle. ¶ Vbi man-
 datur procedi simpliciter & de plano & c. libellus ex
 necessitate non exigitur, nec offertur, sponte tamen po-
 test offerri, & recipi, nec ex hoc iudicium est irritum, so-
 lum ergo prouidet tex. ut de necessitate non exigitur li-
 bellus, nec liti contestatio fiat, nec alia forma iudicii
 de necessitate feruetur, præterquam in istis quæ hic ex-
 primuntur, uide hic gloss. in uerbo [Non exigitur] & clarius
 probatur infra in si. tex. & ibi plenius in gloss. ¶ & dic
 per istum tex. arguendo per locum a speciali, quod quæ
 liber causa regulariter est plenaria, & sic debet in ea
 omnis iudiciarius ordo obseruari, nisi aliud specialiter
 caueatur in iure, uel principis in mandato: de quo uide bo-
 nam gloss. in l. iudices. C. de iudi. & quod nor. in c. 1. de
 libel. obla. ¶ Figura est alicuius rei apparens forma,
 ut facies in qua rei substantia ligatur, de celeb. missa. c.
 cum maritiz. uer. ex co. idco per uerbum sine figura, tol-
 litur omnis forma, & figura iudicetis, præterquam in
 his exceptis. hæc tamen, quæ hic exprimentur, potius re-
 spiciunt figuram facti uel causæ, quam iudicetis, ita not. di-
 cit hic glo. in uerbo [Non exigitur] nam eorum, quæ in iudi-
 cio aguntur, quedam sunt acti: c. 1. quædam uero acti
 de quo latus dicitur. ¶ die ut tñ quidam, ut refert glo.
 palle. q. per uerbum, de pl. no. tollitur libelli oblatio, uide
 de hoc quod legitur, & notatur in c. dilecti de iudi.
 & longe de eibus istis uerbis simpliciter & de plano & c. p.
 Bar. in extraneam de reprimenda, ubi oino uideas
 20 ad declarationem istius ele. ¶ An deliberatorie indu-
 citæ sint de substantia iudicetis, & ubi proceditur simplici-
 ter & de plano & c. loquor de istis, quæ hñr auth. offe-
 ratur, canoniz. ita. 3. q. 3. c. offeratur, uide hic gl. not. ubi
 in uerbo [Isti emelatio] in effectu concludi, q. in iudi-
 ciis plenariis istæ deliberatorie sunt de substantia, si pe-
 tant, de quo per gl. 2. q. 2. in summa, possunt tamē arctari
 a iudice ex cā, non tamen poenitus de negari, possunt er-
 remitti tacite & expresse, ar. in l. 1. ff. de feriis. & uide de
 hoc ultimo bonam gl. iuncto tex. in c. uxor felices. 1. s. q.
 4. In iudiciis uero summaris est maior dubium, q. de il-
 lis nil cauetur hic, præsertim cum non fiat in eis liti cō-
 testatio, ergo non est necessaria deliberatio, sed contra-
 rium concludit hic gl. & bene, iuratur enim in istis cau-
 sis de calumnia, ut hic, ergo habet necesse deliberare.
 21 ¶ Præterea in istis etiam causis potest reus iudice in re-
 culare, cum omnis legitima defensio hic refuset, & iu-
 dex potest magis graue in istis quam in aliis, unde ab-
 surdum foret, quod in iudice deliberatorie denegaren-
 22 tur, & hæc no. & tene menti gl. quatenus dicit, q. recusa-
 23 tio iudicis sapit defensionem. ¶ Facit ad illud, in p. prin-
 cipem possit tolli facultas iudicem recusandi, uide, q.
 legitur & no. per glo. & doc. in c. ad huc, de referi. & c.
 24 ex parte, de offi. deleg. ¶ Quia multe sunt causæ summa-
 riæ, in quibus iure non cauetur, quod in eis sit proce-
 dendum simpliciter & de plano & c. dubitatur an eis
 requiratur libellus uel liti contestatio, uide plene in Sp. pri-
 ma parte, de offi. iud. §. si. uer. inter alia, ad quem locum re-

mittit hic gl. in uer. [Non possit] & quod no. in c. 1. de il-
 bel. ob. & no. ex hac gl. q. in causis summaris non habet
 locum indistincte dispositio huius ele. nam tex. iste pro-
 uidet his causis, in quibus mandatur procedi simpliciter & de
 25 plano & c. ¶ Per uerbum de plano includitur, q. post
 procedi tpe feriarum in fauorem hoium introducantur,
 quasi plane in domo non sedendo pro tribunali, ita ro-
 dicit hic gloss. quam nor. primo pro etimologia istius
 uerbi de plano, secundo tene eam menti, quod in istis
 causis non renetur index sedere pro tribunali, sed potest
 eas expedire stando in domo, & ad hoc facit iste tex. in
 ner. [Sententiam] ubi dicitur, q. index in istis causis pferre
 sententiam etiam disantiam stans, uel sedens, fortius
 ergo in aliis actis causæ potest stare, cum maior graui-
 tas requiratur in sententia prolatione, ar. c. si. de re iu-
 26 di. l. 6. cum ibi no. ¶ An tempore feriarum possit indi-
 ferenter in causis siletem istis summaris procedi, uide
 27 hic tex. iuncta gl. in uerbo [Ob necessitate] & in effectu di-
 stingue tres feriarum species. Quædam sunt ferie ob ne-
 cessitates hominum introductæ, ut uindictiarum, & mes-
 sum, & istis est differentia inter causas plenarias &
 summaras, in primis procedi non potest, nisi partibus
 consenti. nibus adeo, q. præter appellationem iura esset
 nulla inuita parte lata uel absente, ff. de feris. l. 2. legitur
 & no. in c. si. de feriis, in istis non summaris potest etiam
 inuitis partibus in istis feris procedi, ut est hodie tex.
 28 clarus hic. ¶ Quædam sunt ferie introductæ in hono-
 rem Dei & sanctorum, & in istis non est diu. inter causas ple-
 narias & summaras, nam etiam partibus consentientibus
 non potest illarum tempore procedi, ut hic a contra-
 29 rio, & in c. si. de feriis. ¶ Quædam sunt ferie, quæ appel-
 lantur repentinæ, introductæ, scilicet repentine fin. oc-
 currentia, ut propter principis coronationem, uel aliam
 rem prosperè g. stant, & in istis etiam fin. glo. istam non
 est differentia inter istas causas respectu processu iudi-
 cietis: satis enim est, q. non reperiantur remissa etiam
 in istis summaris, ut hic patet & pro hoc facit, quia istæ
 a solo principe induci possunt, nec eis partes, remittunt
 la nullo. C. de feriis de quo in spe. de feriis §. si. in prin.
 30 & in hoc not. istam gloss. ¶ An autem sententia posita
 illis & superioribus feris executioni mandati, dic ut
 plene dixi in c. si. de iudi. & de materia in d. c. fin. de fe-
 31 riis. ¶ Item aduerte, q. licet ferie introductæ in hono-
 rem Dei & sanctorum, sint certæ, & a iure sine hominis
 ministerio inducuntur, ut in c. si. de feriis, & de conse. diu.
 32 c. 1. ferie autem ob necessitates hominum introductæ,
 heet sint a iure introductæ, ut hic, & iuribus prælle. nō
 tamen sine hominis ministerio, quia ius non determinat
 tempus illarum feriarum propter uarietatem locorum,
 quibus citius uel tardius uina uel blada colliguntur, &
 sic citius uel tardius prædictæ ferie inducuntur, ff. de fe-
 riis. l. pra. si. des. no. in d. c. si. ita not. dicit hic glo. in uerbo
 [A iure] repentinæ autem regulariter inducuntur ab ho-
 33 minibus, secundum occurrenceia. ¶ An index datus, ut pro-
 cedat summarie & c. teneatur procedere tempore ferra-
 riarum introductarum ob necessitates hominum, uide
 hic glo. in uerbo [Poteat] quæ dicit & bene, q. index ua-
 let hoc tempore procedere, ut hic, non tamen teneatur,
 nam istud committitur facultati & potestati iudicis, &
 non quicquid committitur iudicis uoluntati, iuris neces-
 sitati submittitur, ff. de iudi. l. non quicquid, & de offi. de-
 le. c. consiluit, & nota hoc dictum, quia facit ad multa
 34 similia. ¶ Ex quo inferit ista gloss. q. si index datus fm
 p. dictam formam, de qua hic, uidet partem l. index p-
 cessu hoc tpe agitando, q. super sedere debet, habet. n.
 index considerare utilitates partium, de referi. c. statu-
 tum. §. in super. lib. 6. ¶ & not. diligenter hoc dictum p-
 to tamen, quod si index uellet hoc tempore procedere
 utilitate partium non considerata, quod non posset
 pars, de cuius damno, agitur, appellare, quia istud non
 committitur iudicis arbitrio, quo casu posset appellari.
 si. ma.

si male arbitrat, ut in capit. 2. de dila. iuncta gloss. & per gloss. in capitu. super his, de accusa. sed committitur iudicis uoluntati, seu potestati, quo casu non potest appellari, quia iudex utitur potestate sibi a iure indulta. 1. i. gu. capitu. consuluit, de offi. delega. & in capitu. qui peccat. 2. 3. questio. 4. & in l. sape, ff. de offi. prael. nam & si appellare non potest in his, quæ iudicis conscientia committuntur, ut not. in capitu. statutu. §. affessorum, de rescript. lib. 6. fortius in his quæ iudicis potestati subiiciuntur. An autem arbitrer possit procedere tempore seriatim ob necessitates hominum, unde in Specu. titu. de feriis in fin. in uersu. sed nunquid, & per gloss. hic in uerbo [Pales] in fin. ¶ Iudex debet elaborare in omnibus causis, & præsertim in summariis, ut item quanto poterit breuiorem faciat, exceptiones, appellationes, & dilationes frustratorias repellendo, partium, & procuratorum contentiones, et iurgia, testiumque superfluum multitudinem reserando, unde tex. hic non ponit in hoc aliquod speciale in istis causis, sed per maxime debet hoc agere in istis, iude hic tex. iuncta gloss. in uerbo [Amptet] Et hæc superscripta uidentur tolli per uerbum, sine strepitu, nam talia per clamorem & tumultum solent iudici examini obistere, & perturbare, & dicit hic gloss. in uerbo [Exceptiones] quam not. ¶ Exceptiones autem legitime per hanc constitutionem non tolluntur nec etiam appellationes, ut hic in gl. super uerbo [Dilationes] ¶ In causis summariis magis, quam in aliis, debet iudex restringere & reserare testium multitudinem, & hoc uoluit ista constitutio, unde hic gloss. in uerbo [Multitudinem] ¶ Per dationem arbitrii æquum iudicis seu presidenti datur, non intelligitur data potestas condemnandi pro libito, seu tollendi partis iustitiam, uel legitimam defensionem, sed solum illa potestas refertur ad ea quæ solemniter iudici respiciunt, nam si iustitia partis & legitima defensio non potest etiam per ipsum principem tolli in cle. pastoralis, de re iud. & not. per B. r. in l. filiusfamil. ff. de dona. multo fortius hoc non uenit in generali potestate alieni data. ad hoc quod legitur & not. in l. si quando, C. de inoffi. testi. & in d. l. filius, facit regula in generali, de regu. iur. lib. 6. unde de hoc gloss. in uerbo [Defensio] quam not. ¶ & tenebis menti. Ex qua etiam not. quod eorum, quæ in iudicio aguntur, quædam sunt acta causæ seu litis, quædam acta iudicii; ea enim quæ respiciunt ipsam factum, ut confessiones, & attestaciones, & similia, dicuntur proprie acta causæ, ea autem, quæ respiciunt figuram, & solemnitates iudicii, ut citationes, & satisfactions, & similia, dicuntur acta iudicii, de quo per Inno. & alios in c. 41 causam, de testi. ¶ Citatio tamen non intelligitur remissa, quia sapit defensionem, fit enim ut quis ualeat se defendere, ad hoc, d. cle. pastoralis, & per B. r. in d. l. si quando, & hic in uerbo [Citationem] ¶ In istis causis summariis sufficit unica citatio tam in principio quam in fin. ad sententiam ferendam, alias autem requiritur in prim. trina citatio uel unica peremptoria, & idem ad sententiam audiendam, unde hic tex. in uerbo [Citationem] iuncta gloss. super eodem uerbo, & infra in uerbo [Sententiam] iuncta glo. in uerbo [Non peremptoria] & eas non cum iuribus in eis allegatis, & unde quod plene dixi in c. 43 nomine, de testi. ¶ Si iuramentum calumniæ tacite omittitur, etiam in causis summariis, non uincit iudicium, argu. in c. 1. de iura. calum. lib. 6. unde hic gl. in uerbo [Non excludi] ¶ Per uentionem h. r. & apud ad describi, triplicem fauorem continet, scilicet iuratis, ut suam sententiam petitioni conformare uideat. Item actoris, ne frustra fatigetur, & ut uident super quo positiones & articulos forment, & ut sibi ex alia causa agere non obstat exceptio rei iudicate. Item expedit reo, ut deliberare possit, an uelit cedere, uel conuincere, suasque defensiones formare, & ut ex inepetente absoluat ab instantia, & absolutus in principatu non pos-

sit iterum conueniri, ita not. dicit hic gloss. in uerbo [Pronunciatio] per hunc tex. & alia iura in ea allegata, refert tamen quosdam dicere, quod oblatio libelli solum continet fauorem rei, quod tamen gloss. non facit, nisi uelis intelligere de illa oblatione, quæ fit expensis actoris. ¶ Ex qua singulariter nota, quod cum libellus reo offertur, debet expensis actoris di. & pro hoc facit, quia iura mandant libellum reo debere offerri, ut auth. offerat, canonizata. 3. q. 3. c. offerat & oblatio fit et non petenti, ut supra dictum fuit in notula an libellus, in hoc tamen standum est curie consuetudini, de quo uide quod dixi in c. 1. de libel. obla. ¶ An reus conueniatur in causa summaria possit actorem reconuenire super causa, quæ sui natura est plenaria? Solutio, illud certum est, quod etiam in summaris causis locum habet reconuentio, ut probatur hic in §. uerum in uer. petere uoluerit, & in l. sed & h. §. non solum, ff. de procurator. secundum unam lectionem, sed dubium est, nunquid habeat locum reconuentio in causa dissimilis naturæ, ut quia conuentio est summaria, & reconuentio desiderat plenam cognitionem, quo casu gloss. hic not. in uerbo [Pronunciatio] ponit tres opiniones. ¶ Prima est, quod non, & ideo gloss. ista in prin. restringit text. ad reconventionem talis causæ, quæ exigit summariam cognitionem, quia cum illa causæ conuentio nis debeant simul tractari, & una sententia terminari, ut in capitu. 2. de ordi. cogni. non possent illæ duæ disparis naturæ simul sine alterius præiudicio tractari, & hanc opinionem tenuerunt Innocen. & Hostien. in capitu. 1. de mutu. peti. & facit in simili. l. fin. C. de post. & l. fin. C. de compen. cum similibus. ¶ Secunda opin. est huic contraria per dictam. l. sed & h. §. non solum, secundum alium intellectum ubi procurator conueniens in causa damni infecti, quæ exigit celeritatem, potest in alia causa reconueniri, & de hoc ibi in glo. pro hac opin. & contra primam uidetur text. in capitu. fin. de mu. peti. ubi dicitur, quod si causa committitur appellatione remota, quod causa reconuentio nis debet expediri etiam appellatione remota, & sic uidetur, quod causa reconuentio nis debet tractari sicut causæ conuentio nis, & per consequens cessabit ratio Inno. & Host. sed dicit gloss. quod uolens tenere primam opin. posset dicere, quod aliud est per rescriptum id tolli, quod respicit fauorem partium, ut appellare, & tunc sicut illud non licet reo in conuentiones, ita nec licebit actori in reconuentionis causa, ut in d. capitu. 2. aliud est tolli substantialia iudicii per rescriptum, & tunc restringitur ad casum conuentio nis expressum, facit regula quæ a iure communi de regu. iur. lib. 6. ¶ Tertia opin. principalis est, quod aut ordinarius, uel delegatus cognoscit de causa, in qua de sui naturæ summarie proceditur, & tunc sit locus primæ opin. Innocen. & sequatium, ut qualitas causæ reconuentionem impediat, ut not. in d. capitu. 1. aut delegatus uirtute commissionis in causa, in qua alias plena cognitio requirebatur, summarie cognoscit, & tunc subdistinguitur, aut papa proprio motu tollit substantialia, & tunc idem quod supra, aut ad petitionem impetrantis, & tunc argu. prædictæ decre. 2. & l. fin. C. de fructib. & lit. expen. uideatur esse remissa plena cognitio etiam in reconuentione, & sic cessabit illud obstaculum Innocen. de quo supra & hæc est opin. gloss. hic pro qua inducit hanc litteram quæ generaliter loquens dicit [Si quid petere uoluerit &c.] & ad subdistinguentem inducit. c. si motu proprio, de praben. lib. 6. quod est bene not. & unde latissime de materia per me in d. capitu. 1. ¶ Vique ad quem actum possit fieri per ipsum reum reconuentio, unde hic per gloss. in uerbo [Exordio] quæ not. tamen arguit per istam tex. contra opin. Inno. & sequatium in c. 1. de mu. peti. quæ habet, quæq; ad conclusionem possit fieri reconuentio, & concludit per istum tex. in uerbo [In ipsa litis exordio &c.] approbando aliam opin.

Abb. super Quinto Clementinarum.

opi. q. hēc, q. ante lre pēstata, nel statim possi eam, sit fa
 53 cienda? Dicit tū, q. licet reus qñque puenire possit acto
 rem durante iudicio, non in illa conuentione nisi reconuē
 tionis habebit, ut scilicet simul cum conuentione actoris
 tractetur, & finiat, ut de or. cog. capitu. 2. in si. nisi
 fiat in lris exordio, ut hic, quod est bene not. & uide ad
 54 materiam, quod plene dixi in d. c. 1. de mu. pen. §. 1. Qd
 hic dicitur, petitionem uerbo, aut scriptis sciendam esse
 in actis, tamen continuo inferendam & c. quero an sit hic
 in optione actoris? gl. hic in uerbo [Sine uerbo], dicit, q. sic
 eligat ergo ipse, an scriptis, an uerbo, petitionem porri
 gat, & si uerbo, tunc ex s. o. ore scribetur per notarium
 55 apud acta. ¶ Cauti aduocati & procuratores actoris
 faciunt triplicari libellum, unum dant notario, qui scri
 bit acta, alium reo, tertium sibi retinent ad finem, ut me
 lius & rectius positiones & articulos forment, uide
 56 gloss. in uerbo [Formari] §. 1. Licet pars neget contenta
 in libello seu petitione, & positiones non fiant nisi super
 contentis in libello, uile tamen est formare positio
 nes, quia forte aduersa pars contestabitur aliquid in spe
 cie, quod sufficitur necessitati probandi, uide gloss. la.
 57 per uerbo [Confessiones] §. 1. Vltus positionum hic appo
 tus in cepit a tempore Gregori noni, nam prius de po
 sitionibus nihil habuimus expressum, sed per ipsum
 Gregorium habemus, supra de elect. elem. dadum. 2. de
 lris contesta. capitu. uno, uide gloss. hic, & tene eam
 58 menti super uerbo [Longe uis.] ¶ Positiones possunt
 fieri tam in causis summaris, quā in plenariis, & fortius
 in plenariis, uide hic in gloss. uerbo [Obscuri] & facit,
 capitu. 1. & 2. de confessis. lib. 6. & uide quod in eis not.
 per gloss. ubi plene de materia istarum positionum.
 59 ¶ Adex, qui procedit sine figura & c. potest etiam
 inuita altera parte assignare terminum ad ponendum
 simul & articulandum, sed utraque parte inuita non po
 test ad istos duos actus simul terminum præfigere etiam
 in summaria causa, ut hic; fortius ergo nec in plenaria,
 uide hic gloss. in uerbo [De partium] Concludendo ergo
 istam gloss. cum sequenti dic, quod utraque parte no
 lente hunc terminum ad istos duos actus simul dari, non
 est differentia inter plenarias & summarias causas,
 idem utriusque parte uolente, quāuis solus ponens po
 test & solet quam loque simul ista duo coniungere, scilicet
 articulos & positiones, dicendo ponit, si negetur,
 probare intendit & c. inuita autem uolente positiones
 facere est differentia, nam in summaris potest index si
 mul terminum istum statim, ut hic in uerbo [Et quia]
 60 scus autem in plenariis, ut a contrario. ¶ In cau
 sis, in quibus sine figura proceditur, potest unus & idem
 terminus dari actori & reo ad probandum seu produ
 cendum omnia munimenta causæ. i. omnia quibus cau
 sa munitur, ut est tex. hic in uerbo [Et quia] in nota gloss.
 61 in uerbo [Munimenta] in aliis autem causis dicitur fa
 ctum esse, quod reus probet defensiones suas, nisi prius
 intentio actoris sit fundata, ut not. in capitu. de testibus,
 ubi de hoc, dicit tamen Spec. in tit. de instr. cau. §. nunc
 62 dicamus, sepe obtinuit, quod post litum contestatam
 & post iuramentum de calumnia index statim possit
 partibus terminum peremptorium ad exhibendum om
 nia, quibus in causa sunt usus, allega. ff. de eden. l. 1. §. 1.
 edenda, & quod ibi not. dicit tamen, quod quibusdam
 uidetur hoc durum, cum id liceat in aliis causis usque
 ad conclusionem in causa, ut in capitu. cum dilectus
 de fide instrumenti. & dicitur, quod ad hunc index ad pos
 sit, non tamen debet, ff. de iudi. cau. non quicquid. §. quæst.
 1. c. aliud, & ita transit hic gloss. præallega. quam not.
 63 ¶ Non potest etiam in causis summaris dari idem ter
 minus ad ponendum, articulandum, & probandum,
 sed per se debet dari ad ponendum & articulandum, &
 per se ad probandum, ut aperte probat tex. hic in uerbo
 [Et quia] quāuis nec debet dari ad prædicta eodem
 tempore terminus duplex, ut sic dicat index, do tibi ter

minum, 10. dicitur ad ponendum & articulandum, &
 ex tunc do tibi alios. 10. nel mensem ad producendum
 omnia munimenta, qui non est congruus, parti statim
 terminum ad probandum priusquam fiat in quibus
 reletur per confessionem partis, & quos articulos
 probare teneatur, nec, quod simul deatur duo termini ad
 diuersa, quæ successiue ueniunt explicanda, sed post
 dationem articuloz debet præfixi terminus ad probā
 64 dum, ita not. uoluit hic gl. in uerbo [Post dationem] i quod
 ego intelligo habita etiam prius confessione aduersæ
 partis super positionibus, quia alias non posset index re
 & moderare terminum ad probandum antequam sciat,
 qui articuli ueniunt probandi: nam licet simul produ
 xerit articulos & positiones, possibile tamen est, quod
 per repositionem ad positiones pars reletur in ma
 gna parte a probatione articuloz, aliqui tamen tenet
 quod ad utrumque actum possit index simul duos ter
 minos dare, pro quo facit iste tex. fm unam punctuatio
 nem, sed primus intellectus seu opi. magis placet hinc
 65 gl. & a quor. & infior est, & ideo tenenda. ¶ Pēdente
 termino seu data remissione pro testibus producendis
 per uerbo [Confessiones] §. 1. licet producere instru
 66 menta, tex. est hic in nota gl. ¶ In uerbo [Pro testibus] tex
 qua etiam not. q. etiam in causa summaria datur remis
 sio pro testibus producendis tam probatoris quā re
 probatoris, ut hic & in c. præsentium, de test. lib. 6. ubi
 67 probatur idem in causis plenariis. ¶ An autem da
 to termino ad producendum instrumenta, liceat semper
 producere & c. & gl. sequens remittit ad not. c. peruenit
 68 de test. cog. ¶ An post terminum datum & elapsum ad
 producendum instrumenta, audiatur uolens illa produ
 cere, tex. hic in uerbo [Saluo] innuit, q. non, nam dato ter
 mino & elapso ad producendum omnia munimenta,
 non licet producere instrumenta nisi pendente remissio
 ne pro testibus producendis gl. hic in uer. [Non habet]
 quam uo. ponit super quæstio tres opi. Prima, quod ule
 rius non audiatur, ar. in l. distam. c. de inge. & m. &
 l. mancipiorum, ff. de opi. leg. Secunda opi. est hinc con
 traria uidelicet, q. usque ad conclusionem in causa, ter
 minum lapsus non obstat, licet instrumenta producere,
 ut in c. cum dilectus de fide instrum. ¶ Tertia opi. magis
 æqua est, an per lapsum termini ius aduersari sit lesum
 ut quia perierunt probationes, per quas potuisset inira
 menta illa in termino reprobare, hinc uide probata sus
 sent, & non audit, & aut ius aduersari non est lesum, &
 tunc audit, ex quo res est integra, ar. d. l. mancipiorum,
 in c. tibi absenti, de p. aben. lib. 6. & not. hanc tenuam
 opi. puto tū. q. in istis cau. his summaris dato termino ad
 producendum omnia munimenta, & c. eo lapso non poterit
 produci instrumenta p. tex. hic in uerbo [Et lapsus] in quo
 solum excipit unus casus uidelicet pendente termino
 seu remissione sup. testibus producendis; ubi ergo non
 sit remissio p. testibus producendis, terminus datus &
 elapsus obstat ne ulterius instrumenta produci possint,
 ut innuit & hic ista gl. in pran. nam exceptio tenet re
 69 gulam in casu non excepto, ut in c. dñs. 3. §. 1. ¶ Index
 per tam in summaris quā plenariis ex officio ad inia
 tia partium ipsas partes interrogare ubicunque equitas
 suadebit, per tex. istum & c. indicantem 30. q. 5. & l. ubi
 70 cumq. ff. de inter. acti. ¶ In summaris tū uidetur specia
 le, ut & post conclusionem in cā possit & ad partis in
 stantiam interrogationes facere eq. u. ite suadente, uide
 71 hic tex. in nota gl. no. in uer. [Interrogabit] ¶ Non arctat
 citatio in gñe facta ad finem audiendi, sed oportet ex
 primi, q. ueniat ad finem audiendam, & hoc fortius et
 in plenariis, uide hic tex. in uer. [Sententiam] in nota gl.
 72 uer. [Ad id] ¶ In causis summaris sufficit unica citatio
 & non peremptoria ad finem audiendam. ¶ In aliis autem
 is requiritur, q. pcedant tres citationes, aut uniceperē
 priora, p. primo uide tex. hic in uer. [Sententiam] p. d. o. c. gl.
 hic in uer. [Nō perē priora] §. no. all. no. 10. c. illi. ca. 24. q. 3.
 de

73 de off. dele. c. cōsuluit. & in c. ad petitionem, de acc. § Sententia est in scripturis ferenda, & per ipsum iudicem, licet causa sit summaria, ita, q̄ in illis duobus conveniunt cause summarie cum plenariis, unde hic tex. in ner. § Sententia iuncta gl. in verbo [in scriptis] & rationem decidendi unde hic in glo. in summaris tamen potest iudex sententiam ferre stando, uel sedendo, prout magis sibi placuerit, ut hic, secus in aliis, ut in c. h. & qd̄ ibi not. de re iud. lib. 6. & uidetur illa solennitas de sedendo tolli per illud uerbum, de plano, ut no. in d. glo. ¶ In causis summaris non est necessaria conclusio, unde potest iudex ferre sententiam conclusione non facta, text. not. est hic per quem arguit hic gl. in ner. [conclusionem] q̄ in aliis causis, in quibus requiritur iudiciorum figura, necessaria sit conclusio, & sic non ualebit sententia conclusione prius non facta, de qua conclusione habent, de procn. cau. si eis, de cau. pos. & prop. c. pastor illis, cum si. alle. in gl. re et non est in glo. q̄ in quibusdam locis in toto seculari conclusio non solet fieri, in ecclesiasticis autem fit per ipsas partes, aut ipsarum altera iuncta, ex quo sufficientes additiones date essent & elapx, pronuntiaretur
76 iudex conclusum in causa, quod no. tex. qua habes duplicem modum concludendi in causa, aut scilicet per ipsas partes, aut per iudicem etiam partibus iunctis, aut eam altera. Et satis placet per istam litteram arguendo per locum a speciali, q̄ cessante consuetudine contraria, sit nulla sententia lata conclusione prius non facta, nisi in summaris, ut hic, & uide de materia in spe. de renun.
77 & conclu. in prin. ¶ Si in causis, in quibus mandatur procedi simpliciter & de plano &c. seruatur ordo iudiciarius in toto, uel in parte partibus contradicentibus, non tenet processus, text. est hic a contrario sensu, & sentit hic glo. in uerbo [non contradicentibus] secus dicit glo. si partes expresse non contradiceret, sufficit enim tacitus consensus non reclamantis, ex quo no. casum, in quo taceas habetur pro non contradicente, sed consentiente.
78 Quid autem si altera pars tantum contradiceret, unde hic glo. in uerbo [partibus] quam no. & licet ponat opin. contrarias, uidetur tamen sentire, q̄ idem sit, scilicet ut processus non ualeat, ut littera ista intelligatur, cum subaudito, uel eorum altera Ec. & hoc probat littera, si retol

uatur non contradicenti in consensu, ut si dixissent cōsentientibus partibus, habet hoc esse equitatem, & forte littera locuta est in genere habens respectum ad pluralitatem iudiciorum, iuxta no. in c. in p̄uilegia. de priuilegiis. debet enim iudex seruare formam si contradicenti, & illa non transgredi, nisi ambe partes, le quarum fauore agitur, consentiant; non enim uidetur sufficere alterius consensus ad formam per superiorem datam transgrediendam, ad quod legitur & no. in c. prudentiam, & c. fin. de off. dele. & no. hanc rationem. ¶ Si de consensu partium iudex cepit in causa summaria seruare ordinem iudicium, nūquid teneatur partibus postea cōtradicentibus illum non seruare & procedere, prout hic dicitur, unde glo. in uerbo [Partibus] quæ arguit pro & contra, & tandem distinguit, q̄ aut partes expresse consenserunt ut iudex procederet iuris ordine seruato, & iudice illo inuito amplius penitere non possunt, quia una uia electa cōtraria uidetur exclusa, arg. in c. ut quis duas, de ele. lib. 6. aut expresse non consenserunt, sed non contradixerunt, & tunc licet non cōtradixerint quo ad certos actus, pos-
80 sunt tamen in aliis contradicere, quia actus iudiciorum sunt per se separati & distincti, unde licet sibi p̄iudicauerint quo ad aliquos actus, non tamē quo ad reliquos idem facere tenentur, & pro hoc iste tex. in fin. ibi [In toto uel in parte] & hoc not. qui. facit ad multa similia, ut si in uno actu quis comp̄ruit ad locum non tutum, non sequitur quin in aliis possit locum determinare, & idē in similibus. & uide quod no. in c. dilectus, de re script.
81 ¶ Quamquam in causis summaris ualeat iudicium seruato de partium consensu ordine iudiciario, ut hic in fin. secus tamen si in plenariis non seruatur ordo iuris etiam de partium consensu licet expresse, & est diuersitatis ratio, quia in primo casu res iedit ad naturam suā, quia omnis causa est plenaria, ut not. in l. iudices. C. de iud. sed in secundo casu fit contra ius, cui partes renunciare non possunt, cum ordo iudiciarius sit statutus in fauorem publicum, quod tamen int. l. iuge iuxta no. per gl. no. in c. ii. de re iud. lib. 6. in ner. conuenit. & per hoc in c. de causis, de offi. deleg. & uide de p̄dictis Gloss. hic si. quam tene menti.

C O M M E N T A R I O R V M

D. Abb. Panor. in V. libros Clementinarum.

F I N I S.

REPERTORIUM RERVM AC SENTENTIARVM selectiorum Abbatis Panormitani

In Clementinas epistolas commentariis a M. D. LEONARDO a LEGE Iurisc.
Mant. nouiter adiectum, ut quiuis nunc sine labore, aut errore omnia
in eis memorabilia inuenire possit.

A, iuncta numero dierum excludit illam diem, cui iungitur. in
cle. sicut nu. 2. de appella. fo. 16

Abbas ne male faciat, quibus casibus absolvere possit mona-
chum, ut aliud intret monasterium. in clem. concessa. nume. 6. de
electio. folio 4

Abbas non faciens se intra annum benedici, an cadat a iure suo, sicut
abbatissa. in cle. attendentes nu. 20. de sta. mona. fo. 6

Abbas, prior, vel alius praesidens, quibus casibus teneatur portare
slocum, cucullam, aut scapulare. in cle. ne in agro. nu. 9. & 10. de stat.
monacho. fo. 25

Abbate mortuo, conuentus an agere possit de iuribus pertinenti-
bus ad solum abbatem, & de iuribus communibus, in clem. pro-
curator. nu. 4. de procu. fo. 9

Abbate negligente officium suum explorare, etiam ut monachi in primi-
tiis scientis instruantur, episcopus aut corrigere eum, aut supple-
re debet. in cle. ne in agro nu. 37. de sta. mona. fo. 26

Abbatem an possint unire propria auctoritate ecclesias pleno iure si-
bi subiectas in cle. ne in agro. nu. 26. de sta. mona. fo. 25

Abbatem an possint praescribere potestatem uniendo ecclesias, & be-
nificia sibi subiecta. in cle. ne in agro. nu. 27. de sta. mona. fo. 25

Abbatem habentem ecclesias pleno iure sibi subiectas, praescribere pot-
est auctoritate alienam monibus rerum illarum ecclesiarum loco
episcoporum. in clem. monasteriorum. num. 7. de reb. eccl. non
aliena. fo. 20

Abbatem immediate episcopis subiecti non alinant sine ipsorum con-
sensu, & auctoritate. in cle. monasteriorum. nu. 10. de reb. eccl. fo. 20

Abbatissa, abbas, monachum, & monachorum appellatione inclu-
duntur. in cle. attendentes nu. 10. de sta. mona. fo. 26

Abbatissa non potest eligi quae corrupta sit, & a papa talis promoti,
beneficii non debent in cle. attendentes nu. 29. de sta. mona. fo. 26

Abbatissa quae necessarii benedicendi sint, & quae & quando nō.
in cle. attendentes nu. 14. de sta. mona. fo. 26

Abbatem non uocandorum voces quae pro non discordantibus
habentur in cle. quod circa. nu. 1. de cle. fo. 4

Abolutio a pena & culpa, quae sit, quibus, per quos, & propter
quod concedatur. in cle. abolutio. nu. 2. de pen. & rem. fo. 39

Abolutus in articulo mortis in casibus papae referuatis, qui superui-
xit, teneatur quam citius poterit, se papae praesentare, alias incidit
in eandem excommunicationem. in cle. si qui suadente. nu. 27. de pre. 38

Abolutio 12. claustrum, & 12. seculi uide remansit in clem. ne in
agro. nu. 18. de sta. mona. fo. 25

Actor an possit suspendere possessorem, & intentare petitorium,
sicut potest conuerso. in cle. causam nu. 3. de c. u. pos. & pro. f. 12

Actor suam intentionem plene probans debet obtinere, si ceteris
per exceptionis probationem reddiderit illam dubiam. in clem.
nu. 2. de rescript. fo. 3

Actorum, quae in iudicio aguntur, quaedam sunt acta causae, quaedam
acta iudicii, & quae ista, & illa sunt in cle. spe. nu. 40. de iur. sig. f. 43

Admodum idem est quod ualde in cle. inter. nu. 3. de magi. fo. 31

Admodum ponitur pro ualde in cle. pastoralis. nu. 7. de iudi. fo. 15

Actus quae requiruntur in minoribus ordinibus in cle. generalem.
nu. 10. de acta & quali. fo. 7

Agens possessorum recuperandae in causa beneficii, an teneatur
probare titulum, seu iustificare possessionem extitit. in clem.
causam. de cau. pos. & pro. fo. 12

Alienare, obligare, uel vendere prohibitus potest locare ad modicum
tempus, cetera Accursii opinio. in cle. monasteriorum. nu. 12.
de reb. eccl. non alie. fo. 20

Anfractus quid sint in cle. dudum. nu. 7. de sepul. fo. 23

Annexio sacramentorum, dignitatum, uel beneficiorum, quotuplex
sit, quo iure & ordine fieri possit, & quae amittatur, nisi fiat,

usque ad fin. in cle. ut hi, qui. nu. 12. de acta & quali. fo. 5

Anima rationalis & intellectualis informant humanum corpus, non
tamen per omnia, sicut aliae formae, & quare in cle. 1. nu. 9. de sum.
Trinita. folio 1

Anima ut infundatur, oportet quod factus recipiat suam dilationem
& extensionem membrorum, quod per 40. dies in masculo expe-
ctatur, in femina per 80. in cle. 1. nu. 3. de sum. Trinita. fo. 1

Anima cum curae appellatione quid ueniat in cle. quae de ecclesiis. nu.
me. 1. de offi. uicaria. fo. 7

Annus per quem causatur tacita professio, debet esse completus.
in cle. eos qui. nu. 9. de regular. fo. 22

Anno elapso qui ad prosequendum & finiendum, appellatione tam
iudiciali, & extrajudiciali datur, utraque remanet deserta ces-
sante impedimento. in cle. sicut. nu. 4. de appella. fo. 16

Anser odorem hominis sentit praeter ceteris animalibus. in cle. si do-
minum. nu. 1. de reliq. & non fin. fo. 30

Antilites qui sunt, & unde dicantur. in cle. dudum. nu. 8. de sepul. fo. 22

Antidorum, multiplex significationis est in cle. romani. nu. 13. de
iurciu. fo. 14

Apes, & apex, qua differentia notentur. in clem. romani. nume. 2.
de iureiu. fo. 14

Apostoli, quomodo aliter uocentur, quid sint, unde dicantur, & de
quadruplici eorum specie, uide remissum in clem. quamuis. nu. 2. de
appella. fo. 16

Apostoli non ieiunabant in praesentia Christi, & quare. in cle. ad no-
strum nu. 8. de haeret. fo. 34

Apostolos petenti si index dare obtulit infra terminum iuris, potest
petentem tenere impeditum per totum terminum. in cle. quamuis.
nu. 10. de appella. fo. 16

Appellans ab interlocutoria uel granamine non potest causas nomi-
nari in appellatione non expressas prosequi. in cle. appellante.
nu. 1. de appella. fo. 16

Appellans, & index, quibus casibus in materia appellationis punian-
tur, & qua pena in cle. quamuis. nu. 11. de appella. fo. 16

Appellans non teneatur amplius comparere coram iudice a quo Apo-
stolos petat in clem. quamuis. nu. 9. de appella. fo. 16

Appellans qui petit apostolos, an teneatur iterum comparere, si iu-
dex illum dederit terminum in cle. quamuis. nu. 5. de appella. fo. 16

Appellatio ab interlocutoria licet non possit nisi ex deductis causis
iustificari, secus tamen in distincta, quae ex nouis etiam causis in-
stificari potest. in cle. appellante. nu. 3. de appella. fo. 16

Appellatio ab interlocutoria quatuor in modis dicitur manifeste frui-
la, quorum quilibet excludit a facultate denovo appellandi. in cle.
si ante. nu. 3. de dolo & contu. fo. 12

Appellatio consistit in actu positio, contumacia, quae resultat ex non
parendo, consistit in actu neglecto. in cle. si ante. nu. 7. de dolo &
contu. folio 12

Appellatio non est necessario interponenda in praesentia appellati,
sed sibi est postea intimanda in cle. si a iudicibus. nu. 6. & 7. de ap-
pella. fo. 15

Appellatio, quae ab initio non tenuit, non conualescit, appellante &
appellato simul, uel appellato tantum eam prosequente, & de ra-
tione uide nu. 2. in cle. si appellatio. nu. 1. de appella. fo. 16

Appellatio ualet coram maiore parte plurium iudicium, siue sint or-
dinarii, siue delegati, siue ad causas, siue ad gratias executores, si-
ue arbitri iuris sint, & in quacunque appellatione. in cle. si a iudicibus
nu. 1. de appella. fo. 15

Appellationi locus est, si index exceptionem non recipit, uel ad ulte-
ria procedit in cle. cum a compulsionem. nu. 1. de appella. fo. 16

Appellationi non deferentium materiam uide remissum in cle. fre-
quens. nu. 9. de excessu. praet. fo. 36

Reper. in Clementinas.

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

- Appellacioni priori renunciare non uidetur ille, qui cum ante sententiam appellasset, iterum post eam laram appellauit. in clem. si ante. nu. 1. de dolo & contu. fo. 12
- Appellacionis in causa ut procedatur, quibus casibus possit index supplere, non obitante partium conuentione in clem. quando. nu. 4. de appell. fo. 16
- Appellacionis proseguende tempora ut non currant, non sufficit tacitus appellantis & appellati consensus. in clem. quando. nu. 3. de appell. fo. 16
- Appellandum est in presentia iudicis, si haberi potest, alias coram honestis personis. in clem. si a iudicibus. nu. 4. de appell. fo. 13
- Appellans etiam a diffinitua in optioe est, prosequi primam uel secundam, nisi alio impedimento canonico impediatur; & qui effectus huius appellacionis sit. in clem. si ante. numero 2. de dolo & contu. folio 12
- Appellari a solo iudice potest, qm ex pluribus ille solus processit. in clem. si a iudicibus. nu. 3. de appell. fo. 13
- Appellare licet quis possit a pluribus iudicibus separatim, tamen non ab uno, sed ab omnibus appellare debet. in clem. si a iudicibus. nu. 2. de appell. fo. 13
- Appellare quamuis a pena legis non liceat, a sententia tamen decernentis quem incidit in ea, appellatur. in clem. presentia. nu. 8. de cens. folio 28
- Appellare quate liceat contumaci in parendo, & contumaci in non parendo, non. in clem. si ante. nu. 5. de dolo & contu. fo. 12
- Appellari licet possit separatim coram pluribus iudicibus, ipsi tamen conueniente debet ad deferendum, uel non, seu ad praefixione terminum in clem. si a iudicibus. nu. 7. de appell. fo. 13
- Appellatus post appellacionis desertione appellantis negligentia, an possit prosequi ut pronuncietur male appellatum, & sententiam transisse in rem iudicatam. in clementi. si appellatio. nume. 2. de appellatio. fo. 16
- Appellatum extra iudicium tantum, a futuro grauamine, & tempus anni a die solum illati grauaminis currit in clem. sicut. nume. 3. de appell. fo. 16
- Appellatur minime a sententia papae. in clem. ad compescendas. nu. 6. de seq. poss. & fruct. fo. 13
- Arbitrari an possit procedere tempore ob necessitates hominum feriato. in clem. sepe. nu. 3. de verb. sign. fo. 45
- Arbitrii potestate alicui iudici quantacumq; data, non intelligitur data potestas condemnandi prohibito, seu tollendi partis interitum, uel legitimam defensionem in clem. sepe. nu. 39. de verb. sig. fo. 45
- Archiepiscopus, & episcopus, an & quibus calibus possint in prouincia seu dioecesi alienis celebrare, uel praed. care. in clem. archiepiscopo. nu. 4. de priuilegiis & excell. priuilegiis. fo. 38
- Archiepiscopus in locis suae prouinciae exemplis celebrans in pontificalibus potest uti pallio diebus sibi concessis. in clem. archiepiscopo. nu. 3. de priuilegiis & excell. priuilegiis. fo. 38
- Archimus quid significet in clem. romanis. nu. 20. de iureiur. fo. 14
- Argumentum a contrario seu si cessat, ubi illius argumenti contrarium reperitur in iure. in clem. ex frequentibus. nume. 10. de sent. excom. fo. 40
- Argumentum ualens ab ordine litterae ad eo, ut primo nominatus censetur dignior. in clem. presentia. nu. 4. de bapt. fo. 29
- Argumentum ex statuto a contrario sensu non sumitur contra dispositionem in iuris communis in clem. ex grau. nu. 4. de usur. fo. 35
- Arestare personam aliquam, & capere, differunt. in clem. multorum. nu. 4. de hacten. fo. 33
- Arma in stricta significatione restringuntur ad maiora secundum subiectam materiam. in clem. ne in agro. nu. 22. de sta. mona. fo. 24
- Argumentum, & grex, quomodo differant, eorumq; decemae quomodo, & cui debeantur. in clem. religio. nu. 7. de deci. fo. 23
- Armorum appellacione quid ueniat tauri in communi, q. stricte. in clem. ne in agro. nu. 21. de sta. mona. fo. 24
- Auditor camerarum, aliusq; auditores, an habeant ordinariam, uel delegatam iurisdictionem. in clem. 3. nu. 1. de refer. fo. 2
- Aula dicitur sala, uel spaciolum habitaculum, communiter quatuor habens alas in clem. presentia. nu. 1. de bapt. fo. 29
- B**eatusudo essentialis, quae consistit in perfecta nisione dominice & essentiae, speciali priuilegio Moyse, & Paulo fuit concessa tanquam futuris doctoribus gentium. in clem. ad nostrum. nu. 16. de hacten. fo. 34
- Beatus Franciscus tres ordines instituit. in clem. cum ex eo. nu. 1. de senen. excom. fo. 41
- Benedictio abbatissae, & abbatissae an irrevocabilis sit. in clem. attendentes. nu. 18. de sta. mona. fo. 26
- Benedictio abbatissae, est simplex, & quare, & quid hoc importet. in clem. attendentes. nu. 16. de sta. mona. fo. 26
- Benedictio abbatissae minus est, quam abbatissae, & quibus diebus utraque benedictio dari debeat. in clementi. attendentes. nume. 17. de sta. mona. fo. 26
- Beneficium an sit meum, aliud est; & aliud an sit mihi debitum. huius dicitur uide exemplum in clem. auditor. nu. 4. de refer. fo. 2
- Beneficium certe sumitur ad certam moneta si conferri mandatur, & si a moneta non currit in illis partibus, quomodo satisfiet mandato in clem. si beneficiorum. nu. 13. de deci. fo. 24
- Beneficium cum cura si conferri mandatur, potest prouideri debeneficio cui collata suet cura. in clementi. litteras. numero 4. de refer. fo. 3
- Beneficium curatum non uacat per adeptionem secundi simplicis, cui ecclesia curata annexa est. in clem. si plures. numero 3. de praxen. fo. 13
- Beneficium debet sequestrari apud illum, qui est in ordine, quem beneficium ipsum requirit in clem. ad compescendas. num. 11. de seq. poss. & fruct. fo. 13
- Beneficiorum diuersis appellacione ueniunt beneficia exempta in ecclesia constituta. in clem. frequens. nu. 18. de excell. praxen. fo. 26
- Beneficium existens tempore datae litterarum impetratorum ad beneficium uacatum potest in praedictum impetrantis supponi seu extingui. in clem. litteras. nu. 3. de refer. fo. 3
- Beneficium in cura per procuratorem renunciatur, uacat in cura, & quare. in clem. si nobis. nu. 6. ut lit. pen. nil in non. fo. 13
- Beneficium largo modo sumptum comprehendit dignitatem in clem. auditor. nu. 2. de refer. fo. 2
- Beneficium non potest pronuciari nisi cum alio beneficio in clem. ne concessio. nu. 3. de refer. per. nu. 20
- Beneficium prius extinguitur & nunc renatum an comprehendatur in dispositione loquente de beneficio noui creati. in clem. litteras. nu. 1. de refer. fo. 3
- Beneficium, seu uicariam perpetuam obtinens cum cura, potest infra annum compelli, ut fiat sacerdos, non obstat pena ipsius re appellata per lapsum annum in clem. quare de ecclesiis. nu. 4. de offi. uicaria. fo. 7
- Beneficium si est unum tantum in ea ecclesia, in qua prouideri alicui de alio beneficio mandatur, de illo promitti non potest, & quare. in clem. 1. de praxen. fo. 17
- Beneficium simplex requirit continuam residentiam si quis recipere, an faceret expiare gratia beneficium curat, & si receptio remaneret, uel prius protuleretur. in clem. gratia. nume. 2. de refer. fo. 12
- Beneficium spirituale quomodo cognoscatur. in clem. et si ubi possit. nu. 4. de offi. uicaria. fo. 8
- Beneficium collatio motu proprio facta non inducit dispensationem, si alias de iure retinere non poterat in clem. si romanus. nu. 2. de praxen. fo. 18
- Beneficium collatio ad ecclesiam inferiorem pertinet, per eius negligentiam non ad dioecesanum loci, sed ad praesentem caput de uoluitur. in clementina quia regulares. nume. 1. de supp. neglig. praxen. fo. 4
- Beneficium curati appellacione uenit uicaria perpetua ecclesiae curata. in clem. quare in ecclesiis. nu. 2. de offi. uicaria. fo. 7
- Beneficium licet ex consuetudine non collatio, sed commissio fieret, talis tamen commissio ultra tempus lateran. concilii praetermissa deuoluitur ad superiorem. in clem. quia regulares. nume. 4. de supp. neglig. praxen. fo. 5
- Beneficium custos potest, nisi specificet ei prohibeatur, conueneret redditus superexstantes in emptione praedictorum ipsius beneficium in clem. ad compescendas. nu. 12. de seq. poss. & fruct. fo. 13
- Beneficium si locus si caret habitatoribus, debet attendi notitia uacacionis apud locum uiciorum in clem. et si quae. nu. 16. de coec. pb. fo. 10
- Beneficium renunciatio an possit fieri in manibus collatorum, uel confirmatorum. in clem. cum illis. nu. 4. de resen. fo. 5
- Beneficium super certo litigans, si beneficium aliud receperit, quando dicatur primo renunciare. in clem. gratia. nu. 1. de refer. fo. 2
- Beneficia electi in episcopum & in curia consecrati, non uacant in curia, & per consequens non possunt illi conferri in clem. si duobus. nu. 3. ut lit. pen. nil in non. fo. 13
- Beneficia confirmati in curia ad dignitatem, cuius adeptio facit illa uacare, non facit illa uacare in curia. in clem. si duobus. nu. 2. ut lit. pen. fo. 13
- Beneficia quae proprie de mensa praetati, uel capuli esse, & uacare dicantur. in clem. quia regulares. nu. 13. de supp. neglig. praxen. fo. 3

In Panormitani Clementinas.

- Beneficia plura quo casu per receptionem alterius uacant. in clem. si plures. nu. 1. de prob. fo. 18
- Beneficia quorum possessionem tempore consecrationis habebat episcopus, uacant in curia in qua sunt consecrati. in clem. si duobus. nu. 1. ut lit. pen. fo. 13
- Beneficia solita conferri clericis secularibus non possunt conferri regularibus, nisi sint curata. in clem. quia regulares. nu. 10. de supp. neg. prela. fo. 5
- Beneficia solita conferri clericis secularibus, non possunt conferri regularibus, nisi sint curata in clem. quia regulares. num. 10. de supp. negl. prela. fo. 5
- Beneficiorum conferendorum potestas non uenit ex mero officio legationis, sed in legato cardinali. in cle. c. ab apostolice. nu. 5. de offi. uicari. fo. 8
- Beneficiorum dignitatum, & sacramentorum, annexio, quod duplex sit, quo iure & ordine fieri possit, & quae amittantur, nisi fiat. in cle. ut hi. qui. nu. 12. in sq. in li. de q. ta. & quali. fo. 6
- Beneficialis causa non dicitur, et agitur ad remotionem a beneficio propter crimen; sed, si propter fornicationem matrimonii spiritualis in cle. dispendiosam. nu. 6. de iud. fo. 11
- Beneficialis questio est, cum agitur de ecclesia ut de proprietate. in cle. dispendiosam. nu. 5. de iud. fo. 11
- Bis exilis annus qui, & qua ratione, fuerit denominatus. in clem. si dominum. nu. 14. c. reliq. & uen. sin. fo. 30
- Bona quae dicantur esse de mensa praetorum, capitulorum, aliarum dignitatum, & praebendarum. in clem. frequens. num. 16. de excess. prela. fo. 36
- Bononia unde dicitur, & a quo tempore, & Imperatore habuit studium. in cle. inter. nu. 6. de magi. fo. 31
- C**ancellarius studii si incidit in suspensionis poenam ad sex menses, quia non deulit iram tantum, prout caueatur, & durante semestre iterum incipiat in eadem poenam, secundum semestre incipit currere immediate a tempore secundi excessus, fallit si actus fuerit nullus. in cle. cum sit. nu. 12. de magi. fo. 32
- Cancellarius studii suspensus a collatione doctoratus, an teneat ipsa doctoratus collatio. in cle. cum sit. nu. 13. de magi. fo. 32
- Canonicus ante actum legitimam promotionem ad sacros, in habeat uocem in capitulo. in clem. ut hi, qui. numero 8. de xate & qualita. fo. 6
- Canonicus appellacione uenit canonicatus etiam regularis. in cle. dispendiosam. nu. 4. de iud. fo. 11
- Canonicus non in sacris si de facto admittitur in capitulo, an electionis, uel alius actus corruat. in clem. ut hi, qui. numero 7. de xate & qualita. fo. 6
- Canonicus non constituitur in sacris, licet sit exclusus a uoce capituli, omnia tamen alia obtinet, quae ex uoce capituli non proueniunt. in cle. ut hi, qui. nu. 16. de xate & quali. fo. 6
- Canonicus potest vigore canonice petere praebendam creatam potest eius receptio. in clementina literis. numero 5. de rescriptis. folio 3
- Canonicus si non est in sacris tempore uacationis ecclesiae, tempore autem electionis de ea habenda reperitur in sacris, an possit interesse tali electioni. in clem. ut hi, qui. nu. 9. de xate & quali. fo. 6
- Canonicus si non uult promoueri ad sacros ordines, necessitate ecclesiae uergente potest canonicatu priuari. in clem. ut hi, qui. nu. 3. de xate & quali. fo. 6
- Canonicus renitenti promoueri ad ordinem annexum si dimidia distributionum subtrahatur, & alia dimidia non sufficiat ad sustentationem, an ei remittatur. in clem. ut hi, qui. nu. 18. de xate & qualita. fo. 6
- Canonicatum habens, & ins ad praebendam, ac ad dignitatem, quae diceret acceptandam, si unam sine dignitate uacantem noluit, si malitiam habere uelle proteitans, iusta causa est ad negligentiam excludendam. in cle. si iuxta. nu. 3. fo. 19
- Camerarius papae, auditor camerarum, & mariscalcus, quam iurisdictionem habeat in cle. ne romani. nu. 1. de cle. fo. 4
- Camerarii papae officium quale sit in clementi ne romani. nu. 1. de cle. fo. 3
- Capellae, & beneficia altarium, an in dispositione de decimis intelligantur. in cle. si beneficium. nu. 6. de decim. fo. 24
- Capellania, uel altari certum ordinem annexum habente, an quis priuatur iuxta huius clem. penas, si illum ordinem pratermisit. in clem. ut hi, qui. nu. 17. de xate & quali. fo. 6
- Caperet, & carcerare differunt, quod nota pro statutis. in cle. multorum. nu. 3. de heret. fo. 33
- Capitulum si legidur in suis iuribus, restituitur in integrum. in clem. ecclesia. nu. 11. de rest. in integ. fo. 10
- Capitulum est necessarius, non uoluntarius, administrator in clem. multorum. nu. 11. de heret. fo. 33
- Capitulum an uisitare possit sedem uacantem. in cle. multorum. nu. 10. de heret. fo. 33
- Capituli appellacione an ueniat praetor in clem. ut hi, qui. nu. 15. de xate & quali. fo. 6
- Capitula, super quibus uisitatores monasteriorum inquirunt, quomodo sint formanda. in clementi. attendentes. numero 9. de sta. monacho. fo. 26
- Capitulis super ueteribus quando liceat producere testes in causa appellacionis. in cle. testibus. nu. 5. de proba. fo. 14
- C. inimicus. 97. dicitur, qualiter intelligi debeat. in cle. si sumus. nu. 2. de sent. excom. fo. 41
- Carcer hereticus debet habere duos custodes unum ab episcopo, alterum ab inquisitore deputandos, diuersam clauem habentes; neq. de uno custode possunt episcopus & inquisitor conuenire. in cle. multorum. nu. 15. de heret. fo. 33
- Cardinalis nullus est, qui saltem non sit diaconus in cle. ut hi, qui. nu. 1. de xate & quali. fo. 5
- Cardinalis solet esse maior poenitentarius, officio tamen in conclauit non potest. in clementina ne romani. numero 12. de electione. folio 3
- Cardinales in dispositione restringibili, uel penali, non comprehenduntur sub quacunque uerborum generalitate, nisi de eis fiat specialis mentio. in clementi. frequens. numero 5. de excess. praetorum. fo. 36
- Cardinales possunt in actu electionis ordinare, quod nominatus a pluribus numero sit papa, non expectato consensu duarum partium. in cle. ne romani. nu. 9. de cle. fo. 3
- Cardinales mortuo papa cardinales creare non possunt, sed tantum ea possunt exercere, quae pertinent ad certum collegium. in clem. ne romani. nu. 10. de cle. fo. 3
- Cardinales an sint superiores episcopis in clem. frequens. num. 2. de excess. prela. fo. 37
- Cardinales quod collegium faciant, non debet conferri iure singulorum, licet singulariter sint in eorum titulis collocati. in cle. ne romani. nu. 3. de cle. fo. 3
- Cardinalibus mortuis, uel de conclauis exentibus omnibus praeter unum, apud illum solum remanet ius eligendi papam. in clem. ne romani. nu. 20. de cle. fo. 4
- Cardinalium quod maior pars facit, ualet, nisi aliud iure caueatur. in cle. ne romani. nu. 13. de cle. fo. 4
- Causa in sententia non est exprimenda, & quare. in cle. pastoralis. nu. 5. de re iud. fo. 15
- Causa quolibet regulariter est plenaria, nisi aliud specialiter caueatur in iure, uel principis mandato. in cle. saepe. numero 17. de uerb. signifi. folio 42
- Causa si committitur appellacione remota, reconuentio debet etiam expediri appellacione remota. in clem. saepe. numero 50. de uerb. signifi. folio 43
- Causa beneficialis appellacione comprehenditur quolibet questio, siue sit de maiori, siue de minori beneficio, dummodo agant respectu tituli, sed si de ecclesia. in cle. causam. num. 1. de cau. poss. & propr. fo. 12
- Causae summariae multae sunt, in quibus iure non caueatur, quod in eis procedatur simpliciter & de plano, an ideo in illis requiratur libellus, uel litis contestatio. in cle. saepe. nu. 4. de uerb. signifi. fo. 42
- Cathedra, solium, tribunal, & sedes, quid significant. in clem. dudum. nu. 2. de sepul. fo. 22
- Celebris unde dicitur in cle. attendentes. nu. 1. de sta. mona. fo. 26
- Censens, illud uerbum quibus modis capiatur, & quando inducitur nouum, & quando non. in clem. si ei quem. nu. 8. de concess. prebe. fo. 19
- Character non imprimitur per doctoratum in cle. cum sit. nu. 14. de magi. fo. 32
- Character non impeditur, si constitutio papalis sacramentum aliquod conferri prohibet, & contrariatur. in clem. in plerisq. uen. 1. de cle. fo. 4
- Charitas in quibuldam est perfecta, sed perfectissima in hac uita haberi non potest, & contrarium dicere, est haeticum. in clem. ad nostrum. nu. 1. de heret. fo. 34
- Christus ad saluandas gentes quare humanam carnem assumere uoluit, & non prius, nec tardius in cle. de summa trini. nu. 4. fo. 1
- Christus passibile corpus assumpsit, quia possibilitate, & quare. in cle. de summa trinita. nu. 4. fo. 1

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

- Christiani producti in testes contra iudeos possunt per exceptionem criminis a testimonio repelli. in clem. cum iudei. nume. 1. de probatio. fo. 14
- Christus quare mortem crucis elegit, & non aliam passionem. in c. 1. de summa Trinita. nu. 7. fo. 10
- Christus tempore conceptionis homo perfectus fuit, ei; anima rationalis statim infusa, & quare. in capieu. 1. de summa Trinita. nume. 2. folio 1
- Chorea unde dicatur. in cle. graui. nu. 8. de celebr. missa. fo. 29
- Chorum exeundi cause rationabiles que sint ante finem officii. in cle. graui. nu. 6. de celebr. missa. fo. 29
- Citatus ad curiam auctoritate papae tenetur nihilominus ire, uel mittere, mortuo etiam papa, sicut prius. in clem. ne romani. nu. 2. de elect. fo. 4
- Citatio an necesse sit ut perueniat ad partem, uel sufficiat quod emanauerit a iudice in cle. dudum. nu. 2. de iudi. fo. 10
- Citatio debet de iure communi fieri ad domum, & requirendi sunt amici ordinis successu in clem. dudum. nu. 10. de iud. fo. 10
- Citatio facta non praesumitur, ex quo de ea in actis non apparet. in cle. presenti. nu. 10. fo. 28
- Citatio non in genere, sed in specie ad audiendam sententiam fieri debet, uel sententia ualeat. in clem. expe. numero 71. de uerbo. signifi. fo. 43
- Citatio nunquam intelligitur remissa, quia sapit defensionem. in cle. expe. nu. 4. de uerb. signifi. fo. 43
- Citatio per edictum an fieri possit contra impediendum ne citatio ad eum perueniat, nisi papa hoc ex certa scientia mandauerit. in cle. dudum. nu. 1. de iud. fo. 11
- Citatio per sonalem quemadmodum constituit uerum contumacem, ita citatio per edictum in casibus huius clem. in cle. dudum. nu. 13. de iudi. fo. 11
- Citatio quo casu de feriata fiat dum populus conuenit ad diuina. in cle. quamm. nu. 9. de fo. compe. fo. 11
- Citatus sub poena ut compareat certa die, potest, si non comparuit, declarari contumax, & absque alia citatione auferri poena. in c. pre. sente. nu. 9. de centi. fo. 28
- Citatio si fiat ad locum notorie non tutum, sine etiam appellatione non ardet citatum. in clem. pastoralis. numero 6. de re iudicata. folio 13
- Citatio unica etiam non peremptoria sufficit in summariis ad sententiam audiendam, sicut in aliis, in quibus trina uel peremptoria una requiritur in cle. expe. nu. 72. de uerb. signifi. fo. 43
- Citatio unica tam in principio, quam in fine ad sententiam sufficit in summariis, in aliis requiritur trina, uel unica peremptoria. in cle. expe. nu. 42. de uerb. signifi. fo. 43
- Citationem quo ad iurisdictionem perpetuandam, sufficit emanasse a iudice tamquam, quo ad litem pendentiam oportet quod perueniat ad partem in cle. cum lite pendente. nu. 6. de iud. fo. 10
- Citare hominem quatenusque remotum potest papa per edictum ex certa scientia in cle. dudum. nu. 4. de iud. fo. 10
- Citare per edictum non potest commissarius per mandatum a papa de citando factum, nisi specialiter & ex certa scientia mandet. in cle. dudum. nu. 8. de iud. fo. 10
- Citare remotum hominem potest papa per edictum, quamuis id facere non debeat de requirere in cle. dudum. nu. 3. de iud. fo. 10
- Clauim pluriter materiam uide remissam in clem. eos. nu. 2. de scriptu. fo. 21
- Clausula, ex certa scientia, ideo non requiritur in dispositione principis, quia ex certa scientia illud fieri dicitur, quod non sit per ignorantiam, uel per errorem. in cle. dudum. nu. 9. de iud. fo. 10
- Clausula, nullatenus absoluitur, an impedit ualiditatem absolutionis per ordinarium factae. in cle. ad compescendas. nu. 15. de seq. possi. & fruct. fo. 13
- Clausula, conscientiam tuam oneramus, licet operetur, ut de iustitia uel iniustitia committat causae questio referri non possit, nec commissarius appellationi deferri teneatur, superior tamen, ad quem, emendabit male factum. in clem. ut constitutio. num. 4. de iure patro. fo. 28
- Clausula in fine posita concernit omnia praecedentia in cle. si a iudicibus. nu. 3. de app. fo. 13
- Clausula illa, si persona est idonea, licet in commissione provisionis scienda tacite intelligatur, tamen mandatum non facit conditionale in cle. iudices. nu. 9. de offi. iud. fo. 8
- Clausula, pro libito uoluntatis & non restringit ad uoluntatem rationis freno subiectam, sed ad libertatem liberam & absolutam. in cle. frequens. nu. 7. de excess. fo. 36
- Clausula, quam citius, & similes aliae, intelliguntur, cessante impedimento, de quo non asserentis dicto, sed iudicis arbitrio statui. in cle. si qui suadente. nu. 28. de per. fo. 38
- Clausula, quatenus persona &c. in dispositione et odiosa positam, cludit quamlibet personam quatenusque dignitate ecclesiastica, uel mundana praesulgentem, etiam Imperialem & regalem. in clem. dudum. nu. 3. de iudi. fo. 10
- Clausula, sententiam excommunicationis incurrant, facit, ut in contrarietate feratur incontinenti excommunicatio. in clem. ex gratia. nu. 3. de uerb. signifi. fo. 33
- Clausula, simpliciter de plano sine streptu & figura, si in commissione aliqua ponatur cum una tantum copula in fine, operatur ut in praecedentibus censetur repetita in cle. sepe. nu. 3. de uerb. signifi. fo. 42
- Clausula, simpliciter, de plano, sine streptu, & figura iudicij, si requiritur in alia dispositione a iure communi exorbitanti, & in commissione cause tota non apponitur, locum non habet dispositio. cle. sepe. ibi. nu. 2. de uerb. signifi. fo. 42
- Clausula, sit contentus tali re, quid importet. in cle. attendentes. nu. 22. de sta. mona. fo. 26
- Clausula, simpliciter de plano, &c. quid per singula uerba denotetur. in cle. sepe. nu. 10. de uerb. signifi. fo. 42
- Clausula, uolumus fidem plenariam adhiberi, an & quibus casibus admittat probationem in contrarium. in clem. licet. nu. 3. de proba. folio 13
- Clementina: um rubrica non sunt continuandae. in cap. 1. de summa trina. nu. 1. fo. 1
- Clericus domesticus alicuius prelati non potest se in diuinis officiis cooptare, nisi cardinalibus & episcopis, quibus hoc specialiter indultum est in cle. de p. nu. 4. de celebr. missa. fo. 29
- Clericus secularis habens ecclesiam debet habere clericum in minoribus, a quo adiuuetur in diuinis in clem. ne in agro. nume. 29. de sta. mona. fo. 26
- Clerici seculares administrantes sacramenta clericis uel laicis sine licentia diocesani, non incurrunt in excommunicationem indicia religiosi. in cle. religiosi. nu. 1. de priui. & excess. priui. fo. 6
- Clerici seculares, si cet. certa forma & colores sint sibi prohibiti uel illis, non dicuntur tamen habere certum habitum nec respectu coloris, nec formae in clem. cum romani. nu. 10. de elect. fo. 3
- Clerici, confusa, & corona, qualiter sint diuersa, quid significet, & quibus debeat. in cle. quoniam. nu. 9. de uita & hone. cler. fo. 17
- Clerici ut priuari possint privilegio clericali ab ordinariis, specialiter nominibus expressis sunt moneudi, non generaliter. in clem. de excess. nu. 7. de uita & hone. cler. fo. 17
- Clerici in minoribus, scilicet in clericis uel laicis, sine consuetudine, etiam motus non incurrunt priuationem privilegii clericalis. in clem. quoniam. nu. 8. de uita & hone. cler. fo. 17
- Clerici non beneficiati in minoribus tantum constituti non obligantur ad horas canonicas in cle. graui. nu. 1. de celebr. missa. fo. 29
- Clericorum appellatione ueniunt clerici priuati confusae tantum, quamuis materia sit penalis in clem. quoniam. nu. 1. de uita & hone. cler. fo. 17
- Clericorum correctio pertinet ad solum episcopum de iure communi in cle. & clericorum. de offi. iud. fo. 8
- Ciuitas cum diocesi habet suam cathedram episcopalem. in clem. ex frequentibus. nu. 9. de sent. excom. fo. 43
- Codicis appellatio uenit quilibet libet, licet sit speciale nomen unius libri iuris ciuiliis
- Comedere cum in libris, an licet sit Christianis. in cle. sedet. n. 4. de iud. fo. 3
- Commenda ecclesiae curiae quare non possit fieri nisi actualiter sacerdoti, & uicaria sicut & rectoria etiam non sacerdoti. in cle. que de ecclesiis. nu. 3. de offi. iud. fo. 7
- Commissarius per edictum citare non potest per mandatum a papa de citando factum, nisi specialiter & ex certa scientia mandet. in cle. dudum. nu. 8. de iud. fo. 10
- Copeters, seu idoncus, uel quis dicat. in cle. culte. n. 4. uel pe. 43
- Communians alicui in eo actu, pro quo excommunicatione tunc incurrit, an incidat cum illo in excommunicationem. in clem. eos. nu. 10. de consan. & affi. fo. 31
- Comes dicitur in itinere in cle. si qui suadente. nu. 9. de per. n. fo. 38
- Concessio facta alicui ad eius uicam, quibus casibus dicatur perpetua. in cle. monasteriorum. nu. 6. de reb. eccle. non alie. fo. 20
- Concilium generale licet regulariter non possit tollere uel corrigere constitutionem papae, quibus tamen casibus id possit, uide in cle. ne romani. nu. 1. de elect. fo. 3
- Concilium Viennense in quo fuerunt editae plures clementinae, non durauit nisi per sex menses in cle. dudum. nu. 1. de sepul. fo. 22

In Panormitani Clementinas.

- Concilia generalia fieri quare non expedit privilegiatis & exceptis. in cle. dudum. nu. 1. de sepult. fo. 22
- ¶ Conclusio in causa duplici modo fieri potest, per partes. s. & per iudicem. in cle. sepe. nu. 76. de verb. sig. fo. 44
- ¶ Conclusio in causa non est necessaria in summariis, quia index potest ferre sententiam conclusionem non tactas in plenius secus in cl. sepe. nu. 75. de verb. sig. fo. 44
- ¶ Concorditer, unanimiter, & nemine discrepante, idem significat. in cle. ne romani. nu. 17. de elect. fo. 4
- ¶ Condicio in scripto apposita, si uera non est, non tenet promissio, nec excommunicatio inde lata. in clemen. iudices. num. 5. de offi. i. ca. folio 8
- ¶ Confessio tacta in processu nullo, ualeat. in clem. constitutionem. nu. 2. de cle. fo. 4
- ¶ Confessio, uel probatio illius ualeat, qui cum ex aliquo defectu admitti non debet, fuit de facto admittimus. in clem. constitutionem. nu. 1. de cle. fo. 4
- ¶ Confessionem sacerdos prius audire debet, secundum penitentiam imponit, et tunc ad absolutionem facere, quod ordo an sit de substantia in cle. dudum. nu. 18. & 20. de sepult. fo. 22
- ¶ Confessor electus ad certam diocesim, ipse extra locum, uel alienam diocesim uenientes audire non potest. in clem. dudum. nu. 26. de sepult. fo. 22
- ¶ Confessus fratribus ad confessiones deputatis, an teneatur proprio sacerdote confiteri in cle. dudum. nu. 33. de sepult. fo. 23
- ¶ Confiteri indigno, & nulli confiteri, quibus casibus par. h. enunt. & quibus non in cle. qua regulares nu. 9. de supp. neg. pra. fo. 5
- ¶ Conferendum beneficiorum potestas non uenit ex merito officii legationis, secus in legato cardinali. in clem. et ab apostolice. nu. 5. de offi. i. ca. fo. 8
- ¶ Conferendi potestas an deuoluat ratione negligentie in beneficiis exemptis, quae auctoritate papae diocesanas habet conferre, & ad quae in cle. qua regulares. nu. 7. de supp. neg. pra. fo. 5
- ¶ Conlatio tacta per legatum motu proprio, non facta mentione de aliis beneficiis, quae obstat prouisus, ualeat. in clem. et ab apostolice. nu. 1. de offi. i. ca. fo. 8
- ¶ Collatio beneficii motu proprio facta non inducit dispensationem, si alias de iure retineri non poterat in clem. si romani. num. 2. de praeb. fo. 18
- ¶ Collatio beneficii ad ecclesiam inferiorem pertinet, per eius negligentiam non ad diocesani loci, sed ad praetatum capituli deuoluitur. in cle. qua regulares. nu. 2. de supp. neg. pra. fo. 5
- ¶ Collatio beneficiorum per quencumque ordinarium facta, licet habita beneficii mentio non fuerit expressa, ualeat, secus in papa, & eius delegato, quare in cle. et ab apostolice. nu. 4. de offi. i. ca. fo. 8
- ¶ Collega proprie dicitur in officio. in clem. si qui suadente. num. 9. de pen. fo. 38
- ¶ Collegium debet de iure communi eligere sibi praetatum immediatum, secus de consuetudine. in clem. et principalis. num. 5. de ref. fo. 2
- ¶ Collegium quod cardinales faciant, non debet censeri iure singulorum, licet singulariter sint in eorum utilitatem collocati in cle. ne romani. nu. 3. de cle. fo. 3
- ¶ Colori censuales, uel patarii privilegiatorum, an & quibus casibus gaudeant domorum privilegio in clem. religiosi. num. 10. de decim. fo. 23
- ¶ Coloris diuersitas quo casu inducit diuersitatem habitus in clem. cum romani. nu. 4. de cle. fo. 3
- ¶ Color ubi non est de habitu, quibus casibus possint religiosi uti colore, ut eis par. in cle. cum romani. nu. 5. de cle. fo. 3
- ¶ Copula, & facit copulatum unire principaliter, secus in dictione, cum, quae denotat accessum. in clem. sepe. num. 7. de uerb. signifi. fo. 42
- ¶ Copula quando in aliqua dispositione ponuntur plura diuersa, non est usque repetatur inter illa, uero una copula in ultimo ponitur. in cle. sepe. nu. 6. de uerb. signifi. fo. 42
- ¶ Compotio facta super modo procurandi, uel modo procurandorum, ualeat in cle. ad nostrum. nu. 2. de censu. fo. 28
- ¶ Correctio clericorum ad solam episcopi opum pertinet de iure communi in cle. & clericorum. nu. 3. de offi. i. ca. fo. 28
- ¶ Consecratus confiteri non dicitur, si de seiat papam superiora beneficia contulisse, etiam si fuisse episcopus, etiam in actu collationis in cle. si duobus. nu. 5. ut hic pend. fo. 13
- ¶ Conscientia deliberatus in actu peccati mortalis est mortale, sed etiam in declarationem ei annexam. in clem. ad nostrum. num. 21. de haer. fo. 34
- ¶ Consilium reuerentiae obligat, secus in consilio perfectionis. in cle. cum iudex. nu. 5. de proba. fo. 14
- ¶ Consilium uel fauorem praestans appellationem non comprehenditur qui nudum consilium uel fauorem praestitit. in cle. si qui suadente. nu. 14. & 15. de pen. fo. 38
- ¶ Consilium uel fauorem praestans, ut aliquis pontifex capiatur, uel temere percutatur, uel banniat, puniatur sicut principaliter committens. in cle. si qui suadente. nu. 15. de pen. fo. 38
- ¶ Consilium reuerentiae quid sit, & quid consilium perfectionis. in cle. cum iudex. nu. 5. & 7. de proba. fo. 14
- ¶ Consistorium unde dicatur in cle. pastoralis tu. 8. de renun. fo. 15
- ¶ Consort dicitur in praemio in cle. si qui suadente. nu. 9. de pen. fo. 38
- ¶ Constitutio antiqui iuris declaratoria non extenditur ad praeterita quo ad penam, quae de nouo imponitur. in cle. ex graui. num. 5. de iur. fo. 35
- ¶ Constitutio aliud est, aliud sanctio; nam constitutio est cum poena, sanctio est sine poena in cle. sepe. nu. 10. de uerb. sig. fo. 42
- ¶ Constitutio noua loquens de religiosis non uendicat sibi locum in aliis, licet eadem sit ratio. in cle. cum sit. nu. 1. de censu. fo. 28
- ¶ Constitutio noua prouidens in certis casibus extenditur ad casus similes expressus in cle. attendentes. nu. 13. de sta. mona. fo. 26
- ¶ Constitutio odiosa, seu poenalis an possit extendi nudum ex ratione expressa, sed etiam ex tacita subintelligita. in cle. cum romani. nu. 8. de cle. fo. 3
- ¶ Constitutio papalis si aliquid sacramentum conferri prohibet, si contrahat, non impeditur character in clem. in plicis. num. 1. de electo. fo. 4
- ¶ Constitutio permittens aliqua fieri, non uidetur negare de reliquis in materia permittenda, & indifferenti, secus in uogatu. in cle. nolentes. nu. 9. de haer. fo. 33
- ¶ Constitutio poenalis concepiens certos casus sine causae expressione, non debet extendi ad alios casus similes, uel maiores in cle. religiosi. nu. 1. de pen. & excessu. pen. fo. 37
- ¶ Constitutio poenalis puniens delinquentem in ecclesia laicam non extenditur ad delinquentem in ecclesia aliena. in cle. cum ex co. nu. 9. de sent. ex co. fo. 41
- ¶ Constitutio poenalis licet sit restringenda, quibus tamen casibus in definita non aequi polleant uniuersali in cle. monasteriorum. nu. 3. de reb. eccl. non alien. fo. 19
- ¶ Constitutio poenam ipso facto imponens contra exercentem aliquid, quod de iure tenere potest, non habet loci poenae, si actus aliquo facto non tenuit in cle. eos. nu. 7. de consan. & affi. fo. 31
- ¶ Constitutio puniens scienter contrahentem non ligat eum, qui ignoranter contraxit, licet post factum certificatus permanserit in contractu in cle. eos. nu. 4. de consan. & affi. fo. 31
- ¶ Constitutio quandoque quo ad penam dicatur non iuris editoria, quae non trahitur ad praeterita in clem. monasteriorum. nu. 1. de reb. eccl. non alien. fo. 19
- ¶ Constitutio quomodo & quando concernat futura uogata, quo ad actus gerendos in cle. 1. de res. nu. 1. fo. 21
- ¶ Constitutionem qui non potest tollere, non ualeat circa illam dispensare. in cle. ne romani. nu. 4. de cle. fo. 3
- ¶ Constitutiones quando incipiant ligare, siue dispensatur, siue declaratur, uel siue privilegium sunt in proce. clem. nu. 7. fo. 1
- ¶ Constitutio respicit praeterita respectu actus inuoluentis a iam gestis de praeterito in clem. ut hic, qui numero 4. de etate & qualita. fo. 6
- ¶ Constitutionis ratio quando est antiqua, tunc constituitur ipsa extenditur etiam ad praeterita in clem. cum ei quem. nu. 9. de consan. fo. 19
- ¶ Constitutio si contineat uerbum, ex nunc, incipit ligare a tempore publicationis, non expectato duorum mensium lapsu, quod alias regulariter praefigitur, quod intellige, ut contrafactum non ualeat, non autem ut ignorantes obligentur ad culpam in cle. nolentes. nu. 1. de haer. fo. 33
- ¶ Constitutio superioris septem modis, & quibus tangi dicatur in cle. ne romani. nu. 4. de cle. fo. 3
- ¶ Constitutio suspendens quem ab officio, an intelligatur de officio a diuinis, an uero de temporalibus in clem. religiosi. numero 13. de decim. folio 23
- ¶ Constitutio super certis criminibus poenam inferens non habet locum super aliis delictis etiam grauioribus in cle. diocesanas. num. 3. de uita & hone. cle. fo. 17
- ¶ Constitutio ubi non habet causam insertam, debemus coniecturare eam illius, si non potest naturaliter, nisi una reddi, tunc ad illius limites debet extendi in cle. religiosi. nu. 1. de priu. & excessu. fo. 37

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

- Constitutio concetnens fauorem ecclesiarum non extenditur ad priuatas personas in clem. religiosi. nu. 4. de decim. fo. 23
- Constitutio concilii, seu papæ, licet aliquid inhibeat cum clausula, quolibet privilegio non obstante, non tamen per hoc ligatur potestas papæ, uel successoris, quominus possit concedere priuilegium in contrarium. in cle. ut professores. nu. 9. de regul. fo. 24
- Constitutio contra religiosos generaliter lata non includit clericos seculares. in cle. cupientes. nu. 3. de pen. fo. 39
- Constitutio damnans consuetudinem per uerba generalia, omnem consuetudinem, cuius etiam memoria non sit, damnare uidetur. in clem. si una. nu. 17. de reb. ecc. non alie. fo. 20
- Constitutio de clericis dispensens non extenditur ad laicos. in clem. multorum. nu. 2. de pen. fo. 39
- Constitutio de masculis loquens etiam pœnalis habet locum in feminis. in cle. ut professores. nu. 2. de regul. fo. 24
- Constitutio de sui natura est perpetua, licet in ea non exprimat, ut in perpetuum sit ualitura. in clem. sape. nu. 9. de uerb. sig. fo. 42
- Constitutio dispensans contra mendicantes non includit alios religiosos non mendicantes. in cle. cupientes. nu. 1. de pen. fo. 39
- Constitutio dispensans in genere contra religiosos comprehendit mendicantes in cle. cupientes. nu. 2. de pen. fo. 39
- Constitutio dispensans super obtinentibus ecclesias, comprehendit uicarios. in cle. quæ de ecclesiis. nu. 8. de off. uic. fo. 7
- Constitutio edita contra religiosos includit etiam feminas in materia proportionabili. in cle. religiosi. num. 3. de decim. fo. 23
- Constitutio edita contra religiosos etiam in materia concernente pariter clericos seculares non extenditur ad ipsos clericos. in cle. monasterium. nu. 2. de reb. ecc. non alie. fo. 19
- Constitutio edita contra religiosos, an includat religiosos translatos ad ecclesias seculares. in cle. monasterium. num. 3. de reb. ecc. non alie. fo. 19
- Constitutio etiam pœnalis loquens de religiosis habet locum in clericis secularibus, ubi subest eadem ratio non solum expressa, sed indubitanter est psumpta. in cle. eth. principalis. nu. 1. de ref. fo. 1
- Constitutio etiam pœnalis contra obtemperantes dominium temporale, extenditur etiam ad personas ecclesiasticas dominium temporale obtinentes. in cle. multorum. nu. 1. de pen. fo. 39
- Constitutio excommunicans scienter contrahentem matrimonium, solus sciens, alio in probabili ignorantia existente, incidit in excommunicationem. in cle. eos. nu. 3. de consan. & aff. fo. 31
- Constitutio exorbitans a iure communi non est extra suos terminos d. latanda. in cle. sape. nu. 3. de uerb. sig. fo. 42
- Constitutio faciens mentionem de episcopis & superioribus, appellatione superiorum comprehendit archiepiscopos, & patriarchas. in cle. frequens. nu. 1. de extel. prela. fo. 36
- Constitutio faciens mentionem de necessitatibus quando extendatur ad pendentiam in cle. dispendiosam. nu. 1. de iud. fo. 11
- Constitutio fundans super aliquibus qualitatibus, eis uel earum altera cessante, cessat & ipsa. in clem. auerfana. nu. 5. de uita & honest. cler. fo. 17
- Constitutio loquens de feminis non extenditur ad masculos. in cle. cum romani. nu. 2. de clec. fo. 3
- Constitutio loquens de religiosis non comprehendit religiosos ecclesiasticos secularibus pœfectos in cle. religiosi. nu. 4. de testa. fo. 21
- Constitutio loquens de religiosis exemptis in pœiudicium exceptio nis non habet locum in clericis secularibus, licet eadem sit ratio in utrisque. in cle. religiosi. nu. 8. de testa. fo. 21
- Constitutio militantis ecclesie ligat delinquentem, quantumcumque occulte delinquit in cle. multorum. nu. 24. de hære. fo. 33
- Constitutio militantis ecclesie ligat delinquentem quantumcumque occulte delinquit in cle. ad nostrum. nu. 24. de hære. fo. 34
- Constitutio excusat monachos, si meliori panno utuntur in uno monasterio, seu provincia, quam in alia. in cle. ne in agro. num. 8. de sta. mona. fo. 25
- Consuetudo legitime tempore firmata, an & quando a contraria obseruantia uarietur, & liget. in clem. attendentes. num. 15. de sta. tu monacho. fo. 26
- Consuetudo non pœiudicat iuri positio, nisi sit rationabilis. in cle. generalem. nu. 3. de ga. & quali. fo. 6
- Consuetudo semel a iure damnata, an possit iterum introduci in cle. statutum. nu. 2. de clec. fo. 4
- Consuetudo ut inducatur contra ius alterius, requiritur et iussu quæ tamen potius pœscriptio est. in clem. quæ contingit. num. 6. de relig. domi. fol. 27
- Consuetudine an introduci possit, ut hospitalium sacerdotes familiaribus suis & pauperibus ibi degentibus sacramenta ministrare possint. in cle. religiosi. nu. 33. de priuileg. & excess. priuileg. fo. 37
- Consuetudine in hospitalibus si qua introducta fuerint, seruari debent, & ea cessante rediguntur sub parrochia, in qua sita sunt. in cle. quia contingit. nu. 24. de relig. domi. fu. 27
- Contrarietatem indirectam licet probare pro testis, publicatione aliorum non obstante si opponitur falsitas cum corruptione in cle. testibus. nu. 3. de proba. fo. 14
- Contra religiosos alterans negotia procurantes potest etiam positam contestari & recipere de non licentia sui pœlati, licet secus sit in muliere. in cle. religiosi. nu. 4. de procur. fo. 9
- Contrarium eadem est disciplina, ubi uerba & mens non resistit alias fecus in cle. ex frequentes. nu. 11. de sen. excom. fo. 40
- Contumacia paris uel superioris ut conuincatur, an unica sufficiat in cle. religiosi. nu. 12. de decim. fo. 23
- Contumacia, quæ resistat ex non pœtendo, consistit in actu neglecto; Appellatio uero consistit in actu positio. in cle. si ante. nu. 7. de dol. & contu. fo. 12
- Contumax in pœtendo quare appellet, & contumax in non pœtendo, non in cle. si ante. nu. 8. de dol. & contu. fo. 12
- Contumax quis dicitur uernis, fictus, euidens, & manifestus. in cle. si ante. nu. 4. de dol. & contu. fo. 12
- Contumax uerus in non ueniendo, non appellat, fortius nec euidens, si manifestus, fictus autem modo pœdicto appellat. in cle. si ante. nu. 5. de dol. & contu. fo. 12
- Contumax uerus qui dicitur an cle. pœsenti. nu. 10. de cens. 29
- Conuenio & reconuenio final tractandæ, & una sententia terminandæ sunt; & ideo ambæ debent esse eiusdem nature in clem. sape. nu. 49. de uerb. sig. fo. 43
- Conuentus in causa summaria, an possit actorem reconuenire super causa, quæ sui natura sit plenaria. in clem. sape. nu. 48. de uerb. sig. fol. 43
- Conuicti si laici, cum non sint in sacris, an sint exclusi a capitulo. in cle. ut hi qui. nu. 2. de xta. & quali. fo. 5
- Crastianibus multis, quomodo uerba hæc exponantur. in clem. si qui litante. nu. 24. de pen. fo. 38
- Cuculla, flocus, cappa, & retundellus quid sint. in cle. ne in agro. num. 12. de sta. mona. fo. 25
- Custos beneficii potest, nisi specificè ei prohibeatur, conuerrere redditus superexstantes in emptione pœdiorum ipsius beneficii. in cle. ad compendendas. nu. 12. de seq. pœss. & fruct. fo. 13
- Custodes hære. carceris non possunt officium alteri subdelegare. in cle. multorum. nu. 17. de hære. fo. 33
- Custodes hære. carceris, & alii ministri sub qua forma iuramentum pœstare teneantur. in clem. multorum. num. 16. de hære. fo. 33
- Cuxæ animarum appellatione quid ueniat. in clem. quæ de ecclesiis. nu. 1. de off. uic. fo. 7
- D**amnatis ad mortem non est penitentia deneganda, ne facra communio, nec tandem si pœitura. in cle. cum secundum. nu. 1. de pen. & remis. fo. 39
- Damnatis ad mortem non debet princeps denegare ecclesiastici sacramenta. in clem. cum secundum. numero 4. de pen. & remis. fo. 39
- Damnatorum ad mortem corpora de loco iusticia non sunt auferenda sine principis licentia. in clem. cum secundum. nu. 2. de pen. & remis. fo. 39
- Decernimus, inducitur nonum, nec est antiqui iuris declaratorium. in cle. genera. nu. 5. de xta. & qual. fo. 6
- Decimam beneficiorum non soluentes an per secularem potestatem constingi possint. in clem. si beneficiorum. numero 17. de decim. fol. 24
- Decimam antiquam, quam habet in feudum, non potest laicus donare episcopo, capitulo autem sic, & quare. in cle. si una. nu. 1. de reb. ecc. non alie. fo. 20
- Decimæ fructuum beneficiorum non debentur indistincte, & semper papæ, sed solent imponi a papa ex causa, & ad tempus. in cle. si beneficiorum. nu. 1. de decim. fo. 24
- Decimæ solutio quomodo fieri debeat, quando beneficia sunt taxata, & quando non. in clem. si beneficiorum. numero 9. de decim. fol. 24
- Decimæ solutio, non de illis rebus, sed in pecunia numerata fieri debet in cle. si beneficiorum. nu. 12. de decim. fo. 24
- Decimarum oneri an subiaceant distribuitones quotidianæ, & oblationes minutæ. in clem. si beneficiorum. numero 5. de decimis. fol. 24
- Decimas fructuum pœdiorum non soluentes, quomodo sint compellen-

In Panormitani Clementinas.

- compellendi, ut euitentur litigia. in clem. dispendiosam. nume. 8. de iudi. fol. 11**
- Decimas quando papa sibi, uel aliis indicit soluendus, debentur secundum taxationem consuetam, & montem currentem, secus si papa aliud exprimat. in cle. si beneficiorum. nu. 8. de deci. fo. 24**
- Decimas fructuum beneficiorum potest papa ad tempus & ex causa concedere principi, uel alteri. in clem. si beneficiorum. num. 7. de decim. fo. 24**
- Decimalis causa quæ dicatur. in cle. dispendiosam. nu. 7. de iud. fo. 11**
- ¶ Decretum irritans quibus casibus non operetur effectum suum in distictione. in clem. ut professores. nu. 8. de regular. fo. 24**
- Decretum papæ affectuum, uel irritantium, afficit & ignorantes. in cle. cum ei quem. nu. 3. de conce. prab. fo. 13**
- ¶ Defendendo se qui percutit, non dicitur temere, uel suadete diabolo percutere. in cle. si qui suadente. nu. 4. de pen. fo. 38**
- Defensor quot modis dicatur, & etiam diuersimode puniatur. in cle. si qui suadente. nu. 13. & a. 1. de pen. fo. 38**
- Defensoris appellatione in materia etiam delicti is uenit qui criminiosum defendit et post delictum, nisi aliud adiciatur. in clem. si qui suadente. nu. 17. de pen. fo. 38**
- ¶ Delegatus inferior a principe an possit committere nulum ministerium, seu articulum non iurisdictionalem. in clem. iudices. nu. 18. de offi. iud. fo. 8**
- Delegatus, qui prius cognouit plene de iure partium, si alteram in possessionem indue, mandat, talis est meris executor, & nullam debet admittere exceptionem. in cle. iudices. nu. 7. de offi. iud. fo. 8**
- Delegatus inferioris a principe licet non possit extraneo committere iudices suas, secus tamen est, si uult committere collegæ in illo officio. in cle. multorum. nu. 13. de heret. fo. 33**
- Delegatus principis potest subdelegare causam etiam criminalem. in cle. nolentes. nu. 7. de hare. fo. 33**
- Delegatus ad ueritatem causarum potest nulum unam causam delegare, sed etiam substitutum ad aliam unam iudicem deputare, & etiam libi potestatem reuocandi. in clem. nolentes. nu. 8. de hare. fo. 33**
- De plauto, si uerbum incluit, possit procedi tempore feriari in fauorem hominum introductum. in cle. sepe. nu. 25. de uerbo sign. fo. 42**
- ¶ Deus an exaudiat peccatores orantes in clem. si dominum. nu. 23. de reliq. & uene. sanct. fo. 35**
- ¶ Diadema, corona, & sertum, quomodo differant in clem. roman. nu. 8. de iure. fo. 14**
- ¶ Dies ieiunij septemaginta sancti, & dies Ascensionis computantur inter dies solemnes in cle. dudum. nu. 6. de iud. fo. 20**
- Des in qua interponitur appellatio, non computatur in termino ad profectum præfixo. in clem. si licet. nu. 1. de appell. fo. 16**
- ¶ Dignitatem, beneficium, & sacramentorum, annexo quoniam præfixit, quo iure & ordine fieri possit, & quæ amittantur, si non fiat. in cle. ut hi qui. nu. 1. 2. inq. ad fin. de æta. & quali. fo. 6**
- ¶ Dignitatum appellatione quid ueniat in clem. audior. nume. 3. de refer. fo. 2**
- Dignitas si unica tantum, & principalibus est in ea ecclesia, in qua prouideri alicui de dignitate mandatur, an illa debeat. in clem. 1. nu. 10. de prab. fo. 17**
- Dignitas non firmata per papam an possit de ecclesia cathedrali tolli per episcopum & capitulum. in clem. si una. nu. 12. de reb. eccl. non aliena. fo. 20**
- Dignitas, cui prouidetur per electionem, an ueniat, si mandetur prouideri alicui de dignitate uacante, uel uacatura. in cle. 1. an. 9. de p. b. fo. 17**
- Dignitatem, quæ nullam habeat præbendam, si cui conferri referatur, an de habente annexa præbendam prouideri ei possit. in cle. si iuxta. de prab. fo. 18**
- ¶ Dimidia licet cõmunicatur nomine partis, attamen quæ adicitur hoc uerbum, aliqua, tunc uerificatur in qualibet particula. in cle. quomodus. nu. 3. de fo. comp. fo. 11**
- Dimidia distributionis ad ordinem annexi promoueri retinentibus subiecta, quibus ueniat applicanda. in cle. ut hi qui. nu. 19. de æta. & qua. fo. 6**
- ¶ Discordia quia significat in cle. rom. in. nu. 3. de iure. fo. 14**
- ¶ Dispensationis in materia ferit extensio per identitatem rationis. in cle. quæ de ecclesiis. nu. 7. de offi. iud. fo. 7**
- Dispensatio super duobus beneficiis specifice nominatis, non extenditur ad aliud comprehensum uel alteri simile, secus si dispensatio generaliter fiat in cle. si p. in. es. nu. 2. de prab. fo. 18**
- Dispensationis diffinitio. in cle. ne romani. nu. 6. de elect. fo. 3**
- Dispensatio, cum sit in diuersis, non extenditur ad casum si parabile, & quare. in cle. ut si qui. nu. 13. de æta. & qua. fo. 6**
- ¶ Dispositio super materiam Christianis, & iudeis proportionabilis extenditur ad iudeos, licet nulla de eis fiat expressa mentio. in cle. ex graui. nu. 14. de usur. fo. 35**
- Dispositio super certo casu contra priuilegiatos, appolita in fine clausula, priuilegiis non obstantibus quibuscumque &c. non tollit priuilegia nisi quæ ipsi dispositioni obstat possunt. in clem. si religiosi. nu. 13. de deci. fo. 23**
- Dispositio facta per uerbum, quicquid, includit et remanum pontificem in cle. romani. nu. 6. de iure. fo. 14**
- Dispositio concepta in odium potestatis secularis non extenditur ad ecclesiasticam, licet illud fiat, propter quod fuisset locus penæ seculari in cle. multorum. nu. 4. de pen. fo. 39**
- Dispositio concepta contra religiosos non habet locum in clericis secularibus, uel laicis excedentibus contrariam, locus in religioso translatum. in clem. religiosi. nu. 1. & 2. de deci. fo. 23**
- Dispositio conditionalis cum clausula de præsentibus, puta, post mortem ex nunc &c. non operatur effectum suum, nisi post controuersiones. in cle. cum ei quem. nu. 3. de conce. prab. fo. 19**
- Dispositio continens uerba generalia excoicationis comprehendit episcopos, licet de eis specialis non fiat mentio. in cle. ad compescendas. nu. 13. de seq. poss. & fru. fo. 13**
- Dispositio damnans consuetudinem extenditur ad præteritis, & quare in cle. si una. nu. 5. de reb. eccl. non aliena. fo. 20**
- Dispositio huius clem. cessat parte consentiente. in cle. reuocatis. nu. 4. de proba. fo. 14**
- Dispositio in morte naturali, habet locum in ciuili, ex identitate rationis in cle. ne romani. nu. 8. de elec. fo. 2**
- Dispositio in dilectum loquens comprehendit res, & quicquid dicitur & one aliqua agnoscuntur in cle. ut professores. nu. 1. de regul. f. 24**
- Dispositio loquens simpliciter de monachis habet locum in omnibus tam nigris, & abbas, & reliquis in clauis agro. nu. 3. de ita mo. 25**
- Dispositio loquens de beneficio nouiter creato an habeat locum in beneficio prius extincto & nunc renunciat. in cle. literas. nu. 1. de refer. fo. 3**
- Dispositio loquens de dignitatibus habet locum etiam in beneficiis. in cle. 1. nu. 7. de prab. fo. 17**
- Dispositio loquens de hominibus & religiosis, habet locum in feminis & monialibus. in clem. cum roman. nu. 1. de elect. fo. 3**
- Dispositio penalis extenditur propter identitatem rationis, uerisimiliter etiam & in dubitante præsumptam. in cle. 1. nu. 1. de refer. fo. 1**
- Dispositio penalis disponens super nullarum celebratione seu intercessura, non extenditur ad alia diuina officia. in cle. grauis. nu. 14. de sent. excom. fo. 40**
- Dispositio priuans beneficiis obtentis, non uidebitur inhabilitare ad obtinendum, nec contra in cle. multorum. nu. 3. de pen. fo. 39**
- Dispositio aliquid prohibet non appolita decreto irritante, an actus in contrarium gelius teneat in cle. nolentes. nu. 5. de hare. fo. 33**
- Dispositio super ecclesiis parochialibus non uendicat sibi locum super non parochialibus in cle. quæ de ecclesiis. nu. 11. de offi. iud. fo. 7**
- Dispositio in eadem rebus plura facta iunguntur, qualitas posita uni non qualificat aliud, uice ambo facta eodem regulentur uerbo. in cle. ne romani. nu. 14. de elec. fo. 4**
- Dispositum in abbatibus & monachis habet locum in abbatibus & monialibus in his, quæ congruere possunt, secus contra. in clem. attendentes. nu. 21. de sta. mona. fo. 26**
- ¶ Diocesis, territorium, & districtus, quid propriè significet. in cle. ne romani. nu. 19. de elect. fo. 4**
- Diocesi non se intromittunt de iurisdictione minorum prælatorum, nisi in casu negligentia. in clem. graui. nume. 10. de elect. a miss. folio 29**
- Diocesanorum appellationem qui ueniant in clem. quantus. num. 15. de fo. compe. fo. 14**
- Diocesanorum appellatione an ueniant ordinarii qui in loco habent iurisdictionem. in clem. diocesanus. nume. 1. de uita & honestate clerico. fo. 16**
- Diocesanorum appellatione licet regulariter in materia noua non ueniant inferiores prælati, limita tamen dupliciter ut per Abb. in cle. ut constitut. o. nu. 1. de iure. pat. fo. 28**
- ¶ Districtus, diocesis, & territorium, quid propriè significet. in cle. ne romani. nu. 19. de elect. fo. 4**
- Distributionum dimidia ad ordinem annexum promoueri retinentibus subtracta, quibus ueniat applicanda. in clem. ut hi qui. num. 19. de æta. & quali. fo. 6**
- Distribut ones quot diane, & oblationes minutæ an subiaceant oneri decimarum. in cle. si beneficiorum. nu. 3. de deci. fo. 24**
- ¶ Doctores dicuntur in iure canonico, uel cuius in theologia**

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

dicuntur magistri, & idem in artibus. in clem. cum sit. nume. 2. de magi. fo. 32
 Doctoratus est honor, meritis debet inter alios honorari. in clem. cum sit. nu. 5. de magi. fo. 32
 Doctoratus & magistratus ponuntur ut diuersa. in clem. cum sit. nu. 1. de magi. fo. 32
 Doctoratus honorem quis habeat conferre, & an consuetudine in memoriali studium publicum possit haberi. in clem. cum sit. nume. 1. de magi. fo. 32
 Doctoratus honorem quis sine peccato in qualibet scientia, si sit dignus, postulat, indignum autem est peccatum presumptionis. in clem. cum sit. nu. 4. de magi. fo. 32
 Doctoratus insignia quae sunt apud exteras nationes, & quae apud nos, quae tamen sunt de substantia doctoratus. in clem. cum sit. nu. 6. de magi. fo. 32
 Doctoratus honorem cancellarius studii solo uerbo tribi post examinationem per doctores factam, qui testes periculi illius, non autem iudices sunt in clem. cum sit. nu. 7. de magi. fo. 32
 Doctorandi potestas ad quem pertineat, suspensio, uel mortuo eo, ad quem in illo loco pertinebat. in clem. cum sit. nu. 17. de magi. fo. 32
 Doctorandus non debet in suo doctoratu expendere ultra 300 libras bonon alias incidit in periculum. in clem. cum sit. num. 9. de magi. fo. 32
 Doctoratum an aliqui conferre possint de iure communi. in clem. cum sit. nu. 16. de magi. fo. 32
 ¶ Dominum temporale habentium appellatione ueniunt episcopi, & alii clerici dominum temporale habentes, licet materia sit potius in clem. grauis nu. 2. de sent. excom. fo. 40
 ¶ Donatio per Constantium ecclesiae, facta an ualuerit, & an possit pro successore reuocari in clem. romani. n. 18. de iurem. n. 14
 Dormiens offendendo aliquem, an & quibus casibus sit in culpa, peccet, & puniri possit. in clem. si furiosus nu. 3. de homic. fo. 35
 Dubitationis causa quae dicuntur, iuris dispositionem non immutat. in clem. eos. nu. 13. de consan. & ass. fo. 31
 ¶ Dux, Marchio, Comes, Capitaneus, & uasallus, quis datur in cl. praesent. nu. 1. de bapt. fo. 29
Ecclesia aduersus lapsum temporis restituitur intra quadriennium, quantum fuit tempus lationis. in clem. ab ecclesia. num. 1. de restit. in integ. fo. 10
 Ecclesia dicitur uacare ad hoc, ut capitulum exercere possit iurisdictionalia. in clem. mulorum nu. 9. de haeret. fo. 33
 Ecclesia dicitur habere fiscum, cui bona confiscanda acquiruntur. in clem. nolentes nu. 14. de haeret. fo. 33
 Ecclesia est illa, quae principaliter recipit ligandi & soluendi potestatem. in clem. abusibus. nu. 3. de pen. & rem. fo. 39
 Ecclesia, & alia loca quando & quomodo possunt fieri de mensa praelati, & tunc non semper habent specialiter gubernatores. in clem. 1. nu. 7. de scriptis fo. 2
 Ecclesia habet iurisdictionem supra illos, qui uiuunt sub quadam specie religionis, licet et reprobat. in clem. cupietis n. 6. de pen. fo. 39
 Ecclesia inferior uacans sicut uniri alteri per episcopum, descendere non dato, potest, sic & ecclesia cathedralis uacans per papam alteri episcopo uniri in clem. si una nu. 6. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 Ecclesia licet rector eius non uocato possit per episcopum uniri, unio tamen de ea sine prelato fieri non potest, & de diuersitate ratione in clem. si una nu. 5. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 Ecclesia matrix qua sic dicitur. in clem. ex frequens. num. 3. de sent. excom. fo. 40
 Ecclesia militans quomodo diu nitus sit exemplata ab ecclesia triumphanti. in clem. ad nostrum. nu. 13. de haeret. fo. 34
 Ecclesia maior appellat ecclesia matrix in clem. dnd. nu. 1. de in fa. fo. 1
 Ecclesia non restituitur ad proponendum citia, uel defectus, qui infra terminum sibi prefixum neglexit proponere. in clem. nō p. nu. 3. de pc. f. fo. 15
 Ecclesia non compellitur regulariter iudicari in cl. pastoralis. nu. 1. de re iudi. fo. 15
 Ecclesia quā diffamari dicitur in cl. & clericorū. nu. 1. de off. iud. fo. 8
 Ecclesia representatur per sacrum concilium legunt congregatur in clem. abusibus. nu. 4. de pen. & rem. fo. 39
 Ecclesia si non probauit in peremptorio, propter quod passa est sententiam, quando incipit currere quadriennium, an a hinc terminari, an a die sententiae in clem. ecclesia. nu. 17. de restit. in integ. fo. 10
 Ecclesia sicut praebenda, & ecclesia cathedrali per episcopum cum capitulo uniri potest, quare & non ipsi capitulo. in clem. si una. nu. 14. de reb. ecc. non alie. fo. 29
 Ecclesia uacans quare descendere non dato uniri potest, & non sic eius bona alienari. in clem. si una. nu. 2. de reb. ecc. non alie. fo. 20

Ecclesia uacante an episcopus cum capitulo possit aliqua statuere in praedictum ipsius uacantis, ita ut rector futurus teneatur illa obferuare. in clem. si una. nu. 9. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 Ecclesia uacare non definit ex sola electione ad eam facta, sed per confirmationem subsecutam sic. in clem. si duobus. nu. 1. ut lit. p. fo. 12
 Ecclesia una non potest alteri uniri, si u subiecti, uel loco religioso dānari per episcopum sine sui capituli consensu, qui est inscripibilis in clem. si una. nu. 3. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 Ecclesia una quibus modis possit alteri ecclesiae uniri, & quod ius ex unione conferatur. in clem. frequens. nu. 17. de excels. pra. l. fo. 36
 Ecclesia una dicitur, quia in universalis ecclesia est unum caput supremum, cui omnes de ecclesia obedere tenentur. f. papa. in clem. ad nostram. nu. 12. de haeret. fo. 34
 Ecclesia cum cathedralis, quae alia inferior suae diocesis, potest dici ipsius episcopi. in clem. attendentes. nu. 2. de sta. mo. fo. 26
 Ecclesia an competat relictio contra praescriptionem 40. annorum in clem. ecclesia. nu. 13. de restit. in integ. fo. 10
 Ecclesia decem, & alia iura spiritalia quibus hospitalibus, & quo modo accedere possint in clem. per literas. nu. 5. de praeb. fo. 18
 Ecclesia matris appellatione intelligitur in dubio de cathedrali, ratione autem admitti, uel subiectae materiae de alia principali. in clem. ex frequens. nu. 4. de sent. excom. fo. 40
 Ecclesia populi non habentes non habent de iure communi sepulturam. in clem. du. lum. nu. 7. de sepultu. fo. 23
 Ecclesiis bona licet capi aut confiscari non debeant ob delictum clericorum, bona tamen ipsorum ex ista causa capi & confiscari non prohibentur. in clem. nolentes. nu. 1. de haeret. fo. 33
 Ecclesiarum bona ubi capi prohibentur, non autem propria clericorum, non possunt capi bona, quae monachus acquirit inuitu per sonae. in clem. nolentes. nu. 13. de haeret. fo. 33
 Ecclesiarum unandarum, uel minus alteri subiacendae ius an praestari possit per inferiores episcopos. in clem. si una nu. 2. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 Ecclesiastica res quibus casibus auctoritas episcopi etiam cum consensu capituli non sufficiat, non ad archiepiscopum, sed ad papam recurritur. in clem. si una. nu. 13. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 ¶ Electio an comprehendatur sub uerbo prouisionis in clem. concessa. nu. 1. de elect. fo. 4
 Electio praestari si imminet, nec aliquis de capitulo est in sacris, quae partes sunt superioris. in clem. ut h. qui nu. 1. de acta. & qual. fo. 6
 Electio si alienus actus perditio potest dici poena. in clem. ut consue. fo. 20 de iurepat. fo. 28
 Electio, etiam prius de ea facta ipso ignorante, non potest religiosus consentire uigore licetie generalis. in clem. ecclesia. nu. 5. de elect. fo. 4
 Electioni, uel prouisioni, si quam contingeret de eo fieri, consentientia licentia religioso dari non potest, & quare. in clem. concessa. nu. 4. & 7. de elect. fo. 4
 Electione sola ad ecclesiam facta, non definit ecclesia uacare, sed per confirmationem subsecutam sic. in clem. si duobus. nu. 1. ut lit. p. nih. inno. fo. 12
 Electus in imperatore nondum coronatus an possit priuilegia concedere, & alter iura in per. exercere. in clem. romani. nu. 6. de iurec. fo. 14
 Electus duobus in discordia, uterque administrat omnem imperii iurisdictionem, donec alterius electio per papam fuerit approbata. in clem. romani. nu. 17. de iurem. fo. 14
 Eleemosinas per mendacia quae uolunt subiciuntur locorum ordinariis, non obstantibus eorum priuilegiis. in clem. abusibus. nu. 1. de pen. & rem. fo. 39
 Eligere uel praesentare deuentum ex negligentia de noluit potestas ad confirmandum in cl. quia regularis. n. 3. de sup. negl. pl. fo. 3
 Eligi prohibitis an possit postulari. in clem. cum romani. nu. 6. de elect. fo. 1
 Episcopus abundans an possit aliqua de bonis suae mensae donare ipsi capitulo. in clem. si una. nu. 13. de reb. ecc. non alie. fo. 20
 Episcopus an possit dare licentiam recipiendi sacramenta ab alio, qui a suo presbytero. in clem. religiosi n. 10. de priuilegiis & excels. priuilegiis. fo. 37
 Episcopus an possit cognoscere in aliena diocesi extraneo agere contra subditum suum. in clem. quamvis. nu. 12. de fo. comp. fo. 12
 Episcopus an & quibus casibus possit subditum absolueret a sententia suspensionis, & excommunicationis a canone promulgata. in clem. mulorum. nu. 23. de haeret. fo. 33
 Episcopus an & quibus casibus subditum absolueret posita sententia suspensionis & excommunicationis a canone promulgata. in clem. ad nostrum. nu. 23. de haeret. fo. 34
 Episcopus an dispensare possit cum nicario perpetuo ecclesiae cura caruit ratione studii intra septennium non teneatur promoueri ad sacerdotium. in clem. quae de ecclesiis. nu. 6. de off. iud. fo. 7

In Panormitani Clementinas.

Episcopus an possit dispensare super aetate ordinandorum. in cle. generalem. nu. 9. de aet. & quali. fo. 7
Episcopus delinquens in diocesi aliena, potest per episcopum diocesis puniri in cle. quamvis. nu. 18. de fo. comp. fo. 12
Episcopus d. cecilianus occasione contractus, uel rei, potest exercere iurisdictionem in alium episcopum in cle. quamvis. nu. 19. de fo. comp. fo. 12
Episcopus licet in flamm audiat, uel procuracionem accipit a male ordinato, non pro hoc vi secum dispensare, dato quod sit casus, in quo possit in cle. si summus. nu. 9. de sen. excom. fo. 41
Episcopo moniales uisitanti licet certus numerus personarum sit statutus, non tamen pro hoc procurandorum numerus statutus intelligitur restrictus in cle. attendentes. nu. 23. de sta. mo. fo. 26
Episcopus non peccat, non audiendo missam quolibet die, & quare. in cle. graui. nu. 3. de celebr. miss. fo. 29
Episcopus non potest regulariter exercere iurisdictionem in aliena diocesi inter suos subditos inuitos, & de licentia episcopi loci, & quod possit in cle. quamvis. nu. 10. de foro comp. fo. 11
Episcopus non potest dispensare, ut quis duos canonicatus habeat in eadem ecclesia licet possit dispensare in canon a & personatu, uel officio. in cle. si iuxta. nu. 7. de prae. fo. 19
Episcopus non potest dispensare in aetate cum assumendo in rectorem, uel in canonicum ecclesie curatze in cle. que de ecclesiis. nu. 9. de offi. iura. fo. 7
Episcopus per loca exempta suae diocesis potest populum solenniter benedicere, & quod alia facere praeter crucis de a. one. in cle. archiepiscopo. nu. 2. de priu. & ex. fo. 38
Episcopus non potest prohibere subditos, ne missas religiosorum audiant in cle. frequens. nu. 3. de excess. praelat. fo. 36
Episcopus potest in ciuitate plures habere officiales, aequales, & in solido. in cle. 2. nu. 1. de rescript. fo. 2
Episcopus potest ab exemptis, eorumque subditis, subsidium charitatum, in modo lerati tamen, exigere. in cle. frequens. nu. 1. de excess. praelat. fo. 36
Episcopus potest ex causa fratres sibi priuantes pro confessionibus audientis retinere, cum si non habeat qualitates requisitas in cle. dudum. nu. 26. de sepul. fo. 22
Episcopus sicut ecclesiam mensis suae, uel capituli non potest, & fortius non potest unire melle. co. in cle. si una. nu. 10. de reb. eccl. si alie. fo. 20
Episcopum qui se detinendo percutit, uel et meretur, non incidit poenitentia huiusmodi in cle. si qui suadente. nu. 3. de poe. fo. 38
Episcopum an possit sibi retinere alios casus praeter expressos in hac cle. in cle. dudum. nu. 35. de sepul. fo. 23
Episcopi an, & quod, & qualiter in locis mendicantium possint celebrare, & iurisdictionem exercere. in cle. archiepiscopo. nu. 1. de priu. & ex. fo. 38
Episcopi consensus non requiritur in permutatione iurisdictionis, licet locus sit donatione iuxta in seculari persona in cle. plures. nu. 7. de iur. pa. fo. 28
Episcopi & alii superiores possunt ex speciali gratia concedere aliis absolucionem calumniae sibi a iure uel ab homine refernatorum in cle. dudum. nu. 36. de sepul. fo. 23
Episcopi licet possint aliqua iura remittere ecclesiis uel hospitalibus, uisitationem tamen & correctionem abdicare nequeunt in cle. quia contingit. nu. 7. de relig. dom. fo. 17
Episcopi non possunt reddere nisi in locis insignibus, & quare. in cle. quamvis. nu. 6. de fo. comp. fo. 11
Episcopis competit male ablatorum incertorum dispensatio. in cle. religiosi. nu. 24. de priu. & excess. priu. fo. 37
Episcopalis dignitatis ad commutationem uide multa, & an filii, an patres debeant uocari episcopi in cle. si qui suadente. nu. 25. de poe. fo. 38
Episcopalis iurisdic. tio licet sede uacante deuoluatur ad certas personas ex privilegio, consuetudine, uel statuto, non tamen per hoc deuoluitur iurisdic. tio in euolumentum in cle. statutu. nu. 3. de elec. fo. 4
Episcopalis iuribus quod est obnoxius, tenetur etiam ad procuracionem in cle. cum sit. nu. 2. de cens. fo. 28
Examinatio personarum promouendi quando sit necessaria, & quando non in cle. romani. nu. 9. de iur. iura. fo. 14
Examinatio testium nulla potest fieri diebus feriatis in cle. iudices. nu. 2. de offi. iura. fo. 7
Examinis priuati expensis factis a doctorando non includuntur in summa taxata in doctoratu in cle. cum sit. nu. 10. de magi. fo. 32
Examinis priuati appellatione non comprehendit doctoratus tanquam pars eius, quod facit ad statuta in cle. cum sit. nu. 11. de magi. fo. 32
Examinatorum super promouendi sufficiencia deputatorum relationibus creditur, & qualiter fiat ista examinatio in cle. cum ei, quod. nu. 1. de concess. prae. fo. 19
Exceptio excommunicati omni opponi potest dilatorie, & peremptorie, & quomodo in utroque casu in cle. excommunicationis. nu. 1. de except. fo. 14

Exceptio fieri debet antequam agatur de nullitate sententiarum, quod etiam habet locum in causa criminali, cuius exceptio postmodum retractari potest. in cle. ut calumniis. nu. 1. de re iud. fo. 14
Exceptio nullitatis ubi notoria est, quo casu & remoueat illa, per quam negatur iudicis iurisdic. tio in cle. ut calumniis. nu. 9. de re iud. fo. 14
Exceptio nullitatis a duersis intentionem ubicunque tollitur, non uidetur sublati illa, per quam negatur iurisdic. tio alteri iudicis in cle. ad compescendas. num. 16. de seque. poss. & fruct. fo. 13
Exceptio ut fieri possit priusquam de nullitate agatur, tres requiruntur sententiae super eodem articulo & in cle. ut calumniis. nu. 2. & 7. de re iud. fo. 14
Exceptio omnes legitime per clausulam, summarie de plano &c. non intelliguntur sublati in cle. expe. nu. 37. de uer. sign. fo. 43
Exceptiones ad dilatorias proponendas terminus praefixus intelligitur peremptorius in cle. excommunicationis. nu. 4. de except. fo. 14
Exceptiones omnes peremptorias ad proponendum terminus praefixi potest in cle. excommunicationis. nu. 3. de except. fo. 14
Exceptio excommunicationis opponi potest in qualibet litis parte in cle. excommunicationis. nu. 2. de except. fo. 14
Ex certa scientia principem quando aliquid fecisse dicatur, cum id testibus probari non possit in cle. 2. nu. 12. de rescript. fo. 2
Ex certa scientia illud fieri dicitur, quod non fit per ignorantiam, uel per errorem unde talis clausula non requiritur in dispositione principis in cle. dudum. nu. 9. de iudi. fo. 10
Ex delicto commisso per iuratum in officio mandato non uenit puniendus principalis committens in cle. cum sit. nu. 19. de magi. fo. 32
Executio in cuius fieri non debet antequam de nullitate agatur, si talis executio esset irretractabilis in cle. ut calumniis. num. 3. de re iud. fo. 14
Executio si desit uel in minima parte eius, quod pronunciatum est, non potest agi de nullitate in cle. ut calumniis. num. 6. de re iud. fo. 14
Executio trium sententiarum non impeditur, quamuis qui uult de earum nullitate agere, reportauerit bene per eum appellatum in cle. ut calumniis. nu. 8. de re iud. fo. 14
Executio ubi mandat, quibus casibus ille debeat audiri, qui aliquod pretendit praedictum etiam extrinsecum in cle. iudices. nu. 16. de offi. iura. fo. 8
Executor ad beneficia sub conditione, si reperit illum esse uitae labilem, & deputatus, de existenti conditione ut consistit, quomodo se habere debeat in cle. cum ei quem. nu. 2. de concess. prae. ben. fo. 19
Executor ad beneficia quibus enumeratis casibus debeat iudicis partes assumere in cle. iudices. nu. 1. de offi. iura. fo. 8
Executor ad beneficia quibus casibus metus omnino executor esse dicatur. in cle. iud. ex. nu. 10. de offi. iura. fo. 8
Executor ad beneficia appellatur iudex in cle. iudices. num. 12. de offi. iura. fo. 8
Executor an possit, uel non, iudicis partes assumere, & an teneatur exceptiones admittere, ubi eligitur iuxta iudicis arbitrium. nu. 13. de offi. iura. fo. 8
Executor cui mandatur ut provideat de beneficio spectante ad collationem certi episcopi, de illo provideat non potest, quod tempore provisionis deuolutum est ad alterius collationem, licet tempore data pertinet ad priorem episcopum in cle. si de beneficio. nu. 2. de prae. fo. 18
Executor cui mandatur provideat de beneficio spectante ad collationem episcopi, an possit provideat de eo, cuius electio est deuoluta ad ipsum episcopum per negligentiam inferioris, confirmatio uero spectat ad eum iure proprio in cle. si de beneficio. nu. 3. de prae. fo. 18
Executor debet eum citare, de cuius praedictum agitur, & tunc exemplum in cle. iudices. nu. 15. de offi. iura. fo. 8
Executor deputatus ad provideandum de beneficio cum clausula, an & quibus casibus teneatur assumere partes iudicis, & quibus non in cle. iudices. num. 4. de offi. iura. fo. 7
Executor papa potest provideat de beneficio ad papam deuoluto negligentia illius, in praedictum cuius papa mandauit provideat, sed de deuoluto ex alterius negligentia, uel cessante deuolutione in cle. si de beneficio. nu. 4. de prae. fo. 18
Executor provideat de beneficiis ad papam deuolutis per negligentiam illius, in cuius praedictum scribitur, si originaliter ad eum spectabant, sed quid, si per negligentiam inferioris ad ipsum essent deuoluta, & finaliter ad papam in cle. si de beneficio. nu. 7. de prae. ben. fo. 18

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

- Executor** si notorie indigno confert, an collatio teneat, uel ad quē deuoluatur. in cle. quia regulares. nu. 8. de supp. neg. pral. fo. 3
- Executor testamentarius**, quibus casibus teneatur rationem reddere ordinario, et non petenti. in cle. religiosi. nu. 1. de testa. f. 2. 1
- Executor testamentarius** an teneatur reddere rationem, si testator ab onere reddendi cum liberaverit. in cle. religiosi. num. 10. de testa. fo. 2. 1
- Executor**, ubi aliqua non est expressa clausula, potest iudicis partes assumere; & quare. in clem. iudicis. nu. 8. de offi. uic. fo. 8
- Executori**, si tertius, non principalis, se apponat pro publico interese, an sit ab eo audiendus. in cle. iudicis. nu. 17. de offi. uic. fo. 8
- Exemptio** prelati habentis ius conferendi non impedit deuolutio nem collationis ad decessum in beneficiis non exemptis. in cle. quia regulares. nu. 6. de suppl. neg. pral. fo. 3
- Exempti**, qui inciderunt in excommunicationem propter delictum in loco exempto comm. sum. non possunt ab ordinario loci sine speciali papæ permissione absolui. in clem. cum ex co. nu. 10. de senten. excom. fo. 4. 1
- Exempti** non tenentur prestare ordinariis locorum iuramenta fidelitatis, & obedientie; nec in literis. in clem. frequens. nu. 13. de exco. pralato. fo. 3. 6
- Exempti** sunt subditi ordinariorum in multis casibus, in clement. quamuis. nu. 3. de fo. compe. fo. 1. 1
- Exemptorum** monasteriorum quot sint species, & a quibus uisiten tur. in cle. accedentes. nu. 4. de sta. mona. fo. 2. 6
- Exemptorum** prelati proprius est papa. in clem. monasterium. num. 9. de reb. eccl. non alic. fo. 2. 0
- Ex nunc**, ista uerba in aliqua dispositione apposita exponuntur, ut ualeat ex tunc in clem. ci quoniam. nu. 4. de concess. pral. fo. 1. 9
- Ex nunc**, deinceps, & similia, faciunt apparere de mente principis, qui uelit suam constitutionem illico ligare. in cle. nolentes. num. 2. de here. fo. 3. 3
- Exortatio** quid sit, & quomodo reguletur, in clem. iud. xi. num. 4. de probat. o. fo. 1. 4
- Expense** quæ, & quibus casibus sint deducendæ ante decimarum solutionem. in clem. si beneficiorum. nu. 10. de decim. fo. 2. 4
- Extensio** fit per identitatem rationis in materia dispensationis. in clem. que de celestis. nu. 7. de offi. uic. fo. 7
- Extra iudicium** quibus casibus quis possit petere ad factum compelli in cle. instrumentum. nu. 3. de pro. u. fo. 9
- Euangelistæ** quare diuersimode figurantur in c. 1. de summa Trinitate. nu. 8. fo. 1
- Eucharistia** unde dicatur in cle. religiosi. nu. 3. de priuile. & exco. priuile. fo. 3. 7
- Eucharistia** admiranda liberalitas, ubi donator uenit in dono. in cle. si dominum. nu. 9. de reliq. & uene. sanct. fo. 3. 0
- Eucharistia** mirabilis confortatio; quia fuit animæ nostræ substantiam; & qui negligit sumere debet uitæ, & cadit a uirtutibus. in cle. si dominum. nu. 3. de reliq. & uene. sanct. fo. 3. 0
- Eucharistia** mirabilis ministratio est; quia quo ad effectum, ita per malos, sicut per bonos ministratur. in clem. si dominum. nu. 4. de reliq. & uene. sanct. fo. 3. 0
- Eucharistia** mirabilis munditia est, quia nisi digna, & a dignis sumatur, propinquat mortis iudicium. in cle. si dominum. de reliq. & uene. sancto. fo. 3. 0
- Eucharistia** mirabilis transmissio; quia transmittitur etiam ad defunctos non summe malos, nec summe bonos. in clem. si dominum. nu. 8. de reliq. & uene. sanct. fo. 3. 0
- Eucharistia** mirabilis translatio; quia prece etiam iniusti fit transsubstantiatio uirtutis. uerbis, non merito sacerdotis, in cle. si dominum. nu. 7. de reliq. & uene. sanct. fo. 3. 0
- Eucharistia** sumere quantumcunque peccatum tenent nedi ecclesie, sed etiam Christi præcepto in cle. ad nostrum. nu. 22. de de here. fo. 3. 4
- Excommunicatio** est mucro episcopalis, qua nulla est maior pœna in ecclesia. in cle. ex grau. nu. 13. de usul. fo. 3. 5
- Excommunicatio**, & priuilegium, si conditio in re scripto apposita non est uera, non tenent. in cle. iud. ces. nu. 5. de offi. uic. fo. 8
- Excommunicationis** panam ab ista clem. infl. etiam non incurrit se peccantes in campis excommunicatos, uisitatores, & in re de cto. in cle. eos. nu. 3. de sepul. fo. 2. 1
- Excommunicationis** exceptio apponi potest in qualibet litis parte. in clem. ex communicationis. nu. 2. de excep. fo. 1. 4
- Excommunicationis** exceptio opp. ni potest dilatorie, & peremptorie; & quomodo in utroque casu. in cle. excommunicationis. nu. 1. de excep. fo. 1. 4
- Excommunicationis** publicitas potest esse duplex, & quomodo in cle. eos. nu. 7. de sepul. fo. 2. 1
- Excommunicationem** an quis inciderit, uel reinciderit, ubi potest probabiliter dubitari; non debet inde illam denunciare, nisi præmissa citatione & summa cognitione. in clem. si qui suadente. num. 2. 9. de par. fo. 3. 9
- Excommunicationem** incurrit religiosi non seruantes interd. cũ quod uident illius loci matrem ecclesiam obliuiscere, quamuis illa ex subdit. in cle. ex frequenter. nu. 3. de sen. excom. fo. 4. 0
- Excommunicationem** ex parte s. & t. c. t. c. quibus casibus papæ seruantes qui incurrat, uide hic enumeratos. in clem. ex frequenter. nu. 1. 4. de sen. excom. fo. 4. 0
- Excommunicatus** an debeat a scientibus euitari ante denunciationem. in c. grauis. nu. 4. de sen. excom. fo. 4. 0
- Excommunicatus** ex uiribus constitutionis reuocare, quæ habita est pro infecta, absolutione non indiget in cle. quoniam. nu. 2. de immu. eccl. fo. 3. 1
- Excommunicatus** quis de denunciari non debet, nisi prius uocetur; & quando clarissime de excommunicatione constaret. in clem. multorum. nu. 9. de par. fo. 3. 9
- Excommunicato** fuerit nuncium mittens, excommunicationem incidit. in cle. si summus. nu. 1. de sen. excom. fo. 4. 1
- Excommunicato** literas scienter scribens minorem incidit excommunicationem. in cle. si summus. nu. 4. de sen. excom. fo. 4. 1
- Excommunicato** simpliciter an debeant ecclesiastici redditus subtrahere de cupientes. nu. 8. de par. fo. 3. 9
- Excommunicatum** occultum quid sit esse in ecclesia, cautè si potest, exhibet. in cle. si scandalum. non debet exire. in cle. grauis. nu. 10. de sen. excom. fo. 4. 0
- Excommunicatus** publice si non uult exire ecclesiam tempore diuini officii, debet sacerdos dimittere officium missæ, licet hoc sit cum populi scandalo. in cle. grauis. nu. 12. de sen. excom. fo. 4. 0
- Excommunicatus** minori decedentes non debent neca meterio si perire, p. si de facto se peccantur, pœnis non est locus. in cle. eos. nu. 6. de sepul. fo. 2. 1
- Excommunicati** nominati qui dicantur. in clem. eos. nu. 9. de sepul. fo. 2. 1
- Excommunicati** uel interdicti, debent de ecclesiis, dum missarum solennia celebrantur, instantibus præsertim celebrantibus exire. in cle. grauis. nu. 9. de sen. excom. fo. 4. 0
- Excommunicatus** post mortem etiam non est communicandum. in cle. eos. nu. 4. de sepul. fo. 2. 1
- Excommunicatus** candelis accessis si quis mandatur, debet supplere, & extinguis & pendibus conuicatis in cle. si qui suadente. nu. 23. de par. fo. 3. 8
- Fabricæ ecclesiarum** an ueniat sub decimis beneficiarum in cle. si beneficiorum. nu. 1. de dec. fo. 2. 4
- Facta** plurima in eadem dispositione reperuntur, qualitas posita uni non qualificat aliud, licet ambo facta eodem reguletur uerbo. in cle. ne roman. nu. 1. 4. de cle. fo. 4
- Facies** est, in qua rei substantia fingitur in cle. sap. nu. 1. 8. de uerb. signi. fo. 4. 2
- Famuli** seu familiares religiosorum tenentur solvere decimas animalium, ceteri ipsi, qui uolunt, si uoluerint exempti; secus si essent monasterio donati. in cle. religiosi. nu. 6. de dec. fo. 2. 3
- Fauoris** appellatio etiam in materia penali includitur, quia uorem præstare criminoso, necum ante, sed etiam post delictum in cle. si quis suadente. nu. 16. de par. fo. 3. 8
- Fauori** suo quilibet renunciare potest. in clem. sap. nu. 1. 4. de uerb. signi. fo. 4. 2
- Feria** quare profesto improprie dicatur. in clem. si dominum. nu. 17. de reliq. & uene. sanct. fo. 3. 0
- Ferie** in honorem Dei fuerunt a iure certæ & sine hominis ministerio introductæ, secus in aliis. in clem. sap. nu. 1. de uerb. signi. fo. 4. 2
- Ferie** quæ sunt introductæ in honorem Dei, & sanctorum eius; quarum tempore etiam patribus confectibus, nec in plenariis, nec in summiis procedi potest. in cle. sap. nu. 28. de uerb. signi. fo. 4. 2
- Ferie** quædam sunt ob hominum necessitates introductæ, ut uindictarum, & mensium, quæ de patrum consensu in causis plenariis remitti possunt, in summiis procedi inuit etiam paribus. in clem. sap. nu. 27. de uerb. signi. fo. 4. 2
- Ferie** quædam sunt repentinæ, ideo dictæ, quia repente ex contingit principis coronatione, aduictu, uel alia re prospere gesta oriuntur, nec eis partes renunciant in cle. sap. nu. 29. de uerb. signi. fo. 4. 2

In Panormitani Clementinas.

Feriarum tres sunt species, & quomodo differant. in cle. sepe. nu. 27 de uerb. sign. fo. 42

Fideles non arcentur regulariter ad confitendum, & corpus Christi assumendum, nisi singulis annis; monachi uero singulis mensibus in cle. ne in agro. nu. 13. de sta. mona. fo. 25

Figura est alicuius rei apparens forma. in cle. sepe. nu. 18. de uerb. signif. fo. 42

Finis ad infinitum nunquam est finda æquiparatio. in cle. ad nostrum. nu. 6. de hære. fo. 34

Filiorum appellacione regulariter non comprehenduntur nepotes, quibus tamen casibus comprehenduntur, & naturales non legitimi. in cle. præf. nu. 10. de bapt. fo. 30

Foraneus officialis episcopi quis dicatur, nã ab eo ad episcopum appellatur, secus in generalibus. in cle. 2. nu. 11. de refer. fo. 2

Forma, secundum quam constituti sunt nunci Romanorum regis petentis approbationem, & coronationem ab ecclesia, uel a papa. in cle. roman. nu. 7. de iure. fo. 14

Fornicatio simplex est peccatum mortale, quantumcunque natura. in cle. illam. in cle. nec, & contrarium dicere est hæreticum. in cle. ad nostrum. nu. 19. de hære. fo. 34

Forum quis fortitur ratione originis tam propriæ, quam paternæ, & au. ex. in cle. pastoralis. nu. 14. de re iud. fo. 15

Fraternitatum appellacione quæ ueniant in cle. ad nostrum. nu. 4. de centi. fo. 28

Frater ordinis minorum licet executor testamenti esse non possit, pauperum tamen, in quos fiat distributio, elector deputari potest. in cle. religiosus. nu. 10. de procu. fo. 9

Fratres ad confessiones deputati an possint in casibus episcopo referatis abluere confitentes. in cle. dudum. nu. 34. de sepul. fo. 23

Frater & sorores de tertio ordine sancti francisci appellantur confitentes, licet uiuant in coniugio, & quare. in cle. cum ex. co. nu. 7. de sent. excom. fo. 41

Frater & sorores appellari possunt illi de tertio ordine, licet propriè non sint regulares aut religiosi. in cle. cum ex. co. nu. 6. de sent. excom. fo. 41

Frattu confessiones an liceat nolentibus numerus qualiter taxari debeant. in cle. dudum. nu. 27. de sepul. fo. 22

Fratribus ad confessionem laicorum deputatis an clerici uel laici confiteri possint sine parochiali licentia. in cle. dudum. nume. 30. de sepul. fo. 22

Fruitus, quibus clericis est suspensus, cum accrescant in clem. quoniam. nu. 6. de rit. & honest. cle. fo. 17

Funeralia quæ dicantur in cle. dudum. nu. 40. de sepul. fo. 22

Furius si licet non testatur, ita nec religionem proficetur, nec baptismum recipit, nec irregularitatem incurrit. in cle. si furiosus. num. 2. de homic. fo. 35

Furore quidam quis laborat cõtinuo, uel per interualla, & pupillus, peti potest iniuriam, sed non facere, quia quadrupedi, uel tegulæ æquiparantur. in cle. si furiosus. nu. 1. de homi. fo. 35

Generale uerbum adiectum alicui speciei licet illam speciem amplectatur, tamen speciem non inducit. in cle. 1. nume. 8. de præb. fo. 17

Grangæ, prioratus, & pensiones, an ueniant in dispositione decimarum beneficiorum. in cle. si beneficiorum. nu. 4. de deci. fo. 24

Grata informata, & uirtutes, qualiter parulis non sententibus infundantur. in cle. 1. nu. 12. de summa tri. in. fo. 1

Grata facta de beneficio, de cura non habita mentione non extenditur ad curatum, licet in fine addatur illa clausula. Quod animarum cura si illi imminet, nullatenus negatur. in cle. 1. nu. 3. de præb. fo. 17

Gratia Dei est duplex, uidelicet operans, & cooperans. & de utriusque effectu. in cle. inter. nu. 3. de magi. fo. 31

Gratia necessaria si non in eius confessione, sed in executione ipsius ad confirmationem indimitatis beneficii ponatur, per talē expressionem non ualidatur gratia. in cle. 1. nu. 6. de præb. fo. 17

Gratia habens, ut p. onideatur sibi cum beneficio acceptandi, potest acceptare sine executionis presentia, quamvis cautius sit cum illius presentia. in cle. cum ei. quem. nu. 14. de concef. pb. fo. 19

Gratiam habens cum beneficio acceptandi, potest acceptationis actum per procuratorem explicare. & quomodo id exequetur. in cle. cum ei. quem. nu. 15. de concef. præb. fo. 19

Gratiam habens expectatiam cum beneficio acceptandi infra mensem, & an possit beneficium uacans acceptare post mensem. in cle. cum ei. quem. nu. 10. de concef. præb. fo. 19

Gratiam habens, ut sibi prouideatur de beneficio, quod infra mensem duxerit acceptandum, non potest acceptatæ beneficium uacans, sed uacans solū in cle. cum ei. quem. nu. 11. de hære. pb. fo. 19

Gratiam habens ad beneficium uacans, potest acceptare beneficium uacans, etiam si uacabat tempore gratiæ. in cle. cum ei. quem. nu. 12. de concef. præb. fo. 19

Gratiam impetrans ad beneficium curatum, uel non, an teneatur, & quibus casibus, facere mentionem nedum de beneficio, quod obtinet, sed etiam de cura illius in cle. 1. nu. 4. de præb. fo. 17

Gratiam impetrans an teneatur facere mentionem de qualitatibus beneficii habiti, de cura, ord. ne illi annexo, & quantitate reddituum. in cle. 1. nu. 6. de præb. fo. 17

Gratiatio siue compulsio multiplex est f. realis, p. sonalis, directa, in directa. in cle. gratis. nu. 13. de sent. exco. fo. 40

Gratia omnia debent cum consensu capituli per episcopum expediri in cle. si una. nu. 3. de reb. eccl. non alie. fo. 20

Gratius quod est, debet prius expediri. in cle. dudum. nu. 5. de sepul. fo. 22

Gratiam habens conditionalem ad beneficium obtinendum, an præferatur secundo pure impetranti, uel sub conditione, quæ prius fuit purificata, maxime si ista secunda impetratio fuit in forma grangæ in cle. cum ei. quem. nu. 6. de concef. præb. fo. 19

Gratiam habens ad beneficium uacans, potest acceptare beneficium uacans, etiam si uacabat tempore gratiæ. in cle. cum ei. quem. nu. 12. de concef. præb. fo. 19

Gratiam impetrans ad beneficium curatum, uel non, an teneatur, & quibus casibus, facere mentionem nedum de beneficio, quod obtinet, sed etiam de cura illius in cle. 1. nu. 4. de præb. fo. 17

Gratiam impetrans an teneatur facere mentionem de qualitatibus beneficii habiti, de cura, ord. ne illi annexo, & quantitate reddituum. in cle. 1. nu. 6. de præb. fo. 17

Gratiatio siue compulsio multiplex est f. realis, p. sonalis, directa, in directa. in cle. gratis. nu. 13. de sent. exco. fo. 40

Gratia omnia debent cum consensu capituli per episcopum expediri in cle. si una. nu. 3. de reb. eccl. non alie. fo. 20

Gratius quod est, debet prius expediri. in cle. dudum. nu. 5. de sepul. fo. 22

Gratis duabus penditibus in eadem ecclesia super consimili beneficio, quarum prima est sub conditione nondum purificata, sed in forma huius clem. secunda uero est purificata, & talis, quæ alii est magis ordinarii, cuius tale beneficium esse debeat in clem. cum ei. quem. nu. 7. de concef. præb. fo. 19

Habitare seorsum & habitare permixtum quomodo intelligatur in cle. cedit. nu. 1. & 3. de iud. fo. 32

Habitatio assumptio, uel delatio an & quando tacitam inducat professionem. in cle. eos. qui. nu. 1. de regula. fo. 24

Habitus delatio, quo professi, nouitii, & uitam communem cum eis gerentes utuntur, non inducit professionem in eo, qui in pupillarietate illum assumpsit, quocunque tempore deferatur in religione in cle. eos. qui. nu. 3. de regula. fo. 24

Habitus delatio patenter distinctus in colore, scissura, uel forma quantumcunque tempore non inducit professionem. in cle. eos. qui. nu. 2. de regu. fo. 24

Habitus delatio extra religionem quantumcunque tempore non inducit professionem. in cle. eos. qui. nu. 4. de regula. fo. 24

Habitus diuersitatem quo casu inducat diuersitas coloris in cle. cõ. romani. nu. 2. de elec. fo. 3

Habitus distincti latenter, pura per benedictionem, delatio inducit per annum professionem in monasterio, in quo delatus est. in cle. eos. qui. nu. 6. de regula. fo. 24

Habitus etiam indistincti delatio inducit intra annum post pubertatem professionem in clem. eos. qui. nu. 5. de regula. fo. 24

Habitus monachorum nigredo quare fuerit inuenta in cle. ne in agro. nu. 1. de sta. mona. fo. 25

Habitus nouitiorum delatio per annum tacitam inducit professionem, si post pubertatis annos quis portauerit in cle. eos. qui. nu. 11. de regu. fo. 24

Habitus professorum assumptio inducit professionem in genere, si triduo perseverauerit in cle. eos. qui. nu. 7. de regula. fo. 24

Habitum clericis sub habitu clericorum secularium portans an incurrat apostasiam. in cle. quoniam. nu. 10. de rit. & honest. cl. fo. 17

Habitus monachorum nigredo quare fuerit inuenta. in cle. ne in agro. nu. 1. de sta. mona. fo. 25

Hæreticus quis sit, & tam largè, quam strictè in cle. ex graui. nu. 18. de iur. fo. 35

Homo mortalem uitam agens per Dei etiam potentiam absolutam non uidet possit obtinere omnem gradum perfectionis beatificæ. in cle. ad nostrum. nu. 1. de hære. fo. 34

Homo in quocunque perfectionis statu sit, debet semper orare, ut diuina uirtute perfecteretur, ad quam perfectionem uirtus propria non sufficit. in cle. ad nostrum. nu. 9. de hære. fo. 34

Homo qui d. ffamari dicatur. in cle. & clericorū nu. 2. de off. uic. fo. 8

Homologus, & uasallus cum, quid sit, & quomodo fiat in cle. pastoralis. nu. 13. de re iud. fo. 15

Hospitalia religiosa ad alium, quam ordinarium pertinere nō possunt, nisi fundator de consensu ipsius ordinarii, hoc statuerit, uel consuetudine legitime præscripta fuerit indutum. in cle. quia contingit. nu. 4. de relig. dom. fo. 27

Hospitalis non curatum ut ualeat per suos presbyteros familiaribus, domesticis, & pauperibus suis sacramenta conferre, solus papa per totum urbem, & episcopus in sua diocesi priuilegium concedere possunt. in cle. religiosi. nu. 32. de priu. & excess. fo. 37

Hospitalis sine auctoritate episcopi adiectum, religiosum non est

Repertorium rerum ac sententiarum memorabilium

- est, inio potest erectorem quancumque prenitere. in cle. quia contingit nu. 26. de reli. dom. fo. 27
- Hospitalia, etiam si habet ecclesiam annexam legatus etiam de laterane non contineat titulum in clem. per literas. nu. 7. de prab. fo. 18
- Hospitalia, & ecclesiam spectantem ad presentacionem laici patroni papa pferit, si de hoc in eius literis fiat mentio, nam ecclesiarum provisiones non sufficiunt in clem. per literas nu. 6. de prab. fo. 18
- Hospitalia ut sit religiosum, & perpetuum, altera que & communiter habeat, requiritur auctoritas episcoporum in cle. quia contingit. nu. 2. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalia presidentis negligentiam episcopus supplere potest; & quibus modis de tali negligentia constat in clem. quia contingit. num. 8. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalia, & alia loca quibus casibus in beneficium conferuntur, possunt etiam cum his beneficiis permutari in clem. ne concessione. s. nu. 2. de rer. permu. fo. 20
- Hospitalia, & alia loca pia an includantur in dispositione de decimis beneficiorum loquente in cle. si beneficiorum. nu. 2. de deci. fo. 24
- Hospitalia militarium ordinum & aliorum religiosorum a quibus sine exempta, & a quibus non in clem. quia contingit. nu. 23. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalia non ueniant in provisione clericorum per literas beneficiales in cle. per literas nu. 1. & 5. de prab. fo. 18
- Hospitalia rectoribus, an in perpetuum, an quando placuerit, committi possint in cle. quia contingit. nu. 16. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalium rectores ultra uictum & vestitum non possunt reddere; & si uictus in usus suos convertere, in clem. quia contingit. nu. 2. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalia ut clericis secularibus in titulum conferantur, consuetudo non ualeat, nisi in duobus casibus in clem. quia contingit. nu. 15. de reli. dom. fo. 27
- Hospitalibus quibus, & quomodo accedere possint ecclesiarum, decimarum, & a tassationibus in cle. per literas. nu. 5. de prab. fo. 18
- Hospitalibus non alterio subiectis, qui prelati debeant in cle. quia contingit. nu. 14. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalibus prelati possunt, non tamen in titulum, nec dum clerici seculares, sed etiam laici filios, uel uxores habentes, uti sint suspecti de dilapidatione, in cle. quia contingit. nu. 1. de reli. dom. fo. 27
- Hospitalibus religiosi prelati non possunt; & quare in clem. quia contingit. nu. 13. de relig. dom. fo. 27
- Hospitalium rectores quales esse debeant, alias eorum electio est ipsi iure nulla in cle. quia contingit. nu. 11. de relig. dom. fo. 27
- Horis canonicis non obligantur clerici non beneficiarii in minoribus tantum constituti in cle. graui. nu. 1. de elec. miss. fo. 29
- Horae canonicæ psalmi & psalmi debent debui in ecclesiis cathedralibus, & collegiatis; nisi autem ecclesiis sufficit, quod officia divina debent dici, licet non can. entur in cle. graui. num. 11. de elec. miss. fo. 29
- Humilitas, quid sit, unde dicatur, & de tribus eius gradibus in clem. cum de quibus nu. 8. de relig. dom. fo. 27
- Hymni, & Trenti, qui sint, & quomodo differant in clem. si dominum nu. 19. de reli. q. & uene. sanct. fo. 30
- I**eiunia, quæ solent indei inquisitis ad ueritatem eruam, an sint tormentatur prohibitis tormentare, sic prohibita talia tenentia indicere in cle. multorum nu. 3. de hare. fo. 33
- Ignorancia iuris non excusat, quominus attentans tactum excommunicationis pena damnatum, incedat in ipsam excommunicationem in cle. eos. nu. 2. de confan. & an. fo. 31
- Imperator incoronatur triplici corona, de qua materia, a quibus, & in quibus locis, uide remiss. in cle. romani. nu. 15. de iure. fo. 14
- Imperator licet fidelitatis iuramentum præstet Romano pontifici, subdit tamen imperatoris de temporalibus domino ecclesie non conficiuntur in clem. romani. nu. 14. de iure. fo. 14
- Imperator non debet appellari ex sola electione in imperatorem, ab ecclesia etiam recepta, nisi incoronetur in clem. romani. num. 11. de iure. fo. 14
- Imperator potest ratione criminis absolueret omnes uasallos, a fidelitate, quia tenentur criminoso in cle. pastora. nu. 16. de re. iust. fo. 15
- Imperator simplex iuramentum præstat papæ tribus diuersis locis in cle. romani. nu. 21. de iure. fo. 14
- In dictio quando iungitur ablatino, significat intrinsece, si de quando accusator, tunc significat extrinsece in cle. general. m. nu. 7. de acta. & quali. fo. 6
- Inponitur quando pro ualde, in clem. pastoralis nu. 2. de re. iust. fo. 15
- Indago quid sit in cle. multorum nu. 2. de hare. fo. 33
- In 18 anno quem esse debere, aliud est, & aliud est dicere, quem esse, seu esse debere. 18. annorum in clem. general. m. num. 6. de acta. & quali. fo. 6
- Indefinita æquipolet uniuersali etiam in penalibus in clem. quoniam nu. 3. de iura. & hone. cler. fo. 17
- Inducere debitationem an sint de forma iudicii, etiam ubi procedi non simpliciter & de plano in cle. sepe nu. 20. de uer. sig. fo. 42
- Indulgentia quæ a uere poenitentibus & confessis dantur, licet id diffinita sit, amare tamen interpretari non dectet in cle. si dominum. nu. 19. de reli. q. & uene. sanct. fo. 31
- Indulgentia ut quis gaudeat, in ecclesia, & non in alio loco, orandum est in cle. si dominum nu. 30. de reli. q. & uene. sanct. fo. 31
- Infirmi ab episcopo potest in mortis articulo absolueret in casu papæ reservato facta electione proximi, si tempus patatur in clem. ad uoluntatem nu. 20. de hare. fo. 33
- Infirmi ab episcopo potest in mortis articulo absolueret in casu papæ reservato, facta electione tamen proximi, si tempus patatur in clem. multorum nu. 26. de hare. fo. 33
- Infirmos a papa non debent absolueret, nisi in forma ecclesiæ in cle. si summus num. 7. de licta. xco. fo. 41
- Infirmi iurisdictionem habent an possint iurare legem superioris apponendo, uel augendo per in cle. ne romani. nu. 2. de cle. fo. 3
- Infirmos episcopi de suis feodibus expulsi, inquitur contententiam exercere iurisdictionem eis competentem in al. c. si de c. q. e. cibus in cle. quoniam. nu. 1. de foro. con. p. io. 11
- Infirmis, & senectus est causa probabilis dispensandi cum aliquo super pena de clem. in cle. religiosum. nu. 20. de prab. & exc. fo. 37
- Infula, & palles quid significant in cle. quoniam nu. 11. de iura. & hone. clerico fo. 17
- Inhabitationis ad beneficia panam potest impetere episcopus, aut legatus, tam clerico, quam laico, in perpetuum, & ad tempus in clem. quoniam nu. 3. de iura. & hone. clerico. fo. 17
- Inhabilis ad beneficia obtinenda recentis obicitis non potest etiam permutare sua, ita obicitam in clem. si qui. suadente. nu. 22. de prab. fo. 38
- Iniam inter se non d. clem. qui uult capere, ut ad iudicem debeat in cle. si qui. suadente. nu. 20. de prab. fo. 38
- In iuram proximo merendū, licet ille prius uocauerit, licet repellere in cle. si qui. suadente. nu. 19. de prab. fo. 38
- In iungo, & oportet, ista uerba sapient præceptum in cle. quia contingit nu. 9. de relig. dom. fo. 27
- In materia dispensationis hic extensio per identitatem rationis in cle. quæ de ecclesiis nu. 3. de officio. fo. 7
- Innotata post electionem lite pendente, reuocanda sunt in prelium statum ex mero iudicii officio, scilicet lite non pendente, quia tunc libellus & lites contra statum requiruntur in clem. cum lite pendente. nu. 1. de lit. pend. nu. 10. de prab. fo. 38
- Innotare postea quando aliquid datur, & quando non in cle. cum lite pendente nu. 2. de lit. pend. fo. 13
- In oratione aliquando in peccato, & nunquid temporalia peccata liceat in cle. si dominum nu. 2. de reli. q. & uene. sanct. fo. 30
- In promissio si post aliquorum actum emendationem subiciatur clausula generalis, an ueniant sub tal generalitate casus etiam maiores expressis, & qui ueniant, & qui ueniant in clem. non potest in 4. de prom. fo. 9
- In prauitatem in iuramentum permutat omnia causa non ualeat collatio alteri facta, nec electio, seu presentatio in cle. ne concessione. nu. 8. de rer. permu. fo. 20
- Inquisitor hæreticæ prauitatis delegatum non ordinariam habet iurisdictionem, officium tamen mortuo papa non expirat in cle. ne romani. nu. 16. de elec. fo. 4
- Inquisitor hæreticæ prauitatis potest nedum citationes, sed sententiarum prolationes committere, & totam causam, & uicarium, seu substitutum dare in cle. nolentes nu. 6. de hare. fo. 33
- Inquisitor hæreticæ prauitatis & episcopus licet non nalcant illiis modis prætextu officii exigere pecunias, penas tamen pecuniarias si uis applicandas impetere & exigere possunt in cle. nolentes. nu. 10. de h. c. fo. 33
- Inquisitor hæreticæ prauitatis quæ non possit exercere contra inquisitos sine episcopo locum in cle. multorum nu. 6. de h. c. fo. 33
- Inquisitor hæreticæ prauitatis & episcopus an possit unus sine alio terre sententia absolutoriam in cle. multorum nu. 7. de hare. fo. 33
- Inquisitor licet possit ex causa remoueri ab officio & corrigi a suo prelati, facta tamen uirtute officii non potest alterare, sed recurrendum est ad papam, quo dependet immediate inquisitorum iuridictio in cle. nolentes. nu. 15. de hare. fo. 33
- Inquisitori, siue episcopo quæ perm. ista sint exercere contra inquirendum.

In Panormitani Clementinas.

rendum in cle. multorum nu. 3. de hære. fo. 33
 Inquiritores hæreticæ prauitatis debent accipere 40 ann. etiam si de
 putentur per prælatos provinciales, uel nuntios alios, uel epi-
 scopos in cle. nolentes. nu. 3. de hære. fo. 33
 Inquiritores hæreticæ prauitatis si de facto minoris ætatis 40. anno.
 fuerint deputati, talis commissio ualeat in clem. nolentes. nu.
 4. de hære. fo. 33
 ¶ In sacramento corporis & sanguinis multa mirabilia denotantur.
 Primò mirabilis productio; quia de celo productum est, & ad
 nocem sacerdotis aperitur coeli in clem. si dominum. nu. 2. de
 reliq. & uener. sancto. fo. 30
 In facis si nullus de capitulo reperitur, & imminet negotia, per
 quem expediri debeant in cle. ut h. qui nu. 10. de æta. & qua. fo. 6
 Insolentia quid sit in cle. & clericorum nu. 4. de offi. iudic. fo. 8
 Insultus in ecclesia ut clausula, debet habere focum, secus si tan-
 quam ut qui libet clericus in cle. quare regulares. nume. 15. de sup.
 negl. p. cl. fo. 5
 ¶ Instrumentum ut ualeat, debet tabellio de eo esse rogatus in clem.
 romani. nu. 3. de iur. fo. 14
 ¶ Interdicti tempore quamuis possint diuina celebrata uoce in
 quatuor seculis anni, non tamen licet tunc mortuos in cimiterio
 sepelire, & sacramenta prohibita ministrare in cle. eos. uam. 3.
 de sepul. tu. fo. 21
 Interdictus non nominatim potest in cimiterio sepeliri, dum mo-
 do locus non sit interdictus in cle. eos. nu. 8. de sepul. fo. 21
 Interdicti non licet soluere nec in capellis, nec in ecclesiis insigni-
 bus in cle. graus. nu. 7. de sent. exco. fo. 40
 Interdictum, quod ecclesia matrix obseruat, religiosi tenentur serua-
 re, quamuis ex aliqua in illa causa præcedatur nullum in clem.
 ex frequentibus. nu. 13. de sent. exco. fo. 40
 Interdictum, quod in urbe ecclesia si tuat, religiosi, qui non sunt
 de illa diocesi, seruare non tenentur in cle. ex. ut quentibus. nu.
 8. de sent. exco. fo. 40
 Interdictum excommunicati debent a celebrantibus nominatim
 moneri, ut ex eadem ecclesia ad hoc ut in nouam incidit excom-
 municationem, quæ sed apostolica referatur in cle. graus. nu.
 16. de sent. exco. fo. 41
 Interdicti mentio in iure simpliciter habita, locum sibi nendicat in
 quolibet interdicto, siue latum ab homine, siue a iure in cle. gra-
 us. nu. 3. de sent. exco. fo. 40
 Interdicti locum subiectum sciens, an illud seruare teneatur denū-
 ciatione a iudice prius non tacta in cle. graus. nu. 4. de sent. exco. fo. 40
 Interdicti iudex, uel excommunicationis prætextu clerici a diuinis cele-
 brare, uel quem euitare non tenentur, nisi sit facta per iudicem de-
 claratio in cle. graus. nu. 6. de sent. exco. fo. 40
 ¶ Interpellatio ut quem in mora constituat præsertim ad penam,
 oportet qd fiat per eum cuius interest in clem. religiosi. nu. 30. de
 priu. & exco. priu. fo. 37
 ¶ Interpretatio licet fiat stricta in beneficiis, contra tamen con-
 cedenam fit larga in cle. si de benef. o. nu. 6. de prob. fo. 18
 ¶ Interrogare potest iudex partes in summariis, etiam post conclu-
 sum in causa, ad partis instantiam & æquitatem suadente in clem.
 sepe. nu. 7. de uerb. sig. fo. 43
 ¶ Intimatio a cuius actus ubi requiritur, quo casu sufficit scientia
 eiusdem actus intimandi, & quibus in cle. causam. nu. 3. de cle. f. 4
 Intimatio appellatis, uel alterius scripturæ quando fit, eius ex-
 pensis dari debet, uel uisum nomine sit intimatio in clem. causam. nu.
 me. 1. de cle. fo. 4
 Intimatio debet fieri ad domum solite habitationis in cle. causam.
 num. 2. de cle. fo. 4
 ¶ Inventarium non solum de rebus mobilibus, sed etiam immobili-
 bus debet confici in clem. quia contingit nu. 2. de re. sig. fo. 27
 ¶ Io. Andr. studuit in sacra pagina in clem. ad nostrum. num. 2. de
 hære. fol. 24
 ¶ Irregularitatem non euitat, qui cum fugiendo potest euitare mor-
 tem in iudice seu occidit aggressorem in clem. si furiosus. nume. 4.
 de homici. fo. 35
 ¶ Italia ita quare interdicta sit, & quare clerici in ea celebrantes
 sint irregulares in cle. præfenti nu. 6. de cens. fo. 28
 ¶ Iubco, hoc uerbum est preceptum, & obligat ad peccatum in
 cle. præfenti. nu. 1. de cens. fo. 28
 Iubilare, & plaudere quid sit in clem. si dominum. num. 20. de reliq.
 & uener. sancto. fo. 30
 ¶ Iudex asserentes usuram non esse peccatum non ex hoc in eundem in
 hæresim, ut per ecclesiam puniri possint, nisi inter christianos ta-
 lia dogmatizarent in clem. ex graus. num. 19. fo. 33

Iudex super usu ris potest compelli ad edendum rationem librum
 etiam per censuram indire etc. in clem. graui. nu. 14. de usu. fo. 35
 Iudex non habet specialem linguam in uulgari, nam ea euauit
 in cle. inter. nu. 7. de magi. fo. 32
 Iudex non compellitur regulariter per ecclesiam, sed per iudices
 seculares, casus tamen exceptos uide remissive in clem. cum iu-
 dai. num. 2. de proba. fo. 14
 Iudex non possunt principes præuilegiare in his, quæ sunt appro-
 briata fidei in cle. cum iudai. nu. 3. de proba. fo. 14
 Iudex a quo, & iudex ad quem, qualiter se habere debent, cum con-
 tumax præfentis appellat in cle. si ante. nu. 6. fo. 12
 Iudex datus cum clausula, simpliciter de plano & si uidet ex pro-
 cessu feriarum tempore agitando partem legi, debet super sedere,
 & quare in cle. sepe. nu. 3. de uerb. sig. fo. 43
 Iudex datus, ut procedat summarie & non tenetur, sed potest pro-
 cedere tempore feriarum ob necessitates hominum introducta-
 rum in cle. sepe. nu. 3. de uerb. sig. fo. 42
 Iudex debet elaborare in omnibus causis, & præsertim in summa-
 riis, ut licet, quam possit, breuiorem faciat & quibus mediis hoc
 consequi possit in cle. sepe. nu. 3. de uerb. sig. fo. 43
 Iudex nisi non papa non potest regulariter citare per edictum in
 cle. dudum. nu. 7. de iud. fo. 10
 Iudex non debet declarare quem incidisse in penam constitutio-
 nis illo prius non uocato in cle. præfenti. nu. 7. de cens. fo. 28
 Iudex, nu. 10. minister, seu examinatio, quando efficiatur, qui te-
 ritum recepto o. deputatur in cle. iudices. nu. 1. de offi. iudic. fo. 7
 Iudex qui dicitur competens, seu idoneus in clem. cum sit penden-
 te nu. 4. ut lit. pen. fo. 13
 Iudex qui potest ratione suspicionis recusari agente administra-
 to ecclesie immediato, poterit recusari agente superiore media-
 to de iuribus ipsius ecclesie inferioris in cle. 1. nu. 4. de ref. fo. 2
 Iudex, qui procedit sine figura & potest etiam multa altera parte
 assignare terminum ad ponendum & articulandum simul; secus
 in una utraque parte in cle. sepe. nu. 9. de uerb. sig. fo. 43
 Iudex potest recusari in iudicio deliberantis in cle. sepe. num. 21.
 de uerb. sig. fo. 42
 Iudex potest, iam in summariis, quam in plenariis ex officio ad in-
 stantiam tamen partium ipsas partes interrogare, ubicunque q-
 quitas suadet in cle. sepe. nu. 69. de uerb. sig. fo. 43
 Iudex si aliquid ex officio facere potest, & non faciat, non potest ab
 eo appellari in cle. 3. nu. 3. de ref. fo. 2
 ¶ Iudex a beneficio commissum, si præterminatur, pars laica potest
 appellari, secus si iudex nolumini, uel potestati committatur in
 clem. sepe. nu. 3. de uerb. sig. fo. 43
 Iudex quando aliqua facultas datur, non tenetur illam exercere ex
 partium petitione, sed ad beneplacitum suum in cle. dispendio-
 sam. nu. 12. de iudi. fo. 11
 Iudex ordinarii extra papam, & legatum eius possunt citare, & cau-
 sam committere ultra unam dietam in clem. 1. nu. 3. de ref. fo. 2
 Iudex, ut per priuam citationem confirmatur & perpetuatur & p-
 uenitur ad factum in cle. dudum. nu. 1. de iudi. fo. 10
 Iudicium cum pupillo & seruo non ualeat, & eorum defectu po-
 test quandoque excipi in clem. religiosus. nu. 3. de procu. fo. 9
 ¶ Iuramentum corporale ubi requiritur, non sufficit sola presentia,
 sed requiritur iactura & an sufficiat tangere quamlibet scriptu-
 ram in cle. multorum. nu. 18. de hære. fo. 33
 Iuramentum calumnix si iactetur omittatur, etiam in causis summa-
 riis, non uincitur iudicium in cle. sepe. nu. 43. de uerb. sig. fo. 43
 Iuramentum non est seruandum, si sine periculo mortis seruari non
 potest in cle. pastoralis. nu. 9. de re iud. fo. 15
 ¶ Iuris appellatio quid uenia, ut cum aliquid secundum ius deci-
 di mandatur, sciamus de quo intelligatur in pro. clem. nu. 1. f. 1
 ¶ Iurisdicatio episcopi potest licet sede uacante denolatur ad certas per-
 sonas ex præuilegio, consuetudine, uel statuto; non tamen per hoc
 denolatur iurisdictionis emolumentum in clem. si statum. nu-
 me. 3. de cle. fo. 4
 Iurisdicatio non habentium subditos in quibus casibus possit actu per
 alios prorogari in cle. religiosi. nu. 16. de priu. & exco. priu. f. 37
 Iurisdicatio quor. modis summat in clem. quamuis. nume. 14. de
 foro. compet. fo. 12
 Iurisdicatio ut perpetuetur, sufficit citationem emanasse a iudice; ta-
 men quo ad litem pendentiam, oportet qd peruenerit ad partem
 in cle. cum sit pendente. nu. 6. ut lit. pend. fo. 13
 Iurisdicatio omnium ordinariam, uel delegatam, an habeant auditor ca-
 meræ, alique auditores in cle. 3. nu. 1. de ref. fo. 2
 ¶ Ius commune fundat intentionem imperatoris in toto orbe, episco-
 porum

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

porum uero in eorum diuiciis. in clem. pastoralis. nume. 11. de re iudica. fo. 15

Ius dubium declaratur a consuetudine, & fortius a iure canonico. in cle. ecclesia. na. 8. de test. in me. fo. 10

Ius nouum uel priuilegiorum derogatum disponens de regularibus, non extenditur ad clericos seculares, licet in utriusque casu sit ratio. in cle. quia regulares. nu. 1. de supp. neg. prel. fo. 3

Ius patronatus non perditur per donationem, uel confirmationem iudicis secularis. in cle. pastoralis. nu. 17. de re iud. fo. 15

L Aycusan possitulari possit. in prelatus religiosum. in cle. cum romani. nu. 7. de elec. fo. 3

Legatus quem delegatum facere non potest, etiam ex certa sententia. in cle. & si principalis. nu. 13. de refer. fo. 2

Leuiternum quid designet. in clem. ne in agro. num. 2. de sta. monach. fo. 25

Legatione ex mero officio non uenit potestas conferendi beneficii, secus in legato Cardinali. in cle. et si ab apostolice. nume. 3. de officio uic. fol. 8

Legatus etiam de latere non confert hospitale. in titulum, etiam si habet ecclesiam annexam, nec confert ecclesiam ad presentationem laici patroni permanentem. in clem. per literas. nume. 7. de prebend. fo. 18

Legatus pape potest providere de beneficiis deuolutis ad papam, in illis tamen executor pape preestur ipsi legato quia in mandato continetur. in cle. si de beneficio. nu. 4. de preb. fo. 18

Lex noua non extendit ad causam pendente, uel decisa, etiam si ad preterita referatur. in cle. dudum. nu. 30. de sepulto. 23

Legem superioris an inferior in iudicio non habens iurare possit apponendo, uel augendo penam. in cle. ne romani. nu. 2. de cle. f. 3

Libellus quibus casibus omitti potest tacite, & expresse, & quibus casibus non in cle. sepe. nu. 13. de uer. sign. fo. 42

Libellus ne tradatur in scriptis, ius renunciare potest tacite, & expresse. in cle. sepe. nu. 13. de uer. sign. fo. 42

Libellus an sit de subdantia iudicij, ut aliter iudicium non nascatur. in cle. sepe. nu. 11. de uer. sign. fo. 42

Libellus de necessitate non exigitur, ubi mandatus procedit simpliciter & de plano. in cle. sepe. nu. 16. de uer. sign. fo. 42

Libelli exemplum triplex faciunt cauti aduocati, & peritiores asto- ris; & ad quid, & a quibus data sint inde. in clem. sepe. nu. 33. de uerbo sign. fo. 43

Libelli eblatio actoris expensis reo fieri debet. in clem. sepe. num. 47. de uer. sign. fo. 43

Libellum actor suis expensis debet offerre reo. in clem. quantum. nu. 8. de appe. fo. 16

Libere, licet dicitur excludit alterius consensum, & siue uacet ecclesia, siue non. in cle. plures. nu. 3. de iurepa. fo. 28

Libertorum appellatio uenit: filiis, nepotes, & descendentes ab eis. in cle. presentia. nu. 9. de bapt. fo. 29

Libere, ista dicitur importat, ut non exigatur alterius licentia. in cle. dudum. nu. 32. de sepulta. fo. 23

Libertus pontificalis est approbatus ab ecclesia. in clem. romani. nu. 10. de iurei. fo. 14

Libere signum, quem solingreditur in mense septembris, sic appellatur, quia tunc dies & noctes æquantur. in cle. pastoralis. num. 4. de re iudica. fo. 15

Libri, calices, & alia ornamenta diuinis officiis deputata quamuis capi non possint pro solutione decem, sed tamen est in aliis libris, atque iocalibus. in clem. si benefici. num. 16. de deci. f. 24

Librorum edendorum prouisio contra infirmos edita, extenditur ad ipsorum barres: in materia proportionabili. in clem. ex graui. num. 16. de iur. fo. 33

Libris priuatis non creditur, nisi contra conscientem. in cle. ex gram. num. 11. de iur. fo. 33

Licentia superioris tacta non sufficit in casibus in quibus tenetur subditus petere licentiam, & obtinere. in clem. religiosi. num. 6. de testam. fo. 21

Licentia generalis uigore non potest religiosus consentire electioni, etiam si p. ius de eo factum ipso ignorante. & quare. in clem. concessa. num. 1. de elec. fo. 4

Licentiam ubi quis petere, & non consequi tenetur, potest procedere alique requisitione licentia, si eius presentiam habere non potest. in cle. quamuis. nu. 17. de foro comp. fo. 12

Licentiam suscipiendi executionis officium si superior dedit, potest illam reuocare. in cle. religiosi. nu. 7. de testa. fo. 21

Licentiam fratris super confessionibus audientis concessam non potest episcopus sine causa reuocare. in clem. dudum. nume.

28. de sepule. fo. 22

L itera, aut aliam scripturam publicam, uel priuatam recipienti, in qua aliquod prauitiale continetur, quomodo id prauitiet in cle. infirmum. nu. 2. de procu. fo. 8

Litigans super certo beneficio, si beneficium ad uel receperit, quando dicatur primo remanere in cle. gratia. nu. 1. de refer. fo. 2

Litis pendencia ut inducatur, copulabell debet inferri in citatione. in cle. cum lite pendente. nu. 7. ut sit pend. fo. 13

Litis pendencia quando incipiat, & quando definat. in cle. cum lite pendente. ut sit pend. in iur. nu. 1. fo. 13

Litis mortis facit de iure pacificam possessionem in clem. ad compescendas. nu. 10. de seq. poss. & fruct. fo. 13

Locare ad iudicium tempus pte ille, qui prohibitus est alienare, obligare, ne uendere. in clem. monasteriorum. nu. 13. de reb. eccl. non aliena. fo. 20

M Achinatio quid sit in protem Clem. nu. 2. fo. 1

Machio in possessionem fieri non debet ob unius contrumaciam, quando eius rei defensor purbus competit, imo omnes sunt citandi. in cle. 1. nu. 6. de refer. fo. 2

Machometus fuit natus a quodam clerico nobili romano, qui cum tempore Bonifacii pape IIII. quendam petra impetrare non potuisset, apostolica fide in cle. eedit. nu. 12. de iud. fo. 33

Magister unde dicitur. in cle. cum sit. nu. 3. de magi. fo. 32

Male ablatorum subtractio, seu clandestina usurpatio, uel alia non canonica dispositio, uideatur tendere in prauitium episcoporum. in cle. religiosi. nu. 2. de priu. & exco. prin. fo. 37

Mandans certum d. l. et in, uel illud taciens, si in aliqua dispositio ne puniatur, an & quibus casibus pena incuratur, etiam non secuto effectu. in cle. si qui. sua. n. nu. 6. de pen. fo. 38

Mandare, & inbere, paribatur in dispositione. principis. in clem. dudum. nu. 11. de iud. fo. 11

Mandata generalia ad cedendum reuocatio cui intimari debeat in clem. cum iussio. nu. 3. de renun. fo. 3

Mandatum non facit conditionale clausula, si persona est idonea, licet illa tace intelligatur in commissione prouisionis scienda. in cle. in d. es. nu. 6. de off. uic. fo. 8

M. mala, que sunt de memoria, uel post mortem uel reuocationem illorum, quibus prauitient. in cle. quia regulares. num. 17. de suppl. neg. prel. fo. 3

M. schallus, camerarius pape, & auditor camere, quam iurisdictionem habent. in cle. ne romani. nu. 14. de elec. fo. 4

Matries ecclesie appellatione uenit materialis ecclesia. in clem. ex frequetibus. nu. 4. de sen. exco. fo. 40

Matrimonium solemnizant quid sit in clem. religiosi. nu. 4. de priu. & exco. prin. fo. 37

Matrimonium metu in constantem uirum cadente contrahentes in casibus prohibitis, non incurrunt in excommunicationem, quia matrimonium est nulum ex defectu consensus in clem. eos. nu. 6. de consang. & affi. fo. 11

Matrimonio inter aliquos prohibito, uidentur prohibita etiam sponsalia; pena tamen apponit contrahenti matrimonium, non extenditur ad contrahentem sponsalia.

Matr. ecclesia dicitur ecclesia m. or. in clem. dudum. nume. 12. de iudi. fo. 11

Mendicantium de ordine transiens non mendicantes etiam de auctoritate sed apostolice non eunt ad penas in clem. ut profefores de regula. ib. nu. 3. fo. 24

Mense lux, uel capituli sicut episcopus ecclesiam unire non potest, ita & fortius non potest unire mense communi. in cle. si una. num. 10. de reb. eccl. non abe. fo. 20

Menses 10. tantum habuerunt antiqui, & qua ratione postea. 12. mensibus annus fuerit distinctus. in clem. si dominum. nu. 13. de reliq. & uene. sancti. fo. 30

Mentio bene fieri debet. in clem. et si ab apostolice. nu. 2. de off. uic. fo. 8

Meta unde dicitur, & est iuris terminus, agri, & cuiusque rei. in clem. multorum. nu. 1. de h. re. fo. 33

Missas non est de septem horis canonicis, que ex necessitate per clericos psalli debent. in cle. graui. nu. 2. de celebr. miss. fo. 29

Missas layci audientes exire non debent ante finem & benedictionem sacerdotis, diebus scilicet dominicis, & sollempnibus. in clem. graui. nu. 7. de celebr. miss. fo. 29

Mistram sitacem, ludam sinagogam, Nos ecclesiam uocamus. in cle. eode. nu. 10. de iud. fo. 33

Monachus an sit officium in cle. dispensationem nu. 2. de iud. fo. 11

Monachus, cui episcopus contulit prioratum propter negligentiam abbatis

In Panormitani Clementinas.

abbas, non desinit esse claustralis & obedientiarus. in cle quia regulares. nu. 16. de suppl. neg. prael. fo. 5

Monachus nedum simplex, sed etiam prior non potest se ad studiū conferre sine sui abbatis licentia. in cle. ne in agro. nu. 35. de statu monacho. fo. 26

Monachus quando, & quam clemosinam facere potest, & quando non. in cle. quoniam nu. 14. de uit. & hone. cler. fo. 17

Monachus simplex an possit esse vicarius episcopi, uel coadiutor alterius prelati. in cle. 2. nu. 7. de refer. fo. 2

Monachus, si ultra iuris debitū granatur a superiore suo, potest ad superiorem superioris supplicare, uel appellare. in cle. ne in agro. nu. 36. de sta. u. mona. fo. 26

Monachum quibuscumque abbas absoluit potest, ut aliud intret monasterium in cle. concessa. nu. 6. de elec. fo. 4

Monachale ordinem non profectus non potest prebici alicui prioratui regulari, uel administrationi in cle. ne in agro. nume. 33. de statu monacho. fo. 26

Monachi, & canonici regulares intrantes curias principum animo damnificando monasterium, uel prelatum incurrunt excommunicationem ex solo etiam accessu. in cle. ne in agro. nume. 19. de statu monacho. fo. 25

Monachi non possunt uti scapuli sine cappa, nisi cum induuntur ad ferendum in iudiciis. in cle. ne in agro. nu. 11. de sta. mo. fo. 25

Monachi tenentes arma intra septa monasterii sine abbati licentia sunt ipso facto excommunicati. in cle. ne in agro. nume. 20. de statu monacho. fo. 25

Monachi unum, pluresue botones in ueste proxima habitui portare non debet in cle. ne in agro. nu. 6. de sta. mona. fo. 25

Monachos non possit habere sine socio in capella, in quo monacho habeat locum, & in quo non. in cle. ne in agro. nume. 28. de statu monacho. fo. 26

Monachum appellacione an ueniat prelati. in cle. religiosus. num. 3. de procu. fo. 9

Monachi seu unusquisque habitus, & canonicis regularibus prohibitum est accedere ad curiam principum secularium absque specia li prelatorum licentia. in cle. ne in agro. nu. 17. de sta. mo. fo. 25

Monasteria an uisitari possint pluries, quam semel in anno, & quādo, & in quibus habeat locum in clem. attendentes. nume. 7. de statu monacho. fo. 26

Monasteria singulis annis uisitari, quomodo intelligatur. in clem. attendentes. nu. 6. de sta. mon. fo. 26

Monasteria habent officia hospitaliorum, quae tam in non ueniunt sub literis beneficiis. in cle. ne in agro. nu. 14. de prael. fo. 18

Monasterio uacante, uel abbate suspensio, beneficiorum collatio ad quem deuotus. in cle. ne in agro. nu. 16. de sta. mon. fo. 25

Monachi si plures in loco currunt, potest beneficiatus, de qua uult, soluere decimam in cle. si beneficiarius. nu. 15. de deci. fo. 24

Monialis, religiosus, & clericus in sacris, impune contrahunt matrimonium, si cum papae dispensatione hoc faciunt. in cle. eos. nu. 1. de const. & affi. fo. 31

Moniales an possint nutrire comam. in clem. attendentes. nume. 11. de statu mona. fo. 26

Moniales etiam exempti tenentur ad procuracionem, quando uisitantur in cle. attendentes. nu. 12. de sta. mona. fo. 25

Monialium monasteria prelati non uisitantes singulis annis peccant in cle. attendentes. nu. 8. de statu mona. fo. 26

Monialium monasteria, quomodo, quando, & per quos uisitari debeant. in cle. attendentes. nu. 2. de sta. mona. fo. 26

Monialium monasteria, ubi subsunt alius monasteriis monialium, quando, & per quos uisitari debeant. in cle. attendentes. nume. 6. de statu mona. fo. 26

Monitio generalis sufficit, ubi non addit, nominati & qui dicitur nominati monitio. in cle. grauis. num. 17. de sent. ex. fo. 41

Mortis se quis offerre potest propter ininiam auctentiam, sicut Ambrosius, & Augustinus fecerunt. in clem. pastoralis. nume. 10. de re iudi. fo. 15

Morte naturali dispositio habet locum in civili ex identitate rationis. in cle. ne romani. nu. 18. de elec. fo. 4

Mortalitas, uel alia peccata an excuset a comparacione iudiciali. in cle. quidam. nu. 2. de appe. fo. 16

Motus proprius non ampliat gratiam, & u' in uerborum. in clem. per literas. nu. 2. de prael. fo. 18

2. de prael. fo. 17

Motu sproprii efficacia quanta sit, uide remissus in cle. per literas. num. 3. de prael. fo. 18

Mutilatio quid sit. in cle. si furiosus. nu. 7. de homi. fo. 35

Mutilatio quo ad irregularitatem contrahendam & comparatur homicidio in cle. si furiosus. nu. 6. de homi. fo. 35

Multiplicatio mirabilis in eucharistia, quia quotidie corpus conficitur, nec consumitur. in cle. si dominum. num. 3. de reliq. & ueneria. sancto. fo. 30

Mutuo recipiens pecuniam quamuis naturaliter mutuandi obligetur ad antidota, & sic ad mutuandam ei similem quantitatē, non potest tamen id deduci in pactum, alias esset usura. in cle. ex grani. num. 1. de usu. fo. 35

Natura multas nobis debet blandicias, quas plerumque uirtus cohibet in cle. ad nostrum. nu. 11. de hare. fo. 34

Natura goni alterari non debet per ea uerba, quae possunt referri ad extrajudicialem instructionem. in cle. iudices. nu. 14. de offi. uica. fo. 8

Nemine discrepante, unanimiter, & concorditer, idem significant. in cle. ne romani. nu. 17. de elec. fo. 4

Nemo in hac ita potest esse impeccabilis, & contrarium dicere est hereticum, secus secundum Dei potentiam absolutam. in cle. ad nostrum. nu. 3. de hare. fo. 34

Nobilitas & domorum temporalium appellacione ueniam episcopi & alii ecclesiarum prelati, etiam in materia poenali. in cle. grauis. nu. 1. de sent. excom. fo. 40

Nomen proprium & dignitatis si exprimitur, an uideatur contempta persona, uel dignitas in cle. & si principalis. nu. 3. de refer. fo. 2

Nominatio, d'io quid importet in cle. de excessis. nume. 8. de uit. & honest. cler. fo. 17

Non electus ad officium, si confessiones audierit, confessus absolutionis est quoad Deum. in cle. dandum. nu. 25. de sepul. fo. 22

Notarius assumptus ad officium, in quo notariatum exerceret, debet, non debet iurare, de illo fideliter exercendo, cum iuramentum in creatione prelatum fuisse debeat in cle. multorum. num. 23. de hare. fo. 35

Notarius assumptus ad officium, in quo notariatus exerceret, non debet iurare de illo fideliter exercendo, cum iuramentum in creatione prelatum fuisse debeat. in cle. ad nostrum. nu. 23. de hare. fo. 34

Notorietas non releuat ab onere proponendi, licet releuet ab onere probandi, cuius terminum intelligentiam & exempla. uide la te in cle. appellanti. nu. 2. de appel. fo. 16

Notorietas dicitur id, quod constat ex actis, in clem. presenti. nu. 12. de cens. fo. 28

Notitiorum appellacione qui ueniant. in cle. ne in agro. nume. 14. de sta. mo. fo. 25

Notumius, uel privilegiorum derogatorium disponens de regularibus, non extenditur ad clericos seculares, licet in utroque eadem sit ratio in cle. quia regulares. nu. 1. de suppl. neg. prael. fo. 5

Oblatio plenē monasterio, uel ecclesiae seculari quis dicatur. in cle. rel. glos. nu. 16. de deci. fo. 23

Obsequiare aliquid is dicitur, qui abstinet ab illo animo obseruandi, secus si non illo in mo in clem. ex frequentibus. nu. 12. de sent. exco. fo. 40

Occiderit an quis ad sui defensionem, si dubitatur, dicto occisoris non iudicatur in foro contentioso, & quid in poenitentiali. in cle. si furiosus. nu. 8. de homi. fo. 35

Occidens aliquem ad defensionem filii, fratris, si u' terius cuiuscumque pro intra illi salutem, quae aliter saluari non poterat, efficitur irregularis in cle. si furiosus. nu. 9. de homi. fo. 35

Occidere pro sua defensione quis potest sine metu irregularitatis aggressorem suum nedum tenendo arma, sed etiam uibrando cōtra eum in cle. si furiosus. nu. 10. de homi. fo. 35

Occupatores & usurpatores rerum ecclesiarum, & hospitalium possunt super illorum reptione conueniri coram ecclesiastico, & qua actione. in cle. quia contingit. nu. 1. de reli. dom. fo. 27

Officiales episcopi multiplici nomine autumantur, quique possunt esse delegati papae. in cle. 2. nu. 4. de refer. fo. 2

Officium quid sit in cle. dispendiosum. nu. 3. de iudi. fo. 11

Offert, huius uerbi uide proprium significatum in cle. sepe. nu. 12. de uerb. sign. fo. 42

Ora, & hora, quid designent. in clem. quoniam. num. 12. de uita & honesta. cler. fo. 17

Orandi modus requiritur, humilitatem corporis, cordis deuotionem, attentionem, & breuiloquium. in cle. si dominum. nu. 26. reliq. & ueneria. sancto. fo. 30

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

Oratio, & sacrificium missæ est faciendum uersus orientem. in cle. si dominum. nu. 27. de reliq. & uene. sanct. fo. 31

Oratio quid sit, unde dicatur, eius dimissio qualiter, a quo, ad quem, ad quid sit porrigitur, & eius effectus uide in cle. si dominum. nu. 21. de reliq. & uene. sanct. fo. 30

Orationis effectus multos uide in clemen. si dominum num. 28. de reliq. & uene. sanct. fo. 31

Orationes nostras quare omnes sancti cognoscant in cle. si dominum. nu. 22. de reliq. & uene. sanct. fo. 30

Ordo primus Beati Francisci est arctissimus, & caret proprio. in cle. cum ex eo. nu. 2. de sent. excom. fo. 41

Ordo secundus Beati Francisci est sancte Clara, in quo licet artificum sorores tamen habent proprium in commun. in clem. cum ex eo. num. 3. de sent. exco. fo. 41

Ordo iudicarius in dubio debet seruari. in clemen. dispendiosam. num. 13. de iudi. fo. 11

Ordo iudicarius si in toto, uel in parte seruatur partibus contradi-centibus, non tenet processus in causis, in quibus mandatur pro-cedi simpliciter & de plano & c. in clemen. spe. num. 77. de uer-bo. significat. fo. 44

Ordo tertius Beati Francisci est marium & faminarum in coniu-gio etiam inuentum, & proprium in singulari habentium. in clem. cum ex eo de sent. exco. fo. 41

Ordinem iudicarium si de consensu partium iudex in causa sum-maria caput seruare, an teneatur partibus postea contradicentibus illum non seruare. in cle. spe. nu. 79. de uer. sig. fo. 44

Ordine iudicario de partium consensu non seruato licet in causis summaris iudicium ualeat, secus tamen est in plenariis. & uide de ratione in cle. spe. nu. 81. de uer. sig. fo. 44

Ordines Beati Francisci tres sunt in clemen. cum de quibus. num. 1. de reliq. domi. fo. 27

Ordinans a collatione ordinum, ordinatus uero ab executione il-lius ordinis suspenditur, si ante legitimum ætatem quis fuerit pro-motus in cle. generalem. nu. 8. de æta. & qua. fo. 6

Ordinatus loci potest facere religiosum quemcumque exemptum denunciari excommunicatum, postquam sibi consulerit eum in ciuile n. excommunicatione. in clemen. religiosi. nume. 22. de prim. & exco. priu. fo. 37

Ordinari ut qua possit ante ætatem in hac clem. præfixam, an per contrariam consuetudinem possit derogari. in clem. generalem. num. 2. de æta. & qual. fo. 6

Osculum mulieris ex causa libidinoso est peccatum mortale, etiam si natura ad hoc inclinet, & dicere contrarium, est hæreticum. in clem. ad nostrum. nu. 18. de hære. fo. 34

Pactum, & pollicitatio quomodo differant. in clem. romani. nu. 12. de iurei. fo. 14

Pacem reformare inter Christianos ad papam, & alios præ-latos spectat. in cle. romani. nu. 4. de iurei. fo. 14

Papa est Christi uicarius, & nõ Petri, quia uicarius uicarium dare non potest. in cle. romani. nu. 1. de iurei. fo. 10

Papa confert hospitale, & ecclesiam spectantem ad præsentationem sacri patroni, si de hoc in eius literis fiat mencio, cum omnes alie probationes non sufficiant. in clemen. per litteras. numero. 8. de præben. fo. 18

Papa cum excommunicato scienter participando non ligatur mino-ri excommunicatione, qua alii participantes ligantur. in cl. si sum-mus. nu. 3. de sent. exco. fo. 41

Papa est ordinarius exemptorum. in clemen. cum ex eo. nume. 12. de senten. excom. fo. 41

Papa est proprius prælati exemptorum. in clem. monasteriorum. num. 9. de reb. ecc. non alie. fo. 20

Papa etiam cum concilio non potest imponere legem papæ in cle. ut professores. nu. 10. de regu. fo. 24

Papa ex certa scientia potest citare hominem quantuncunque re-motum. in cle. dudum. num. 4. de iud. fo. 10

Papa licet al quem uocet, siue tractet sub nomine alicuius dignita-tis, non per hoc censetur illi quicquam noui iuris tribuere. in cle. si summus. nu. 8. de sent. exco. o. 41

Papa non solum sed etiam episcopi omnes possunt dici sanctissimi. & quare. in cle. si qui suadente. nu. 25. de pæn. fo. 38

Papa potest suam uel sui prædecessoris constitutionem reuocare, & illam habere pro infecta. in clem. quoniam. nume. 1. de immu. ecclesia. fo. 31

Papa potest per edictum citare remotum, quamuis de requirere nõ debent id facere. in cle. dudum. de iudi. nu. 3. fo. 10

Papa potest per quemcumque actum abfoluere excommunicatū,

dum modo abfoluere intendat. in clem. si summus. nu. 6. de sent. excomm. fo. 41

Papa sicut excommunicato participando ipsum non abfoluit, ita nec alique in euitando ipsum excommunicat in clem. si summus. nu. 1. de sent. excom. fo. 41

Papa solus potest in commissione causæ tollere substantia iudi-cii, etiam mandando ut procedatur simpliciter & de plano & c. in cle. m. spe. nu. 8. de uerb. sign. fo. 42

Papa solus quomodo & quando possit alterare usum eorum, quæ per fideles loc. ecclesiasticis & religiosis donata sunt. in cle. quia contingit. num. 5. de reliq. domi. fo. 27

Papa si simpliciter de beneficio alicui prouideri maneat usque ad cer-tam summam, an uerus ualor, an uero communis taxatio inspi-ciatur. in cle. si beneficiarum. nu. 12. de deci. fo. 24

Papa unde dicatur in procm. clem. nu. 3. fo. 1

Papa ut sit, qui a pluribus numero nominatur, possunt cardinales in actu electionis ordinare non expectato consensu duarum partium in clem. ne romani. nu. 9. de cle. fo. 3

Papæ camerarum officium quale sit. in clemen. ne romani. num. 11. de cle. fo. 3

Papæ pontificatus a quo tempore incipiat. in procmio clementi. nume. 9. fo. 1

Papam eligendi ius remanet apud illum solum cardinalem, qui ex-teris mortuis, uel de conclauis exantibus, remansit. in cle. ne ro-mani. nu. 20. de elec. fo. 4

Par in parem licet non habeat imperium, potest tamen cum re-quirere ad effectum constituendi illum in mora. in clem. nu. 10. rum. nu. 14. de hære. fo. 33

Parochi possunt quartam rectorum fratribus uendicare, & inibi habere hæredibus ne soluant in clementi. dudum. uenue. 27. de si-pu. fo. 23

Parochiæ unus ut quis in iuris subiciatur, non requiritur animos perpetuo standi, uel domicilium constituendi in cle. religiosi. nu. 17. de preu. & exco. priu. fo. 37

Parochialibus super ecclesiis dispositio facta non uendicatur sibi lo-cum super non parochialibus. in clem. quæ de ecclesiis nume. 11. de offi. u. ca. fo. 7

Pastoris boni est tondere pecus, non declinare. in clemen. ad no-strum. nu. 3. de cen. fo. 28

Patroni plurimum ecclesiarum possunt inter se intra illa diuidere, ut scilicet unus sit patronus in una, alius in alia, secus in patro-num libertorum, & quare in clem. n. si plures. numero 6. de iu-re. patrona. folio 28

Patronus an habeat præsentare clericum, sicut præsentare recto-rem. cle. plures. nu. 3. de iurepa. fo. 28

Patronus ecclesiæ curatæ potest præsentare iei religiosum, sicut secularem, dummodo non præsentet eum, ut claustralem in clementi. quia regulares. numero 11. de supplen. negligen. præ-latorum. fo. 5

Patronus ita efficitur is, qui aliquid posuit ad dotem ecclesiæ, sicut qui plus contulit in clemen. plures. nu. 1. de iurepa. fo. 28

Patronus plures potest præsentare alternatim, ut et claustrale alterna-tine fieri non possit. in clementi. plures. num. 10. de iurepa-trona. folio 28

Patronus plures præsentando non potest magis pro uno insistere, quam pro alio, secus tamen si ratione ecclesiæ præsentaret in cle. plures. nu. 9. de iurepa. fo. 28

Patronus potest præsentare nedum plures successiue, sed etiam si-mul, optio tamen eligendi episcopi est. in clem. plures. num. 8. de iurepa. fo. 28

Patroni plures possunt inter se conuenire de præsentando recto-rem alternis uicibus. in clementi. plures. numero 4. de iurepa-trona. folio 28

Patroni unus uocem unam habentis hæres uocem unam habebit, & duorum hæres duas, & sic de similibus in clemen. plures. num. 2. de iurepa. fo. 28

Peccatum mortale dicitur dupliciter, uno modo secundum suam speciem, & tunc potest non esse peccatum, alio modo ex inordi-nata & mala causa, & semper est mortale. in clem. ad nostrum. num. 20. de hære. fo. 34

Peccator quilibet etiam excommunicatus potest intrare ecclesiam causa orandi in clementi. grauis. nume. 11. de senten. excommu-nica. folio 40

Pecunia si prohibetur illicite exigi, pecunia capitur largè licet con-stitutio sit pœnalis in clementi. nolentes. numero 11. de hære-ticis. folio 33

In Panormitani Clementinas.

Pendentialis ut inducatur, oportet q̄ citatio peruenit ad partē, tamen quo ad iurisdictionem perpetuandam, sufficit citationem emanasse a iudice in clem. cum lite pendente. numer. 6. ut lite pen. fo. 13

Pendentialis quando incipiat, & quando desinat in cle. cum lite pendente. nu. 3. ut lite pen. fo. 13

Pendentialis ut inducatur, copia libelli debet inferi in citatione. in cle. cum lite pendente. nu. 7. ut li pen. fo. 13

¶ Pensiones noue imponi, & uteres augeri possunt per episcopum ex causa, non per habentem potestatem conferendi. in cle. quia regulares. nu. 13 de supp. neg. praela. fo. 5

¶ Pensiones unde dicatur. in cle. si dominum. nu. 18. de reliq. & uen. sancto. fo. 30

¶ Per illa dictio denotat perfectionem. in cle. eos qui. nu. 10. de re iud. fo. 24

¶ Peremptorium unum non sufficit, quando iura ad penam incurramur exigunt, ut quis tertio seu tribus electis moneatur. in cle. diocesanis. nu. 9. de ui. & hon. cler. fo. 17

Perfectionis quocumque gradu quis non absoluitur a ieiuniis, uel aliis ecclesiasticis praeceptis. in clementin. ad nostrum. numer. 7. de here. fo. 34

¶ Periculum unde dicatur. in clem. dudum. numer. 10. de sepultu. folio 22

Per librum arbitrium nemo potest saluari, sed oportet q̄ gratia Dei intundatur. in cle. inter. nu. 2. de magi. fo. 31

Permutationi beneficiorum capitulum se de uacante auctoritate preflare potest, & quibus non. in cle. ne concessione. nu. 7. de rer. per. nu. fo. 20

Permutationis tractatus potest licite precedere inter permutare uolentes sua beneficia. in clem. ne concessione. nu. 5. de rer. per. nu. fo. 20

Permutare beneficia uolentibus episcopus solus potest auctoritate preflare. in cle. ne concessione. nu. 6. de rer. per. nu. fo. 20

¶ Pontificis dici non possunt, uondum consecrati. in cle. si qui suadente. nu. 3. de pœ. fo. 38

Permutatio facta in si autem expectantium non praedicitur ipsis expectantibus in cle. ne concessione. nu. 1. de rer. per. nu. fo. 20

¶ Perpetuum est q̄ uale de pati. in cle. inter. de magi. fo. 31

¶ Personae principes licet luitur, & in consequentiam ecclesiam, an & quibus de cur. reitutio. in clem. ecclesiastica. nu. 12. de re. in inte. fo. 10

Personae ecclesiae si laudantur in suis iuribus non audiuntur petendo rest. in integ. in clem. ecclesia. num. 19. de restit. in integ. nu. fo. 10

Per. nax quis proprie dicatur. in cle. 1. numer. 11. de sum. Trinita. folio 1

Petitio an uerbo, an scriptis fienda sit, est in optione actoris in summaris causis, in actus tamen continuo inferenda est in cle. saepe. nu. 54. de uer. sig. fo. 43

Petitio actoris expedit reo, ut deliberare possit, an cedat, uel contentat, suasq; defensiones formet, uel ex ineptitudine absoluitur. in cle. saepe. nu. 46. de uer. sig. fo. 43

Petitionem fieri, & apud acta describi, triplicem fauorem continet, iudicis scilicet, actoris, & Rea. in cle. saepe. nu. 44. de uerbo. signific. folio 43

Petitorium suspendere, & intentare possessorium non licet in quaer. que appellatione, etiam beneficium, nisi ea deuoluatur ad papam. in cle. causam. nu. 2. de cau. poss. & prop. fo. 12

Per uerba generalia constitutionis, qua praecipitur ordinariis locorum, ut in aliquo procedant contra clericos, non uidetur data potestas contra exemptos. in clem. diocesanis. nu. 2. de ui. & hon. cler. fo. 17

¶ Plures, ista dictio licet ad minus comprehendat duos, potest tamen quosque comprehendere, in quibus sit eadem ratio. in cle. plures. nu. 1. de iurepœ. fo. 28

Pœna apposta uni ex correlatiuis, an uideat apposta alteri, licet de altero nihil dicatur in constituc. one. in cle. eos. nu. 11. de conian. & affi. fo. 31

Pœna 1. de electi. 6. habet locum, siue causa contra electum sit in curia per appellationem, siue eoram ordinario. in cle. non potest. nu. 3. de procu. fo. 9

Pœna in constitutione apposta, an intelligatur repetita in fine. in clem. quoniam. nu. 15. de ui. & hon. clericorum. fo. 17

Pœna sepelientium in cimiterio prohibitos sepeliri, quos liget, etiam non sepelientes in clem. una. eos. numero 12. de sepultu.

folio 21

Pœna simpliciter apposta, etiam si sit suspensionis ab officio, intelligitur perpetua. in cle. monasteriorum. nu. 11. de reb. eccl. non alie. folio 20

Pœna ubi imponitur eo ipso, neque monitio neq; sententia est necessaria ad illam penam incurrendam. in cle. quoniam. nu. 4. de ui. & hon. cler. fo. 17

Pœna ubi in iure non est expressa, iudici est arbitraria. in clem. religiosi. nu. 12. de testa. fo. 21

Pœna decimas non soluentibus infligitur quibus casibus procedant in cle. religiosi. nu. 11. de decim. fo. 23

Pœnam ad uitandam an quis fugere teneatur. in cle. si furiosus. nu. 5. de hom. fo. 35

Pœnam sepelientium in cimiterio sepeliri prohibitos, ut quis incurrat, requiritur scientia sepelientis. in cle. eos. nu. 11. de sepultu. folio 21

Pœnalis constitutio licet sit restringenda, quibus tamen casibus inde finita non aequipollant uniuersali. in cle. monasteriorum. nu. 5. de reb. eccl. non alie. fo. 19

Pœnalis constitutio loquens de religiosi habet locum in clericis secularibus, ubi subest ratio non solum expressa, sed indubitanter etiam praesumpta. in clementin. prima numer. 2. de re. script. folio 1

Pœnalis dispositio extenditur propter identitatem rationis, uerissimi licet etiam & indubitanter praesumpta. in cle. 1. nu. 1. de re. script. folio 1

Pœnitens, qui propter interdictum loci non fuit in cimiterio sepultus, debet relaxato interdicto in cimiterio sepeliri. in cle. eos. nu. 17. de sepul. fo. 21

Pœnitentiae sacramentum non potest, etiam cum licentia proprii sacerdotis, recipi a religioso, seu presbytero non habente curam, licet locus sit in aliis sacramentis. in cle. religiosi. nu. 15. de priuile. & exco. priu. fo. 37

¶ Pontificis appellatione etiam in materia pœnali uenit episcopus, qui renunciat loco, & non ordine. in clem. si qui suadente. nu. 1. de pœ. fo. 38

Pontificum appellatione non ueniunt electi in episcopos & confirmati, si etiam sint consecrati, etiam in concessione priuilegiorum. in clementina dudum. numero 1. de celebra. missa. fo. 29

Pontificum appellatione non ueniunt electi etiam confirmati. in cle. si qui suadente. nu. 2. de pœ. fo. 38

Possessor quando dicatur aliquid innouare, & quando non. in cle. cum lite pendente. nu. 2. ut li pen. nil inno. fo. 13

Possessorum actor an suspendere possit, & intentare petitorium, sicut potest conuerso. in clem. causam. num. 3. de cau. poss. & prop. fo. 12

Possessionem facit de finere esse pacificam litis motio. in cle. ad compescendas. nu. 10. de seq. poss. & fru. fo. 13

Possessiones an duae sint differentes species, an una tantum diuersificata per accidentia. in clementin. inter. numero 4. de magistr. folio 31

Possessorum recuperanda agens in causa beneficii, an teneatur probare titulum, seu iustificare possessionem ex titulo. in cle. causam. nu. 4. de cau. pos. & prop. fo. 12

Possessum ut aliquid sit per triennium, ubi requiritur, oportet q̄ triennium sit consummatum. in cle. ad compescendas. num. 9. de seq. poss. & fru. fo. 13

Positiones utile est semper format, licet pars aduersa neget contenta in libello, & quare. in clem. saepe. num. 56. de uerbo. signific. folio 43

Positiones, & articulos actor formare debet ex petitione sua, ex qua etiam cauebit, ne sibi obstat exceptio ex alia causa. in cle. saepe. nu. 45. de uer. sig. fo. 43

Positiones possunt fieri tam in causis summaris, quam plenariis. in cle. saepe. nu. 58. de uer. sig. fo. 43

Positorium usus luc. approbatus incipit a tempore Gregorii vi. 11. 1. in cle. saepe. nu. 7. de uer. signi. fo. 43

¶ Potestati an possit eligi prohibitus. in cle. cum romani. num. 6. de electio. fo. 3

Potestati an possit laycus in praelatum religiosum. in clem. cum romani. nu. 7. de electio. fo. 3

¶ Potestas conferendi an deuoluatur ratione negligentiae in beneficiis exemptis, quae auctoritate papae diocesanus habet conferre, & ad quem. in clem. quia regulares. numero 7. de supplen. negli. praelatorum. fo. 5

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

- P**ræbendam ex gratia apostolica expectans non potest acceptare præbendam dignitatem annexam. secus si dignitatem expectaret. in cle. si iusta. nu. 5. de præb. fo. 19
- P**ræbendæ adptione in eadem ecclesia nacta ipso iure prima, quam etiam alias legitime adpisceretur. in clemen. i. iuxta. numer. 6. de præben. fo. 19
- P**rædicare an possint feminae, & laici masculi ex commissione habentium curam. in clemen. cum de quibus. numer. 7. de relig. domi. fo. 27
- P**rædicare, & confessiones audire, licet sint de cura an marum, non propter hoc dicuntur illi fratres curati. & qui ueri sint. in cle. dudum. nu. 24. de sepul. fo. 22
- P**rædicare non licet feminis, nec laicis maribus, nec clericis non curatis, vel praelegatis. in clemen. cum de quibus. numer. 6. de relig. domi. fo. 27
- P**redicandi ad officium assumi non potest transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes. in clem. ut proficilores. nu. 6. de regular. fo. 24
- P**redicandi facultas non competit fratribus de iure communis, sed prælatis, & curatis solum. in clement. dudum. numero. 15. de sepul. fo. 22
- P**redicatores & minores ad quartam relictorum per illos, qui apud eos sepulti non sunt, minime debetur. in cle. dudum. nu. 46. de sepul. fo. 23
- P**redicatores religiosi peccant grauiter, & puniri debent, qui nominati, uel per circumlocutiones in proprii nominis habentes de trahunt prælatis ecclesiarum. in cle. religiosi. nu. 25. de pr. uil. & ex cels. priuileg. fo. 37
- P**rejudicans sibi in uno actu, non impeditur quominus in reliquis in eadem etiam causa contradire possit in cle. xape. nu. 80. de uer. sign. fo. 44
- P**raelatus negligens promoueri ad ordinem ei annexum, an priuatur uoce in eadem ecclesia. in cle. ut hi qui. nu. 14. de xta & qual. fo. 6
- P**raelatus an ueniat appellatione capituli. in clem. ut hi qui. nu. 15. de xta & qual. fo. 6
- P**raelatus etiam sine speciali mandato potest petere restitutionem in integrum nomine ecclesiarum in clem. ecclesia. nu. 9. de restit. in integ. fo. 10
- P**raelatus potest ad modicum tempus locare, uel fructus uedere sine superioris, uel proprii capituli auctoritate, & consensu. in cle. monasterium. nu. 13. de reb. ecc. non alie. fo. 20
- P**raelatus non potest interdicare ecclesias exemptas. in cle. frequens. nu. 10. de excess. præla. fo. 36
- P**raelatus procuratorem ex debito recipiens an possit pauperibus erogare fragmenta, quæ tam in mensa sua, quam familiarum colliguntur. in cle. ad notitiam. nu. 5. de cens. fo. 28
- P**raelatus potest esse procurator alterius prælati, uilitate monasterii suadente. in cle. religiosus. nu. 3. de procu. fo. 9
- P**raelatus in de negligentia, aut male a conueniatur, non sufficit unica monitio in cle. dudum. nu. 22. de sepul. fo. 22
- P**relati appellatione uenit habens beneficium, a quo potest amoueri in cle. cum romani. nu. 3. de cle. fo. 3
- P**raelati electio si imminet, nec aliquis de capitulo est in sacris, quæ partes sint superioris. in clemen. ut hi, qui. nu. 11. de xta & qual. fo. 6
- P**raelati nomine, quo casu contineatur capitulum. in cle. procurator. nu. 5. de procu. fo. 9
- P**raelato, qui compromissit, mortuo, expirat compromissum. in cle. procurator. nu. 10. de procu. fo. 10
- P**raelato translati, deposito, uel alias a prælatura remoto, de quibus iuribus capitulum agere possit in clem. procurator. nu. 6. de procu. fo. 9
- P**raelati facientes capi appellantes ab eis, debent puniri. in clem. frequens. nu. 8. de excess. præla. fo. 36
- P**raelati facientes capid clericos seu religiosos ex improis in casibus eis a iure non concessis, & sic iniuriose, sunt excommunicati. in clem. frequens. nu. 4. de excess. præla. fo. 36
- P**raelati inferiores habentes ecclesias, seu subditos pleno iure subiectos, quæ iura episcopalia possunt in illis exercere. in cle. monasteriorum. nu. 8. de reb. ecc. non alie. fo. 20
- P**raelati qui sint in cle. dudum. nu. 11. de sepul. fo. 22
- P**raelato: uni appellatione non comprehenduntur rectores ecclesiarum, siue curati. in clementina. dudum. numero. 12. de sepul. fo. 22
- P**resentandi ius habens ad beneficium, potest presentationem per litteras facere, quamuis presentatus recuset se conspectui exhibere. in clementina frequens. numero. 14. de excess. prælatorum. fol. 36
- P**resentandi ius habentes ut presentato congruam fructuum portionem assignent iuxta dispositionem in liquis cle. in quibus presentantibus habet locum, & in quibus non in cle. ut constituta. 2. de iure præla. fo. 3
- P**resentatione personarum ubi cumque requiritur, debet fieri corporaliter, nec aliter sufficit in clem. dudum. numero. 23. de sepul. fo. 22
- P**resentans, & presentatus potest agere ad remotionem illius, quem spreto patrono episcopus instituit. in clem. frequens. nu. 13. de excess. præla. fo. 36
- P**reteritum, in dispositione odiosi stat, p. maximè, & non pro tunc. in cle. dudum. nu. 14. de ind. fo. 11
- P**rimus ordo Beat. Francisci est masculorum, qui omnia religionis substantialia proficetur. in clem. cum quibus. nu. 2. de relig. domi. folio 27
- P**rincedes debet se faciliem exhibere in licentia corporum a locustis, & rectorum indulgentia. in cle. cum secundum. nu. 3. de pæ. & remiss. fo. 39
- P**rinces non possunt privilegiare iudices in his que sunt opprobria fidei. in cle. cum iudici. nu. 3. de prob. fo. 14
- P**rinces non debet damnari ad mortem de negare ecclesiastica sacramenta. in clement. cum secundum. numer. 3. de pæn. & remiss. folio 39
- P**rinces quis dicatur, maximè in privilegio principibus tributo, & unde dicatur large. s. sumpto uocabulo. in cle. present. numer. 1. de bap. fo. 29
- P**rinces si stricte sumptus quis dicatur. in cle. present. nu. 3. de bap. folio 29
- P**rincedum ex certa scientia quando aliquid fecisse dicatur, cum id testibus probari non possit. fo. 2
- P**rincedum nec large, nec stricte sumptus, qui dicatur. in cle. present. nu. 6. de bap. fo. 29
- P**rior ecclesiarum conuentualis, qui non facit se infra annum in sacrodotem promoueri, priuatur ipso facto. in cle. ne in agro. nu. 32. de sta. mona. fo. 26
- P**rior ecclesiarum conuentualis, licet sit remouibilis ad nutum, dicitur habere dignitatem, secus si sit claustralis, & quare. in cle. 2. nu. 6. de rescript. fo. 2
- P**rior ut habeat in prioratu duos monachos, si redditus non sufficiant, non est necesse. in clem. ne in agro. numer. 24. de sta. mona. folio 25
- P**rioris conuentuales prædicatorum, & guardiani minorum, non habent optionem pro eligendis confessoribus, sed ad prælatos eorum maiores hoc pertinet. in clem. dudum. numer. 17. de sepul. folio 22
- P**rioris, etiam obedientiarum, possunt agere pro suis prioratibus duritiam eorum ad imitationem. in clement. 1. numero. 5. de rescript. folio 2
- P**rioratus non sufficiens priori & socio potest uniri per ordinarium loci. in clementina ne in agro. numero. 25. de statu monachorum. folio 25
- P**rioratus, si in ecclesia est principalis prælatura, & ei per uiam electionis prouidetur, trium mensium tempus datur ad eligendum, uix tamen pro defectu. de cle. in cle. quia regulares. nu. 5. de sup. neg. prælato. fo. 3
- P**rioratus conuentualis non potest monachus obtinere nisi 25. annum antequam; & quid in non conuentuali curato, & non curato. in clementina ne in agro. numer. 30. & 31. de statu monachorum. folio 26
- P**rioratus, grangiarum, & pensiones, an ueniant in dispositione decimarum beneficiorum. in clement. si beneficiorum. numer. 4. de decim. folio 24
- P**riuilegium concessum de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, quæ animalia comprehendat. in cle. religiosi. nu. 5. de decim. fo. 23
- P**riuilegiarum derogatum ius, uel nomen, disponens de regularibus, non extenditur ad clericos seculares, licet in ut. seq. eadem sit ratio. in clem. quia regulare. numer. 1. de supplen. neglig. prælato. fo. 5
- P**riuilegium concessum expulsi habet locum in ueniensibus ad propria loca non admissis. in clementina quamuis. numero. 7. de foro compe.

In Panormitani Clementinas.

competen. fo. 11
Priuegium ecclesiis concessum potest papa tollere, seu decurtare. in cle. cum sit. nu. 3. de cens. fo. 28
Priuegium de non soluendis decimis laborum, & de nutrimentis animalium, an extendatur ad terras, & animalia, quæ aliis excolere, & nutrienda traduntur. in clementina religioſi numero 9. de decim. fo. 23
Priuegium episcopo, ut aliquid in sua diocesi possit, ubi conceditur, illud poterit explicare in loco exempto fux diocesis. in clem. quamuis. nu. 4. de fo. comp. fo. 11
Priuegium siue gratia apostolica ualet, de qua constat, licet scriptura super ea non fuerit confecta. in clem. dudum. numero 49. de sepulch. fo. 23
Priuegium uni concessum non debet ad alias personas trahi. in cle. dignum. nu. 5. de celebr. miss. fo. 29
Priuegiū pure concessi, & in uim constitutionis concessi, differentia quæ sit in tempore effectus consequendi. in proœm. clem. numero 8. fo. 1
Priuegia & scripta impediuntur per solam causæ commissionē, licet non sit secuta citatio. in clem. en. cum sit pendente. nume. 5. ut sit pend. fo. 13
Priuegiati de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, ad infirmos alia animalia an perdant priuegium in suis. in cle. religioſi. nu. 8. de decim. fo. 23
Priuegiati subiciuntur ordinario loci quo ad quatuor casus in hac clementina contentos. in clem. eos. nu. 18. de sepul. fo. 21
Procellus non ualet, si una tantum pars contradiceret, ne ordo iudicialis seruetur in causa summaria. in clementina sape. nu. 78. de uerb. sig. fo. 44
Proclius quid significet. in proœm. cle. nu. 4. fo. 1
Procurans suam captionem ne citatus ipse nadat ad curiam rom. incidit non solum in poenam huius clem. sed & contra eum proceditur tanquam contra contumacem. in clem. multorum. nu. 6. de poen. fo. 39
Procurator a prelato, recedere, uel quocunque alio beneficiato constitutus pro ecclesia, uel beneficio, reuocatur ipso facto morte constitutis, etiam re non integra. in clem. procurator. num. 1. de procura. fo. 9
Procurator eius, qui postea excommunicatur, interim non potest agere. in cle. procurator. nu. 9. de procu. fo. 10
Procurator etiam abſens constitutus, tenetur dominum defendere, nec sufficit soluere, si pro eo dominus cauit de iudicio soluendo, alias non. in cle. instrumentum. nu. 4. de procu. fo. 9
Procurator per literas constitutus priuatus constitui potest, & quomodo tales literæ probentur. in cle. instrumentum. nu. 1. de procurator. folio 8
Procurator prelati, si eo mortuo aliqua egerit, an successor prelati ea ratificare possit. in cle. procurator. nu. 7. de procu. fo. 10
Procurator unus, uel plures, clericus uel laicus, in solidum uel conſtitim, conſtitui potest ad cedendum beneficio, etiam si sit pontificalis dignitas in cle. cum illis. nu. 2. de renun. fo. 4
Procurator s officium exercere inhabilis, an reputari debeat inhabilis etiam ad substituendum, quamuis habeat mandatum. in cle. religioſus. nu. 9. de procu. fo. 9
Procuratoris renuocatio an & quando ualeat, re non integra, & absque eius certificatione. in clementi. cum illis. num. 3. de renuocatio. fo. 5
Procuratoris renuocatio facta post petitam cedendi licentiam, non diu tamen obtentam, quando teneat, & quando non. in cle. cum illis. nu. 1. de renuocatio. fo. 4
Procuratorum constituti quos non cogitur in causis arduis, etiam si conueniant occasione tux culpæ contra ecclesiam & episcopum commisse. in cle. quamuis. nu. 8. de foro comp. fo. 11
Procuratorium ad proponendum uel opponendum crimina & deſectus contra electionem, licet requiratur speciale mandatum, non tamen necesse est, crimina specificari. in clementi. non potest. nu. 1. de procu. fo. 9
Procuratorium non requirit speciale mandatum ad opponendum contra elgentes, uel formam electionis, secus contra personam electi. in cle. non potest. nu. 2. de procu. fo. 9
Procuratorum quibus casibus duret post mortem constitutentium. in cle. procurator. nu. 3. de procu. fo. 9
Proſectus preſectus non debet stare in monasterio principalis, sed in suo prioratu, seu administratione tenetur residere. in clem. ne in agro. nu. 34. de sta. mona. fo. 26
Proſectus seruando continentiam laudabilior est quam is qui illam

sine uoto seruat, & hoc triplici ratione. in clem. si dominum. num. 11. de reliq. & uen. sancto. fo. 30
Proſectio tacite uel expresse fienda exigit in masculo annum 14. in femina uero 12. nec sufficit malitia ad suppleendam ætatem. in cle. eos qui nu. 8. de reglar. fo. 24
Prohibitus alienare, obligare, uel uendere, potest locare ad modicum tempus, contra Accursii opin. in cle. monasteriorum. num. 12. de reb. eccle. alie. fo. 20
Prohibitus alicui loqui in secreto sine certæ personæ præſentia non prohibetur illi loqui de non secretis sine illius præſentia. in clem. multorum. nu. 20. de hæret. fo. 33
Promotus ante legitimam ætatem ad subdiaconatum, an habere debeat uocem in capitulo. in cle. generalem. nu. 4. fo. 6
Promotus si quis fuerit ante legitimam ætatem, ordinans a collatione ordinum, ordinatus uero ab executione illius ordinis suspenditur. in cle. generalem. nu. 8. de æta. & quali. fo. 6
Propensius, unde dicatur. in clem. ut in, qui. numero 5. de æta. & quali. fo. 6
Prouideri alicui de aliquo beneficio si in ecclesia mādatur, ubi unum tantum sit, de illo prouideri non potest, & quare in cle. 1. num. 11. de præb. fo. 17
Prouideri alicui de dignitate uacante, uel uacatura si mandetur, an ueniat dignitas, cui prouidetur per electionem. in cle. 1. num. 9. de præb. fo. 17
Prouideri de beneficio usque ad certam summam certæ monetæ si papa mandat, inspicenda est taxatio in partibus obseruata, licet plus uel minus in ueritate percipiatur. in clem. si beneficium. num. 11. de decim. fo. 24
Prouideri alicui de aliqua dignitate si mandatur in ecclesia, ubi unica tantum & principalis dignitas est, an illa debeatur. in clem. 1. nu. 10. de præb. fo. 17
Prouisio, d. tio quæ in se comprehendat. in clem. concessa. nume. 2. de elect. fo. 4
Prouisio facta de beneficio uel dignitate motu proprio ualet, licet de cura illi annexa non fiat mentio. in cle. si per dignitatem. num. 1. de præben. fo. 17
Prouisio facta clericis de hospitalibus in beneficium, est ipso iure nulla. in clem. quia contingit. nu. 22
Prouisus de ecclesia parochiali, licet adhuc presbyter non sit, potest suo parochiano dare licentiam, ut ab alio presbytero sacramenta recipiat. in clementina religioſi. nume. 8. de priui. & excess. priuile. fo. 37
Publicanum superior declarare potest in poenā incidisse, etiam non conueniente eo, qui exactus soluit. in clem. præſenti. nume. 13. de cens. fo. 29
Publicanos inter, & deferentem rem ecclesiæ, si contentio oriatur super illis rebus, uel personis ecclesiasticis, quibus casibus iuramentum deferentium sit standum, in clementi præſenti. numero 3. de cens. fo. 28
Publicatio attestacionum impedit testes super eisdem directè contrariis produci, quando receptio & depositio illorum tenuit, alias secus. in cle. testibus. de probat. nu. 1. fo. 14
Publicæ honestatis iustitia non oritur ex matrimonio per metum contracto. in cle. eos. de consan. & affi. nu. 6. fo. 31
Pugnam unde dicatur. in cle. ne in agro. nu. 5. de sta. mo. fo. 25
Quæcunq; ligaueritis super terram &c. uerba illa tuerunt per Christum dicta omnibus apostolis simul collectis. in cle. abusionibus. nu. 5. de poen. & remis. fo. 39
Qualitas ad actum requisita non est necesse ut duret, si solum requiritur in principio actus in cle. ceteri principalis. nu. 2. de rescrip. fo. 2
Quarta an debeatur de relictis singularibus fratribus ad ipsorum commoditatem. in cle. dudum. nu. 4. de seq. ui. fo. 23
Quarta ecclesiæ parochiali adeo integra debetur, ut propter obventiones, quas habuit parochus ipse, non possit minui. in cle. dudum. nu. 42. de sepul. fo. 23
Quarta debetur, licet testator petat sepeliri in ecclesia fratrum cum eorum habitu. in cle. dudum. nu. 43. de sepul. fo. 22
Quarta debetur, si testator legatum soluit in uita. in cle. dudum. nu. 42. de sepul. fo. 23
Quarta non debetur ex collatis per executores ad aliquos usus priuilegiatos, ac si ipse testator reliquisset. in clem. dudum. nume. 59. de sepul. fo. 23
Quarta paracho debita, ex quibus relictis, & a quibus sibi debetur. in cle. dudum. nu. 38. & 41. de sepul. fo. 23
Qui per alium facit, per se facere uidetur, etiam ad incurrendum poenam. in clem. diocesanis. nu. 6. de nita & hone. cle. fo. 17
 Reper. in Clementinas b 2 Quota

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

¶ Quota litis an possit ex consuetudine deberi pro munere iudican-
di. in cle. statum. nu. 1. de cle. fo. 4

Ratio excur onis suscepit, de qua in hac cle. quibus reddenda sit in cle. religiosi. nu. 9. de testa. fo. 21

Rationis editio qualiter diuersis actionibus petatur. in clem. ex grau. nu. 7. de u. ur. fo. 35

Rationum librum quando quis conficere teneatur, & quid si non conficit. in cle. ex grau. na. 8. de u. ur. fo. 35

Ratum habenti factum ab alio ubi imponitur poena, intelligitur quod illud factum sit eius contemplatione. in clem. si qui suadente. nu. 7. de poen. fo. 38

¶ Recipiente aliquo epistolam, aut aliam scripturam publicam, uel priuatam, in qua aliquod principale continetur, quomodo id praxi dicat. in cle. instrumento. nu. 1. de proc. fo. 8

¶ Reconuenit o rei ut cum conuentione actoris simul tractetur, & finiat, debet fieri in conuentionis exordio in cle. sepe. nu. 35. de uerb. signi. fo. 43

Reconuentionis usque ad quem actum fieri possit, an ante, an post litis contestat. in cle. usque ad conclusionem in causa in cle. sepe. nu. 32. de uerb. signi. fo. 43

¶ Rector hospitalis dicitur habere officium. in cle. dispendiosam. n. 1. de iud. fo. 11

Rectoris appellatione non uenit uicarius perpetuus in constitutione poenali. in cle. quare de ecclesiis. nu. 5. de offi. uica. fo. 7

Rectores hospitalium ad instaurandum & curatorum quoque prestare teneantur. in cle. quia contingit. nu. 17. de relig. domi. fo. 27

Rectores hospitalium an teneantur reddere rationem et non petitam. in cle. quia contingit. nu. 21. de relig. domi. fo. 27

Rectores hospitalium an satisfacere teneantur. in clem. quia contingit. nu. 19. de relig. domi. fo. 27

¶ Recusandi iudicis facultas an possit per principem tolli. in cle. sepe. nu. 23. de uerb. signi. fo. 42

Recusatio iudicis lapide defensionem. in cle. sepe. nu. 22. de uerbo. significati. fo. 42

¶ Redditi differunt a fructibus, & quomodo. in cle. monasteriorum. nu. 4. de reb. ecclie. non alien. fo. 19

¶ Regula unde dicitur. in cle. ne in agro. nu. 4. de regu. fo. 25

Regulares esse, seu regulam habere non dicuntur, sed potius quendam modum uiuendi, qui tria substantialia non proficiuntur. in clem. cum ex eo. de sent. excom. fo. 41

¶ Religiosi correctio spectat primo ad suum praelatum. in cle. cupientes. nu. 4. de poen. fo. 39

Religionis tria substantialia non proficientes, non proprie regulares, neque stricti religiosi dicuntur. in clem. cum de quibus. nu. 3. de relig. domi. fo. 27

Religiosus ad hoc ut possit conferre sacramenta parochiano alterius sacerdotis, quare requirantur. in clem. religiosi. nu. 12. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosus an possit eligi in praelatum ecclesie secularis, & eius. in cle. cum romani. nu. 9. de cle. fo. 3

Religiosus habitum sub habitu clericorum secularium portans, an incurrat apostatiam. in cle. quoniam. num. 10. de uita & honestate. clerici. fo. 17

Religiosus incurrit sententiam excommunicationis absolucendo a sententia canonis, uel statuti etiam si absoluat religiosum in clem. religiosi. nu. 21. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosus non potest esse procurator alterius, nec testamenti executor sine licentia superioris. in clementi. religiosi. numero 8. de procu. fo. 9

Religiosus non potest etiam simplex nuncius constitui ad constituendum procuratorem sine licentia abbatis. in clem. religiosi. nu. 11. de procu. fo. 9

Religiosus nusquam religiosum, nec socium absolucere potest in casibus reueratis sedibus. in clementina religiosi. nu. 27. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosus praelatus ecclesie seculari debet illam regere secundum officium clericale, non autem monachale. in clem. dignum. nu. 3. de celebr. missi. fo. 29

Religiosus subditum alterius ab excommunicatione a canone indicta absolucens quamuis incidat in poenam huius clem. sic ut tamen si absoluit ab excommunicatione lata ab homine. in cle. religiosi. nu. 19. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosus ubique per se potest esse in iudicio sine licentia superioris, potest etiam procuratorem sine eius licentia constituere. in cle. religiosi. nu. 7. de procu. fo. 9

Religiosus uigore licentie generalis non potest contineere electioni

etiam prius de eo facta ipso ignorante, & quare. in cle. concessa. nu. 3. de cle. fo. 4

Religiosi appellatione qui ueniunt, & qui non ueniunt. in cle. religiosi. nu. 1. de procu. fo. 9

Religiosi appellatione non uenit praelatus in materia non pariter proportionabili. in cle. religiosi. nu. 2. de procu. fo. 9

Religiosi asserunt se habuisse licentiam a suo sacerdote recipiendi sacramenta, an sit credendum, a quibus, & in quibus sacramentis. in clementina religiosi. numero 5. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religioso non potest dari licentiam consentiendi electioni, uel provisioni, si quam contingeret de eo fieri, & quare. in clem. concessa. nu. 4. & 7. de cle. fo. 4

Religiosi an ualeant siatibus ad confessiones laicorum deputatis suis confiteri peccata. in clementina dudum. numero 30. de sepulchris. fo. 25

Religiosi clericali, qui praefecti sunt ecclesiis secularibus tanquam seculares, clauitales non sunt, & quare. in cle. religiosi. nu. 3. de testa. fo. 21

Religiosi domus cardinales & episcoporum licet ualeant ipsi card. & episcopis in diuinis officiis se coadiuare, non tamen in aliis contra eorum regulam. in clementi. dignum. num. 2. de celebr. missi. fo. 29

Religiosi habent potestatem trahendi ultra duas dietas cum clausula, non obstantibus & non possunt conuenire ad plura loca, & multum motum. in clementi. religiosi. numero 28. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosi in facie constituti possunt officium tabellionatus in causa heretis exercere, etiam si ab eis hoc prohibetur. in cle. multorum. nu. 21. & 22. de legat. fo. 35

Religiosi non clauitales, si alias excommunicati, rationem legato papae, uel suo superiori reddere compelluntur. in cle. religiosi. nu. 5. de testa. fo. 21

Religiosi populum non habentes non debent celebrare missas publicas hora tertiarum cum populi concursu. in cle. frequens. nu. 6. de excess. priuilegiis. fo. 36

Religiosi quantumque exempti, & delegati super confessionibus audiendi, non tamen ab eis in casibus sed apostoli. uel episcopis reueratis, etiam si in hoc peccato, si uel culpa. in cle. religiosi. nu. 26. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosi quare sacramenta, & qui reuocatione non prohibentur conferre populo monasterio non subdito. in clementi. religiosi. nu. 14. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 37

Religiosi qui sunt, quareque proficiantur in cle. ex frequentibus. nu. 2. de sent. excom. fo. 40

Religiosorum appellatione etiam in materia poenali ueniunt omnes acriter & expresse professi, etiam si non obligentur religioni in specie, sed in genere tantum. in cle. religiosi. numero 9. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 36

Religiosorum appellatione non ueniunt clerici seculares in dispositione poenali in cle. religiosi. nu. 12. de priuilegiis. & excess. priuilegiis. fo. 36

Religiosorum appellatione ueniunt tam in indicantes quam non mendicantes, clerici tamen seculares minime, etiam si apponatur uerbis quicunque. in cle. ex frequentibus. num. 2. de sent. excom. fo. 40

¶ Remissio criminum ad locum delicti ex urbanitate, an ex necessitate fiat, & an sine causa cognitione. in clem. pastoralis. num. 12. de re iud. fo. 15

¶ Renunciante ex causa permutationis licet cum ea talem causam exprimeret in ipso actus de utilitate talis expressionis. in clem. in concessionem. num. 4. de rer. permu. fo. 20

¶ Requisitio extraiudicialis ubique a iure requiritur etiam in parrem, sufficit unica requisitio. in clementi. multis. num. 12. de heretico. fo. 33

¶ Res integra in iudiciis, & in negotiis, quando dicatur. in clem. procurator. num. 2. de procu. fo. 9

¶ Rescripto papae si cui de dignitate promideri manulatur, an possit promideri illi de dignitate habente prebendam annexam, in cle. si iuxta. num. 1. de preb. fo. 18

Rescriptum si motu proprio tollit substantialia iudicii in causa conuentionis, plena cognitio uidetur remissa in causa reconuentionis. in cle. sepe. nu. 3. de uerb. signi. fo. 43

Rescripto si exprimitur id quod tunc inerat, non facit mandatum conditionale. in clem. ad eos. nu. 1. de officio. fo. 8

Rescripta & priuilegia impediuntur per solam causam commissio- nem, licet non sit lecta citatio. in clem. cum lite pendente. num. 3. de uerb. signi. fo. 43

In Panormitani Clementinas.

1. uelle pendere. fo. 13
- ¶ Restitutio beneficiorum per metum facta aliter quam per incarcerationem, non est ipso iure nulla, licet possit peti restitutio. in cle. men. in aliorum. num. 8. de pen. fo. 39
- Restitutio beneficiorum per intrusum in ecclesiis facta ad istum effectum, ut ipso iure nulla. in cle. mulierum. nu. 7. de pen. fo. 39
- ¶ Responsione ad petitiones pars cedendum in magna parte a probatore articulo. ideo ante talem responsionem non debet arctari ad probationem. in cle. sepe. nu. 6. de verb. sign. fo. 43
- ¶ Restitutio nostrorum corporum ad quid fiet, & quare. in cle. t. nu. 10. de sum. Trin. fo. 1
- ¶ Restitutio inducti post quadriennium an teneat. in cle. ecclesia. nu. 1. de rest. in medio. 10
- Restitutio in integrum quilibet peti & terminari debet infra quadriennium, & hoc est normale cum utroque iure. in cle. ecclesia. nu. 6. de integ. rest. fo. 10
- Restitutio in integrum quod quis in unam diem petere debeat, si in die tantum fuerit laesus, intelligitur modico tempore ad preparandum. in cle. men. ecclesia. num. 4. de restitutio. in integ. fo. 10
- Restitutio in integrum si maior petat aduersus lapsum tempore, an semper quadriennium sit sibi dandum. in cle. ecclesia. nu. 13. de rest. in integ. fo. 10
- Restitutio e ubiunque quis aliquid tenetur, non sufficit canre de restitutio. in cle. prelati. nu. 14. fo. 29
- ¶ Reuelatione diuina aliquid se habuisse allentem non creditur, nisi aliter probetur in cle. men. si dominum num. 16. de reliq. & nencia sancto. fo. 30
- ¶ Reuocatio beneficii an possit fieri in manibus collatorum, uel confirmatorum. in cle. cum illis. nu. 4. de renunc. fo. 3
- Reuocatio mandati generalis ad cedendum, cui debeat intimari. in cle. cum illis. nu. 5. de renunc. fo. 3
- Renocatio p. ocumatoris an & quando ualeat, re non integra, & absque eius exortatione. in cle. cum illis. nu. 3. de renunc. fo. 3
- Reuocatio p. ocumatoris facta post petitam cedendum, licet am, non dum tamen obiectam, quando teneat, & quando non. in cle. cum illis. nu. 1. de renunc. fo. 3
- ¶ Reum probare defensionem suam, nisi prius actoris intentio sit fundata, firmum est in causis plenariis. in cle. men. sepe. num. 61. de uerb. sign. fo. 43
- Rex rom. 140. ante coronationem non utor nulla, sed sigillo. in cle. Romani. num. 19. de iure. fo. 14
- S**acerdos ante peractam penitentiam potest celebrare cum populo peragendam de iudum. nu. 19. de sepul. fo. 22
- Sacerdos melior & sanctior quare fit eligendus. in cle. si domum. nu. 24. de reliq. & nencia sancto. fo. 30
- Sacerdos monito generalis, ut excommunicati & interdicti exeant de ecclesia tempore diuorum, sufficit, ne ipse sacerdos incurrat excommunicationem. in cle. men. grauis. num. 1. de senten. excom. nu. 3. fo. 40
- Sacerdotes deputandi ad audiendas confessiones debent sex habere qualitates, alias a prelati non admitti debent. in cle. dudum. nu. 21. de sepul. fo. 22
- ¶ Sacramentorum dignitatem, uel beneficiorum annexio quotuplex sit, quo iure & ordine fieri possit, & que auerantur, nisi fiat. in cle. ut hi qui. nu. 12. atque ad si de xta & qua. 10. 6
- ¶ Sarraceni Manichæum non decum. se. Dei nuncium dicunt. in cle. ced. nu. 7. de iud. fo. 32
- Sarraceni habent duo genera sacerdotum, qui illi sunt, ubi habitent, & quomodo inter se cognoscantur. in cle. men. ced. num. 5. de iud. fo. 32
- Sarraceni non uincunt campanis, quamuis eas commendent, habent tamen in qualibet mesquita unum ministrum ultra sacerdotem, qui supplet campanarum defectum, & quomodo. in cle. men. ced. nu. 6. de iud. fo. 32
- Sarraceni non prohibentur permixtum habitare cum christianis. in cle. ced. nu. 2. de iud. fo. 32
- Sarraceni omnes in scuto portant in eorum lingua hæc uerba, Non est alius uictor, nisi Deus. in cle. ced. nu. 8. de iud. fo. 32
- Sarraceni inuiti insequuntur nudis & lotis pedibus cum certa deuotione, femine tamen ibi cum maribus non conueniunt. in cle. ced. nu. 11. de iud. fo. 33
- Sarraceni in quinque horis diei in aurora, in tertiis, in uesperis, in coploto, & crepusculo noctis, faciunt certas genuflexiones, sicut mos de sero facimus ad laudem Virg. in cle. ced. t. numero. 9. de iud. fo. 32
- Sarracenos coercere spectat ad principes seculares, in quorum domino sunt, cum non sint creature ecclesiasticæ. in cle. men. ced. nu. 13. de iud. fo. 33
- ¶ Scholares mercenarii, & his similes censentur de parochia, in qua pro tempore habitant, quo ad sacramenta in cle. religiosi. nu. 6. de priuilegiis & excessu priuilegiis. fo. 37
- Scientia imperfectum sicut aliquando supplet perfectio charitatis, ita nonnunquam imperfectum scientiæ in scholaribus doctorandis supplet perfectio experientiarum. in cle. men. cum sit num. 8. de magis. fo. 32
- ¶ Secta est habitus animorum & propositum in malum circa falsam disciplinam, & unde dicatur in cle. men. ad nostrum. num. 10. de heresi. fo. 34
- ¶ Secularis clericum capiens, licet non animo iniuriæ, sed ne citatus natus ad curiam rom. incidit in excommunicationem. in cle. mulierum. nu. 3. de pen. fo. 39
- ¶ Secundus ordo Beati francisci est monialium sanctæ claræ, quæ licet omnia proficiantur, habent tamen in proprium in comuni. in cle. cum de quibus. nu. 3. de relig. dom. fo. 27
- ¶ Sensualitas est nis animæ appetens de habilitate corpori, & refutans nociuas, & hæc dicimus animam sensitiuam. in cle. men. ad nostrum. nu. 10. de heresi. fo. 34
- ¶ Semestre tempus præfixum ordinariis ad conferenda beneficia, non curat, executori, quominus conferre possit. in cle. men. si de beneficiis. nu. 1. de præb. fo. 18
- ¶ Sententia ad finem quæ sit, & quid interlocutoria in cle. ad compescendas. nu. 2. de seq. post. & fruct. fo. 13
- Sententia an possit excusari mandari tempore feriæ in honorem Dei, principis, & ob hominum necessitates introducturum. in cle. sepe. nu. 30. de uerb. sign. fo. 42
- ¶ Sententia dissimulata fertur super possessore in cle. ad compescendas. nu. 4. de seq. post. & fruct. fo. 13
- Sententia lata per auditorem curiæ, dicitur lata apud sedem apostolicam, & ab eis ad papam appellatur. in cle. men. ad compescendas. nu. 3. de sequenti. post. & fruct. fo. 13
- Sententia est in scriptis & per iudicem ferenda tam in summariis, quam in plenariis in cle. men. sepe. numero 75. de uerb. significat. fo. 44
- Sententia oportet quæ sit lata contra possessorem, & pro petitore super beneficio, ut locus sit dispositioni cle. men. ad compescendas. ibi. num. 3. de sequenti. post. & fruct. fo. 13
- Sententia papæ non appellatur in cle. men. ad compescendas. num. 6. de seq. post. & fruct. fo. 13
- Sententia non ualeat, ex cuius tenore ciuides deprehendunt iniquitatem in cle. pastoralis. nu. 13. de re iud. fo. 15
- Sententia nulla, a qua tamen sit appellatum, non transit in rem iudicatam, licet appellatio delectetur. in cle. men. si appellatio. num. 3. de app. fo. 16
- Sententia una laus est quæ feratur in curia, licet primo fuerit sententiarum in partibus. in cle. men. ad compescendas. num. 7. de seq. post. & fruct. fo. 13
- Sententia si contra possessorem fertur, non tamen pro petitore, & ideo non est locus sequelationi. in cle. men. ad compescendas. nu. 1. de seq. post. & fruct. fo. 13
- Sententia si suam iudex debet partium petitori conformare. in cle. sepe. nu. 1. de uerb. sign. fo. 43
- Sententia super peremptoria an ita ferri possit, ut in ea exprimitur, quod libit, & an habeat tunc unum dissimulatum. in cle. men. cum a compulsionem. nu. 2. de app. fo. 16
- Sententia uerificatur, tam in dissimulata, quam in interlocutoria, ubi subest eadem ratio. in cle. men. calumniis. nu. 4. de re iud. fo. 14
- Sententia appellacione, facta ibidem mentione de absolutio, uenit sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiam in materia penali. in cle. men. religiosi. nu. 20. de priuilegiis & excessu. priuilegiis. fo. 37
- Sententiam iudex ferre debet sedendo in plenariis, in summariis aut etiam stando. in cle. sepe. nu. 74. de uerb. lig. fo. 44
- Sententia tres interlocutorie sufficiunt, ut prius executio fiat, si de nullitate ipsarum agatur. in cle. men. ut calumniis. numero 5. de re iud. fo. 14
- ¶ Sepelientes unum hominem, in quo existunt omnes qualitates prohibentes si pulturam ecclesiasticam, an unam tantum, an plures incurrant excommunicationes. in cle. eos nu. 13. de sepul. fo. 21
- Sepelientes interdictos in cimiterio sepeliant teneant satisfacere illis quibus utitur erant restitutio, & aliis damnum & uoluntiam passis. in cle. eos. nu. 14. de sepul. fo. 41

Repertorium rerum ac sententiarum memorabilium

Sepelientium in cimiterio sepeliri prohibito poenam ut quis incurrat, requiritur scientia sepelientis. in clem. eos. nume. 11. de sepult. fo. 21

Sepelientium in cimiterio prohibito sepeliri poena quos liget, an etiam non sepelientes. in de. eos. nu. 12. de sepult. fo. 21

Sepulchri tempore interdicti an debent exhumari. in clem. eos. nu. me. 16. de sepult. fo. 21

Sequeliter quo casu iura beneficii, & beneficiati exerceat. in cle. ad compescendas. nu. 8. de seq. poss. & fruct. fo. 13

Sequeliter beneficium debet apud illum, qui est in ordine, quem beneficium ipsum requirit. in clem. ad compescendas. nu. 11. de seq. poss. & fruct. fo. 13

Sequeliter quando fructus restituere teneatur, & quando coram iustitia sufficiat in clem. ad compescendas. num. 14. de seq. poss. & fruct. fo. 13

Sequeliter fructuum necdum beneficii, sed beneficii ipsius quo casu fiat, & iura beneficii & beneficiati quo casu exerceat sequeliter. in clem. ad compescendas. nume. 8. de seq. poss. & fruct. fo. 13

Sericum omne prohibitum est monachis. p. moderaturis etiam uellum. in cle. ne in agro. nu. 7. de sta. mona. fo. 25

Seruari illud non dicitur, quod aliqui seruant aliqui non. in cle. ex frequen. bus. nu. 7. de sen. exco. fo. 40

Sicilie regnum Urbanus papa 1111. contulit Cynulo fratri Regis Francie, quod potuit iure facere, cum sit de patrimonio B. Petri. in cle. si dominum. nu. 1. de reliq. & uene. sanct. fo. 30

Simpliciter aliquid fieri, quid sit. in clem. sape. nume. 1. de uerbo signi. fo. 42

Sine figura, hanc uerba si apponantur in commissione, uidentur per ea tolli substantialia iudici in clem. sape. nume. 4. de uerb. signi. fo. 42

Socius criminis in materia odiosa, & penali quis dicatur. unde per pulchras dist. in cle. si qui suadente. nu. 12. de pen. fo. 38

Socius criminis qui large, & qui stricte dicatur. in clem. si qui suadente. nume. 11. de pen. fo. 38

Socium non ita proprie nuntiat summum, unde socium etiam in crimine, & in ecclesia dicimus, & in multis aliis actibus, in cle. si qui suadente. nu. 10. de pen. fo. 38

Socii proprie dicuntur communicantes inuicem lucra & pericula. in cle. si qui suadente. nu. 8. de pen. fo. 38

Sodalitas dicitur in mensa, uel sede. in clem. si qui suadente. num. 9. de pen. fo. 38

Sors sumitur multipliciter, & quot modis. in proxi. Clementin. numero 9. fo. 1

Species quando adiungitur generi, tunc genus comprehendit omnes species, prater expressam. in clem. concissa. numero 2. de electio. fo. 4

Statum puniens uidentem gramum in ciuitate, uidetur punire etiam impotentes, quia sunt correlatiui. in clem. eos. num. 1. de consan. & affini. fo. 31

Statum, ut quis teneatur ad antidora, non ualet in clem. ex graui. nu. 2. de uisur. fo. 35

Studium generale constituitur ex priuilegio, uel consuetudine temporis, cuius non sit memoria. in clem. dudum. nume. 14. de sepult. folio 22

Subditorum appellatione non ueniunt illi, qui fortiuntur forum ratione delicti, uel contractus, sed ratione domicilii tantum, licet secus large. in cle. quamuis. nu. 13. de fo. comp. fo. 12

Subditorum episcopi appellatione ueniunt necdum clerici, sed etiam laici. in cle. quamuis. nu. 11. de foro comp. fo. 11

Succedens in potestate conferendi ratione negligentie, uel delicti, debet conferri talibus personis, quibus primus tenebatur. in cle. quia regulares. nu. 12. de supp. neg. praes. fo. 5

Summariis in causis an possit interdici procedi tempore feriarum. in cle. sape. nu. 26. de uer. signi. fo. 42

Suspensus a suorum beneficiorum fructibus, si eos percipiat, non incurrit irregularitatem, neque beneficium priuatur. in clem. quoniam. nu. 3. de uer. & hone. cle. fo. 17

Suspensus ab officio, an etiam sit suspensus a beneficio, & uide per pulchras dist. in clem. cupientes. num. 7. de pen. fo. 39

Suspensus, donec satisfecerit, non indiget absolutione, requiritur tamen declaratio super ipsa satisfactione, secus in sic excommunicato. in cle. religiosi. nu. 14. de dec. fo. 23

Suspensio officialibus, ad quem spectat dare licentiam seu doctoratum, an sit suspensus ipse principalis. in clem. cum sit. num. 18. de magist. fo. 32

Suspensionis poena a iure simpliciter imposita, intelligitur in dubio de suspensione ab officio, & quando ab administratione distinguitur in clem. religiosi. nu. 31. de priu. & exco. priu. fo. 37

Suspensionum species sunt multiplices. in clem. cupientes. nume. 3. de pen. fo. 39

Tabernacula, carnifices, & macellarii, unde dicantur in clem. de excessibus. nu. 4. de uer. & hone. cle. fo. 17

Tabellioni prelati non potest inhibere, ne conficiat instrumentum de his, de quibus rogatur. in cle. frequens. nu. 12. de excess. prela. fo. 35

Tacens in prauidicialibus licet regulariter non habeatur pro contentente, secus tamen si ultra taciturnitatem interuenit aliquis actus tacite approbationis eorum, quae geruntur. in clem. instrumento. num. 3. de procu. fo. 9

Talaris, uetus clericalis, qualis esse debeat. in clem. quoniam. nu. 13. de uer. & hone. cle. fo. 17

Tempus, ad hoc ut iure currat, etiam requiruntur, quae uide in de. ecclesia. nu. 16. de rest. in integ. fo. 10

Tempus, ad quod datur restitutio, est uniforme cum iure canonico, & cinditur. fiat restitutio pro tempore laesionis. in clem. ecclesia. nu. 5. de rest. in integ. fo. 10

Tempus appellationis praeteritum non currat, partium conventione impeditur. in clem. quando. nu. 1. de app. fo. 16

Tempus omne dicitur continuum nisi contrarium in lege sit cautum. in clem. ecclesia. nu. 15. de rest. in integ. fo. 10

Tempus restitutionis in integrum est duplex ad quod. si sit restitutio, an autem sit uniforme, uel uarietur, uide in clem. ecclesia. nu. 2. de rest. in integ. fo. 10

Temporum interdicta in ordinandis hodie non seruantur. in de general. nu. 1. de ara. & qua. fo. 6

Temporum duorum cura habenda est secundum Pythagoram, mane flet uespere, eorum uidelicet quae acturi sumus, & eorum quae gesturi. in cle. graui. nu. 3. de celeb. null. fo. 29

Territorum distinctus, & diocesis, quid proprie significent. in de. romani. nu. 19. de cle. fo. 4

Terminus ad producendum testes probatorios, uel reprobatarios datur etiam in causis summariis. in cle. sape. nu. 66. de uer. signi. fo. 43

Terminus ad praefigi possit ad proponendas omnes peremptiones. in cle. excommunicationis. nu. 3. de excep. fo. 14

Terminus in causis etiam summariis non potest dari ad ponendum articulum, & probandum, nec de uer. si terminus in eadem sit definit ad praedicta, & quare in clem. sape. nume. 65. de uer. signi. fo. 43

Terminus praefixus ad dilatorias proponendas intelligitur peremptorius. in cle. excommunicationis. nu. 4. de excep. fo. 14

Terminus mensis, qui hodie communiter praefigitur habentibus gratiam expectantiam, currit etiam illis, qui non sunt in culpa, & quomodo, & quare in clem. cum ei quoniam. nume. 17. de concess. praeb. fo. 19

Terminus 30. dierum ad petendum apostolos, a quo tempore incipiat currere. in cle. quamuis. nu. 1. de app. fo. 16

Terminus statutus a iudice an, & quibus casibus possit praueiri a parte. in cle. quamuis. nu. 6. de app. fo. 16

Terminus unus & idem potest assignari auctori & reo ad probandum, seu ad producendum omnia munimenta causae, in causis, in quibus sine figura proceditur. in clem. sape. nume. 60. de uerb. signi. fo. 43

Termino dato & elapso ad producendum instrumenta, an audiat uolens illa producere, & quibus casibus. in cle. sape. nume. 8. de uer. signi. fo. 43

Termino dato ad producendum instrumenta, an liceat semper producere testes. in cle. sepe. nu. 67. de uer. signi. fo. 44

Termino dato ad producendum testes probatorios uel reprobatarios, licet producere instrumenta in clem. sape. nu. 65. de uerbo signi. fo. 45

Termini peremptorii potest iudex statuere partibus post lite contestatam ad exhibendum omnia, quibus in causa ipse partes sint iurati. in cle. sape. nu. 62. de uer. signi. fo. 43

Tertius ordo Beati Francisci est masculis & feminis communis, praeteritibus tantum obedientiam, & non regulam, sed quemdam modum uiuendi habere dicunt. in cle. cum de quibus. nu. 4. de relig. domi. fo. 27

Testes quando adhuc produci possint, publicatis etiam attestamentis. in cle. et ceteris. nu. 2. de proba. fo. 14

Testium examinatio non potest fieri diebus feriatis. in clem. iudicis. nu. 2. de offi. uica. fo. 7

In Panormitani Clementinas.

Testium multitudinem debet iudex magis refrenare in causis sum-
maris, quam in aliis. in cle. sepe. nu. 3. de uerb. sign. fo. 43

Testium receptio non debet committi in causa criminali. in clem. in
dies. nu. 3. de off. uic. fo. 7

¶ Tonfura, clerica, & corona, qualiter sint diuersa, quid significant,
& quibus dentur. in cle. quoniam. nu. 9. de ut. & hon. cle. fo. 17

¶ Torrens, flumen, & Alueus quid sint, quid significant, & quomodo
differant. in clem. dudum. nu. 4. de sepult. fo. 22

¶ Transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes auctori-
tate etiam sedis apostolicæ, non euitat penas clemen. ut profes-
sores de regular. ibi. nu. 4. fo. 24

Transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes, an aliqua
officia habere possit, & qualia. in clem. ut professores. numero
4. de regular. fo. 24

Transiens de ordine mendicantium ad non mendicantes assumi
non potest ad officium predicandi. in clem. ut professores. nu-
mero 6. de regular. fo. 24

Transiens de uno ordine ad alium, quibus casibus uocem in capitu-
lo amittat, & ad dignitates inhabilis fiat. in clem. ut professores.
nu. 3. de regul. fo. 24

¶ Triennium oportet quod sit consummationis, ubi requiritur quod pos-
sibile sit aliquid per triennium. in cle. ad compescendum. num.
9. de seq. poss. & fruct. fo. 13

¶ Tutores & curatores qualia iuramenta præstent. in clem. quia
contingit. nu. 18. de reli. dom. fo. 27

¶ Tyrannus non includitur in dispositione loquente de principe, &
quomodo Tyrannus a Principe dignoscatur. in clem. præfenti.
num. 8. de bapt. fo. 29

VAcante ecclesia an episcopus cum capitulo possit aliqua sta-
tuere in præiudicium ipsius uacantis, ita ut rector futurus
teneatur illa obseruare. in clem. si una. num. 9. de reb.
eccl. non alienan. fo. 20

¶ Vacare ecclesia non definit ex sola electione a leam facta, sed per
confirmationem subsecutam. in clem. si duobus. num. 1. ut
lit. pend. n. linnou. fo. 12

Vacans, si dictio potest referri & ad præsens tempus, & ad futurum.
in clem. cum ci. quem. nu. 13. de concess. præb. fo. 19

¶ Vasa, uestimenta, & cetera ornamenta ad diuinum cultum neces-
saria, debent esse pretiosa pensatis ecclesiarum facultatibus. in cle.
grau. nu. 9. de clebr. miss. fo. 29

¶ Vbi spiritus domini, ubi libertas, quomodo intelligatur. in clem. ad
nostrum. nu. 14. de hære. fo. 34

¶ Vestigalia etiam laici soluere non debent pro rebus, quas ad u-
sum proprium deferunt. in clem. præfenti. nu. 2. de cens. fo. 28

Vestigalia recipientes a clericis sponte soluentibus non incidunt in
penas, de quibus. in cle. præfenti. nu. 5. de cens. fo. 29

Vestigalia soluere tenentur clerici pro rebus, quas deferri faciunt
causa negociandi. in cle. præfenti. nu. 3. de cens. fo. 29

¶ Venationes, uel aucupationes non debent religiosi personaliter in-
tendere, etiam si in eis habeant redditus. in clem. ne in agro. nu.
me. 1. 5. de stat. mona. fo. 25

¶ Vepres quid designent. in clem. dudum. nu. 6. de sepult. fo. 22

¶ Verba in privilegiis, statutis, & similibus dispositionibus, non stric-
te capiuntur, sed debet ex probabilibus coniecturis considera-
ri tacita mens disponentis. in cle. præfenti. nu. 2. de bapt. fo. 29

Verba generalia & derogatoria sufficiunt ad derogationem priuile-
giorum. in cle. eos. nu. 19. de sepult. fo. 21

Verba generalia constitutionis ecclesiasticæ in materia sibi inbecilla
comprehendunt clericos, & laicos, & etiam mulieres. in cle. eos.
num. 1. de sepult. fo. 21

Verba narratiua rescriptorum papalium, an & quando faciant fi-
dem, & quam. in clem. literis. nu. 2. & 3. de proba. fo. 13

Verbum generale, quod potest habere multos intellectus, aliter de-
bet interpretari ante factum, & aliter post factum ut tunc. seu te-
netur pena. in cle. religiosi. nu. 13. de priu. & excess. priu. fo. 37

Verbis narratiuis alicuius circa papam non creditur, etiam si sit le-
gatus. in clem. literis. nu. 1. de proba. fo. 13

¶ Vestis superior monachorum habitui proxima debet esse nigri,
bruni, uel albi coloris. in cle. ne in agro. nu. 3. de sta. mona. fo. 25

Vestes rubræ, & uirides licet clericis sint prohibita, in eis tamen
non habet locum pena in aliis uestibus expressa. in clem. quoniam
num. 2. de uita & honesta. cle. fo. 17

¶ Vicaria perpetua ecclesiæ curatæ uenit appellatione beneficii cura-
ti. in cle. quæ de ecclesiis. nu. 2. de off. iud. fo. 7

Vicaria, sed etiam uacante, non transit ad concilium generale. in
cle. ne romani. nu. 8. de elect. fo. 3

Vicariam perpetuam, seu beneficium obtinens cum cura, potest
infra annum compelli, ut fiat sacerdos, non obstante pena ipso
iure apposita per lapsum anni. in clem. quæ de ecclesiis. num. 4.
de off. uic. fo. 7

Vicariatus ecclesiæ uniuersalis solum Petro & successoribus apo-
stolis fuit datus, nec transit ad alium sede uacante, nec mortuo
eo ecclesia est sine pastore. in clem. ne romani. num. 7. de
electio. folio 3

Vicarius episcopi an possit remoueri ad nutum ipsius episcopi, & an
morte uel excommunicatione episcopi cesset iurisdic. uicarii. in
cle. cti. principalis. nu. 7. de refer. fo. 2

Vicarius episcopi, uel prior conuentualis an possit deputari con-
seruator per romanum pontificem. in clem. cti. principalis. nu.
9. de refer. fo. 2

Vicarius ex generali officialatu non potest dare extraneo licentiam
exercendi iurisdic. onem inter subditos ipsius uolentis exercere.
in clem. quoniam. nu. 16. de foro comp. fo. 12

Vicarius debet gaudere prerogatiua illius, cuius uices gerit. in clem.
dudum. num. 13. de sepult. fo. 22

Vicarius licet vicarium substituere non possit, ex causa tamen pos-
set ad modicum tempus ponere alium loco sui. in clem. ut proci-
fores. nu. 7. de regul. fo. 24

Vicarius perpetuus non uenit appellat. one rectoris in constitutio-
ne penali. in cle. quæ de ecclesiis. num. 4. de off. iud. ca. fo. 7

Vicarius seu officialis episcopi non debet se impedire de spirituali-
bus in foro conscientie. in clem. religiosi. numero 1. de priu. &
excess. priu. fo. 37

Vicarius seu alius locum tenens in ecclesia parochiali potest dare
parochiano licentiam recipiendi sacramenta ab alio paracho. in
cle. religiosi. nu. 9. de priu. & excess. priu. fo. 37

Vicari episcopi dignitas unde esse dicatur. in clem. & si. princi-
palis. num. 10. de refer. fo. 2

Vicari officium expirat mortuo eo, qui dedit uicarium, & eo uero ex-
communicato, suspenditur officium. in clem. procurator. nu-
me. 8. de procu. fo. 10

Vicarii perpetui uel temporales ab episcopo dati possunt fratribus
dare licentiam predicandi in ecclesiis, in quibus sunt uicarii. in
cle. dudum. nu. 16. de sepult. fo. 22

Vicarii comprehenduntur in constitutione disponente super ob-
tinentibus ecclesiis. in clem. quæ de ecclesiis. numero 8. de off.
uic. folio 7

Vicariorum duplex est species, ad eo ut dispositio super uicariis per-
petuis non habet locum super temporalibus. in clem. quæ de
ecclesiis. num. 10. de off. uic. fo. 7

¶ Virgo beata, & Io. Apostolos miraculose in hac uita peccare non
poterant ex speciali priuilegio diuinitus eis concessio. in clem. ad
nostrum. nu. 4. de hære. fo. 34

¶ Virtutes uel dicantur, & quot sint theologicæ. in clem. 1. num.
13. de sum. Trinita. fo. 1

Virtutes morales quæ sint, & an per baptismum infundantur, an
uero postmodum per hominem acquirantur. in clem. 1. nu. 14.
de sum. Trinita. fo. 1

Virtutum moralium duo sunt genera, nam quædam sunt modifica-
tiua, & alia purgatorie passionum in sensualitate hominis insur-
gentium, quæ sunt beatorum tantum. in clem. ad nostrum. nu.
17. de hære. fo. 34

¶ Visitatio sicut per compositionem tolli non potest, ita nec procu-
ratio. in clem. ad nostrum. nu. 1. de cens. fo. 28

Visitatores impediunt, nisi moniti respiciant, excommunicatio-
nem ipso facto incurrunt. in clem. accendentes. num. 3. de statu
monacho. fol. 36

¶ Vincentes in coniugio quantumcunque honestissime, non dicuntur
seruare continentiam, licet castitate in sic. in clem. cum ex eo, de
sent. excom. fo. 41

¶ Vnanimiter, concorditer, & uenime disrepante, idem significant.
in cle. ne romani. nu. 17. de elec. fo. 4

¶ Vnio sicut, ita & dissolutio sede uacante an fieri possit. in clem.
si una. nu. 7. de reb. ecc. non alien. fo. 20

Vnicuique ecclesiarum, uel unius alteri subiacendi ius an præferri
bi possit per inferiores episcopos. in cle. si una. num. 2. de reb. ec-
cle. non alienan. fo. 20

Vni ecclesia una non potest alteri, seu subiaci, nel loco religioso
damnari per episcopum sine sui capituli consensu, qui est impre-
scriptibilis. in clem. si una. nu. 3. de reb. ecc. non alien. fo. 20

¶ Vocati praconis non obediens magis contemnit, quam qui ca-
panæ non obedit. in clem. grauis. num. 8. de sent. excom. fo. 40

¶ Vocem

Repertorium rerum ac senten. memorabilium

- ¶ Vocem in capitulo an habere debeat promotus ad subdiaconatum ante legitimam ætatem. in clemen. generali. numero 4. de æta & qualita fo. 6
- ¶ Vocem in capitulo quibus casibus amittat transiens de uno ordine ad alium, & ad dignitates inhabilis fiat. in clemen. ut proflatores. num. 3. de regular. fo. 24
- ¶ Voces absentium non uocandorum quæ pro non discordantibus habeantur. in cle. quod circa nu. 1. de elec. fo. 4
- ¶ Volo, in dispositione positum, nouum ius inducit, non autem declarat antiquum. in clemen. quæ de ecclesiis. numero 12. de offi. uicarii folio. 7
- ¶ Voluntas co. dillaris dicitur ultima uoluntas in clemen. religiosi. num. 2. de testa. fo. 21
- ¶ Vouens meritum opus magis meretur, quam qui id obsequium sine uoto facit. in clemen. si dominum. nu. 10. de reliq. & uenerat. sancto fo. 30
- ¶ Vouens quare Deo magis placeat, quam qui id obsequium sine uoto præstat. in clemen. si dominum. num. 12. de reliq. & uenerat. sancto fo. 30
- ¶ Vsurarius an possit repeti coram iudice seculari, an uero coram ecclesiastico tantum. in clemen. dispendiosam. numero 10. de iudi. folio 11
- ¶ Vsuraria questio non solum quando agitur, sed etiam si petitur relaxari iuramentum de eis soluendis, procedi potest simpliciter & de plano in cle. dispendiosam. nu. 11. de iudi. fo. 11
- ¶ Vsuraria questio quando dicatur, & quando non. in clem. dispendiosam. num. 9. de iudi. fo. 11
- ¶ Vsurarius an possit præcipe compelli ad librum rationum edendum, & quibus remediis. in clemen. ex graui. numero 12. de usuris. folio 33
- ¶ Vsurarius uel eius hæres quando librum edere teneatur. in clem. ex graui. num. 9. de usur. fo. 33
- ¶ Vsurarius uel eius hæres si dicant, se librum non habere, uel perdidisse, eorum assertioni etiam cum iuramento non creditur, hæres di tamen bonæ uitæ fama committente statuitur cum iuramento. in cle. ex graui. nu. 17. de usur. fo. 33
- ¶ Vsurarii manifesti quibus casibus possint sepeliri in cimiterio. in clem. eos. nu. 10. de sepult. fo. 21
- ¶ Vsurarii manifesti, publice excommunicati, & interdicti, sepulti in cimiterio sunt exhumandi, si eorum ossa ab aliis dignoscuntur. in cle. eos. nu. 15. de sepult. fo. 21
- ¶ Vsurariorum libris creditur, quatenus faciunt contra eos, non autem pro eis. in clementina. ex graui. numero. 10. de usuris. folio 33

Rubricæ quinque librorum Clementinarum ordine alphabetico dispositæ.

Appellationibus.	fo. 15	Pœnitentiis, & remissionibus.	fo. 39
Baptismo.	fo. 29	Præbendis, & dignitatibus.	fo. 17
Causa possess. & proprietæ.	fo. 12	Priuelegijs, & excess. priueleg.	fo. 36
Celebratione missarum.	fo. 29	Probationibus.	fo. 13
Censibus.	fo. 28	Procuratoribus.	fo. 8
Concessione præbendæ.	fo. 19	Rebus ecclesijs non alienandis.	fo. 19
Consanguinitate & affinitate.	fo. 31	Regularibus, & transeuntibus ad religionem.	fo. 24
Decimis.	fo. 23	Religiosis domibus.	fo. 27
Dolo & contumacia.	fo. 12	Reliquijs, & ueneratione sanctorum.	fo. 30
Electiōne, & electi potestate.	fo. 3	Renunciatione.	fo. 4
Ætate, & qualitate, & ordine præficien.	fo. 5	Rerum permutatione.	fo. 20
Exceptionibus.	fo. 14	Rescriptis.	fo. 1
Excessibus prælatorum.	fo. 36	Re iudicata.	fo. 14
Foro competenti.	fo. 11	Restitutione in integrum.	fo. 10
Hæreticis.	fo. 33	Sententia excommunicationis.	fo. 40
Homicidio uoluntario.	fo. 35	Sepulturis.	fo. 21
Immunitate ecclesiarum.	fo. 31	Sequestratione possess. & fruct.	fo. 13
Iudæis, & sarracenis.	fo. 32	Statu monachorum.	fo. 25
Iudicijs.	fo. 10	Summa trinitate.	fo. 1
Iure patronatus.	fo. 28	Supplenda negligentia prælato:	fo. 5
Iureiurando.	fo. 14	Testamentis.	fo. 20
Magistris.	fo. 31	Testibus.	fo. 14
Officio & potestate iudicis delegati.	fo. 7	Verborum significatione.	fo. 42
Officio iudicis ordinarij.	fo. 8	Vita, & honestate clericorum.	fo. 16
Officio uicarii.	fo. 7	Vfuris.	fo. 35
Pœnis.	fo. 38	Vel lite pendente nil innouetur.	fo. 12

I PRACTICAABBATIS PANORMITANI

In omnibus fere Curis observari consueta,

Hac verò nouissima omnium editione a M. D. LEONARDO A LEGE Iuriscō.
Mantuanano recognita, atque ab innumeris erroribus, quibus contextus sæpe
mutilus, sæpe mutatus, qua calamitate affectæ quoque allegationes
deprehendebantur, summo studio vindicata;

SUMMIS eiusdem ubique locupletata, atque vberiori Repertorio feliciter aucta.

S V M M A R I U M

- 1 Lex naturalis ad regimen creati hominis secundum statum primi & dispositionis creatoris sufficiens existit, & quare.
- 2 Caputitas effr. nata ex humani conditionis corruptione consurgens, & iurgia nutrens, cuiusdam humane legis positum promulgande tribuit necessarium.
- 3 Litigandi forma, & placitandi usus in paradiso nideretur orta, & quomodo.
- 4 Iuris humani statutio quæ bona hominibus attulerit.
- 5 Ius licet emanauit positum, praxis tamen, exercitium & scientia placitandi permaxime sui necessaria.
- 6 Libellos componere difficile est & periculosum, bono etiam leges
- 7 Circa libellorum conceptionem grande periculum imminet, & quasi tota ius iudiciorum in eis rite concipiendis consistit.

P R O E M I U M.

EX pacificus, cum totorum causam effectua & finalis, de sum. trinit. c. ult. de reli. & uene. su. c. gloriosus deus in prin. lib. 5 & l. 1. C. de sum. tri. hominē ad sui similitudinem formauit. 33. q. 5. c. hæc imago. de pœ. dist. 2. in princip. creati cœli, eccl. 7. c. in li. & disp. fuit sibi subditos pudicos fore, pacificos, & modellos, ut in proœmio compilationis Gregorianæ. etiam eorum regulationi ius naturale conueniendo. 5. dist. in princip.

- 1 Quæ lex naturalis & regimen creati hominis secundum

statum primæ dispositionis creatoris sufficiens existit, cum ipse creator opus non nouerit imperfectum de bap. c. maiores. uer. sed adhuc queritur. quæ lege omnia communia erant. 1. di. c. ius naturale. 8. di. c. quo iure. sed ipsi subditi tales non permanserunt. fin. dispositionem & uoluntatem creatoris: nam multiplicato genere humano iure gentium orta sunt bella, & distincta sunt rerum dominia. si. de in. & iu. l. ex hoc iure. & 1. di. c. ius gentium. & homo se infinitis immisit quibus, eccl. ubi. 5. & ipsi subditi cupidi erant ad aliena, unde lites insurrexerunt. unde Seneca. homines quietissime uiuerent, si hæc duo pronomina de medio tollerentur, scilicet meum, & tuum. & alibi dicit. Nostri essemus, si nostra non essent. t. nam cupiditas effrenata ex humane conditionis corruptione consurgens parens odii, & lites & iurgia nutrens & inducens, tot noua litigia generat, quod plura sunt negotia quam uocabula. si. de præf. uer. l. natura. & in pœmio compilationis prædictæ. & natura humana ad discernendū prona de consec. dist. 4. c. sicut in sacramentis. de consec. præb. c. quia diuersitatem. nouas deproperat edere formas. C. de uer. iure. c. n. l. 2. §. sed quia diuina. t. Hinc est, quod forma litigandi & placitandi usus in Paradiso nideretur exorta. nam cum Adam redargueretur a domino de inobedientia, relationem huius criminis conuertit in coniugem, immo in coniugis auctorem, cum dicit. Mulier, quam dedi tibi muli sociam, me decepit, & comedi. de pœ. dist. 1. c. serpens. Item ex lege ueteri ordo iudiciorum comprobatur, nam Moyses ait. In ore dorum uel trium stat omne uerbum, deuter. 19. de iu. c. nouit. de testi. c. in omni. & c. licet. Item in nouo testamēto, unde apostolus. Secularia iudicia si habueritis, peccati in uobis, & contempnibiles uos Deo facietis. primo, ad corin. 6. c. & 1. q. 1. c. sicut cū. §. ex his. 14. q. 1. in prin. quare fin. huiusmodi statum naturæ corrupta non sufficiebat lex naturæ, sed necessaria erat promulgatio legis humane positæ. quia nisi lites per uillitiam reprimerebantur, in mundo non esset cōcordia. fuit ergo necessaria humani iuris adiuentio ad istum effectum, ut huiusmodi appetitum noxium refrenaret. & hominis in tribus iuris præceptis uideretur honeste uiuere, aliter non fœdere & c. informaret. si. de in. & iu. l. 1. §. iuris præcepta & insu. eo. ut. §. iuris præcepta. & in proœmio. S. allegato. i. sic homini coereceretur audacia, & inter probos innocentia intacta redderetur. 4. dist. c. f. & sunt leges. & ut boni quiete uiuerent inter malos. 23. q. 5. c. non frui. a. ac ne quis temeritate propria sibi sumat electionē, alias ergo si homines in primæ dispositionis statu & innocentia permansissent, luto legis positæ non fuisset necessaria.

Ad quid enim indigeremus titulis, si de libelli obl. & l. con. & c. si lites non essent. cum igitur ex cupiditate & malitia hominum lites orta sunt & contentiones hōi inducæ, ideo similibus titulis a iure positum inducatis ad negotia pertractanda & lites dirimendas indigemus.

Practica Domini Abbatis. A Sed

Practica Domini Abbatis.

- 5 † Sed licet ius super hoc emanaverit positum, tamen hæc scientia & exercitium placitandi per maxime sunt necessaria. 45. dist. e. licet, per scientiam enim & per experientiam omnis acquiritur notitia iuxta id. Ars usus docuit, quod sapit omnis homo. & iuxta philosophum in princ. metaphisicæ. Experientia facit artem. nam omne artificium per sui exercitium recipit incrementum ut in l. legatis seruis. §. ornatricibus. ff. de le. 3. Est enim ipsa experientia efficax rerum magistra. de elect. c. quam sit. li. 6. unde commendat iurisperitos experientia rerum. & expecti causarum iudices dari possunt. C. de iul. certi. nam in expertus pauca cognoscit, & maxime circa formas libellorum & ordinem iudicium debita experientia pertractandum. unde dicit Goff. in li. iuris civil. in princip. † quod difficile est, ut quis bene sciat libellos difficiles componere & ordinē iudicii pertractare. Et componere libellos est difficile & periculosum, etiā si alias sit bonus in legibus, intellige canonicis vel civilibus, nisi in causarum exercitio conuersecur. nam ut dicit
- 7 Gul. in Spec. tit. de lib. conce. in princ. † circa libellorum conceptionem grande periculum imminet, & quasi tota uis iudiciorum in eis rite concipiendis consistit. facit de in. c. exanimata. de simo. c. licet hely. cū similibus. & pauci reperiuntur in hoc bene instructi. Imo nullus est, qui plerumque in his uario non abdicatur errore. ad hoc de inu. eccl. c. aduersus. Idcirco dominorum meorum super hoc denictus instantia libellorum & aliorum actuum iudicialium formas tradere & declarare intendo, & iudiciorum ordinem debitum & frequentatum per singulos actus & partes iudiciales ac media, per quæ ad causarum finem peruenitur, competenti ac regulato ordine explicare, quantum mihi est possibile. Quia licet in hac re iussu facientem me cognoscam, faciā tamen quod possum. 22. q. 2. c. faciat homo. & sufficiat quod in paucis amici labore consilatur. ut dicit. l. tutori. C. de nego. gest. & ff. de admi. tuto. l. tutores. §. qui se. in fi.

S P M M A R I V M

- 1 Iudicium est actus legitimus trium personarum, Iudicis, Actoris, & Rei.
- 2 Iudicia que sunt, in quibus non sunt omnes istæ tres persone.
- 3 In iudicio inquisimus, quod sit iudicis officio, fama uel infamia præcedere debeat, & illa est loco actoris.
- 4 Personæ que sunt, quæ agendo uel defendendo interueniunt in iudicio nomine actoris uel Rei.
- 5 Personæ que sunt, quæ præstant administrum causis, non tamen agunt, nec defendunt.

CAPITVLVM I.

- S**ed antequam ueniam ad propositum pro euidencia præmittito, † quod iudicium est actus legitimus trium personarum Iudicis Actoris, & Rei, secundum Host. in summa de iud. in prin. & Io. An. in addi. Spec. tit. de actio. in princ. & doct. communiter. In hoc quod dicitur est actus trium personarum, includitur duo, scilicet processus iudicii, & personæ iudicij. † & licet sint aliqua iudicia ubi non sunt omnes illæ personæ, ut in iudicio generalis inquisitionis, ubi nō est persona actoris uel Rei, de quo in c. bonæ. de elect. & in iudicio inquisitionis specialis, quæ fit ex officio iudicis nemine promouente uel instigante de actu inquisitionis. ut in c. qualiter. 2. de accu. ubi deficit persona actoris, & super crimine notorio, in quo non exigitur persona actoris, de accu. c. euidencia. adhuc tamen stant prædicta uera in diffinitio ne posita, † quia in iudicio inquisitionis, quod fit iudicis officio, fama uel infamia præcedere debet ipsam inquisitionem, ut in iuribus alle. & illa est loco actoris & eius typum gerit, ut ibi no. Et inquisitionis generalis ad specialem ordinatur. & ita etiam similiter erit ibi. sic in iudicio, quod habetur super notorio crimine, potest dici quod ibi notorium supplet locum & uicem accusatoris interpretative. & sic in quocunque iudicio ordinatio inquisitoria uel extraordinaria prædictæ tres personæ

sunt de essentia iudicii & substantia scilicet iudex, actor, & reus. Sunt tamen aliquæ personæ, quæ quandoque et in iudicio interueniunt, & earum aliquæ agunt uel defendunt, sicut procurator, coniunctæ personæ defensor, excusator, syndicus, œconomus, tutor, curator, & quædam alie, de quibus in Speculo parte prima in 3. parti. per totum. † sed istæ personæ sunt in iudicio agendo uel defendendo nomine alieno, uidelicet nomine actoris uel rei, & utriusque, & sic non sunt necessarie. † Aliæ etiam sunt, quæ nec agunt nec defendunt. sed sunt ibi ut præstent administrum ipsis causis, sicut sunt aduocati, de postu. per totum. de iudi. c. pistoralis, ut lit. non contest. c. cum similibus. 4. q. 4. c. 1. de uer. si. c. forus. §. in omni. Tabellio ut ipsius loco duo uiri idonei, qui iudici acta conscribant, de proba. c. quoniam contra falsam. Et natus seu executor, qui citet & referat, de officio dele. c. prudentiam. prim. responso. de appl. cum parti. & istæ personæ etiam de necessitate nō habent esse in iudicio, nisi secundum effectum, quem. §. dixi, ut præstent administrum ipsis causis. Et de istarum personarum officio & de eorum exercitio ac formis, quibus constituuntur, & aliis circa huiusmodi ad praticam pertinentibus, suo tempore patebit in processu. & circa huiusmodi personæ & eorum officia uersatur primus liber decre. & tota prima pars Spec. iudicialis. Gul. durandi, quia prius persona quam ratio querenda est. ff. de in. cog. liquidæ referant. de despon. impu. c. ad dissoluendum. Modo de alia parte diffinitionis, in qua dicitur, quod iudicij est actus legitimus, sciendum est, quod ut ad istius actus legitimi iudicarij debitam applicationem, & perfectionem debite ambuletur, per multas partes & actus particulares, & certo ordine a iure & causarum consuetudine introductis regulariter procedendo ad sententiam, quæ finem imponit iudicio, peruenitur. & istum ordinem iudicii & eius partes pertractat secundus liber decre. & Gul. in Spec. parte secunda per totum. & ibi enumerat debito ordine partes seu membra processus iudicarij, saltem illa membra, quæ communiter & plurimum contingere solent, licet etiam aliquando alia occurrant, ut dicit ibidem. & aliqua alia enumerat in c. quoniam contra falsam, de proba. non tamen ordinem per omnia ser uandum, ut ibi no.

S P M M A R I V M

- 1 Substantialia processus uel ordinis iudicarij quæ sunt.
- 2 In iudicio quedam interueniunt, quæ tamen de eorum substantia non sunt.
- 3 O. do iudicarij substantificus non debet prætermitti, consendi, uel præposterari, al. s. induceretur nullus iudicij & processus.
- 4 Actum iudicarij: um qui nam sint ad lris ordinationem, & qui ad causæ instructionem & decissionem.
- 5 Cause que sunt, in quibus ex privilegio iuris, uel hominis, aut ex causarum natura ordo iudicarij per oia necessario seruatur.
- 6 Agere uolens: ei accusare, quæ sibi præparare debent, & prospicere prius, quam iudicium moueat.
- 7 Iudex quæ nam sint partes tam in criminalibus, quam in civilibus causis.
- 8 Præparatoria quæ dicantur.

CAPITVLVM II.

Istarum partium iudicii aliqua sunt de substantia processus uel ordinis iudicarij, sicut libelli oblatio, de quo tamen in c. 1. de lib. ob. in fi. gloss. & in clem. sæpe de uer. si. in gloss. quæ est super uerbo, necessario. Item litis contestatio, de lit. contest. c. unico, ut lit. non contest. quasi per to. in ru. & nig. Item conclusio, de qua in alleg. clem. sæpe, in gloss. ista litera. Item sententia, & quod feratur in scriptis. de re iudica. capitul. ultim. lib. 6. † Aliqua uero non sunt de substantia, ut exceptiones, replicationes, appellationes, &c. de quibus patebit. 3. † Et ordo iste iudicarij non debet prætermitti consendi uel præposterari, alias ex omissione confusione uel

nel præpostulatione induceretur & surgeret nullitas iudicii & processus. 2. q. 6. c. ei qui appellat §. diffinitiva, de acc. c. qualiter. & in Spe. de sententiarum prolatione §. iuxta propositionem. nec potest prætermitti etiam de consensu partium, & est gl. not. in c. de causis de of. dele. in gl. & in clem. sepe alle. in ult. glo. ¶ Et huiusmodi actuum particularium quidam sunt ad iudicium seu litem ordinationem, quidam sunt ad litem seu causam instructionem seu decisionem, exemplum primum, ut citationes, satisfactions, & similes actus iudicii ordinarii. sed confessiones, attestaciones, probationes, & illa, quæ factum conspiciunt, sunt actus causæ instructorii & decisorii. de quo per Inno. & Hostan. c. causam. il. 1. de testi. & in clem. sepe in gl. facit ad hoc. & hæc de partibus ordinis iudicarii in causis regulariter observandis. ¶ Sed sunt aliquæ causæ, in quibus ex privilegio iuris vel hominis aut ex causarum natura ordo huiusmodi per omnia necessario non servatur, vel etiam nullo modo debet servari, nec per omnes partes iudicii in eis ambulatur. Exemplum de causis privilegiatis a iure, ut est causa beneficiæ, matrimonialis, infirmitatis, & decimarum, in quarum cognitione ex dispositione iuris iudex non tenetur ordinem iudicarium observare. & ideo dixi necessarium, quia potest si vult, ut in clem. dispensationem, de in. De privilegio hominis, ut quando princeps causis committit, & in eis mandat procedi simpliciter & de plano sine litem & figura iudicii; & tunc talis iudex non potest per omnia servare ordinem iudicarium, quia tunc illa quæ sunt de substantia & figura iudicii non debent observari, ut est libelli oblatio, lit. contest. Et ista quæ sunt de strepitu iudicii, sicut appel. excep. &c. in lex fortius quàm in aliis debet amputare & repellere. & dixi [Simpli. vers.] quia tunc non debet solennis ordo servari, tamen litem, partibus non contradicentibus, valet ut in d. clem. sepe ubi traditur forma procedendi, quæ secundum tale mandatum debet servari. Item quandoque ex natura causæ non servatur ut in notis, nam ordinem iudicarium in eis servare esset ordinem pervertere, in d. de r. ad nostram de in. c. & est tertium, c. de quo etiam in c. vultura, & c. de coh. cler. & in c. causam. Item in summaris cognitionibus, in quibus etiam non servatur nec sit transitus per partes iudicii, sed iudex summariam probationem recipit, ut se informet, de quo de of. in. c. ult. & ideo dixi, [¶ Per nullo modo debet servari.] Item in iudicio extraordinario, videlicet inquisitio quæ expedit officio iudicis & non ad probationem vel investigationem aliam, ut in c. quoniam frequenter, ut h. non contest. in §. litem & alii, cum remissionibus, & sic secundum diversitatem causarum diversi sunt processus. De istis ergo omnibus iudiciis & processibus ordinariis & executionum indebitum succedere. ¶ Primo ergo de iudicio ordinario videndum, antequam tñ ad ipsius expeditionem accedam, primum est aduertendum quod sunt præparatoria ad ipsum iudicium, scilicet ut præhabeatur quædam investigatio & præmeditatio matura, per quam mente & corde se præparant iudex & partes, maxime actor ad iudicium subintrandum, vel non. & illo modo intelligendo ponit Gul. in Spe. speciale in rubricam de præparatoriis iudiciorum in parte secunda ru. id est, iudicet ut agere volens vel accusare primum consulat amicos, videat an habeat probationem, & utrum expediat sibi litem mouere, provideat sibi de aduocato bono, cū peritioribus conferat, & se præmuniat; alioquin cum minus peritis peribit, ut in d. de p. c. d. i. §. c. nonne iudas. quia litem euentus dubius est, & ex quo actor instante aduersario cogetur litem prosequi, hinc est quod iudicis deliberatione non conceduntur, de his & aliis articulis inuestigandis vide in Spec. loco ubi proxime dictio. ¶ Item iudex in causa criminali debet prius examinare personam quia intentione moueatur, & cuius opinionis sit. Item in causa iniuriarum iudex debet laborare ad componendum partes, in qua actione potissime procedit compo-

sicio. 40. dist. c. 1. &c. Sciendum etiam quod in civilibus causis iudex debet laborare ad compositionem, ut habetur de mu. pe. c. 1. & maxime procedit compositio actoris uincens, ut in addi. Spe. no. Ioan. An. in tit. prox. alleg. unde ibi dicit Spec. nemini expedit ut nimis promptus sit ad litigandum propter animæ periculum, nam dicitur in euang. Math. 16. li quis uoluerit tunicam tuam tollere & tecū contendere in iudicio &c. Math. 4. 14. q. 1. §. 1. & apostolus ait. Secularia iudicia si habueritis, peccatum est in uobis, & nos contemptibiles facietis, ad cor. 6. 1. 1. q. 1. c. sicut enim §. ex his. 14. q. 1. in prin. & maxime non expedit clericis, quia nemo militans deo &c. secundo ad thi. secundo. ne cle. nel mo. c. 1. multominus religiosi. 16. q. 1. c. monachi, quia seruos dei non oportet litigare, de simon. e. ult. Item non expedit propter dubium litem euentum ut dixi. §. no. de cau. pos. & proprii. c. p. storalis in prin. promptior ergo quisque sit ad componendum quam ad litigandum vel contendendum, de trans. c. fin. cum si. ¶ talia & similia dicuntur præparatoria; possunt tamen dici præparatoria illa, quæ præcedunt litem contestationem, ut dicit Gul. Anglicus. pro hoc facit quod dicit Gul. in Spe. in prin. parte secunda ubi dicit, quod ordo iudicarius proprie dicitur in istis consistere quæ aguntur inter litem contestationem & sententiam, cum litem contestatio sit exordium, & ante eam non dicatur quis agere, sed agere uelle. ut. l. amplius nō peti. ff. rem ratā haberi. ea ergo quæ præcedunt lit. cont. non sunt proprie de ordine, sed præparatoria dicuntur, & de his est secundus lib. de r. usque ad lit. cont. & totus primus. & illud quod tractat Gul. in Spec. in tota prima parte, videlicet circa personas iudicum, arbitrorum, & assessorum, actoris, rei, & aliarum personarum suo vel alieno nomine agentium vel defendentium, aut aduinculum præstantium. & etiam in secunda parte usque ad titulum de li. cont. ff. Sunt & alia præparatoria, quæ etiam competunt post litem contest. de quibus in Spec. de dila. §. 1. uersic. præparatoria, de quibus suo loco parebit.

S P M M A R I U M

- 1 Processus diuiditur in tres partes.
- 2 In prima expeditur quæ circa iudicis & fori competentiam, actoris & aliorum in iudicio interuenientium legitimationem, libelli apertum, mandatorum sufficientiam & similia examina contingunt, quæ tamen negotii principalis regulariter non sunt.
- 3 In secunda processus parte negotii principale pertractatur.
- 4 In tertia parte negotio finis imponitur per sententiam.
- 5 Reus debet regulariter adire iudicem & i, in multis tamen casibus falli hoc, qui & hic & inferius habentur.

CAPITVLVM III.

- 1 Stis præmissis ¶ uenio ad propositum scilicet ad declarationem ordinis iudicarii totum ipsum processum diuidendo in tres partes. sicut etiam diuidit Spec. in partes secunda in prin. Pars prima a prima uocatione sine citatione incipit & durat usque ad li. cont. exclusive. Secunda pars incipit a li. cont. & durat usque ad sententiam diffinitiuam exclusive. Tertia incipit a sententia diffinitiuam & durat usque ad eius effectuale executionem, si non fuerit appellatum. alias si fuerit appellatum suspenditur executio quousque app. causa fuerit finita. d. iure. c. nientes, cum suis concord. ¶ 1 In 1. parte expeditur illa quæ occurrunt circa competentiam uel incompetentiam iudicis & eius iurisdictionem, uidelicet an iurisdic. habeat in reum uel non, & si habeat, an sit declinabilis uel reuocabilis. Item circa personam actoris legitimam an habeat personam standi in iudicio uel non. De habilitate & idoneitate personæ Rei non queritur nec disputatur, quia ex quo uocatur ad iudicium, qualisunque sit, se defendere potest. unde dicitur si dyabolus esset in iudicio ut reus, non esset defensor sibi deneganda, cum sit iuris & æquitatis naturalis, de exce. c. cum Practica Domini Abbatis. A 2 iur.

Practica Domini Abbatis.

inter unde dicit ibi. Innoc. quod reus non habet firmare uel legitimare personam suam in iudi. licet hoc ipse firmabit quod uocatus est, cum necessario habeat respondere. de in. c. intelleximus. Et iudicium redditur in iudicium. ff. de uerb. obl. l. inter stipulantes. & hoc in reo necessario. Item queritur in eadem parte de persona procuratoris an potest stare in iud. uel an habeat sufficiens mandatum de procu. c. i. & similia expediuntur ibidem. Item de loco iudicii an sit tutus & idoneus reo, de app. c. ex parte. & est primum. Item de forma libelli. de in. c. ex animata. de his & si. primo quasi de preambulis ad iudicium est bene ponderandum. Item queritur de competentia uel incompetencia fori, de legitimatione uel inhabilitate personarum in iudicio interuenientium. de idoneitate uel refutatione loci. item de aptitudine uel ineptitudine libelli. sufficientia uel insufficientia mandatorum, & procuratorum, & humiliori. & non tractantur ibi quæ sunt negotii principalis. uerum regulariter hoc dico ideo, quia fallit in certis casibus, de quibus in c. de litis contest. l. 6. qui patebunt in processu.

¶ In secunda parte pertractatur negotium principale, ut ibi uidebimus. ¶ In tertia parte imponitur finis ipsi negotio per sententiam. ff. de re iud. l. 1. & condemnatum producit ad effectum executione. de re iud. c. 1. aliquibus. de officio dele. c. quærenti. ¶ Sed antequam inchoemus processum, sciendum quod actor debet adire iudicem Rei. C. de iur. om. iudic. l. adire quia est regula de hoc tradita in c. cum sit generale de foro compet. cum concord. sed hoc fallit in multis casibus, in quibus fortiter reus forum non sui iudicis in cap. ult. de foro comp. & maxime est de consuetudine quod clerici trahunt l. ucos ad iudicem ecclesiasticum in causa civilis. per c. cum sit iam alleg. Et not. bene in c. si clerici. cod. tit. in ult. gloss. & Guil. in Spec. de fo. comp. in. adi. §. 1. in prin. Item potest reus iurisdictionem non sui iudicis in se prorogare tacite, de foro compet. c. dilecti. scilicet contrahendo uel soluere promittendo in certo loco. hoc uerum de iudice ordinario, secus de delegato de of. iud. deleg. c. p. & g. Ad hoc tamen quod clericus ualeat iurisdictionem non sui iudicis in se prorogare, plura requiruntur, quæ concurrere debent. ut in c. si significasti & ibi no. de foro comp. ¶ An autem quis prorogando potest pœnitere & iudicium iudicis prorogati declinare, etiam recurrendum est ad c. 1. de iud. & quæ ibi no. consueuerunt scilicet quis sit competens iudex alienus.

S Y M M A R I U M

- 1 Iudicium appellatione qui continentur.
- 2 Auditor Palatii apostolici dicitur missus inter ordinarium & delegatum, & quomodo ordinariam, & quibus causis delegatam manifestatur cognitionem, & quibus nullam.
- 3 Assessor proprie non est iudex.
- 4 Arbitrator & Arbitrator inter iudices proprie non habentur.
- 5 Delegatus iudex qui sit, & quando subdelegare potest.
- 6 Conservatores & executores sunt delegati.
- 7 Ordinarius iudex qui sit.
- 8 Inferiores iudices ordinariam ex privilegio uel consuetudine possunt habere iurisdictionem.
- 9 Archiepiscopus non est iudex ordinarius subditorum eius suffraganeorum, sed solum in sua diocesi & super suffraganeis ordinariam habet potestatem.
- 10 Legatus est iudex ordinarius in provincia sibi decreta.

CAPITVLVM IIII.

PRo isto est aduertendum prout dicit Guil. in Spec. parte. 1. §. 1. ¶ Iudicium alii delegati, alii ordinarii, alii arbitri, alii arbitratores, alii auditores, alii assessores. uel potest dici distinguendo duo membra tantum. ¶ scilicet quod omnis iudex aut est ordinarius, aut est delegatus; quidam tamen est missus, sicut auditor palatii apostolici, qui nec est delegatus, nec ordinarius,

sed potestas eius se habet ad utrumque; quia habet ordinariam in cognoscendo, & delegatam in pronuncian- do. ut no. in ele. auditor de refer. & quod in Spec. ponit Guil. auditorem, intelligit de eo, cui certus articulus causæ expediendus committitur. Et si Guil. intelligit de articulo habente causam cognitioni annexam, tunc talis auditor est delegatus. Si de nudo articulo, ut est examinatore testium, tunc non est iudex talis auditor, sed nudus minister. de quo in c. super questionum de of. deleg. in ele. iudices. cod. tit. ¶ Et ideo non debet poni illud membrum, scilicet de assessore, quem non oportet inter iudices enumerare, quia proprie iudex non est, ut suo loco patebit. ¶ Similiter arbiter uel arbitrator proprie non est iudex, quia priuata persona potest arbitri eligi, sed sic est quod per pactum priuatorum non datur iurisdictionis alia eam non habentur patet de for. comp. c. si diligenti. & c. significasti. & ideo Spec. enumerat eum inter iudices, quia arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum ut in l. 1. ff. de ar. ¶ Delegatus est, qui ex alterius commissione alienius causæ recipit iudiciale cognitionem. de officio deleg. c. super questionum. & ille si est a principe delegatus, alium subdelegat, unde subdelegatus est, cui causa uel aliqua pars causæ a delegato secundo loco committitur, ut ibi. ¶ Conservatores etiam & executores sunt delegati. de offi. dele. c. 1. & ult. lib. 6. ¶ Ordinarius est, qui iure suo per principis beneficia uersus iurisdictionem exercere potest. ff. de in. om. iudic. l. more maiorum & seq. papa ergo est ordinarius omnium & singulorum. 9. questio. 3. c. cuncta per mundum. & c. per principalem. item episcopus in sua diocesi, & dominus temporalis in cuius territorio quis domicilium habet, ut in l. hæres absens. ff. de in. de foro comp. c. ult. illi sunt ordinarii & competentes iudices. domini tamen temporales non fundant iurisdictionem suam de iure communi nisi contra homines in territorio suo, sicut episcopi in diocesis suis. de quo no. in c. super eo, de parroch. & in c. 1. de re domi. ¶ Item inferiores possunt esse ordinarii & habere ordinariam iurisdictionem ex privilegio, uel ex consuetudine de officio ord. c. cum ab ecclesiis de for. comp. c. cum conuegat. ¶ Archiepiscopus uero non est iudex ordinarius subditorum suffraganeorum suorum sed solum in diocesi, & super suffraganeis habet ordinariam potestatem. ut in cap. pastoralis, de officio ord. ¶ Item legatus est ordinarius in provincia sibi decreta. ut in c. 1. de officio deleg. lib. 6.

S Y M M A R I U M

- 1 Actor quomodo se habere debeat aduocando iudicem.
- 2 Processus debet inchoari a citatione, quæ est principium & fundamentum ordinis iudicialis.
- 3 Delegatus iudex ubique adiri potest.
- 4 Iurisdictionis an perpetuetur per subdelegationem.
- 5 Citationem a iudice decretam debet actor cito exequi instare, ne per aduersarium coram alio iudice possit conueniri.
- 6 Iudices ubi sunt plures ordinarii, est quandoque gradus inter eos, quandoque accumulatio fori.
- 7 Accumulatio fori quibus modis fieri possit, & ad quos effectus.

CAPITVLVM V.

Sed qualiter aduocando iudicem actor debet se habere, tractat Guil. in Spec. de compe. iudi. adi. §. uiso. ¶ quia si est ordinarius, actor per se uel per procu. accedit ad eum hora congrua & cum sedit pro tribunali, non quando legit, uel quando est in diuinis, nec in uia &c. & factum suum coram eo proponat per se, si est discretus, alioquin per alium de iud. c. pastoralis. & perat aduersarium citari ad iudicium, seu uocari ad causam, de iud. c. 1. ¶ quia per citationem debet inchoari processus. Est enim citatio fundamentum ac principium ordinis iudicialis. de quo in gloss. c. ecclesia, de constitutio. sicut litis contestata, est fundamentum ipsius litis & initium iudicii,

SYMMARIUM

- 1 Rescriptum quomodo presentetur ab impetrante, & recipiatur a iudice.
- 2 Rescriptum qua cautela debeat aperiri a iudice.
- 3 Rescriptum si iudex deprehendat inuictum, uel falsum, quomodo se habere debeat tam circa illud, quam circa presentantes.
- 4 Rescriptum si iudex uideret sine uiuo, quid agere habeat.

CAPITVLVM VII.

Q Valiter presentator in presentando & iudex in recipiendo & inspiciendo rescriptum debet se habere, tradit Guil. in Specul. de rescri. presentatione. §. 1. in princip. & dicit sic, quod debet fieri hoc modo. ¶ Adit enim publicus notarius uel dua persona idonea, & in eorum presentia imperator rescriptum apostolicum presentet iudici dicens. Papa uos salutet, & hanc literam & suam benedictionem nobis mittit, & supplicat quod secundum eius tenorem procedatis. Iudex autem ipsum reuerenter birreto deposito ac capite inclinato suscipiat; si clausum est, quod sit quandoque cum uni scribitur, ¶ sic caute ipsum aperiat, ut filium cum bulla litera ex una parte adhaereat, sicut prius utrique adhaerebat. nam si bulla ex toto alteraretur, nulla prorsus ei fides relinquatur ar. de crimin. falsi. c. licet. Post hoc confestim ipsum legat, & totum tenorem & bullam & cartam & filium & filium diligenter inspiciat; quia iudicantem oportet cuncta rimari, & rerum ordinem plena inquisitione discutere. 30. qu. 5. capit. iudicantem. de fide instrum. capit. cum Ioan. ¶ & si inueniat ipsam falsum uel inuictum ipsum reiciat, nec ei fidem adhibeat. 9. distinctio. cap. si ad sacras. immo si euident falsitas est, effectus capiantur, ut de crimine falsi. ad audiendam. 19. distinctio. c. in memoriam. si tamen in literis de simplici iustitia caueatur, non praesumitur de facili falsitas. de crimin. fals. capit. 1. ¶ His ergo diligenter inspectis, si sine uiuo illud iudex uiderit, ipsam recipiet mandando notario, uel etiam si pars id non requirat, ut tam de presentatione quam de receptione fiat publicum instrumentum.

SYMMARIUM

- 1 Notarius qua cautela atque prudencia sibi prospicere debeat, cum de rescripti presentatione sibi facere oportet. & nu. 4.
- 2 Rescripto falso utentes grauissime puniuntur.
- 3 Iudici imminet periculum, si falsi rescripti auctoritate precesserit.

CAPITVLVM VIII.

E dat Gul. notario hic bonam doctrinam dicens, ¶ sitque cautus notarius, ut ipse diligenter inspiciat ipsum rescriptum; nam cum oportet eum in suo instrumento asserere, se uidisse integrum & incorruptum, si post contrarium appareat, eius instrumentum, nec immerito, redarguitur falsitate, nisi initium probe ruit postea subsecutum. Caneat etiam notarius ne falsum asserat. de fide instr. c. inter dilectos. ¶ Inter actorem etiam & reum hoc cautum esse debet. nam si falso rescripto utantur, grauissime puniuntur, quod dicitur de crimin. falsi. c. ad falsarios. ¶ Et etiam iudex si scienter talis rescripti auctoritate procedat, ut eod. tit. c. super eod. & c. quam gram. & reus factus est, si per huiusmodi rescriptum se permittit conueniri, ut eod. tit. per totum de proc. c. in nostra. ¶ Et quomodo super praesentatione & receptione rescripti fieri debet ad mandatum iudicis instrumentum per tabellionem, ibi etiam tractat Gul. Et quod totus tenor rescripti scribatur inter acta per notarium uel per duas personas idoneas. ut de probat. c. quoniam contra. & scribet notarius sub hac forma.

SYMMARIUM

- 1 Forma de presentatione instrumenti publici fidei facientis, receptioneque literarum apostolicarum.

iudicii, de quo dictum est supra. Et dicit nota. text. instit. de pœ. temerè liti. §. ult. quod omnium accusationum instituendarum principi ab eadem parte edicti constituitur, quæ est de in ius uocari. ¶ Si iudex est delegatus, accedat ad eum ubicunque inueniat ipsum, quia ipse certo loco seu consistorio quandoque caret. in loco tamen honesto & hora congrua. de officio deleg. c. consuluit. pro quo no. in clement. quamuis de ap. & literam commissionis sibi presentet, tunc incipit iurisdictionem habere de appell. cap. ut debitis. requirens eum humiliter ut mandatum apostolicum exequendo aduersarium eitet, & sine mora decretam citationem obtineat ad effectum iurisdictionis perpetuandæ. de officio deleg. cap. gratum. ¶ Et an per subdelegationem perpetuetur iurisdictionis, recurrendum est ad not. in d. e. gratum & in c. licet unidique & in c. relatum de officio deleg. & in cap. quamuis. & in c. si a subdelegato, de officio deleg. libr. 6. ¶ Item faciat ipsam citationem ab ordinario nel delegato decretam citius exequi contra aduersarium, ne per ipsum aduersarium coram alio iudice possit conueniri, ut le. & no. in alle. c. ut debitis. ¶ Ad intelligentiam istius aduertendum est, quod in pluribus ordinariis est quandoque gradualitas, quandoque accumulatio fori. ut not. in c. cum ab ecclesiario de officio ordin. & in c. cum contingat, de foro compe. ¶ Et ubi est pluralitas iudicum per modum accumulationis, locus est praesentationi, ut qui primo citat fit iudex, idem in delegato, & ordinario ut in c. ut debitis supra alleg. & ista praesentatio fit per citationem. ¶ Tribi etiam potest fieri praesentatio per domicilii mutationem de foro comp. c. proposuisti. Item ad effectum huius pendentiam inducendi acceleret ad procurandum citationem aduersario intimari. Ex quibus collige ttes citationis effectus.

SYMMARIUM

- 1 Citationem iudex ad petitionem actoris decernere debet.
- 2 Citatio potest fieri per literas; & quid tales literae continere debeant nu. 4.
- 3 Iudex ore proprio citare potest.
- 4 Tabellio uel nuntius uerbo citare potest, sed de ipsa citatione attestari, & se citasse scribere potest.
- 5 Citatio per nuntium fieri potest.
- 6 Citatio per partem quando, & quid oportet.
- 7 Citatio tertio modo fieri dicitur re ipsa, quando persona capitur.

CAPITVLVM VI.

I Vlex ¶ ergo ad petitionem actoris habet decernere partem ream citandam. ¶ Et potest fieri huiusmodi citatio per literas iudicis, uel inuia nocem inuia autem uoce sit multipliciter, ¶ quandoque per ipsum iudicem, qui ore proprio citat, quandoque per tabellionem, quia per nuntium potest fieri ut postea dicetur, ergo fortius per tabellionem; & potest ipse tabellio per tale citationem per ipsum factam attestari & scribere se citasse. ¶ quandoque per partem, in nim tamen pro uocationis ad causam. de appell. c. cum sit. & in c. bonæ. ¶ quandoque per nuntium, de officio deleg. c. prudentiam. de appell. c. cum parati. de quo in Specul. de citationibus. §. sequitur. & not. in cap. quoniam ad proba. ¶ Fit etiam ut dixi per literas. & quid debent continere literae citationum, patebit etiam in formis. & ponit etiam Guil. in Specul. tit. de citationibus. §. iam citationem. ¶ Et potest etiam addi tertium membrum, nel tertius modus citandi, ut dicit Ioan. Andr. in additio. Specul. de cita. §. sequitur. ¶ uidelicet quod sit citatio ipsa re, ut cum persona capitur, & tunc ducitur ad iudicium, de quo scripsit Ioan. Andr. in c. romana & capit. contrahentes, de foro comp. libr. 6. ¶ Si ergo iudex est delegatus, qui acceditur, rescriptum seu literas commissionis suscipiat reuerenter & deuote, quia per salutationem & benedictionem inducuntur effectus, de quibus in proœmio sexti.

Practica Domini Abbatis.

CAPITVLVM IX.

IN nomine domini amen. Anno tali, in die tali, & tali die, & tali hora, in oppido & in tali diocesi, in curia talis præpositi, & coram eodem domino præposito in meique notarii publici & testium infra scriptorum &c. constitutus talis clericus uel laicus talis diocesis referiptum apostolicum uel literas apostolicas, cuius uel quarum tenor inferius scribitur, uera ipsius domini papæ bulla plumbea & cordula canapis pendente more romanæ curiæ bullatas, sanas, integras ac illasas, ac omni, prius uitio ac suspitione carentes, prædicto domino præposito præsentauit, eumque humiliter requisit, quatenus in causa seu causis huiusmodi sibi commissis aduersus tale n. procedere, & eundem citare, seu literas citationis contra ipsum sibi decernere, & concedere, & iustitiam facere dignaretur. quod quidem referiptum, uel quas quidem literas, idem dominus præpositus ad se recepit reuerenter, uidit, & perlegit, ac eius uel earum tenores in actis causæ sibi conferri mandauit, & citationis literas contra prædictum fieri decreuit.

S V M M A R I V M

- 1 De tenore referipti D. Papæ quatuor apparet debet apud acta notarii.
- 2 Referipti tenor redactus in actis notarii fidem facit, etiam si originale perierit.
- 3 Officiū abelionis quale esse deat circa ea, q̄ occurrunt in iudiciis.
- 4 Commissio citationis quatuor apud acta notarii remanere debet.

CAPITVLVM X.

Tenor autem referipti seu literarum commissionis talis est Ioan. episcopus seruus seruorum dei &c. Ego talis notarius &c. & præfatus literas apostolicas uidi & legi, & de mandato dicti domini iudicis ad hoc auctoritatem præstantis hic nihil addendo uel mutando transcripsi, & in hanc publicam formam redegi &c. Et tunc fidem faciet transcriptum, licet originale non appareat, ut not. gloss. in cap. cum in iure peritus, de officio deleg. & in cap. cum uenerab. de confirmati. uel in iur. tutus tamen est, quod hoc faciat.
 1. **P**arte aduersa præsentem in citata. ¶ quando ergo tenor referipti redactus est in actis fidem facit, etiam si referiptum perderetur. de quo in cap. cum in iure, de officio deleg. in cap. cum el. uel de pri. u. cum similibus.
 2. **E**t sciendum est, quod tabellio debet prædicta conferbere, quia officium est tal. el. uel omnia. quæ occurrunt in iudiciis, secundum iudicis præceptum singillatim & ordinatim scribere, & partibus exemplar tradere, & exemplar traditorum retinere, ut not. p. r. Host.
 3. **d**e prob. capitul. quoniam contra. ¶ Si autem sit citatio per nuncium, scribat sic notarius, talis iudex nuntiavit tali nuncio suo, ut talem citaret ad petitionem & iustitiam talis tali die, nota. in cap. quoniam contra, supra allega.

S V M M A R I V M

- 1 Citationis iudicis delegati in scriptis forma.

CAPITVLVM XI.

Forma citationis iudicis delegati est talis. ¶ N. decanus ecclesiæ talis diocesis index causæ & partibus infra scriptis, uel index ad infra scripta a sede apostolica specialiter deputatus, uniuersis & singulis abbatibus, prioribus, decanis, dominis, rectoribus, clericis, & notariis publicis quibuscunque per ciuitatem & diocesim talis ac talis, ubique constitutis specialiter tali aetali plebano salutem in domino. & mandatis nostris immo ueris apostolicis firmiter obediæ literas sanctissimi in Christo patris & domini nostri domini Pii diuina providentia papæ secundi, eius uera bulla plumbea cum cordula canapis pendente more romanæ curiæ bullatas, sanas, integras, & illasas, ac omni prorsus uitio & suspitione carentes nobis in

notarii publici testiumque infra scriptorum præsentia per talem in eiusdem literis specialiter nominatum præsentatas. nos cum ea qua decuit reuerentia noueritis recepisse, quarum tenor dignoscitur esse talis. Pius episcopus seruus seruorum &c. post quarum quidem literarum præsentationem & receptionem fuimus per prædictum. N. humiliter requisiti, ut in causis nobis delegatis aduersus talem ex aduerso in eiusdem literis principaliter nominatum procedere, citationis literas contra eum decernere, & iustitiam sibi ministrare dignaretur. Nos igitur decanus iudex prædictus nolentes apostolicum mandatum exequi ut tenemur, nobis & uestro cuiuslibet in uirtute sanctæ obedientie, & sub excommunicationis sententia, quam in uos & quemlibet uestrum præsentis mandati contemptores uel neglectores in his scriptis, trium tamen dierum monitione præmia, seruius firmiter, & districte præcipientes mandamus, quatenus accedatis quod propterea fuerit accedendum, & præfactum. N. publicè citare curetis, quem & nos peremptorie citamus per præsentem, ut die tali uel in die. 12. a præsentis insinuatione uel publicatione computando, quorum dierum quatuor proprii quatuor pro secundo, & reliquos quatuor dies pro tertio & peremptorio termino ac monitione canonica assignamus, compareat per se uel per sufficientem procuratorem in curia habitationis nostræ hora tali coram nobis tali de iustitia responsurus, cum interminatione quod si comparuerit siue non, nos nihilominus, quod iustum fuerit, faciemus. Etiam ac uestre citationis formam & quicquid feceritis in premisis nobis per uestras patentes literas harum seriem continentes, aut instrumentum publicum fideliter rescribatis. Datum & actum tali loco, tali anno, uel sub sigillo &c. Sciendum quod illa forma communiter frequentatur, quamuis sub aliis uerbis ponat. Specul. in tit. de citatio. §. iam de citatione. & ista forma sonat de unico indice delegato.

S V M M A R I V M

- 1 Indices plures delegati quandoque simul citari dantur uno referiptis, quod uel cum diversis clausulis, de quibus nu. 2. 3. & 4.
- 2 Partes quando non conveniunt in unum iudicem, quomodo citantur.
- 3 Clausula in fine is conferre orum apponi consuevit, quatenus uos, uel dos, uel unus uestrum, quid oportet.
- 4 Indices unius & multiplicitas clausulis dantur, sunt de huiusmodi clausulis debet fieri mentio in citatione.
- 5 Clausula si uni sui delegata, quia ad minorem fuerit euiculus dignitatem, an poterit postea in illa causa procedere.
- 6 Referipti tenor quando debet retineri in citatione.
- 7 Citatio rem quæ seruati debent tam contra eum, quam contra citationis executorum.

CAPITVLVM XII.

Sed ¶ quandoque dantur plures scilicet duo uel tres. & isti quandoque dantur simpliciter, de officio deleg. cap. cum causam. ¶ quandoque cum diversis clausulis, quia quandoque cum clausula [Quod si non omnes interesse poterunt, duo, aut unus uestrum nihilominus exequatur] de officio deleg. c. prudentiam. in princip. & c. cum super. ¶ & quandoque cum clausula [Quod si ambo interesse non poterint, alter uestrum nihilominus exequatur] & hoc quando sunt duo indices, ut in d. c. prudentiam, in §. idem quoque. ¶ quandoque cum clausula [Quatenus uos, uel dos, uel unus uestrum] & prima clausula ponitur in referipto appellationis, cui contradicitur in audientia literarum contradicatarum. ¶ quandoque partes non conveniunt in unum iudicem, quia tunc dantur tres cum clausula [Quatenus si non omnes interesse poterint &c.] quolibet partium eligit unum, cancellaria dat tertium, & tunc omnes tres habent procedere, nisi tertius se excuset, ut in d. cap. prudentiam. ¶ ultima clausula frequen-

frequentatur in literis confuatorum, quando dantur confuatores ecclesiis vel uniuersitatibus aut studiis; quia tunc ponitur clausula [Quatenus nos, uel duo, aut unus uerum &c.] & tunc quilibet infoludum procedere potest a principi, secunda forma est, per quam dantur duo indices cum clausula [Quod si non ambo] hodie non est in usu. † quando ergo dantur plures indices cum prædictis clausulis, tunc de huiusmodi clausulis debet fieri mentio in citatione, sic dicendo N. decanus ecclesiæ talis &c. iudex confuator nenerabilibus & circumspectis uiris magistris doctoribus & scholaribus & uniuersitati studii talis &c. una cum certis nostris in hac parte collegis cum clausula [Quatenus nos uel duo aut unus uerum &c.] a sede apostolica delegatus. Quod autem delegatus debet præmitti & præponi patet; quia ipse representat personam domini pa. de officio deleg. c. cum olim. cum concordant. Et quando sint plures delegati, maior & dignior debet præponi, de quo in Spe. de citat. §. præalleg. † Circa quod mouetur unum dubium facti, ponamus quod causa delegata fuit olim episcopo leodiensi, nunquid postea, cum ecclesia illa fuerit metropolitica, ipse factus archiepiscopus procedere poterit in causa prius coram eo inchoata. Ioan. Andr. in addit. Specul. tit. de leg. tenet, quod si, etiam si nomen proprium esset expressum in commissione. Ratio quia per dignitatem archiepiscopalem non descendit esse episcopus, unde & pa. uocat se episcopum, ut in l. eos. C. de exco. mu. libr. 10. in fin. Illud dubium moneri potest propter ludantes ad scacos, nam ut ibi dicit Io. An. per eam tenet lege n. fuit indicatum, qui in ludo scaccorum conuenit tractare socium cum persona, erit iudex, si cum pedona facta regina scaccum dederit, pro quo Ioan. Andr. in addit. Spe. ubi §. plures iones adducit, dicit tamen ibi quod aduocatus pronunciat contrarium. Et concordando distinguit dicens. primum procedere quando conventio fuit facta de certa pedona. secus quando de certa non est conventum. Item in forma mandat delegatus omnibus, & super illos habet iurisdictionem quantum ad hoc, quod alias sua iurisdictione non potest bene explicari, de officio deleg. c. 1. & c. præterea. de quo in Specul. tit. de citatio. §. de citatione, uersicul. quid si deleg. excommunicat. & seq. † Aliquando autem tenor rescripti debet totus inseri in citatione ut l. & not. in cap. 2. de dila. Et notat Ioan. in gloss. 3. questio. 2. c. si episcopus. & per Specul. in tit. de citat. uersicul. Item quid si rescriptum ubi concluditur hoc fieri communiter, & alias non ualere citationem. de hoc not. in cap. ueniens. de accus. super ultim. gloss. 10. † Sed nunquid debet mitti citator rescriptum bulatum? & respondetur, prout no. in d. c. 2. de dila. Aliqui etiam inserunt in citatione libellum, de quo in cap. 2. iam alleg. Item in forma citatur reus ad respondendum actori de iustitia. Aliqui citant primum ad dicendum contra commissionem, quicquid dicere sen opponere uoluerint contra eam, & iste terminus seruatur in curia pro substantiali. Item quod possit & debeat excommunicari, probatur in c. cum ex literis, de restitutio. in integ. & in Specul. tit. de citatio. §. uiso. uersicul. item iudex. Item in forma citationis apponitur, quod executor debet referbere diem, de hoc not. in Spec. tit. de citatio. §. ultim. uersicul. si non mandat iudex deleg. quandoque non procedit per se, sed causam sibi commissam subdelegat; & tunc erit forma subdelegationis ista.

S V M M A R I V M

- 1 Subdelegationis forma.
- 2 Delegatus nedum ex impedimento, ne plerisque in iis offeritur, sed pro uoluntate fieri potest.
- 3 Subdelegatus compelli nequit ad causam suscipiendam, si de malicia subdelegatus constat. & in. 10.

- 4 Subdelegatio inuitis partibus fieri potest.
- 5 Subdelegatus habens iurisdictionem non habet etiam coercionem, & quare.
- 6 Delegatus subdelegatum suo college admittere non tenetur.
- 7 Clausula; commissimus plenam, uel donec &c. diuersos patet effectum.
- 8 A delegato ad quem appellari possit.
- 9 Delegatus si unus est, an pluribus subdelegare possit.

CAPITVLVM XIII.

Decanus † Ecclesiæ, iudex causæ & partium infra scriptarum a sede apostolica. specialiter delegatus honorabili uiro tali salutem in domino. literas sanctissimæ in Christo patris. &c. noueritis nos recepisse sub hac forma Ioan. episcopus &c. sed quia nos tam nostris quam ecclesiæ nostræ negociis præpediti cognitioni & decisioni negocii huiusmodi ad præsens uacare & intendere commode non ualemus, idcirco de uestra legalitate confisi uobis in hac parte committimus nices nostras, donec eas ad nos duxerimus reuocandas. Et aliqui subiungunt mandatum, uidelicet mandantes nobis quatenus in negociis huiusmodi procedatis secundum traditam a sede apostolica nobis formam, & alias prout de iure fuerint procedendum in eius testimonium literas præsentis fieri fecimus nostri sigilli appensione muniri. datum &c. † Hic aduertendum est, quod licet ponatur in forma subdelegationis. [Sed quia nos tam nostris &c.] tamen potest fieri subdelegatio pro sola uoluntate, dato etiam quod non fuerit aliquo legitimo impedimento præpeditus delegatus, de officio deleg. capitul. pastoralis, ut ibi per Innocent. † Sed si uelit malitiose se exonerare, tunc subdelegatum compellere nequit ad causam recipiendam, si de malicia constat, ut ibi. † & potest fieri etiam inuitis partibus eodem titul. c. super quaestio. † Et subdelegatus delegati habens iurisdictionem habet etiam coercionem, alias delusoria uideretur eius iurisdictione. eodem titul. c. ex literis. † Delegatus autem subdelegatum sui college non tenetur admittere, de quo in c. coram, eodem titul. & c. cum super abbatiæ. † Item dicitur in forma. [Commissimus plenam &c. uel donec &c.] in isto est magna diuersitatis: quia si est delegatus simpliciter, tunc censetur subdelegatus in toto. & si ipse subdelegatus incipit uti iurisdictione, non potest a delegato renocari. c. uenerabili. eodem titul. & c. quamuis eodem titul. libr. 6. † Item si a subdelegato fuerit appellandum, tunc, si est datus, non in totum appellatur ad delegatum datum cum clausula, appellatione remota, & non ad papam ut in cap. cum. R. eodem titul. Et idem si solam executionem sententiæ sibi reseruant, ut in c. si delegatus in fin. de officio deleg. libr. 6. Sed fallit in duobus casibus, in quibus non appellatur ad delegatum, sed ad papam. de quibus in cap. si is cui, & capitul. si a subdelegato eodem titul. libr. 6. † Et quando est unicuique delegatus, an possit pluribus subdelegare, not. in capitul. cum. R. eodem titul. alleg. 10. Dicitur in forma [Mandantes &c.] quia delegatus potest compellere subdelegatum ad causam suscipiendam, & prædicto. capitul. pastoralis eodem titul. cum similibus nisi constet quod ex malicia se uelit exonerare, ut dictum est. Item dicitur in forma [In eius testimonium &c.] nam subdelegatus probatur per literas delegati solito sigillo sigillatas.

S V M M A R I V M

- 1 Citationis indices ordinarii forma.
- 2 Ordinarius citando aliquem non tenetur exprimere causam, ex qua competat sibi iurisdiclio.
- 3 Citatio quare committatur facienda per alium.
- 4 Peremptorie, quid significet, & quare in citatione ponatur.

Practica Domini Abbatis.

- 5 Peremptorie quis in primo edicto citatus licet appellare non possit, distincta tamen tempora ex multis causis circa inspectionem citationis talis continere debet.
- 6 Contumacia quae pena diversimode coercenda veniat.
- 7 Citatio si ad diem certam fiat, & illa dies sit feriata, an ardeat citatum ad comparandum, & quo die.
- 8 Indices circumscripti qualiter suas citationes instituere debeant, ut omnes evitent errores & difficultates.
- 9 Citatio si fiat die feriata ad comparandum die non feriata, an & quo casu ardeat citatum comparere.
- 10 Citatio si fiat pro certa die, an dies citationis, an vero receptionis computetur in numero dierum expresso. *nn.*
- 11 In citatione si certa hora non est apposta, tota illa dies cedat citato an etiam tamen noctis tenebras.
- 12 Certus locus in citatione delegati apponi debet, secus in ordinario.
- 13 Legitime quis dicitur comparere per se vel per procuratorem.
- 14 Delegatus quibus casibus personaliter citare potest, licet regulariter id non possit.
- 15 Citatio ut faciat litis pendentiam, ut quid innovari possit, quae requirantur.
- 16 In citatione an causa sit exprimenda, vide remissive.
- 17 Citari potest reus a principio ad totam causam, & vide formam specul. *indorum*, & *nu.* 18.
- 19 Citatus in quibus causis ad singulos actus vocari debeat & *nu.* 20.
- 20 Citationes qualiter signari debent, ut fidem faciant.
- 21 Citationis exemplum apud actum citari remanere debet.

CAPITVLVM XIII.

- 1 **O**fficiis Curie episcopalis Iodienfis plebano seu rectori ecclesie talis salutem in domino. vobis in virtute sancte obedientie firmiter & dist. idē precipiendo mandamus, quatenus accedatis quōd propterea fuerit accedendum, & talem ad nostram presentiam citare curetis, quem & nos citamus peremptorie per presentes, ut tali die compareat in iudicio coram nobis querimonias tales finaliter respondurus. datum die tali nostro sub sigillo. Talis forma est brevis, quia eius iurisdicção iam est radicata & fundata in iure, ex quo est index ordinarius, proprius & naturalis ipsius citandi. Unde non oportet in citatione exprimere causam, ex qua competat sibi iurisdicção, seu quare habeat iurisdictionem super eum, sicut facit delegatus quando recipit rescriptum apostolicum &c. ut in for. precedenti. Item talis citatio dirigitur plebano in cuius parrochia degit ipse citandus, & habet domicilium, & committitur sibi citatio faciendā; possit eum ipse vocare, ut ad eum veniret, sed quia tutius est citationem per alium fieri, qui de hoc testificetur; quia per citatum possit occultari, de quo in spe. de citatio. §. i. in de citatione versicul. & igitur & no. de dolo & contum. c. ult. Committitur ergo aliis ut erant, ut per eorum relationem constet de citatione, ut ibi not. Item in forma citationis ponitur verbum peremptorium; dicitur enim peremptorium, eo quod disceptationes perimit. ita dicit. l. & tertium. ff. de iud. & perimit disceptationes id est non patitur adversarium tergiversari. de quo per Ioan. Andr. in addi. Specul. in titul. de citat. §. i. vso.
- 2 Advertendum est quod in prima citatione non est mittendum peremptorium, ut in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudic. in auth. qui semel. nisi fieret ex causa ut in l. contumacia. ff. de re iudic. debet ergo reus tribus citari edictis, & tunc tertium edictum est peremptorium, etiam si non exprimitur, ut not. 3. questio. 2. in summa. Sed quia ex causa potest vocari reus unico edicto peremptorio propter distantiam viarum, vel si res celeritatem desiderat, ut in capitul. cum ex literis, de restitutio. in integ. & sic venit in usum quod communiter iudices mittunt nisi una citationem & perempto. nec propter hoc solum potest appellari, ut dicit Innoc. in alleg. capitul. 2. de dila. ubi dicit quod sola perem-

ptoria assignatio prima vice facta non est causa sufficiens ad appellandum. debet tamen tenere illud peremptorium competente interdicta & intervalla temporum. 34. c. q. 3. de illicita. & no. in c. 1. de dila. & quā temporum intervalla continere debet, arbitrabitur iudex ex distantia viarum, negotii, personarum, actemoris, qualitate. ut in capit. cum ex literis, de restitutio. in integ. not. in capit. 1. de dila. de quo etiam in Specul. titul. de citat. §. nunc. Item si tamen fierent tres citationes, tunc si citatus in primo citationis termino non venit, reputatur contumax quo ad hoc, & tenetur actori comparere ad expensas, ut no. de procur. c. quetelā. & in Specul. de expensis. §. iuxta ver. queritur. sed pro contumacia huiusmodi non inferuntur alia poenā contumaciae. quia talis non constituitur contumax quo ad hoc, ut posset pro tanto excommunicari, vel missio contra eum fieri, ut not. in cap. ult. de dolo & contum. nisi in prima citatione responderet se non venturum, quia tunc contumacia esset notoria. Si ergo in citatione non esset verbum peremptorium, citatus non comparens non esset contumax, nec posset excommunicari, nec pariter missionem. sed quando citatio est unica peremptoria, licet tres terminos contineat, sufficit tantum uni parere, & solum post ultimum erit locus poenae, de hoc in spe. de citatio. §. vso. & per Ioan. Andr. in addi. spe. de processibus executorum. Item dicitur in forma ut tali die compareas. si ponitur in citatione, compareas feria. 6. vel die mercurii post. l. cum si. de verbor. obligatio. versicul. hoc not. in capitul. expostit. de dila. Si autem dies illa sit feriata, in quam citatus est reus, an ardeat eum ad veniendum in suae comparandum, dubitatur; hoc potest contingere dupliciter, vel ibi exprimitur in citatione, compareas tali die dominico. vel non exprimitur, sed dicitur compareas. 10. die, & in istum diem incidit dies feriata. Innocent. in capit. ult. de feriis post recitationem opinionum, videtur place- finaliter, quod licet in citatione exprimitur error dicendo compareas die dominico, vel compareas die. 10. & ille dies in diem dominicum incidit, quod semper tenetur comparere. Ratio quia in citatione duo videntur mandata, quod tali die compareat; si illa die non debet vel non potest, nihilominus videtur sibi mandatum ut compareat quanto citus potest. Hosti. tenet contrarium. & cum eo videtur tenere Richar. de Senis. Ioan. Cald. ubi videtur dicere, quod si error tacite inest, tunc remaneat citatio, quia tenet a principio. unde licet tunc casus superveniens mandatum suspendat, non tamen ex toto relaxat, & ita sequenti die tenetur comparere. secus si error expressus est, quia tunc negat citationem tenere. Ad hoc tamen evitandum hodie iudices sunt cauti in citationibus sic dicentes. 10. die compareas si iuridica fuerit, alioquin proxima die iuridica sequen. unde consult. Ioan. Andr. in capitul. ult. de fer. quod hanc cautelam iudices servant, maxime quia posset esse quod apud iudicem non esset dies feriatus, & apud citatum esset, ut ibi patet per text. quem singuli episcopi servare debent. & ita servant curiales, & quandoque alii iudices maxime delegati. Antequam citatio & ardeat in casu converso. ut si fiat citatio die feriata, ut citetur reus ad diem non feriatum. ibi etiam not. per docto. singulariter Ioan. Andr. vult in novell. quod teneat talis citatio. & distinguit triplicem actum in citatione. primus actus est preceptum de citando. secundus est illius precepti executio, videlicet ipsius citati actus. tertius est processus inchoatus ex tali citatione. Primus actus ut dicit, non requirit causae cognitionem, & ideo potest fieri die feriata, ut in l. 2. C. de feria. Secundus actus eadem ratione similiter potest fieri die feriata. Tertius actus est quandoque inchoatus, ille cum habeat causae cogni-

cognitionem, tali die non potest expediri, remittit ad Specul. de citat. §. 1. uerſi. item q. citatio, Ioan. de Cald. tenet contrarium & inter alias rationes tenet, quod citatio est de processu etiam per se & principaliter, ut de probat. c. quoniam. pro hoc facit quia per talem actum iurisdicito perpetuatur, ex quo ergo est actus iudicialis, non debet fieri die feriato, forte hoc tutius, & ita seruatur. ¶ Quando sit citatio ut i. o. die compareat &c. an tunc dies receptionis, seu inscriptionis literarum citationis computetur in numero dierum expressorum in citatione, no. Gul. in Spe. de cita. §. uiso. ner. pe. & de dilat. c. 1. uer. sed pone. & tenet q. non compareatur. ¶ Item in forma citationis non est apposta certa hora, uidelicet compareas die tali, hora scilicet uesperarum uel tertiarum, ex quo non est prefixa certa hora, debet uel expectare reum ad finem diei usque ad illum horam, quæ incunabit ante noctis tenebras. de offi. dele. c. consiluit. de gratia tamen potest eum expectare in diem sequentem, ut ibi. ¶ Item nec de loco sit mentio, quia ordinarius certum habet adiutorium, ut §. dixi. si secus est de delegato, qui debet certum locum assignare. de refcri. c. cum olim, in fi. ¶ Item dicitur in forma, [Compareas legitime.] unde potest comparere per se uel per procuratorem, ut postea patebit. ¶ & delegatus non potest regulariter quem citare, ut personaliter coram eo compareat. hoc tamen fallit in casibus, de quibus in c. 1. de iudi. lib. 5. Item dicitur in forma, [Querimonis talis responsurus.] & non exprimitur causa propter quam citatur. ¶ sed per talem citationem non inducitur litis pendentia, ut in clem. 2. ut lit. pen. ad hoc, q. citatio faciat litis pendentiam ad effectum ut nihil possit inuocari, requiritur q. citatio sit intrinsecus, q. per eam constet super quo debeat reus conueniri, q. a competenti iudice sit facta, & q. perueniat ad notitiam citati, ut in clem. 1. ut lit. pen. ¶ De hoc tamen, in citatione sit causa exprimentia, & quare sit, uide Ioan. And. in addi. Spe. super uerbo. item q. in nulli causa. & ibi uidetur tenere, q. exprimentia sit causa propter rationes, ¶ quas ibi adducit. sed communiter non seruatur. ¶ Item citatur solum ut respondeat querimonis actoris in eis, in quibus potest procedi lite non conte. de quibus. §. 3. ¶ feci mentionē. ¶ Potest tamen reus a principio citari ad totam causam, uidelicet ad procedendum & procedi ad iudicandum in tali causa ad omnes & singulos actus incumbentes, seu iuris terminis debitis ac consuetis usque ad sententiam definitiuiam inclusive, cum omnibus & singulis actis actis, & scripturis, literis, & munimentis, quibus in negotio huiusmodi uti intendit & se iurare, cum in terminatione ut siue compareat, siue non, nihilominus in causa predicta, prout iustum fuerit ipsius citationis contumacia seu absentia non obstante, procedemus. & quando talis est causa & eo modo citatur, non oportet eum postea ad singulos actus de nouo citari. ¶ alias si non est causa priuilegiata in processu, uel si est talis, sed non est citatus illo modo, sed solum querimonis responsurus, tunc oportet ipsum ad singulos actus uocari. ¶ & uidetur dicere Gul. in Spec. de citat. §. uiso. ¶ Dicit tamen ibi Ioan. And. q. hoc procedit ubi iudicium est remotum a loco citati, puta a curia, quia esset difficile citationem pro singulis actibus mittere, potest procedi ad examinationem cause & distinctionem, si pars non uenerit, aut procurator citabitur ad singulos actus, etiam si in uno non fuerit contumax, de quo plenius per Ioan. An. in addi. Spec. loco alleg. ¶ In citationibus ponitur, darū, nec subscribitur testibus, sed sufficit literam citationis esse sigillatam sigillo iudicis, siue sit arcicudicialis, siue de iudiciali, ut no. in c. quoniam de probat. ¶ citationes tamen quæ emanauerunt de curia, rediguntur per tabellionem in publicam formam, & hoc est tutius in arduis maxime coram delegato, & idem decretum citationis & eius forma, cum potest, extenditur, prout usum fuerit expedire.

- 1 Nunciatus, uel alius, cui committitur citatio facienda, quomodo se habere debeat.
- 2 Citandus est quisque personaliter si inuenitur, uel eius procurator, ultimo ad domum, no. m. 4.
- 3 Citatus semel, si se absente, tenetur dimittere procuratorem.
- 5 Citatio fit etiam in ecclesia, in cuius parochia degit citandus, cum populus conuenit ad diuina.
- 6 Citandi forma in citatione posita, seruanda est.
- 7 Citans non debet intrare domum citandi eo inuito.
- 8 Citatio ad domum non est facienda, quando citandus e. piam sui faciat regulariter, & quibus casibus possit uide remissi.
- 9 Citandi locus quando tuto adiri non potest, quomodo citatio fieri debeat.
- 10 Nuncio referenti se citasse an credatur uel parri iurare nolenti, nume. 12.
- 11 Citandi commissio a iudice facta qualiter, & ad quos effectus apud acta notarii fieri debeat, & nume. 10.
- 13 Citatio quando committitur per literas, probatur facta eo ipso, quod renittuntur lueri citationis facta cum sigillo.

CAPITVLVM XV.

Nunc uideamus de actu ipsius citationis qualiter ille debet se habere, cui committitur citatio faciendi per literas uel uia uoce, quia debet accedere ad ipsum citandum, & citare secundum q. sibi est iniunctum, si citandus copiam sui facit. ¶ si non potest eum habere personaliter, de hoc protestetur & de diligentia super hoc facta. ¶ semper enim citandus est quis personaliter si inuenitur, de eo qui mittitur in pos. c. ult. si non inuenitur & si e. ut procurator eius, si quæ dimisit, quæ tenet dimittere si se absente, maxime si semel est citatus de procu. c. dilectus. d. eo qui mittitur in pos. causa rei ser. c. ult. ¶ si procurator non dimisit, tunc fiat citatio ad domum, & requirantur amici, de quo no. in c. causam. de do. & contu. glo. & in c. ult. eo. ri. & in c. ult. de eo qui mittitur in pos. ¶ Item in ecclesia in cuius parochia degit & moratur, cum populus conuenit ad diuina, uel si traditur forma certa in citatione, uidelicet ut in tali die & tali loco publicetur, ista est seruanda, ut in l. si diligenter. ff. manda. & in c. dilectus. de refer. ut in citationibus quæ emant a curia, in quibus scribitur, si eius copiam habere poteris, alioquin in domo habitationis sue, & in ecclesia cathedrali, si non tamen debet citans intrare domum citandi eo inuito, de quo in Spe. ti. de cita. §. sequitur. uer. sed an res. & in clem. causam. de elect. Et dicitur absens, qui est extra provinciam, ut ibi no. ¶ quando uergo quis copiam sui facit, non est citandus ad domum, quia ad citationem ad domum recurritur quasi ad ult. refugium, ut not. Hosti. de do. & contu. c. causam. quæ. ni si in casibus, in quibus etiam sufficit prima uice. Et quando locum habeat citatio ad domum, uide plene per Innoc. & alios in c. ult. de do. & contu. ¶ Et quando locus citandi non potest tuto adiri, papa mandat citationem fieri per edictum, de quo de iudi. c. 1. in clem. & potest ille, cui committitur citatio faciendi, per alium citare, ut tenet Gos. & Hosti. in c. ult. de eo qui mittitur in pos. licet Abba. teneat contrarium, & debet fieri citatio clari uerbis, uno sufficit denunciari procuratori, si est prelatens, ita tenet Innoc. in c. ultimo. de dol. & contoma. ¶ An autem credatur nuncio referenti se citasse, tractat Gul. in Spe. de cita. §. sequitur. uer. sed no. q. credatur, & seq. Et consiluit ibi, q. iudex quilibet maxime delegatus presente adore & tabellione iniungat nuncio, q. ipse letalem reum ex parte sui citat sub tali die, si q. t. li. die & loco compareat peremptorie in tali causa coram eo responsurus &c. datum & actum &c. & tunc ille notarius præceptum iudicis & mandatum nuncio factum redigat in actis, quia dato q. nuncio credatur super actu citationis

Practica Domini Abbatis.

CAPITVLVM XVII.

tationis per eum facto, non tamen creditur sibi super commissione sibi facta, ut ibi dicit Io. An. in addit. nam Goff. tractando de edicto, si quis in ius uoc. &c. dicit ad hoc qd locus sit hunc edicto, sex esse necessaria, quorum secundum ponit, qd de mandato iudicis facta sit citatio, & hoc ponit propter multos nuncios qui sine mandato uocant interdum, & propter hoc dicit Io. And. in addi. Spe. in loco statim alle. qd reprobatur quod in multis for- mis seruatur, quod preceptum de citando nuncio factum non scribitur, sed quando scribitur relatio citatio- nis, dicitur sic. retulit talis nuncius de mandato iudicis citasse talem, scribat ergo notarius in actis quomodo ta- lis iudex constituit talem nuncium suum, & citationes in tali causa faciendas, qui nuncius iurat corporaliter ta- cto euangelio omnes ambasciatas & citationes in easde causa sibi per iudicem impositas & imponendas fideliter facere & ferre. Et ibi etiam Ioan. Andr. in addi. Spe. 12 in isto dubio, tan credatur nuncio etiam publico & iu- rato super citationibus, uel an potius standum sit iura- mento partis uolentis iurare se non esse citatum. recitat diuersas opi. quicquid senserit doct. circa hoc & practi- ci. Host. in sum. in rubri. de contu. §. 2. uer. sed quid si ab- sens. tenet finaliter hic relinquendum esse arbitrio iudi- cis, qui personarum & negotii qualitatem penset, uel ere- dat, uel neganti se citatum iuramentum deferat ad suam innocentiam ostendendam. Et hoc placet Ioan. And. in addi. ubi §. 3. propter graue periculum quod imminet pro- batio in eo non citato ex dicto uilis ribaldi, non tamen hoc est sic arbitrium, sicut illud, de quo in c. co. siliur. de offic. lelega. de quo non licet querelari, unde si iudex hoc casu male arbitretur, potest per grauatum appellari. quandoque enim uidemus iudices pessimos sicut & nuncios. 13 Quid uero citatio fit per literas, probatur facta citatio eo ipso, quod citator remittit literas cita- tionis seu commissionis sibi factae apponendo ibi suum sigillum, & hoc habet generalis consuetudo. ita no. pet. Hostien. in c. quoniam, de proba. tamen melius est quod per literas suas scribat diem & formam citationis factae, maxime quando fit citatio, ut dic. 10. uel 12. compareat.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitulum ecclesie uel aliud quomodocumque citatur.
- 2 Singuli de capitulo citandi sunt in illi quicquid alius faciunt capi- tulum, alias citatio non ualeat, & quare.

CAPITVLVM XVI.

1 **Q**ualiter tamen citari debet capitulum no. in c. bono, il. c. de electio. quia ipsum capitulum capi- tulariter congregatum citari debet, si potest re- periri. & si non potest conuocari uel nolunt congrega- ri, & tunc faciat homo quod potest. unde citetur publi- ce in ecclesia, ut ibi dicitur in glo. quae sic ueni. & sic ci- tentur etiam singuli non tanquam singuli, sed tanquam illi ex quibus constituitur capitulum, & qui una cum aliis faciunt capitulum, alius citatio non ualeret, quia causa capituli non est causa singulorum, uel econuerso. 12. questio. 2. cap. qui manumittitur, & not. in cap. bo- na iam allega.

S V M M A R I V M.

- 1 Citationis per nuncium facta relatio qualiter a notario sit scri- benda in actis.
- 2 Citationis per literas commissae relatio qualiter fieri debeat.
- 3 Ordinarius, uel delegatus, uel non ordinarius, an & quibus ca- sibus citare possit extra suam iurisdictionem per nuncios, uel per literas.
- 4 Citatus quibus casibus non adest: ut ad ueniendum, nec per con- sequens incidit in contumaciam. & num. §.

Facta igitur citatione, si sit per nuncium, redeat nun- cius ad iudicem referendo sibi in praesentia tabel- lionis, qualiter ubi, & quando, & ad quid remi- ttauit. & ista nuncii relatio est in actis scribenda, & po- test sic scribere notarius, Anno tali, die tali, coram tali iudice in mei notarii praesentia talis nuncius retulit se ci- tasse talem, & personaliter apprehensum & inuentum, uel si non fuerit personaliter apprehensus, retulit sedi- xisse, peccatori tali uel suae familiae, qd tali die & tali ho- ra compareat coram praedicto domino iudice ad proceden- dum & procedi uidentum in tali causa, quae uertitur in- ter ipsum & talem super tali re. uel ad iurandum uel iu- rari uidentum de calum. uel ad uidentum iurare testes &c. 1 Ille uero, cui committitur citatio faciendae per li- teras, solet in cedula affixa citationi, uel in ipsa citatio- nis charta a tergo scribere sub hac forma. Ego. N. &c. plebanus &c. cognosco me literas praesentes tali die pu- blicasse & tali uicinasse & esse fideliter executum. ipsum citando prout recepi in mandatis, in cuius testimonium sigillum meum praesentibus est appensum. uel sic, Ego re- ctor talis ecclesiae &c. in forma praesentis mandati citatu- talem tali die iuxta praesentium literarum continentiam & tenorem, in cuius testimonium &c. ut prius. 2 Virum au- tem ordinarius possit citare subditum suum extra iuri- dictionem suam per nuncios, uel per literas, no. in c. roma- na in §. contrahentes de fo. comp. li. 6. Quia igitur sic ci- tatus per iudicem & de ipsius mandato debet in termi- no coram ipso iudice comparere. & si non comparet, eo- rum max reputabitur, & hoc si est suus ordinarius iudex il- le, qui citat, uel qui citare facit, siue mandata, uel delegatus; & hoc exprimitur in citatione, ut dictum est, uel ena- si non, ut dictum est, est suus proprius ordinarius, habet tamen alias ordinariam iurisdictionem & in citatione exprimitur etiam causa, quae si nera esset, deberet coram eo respondere. ut quia dixit ipsum contraxisse uel deliquisse in terra, qd est de iurisdictione citantis, de quo plene per doc. in c. 2. de dila. alias si non comparer, con- tumax reputatur. 3 Si uero citatio esset talis qd non ar- citaret ad ueniendum, nec per consequens inferret contu- maciam, sicut est citatio temeraria, quae non arctat, ut in c. bono, il. 2. de elec. concor. cle. pastor. de re iur. uer. no- torium. 4 Et multi sunt casus, in quibus citatus uenire no- potest, nec tenetur, de quo in gl. in c. ueniens de acc. per Io. An. & c. sup. ea. 5 Et solet de hoc tradi una generalis litera. in c. 2. de dila. uidelicet qd ubicunque in citatione ponitur aliquid iniustum uel inhonestum, uel tale quod certum est ponere exceptionem dilatoriam iudicis, ut si citatur spontaneus qd respondeat spoliatori in causa ciuili, uel alter in causa criminali, uel militi alterius nego- cium procuranti, ex quo talis error exprimitur in cita- tione, ire non tenetur citatus; & idem si alias est notoriu- em aliquos, de quo est dicendum ut ibi. Aliqui distinguunt, quia aut ipso iure deficit iurisdic- tio citantis; tunc citatus, si illud est notorium, uenire non tenetur, nec ualet proces- sus contra eum ope exceptionis, & potest citatus se subtrahere & excipere, alias tenebit processum contra eum, de quo per Io. An. in addi. Spec. de citat. §. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Contumax quis dicatur.
- 2 Contumacia quid sit.
- 3 Contumacia modi qua diuersitate distinguatur.

CAPITVLVM XVIII.

Vnde tamen contumax dicitur ille, qui tribus edictis, uel uno peremptorio citatus non uenit, uel uenit, sed non obedit, uel illicentius recedit. ita distinguit Gul. in Spe. de pen. §. 1. sed Host. in sum. sic dif- 2 finit. 1 Contumacia est erga iudicem uel praetatum com- missa

missa inobedientia. & dicit commissa, quia non semper obediendum est, de quo de temp. or. c. ad aures. in glo. 2. & c. super ea. Et diuersi sunt modi contumacie. de quo in c. 2. de do. & contum. in gl. & super ea. in c. quoniam frequenter, ut lit. non conte. in §. 1. quia si laticat, uel impedit ne citatio ad eum perueniat, uel minus instructus comparet, de quo in Spe. de contumacia. §. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Contumacia quadruplex fit.
- Contumacia que dicitur uera, euidens, manifesta uel notoria.
- 2 Contumacia que dicitur uera & presumptiua.
- 3 Contumacia que fit si la.
- 4 Contumacia effectus qui sequuntur.
- 5 Actor contumax qualiter puniendus, & un. 6.
- 6 Reus contumax qua pena fit plectendus.
- 7 Reus si non comparere uideatur tamen absente uel impedito, an pro contumace sit condemnandus.
- 8 Iudex a qua pena uult potest incipere contra contumacem, ita ut una sit condemnatio.
- 9 Missio in possessionem qualiter decernenda sit a iudice in actione reali.
- 10 Missus actor in possessionem ex primo decreto efficitur possessor, sed commutabiliter, & quomodo hoc intelligatur.
- 11 Actor missus in possessionem, quia tamen dicitur uel potentia Rei ad possessionem non possit, ad hoc iuris dispositione ad effectum prefertur prius possessor uel in.
- 12 Reus missionem passus nisi intra annum praestiterit cautionem, expensis restituatur, a hoc ex solo cursu anni non uisus possessor.
- 13 Missio in possessionem qualiter decernatur a iudice in actione personalis.
- 14 Debitum rei declaratum in libello actoris qualiter probari deat.
- 15 Reus usque ad quatuor menses uidetur super illis rebus, in quas passus sit missionem, & qui effectus inde sequatur. un. 18.
- 16 Contumaciam ante litem contestatam, & post, quomodo dicitur summo de iudex punitur, & un. 20.
- 17 Iudex ecclesiasticus potest imponere mulctam.

CAPITVLVM XIX.

- 1 Item multiplex est contumacia, aliqua est uera, uel uere que alias dicitur euidens, & manifesta, uel notoria, ut quando citatus respondet se non uenturum, nec quod portabit pedes, & an sufficiat hoc dicere extra iudicium, quia si in iudicio hoc diceret, esset indubitatum. Et alia septem dubia circa hic pulchre tractat Io. An. in add. Spe. de contu. §. 1. & secunda contumacia est uera & presumpta, ut quia apprehensus est & citatus personaliter, sed non uenit in termino. ista dicitur esse uera eo respectu quia apprehensus personaliter, presumpta tamen dicitur quia in non ueniendo potest forte excusari per aliquod impedimentum. tertia contumacia est ficta, ut quia non est apprehensus personaliter, sed citatus ad domum. de quo etiam in cle. 1. de mag. Et ualent ista sciri propter frequentiam. & maxime ad istud, quia pro contumacia obligatur contumax ad restitutionem expensarum, sed qualitas predicta, uidelicet si est contumax euidens seu notorius, aggregatur ex tali qualificatione ex duobus ad expensas; non dico ad restituendas, sed prius restituendas antequam absolatur. de sen. exc. c. uenerabilibus. §. secus li. 6. secundo in eo quod non habet beneficium uelocis redditus uel aduentus coram iudice. de quo per Io. An. in add. Spe. uer. §. all. Si uero actor est contumax punctur. ut in c. actor. de do. & cont. lib. 6. quia soluet expensas. & cum hic non admitteatur ad aliam citationem, nisi cautionem faciat, quod uelit de extero com

parere. ut ibi potest etiam tunc reo instante & decere uolente de iure suo procedi ad diffinitiuam sententiam. licet non conte. de quo in c. causam de do. & contu. Et qualiter tunc sit procedendum, & in quibus citationibus uocandus sit actor contumax, uide plene per Io. An. & alios in c. 1. ut lit. non conte. §. Sed si reus est contumax poenam habet, quia tunc potest excommunicari uel missio fieri, si talis est causa in qua procedi non potest lite non contest. ex privilegio iuris, uel hominis, ut §. dixi, de quo in cle. dispendiosum de iudi. & cle. sape tunc procedi potest in principali ad receptionem testium, & diffinitiuam sententiam in poenam contumacie rei. ita tamen quod reus citetur ad singulos actus, de quo ut §. dixi, & sic conservatores dati uniuersitatibus studiorum procedere possunt in principali contra contumacem. tamen de speciali mandato principis procedere debent simpliciter, & de plano &c. possunt tamen si uolunt contra reum in contemptum procedere, & excommunicare, uel missionem, si cur alius iudex, facere. §. Terminum igitur citationis adueniente actor compareat per se, uel per procuratorem suum, si talis est causa, in qua consilium potest procurator cum literis citationis, & faciat fidem iudici de executione seu insinuatione citationis facta reo per modum, quem dixi, accusando contumaciam, uel absentiam ipsius citati, petendo eam pronunciari uel reputari contumacem, & contra eum tanquam contra contumacem procedi. C. de iudi. l. properandum. §. & si quidem & no. per Gul. in Spe. de contu. in §. sequitur, & de compari. §. 1. & faciat omnia redigi & scribi in actis, de proba. c. quoniam. & iudex pronuntiabit seu reputabit eum contumacem sic dicendo. Talem per nos & de mandato nostro citatum in die hodierna ad instantiam talis super re uel causa tali, & sufficienter expectatum, nec per se nec per procuratorem comparentem, nec comparere curantem, ad petitionem & requisitionem ipsius actoris uel sui procuratoris comparentis ac petentis offendere per nos contumacem reputari, reputamus prout est meritis contumacem. & iuxta istam formam etiam scribat tabellio. Anno domini &c. die tali, hora tali coram tali iudice comparuit talis actor uel talis eius procurator, qui procurator mandatum procuratorium, cuius tenor inferitur, produxit una cum literis citationis & aliis literis sigillo talis signatis uel instrumentis super executione uel intimatione citationis eiusdem cōfectis, quorum similitudo tenores. j. continetur, & talis citatus non comparentis contumaciam accusauit petens eum per ipsum iudicem pronunciari & reputari contumacem, uel sibi decerni contra eum literas oportunas; quem diutius expectatum ipse iudex contumacem reputauit, & literas decernit contra eum oportunas. Nec est uis an sic scribat tabellio in persona sua, an scribat in persona iudicis isto modo. Talem non comparentem diutius expectatum reputamus contumacem &c. de hoc de conuer. coniug. c. dudum. de si. inst. c. 1. & 2. & debet actor comparere in termino coram iudice. & contumaciam rei accusare. Si uero etiam actor non comparet, tunc fiet compensatio actoris cum contumacia Rei, ut no. de do. & cont. c. actor. lib. 6. Si reus non comparet, & iudex etiam est absens, & impeditus ita quod si commisset, non fuisset processum in causa. an reputatur contumax, & condemnari debeat in expensis, est glo. no. in c. multi. de do. & contu. & est glo. multi. Et potest iudex, a quo pena uult incipere, uel ad excommunicationem, uel missionem, ut in c. tunc & c. quoniam frequenter in si. ut lit. non conte. & ibi no. & debet iudex a principio esse contentus alterutra poena, quae magis timeatur, ut eo. titu. c. quoniam. §. ult. in si. honestum tamen esset ut a missionem inciperet, quia prius recurrendum est ad res, quam ad penas, ut ibi no. Iudex ergo procedendo ad missionem contra contumacem in actione reali, puta super equo uel fundo decernat actorem esse mittendum in possessionem rei petite causa custodiri. & fiet missio per hanc uerba.

Practica Domini Abbatis.

ba. decernimus, constituimus, uel mittimus, uel iubemus te esse possessorem rei causa custodiz, & uolumus qd talis noster minister ponat se actualiter in possessionem; & talem ministrum debet dare iudex, ut hoc impleat, & ei referat quando & quomodo factum sit; ita dicit Inno. de eo qui mit. in pos. cult. & licet Inn. ponat etiam aliam missionis formam, ista tamen placet Host. & Io. Aud. in noue. t. & ex tali missione ex 1. decr. iudicis actor talis possessor erit rei, sed commutabiliter; quia si reus uenerit coram iudice intra annum, & cautionem præstet de stando iuri, & restituat expensas actori, ipse possessor recuperabit, ut in c. quoniam frequenter. §. in aliis ut li. 14 non conte. t. & dato qd actor missus in possessionem, uel propter potentiam, uel propter contumaciam Rei, uel dolum, non possit possessionem corporaliter adipisci, adhuc iuris dispositione uidetur possidere ad effectum præscriptionis annalis, ut in c. cum contingit de dol. & 15 contuma. t. Si uero reus non uenerit intra annum præstando cautionem, ut dictum est, & restituendo expensas, actor etiam circa secundum decret. per anni decursum uerus erit possessor secundum communem opi. ut in alle. §. in aliis, & ibi no. de do. & contra. c. contingit. & reus non auditur postea nisi de proprietate illius rei. 16 t. Si autem est actio personalis, puta qd agitur circa conditionem ex mutuo, & reus est contumax, mittetur actor in possessionem rerum mobilium contumacis, si talia habeat, alioquin in possessionem immobilium pro modo & mensura debiti declarati in libello actoris, quod etiam habet declarare iuramento. Et an hoc sufficiat, uel requiratur probatio per testes, uel instrumenta, tractat Gali. in Spec. de contu. §. sequitur uer. item quod dicitur de off. iudi. §. ult. ubi per Io. An. in add. Spec. super uerbo tertio dicendum. & super uerbo. 6. querendum. t. Et uel quod ad quantum tempus tunc audietur reus super illis rebus, in quas missio facta est, leg. & no. ut li. non conte. c. quoniam. §. ult. in fi. & ibi in glo. fi. & super ea. quia audietur, 18 donec interueniat secundum decret. t. An & quando audietur, refert an per secundum decretum sit adiudicata possessio actori, an res sit adiudicata in solutum est adiudicata possessio, audit, sed actor habet commo dum possessionis, donec principale sit finitum; si res iudicata est in solutum, præclusa est uia reo, quia tunc non audietur, & 19 ista habet locum in contumacia ante lit. cont. t. Quid autem sit in contumacia post lit. cont. contra contumacem non debet iudex multum festinare ad faciendum missio nem, de do. & contu. c. contingit. in prima gl. t. punitur etiam contumacia per pignoris captionem & aliis modis, de quo in Spe. de contra. §. ult. t. Et qd iudex ecclesiasticus potest imponere multam, habetur de poenis c. licet. no. de do. & contu. c. 1. Et de multa ponit Host. specialem rub. in sum. de sent. & re iudi. & de ea tractat Spec. in sum. de proba. §. 2. uer. & quanta.

SVM MARIVM.

1 Contumax quomodo excommunicatur pro contumacia.

CAPITVLVM XX.

1 **S**I autem iudex uult infligere contumaci poenam excommunicationis pro contumacia, sic procedat contra eum, quia habet eum monere, qd adhuc obediat apparendo. J. certum terminum & punitur suam expurger, & si iudex est delegatus, potest scribere sub ista forma.

SVM MARIVM.

1 Forma monitionis ad expurgandum contumaciam coram iudice delegato subsequente excommunicatione.

CAPITVLVM XXI.

1 **N** Decanus t. talis ecclesie index cause & partium j. scriptarum a se. apo. specialiter delegatus uni uersis & singulis dominis ppositis, decanis, &c.

qui pro presentibus fuerint requisiti, salutem in domino, & mandatis uoluntis, imo ueris apostolicis firmiter obedire. Nuper auctoritate apostolica nobis in hac parte commissa citauimus & citari fecimus talē, ut tali die pro termino peremptorio sibi assignato compareret in tali loco legitime coram nobis querimonis talis responsus, sed idem citatus in termino huiusmodi sufficienter expectatus comparere contempsit, unde prædicto. N. actore uel eius procuratore coram nobis in termino prædicto comparente & prædicti citati non comparentis contumaciam accusante & petente ipsum, prout merito nos reputamus, contumacem reputari. & pro contumacia huiusmodi per nos procedi, ipsum reputauimus, prout erat, merito contumacem, & d. e. duximus, prout expedies fuerit, procedendum; idcirco uobis omnibus & singulis coniunctim & diuisim in uirtute sancte obediencie, & sub poena excommunicationis, quam in uos & quemlibet uestrum, si mandatum huiusmodi nostrum neglexeritis uel contempseritis aimplere, canonice tamen trium dierum monitione præmissa, in his scriptis ferimus firmiter & districte præcipiendo mandantes, quatenus accedatis quod propter ea fuerit accedendum, & memoratum contumacem publicae & diligenter moneatis, quem & nos peremptorie presentibus admonemus, ut j. 1. 2. dies citatos a monitione huiusmodi computandos prædictam suam purgandum contumaciam iuri pareat coram nobis, aut cum præfato. N. actore amicebiliter uel in iure se componat, alioquin ipsum pro contumacia huiusmodi excoicamus in Dei nomine in his scriptis, quem sic excoicamus publicae. j. missarum solennia coram ipsa multitudine de amone nunciatis, diem &c. ut in forma citationis datum &c. diem uestre excommunicationis &c.

SVM MARIVM.

Excommunicationis forma declaratio per totum capitulum.

Omnis, que in causis sunt, in actis redigi debent.

1 Monitio semper precedere debet sententiam excommunicationis, & alias censura sententias, alias iniuste sunt, & proferri possunt.

3 Appellare debet infra tempus monitionis, uel ante conditionem, que præmissa monitione, uel sub conditione passus est sententiam, ut eius effectus suspendat.

4 Monitio habere de ei competenzia interualla, & quomodo.

CAPITVLVM XXII.

1 **I**N ista forma ponitur narratio, quomodo reus sit citatus, & non comparuit, & fuit eius contumacia accusata; sed ista uerba, que sunt narratiua, non probant, ut in cle. literis, de proba. t. ergo oportet, ut de hoc constet per registrum cause, seu per acta scripta per tabellionem. & ideo dictum est. §. qd omnia redigi debent in actis. t. Item in forma mouetur reus ante excommunicationem, quia semper sententiam excommunicationis & etiam alias sententias censuræ præcedere debet monitio, alias ipsa sententia excommunicationis est iniusta ex ordine, & eam proferens habebit poenas, de quibus in c. sacro, de sent. exc. t. Et quando sic inseritur sententia excommunicationis præmissa monitione, uel sub conditione, si monitus putauerit sententiam iniustam seu monitionem per præceptum, debet appellare. j. tempus monitionis, uel ante conditionem, ad hoc ut appellatio suspendat sententiam excommunicationis, de quo in c. præterea de app. t. Et debet in monitio habere temporis interualla competentia, unde aliquando ponitur in monitoriis ut j. 12. dies compareat quorum. 4. pro primo. 4. pro secundo, & reliquos 4. dies pro tertio peremptorio termino ac monitione canonica assignamus, de quo in c. constitutionem de sen. exc. lib. 6. sufficit tamen sine tali expressione, si alias sit competens terminus.

SVM.

- 1 Excommunicatio contra collegium, vniuersitatem, & Ecclesiam quomodo decernatur.
- 2 Episcopus uel superior quo ordine seruato, sit excommunicandus.
- 3 Clausula, ex nunc prout ex tunc &c. in quibus excommunicatio-
mbus sit necessaria, & in quibus non, remissive.
- 4 Excommunicationis sententia debet ferri in scriptis.

CAPITVLVM XXIII.

- S** i uero t contra collegium uel uniuersitatem proce-
dendum est, quia uniuersitas uel collegium non po-
test excommunicari, ut in c. Rotana. §. uniuersita-
tem, de sen. ex. li. 6. tunc debet collegium uel uniuersitas
interdici, unde dicitur tunc in forma singulis personis
excommunicatis, in capitulum uel conuentum suspensio-
nis, & in ecclesias uel monasteria interdicti sententiam
ferimus, uel uniuersitatem ipsam interdicimus. t Si autē
est episcopus uel superior primō debet suspendi, deinde
crescente contumacia interdici, tertiō excommunicari.
3 ut in c. 2. de offi. dele. lib. 6. subiungitur in mandato t ex
nunc prout ex tunc; & ex nunc, prout ex nunc. sed hoc
non oportet, ut no. in c. pretereā. de concess. p. r. b. & in
c. unica. de concess. p. r. b. super uerbo ex nunc. t Item
dicitur in forma. quem excommunicamus in his scriptis
&c. quia sententia excommunicationis debet ferri in
scriptis. c. 1. circa prin. de sen. excom. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad aggrauationem quomodo procedatur.

CAPITVLVM XXIII.

- D** einde si excommunicatus perseverat in sua contu-
macia, iudex procedat ad aggrauationem senten-
tię; nam crescente contumacia crescere debet &
pœna, ut lit. non contesta. c. quoniam, in fi. & tunc solet
ferri sub illa forma.

S V M M A R I V M.

- 1 Aggrauationis iudicis delegati forma.

CAPITVLVM XXV.

- N** Talis si iudex tali rectori &c. salutem in domino.
dudum auctoritate apostolica nobis in hac par-
te commissa talem citauimus, & citari fecimus
in terminum talem ad instantiam talis, & quia in termi-
no huiusmodi comparere contumaciter non curauit,
nos in eum pro contumacia huiusmodi talibus senten-
tiā excommunicationis, & ipsum mandauimus excom-
municatum publice nunciari. Sed quia idem. N. in huius-
modi sua contumacia perdurando prædictam excommu-
nicationis sententiam temerē contemnit, ac damniabili-
ter in ea perferret, quare cum crescente contumacia me-
rito credere debet & pœna, uobis &c. mandamus quare-
nus prædictum. N. excommunicatum singulis diebus do-
minicis & festiuis accensis candelis & extinctis sonanti-
busque campanis in ecclesiis uestris publice in ambone
in missarum solenni coram populo denunciatis, & fa-
ciatis tanquam excommunicatum ab omnibus artius
emitari, datum & actum &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicationis iudicis ordinarij forma, cum monitione præ-
uia.

S Ed t ordinarii iudices breuiter scribunt hoc modo.
N. præpositus &c. & officialis tali rectori &c. salu-
tem in domino. Quia talis citatus a nobis. t. certum
terminum ad instantiam talis non comparuit, quare uo-
bis mandamus quatenus eum percussorij moneatis, ut
adhuc. t. 8. dies continuos a receptione presentium com-
putandos, se cum prædicto. N. amicablem uel in iure cō-
ponat, alioquin ipsum excommunicamus in Dei nomi-
ne in his scriptis, quem sic excommunicatum publice
de ambone nunciatis. datum, nostro sub sigillo.

S V M M A R I V M.

- 1 Aggrauationis iudicis ordinarij forma.

CAPITVLVM XXVII.

S Præpositus t Et cetera, officialis &c. plebano tali
&c. quia talis excommunicatus a nobis pro contu-
macia &c. ad instantiam talis, huiusmodi sententiā
non formidat, quare uobis mandamus quatenus ipsum
excommunicatum singulis diebus dominicis accensis
candelis & pulsatis campanis publice de ambone nunci-
tis. datum &c. & si adhuc non curat parere iuri, & pete-
re absolutionem, tunc dirigatur aliud mandatum sub ista
forma.

S V M M A R I V M.

- 1 Reaggrauationis forma.
- 2 Excommunicationem minorem incurrunt regulariter participan-
tes excommunicatis.
- 3 Excommunicato participare quæ personæ privilegio sint tuta.
- 4 Excommunicatioem minorem incurrunt participantē ante iu-
dicis inhibitionem, inhibitionē autem quare fiat, uide.
- 5 Excommunicato communicantes non possunt excommunicari ma-
iori excommunicatione, nisi prius nominati & in specie mo-
neantur.
- 6 Excommunicato adhuc perseverante in contumacia sua, solet in-
dicti cessatio a diuini, donec fuerit præsens.

CAPITVLVM XXVIII.

- S** Præpositus t &c. officialis &c. licet talem dudum ex-
communicauimus pro contumacia aggrauatione
subsecuta ad instantiam &c. ipse tamen huiusmodi
sententias temerē sustinet animo indurato, quare nobis
mandamus quatenus eum excommunicatum & aggra-
uatum publice sicut prius nunciatis inhibendo omnibus
& singulis uestris parochianis, ne eidem sic excommuni-
cato emendo uendendo sal, aquam, ignem, cibum, uel po-
tum ministrando, uel alias quouis genere communionis
prohibere participant quouis modo contrafacientes mi-
noris sententia excommunicationis, quam per hanc in-
currunt, fore ligatos publice nunciatis. Vel sic, alioquin
contra ipsos per excommunicationis sententias & alias
pœnas, prout expediens fuerit, procedemus. t Et scien-
dum q. participantes cum excommunicato regulariter
incurrunt minorem excommunicationem, cum sit uenia-
le, de quo in c. facris, quod metus causa. & ibi plene per
10. And. t Sunt tamen aliquæ personæ privilegiate sup
communione sic, q. licite cum excommunicato partici-
pant, de quibus in c. quoniam multos. 1. q. 3. & in certis
casibus ex eis licite per alias personas communicatur, de
4 quibus in c. si uere, de sen. ex. cum concor. t & licet par-
ticipantes etiam ante iudicis inhibitionem incurrant mi-
norem, tamen inhibitiō ista sit ut alii illas pœnas magis
timeant, nam plus timeri solet quod specialiter iniungi-
tur, quàm quod generaliter imperatur, ar. litem apud la
beonem.

Practica Domini Abbatis.

b eonem. s. hoc edictum. ff. de iniur. Item ex hac confur-
git contemptus maior, uidelicet quia contra prohibitio-
nem iudicis facit, ut no. in alle. c. sacrist. Communicantes
tamen excommunicato non possunt propter hoc exco-
municari maiori excommunicatione nisi prius nomina-
tim & in specie moneantur iuxta formam & dispositio-
nem. c. constitutionem & c. statutus & c. statutus, de
sen. exc. lib. 6. Postea si, nec sic potest contumax a sua co-
tumacia renouari, solet iudici cessatio a diuinis quandiu
fuerit praesens excommunicatus & istam etiam praecedere
debet monitio. quia omnem iudicium praecedere
debet monitio. 12. q. 2. c. indigne. & tunc scribatur sub
ista forma.

S P M M A R I V M.

- 1 Suspendio diuini forma propter excommunicatum. c. n. 4.
- 2 Interdictum a diuinis generatim non potest fieri pro pecuniario de-
bito.
- 3 Maiores loci moniti sententia, per quam indicitur cessatio a diui-
nis, puniuntur.

CAPITVLVM XXIX.

S P R O P O S I T U M. Et cetera officialis &c. quamuis talis
&c. a nobis sit excommunicationis sententia pro co-
tumacia ad instantiam talis innotatus diuersis ag-
grauationibus subsecutus. idem tamen. N. sententias hu-
iusmodi & poenas contemnens eas temere sustinet, & in
eis perordefcit animo indurato seu obscuro. unde sua
exigente contumacia magis aggrauare compellimur,
uel contra ipsum rigidius procedere oportet; idcirco no-
bis in animum quatenus proconules & consules maio-
res ipsius oppidi tales uel iuratos & potentiores talis
loci publice monitis, ut j. dics 8. praedictum. N. excom-
municatum ab eorum consortio participatione & com-
munione eiciant, eliminant penitus, & excludant, uel
quantum in eis est ipsum inducant, ut ad sanctae matris
ecclesiae gremium redeat, iuri pereat coram nobis, & be-
neficium absolutionis curet obtinere, alioquin quandiu
& quoties idem excommunicatus in ecclesia uestra, uel
eius territorii, uel nostro consortio praesens fuerit, mora-
traxerit, domicilium & mansionem habuerit, cessetis &
cessari facietis ab officio diuinorum, quoniam sic suspendimus
in Dei nomine in his scriptis. datum. j. A. Interdum
est tamen q. pro pecuniario debito non potest fieri in-
terdictum generale, ut in extrauaganti, prouide, bonif. 8.
& an praedicta cessatio censetur specialis uel genera-
lis, tractat Io. Cal. in tractatu de censuris ecclesiae, iuxta
si. j. Et in praedicta forma monentur maiores loci, quia p-
sententiam huiusmodi, per quam iudicium cessatio, etiam
ipsi puniuntur, sed quia principaliter fertur sententia co-
tra contumacem, ideo etiam ipse deberet prius moneri.
ut s. alle. est, tamen praedicta forma in forma ordinario-
rum frequentatur, sed istae formae non sunt ita praecise,
quia mutantur secundum diuersitatem fori, tamen con-
ueniunt in effectu, & facile est stilum & consuetudinem
cuiuslibet fori per practicam sequi. j. Solent etiam in p-
cessu aggrauatorum dilatare diuersis modis scribendo
sic, unde contra ipsum sua contumacia exposcere ad
poenas grauiore procedere nos oportet, ut quem timor
Dei a malo non reuocat, cohercet saltem seueritas ec-
clesiasticae disciplinae, de ut. & ho. cle. c. clericos, uel sic.
Cum nos dudum talem pro contumacia ad instantiam
talis &c. duxerimus uinculo excommunicationis inno-
dandum, ipse tamen contemptus ecclesiae clauibus tan-
quam inobediens filius, adhuc in graue salutis animae
suae praedicium, & scandalum fidelium, pertinaciter in
sua contumacia perseverat, ideo ne de sua possit conti-
umacia gloriari, & ne facti sui peruersitas alii transeat
presumptori in exemplum, sed potius poena ipsius sit
metus aliorum, igitur &c. & maxime quando ordinarius
procedit ad correctionem excessuum, solet scribere illo

mo uidelicet. Idcirco ne facilitas ueniat aliis incentiu
tribuat delinquendi, ut no. in alle. c. clericorum, uel sic.
Item si ea, quae male usurpantur uel perpetrantur, omi-
timus, excessus uiam aliis aperimus, ut 21. q. 9. c. loci. Vel
sic. Quia abscondenda sunt uulnera, quae sementorum no-
sentunt disciplinam. 7. 2. di. c. plurimos, alias. c. quia. Item
ut alii eius exemplo a similibus arceantur, de ui. & hon.
cle. c. clericus. Item ne facti peruersitas alii transeat in
exemplum. Item ubi maior est culpa, maior excerci de-
bet & iudicium, de here. c. excommunicamus. s. creden-
tes. Item ubi magis exciditur, est seuerius uindicandum.
Item ut poena unius sit metus alterius, ut in l. capitaliu,
s. famulos. ff. de poenis.

S P M M A R I V M.

- 1 Contumax quando pro contumacia suspendatur ab officio & be-
neficio.
- 2 Penam pro contumacia infligendam alius ordo est, & alius
pro crimine.
- 3 Contumacia tanto maior est, quanto a minore insurgit.
- 3 Contumax quibus casibus reputatur, quamuis compareat.
- 3 Contumacia procuratoris quando nocet domino.
- 6 Excommunicationis sententia antequam pro contumacia procu-
ratoris feratur contra dominum, quid prius seruandum sit.

CAPITVLVM XXX.

P O T E S T j. etiam procedi p- contumacem ad suspensio-
nem ab officio & beneficio, & qualis ordo sit ser-
uandus in inflictione poenarum, not. in c. cum non
ab homine, de iud. j. quia alius est ordo, quando poena
sunt infligendae pro contumacia, & alius quando pro cri-
mine, ut ibi no. in gl. ult. & super ea. j. & tanto maior est
contumacia, quanto a re minori insurgit, ut in eo. c. cum
non ab homine. j. Item si comparet coram iudice, non
tamen nult respondere nulla causa iusta se excusante,
uel illicitatus recedit, reputabitur contumax, ut dixi.
s. in descriptione contumaciae. Item debet citatus tem-
pestine arripere iter, quia si tarde arripit iter, ex impe-
dimento sibi in uia contingente non excusabitur, ita col-
ligit Abb in c. cum in ueteri, de elec. & ibi per Io. An. su-
per pe. gl. j. Et si citatus mittit procuratorem & ille non
comparet, sed contumex efficitur, propter talem conti-
umaciam procuratoris debet dominus contumax reputa-
ri, sed tunc quando dominus eam scit, & non purgat, ut
in c. 1. de lit. cont. j. Et ut sententia excommunicationis
procuratoris iussu feratur contra domi-
num, dat ibi Host. consilium, q. index antequam senten-
tiam ferat, significet domino contumaciam procurato-
ris assignando sibi terminum ad eum purgandum, nepos-
set pretendere ignorantiam. Et licet non possit domi-
nus excommunicari propter contumaciam procurato-
ris, ut dictum est, potest tamen contra ipsum inisio fieri,
uel condemnabitur etiam parti in expensis, ut dicunt Ho-
sti. & Inn. in c. alle. ut lite non conte. sed dominus habet
actionem contra procuratorem, de hoc ibi plene.

S P M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus petens absolutionem, quid prestare tenetur ut
absoluitur.
- 2 Absolutio ab excommunicatione parte non citata an teneat.
- 2 Pars grauata ex absolutione Rei excommunicati an appellare pos-
sit, ex quo sua procedere debuisset satisfactio.
- 4 Excommunicatus pertinaciter in excommunicatione perseverans
per annum, inducit contra se suspensionem hae. s. pro quane-
rum excommunicatus, nisi in uia alium annum respiciat, iudi-
cabitur ut haereticus.
- 5 Citatus impeditur quibus casibus teneatur excusationem mittere,
& quibus non.
- 6 Citato ipsi uel eius procuratori in uia impedito quomodo compa-
ere possit, quomodo succuratur contra impediendum.

CAPITVLVM XXXI.

D E I N D E j. si peumax sic excoicatus ueniat cora iudi-
ce, & uelit stare iuri, & pete absolutionem, det
absoluti recepta cautione q. iuri percat, ut in c.
qua

1 qua si ante, de ap. t. & ad hoc est pars citanda pro quala
2 ta. t. sententia excommunicationis, dato tamen q non
3 ueretur, teneat absolutio, de quo ibi no. de iud. c. 1. &
4 in Spe. de contumacia. s. si uer. sed pone. t. dicunt tamen
5 Pet. Abb. & Egidius, q pars ex hoc grauius poterit ap-
6 pellare, & hoc precipue quando excommunicatus est p
7 manifesta culpa, quia tunc debuit precedere satisfac-
8 tio, & recurratur de ista materia ad gl. ante p. in c. ex li-
9 teris, de of. dele. de sim. c. ad aures, de uer. sig. c. ex parte,
10 cum concord. ut lit. non contesta. c. quoniam. s. in aliis.
11 t. Sciendum est etiam, q si excommunicatus staret per
12 annum pertinaciter, ex hoc surgeret cetera cum presump-
13 tio seu suspicio q male sentiret de articulis fidei, & sic
14 ista pertinacia annalis perseverantie inducit suspicio-
15 nem heresis. & ex tali suspicione, quæ est probabilis, po-
16 test excommunicari. & si tunc iterum in tali excommuni-
17 catione lata pro suspicione huiusmodi perseveraret p
18 anni, iudicabitur ut hereticus, de quo de purg. can. c. in
19 ter. de poen. c. graue. 1. q. 3. c. rursus. c. cuiusque. &
20 c. contumacia, de here. li. 6. t. Si autem citatus propter
21 infirmitatem uel aliam iustam causam impediatur ita, q
22 venire non p. test. ad mandatum iudicis, & causa est ar-
23 dua, in qua tenetur constituere procuratorem, teneat nit-
24 tere excusatorem, si impedimentum est temporale, & ip-
25 se est talis quod per se in iudicio stare potest, de quo in c.
26 querelam de procu. ibi plene de hoc, si causa est modi-
27 ca, debet mitti procuratorem. t. si autem ipse citatus
28 iur. uel misit procuratorem, & letentis fuit ipse uel p-
29 curator in iura, aut alias impeditus, si ex facto alicuius
30 hoc contigerit, habet actionem contra dolose demen-
31 tem seu impudentem, si est solvendo, si non est soluen-
32 do, restituitur ex clausula generali. alias. ff. ex qui. cau.
33 mato. in integ. resti. l. sed & si. ult. de quo in c. iudicis de
34 rest. in inte. & in c. cum Bertoldus de re iud. per Inno.

S V M M A R I V M.

- 1 Citatus quomodo se habere debet comparando coram iudice suo.
- 2 Citatus qui a protestatione premissa comparere debeat coram non suo iudice.
- 3 Clausula, nisi in quantum de iure i. q. uer. quæ esse. ius pariat protestationem contra iudicem citantem, & quantum obis omittenti eam.
- 4 Reo comparente per procuratorem, actor mandatum us. presen- te. p. ere. de. c. & inducias deliberandi s. p. co.
- 5 Actor per procuratorem comp. ante reus mandatum petat, & terminum ad impugnandum illud.
- 6 Citatus a delegato uel subdelegato sue iurisdictionis copiam petere potest & terminum ad opponendum contra rescriptum.
- 7 Petitio quilibet actoris, uel rei, in eorum procuratorum debet per notarium causæ scribi in actum.

CAPITVLVM XXXII.

1 **R**eus ergo si compareret, sic licet superbus humili-
2 & licet inelancolicus hilariter, se de iudici pnta-
3 re, ne iudicē coexasperet, pparere debet in loco
4 ad quē citatus est, uel ubi p iudicē ius reddi pfacit. t. &
5 si est index delegatus, uel alias nō est index p prius ordi-
6 narius, ipse non statim in eum uel iurisdictionem eius cō-
7 sentiat, sed pramittat protestationem, q per talem com-
8 partitionem uel actum faciendum coram eo nou uelit in
9 ipsum tanquam in suum iudicem competentem, aut in ip-
10 sius iurisdictionem consentire, nisi in quantum tenetur de
11 iure; de quo in Spe. de compari. s. hoc quoque. t. Et ad-
12 uertat ille, qui protestationem facit, q illam clausulam
13 nel additionem, [Nisi in quantum de iure i. q. uer.] non omit-
14 tat, unde dicit Inn. in c. cum aua, de elec. q latius est, qui
15 comparat coram iudice ordinario uel delegato, & pro-
16 testatur q non consentit in eius iurisdictionem, quia pōt
17 index ex hoc eum pronunciare contumacem, de iud. c.
18 de uer. sig. c. ex parte. 1. quia noluit stare iuri, & sic po-
19 tuit excommunicari, secus si addat in protestatione, [Nisi]

2 in quantum de iure debeo,] secundum eum. t. et si reus com-
3 parat per procuratorem, petat actor, ut procurator doce-
4 at de mandato, quod ipse ostendere debet & non oc-
5 cultare, de app. c. sepe, in prin. & si procurator producit
6 mandatum, pars aduersa petat copiam, & inducias deli-
7 berandi super eo. & idem est si actor per procuratorem
8 comparat, tunc reus uel procurator eius petat copiam
9 ipsius & terminum ad impugnandum, si uidebit sibi ex-
10 pedire. Reus etiā uel procurator ipsius, si iudex est dele-
11 gatus, petat copiam sibi fieri suæ delegationis siue iurisdic-
12 tionis, de of. del. c. cum in iure. petat etiā originale re-
13 scripti sibi fieri, uel exhiberi, ut ibi nota. & similiter ter-
14 minum dari ad dicendum & ad opponendum, si uolue-
15 rit, contra rescriptum, & iudex habeat illa decernere, alias
16 esset locus appellationi prout Spe. de hoc tradit formas
17 in tract. de libelli concep. in titu. de appella. in 6. forma.
18 t. & illa omnia per partes uel eorum procuratores peti-
19 ta, ac per iudices decreta & admissa, per notarium cau-
20 sæ debent in actis conscribi, & potest sic scribere nota-
21 rius.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma, qua uti potest notarius in conscribendis comparitionibus & instantiis tam actoris, quam Reus, et procuratorum, ac iudicis in locis iuris.
- 2 Procuratorum actoris, uel Reus rescriptum, uel iudicis iurisdictionem potest in termino sibi statuto petens impugnare, quæ tamen opponere possit, uide. remissus.
- 3 Libellum quibus casibus actor teneatur edere reo petenti, et quibus non.
- 4 Protestatio Reus, qui non consentit in iudicem, est utilis in quolibet actu, ut alias consensus præsumatur.

CAPITVLVM XXXIII.

1 **A**nno t. domini, die tali comparuit coram tali iu-
2 dice talis clericus uel laycus uel ipsius procura-
3 tor, qui mandatum procuratorum infra scripti te-
4 noris produxit, & talis ad sui instantiam in diem & ho-
5 ram huiusmodi citati querimonis ipsius responsum cō-
6 tum iciam accusant, petens eum reputari contumacem.
7 Ex aduerso comparuit iudice adhuc per tribunali seden-
8 te, talis principalis uel talis eius procurator, & nomine p-
9 curatorio petens rescriptum apostolicum causæ origina-
10 liter exhiberi, & eius & procuratorii prædicti copiam ei
11 decerni, & trahi, & competentem terminum, ad dicen-
12 dum contra rescriptum ac mandatum huiusmodi, si sibi
13 competierit, assignari, cui iudex ipse rescriptum origina-
14 le exhibuit, ipsiusque mandati petiti sibi copiam fieri de-
15 erunt, & talem diem ad impugnandum prædicta pro ter-
16 mino peremptorio assignauit. Vel in persona iudicis sic
17 potest formari. Anno domini & c. comparuit talis corā
18 nobis & c. cui exhammus, decernimus, & assignamus
19 terminum ut in forma præcedenti. t. In termino ergo ad
20 prædicta assignato si actor procuratorem rei, uel si reus
21 procuratorem actoris, uel rescriptum, uel iurisdictionem
22 iudicis impugnare potuerit ex aliqua causa, impugnet;
23 & pax possunt opponi contra rescriptum uel procurato-
24 riū procuratoris, tractat Gul. in Spe. de refer. c. presen-
25 ti. de procu. & de iudi. compe. adi. t. petat sibi edi libellum, &
26 istam regulariter actor edere teneatur, ut 3. q. 3. c. indu-
27 cix. s. offeratur. de libel. obl. c. 1. & dico regulariter, quia
28 falsie in casibus, qui ibi notantur. & per hoc reus non cō-
29 sentit in iudicem, ut no. in c. inter monasterium. de re iud.
30 & in Spe. de lit. conte. in 4. parte. in s. mnc dicendum. &
31 in cle. sepe. de uer. sig. rursi per alium actum talis consen-
32 sus præsumatur, unde utile est semper de hoc protestari,
33 q reus non consentit in iudicem, ut no. in d. c. inter mo-
34 nasterium, ut dixi supra.

Practica Domini Abbatis.

SVMMARIVM

- 1 Procuratoris mandatum potest probare etiam per literas conscriptas suo sigillo signatas.
- 2 Procuratorem quando quis constituit in literis suis, debet illi et littere dirigere iudici, vel aduersario.
- 3 Procuratori forma sibi sigillo constituitur.

CAPITVLVM XXXIII.

- 1 **I**N nomine domini amen &c. Modo confucto. ¶ Not. quod mandatum procuratori potest etiam probari per literas constituentis sigillo suo sigillatas. de procu. c. ex insinuatione. de consi. c. sopite. no. in clem. 1. de procu. Et ille est specialis casus, in quo sigillum priuati facit fidem. ¶ Et quando in literis suis constituens dat procuratorem, debent littere illa dirigere iudici, vel aduersario. de quo in Spe. de procur. §. ratione autem formae. uer. 2. ¶ Tunc autem erit ista forma. Honorabili uiro officiali uel iudici tali. talis quicquid poterit seruiui reuerentiae & honoris in causa seu causis quae ueritur aut uerti sperantur inter me ex una, & talem ex altera partibus in iudicio coram uobis, modis & formis melioribus & efficacioribus quibus possum & debeo, facio, creo, constituo, & ordinio in eos ueros & legitimos procuratores &c. ut in forma alia.

SVMMARIVM

- 1 Procurator potest constitui apud alicuius uicarij, & potest constitui clericus, uel laicus.
- 2 Procurator constitutus potest reuocari ante litem contestatam, postea uero non, nisi in casibus, de quibus hic remissum.
- 3 Procurator in qua aetate constitui possit.
- 4 Procura or potest constitui praesens, & absens.
- 5 Clausula, in solidum, ubi plures constituuntur procuratores, quid operetur.
- 6 Clausula, in solidum, quando plures constituuntur procuratores in causa electionum, & aliis causis spiritualibus, nihil operatur.
- 7 Clausula, quod non sit melior conditio occupantis, &c. quis sit effectus.
- 8 Procurator constitutus ad agendum, & defendendum, ad agendum tantum, & ad agendum & excipiendum, quid exequi possit, & ad quae teneatur.
- 9 Procurator constitutus ad agendum tantum, condemnari potest actori ad expensas.
- 10 Clausula, ad dandum & recipiendum libellam, si em contestatam, & similia, quae sunt de substantia ordinis iudicarij, potissime exprimi debent. si tamen aliquorum talium non esset facta specificatio, per hoc non uideatur, ex quo dicitur primo ad agendum & defendendum, est tamen illa exprimere tantum. & ita seruat. ¶ Item dicitur in forma, [Ad praestandum iuramentum de calumnia, &c.] & nisi hoc exprimeretur non admitteretur ad huiusmodi iuramentum praestandum, de iura. cal. c. uel. lib. 6. Sunt ergo aliqui actus, pro quorum exercitio procurator in fiendo requiritur speciale mandatum. qui enumerantur in c. qui ad agendum de procu. li. 6. ¶ Item dicitur in forma, [Ab interdictoria uel diffinina appellandum,] hoc posset, imo tenetur procurator, etiam si non esset expressum, quia tenetur appellare uel significare hoc domino, & appellat si uelit, non tamen tenetur prosequi appellacionem, nec potest, nisi continetur hoc in mandato.
- 12 Item dicitur in forma, [Alium uel alios huiusmodi] hoc non potest procurator ante litem contestatam, si habet specialiter in mandatis, postea potest etiam si non continetur in mandato, ut in c. 1. de procu. secundo responso li. 6. de qua ibi. ¶ Dat ut etiam in forma potestas substitutum reuocandi, alias sine tali clausula uel potestate tradita non potest substitutum reuocare, ut in c. 3. de procu. li. 6. ¶ Item subditur clausula, [Et generaliter omnia & singula &c.] per istam clausulam quamvis generalis, ex uerbo generalitatis huiusmodi non potest illa, quae requirunt speciale mandatum, exercere, de quo in c. qui ad agendum de procurat. lib. 6. ¶ [Promissum quod ipse constituitur &c.] hoc debet contineri in mandato actoris, qui constituit procuratorem. ¶ Et clausula quae sequitur, [Iudicio ffit, indicium solus &c.] pertinet ad reum, qui habet cauere pro suo procuratore pro indicato soluendo & iudicio sistendo, de quo de procu. c. mandato, sed utrumque ponitur in mandatis, quia uterque constituitur ad agendum, & defendendum. ¶ Et dicitur, [Quicquid per ipsos procuratores factum fuerit,] nam si diceretur, quicquid per

- 21 Procurator simpliciter constituitur, si dominus causam traxisset, & conse ut reuocatus, nisi secus protuleretur.
- 22 Communis persona uel consors quomodo pro conuincto uel confor te interueni. & possit in iudicio.
- 23 Consors eiusdem litis uel conuincta persona, qui dicantur.
- 24 Tutor uel curator sine cautione in iudicio sistunt.
- 25 Syndicus, & economus, defensor, & p. h. anetrophus, castaldus, &c. in nomine tantum differunt, est tamen unus quomodo constituantur, quique hi sunt, unde remissum.

CAPITVLVM XXXV.

- 1 **E**T constituitur etiam procuratorum apud acta. & potest constitui procurator clericus, uel laicus. ut in c. 1. de procur. 1. responso li. 6. ¶ Et procurator constitutus potest ante litem contestatam, postea non licet, nisi in casibus de quibus in c. 2. de p. c. li. 6. ¶ Et in qua aetate possit constitui. habetur in c. qui generaliter. c. li. 6. ¶ Et absens praesens potest constitui. c. c. licet, li. 6. ¶ Item in forma mandati ponitur clausula, [In solidum,] unde sine tali clausula pluribus procuratoribus constitutus, unus sine altero non esset admittendus, nisi in causa electionum, & in aliis causis spiritualibus, ubi in index potest idoneiorem eligere. ut in c. si duo, de proc. li. 6. ¶ Subditur clausula, [Quod non sit melior conditio occupantis &c.] quis sit illius clausulae effectus, habetur in c. si duo iam alie. ibi de hoc. ¶ Et ut habetur in forma, tunc constituitur procurator ad agendum & defendendum, unde si actor constituit procuratorem solum ad agendum & non ad defendendum, procurator talis defendere cogitur uel saltem satisfacere. ut dicitur & no. de proc. c. qui ad agendum li. 6. in gl. & in Spe. eo. §. ner. item oppo. uel tamen, si dicat ad agendum & ad excipiendum, cum excipere sit defendere, ut no. in c. impetatorum, de iura. cal. ¶ Item si reus constituerit ad agendum tantum, condemnandus esset actori ad expensas, de procu. c. consi. ¶ Item dicitur, [Ad dandum, & recipiendum libellam, litem contestatam, & similia,] quae sunt de substantia ordinis iudicarij, potissime exprimi debent. si tamen aliquorum talium non esset facta specificatio, per hoc non uideatur, ex quo dicitur primo ad agendum & defendendum, est tamen illa exprimere tantum. & ita seruat. ¶ Item dicitur in forma, [Ad praestandum iuramentum de calumnia, &c.] & nisi hoc exprimeretur non admitteretur ad huiusmodi iuramentum praestandum, de iura. cal. c. uel. lib. 6. Sunt ergo aliqui actus, pro quorum exercitio procurator in fiendo requiritur speciale mandatum. qui enumerantur in c. qui ad agendum de procu. li. 6. ¶ Item dicitur in forma, [Ab interdictoria uel diffinina appellandum,] hoc posset, imo tenetur procurator, etiam si non esset expressum, quia tenetur appellare uel significare hoc domino, & appellat si uelit, non tamen tenetur prosequi appellacionem, nec potest, nisi continetur hoc in mandato.
- 13 Item dicitur in forma, [Alium uel alios huiusmodi] hoc non potest procurator ante litem contestatam, si habet specialiter in mandatis, postea potest etiam si non continetur in mandato, ut in c. 1. de procu. secundo responso li. 6. de qua ibi. ¶ Dat ut etiam in forma potestas substitutum reuocandi, alias sine tali clausula uel potestate tradita non potest substitutum reuocare, ut in c. 3. de procu. li. 6. ¶ Item subditur clausula, [Et generaliter omnia & singula &c.] per istam clausulam quamvis generalis, ex uerbo generalitatis huiusmodi non potest illa, quae requirunt speciale mandatum, exercere, de quo in c. qui ad agendum de procurat. lib. 6. ¶ [Promissum quod ipse constituitur &c.] hoc debet contineri in mandato actoris, qui constituit procuratorem. ¶ Et clausula quae sequitur, [Iudicio ffit, indicium solus &c.] pertinet ad reum, qui habet cauere pro suo procuratore pro indicato soluendo & iudicio sistendo, de quo de procu. c. mandato, sed utrumque ponitur in mandatis, quia uterque constituitur ad agendum, & defendendum. ¶ Et dicitur, [Quicquid per ipsos procuratores factum fuerit,] nam si diceretur, quicquid per

eos legitimè factum fuerit, nō ualeret, quia etiā quod do-
 losè fecit procurator, ualeat, & necet domino suo, ut in l.
 si procurator, ff. de delo. not. in l. cont. c. 1. de quo per
 Io. And. in c. relaxatio. 22. q. 1. & per Ioan. And. in c. hn.
 19. de dilai. in nouell. & not. in clemen. 1. de procur. ¶ Et
 sciendum, quod ille qui scilicet & sine protestatione re-
 cipit instrumentum, uel licentia sue procuratoris, in qui-
 bus constitutus canet pro ipso super inclusis in manda-
 to, cogitur constitutem defendere, ut d. clemen. 1. de
 20. procu. ¶ Et aliquando constituitur quis procurator ad
 omnes causas generaliter, & coram quibuscunque iudi-
 cibus, uel iudicis, de procu. c. petito. eod. tit. c. qui gene-
 raliter lib. 6. Aliquando ad certam causam coram certo
 iudice. Aliquando mandatum limitatur ad certos actus
 tantum, sicut placet constituti. Item constituitur pro-
 curator ad iudicia, n. iam iussum est; etiam quandoque
 ad negocia, & ad iudicia, quandoque simpliciter, quan-
 doque in rem propriam, & sub certa forma quotiens
 21. constitutem abesse contingat. ¶ Et si simpliciter con-
 stitutus est, si tunc dominus possit per se in eadem cō-
 parere, ut causam tractet, censetur procuratorem reuoca-
 re, nisi protestetur, de quo in c. penult. de procura. lib. 6.
 22. ¶ Interueniunt quoque alie persona in iudicio nomine
 alieno, uidelicet nomine actoris, uel rei, & quandoque si
 ne mandato cum cautione tamen de rato, ut conuicta
 23. persona, uel consors eiusdem litis. ¶ Et quæ censetur
 conuicta persona not. de rescript. c. nonnulli in fi. cum
 24. remissionibus. ¶ Aliquando sine cautione, ut tutor, uel
 25. curator. ¶ Et quomodo ille qui procurat causam colle-
 git dicitur syndicus, uel oeconomus, & quid sit oecono-
 mus, uel defensor, orphanotrophus, castaldus, &c. ponit
 Guliel. in Spec. in parte prima in rubro, de his qui ali-
 ro. in iudicio interueniunt, & in rub. seq. & non est uis
 in nomi. c. in uocetur quis procurator, defensor, uel
 syndicus, ut in cap. petito, de procu. sed bene est uis in
 modo constituendi, quia qui iuratur ad hoc bene curatur,
 de quo per Ino. in c. Imperatorum, & in c. cum causam,
 de iura. calum. & debet esse procurator instructus, ut di-
 cam tempore suo. Et quia ut dictum est, si non impugna-
 tur per Reum in iudicio iudicis, uel procuratorum acto-
 ris, nec aliquid opponit reus, uel opponere poterit con-
 tra citationem, uel aliam positionem, sed uidet se delin-
 tum exceptionibus, quæ possent opponi ante libel-
 obla. uel si competant sibi aliquæ exceptiones, uult ta-
 men eas seruare; & an hoc possit, & intum sit, dicam lo-
 co suo circa materiam exceptionum dilatoriarum.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellum reus si non petat, index ex officio suo eum sibi dari fa-
 ciat, & quare.
- 2 Index quomodo & quando possit facere præceptum reo, ut sol-
 uat, citra litem contestationem, & sententiam diffinitiuam.
- 3 Libellus si oblitus sit, quamuis inde sequeretur confessio rei, sen-
 tentia tamen diffinitiva sequi debet.
- 4 Libellus propter actorem, iudicem, & reum offertur, & quare.

CAPITVLVM XXXVI.

¶ Osi hæc t petat libellum reus quem actor tenetur
 offerre de libel. obla. c. 1. timo si ab eo non petatur,
 index ex officio suo faciet eum dari, ut ibi. & ibi
 est casus in quo supplere potest defectum, contra ea quæ
 habentur in c. bona, de postu. prela. ratio est, ne sibi illu-
 2. datur, quia aliter sibi iudicium non ualeret. ¶ potest ta-
 men index ante libelli citationem, citationem facere, &
 iure faciū proponi in rō per actorem uel litem procu-
 ratorem, de iudic. p. oralis, & eo audito statim Reum
 interrogare super eo, & si reus confitetur, index præci-
 piet ei, quod satisfaciat, & per talem confessionem non
 fit lit. com. ex quo datio libelli non præcessit. ita dicit

no. Ber. in c. dudum. 2. de elec. in glo. quæ incipit, sed po-
 ne, quod Reus. ¶ non enim tunc fertur sententia diffini-
 tiua, sed hic præceptum Reo, ut soluat debitum infra cer-
 tum tempus, secus si ellet libellus oblitus, & subsequere-
 tur confessio, tunc deberet ferri sententia, & ita seruatur
 & istam consuetudinem commendat Goli. in Spe. de li-
 bel. obl. quia per eam possent lites minui, quod semper
 fieri debet, de do. & contu. c. fi. ¶ offertur libellus propter
 actorem, propter iudicem, & reum. Propter actorem, ut
 ius suum declaretur propter reum, ut sciat an cedere ue-
 lit, uel contendere propter iudicem, ut sciat qualiter de-
 bet ferre sententiam, quæ secundum petitionem in libel-
 lo ferenda est, de ly. no. c. licet heli. ita not. in c. t. de li-
 bel. obla.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellus quid contineat & debeat, & nu. 2.
- 3 Libellus debet esse sine usuritate, & nimia generalitate.

CAPITVLVM XXXVII.

¶ E T debet t continere libellus nomen actoris, Rei,
 iudicis, & causam applicantem factum, & interuen-
 tera conclusiua petitionem, unde dicit Io. de Leg.
 quod libellus est syllogismus iuristarum. Et dicit Hosti.
 quod licet libellus multa debeat continere, sufficit tamē
 de consuetudine approbata, quod appareat in libello,
 2. quis petat, i quo, quid, qualiter, & coram quo. ¶ unde uer-
 sus, Quis, quid, coram quo iudice petat, & a quo, Recte
 3. compositus quisque libellus habet. ¶ Et debet libellus
 illa continere clare, quæ debet esse sine omni obscurita-
 te, unde caueat aduocatus formando libellum de nimia
 generalitate, ita quod non ponat ibi, uel, &c. de quo de
 emp. & uendi. c. 1. item non ponat dictionem, si cum sit
 conditionalis incerta, item caueat a uerbo duplici præ-
 gnati & amphibologico, & ab omni dubio & obscuro.
 Item debet libellus esse breuis.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellus quid sit.
- 2 Libellus debet esse breuis, & quare.
- 3 Petitio in iudis scribi debet in casibus, in quibus dicitur non esse
 necessaria.
- 4 Libellus & petitio quomodo differant.
- 5 Libellus in omni causa & questione, & in quacunque actione
 esse offerendus, nisi iudex sponat non esse dandum.
- 6 Libellus in quibus casibus non datur, unde remissio.

CAPITVLVM XXXVIII.

¶ E St enim libellus in proposito, breuis scriptura
 intentionem actoris continens, contra aduersa-
 rium necessariò inferens, & conclusions, ut notan-
 2. ter dicit. l. ampliore. §. 1. C. de appel. ¶ Caveant libello-
 rum dictatores uerbosis assertionibus uti, sed ea solum
 scribant, quæ compendiosa narratione possunt causas
 explicare. unde dicitur libellus diminutiuum a libro
 propter sui breuitatem, ut Goli. in Spec. de libel. con-
 ce. §. 1. in prin. sicut codicillus a codice, potest etiam di-
 4. ci libellus a libra, quæ ponderatur infirma, sicut di. ite
 Got. ¶ quod autem dicitur, quod in quibusdam causis nō
 4. sit necessarius libellus, petitio tamen in actis debet scri-
 bi, ut in cle. spe. de uer. sig. ¶ In quo ergo differt libellus,
 & petitio? cum etiam petitio continere debeat intentio-
 nis actoris, & sit clara, & certa, & talis, quod concludat
 necessariò intentionem adeo, ut fin eum sua certa reser-
 possit, alias non esset apta. dicendum q in hoc, q in li-
 bello cōponendo seruanda est forma, sed illa quæ forma
 Practica Domini Abbatis. B respiciunt

Practica Domini Abbatis.

respiciunt, omittuntur in petitione; unde ipsa debet esse simplex ad modum memorialis, & in hoc alleuiatur actor, ita dicit Pau. in alle. cle. s. xpe, & in omni causa & questionibus, siue civilibus, siue criminalibus, libellus est officii vendus, siue actio sit personalis, siue realis, siue mixta. Itē & in officio iudicis, quod loco actionis proponitur, unde in omni causa dabitur, nisi ius dicat ipsum, vel disponat, non esse dandum; de quo plene in c. i. de libel. obla. & in Spe. de libel. conce. in 4. parte, & ibi de materia eo. 6 ti. s. nunc dicendum. & not. calis in quibus non datur libellus, ut in cle. s. xpe. de verb. signifi. in glo. super uerbo necessario in si.

S V M M A R I V M.

- 1 *Actionum emnam de mundo duo esse membra, scilicet: tertium quiddam addere uoluit.*
- 2 *Actiones nisi quando personalium, & quando realium naturam sequantur.*
- 3 *Actiones reales quae sint.*
- 4 *Res corporales quomodo tripliciter distinguantur differentia.*
- 5 *Res uenditatio pro quibus rebus competat, & quando.*
- 6 *Incorporales res quae actione petantur.*
- 7 *Obligatio personalis quos modis oriatur, unde etiam per exempla.*
- 8 *Actio unde oriatur, & quid ex ea sit.*
- 9 *Actionum quanam uniuersales, quae generales, & quae particulares.*
- 10 *Libellus iuxta cuiusque actionis qualitates est diuersimode formandus.*

CAPITVLVM XXXIX.

Aduertendum est, & quod omnium actionum de mundo duo sunt membra, quia aliae sunt reales, & aliae personales, ut in li. de acti. s. omnium, ut lit. non cont. c. quoniam, s. in aliis. Quidam tamen his duobus membris uolunt addere tertium, actionum aliae sunt in rem, aliae in personam, aliae mixtae, ut sunt fa. etc. communis diuidunt. h. n. reg. ut in li. de acti. s. quaedam. Sed dicendum est, quod sunt duo membra. & illud tertium continetur sub primo, in rem, & hoc quando agitur ad reales praestationes, uel sub secundo quando agitur in personam, & ad personales praestationes, ut not. in iure statim alle. 2. In quantum ergo actiones mixtae dantur ad res, sequentur rem, in quantum ad personales, sequentur personam. 3. & naturam personalem. & Reales actiones sunt quae rem committantur. unde sciendum est, quod reum aliae sunt corporales, aliae incorporales. & Res corporales sunt in triplici differentia, quia quaedam sunt immobiles, ut fundus, uel praedium, aliae mobiles, ut liber, uel ius, aliae sunt se mouentes, ut equus, quae tamen nomine mobilium continentur. & Pro istis rebus corporalibus competit actio realis, i. rei uendi, ut quando ego ago contra aliquem, qui non est mihi aliquo modo obligatus, neque ex contractu, neque ex delicto, neque ex quasi delicto, sed quia possidet rem meam mobilem, uel immobilem, uel se mouentem; ideo ad istam rem competit mihi actio contra eum. & Pro incorporalibus competit etiam actio realis, sed non rei uendi, quia incorporalia non possidentur, sed quasi possidentur, unde competit pro eis confessoria, de quo de iudic. c. examina. de uer. sig. c. abba. & Personales actiones sunt, quae committantur personam, & dicuntur obligatae personam, & ista obligatio surgit, & inducitur quatuor modis. Causatur, n. ex contractu, uel quasi contractu, & ex delicto, uel quasi delicto, ut in li. de obi. s. sequens, cum rubricis specialibus sequentibus, & no. de re iudic. c. dispendiosam, lib. 6. Exemplum de obi. quae nascitur ex contractu, sicut in contractibus mutui, uenditionis, locationis, & in uerbis, & herarum obligationibus. De quasi contractu exemplum, ut in actio. neg. gest. iure, & si. Exemplum de delicto, ut in actione furti, damni, rapi, & iniuriarum.

De quasi delicto, ut in indice male iudicante, & in proiciente de coenaculo quod nocuit, & Ex istis nascitur obligatio, ex obligatione actio. unde contractus, uel quasi, delictum, uel quasi, est mater obligationis, obligatio uero est mater actionis, & si realis actio est filia obligationis, & neptis ad actum; sic ergo actio est filius, obligatio filia, & actio neptis; & obligatio est ius, propter quod est actio, & actio propter quod sit persecutio iuris, de quo in li. de acti. in prin. & Actionum aliae sunt uniuersales, aliae generales, & aliae particulares, seu singulares. Actio uniuersalis est, quando unum ius deducitur in iudicium, cui subiunguntur particularia supposita. unde quatuor sunt actiones, quae competunt pro hereditate, quia hereditas completitur uniuersum ius defuncti, in li. hereditas, si de uerbis, signata dicit. Iuno, in c. conquirente, de offi. ordi. & sunt illae petitiones fam. etc. & c. Actio ex testamento competit pro hereditate ex trebellianica restituenda, & actio ex emptio competit, quando tota hereditas emitur. Actio generalis est, quando generaliter pro pluribus suppositis agitur, ut est actio iure, neg. gest. & similes. Actio singularis est, quando pro aliqua re, uel aliquibus rebus singularibus actio ducitur, de quo etiam in li. de libel. obla. c. 2. & in Spe. de acti. & petiti. c. 2. & secundum naturam & qualitatem actionum debet formari libellus, & aliter specificari, ut fit in una quam in alia, quia, ergo specificatio in qualibet ipsarum exigitur, patet in sequentibus.

S V M M A R I V M.

- 1 *Forma libelli in actione reali.*

CAPITVLVM XL.

Libellus & ergo in actione reali sic constituitur. Coram uobis honorabili uiro domino decano ecclesiae sanctae Mariae talis diocesis iudice causa, & partium infra scriptarum a sed. Aposto. specialiter delegato. Vel si est ordinarius. Coram uobis honorabili uiro Domino Episcopo, uel Archiepiscopo, uel officiali & c. proponit talis procurator & procurator nominatus, A. talis clerici uel laici talis diocesis conquerendo in iure aduersus B. talem clericum uel laicum talis diocesis, & quemcumque alium in iudicio pro eo legitime interuenientem, & dicit, quod licet fundus & campus & c. in tali oppido talis diocesis situs, cuius confines inferius conscribuntur, ad memoratum A. pertinerent & pertineant; tamen praedictus B. eundem fundum per tot annos detinuit & occupauit, prout detinet & occupat; fructusque, qui ex eo pro tempore huiusmodi perueniunt, recepit, & sibi imbut fuit, ac prouenientes recipit & imbut fuit, & huiusmodi fundum deo occupare, & praedictum A. liberum & uacuum dimittere & assignare, seu restituere cum fructibus, ut praenuntitur, inde perceptis, contradicit in periculum animae suae. Quare agit & petit procurator praedictus praefato nomine, quatenus cognito quantum sufficit de praemis, pronuncietis, decernatis, & declaratis supradictum fundum ad A. antedictum pertinuisse, ac pertinere; praedictumque B. cum indebitis, ac illicitis occupasse, ac occupare, ac ipsum fundum eidem A. adiudicandum fore, & adiudicetis; praedictumque B. ut fundum huiusmodi A. liberum & uacuum dimittat, restituat, & assignet, & fructus, ut praefertur, perceptos uel eorum ualorem, quem ad tot libras denariorum pro singulis annis aestimat, uestra in & aliorum quorum interest aestimacione salua, tradat seu persoluat, condemnandus, & compellendus, etiam ac condemnatus & compellatus peruestram distinctionem suam, censuram ecclesiasticam, & alia remedia oportuna; & haec petit coniunctum & diuisum una cum expensis, actis, uel factis, ac fructibus tempore litis percipiendis. Ad probationem necessariam, & non

ultra se astringens. Saluo nihilo.iure addendi,minuendi, corrigendi &c. ut moris est. Coniunctes uero sunt tales &c.

S V M M A R I V M.

Declaratio formæ libelli.

- 1 Rei uendicatio a quibus principis causetur.
- 2 Rei uendicatio an competat ratione detentionis.
- 3 Rei uendicatio an sit formanda ex parte Rei.
- 4 Rei in libello petitis qualitates, quæ exprimerentur. & nu. 5.
- 6 Clausula, perueni iure domini, uel quasi, an adeo necessaria sit in libello, ut sine ea non admittatur.
- 7 Causa petendi in actione reali non requiritur necessario in libello, an tamen tutius sit exprimere, uide.
- 8 Possessorium quandiu quis intentare potest, non agas petitorio, & quare.
- 9 Publicianam intentare, quare tutius sit.
- 10 Clausula, Quæ res detinetur, si in libello non est expressa, an reus sit absolvendus.
- 11 Clausula conclusionis in libello; petis adiudicari, uel declarari; quibus actionibus diuersimodè conueniat.
- 12 Restitui, uerbum in conclusionem positum, & ad petitorium & ad possessorium pertinet.
- 13 Frustrum petio quomodo sit intelligenda.
- 14 Expensarum petio, & condemnatio, quomodo sit facienda.
- 15 Advocatus circumspiciendus quæ res in libelli conceptione aduerte re debeat.
- 16 Actus nomen in libello necessario non exprimitur.
- 17 Dies porrecti libelli pars non tenetur scribere, sed notari.

C A P I T V L V M X L I.

Declaratio materię & huius libelli, & circa ipsius formam multa subtilia & difficilia a doctoribus solent tractari, & magna est qualitas legillarum a quibus principis causetur rei uendi. sed dicitur communiter, quod a domino actoris & possessione rei. ¶ Et an possidenti, & detinenti ratione detentionis competat rei uen. not. per Ioan. And. in addito. Spec. de cess. si. act. §. 1. Not. etiam per doc. Mo. in c. examinata, de iudi. ¶ Item an rei uendicatio est formanda ex parte Rei, quia ex possessiōe potest ad actum supponere reum obligatum, de quo per Spec. de act. & peti. §. 2. uer. sed quam uocas. plenius per Cyn. de ista materia. C. de alim. nu. ca. fa. l. unica. ¶ Item sciendum, quod circa præsentem declarationem libelli aliqua occurrunt, unde primo in actione reali exprimenda est res, quæ petitur in libello. de libelli obla. c. 2. & etiam eius qualitas, ut cum petitur terra, debet exprimi an sit aratoria, uel vineata; si autem petitur materia insignata puta massa, dicat qualitatē, uidelicet an sit aurum, uel argentum, & etiam exprimat pondus. si sit signata, exprimat numerum, de quo ibi plene per Hostien. & Ioan. And. de quo etiam qualis debet fieri specificatio in Spec. de lit. contest. §. iuxta uer. item. ¶ Item non ualeat in actione reali, si fundus uel prædium habet proprium nomen, & non exprimitur, & duo fundi prope uel maxime vicini, debet enim res designari per confinia, & si necesse fuerit, subici oculis iudicis, uel aduersarij, ut ibi no. ¶ Item dicitur in libello, quod licet fundus ad A. pertinet, & pertineat, & non addendo pertinet, an sufficiat, not. de caus. pos. & proprie. cap. cum ecclesia in glo. de restit. spolia. c. cum ad sedem in 3. glo. Item potest addi in libello pertinuerit iure domini, uel quasi, ut in c. ab. sane, de re iudi. lib. 6. & quidam dicunt alias libellum non esse admittendum, cum uerbum, pertinere, latam habet significationem, ut in l. pertinere, ff. de uerb. sign. not. in c. cum ecclesia de causa pos. & proprie. in §. sequitur uidere. uer. alia sunt reales, ad-

mittit talem libellum per c. inter dilectos, de fid. instru. cum sim. & dicit ibi Ioan. An. in addito. quod communiter libellarij eum admittunt. ¶ & in hoc libello non exprimitur causa petendi, quia hoc non oportet in reali. potest tamen si uult causam exprimere, de re iudi. cap. abbate. lib. 6. Et an tutius sit causam exprimere, an non, no. de libel. obla. c. 2. de or. cogn. cap. si per Io. And. nam tutius est uno respectu causam exprimere, quia si ex illa causa agens succumbat, potest eandem rem petere ex alia causa, nec obstat exceptio rei iudicatæ; quia licet ratione dominij fiat condemnatio, non tamen generaliter tamquam, sed ad causam expressam licet remotam, de causa pos. cap. si. unde dicit Io. Cal. contra Cy. & Pet. in c. 2. de libel. obla. secus si nullam causam expressit, quia tunc uidetur ius suum in iudicium deduxisse; unde succumbens præterea non auditur, sed alio respectu tutius est non exprimere causam certam, de quo in c. abbate sane, de re iudi. lib. 6. ubi de hoc. ¶ Quid iuris si causa, quæ erant in prim. deservunt pendendi. ut non erant a principio, sed superueniunt, an ex causa huiusmodi debeat fieri condemnatio uel absolutio; & licet sint multi modi acquirendi dominium, ut in lit. de re iudi. singulorum, & ff. de acqui. ter. do. per totum, tamen multum est difficultas eius probatio, ut l. cum res. C. de proba. unde dato quod nullam eam exprimat actor in libello in actione reali, adhuc tamen, ne debeat obtinere, oportet constare per confessionem, in l. probationem de aliquo, an causa sufficiat ad dominium rei acquirendum; & tunc si ferendum, pro tanto est consilium legis, quod quamuis quis potest intentare possessorium, non agit de proprietate, ut in l. si. de rei uendi. & sequente. uide hæc in c. ecclesia, de caus. pos. & proprie. & etiam in Spe. de act. & peti. §. sequitur, uer. si autem. Vel uideamus exemplum, quomodo difficultas est probatio dominij, quia si ex causa emptionis dicatur quis dominus alius rei, oportet concurrere primam, quod contrarius præcessit. Secundo, quod precium numeretur, uel si res de ea habetur, uel alias satisfaciatur. Tertio, quod traditio rei sequatur. Quarto, quod uenditor fuerit dominus. Ista ergo omnia probari debent, quod difficile est, de quo in Spec. in loco præalle. ¶ Potest tamen quis intentare publicianam, in qua leuius sunt probationes, quia non est necesse probare uenditorem fuisse dominum, quia publiciana competit ex causa excommunicationis, uel cuiuslibet alio termino iusti utuli rem bona fide ab aliquo acceptam, credens eum dominum fuisse, licet in ueritate non esset; de quo Spe. de caus. pos. in rub. de proprietate. §. nunc dicen. ¶ Item, & in c. abbate sane de re iudi. lib. 6. ¶ Item dicitur in libello, [Quæ res detinetur] si hoc in libello non esset expressum, an in fine litis reus esset absolvendus. G. ostendit quod non, & reprehendit iudicem qui hoc fecit; & distinguit, quia aut possidet, aut non; si possidet est condemnandus, si non possidet adhuc, quia se liti obtulit, condemnandus est, ac si possideret. illud dictum Gof. ponit Ioan. An. in addi. Spe. de caus. pos. in rub. de causa pos. & proprie. §. 1. quo ad c. conclusionem, seu petitionem libelli, ut primo petitur per iudicem, declarari, rem ad A. pertinere, & sibi adiudicari, & B. restitui & uacuum tradat, seu dimittat condemnari, uerbum, adiudicari, exponit Ioan. Mo. & Archi. in c. abbate sane, de re iudi. lib. 6. ¶ Ibi adiudicari ad se, id est ad se spectare, & dicunt quod adiudicatio sit proprie in actionibus, quæ mixtam habent causam, uidelicet si res alicuius, quæ ab alio detinetur, petitur restitui, sed iure cuiuslibet petit quis, rem ad se pertinere declarari. Conclusio ergo libelli omnia comprehendit. ¶ & ita solet fieri, & ita uerbum restitui non pertinet solum ad possessorium, sed ad petitorium etiam, ut no. de dolo & contu. c. 2. & in Specu. de acti. & petiti. §. sequitur, & ibi per Io. And. in addi. Spe. & de lit. conte. c. si. uer. hoc autem. & no. in c. inter dilectos, de fi. iudi.

Practica Domini Abbatis.

- in prin. quia aliud est restituere rem, aliud possessorium
¹³ rei. ¶ Item petitur in libello res cum fructibus a tem-
pore occupationis perceptis, boni fidei possessor lucratur
fructus ante lit. conessa. factos & perceptos, unde
ista petitio est intelligenda secundum distinctionem in-
ris communis. de quo in Spec. de fruc. & interesse. §. 1.
de hoc per Ioan. And. in addito. de causa posses. & pro-
¹⁴ prie. in rub. ¶ Quomodo autem procedi petitio expen-
sarum litis, & quomodo super hoc ferri debet sententia,
cum sit generalis, incerta, & de futuro. not. de procura.
cap. auditis. de libel. obla. cap. 2. de sequella. pos. cap. 1.
cum si. Item in fine libelli ponitur protestatio, quod ad
probationem necessariam se tantum allringit, de iud. c.
exhibita. de proba. cap. licet. ver. item quam no. in Spec.
de excep. §. uiso. uer. porto. de libel. concep. §. ult. uer.
recte consueverunt fieri. Item dicitur in fi. [Salvo iure ad-
¹⁵ dendi & c.] de fide in lit. c. inter dilectos, in prin. ¶ Est ta-
men sciendum, quod aduocatus circa libelli conceptionem
debet tria aduertere. Primum, quod pauca & non
superflua dicat & effundat; si tamen ibi ponantur super-
flua, dummodo libellus alias sit apertus, non uitiam. not.
de iud. c. examinata. Secundum, quod ponat necessaria
& utilia, quae probata suam inuam intentionem Tertium,
quod ponat generalia, & se non arctet, ne in processu
plures uias, & diuerticula plura habeat ad fulciendum
suam intentionem, de qua, & de quibusdam aliis caute-
lis in Spec. de lib. concep. §. ult. De cautelis uero circa
porrectionem & receptionem libelli habendis not. in
¹⁶ Spec. de libel. concep. §. sequitur. ¶ Item in libello non
exprimitur nomen actionis, unde licet ut sic diceretur ad
hoc propono rei uendicationem. nam hoc non est necel-
sitatis, maxime secundum canones, ut in c. dilectis, de iud.
sed sufficit proponi factum, debet tamen exprimi ta-
le quid, per quod actionis natura cognoscatur. ut ibi no.
¹⁷ & in Spec. de acti. & peti. §. 1. ¶ Item non est necesse,
quod pars subscribat diem porrectionis, ut per talem
subscriptionem constet de die anni libelli, sed hoc fit per
tabelionem, qui subscribit diem porrectionis libelli, &
dilationes datas, de quo etiam in Spec. de lib. concep. §.
1. uer. nec.

S V M M A R I U M.

- 1 Forma libelli in actione personali.
- 2 Causa petendi est exprimenda in libello in actione personali.
- 3 Mutare aliquid est quam emendare, & quomodo differant.
- 4 Libellus usque ad quod tempus mutari, & emendari possit.
- 5 Possessorium quandoque, quandoque petitorium intematur, &
quando in eodem libello de iure utrinque conuersus.
- 6 Possessorium tres sunt species.

CAPITVLVM XLII.

- ¹ **I**N personali ¶ actione formatur sic libellus. Coram
uobis & c. g. licet praedictus B. praefato A. in o. lib. de
narioium talis monetae, uel talis pagamenti, uel de-
narioium currentium, & communiter datioium in tali
loco teneatur ex causa mutui, & obligatus exiit. uel
sic. Licet idem B. A. memorato teneatur in s. lib. de-
narioium, quas idem A. eidem B. mutando enume-
rauit, uel quas bona fide deposuit apud eum; tamen hu-
iusmodi debitum uel depositum sibi reddere contra-
dictum, quare agit, & petit procurator praedictus quate-
nus praecognito quantum sufficit de praemis nuncie-
tis, decernatis, & declaratis supra dictum B. A. praefato in
expressa pecuniaria summa ex causa praedicta tene-
ri, cumque eidem A. in huiusmodi debito condemnan-
dum, & ad ipsius solutionem compellendum fore, ac con-
demnetur, & compellatur per uestram diffinitiuam senten-
tiam & cenfuram ecclesiasticam, ac petit una cum expen-

sis litis. Ad superfluum probationem se non attingent,
² ut supra in 1. libello. ¶ In isto libello in actione perso-
nali exprimitur causa petendi mutuum, uel depositum,
uel huiusmodi, & hoc est necesse, ut in cap. ult. de libel.
³ obla. ¶ Et quia ponitur in libello, [Salvo iure ad-
dendi & c.] sciendum quod aliud est mutare, aliud emendare
libellum, & communiter dicitur, quod mutare est omni
substantia ueteri actione proponere nouam, q. d. quod mu-
tare sit substantia remota, & in loco eius alium subro-
gare; sed emendare est addere uel detrachere quantum
petitur, ut in Spec. de lib. concep. §. nunc offendamus. Ta-
men alij dicunt, quod emendare est defectum in forma
⁴ supplere. ¶ Quid ergo uel utque ad quod tempus li-
tis potest mutari, uel emendari libellus? potest dici, q. si
actor uult mutare hoc, non potest; quia necesse habet
persistere oblatio libello, sed si uult emendare eo modo,
quia petit plus mo. lo. uult petere minus, hoc potest usque
ad sententiam, si ergo conuersus, ut quia petit minus,
uult petere plus, potest usque ad lit. conessa. postea non
sine nouo libello, de quo tamen plene not. de libel. obla.
cap. 2. & in Spec. de libel. concep. §. nunc offendamus
per Ioan. in addito. Est libellus primus in actione reali
concepit est in petitorio, unde quia aliud est iudi-
cium possessorium, & aliud proprietatis siue petitorium,
⁵ ut de causa posses. & proprie. per totum, ¶ & intematur
quandoque solum possessorium, quandoque utrinque si-
mul etiam in eodem libello ab eadem parte, & quando
possibilis sit conuersus petitorij & possessorij in eodem
libello, not. in c. cum dilectis, & in c. paroralis, de causa
⁶ posses. & proprie. ¶ Et possessorij tres sunt species, scilicet
adipiscendi, retinendi, & recuperandi, de quo ple-
ne in d. c. paroralis, de causa posses. in glo. no. ad intelligen-
tiam, & imper ea, & in Spec. de causa posses. Unde in inter-
dicto recuperandi, quod petit spoliatus contra spoliato-
rem, potest sic formari libellus.

S V M M A R I U M.

- 1 Forma libelli in possessorio recuperande.

CAPITVLVM XLIII.

- ¹ **C**oram uobis & c. ¶ Quod licet dictus A. per plura
tempora fuit in possessione talis domus, uel prae-
dij in tali loco situati, cuius confines & c. prae-
dictus tamen B. de possessione huiusmodi anno tali, mense
tali, ipsum A. uolenter expulsi; & tenere possessionem do-
mus, uel praedij eundem spoliavit, quam domum idem
B. ab eo spoliationis tempore detinuit, & occupauit,
ac detinet, & occupat in annuam suam graue periculum.
Vel sic, quod licet & c. tamen idem B. eundem A. pos-
sessione domus uel praedij, huiusmodi per talem spoliati
fecit, & cum de possessione ipsa citi mandauit, & expel-
li. Vel sic. Quia licet A. & c. tamen D. nomine & con-
templatione ipsius B. lupradicti praedicti A. possessione
ipsius domus spoliavit, quam inquam spoliationem ip-
se B. nomine suo factam iuram & gratiam habuit & ha-
bet, se de domus, uel praedicti praedij possessione intro-
mutando. Vel sic. Quod licet & c. tamen idem A. cum
esset in possessione domus praedictae, per D. uolenter spo-
liatus, & de possessione ipsa erectus, memoratus B. do-
mum huiusmodi ab eodem detractore recepit sciens praedictum
A. possessionem ipsius per eundem D. ui pramitur,
spoliatum; quare agit & petit procurator dictus no-
mine quo supra, quatenus cognito quantum sufficit de
praemis, pronuncietis, decernatis & declaratis posses-
sionem domus praedictae inde uolenter ablatam fuisse, & esse
restituendam cum fructibus exinde a tempore spoliatio-
nis praedictae citra perceptis, & qui percipi poterunt, ac
datis & interesse; quos fructus p. singulis annis ad censum
maltra

maltra, seu modios siliginis talis mensure; damna vero & interesse ad hoc libras 250. mar. spoliatus supradictus, uestra iudiciali moderatione salua; predictumque B. ad premissa eidem A. con. cinnandum & compellendum fore, ac condemnatis, & compellatis per uestram diffinitiuam sententiam, &c. ut supra.

S V M M A R I V M.

- 1 Declaratio forme libelli in possessorio recipiendae.
- 2 Spolium, mandatum, ratam spoliationem habens, & a deiectione scienter rem capiens, tenetur interdicto, unde ui.
- 3 In interdicto, unde ui, que necessario sunt alleganda, & probanda contra spoliatorem.
- 4 Probari quod debeat contra mandantem spolium.
- 5 Probare quia quis tenetur contra ratam spoliationem habentem.
- 6 Spolium scienter si quis recepit, quo remedio subueniatur spoliatum, & que eidem incumbant probanda, & ui. 7.
- 8 Possessorium reitui quare in libello petatur.
- 9 Fructus, damna, & interesse, quae a quo tempore debeantur, & ui. 10.

CAPITVLVM XLIII.

- 1 **I**N isto libello 1 primò narratur quomodo A. spoliatus per B. possessione domus, uel pradij, & ita competit A. spoliatore contra B. spoliatorem interdictum, unde ui. de restitutione. spoliatum. cap. in literis. & in cap. cum ad sedem. & cap. gravis, cum finit. 1 secundò quòd A. fuit spoliatus de mandato B. & per D. tertio, quòd fuit spoliatus per D. nomine & contemplatione. B. & ipse B. spoliationem ratam habuit. unde omnes isti tenentur interdicto unde ui. ut in cap. cum ad sedem supra allega. quarto, quòd A. fuit spoliatus per D. licet non nomine B. uel mandato eius, tamen B. rem huiusmodi a D. deiectione scienter recepit. unde tenetur etiam interdicto, unde ui. per decretal. fæpe, de restitu. spolia. secundum unum intellectum eiusdem capituli, si eundem alium intellectum conditione ex eadem decre. & sic conclusio libelli est communis ad quodlibet illorum, ad quilibet enim narrationem huiusmodi apta est petitio conclusiua huiusmodi prædicta. 1 & huiusmodi interdicto est necessaria allegatio, & probatio duorum, uidelicet possessionis, & deiectionis, de offi. delega. in cap. consultationibus, & hoc quando intentatur interdictum contra spoliatorem. 1 sed quando contra ipsum, qui mandauit, & tunc probari oportet mandatum, 1 uel contra eum qui ratum habuit, tunc oportet etiam probari ratificationem, quòd spoliatio ipsius nomine, uel contemplatione fuit facta, quia ratum quis habere non potest quod suo nomine non est gestum, de reg. iur. cap. ratum lib. 6. 1 uel si contra eum, qui non spoliatus, uel mandauit, nec ratum habuit, sed scienter rem recepit, ibi etiam oportet probare scientiam; unde dicit Host. no. in d. decre. fæpe, quòd si scientiam allegat, eam probare debet; & cum graue sit illam probare, 1 pro tanto laudat ipse, quòd proponatur conditio ex canone reintegranda. 3. q. 1. per quod auxilium subuenitur ei, qui possessionem qualitercunque amissam recuperare potest, sunt tamen eiusdem canonis diuersi intellectus, ut ibi not. & in cap. cum ad sedem. & in cap. fæpe supra alleg. 1 Item in libello petitur possessorem reitui, quia melius pronunciant iudex inter prædicta possessorum restituendum, quam rem restituendam, de quo in Specu. de restitutione. spoliatore. §. 1. & not. per Ioan. And. in cap. cum ad sedem, iapius allega. 1 Item petitur res cum fructibus perceptis, & qui percipi poterunt, ut in cap. gravis, de restitutione. spoliatore. Item cum damnis & interesse, ut ibi. 1 & debentur hoc casu fructus a tempore deiectionis, ut ibi no. In causa uero spoliationis fa-

per rebus mobilibus sic formari potest libellus.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma libelli in causa spoli super rebus mobilibus.
- 2 Spoliatus non tenetur expressam singularium rerum specificationem facere in libello, & quare.
- 4 Tempus & locus quare in interdicto, unde ui, exprimi debeant.
- 4 Gerundia, quid importent, & an eis in libello uti liceat.

CAPITVLVM XLV.

C Oiam uobis &c. 1 quòd anno mense &c. prædictus B. A. præfatum in tali loco, uel itinere constitutum inuasis, cumque rebus suis, uidelicet uestimentis, p. canis, & alius, quas deferbat, temere defraudauit, & d. prædauit res huiusmodi ab eo rapiendo, & sibi auferendo uolenter, quas ad tot libras denariorum talis monete æstimat, uestra iudiciali salua taxatione. Quare agit, & petit procurator prædictus, quatenus præcogno &c. pronuncietis, decernatis, & declaratis prædictum B. spoliatorem temerarium ad restitutionem rerum prædictarum, seu æstimatum earum prætaxatam ten. in A. supradicto, & ad hoc eum condemnandum, & compellendum fore, necnon condemnatis &c. 1 In tali libello & simili non oportet specificationem fieri, & expressionem singularium rerum; quia probata uolenti per testes, res probantur per iuramentum uolentiam passis, de quo, de his quæ ui metusue cau. hinc. cap. uti. te ordi. cognit. cap. 2. cum simil. 1 Item exprimitur tempus, & locus; quia tale interdictum infamat, & includit iniuriam. unde spoliatus potest petere satisfactionem & emendam propter iniuriam, ut supra dixi, ergo illorum expressio est facienda in libello, licet agatur, de proc. n. c. tuz. 1 Item quia in libello ponuntur uerba gerundina, uid. licet rapiendo, auferendo, &c. sciendum quòd quidam aduocati eorum excipiunt talem libellum non procedere. Ratio secundum eos, qui gerundia nihil ponunt, uel posita determinan; sed hoc non uidetur uerum, quia gerundia etiam ponunt, cum resoluantur in uerba, ut not. ff. de eden. in gloss. super rubric. Idem enim est dicere, auumicant rapiendo, ac si diceretur damnisfecerunt & rapuit. Item in sententiis ponuntur gerundia, ut patet de re iudic. cap. ad apostolicam. ibi dicitur auctoritate apostolica firmiter inhiibendo; quare ergo non ponentur in libello, cum teneantur debere esse conformes libello, de symo. c. p. licet heli. cum similibus, & per Ioan. Andr. in additio. Specu. de libel. concep. §. nunc reat.

S V M M A R I V M.

- 1 Reus libello iudici per auctorem oblato quid agere debeat.
- 2 Inductum quod sunt species, & quare dies sunt sibi taxati.
- 3 Inductus a lege statutus an iudex possit abbreviare, uel prolongare.
- 4 Inductus an sint de substantia iudicii.
- 5 Libelli copia danda est reo expensis actoris.
- 6 Inductus reo statutus ad dilatorias proponendas elapsis, reus ipse super talibus exceptionibus non audetur nisi in tribus casibus.

CAPITVLVM XLVI.

- 1 **L** ibello ergo oblato, 1 & porrecto iudici per Auctorem uel eius procuratorem, & Reus, uel eius procurator petat copiam inhrendo protestationi de non scientiando in iudicem, ut si talis est iudex, cum iuramento non est fundata, & sibi dari, seu petiti inducias peti. 1 Et uocant huiusmodi inducias deliberatorias, & de inductis

Practica Domini Abbatis.

citatoris, preparatoris, & indicatoris, de quibus no. 3. q. 2. in sum. sed de istis & aliis. 20. speciebus induciarum in Spec. de dilatio. §. 1. & inducia deliberatoria, de quibus ad praesens, sunt tempus 20. dierum a iure taxata, ut in authen. offeratur. C. de lit. contesta. & 8. q. 3. c. offeratur. ¶ non tamen sic sunt statuta in tali numero dierum, quin iudex possit eas abbreviare, uel prolongare attentis circumstantiis negotij, personarum, & distantia locorum &c. De materia tamen quando inducias a lege statutas iudex minimè potest abbreviare, uel prolongare, no. de procu. c. dilectus, de appel. c. cum sit romana. & in regula, indulgentum, de regul. iur. lib. 6. ¶ Verum autem istae induciae sint de substantia, sicut libellus not. per Ioan. And. 17. q. 4. c. uxor, per Innocen. & Hostien. de libel. obla. c. 1. Et communiter dicunt doctores. quod sunt de substantia, si petantur; quia licet iudex possit illas artare ex causa, non potest eas Reo invito poenitus abdenegare. not. in c. 1. de dil. & in cle. sepe, de verb. sign. in glof. sed cum petito. ¶ Index ergo decernere habet, & dare, seu fieri mandare copiam libelli Reo sub expensis Actoris, de quo in Spec. de lib. obl. ¶ & potest Reo concedere inducias, ut dixi in dando, siue statuendo sibi terminum ad omnes dilatorias exceptiones proponendas; post quem non audiet Reum super dilatoris exceptionibus, nisi in tribus casibus, ut in c. pastoralis, de excep. Et ista omnia sunt per tabellionem conscribenda in actis sub hac uel simili forma.

S V M M A R I V M.

1 Forma actuum per notarium scribendorum.

CAPITVLVM XLVII.

ANno quo supra tali die comparuit in iudicio coram iudice praedicto talis principalis, uel talis eius procurator, & libellum in scriptis obtulit infra scripti tenoris. Ex aduerso talis principalis, uel talis eius procurator coram praedicto Domino iudice, eo adhuc sedente pro tribunali comparens, praedicti libelli copiam decerni, & terminum competenti ad deliberandum sibi postulauit per ipsum Dominum iudicem assignari. cui ipse iudex copiam libelli fieri & dari per me notarium decreuit, inducias petitis sibi concedendo ad talem diem ad proponendum omnes dilatorias exceptiones sibi forsitan competentes, alioquin dicto libello respondendum pro termino de consensu ipsarum partium, uel earum procuratorem peremptorie assignauit. Data & acta sunt haec &c. Coram ordinario &c. Tabellio breuiter solet subscribere diem porrecti libelli, & dilationem Reo datam isto modo. Exhibito huic libello per talem Actorem, uel procuratorem talem, in praesentia talis rei, uel procuratoris ipsius &c. Anno die tali, Respondebitur pro parte ipsius Rei, uel proponetur oēs dilatoris exceptio. uel declinatoris die tali &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Reus accepto libello quomodo aduocatum consulere, & in deliberando quomodo se habere debeat.
- 2 Reus si non possidet, nec detinet rem a se petitam quid agere debeat.
- 3 Reus conuentus si possidet nemine alieno, quod auxilium habeat paratum.
- 4 Reus conuentus possidens nomine proprio, contra quos excipere debeat.

CAPITVLVM XLVIII.

Sequitur ¶ quomodo aduocatus sit consulendus. Reus accepto libello, & obtentis super eo induciis,

consulat aduocatum super eo. Et in deliberando quomodo debet se habere Reus, de hoc tradit doctrinam fulgidam Guliel. in Spec. de actio. & petito. §. an actoribus. ¶ & si Reus conuenitur in actione reali, sed ipse rem petitam non possidet, nec detinet, ueniet in termino situto coram iudice, dicendo, se non possidere, nec detinere rem in libello petitam, & res est in expedito, quia tunc dimittetur. It. de rei uendi. l. in rem de appella. cap. ex parte. de quo, de exceptio. c. penul. de re iudica. cap. abbate sanè. lib. sexto. ¶ Si autem possidet nomen alieno, habet paratum auxilium, ut in capitu. quoniam frequenter supra allega. in §. quod si super, quia facultatem nominandi dominum habet, & se excusandi. ut ibi, ¶ sed si possidet nomine proprio, tunc offerendo se defensionem, uideat si aliquas habeat exceptiones contra iudicem, contra Actorem, uel procuratorem, uel contra libellum, & eius formam, & omnes illas in termino sibi assignato proponat. ut no. in allega. c. pastoralis.

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptionum quot sint genera.
- 2 Exceptiones dilatoriae unde dicuntur.
- 3 Dilatoriarum multiplices sunt species, & ratione quarum competant.
- 4 Exceptionum plurimum competentium quae primo proponi debeat.
- 5 & in §. 5. & 7.
- 6 Delegatus quomodo recusetur.

CAPITVLVM XLIX.

PRo quo notandum, ¶ quod exceptionum diuersae sunt species. aliae sunt peremptoriae, aliae dilatoriae, aliae anormales, & aliae mixtae; ut not. de excep. c. exceptionem ibi in glo. & per Host. in summa, c. titu. §. 2. plenius in Spec. c. titu. §. 2. & 3. & ibi in addit. tanguntur etiam aliae diuisiones, quia alie perpetuae, alie temporales, aliae personales, aliae reales; de quo ibi &c. De peremptoriis uidebimus suo tempore, & dilatorias ad praesens uidendum. ¶ unde dicuntur dilatoriae, quia tantum differunt. Institu. eodem titu. §. appellantur. Et dilatoriae alia dilatoria iudicij, alia solutionis. dilatoria iudicij est multiplex, quia alia competit ratione iudicis, alia ratione actoris, alia ratione Rei ipsius excipientis, ut quia est delegatus, uel alias habet ius renouandi dominum, de foro competen. cap. ultimo. Alia ratione procuratoris. Alia ratione rescripti. Alia ratione loci. Alia ratione fori. Alia ratione temporis. Alia ratione causae. Alia ratione libelli. de quo in Spec. de excep. §. 1. ner. dilatoriae uero. Et illae regulariter proponendae sunt ante lit. contesta. postea non, nisi in certis casibus de offic. delega. cap. insinuante. Et quando plures competunt, quae ipsarum primò debeat proponi. uide in alle. c. pastoralis, de excep. & in c. inter monasterium, de re iudi. & magna est inter doctores difficultas ¶ de excep. c. recusationis, an illa debeat esse prior. tamen Ioan. And. dicit ibi in nouella conclusiue, quod omnis exceptio, per quam iurisdicatio iudicis denegatur, praecedit exceptionem recusationis. uilis enim est talis exceptio recusationis, sed non necessaria. Alias autem exceptiones, quae non afficiunt iurisdictionem iudicis, praecedat recusatio. & hoc dicit tenendum post factum, ante factum consilium cum Goffredo cuius opi. ibi habetur in glo. quicunque. ¶ Si autem Reus habet exceptionem inducentem nullitatem iurisdictionis, puta per quam redditur rescriptum nullum, uel persona iudicis inhabilis, aut si dicatur rescriptum impetratum ab excoicato, propter quod est nullum regulariter, de refer. c. 1. l. 6. uel iudicem excoicatum fuisse tempore impetrati rescripti, in quò non cadit iurisdicatio, ut in c. ad probandum, de re iudic. uel consimilem exceptionem,

petitionem, illam primò proponat; quia primò mltenda est securis ad radicem, idest ad iurisdictionem, ut 3. q. 3. c. iudicet. §. exceptio. sed si nò habet talem, sed habet bene aliam contra personam iudicis, actoris, uel procuratoris, tunc primò exceptione recusationis proponat contra iudicem, & exceptionem suspicionis. vt not. in c. pastoralis, & in c. inter. supra all. ¶ vel proponat eas simul, diffiniam, uel subalternatiue, & hoc melius, & illa de suspecto primo profequatur. vt in d. c. pastoralis not. Quando autem recusat ordinarius, coram quo probanda sit exceptio. legitur & nò. de fo. compet. c. si quis contra clericum. in cap. cum speciali, de appel. cum similibus. ¶ Quomodo autem delegatus recusetur, habetur de off. deleg. c. super questionum. & eo. ti. cap. si contra unum, lib. 6. cum concor.

S V M M A R I V M.

- 1 Recusatio quid sit.
- 2 Suspensionis cause quot sint.

CAPITVLVM L.

ET est recusatio ¶ a iudice, uel iurisdictione declinata per exceptionem suspicionis oppositam. & licet ex una sola causa iudex recusetur, puta quia suspectus. 3. q. 5. c. quod suspecti. ut licet non contest. c. accens. 1. & 2. de app. c. cum super. ¶ illius tamen suspensionis multe sunt cause. & 18. enumerantur in c. legitima de ap. lib. 6. & potest sic formari recusationis exceptio, quæ in scriptis est proponenda, de quo tamen in c. quomam de probatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma recusandi quæ sit inque indices per totum.
- 2 Delegatum unum ex pluribus recusa. i si contingat, suspensionis cause coram aliis sunt probanda.
- 3 Subdelegatus si recusetur, probatio fit coram delegato.
- 4 Ordinarius recusatus potest eam assensu pacium causam committere, alias eam ad sepe iorem remittit.
- 5 Iudicem, quem quis impetrat, ex causa nisi superuenienti recusare potest.
- 6 Suspensionis in articulo quomodo proceditur, & nu. 3.
- 7 Arbitri iuris qui sunt, & quomodo eligendi.
- 8 Exceptionibus contra iudicem discernentibus, reus coram personam actoris se ueritat, & quibus mediis.

CAPITVLVM LI.

Coram nobis domino iudice tali proponit procurator talis procuratorio nomine, & dicit contra personam uestram excipiendo, quòd cum talis aduersarius tuus uelites sit consanguineus, uel domesticus, uel familiaris &c. uos ex causa huiusmodi citis maxime suspectus, uel uehementer suspectus. & quia periculosum est coram suspecto iudice litigare, ratio dicat, ut uos & iudicium uestrum recuset, & causam huiusmodi suspensionis probaturum se offert coram arbitris, quos communiter eligemus cum aduersario est paratus. & si in omnes alias simul conuenire non possunt, talem nominat, & eligit pro parte sua. & hoc quando iudex recusus est ordinarius uel delegatus uelens. ¶ si uero est delegatus habens collegam, & dati sunt cum clausula, [Quod si ambo &c.] tunc coram collega probanda est exceptio recusationis, unde tunc dicit excipiens, & causam suspicionis huiusmodi se offert coram collega uestro legitime probaturum, similiter sicut alias simpliciter recurritur ad arbitros, ut in cap. si contra unum, de off. delega. lib. 6. licet ibi dicitur quid fieri debet, quando delegatus uel officialis episcopi recusetur. ¶ uel si

est subdelegatus, tunc debet fieri probatio coram delegato. ut in cap. super questionum de off. delega. §. quem uero. & §. fin. de quo plene not. in cap. cum speciali, de appella. ¶ Et ordinarius recusatus potest causam alteri committere cum assensu Recusatoris & Actoris, uel causam ad superiorem remittere. de foro competen. cap. si quis contra clericum. & cap. cum speciali, de appella. Sed an hoc possit delegatus, & quando habetur in cap. iudex. de off. delega. lib. 6. Et quod dicitur in forma exceptionis, quòd recusans offert probationem causæ recusationis, & petit electionem arbitrorum, dicit Innoc. in cap. cum speciali, supra allega. quod hoc non est necesse, sed iudex habet ex eo inquirere. de quo ibi. & hoc quando Reus recusat. ¶ Potest etiam Actor recusare iudicem, non tamen delegatum, quem impetrauit ex ueteri causa, sed ex superuenienti. de off. delega. cap. infirmante, & cap. super questionum. Ordinarius potest recusare, ut in alleg. cap. si quis contra clericum, de foro competen. & tunc Actor sic potest formare suam recusationem. Domine Episcopo, ego nellem conuenire aduersarium meum talem subditum uestrum, sed quia ille est consanguineus uel amicus ueliter specialis, & uos tanquam nimis fauens eidem, mihi ellis ex huiusmodi causa suspectus, ideo supplico quatenus causam huiusmodi alij committatis, seu mihi datus delegatum &c. ¶ Quomodo autem procedatur in articulo recusationis legitur & habetur de off. deleg. cap. suspensionis, de appel. c. cum speciali. & eo. ti. c. legitima, lib. 6. cum remissionibus suis. ¶ Et de arbitris super hoc eligendis, qui arbitri iuris appellantur, dicit ut in cap. ab arbitris, de off. delega. lib. 6. ¶ Si uero Reus non habet exceptiones contra personam iudicis, uideat an sibi competant alie exceptiones, uel delectet contra personam Actoris, an sit minor, uel excommunicatus &c. & tales exceptiones, quæ possunt fieri contra Actorem, ponit Guil. in Specu. titu. de Acto. §. i. uel contra forum, uel contra locum, ut supra dixi. potest ergo sic excipere contra Actorem.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma exceptionis contra Actorem.

CAPITVLVM LII.

Procurator ¶ nomine procuratorio discreti uini. B. contra A. in iudicium & causam uocari coram uobis Domino Episcopo, uel officiali &c. proponit, & dicit excipiendo, quòd prætensus A. est in pupillari aetate constitutus; quare in iudicio esse & agere non potest, nec debet admitti, nec per se stando in iudicio causam profequi. accirco petit per uos decerni, declarari, & pronunciari prædictum A. personam standi in iudicio non habere, nec ad agendum admittendum esse, condemnando eum prædicto B. in expensis.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma exceptionis contra libellum.
- 2 Causa petendi exprimenda est in actione personalis, in reali res per consensum designatur.
- 3 Libellus qualiter & ex quibus causis expugnari possit.

CAPITVLVM LIII.

Reus ¶ uero contra libellum sic excipiendo proponit. Procurator procuratorio nomine talis, contra prætextum libellum sibi coram nobis honorabili Domino Decano, iudice, uel officiali, & cetera, pro parte talis oblatum. & dicit, quòd huiusmodi libellus prætextus obsecutus est, generatus, mentitus, incertus, dubius, confusus, & ineptus, & talis etiam Practica Domini Abbatis, B 4 quod

Practica Domini Abbatis.

CAPITVLVM LV.

quod ad eum pro parte prædicti rei. B. minime est respōdendum, maxime ex eo, quia in eo non exprimitur causa petendi, cum tamen datus sit in actione personalis uel ex eo quod res petita minime specificatur per confinia; uel alias sic, quod reus nateat deliberare; uel quia manifestam continet uarietatem, incertitudinem, contrarietatem, uel ineptitudinem; ideo per iudicem ex officio reiciendus esset, & laniandus. Quare petit procurator prædictus nomine quo supra, quatenus pronuncietis, decernatis, & declaratis, præassignato libello tanquam obscuro, inepto, & incerto, pro parte dicti rei non fuisse, nec esse respondendum; ipsumque libellum præsentum esse reiciendum, & repellendum. & prædictum reum a uestra instantia iudicij absolvendum fore, & reiciatis, & absoluatis. ipsam actorem sibi in expensis propterea factis condemnandum & condemnatis. Saluo iure, addendi &c. ¹ Quod autem causa petendi in actione personalis sit exprimenda, patet de libel. oblatio. cap. ultii. In reali res est exprimenda, & per confinia significanda, ut de libel. oblatio. cap. 2. ne supra dictum est. Et sciendum est quod cautum est petere sic. ³ Unde non debet petere reus, quod actor declaret libellum obscurum, uel ineptum emendet, quia sic instrueret ipsum actorem; sed petat ut supra, & tunc secundum formam huiusmodi petitionis habet interloqui iudex, ut not. de libel. oblatio. cap. ultii. & in Specu. de libell. concep. §. sequitur uidere. ner. item recepto. & §. ad huius. Etiam cautus sis. Et qualiter, & ex quibus causis expugnari possit libellus, ponit Gul. de libel. concep. §. iuxta, uel si reus uult declinare forum iudicis, ut quia est latens, & causa est prophana, & coram ecclesiastico iudice tractanda, conuenienter potest sic excipere.

S P M M A R I V M.

- ¹ Forma excipiendi contra forum.
- ² Exceptione dilatoria per reum opposita, actor copiam eius petere debet, & terminum ad respondendum.

CAPITVLVM LIIII.

¹ Procurator nomine ꝑ procuratorio talis Rei præponit, & dicit excipiendo, quod cum causa in præsenso libello pro parte talis actoris coram uobis honorabili uiro domino officiali oblato propoſita cumlis sit & prophana, ipseque Reus cum laicus existat, sit paratus coram suo iudice seculari respondere, cuius forum Actor sequi debet, iccirco in libello prædicto, & in per causa huiusmodi præsentia coram uobis respondere non tenetur, sed ad suum iudicem fori secularis, uidelicet talis est remittendus, quare petit per uos pronunciarī, decerni, & declarari, prædictum Reum ad respondendum libello præassignato, uel alias litigandum super causa huiusmodi prædicta coram nobis non teneri, sed ipsum ad prædictum suum competentem iudicem remittendum fore, & remittatis, condemnantes sibi Actorem in expensis. Ista exceptio probatur per cap. nonit, de iudic. & in cap. cum sit, de for. competen. & cap. licet. ² & cap. ex tenore, eod. titul. ꝑ Si ergo termino dato ad deliberandum Reus opponat exceptionem dilatoriam de præmissis, uel aliam, Actor uel eius procurator petat eius copiam sibi decerni per iudicem, & terminum competentem ad replicandum assignari, quod habet facere iudex, & hoc scribatur per tabellionem in forma consueta.

S P M M A R I V M.

- ¹ Forma scribendi in alia exceptiones, & replicationes.

¹ Termino prædicto ꝑ Adueniente, uidelicet tali die comparuit coram prædicto domino iudice sedente pro tribunali ad ius reddendum talis Reus, uel eius procurator, & exceptiones obtulit, quarum tenores inferius continentur, petens illas admitti. Talis uero Actor, uel ipſius procurator comparuit ex aduerso earundem exceptionum copiam sibi decerni & dari petens, ac terminum competentem ad replicandum contra eas sibi assignari. cui iudex præfatus copiam prædictam decreuit, & diem talem ad replicandum & dicendum contra exceptiones si uoluerit, assignauit pro termino. Exhibitis his exceptionibus per talent Reum uel eius procuratorem, in præsentia talis Actoris uel sui procuratoris, anno tali, die tali, præsentibus talibus respondebatur, uel contra eas replicabitur pro parte Actoris die tali, quem terminum de utriusque partis consensu duximus ad hoc præfigendum. Actor ergo in termino sibi ad dicendum contra exceptiones statuto potest exceptionem replicandam elidere, uidelicet exceptionem recusans illo modo.

S P M M A R I V M.

- ¹ Forma replicandi contra exceptiones recisatoris.

CAPITVLVM LVI.

¹ Contra exceptiones præsentas ꝑ oppositas pro parte talis Rei coram uobis honorabili uiro domino iudice, nos ex tali causa, ut suspectum recusando proponit procurator nomine procuratorio talis Actoris, & dicit replicando, quod exceptiones huiusmodi frivole & frustratorie non sunt admittendæ, nec ipse Reus uos, neque personam uestram potest rationabiliter recusare, cum & si prædictus Actor sit consanguineus uelſter, tamen quia ipse Reus etiam est uelſter consanguineus, iccirco causa huiusmodi suspicionem tollit, uel sic. Licet ipse Actor uelſter dicatur amicus uel consanguineus, quia tamen si inter uos & eum est aliqua amicitia, illa est lenis & modica, & talis non est propter quam merito debeatis, ut suspectus recusari, cum non omnis amicitia sit sufficiens causa ad iudicem recusandum. Quare petit procurator prædictus quatenus præassignatis exceptionibus non obstantibus pronuncietis, decernatis, & declaratis libello prædicti Actoris fuisse & esse respondendum, & in causa huiusmodi procedendum ad ulteriora, ipsumque reum ad hoc cogendum fore, atque cogatis, & cum prædicto Actore in expensis legitimis condemnatis. Ista replicatio colligitur ex notatis in c. accedens, ut lit. non contest. & ex notatis in c. postremo, de appel. in glo.

S P M M A R I V M.

- ¹ Forma replicandi contra exceptiones declinatorias fori.

CAPITVLVM LVII.

¹ Contra exceptiones ꝑ declinatorias fori potest Actor sic replicare. Replicando contra exceptiones præsentas talis Rei procurator nomine procuratorio talis Actoris proponit, & dicit ꝑ exceptiones huiusmodi præsentas, nec procedunt, nec sunt admittendæ, sed tanquā frustratorie & frivole repellendæ. nā licet conuentus sit laicus & causa prophana, locus tñ domicilij Rei est de uestra iurisdictione temporali, uel sic. De cōsuetudine tñ longeva & pſcripta legitime nobis iurisdictione competet, & cognitio in hac parte, uel sic. Ipse tñ secularis iudex Rei sup hoc sepius ꝑ parte Actoris humiliter re-

ter requisitus ipsi actori iustitiam ministrare recusavit. Quare petit &c. ut supra in proxima replicat. Ista replicatio fundatur super c. licet, de fo. competen. & c. si duobus de appella. cum simi. Et si reus petit copiam & terminum ad duplicandum. uel si renunciat duplicationi, & petit interloqui, debet totum scribi per tabellionem in actis in forma solita.

S V M M A R I V M.

- 1 Replicatio quid sit. & nu. 2.
- 3 Dilatoria sententia quando sit apponenda, & quid operetur. & 4. 5.
- 5 Exceptio anormalis quid sit, & quare ita dicatur.
- 6 Exceptiones maliciose omittenti, actor fatigetur, condemnatur in expensis.
- 7 Exceptio eadem bis opponi potest, & ultra non.

CAPITVLVM LVIII.

- 1 **Q**uid autem sit ista replicatio, & quomodo debeat esse talis, quod afficiat, tollat, seu elidat, seu intiet exceptionem, sicut exceptio ipsam actionem uel actum, cui opponitur, plenè not. per Io. Andr. in decreta. n. b. de excep. in comen. & in c.ulti. de ordi. cog.
- 2 Et dicitur quod replicatio est allegatio actus, per quam resolutur exceptio. Infit. de repli. in princ. uel la tuis sumendo obneclatur seu omittitur uerbum actoris, unde replicatio est etiam exceptio, & dicitur quasi exceptionis exceptio. ff. eod. l. pc. Et hæc tantum de exceptio nibus dilatoris & exceptionibus iudicij. De dilatoria nerò solutionis quomodo debeat ante lit. non contest. p. poni, & sic de ea constet, oportet quod differenda sit solutio. & tunc impedit processum, & inducit duplicationem, quia petit plus tempore. de plus peti. c. unico.
- 4 Et si non constet, probabitur post lit. contest. de quo plane per Innocen. & Abba. & alios in c. pastora. de excep. in Specu. de exceptio. §. nunc uidendum restat in prin.
- 5 cuius formam postea uidebimus. Et est etiam exceptio anormalis quasi sine regula, quia non sequitur normam aliarum exceptionum; quia in qualibet parte litis seilicet ante lit. contest. & post, uel etiam post sententiam potest opponi. ut in cle. unica. de exceptio. & eod. tit. c. pia. lib. 6.
- 6 Et si tamen aliquas proponit, & alias omittit maliciose, & dolose, uidelicet ut actor fatigetur, tunc condemnabitur actori in expensis. ut in c. exceptionum de exceptio. Et potest eadem exceptio bis opponi, sed ultra duas uices non opponitur. ut in c. pia. eod. titu. lib. 6. potest ergo sic formari tali exceptio anormalis.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma exceptionis anormalis.
- 2 Exceptio excommunicationis debet continere nomen & qualitatem excommunicati, ut, alias non est admittenda.
- 3 Iuramentum de calumnia potest exigi in quacunque parte litis, & tam a paribus, quam a advocatis.

CAPITVLVM LIX.

- 1 **P**rocurator talis Rei proponit excipiendo, & dicit quod uos domine iudex ad instantiam talis actoris in causa, quam mouet non potestis, nec eum ad agendum seu causam inceptam prosequendum debetis admittere seu audire. nec ipse potest in iudicio stare tanquam actor pro eo, quia per talem iudicem ordinarium uel delegatum uel auctoritate talis canonis est maioris sententia excommunicationis innodatus. Quare petit prædictum procurator per uos pronunciari, decer-

ni, & declarari, prædictum excommunicatum esse repellendum ab agendo, & repellatis &c. Et in ista exceptio ne excommunicationis debet exprimi nomen excommunicatoris, & qualitas excommunicationis, alias non est admittenda. & debet probari ista infra dies octo apertissimis documentis. alioquin debet excipiens condemnari in expensis, quia frequenter maliciose consuevit op. poni. ut in prædicto c. pia. ubi de ista exceptione plene nota. Et quia tam ista, quam alie exceptiones consueuerunt opponi maliciose ad lris protractionem uel pro. rogationem, unde iudex potest cogere excipientem, ut præstet iuramentum, quod eas malitiose non proponit. de quo in Specu. de exceptio. c. 2. vers. potest etiam iudex. nam hoc iuramentum de malitia potest in quacunque parte litis iudex exigere, quando sibi uidetur expedire, ut de iura. calu. c. 2. ult. respon. lib. 6. & contra aduocatum maliciose exceptiones tales pro reis contingentem uidendum est in spe. de exceptio. §. uiso. vers. hanc igitur circa fin. Contra nerò prædictam exceptionem excommunicationis potest replicare actor isto modo.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma replicandi contra exceptionem anormalem.
- 2 Forma replicandi contra replicationem.
- 3 Pronunciandum an sit super exceptionibus Rei & actoris, & su per quibus. & nu. 4.
- 5 Exceptio mista quid dicatur, & quando opponenda sit.

CAPITVLVM LX.

Coram uobis honorabili domino iudice &c. procurator talis actoris contra exceptiones pro parte talis Rei sibi oppositas replicando proponit, & dicit, quod prædicta exceptio opposita in facto non est uera nec admittenda, quia licet prædictus actor alias per talem iudicem fuit excommunicatus, ipse tamen ab eadem sententia est per ipsum iudicem absolutus, ad quod probandum literas absolutorias producit, & petit per uos pronunciari prædicta exceptione non obstare in causa esse procedendum & procedi ad ulteriora. uel sic. Coram uobis &c. Et dicit quod præsignata exceptio non procedit, sed frivola est, & frustratoria. nec eius prætextu debet actor ab agendo præcludi, cum ipsa excommunicationis prætextu sententia, quam allegat, nulla sit, & irrita ipso iure, eo quod intolerabilem continet errorem, uel pro eo quia ante sententiam eandem assertam ipse actor ab ea & prædicto iudice eam proferendo ex causa legitima appellauit. uel quia ipsa sententia est per non suum iudicem lata. Iste replicationes probantur de arbi. c. innotuit. de consue. c. ad nostram, de sent. excom. c. per tuas, cum simi. de iudi. c. arsi clerici, cum concor.

Et Reus autem potest duplicare sic dicendo contra replicationem scripturæ pro parte talis actoris contra exceptiones talis Rei oblatas proponit procurator ipsius Rei duplicando. & dicit quod ipsa replicatio prætextu est irrita & inualida, nec exceptionem ipsius ueram & legitimam afficere poterit uel iniuriare, cum ille a quo actor se absolutum asserit, absolutiois tempore minime habuit absoluendi potestatem. Quare petit procurator ipsius rei prædictis suis exceptionibus inharendo, per uos pronunciari & fieri, prout in ipsis exceptionibus est petendum, & actorem sibi in expensis condemnari. Propositis ergo exceptionibus, replicationibus, duplicationibus, & aliquando triplicationibus, & quadruplicationibus, tandem partes ulterioribus super hoc alterationibus renunciant, & petunt interloqui super exceptione uel replicatione sua. Iudex ergo per suam interloquutionem pronuntiabit super exceptione, an obstat, uel non, uel si super ea inducitur sunt probationes, an sit probata, uel

Practica Domini Abbatis.

3 uel non, quia tales exceptiones dilatorie sunt, & di-
4 cuntur emergentes, & super illis est pronunciandum, sed
sup incidendi non sic necesse est pronunciari, de quo ple. de
ordi. cog. c. 1. Et an sit pronunciandum super exceptione
Rei, uel replicatione actoris, not. ple. in prædicta decre-
ta. a nobis, de exceptio. quia si exceptio est emergens,
tunc quantuncumque sequatur replicatio, duplicatio, tri-
plicatio &c. satis erit super exceptione pronunciandum,
ut no. lib. 1. ¶ Et etiam ut dixi exceptio mixta, ut si Reus
dicat se debitum petiitum sub conditione promississe, vi-
delicet si ascenderet capitulum &c. ista uocatur mixta,
quia dubium est an sit dilatoria an peremptoria. nam si
exabit conditio, erit dilatoria; si nunquam exabit, erit
peremptoria. Quando ergo sit opponenda an ante litem
contest. uel post, tangit Guli. in Spec. tit. de excep. §. fin

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptiones peremptorie post litem contestatam regulariter pro-
poni debent.
- 2 Exceptio peremptoria tritus casus ante litem contestatam tan-
tum proponi potest, & qui isti sint, uide.
- 3 Per iudicalem exceptio uel postea quod iudex dicitur.
- 4 Exceptio uel que sit proponenda ante litem contestatam, & que post
ante tamen sententiam, & que post sententiam, & quare.
- 5 Peremptoriarum exceptionum alie propriæ exceptiones sunt, &
alie defensionis, & que ille & isti sint, & ubi.

CAPITVLVM LXI.

1 **E**Xceptiones autem peremptorie ante lite. contest.
2 regulariter locum non habent, sed post. ¶ Excipiū-
tur tres casus, videlicet quando excipitur de re iu-
di. transacta, uel finita, istæ tres peremptorie sunt priui-
legiata, quia ante lite. contest. opponi possunt, & ipsam li-
tis contenta impediunt, ut in c. 1. de lite. contest. lib. 6. ha-
bent naturam præiudicialium, quæ sic processui præiudi-
3 cant. ¶ Et quomodo quatuor modis dicitur postio, uel
exceptio præiudicialis not. de ordi. cog. c. 1. ubi de hoc
instit. de actio. §. præiudiciales & in c. exceptionem de
4 lit. conte. lib. 6. ¶ Aduertendum ergo quod sunt aliquæ
exceptiones peremptorie, quæ proponi possunt & proba-
ri ante litem contestatam, & post usque ad conclusionem cau-
sæ, ut sunt prædictæ tres privilegiatæ. Aliquæ sunt quæ
non possunt ante lite. contest. opponi sic, ut lite. contest. im-
pediant, sed solum post lite. contest. usque ad sententiam
diffinitiuam seu conclusionem causæ, & istud est regula-
re. Item sunt aliquæ, quæ etiam post sententiam possunt
opponi & probari, etiam si a sententia non fuerit appel-
latum, sicut est exceptio compensationis, de qua de ordi.
cog. c. ulti. de fi. in lit. c. cum Ioannes in Spec. de appel-
la. §. ulti. uerf. sed nunquid in causa, inde exceptionum
peremptoriarum aliquæ sunt quæ non stant per se, sed stant
in quantum concernunt principales actiones, ut exceptio
per pactum de non agendo, & similes, tales non oppo-
nuntur post sententiam, nisi in causa appellationis, quia
uis seu effectus illarum tollitur per sententiam. Aliæ sunt
quæ stant per se sic, quod sui natura non concernunt
principalem actionem, & sic uis illarum non tollitur per
sententiam, sicut exceptio compensationis, & ideo oppo-
nuntur etiam post sententiam, de quo tamen dicendum,
ut not. de ordi. cog. c. ulti. & casus, in quibus opponitur
exceptio peremptoria post sententiam, ponit Guli. in
spec. de exceptio. §. dicto uerf. ubi autem a sententia. &
Host. in sum. eod. tit. §. & quando uerf. in casibus tamen.
5 ¶ Item peremptoriarum aliquæ dicuntur propriæ excep-
tiones, & alie defensionis. Propriæ exceptiones dicun-
tur, quæ ipso iure tollunt obligationem naturalem & ci-
uilem, sed istam ope exceptionis elidunt, uel destrunt,
unde melius exceptiones elisorie quam peremptorie uo-

carentur, & non perimunt actionem, sed elidunt, ut ex-
ceptio pacti de non petendo imperpetuum, & iurifuran-
di, & similes. ¶ Defensiones uocantur, quæ ipso iure tol-
lunt & perimunt omnem actionem scilicet civilem & na-
turalem, ut solutio, acceptilatio, de quo in Spec. de ex-
ceptio. in prin. Istæ licet defendant reum, non tamen ex-
cludunt, uel elidunt actionem, cum nulla sit actio subor-
ta. Aliqui tamen ut Franc. Vercellenfis uolunt dicere,
quod differentia uerborum huiusmodi respicit solum
usum & modum duplicem alloquendi, quo rei utitur, di-
cendo, excipiendo, proponendo, uel ad iuris mei defen-
sionem propono. uel ut ipse dicit, defensio potest dici,
quæ reum probabiliter defendit, sed exceptio, quæ reali-
ter elidit, de quo per Io. And. in d. c. 1. de lite. contest. lib.
6. in nouel. si ergo reo deficiunt dilatorie, si habeat ali-
quam de peremptoriis privilegiatis lite. contest. impedi-
tibus, potest se ad illam conuvertere, & opponere eam an-
te lite. contest. Et erit tunc forma exceptionis ista.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma exceptionis peremptorie.
- 2 Exceptionem peremptoriam iustus est differre post litem contesta-
tam, & quare.
- 3 Exceptio res iudicatæ est obliet, plura requiruntur, & uide quod il-
la sint.
- 4 Transacta rei exceptio ut ualeat, quæ requiruntur.

CAPITVLVM LXII.

1 **C**oram uobis ¶ honorabili uiro domino officiali
procurator procuratorio nomine talis Rei pro-
ponit & dicit excipiendo, quod alia uice inter prædi-
ctum Actorem & Reum præfactum coram tali iudice ip-
sius Rei competente de & super præfesso debito perip-
sum Actorem ab eodem Reo, etiam ex eadem causa tunc
petito, uel de & super re in præfesso ipsius actoris libel-
lo petita, quam actor ad se generaliter uel ex causali
uel eius asseruit pertinere, extitit litigatum, & ipse actor
ab eodem iudice sententiam diffinitiuam reportauit co-
tra se, per quam reus ipse ab eius impetitione fuit absolu-
tus, quæ sententia appellatione non suspensa in rem tran-
sinit iudicatam uel sic. Coram uobis & c. usque extitit li-
tatum, & tandem partes ipsæ sponte & libere super hu-
iusmodi questione & lite transsegerunt sic, quod ipsa cau-
sa per transactionem sopita est & extincta. unde ipse
Actor nunc sopitani eo modo questionem & resuscita-
re & reformare præsumens, super hoc oblitante sibi re iu-
dicata uel transactione prædicta audiendus non extitit.
Quare prædictus procurator petit per uos pronunciari,
& decerni, & declarari, præfactum actorem super peti-
tione sua & causâ huiusmodi non esse ulterius audien-
dum, nec ad agendum fore admittendum, prædictum
Actorem Reo in expensis condemnatus legitimis. Ita de-
bet peti quando exceptiones istæ opponuntur ante lite.
contest. & tunc etiam secundum istam petitionis formâ
habet iudicis pronunciatio fieri, ut not. in c. de lite. con-
test. lib. 6. ¶ propter quod tutius esset exceptionem talem
differre post lite. contest. quia tunc aboleretur reus su-
per principali, ut ibi not. de quo in Spec. de exceptio. §.
6. in ulti. car. ¶ Ad hoc autem, ut obliet exceptio rei iudi-
cata, plura habent concurrere. videlicet quod idem sit
corpus, seu quantitas, idem modis petendi, eadem condi-
tio personarum, & quod reus non possedit rem post sen-
tentiam petitam ab eo, ut not. in c. pen. de exceptio. & in
alleg. c. 1. de lite. contest. lib. 6. ¶ Item ad ualiditatem &
efficaciam exceptionis transactionis requiritur, quod
transactio tenuerit. unde potest Actor contra prædictas
exceptiones replicare sic dicendo.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma replicandi contra exceptiones peremptorias.
- 2 Exceptiones peremptoriae privilegatae an opponi possint post terminum dilatoriarum.

CAPITVLVM LXIII.

- 1 **P**rocurator talis Actoris replicando contra preten-
sas exceptiones talis Rei proponit & dicit, quod li-
cet alias inter partes super eadem re vel eodem
debito fuerit coram tali litigatum, & sententia lata dis-
finitiva, nec per appellationem suspensa, quia tunc ille,
coram quo partes litigabant, nullam habuit iurisdic-
tionem inter partes, vel sententia diffinitiva per eum lata,
fuit, & est nulla ex tali causa, vel Actor tunc rem vel de-
bitum petebat ex alia causa, vel agendi modus est varia-
tus, quia tunc agebatur ad hoc, nunc autem ad illud agi-
tur, vel transactio praesignata dolose est irrita, & nulla
ex tali causa &c. de quibus replicationibus not. in alleg.
c. 1. de lit. contest. lib. 6. & in Specu. de exceptio. §. d. uer.
2 hoc quoque notandum. ¶ An autem istae exceptiones per-
emptoriae privilegatae opponi possint post terminum
dilatoriarum, late tractat Io. An. in addi. Spec. de dila.
§. t. & sibi placet quod sic per rationes quas ibi adducit.

S V M M A R I V M.

- 1 Reconuenire actorem quando reus possit.
- 2 Reconventionis libellus quo tempore sit offerendus, & nu. 3.
- 4 Ordo qui seruandus sit in causa conuentiois & reconuentiois libellis illaqueata.
- 5 Index in causa reconventionis quando litem habeat possetatem.
- 6 Reconuenire actorem, vel seipsum de reconueniendo eum qui ante litem contestatam protestare neglexit, quod refugium habeat, & nu. 7.
- 8 Reconuentio quibus casibus non admittatur, & nu. 9.
- 10 Actor reconueniatur an habeat inducias deliberatorias.
- 11 Cantela aduocatorum, ne respondeat in libello actoris, & de remedio illius.

CAPITVLVM LXIIII

- 1 **S**uero; Nec praedictae exceptiones peremptoriae
reo competant, sed habeat aliquam actionem con-
tra actorem, potest enim coram eodem iudice re-
conuenire, siue iudex sit ordinarius siue delegatus. de
mutu. peti. c. 1. de referi. c. dispendia. §. Reus quoque, lib.
2. ¶ Offerat ergo Reus tunc Actori libellum reconuen-
tionalem ante lit. contest. quia reconuentio habet sic an-
te lit. contest. & postea non habet locum nisi praemissa
ante lit. contest. protestatione de reconuentione facien-
da statim post lit. contest. secundum communem docto-
rum opi. l. cet. Inno. & Ber. videntur tenere eam fieri pos-
set etiam post lit. contest. & ante conclusionem causae, &
ista opinio communiter reprobat in alleg. c. 1. de mu-
tu. peti. quia reconuentio ut dicit Ioan. de Lig. est uerum
respectum concernens conuentionem, & respectum
sunt simul tempore, etiam probat hoc ordo rubricarum.
4 ¶ & tunc oblato libello reconuentionali huiusmodi can-
tela si iure conuentionis & reconuentionis illaqueat ne-
cissim, scilicet mutuis uicibus tractanda sunt, & sub una
sententia terminanda, de ordi. cog. c. 2. & in c. 1. statim al-
leg. ita quod lite contest. super libello Actoris per reum,
Actor etiam statim contestabitur, & primo iurabitur su-
per conuentione, secundum super reconuentione, & sic fiat
de singulis terminis & actibus in causis huiusmodi ser-
uandis, ut ibi not. ¶ Si tamen index aliis quam per recon-
uentionem est iudex, circa obseruationem talis iuristru-
dinis sibi lator est potestas habenda, de quo per Io. An.

- 6 in addi. Specu. de reconuen. §. uidendum. ¶ Si autem ne-
glexit Reus Actorem reconuenire ante lit. contest. uel
incontingenti post protestatione prius facta, ut est di-
ctum, tunc si causa pendet coram delegato, & reus uult
Actori mouere actionem, quia hoc non potest uia re-
conuentionis, oportet ipsum rescriptum ad eundem iudi-
cem impetrare, ut in d. c. dispendia, de referi. lib. 6. ¶ sed
si causa est coram ordinario, tunc reus poterit reconue-
nire Actorem coram eo quando cunque, etiam si sit ordi-
narius partis utriusque, sed tunc cessabit uicissitudo pro-
cessus, quia quilibet lis causae, currit in arte suo. ¶ in cer-
tis ca. non canonis non admittitur reconuentio, ut si Actor
conuenit reum post illorior scilicet interdicto, unde ui,
non poterit Actor per eum reconueniri, nisi de alia spo-
liatione, ut in c. ult. de ordi. cog. Et ibi etiam not. de spo-
liatione in modum exceptionis opposita, & in c. 2. de or-
di. cog. & in c. frequens, de reslit. spo. lib. 6. ¶ hoc est ue-
rum Actore immuto, sed eo consentiente procedit recon-
uentio, ut de reslit. spo. c. 1. Et casus, in quibus non pro-
cedit reconuentio, not. de arbit. cum dilectus in glo. &
10 super ea. ¶ An autem Actor debeat habere inducias de li-
beratoriis super libello Rei reconuentionali, no. de mu.
peti. c. 1. & dicitur quod sic, si uoluerit. ¶ unde malicioli
ad uocati reorum adueniente termino, in quo debent re-
spondere libello Actoris, si deficient ei exceptiones,
tunc ad prorogandum & differendum lit. contest. potiri-
gunt libellum reconuentionalem, ut sic non respondeat
libello Actoris, donec Actor eorum libello se paratum
offerat respondere, & sic si Actor uelit statim respon-
dere renunciando delib. rationis, praedicta malicia non iu-
uabit, quia ipsi respondere cogentur.

S V M M A R I V M.

- 1 Litis contestatio est secunda pars processus, & fundamentum li-
tis seu iudicii.
- 2 Reus quibus sibi deficientibus debeat libello actoris respondere
- 3 Litis contestatio quomodo & quando fit.
- 4 Litis contestatio ad hoc ut induciae fiat, quae reuocantur.
- 5 Litis contestatio per propositionem actoris, & Rei responsionem
raro inuenitur in practica.
- 6 Litis contestatio quid sit.

CAPITVLVM LXV.

- 1 **E**xpediat Iste modo prima parte processus seu or-
dinis iudicarij, ueniamus nunc ad secundam sci-
liet ad iudicationem ipsius iudicii seu litis, quae
habet fieri per lit. contest. cum ipsa sit litis seu iudicii fun-
damentum de lit. conte. c. unico. ¶ Ut igitur reo deficient
exceptiones dilatoriae, uel peremptoriae privilegatae, &
ipse nec potest nec uult Actorem reconuenire, debet in
termino statuto libello respondere. ¶ Et ad hoc ut lit.
contest. debite fiat, Actor uel eius procurator habet pro-
ponere contenta in libello, & iudex eis propositis uel
etiam ipse Actor interrogare reum, utrum proposita in li-
bello credat esse uera, & petita fieri debere, & sic reo re-
spondente fit lit. contest. & hoc est, quod dicit text. in c.
unico de lit. contest. quod per petitionem in iure propo-
sitam & responsionem sequitur fit lit. contest. unde non
sufficit libellum esse oblatum & responsionem per reum
factam ad hoc ut inducta fit lit. contest. quia libellus non
loquitur per lunicam. C. de lit. contest. ¶ requiritur ergo
quod Actor contenta in libello suo proponat, & reus re-
spondeat, si tamen inuenitur in actis oblatum libellus,
ac scripta sufficiens Rei responsio per propositionem &
interrogationem, praesumitur lit. contest. interuenisse, ut
not. in alleg. c. unico de lit. contest. ¶ Et quod inueniatur
proposito & interrogatio, raro inuenitur seruatum in
practica, de quo in Specu. de lit. contest. §. 1. uerficu. sic
igitur. ¶ Et est lit. contest. fundamentum iudicii per peti-
tionem

Practica Domini Abbatis.

tionem in iure propositam & congruam responsonem ad iudicis interrogationem fecit, in iure litem contestandi factam. quo omisso, si in figuris iudici procedatur vexantur inanis laboribus & sumptibus litigantes, & illam diffinitionem, quæ est Host. ppe per singula membra declarat, & ponit post eam Io. Andr. in c. unico de lit. contell. & sic communiter per reum sub ista forma.

S P M M A R I V M.

- 1 Forma uerborum, quibus fit inter partes litem contestatio, & per tabellionem in actis redigitur.
- 2 Respondens soli narrationi libelli, quæ dicere habeat.
- 3 Clausula, Animo litem contestandi, an necessaria sit exprimenda, et non.
- 4 Responso qualibet Rei an inducat litem contestationem.

C A P I T V L V M L X V I.

- 1 **P**rocuratorj & procuratorie nomine. A. respondendo prædicto libello talis actionis narrata prout narratur, negat esse uera. & dicit petita in ipso fieri non debere animo litem contestandi. & tunc scribitur tabellio litem contest. esse facta in hoc modo. Anno tali, die tali, &c. Coram tali iudice prædicto co sedente pro tribunali comparuit talis Actor uel talis eius procurator, ac petitionem suam in ipsius libello contentam uerbo proposuit, & domini prædicti uel Actor seu ipsius procurator talē reum uel ipsius procuratorem super propositis & petitis, an ea crederet fore uera & petita fieri debere, interrogauit, qui ad interrogationem huiusmodi respondens, narrata & proposita in eo negauit esse uera, & dicit petita fieri non debere animo litem contestandi. Vel sic responsonem suam fecit, & in scriptis obtulit in hac uerba, talis procurator, litisque contræ, sic facta, index ipsius partibus uel procuratoribus partium ad præstandum uel ad præstari uidendum huiusmodi calumnie iuramentum diem talem pro termino assignauit. Sed tabellio ordinarij sic solet scribere. Talis reus uel talis procurator in præsentia talis Actoris uel procuratoris respondens libello Actoris negauit narrata in ipso, prout narratur, esse uera, & dicit litem contestando petita fieri non debere, & iurabitur de calumnia die tali. Et per istam Rei responsonem responderetur ad narrata & petita in libello, & exprimitur animus scilicet animo litem contestandi. &c. ut patet in forma. ¶ Si tamen fit responso ad solam narrationem uel ad solam causam, ex qua petitur, dicunt. Pe. Abb. Host. & Io. Andr. quod facta est lit. contest. quia per negationem causæ sequitur negatio effectus, & negatis narratis negatur conclusio, quæ sequitur ex narratis. ¶ Quod autem non sit necessaria declaratio, uel expressio animi, uidelicet quod dicat reus, animo litem contestandi, est dictum in rota. q. 88. quæ incipit item si pars rea. & determinat Gali. in Specu. de lit. contell. §. 1. uersicu. quid si proponuntur, quia præsumitur animus, ex quo sunt uera apta. ¶ Unde si reus diceret aliqua uerba apta ad lit. contell. non tamen per ea uellet litem contestare, sed diceret ea ad iudicis instructionem, deberet de hoc protestari, de quo de so. comp. c. ut si clerici & not. in alleg. c. unico de lit. contell. & per prædictam responsonem formaliter, & communiter fit lit. conte. ¶ An autem per responsonem iuris, ut si reus dicat, uolo uel nolo litigare uel contendere, uel non credo me debere, sed si debeo, paratus sum solvere. uel dicat Actor, Tu mentiris per gulam, uel respondet de credulitate &c. lis fit per hoc contestata, not. in alleg. c. unico de lit. conte. & in Specu. §. 1. uersicu. & si reus confiteatur, si libellus præcessit per talem responsonem ut facta lit. conte. de quo de elect. c. dudum, & dixi alias circa materiam libellorum, quod tamen quidam legistæ impugnant. de quo ple. per Ioan. Andr. in additio. Specula. de lit. conte-

sta. §. 1. super uersicu. si reus non negat. gloss. quæ incipit sic.

S P M M A R I V M.

- 1 Iuramentum calumnie continet post litem contestationem est præstandum, postea in qua acunque parte litis potest exigi.
- 2 Iuramentum calumnie omisso an ualeat processum.

C A P I T V L V M L X V I I.

- 1 **E**t quia ut dictum est facta lit. contest. index assignat partibus terminum ad iurandum de calumnia, quia illud ex ordine statim succedit, cum in ipso litis exordio fit præstandum de iura. calum. c. 1. & exponitur ibi id est post primum litis exordium, scilicet in me iure post lit. contest. eo. tit. c. cum causam si tamen non fuerit iuratum in exordio, poterit postea in quacumque parte litis oriri, ut eod. tit. c. 1. l. 6. etiam si in tota causa omisum fuerit, tunc per hoc non uiciatur processus, ut ibi in responso secundo, & quod dicitur iuramentum calumnie debet subintelligi, scilicet uitandæ, sicut dicitur, habeat unusquisque suam propter fornicationem scilicet uitandam, non comittendam. 16. dist. c. uerum.

S P M M A R I V M.

- 1 Calumnia quid sit.
- 2 Iuramentum calumnie habet quinque capitula, & quæ illa sint, uide.

C A P I T V L V M L X V I I I.

- 1 **E**t autem Calumnia, quando quis sciens & iniuste agit, uel resistit. ut in l. 1. ad turpil. §. calumnia. 2. q. 3. c. h. quæ in pœnitentia, §. notandum. & habet hoc iuramentum quinque capitula, quæ ponit Ber. de iura. cal. c. 1. in 4. glo. & de hoc ponit ibi uersus uideli cet. ¶ Illud iuratur, quod lis sibi iusta uidetur, & si quæritur uerum, non inficitur. Nil promittitur, nec falsa probatio datur. Ut lis tardetur, dilatio nulla petitur. Index ergo faciat iurare actorem primo uel eius procuratorem habentem tñ ad hoc speciale mandatum sub hac forma.

S P M M A R I V M.

- 1 Forma iuramenti calumnie exigendi ab actore.

C A P I T V L V M L X I X.

- 1 **T**u iurabis quod calumniosè non petis, sed quod te credis & æstimas iuste petere. uel secundum alios dicat. Tu iurabis te litem istam calumniandi animo non mouisse, nec mouere, nec moturum esse. Item quod ueritatem super his, de quibus interrogaberis, respondebis, & eam non negabis. Item quod non ueris sciens falsa probatione. Item quod non corrupisti nec corrupes iudicem uel tabellionem. Item nec dedisti nec dabis, nec permisisti nec promittes aliquid per te uel interpositam personam pro hac causa, ut sententia feratur pro te nisi illis personis quibus iura dare permittunt. Item quod dilaciones non petes gratia litis differendæ, & concludendo dicat iudex. & ita iuras, sicut ego dixi, uerum esse & ita seruabis. sic te deus adiuet, & hoc sancta dei euangelica. Consultat tamen Gali. in Specu. eo. titu. §. nunc dicamus in princ. quod ultimum primata de dilacione ad euocationem periculi multorum omittatur.

S P M M A R I V M.

- 1 Forma iuramenti de calumnia exigendi a Reo.

- 2 In iudiciis, ubi uterque gerit personam actoris & rei, partes, & pro eis interuenientes quomodo iuramentum de calumnia.
- 3 Procuratores iurant in animas dominorum, non in propriam, nisi si in iuramento calumnie.
- 4 Iuramentum calumnie ob quas causas fuerit iuramentum.

S V M M A R I V M

Forma scribendi in actis iuramenti calumnie prestationem.

CAPITVLVM LXXII.

CAPITVLVM LXX.

- 1 **D**Einde ꝑ Iudex conuertendo se ad reum uel eius procuratorem dicat sibi. Et tu iurabis quòd putas te petioni Actoris iuste contradicere, & ita uerum esse, & te obseruaturum in defendendo, sicut ille iurauit in agendo, sic te Deus adiuet &c. ꝑ In omnibus autem iudiciis, ubi uterque gerit personam utriusque scilicet Actoris & Rei, ut de proba. c. ex literis. uterque præstet iuramentum actoris & Rei; partes uerò uel procuratores eorum se breuiter expediendo dicunt. Ego iuro iuramentum de calumnia cum omnibus capitulis & suis clausulis, sic me Deus adiuet &c. at. omiſſa expressione capitulorum. Et iurant procuratores in animas dominorum suorum, & non propriam, sed quia procurator calumniari potest, sicut dominus, procurator etiam iurare debet tu animam propriam de iura. calum. c. 2. responſo. 2. lib. 6. unde Dominus non incurrit periculum ex facto procuratoris, nisi ipse dominus sit in culpa, de quo in c. ult. de iureiuran. 6. & in cle. 2. de procurat. in ult. glo. ꝑ Et iuramentum istud de calumnia est inuentum, ut efficiatur ueritas. Item, ut timore iuramenti litigantium temeritas compellatur. Item, ut iuramenti timore inuans immemor lux salutis, quo ad alia capitula non efficiatur. & ita not. de iura. calum. c. ceterum in gloss. 2. & super ea.

S V M M A R I V M.

- 1 Iuramentorum, quæ a partibus in iudicio præstuntur, quatuor sunt genera.
- 2 Iuramentum malitiæ quando deferendum sit.
- 3 Iuramentum calumniæ quando, & in quibus causis præstetur.
- 4 Iuramentum aliud est de ueritate dicendi.
- 5 Iuramentum decisorium a quibus deferatur, & ad qua.
- 6 Iuramentum, quod exigitur a iudice, forma quæ sit.
- 7 Iuramentum si aliqua partium præstare recusat, qua pena mulcabitur.

CAPITVLVM LXXI.

- 1 **E**st autem ꝑ Aduertendum, quòd habemus quatuor genera iuramentorum, quæ præstuntur a partibus in iudicio, ꝑ uidelicet Iuramentum de malitiâ, quod potest deferre iudex, quando sibi uidebitur expedire, ut etiam tactum est circa excommunicationes.
- 2 ꝑ Item iuramentum de calumnia, & illud statim præstari debet post lit. contestat. ut dictum est supra, & præstatur hodie tam in spiritualibus, quam in civilibus, ut de iura. calum. c. 1. lib. 6. responſo. 2. ceterum in criminalibus, de quo tamen sunt opiniones, ut not. eod. titu. c. 1. ꝑ Item iuramentum de ueritate dicenda quod in spiritualibus præstatur. ꝑ Item decisorium iuramentum, quod deferret iudex actori in supplementum probationum, uel reo ad suam innocentiam ostendendam, uel etiam pars parti, iuxta formam c. ult. de iureiuran. ꝑ Formam autem iuramenti, quod præstatur a iudice, ponit Gul. in Specu. eod. titu. s. restat. ꝑ Item si aliqua partium recusat præstare iuramentum illud, habebit poenam, de qua in c. ult. de iura. calum. s. poena, quæ est ut Actor ab instituta actione cadat per sententiam reus uerò condemnationem patiat, quia pro confesso habetur, ut in prædicto. c. si in glo. Et tabellio prædicta scribat in actis sub hac forma.

1 **D**E tali Anno quo supra comparuerunt in iudicio coram domino iudice supradicto ipso in loco suo solito pro tribunali sedente talis actor uel talis ipſius procurator ex una parte, & Reus uel eius procurator ex altera parte; & ibidem partes huiusmodi uel eorum procuratores, primò actor uel suus procurator, deinde reus uel suus procurator cum capitulis & clausulis suis calumnie iuramentum præstiterunt, quo præstito prædictus Dominus iudex Actori præfato uel suo procuratori diem talem ad ponendum & articulandum, ac parti reæ ad hæc huiusmodi uidentum in causa huiusmodi pro termino assignauit. Notarij ordinarij breuius scribunt more solito, scilicet Die tali, anno tali, iuramentum per partes uel eorum procuratores de calumnia præstitum, & articulatur die tali.

S V M M A R I V M.

- 1 Positiones & articuli quo tempore actor offerre debeat, & numero. 9.
- 2 Positiones usu prius, p̄ſtea a quo tempore per ius canonicum fuerint approbate.
- 3 Positiones quæ uocabulorum diuersitate nocentur.
- 4 Positiones & articuli ad quos effectus fiant.
- 5 Positio quid sit, & unde dicatur, & un. 6.
- 7 Articulus unde dicatur.
- 8 Articulandi ars quem gradum in curia romana teneat, & quomodo uel summi iuricon. antiquis aduocatis prius assistere debeant.
- 10 Positiones super quibus rebus sunt facienda.

CAPITVLVM LXXIII.

1 **T**ermino ergo ꝑ prædicto adueniente Actor habebit offerre positiones & articulos. & illas uſus longenus in causis admittit, ut in cle. sepe. de uerb. signi. ꝑ Sunt ergo abusu iudicij positiones, & postea per ius canonicum approbate, scilicet a tempore Grego. 9. quia ante eum de positionibus non habebamus expressum ius, sed per eum in c. dudum. 2. de electio. & in c. unico de lit. contesta. ꝑ Et quomodo uocatur aliquando tituli, aliquando intentiones, quandoque capitula &c. not. de causa pos. c. cum ecclesia, de testi. c. presentiam lib. 6. & in cle. sepe, de uerbo. signi. ꝑ Et sunt positiones ad faciliorem litum expeditionem propter partium confessiones, & articuli ad clariorem probationem, ut dicit text. in cle. sepe alleg. ꝑ Et positionum plures dantur diffinitiones, quarum aliquas ponit Gul. in Specu. de pos. s. 1. & aliquæ notan. de confes. c. 1. lib. 6. in gloss. 1. & super ea. ꝑ Et quomodo dicitur positio, eo quòd super positionibus lis ponitur ueluti super fundamento, quia eis confessatis & negatis lis ulterius procedit uel non ibi etiam not. per Io. An. in nouella. ꝑ Articulus autem dicitur quod artat, id est arte ponitur, & artat ad respondendum, ut in c. presentium supra alleg. super gloss. articulus. & est nomen diminutiuum designans aliquid particulare a genere suo per debitas circulantias decisum, de hoc de offi. delega. c. super questionum. & not. Ioan. And. in addi. Specu. de positio. s. 1. q. dicit ipse in addi. Specu. de testib. s. nunc uidentum in prin. ꝑ quòd ars articulandi inter caufidicos summum tenet gradum in curia romana, & maxime in beneficiabilibus deuolutis, unde consuevit ipse ibi, quòd caueant curiam intrantes quantuncunque sint magni magistri, ne suo capite in prin. hanc artem assument, sed antiquis aduocatis assistant,

Practica Domini Abbatis.

stant, uel etiam secum habeant procuratores & exper-
tes. & ibi in materia Ioan. Andr. circa eundem. §. instat
9 & pulchre etiam illam materiam tractat. §. & positiones
& articuli isti in ius seu iudicii ordine seu loco sunt
10 scilicet post lit. contestat. & iuramentum calumniæ. §. fu-
per principali tamen quandoque sunt faciendæ proba-
tiones, si fieri possunt, de quo in Spe. de po. §. 4. in princi-
quia si reus habet probare exceptiones, uel Actor repli-
cationes suas, habet redigere exceptiones seu replicatio-
nes in positiones & articulos.

S V M M A R I V M.

- 1 Positiones formans quid considerare debeat.
- 2 Positio, uel etiam confessio, non ualet nisi super re, de qua agi-
tur.

CAPITVLVM LXXIII.

- 1 **A**D formas Igitur positionum hac uia peruenitur,
nam formans eas habeat libellum præ oculis, &
ex eius tenore sumat, & formet eas. & diligen-
ter consideret quid habeat necesse probare, & super om-
2 nibus quæ probare uelit, faciat positiones. In eualet po-
sitio aut etiam confessio, nisi fiat super re, de qua agitur,
de quo in Specu. de posi. §. 4. alias primò. v. sic. regula
riter autem de quo etiam de confes. c. 1. & 2. lib. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma offerendi positiones, & earum conficiendarum in actione
reali.
- 2 Positiones sic sunt formande, ut intentionem ponentis fundent, con-
siderata natura propositæ actionis, & quomodo in publiciana.
- 3 Positiones da. i. debent per iuramentum, & quodas contrarias in
currit periculum.

CAPITVLVM LXXV.

- 1 **I**N actione Ergo reali, sicut uisum est supra in forma
prima libelli, ordinet positiones suas Actor sic. Po-
sitiones & articulos infra scriptos ac cõtentat & scrip-
pta in eis omnia & singula dat, facit, & exhibet coram
uobis honorabili domino iudice. N. procurator procura-
torio nomine actoris medio suo iuramento in tali cau-
sa &c. quibus omnibus petit singillatim per talem reum
respondere per iuramentum sufficienter & clare per ner-
bum credit, uel non credit, offerens se ad probandum ne-
gata, ad superfluum tamen probationem se non astrin-
gens. In primis ponit & probare intendit, quòd anno ta-
li tempore contractus de quo infra talis. A. in campo ta-
lis loci talem fundum, cuius confines etiam specificen-
tur, habuit ad eum pertinentem. Item quòd idem. A. an-
no prædicto de mense tali fundum prædictum. B. actoris
prædicto cõmuni uendit pro precio tot flor. et. et.
Item quòd ipse. B. Actor prædictum præ expressum præ-
dicto suo uenditori numerauit realiter, & persoluit, uel
ponatur, si non est facta solutio, quòd uenditor de pre-
cio fidem habuit &c. ut in forma libelli. Item quòd. A.
uenditor memoratus fundum prædictum & eius posses-
sionem realiter tradidit. B. emptori antedicto. Item
quòd. A. Reus prædictus eundem fundum a tali tempore
detinuit, occupauit, detinet, & occupat, fructusque ex
eo proueniens percepit & percipit, & eum. B. Actor
restituere liberum & uacuum dimittere seu assignare
cum fructibus perceptis refragatur in periculum animæ
sue. Item quòd de præmissis omnibus & singulis fuit &
est publica uox & fama. Dat etiam libellum pro parte
sua oblatum eum positionibus & articulis ac producta
& producenda in huiusmodi causa in quantum faciunt
pro parte sua, & non ultra. nec non denotari signis & si-

gillis. salvo iure addendi, minuendi, suppleendi, & declarandi
ut moris est. Et positiones sic sunt formandæ, ut inten-
tionem ponentis fundent, considerata natura propositæ
actionis. Si igitur Actor agit de dominio reipetite, ha-
bet considerare quæ sunt necessaria in probatione domi-
nii, & quæ sunt illa, tactum est supra circa primum libel-
lum, ut not. Guli. in Specu. de loca. §. nunc aliquo uer. 6.
Si agit publiciana consideret quæ sunt necessaria in ea,
& sic de aliis de quo in Specu. de posi. §. quintò. ad fin.
Et debent fieri positiones de contentis in libello, uel ad
ea pertinentibus. & iudex debet considerare eas, an fa-
ciant ad causam uel non, ut postea patebit & not. in c. 1.
de confes. lib. 6. §. Et debent dari positiones per iuramen-
tum, & qui dat contrarias incurrit periculum. de quo de
iure iur. c. ult. lib. 6. Et tabellio sic scribat.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma scribendi in actis positionum presentationem, & capia pe-
titionem.
- 2 Percepturi, in quibus terminis sit exprimendum, & in quibus
omissum intelligatur.

CAPITVLVM LXXVI.

- 1 **A**Nno talis, die tali, talis Actor uel talis eius pro-
curator comparuit coram domino iudice ante
dicto, ac positiones & articulos obtulit infra-
scriptos, quibus per partem aduersam responderi peti-
t & cam ad hoc cogi postulauit. Ex aduerso prædicto do-
mino iudice adhuc pro tribunali sedente, talis Reus uel
talis procurator suus comparuit coram eo, & positiones
& articulos prædictorum enipiam sibi decerni, ac ter-
minum ad dicendum contra uel respondendum eidem,
competentem petit assignari. prædictus ergo dominus
iudex copiam huiusmodi prædicto reo uel eius procura-
tori fieri decernit, & diem talem ad dicendum contra
positiones & articulos huiusmodi uel eis responden-
dum pro termino assignauit. Si coram ordinario scri-
bat sic tabellio. Exhibitis his positionibus & articulis p-
talem Actorem eiusque procuratorem in præsentia talis
Rei uel procuratoris talis, anno tali die tali respondetur,
uel ipsis impugnabitur per reum uel eius procura-
torem die tali, & in huiusmodi assignatione terminorum
aliquando non exprimitur, peremptorie, quia isti termi-
ni peremptori intelliguntur, licet non exprimatur, ut in
c. p. de excep. nisi fieret citatio uel assignatio ad sen-
tentiam audiendam, ut suo loco patebit.

S V M M A R I V M.

- 1 Positionum & articulorum forma in actione personali.

CAPITVLVM LXXVII.

- 1 **I**N actione uero personali sic formantur positiones
& articuli &c. ut supra. in primis igitur ponit & pro-
bare intendit quòd. A. Actor prædictus præfatus. B.
Reo mutauit uel mutui causa numerauit. 10 libras de-
nariorum talis monetæ. Item quòd idem B. debitor hu-
iusmodi mutuatam sibi pecuniam prædicto A. suo credi-
tori soluere permisit in tali termino, & loco bona fide.
Item quòd huiusmodi ipse B. debitor antedicto suo cre-
ditori A. in expressato termino et loco dudum soluere ne-
glexit, & hodie minillare, & de eo sibi satisfacere con-
tradicit indebite. Item quòd de præmissis omnibus &
singulis fuit & est publica uox & fama. Insuper dat li-
bellum &c. ac producta & producenda &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma positionum in actione depositi.

CAPITVLVM LXXVIII.

IN actione depositi sic concipiuntur positiones. In primis ponit & probare intendit, quod A. Actor p[ro]p[ri]us satus p[er] B. p[re]dictum reum depositi decretales. Item quod huiusmodi depositus liber decretalium scriptus fuit in cartis edinis, seu in pergamena. Item quod glossas habuit ordinarias ac apparatus Bernardi, p[re]positi compilationis glossarum decretalium. Item quod habuit de super correum rubenum, album, vel nigrum. Item quod secundus quinteranus sic incipiebat. Item quod tertius quinterani primum erat tale. Item quod memoratus B. p[re]dictum librum decretalium ex causa depositi ad se recepit. Item quod ipsum librum p[re]dicto depositori idem depositarius reddere contradixit. Item quod de p[re]missis omnibus & singulis &c. Et dat libellum &c.

SYMARIUM

1 Forma positionum in actione possessorii recuperandi.

CAPITVLVM LXXIX.

IN possessorio recuperando possessionis seu interdicto unde i[n]fiant sic positiones & articuli. In primis ponit & probare intendit, quod anno tali die tali &c. Actor p[re]dictus talem fundum vel domum, cuius confines infra describuntur, alius possidebat. Item quod B. p[re]dictus p[re]dicto anno & die eundem A. sic in possessione reali ac corporali existentem de domo seu fundo huiusmodi & eius possessione uiolenter expulit & eiecit. Item quod domum seu fundum huiusmodi ac eius possessionem a tempore electionis seu spoliationis p[re]dicta detinuit & occupauit, & possessionem eandem cum fructibus inde perceptis, & qui percipi poterunt, p[re]dicto A. spoliato restituere contradixit. Item quod damna propter hoc p[re]dictus sustinuit spoliatus ex tali causa &c. Item quod fructus percepti & qui percipi a tali tempore uerisimiliter potuissent & percipi annuatim consueuerunt, ualent tot, maiora alias modios talis mensuræ, damna uero & interesse ad tot libras denariorum ipse spoliatus & limate, salua tamen uestra iudiciali taxatione. Item quod de p[re]missis omnibus & singulis &c. & dat libellum &c. Et sic sunt positiones & articuli memorati & distincti, quia articulus est pars intentionis, ut not. de testi. c. p[re]sentium.

SYMARIUM

- 1** Forma positionum contra illum qui spoliationem fieri mandauit, uel eam ratam habuit, uel rem ablata[m] scienter recepit.
- 2** Positionum consociendarum in diuersis materiis formas uide remissum.
- 3** Positionibus iussus respondere qui recusat, quæ incumoda patiatur.
- 4** Positionibus respondere quæ sit rationabilis causa recusandi.
- 5** Positiones quid certum continere debent, & respondens debet certum respondere.

CAPITVLVM LXXX.

SI agitur contra eum, qui non spoliauit, sed spoliari mandauit, uel spoliationem ratam habuit, uel rem spoliatam recepit scienter a delectore, sic concipiuntur positiones. In primis ponit & probare intendit procurator p[re]dictus, quod tali tempore A. rem tale possedit. Item quod talis B. eodem tempore & tali die ueniens eundem A. possessorē de possessione eiusdē rei expulit uiolenter & eiecit. Item quod C. spoliationem & electionem eandem per eundem B. fecit & fieri manda-

uit. Vel si non mandauit, sed ratam habuit, ponatur sic. Item quod spoliationem & electionem huiusmodi idem B. fecit nomine & contemplatione C. Rei p[re]dicti. Item quod ipse C. eandem spoliationem sic suo nomine & contemplatione factam, gratiam & ratam habuit. Item quod rem huiusmodi ipse C. ad se recepit, & eam a tempore electionis & spoliationis p[re]dicta hucusque detinuit & occupauit, & detinet, & occupat. Vel si conuenitur reus, qui scienter rem recepit ab electore primis duobus articulis puta de possessione & de spoliatione sempronii ponatur. Item quod p[re]dictus B. p[re]fatam rem spoliatam a p[re]dicto sempronio delectore & spoliato recepit. Item quod ipse B. sciuit p[re]dictum C. rem huiusmodi per sempronium fuisse & esse spoliatum. ¶ Pro formis positionum in diuersis materiis habetur recursus ad Specu. titu. de teste. §. nunc uidendum. Et in tractatu libellorum. ubi quasi per singulos titulos in materiis formantur positiones super libellis. Et etiam aliquæ positiones formentur de confes. c. l. li. 6. in gl. mag. & uide de materia positionum in titu. sc. ¶ Factis autem & oblatis libelli positionibus reus, si sunt pertinentes, clare & certe debet ad eas respondere, de testi. c. p[re]sentium lib. 6. imo si interrogatus super positionibus, & iussus respondere hoc facere recusat, habentur positiones pro confessatis, nisi rationabilis causa recusantem excuset, ut in c. 2. de confes. li. 6. ¶ Quæ sit causa rationabilis not. ibi in glo. puta si positio est superflua, quæ non facit ad causam, uel obscura & in certa, captiosa, de facto alieno, im pertinens, uel infiniti iuris &c. ut ibi not. ¶ ponens enim debet ponere certum, & respondens debet certum respondere, ut not. in iuribus alleg. & c. 2. de confes. lib. 6. in p[re]dicta gloss. mag. & quod dicitur ponit & probare intendit, hoc hodie est in usu. alias positiones dabantur primo sic dicendo. Ponit talis &c. & si negabuntur illæ positiones, postea dabantur articuli sic dicendo. Talis intencit probare &c. hodie ergo simul fiunt ita quod positiones negatæ succedunt loco articulorum & intencionem probandi, de quo etiam in Spe. de teste. §. nunc uidendum in prin. cum remissionibus.

SYMARIUM.

- 1** Forma excipiendi contra positiones & articulos.
- 2** Clausulas, quando positiones uel articuli sunt obscuri, impertinentes, & inadmissibiles.
- 3** Positiones impertinentes index repellere potest, & in dubio eas admittere debet.
- 4** Positionibus quæ protestatione sit respondendum.

CAPITVLVM LXXXI.

IN termino igitur p[re]dicto puta ad dicendum contra positiones & articulos, uel eis respondendum statuto sub hac forma, solent quandoque dari exceptiones contra positiones & articulos p[re]sentos oblatos p[er] talem Actorem uel talem ipsius procuratorem in causa tali &c. Procurator procuratorio nomine talis Rei proponit & dicit excipiendo, quod huiusmodi p[re]sentæ positiones & articuli sunt generales, infiniti, inris captiosi, & de facto alieno, impertinentes, ac tales, quod minime releuant ponentem probati & confessati, & eis secundum quod propositionibus dantur, non est pro parte rei respondendum. in quantum uero offeruntur ut articuli, nullatenus sunt admittendi, ut ex eorum patet inspectione euidenter, & latius si fuerit opus deducetur. Quare p[re]dictus procurator Rei petit per uos pronuciari, decerni, & declarari positiones & articulos p[re]assignatos non esse admittendos, sed repellendos, & reiciendos fore.

Practica Domini Abbatis.

ac reiciat, & repellat, & partem ab instantia iudicii absolui, & actorem sibi in expensis legitimis condemnari pent.
 2 Saluo iure addendi minuendi &c. Quando tamen positiones & articuli sunt obseui, impertinentes, & inadmissibiles sic, quod probari non referantur ponentem, ut dicit Io. And. in c. dudum. 2. de elec. locante facit advocatus partis alterius, si parte declarat articulos, vel a principio dicit eos non esse admittendos, vel etiam si former interrogatoria talia, per que testes habeant declarare. Iudex tamen potest examinare positiones, & articulos impertinentes repellere, & quando de impertinentia constat in dubio, tunc potius habet admittere, ut not. de testi. c. per tias, & de confes. c. 2. li. 6. de app. c. cu ipse ciali. §. porro. neri. excessu quoque, & unde conueuerunt fieri responsiones ad positiones saluo iure impertinentium & non admittendarum, de quo in Specu. depof. §. 6. uerfi. si uero certum est &c. & in ele. constitutionem in glo. pe. de elec. possunt ergo fieri responsiones formatas super libello in actione reali sub hac forma.

SVMMARIUM.

- 1 Forma respondendi positionibus.
- 2 Positionibus sue de facto alieno, sive de facto tertii, semper est respondendum, dum tamen ad causam jactant.
- 3 Positiones, quando dependet ab alia negata, non est respondendum, & quando dicuntur deinde uide.
- 4 Positiones, quando sit respondendum de credulitate, & quando de ueritate.
- 5 Confessio de credulitate æque præiudicat, atque confessio de ueritate.
- 6 Respondens per uerbum dubito, uel sub conditione, an uideatur pure confessus.

CAPITVLVM LXXXII.

PROcurator procuratorio nomine seu Rei saluo iure impertinentium & non admittendarum positionum & articulorum præsentorum Actoris si que responsiones acceptas forsitan impertinentes & inadmissibiles positiones huiusmodi fieri contingat, pro non factis habeantur, & sic, ex ibi medio suo iuramento in frascriptas responsiones. ¶ Ad primam positionem præsentam, quæ sic incipit in primo ponit procurator prædicti. B. &c. respondeo ad eam quod non credit. A. si cuiusdam, non credit. Tertia dependet ex secunda, & ea negata, negatur & quarta. Ad quintam credit se fundum possidere, & eius restitutionem seu assignationem iuste contra dicere, & finaliter credit de confessis, & negat de negatis. ¶ Et licet positiones prædictæ sint pro maiori parte de facto alieno, quia tamen faciunt ad causam, id est ad eas repondendum, quia sine sunt de facto proprio, siue de facto aduersarij, siue de facto tertii, debet eis responderi, ut dicit Io. An. in add. Specu. depof. §. 6. ¶ Item supra dicitur in responsionibus ad tertiam & quartam positiones quod dependet a negatis, quia quod positio dependet a negata, non debet aliter ad eam responsio fieri, unde ex quo negatur contractus emptoris uel uenditoris, negantur alia inclusa uel necessario concurrentia ad talem contractum, ut precii numeratio, traditio rei ex tali causa facta &c. Et quando positio dependet a negata, & quando a confessis, not. de confes. c. 2. li. 6. super glo. puta. ¶ Et quod sit responsio per uerbum credit uel non credit, hoc procedit ex iuramento de calumnia, sed si iuramentum est de ueritate, arctat per uerbum scio uel non scio, tamen iurans de ueritate est interrogandus & etiam respondere tenetur de credulitate, ut not. Hoff. in c. literas de iura. calum. ¶ Et confessio de credulitate æque præiudicat, sicut confessio de ueritate, ut not. de iureiur. c. ex literis in glo. fi. & de iura. calum. c. cum cau-

sam. De illo tamen curia iurat quis dicere ueritatem quam scit uel credit. ¶ Et quid si respondeat per uerbum dubito an sufficiat. not. in alleg. capitu. cum causam in glo. i. & super ea. Quid etiam iuris sit, si cum actor petit centum, respondeat reus se sub conditione promississe, an uideatur pure confessus, no. per Archidia. & Ioan. Andr. de confes. capitu. i. libr. 6. Ista responsio est in parte contra respondentem, scilicet in quantum constituit se promississe in parte pro eo, in quantum dicit sub conditione promissi, statim confessioni contra confidentem, ergo uidetur fundata intentio actoris per talem confessionem, nisi reus probet conditionem. sed contrarium facit, quia ista responsio est unica & unicuique constructum, ergo Actor aut totum approbat aut refutat, & qui uult approbare pro se, debet etiam contra se approbare. Finaliter credit Ioan. Andr. quod Reus iuste petere declarat per Actorem, an ponat ipsum promississe pure, an sub conditione, & sic cessaret ipsa perplexitas. Archi. tamen dicit, quod Reus potest negare, si pure promississet. Iam tamen Actum responsionum faciarum scribat talis bellio hoc modo.

SVMMARIUM.

- 1 Forma redigendi in Actum responsionem Rei positionibus factam, et actionis reuocationem.
- 2 Dilaciones propositas examinandas quæ dari debent.
- 3 Interrogatoria quando dari, & super quibus formari, debeant.

CAPITVLVM LXXXIII.

DIC talis Anno tali &c. talis Reus uel talis procurator eius coram præfato domino iudice in solito loco suo ad reddendum iura pro tribunali sedente comparens responsiones ad positiones & articulos talis actoris ibidem comparentis infrascripti tenoris ibidem obtulit, & huiusmodi responsionem fecit medio suo iuramento, quibus responsionibus sic factis & receptis Actor prædictus uel procurator suus sibi dilationem competentem ad producendum testes pro suar intentione mandanda assignati postulauit, cum prædictus Dominus iudex talem diem uel annum mensem per termino & dilatione ad testes producendos assignauit. Vel sic scribat notarius ordinarius. Factis & exhibitis responsionibus prædictis per talem reum uel talem ipsius procuratorem anno tali, die tali, in præsentia talis actoris, uel talis ipsius procuratoris, producuntur testes per Actorem pro prima dilatione die tali &c. ¶ De illis autem dilationibus pro testibus producendis, debentur alias aut dantur tres dilationes, uel una tantum, & ita spaciola quod infra illam possint fieri productiones. not. de dila. capitu. 2. gloss. i. & super eadem, & postea uidebimus. ¶ Pars autem, contra quam sit productio testium, dat interrogatoria, & dantur super articulis uolentis producere testes & formantur secundum circumstantias causas, & per sonarum, testium, de probatio. capitu. licet. de testib. capitu. cum causam. & capitu. per tias. ubi de hoc, & de testib. capitu. præsentium libr. 6. & ibi ponitur forma eorum. Datus ergo articulis pro altera partium, pars, contra quam dantur, petit terminum ad danda interrogatoria. & ille terminus, ut probant iura allega. & etiam generalis consuetudo, dandus est. fiant ergo isto modo super articulis in reali.

SVMMARIUM.

- 1 Forma interrogatorum super articulis in reali.
- 2 Interrogatoria quæ faciunt ad ueritatem elicendam, & detegendam.

Interrogatoria

- 3 Interrogatoria districte singula esse formanda.
- 4 Interrogatoria tam circa personas testium, quam circa eorum dicta sunt formanda, & de diversis formis eorum.
- 5 Interrogatoriorum quot sint genera.
- 6 Interrogatoria formandi, caveat ne aliqua eius interrogatio novum pro adversario contineat capitulum.
- 7 Interrogatoria simplicia quæ sint, & de diversis formis eorum.
- 8 Interrogatio necessaria si qua omissa fuerit, quomodo post testium publicationem omissa restauretur.
- 9 Interrogatoria quare iudici esse videntur, & parti occultanda.
- 10 Interrogatoria si pars non dat, quæ iudex supplere teneatur.
- 11 Interrogatoria potius superflua fieri, quam aliquid necessarium omitti, quare videtur fieri.
- 12 Positiones quando reus confessus est, quid actor petere debeat.
- 13 Terminum ad probandum quot, & quomodo sint dandi, & quot diebus singuli.
- 14 Testes producitur quomodo se habere debeat.
- 15 Iudices ipsi testium examini præesse deberent, & quare, licet id raro exequuntur.
- 16 Index si testium examen committere velit, quibus personis delegare debeat.
- 17 Testes ad quos examinandos index mittere, vel ire teneatur.

CAPITVLVM LXXXIIII.

Interrogatoria ꝑ infra scripta dat, facit, & exhibet. ꝑcurator ꝑcuratoris nomine talis, secundum quæ omnia & singula petit singulos testes partis adversæ interrogari, & interrogationem huiusmodi cū responsionibus testium ad eas in actis redigi, & scribi faciat, alioquin de invaliditate depositionum, & quod sibi non præiudicent, ac alias protestatur, ut est moris. ¶ Diligenter ergo & non perfunctorie testes ipsi examinentur, & ab eis prudenter super quolibet articulo queratur de singulis circumstantiis. Queratur enim a quolibet teste de ipsius ætate, fide, fama, statu, & conditione, an sit nobilis, vel plebeius. Item quantum habeat in bonis. Item an preece, vel precio, gratia, vel odio, vel favore testificetur. Item utrum ei datum sit aliquid, vel promissum. Item si habeat aliquam spem, quod sibi detur ut pro illo testificetur. Item an sit excommunicatus maior. Item utrum amicus, familiaris, vel socius, consanguineus, affinis, vel subditus producentis, vel eius, contra quem producit, iniunctus. Item an sit instructus quid deponere debeat. Item an super hoc concordavit eum contestibus suis. Item utrum sit subornatus. Item quam partem velle in causa huiusmodi obtinere, & cui plus suadeat specialiter, si dixerit testis verum esse, quod in primo articulo committitur, tunc interrogetur de causa scientiæ, scilicet unde sciat testis secundum ad A. pertinuisse, & quomodo, & quādo A. dominium eius acquisierit. Item de fructibus, alias confinibus eiusdem fundi. Item circa secundum articulum si testis dixerit eum esse verum, queratur de causa scientiæ, an testis præfens fuerit in contractu, & qui eum eo erant, vel fuerint presentes, & quot numero, & quid quid fuerint ibi. Item de loco contractus in qua domo, & an domus sit terre, lapidea, vel lignea, in qua parte domus. Item de tempore, scilicet de anno, die, mense, & hora. Item de forma ipsius contractus, an purus fuerit, seu conditionalis, seu modalis, & per quæ verba celebratus, & si conditionalis, seu modalis, queratur an conditio postea extiterit, & purificata fuerit, vel modus servatus. Item an testis noviter personas contrahentium. Item an precium intervenierit, & solutum fuerit, in qua moneta, per quem, cui, quo loco, die, hora, quibus presentibus. ꝑ & semper de causa scientiæ,

de auditu, fama, certitudine, credulitate, & similibus aliis circumstantiis, quæ ad veritatem faciunt, ad eliciendam, & detegendam veritatem, de testi. cap. cum causam. & plenissime in Specu. de teste. §. iam de interrogatoriis. ꝑ Et cautum est, quod huiusmodi interrogationes distinctæ formentur ponendo ante quamlibet item, vel consimile, ut tradit doctrinam Guli. in Specu. de teste, §. nunc de interrogatoriis. ꝑ & sunt interrogatoria circa personas testium, & circa dicta testium. De diversis autem interrogatoriis & forma interrogatoriorum, vide per Guli. in Specu. de teste. §. iam de interrogatoriis, versum in summa. ꝑ quod duo sunt genera interrogatoriorum, seu questionum. unum genus sit ad destruendum dicta testium. Aliud ad fundandum eius exceptionem, contra quam testes producantur, quia testis deponere debet pro utraque parte, ꝑ dicit tamen Ioan. And. in add. quod interrogatio non debet continere novum capitulum pro adversario. Exemplum. Ticius producit testes contra seyum ad probandum mutuum. seys dat interrogatoria petendo testes interrogari super solutione mutui, scilicet an solverit. hoc faciendum non est, quia seys de hoc habet facere capitulum, & ticius interrogatoria. ꝑ Primum genus interrogatoriorum sit dupliciter, videlicet vel ratione personæ testis, ut quia est excommunicatus instructus, subornatus, vel suspectus, vel alias minus idoneus ad testificandum; vel ratione dicti, ut puta quia deponit contraria, vel uacillat, vel non reddit aptam causam dicti sui. De diversis autem interrogatoriis & formis interrogationum, ponit Guli. in Specu. de teste. §. nunc de interrogatoriis & in e. præsentium, de testi. lib. 6. ubi tex. loquitur de interrogatoriis. & ibi ponitur forma in glo. & ante non habuimus textum de eis. De materia ista. no. de testi. in c. per tuas, & in cap. cum causam, & ibi not. ꝑ quod si aliqua necessaria interrogatio fuerit omissa post publicationem attentionum petatur a iudice, ut iterum interroget, ut quod omissum est restauretur. Et idem Guli. in Specu. de teste. §. nunc videndum in si. ꝑ Et ista interrogatio vel copia de istis non debent dari parti producenti testes propter subornationis timorem, quia eis habitus posset instruere testes, ut concorditer ad interrogatoria responderent, & sic per hoc tolleretur efficacia interrogationis, sed dantur iudici, qui debet illas moderare, super illa & inutilia resecando. ꝑ Si autem pars non facit, nec dat interrogatoria, tunc iudex faciet illa, quæ habentur in e. cum causam, de testi. ꝑ Et consultat Hosti. quod potius fiant superflua, quam aliquid necessarium omittatur, duobus de causis. primo, quia si factum est interrogatorium, & omittatur negligenter, vel dolose, supplebitur seu repetetur non obstat publicatione, ut §. dictum est. Secundo, quia forte iudex ex officio suo plura resecabit, quam expedire videtur, ita not. in c. præsentium, de testi. lib. 6. super glo. interrogatoria. Et factis positionibus ad responsiones, alii habent factis responsionibus ad positiones, actor relevatur per talem confessionis approbationem, & tunc non reitat aliud, nisi confessum econdemnare; quia non sunt partes iudicis in confessionem, nisi ut pronunciet, de transac. c. præterea. ꝑ Adversarij tamen diligenter, an omnes positiones suas reus sit confessus; si ergo aliquas positiones reus sit confessus, videatur an pro confessatis eius intentio probata sit, & tunc sententiam postulet ipse actor, & promptiores sunt negationes in iudiciis, per quas oportet ponentem onus probandi subire. unde si reus omnes, vel aliquas positiones negavit, tunc habet actor suam intentionem probandam, re. ff. de pb. l. eum qui, vide alias. §. q. ult. c. actor. ꝑ Actor ergo petat terminum sibi dari ad probandum, & iudex statuet sibi terminum competentem pro prima dilatione, quia debet habere tres dilationes, de testi. c. ultra tertiam, no. de dila. c. 2. vel secundum alios statuat unum terminum.

Practica Domini Abbatis.

minum pro omnibus tribus dilationibus. uidelicet pro prima, secunda, & tertia dilationibus. primum tamen seruat, de quo in Spec. de proba. in prin. & not. in alle. c. 2. de dilat. plenius in c. cum causis, de testi. in gl. finita tamen prima dilatione, iudex non dabit secundam, nisi ex iusta causa. unde ut dicit ibi Inno. secunda uel tertia dilatio dabitur, quando petens illam ostendit se impediri in prima. Quantum autem spatium temporis continere deant istae dilationes, habet in c. inducia. §. spatium. 3. q. 3.

14 ¶ Actor ergo, qui uult producere testes, faciet eos per indicem uocari, quia testis se ingerens, ex hoc quodammodo se suspectum reddit, ut C. de test. auth. rogati, & faciat citari aduersarium, ut uideat eos iurare. alias receptio testium contra absentem non uocatum facta non ualeat, ut in c. 2. de testi. ¶ Iudices autem raro per se recipiunt testes, uel eos examinant, sed aliis committunt, de quo conqueritur. Host. ut scribit Ioan. And. in c. praesentium, de testi. li. 6. super gl. de interrogatoriis, de quo in Specu. titu. de teste. §. nunc tractandum, uer. licet alii dixerunt, nam in probationibus pendet tota uis causae, unde deberent iudices potius omittere alia quam testium examinationem, facit. 4. 2. dist. c. quiescimus, sed ex quo est onerosum, ergo de facili alicui committunt. ¶ Si tamen utique committere uellent, deberent non simplicibus, sed idoneis & honestis delegare, de testi. c. si qui testium, de testi. cogen.

17 c. 1. de constau. & affin. c. 1. ¶ Quia tamen quandoque testes tales sunt, quod non possunt, neque tenentur uenire ad iudicem, pro testimonio ferendo, sed iudex ad eos mittere uel ire debet propter priuilegium uel impotentiam ipsorum testium, uidelicet si testes sunt egregiae personae, uel mulieres, seu senes, uel remoti, uel quia qui producit, est pauper &c. de quo in praedicto c. si qui testium, & ibi de hoc dantur uersus. unde tunc est iusta causa committendi alii receptionem & examinationem, ut ibi. & no. de testi. c. cum causam, prius tamen, quam scribat uel committat, iudex recipiet cautionem ab eo, contra quem produntur, quod mittat uel uadat, §. terminum competentem ad uidentem iurare testes, ut dicit Gul. in Specu. de teste. §. qualiter, uer. sunt autem testes, de hoc tamen est dicendum, ut not. in c. constitutus de fideiuss. in glo. autepe. & super ea, de rescrip. c. statutum, in gl. pen. lib. 6. Et fit commissio sub hac forma.

S Y M M A R I U M.

- 1 Forma commissionis examinis testium.
- 2 Forma commissionis de recipiendis testibus reprobatoris.
- 3 Clausula, quanta sit fides adhibenda, an in commissione examinandum testium exprimi possit.
- 4 Testium recipendorum officium iudex notario causa committere potest.
- 5 Commissio iudicis de recipiendis testibus dicitur tabellioni facta, per alium notarium scribi debet.
- 6 Testes quomodo & quando iurare debeant.
- 7 Iuramenti de consanguinitate probanda specialis est forma.
- 8 Pars, contra quam produuntur testes, quid protestari debeat.

CAPITVLVM LXXXV.

1 **N** Decanus & iudex causae & partium infrascriptarum a se apost. specialiter delegatus officiali tali, uel notario tali publico uel alteri, cui committitur, salutem in domino. Quia talis actor in causa, quam mouet tali reo in iudicio coram nobis ad intentionem suam fundandam, nonnullos intendit producere testes, quorum receptioni & examinationi personaliter intendere

non ualemus. Idcirco de uestra legalitate & discretione plurimum confisi, uobis committimus & mandamus, quatenus testes, quos idem actor, uel procurator eis nobis duxerit nonnandos, ad praesentiam uestram conuocetis, receptoque secundum formam iuris & iudicii more ab eis iuramento super intentione & articulis praesentibus inclusis. Vel nobis pro parte actoris exhibendis & interrogatoriis partis alterius, si nobis dabuntur, cogatis eosdem ueritati testimonium perhibere, attestationibus in publicam formam redactis, sigillo uestro clausulas fideliter & secrete inclusas per nuncium fidelem & idoneum nobis in talem diem remittatis. ¶ Aliquando apponitur etiam in forma commissionis de recipiendis testibus reprobatoris sub ista forma. Quod si forte alterutra partium testes alterius reprobare uoluerit, testes super probatione huiusmodi producendos infra 15. dies post dictum mensem immediate sequentes fideliter admittere & examinare sollicite studetis. Aliquando etiam additur clausula, uidelicet significetis nobis quanta fides possit ipsis testibus adhiberi. ¶ Et ista clausula ponitur de fideiuss. c. constitutus, in fi. ubi de hoc, de quo no. in c. quoniam §. falsam, de prob. de ista commissione, seu remissione, & eius forma dicitur in c. praesentium de testi. li. 6. ubi papa fecit remissionem ad partes pro testibus producendis & de receptionibus testium, an possint alterius committi, habetur de re iudica. capit. cum Behtoldus, in clem. iudices, de offi. deleg. ¶ Postquam uero iudex hoc officium committere tabellioni seu notario caute & sic exercebit utrumque officium, scilicet receptionis testium & rescriptorum, ita tenet Innocen. in capit. quoniam contra falsam, de probatio. Et hoc etiam tenet generalis consuetudo. & dicit ibi Host. quod tam est consuetudine, quam de commissione iudicis tabellioni facta fides fiat non ipsum tabellionem, cui facta est commissio, sed per instrumentum alterius tabellionis, uel literas sigillo authenticis sigillatas. Cum ergo pars producit testes suos coram iudice uel eo, cui est commissum, debent testes iurare dicere ueritatem, quia sine iuramento dictis eorum non creditur, quantumcunque sint religiosi, nisi iuramentum a partibus remittatur, ut in cap. nuper, & in cap. tuis, de testib. de quo in Specu. titu. de teste. §. sequitur.

6 ¶ Forma autem iuramenti testis habetur de testi. capit. fraternitatis, in ult. gloss. quia iurabunt, quod dicent totam ueritatem iudici, uel cui commiserint, quam sciuerint de illa causa seu re, super qua iurant. Item quod nullam referent falsitatem. Item quod pro utraque parte dicent iudici ueritatem, quam sciunt. Item quod dicent omnem ueritatem siue fuerint interrogati siue non. Item quod nec precepto, nec amore, nec odio, nec pro aliquo alio, quouis modo testimonium dicent. & de facto additur sextum uidelicet, quod secretum teneant dictum suum usque ad publicationem, de quo etiam in Specu. de teste. §. sequitur. Et debent iurare tactis euangelis, ut 3. q. 9. capit. hortamur. An uero si non appareat testem talem attigisse alias tetigisse, illud praesumatur, tractat Io. Andr. in addito. Specu. in §. proximi. allega. super uerbo, & non. ¶ Quando autem debet probari consanguinitas ad dirimendum matrimonium, est specialis forma iuramenti testium, de qua in cap. licet, de testi. ¶ Pars autem, contra quam testes producantur, sit praesens in productione testium, & uideat personas ipsorum testium, quales sint, an sint tales qui non possunt testificari, & faciat protestationes, quod dicere uelit in personas testium & dicta eorum, alias post publicationem attestationum non potest hoc nisi in duobus casibus, uidelicet nisi iuret quod ex malicia hoc non procedit, uel nisi ostendat post publicationem hoc se didicisse, quod obicit in personas, ut in cap. praesentium, de testi. li. 6. & debet ista protestatio fieri tempore productionis testium, ut in cap. ex parte, eod. titu. tamen ista protestatione facta, si testes aliquid

aliquid dixerint, quod est pro protestante, eis de facili non crederetur, ut in alleg. cap. presentium in fin. qualiter tamen hoc intelligitur, ibi notatur. Et ista omnia puta testium receptionem, eorum iuramenta, & partium protestationes, tabellio scribat in actis, de proba. c. quoniam contra falsam.

S P M M A R I V M

uerso, de quo in Specu. de teste, §. nunc tractandum. Et notarius scribat illo modo.

S P M M A R I V M.

- 1 Forma scribendi in actis testium receptiones, eorum iuramenta, & partium protestationes.
- 2 Testis falsus vires offendit personas.
- 3 Testes si super aliquibus articulis omisi fuerint interrogari, de nullo super eisdem sunt requirendi, testium publicatione non obstantibus.
- 4 Examinator prudens & discretus quae circumspicere debeat, ad detegendam testium subornationem, instructionem, & quae alia in testibus falsa timentur.
- 1 Forma responsum testium in actis scribendarum.
- 2 Examinator prudens a quibus cauere debeat in discutiendis testium dictis. & num. 3.
- 4 Causa scientiae & aliae circumstantiae a testibus requirendae, quomodo, & quae in actis redigantur.
- 5 Examinator circumspiciendus quae attendere debeat in testibus, dum examinantur.
- 6 Facillatio, trepidatio, & alia accidentia quae in testibus prepediunt, eius mandato, & quomodo, in scriptis sunt redigenda.
- 7 Testis uacillans nullo modo subornationis indicia faciens, quando, & a quo puniri possit.

CAPITVLVM LXXXVI.

CAPITVLVM LXXXVII.

- 1 Anno tali, die tali, &c. talis actor uel eius procurator coram tali iudice uel tali commissario comparuit. A. & C. testes ibidem apparentes produxit petens eos per dictum dominum iudicem uel commissarium recipi, admitti, & examinari debere. Ex aduerso talis reus, & talis eius procurator ibidem apparens protestabatur expresse, quod in personas testium huiusmodi uellet dicere, uel obicere, seu eos post depositionem opportunam reprobare. praedictus ergo dominus iudex uel commissarius testes praenominatos recepit, qui omnes & singuli tactis euangelii solitam praestiterunt iuramentum &c. Tandem iudex uel commissarius procedendo ad examinationem testium uocabat ad se testes, & singulos sigillatim & secrete examinabat, exemplo d. melch. qui falsos sacerdotes contra infamam productos secrete examinauit, ut habetur daniel. 13. & de no. de testi. c. 1. in glo. non est ita ubi de hoc & dicens ei.
- 2 f. Amice iusticiarius testis tribus est obnoxius personis, scilicet Deo, cuius praesentiam, cum sit ubique, contemnit. Item iudici, quem mentiendo fallit. Item parti innoce, quam falso testimonio laedit, de cri. fal. c. 1. Et quo modo testis, qui ueritatem occultat & dicit mendacium, reus est, quia primò prodesse non uult, secundò nocere desiderat, hoc ibi no. unde cum iuraueris dicere ueritatem, per illud iuramentum obsecro, ut auiam tuam salues, & quod seis de tali negotio, dicas, deinde proponat tibi qualiter inter talem & talem causa uertitur super tali re uel delicto &c. deinde legat uel exponat tibi primum articulum, & super illo testē interroget an sciat eum esse uerum. & si testis eum uerum esse dicat, quærat ab eo de causa scientiae, ex qua causa eum scit esse uerum, & secundum alia interrogatoria, quæ data sunt circa illum articulum, eum diligenter & sigillatim interroget, deinde facta interrogatione, de his, quæ in primo articulo continentur & interrogatoriis circa eum datis, & factis depositionibus & responsonibus per testes ad ea tunc descendat examinatore ad finem articulum, tunc ad tertium.
- 3 & sic de aliis. f. Si uero iudex uel tabellio omitteret aliquem articulum, super quo testes non interrogaret, iterato debent ipsi testes super articulo omisso examinari non obstante publicatione, de testi. c. per tuas. ubi per glo. &c.
- 4 f. Adhibeat tamen cautelam, si uilum fuerit, quod primo querat a teste in genere, quid sciat de tali causa, quæ uertitur inter tales &c. antequam aliquem articulum sibi legat, uel quandoque interroget de ultimis & mediis articulis, istam praeposterationem seruando, ut per hoc facilius apprehendere ualeat, an sit testis subornatus, uel instructus, an non, tamen suadeat ei, nec ipsum inducat, ut aliquid certi dicat, sed querat in genere. nec etiā inducat eum ad dicendum se scire quod credit, uel econ-

- 1 Anno, mense, & die talibus, talis testis iuratus super primo articulo qui sic incipit. Item ponit in primis &c. sibi lecto diligenter & exposito examinatus dixit se articulum ignorare, uel dixit uera esse quæ in ipso articulo continentur. Interrogatus de causa scientiae, seu quomodo sciret, respondit quod interfuit, & ita fieri uidit, & audiuit. Interrogatus de tempore secundum quod interrogatum fuit, respondit quod anno tali, die tali. Item super secundo articulo qui sic incipit. Item ponit &c. sibi lecto & clare exposito dixit, & sic de aliis. Queratur de causis & circumstantiis secundum formam interrogationum, circa quemlibet articulum datorum. & responsones ipsius testis, qualescunque fuerint, redigantur in forma de qua §. dictum est. & sicut a teste, per unum nihil mutando uel detrahendo. f. & diligenter uulgare interpretetur in latinum, & eque, ne scribat dixisse & scem credo, ubi dixit trino, uel econtra, nam taliter posset dicta testis redigere in actis uel in scriptis, quod auferret ius habendi, & sic se sibi ad restitutionem seu satisfactionem obligabit. f. Caueat etiam ne scribat, talis testis dixit per omnia sicut talis primus, uel secundus. sed cuiuslibet testis dictum per se integrum in scriptis redigat, ut no. de uer. signi. c. nihil ob. de quo ibi plene. & aduertendum, quod ubi super secundo articulo principalis testis deponit, examinatore seu tabellio non debet uti his uerbis, uidelicet talis testis requisitus seu interrogatus super articulo tali respondit taliter, sed scribat seu dicat talis iuratus super articulo tali dixit sic. f. Sed ubi de causa scientiae uel circumstantiis extra articulum principalem queritur, tunc his uerbis tabellio scribendo utetur, talis interrogatus seu requisitus, quomodo sciret, uel de tempore, seu de loco, taliter respondit &c. de quo in Specu. de teste, §. nunc tractandum uer. aduerte diligenter. f. Quomodo etiam in examinatione testium quædam consideranda sunt, uidelicet quod sit prudens, expertus, diligens, attentus, & fideliter, & caueat prudenter & discretè attendendo qualitatem & uultum ipsius testis, & quædam circa ipsos testes, uidelicet an sint inimici, consanguinei, infames &c. Et quædam circa dicta, uidelicet an apta causam reddant &c. ponit Gul. in Specu. titu. de teste, §. nunc tractandum. Ut autem hoc plenius pateant, debet etiam examinatore iudex uel commissarius attendere, an testis uacillet, an titubet, seu cum trepidatione loquatur. & si uacillet, debet hoc scribi in actis per tabellionem. f. Sed an tabellio debet hoc scribere ad præceptum iudicis examinatoris &c. etiam si tabellio nihil de dubitatione uel uacillatione prependat, not. de proba. c. quoniam contra falsam. & in Specu. de teste, §. nunc tractandum uer. considerat & sequenti. & dicit ibi quod sic triplici ratione, primò quia iudex habet auctoritatem in examinando testes, sed tabellio solum in scribendo.

Practica Domini Abbatis.

do. secundò, quia iudex est superior, unde sibi magis credendum est. Tertiò, quia tabellio attentus circa scripturam non ita attendere potest circa uariationem, titubationem, ruborem, pallorem, uel uariationem faciei ipsius testis, sicut iudex qui semper potest oculos ad testes habere, ergo sibi magis est credendum. potest tamen tabellio suam conscientiam saluando sic scribere hoc casu, & iudex mihi tabellioni dixit ut scriberem, quòd testis uacillabat, sed scriptura esset efficacior, si adderetur; & sic mihi tamen uidebatur, quòd uacillabat, dummodo rei ueritas sic se habebat, debent etiam quantum possint cum ueritate exprimere uacillationis modum, scilicet talis testis dubitando, uel tremendo, uel sudando præ timore loquebatur, uel pallidus efficiebatur, uel huiusmodi, & hoc teste recedente uel ignorante. ¶ Iu

tus dixit &c. quia assertio seu narratio de præteritis, nec per eam apparet de præsentia iudicis uel partis, contra quam produciuntur, nec dies præstiti iuramenti, de quibus omnibus constare debet, de testi. c. 2. de proba. cap. quoniam. ita dicit Ioan. Andr. m. addi. Specu. de teste. §. sequitur. ¶ Si tamen scriptum reperitur in actis, testem coram iudice iurasse partibus præsentibus, bene præsumitur iurasse ut debuit, scilicet cum tactura euangeliorum, ut etiam dixi supra. per Ioan. Andr. in loco statim allegato, si non appareat testem debuisse iurasse hoc tamen præsumitur. ¶ & debet testis recipi & uenire expensis producentis ut in c. statutum. §. penult. de rescr. lib. 6. nec pars alia pro eo, quia dat interrogatoria, tenetur ad illas contribuere, & tenetur producere illas ministrare testi, antequam iter arripiat ad eundem. ¶ Et quomodo non habetur ratio illarum expensarum, quas testis domi facturus erat, & quomodo soluat etiam expensis pro uectu ra equorum, si conditio personæ testis hoc requirat, etiam si testes habet proprium equum, tractat Ioan. Andr. in addi. Specu. de teste. §. sequitur. ¶ Vtrum autem ualeat depositio testis facta post terminum datum ad probandum, producentium & recipiendum testes, no. in Spec. §. proxi. alle. uer. is quoque cum &c. & ibi late per Ioan. Andr. in addi. Specu. cui huiliter placet distinctio Gulib. posita in primo & secundo membris, saluo eo quod no. in Specu. de dilat. §. i. uer. illud quoque in fin. ¶ Postquam sic producti & examinati testes sunt, si hoc factum est in prima dilatione, & sufficiens est facta productio, proceditur ad publicationem attestacionum, & si non est sufficiens, & producentis petit secundam, uel tertiam dilationem, si iusta causa subest, dabitur cum causæ cognitio ne secundam, uel tertia dilatio, ut supra dictum est, & no. de dilat. cap. 2. de testi. c. in causis, cum si. ¶ Quarta dilatio non dabitur nisi cum quadam solennitate legali. de quo, & qualis sit illa sollemnitas. uide in c. ultra tertiam, de re sti. & ibi plene. Testibus sic productis & examinatis partes renunciant productioni, & possunt attestaciones publicari, uel saltem pars producentis id petat. ¶ Iudex ergo uolens attestaciones publicare, uocabit partes, quia eis absentibus & non uocatis non debet aperire, de re iudi. c. 1. Et maxime habet uocare illam, contra quam sunt productæ, & si uelit aliquid in apertione proteclui. Partibus ergo sic uocatis & presentibus, uel altera per contumaciam absente, pcedit iudex ad publicationem isto modo. quia præcipiet notario quòd legat coram se & partibus publice in iudicio dicta testium, uel ipsemet legat. & si sunt multe uel prolixæ, sufficit unam legere pro omnibus, quo facto iudex dicit, istæ sunt attestaciones in causa tali, habeatis eas publicatas, de quo in Specu. de teste. §. satis uiliter in principi. dicit tamen Ioan. Andr. in additio. ibidem de facto seruari, quòd legitur aliquid de una attestacionum in prim. & de una in progressu, & de una in fin. satis tamen est iudicem pronunciare illas publicatis haberi, & ita committere in partibus istis seruari, & omnia ista per tabellionem rediguntur in actis isto modo.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma seu instructio attestacionum transmittendarum.
- 2 Inuementa qualiter, & quibus presentibus sint a testibus exigenda.
- 3 Testis quando legitime iurasse presumatur.
- 4 Testis cuius expensis uenire & recipi debeat.
- 5 Expense quæ testibus sint rescindende, quando ueniunt pro testimonio perhibendo.
- 6 Testium post terminum ad probandum datum depositio an ualeat.
- 7 Publicatio attestacionum quando fieri debeat.
- 8 Dilationes ad testium productionem quos dari, & quæ in eis dari debent seruari debeant. & num. 9.
- 10 Publicatio attestacionum quibus seruatis fieri debeat.

CAPITVLVM LXXXVIII.

Honorabili ¶ Viro. N. iudici tali salutem in domino, mandatum uestrum mihi iniunctum prout sciendo & exequendo affectu, testes quos talis in causa tali coram me producere uoluit, uel testes mihi per talem nominatos citauit, & ab eis per talem actorem uel talem eius procuratorem in præsentia talis Rei, uel talis procuratoris sui, in poenam contumacie Rei per me ad hoc citati & non comparentis producti iuramentum iuxta morem ipsi omnes & singuli tactis sanctis euangeliiis recepti præstiterunt, ipsosque super articulis actoris secundum interrogatoria ipsius Rei mihi commissam cum diligentia, qua potui, examinari curauit, quorum depositiones per talem notarium in scriptis redactas super sigilli mei impressione inclusas uia cum articulis, in interrogatoriis, citationibus, protestationibus, testium iuramentis, & aliis coram me in negotio huiusmodi actis, factis, & productis, per latorem præsentium, quem ad hoc de utriusque partis consensu tanquam idoneum & fidelem duxi assumendum, uobis remitto. Aliquando ad dicitur illa clausula, & partibus per talem terminum, in quo se coram uobis representare per se uel procuratorem teneantur, assignauit. ¶ & quod in forma dicitur, [De testium iuramentis.] ideo posui, quia iuramenta huiusmodi sunt in actis scribenda, ut tactum est supra. unde non sufficeret ponere in attestacionibus sic, talis testis iura-

S V M M A R I V M.

- 1 Forma scribendi in actis publicationem attestacionum.
- 2 Clausula a partibus attendenda in publicatione attestacionum.
- 3 Renunciatio probationibus, quomodo, & quando pars una possit.
- 4 Testium personæ ex quibus criminibus reprobari possint.
- 5 Testes qui ob suspensionem repelluntur.
- 6 Testes qui ob defectum non admittuntur.
- 7 Testis ut idoneus sit, quæ qualitates requirantur.
- 8 Testes usque quo reprobari possint.
- 9 Exceptio contra testes an proponi & probari debeat ante, uel

uel post publicationem.

- 10 Probationes contra personas testium quo tempore iudex recipias, arbitrio eius est, tribus dumtaxat casibus exceptis.
- 11 Arbitrium iudicis circa testium reprobationem recipiendas probationes, quibus circumstantiis informari debeat.
- 12 Reprobatio testium post eorum dictorum aperturam, in dubio differtur.
- 13 Reprobationes reprobatoriorum testium quos admittantur.
- 14 Criminum testibus obiectorum quando sit facienda specificatio contra cuiuslibet personam. & num. 15.

CAPITVLVM LXXXIX.

- 1 **A**Nno, et die, mense, talibus &c. Talis actor uel talis eius procurator, pro una, & talis reus uel procurator ipsius parte ex altera ad publicandum, uel publicari faciendum, & audiendum dicta testium pro parte actoris productorum citati comparuerunt coram predicto domino iudice sedente pro tribunali, & testibus producendis renunciarunt, ac dicta testium predictorum publicari consenserunt & expresse postulauerunt, ac copiam ipsarum sibi fieri & decerni attestationum huiusmodi petierunt, predictus autem reus terminum ad dicendum contra personas & dicta testium competentem sibi petiit assignari, prefatus ergo dominus iudex attestationes huiusmodi uel partem talem ipsarum attestationum publicè coram se legi fecit, quo facto ipsas attestationes uoluit & pronunciauit pro apertis & publicatis haberi, & copiam ipsis partibus uel earum procuratoribus hoc petentibus fieri & dari decreuit. & tali reo uel eius procuratori talem diem ad dicendum uel obiciendum in personas & dicta testium pro termino assignauit. Vel sic breuiter, lectæ & publicatæ sunt hæc attestationes in præsentia partium uel earum procuratorum consentientium & publicationem fieri petentium, uel in præsentia talis actoris seu sui procuratoris publicationem fieri postulantem in poenam contumacie talis rei ad hoc citari & minime comparentis anno die tali &c. excipitur contra dicta & personas testium die tali.
- 2 Et est notandum quod in renunciatione tali habeatur ista cautela, quod scilicet fiat renunciatio solum productioni testium, non probationi in genere; quia tunc non possent produci instrumenta, quæ alias produci possent usque ad conclusionem causæ, & sic iudicium. cum dilectus. Item quod una partium non renunciet, nisi & alia renunciet, de quo in Spec. de teste. §. ult. uer. Item notandum & uer. fin. per Abb. de testi. in c. de testi. qui alias pars, quæ renunciaisset, posset producere testes ante publicationem. & talis renunciatio admittit facultatem producendi testes super eodem articulo de quo plene in cap. cum uenissent de testi. Attestationibus publicatis solet super eis disputari, ut dicit in cap. in causis de testi. Testes uero quandoque reprobari possunt. Et an hoc liceat, uel quando post publicationem, habetur in capitu. præsentium de testi. lib. 6. Impugnatur etiam ut alias dixi factæ per testes probationes ratione personarum, & etiam ratione dictorum eorum testium. ¶ Videamus de primo, ratione personarum repelluntur testes seu reprobantur aliquando propter crimen, aliquando propter suspicionem, aliquando propter defectum. Propter crimen, ut quia est lator, raptor, peritrus, infamis, uel alias criminolosus, de testi. c. testimonium & c. sicut nobis, cum si. ¶ Propter suspicionem, ut quia est pater, uel consanguineus, uel socius, familiaris, affinis, coniunx, uasallus liberus, uenditor, uel fideiussor eius, qui eum producit, de quo. 4. q. 3. c. h. testes. §. Item testis, de testi. c. in super. & c. cum nunciis, & c. in literis, & plene in Specu. de teste. §. 1. ¶ Propter defectum potest poni exemplum, ut in impubere, de quo tamen in Specu. de teste. §. 1. Item excipi-

tur, scilicet quod est impubes, uel furiosus, uel iudæus, de testi. c. iudæi, & c. licet. & generaliter requiruntur in testibus septem, quæ in his uerbis ponuntur. ¶ Condicio, sexus, ætas, discretio, fama. Et fortuna, fides, in testibus ista requiruntur. Istos uersus ponit glo. in c. 2. de testi. gloss. 2. & in super glo. allegat ad singulas concordantias. Iudex ergo facta publicatione assignabit partibus terminum, infra quem recipiant copiam attestationum, quia copia facere tenetur iudex, de probatio. cap. quoniam contra. & originalia debet iudex uel tabellio apud se retinere, ut ibi not. ¶ deinde copia habita per partes, iudex dabit aliquem terminum reo, infra quem testes actoris, si potest repellat; & post istum terminum non audietur reprobatio, de probat. cap. licet, de quo etiam in Specu. de teste. §. publicatis. ¶ Quandoque tamen ante publicationem attestationum testes reprobantur, & repelluntur, de quo, uidelicet an exceptio contra testes proponi debeat, & probari ante publicationem attestationum, uel an post fieri possit, magna est diuersitas inter doct. tenetur tamen conclusiue, quod exceptio legitima, quæ opponitur contra testes, semper a principio sit facienda. & iudex non recipiens, grauaret, & esset locus appellationi.

- 10 ¶ Sed an recipere debet statim probationes super tali exceptione, uel hoc differat usque post publicationem, stat in arbitrio iudicis. Ab isto excipiuntur tres casus, de quibus in cap. ex parte adde de testi. in gloss. huiusmodi & super ea. ¶ Et iudex in tali arbitratione debet aduertere plura, uidelicet an illud, de quo excipitur, habeat eandem æquitatem cum predictis casibus exceptis, ut sic ex eadem æquitate probationes prius recipiant. Item, an sit publicum quod excipitur. Item, an habeant probationes. Item, an sit præsumptio contra excipientem, quod faciat hoc causa differendi. & secundum huiusmodi & alias diuersas circumstantias facti uidebit iudex, an expediat prius recipere testes reprobatorios, uel non.
- 12 ¶ In dubio tamen differatur reprobatio, de quo in cap. ex parte. supra allega. ut ibi per Io. in Andr. super prædicta glo. & ita est in arbitrio rei opponere exceptionem contra testes a principio, uel illam differre ad tempus disputationum, dummodo de hoc ante protestetur iuxta dispositionem cap. præsentium de testi. Sed in arbitrio iudicis est regulariter probationes huiusmodi exceptionum statim recipere, uel ipsas in tempus prædictum differre, dummodo attentis facti circumstantiis bene arbitretur. Et dicitur regulariter, quia in tribus casibus probationes statim admittuntur, ut supra patet. ¶ Et si post reprobationem testium reprobatoriorum inducuntur testes reprobatorii, isti testes reprobatorii possunt per testes alios reprobari, sed ulterius non admittitur reprobatio, ut est casus in c. licet il. 3. de testi. & de hoc datur uersus. In testem testis, & in hunc, sed non datur ul.
- 14 tra. ¶ Et in exceptione contra testes, quando reprobantur prætextu criminis, debet fieri specificatio criminis contra cuiuslibet personam, ut in cap. præsentium, de testi. lib. 6. ¶ exceptio tamen bene admittitur siue tali specificatione. & tunc debet fieri specificatio ante testium receptionem, ut ibi super glo. no. de qua autem specificatione intelligitur, uide ibidem in gloss. non esse, & super ea. & sequitur forma exceptionis contra personas testium.

SYMMARIUM

- 1 Excipiendi contra personas testium forma.
- 2 Testes corruptos fuisse an probati sufficiat, an falsitas in eorum dictis simul requiratur. & num. 3.
- 4 Exceptiones contra testes quos sint.
- 5 Testis uirum puniatur ob crimen contra eum in modum exceptionis obiectum.

Practica Domini Abbatis.

CAPITVLVM XC.

Forma ꝛ nõ exceptionis contra personas testium sic potest poni. Excipiendo contra testes per talem productos coram uobis honorabili uiro domino iudice in causa, quæ inter talem actorem ex una, & talem reum parte ex altera super re tali uel debito uertitur, pro curatorio nomine procurator prædicti Rei dicit, quod testes huiusmodi attestacionum contra ipsum Reum non sunt admittendi, sed a testificandi officio seu actu excludendi & repellendi. Vel dicit, quod testes tales. A. B. C. iuxta ordinem & numerum testium non sunt admittendi, nec computandi, nec eis seu eorum dictis dari debet fides uel adhiberi, nec dicta eorum in aliquo sunt sequenda, sed tanquam morbosa & infecta reprobanda & relinquenda ex eo, quod talis testis fuit tempore depositionis peritus. nam alias in tali causa coram tali iudice inductus in tellem deierauit, uel de periurio est conuictus. Item quod talis erat tempore depositionis adulter, & de hoc confessus uel condemnatus, uel hoc potest probari, ut de testi. c. super eo. Item talis testis pretio corruptus falsum testimonium dixerit in huiusmodi causa. nam cum deposuit me tali die contraxisse Auione, ego eadem die fui Parisii. Item talis & talis sunt leui opinionis, & suspecti uite, & tales quod eorum dictis dari uel fides adhiberi in iudicio uel extra non consuevit. Quare petit huiusmodi exceptiones admitti, & probationes super eis recipi. uel ipsis legitime probatis pro parte sua sententiam absolutionis ferri.

¶ Verum autem sufficiat obicere & probare, quod testes corrupti fuerint, uel an cum hoc exigatur probatio falsitatis dicti ipsius testis. uo. in c. sicut nubes, de testi. nam si excipitur ante sententiam, sufficit probare corruptionem, cum per hoc probentur criminosi. & idem post sententiam in causa appellationis, uel alias in casu ubi sententia non habet effectum rei indicatæ, no. in d. cap. sicut nobis. ¶ Sed ubi sententia transiit in rem iudicatam, tunc oportet probare falsitatem. imo tunc etiam addi debet, quod index in sententiando fuit dicta testium corruptorum sequutus per iura quæ allegantur in d. c. licet, in 2. glo. ¶ & ibi ex text. Abb. colligit sex exceptiones contra testes. Prima de conditione. Secunda de singularitate. Tertia de mala fama. Quarta de leui opi. Quinta de falsitate. Sexta de corruptione. Iste tamen exceptiones nõ omnes directe procedunt contra personas, sed aliquæ respiciunt dicta testium. ¶ Verum autem testis puniatur propter crimen sic in modum exceptionis obiectum, ut a testimonio repellatur, probatum contra eum, legitur & no. de or. cog. c. 2. Et ita habemus, quomodo probationes per testes reprobantur ratione personarum.

S V M M A R I V M.

- 1 Testium attestaciones, quæ alias non ualerent, contra quem uero consensus uerificentur.
- 2 Aduocati partium tan suorum testium dictis, quam aduersæ partis attestacionibus, quas inscriptiones affigere debent, ut partes suas tueri, & contrarias reprobare facilius possint.

CAPITVLVM XCI.

Videamus ergo nunc quomodo dicta testium reprobantur & impugnantur ꝛ quia attestaciones, quæ alias non ualerent, possent per consensum partium etiam tacitum contra partem citatam ratificari, de quo not. de testi. cap. cum causam, super glo. 2. quia nisi. ¶ Unde aduertendum, quod habita copia attestacionum aduocati partium in aliquibus partibus faciunt rubricam, ut ipsi uel iudex facilius ad indaginem ueritatis

perueniant, de istis rubricis, qualiter sint faciendæ. tractat Guli. in Specu. de teste. §. publicatis. uidebit enim caudicibus utriusque partis depositiones testium, & adnecat an articuli sint plene probati, uel non. unde aduocatus illius, qui producit testes, signet articulum per crucem, uel literam, uel aliud signum. & ibi per dicta testium alienius probatur idem articulus, ponat idem signum uel literam eandem in margine circa eadem dicta. & ubi alii testes cum eo concordant, faciant idem, ita uidelicet quod secundum pluralitatem & diuersitatem articulorum diuersificet etiam literas uel signa. ut per signorum uel literarum diuersitatem appareat, qui articuli, quæ dicta sunt probati, ac ubi, & in quibus testes concordant. posset enim poni circa primum articulum. A. circa secundum. B. & sic de aliis. & ubi per dicta aliquius testis probatus est primus articulus, ibi etiam in margine ponatur. A. ubi uero probatus est secundus, ponatur. B. & sic de aliis. E contra aduocatus rei, contra quæ testes producti sunt uidere habet & designare per huiusmodi signa uel similia discordantias, & contrarietates dictorum testium, quod habeat eas in parato, ut facilius & clarius possit ipsa dicta impugare, de quo plenius in Spe. de teste. §. publicatis. Iste tamen rubricæ raro sunt in istis partibus.

S V M M A R I V M

- 1 Exceptionis contra dicta testium quæ, ex quibus causis, & quomodo formari possint.

CAPITVLVM XCII.

Possunt ꝛ tamen sic formari exceptiones contra dicta testium. Procurator procuratorio nomine talis Rei excipiendo contra dicta testium præsentorum productorum pro parte talis actoris in causa, quam mouet tali reo prædicto, eorum nobis honorabili uiro domino iudice & c. proponit & dicit, quod ipsa dicta testium seu testimonia prætexta sunt singularia, obfusa, dubia, & incerta. & testes ipsi narii sunt, & in dictis suis uacillant, & negatiuam aliter & probare intendunt, nec causas dictorum suorum seu scientiarum suarum reddunt requisiti, uel reddunt malas, insufficientes, & ineptas responsiones, & alias non probant id, ad quod probandum sunt inducti, sibi que in dictis suis euidenter contradicunt. Item dicta ipsorum sunt nulla & inualida ex eo, quia minime iurauerunt, uel deposuerunt non iurati, uel parte non citata nec præsentate iurauerunt, uel deposuerunt super non iuratis. uel quia deposuerunt de scientia in tempore, in quo nondum natus erat testis. quare eiectionis & minime acceptis huiusmodi testium dictis, nullis, & inualidis, petit procurator prædictus in causa concludere, & se ab actoris impetitione absolui, ac ipsum actorem in expensis litis sibi condemnari.

S V M M A R I V M

- 1 Exceptiones contra dicta testium quæ sint, quæ probatione extrinseca non egeant.
- 2 Testes in quibus concordare debeant, alias nariando non probent.
- 3 Exceptiones contra dicta testium quæ extrinsecam probationem requirant.
- 4 Exceptiones contra dicta testium quæ transferant onus probandi in producentem.
- 5 Opponentis contra testes quando incumbat onus probandi opposita.

Falsitas

- 6 Falsitas & corruptio simul, directe, & indirecte, testibus opponi potest.
- 7 Falsitas directe quibus casibus contra testes, licet raro, post publicationem procedat. & num. 8.
- 8 Falsitas indirectam opponens testibus, quibus casibus admittatur, & quibus non.

CAPITVLVM XCIII.

Istarum exceptionum aliquæ putatres habentur in cap. cum ecclesia lucina de causa poss. & proprie. Alique etiam ex c. licet, de probat. Item aliquæ ex c. 2. & c. uis. & c. nuper, de test. Item aliquæ istarum exceptionum non indigent probatione, sed veritas uel falsitas earum patet ex ipsis dictis, sufficit ergo sola allegatio & ostensio dictorum, nec uenit probatio facti in exceptione de singularitate, non redictionis causæ, uaria tionis, contrarietatis, & huiusmodi. In quibus autem debeant concordare no. de testi. c. 2. Et datur per Inno. uersus. Res, personæ, gradus, locus, hæc sunt consona, tempus. In his uariando impediunt fidem & substantiam. Aliæ requirunt probationem, puta ut cum opponitur de nullitate. & aliquando incumbit probatio producendi testes ex causis antedictis, ut quod iurati deposuerunt, uel quod pars fuit citata &c. Aliquando uero opponenti seu excipienti, ut si dicant testis corruptus, uel falsum dixisse, de quo etiam per Io. m. And. in addit. Specu. de testi. s. publicatis, l. apus alleg. Et aduertendum, quod aliquando opponitur de falsitate cum corruptione, aliquando de sola corruptione. Item aliquando solum de falsitate, & hoc aliquando directe, aliquando indirecte. Falsitas directa raro procedit post publicationem, nisi ex culpa iudicis non facientis fieri debitam specificationem, de quo per Io. m. And. in addit. Specu. in loco proxime alleg. Falsitas indirecta posset post publicationem & apertionem per testes probari, ut in c. ex tenore de testi. & gl. c. test. de test. ubi de hoc, sed tñ falsitas directa admittitur post aperturam pp obliuionē debitæ specificationis articulo. ut s. dictum est, licet & indirecta probatio falsitatis excluditur post publicationem factam propter specificationē habitam, ut ibi post Inn. scripte Io. And. nam si in articulis locum & tempus testes bene expresserunt, bene admittitur post publicationem probatio falsitatis dictorum testium indirecta. Item si in articulis locus, & tempus, fuissent declarati, quia tunc post aperturam uolens etiam indirecte probare contrarium non audiretur per clement. 2. de test. Super ista ergo probatione indirecta falsitatis dictorum testium posset licet formari exceptio.

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptionis forma super indirecta probatione falsitatis dictorum testium.
- 2 Concordia testium ubi fieri potest, non admittitur exceptio contrarietatis, & de modo concordandi uide remissi.
- 3 Testis dictum quando corruat, aut suspicetur, licet nullam sui dicti causam reddiderit, aut malam, uel ineptam.
- 4 Index non interrogans testes de causa scientiæ, an teneantur parti ad interesse.
- 5 Causam scientiæ quomodo, & quam, teneatur testis dicere.

CAPITVLVM XCIII.

Excipiendo proponit & dicit procurator talis Rei contra dicta testium talis actoris, quod testes huiusmodi falsum tulerunt testimonium, uñ ad eorū huiusmodi dictum falsum ipse reus non est condemnandus;

dixerunt enim ipsum reum tali die in oppido montificati cum actore talem contractum celebrasse, & ipse reus eodem die fuit in ciuitate ineldensi. unde ipsum tñc in oppido montificati personaliter, ut testes expriment, fuisse, est impossibile. quod per tales idoneos testes probare est paratus. Quare petit &c. Quod autem supra dicitur de excipiendo de contrarietate testium, hoc stat, quando dicta testium non possent reduci ad concordiam; alias si fieri potest, semper testium dicta sunt concordanda propter odium periuuii, & per quem modum hoc fieri potest, legitur & no. in c. cum tu. & in cap. cum nostra de testi. & ibi glo. Et quando excipietur quod non redunt causam scientiæ, sciendum quod testis, qui interrogatus est de causa scientiæ & causam non reddit, non ualet eius dictum, & idem si reddit malam uel ineptam, de testi. cap. cum causam. Si non est talis testis interrogatus de causa, tunc si data sunt per partem aliqua interrogatoria, idem est, quod supra. & ibi not. in c. presentium de testi. lib. 6. Si uero non sunt data interrogatoria, tunc dicunt aliqui quod bene ualet dictum testis, de quo in c. cum causam, de testi. Dicunt tamen quidam, quod iudex non querens de causa tenetur parti ad interesse, per l. si quando. C. de testi. in si. quod alii restringunt, ubi est uocabilis negligentia, quod putat Io. m. And. uerum in loro pernitentia, si causa non expressa parti nocuisset, sed in iudiciali petitio non haberet effectum, uisi ipse reus confiteretur, de quo per eundem in Specu. de teste. c. 1. Et intelligitur de causa scientiæ, scilicet quomodo scit illud, quod dicit, & non de causa actus illius de quo deposuit quia de illo non tenetur dicere, quamuis de illo posset interrogari, de renuncia. cap. super hoc. Et istas exceptiones contra personas & dicta testium tabellio registrabit in actis hoc modo.

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptiones contra personas & dicta testium in actis redigendi forma.
- 2 Exceptionibus contra personas uel dicta testium quomodo replacari possit.
- 3 Probationum quot sint modi, sine species.
- 4 Testium probatione deficiente, cui & quando liceat recurrere ad instrumenta.
- 5 Instrumentum quid sit, quot eorum species, quibus & qualiter es fides adhibetur, & quomodo quis ne impugnentur.
- 6 Instrumentum si contra aliquem produciatur, quid is agere habeat, ne illud approbare uideatur.
- 7 Exceptiones fundatæ iam aduersarij in iustantione, peremptorias opponens, & in earum probatione deficiens, quibus pænis sit puniendus, & num. 9.
- 8 Excipiens, & in eius probatione deficiens, quomodo pænis c. suam de do. & contr. effugiat.

CAPITVLVM XCV.

Anno tali die tali coparentibus coram tali iudice tali actore uel eius procuratore ex una, & tali reo uel tali eius procuratore ex altera partibus, prædictus reus uel eius procurator exceptiones contra personas & dicta testium actoris exhibuit infra scriptas. Ex aduerso ipse actor uel eius procurator copiam ipsarum per iudicem sibi decerni & fieri, ac terminum competentem ad respondendum, seu ad replicandum contra eas, si forte sibi competierit, assignari postulat. Præfatus ergo iudex copiam petitam actori dandam decreuit, & diem talem ad dicendum contra exceptiones prædictas sibi pro termino præfixit. Actum et cætera. Vel sic breuiter scribat tabellio in Practica Domini Abbatis. C 4 fine

Practica Domini Abbatis.

sine exceptionum. Istis exceptionibus per talem exhibitis, anno tali, die tali, in praesentia talis Rei vel sui procuratoris contradicetur seu replicabitur die tali &c. ¶ Contra autem illas exceptiones Rei factas contra personas, vel dicta testium, possit replicare, videlicet dicere testem criminiosum fuisse de crimine emendatum, ergo in civili causa admittendum &c. de testi. cap. testimonium. Infamem refutatum fuisse famam, de re indica. c. cum te, vel dicendo absentem citatum ad videndum iurare. Et ista forma replicationis patet ex superioribus. ¶ Et quia plures sunt modi probandi, seu species probationum, de quibus not. in c. cum ad sedem de reslita. ipolia. in glo. nota. quatuor & super ea, & in Spec. de proba. §. incedendum autem. videlicet per testes, per instrumenta, per evidenciam facti, per presumptionem, per famam, per delationem iuramentum. ¶ Si actoris intentio non est probata per testes, potest recurrere ad instrumenta, si habet illa & producere ante conclusionem causae, etiam post publicationem testium, de si. instr. c. cum dilectus. nisi datus esset & ipsis terminis a iudice ad illa producenda, post quem super productione non audiretur in illa instantia, de quo not. ibi, & in Spec. de dila. §. videndum. ver. quid si datus, & plenius in cle. sape de iur. sig. eo salvo quod dicit gl. in verbo obstante ibi, ubi ergo. ¶ Quid autem sit instrumentum, & quot sunt species instrumentorum, & quibus adhibeatur fides, & qualiter, & quae scripturae producantur in iudicio impugnentur, & de aliis, circa hoc plene in Spec. de instr. ed. per totum. ¶ Et videat pars, contra quam producit instrumentum, quod copiam eius petat, & terminum ad impugnandum illam, in termino si poterit impugnet, quia alias eo ipso quod instrumentum publicum fuerit productum, & adversarius nil opponens tacuit, videtur ipsum approbasse, de offi. dele. c. gratianus. not. Host. in c. quoniam contra falsam, de probat. & ibi etiam plene no. quomodo instrumentum debet redigi in actis, vel principium, vel finis, ponendo tamen tantum de tenore, & cessit a quoque &c. de quo in c. contingit, de fid. instrum. & ibi plene. ¶ Si igitur actor probavit intentionem suam per testes vel instrumenta, reus si habet peremptorias exceptiones, opponat eas. videat tamen, quod ipsas probet, quia si fundata actoris intentio ne reus opponat peremptorias & in eius deficiat probatione, condemnabitur actori in expensis quas fecit, postquam reus recepit inducias; & si alias non est solvendo, est ad arbitrium iudicis puniendus. Ita est provisio decre. finem de do. & continua. ¶ Si tamen eas multo incontinenti probare, licet sibi deficiat probatio, non est locus poenae, ut ibi nota. ¶ Debent ergo duo concurrere ad hoc ut excipiens patiatur hanc poenam, scilicet quod fundata sit actoris intentio, & non incontinenti reus assumat onus probandi, ut ibi nota. Potest ergo reus opponere exceptionem rei iudicatae, vel irrefutatae. & formas illas habetis supra, vel potest excipere de pacto de non petendo, vel de praescriptione, vel solutione debiti facta, sub hac forma.

S V M M A R I V M.

- 1 Praescriptionis contra actoris intentionem opponenda forma.

CAPITVLVM XCVI.

1 **C**oram vobis Honorabili viro domino iudice &c. procurator procuratorio nomine talis proponit excipiendo ad intentionem actoris talis perimendam seu elidendam, & dicit quod ipse reus domini talem, quam actor ab eo vendicat, possidet episcopice annis 30. & ultra eam continue possedit, & praescripsit bona fide, quare petit ipsum reum ab in petitione actoris

absolui per vestram diffinitivam sententiam, & eundem actorem sibi in expensis litis condemnari legitimis. Vel sic in exceptione solutionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Solutionis excipienda forma.
- 2 Reus excipiendo licet sit actor, aliquas tamen tenetur exceptiones probare, & aliquas non. & no. 3.
- 3 Reus exceptionem non probans, actor tamen non obtinebit, nisi suam intentionem probabit.
- 5 Rei advocatus a quibus cavere debeat formando exceptiones.

CAPITVLVM XCVII.

1 **C**oram nobis &c. Ad elidendam, & efficaciter perimendam talis actoris intentionem procurator talis Rei proponit & dicit excipiendo, quod etiam si debitum praetensum per ipsum actorem a praedicto reo positum esset legitime & sufficienter probatum, ipse tamen reus de eodem debito praetenso illud sibi numerando realiter & in pecunia numerata persolvendo satisfecit, eum autem solutione eius quod debetur, omnis obligatio sit sublata. Idcirco praedictus procurator nomine quo supra petit &c. ut in praecedenti forma. & sic de aliis exceptionibus. ¶ Et notandum quod reus exceptionem peremptoriam per eum oblatam vel propositam probare debet, quia in excipiendo reus fit actor, & ita transfertur in eum onus probandi, ff. de exceptionibus l. 3. & in l. in exceptionibus, ff. de probatio. saltem regulariter, quia in certis casibus non probatur excipiens, sed actor ut in exceptione non numerata pecuniae, vel dotis, de quo etiam in Spec. de exceptio. §. inso. ¶ Si autem non probat eam reus, ex illo non obtinebit actor, nisi probet intentionem suam, de exceptio. cap. cum venerabilis, de quo etiam in Spec. de exceptio. §. inso. vel similitud quoque. ¶ Et diligenter advertat advocatus Rei, quibus verbis utatur in excipienda exceptione, de quo in Spec. §. prox. alleg. Et tabello registrando huiusmodi actum exceptionis peremptoriae opposita scribat hoc modo.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma scribendi in actis exhibitionem exceptionum peremptoriae cum petitione actoris.

CAPITVLVM XCVIII.

1 **C**omparuit in iudicio coram tali iudice anno tali talis reus, vel talis procurator suus, & infra scriptam peremptoriam obtulit exceptionem. Ex adverso iudice adhuc pro tribunali sedente talis actor vel talis procurator eius comparens, copiam istarum exceptionum sibi decerni per iudicem & fieri petit, ac competentem terminum ad dicendum contra easdem seu replicandum assignari. Cui praedictus iudex copiam huiusmodi exceptionum decrevit, & talem diem ei statuit ad dicendum seu replicandum contra easdem, si no lucrit, acta &c. Vel sic. Exhibitis his exceptionibus per talem reum, vel talem eius procuratorem in praesentia talis actoris, vel sui procuratoris anno tali die, replicabitur die tali. Si autem in termino sic dato actori ad replicandum, actor nullam opponat replicationem, quia forte non habet, & sic admittitur exceptio rei, ad probandum dabit reus articulos de materia huiusmodi exceptionis suae, & illos probabit, si poterit, per testes, vel instrumenta.

S V M M A R I V M

- 1 Renunciare probationibus an, quando, & quomodo partes debeat.
- 2 Renunciare probationibus quando altera partium non uult, que partes sint iudicis.
- 3 Renunciare probationibus, & concludere in causa, an idem sit.
- 4 Renunciatio probationum quid continere debeat.

CAPITVLVM XCIX.

- P**ostquam t. ante, ut pramissum est, in causa processum est, ut quia hic est contestata, iuramentum calumniarum pramissum, dati sunt articuli, & positiones, & depositiones testium & responsiones facte, probationes testium, uel instrumentorum inducte, exceptiones opposite, replicationes formate, & duplicationes subsecute, cum partes non habeant quid ulterius in causa proponant, ulterioribus proponendis renunciant, & postulant in causis concludi. & ista omnia sunt in actis redigenda de probat. c. quoniam. t. & si una pars renunciat seu uelit renunciare, & alia dicit quod adhuc habet aliquam proponere, quare dicit quod non uult renunciare, tunc iudex assignabit ei terminum competentem. j. quem proponat quicquid uelit, de quo in Spec. de renun. in prin. t. & uidetur aliquibus, quod id sit renunciare & concludere, & hoc tenet Gof. de cau. pos. c. passio. tamen text. & Innoc. in c. quoniam de proba. ponunt illa, ut dicitur. & quod eorum quodlibet sit actus per se tenet. Gal. in Spec. de renun. & conclud. in uerfic. & not. in sic potest dici, quod per renunciationem renuncietur probationibus & allegationibus factis, per conclusionem in iudicium renunciatio allegationum iurium. t. Dicit tamen. Ioan. And. in ad. Specul. in loco prealle. quod in renunciationibus huiusmodi sunt ponenda uerba, & illa ius cause, & consuetudo fori, quia si sit renunciatio allegationum & omnium probabiliu, certum est quod ista renunciatio est conclusio, ut not. in c. cum dilectus de fide instrumenti. in gloss. 2. Et idem parat ipse si nati renunciatio allegationum iuris & facti, & hoc quando status causę patitur concludi. Idem si habet consuetudo fori uerbum allegationum comprehendere ius & factu, & per illud solum concludi, & tunc renunciat allegationibus, & per hoc etiam intelligitur conclusum, de quo in cle. sepe de uerbor. signif. Potest ergo sic registrari in actis renunciatio & conclusio per tabellionem.

S V M M A R I V M

- 1 Conclusionis in causa apud acta registrande forma.
- 2 Conclusionis in causa facta, probationi amplius non est locus.
- 3 Index, postquam in causa conclusum est, quas interrogations & quomodo facere poterit.
- 4 Allegationes iuris quomodo sint faciende.

CAPITVLVM C.

- A**nno t. tali, die tali, constitutis coram tali iudice partibus predictis, puta tali actore, & tali reo, uel eorum procuratoribus, allegationibus ulterioribus mutuo renunciauimus, petentes concludi in causa eadem, in qua etiam in quantum in eis erat conclusum. unde iudex predictus huiusmodi renunciationem admittendo in ipsa causa cum eisdem partibus, uel eorum procuratoribus, ut praefertur, concludentibus, & concludi petentibus, & uolentibus, conclusit, & habere uoluit pro concluso &c. actum &c. t. Facta conclusione in causa amplius probationi non est locus, etiam per instrumenta, ut in d. c. cum dilectus, de sine instrumento.
- 3 Index tamen ex officio interrogare potest post conclusionem de facto, si aliquod dubitationis fuerit, ut in cap. cum Ioannes, eodem titul. sed hoc index non faciet ad petitionem partis, ut ibi not. & in cap. in praesentia, de prob. in si. gl. 4. & c. per tuas, de testi. t. Quomodo autem

fiant allegationes iuris, tractat Gal. in Spec. de dispu. & alleg. per totum. Et sic est finis de secunda parte principali ordinis iudiciarii.

S V M M A R I V M

- 1 Interlocutoria sententia super quibus in causa emergentibus sit ferenda, & nu. 4.
- 2 Emergens, uel incidens, quid sit.
- 3 Interlocutoria sententia qua sit.

CAPITVLVM CI.

- A**ntequam ueniamus ad tertiam partem, scilicet de sententia & aliis, quae eam sequuntur, quoniam aliquando aliqua emergunt in lite, seu in causa, super quibus iudex habet interlocui, nam licet super incidenti non sit necesse pronunciare, tamen super emergenti est pronunciandum, ut not. de ordin. cog. capit. 1.
- 2 Et quid sit incidens, uel emergens, ibi not. & ideo de interlocutoriiis loquimur. t. Et quae sententia sit interlocutoria, not. in cle. unica de sequest. pos. in 5. gloss. & uide not. in c. 1. de ap. li. 5. t. Super exceptionibus dilatoriis, uidelicet an libellus sit offerendus, uel non, uel an ei sit respondendum, uel an causa sit tradenda coram ipso iudice, uel non, uel utrum dilatio petita, sit concedenda, uel non. & utrum excommunicationis exceptio opposita contra actorem, sit probata, uel non. & sic de aliis exceptionibus iudex pronuntiabit interloquendo sub hac forma.

S V M M A R I V M

- 1 Sententia interlocutoria de forma.
- 2 Interlocutoria sententia super quibus ferat r.
- 3 Interlocutoria qua, & quo ad quos transseant in rem iudicam.
- 4 Interlocutoria iudex quas, & quomodo mutare possit.

CAPITVLVM CII.

- D**iceamus, t. Index &c. Cum in tali causa, quae inter talem actorem ex una, & talem reum B. & super re uel debito tali parte ex altera, in iudicio coram nobis pro parte predicti Rei oblata fuit exceptio talis &c. uel talis dilatio petita, uel fuerit opposita excipiendo libello sibi per actorem oblato non esse respondendum, uel actorem ab egendo repellendum pro eo quod maioris esset excommunicationis vinculo innodatus &c. uel nobis in hac causa non competere iurisdictionem, pro eo quod tempore impetrationis rescripti ipse impetrans fuit maioris excommunicationis sententia innodatus, uel ligatus. Nos iuris & diligenter consideratis si per hac parte hinc inde coram nobis pro ductis, propositis, & allegatis habito etiam consilio cum petitis pronunciamus, decernimus, & declaramus, praedictam exceptionem admittendam non esse, seu ea non obstante in causa huiusmodi ad ulteriora procedendum fore, ac per nos ac coram nobis procedi debere. Vel sic, si est legitima exceptio, dicimus & pronunciamus ipsam exceptionem esse admittendam & admissum actorem propter excommunicationis vinculum ab egendo excludendum & repellendum fore, & excludimus seu repellimus, seu obstante praedicta exceptione iurisdictione & cognitionem huiusmodi non competisse neque competere, seu libello praedicto per ipsum reum respondendum non esse, sed eundem reum ab instantia iudici, fore absoluentum & absoluiimus. & ipsum actorem sibi in expensis legitimis condemnauimus, taxationem nobis in potestatem remanentes, & tunc in fine interlocutorie tabellio subscribat illo modo. Lecta est & lara haec interlocutoria anno tali, die tali, & in praesentia ipsarum partium uel procuratorum, praesentibus testibus. A. B. C. Et de istis & de. Ius interlocutoriarum formis uide in Spec. de excep. in 5. uiso. t. & est interlocutoria, quae fertur inter principium causa & sententiam, non super principali sed super incidentibus questionibus, uel emergentibus

Practica Domini Abbatis.

3 de ap. c. significantibus de testi. c. significant. f. & transit interlocutoria in rem iudicatam quo ad partem, si ab ea infra decem dies non fuerit appellatum, ut in c. cum dilectus in fin. de elect. & in c. cum dilecti de appel. sed non quo ad iudicem, quoniam quando cūque posset eam renocare, etiam post 10. dies, de quo tamen dicendum est, ut plene not. in c. cum cessante, de appel. ubi distinguuntur tres species interlocutoriarum, quia quædam interlocutorie preparant vel ordinant litem, quædam uero emergentia seu incidentia in lite decidunt, quædam aliquid restituunt, vel dari, vel non dari, vel fieri, vel non fieri, vel aliquid equipollens, inbent. f. Concludendo tamen ibi tenent doct. quod omnis interlocutoria mutari potest ex causa, sine causa non, maxime post 10. dies siue uoluntate partis, pro qua lata est, unde si iudex sine causa iusta interlocutoriam reuocat, poterit appellari. Formas autem diuersas reuocationis interlocutoriarum ponit Gul. in Spe. de excep. §. uiso. quia potest sic dicere iudex.

S P M M A R I V M

- 1 Forma reuocationis interlocutorie.
- 2 Reuocatio interlocutorie nec dubia, nec conditionalis, nec incerta esse debet, & quare.
- 3 Reuocandi interlocutoriam forma secundum Gul. de Can.
- 4 Reuocandi interlocutoriam forma tradita per gloss. in c. cum cessante, de app. quibus rationibus reprobat.
- 5 Reuocandi interlocutoriam forma in adia ab Host.
- 6 Appellans non tenetur parere iudici a quo in eo, propter quod appellauit.

CAPITVLVM CIII.

1 **N**os talis f. iudex &c. quia in causa tali &c. pridem super tali exceptione per talem reum opposita pronunciamus interloquendo eandem exceptionem non esse admittendam, uel quia cōtra talem sic processimus &c. Habito postmodum consilio peritorum inuenimus nos ipsam grauasse uel indebite contra eum processisse, ideoque usi consilio sumus interloquoriam ipsam uel processum huiusmodi expresse, reuocamus. [Quidam tamen iudices erubescunt facium suum renocare sic dicunt. Nos talis iudex &c. si te talem in aliqua grauauimus, illud renocamus. sed talis reuocatio dubia est, conditionalis, & incerta, & non admittenda. unde appellans non obstante tali reuocatione nihilominus insillere potest executioni suæ appellationis, si pura non sit reuocatio. f. Quidam etiam iudices sic dicunt. Frater si te grauauimus in aliquo, sumus parati reuocare illud de consilio prudentium & sapientium, & prafigimus tibi talem terminum ad comparandum, infra quem uolumus plenius deliberare. & dicit Gul. ubi supra quod hæc forma probatur in cap. ad apostolicæ de re iudica. l. i. r. 6. uer. eratque parata. f. & glo. in c. cum cessante de appel. dat aliam formam interlocutorie reuocationis grauauimus. ut si iudex dicat non credo te grauasse, sed si grauauit te in aliquo, illud reuoco. Sed ista forma, quæ duo membra continet, quo ad utrumque non est sana. quia in princ. docet mentiri, quia potest esse, quod iudex contrarium credat, & propter tales cautelas uel doctrinas uisendum est, quod not. Gul. in Specul. de excep. §. penult. in ult. col. Quo ad secundum membrum, est conditionalis, & incerta, ut supra dixi. f. inde Host. dat talem formam, uidelicet ut sic dicat iudex ad eum, contra quem lata est sententia interlocutoria. Tu dicis te grauatum per talem interlocutoriam, quod non confiteor, ergo tamen reuoco me satisfaciens uoluntati, ne de iure saltem cōqueri possit. Et similis alia forma traditur in c. nisi specialis de auctoritate & usupal. & quod dicit iudex in reuocatione, [Quod non confiteor,] caute dicit. quia per hoc non sequitur, quod neget te grauasse. f. Et alii iudices consueuerunt statuere terminum appellandi ad docendum de

grauamine. sed ad hoc ipse appellans non tenetur. de quo in c. si a iudice, de appel. l. i. r. 6. & sic est finis secundæ partis. sequitur tertia pars de sententia diffinitiuâ.

S P M M A R I V M

- 1 Sententia diffinitiuâ est tertia pars ordinis iudicarij.
- 2 Sententia diffinitiuâ quid sit.
- 3 Sententia diffinitiuâ an de actis esse debeat.
- 4 Sententia diffinitiuâ quibus presentibus, uel saltem citatis contumaciis sit ferenda.
- 5 Sententia diffinitiuâ in termino citationis non lata, an sine alia citatione posset ualide feratur.
- 6 Sententia diffinitiuâ si continet eum, contra quem lata est, fuisse citatum, an ei feratur in hoc, & an & quomodo contraria admittatur probatio.
- 7 Sententia presens an presumatur condemnatus, si aliquid in ea non exprimitur.

CAPITVLVM CIIII.

1 **N**unc uideamus de tertia parte ordinis iudicarij scilicet de sententia, & illis quæ consequuntur. & Gul. in Specul. de sentent. prola. in princ. definiendo sententiam dicit, quod sententia est iudicialis diffinitio controuersie finem imponens, condemnationem, uel absolutionem continens. Dicitur enim sententia iudicialis diffinitio controuersie, ut in l. i. ff. de re iud. & debet continere condemnationem, uel absolutionem, de accu. c. illa. ubi de hoc in ultim. gloss. uel aliquid quod tantum ualeat de uerbis signific. c. in his. f. Verum ante sententia diffinitiuâ sit de actis causæ, ita quod conuinceretur inter acta, tractat Ioan. Andr. in addit. Specul. de sentent. prola. in princ. & ibi ponit argumenta pro, & contra. quibus omnis uidetur tenere quod sic, & maxime per c. cum aterni. de re iudic. l. i. r. 6. ubi sententia concipiendæ & ferendæ proponuntur inter acta & agendam causam. f. & debet ferri sententia diffinitiuâ partibus presentibus, uel altera absente per contumaciam, ita quod creetur ad sententiam audiendam, de testi. c. cum olim in fin. alius si feratur contra absentem non citatum, non tenet, ut not. de re iudica. c. tenor. in glo. penult. & super ea. f. Quæro an sententia non lata in termino citationis, sed sequenti, uel secunda, aut tertia die, parte ultimus non citata, ualeat, de hoc in cap. consilium, de officio deleg. & per doct. in l. cum pro eo. C. quando pro non est necesse. & in l. si ut proponis. C. quomodo & quando iudic. & Bar. in l. aut qui aliter. si quod ui aut clam. & in l. si finit. §. Iulianus, de dam. infest. & necesse est hoc casu, quod exprimitur peremptorie, ubi unica sit citatio, de hoc §. 3. q. 3. c. de illicita, in fin. mag. gloss. & in Specul. de cita. §. uiso. & per Ioan. Andr. in c. cum Beroldus, de re iudica. in 4. gloss. & de accu. c. ad petitionem, nisi in causis, in quibus sine figura iudicii proceditur, ut in cle. sepe de uerb. signific. circa si ubi etiam de hoc in glo. ord. 4. f. Si autem in sententia continetur eum, contra quem lata est, fuisse citatum, an feratur sententia ita, quod non sit necessaria alia probatio citationis, tractat Gul. in Specul. de sentent. prola. §. nunc autem. uer. & not. & plenius per Ioan. Andr. ibidem in addit. quia de iuris subtilitate necesse est probare peremptorie. & si quis uellet tenere, quod victor non habeat hoc probare, nictus tamen potest probare se citatum non fuisse, producendo acta; & si inter illa non appareat citatio, habebitur pro non citato, nisi probetur contrarium. f. Verum autem presumatur condemnatum fuisse presentem in sententia, si aliquid non dicatur uel exprimitur in ea. not. Gul. in Spec. loco proximi. alle.

S P M M A R I V M

- 1 Sententia diffinitiuâ quot continere debeat.

Sententia

CAPITVLVM CV.

Sententiā & diffinitiuā debet generaliter sex continere. Primò nomen iudicis, & eius qualitatem, puta an sit delegatus, uel ordinarius. Secundò nomina litigatorum. Tertiò tenorem petitionis in iudicio porrectæ. Quartò substantiam processus causæ, puta litis contestationem, iuramenti de calumnia præstationem, & similia. Quintò, quod fiat mentio in sententia partes fuisse præsentēs, uel per contumaciam absentes, de quo supra. Sextò quod continet condemnationem, uel absolutionem, uel aliquid æquiualeus, de quo etiam supra tractatum est. & ita enumerat etiam Gul. in Spec. de sent. prola. §. qualiter autem iuxta si.

S V M M A R I V M

1 Sententiæ diffinitiuæ forma in actione reali.

CAPITVLVM CVI.

In actione & ergo reali potest sic declarari, seu formari sententia. In nomine domini amen, officialis uel iudex &c. Oritur inter A. actorem ex una & B. reum de & super tali fundo, uel domo, parte ex altera materia questionis, ideò A. libellum obtulit in hac forma. & ponatur totus tenor libelli in sententia. Lite igitur coram nobis legitimè contestata, & præstito a partibus uel earum procuratoribus hinc inde calumnie iuramento, factisque & oblatis petitionibus & articulis, & ad ipsas positiones & articulos responsionibus subsecutis, testibus & instrumentis productis, & attestationibus publicatis, oppositis etiam contra dicta testium nonnullis exceptionibus & replicationibus factis &c. Nos igitur diligenter uisus & auditis iuribus, rationibus, probationibus, & allegationibus parium, cognitisque & inuestigatis ad plenum ipsius causæ meritis, deliberatione præhabita & diligenti & communicato consilio iurisperitorum, Christi nomine inuocato partibus propter hoc in nostra præsentia constitutis, & sententiam ferri postulanti, uel tali actore uel tali reo præsentē & sententiam ferri petente, & tali reo uel actore ad hoc peremptoriè citato contumaciter se absentante, cuius absentia dei præsentia suppleatur, pro tribunali sedentes & habentes præ oculis solum deum sententiando in his scriptis pronuntiamus, decernimus, & declaramus, prædictum fundum ad præfatum A. actorem pertinuisse de iure & pertinere; præfatumque B. reum huiusmodi occupasse & detinuisse occupare illicitè & detinere, & ipsi fundum memorato actori ad indicandum, ac reum prædictum ad restituendum & liberare dimittendum fundum eundem eidem actori condemnandum fore & compellendum; adiudicamusque & condemnamus ipsum reum supradicto actori in fructibus a tempore mortis litis citra perceptis, uel a tempore occupationis, uel detentionis. uel in tot modis uel modis frumenti &c. ratione fructuum perceptorum, & in expensis legitimis nihilominus condemnantes; quarum expensarum taxationem nobis in posterum referuamus. Vel si debeat ferri sententia pro reo absolutoria forte, quia actor non probauit, uel reus probauit de iure suo, tunc ita formetur.

S V M M A R I V M

- 1 Sententiæ diffinitiuæ pro reo absolutorie forma.
- 2 Sententiæ diffinitiuæ a quibus uerbis incipere debeat.
- 3 Sententiæ diffinitiuæ quare in sui forma non sit aliter dirigenda.
- 4 Sententiæ diffinitiuæ quare per se non rationem continere debeat.
- 5 Clausula, Visus & diligenter inspectis iuribus &c. an & quare sit exprimenda in sententia diffinitiuæ.
- 6 Clausula, Cognitis & inuestigatis ad plenum causæ meritis &c. quare exprimitur in sententia.

- 7 Clausula, Partibus propter hoc in nostra præsentia constitutis, & sententiam ferri postulanti, &c. quare in sua ponatur.
- 8 Clausula, Cuius absentia Dei præsentia suppleatur, quare in sententia ponatur.
- 9 Clausula, Pro tribunali sedentes, Deumque præ oculis solum habentes, quare sententia inferatur.
- 10 Clausula, Pronuntiamus, decernimus &c. quare index utatur in sententia.
- 11 Sententia debet continere condemnationem, uel absolutionem, uel equipollens.
- 12 Sententiam ferri sub uerbis prima, uel tertie personæ, non refert.
- 13 Clausula, Sententiando in his scriptis, quare in sententia diffinitiuæ ponatur. & nu. 14.
- 15 Clausula, Prædictum fundum ad prædictum actorem pertinuisse &c. quare in sententia sit ponenda.
- 16 Index tenetur in sententia diffinitiuæ condemnare uictum uictori in expensis, nisi id omittat ex causa, quam tamen in eadem sententia exprimere tenetur. & nu. 17.
- 18 Causa quare non debet exprimi regulariter in sententia, exceptis aliquibus casibus, de quibus remissi.
- 19 Index si aliquas causas exprimat in sententia, tunc post speciales subdas generalem, de qua ibi.

CAPITVLVM CVII.

In nomine domini amen. & utque ibi, pronuntiamus decernimus & declaramus prædictum B. reum a præfati A. actoris in petitione absoluentem, & eidem actori super petitione sua & fundo prædicto silentium perpetuum imponendum fore, ac absoluiamus & imponimus, ac nostra diffinitiuæ sententiæ mediante condemnatione eundem actorem eidem reo in legitimis expensis licitis &c. Quarum expensarum &c. In cuius rei testimonium &c. Illa sententia incipit [In nomine domini amen.] ut. 23. diff. c. in nomine domini, de testi. c. in nomine domini. melius ad propositum in c. ueritatis de dolo & contu. & non scribitur siue dirigatur alicui uidelicet partibus uel alius uniuersalis &c. quia si iudex scriberet [Uniuersis &c. Noueritis quod die tali in causa tali pronuntiamus &c.] tales litteræ seu scripturæ non ualentes, nec facerent fidem, quia essent potius testimoniales seu recitatorie prætorum, quam assertorie præsentium, ut not. Gul. in Specul. de sent. prola. §. iuxta uer. & not. quod quidem iudices. Nota etiam in c. ad apostolicæ de re iud. lib. 6. Item in sententia si uarratio pro ocellis, ad quem effectum hoc fiat not. in Specul. de sent. prola. §. restat. uer. in summa. Notatur etiam per Innoc. & Host. in c. cum in iure, de officio deleg. ubi etiam notatur, quid fieri debeat, si per alium tabellionem scribatur sententia, & acta per alium fuerint scripta. Item in sententia dicitur [Nos uisus, auditis, & diligenter inspectis iuribus, probationibus, & allegationibus parium &c.] quia iudex secundum allegata & probata coram eo debet iudicare non secundum conscientiam quam habet ut priuatus, sed secundum conscientiam ex actis probationibus & allegationibus informatam. 3. q. 7. c. iudicet. de quo de off. dele. c. pasto. in glo. ord. c. i. & in Specul. de dispn. & alle. §. ult. uer. licet autem. & ibi de hoc per Ioan. Andr. in addit. Spec. ubi ponit rationes quorundam theologorum qui tenent contrarium & illas soluit. & quale remedium habeat iudex tunc, ubi not. quia condemnat, si potest secundum conscientiam. si non potest, deleget causam alteri, uel ad superiorem remittat. Item sequitur in sententia [Cognitis & inuestigatis ad plenum causæ meritis &c.] ideo quia ferri non debet sententia, nisi liqueat de meritis causæ, de quo in c. prout de dolo & contu. cum si. Sententia enim non est præcipianda, ut in l. 2. C. de sen. ex pet. reci. & in cle. pasto. de re iudic. immo cum petitis super ea ferenda consilium habere debet, de dolo & contu. c. cum olim, de consue. c. ad nostrā. & ibi qualiter iudex deliberare debeat & consilium peritorum requirere. & diligenter cum petitis super negotio conferre inspicendo

Practica Domini Abbatis.

inspiciendo petitionem, iuxta quam snia est ferenda seu formanda, de accu. c. qualiter. 2. de symo. c. licet hely. &c. [Positiones & articulos probatos & alia acta cause &c.] tradit Gul. in Specul. de requi. confi. & ergo dicitur in sententia [Deliberatione prehabita communicato consilio cum peritis &c.] Item subditur in sententia [Partibus propter hoc in nostra presentia constitutis, & sententiam ferri postulantis &c.] De isto ponit Gul. in Spec. rubricam specialem scilicet de peti. senten. & eius cautela. ibi de hoc.

Item quando altera partium est absens per contumaciam, solet dici in sententia [Cum absentia dei presentia suppleatur] de quo in canone de manifesta. 2. q. 1. & in c. ueritatis de dolo & contum. Item in forma ponitur [Pro tribunali sedentes, & habentes preceps deam solum] de quo in c. cum eterni, de re iudica. lib. 6. unde sedendo debet iudex ferre sententiam, stando non ualeret, ut in cap. ult. de re iudica. lib. 6. & quare sit ratio not. ibi. Nec debet per gratiam, uel lodes, contra iustitiam, uel conscientiam iudicare, alias sustinebit penas, de quibus in c. cum eterni. supra dicto. Item illis uerbis utitur iudex in sententia [Pronunciamus decernimus &c.] non tamen refert, an sic dicat, precipio, statuo, uel ordino. ut in c. in his de uerb. signif. nam quamuis dicat lex, non ualere sententiam, quare absolutionem uel condemnationem non continet, ut in l. præs. C. de senten. & interlo. om. iudi. Et tactum est etiam supra, hoc tamen intelligi debet, si non continet condemnationem, uel absolutionem, uel equipollens, de quo in Specul. de sent. prola. §.

nunc autem. uer. & not. quod non est uis. Item refert etiam an sententia feratur sub uerbis primæ, uel tertiæ personæ, de quo in Specul. eodem titulo. §. iuxta uer. non ualeat, de quo dic. ut ibi. Item dicitur in sententia [Sententiando, seu sententiatur, in his scriptis &c.] hoc ideo, quia sententia diffinitiva debet ferri in scriptis, recitari, & proferri, & per ipsum iudicem, & non per alium, legi, alias nulla est, de quo in c. ult. de re iudica. lib. 6.

Item non tamen est necessarium exprimi in sententia in his scriptis, dummodo alias in scriptis feratur, licet tamen alias sit cautum, de quo in Specul. eodem titulo. §. iuxta uer. non ualeat etiam superius alleg. & in d. c. ult. titulo.

de re iudica. lib. 6. Et quod sequitur in sententia [Predictum fundum ad prefatum actorem pertinuisse &c.] hoc patet declaratum circa petitionem in libello petitiæ & contentam, secundum quam, ut dict. im est, sententia ferri debet. Item condemnatur iudex uictum in expensis ipsi uictori, quod fieri debet in l. cum quem temere. ff. de iudic. & in c. calumniam de pœnis, nisi ipse uictus habuerit probabilem causam litigandi, quare cum excusaret, ut in predicto. c. calumniam. not. in c. fin. de dolo & contumac. in mag. glo. & super ea. Et tunc quando iudex onuit condemnationem expensarum, debet causam exprimere in sententia, propter quam uictum uictori in expensis non condemnauerit, ut ibi not. & probatur in Auth. de iudic. §. oportet colla. 6.

Et iste est unus casus, qui in sententia exprimi debet scilicet causa illa. Septem alii casus non. c. sicut nobis, de senten. & re iudica. alias regulariter in sententia non debet exprimi causa, immo satius esset exprihere, quia facile posset mala causa exprimi, & bona subicere. & ita non ualent sententia, de quo in cap. ex parte, de concess. præben. de restitut. in integ. c. ex literis. uer. nos igitur. & hoc etiam obtinet in interlocutoris. Item si tamen iudex aliquas causas exprimit, tunc post specialia submittat clausulam generalem, scilicet ex his & aliis nos mouentibus &c. & sic sub tali generalitate comprehendit causas iustificantes sententiam seu decisionem causæ, ut no. de re iudic. c. abbate, lib. 6. Sententia in actione personalis sic potest formari.

SYMMARIUM

- 1 Forma sententia diffinitiva in actione personali.

Sententia an concipienda sit in personam procuratoris, uel Domini.

CAPITVLVM CVIII.

IN nomine domini amen. Item ut in præcedenti forma usque ibi, pronunciamus decernimus & declaramus predictum. N. reum predicto. A. actori in debito huiusmodi esse condemnandum, & ad eius solutionem compellendum; nec non in expensis litis legitimis eundem reum præfacto actori condemnamus, taxationem expensarum huiusmodi nobis in postea referuantes. Item An autem sententia concipienda sit in personam procuratoris uel domini, nota de elect. cap. querelam in gl. concipienda & super ea. Sed licet multum in hoc insent doctores, & maxime legiste, tamen ibi non placet Ioan. And. legalis subtilitas in hoc casu; quia si procurator fuerit in causa nomine domini, quale peccatum est, si dominus condemnatur. unde graue esset dicere sententiam propter hoc nullam, quod uidentur dicere legiste in l. 1. C. de senten. & interlo. om. iudi. Host. tamen in c. querelam, motus ista subtilitate legali ponit formam sententia in causa matrimoniali, consulendo quod iudex pronunciet isto modo.

SYMMARIUM

- 1 Forma sententia in causa matrimoniali, quando litigatum est per procuratorem.
- 2 Libellus bene formatus in quacunque actione dat formam sententia concipiende.
- 3 Reus quando absoluitur, an actori simul imponendum sit silentium.
- 4 Notarii officium quale esse debeat circa sententiam latam.

CAPITVLVM CIX.

Pronunciamus, & decernimus, & declaramus Titum fore maritum Bertæ, procuratorem eius ipsius nomine ad matrimonium, de quo actum est, condemnamus præcipiendo ut dictus Titus deinceps eidem Bertæ adhaereat ut uxori, & eam tam in lecto quam extra lectum maritali affectione pertrahat, pro qua forma allegat. c. ex parte & c. ueniens de spon. Item Aliæ sententiarum forme de facili possunt haberi, quia libellus bene formatus in quacunque actione dat formam sententia concipiende, quare ex forma petitorum in libello procedere debet, ut allegatum est supra & ut supra patet in sententia absolutoria. Reus absoluitur ab imputatione actoris, & actori silentium imponitur. Quod utrumque istorum ponendum sit in sententia, & quare, habetur in c. cum ecclesia sterina, de causa pos. & propri. in fi. & in c. dadum in fi. de conuer. coniu. cum fi. & not. in Specul. de senten. prola. §. nunc autem. uer. quare autem utraque est. Et lata sententia notarius subscribit sententia annum, diem, & testes, hoc modo. Acta & lecta est hæc sententia diffinitiva &c. ut supra in subscriptione interlocutoria sententia, uel sic redigatur sententia in formam publici instrumenti hoc modo. In quorum omnium & singulorum testimonium presentes literas seu præfens publicum instrumentum per talem notarium publicum & causæ huiusmodi coram nobis scriptam subscribi & publicari mandauimus, nostrisque fecimus sigilli appositione muniri. Datum & actum loco tali, die tali, quo nos ad reddendum iura pro tribunali sedere conuenimus, iudictione tali, pontificatus &c. presentibus discretis &c. talibus clericis, uel laycis, loco tali, & hora tali &c.

SYMMARIUM

- 1 Sententia transiit in rem iudicatam, nisi intra decem dies ab eis fuerit appellatum.
- 2 Appellandum aliter est ab interlocutoria, & aliter a diffinitiva, & qualiter in utraque.

Appellatio

- 3 Appellatio iudicialis ut ualeat, undecim requiruntur, & quæ illa sit.
- 4 Appellatio extraiudicialis uerisimilitudine contenta est, & quomodo & in quibus differat a iudiciali. & nu. 5.
- 6 Appellare a diffinitiva uerbo tantum quis potest iudice adhuc sentente pro tribunali, & quomodo.
- 7 Appellatur a diffinitiva necessario in scriptis, quando iudex diffinit a tribunali.
- 8 Appellatur a diffinitiva sine causæ expressione.
- 9 Appellatio quid sit.

CAPITVLVM CX.

Lata ꝛ Sententia diffinitiva, si ab ea non appellet pars, contra quam est lata, infra iro. dictrauit rem indicatam, facit c. quod ad cõsultationem, de re iudica. & idem de interlocutoris quo ad partem, ut in c. cum dilecti, de elect. in fi. & etiam tacitum est supra.

2 Unde aduertendum, quia aliter appellatur ab interlocutoria, & aliter a diffinitiva. nam cum appellatio interponitur ab interlocutoria uel alio grauamine, oportet quod in scriptis fiat, & cum expressione causæ inultæ seu iniquitatis interlocutorie nel grauaminis. Ista duo substantiæ requiruntur ad appellationem ualidandam, etiam si causa sit notoria, de quo per Ioan. And. in cap. cordi, de appel. lib. 6. in nouella nisi quando in maioribus & referatis interponitur appellatio, de quo in c. ut debitis in fin. eodem titul. ꝛ Et sunt. 13. que concurrere requiruntur, seu debent, in appellatione ante sententiam ad ipsam appellationem ualidandam, quæ colliguntur & numerantur in c. cum dilectus de appel. & ibi per Holl. super uerbo litematur. Primum, quod causa in appellatione expressa, sit uera. Secundum, quod exceptio opponatur. Tertium, quod coram iudice proponatur, nisi excuset iusta causa. Quartum, quod appelletur. Quintum, quod coram iudice, nisi ex causa. Sextum, quod exceptio non admittatur, sed quod procedatur repulsi excep. Septimum, quod per istam repulsionem appelletur. Octimum, quod exceptio opposita sit legitima. Nonum, quod grauamen illatum sit, nel comminatum. Decimum, quod in scriptis fiat appellatio, ut supra. Undecimum, quod petatur apostoli. Duodecimum, quod si petierit appellatus, ueniat appellans instructus ad causam iuxta. c. cordi. de appel. lib. 6. Decimum tertium, quod appellatio interponatur ꝛ. 10. dies. ut in capit. cordi. supra alleg. & in Specul. parte. 2. eodem titul. s. qualiter uerisimilitudo. & hoc in appellatione iudiciali. ꝛ Sed in appellatione extraiudiciali illa omnia non requiruntur, quia ibi non exigitur ueritas causæ, sed sufficit ipsius uerisimilitudo. ꝛ Item non requiritur ibi grauaminis illatio nel communicatio, sed sufficit quod timeatur inferri in futurum; de istis & aliis differentiis, scilicet in quibus differunt appellatio iudicialis & extraiudicialis, uel etiã in quibus conueniunt, solet notari in c. bonæ de appel. ubi notantur. 12. differentiæ, & tres conuenientiæ. ꝛ Quando autem appellatur a diffinitiva sententia, tunc ille, contra quem fertur, si nolit, lata sententia appellare, potest uerbo apud acta, dummodo hoc faciat incontinenti iudice adhuc pro tribunali sedente, antequam se diuerat ad alios actus, ut in l. litigatoribus. C. eodem titul. canonizata. 2. q. 6. c. fin. in fin. uer. litigatoribus not. de appel. c. lib. 6. in fin. in gl. mag. in prin. ꝛ Sed si ex intervallo, uidelicet cum iudex diuerit se post latam sententiam ad aliquos extraneos actus, uel ad prandium &c. nolit appellare, tunc necesse est etiam appellare in scriptis, sicut ab interlocutoria ut in l. 2. ff. eodem titul. & C. eodem titul. l. eos s. fin. autem. & ista est uera expositio. licet quidam exponunt, illico, quod ponitur in l. prædicta, id est eadem dic, ut not. in d. c. cordi. ꝛ Item a diffinitiva appellatur sine expressione causæ, ut ibi, & in iuribus proximè allegatis. unde sufficit appellanti dicere, appello a tali

diffinitiva sententia tanquam iniqua &c. de quo etiam in Specul. de appel. s. qualiter in prin. & tamen. Tancre. ibidem definiendo appellationem dicit. ꝛ quod appellatio est sententia uel grauaminis releuatio per reclamationem a minori ad maiorem iudicem facta, prætextu iniqui iudicis, grauaminis, uel iniuste sententia. Ioan. Theo. ponit unam definitionem. 2. quæstio. 6. in summa. Host. etiam ponit plures diffinitiones in summa eodem titul. s. 1. Potest ergo hic formari appellatio a grauamine nel interlocutoria iudicis &c.

SUMMARYM

- 1 Forma appellationis a grauamine, nel interlocutoria.
- 2 Appellandum est coram iudice, nisi aliter pars impediatur, & quibus casibus excusetur, & quomodo excusetur. & nu. 3.
- 4 Appellatio est concipienda uerbis factis, & non iuris, & quomodo hoc intelligatur.
- 5 Iudex iurisdixit quare sit in appellatione exprimenda.
- 6 Appellationem iudex tacite & expresse repellit, & quomodo.
- 7 Appellationem iudex quando nec tacite, nec expresse repellere dicatur, & quomodo aliter grauato si consulendum.
- 8 Appellatio unum tantum grauamen, & non plura continere debet, & quare hoc non seruari, per uolumen sit in curia Romana.
- 9 Appellatio debet fieri expresso iudice, ad quem appellatur, alius intelligitur ad proximum.
- 10 Appellatio alternatiua, an, & quibus casibus ualeat.
- 11 Appellans si omittit medium, nel quando una pars ad unum, alia ad alium iudicem appellans, quid iuris.
- 12 Apostoli an necessario sint petendi in ipsa appellatione, nel inter quod tempus saltem.
- 13 Appellans an necessario exprimere debeat, quod subiicit se protectioni eius, ad quem appellat.
- 14 Appellans quare probare debeat, & quibus mediis.

CAPITVLVM CXI.

Coram ꝛ nobis domino iudice tali uidelicet ordinario, nel delegato, & te notorio ac testibus hic presentibus. Ego talis principalis uel talis eius procurator procuratorio nomine talis actoris, uel Rei propono, & dico animo appellandi, quod licet in causa, quæ inter talem actorem ex una, & prædictum. N. reum de & super tali re uel debito parte ex altera uertitur in iudicio, coram uobis domino iudice prædicto exceptionem talem opposuerim, & ponatur tenor totus, seu saltem mens & effectus ipsius exceptionis, & in appellatione exprimitur. Et tunc subiungat, si uelit eam per nos admitti, alius, si uelit, perendo eam per uos admitti, nel secundum contenta & petita in ipsa pronuciari. Vos tamen domine iudex huiusmodi exceptione legitima sprete & neglecta ipsum saltem tacite repellendo, in ipsa causa ad talem uel talem actum exceptionem meæ contrarium processistis. uel eandem exceptionem per uos & per uestram, quam uultis interlocutoriam, pronuciando sic uel sic, minus iuste repulistis. nel alias in causa huiusmodi per talem uestram comminationem seu actum, nel præceptum tale me indubitate grauastis. unde ab interlocutoria huiusmodi iniqua & iniusta seu a prædictæ exceptionis non admissio ne, uel saltem tacita repulsione, uel a tali uestra comminatione, seu præcepto tali, tanquam iniquo grauamine, in his scriptis ad talent episcopum, uel ad sanctam sedem apostolicam, & sanctissimum in Christo patrem & dominum. d. papam talem pronocio, & appello, & apostolos primò, secundò, & tertio, & cum debita instantia mihi dari posco, & subiiciens prædictum. N. reum cum adherentibus suis protectioni domini episcopi talis, nel domini papæ & sedis apostolicæ. Et specialiter protestor, quod appellatione huiusmodi possum corrigere, emendare, & innovare, & eam intimare uerbo, & prosequi prout mihi uidebitur expedire.

Dicitur

Practica Domini Abbatis.

- 2 ¶ Dicitur primò in forma [Coram uobis.] quia coram iudice & eius præsentia est appellandum. ut 2. quæst. 6. c. biduum. de appel. c. suggestum. si eius præsentia potest haberi, uel nisi iustus metus excuset, tunc debet protestari nolens appellare iuxta formam c. ult. eodem titul.
- 3 ¶ Et si plures sint iudices, quorum præsentia simul haberi non potest, tunc fiat secundum quod habetur in cle. 1. eod. titul. quia tunc potest coram ipsis uel maiori parte ipsorum appellari, & apostoli peti possunt separatim, ut ibi. ¶ Aliqui in appellationibus solent præmittere [Cum appellationis iudicium ad reuocationem oppressum in iure sit inuicem.] de appel. cap. cum speciali. §. porro. & in l. præfati præto. si de mino. cum simili. sed de hoc non est curandum, quia ista sunt uerba iuris, quorum non est necessaria propositio, sed uerba facti sunt proponenda, de quo in c. si quis iusto de elect. lib. 6.
- 5 ¶ Item dicitur [Ordinarius uel delegatus &c.] quia debet exprimi iudicis qualitas, quæ consideranda est, maxime quando super appellatione impetratur, de except. cap. dilecti. no. de appel. c. ex insinuatione. postea fit mentio in forma appellationis de processu cause, & de grauamine, seu interlocutoria, & causa iniquitatis granaminis, seu interlocutoria; quia hoc est necesse, quando ante sententiam appellatur, ut dictum est supra. nam tunc non sufficit dicere, appello a tali interlocutoria tanquam iniusta & iniqua. quod tamen sufficeret in appellatione a diffinitiva. de quo not. in capit. ult. de noui oper. nuncia. ¶ Item dicitur in forma appellationis [Quod iudex non admittit excep. sed eas preceprocepit, uel ipsam per interlocutoriam repulit] nam duobus modis iudex repellit excep. uidelicet tacite, & expressè. Tacite quando exceptione neglecta iudex procedit ad ea, quæ se non compatiuntur cum exceptione proposita, ut de appel. c. ex parte, secundum Ber. & eodem titul. c. dilecto. In Specul. de excep. §. 2. uersic. & not. Not. etiam per Ioan. Monach. in c. 1. de ap. lib. 6. & tunc potest appellari hoc expresso in appellatione, uidelicet quod procedat iudex exceptione non admitta. Expressè repellit, puta quando per interlocutoriam pronunciat contra excipientem. ¶ Quid autem faciendum sit, quando iudex non repellit expressè nec etiam tacite, puta procedendo, ut dictum est, nec etiam admittit, sed semper est in deliberando forte ut excipiens singulis laboribus & expensis ex diuersis terminis, quod iudex ad deliberandum assignauit, cedere lit, uel ab exceptione recedere cogatur. not. in d. dilecto de appel. quia ut dicit Host. ibi, si iudex tertio requisitus humiliter expectato responso tempore congruo non responderit, expresso tali grauamine poterit appellari. de quo plenius ibi. ¶ Item dicitur in forma appellationis [A tali interlocutoria uel tali grauamine &c.] possunt etiam plura grauamina exprimi in appellatione, sed caueat appellans, quod sint legitima & uera. nam cancellaria unum solum recipit grauamen, uel unam appellationem tantum. de quo in c. cum causam de appel. super ult. gloss. unde postea cancellaria forte eligere causam falsam, super quolibet tamen grauamine dat unum singulare, uel speciale scriptum ad eosdem iudices, ut ibi not. & ex sola causa in appellatione expressa, & non ex tali qua præcedenti uel superuenienti appellatio iustificari poterit, uel impugnari. ut in cle. appellanti. eodem titul. ¶ Item dicitur in appellatione [Ad talem episcopum, uel papam, uel alium.] Si simpliciter diceret appello non expresso an ad episcopum, uel papam, uel alium, ad quem uideatur appellasse, uel si dicat appello ad maiorem. not. in c. ult. de bitus de appel. & dicitur ibi, quod intelligitur ad proximum appellasse. de quo etiam in Specul. eodem titul. §. 10 nunc tractemus. uer. quid si quis, & uer. seq. ¶ Vtrum autem ualeat appellatio alternatiua, uidelicet sub hac forma. Appello ad archiepiscopum uel papam, quando ab episcopo appellatur. uel sic. Appello ad episcopum

uel archiepiscopum, cum appellatur ab inferiori episcopo. not. de officio deleg. c. si cui. lib. 6. in glo. penult. & super ea. & melius in questione posita super regula in alternatis, de reg. iur. lib. 6. Et dicitur ibi concludendo, quod in primo casu, scilicet quando appellatur ab episcopo ad archiepiscopum uel papam, tenet appellatio, dummodo appellans eligat certum tempus, infra quod debuit appellare. uidelicet infra decendum. In secundo casu uidelicet etiam appellato, quia tunc inquantum exprimit de archiepiscopo, hoc est iniuriale, quia eo casu non potest ad archiepiscopum appellare episcopo medio omisso. de appel. c. dilecti ult. sed inquantum ad archiepiscopum, est utile. ut in regula iuris, utile per inutile, de reg. iur. lib. 6. ¶ Et quomodo gradatim sue feriatim est appellandum, si tamen omittitur medius, & non opponitur exceptio, an teneat appellatio, uel hoc casu ualeat consuetudo, uel usus. not. in d. c. dilecti. Et si unus appellantium uel litigantium appellet ad archiepiscopum, alius ad papam, quid iuris. unde in c. si duobus, de appel. ¶ Item subiungitur in appellatione [Apostoli primò, secundo, & tertio, & cum instantia peto &c.] de hoc 2. quæstio. 3. c. post appellationem. §. ult. ad fi. & in l. a iudicibus. C. eodem titul. sufficit tamen, quod illa petitio fiat unico contextu. ut in elem. quamuis rigor, de appel. & de illis appellationis initiis patebit, & non est de substantia appellationis, quod in ea petantur, dummodo petantur postea. infra. 30. dies. ut in l. 1. ff. de appel. & in capit. ab eo. de appel. lib. 6. de quo in Specul. parte. 4. de appel. §. sequitur ad fin. & not. in alleg. cle. quamuis, de appel. in gloss. lex dicit.

13 ¶ Postea in forma sequitur [De adherentibus] quomodo appellans adherentes sibi submittit protectioni eius, ad quem appellat. De istis adherentibus habetur in c. ut circa, de elect. lib. 6. & diuersas formas appellationum indicia habet a sententia, aut a grauamine, uel interlocutoria, ponit Guil. in Specul. parte. 4. §. 1. Et ut supra dictum est, eandem debet exprimi in appellatione ante sententiam interpositam, & illa debet esse rationalis, & uera. ¶ Unde quilibet appellans habet probare duo, scilicet causam appellationis esse legitimam, & ad hoc probandum non requiruntur testes, uel instrumenta, sed est in arbitrio boni uiri, scilicet iudicis. uidelicet an causa sit talis, quæ probata debeat legitima reputari. ut in capit. ut debuit, de appel. Item probare debet appellans ipsam causam appellationis fore ueram. & ad hoc requiritur probatio. ut in c. cum speciali. eodem titul. nisi appellans obtulisset se probaturum ueritatem causæ coram iudice, a quo alias non fuisset admittus, ut pro tanto appellasset, de quo dicendum est. ut in c. interposita eodem titul. debet ergo causa appellationis esse uera, alias appellatio esset frustratoria, ut in eodem c. ut debuit supra allegato.

SVMMARIUM

- 1 Forma appellationis a diffinitiva.
- 2 Appellatio an diem lata sententia continere debeat, uel quomodo de eo alias constare sufficiat.
- 3 Appellanti una uoce quid dicere sufficiat.
- 4 Appellare ab eadem sententia potest utraque pars, & quando.

CAPITVLVM CXII.

Appellatio ¶ a diffinitiva poterit sic formari, quando in scriptis ex interuallo appellatur. Coram uobis tali iudice ego talis principalis uel talis procurator, ut supra in præcedenti forma, dico & propono animo appellandi, quod 10. diebus nondum elapsis in causa tali, quæ inter me ex una, & talem aduersarium meum parte ex altera, de & super re uel debito tali assignato uerebatur in iudicio coram uobis, sententiam contra me & pro aduersario meo tulistis diffinitiuam, si sententia dici iure mereatur, me

me per eandem sententiam uestram præsentam eidem meo aduersario in petitione per eum minus iusta condemnandum censuistis. uel eundem aduersarium a mea in petitione absoluedo, & mihi super petitis perpetuum silentium imponendum. Iccirco ab eadem sententia præsentis, tanquam iniqua, & iniusta, ipsius nullitate semper salua, in his scriptis ad talem appello. &c. ut supra in alia forma. Vel breuiter posset sic dici ista appellatio. A tali sententia præsentia diffinitiuam per uos dominum iudicem in tali causa contra me & pro aduersario meo tali lata, tanquam iniqua & iniusta, in his scriptis appello ad talem sedem &c. † An autem dies lata sententia sit inferenda in appellatione, uel persona aduersarii in ea exprimenda. & quid si plures habet quis aduersarios, unum exprimit & alium subicit; & de quibuscunque aliis, tractat Specul. parte. 4. de appel. §. 1. uer. si uero appellat. nec de istis est curandum multum, quia notarius, qui de appellatione conficit instrumentum, talia debet declarare. & si de die lata sententia non constabit, per instrumentum appellationis patebit. † Quando uero appellatur illico a sententia in uoce apud acta, non est necesse dare formam; quia per sententiam, quæ immediate lata est, & a qua incontinenti appellatur, satis constare potest, quis, contra quem, a qua sententia, a quo iudice, uel ad quem iudicem, appellatur, licet ista in appellatione non exprimantur. Dicat ergo ille contra quem lata est sententia. Ego talis a tali sententia tanquam iniqua & iniusta ad talem superiorem appello. † Et si quando sententia continet plura capitula, & in uno feretur pro una parte, & in alio pro alia, & sic utraque pars appellat ab ea, de quo in c. Raynucius, & c. Raynaldus d. tell. & ultra. uo. notarius autem sic conficiat super appellatione instrumentum appellationis.

S V M M A R I V M

- 1 Forma scribendi in actis appellationem in: expositam.
- 2 Appellatio die etiam feriata, & extra locum iudicii interponi potest.
- 3 Index a quo, potest appellanti assignare ad dandum uel recipiendum apostolos terminum 30. dierum.
- 4 Terminum 30. dierum ad recipiendum apostolos a quo tempore incipiat currere.
- 5 Appellans, nisi intra terminum sibi assignatum apostolos non petierit, appellanti renunciat.
- 6 Terminum 30. dierum index tenetur dare appellanti & petenti, ali. s. processus est nullus.
- 7 Appellans suam potest prosequi appellationem, termino etiam sibi a iudice denegato.
- 8 Apostoli an gratis, minus uel expensis sint dandi.

CAPITVLVM CXIII.

IN nomine domini amen. † anno tali indictione tali pontificatus Pipape. 2. die tali, hora tali, uel quasi, in oppido tali, in domo tali, uel loco tali, coram iudice tali, in mei notari publici subscripti, & testium subscriptorum præsentia personaliter constitutus discretus uir, talis principalis, uel eius procurator procuratorio nomine habens in manibus suis unam papyri cedulam infra scriptam appellationem in se continentem, quam appellationem innot posuit, & perlegit, prout in ipsa cedula continebatur. seu secundum eiusdem cedulæ appellationis formam & tenorem appellauit, apostolos petiit, protestabatur, & alias fecit, sicut exprimitur in eadem. Cuius appellationis tenor de uerbo ad uerbum sequitur, & est talis. Coram &c. Qua appellatione sic interposita, & apostolis petitis a iudice supra dicto, idem iudex appellationem eandem perlectam & interpositam habuit, copiam eiusdem appellationis interposuit petiit, & eam sibi per eundem appellantem

uel eius procuratorem traditam, & talem terminum iuris ad dandum apostolos sibi & per eum recipiendum, eisdem ei pro termino assignauit, uel infra terminum iuris se apostolos daturum promisit eidem, super quibus omnibus & singulis idem appellans, uel ipsius procurator, per me notarium publicum, ut sibi unum uel plura conficerem instrumenta, requisit. Acta sunt anno, indictione, mensis, die, hora, & loca, quibus supra &c. præsentibus &c. † Et appellatio semper potest interponi, siue dies feriata sit, siue non. & peti possunt apostoli, etiam extra locum iudicii. in loco tamen congruo & honesto, & hora congrua, non quando iudex est in balneo, uel in mensa. ut in cle. quamuis rigor, de appel. & sufficit appellationem interponi coram iudice & iudici scripta efferre, licet ipsius appellationis tenor non legatur. ut in c. appellatio. eodem titul. lib. 6. † Et quod dicitur in instrumento [Quod index assignauit et. cum diem ad dandum, uel recipiendum apostolos, uel diem se daturum infra terminum iuris, uel in termino iuris qui est. 30. dierum.] hoc potest index, & in arbitrio suo est, ut probat cle. quamuis rigor. supra alleg. † Et isti 30. dies currunt a tempore interpositionis appellationis, & non a die sententia uel grauaminis. ut tenet ibi Genzel. & cum eo tenet Rota propter motiua & rationes, quas inducit, licet lo. Andan d. cle. quamuis, teneat, quod a die sententia. † Et nisi appellans petat apostolos infra 30. dies, uel in termino per iudicem assignato, appellationi renunciat. ut in d. cle. quamuis. † Et index tenetur illos dare appellanti & petenti, alias ipsius processus non ualebit, ut in clem. 1. & ab eo, eodem titul. lib. 6. † Et appellans nihilominus potest prosequi appellationem suam, ut in d. cle. quamuis in fin. † Et ibi not. etiam in glo. an gratis dari debeant apostoli, uel expensis ipsius appellantis.

S V M M A R I V M

- 1 Apostoli quid sint.
- 2 Apostoli unde dicantur.
- 3 Apostoli quid continere debeant.
- 4 Apostolum quot species sint.
- 5 Appellatio est quadruplex.
- 6 Terminum index si appellanti assignauerit, ut potest, an habeat uim dilationis.
- 7 Apostolos quando index simpliciter dat, an dicatur deferre appellationem.
- 8 Appellationi si index deuotus, an eandem dilationem renouare possit.
- 9 Index si deuotus appellationi, an postea possit statueret terminum appellanti.
- 10 Index & appellans qua circa appellationem uterque possit, & qua aliter eorum ualeat explicare.
- 11 Delatorem appellantis qui effectus sit.
- 12 Assignationis termini effectus quis sit.
- 13 Terminum quare appellanti statuat.
- 14 Terminum appellanti statutus diuersos parit effectus, de quibus & eorum causis uide.

CAPITVLVM CXIII.

ET sunt † apostoli, quedam licet breuis formæ uel uerborum, quæ scriptura non est de substantia iudicii, ad quod appellatur, instruens motum iudicis a quo, & totius appellationis circumstantias breuiter comprehendens, probatur. 2. questio. 6. c. post appel. & c. forma. † Et dicuntur apostoli ab apo, quod est supra; & stolon, quod est, misio. quasi misio ad superiorem. † Et debent continere, quis appellat, a quo, contra quem, super quo, & ex qua causa; Et an ille, a quo appellatur, deferat appellationi, uel non; & quare hoc fiat, uel non. not. in l. unica. ff. de libel. dimis. & in c. cordi, de appel. lib. 6. Nota etiam in d. cle. quamuis, eod. titul. superius alleg. & in Specul. parte. 1. eod. tit. §. pen. Et

Practica Domini Abbatis.

† Et sunt plures species apostolorum. nam quidam sunt conventionales. ut quando pars admittit. Alii dimissorii. quando dimisit appellare sue in iudicio sine extra iudicium iudice eam referante vel tacente. de appel. c. sepe. & in c. abbate. Alii sunt testimoniales. quia testificantur de appellatione facta coram iudice vel aliis honestis personis. Alii sunt delatorii. per quos apparet. quod iudex appellationi detulit. & appellanti a sua iurisdictione exenit. & causam ei. ad quem appellatum est. remittit. Alii sunt reuerentiales. ut quando propter reuerentiam superioris appellationi deferretur. ut in l. eos. §. super his. c. de appel. Alii sunt refutatorii. per quos appareat. quod iudex non deferret appellationi. scilicet cum appellatio est frivola & frustratoria. talibus enim appellationibus non est deferendum a iudice. nec equitas iuris deferret. ut in c. cum appellationibus. de appel. lib. 6. unde ut sciatur. cui appellationi est deferendum. vel non. † sciendum quod quadruplex est appellatio. Est enim quidam appellatio manifeste frustratoria. ut quando appellatur in crimine notorio. Alia est latens frustratoria. ut quando in appellatione exprimitur notabilis vel rationabilis causa. sed illa est falsa. Et est latens probabilis. ut quando exprimitur in ea causa iusta. sed a iure non expressa. Et postremo alia manifesta probabilis. ut quando exprimitur causa iusta a iure expressa manifeste notoria. ut licet non contestata. c. 2. & sic attenditur etiam qualitas appellationis. attenditur etiam qualitas iudicis. videlicet an sit delegatus. cum clausula appellatione remota. vel sine tali clausula. si sit ordinarius. Prima appellatio repellitur a iure. & a iudice quocunque. Secunda repellitur a iure. sed a iudice admittitur. quousque constet de falsitate causae. Tertia admittitur a iure & a iudice. nisi sit datus cum clausula appellatione remota. iste non tenetur deferre appellationi. Quarta admittitur a iure. & a iudice. & ita post Pet. & Abb. not. Ioan. Andr. in c. pasto. de appel.

† Et quandoque iudex assignat appellanti terminum in datione apostolorum ad appellationis litem prosecutionem. ut in c. cum sit romana. de appel. cum concord. Vtrum autem istius termini assignatio habeat nimirum dilationis. solet notari in alleg. c. de appel. plenius in cap. cum appellationibus. eodem tit. lib. 6. & dicitur ibi. quod non. quia isti ponuntur ibi ut diversi. Si vero dicit notarius. quod iudex benigne recepit appellationem an intelligitur delegata. not. in Specul. de appel. §. nunc dicamus in fin. Dicit ibi Gul. quod non videtur iudex detulisse. † Sed quid si iudex simpliciter dat apostolos. non exprimendo an deferat. vel non. dicit Abb. quod deferre videtur. ita not. ipse in c. dilecto. de appel. Idem si dat acta pro apostolis. quia tunc detulisse intelligitur. ita decisum est in rota. † An autem postquam iudex detulit appellationi. possit delationem ipsam reuocare. videtur de appel. c. constitutus. 2. de accu. c. meminimus. de ap. c. cum appellationis lib. 6. Et tenent doct. quod non possit. etiam re integra manente. licet Io. An. teneat contrarium per duas rationes. Prima. quia interlocutoriam potest reuocare. igitur & delationem. Secunda. quia appellans potest reuocare appellationem. igitur & pari ratione iudex delationem. sed istae rationes non ligant. ut ibi not. † Et quando iudex detulit appellationi. an post delationem potest statuere terminum appellanti. not. etiam in alleg. capit. cum appellationibus. & de ma. contract. in gloss. 4. & tenetur quod sic. ut tenet Ioan. Andr. in d. cum appel.

in nonnulla per plures rationes. & ibi patet. † Et est aduertendum. quod aliquando iudex deferret appellationi. aliquando pars appellata. sed ob reuerentiam iudicalem iudex dicitur appellationem recipere. pars vero dicitur illam approbare. ut not. de appel. c. interposita. in potestate ergo utriusque est. scilicet iudicis & appellantis approbare appellationem. unde appellans

etiam iudice iuncto potest approbare. & etiam contra iudex potest eam admittere. quantumvis displiceat parti. & sic in hoc equiparantur iudex & appellans. sed iudex & appellans equiparantur in uno. videlicet in termino assignando ut in c. personas. & in c. oblatz. de appel. sed in potestate solius appellantis est. an appellet. vel non. & sub qua forma. caueat tamen ille. ne erret. ut in c. t. eodem tit. lib. 6. In potestate & arbitrio solius appellantis est. an nolit principale negotium tractari in curia. vel non. ut in c. cordi. supra alleg. † Effectus delationis est. quod per eam abdicatur iurisdicatio iudicis a quo. & in superiorem ad quem transferretur. ut in c. cum appellationibus. saepe alleg. † Effectus vero termini assignationis est. quod in termino appellatione non proficiente appellationem suam inducit renuntiatio & desertio appellationis. & actus a quo emissus est appellatio manet ratus. ut in cap. cum sit. & capitulum. cum reprehensibilis. & in cap. saepe. de appel.

† Et terminus huiusmodi statuitur vel additur ad arripendum iter. vel ad presentandum se superiori. ad quem est appellatum. de quo in c. personas in gloss. 2. & super ea. † Istius tamen termini diversi insurgunt & causantur effectus. secundum quod in ipsis assignatione aliqua concurrant. vel non. nam aliquando appellatio solum recipitur a iudice. ita quod cum assignatione termini concurrat delatio iudicis. aliquando solum approbatur a parte. aliquando concurrunt utrumque. quia recipitur a iudice. & a parte approbatur. aliquando neutrum fit. quia nec recipitur. nec approbatur. Si ergo appellatio recipitur a iudice. vel etiam approbatur a parte. tunc terminus hominis habet vim peremptoriae. ita quod non veniente constituit contumaciam sic. quod in articulo appellationis contra eum ut contra contumacem procedi potest. & tenetur mittere procuratorem sufficientem saltem ad articulum appellationis expediendum. ut in cap. sepe. & in cap. Nicolaus. de appel. Idem & fortius. ubi utrumque concurrat. scilicet receptio iudicis. & approbatio partis. sed ubi neutrum interuenit. quia nec recipitur a iudice. nec approbatur a parte. tunc sufficit mittere procuratorem ad impetrandum & contradicendum tantum. nec proceditur in articulo appellationis contra absentem. ut not. in d. c. Nicolaus. licet gloss. ibi videtur tenere contrarium. Si autem recipitur & approbatur appellatio. & cum hoc petat appellans. quod veniat appellans instructus. nedum ad articulum appellationis. sed etiam ad causam principalem venire debet appellans. ut in c. cordi. de appel. lib. 6.

S P M M A R I V M

1 Forma apostolorum dimissoria.

CAPITVLVM CXV.

Forma † apostolorum. qui dimissorii vocantur. est talis. Sanctissimo in Christo patri & domino. d. N. diuina providentia sacrosanctae romanae & universalis ecclesiae summo Pontifici. Talis episcopus vel officialis eius devotus fidelis ac obediens post deuota pedum oscula beatorum. Nouerit sanctitas vestra. quod cum in causa. quae inter A. ex una parte. & B. ex altera parte de & super re vel deposito tali. vel de & super domo. vel fundo tali. coram me in iudicio vertebatur. sententiam pro praedicto A. & contra B. praefatum tui diffinitivam. vel interlocutoriam sic. vel sic pronuntiando super exceptione taliter &c. Et quia ab huiusmodi sententia diffinitiva. vel interlocutoria. idem B. ad sanctitatem vestram & sanctam sedem apostolicam appellavit. ideo ipsum B. appellanti a meo iudicio dimitto. & ad vestram sanctitatem ad examinandum his literis dirigo. sibi literas huiusmodi

huiusmodi sigillo meo sigillatas concedens in testimonium premissorum. Datum &c. & hoc cum appellatum est ad papam. Si uero appellatum est ad inferiorem puta ad episcopum, uel archiepiscopum, scribatur sub eadem forma uerbis competentibus mutatis, dicendo, Reuerendo, uel Reuerendissimo &c. Aliqui uero non dirigunt superiori, sed scribunt Vniuersis. Aliqui breuiter expediendo dicunt ad appellanti uerbo, uel in cedula nuda scribunt in hoc uerba uel similia. Quia tu a me appellasti a tali sententia mea diffinitua, uel interlocutoria, ideo ab observatione mei iudicii his apostolis te remitto & ad eius examen, ad quem appellasti dirigo. Et si uoluerit sibi statuere terminum, sit illi terminum nel quatuor mensium spacium. uel diem talem statuo pro termino ad iter arripiendum pro appellationis tue prosecutione facienda. uel ad representandum te conspectui sedis apostolicæ, uel alterius superioris, ad quem appellasti.

S V M M A R I V M

- 1 Forma apostolorum reuerentialium.

CAPITVLVM CXVI.

1 **F**orma ꝑ apostolorum reuerentialium potest esse talis. Sanctissimo, uel reuerendissimo &c. ut. ꝑ. Talis actor, uel talis reus in tali causa, quæ inter ipsum ex una, & talem parte ex altera, de & super tali re uel eius occasione, in iudicio coram me iudicabatur, a sententia diffinitua uel interlocutoria &c. etc. ad sanctitatem uel reuerentiam uestram appellauit, & quamuis appellatio sui mihi friuolauidebatur, tamen ob reuerentiam uestram eidem iuxta defero appellationi, statuendo sibi terminum &c.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma apostolorum refutatoriorum, quando est appellatum ab interlocutoria.
- 2 Appellationi a diffinitua est deferendum, & quare.
- 3 Indices nostri temporis qualiter omnia apostolorum forma deferant appellationi, aut refutent eam.

CAPITVLVM CXVII.

1 **S**anctissimo uel ꝑ reuerendissimo ut. ꝑ. Nouerit sanctitas uel reuerentia uestra, quod talis a me in tali causa, quæ coram me inter ipsum & talem super re tali uidebatur, ad sanctitatem uestram uel reuerentiam appellauit &c. Et quia huiusmodi appellatio est friuola & frustratoria ex tali causa, ideo cum huiusmodi appellationibus nec ius deferat, nec sit per iudicem deferendum, eidem appellationi non duxi deferendum, nec ego defero; & hos apostolos refutatorios sibi tradidi, atque trado, in quorum testimonium &c. ut. ꝑ.

2 ꝑ Et ponitur ista forma de interlocutoria, quia quando a diffinitua appellatur, tunc necesse est deferre, quia ius deferat, de iure in capitul. uenientes de appell. capitul. non solum libr. 5. ꝑ. Iudices modernis temporibus raro tales literas dirigunt ad superiorem, sed facilliter se de his apostolis expedientes, dicunt uerbo ad appellanti uel eius procuratorem, sub hac forma. Appellationi tue ob reuerentiam sedis apostolicæ, uel talis superioris, ad quem appellatum est, deferimus, seu deferi; & talem tibi terminum præfigo ad appellationem tuam prosequendam. Vel quia appellatio tua nobis uester friuola, ideo ei non deferimus, hanc responsionem tibi pro apostolis refutatoriis concedentes. Et hoc faciunt iudices sibi per notarium loco apostolorum scribi, & scribit notarius, si uult, appellationem,

& apostolorum dationem in eadem carta, seu in uno & eodem instrumento ponendo in fine instrumenti appellationem, de qua supra, sub hac forma.

S V M M A R I V M

- 1 Forma scribendi in actis apostolorum petitionem.
- 2 Terminum ad recipiendum apostolos si index prorogat, uel apostolos se daturum respondeat nullo statim termino, quid agendum.
- 3 Sententia suspenditur per appellationem, aliàs transit regulariter in rem iudicatam. & nu. 6.
- 4 Sententiæ quæ sint, quæ non transeunt in rem iudicatam.
- 5 Sententiæ quibus casibus statim transeant in rem iudicatam.
- 7 Sententia nulla non transit in rem iudicatam. & quæ sint nullitatis modi, & differentiæ, & nu. 8.
- 8 Sententia iniusta transit in rem iudicatam.
- 9 Sententia, quæ transit in rem iudicatam, in actione personalis post quadrimestre executioni mandatur.
- 10 Executio in actione personalis quo ordine fiat. & nu. 11.
- 12 Executio in reali statim sit postquam transit in rem iudicatam, & quo ordine.

CAPITVLVM CXVIII.

1 **A**nno, ꝑ in dictione, pontificatus, quibus. ꝑ. die tali, mense tali, loco tali, coram iudice prædicto, ac mei notarii publici & testium iurisperitorum præsentia, personaliter confituitur prædictus N. appellans, uel talis eius procurator, apostolos per dictum dominum iudicem super appellatione sua prædicta cum instantia humiliter sibi dari postulauit, cui ipse index sibi dando apostolos in hæc uerba respondit, uel cedulam scriptam tradidit, & in ea contenta pro apostolis sibi dedit, cuius tenor talis est. & scribat tenorem sen formæ apostolorum, & subiungat postea, super quibus oibus & singulis &c. ut. ꝑ. in iuramento appellationis.

2 ꝑ Si autem iudex terminum dati ad dandum & recipiendum apostolos prorogat ad alium diem, an tunc iterato appellans teneatur comparere, sit apostolos petere. uel si respondit index apostolos se daturum nullo certo termino præfixo, quid iuris, leg. & no. in cle. quamuis rigor, superius alle. ꝑ. Et ita sunt ista expedita, quæ sequuntur suam, quando ab ea appellatur; quia tunc sententia non debet exequi, cum per appellationem sit suspensa, ut in d. c. uenientes de iure. Imo quicquid post sententiæ, etiam ante appellationem per iudicem uel aduersarium sit, totum reuocabitur per modum attentari, de quo plenius in c. non solū. ꝑ. alle. Si uero a sententia non fuerit appellatum, & sic transit in rem iudicatam, tunc ipsa sententia debet exequi, alias parum prodesset sententia dare, nisi mandarentur executioni, ut de re iud. c. cum aliquibus. ꝑ. Aduertendum est tamen, quod sunt quedam sententiæ quæ nunquam transeunt in rem iudicatam, ut sunt sententiæ, quarum obseruantia induceret periculum animæ, de re in c. tenor. & c. consanguinei, de fri. & malefici. c. fraternitatis, cum si. ꝑ. Quedam sunt quæ statim transeunt in rem iudicatam, ut est sententia excommunicationis, de ap. c. pasto. de sen. excom. c. per tuas, quæ tamen proprie non est sententia, & hoc uerum, quia statim transit in rem iudicatam, quo ad priuatam utilitatem, sed quo ad publicam utilitatem tangentem periculum animarum, nunquam transit ar. c. pia. de excep. li. 6. nam semper auditur conquerens de iniusta excommunicatione, de offi. deleg. c. cum contingat. & c. ab excommunicato, de rescrip. Sunt & quedam casus, in quibus diffinitua sententia statim transit in rem iudicatam, quæ notant, de re iudic. super rubric.

6 ꝑ Quedam uero sententiæ tenent medium, quia transeunt in rem iudicatam, non statim, sed post. 10. dies. & istud regulariter obtinet, in sententiis uero extremis sunt causalia ut not. de re iudic. super rubr. & in c. consanguinitas eod. titul. ꝑ. & hoc quando sententia tenet, licet sit iniusta, secus tamen si esset nulla, quia tunc non transit in rem iudicatam, de re iud. c. 1. & modos nullitatis ponit Gul. in Specul. de sent. prola. ꝑ. iuxta propositum.

Practica Domini Abbatis.

CAPITVLVM CXX.

8 ¶ Et dicitur sententia nullam sequitur, quia lata est contra ius constitutionis; nulla vero non transit in rem iudicatam, iniusta sicut dictum est. & solet distinguere, quandoque iura est nulla, nec tenetur, ut si contra ius constitutionis est lata expressè. quandoque est nulla, sed tenetur donec de nullitate constet. ut si est lata per falsos testes vel falsa instrumenta, quia illa est nulla in iuritate, sed est aliqua in op. de quo de excep. c. cum venerabilis. quandoque nulla est, & transit in rem iudi. post. 20. annos, ut ibi no. de quo per Hof. in c. cum Bertoldus, de re iudi. ¶ sententia ergo quæ transit in rem iudicatam, in actione personali mandabitur executioni post tempus quadringentis, quia istud tempus cõdemnato in actione personali conceditur a iure, ut in c. quarenti de of. del. potest tamen huiusmodi tempus arctari vel prolongari per iudicem ex causa. sine causa autem non potest, alias si arctauerit sine causa, suppletur a lege. ut ibi not. & in 10 Spe. de sen. exco. §. nideum in prin. ¶ si exco. in huiusmodi actione personali isto modo vel ordine, quia præcipitur reo, quod pecuniâ, in qua est condemnatus actori, sibi soluat. ¶ & an ipse condemnatus ad ipsius pecuniæ solutionem præcisè cogi debeat, actore in statu & petente, tractat Io. An. in addi. Specul. & Gul. de piscatoriis in ista qõne tenet, condemnatum, si habeat pecuniâ, ad illud teneri, si vero non habeat uicinus in pecuniâ unde satis faciat, executio fiat in rebus suis, & primo in mobilibus sic, quod capiantur mobilia, si qua possideret; si mobilia non habet, reuertitur ad immobilia. si neque immobilia possideret, peruenitur ad nomina, siue iura. scilicet ad ipsius condemnati nominari debitorum. sic tamen, quod nomina debitorum debita constituantur & nõ negantur sub pignore capiantur, de quo in Spe. 12 de sen. exco. §. sequitur uidere. ¶ In actione reali statim executio fit postquam sententia transit in rem iudi. uel si actum est ad fundum, uel ad domum, mittendus est actor in possessionem eiusdem rei, de re iudica. c. cum Bertoldus in fine. nec tunc lussit dare pignora, sed requiritur corporalis traditio possessionis, ut in e. cum aliquibus, de re iudica. & quomodo iudex mandat executori suo, quod eandem rem actori adiudicatam persoluat, & corporalem eius possessionem det ipsi actori, Gul. ponit in Spe. de sen. exco. in d. §. sequitur. & huiusmodi præceptum scribi debet in actis per notarium isto modo.

SVMMARIVM

1 Forma scribendi in actis præceptum factum nuncio pro executione sententia.

CAPITVLVM CXIX.

1 ¶ Talis iudex ¶ curia talis exequendo sententiâ diffinitiuam in causa tali per eum datam, uel per talem iudicem inferiorem, uel ipsius delegatum latam, manu talis notarii uel subscriptâ, ac ipsius iudicis sigillis, & prædicti notarii signo sigillatam, & signatam, præcepit & iniunxit tali executori, seu curatori, siue nuncio, quod rem talem tali actori per prædictam sententiâ adiudicatam, & eius possessionem corporalem det, & assignet eidem actori, prædictum reum amouendo ab eadem Acta sunt &c. Vel fiat præceptum per litteras iudicis dirigendas executori. & tunc per scribi sub hac forma.

SVMMARIVM

- 1 Forma scribendi executori.
- 2 Nuncius quæ teneatur referre se fecisse circa executionem sibi mandatam.
- 3 Delegatus & alii iudices utrum, & quibus modis possint exequi rem sententias, & nu. 4.
- 4 Executio sententia ex quibus causis impediri possit.
- 5 Executio sententia quo iure sit actio sit prienda, & quomodo aduocati ipsius temporis multi d. stipiantur.
- 7 Sententia quæ transit in rem iudicatam, licet sit exequenda, aliquibus tamen remediis uel. releuatur.

1 ¶ Talis iudex ¶ tali rectori diuinorum &c. salutem in domino. Pridem orta inter talem actorem ex una, & talem reus, & super re tali, fundo, uel domo, & eius occasione parte ex altera, materia gõnis, & causa huiusmodi intentata, & introducta in iudicio coram nobis, nos in causa eadem iure & iudiciario ordine obseruato procedentes, sententiam tulimus diffinitiuam, prædicto actori rem petitam per eum adiudicando, ac præfatum reum ad traditionem seu restitutionem rei eiusdem & in expensis suis condennando, prout in sententia nostra plenius continetur. uerum quia parum prodest sententias ferre, nisi excommunicationi demerentur, ideo pro parte memorati actoris humiliter requisiti ad prædictam sententiâ executionem duximus procedendum. nobis ergo in uirtute sanctæ obediencie firmiter & districte præcipiendo mandauimus, quatenus præfati N. actorem in corporalem & realem prædictæ rei, ut præfatur adiudicatæ, possessionem inducat; ac ipsam rem & eius possessionem tradatis & assignetis, si prædictum reum eiusdem rei detentorem abinde remouendo, mouentes eundem N. reum, quem & nos peremptorie per præfatos monuimus ut. §. sex dierum spacium a notificatione sibi facta computando, quoru duos pro primo &c. ab eiusdem rei detentione & occupatione desistens, eam præfato actori uacantem & liberam tradat, & ad ipsius corporalem & pacificam possessionem amittat; libijs summam. 20. floren. seu librarum denariorum talium pro expensis per eum in lite prædicta factis coram nobis restituat, & persoluat; & alias prædictæ nostræ sententiæ humiliter pareat & intendat, alioquin cõtra ipsam per censuram ecclesiasticam & alia iuris auxilia, prout de iure poterimus, procedemus. dictæ nostræ executioni, ut. §. in formis aliorum mandatarum. ¶ Et si executio illius præcepti iudicis sit per curatorem seu nuncium, habebit referre iudici die & formam executionis, & quicquid factum est per eum. Et isto modo relatio scribitur in actis. N. talis curia curator nuncius seu executor retulit se de mandato iudicis in ius executionis sententiæ talis in tali causa lata die tali &c. dedisse & assignasse talem corporalem possessionem talis fundi eidem actori per eandem sententiâ adiudicari, quem talis de iure tenuit & occupauit. ¶ Verum autem delegatus ordinarius possit exequi sententiam suam, not. in e. si quis, cõtra de so. cor. p. & an hoc possint minores iudices, no. in c. cum ab ecclesiasticis, de of. or. cum reuissis. Et quia super hoc sunt opin. potest dici quod delegatus ordinarius, & alii minores iudices hoc possunt per censuram ecclesiasticam, quæ est simplicis in iurisdictionis, & non per traditionem possessionis, quæ est mixti imperii. ¶ & delegatus principis exequitur sententiam suam infra annum, post annum totaliter expirat sua potestas. ita etiam quod excommunicationum per eum infra annum, anno elapso non absoluit. ut leg. & not. de officio deleg. c. querenti. Iudices tamen indifferenter exequuntur sententias suas per excommunicationem & per missionem. ¶ Ex quibus autem causis, uel per quas actiones impediri potest executio sententiæ, plenè not. in capitul. decetere, de re iudicata. & in Specul. de sententia excommunicatio. §. ultimo. ¶ Sed quo iure petatur executio, no. in Spe. eo. tit. §. breuiter. & dicit ibi Gul. quod iudex habet duo auxilia, per quæ consequitur executionem, scilicet officium iudicis, & actionem iudicati. non autem per actionem in factum, & per hoc dicit errare multos aduocatos, qui super hoc nolunt summarie procedere sine datione libelli, & lit. contest. de quo dicendum scribi. ¶ licet autem sententia transierit in rem iudicatam, & sic facienda sit ipsius executio, ut dictum est, iudex tamen quandoque releuatur remedio supplicationis, ut in e. ex literis, de restitu. in integ. de quo in Spec

Spec. de supple. per totum, uel beneficio restitutionis in integ. eod. tit. per totum. & tunc ex quo sic impetratur, principaliter proceditur in causa restitutionis ordine iuris obseruato, ut de officio iud. c. 2. & ista causa finire debet, & expediri. j. quadriennium, ut in clem. unica de rest. in integ. ponit Gul. in Spec. parte. 4. de rest. in integ. Sed quia raro hæc in partibus istis pertractantur, igitur illa omitto.

S P M M A R I P M

- 1 Excommunicatus in iustis, si petit absolutionem, quibus mediis absolui debeat.
- 2 Excommunicatus iniuste quando quis dicatur, & qua facilitate tunc sit absolueudus.

CAPITVLVM CXXI.

ET quia, ut dictum est, aliquando reus non parens sententiæ excommunicatur, aliquando pro contumacia, quia citatus non comparere, ut uisum est. s. in prin. processibus. Et quia uolens parere, & absolutionem petens, debet absolui, ut in c. cum contingat, de off. dele. ideo ut habeantur forme absolutionum, sciendum est, quod si quis est excommunicatus pro contumacia, si nult parere iuri, absolueudus est sub forma iuris, si offerit cautionem de parendo iuri, & soluendo expensas ratione sue contumacie per aduersarium factas, de app. c. qua fronte, de iud. c. 1. & 2. & hoc si sententia est iniusta, quia si est iniusta, debet absolui sine difficultate, ut de refer. c. ab excommunicato, cum concord. Et intelligendum etiam est, quando excommunicatus est pro contumacia, uel offensa dubia; uam si quis excommunicatus est pro manifesta contumacia, uel offensa notoria, non a absoluitur, nisi satisfactioe premissa, ut in c. ex parte, de uerb. sig. quo ad manifestam offensam, de manifesta contumacia phatur in c. uenerabilibus, s. fecit, de sen. ex. li. 6. Et forma absolutionis sub forma iniis potest esse ista.

S P M M A R I P M

- 1 Forma absolueudi ab excommunicatione pro contumacia.
- 2 Absolutus ab excommunicatione quomodo per sacerdotem debeat reconciliari.
- 3 Reconciliationis ab excommunicatione forma que est.
- 4 Absolutionis simplicis ab excommunicatione forma.
- 5 Absolutio ad cautelam qualiter, & quando fiat.

CAPITVLVM CXXII.

Talis est index tali rectori uel plebano salutem in domino. quia talis excommunicatus a nobis pro contumacia ad instantiam talis, paratum se offert stare iuri coram nobis, unde ipsum ab huiusmodi sententia excommunicationis absolui in dei nomine in his scriptis, & talē diem, in quo prædicto actori satisfaciatur, & iuri pareat coram nobis, sibi pro termino peremptorie assignamus. Quare uobis mandamus, uolentes autem prædictum terminum actori memoratorem tempestiue nunciari uel intimari &c. Datū &c. Vel breuius sic. Officia lis uel index talis tali plebano salutem in domino &c. Quia talis a nobis excommunicatus pro contumacia ad instantiam talis, paratus est die seu feria tali stare iuri coram uobis, ipsum sub forma iuris absolui, mandantes uobis quatenus eundem sic absolutum publice nunciatis, & prædictum terminum uolumus actori memorato mature intimari. Datum &c. & ista forma magis coram ordinariis frequentatur in aliquibus locis. 1 excommunicatus per iudicem & absolutus a uinculo excommunicationis remittitur ad sacerdotem ad reconciliandum de peccato inobediētiæ, pro quo fuit excommunicatus. 2 & huiusmodi reconciliationis formam ponit Gul. in Spec. de sen. prola. uer. debet autem fieri absolutio cum psalmo penitentiali &c. Possit etiam forma absolutionis dilari & extendi narrando processum habitum, & contumacia qualitatem, & alii sicut faciūt quidā delegati sub hac forma siue fili. N. talis decanus

uel præpositus ecclesiæ iudex delegatus &c. uniuersis & singulis præpositis, & decanus &c. & quibuscunque per ciuitates & diocesium tales uel alias ubilibet constitutis, qui præsentibus fuerit requisiti, salutem in domino, & mandatis nostris immo ueris apostolicis firmiter obedire. Cum in causa quæ inter N. actorem ex una, & P. reum ex altera parte, de & super tali re, uel debito, uertitur coram nobis, & prædictus N. actor prædicto P. reo libellum in scriptis obtulisset, nos eidem reo diē talem ad respondendum eidem uel exceptionem dilatoriam sibi solitam competentem proponendam pro termino peremptorio duximus assignandum; sed quia in huiusmodi termino idē reus minime comparuit per se uel per responsum, & exceptionem proponere, aut prædicto libello respondere, contumaciter nō curauit, ideo idem P. reus pro contumacia huiusmodi mentione præuia fuit & est per nos uinculo excommunicationis innodatus. Nunc autem reus ipse se representans coram nobis petit humiliter & deuote ab huiusmodi excommunicationis sententia seu uinculo se absolui, offerens iudicio fisci, seu de parte iuri cautionem præstans, & dicens se peratam parti aduersæ satisfecisse congruē de expensis. Unde citato ad hoc aduersario & præfente uel contumaciter absente, ac recepto ab ipso excommunicato prius iuramento secundum formam iuris de parendo mandatis ecclesiæ, & congrua satisfactione expensarum, eum ab huiusmodi excommunicationis uinculo absolui, ut s. in forma præcedenti, & cautela de custodienda & seruanda absolutione dat Gul. in Spec. tit. de sen. prola. s. nunc uero, uer. absolutio, & in gl. c. propositus de ele. excom. mini. 1. Et si quis est excommunicatus pro debito, uel pro re iudicata, uel pro crimine, uel per offensa manifesta, & satisfecit, tunc simpliciter absoluit sub hac forma. Officiis talis diocesis &c. Quia talis excommunicatus pro re iudicata, uel pro tali offensa manifesta, ad instantiam talis de huiusmodi re iudicata seu offensa satisfecit, ideo eum absolutionem petentem absolui in dei nomine in his scriptis, mandantes &c. ut s. 1. De absolutione ad cautelam qualiter & quando fiat not. in c. apostolice de excep. & plen. c. solet de sen. excom. lib. 6. & sic est finis iudicii ordinarii & tertii partis, & per consequens totius operis.

S P M M A R I P M.

- 1 Processus quando summarie & de plano exoritur, qui ordo seruari debet.
- 2 Litis contestatio in summaris non est necessaria.
- 3 Citatio etiam non peremptoria in summaris non ualet ad sententiam audiendam.
- 4 Index in summaris habet latiores habenas ad res enendas dilatores & restum multitudine.
- 5 Index in summaris procedere potest tempore etiam feriato in fauorem hominum.
- 6 Ordo seruatus in summaris, partibus non contradicentibus, non nunciatur.
- 7 Ordo iudicarius in quibus causis seruari, & non seruari possit, est ad beneplacitum iudicis.

CAPITVLVM CXXIII.

Idemus de processu ordinario, qui regulariter obseruatur in causis; sed est quidam specialis, qui obseruatur, quando procedit iudex simpliciter & summarie sine strepitu & figura iudicii, 1 & quis ordo tunc seruandus est, traditur in cle. spe. de uer. sig. quia libellus necessariō non offertur, & tamen danda est petitio summaria in scriptis, uel faciendā uerbo, & in actis redigēda. Item procedere sine litis contestatione, & sine conclusionē, quæ tamē in processu ordinario sunt de substantia, ut dictum est, potest etiam sententiam ferre stando, quod in aliis non potest, ut etiā ibi uisum est, & ualeat citatio ad sententiam audiendam, etiam non peremptoria, quæ alias sufficiens non esset. 2 Item in Practica Domini Abbatis. D 2 180

Practica Domini Abbatis.

isto processu fortius, quam in alio, debet index amputare
magnam dilationem, refrenare iurgia partium, & testiu
5 multitudinem. & procedere potest tempore seriato in
maiorum hominum introduco. & ita sunt plura in pro
cessu isto specialia, scilicet. 9. nel 10. ut no. Gul. de Mon
te Lau. in alle. cle. xpe in glo. & in processu huiusmodi
index tenetur aliquando absolvere, aliquando potest, si
uult; quia si princeps mandat sic procedere, ut in conser
uatoribus studiorum facit, tunc ita index tenetur pro
cedere. & inde hec tamen processus, si ordo iudicarius
partibus non contradicentibus fuerit observatus, ut in
cle. xpe. s. alleg. sic potest index sic procedere, si velit
scilicet in causis privilegiatis a iure super tali processu.
7 & ita sunt. 4. cause beneficiales, matrimoniales, deci
marum, & uturam. & in istis relinquatur potestati iudi
cis, si velit procedere simpliciter & de plano, nel ordi
nem iudicium observare, ut in cle. dispendiosam,
de iudi. ubi de hoc in glo. non licet. & quia potest index,
ut dictum est, in istis causis observare ordinem, vel non,
& sic libellum exigere &c. Qualiter ergo in beneficiis
causa formandus sit libellus, inde amus, & pos. sic coeipi.

S V M M A R I V M

- 1 *Forma libelli in causa beneficii.*
- 2 *Libellus quomodo concipi debeat, quando beneficium non est colatum, & quis habet ius ad illud.*

CAPITVLVM CXXIIII.

Coram t nobis honorabili viro domini auditore,
uel iudice &c. proponit procurator procuratorio
nomine discretissimi A. canonici ecclesie beate
Mariæ uerdunensis consequi uel aduersus B. fe clericū
asserentem talis diuocess. & q. exhibet alium pro eo in
iudicio legitimē interuenientem; & dicit, quod licet præ
fatus A. vigore gratie apostolicæ eidem de canonicatu
sub expectatione præbende de ecclesia sanctæ Mariæ
prædictæ in speciali faciat canonicatus & præbende per
motum quondam C. iussit ecclesiam, dum inxt. cano
nici præbendati tunc nacti, per certum executorem
ad hoc a sancta sede apostolica specialiter deputum ei
fuerint & sine collati, & si de eisdem promissis ac ipse
A. ad canonicatum & præbendam huiusmodi per eundē
executorem inuictum exultat sic, quod eidem canonica
tus & præbenda cum iuribus suis, & pertinentiis unuer
sis pertinere deberet ad eundem tamē præfatus B. se ad
eundem canonicatum & præbendam intrinse de facto,
& intrudi fecit, & procurauit, & intrusionem de se factā
ratam habendo prædictos canonicatum & præbendam
detinuit & occupauit, detinet, & occupat fructus, red
ditus, proventus, iura, & oblationes prouenientes ex
eisdem percipit & imbuturā sui, percipit & imbutur. se
que præfatus A. opposuit ac opponit, ac eum impedit
& impetit, fecitque & facit per intrusionem, occupatio
nem, & alia supradicta, quominus ipse canonicatum &
præbendam huiusmodi, ac iuris & pertinentiarum eorū
possessionem assequi possit, & habere in animæ suæ peri
culum, & prædicti A. præiudicium & detrimētum. Quare
agit & petit procurator prædictus quo. 3. nomine, qua
tenus nos domine auditor, si uindex reuerende, præco
gnito quantum sufficit de præmissis, pronūciatis ad A.
pertinuisse iura & pertinentias, & eos eidē adiudicandos
fore, & adiudicari debere, & adiudicari; intrusionemq;
detentionem, occupationem, & alia prædicta præmissa
temeraria, & illicita, & iniusta fuisse & esse, prædictum
N. occupatorem a prædicta occupatione impedimentis,
& aliis prædictis competens sui & comp. se sit; sique
super eis silentium imponendum & imponatis, ac ab eis
dem canonicatum & præbendam ab eorum detentione
eum remouendum & remouendis, prædictumque A. in pos
sessionem suā quasi eorundem canonicatus & præbende
iurium & pertinentiarum ipsorum inducendum, & indu

etiam defendendum, atque inducatis & defendatis, seu induci & defendi precipiunt, ipsum B. prædicto A. in fructibus perceptis & expensis legitimis litis nihilominus condemnado per nostram sententiam diffinitivam, & eius executionem hoc petit coniunctim & diuisim. Ad necessariam probationem hec solum constringens, officium nostrum in præmissis casibus omnibus & singulis, quantum fussit, & opus fuerit, humiliter implorando. Saluo iure addendi, minuendi &c. & processatur prout moris est. Ille libellus procedit, quando agenti beneficium iam est collatum. ita quod est suum, & iam habet ius in re. † Si uero nondum esset collatum, nel de eo premissi iura, quod non esset suum, sed sibi debitum, quia haberet ius ad rem, de quo in cle. auditor in gloss. pronunciat et tunc, scilicet narrando, quo modo beneficium tale ex tali causa sibi esset debitum, & conferendum pronuncii ei pronuncietur. & tunc auditor, qui pronunciat illud ei debitum, potest illud sibi sine nouo mandato de illo promittere, in circuitibus euitetur. ut in alleg. cle. auditor, de rescrip. & alias etiam debet fieri mutatio libelli secundum qualitatem facti, & plures libellorum formas in hac materia ponit Gul. in Spec. de præben. Si beneficium est de iure patronatus, tunc præsentatus sic formabit libellum suum, ut sequitur.

S F M M A R I V M

- 1 *Forma libelli, quando beneficium est de incorporatione.*

CAPITVLVM CXXV.

[illegible]

S V M M A R I V M

- 1 *Clayfula, Peto praesentationem meam, & adire, sed non, quibus*
uribus comprobetur.
- 2 *Libellus quomodo formari debeat contra praesentatum a non*
patrono, & iam institutum.
- 3 *Libellus quo concipiatur, quando praesentator non est patronus.*
- 4 *Libellus qualiter formabitur, cum agitur inter patronos.*

CAPITVLVM CXXVI.

I S: a ꝑ petitio colligitur ex notatis per Iou. in c. cum Bertoldus, de re iudic. Et quidam dicunt in libello, peto presentationem meam admitti, & presentationem aduersarii non, & non patroni; & cum, qui nullum

ius habet, a præsentione facta cassari &c. de quo in alle. c. cum Bertoldus. sed non est curandum. † & si aduersarius præsentatus a uo patrono iam esset institutus, tunc secundum hoc aliter formaretur petitio isto modo. Peto talē a nō patrono nec iurispatronatus possessore præsentatum, & male institutum ab ipso beneficio amoueri, & meam præsentionē a uero patrono factā admitti, ipsum beneficium mihi adiudicari, & me ad illud institui & inuelli &c. ut in c. cū Bertoldus. s. alle. † & si præsentator forte in ueritate nō est patronus, sed solū possidet iurispatronatus cum bona fide, tūc præsentatus nō dicat in libello eum patronum, sed ipsum finisse tempore præsentionis & esse in possessione uel quasi iurispatronatus, & sufficiat ut in c. consultationibus de iurepatro. † De quo etiam no. in c. 2. de resti. ninte. cum si. Quomodo autem de iurepatronatus agitur inter patronos & qualiter, tunc concipiatur libellus ponit Gul. in Spec. de iurepatro. & sic potest formari.

S V M M A R I V M

- 1 Forma libelli quando agitur inter patronos de iurepatronatus.
- 2 Dissessorum, & petitorum super iurepatronatus simul intentari possunt in eodem libello inter patronos.
- 3 Iurispatronatus causa non est beneficalis, & quare.

CAPITVLVM CXXVII.

- 1 **C**oram tuobis &c. proponit conquereudo in iure procurator procuratorio nomine differenti A. layci aduersus B. laycum &c. & dicit quod licet iurispatronatus talis ecclesie, uel uicarie, ad præsdictum A. pertineat & pertinere debeat de iure, ipseque fuerit tempore spoliationis infra scriptis in possessione uel quasi iurispatronatus ecclesie seu uicarie eiusdem, tamē præsdictus B. de anno & mense tali quēdam talem ad ecclesiam seu uicariam præsdictam tunc certo modo uacantē uobis præsentaui, ipsum A. possessione uel quasi iurispatronatus spoliando, Quare agi & petit procurator præsdictus quatenus uos domine iudex, cognito quantum sufficit de præmissis, pronuncietis, decernatis, & declaratis, iurispatronatus ecclesie uel uicarie præsdictæ ad præsdictū A. pertinuisse, & pertinere; præsentionemq; & spoliationem præsdictas, temerarias, illicitas, & iniustas fuisse, & esse; eundem A. in pristinum statum & possessionem uel quasi eiusdem iuris reponendum, restituendum, reducendum fore, relluiui, reponi, reduci debere, restituatis, reponatis, & reducatis per uestrā suam &c.
- 2 Per istum libellum intentatur possessorium & petitorium, possit etiam alterum tantum intentari, ut etiam dictum
- 3 est in alio processu circa formas libellorum. † Et ista causa super iurepatronatus non est beneficalis, cum de titulo beneficalis non agatur. unde in eadem procedendum est ordine iudiciario obseruato. & super primo libello possunt sic formari positiones & articuli.

S V M M A R I V M.

- 1 Forma petitionum, & articulorum in causa beneficalis.

CAPITVLVM CXXVIII.

- 1 **I**n primis † ponit & probare intendit, quod in diocesi uerdunensi in terra Barēsi est & fuit a 30. uel 40. annis circa, uel ultra, & a tempore & per temporis spacium, de cuius initio hominum memoria nō exiit, quodam oppidum communiter nuncupatum Artumcastrum habens diuersas ecclesias collegiatas, parochiales, & alias, palā & notorie. Item quod in eodē oppido inter alias ecclesias ibidem fuit a præsdicto tempore, & per idem tēpus & est collegiata ecclesia beate uirginis Mariæ, sic communiter nuncupata seu appellata, habēs prapositum, decanum, & capitulum, ac certas & distin-

ctas præcedas, ac iura alia ecclesie collegiata, publicē & manifestē &c. Item ponit quod sanctissimus dominus noster talis diuina prouidentia papa modernus præsdicto A. gratiam faciendo specialem die tali, mei le tali, canonicatum in tali ecclesia præsdicta præsdicto A. contulit, & ipsum per decanum & capitulum recepit in daut in canonicum & fratrem, stallumque in choro & locum in capitulo cū iuris canonice plenitudine eidem assignari. Itē quod præsdicta, si qua tunc uacaret, aut quam in posterum uacare contingeret, etiam in eadem, quam præsdictus A. junius mensis spacium acceptaret, præsdictus dominus noster papa eidem A. cum omnibus iuribus & pertinentiis suis uniuersis conferri, & de eis sibi prouideri, ac ipsum ad eandem & ipsius iuris pertinentiarum eiusdem possessionem uel quasi inuelli & indui, indutum tueri & defendi uoluit, & mand. ut. Item quod idem dominus noster papa ad collationem, prouisionem, inuelliuram, & alias gratias præsdictæ debitam & effectuale executionem faciendam certum uel certos executores deputauit. Item quod præsdictus A. gratiam præsdictam sibi, ut præsmititur, factam, ratam habens & gratam, super caliteras in forma consueta extrahi, & sibi processus per executores procurauit. Item quod de præsdictis omnibus & singulis fuit & est publica uox & fama. Item ponit & probare intendit, quod de anno domini. 1561. de mense tali, & antequam dictus A. præsdictam gratiam obtinuisset, C. ius canonice præsdictæ ecclesie beate Mariæ talis loci præsdictatus, & certos canonicatum & præsdictam in eadem ecclesia habuit, & possedit. Item quod idem C. canonicus de anno & mense præsdictis de tali die extra romanam curiam diem sanum clausit extremū, quod dū per ipsius obitum canonicatus & præsdicta præsdicti, quos in præsdicta ecclesia obtinebat, uacare inceperunt, uacauerūt, & communiter uacare putabantur palam & manifeste. Item quod A. præsdictus uel talis eius procurator præsdictos canonicatum & præsdictam sic uacantes tanquam gratias præsdictæ nigore sibi & nulli alteri a iure debitis die talis inensis præsdicti protestatione consueta acceptauit. Item quod per præsdictas gratias executores A. præsdictos canonicatum & præsdictam sibi conferri, & de eisdem sibi prouideri, ac se de ipsorum iuribus & pertinentiis, ipsorumque possessionem seu quasi inuelli obtinuit die tali. Item quod de præmissis omnibus & singulis est publica uox & fama. Item ponit quod A. præsdictus tempore gratias sibi factas & collationum promissionum inuelliuræ præsdictarum fuit & est clericus, seu sacerdos &c. Item ponit quod A. præsdictus tempore gratias sibi factas, & collationis prouisionis, & inuelliuræ præsdictarum fuit, & est clericus, uel sacerdos &c. in comunione fidelium de legitimo matrimonio procreatus ac habitus, & alias habilis & idoneus ad ecclesiasticum beneficium maximē canonicatum & præsdictam supra dictos obtinendum. Item quod B. aduersarius præsdicti A. præsdictus canonicatu & præsdicta post præsdicti quondam C. mortem se intrusit seu intrudi fecit & procurauit, ipsosque canonicatum & præsdictam detinuit & occupauit, detinet, & occupat fructus, redditus, & prouentus, ex eisdem prouenientes percipit, percipit, & imbut fuit, imbut fuit, ac præsdictum A. impedit & impedit, facitque & facit per intrusionem occupationem & alia pramissa, ne suum debitum sortiri potuerit effectum & fortiaur. Et præsdictus A. possessionem canonicatus & præsdictæ præsdictarum assequi potuerit libere & habere. Dat in super pro parte sua libellum, ac pro parte sua oblata ac producta & producenda in hac causa in quantum facit pro parte sua & positionibus & articulis de notoris signis, & sigillis; saluo iure addendi, minuendi, corrigendi, declarandi &c. ut est moris. Quando beneficium est de iurepatronatus, tunc ex libello seu petitione formantur positiones illo modo.

Practica Domini Abbatis.

S V M M A R I V M

C A P I T V L V M C X X X .

1 Forma positionum, & articulorum in causa iurispatronatus.

C A P I T V L V M C X X I X .

Positiones & articuli ut. 3. in aliis formis. In primis ponit & probare intendit quod in oppido tali talis diocesis. a. 10. 20. 30. uel 40. annis citra, uel ultra, & a tempore uel per tempus, cuius coiratum seu initium non est in hominum memoria, fuit & est certa ecclesia parochialis communiter nuncupata seu appellata ecclesia facti talis &c. Quodque in ecclesia eadem fuerunt & sunt certæ uicariæ perpetuæ à secularibus clericis solite gubernari. Item quod inter alias uicariæ perpetuæ in eadem ecclesia existentes fuit a tempore & per tempus de quo. 3. & est certa uicaria ad altare talis facti &c. palam & notoriè. Item quod uicaria huiusmodi perpetua per talem laycum instaurata est & fundata, ac de bonis fuit dotata, & per loci episcopum seu diocesani confirmata. Item quod iurispatronatus eiusdem uicariæ eidem N. pro instauratore & suis hæredibus reservatum extitit, & pertinet & pertinet ad eodem. Item quod de præmissis omnibus & singulis fuit & est publica uox & fama. Item quod prædictus N. præfati quondam instauratoris fuit filius & legitimus & naturalis, eidemque patri suo in bonis per eum relictis & maxime in inrepartitionis prædictæ uicariæ in solidum hæres successit, ac hæreditas patrona cum iure prædicto patronatus fuit & est ad eum tanquam ad uerum & proximorem heredem deuoluta. Item quod idem N. filius & hæres quondam D. prædictæ uicariæ uicarium ad eandem uicariam tunc certo modo nactum nobis domino officiali præsentauit, quodque eadem præsentatio admissa fuit per nos, & idem quondam præsentatus ad præsentationem eandem ad prædictam uicariam institutus, eam tenuit & possidet. Item quod prædictus N. fuit & est in iure patronatus memoratæ uicariæ possessione uel quasi. Item quod de præmissis omnibus & singulis &c. Item quod de anno tali, die, mense tali, bonæ memoriæ quondam D. prædictus uicarius, ut præmittitur, uicariæ prædictæ nonisimus fuit niam uniuersæ carnis ingressus. Item quod per eiusdem quondam D. nouissimi spediecti uicarii rectoris mortem ipsa uicaria incepit uacare, uacauitque & reputata palam & notoriè. Item quod prædictus N. ipsius uicariæ patronus & iuris patronatus eiusdem possessor præfatum A. ad eandem uicariam sic uacantem dietali, mense tali talis anni supradicti uobis domino officiali per suas literas certas ipsius sigillo signatas præsentauit. Item cum tempore præsentationis eiusdem N. præsentatus fuit & est in xta te legitima, ac in minoribus ordinibus, & in communione fidelium, aliasque habilis & idoneus ad beneficium huiusmodi obtinendum. Item quod B. aduersarius memoratus prætextu eiusdem præsentationis per non patronum nec iurispatronatus per possessorem de ipso præfatum prædicto A. & præsentationi de eo, ut præfertur, factæ opposuit de facto, & opponit ac impedit & impedit, ac fecit & facit, quoniam eadem præsentatio per uos admissa fuerit, ac alias suum debitum sortita fuerit ac fortitatur effectum. Item quod de præmissis &c. dat etiam libellum seu petitionem &c. salvo iure &c. Et si præsentator est patronus, sed non est in possessione præsentandi, uel si est forte possessor iurispatronatus bonafide licet in ueritate non sit patronus, secundum hoc formentur articuli, ut dictum est circa libellum in hac materia.

S V M M A R I V M

1 Forma libelli in causa matrimonialis.

2 Petitorio, & possessio potest agere uterque coniugum, matrimonio carnaliter inter eos consumato.

Coram uobis honorabili uiro præposito uel officiali proponit procurator procuratorio nomine A. aduersus B. puellam & quancunque aliam personam pro ipsa in iudicio legitimè interuenientem, & dicit in iure conquerendo, quod licet inter A. & B. prædictos matrimonium legitimè sit contractum per mutuū & simultaneum cōsensum utriusque, uerbis de presenti ad hoc aptis ultrò citroque intimatum utroque dicite. ego accipio te in meam, & ego recipio te in meum, nec te dimittā pro meliori uel deteriori, subarratione ueritatis subsecuta, uel arbitris datis hincinde & receptis, tamen B. prædicta matrimonium huiusmodi per carnalem copulam consumare cum prædicto A. tanquam marito suo adhærendo ei uxori affectione pertractare recusat in periculum animæ suæ. quare agit & petit procurator prædictus quo. 3. uo mine, per uos pronuciari, decerni, & declarari sententialiter & disantimè matrimonium inter A. & B. prædictos fuisse & esse cōtractum, dictamque B. eidem A. in uxorem adiudicadam, & ad matrimonium, de quo agitur & ipsius consumationem faciendum, & ut ibi sibi tanquam marito adhæreat, & eum tam in lecto quam extra coniugali affectione pertractet condempnandum & compellendum fore, ac adiudicari condempnari & compelli iustitia mediante, hoc petit una cum expensis litis &c. potest etiam matrimonium contrahi per alia uerba, de quo in cap. lictis & in cap. si inter, de sponsa, & sic formetur libellus, secundum quod habet se factum. Si uero matrimonium iam esset carnali copula consumatum, & aliquandiu ipsi coniuges cohabitauerint, sed tandem alter eorum ab altero se diuertit, tunc dimissus potest agere petitorio uel possessorio; oportet tamē restitutionem petentem probare coniugium & copulā, quia illa possessio non habetur sine iure, ut de relictis. spol. c. ex iur. iussu & c. ex conuersione. Et tunc potest sic formari libellus.

S V M M A R I V M

1 Forma libelli quando alter coniugum post carnalem copulam ab altero diuertit.

2 Consummatus in causa prohibito exceptio quibus casibus impeditur restitutionem coniugum rem cognita.

C A P I T V L V M C X X X I .

Coram uobis honorabili domino Archidiacono, uel officiali &c. proponit procurator nomine procuratorio A. uiri conquerendo in iure aduersus B. mulierem; & dicit, quod licet dudum B. mulier supradicta cum præfatto A. contraxerit matrimonium & traditione & carnali copula subsecutis sibi in loco tali per plures annos uel menses cohabitauit tanquam uxor eum in omnibus affectione uxori pertractando; tamen de anno tali, tali die, mense tali, ipsa B. nescitur quo spiritu seducta a præfatto A. diuertit sine iudicio ecclesiæ, & eum dimisit propria temeritate cum possessione seu quasi ipsius ius coniugale in ea destituyendo tenere & suppeditando in animæ suæ detrimentum. Agit igitur & petit procurator prædictus nomine procuratorio quo supra, quatenus præcognito de præmissis quantum sufficit, pronucietis, decernatis, & declaretis, diuisionem dimissionem & spoliationem prædictas fuisse temerarias, illicitas, & iniustas, temere & illicite de facto præsumptas; & ipsum A. ad possessionem seu quasi prædictæ coniugis suæ & iuris coniugalis in ea restituendum, & reducendum fore, ac reductis & restituitis; & ipsa B. ad eundem A. quem inconsulte dimisit, redeat & coniugalia obsequia sibi præstet, ut prius, compellendum, cogendum, & condemnandum esse cogatis compellatis & condemnatis per nestrā diffinitiuam sententiam censura ecclesiastica mediante & alia remedia oportuna hoc petit.

Si

¶ Si autem uxor opponat marito restitutionem petenti exceptionem panguinitatis in casu prohibito, an facienda sit restio, hñ in c. lteris, de rest. spo. De materia et libelli in c. ex conqñe eo. ti. ner. de hoc. ¶ Aliquando agitur inter coniuges ad diuortium, & hoc dupliciter, quia qñque ad separationem quantum ad uinculum, quique quantum ad totum tantum & mutuum seruitutem, unde primo cum agitur ad dissolutionem uinculi saltem de facto contractum, tunc concipiatur sic libellus.

S P M M A R I V M.

1 Forma libelli, quando agitur ad dissolutionem uinculi matrimonialis.

CAPITVLVM CXXXII.

1 **C**oram t uobis &c. proponit procurator noie procuratorio A. uiri aduersus B. mulierem, & dicit, q licet A. & B. prædicti sibi inuicem attineant & sint in 3. uel 4. gradu consanguinitatis coniuncti. Vel licet prædicti A. & B. affines existunt in primo affinitatis gñe & in 1. 2. 3. aut 4. gradu. ipsi tñ de facto mñmonium pñerunt simul, illud enā ex carnali copula consumando. Quare agit & petit prædictus procurator noie quo 5. p uos cognito quantum sufficit de pñmissis pronunciari, decerni, & declarari, inter A. & B. prædictos obstante cō sanguinitatis, uel affinitatis impedimento prædictū matrimonium non esse, uel subsistere non posse, ipsosque si eut de facto pñerunt, de facto diuortandos in separandos fore, & a cohabitatione & mutuo seruitutis uinculo facti absoluenos diuortari & absolui, darique prædicto A. lnam ad nota alia conuolandi finaliter & diffinitue, hoc petit uñ officium humiliter implorando. Et idem de aliis impedimentis, quæ habent de iure matrimonium impedire mutatis mutandis. In secundo uidelicet, cum agitur ad separationem tori, quod fit propter adulterium, sic concipiatur libellus.

S P M M A R I V M.

- 1 Forma libelli, quando agitur ad separationem tori pp adulterium,
- 2 Votum mulier propter adulterium amittit.
- 3 Maritus de crimine adulterii ciuilititer agens, non tenetur ad infestiprium, licet locum & tempus exprimere debeat.
- 4 Matrimonialis causa non est, quando agitur ad separationem tori, ideo ordo iudicarius in ea deles se uari.
- 5 Causa super iure patronatus, non dicitur beneficalis.

CAPITVLVM CXXXIII.

1 **C**oram t uobis, &c. pponit procurator noie procuratorio A. mariti cōquerendo in iure p. B. mulierem eiusdē A. uxorem, & eam accusando, seu denunciando dicit, q pñdicta B. uxor post pñctum mñmonium inter ipsam pñdictam A. de anno, die tali, mense tali, cum C. uiro in tali loco in tali camera in legem pñgii committendo torum uiolando adulterium perpetravit, seu eidem C. adhæsit publicè & adhæret cum eodē adulterando. Quare petit pcurator pñdictus noie quo 5. quatenus præcognito quantum sufficit de pñmissis pronuncietis, decernatis, & declaretis pñdictos A. & B. coniuges ad instantiā & petitionem ipsius A. mariti pp prædictū adulterium uxoris separandum & diuortandū fore quo ad torum & mutuā cohabitationem seu seruitutē, atque 2 separetis per uñam lñiam diffinitiuam &c. ¶ Aliqñ addit & dotem eidem adiudicandā & adiudicetis. ut in c. ple. runque, de dona. inter ui. & uxor. ¶ Illo mō agitur de crimine adulterii ciuilititer, & dēt in libello exprimi tps & locus, sed inscriptio non est necessaria, de quo & de materia huius libelli, hñ in c. tux, de procu. & in c. 1. ut lite 4 non conte. c. cum remissio. ¶ Et qñ sic agitur de adulterio, quo ad separationem tori, non est cā mñmonialis, qñ nō agit de scōdere mñmonii, sed de erie adulterio in pñcessu talis cāx dēt ordo iudicari⁹ obseruari, de hoc et hñ in d. c. 1. ut l. non pte. ¶ Sicut in sñ diximus de cā bñficiali, & causa super iure patronatus. Super libello in causa matrimoniali, quando agitur de coniungendo, positiones & articuli sic formantur.

S P M M A R I V M.

1 Forma positionum & articulorum, quando agitur de coniungendo in causa matrimoniali.

CAPITVLVM CXXXIII.

1 **I**tem t in primis ponit & probare intendit, q anno dñi &c. mense tali, die &c. A. B. in domo tali, uel tali loco conuenerunt ad inuicem pñhendo, & ibidem de pñhendo per eos sñ mñmonium tractatum habuerūt, ita q tandem p tractatum hmōi ad concordiam uenientes mñmonium per pñsum mutuum ibidem insimul pñxerunt. Itē q consēu talis nōdi mñmonialem ipsi A. & B. uerbis de pñti aptis ultrō citroque intinuerunt expresse, utroque dicente. Ego te accipio in meū. & ego te in meam, & p meliori uel peiori te dimittere nēn intendō. Item q in signum mñmonii inter eosdē A. & B. pñcti, ut pñter ipse A. eidem B. sponsa suæ unum annulum aureum, & ipsa B. eidem A. sponso tuo unū circulum argenteum tradidit, q hinc inde sic data arrharum noie receperunt. Item q tpe pñctus particulari A. & B. pñcti puberes & alias apti & idonei fuerunt ad mñmonium pñhendū palam & notorie. Item q de pñmissis omnibus & singulis sñt & est publica uox & fama. Pñt etiam per alium modū fieri articuli isto mō. In primis ponit & probare intendit q A. & B. & C. pñdicti die tali anni eurrentis, unā cum certis aliis personis fuerunt in tali loco aggregati. Item pñctus A. pñctæ puellæ uel mulieri supplicauit, ut cum eo mñmonium pñheret, seu ipsam in maritum recipere uel dñcere dignaretur, promittens eam hñe in uxorem, & nunquam eam dimittere p meliori, uel deteriori. Item q prædicta B. in ipsam A. consentiens statim dixit, q cum eo libenter uellet pñhere, & cum dñcere uel recipere uel hñe in maritum. Item q idē A. & B. eadem mē mñmonium pñxerunt ad inuicem unus alterum mutuo cōsensu pñctis uerbis expresse recipiendo, dicente A. se ipsam B. recipere & de cætero hñe nelle in uxorem, & nunquam eam pro meliori, uel peiori dimittere. & sñt B. dicente ipsam A. in suum recipere & hñe uelle maritū &c. Quando agitur ad disjungendum propter impedimentum, positiones & articuli sic in libello formantur.

S P M M A R I V M.

1 Forma positionum & articulorum, quando agitur ad disjungendum matrimonium.

CAPITVLVM CXXXV.

1 **P**ositiones t Et articulo &c. pono, q uocent Ticia & Sey, de quorū mñmonio agit. In primis ponit & probare intēdit, q in tali loco oppido uel uilla erāt olim & morabant quondā Marinus & Berta, & fuerunt uir & uxor, & se tales noiauerunt, gesserunt, habuerunt, & tenuerunt; & ab aliis cōiter tenui, noīati, habiti, & reputati fuerunt. Item ex pñcto quondam M. descendit Lotarius, qui luit filius uaturalis eiusdem, quod est palā & notorium. Item idem L. pñctum seyum genuit, ipseque Lotarius pñt fuit eiusdem seyi. Item q ex alio latere de pñdicta Berta muliere dicta Ticia descendit ipsius B. naturalis filia. Item q eadem B. Ticiam pñctam suam filiā, pcreauit. Itē q de pñmissis oibus & singulis &c. Item seyus & ticia pñotiati sic existentes in 3. gradu panguinitatis pñnēti tpe tali inuicem de facto, & qñm in eis sunt mñmonii inuicem pñxerunt, & carnali copulā subsecuta sibi tanq iuges mutuo adhæserunt, & adhærent de facto.

S P M M A R I V M.

1 Forma libelli in actione iniuriarum, quando agitur ad interesse.

CAPITVLVM CXXXVI.

1 **C**oram t uobis &c. proponit pcurator noie disere ti uiri Titi conqueendo in iure aduersus sempronium seu quemcunque alium pro ipso in iudicio hñme interuenientem, & dicit, q licet titicus pñctus fuerit ab anno discretionis suæ hō pacificus, bonæ famæ, status integri, laudabilis uir, & conuersationis honestæ, de limo mñmonio genitus, & ut talis ac pro tali cōiter habitus, tentus, noīatus, & reputatus. Tñ de anno eurrenti

Practica Domini Abbatis.

currenti die tali in tali domo, uel uico predictus sempronius nescitur quo spiritu ductus memoratum Titium aio in iurandi uerbis affectu iniuriose dicendo expresse & nominando ipsum Titium filium meretricis, uel hereticum, uel nequam, pessimum, uel de eo malam cantauit canticum, uel carmen, seu famosum libellum de ipso scripsit, uidelicet in tali forma &c. Quam iniuriam sic eidem Titio per eundem Sempronium illatam idem Titius reuocauit ad se & reuocat, ac ea per suo aestimauit, & aestimat interesse ad tot marcas florenorum, uel librarum denariorum, malens de suis tamen perdidisse si hiet commode, quam iniuriam sibi irrogatam tollere, ubi tamen iudiciali salua taxatione. Agitur igitur & petit procurator predictus quo scilicet nomine, quatenus pluit de premissis, decernatis, & declaratis predicta uerba a prenoiato Sempronio de prelo Titio seu Sempronio, ut praferunt, dicta seu prolata, praesumpta fuisse, & esse temeraria, illicita, & iniuriosa, temere illicite & iniuriose praesumpta in predicti Titii iniuriam attentata, ipsamque Sempronium propterea eidem Titio ad interesse teneri, ac eum sibi in predictarum marcharum, seu florenorum, aut librarum summam pro interesse, ubi ut praemittitur salua taxatione iudiciali, condemnandum, & ad satisfactionem compellendum fore, & condemnatis & appellatis per uestram sententiam diffinitiuam. Positiones & articuli super huiusmodi actione prout sic formari.

S V M M A R I V M

1 Forma positionum & articulorum in actione iniuriarum.

CAPITVLVM CXXXVII.

1 IN primis ponit & probare intendit, quod Titius predictus ab annis discretionis suae fuit, & est hodie, homo pacificus, bonae famae, opinionis illius, uita laudabilis, conuersationis honesta, ac talis & pro tali tentus & ceteris reputatus notorie. Item quod de anno currenti die tali mense Iulii Sempronius predictus malo, ut creditur spiritu ductus, uerbis turpibus & iniuriolis Titium praedictum affectu, sibi que publice dixit eum meretricis filium, uel hereticum, seu nequam pessimum nominando expresse & appellando temere, aio sibi iniuriandi uel talem de eo cantauit canticum, seu tale carmen famosum, uel talem scripsit libellum famosum. Item quod Titius praedictus passus iniuriam eandem statim postquam eam sibi illatam intellexit, reuocauit, prout reuocat ad aiam & ipsam aestimauit & aestimat pro suo interesse ad tot marcas, uel florenos, uel libras denariorum talis monetae, per quibus non uellet talismodi iniuriam sustinere salua uestra iudiciali taxatione. Item quod praedictus Sempronius tempore illatae iniuriae supradictae sint capax doli suae mentis, & alias talis qui potest iniuriam irrogare. Item quod de premissis omnibus &c. Et ita habemus libellos, articulos, & positiones in casibus beneficiis, matrimonialibus, & iniuriarum. Nunc de defensionibus reorum in huiusmodi causis uideamus. Et primo in beneficiis: potest reus excipere in nimis peremptoria isto modo,

S V M M A R I V M

1 Forma excipiendi in causa beneficii.

CAPITVLVM CXXXVIII.

1 IN praesentia & beneficiis ea, quae inter A. ex una & B. ex altera parte uertitur coram uobis duo iudice &c. procurator procuratorio nomine B. praedicti, ponit, & dicit excipiendo, quod beneficium, de quo est quod inter ipsas partes praedicto A. minime deere, nec ius aliquod habere in eo, maxime quia gratia praesentia per eum impetrata, fuit & est surreptitia, per ueri taciturnitatem, uel falsi suggestionem uel expressionem obuenta. Tacuit enim impetrando se beneficium in tali ecclesia obtinere, de quo nullam in eundem gratia impetratione fecit mentionem, uel expressit fructus talis beneficii. 2o. marcharum uel florenorum annuatim non excedere, cum tamen ualeat 30. marchas annuatim, uel falsae expressit clericum, cum notum habuerit priuam consuetudinem, uel beneficium est post impetrationem graue consecutus, quod cum beneficio, de

quo est controuersia, de iure tenere non potest, per quod gratia huiusmodi praesentia renouauit iuris dispositione. Vel similes potest opponere exceptiones. Quod uero beneficium est de iure patronatus, & agitur inter praesentatos, potest sic excipi.

S V M M A R I V M

1 Forma excipiendi, quando beneficium est de iure patronatus.

CAPITVLVM CXXXIX.

1 PROCURATOR & procuratorio nomine B. praetator ponit in uim peremptoriae, & dicit excipiendo, quod praetator praedicti B. per uos dominum iudicem est admittenda de iure, & idem B. praetator ad beneficium instituendus, de quo agitur, quia si non constet cum esse patronum & ipsius beneficii ius patronatus habere, a quo ipse B. est praetator, fuit tamen praetatoris tempore & est idem praetator in possessione, uel quasi ipsius iuris patronatus bona fide. Unde dato quod ex aduerso esset probatum praetorem alterius partis praedicti beneficii fore patronum, quia tamen ius patronatus, non ipse, sed praetator ipse, B. possidet & possidet, ipsius possessoris praetatio est praefenda de iure & admittenda. uel dicit excipiendo, quod cum B. ipse per patronos numero plures praetatus exiit & plures patronorum uoces habet, praefendus est tanquam in iure potior & inueniendus; cum ipse a tribus, & alter a duobus sit tamen praetatus. In causa iniuriali, quod agitur de coniungendo, potest reus dicere excipiendo.

S V M M A R I V M

1 Forma excipiendi in causa matrimoniali, quando agitur de coniungendo.

CAPITVLVM CXL.

1 AD delidendum & intentionem talis actoris in causa, quam super praesentio matrimonio prolequitur aduersus talem ream in iudicio, coram uobis procuratorio nomine procurator eiusdem reae ponit excipiendo, & dicit quod ipsius actoris intentio, quo ad uinculum matrimoniale, non est iure probata, seu in aliquo fundata, & dato quod de praesentio praesentio sufficienter praesentaret, quia tamen ipse actor & Rea sibi attinent & sunt consanguinei in 4. gradu, uel sunt affines in primo gradu affinitatis, & in 3. uel 4. gradu, uel inter eos est cognatio spiritualis, cum patet ipsius rex leuauerit actorem de sacro baptismatis fonte. Unde huiusmodi consanguinitatis, uel affinitatis seu spiritualis cognationis impedimento existente, inter eos matrimonium esse non potest. Quare petit procurator praedictus nomine quo. scilicet per uos pronunciat matrimonium inter ipsas partes legitime contrahi, uel substinere contra actum non posse; dictamque ream ab actoris impetitione absoluedam fore, & eidem actori silentium esse imponendum, ac absolutis & imponatis diffinitiuum &c.

S V M M A R I V M

1 Forma excipiendi contra agentem ad matrimonium dirimendum.

CAPITVLVM CXLI.

1 QUANDO & agitur ad matrimonium dirimendum per aliquod legitimum impedimentum, potest reus sic excipere. Procurator procuratorio nomine talis Rei ponit in modum exceptionis ad perimendum intentionem talis mulieris, siue uxoris matrimonium minus iuste accusantis, & dicit, quod dato, quod consanguinitas & affinitas, uel spiritualis cognatio impedimentum pro parte uxoris allegatum sufficienter & legitime sit probatum, matrimonium tamen inter eos contractum huiusmodi praesignati impedimenti occasione non est dirimendum, cum super tali impedimento praesentio per sedem apostolicam dudum sit dispensatum, & ipsum impedimentum sublatum, nec ualeat etiam obstante matrimonium inter partes legitime contractum dirimi. Quare agit & petit procurator praedictus praefato nomine, quatenus pronunciet, decernat, & declaretis praefatae mulieri super actione seu denunciatione matrimonii occasione praesignati impedimenti silentium imponendum fore, & imponatis diffinitiuum &c. Quando agitur ad separationem tori propter adulterium excipi potest isto modo in uim peremptoriae.

SVM-

SVMMARIVM.

- I** Forma excipiendi ad separationem tori propter adulterium in iura peremptoria.

CAPITVLVM CXLII.

Proponit ꝑ procurator noie procuratorio talis mulieris per talem maritum suum de pretenso adulterio accusatam ad separationem tori. Et dicit, qꝫ si adulterium pretensum ipsius mulieris esset sufficienter probatum, dinonum tñ pro parte mariti desideratum & petitiu non est inter ipsos coniuges celebrandũ ex eo, quia ipse maritus eandem uxore suam tradidit adulterandam, uel ipse mulier fuit uolens tori oppelli, uel ipse maritus post adulteriu per eam commissum eam sibi reconciliavit, uel eam de talimodi adulterio communis fo minime accusare iurauit. Quare petit &c. ut s. In actio ne iniuratum potest reus sic se defendere.

SVMMARIVM.

- I** Forma excipiendi pro reo in causa iniuriarum.

CAPITVLVM CXLIII.

Exciendo ꝑ pro parte discreti iuri A. proponit ip sius procurator procuratorio noie coram uobis dño iudice, & dicit, qꝫ pretenla iniuria, quam A. actor per B. predictum sibi asserit irrogatam, probata non est legitime, nec ipsius actoris intentio fundata per testes, uel infra, uel quouis modo alia probatione. Sed dato, minime tñ concessio, qꝫ de hmoi iniuria sufficienter constaret, tñ l'phi anni dadum est sublata, seu tacite uel expresse remissa, nam eo die, quo ipsa iniuria illata est, & prectenditur, postquam ipse B. eidem A. iniuriã uel conuiciu dixit, ipsi A. & B. n. uel comederunt. Quare ꝑ dictus procurator nomine quo. s. petit, B. reum præstari a memorata petitione absolui, & eidem A. super iniuriis pretenlis & etiam proscutis perpetuum silentium imponendum seu imponi, ac ipsi predicto B. an expensis litis condemnandum.

SVMMARIVM.

- I** Forma libelli, quando appellatur in iudicio ante diffinitiuam.

CAPITVLVM CXLIII.

In causis | appellationum libelli formantur & in formis ipsarum, unde quia alia est appellatio iudicialis, alia extrajudicialis. Item appellatio illi quando interponitur ante sententiam, aliquid ad ipsa iniuria diffinitiuam. Si autem appellatur in iudicio ante diffinitiuam potest in appellati nibus huiusmodi sic formari. Coram uobis honorabili nro dño iudice causæ appellationis & partium infra scriptarum a se. apost. delegato, uel coram uobis dño officiali &c. curia epalis, uel archiepals &c. procurator nomine procuratorio discreti iuri Ticii appellantis aduersus Sempronium appellatum & quemcũ que alium pro eo in iudicio legitime interuenientem ꝑ ponit, & dicit, qꝫ licet in qñe seu causa, quæ inter Ticiũ seu Sempronium predictos de & sup re tali, uel debito tali coram tali iudice ordinario, uel delegato iudice uer tebatur pro parte predicti Ticii, ꝑpositum tuit excipiendo, qꝫ pretenso libello sibi per predictum Sempronium oblato non erat respondendum, uel positioni tali, qꝫ impertinens erat, non erat respondendum. Vel licet pro parte ipsius Ticii ꝑ Sempronium predictum tunc actorem fuit opposita exceptio excitationis, & probata, qua obstante idem actor ulterius super prosecutione causæ prentem non erat audiendus, licet ab agendis fuerat appellandus, idem tñ index exceptionem huiusmodi denegauit admittere, uel eam non esse admittendam interloquendo pronũciant perperam, & iniuste, uel eam tacite repellendo in cã eadem ad talem, uel talem actum eidem exceptioni sue cõ trarium ꝑcesit, uel predictus Ticius ꝑ hoc se gran nũ sententis a denegatione admissionis huiusmodi uel repulsiõ ne & non admissione predictæ exceptionis suæ, uel a pñicta pærauerit interlocutoria iudicis, tanquam iniqua & iniusta ad sedem apostolicam, uel dñm epm, uel archiepũ ꝑ dictum, & eius curiam in scriptis appellauit. j. o. dies, ut

s. appellatione hmoi interposita aplos tempore congruo petiti, & recepti, & hmoi appellationis eam per sanctissimũ in Christo patem & dñm nostrum talem papã modernum obtinuit delegari, & hoc qñ est delegatus. Quare procurator prædictus nomine quo. s. petit, per nos ꝑ nunciari, decerni, & declarari predictum iudicem male, ꝑ peram, & iniuste ꝑcesisse, uel per eum male & iniqua interlocutum fuisse, uel pronũciatum, dictumque Ticiũ ab eadem interlocutoria prenta bene & legitime appellatum fore, ipsamque interlocutoriam ꝑsignatam, cõstalandam, & reuocandum esse cassari & reuocari dñe, sententiamque excommunicationis post appellationem eã dem prædictam per eundem iudicem in dictum Tiriũ de facto latam, & quicquid post appellationem eandem predictam per eundem iudicem uel partem aduersam in negotio huiusmodi in ipsius appellantis prædictum fuerit attentatum reuocari, cessari, irritum & nullum ꝑ nunciari, & prædictum Sempronium eidem Ticio in expensis litis condemnari. hoc petit coniunctim, & diu sim, saluo iure addendi, minuendi. In causa uero appellationis a sententiã diffinitiuã libellis sic formatur.

SVMMARIVM.

- Forma libelli in causa appellationis interposita a diffinitiuã.

Causa nullitatis sententiæ est exprimenda in appellatione.

CAPITVLVM CXLV.

Coram uobis &c. proponit procurator nesci procuratorio Ticii appellantis aduersus Sempronium appellatum, & quemcũ que alium in iudicio pro eo liti ne interuenientem, & dicit, qꝫ nuper in cã, quæ inter Ticiũ & Sempronium predictos de & sup re tali, uel eius occasione uer tebatur in iudicio coram tali iudice ꝑposi o, ordinario, uel officiali eius &c. Idem index predicto Ticio non uocato, de meritis causæ sufficienter non cognito, iure & iuris ordine prætermissio, ex arupto & præcipitanti sui iuri, si huius nomen meretur habere, pro Sempronio predicto & Sempronio Ticiũ tulit diffinitiuam, ꝑsumque Ticiũ eidem Sempronio ultra petita nihilominus in expensis litis cõdemnando, uel eidem Sempronium ab ipsius Ticii impetitione absol uendo, & eidem Ticio super petitis per eum imponẽdo silentium perperam & iniuste. Et quia pro parte eiusdẽ Ticii a seia pretenla hmoi tanquam iniqua & iniusta sunt in scriptis appellatum. j. o. dies, uel in cõtinenti post quam ipsa sententia nuncupata lata fuit, ꝑsumque iudex ipse proferens ad alia se diuerteret, nra uoce appellauit ad sedem apostolicam, uel predictum dñm epm, uel archiepũ, uel eius curiam, & apñ tempore congruo petiti & recepti, & huiusmodi causæ cognito seu decisio ꝑ sedem prædictam uobis demandat, si est delegatus. Iccirco procurator predictus nomine quo. s. petit, quatenus ꝑnũciatis, declaratis, & decernatis, iniam pñictã fuisse & esse iniquam, & iniustam, perperam inqꝫ & iniuste latã, ipsamqꝫ cassandã, irritandã, retractandã & reuocãdã fore; ac ꝑ uos cassari, infirmari, & retractari dñe, atqꝫ cassatis, irritatis, infirmatis, & reuocatis predictum Sempronium Ticio supra dicto ad petita condemnando, & ad traditionem, restitutionem, seu solutionem compellẽdum, ac condemnatis & compellatis per uestram diffinitiuam sententiam. Aliqui petendo sic concludunt. Peto ꝑnũciari decerni & declarari sententiam predictam cum omnibus inde ac ab ea se mutis nullam fore, cassã, & irritam ipso iure, uel de facto prolatam, uel aliis ipsam tanquam iniustã cassandã, annullandã, irritandã, & inuandã fore &c. Et tunc et in narratione libelli ponitur, quõ inia lata, est nulla ex tali causa, sic ꝫ ab ea appellari necesse non fuisset, tñ ad caute tam; & ne ipse, contra quem lata fuit, eam ratificire intendere. Sed ut huiꝫ ꝑ uideret saluo nullitatis beneficio, ipse ab ea appellauit, de quo in edicto, de appella & ibi per Hostien. qui sic tradit formam. Super primo libello appellatorio positiones & articuli possunt sic formari.

SVM-

Practica Domini Abbatis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Forma positionum & articuloꝝ super libello appellatorio.*
- 2 *Libellus appellacionis interlocutorie an sit dandus in curia Romana, & quomodo in appellacione procedendum sit.*
- 3 *In causis appellacionis a diffinitiva ordo iuris servatur sicut in principali.*

CAPITVLVM CXLVI.

Positiones & articulos infra scriptos & contenta & descripta in eis, oia & singula narratiue & dispositiue dat, facit, & exhibet procurator arie procuratorio Ticii appellantis in causa appellacionis, que inter eundem Ticiu ex una, & Semproniu appellatum ex parte altera uertitur cora uobis dno iudice &c. Quibus omnibus singulis Semproniu predictu rindere petit singillatim, sufficienter, & clare per iuramentu, offerens se negata probaturu necessaria duntaxat probatione. Vel sic. Positiones & articulos infra scriptos ac contenta & descripta in eis omnia & singula narratiue & dispositiue dat, facit, & exhibet procurator nomine procuratorio Ticii &c. ut immediate. §. In primis ponit & probare intendit, quod nuper inter Ticiu & Semproniu predictos, de & super fundo, uel agro, seu domo tali, uel super debito tali, tot libras denariorum talis monete coram tali iudice suborta, seu suscitata materia qonis &c. uel sic aliter. In primis ponit & probare intendit, quod alias Sempronius predictus pstatu Ticiu super re tali, uel debito uel eius occasione coram tali iudice in iudicium traxit, & in causam petendo in libello ptenso, quem obtulit, eundem Ticiu sibi condemnari, & compelli ad restitutionem rei predicta, uel debiti solutionem. §. dictu. Item quod in causa hmoi coram predicto iudice fuit pro parte Ticii propositum excipiendo, quod libello ptenso seu ptenso ex tali causa pro parte ipsius Ticii non erat rindendum; ac petunt hoc per dictu iudicem pronuciari, & ipsum Ticiu a sui instantia iudicii absolui, uel quod petitioni tali ipsius Ticii pro eo, quia impertinens erat, non fuit respondendum &c. ut in libello. Item quod iudex predictus exceptionem hmoi admittere denegauit, uel eam non admittendam per suam interlocutoriam ptenfam, quam tulit in his scriptis p nunciavit. uel eandem exceptionem tacite repellendo in causa predicta ad ulteriora, ad actum talem, uel talem pstatu exceptioni ptenam processit perperam & inane. Item, quod ipse Ticius per hoc se grauatum sentiens ab huiusmodi dimissione, denegatione, seu depulsione, & non admissione predicta exceptionis sue, uel a ptenfa interlocutoria iudicis predicti, tanquam iniqua & iniusta ad sedem sanctam apostolicam, & sanctissimum in Christo ptem & dnm nrm papam talem modernum, uel ad dnm epm, uel archiepiscopum, & eius curiam in scriptis. & j. 10. dies appellauit. Item quod super appellacione huiusmodi idem Ticius appellans apostolos a predicto iudice instanter & congruo tempore petiit & recepit. Item quod Ticius appellans memoratus predicta appellacionis sue prosecutioni insitens huiusmodi appellacionis causam j. tempus debitum per predictu dnm papam obtinuit uobis delegari. uel si est ordinarius, dicat. j. tps debitum coram uobis introduxit, & alias circa prosecutione hmoi instat, put instat coram uobis &c. Item quod de pmissis oibus & singulis &c. Et licet sic possent formari libellus & articuli in causis appellacionum ante diffinitiuam, in aliqui iudices & ptesertim in curia Romana non faciunt dari libellu, & articulos in hmoi causis. de quo & an debeant dari uel non, nota de testa. c. Reynaldus, in gl. & ita & super ea. cum remissi. Sed in eis procedunt illo modo, quia primo pars absens citatur ad procedendum & procedi uidetur in causa huiusmodi, put de iure debeat procedi. Et si partes in huiusmodi termino compareant, producit appellans suam appellacione & alia iura, & munimenta fundantia in iurisdictione iudicis, ac alias facit ad deuolutione cause, quibus producit

citatur pars; uel si est ptesens datur sibi terminus ad dicendum & excipendum contra appellacionem & alia produca. Deinde assignato termino ipsis partibus uidelicet appellanti ad iustificandum appellacionem sua, & impugnaudum processu iudicis prioris, & econtra ipsi appellato ad iustificandum processum, & apponem impugnaudam &c. ¶ In causa autem appellacionis a diffinitiva seruatur ordo iuris, sicut in principali, quia ibi articulus appellacionis non est separatus a negotio principali, & tunc sic formantur articuli & positiones.

S V M M A R I V M.

- 1 *Forma positionum & articuloꝝ in causa appellacionis, ubi articulus appellacionis non est separatus a negotio principali.*
- 2 *Articuli quomodo sint formandi de his, quae post appellacionem attentata fuerunt.*

CAPITVLVM CXLVII.

Positiones & articulos &c. In primis ponit & probare intendit, quod prid de anno tali cora tali iudice ppositu, Archidiacono, uel officiali &c. inter Ticiu ex una actorem, & Semproniu reum predictos, de & super domo, uel fundo tali, uel debito, & eius occasione parte ex altera quod fuit & causa in iudicio uertebatur. Item quod p predictu iudex in causa huiusmodi taliter qualiter ex arripso, & iure atque iudicario ordine ptemissu procedens causa non ad ptenum examinata fuit diffinitiuam, si ita nunciari mereatur, taliter per predictu Semproniu tulit, per quam ipsum Ticiu in petitis condemnauit, uel per quam absoluit eundem Semproniu ab impetitione Ticii. §. dicta. Et eidem etiam Ticio perperam silentium super petitis, per eum imposuit perperam & inique, a qua quidem sententia tanquam iniqua & iniusta lata, fuit pro parte ipsius Ticii j. 10. dies uel incontinenti, priusquam iudex ipse ad alios actus se diuerteret, & eo adhuc sedente, per tribunali nra uoce apud alia ad sedem apostolicam, uel dnm epm, uel archiepiscopum, & ipsius curiam appellatum, apostolicque petiit tempore congruo & receptu. Item quod predictus Ticius appellans &c. in forma precedentiu 4. positione. Item quod de pmissis omnibus & singulis. Et si post sententiam, uel appellacionem per iudicem, uel per aduersarium in negotio est aliquid attentatum in praedictum appellantis, de hoc etiam in articulis &c. ¶ Et potest sic formari articulus. Item ponit & probare intendit, quod post predicta sententiam latam, uel appellacionem interpositam iudex memoratus in negotio huiusmodi in ipsius appellantis praedictum processit ad talem, uel talem actum, uel in ipsum appellatem tulit sententiam excoicationis de facto, uel predictus aduersarius appellans ipsum appellatem domo, uel predicta ipsius possessione spoliavit &c. Appellans autem potest se sic defendere contra appellacionem excipiendo & ipsam impugnando.

S V M M A R I V M.

- 1 *Forma excipiendo contra appellacionem.*

CAPITVLVM CXLVIII.

Procurator & noie procuratorio Sempronii appellati excipiendo p appellacionem ptenfam Ticii appellantis, & eandem appellacionem impugnando, pponit & dicit, quod ipsa ptenfa appo nulla est & cassa. pro eo quod non est interposita j. 10. dies, uel interposita est p cu quod madata non habuit appelladi; Vel licet ab interlocutoria, ut granaminc, uel est diffinitiva ex interuallo sit appellatum, non tñ in scriptis, sed uerbo un. Vel quia licet fuerit interposita appo, apostoli un. j. tempus congruu petiti non fuerunt, nec recepti, uel ipsa appo iusto cessante metu impedita. j. terminum talem a iudice statutu, a quo uel j. annum non est per appellante prosecuta, un iuris fisione & dispoñe deferta est appo, derelicta, & dimissa. & causa ipsa coram priore iudice tractanda, & finienda siue finianda. Vel siua diffinitiu executioni non est demandata. Vel licet sit appellatum, ipsa tñ appo ex falla, & frustratoria causa est emissa, ac male & inique inter-

CAPITVLVM CL.

interpofita, & per priorem iudicem bñ & iufte proceffum ex tali caufa &c. Quare petit proccurator prædictus nomine quo. ſ. quatenus pronuncietis, decernatis, & declaratis prædictam appellationem prætenfam ex caufis præmiſſis fuiſſe & eſſe nullam, irritam, & inanem; uel deſertam, dereliſtam, & dimiſſam; uel prædictum Ticiū male & friuole appellatum, & per iudicem a quo bene & legitime proceſſum, & iufte pronunciatum & interlocutum, ipſaque aſſerta appellatione non obſtante prædictum iudicem priorem ſua poſſe & debere iuriſdictione uti, & procedere in principaliter ſententiam prædictam fuiſſe & eſſe executioni demandandam, & ipſum appellantem eidem appellato in expenſis ſiſis condemnandum, atque condemnatis iuſtitia exigente, ſaluo iure ad dendi, minnendi, ut eſt moris &c.

¶ Sequitur breuis tractatus de modo procedendi contra clericum criminofum.

S V M M A R I V M.

1. Forma libelli in accuſatione.

CAPITVLVM CXLIX.

F Requiritur Contingit, ut contra clericum criminofum agitur, interdum accuſando, interdum denuncians, & interdum inquirendo. de aliis modis omittamus ad præſens de acen. e. ſuper his. unde primò uidendum eſt, qualiter libellus formetur in accuſatione, cum quis uinculum inſcriptionis ſubire debet, qui ſic p̄t formari. uidelicet. Venerabili patri tali &c. a dño papa auditori conſeſſo. A. canonicus pergamene. deſert ſiue accuſat ep̄m ſuum, quem dicit habere ſymoniacū ingreſſum & non per oſtium, ſed alunde intraffe eccleſiam. Per gamen. & poſt ſuam intruſionem eam inueſtu & peritio polluiſſe, ſuper quibus criminibus publice inſinuauit uota reſperſus ipſam eccleſiam in periculum animæ ſux non modicum, & detrimentum ipſius eccleſiæ, & ſcandalum plurimorum detinet occupatam. Quare ipſum ab oſſicio & beneficiis depoſiti & ab adminiſtratione ipſius eccleſiæ remoueri petit. Petit etiam ſuper eidem ſuper ipla eccleſia cum iuribus & pertinentiis ſiſis perpetuum ſilentium imponi. Ad prænam rationis, ſi in probatione deſecerit, ſe alirgens. Et hæc forma accuſandi & probandi not. extra de ſimo. c. licet hely. de accuſa. c. mem̄. & c. ad l. Corne. de fal. l. ubi. 3. q. 3. c. calumniator. & c. qui non probauerit.

S V M M A R I V M.

1. Forma libelli in denunciatione.

CAPITVLVM CL.

I N denunciatione ſic formatur libellus. Vobis domino ep̄o tali &c. talis plebanus denunciat presbyterum B. rectorem eccleſiæ &c. quem dicit detinere ꝓ recta ſux eccleſiæ publice fornicariam. Et ex ea filios procreaſſe & bona dictæ eccleſiæ, quam ſunt minus canonicæ aſſequutus, adeo dilapidauit, dilapidat, & eoſumit, q̄ niſi per uos eceleriter in ſemnitati ipſius eccleſiæ ſuccurratur, ad paruum deſolationis opprobrium deducetur. Eſt etiam prodigus nō ſolum rerum, ſed & ſimæ ſux, ſicut ille, qui in his & aliis uitam ducit enormiter diſſolutam. uade petit ante omnia ipſum ab eccleſia remoueri, & ſuper ea ſibi perpetuum ſilentium imponi. Item petit ante omnia, cum ſit de dilapidatione ſuſpectus, eidē omne genus nendendi, dandi, inſendandi, uel quomolibet alienandi bona dictæ eccleſiæ interdici. probatur hæc forma. 2. q. 7. c. qua propter de iudi. c. nouis. de teſſi. c. in om. ut. de oſſi. deleg. c. venerabili. de accuſa. c. cum dilectus. & c. prælatorum. & C. de ſuſpec. tu. l. enim.

S V M M A R I V M.

1. Forma libelli in inſpectione.

2. Inquiſitores de aliquo crimine, a quibus & quando incipere debent interrogando reum.

CAPITVLVM CL.

I N inſpectione ꝓ autem ſic procedatur, cum ad prælatum ꝓ ſubditum ualidus clamor aſcendit. Et cum ſama frequens conelamat, & cum proborum uirorū clamora inſinuatione repererit aures eius, unde ille uillicus diſſamatus apud dñm ſuum, quaſi bona diſſiparet illius, intantum q̄ non crederetur uillicationis ſux poſſe reddere rationem. uel cum ſuper exceſſibus ſama eſt intantum læſa ſiue uulnerata, q̄ oculis niuentibus ſuperior exceſſus illos ſine reprehentionis nota non poteſt, nec debet admittere incorreſtos, tunc quaſi ſama deferente, uel denunciante clamore deſcendat prælatus, ut uideat clamorem, ſi ſubditus opere compleuit, uel an uillicus illæ ſug uillicationis poſſit reddere rationem. Q̄ autem ſub forma prædicta licet prælati deſcendere, uidere, inquirere & punire, probatur, de accuſa. c. inſpectionis. & in c. qualiter. de ſymo. c. licet hely. ꝓ Et conſueuerunt inquiſitores ſic incipere inſpectionis officium ꝓ ſubditum. Inrabis dicere ueram & meram ueritatem ſuper his exceſſibus, de quibus diceeris inſamatus, & de aliis omnibus de quibus ſuper ſtatū perſonę tuę, uel eccleſię nobis nidebitur inquirendum, & de parendo omnibus noſtris mandatis, & ſimiliter his, de quibus culpabilis repereris fueris. præſtant ad hoc ꝓ prælatis dux decretales, argumentū de accuſa. c. qualiter, & c. cum dilectus. Et ſi inſamatus ille ſubditus apud bonos & graues, & non a maledicis & inimicis, ſed prouidis & honeſtis, & ſama ſuper exceſſibus, de quibus prælatus intendit inquirere, non ſemel, ſed ſape aures prælati pulſant, & ipſe prælatus non ex odio ſomite, ſed ex ueritatis æqua librat, iſte prælatus inſte quidem incipit. alioquin enim non in uia ꝓgere, ſed in domo erroris potius deſciare, puto. hæc probantur, de accuſa. c. cum oporteat & c. qualiter, de ſimo. c. licet hely. ꝓ eorum officio principit̄ intēdamus.

S V M M A R I V M.

1. Inquiſitus prælatus de aliquo ſibi imꝓiſſo crimine in primis petat ſibi copiam dari omnium, de quibus aſſeritur inſamatum.
2. Appellare debet prælatus, quando criminum ſibi imꝓiſſorum copia denegatur. & qua forma.
3. Appellantes ꝓ inſpectionis, a quibus ſormis appellandi cauere debeant.
4. Inquiſitus quam in primis proſtationem ſue petitionem præmittere debeat.
5. Iudex procedere non poteſt ad inquirendum, niſi prius conſet de inſamia.
6. Inſamato quomodo ſuccurratur ꝓ contrariam probationem ſame.
7. Cautela, ꝓ ſuis, qui bonam eorum ſamam probare nequeunt. ſine tamen prudentes. & num. 8.
9. Advocatus inquiſit quibus mediis ꝓſpicere debeat eius clientulo, & num. 10. & 11.
12. Inquiſitor procedens inſtandus eſt, ut ſpecificet obiecta crimina, alias eſt appellandum ab eo.

CAPITVLVM CLII.

V Idendum reſtat qualiter aduocatus elienſio ſuo, contra quem inquiritur, patrocinetur, & obuiare ualeat maliciis & emulacionibus prælatorū, qui tanquam lupi rapaces interdum tranſcurrentes diceceſes ſuas quarunt quem denorent, prædicta in ſubditis affectantes, ut ab eis ſub tali ingemo aurum extorquere poſſint; ueruntamen ſubditorum auaritia ienaciſſima uel ferrea in contrarium tendit. ꝓ Deinde prælatus inſpectus renſ formet capitula ſuper his, de quibus inquiſitus diſſamatus eſt, quorum copiam ille, contra quem inquitur, petat in ſcriptis ſibi dari, de omnibus de quibus prælatus intendit inquirere contra ipſum, ſub hac forma. Conſtitutus coram uobis domino ep̄ſcopo tali ego talis &c. pero ante omnia mihi edi & inſcriptis capitula ſen articulos dare, de quibus uultis procedere ꝓ me ad inquirendum, & me aſſeris inſamatum, ut poſſim me defendere, & tempus ad deliberandum peto. Quod ita debeat

Practica Domini Abbatis.

debeat fieri copia, ut dictum est, probatur de accu. c. qua
 2 liter. ff. de eden. l. i. §. edenda. ¶ Et si copiam negauerit si-
 bi dare, appellat sub hac forma. Quia uos domine epi-
 scope talis humiliter scriptus requisitus a me tali & c. co-
 piam capitulorum, seu articulorum, de quibus contra
 me inquiritis, & medicis infamatum, dare in scriptis, &
 tempus ad deliberandum super his mihi dare contra ius-
 titiam denegatis, auferendo mihi facultatem defenden-
 di; ex hoc sentiens indebite grauatus, in his scriptis ad
 iudicem talem competentem appello, & apostolos instā
 3 ter peto. ¶ Possit queri an talis appellatio teneat. Ap-
 pello ne inquiratis, uel ne inuestis, uel ne corrigatis. Re-
 spondeo talis appellatio nulla est, de offi. ord. c. licet, de
 appell. c. ad nostram, quia appellationis remedium est in
 statutum non ad defensionem iniquitatis, sed innocentie
 4 presidium. ¶ Si autem data fuerit copia capitulorum, uel
 articulorum, procedat sic iste, contra quem sit inquisitio
 proponens inquisitionem. Ecce articuli, de quibus uultis
 inquirere, sunt duo, primus est de fornicatione commis-
 sa cum Berta. Secundus de dilapidatione ecclesie sue.
 Negat talis plebanus se infamatum esse super dictis arti-
 culis, & nisi constet se prius infamatum esse dicit, & pro-
 ponit uos non potuisse procedere contra eum ad inqui-
 rendum, unde petit super infamia prius recipi testes, &
 examinari, & nomina testium sibi dari, & suum interro-
 gatorium recipi contra eos. Si autem inquisitor admisit
 eum, bene quidem, alioquin appellat sub hac forma.
 ponat nomina quæ dicta sunt usque ad proximi. §. si autem.
 & quia non constat ipsum infamatum, & contra iustitiam
 contra ipsum inquiritis, eum in nullo fama ipsius sit lesa,
 ex hoc sentiens indebite se grauatum in scriptis ad tale
 iudicem competentem appellat, & instantes apostolos
 petit. hxc probantur, quia si negat se infamatum, debet
 prius hoc constare antequam inquirat, quia negatione res
 5 efficitur dubia, ut C. de his qui ad eccl. consu. l. ult. ¶ Et
 quod non possit procedi ad inquirendum nisi prius con-
 stet de infamia, probatur de accusatio. cap. cum oportet
 6 teat, & cap. qualiter. ¶ tamen si omittat petere copiam ca-

pitulorum & conficatur ipsa capitula, postea uelit hoc
 non obstante dicere, quod non processit infamia contra
 eum, & quod capitula non fuerint sibi data, se ueri non
 poterit, cap. i. & 2. de accu. lib. 6. sed pone, quod de infamia
 constat, qualiter defendet se iste? respondeo probet
 se esse bonæ fame, quia potius odor bonæ fame, quam
 7 infamia delectat, de sumo. c. licet hely. ¶ Sed si nequeat
 probare se fore bonæ fame, uel aliter summarie, cautela
 est, ut quidam alicuius ipsius inquisiti fingens se eius
 inimicum proponat coram inquisitore, quod non proce-
 dat uia extraordinaria contra ipsum infamatum, uideli-
 cet per inquisitionem, quia ipse uult procedere contra
 ipsum inquisitum uia ordinaria, uidelicet per accusatio-
 nem uel inquisitionem, se constituentem aduersarium
 principalem, & per istam uiam cessabit inquisitor, & pro-
 cedat ad instantiam huiusmodi principalis. ita dicit Gu-
 8 liel. de monte Laud. in cle. xpe. de uerb. signi. circa finem
 apparatus. ¶ Caueat tamen de fraude & collusione, quia
 9 punietur & ipse, ut de collu. dete. per totum. ¶ uel pro-
 bet infamiam ortam ab inimicis, uel conuersantibus cum
 inimicis, uel a conspirantibus, uel a criminosis, uel a sus-
 pensis, uel ab excommunicatis, de accu. cap. cum oportet
 10 teat, & cap. inquisitionis in fi. & c. qualiter. §. i. ¶ probet
 contra testes receptos super infamia, quod sint inimici,
 uel criminosis, uel excommunicati, ut proxime probatum
 11 est per iura proxime allegata. ¶ uel probetur contra pri-
 mum articulum, scilicet fornicationem, de honestate &
 castitate sua, uel probet quod illa Berta sit mater, uel so-
 ror, uel consanguinea sua, cum quibus naturale fordes
 nil permittit sibi criminis suspicari. de coha. cle. cap. i.
 & c. a nobis, & C. de epise. & cler. l. eum quem. Vel pro-
 bet contra secundum, scilicet super dilapidatione, quod
 ipse bene tractauit res ecclesiasticas, uel quod debitum
 urgebat eum sic facere, & aliter non poterat debitum
 solui. C. de sacr. san. eccle. l. inbeimus, & auth. hoc ius por-
 12 rectum. Si uero inquisitor procedens non specificaret, an ex offi-
 cio uellet ingere, uel ad instantiam alicuius, tunc specifi-
 care, alioquin inquisitus appellat, ut patet in iunb. 3. alleg.

Practica Abbatis Panormitani.

F I N I S.

C²

Alb. Recp

Glen. r. En

C²

Repertorium rerum ac senten. selectiorum.

- uerbalis. & dicitur effectus gl'ing. secundum Dy. in d. l. his uerbis referen-
 tiis. de eu. esse casu p' illa gl'ia l. 1. §. si ex fun. ff. de h'ac. in l. l. de
 de ibi Bal. & Io. de imo. in l. p'ebus. C. de impu. & Bar. in l. expro-
 rior. ff. de nul. & pu. & doc. in d. c. Raynal. ubi apparet locum fuisse
 de hoc uerbo. relinquo & uide Ale. de imo. i. cōf. 126. in. 3. col.
 pri. uol. & in cōf. 70. in 2. uol. & in cōf. 108. in 4. uol. uide
 do. meū Barb. i. c. p'uellus. de fo. cōp. & in d. c. ut unusquisq. & d-
 citur Ang. qd uerbu. relinquo. in testamento importat infirmu. & si
 nullus alius sit in eo institutus. uel si de uerit illi uel ille. cui ad
 eum uerbu. relinquo. sed in codicillis importat semper fidero. ita
 dicit Ang. de p'urio in cōf. 41. in 4. col. sed hoc uerbu. relinquo
 ad eū partu. quotā significat institutionē uel substitutionē secus si
 certā singulari. sedm eundē Ang. cōf. 38. circa prin. & cōf. i. pe-
 col. & an sit commune nel obliquu. uide eundē Ang. cōf. 143. in
 pe. col. & dicitur quod est obliquu. in cōf. 109 in 2. colum. & de
 licti nomine nem. legatum de insti. secundum eundem Ang. cōf.
 117. in 2. colum. & adde Ioan. cal. in ti. de testi. cōf. 16 ubi dicit
 q. uerbu. relinquo competit etiam institutioni h'eredis.

In Panormitani Commentaria.

Reper.in Panor. Commentaria.	T	c